Missale ad vsū insignis ecclesie Sar: nup accuratissime castigatū: ꝑpulcrisqꝫ caracterib⁹ īpressū: officia omnium sanctorum totaliter ad longū [qđ celebrātibus maxime erit vtilitati] continēs cum pluribus officijs nouis in fine additis.

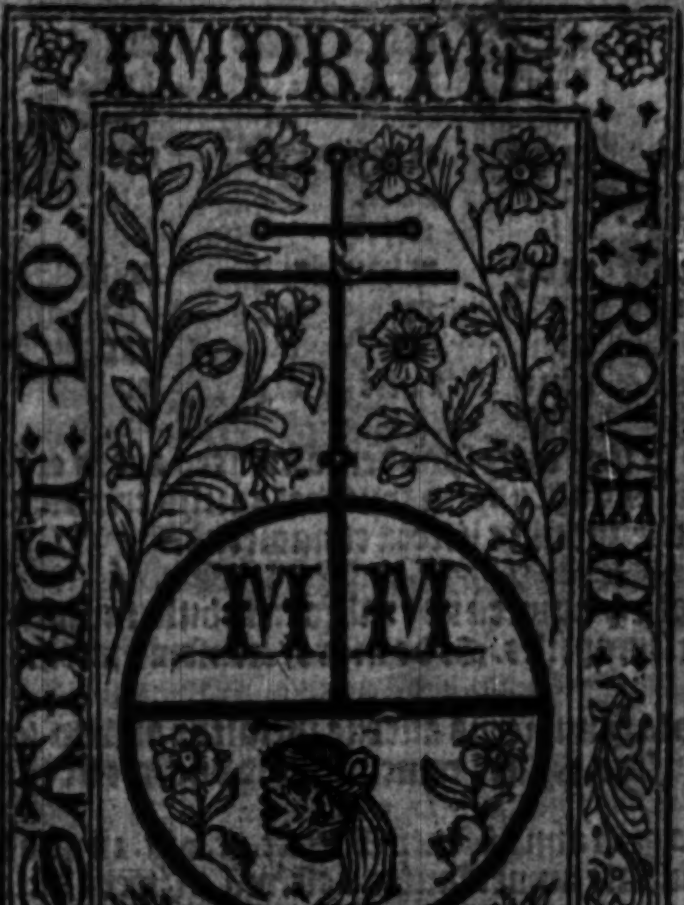
IMPRIME A ROVEN DEVANT SAINCT LO
MM

Magister Martinus morin.

51

Tabula ad inueniendum paſcha in perpetuum.

Numerꝰ aureus.	Littere			Dominicales.			
	A	B	C	D	E	F	G
i	ix	x	xi	xij	vi	vij	viij
ij	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxx	xxxi	i
iij	xvi	xvij	xviij	xix	xx	xiiij	xv
iiij	ix	iij	iiij	v	vi	vij	viij
v	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxiij	xxiiij	xxv
vi	xvi	xvij	xi	xij	xiij	xiiij	xv
vij	ij	iij	iiij	v	vi	xxxi	i
viij	xxiij	xxiiij	xxv	xix	xx	xxi	xxij
ix	ix	x	xi	xij	xiij	xiiij	viij
x	ij	iij	xxviii	xxix	xxx	xxxi	i
xi	xvi	xvij	xviii	xix	xx	xxi	xxij
xij	ix	x	xi	v	vi	vij	viii
xiij	xxvi	xxvij	xxviij	xxix	xxx	xxxi	xxv
xiiij	xvi	xvii	xviii	xix	xiij	xiiij	xv
xv	ij	iij	iiij	v	vi	vii	viij
xvi	xxvi	xxvij	xxviij	xxij	xxiij	xxiiij	xxv
xvii	xvi	x	xi	xii	xiii	xiiii	xv
xviii	ii	iii	iiii	v	xxx	xxxi	i
xix	xxiii	xxiiij	xviii	xix	xx	xxi	xxii

¶ Nota ꝙ in loco coꝛreſpondente numero aureo et littere dominicali inuenies quota die martii/vel apꝛilis erit dies paſche illo anno quo currunt talis littera et numerus.

¶ Item nota ꝙ numerus de rubꝛo in tabula ſupꝛaſcripta ſcriptꝰ ſignat menſem apꝛilis. Et de nigro/menſem martij.

¶ Item nota ꝙ numerus aureus incipitur ab vno//et durat vſqꝫ ad.xix.incluſiue. Poſtea reincipitur ab vno. Et ſic vſqꝫ in ꝑpetuū

¶ Itē nota ꝙ in anno p̄ſenti M.ccccc. et.viij. in quo fuit impꝛeſſū pꝛeſēs miſſale numerꝰ aureus eſt.viij.& littera dn̄icalis eſt b.a.

¶ Item nota ꝙ numerus aureus/et littera dominicalis /incipiūtur in circunciſione domini/et non in paſcha.

¶ Item nota ꝙ anno domini M.ccccc.numerus aureus fuit.xix. Et M.cccccj.numerus aureus fuit.i.et ſic de alijs.

¶ Itē nota ꝙ annus hꝫ.xij.menſes Ebdomadas lij.& diē vnū Et hꝫ ccclxv.dies et hoꝛas ſex. Que quater ſūpte conſtituūt biſſextū.

BRITISH MUSEUM

Januarius.

KL Prima dies menſis et ſeptima truncat vt enſis.
Januarius habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.
Pocula ianus amat.

iij	A	Januarij		Circuncisio dñi minus dup̄. ix. lectiones.
	b	iiij	N	Octa. ſancti ſtephani prothomartyris. iij. lectiones
xi	c	iij	N	Octa. ſancti iohannis apl'i et euangeliſte. iij. lect.
	d	Pridie non.		Octa. ſanctoꝝ innocentiũ martyrũ. iij. lectiones.
xix	e	Nonis		Octa. ſan thome mar. et ſcti edvvardi regis et ꝯfe.
viij	f	viij	Id	Epyphania dñi feſtũ principale dup̄. ix. lcões.
	g	vij	Id	Claues ſeptuageſime
xvi	A	vi	Id	Luciani preſbyteri et ſociorum memoria tãtum.
v	b	v	Id	
	c	iiij	Id	
xiij	d	iij	Id	Sol in aquario
ij	e	Pridie	Id	
	f	Idibus.		Octa. epy. inuitꝫ. tri. ix. l. med. lec. de ſcto hylario.
x	g	xix	kl	Hebr. Felicis pbri et mar. inuit. ſimp̄. iij. lcões.
	A	xviij	kl	Mauri abbatis. inuitatꝫ. ſimp̄. iij. lectiones.
xviij	b	xvij	kl	Marcelli pape et mar. inuitatꝫ. ſimp̄. iij. lcões.
vij	c	xvi	kl	Sulpicij epi et ꝯfeſſoris. Scti ãthonij cõfeſſoris.
	d	xv	kl	Priſce virgis et mar. inuit. ſimp̄. iij lec. Oratio. lxx.
xv	e	xiiij	kl	Vulſtani epyſcopi et cõfeſſoris. ix. lec. de cõi.
iiij	f	xiij	kl	Sanctorũ fabiani et ſebaſtiani martyr. ix. lec.
	g	xij	kl	Agnetis virginis et martyris. ix. lectiones.
xij	A	xi	kl	Vincẽtij martyris ix. lectiones.
i	b	x	kl	
	c	ix	kl	
ix	d	viij	kl	Conuerſio ſcti pauli inuitꝫ. tri. ix. lec. memoria de ſancto preiecto.
	e	vij	kl	
xvij	f	vi	kl	Juliani epi et confeſſoris. inuitꝫ. dup̄. iij. lcões.
vi	g	v	kl	Agnetꝫ ſcdo. Inuit. du. iij. l. Claues quadrageſime.
	A	iiij	kl	
xiiij	b	iij.	kl	Batildis regine et vginis nõ mar. Inuit. ſimp̄. iij. l.
iij	c	Pridie	kl	

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.

In iano claris calidiſq; cibis potiaris.
Atq; decens potus poſt fercula ſit tibi notus.
Ledit enim medo tunc potus vt bene credo.
Balnea tunc intres: et venam ſcindere cures.

Februarius.

KL Quarta ſubit mortem:proſternit tercia ſortem.
Februarius habet dies.xxviij.Luna vero xxix.
Et februus algeo clamat.

	d	Februarij		Brigide virginis nō mar.inui.ſimplex.iij.lec.
xi	e	iiij	N	Purificatio beate marie.maius duplex.ix.lec.
xix	f	iij	N	Blaſij epi ꝫ martiris inuit.duplex.iij.lectiones
viij	g	Prid nonas.		
	A	Nonis		Agathe virginis et martiris.ix.lectiones
xvi	b	viij	Id	Sctoꝝ vedaſti et amandi epoꝝ.īuit.ſimp.iij.lec.
v	c	vij	Id	Ubicūqȝ p̄ma luna fuerit poſt feſtū.agathe pro
	d	vi	Id	(xima dn̄ica ſequēti erit dn̄ica.xl.
xiij	e	v	Id	Sol in piſcibus
ij	f	iiij	Id	Scolaſtice virginis.inuit.ſimplex.iij.lectiones.
	g	iij	Id	Tranſlatio ſancte freſvvide virginis.
x	A	Prid idus.		
	b	Idibus.		
xviij	c	xvi	kl	Martij.Valētini epi'et martiris.īuit.ſim.iij.l.
vij	d	xv	kl	
	e	xiiij	kl	Juliane virginis et mar.īuit.dup.iij.lectiones
xv	f	xiij	kl	
iiij	g	xij	kl	
	A	xi	kl	
xij	b	x	kl	
j	c	ix	kl	Ultima ſeptuageſima.
	d	viij	kl	Cathedra ſancti petri.īuit.triplex.ix.lectiones
ix	e	vij	kl	
	f	vi	kl	Mathei apl'i.Inferi' dup. Si byſſextus fuerit
xvij	g	v	kl	quarta die a cathedra ſancti petri fiat feſtū ſan-
vi	A	iiij	kl	cti mathie:et f.littera bis numeretur
	b	iij	kl	
xiiij	c	Prid	kl	

Nox habet horas.xiiij.Dies vero.x.

Poſt cineres:pneuma:poſt crucem:poſtqȝ luciam.
Mercurij veneris ſabbato ieiunia fient.

Naſcitur occulta febris tibi februa multa.
Potibus ac eſcis:minui bene dūmodo neſcis.
Frigora et horrorem fuge:pollice funde cruorem.
Sugge fauum mellis:quo morbum pectore pellis

Martius.

KL Primus mandentem diſrumpit quarta bibentem.
Martius habet dies.xxxi. Luna vero.xxx.

Martius arua fodit

iij	d Marcij		Dauidis epi & confeſſoris.ix.lectiones
	e vi	No	Cedde epi & cōfeſſoris.ix.lectiones
xi	f v	No	
	g iiij	No	
xix	A iij	No	
viij	b Prid noſ.		
	c Nonis		Sanctaꝝ perpetue & felicitatis vir. & mar.iij.lc.
xvi	d viij	Id	
v	e vij	Id	
	f vi	Id	
xiij	g v	Id	Claues paſ. Sol in ariete. Equinoctiū vernale.
ij	A iiij	Id	Gregorij pape & ꝯfeſ. Inferius duꝑ. ix.lectiones
	b iij	Id	Ultima quadrageſima
x	c Prid idus		Poſt iſtum locum nō poteſt eſſe initium.xl.
	d Idus		
xviij	e xvij	kl Aprilis	Introitus noe in archam
vij	f xvi	kl	Patricij epi & confeſſoris.ix.lectiones
	g xv	kl	Edvvardi regis & martyris.ix.lectiones.
xv	A xiiij	kl	
iiij	b xiij	kl	Cuthberti epi & confeſſoris.ix.lectiones
	c xij	kl	Benedicti abbatis.ix.lectiones
xij	d xi	kl	Primum paſcha
i	e x	kl	Hic adam creatur.
	f ix	kl	
ix	g viij	kl	Annunciatio dñica.minus duꝑ.ix.lectiones.
	A vij	kl	
xvij	b vi	kl	Reſurrectio dñi.principale duplex feſtum.
vi	c v	kl	
	d iiij	kl	
xiiij	e iij	kl	
iij	f Prid	kl	

Nox habet horas.xij. Dies vero.xij.

Martius humores gignit: varioſqꝫ dolores
Sume cibum pure: cocturas ſi placet vre
Balnea ſunt ſana: ſed queqꝫ ſuperflua vana.
Uena nec abdenda: nec potio ſit tribuenda

Aprilis.

KL Denus et undenus eſt mortis vulnere plenus.
Aprilis habet dies.xxx.Luna.xxix.
Aprilis florida nutrit.

	g	Aprilis.		
xi	A	iiij	N	
	b	iij	N	Richardi epi et cõfeſſoris.ix.lectiones.
xix	c	Prid	no.	Ambroſij epi et doctoris. Inferius dup. ix.lec.
viij	d	Nonis.		
xvi	e	viij	Id	
v	f	vij	Id	
	g	vi	Id	
xiij	A	v	Id	
ij	b	iiij	Id	Sol in tauro.
	c	iij	Id	
x	d	Pridie idus.		
	e	Idibus.		
xviij	f	xviij	kl	Maii. Sctõꝝ tyburtij & vale. & maxi. mar. iij.lec.
vij	g	xvij	kl	Claues rogationũ
	A	xvi	kl	
xv	b	xv	kl	
iiij	c	xiiij	kl	
	d	xiij	kl	Alphegi epyſcopi et martyris.iij.lcões.
xij	e	xij	kl	
i	f	xi	kl	
	g	x	kl	
ix	A	ix	kl	Georgii mar. Inferius dup.iii.lec.cũ regi.chori
	b	viij	kl	
xvij	c	vij	kl	Marci euãgeliſte. Inferius duplex.iii.lectiones
vi	d	vi	kl	Letania maior. Ultimum paſcha.
	e	v	kl	
xiiij	f	iiij	kl	Uitalis martyris.ix.lec.cũ regimine chori
iij	g	iij	kl	Egreſſus noe de archa.
	A	Prid	kl	Depoſitio ſcti erkenwaldi epi londoñ. dyoce.

Nox habet horas.x.Dies vero.xiiij.

Se probat in vere vires aprilis habere.
Cuncta renaſcuntur: pori tunc aperiũtur
In quo ſcalpeſcit corpus ſanguis quoqꝫ creſcit.
Ergo ſoluatur venter: cruor imminuatur,

Mayus

KL Tercius occidit:et ſeptimus oꝛa relidit
Mayus habet dies.xxxi.Luna vero.xxx.
Ros et frons nemoꝝ/mayo ſunt fomes amoꝛum.

xi	b	Mayij	Apoſtoloꝝ philippi ⁊ iacobi. Inferiꝰ duꝑ.iij.lc.
	c	vi	N
xix	d	v	N Inuẽtio ſc̃te crucis. minꝰ du.iij.l.medꝛia de martyꝛibus alexandꝛo ⁊ euentio.
viij	e	iiij	N
	f	iij	N
xvi	g	Pꝛid' non.	Iohannis ante portã latinã ſub·tri.iij.lec.
v	A	Nonis	Iohannis epi ⁊ ꝯfeſſoꝛis de beuerlaco.iij.l. cum regimine choꝛi.
	b	viij	Id'
xiij	c	vij	Id' Tranſlatio ſancti nicholai cum regimine choꝛi.
ij	d	vi	Id' Sanctoꝝ goꝛdiani ⁊ epymachi mar·iij.lc̃ones.
	e	v	Id'
x	f	iiij	Id' Sctoꝝ nerei ⁊ achilei atqꝫ pancracij.iij.lectiones.
	g	iij	Id' Sol in geminis.
xviij	A	Pꝛid'	Id' Notandũ ꝙ feſ.trãſla.ſal ccd de epi ſemper debet celebꝛari do. pꝛima ante aſcẽ. dñi cũ regĩe choꝛi.
vij	b	Idibus	
	c	xvij	kl' Iunij
xv	d	xvi	kl'
iiij	e	xv	kl'
	f	xiiij	kl' Dunſtani epi ⁊ cõfeſ.ix.lec.med.de.ſ.potentiana.
xij	g	xiij	kl'
i	A	xij	kl'
	b	xi	kl'
ix	c	x	kl'
	d	ix	kl' Feſtum ſancti ſaluatoris
xvi	e	viij	kl' Aldelmi epi et ꝯfeſ.med.lec.de ſcõ vꝛbano. ix.lec.
vi	f	vij	kl' Auguſtini angloꝝ apli. Inferius duꝑ.ix.lec.
	g	vi	kl'
xiiij	A	v	kl' Germani epi ⁊ confeſſoꝛis.iij.lectiones
iij	b	iiij	kl'
	c	iij	kl'
xi	d	Pꝛid'	kl' Petronille virginis non martyꝛis.iij.lec.cum noct. (cum extra oct. ſancte trinitatis contigerit

Nox habet hoꝛas.viij.Dies vero.xvi.

Mayo ſecure laxari ſit tibi cure
Scindatur vena:ſed balnea dentur amena
Cum calidis rebus fercula ſeu ſpeciebus
Potibus aſtricta ſit ſaluia cum benedicta.

Junius.

KL Denus paleſcit quindenus federa neſcit.
Junius habet dies.xxx.Luna vero.xxix.
Dat iunius fena.

	e	Junij		Nichomedis martyꝛis.iij.lectiones.
xix	f	iiij	N	Sctoꝝ marcellini et petri mar.Inuit.duꝑ.iij.lec.
viij	g	iij	N	
xvi	A	Pꝛid	noñ.	
v	b	Nonis		Bonifacij ſocioꝛūq; eius mar.Inuit.duꝑ.iij.lec.
	c	viij	Id	
xiij	d	vij	Id	
ij	e	vi	Id	Sctoꝝ medardi & gildardi cōfeſſoꝛū.iij.lcōnes.
	f	v	Id	Tranſlatio ſancti edmundi martyꝛis medic.lec.
x	g	iiij	Id	De martyꝛibus pꝛimo & felicia.Inuit.tri.ix.lec.
		iij	Id	Barnabe apoſtoli Inuita.tri.ix.lec.
xviij	b	Pꝛid	Id	Sctoꝝ baſilidis cyꝛini et naboꝛis.iij.lectiones.
vij	c	Idibus		Sol in cancro. Solſticium
	d	xviij	kl	Iulij Baſilij epiſcopi & cōfeſſoris.iij.lectiones
xv	e	xvij	kl	Sctoꝝ viti & modeſti atq; creſcentie.iij.lectiones
iiij	f	xvi	kl	Trāſlatio ſcti richardi med.lec.de ſctis cyꝛico et
	g	xv	kl	iulita.ix.lec.
xij	g	xiiij	kl	Sctoꝝ marci & marcelliani.Inuit.duꝑ.iij.lec.
i	b	xiij	kl	Sanctoꝝ gervaſij et pꝛothaſij.Inuit.du.iij.lec.
	c	xij	kl	Trāſlatio ſcti edvvardi regis & mar.ix.lec niſi
ix	d	xi	kl	facte fuerint in al.
	e	x	kl	Albani pꝛothomartyꝛis.ix.lectiones
xvij	f	ix	kl	Etheldꝛede virginis.iij.lec.cum noct. Vigilia.
vi	g	viij	kl	Natiuitas ſcti iohis baptiſte.minus du.ix.lec.
	g	vij	kl	
xiiii	b	vi	kl	Sctoꝝ iohannis et pauli mar.Inuit.duꝑ.iij.lec.
iij	c	v	kl	
	d	iiij	kl	Leonis pape et cōfeſſoꝛis.iij.lectiones cum noct.
xi	e	iij	kl	Apoſtoloꝝ petri & pauli.minus duplex.ix.lec.
	f	Pꝛid.	kl	Cōmemoꝛatio ſancti pauli.Inuitat;.tri.ix.lec.

Nox habet hoꝛas.vi.Dies.vero.xviij.

Poſt perſonas tres libꝛū regum dare debes.

Potio queq; recens/medo:ceruiſia/nectar.
Junius vt ſuadet fugitur tibi te.quia tardet
Ne noceat colera valet iſta refectio vera.
Lactuce frondes ede:ieiunus bibe fontes.

Julius.

KL Tredecimus mactat iulij: denus labefactat.
Julius habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.
Julio reſecatur auena.

xix	g		Oct. ſcti iohānis baptiſte. Inuit. dup. iij. lcōnes.
viij	A vi	N	Viſitatio btē marie du. meō. ſcti martini. ix. lec.
	b v	N	
xvi	c iiij	N	Tranſlatio & ordinatio ſcti martini. ix lctōnes.
v	d iij	N	
	e Prid non.		Oct. aplor petri & pauli. Inuitz. dup. ix. lcōnes.
xiii	f Nonis		Tranſlatio ſancti thome martyris. ix. lectiones
ij	g viii	Id	Dñica pma poſt feſtū trāſla. ſcti thome celebret
	A vij	Id	(feſtū et reliquiarū. ix. lec.
x	b vi	Id	Sanctorū ſeptē fratrū. Inuit. dup. iij. lectiones
	c v	Id	Trāſlatio ſancti benedicti abbatis. ix. lectiones
xviii	d iiij	Id	(niſi facte fuerit in xl. tūc fiāt. iij. lec. & in du. iij. l.
vij	e iii	Id	
	f Pridie idus		Sol in leone Dies caniculares
xv	g Idibus		Tranſlatio ſcti ſwithuni. ſociorūq; eius. ix. lec.
iiij	A xvij	kl	Auguſti. Trāſlatio ſancti oſmūdi. ix. lectiones
	b xvi	kl	Kenelmi regis et martyris. Inuit. dup. iij. lcōes
xij	c xv	kl	Arnulphi epyſcopi et martyris. iij. lectiones.
i	d xiiij	kl	
	e xiij	kl	Margarethe virginis et martyris. ix. lectiones.
ix	f xij	kl	Praxedis virginis non martyris. iij. lectiones.
	g xi	kl	Marie magdalene. Inuitz. triplex. ix. lectiones.
xvii	A x	kl	Appollinaris epyſcopi & martyris. iij. lectiones
vi	b ix	kl	Chriſtine virginis & mar. iij. lec. cū noc. Vigilia
	c viij	kl	Iacobi apoſtoli. inferius duplex. ix. lectiones.
xiiij	d vij	kl	Anne matris marie. Inuit. triplex. ix. lectiones
iij	e vi	kl	Sanctor ſeptē dormientiū mar. Inuit. du. iij. lec.
	f v	kl	Sanſonis epyſcopi. Inuit. duplex. iij. lectiones
xi	g iiij	kl	Sanctorum felicis et fauſti. Inuita. dup. iij. lec.
xix	A iij	kl	Sanctor abdon & ſennes mar. Inuit. dup. iij. l.
	b Prid	kl	Germani epyſcopi et confeſſoris. iij. lectiones.

Nox habet horas. viij. Dies vero. xvi.

Et poſt ſālonē ſapiētē da ſalomonē. In principio

Cui vis ſolamen / ſuadeo iulii medicamen
Venam non ſcindat: nec ventrē potio ledat.
Somnū cōpeſcat: et balnea cuncta paueſcat.
Prodeſt recens vnda allium cū ſaluia mūda

KL Prima necat fortem: perditqꝫ ſecunda cohortem.
Auguſtus habet dies. xxx. Luna vero. xxx.
Auguſtus ſpicas.

viij	c Auguſti		Ad vincula ſcti petri. Inuit. triplex. ix. lectiones
xvi	d iiij	N	Stephani pape ⁊ martyris. Inuit. dup. iij. lec.
v	e iij	N	Inuentio ſancti ſtephani prothomartyris ix. lec.
	f Prid no.		
xiij	g Nonis		Oſwaldi regis ⁊ mar. Inuit. dup. iij. lectiones.
ij	A viij	Id	Transfiguratio dñi. dup. meō. de martyribus
	b vij	Id	Feſtū nois ieſu. du. ma. ix. l. Donati epi et mar.
x	c vi	Id	Cyriaci ſociorūqꝫ eius mar. me. tm̄. (me. tm̄
	d v	Id	Romani martyris memoria tm̄. Vigilia.
xviij	e iiij	Id	Laurentij martyris. Inuit. tri. ix. lectiones.
vij	f iij	Id	Tyburtij martyris memoria tantum
	g Prid	Id	
xv	A Idibus		Ipoliti ſociorūqꝫ eius martyrū. ix. lectiones.
iiij	b xix	kl	Septē. Oct. ieſu. Euſebei pbri ⁊ cōfeſ. Vigilia.
	c xviij	kl	Aſſūptio btē marie virgis. maiꝰ. du. ⁊ pncipale.
xij	d xvij	kl	Sol in virgine Equinoctium
i	e xvi	kl	Octa. ſancti laurentij memoria tantum.
	f xv	kl	Agapiti martyris memoria tantum.
ix	g xiiij	kl	Magni martyris memoria tantum
	A xiij	kl	
xvij	b xij	kl	
vi	c xi	kl	Oct. ſctē marie. ix. lec. memoria de ſanctis.
	d x	kl	Sctōrum thimothei ⁊ appollinaris cū noc. Vigilia
xiiij	e ix	kl	Bartholomei apli. Inferius dup. ix. lectiones.
iij	f viij	kl	
	g vij	kl	
xi	A vi	kl	Rufi martyris. Inuit. duplex. iij. lectiones
xix	b v	kl	Auguſtini epi ⁊ doctoris. inuit. dup. ix. lcōnes.
	c iiij	kl	Decollatio ſcti iohis baptiſte. Inuit. tri. ix. lec.
viij	d iij	kl	Sctōrum felicis ⁊ adaucti mar. Inuit. dup. iij. lec.
	e Prid	kl	Cuthburge virgis nō mar. inuit. dup. iij. lcōnes

Nox habet horas. x. Dies vero. xiiij.

Poſt auguſtinū doctorē iob lege iuſtū. Peto dñe.
Thobiam dictū poſt prothū ⁊ iacinctū Si bona.

Quiſquis in auguſto viuat medicamine iuſto
Raro dormiter: eſtum coitum quoqꝫ vitet.
Balnea non curet. nec longa comeſtio duret
Nemo laxari debet: nec fleubothomari.

KL Tercius ſeptembris et denus fert mala membris
September habet dies. xxx. Luna vero. xxix.

xvi	f	Septẽbris.		Egidij abbatis. ix. lec. medie lec. de ſctõ priſco
v	g	iiii	N	
	A	iii	N	
xiii	b	Prid no.		Tranſla. ſcti cuthberti epĩ ⁊ ↄfeſ. ix. l. niſi fcã ſi. xl
ij	c	Nonis		Bertini abbatis ⁊ cõfeſſoris. iij. lec. cũ noc.
	d	viij	Id	
x	e	vij	Id	
	f	vi	Id	Natiuitas btẽ marie. maius duplex. ix. lcões.
xviij	g	v	Id	Gorgonij martyris memoria tantum
vij	A	iiij	Id	
	b	iij	Id	Sãctorum prothi ⁊ iacincti mar. memoria tantum.
xv	c	Pridie.		
iiij	d	Idibus.		
	e	xviij	kl	Octo. Exaltatio ſãcte crucis. minus dup. ix. lec. medie lectiones de ſanctis cornelio ⁊ cypriano.
				Sol in libra Equinoctiũ autũnale. Et finiunt dies canicu.
xij	f	xvij	kl	Oct. beate marie. Inuit. triplex. ix. lectiones.
i	g	xvi	kl	Edithe virginis nõ mar. ix. lec. medie l. de mar.
	A	xv	kl	Lamberti epi ⁊ mar. Inuit. ſimplex. iij. lcões.
ix	b	xiiij	kl	Obſerua menſis noni ieiunia ſemper.
	c	xiij	kl	Poſt exaltatam feria quarta lucem.
xvij	d	xij	kl	Uigilia.
vi	e	xi	kl	Mathei apli euãge. inferi⁹ du. ix. l. med. de ſ. lau
	f	x	kl	Mauricij ſociorũq; ei⁹ mar. ix. l. (do epo ⁊ ↄfeſ.
xiiij	g	ix	kl	Tecle virginis nõ martyris. iij. lec. cum noctur.
iij	A	viij	kl	
	b	vij	kl	Firmini epi ⁊ martyris. Inuit. ſimplex. iij. lec.
xi	c	vi	kl	Cypriani epi et iuſtine virgĩs. inuit. dup. iij. lec.
xix	d	v	kl	Sãctorum coſme et damiani mar. inuit. dup. iij. lec.
	e	iiij	kl	
viij	f	iij	kl	Michaelis archangeli. Inferius dup. ix. lcões.
	g	Prid.	kl	Hieronimi pbri ⁊ docto. Inferius dup. ix. lec.

Nox habet horas. xij. Dies vero. xii.

Subiũgas iudith poſt vigiliãq; mathei. Adonay
Poſt ſacrũ coſmã des hyſto. machabeo. Adapiat
Fructus maturi ſeptembri ſunt valituri.
Et pira cum vino: panis cum lacte caprino.
Atq; dat vrtica: tibi potio fertur amica.
Tu venam pandas: ſpeciem cũ ſemine mandas.

October

KL Tercius et denus est sicut mors alienus.
October habet dies.xxxi.Luna vero.xxx.
Seminat october

xvi	A	Octobris.		Sanctorũ remigij germani vedasti & bauonis epyscopor̄.ix.lec· medie lec.de sancto meloro.
v	b	vi	N	Thome hokordẽsis epi & ↄfes.ix.l. med.lec.de scõ leodegario.
xiij	c	v	N	
ij	d	iiij	N	
	e	iij	N	
x	f	Prid non̄·		Fidis virgis & martyris. Inuit.simp.iij.lec.
	g	Nonis.		Octõr marci & marcelliani, inuit.dup.iij.lcões
xviij	A	viij	Id	
vij	b	vij	Id	Dyonisij sociorumq; eius martyrum·ix.lec.
	c	vi	Id	Gereonis sociorũq; eius martyr̄.iij.lec.
xv	d	v	Id	Nicasij sociorũq; eius mar.inuit.dup.iij.lec.
iiij	e	iiij	Id	
	f	iij	Id	Trãsla.scti edvvardi regis. Inferi⁹ du.iij.lec.
xij	g	Prid	Id	Calixti pape & m̄.inuit.du.iij.lec. Sol in scorpione
i	A	Idus		Wulfrani epyscopi & cõfessoris.iij·lectiones
	b	xvij	Kl	Nouẽbris. Michaelis in mõte tũba.inuit.tri.ix.l.
ix	c	xvi	Kl	Etheldrede virgis non martyris.ix.lectiones
	d	xv	Kl	Luce euangeliste. Inferius du.ix.lec.memoria.
xvij	e	xiiij	Kl	Fredeswide virgis non martyris.ix.lcões.
vi	f	xiij	Kl	
	g	xij	Kl	Octãr̄ vndecim miliũ virginum.inuit·dup.iij.l.
xiiij	A	xi	Kl	
iij	b	x	Kl	Romani epi & confessoris.iij.lec.cũ.noc.
	c	ix	Kl	
xi	d	viij	Kl	Sanctor̄ crispini & crispiniani.inuit.dup.ix·lec.
xix	e	vij	Kl	medie lec. de scõ iohãne de beuerlaco epo & cõfes.
	f	vi	Kl	Vigilia.
viij	g	v	Kl	Apostolor̄ symonis & iude. Inferius.dup·ix.lec.
	A	iiij	Kl	
xvi	b	iij	Kl	
v	c	Prid	Kl	Quintini martyris. iij.lec.cũ noc· Vigilia.

Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.

Post iudam symonem subiũgas ezechielem.
October vina prebet cum carne ferina
Necnon aucina caro tunc valet et volucrina
Quãuis sit sana: tamen ipsa repletio vana.
Quãtũ vis comede: sed nõ pcordia lede. Vidi dñm.

Nouember.

KL Scorpius eſt quintus et tercius eſt nece cinctus
Nouember habet dies.xxx. Luna vero.xxix.
Spoliat virgulta nouember.

	d		Nouẽbris	Solẽnitas omnium ſanctoꝝ maius dupl.ix.lec.
xiij	e	iiij	Non.	Cõmemoratio oim defũctoꝝ.ix.lec. Ad veſpas de ſancta maria fiat memoria de ſancto euſtachio cũ ſocijs
ij	f	iij	N	Tenefrede virginis et martyris.ix.lectiones.
	g	Pridie nonas.		
x	A	Nonis.		
	b	viij	Id	Leonardi abbatis.ix.lectiones
xviij	c	vij	Id	
vij	d	vi	Id	Sanctoꝝ quattuor coronatoꝝ mar.inuit.du.iij.l.
	e	v	Id	Theodori martyris.inuitat.ſimp.iij. lectiones
xv	f	iiij	Id	
iiij	g	iij	Id	Martini epi et cõfeſſoris.inuit.tri.ix.lectiones
	A	Prid	Id	Memoria de ſctõ mẽna mar. Sol in ſagittario
xij	b	Idibus.		Bricij epi ⁊ cõfeſ. inuit.iij.l.mem. de ſctõ martio
i	c	xviij	kl	Decẽbris. Trãſlatio ſcti erkenvvaldi epyſcopi.
	d	xvij	kl	Macuti epi ⁊ cõfeſ.ix.lec.mem.l.de ſctõ martino
ix	e	xvi	kl	Depoſitio ſcti edmũdi archiepi. inuit.tri.ix.lec.
	f	xv	kl	Hugonis epi ⁊ ɔfeſ.ix.lec.mem.l.de ſctõ aniano.
xvij	g	xiiij	kl	Octa.ſancti martini.inuit.dupl.iij.lectiones.
vi	A	xiij	kl	
	b	xij	kl	Edmundi regis et martyris.ix.lectiones
xiiij	c	xi	kl	
iij	d	x	kl	Cecilie virginis et martyris.ix.lectiones
	e	ix	kl	Clemẽtis pape ⁊ mar.ix.l.mem.de.ſ.felicitate v.
xi	f	viij	kl	Griſogoni martyris.inuit.iij.lectiones.
xix	g	vij	kl	Katherine virginis et martiris.ix.lectiones.
	A	vi	kl	Lini pape et martyris.inuit.ſimp.iij.lectiones
viij	b	v	kl	
	c	iiij	kl	
xvi	d	iij	kl	Sctõꝝ ſaturnini ⁊ ſiſinnij.iij.l.cũ noc. Vigilia
v	e	Prid	kl	Andree apli. Inferius duplex.ix.lectiones.

Nox habet horas.xvi. Dies vero.viij.

Poſt feſtum lini erit ſemp aduentus dñi. Aſpiciẽs

Vis ſanus fieri curetur reuma nouembri.
Quoq; nocens vitetur ſit ſeruata dieta
Balnea cum venere tunc nulli proſit habere.
Potio tunc ſana: nec iuſta minutio vana.

December.

KL Septimus exanguis viroſos deu' vt anguis.
December habet dies. xxxi. Luna vero. xxx.
Querit habere cibū porcū mactando decem ber

	f	Decembris.		
xiiij	g	iiij	N	
ij	A	iij	N	
x	b	Prid non.		Oſmundi ep̄i et confeſſoris
	c	Nonis		
xviij	d	viij	Id	Nicholai ep̄i et confeſſoris. inuit. tripl. ix. lec.
vij	e	vij	Id	Octa. ſancti andree apoſtoli. inuitat. dup. iij. lec.
	f	vi	Id	Conceptio beate marie. minus duplex. ix. lcões
xv	g	v	Id	
iiij	A	iiij	Id	
	b	iij	Id	
xij	c	Prid	Id	
i	d	Idibus		Lucie virginis et martyris. ix. lectiones
	e	xix	kl	Jan. Sol in capricorno. Solſticiū hyemale
ix	f	xviij	kl	
	g	xvij	kl	O ſapientia
xvij	A	xvi	kl	Nulle deinceps fiant preces ad veſperas
vi	b	xv	kl	
	c	xiiij	kl	
xiiij	d	xiij	kl	Vigilia.
iij	e	xij	kl	Thome apoſtoli. inferius duplex. ix. lectiones.
	f	xi	kl	
xi	g	x	kl	
xix	A	ix	kl	Vigilia.
	b	viij	kl	Natiuitas dñi noſtri ieſu xp̄i. pri. dup. fe. ix. lec.
viij	c	vij	kl	Stephani prothomartyris. minus dup. ix. lec.
	d	vi	kl	Iohānis apoſtoli & euāgeliſte. minus dup. ix. lec.
xvi	e	v	kl	Sanctorum innocentium mar. minus dup. ix. lec.
v	f	iiij	kl	Thome cātuarieñ. archiep̄i & m̄. minus du. ix. lec.
	g	iij	kl	
xiij	A	Prid	kl	Silueſtri pape & cõfeſſoris. ix. lec. med. lec. de. nat.

Nox habet horas. xvi. Dies vero. viij.

BRITISH MUSEUM

Sane ſunt membris calide res menſe decembris.
Frigus vitetur: capitalis vena ſcidatur
Lotio ſit vana nec plurima potio ſana.
Sit tepidus potus: nam frigus abhorreo totus.

¶ Bñdictio ſalis ⁊ aque Oibus dñicis per annum poſt primam fiat bñdictio ſalis ⁊ aque ad gradum chori a ſacerdote hoc modo.

EXorcizo te creatura ſalis per deū ✠ viuū per deū ✠ verū: p deū ✠ ſctm̄: per deū q̄ te per heliſeū prophetam in aquam mitti iuſſit vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorcizatū in ſalutem credentium vt ſis omnibus te ſumētibus ſanitas anime et corporis et effugiat atq; diſcedat ab eo loco quo aſperſum fueris omnis fantaſia et nequicia vel verſucia dyabolice fraudis: omniſq; ſpiritus immūdus adiuratus. Per eum qui venturus eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculum per ignem. Reſpondetur Amen. Sequitur Oratio ſine Dominus vobiſcū. Sed tantum cum Oremus. Or.

IMmenſam clementiam tuam omnipotens eterne de⁹ humiliter imploramus: vt hanc creaturam ſalis quam in vſum generis humani tribuiſti bene ✠ dicere et ſancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis et corporis vt quicqd ex eo tactū vel reſperſum fuerit / careat omni immundicia: omniq; impugnatione ſpiritualis nequicie. Per dominū noſtrum. ℟. Amen

¶ Sequitur exorciſmus aque.

EXorcizo te creatura aque in nomine ✠ dei patris omnipotentis et in nomine ✠ ieſu chriſti filij eius domini noſtri: et in virtute ſpiritus ✠ ſancti. vt fias aqua exorciſata ad effugandam omnem poteſtatem inimici: et ipſum inimicum eradicare et explantare valeas cū angelis ſuis apoſtaticis. Per virtutem eiuſdem domini noſtri ieſu chriſti qui venturus eſt iudicare viuos et mortuos et ſeculum per ignem. Reſpondetur. Amen. Sequitur oratio ſine Dominus vobiſcum. ſed tā tum cum Oremus. Oratio.

DEus qui ad ſalutem humani generis maxima queq; ſacramenta in aquarum ſubſtantia condidiſti: adeſto propicius inuocationibus noſtris: et elemento huic multimodis purificationibus p̄parato / virtutem tue bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua miſterijs tuis ſeruiens ad abijciendos demones morboſq; pellendos diuine gratie ſumat effectum vt quicquid in domibus vel in locis fidelium hec vnda reſperſerit: careat omni immundicia liberetur a noxa: non illic reſideat ſpiritus peſtilens non aura corrūpens: diſcedant omnes inſidie latentis inimici: et ſi quid eſt quod aut incolumitati habitantiū inuidet aut quieti: aſperſione huius aque effugiat: vt ſalubritas per inuocationem ſancti tui nominis expetita: ab omnibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominum noſtrum.

Hic mittat ſacerdos ſal in aquā in modū crucis: ita dicendo ſine nota. Cōmixtio ſalis ⁊ aque pariter fiat: in nomine patris et filij et ſpiritusſancti. Amen. ℣. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

DEus inuicte virtutis auctoꝛ et inſuperabilis īperij rex ac ſemper magnific⁹ triūphatoꝛ qui aduerſe dñationis vires repꝛimis: q̇ inimici rugientis ſeuiciā ſuperas qui hoſtiles neq̇tias potēs expugnas: te dñe trementes ⁊ ſupplices depꝛecamur ac petimus: vt hanc creaturā ſalis et aque dignāter accipias benign⁹ illuſtres: pietatis tue moꝛe ſācti✠fices: vt vbicunq̄ fuerit aſperſa per inuocationem ſācti tui nominis: omīs īfeſtatio immundi ſpūs abijciatur terroꝛq̄ venenoſi ſerpētis pꝛocul pellatur: ⁊ preſentia ſancti ſpūs nobis miſericoꝛdiam tuam poſcētibus vbiq̄ adeſſe dignetur. Per dominum noſtrum ieſum xp̄m filium tuū: qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritus ſancti deus.

¶ Dum aſpergit̃ aqua cantetur hec ant. Aſperges me domīe yſopo et mundaboꝛ: lauabis me et ſuper niuem dealbaboꝛ. ℣. Miſerere mei. Aſper. ℣. Et ſcđm ℟. Aſper. ℣. Gloꝛia patri. Sicut erat. Lauabis me. Poſt aſperſionem aque dicat ſacerdos ad gradum choꝛi. ℣. Oſtende nobis domine miſericoꝛdiam tuam. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. Sequatur oꝛatio ſine Dominus vobiſcum ſed tn̄ cum Oꝛemus. Oꝛatio.

EXaudi nos domine ſancte pater omnipotēs eterne deus: et mittere dignare ſanctum angelum tuum de celis qui cuſtodiat / foueat / viſitet et defendat omnes habitātes in hoc habitaculo. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Reſpondetur. Amen.

¶ Bñdictio panis. Benedicite. Reſpondetur dñs. Dñs vobiſcū. Et cum ſpū tuo. Oꝛemus. Oꝛo.

BEne✠dic domine iſtā creaturam panis ſicut benedixiſti quinq̄ panes in deſerto vt oēs guſtantes ex eo: recipiant tā coꝛpoꝛis q̄ anime ſanitatem In noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti. Amē. Aſpergat̃ aqua benedicta.

¶ Alia bñdictio panis. ℣. Adiutoriū noſtrum in nomīe dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oꝛem⁹. Oꝛo.

DOmine ſancte pater omnipotens eterne deus bene✠dicere digneris hūc panē tua ſācta ſpirituali benedictione: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mētis ⁊ coꝛpoꝛis / atq̄ contra omnes moꝛbos et vniuerſas inimicoꝛum inſidias tutamen. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum panem qui de celo deſcendit / et dat vitam et ſalutem mundo et tecum viuit et regnat deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Reſpondetur Amen.

¶ Missale ad vsum Sar͛ icipit feliciter Et primo dñica p̄ma aduentus dñi. Ad missā. Introitus

AD te leuaui animā meā deus meꝰ in te cōfido nō erubescā. neqȝ irrideant me inimici mei, etenī vniuersi q̄ te expectāt nō cōfundentur. ℣. Vias tuas dñe demōstra michi: ⁊ semitas tuas edoce me. Repetat̄ offm̄ scȝ Ad te leuaui. ⁊c̄. ⁊ postea dicat̄ Glā pr̄i et Sicut erat. Quo dicto iterū repetat̄ offm̄ vt prius. Et sic fiat ꝑ totū annū tā in dñicis q̄ ī festis sctōꝝ cū regimīe chori: ⁊ ī omibꝰ missis de btā maria/nisi in dñica passiōis dñi. ⁊ ab hinc vsqȝ ad cenā dñi/ad missā de tp̄ali tm̄: tunc post psalmum repetat̄ offm̄ sine Glia pr̄i. Sequat̄ Kyrie eleyson. Nō dr̄ Glia ī ex. ꝑ totū aduentū de quocūqȝ dr̄ missa. nec a septuagesima vsqȝ ad vigiliā pasc. His pactis factoqȝ signaculo crucis ī facie sua vertat se sacerdos ad populū/eleuatisqȝ aliquātulū brachijs iunctisqȝ manibꝰ dicat hoc mō Dñs vobiscū. Et cho. respō. Et cū spū tuo. sub eodē tono. Et iterū reuertat se sacerdos ad altare/⁊ dicat Oremꝰ. Et quotienscūqȝ dr̄ Dñs vobiscum ad missā sp̄ sub eodē tono dr̄ simil̄r ⁊ Oremꝰ nisi in Prefatiōibꝰ/⁊ nisi ī missa spōsaliū: cum fiat benedictio super spōsū ⁊ spōsā ante Pax dñi. tūc enī dr̄ sic Dñs vobiscū. Oremus. Per omia secula scloꝝ. Respondetur. Amen. ⁊ in consimilibus ita determinādo. Deinde dicat̄.

Orō. EXcita q̄s dñe potentiā tuam ⁊ veni: vt ab imminentibꝰ peccatorum nostroꝝ periculis: te mereamur protegente eripi/te liberāte saluari. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre in vnitate spūs scti deus. Per oīa secula scloꝝ. Amen. Iterū dicat sacerdos Oremꝰ. vt̄s. Meōria de sctā maria. or̄. Deꝰ q̄ de btē marie semꝑ virginis vtero. ⁊c̄. Et de quocunqȝ dr̄ missa: semꝑ fiat meōria de sctā maria cū predicta orone/vsqȝ ad vigiliā nati. dñi. Cū vero fuerit missa de aliquo sctō: licet duplex festū fuerit vel missa Salꝰ pp̄li: tūc fiat meōria de aduentu/ et de sctā maria. ¶ Notādū q̄ in omibus dñicis et festis cum regimīe chori ꝑ totū annū hoc generaliter obseruet̄ vt ad missā tot dicātur coll̄e quot dicebant̄ ad matutī. nisi in die nati. dñi. ita tamen q̄ ad missā impar numerus ipsarū collectarū semꝑ custodiat̄: nisi in ebdo. natiui. dñi tm̄. Nam si due vel quattuor orōnes habēt tūc erit tercia vel quīta orō de oībus sctis/scȝ Concede q̄s oīs deꝰ: vt intercessio sctē dei genitricis. per totū annū tā per aduentū q̄ in paschali tēpore. Tamen qñ in die festo dicitur missa in caplo si fuerit de aliquo scō/meōria si habeatur: et etiā meōrie de ceteris sctis ad eādem missā ad placitū dicunt̄ Sed si fuerit missa dñicalis in caplo: tunc ad eādem missā de dñica fiat meōria de trinitate relique vero memorie ad magnā missā dicūtur. In dñicis vero ⁊ ī festis cū regimīe chori/ a pascha vsqȝ ad ascensionē dñi diebus dominicis contigentibꝰ: nulla fiat memoria ad miſſā de dominica.

¶ Preterea ī oībus feſtis .ix. lc. que in ieiunijs quattuor tēporū vel ī vigil. ſeu per totā xl. euenerint: nulla fiat memoria de ieiunio ad miſſā de feſto. Nam poſt miſſā de feſto / miſſa ſolēnis fiat de ieiunio vtraqꝫ ad p̄ncipale altare. In ferialibus aūt diebus ⁊ in feſtis ſine regimine chori: ⁊ a **Dñe ne ī ira.** vſqꝫ ad p̄mā dñicā xl. et a **Deꝰ oīm.** vſqꝫ ad aduentū dñi ad miſſā quinqꝫ dici ſolēt orōnes: videlꝫ p̄ma de die. ſcda de ſācta maria tercia de oībus ſctis oꝝ **Cōcede q̄s oīps deus.** Et dicitur iſta predicta orō de oībus ſāctis tā per aduentū q̄ in paſchali tēpore. Et etiā generaliter p totū annū / quarta orō pro vniuerſali ecclia. orō. **Eccleſie tue dñe.** ⁊c. quinta pro pace. **Deus a quo.**

¶ In octa. ſācti ādree vel quādo dicitur miſſa. **Salus populi.** tūc erit ſcda orō de aduētu. tercia de ſctā maria. q̄rta de omnibus ſāctis. quīta pro vniuerſali ecclia.

¶ Itē in ferijs ⁊ in feſtis ſine regimine chori: et quādo dr̄ miſſa. **Salus ppl'i.** ab oct. epy. vſqꝫ ad caput ieiunij dr̄ quinqꝫ orōnes quarum prima de die. ſcda de ſctā maria. oꝝ **Deus qui ſalutis eterne.** vſqꝫ ad purificationē poſt purifica. vero dr̄ orō. **Concede nos famulos tu.** tercia de oībus ſctis vtſ. quarta pro vniuerſali ecclia quīta de pace ¶ Feria quarta in capite ieiunij et in tribus diebꝰ ſequētibꝰ ad miſſā de ieiunio dr̄ iſte quinqꝫ orōnes. p̄ma de die. ſecūda pro penitētibus. oꝝ **Exaudi q̄s dñe.** tercia de ſcā maria oꝝ **Cōcede nos.** q̄rta de oībꝰ ſcīs oꝝ **Cōcede q̄s oīps deus: vel ſctē.** quinta pro vniuerſali eccl'a. oꝝ **Eccleſie tue.** Nulla dr̄ orō de generalibus vſqꝫ ad xl. ¶ Feria ſcda prime ebd. xl. ⁊ ab hinc vſqꝫ ad cenā dñi ad miſſā de ieiunio dr̄ ſeptē orōes. quaꝝ p̄ma de die. ſcda p penitētibꝰ. tcia de ſctā maria. q̄rta de oībus ſctis. quīta p vniuerſali ecclia ſexta p pace. ſeptima vna de generalibus ſeriatī. ſcꝫ oꝝ **Pietate tua.** vel orō. **Sctē dei genitricis.** vel orō. **Oīm ſctōꝝ.** vel oꝝ **Oīps ſempiterne deus qui viuoꝝ.**

¶ Notādum eſt q ſcdm vſū ſaꝝ nunq̄ dr̄ vltra ſeptē orōnes ad miſſā / q2 deꝰ in orōne dñicali tm̄ cōſtituit ſeptē petitiōes. In dñicis vero xl. vna ſola orō dr̄: quod per totā quadrageſimā obſeruet'. In ferijs ⁊ in feſtis ſine regimie chori ⁊ qñ dr̄ miſſa. **Salus ppl'i** ab oct. paſche vſqꝫ ad aſcenſionē dñi tres dr̄ orōes tm̄ quaꝝ p̄ma de die. ſcda de reſurrectiōe. oꝝ **Deus q̄ per vnigenitū tu.** tercia de oībus ſctis vtſ. Tn̄ in dñicis qñ de dñica agit' nulla fiat meōria niſi aliqd feſtū alicuiꝰ ſcti euenerit tm̄. In eſtate vero qñ fit meō de aliquo ſctō. ī aliquo feſto. iij. l. vt infra oct. vel in feſto ſcti ſāſonis: fiat meōria de ſctō pāthaleone / et in cōſilibus. tūc ſit tcia oꝝ de ſctā maria. q̄rta de oībus ſctis et quīta p vniuerſali eccl'a Itē a **Deus oīm.** vſqꝫ ad aduētū dñi in ferijs ⁊ in feſtis iij. l. ſine regimine chori. ⁊ in oct. et infra oct. qñ chorus nō regit' quinqꝫ dr̄ orōes: quaꝝ p̄ma eſt de die. ſcda de ſācta maria. tcia de oībꝰ ſctis. quarta pro ſtatu ecclie. ⁊ quīta pro pace In feſto p̄cceſſi ⁊ martiniani fiat in p̄mis meōria de ſctō ſuuiſtino. deinde de ap'lis. ⁊ poſtea de ſancta maria. et tūc de oībꝰ ſctis. Quādo vero dicit̄ miſſa Salus populi, tūc ſecūda oꝛ̃ erit de ſancta maria. tercia de oībus ſāctis. quarta pro vniuerſali eccl'ia quīta pro pace Incepta vero vltima oꝛatiōe ante epyſtolā / ſubdyaconus per mediū choꝛi ad legendū epl'am in pulpitū accedat. Et legatur epl'a ī pulpito oī die dñica et quādocūq; choꝛus regit̄ per totū annū: et in die cene / et in vigilia paſche et penthe ꝛ in ꝯmemoratione aīarum. In oībus vero alijs feſtis et ferijs / ꝛ ī vigilijs / et quattuoꝛ tēpoꝛibus extra ebdo. penthe. ad gradū choꝛi legat̄ tam in qudꝛageſima q̃ extra. xl.

¶ Lectio epyſtole bti pauli apoſtoli. Ad romanos. xiij. capitulo.

Fratres: Scientes quia hoꝛa eſt iam nos de ſōno ſurgere. Nūc enī propioꝛ eſt noſtra ſalus: q̃ cū credidimus. Nox preceſſit: dies aūt appꝛopinquauit Abijciamus ergo opera tenebꝛarum: ꝛ induamur arma lucis / ſicut in die honeſte ambulemꝰ. Nō in cōmeſſationibus et ebꝛietatibus: non in cubilibus et īpudicicijs. non in cōtentione et emulatione. Sed induimini: dñm ieſū chꝛiſtū. Quādo epl'a legitur duo pueri in ſuperpellicijs ſctā anclinatiōe ad altare ante gradū choꝛi: in pulpitū per mediū choꝛi ad Grad̄ incipiendū ſe pꝛeparent ꝛ ſuū ℣. cātandū. Grad̄ Uniuerſi. Choꝛus idē ꝓſequat̄ per totū vſq; ad finē: qđ per totū ānū obſeruetur ad miſſā de die: niſi quādo a cātoꝛe īcipiat̄. et in miſſis q̄ in capitulo dīr: et in ꝓceſſione tm̄ vbi fit ſtatio. Gr. Uniuerſi q̄ te expectāt nō ꝯfūdent̄ dñe. ℣. Uias tuas dñe demōſtra michi: ꝛ ſemitas tuas edoce me. Poſt v̄ſū choꝛꝰ repetat gr.

¶ Notādū eſt ꝙ per totū ānū repetat̄ gr. poſt ſuū v̄ſū ad miſſā de die niſi ī feſtis duplicibꝰ. ꝛ niſi in v. ꝛ vi. fer. ebđ. paſche. et in. iiij. tꝑibꝰ poſt lc. vbi gr. habet̄ poſt lc. nec qñ tractꝰ dr̄. Repetat̄ etiā ī die nati. dñi ad ſcđaꝫ miſſā: ꝛ ſilr̄ in cōmemoꝛationibus ſcꝫ de trinitate. de ſpū ſcō. ꝛ ī miſſa de cruce. ꝛ ī miſſa Salus ppl'i, et de pace ꝛ de ceteris ꝯmemoꝛationibus. videlꝫ inter lxx. ꝛ paſcha tm̄. et in miſſis de ſctā maria vbi nō pōt hr̄i ſequētia. nec cātus loco ſequētie In miſſis vero q̄tidianis de ſ. ma. ſufficit ꝙ hēat̄ cātꝰ loco ſeque̅. ſcꝫ in capella eiuſdem Dū ℣ gr. canit̄ duo de ſupioꝛi gradu ad Allā. cātandū cappas ſericas ſe induāt / ꝛ ad pulpitū ꝑ mediū choꝛi accedāt. Dicto vero ℣. gr. pueri iterū īcipiāt gr. et ꝑcantet̄ a choꝛo vt̄ dictū eſt Seq̄t̄ Allā. Choꝛꝰ idē repetat ꝛ ꝓſeq̄t̄ cū neumate. Clerici. ℣. Oſtēde nobis dñe miaꝫ tuā: ꝛ ſalutare tuū da nobis. Et finiat̄ a choꝛo deīde clerici incipiāt Allā. ſine neumate: qđ per totū ānū obſeruet̄ qñ dr̄ ſeq̄. tm̄. Qñ v̄o nō habet̄ ſeq̄ tūc dr̄ neuma a toto choꝛo pꝰ repetitionē Allā. Finito Allā ſeq̄t̄ ſeq̄.

Salus eterna indeficiēs mūdi vita. Lux ſempiterna et redemptio vere noſtra. Cōdolēs humana perire ſecla per tentantis numina. Non linquens excelſa adijſti ima pꝛopꝛia clementia Mox tua ſpontanea gratia / aſſumens humana. Que fuerant perdita: omnia ſaluaſti terrea. Ferens mundo gaudia. Tu animas ꝛ coꝛpoꝛa Noſtra xp̄e expia

Ut poſſideas lucida Noſmet habitacula Aduẽtu primo iuſtifica In ſcđo noſq; libera. Ut cũ facta luce magna iudicabis oĩa Compti ſtola incorrupta: noſmet tua ſubſequamur mox veſtigia: quocunq; viſa. Nulla die dñica per annũ dicit̃ ſequẽtia ad miſſã qñ de dñica agit̃: niſi per aduẽtũ et in tp̃e paſchali. et in vi. die a natiui. dñi. In feſtis vo ſctõꝝ quã do chorus regit̃ per totũ ãnũ extra lxx. vſq; ad paſcha dr̃ ſeq̃ntia niſi in feſtis plimoꝝ cõfeſſoꝝ: et in feſto ſancti michaelis in mõte tumba. A ſeptugeſima vero vſq; ad cenã dñi i dñicis ⁊ i feſtis nouẽ lec. canit̃ tractꝰ a quattuor clericis de ſupiori gradu i cappis ſericis rubeis ad gradũ chori: niſi in feſto purifi. et annũci. btẽ marie. Tñ in p̃ma dñica xl. ⁊ in dñica palmaꝝ in choro alternis vicibus hincinde cãtat̃. In fine **Allã** vel ſequẽtie vel tra. dyaconꝰ anteq̃ accedat ad euãgeliũ ꝓnũciã dũ thurificet mediũ altaris tantum. nũq̃ eni thurificet̃ lectrinũ neq; ad miſſã neq; ad matu. ante ꝓnũciationẽ euãgelij. Deinde accipiat textũ ſcz librũ euãgeliorũ: et humilians ſe ad ſacerdotẽ ſtãtẽ corã altari verſa facie ad meridiẽ ita dicat ſine nota. **Jube dñe benedicere.** Sacerdos reſpõdeat **Dñs ſit in corde tuo ⁊ in ore tuo ad ꝓnũciandũ ſanctũ euãgeliũ dei In nõie pr̃is.** ⁊c. Si aũt ſacerdos per ſemetipſũ celebret: dicat p̃uati. **Jube dñe bñdicere.** et poſtea dicat ipſemet. **Dñs ſit in corde meo ⁊ in ore meo ad ꝓnũciandũ ſctũ euãgeliũ dei. In no. pa.** ⁊c. Et ſic ꝓcedat diaconus p mediũ chori ipſũ textũ ſꝑ ſiniſtrã manũ ſolẽniter geſtãdo ad pulpitũ accedat thuribulare ⁊ ceroferarie precedẽtibꝰ Et ſi duplex feſtũ fuerit crux ꝓcedat q̃ quaſi a dextris cõtraria: ideſt ex oppoſito erit legẽtis euãgeliũ facie crucifixi ad legẽtẽ cõuerſa. Quãdocũq; enĩ legit̃ ep̃la in pulpito ibidẽ legat̃ euãgeliũ. Et cũ ad locũ legẽdi ꝑuenerint: textũ ipſũ ſubdyaconꝰ accipiat/ ⁊ a ſiniſtris ipſiꝰ dyaconi quaſi oppoſitꝰ ipſũ textũ dũ euãgeliũ legit̃ teneat: ceroferarijs dyacono aſſiſtẽtibus / vno a dextris ⁊ reliquo a ſiniſtris ad eũ cõuerſis. thuribulariꝰ vo ſtet poſt dyaconũ ad eũ ꝯuerſus: ⁊ ſẽp legatur euãgeliũ verſus aq̃lonẽ id eſt boreã. Et ſi ep̃s exequat̃ officiũ: oẽs miſtri in choro ad ſequẽtiã cãtãdã veniãt qñ ſequẽtia dr̃ preter pricipalẽ dyaconũ ⁊ principalẽ ſubdyaconũ: ⁊ ibi morã faciãt dyaconi ⁊ ſubdyaconi in medio chori cũ rectoribꝰ chori donec principalis dyaconus a pulpito poſt lectũ euãgeliũ per choꝝ recedat. Cũ aũt iceperit euãge. poſt **Dñs vobiſcũ.** faciat ſignũ ſup librũ: deinde in ſua frõte/ ⁊ poſtea in pectore cũ pollice. Euangeliũ

¶ Secundm matheum. **xxi. cap̃.**

IN illo tp̃e: Cum appropinquaſſet ieſus hieroſolimis et veniſſet bethphage ad mõtem oliueti: tũc miſit duos diſcipl'os dicens eis. Ite in caſtellũ quod cõtra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinã alligatã / et pullũ cum ea. Soluite ⁊ adducite michi. Et ſi quis vobis aliq̃d dixerit: dicite quia dñs his opus habet / et cõfeſtim dimittet eos. Hoc aũt totũ factũ eſt: vt adimpleret̃ quod dictum eſt per ꝓphetã dicentem.

Dicite filie ſyon. Ecce rex tu⁹ venit tibi manſuetus: ſedens ſuper aſinam ⁊ pullũ filiũ ſubiugalis. Euntes aũt diſcipuli: fecerũt ſicut p̄cepit illis ieſus. Et adduxerunt aſinã ⁊ pullum: et impoſuerunt ſuper eos veſtimẽta ſua: et eũ deſuper ſedere fecerũt. Plurima aũt turba: ſtrauerũt veſtimẽta ſua in via. Alij aũt cedebãt ramos de arborib⁹: et ſternebãt in via. Turbe aũt que p̄cedebãt et que ſequebãtur: clamabãt dicentes. Oſãna filio dauid: bñdictus qui venit/ĩ noĩe dñi. ¶ Lecto euãgelio oſculetur librũ: ⁊ accedens ſubdyaconus ſtatim porrigat ei textũ quẽ ipſe dyaconus ex directo pectore deferat. Finito euangelio incipiat ſacerdos in medio altaris. **Credo in vnum deum.** Deinde cãtetur a choro nõ alternatĩ/ſed a toto choro. Require infra. ¶ Hec ſũt feſta in q̄bus dicẽdũ eſt **Credo in vnum.** ſcd̃m vſũ ſar. Oĩbus dñicis diebus per totũ annũ ad magnã miſſã/ ſiue de dñica agitur ſiue non. In miſſis eũ vigiliarũ ⁊ ſctõꝝ iiij. tẽ. ⁊ in miſſis defũctorũ ꝗ̄ in capitulo in dñicis dñr nõ dr̃. Sed ſi miſſa dñicalis in caplõ dr̃: tũc dr̃ **Credo.** Dicẽ etiã per octo dies natiui. dñi paſche. ⁊ pẽthe. ⁊ in oĩ dupli. feſto per annũ. ⁊ in omibus feſtis aplõꝝ ⁊ euãgeliſtaꝝ. ⁊ in vtroq; feſto ſctẽ crucis ⁊ ĩ feſto ſctẽ magdalene. ⁊ in vtroq; feſto ſcti michaelis. et in miſſa ſponſalium. Dicẽ etiam ad miſſã de ſctã maria: qñ ad miſſã de die dicẽdũ eſt per totũ annũ: ⁊ in feſto alicui⁹ ſcti in cui⁹ honore dedicatũ eſt altare vel eccliã ad altare eiuſdem ſcti eũ. Poſt **Credo,** dicat ſacerdos **Dñs vo.** et **Orẽ⁹.** Offꝫ. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te confido non erubeſcã / neq; irrideãt me ĩimici mei etenĩ vniuerſi q̄ te expectãt nõ confũdẽt. ℣. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me q2 tu es de⁹ ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. ℣. Reſpice in me ⁊ miſerere mei dñe cuſtodi aĩam meã ⁊ eripe me nõ cõfũdar qm̃ ĩuocaui te. Iſti duo ℣⁹. dñr p ebdõ. alternis vicibus qñ de feria agiẽ et nõ ĩ die dñica qd̃ per totũ annũ obſeruẽ: qñ ℣⁹. offertoriũ hñt. Nũq̄ dñr duo. ℣. cũ offertorio ĩ vna feria. nec dñr poſt offꝫ. niſi in ferijs p aduẽ. ⁊ a. lxx. vſq; ad cenam dñi tantum. Secreta.

Hec ſacra nos dñe potẽti virtute mũdatos ad ſuũ faciãt puriores venire p̃cipiũ. P. Per totum aduentũ non dr̃ p̄fatio niſi quotidiana qñ de tp̃ali agitur. Cõio. **Dñs dabit benignitatẽ: ⁊ terra noſtra dabit fructũ ſuum.** Poſtcõio.

Suſcipiam⁹ dñe miam tuã in medio templi tui: ⁊ reparatiõis noſtre ventura ſolẽnia cõgruis honoribus p̄cedamus. Per do. ¶ Fer. ſcda qñ de feria agiẽ: ad miſſã. Offm̃. Ad te leuaui. ℣. Vias tuas. Glia pri. Repetaẽ offm̃. Ad te. Hoc mõ ſemper dr̃ offm̃ ad miſſã qñ chor⁹ nõ regiẽ / niſi infra paſſionem dñi. Hec miſſa diciẽ p totã ebdo. niſi feſtũ ix. l. vel dec. ſcti andree intercurrãt. ⁊ niſi qñ dr̃ miſſa **Salus populi.** vel aliqua cõmẽoratio ſcti loci: vel de ſcã maria faciẽda fuerit. Et ſemp cũ ſuo **Allã.** dr̃ miſſa dñicalis qd̃ p totum annũ obſeruetur qñ **Allã.** dr̃. Dicetur etiam **Allã.** ad omnem miſſã de die per annũ: preterq̄ a lxx. vſq; ad vig.

paſche. ⁊ exceptis vigi. extra dñicã ⁊ tẽpus paſche cõtingẽtibus: exceptis etiã quattuoꝛ tp̃ibus q̃ etiã extra ebdo. penthe. cõtigerit

¶ Feria quarta. Lectio epyſtole btĩ iacobi apoſtoli. v. capitulo.

Chariſſimi Patientes eſtote: vſq; ad aduentum dñi. Ecce enĩ agricola expectat pꝛecioſum fructum terre patienter ferans donec accipiat tempoꝛaneũ et ſerotinũ. Patiẽtes igitur eſtote ⁊ vos/ ⁊ confirmate coꝛda veſtra: qm̃ aduentus dñi appꝛopiquabit. Nolite ingemiſcere fratres in alterutrũ: vt non iudicemini. Ecce enĩ iudex: ante ianuã expectat. Exemplũ accipite fratres chariſſimi: exitus lõganimitatis laboꝛis ⁊ patientie per pꝛophetas: qui locuti ſũt ĩ noĩe dñi noſtri ieſu xp̃i.

Initiũ ſancti euangelij: ſecũdum marcum i. caplo.

Principium euangelij ieſu xp̃i filij dei: ſicut ſcriptum eſt in yſaia pp̃heta Ecce ego mitto ãgelũ meum ante faciẽ tuã: q̃ pꝛeparabit viã tuã ante te. Vox clamantis in deſerto: parate viã dñi/ rectas facite ſemitas eiꝰ Fuit in deſerto iohãnes baptizãs ⁊ pꝛedicãs baptiſmum penitẽtie: in remiſſionẽ pctõꝝ. Et egrediebat ad eũ omĩs iudee regio/ ⁊ hieroſolymite vniuerſi ⁊ baptizabãtur ab illo in ioꝛdanis flumie/ cõfitentes pctã ſua. Et erat iohannes veſtitus pilis cameloꝝ: ⁊ zona pellicea circa lumbos eiꝰ. Et locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat: ⁊ pꝛedicabat dicẽs. Venit foꝛtioꝛ me poſt me: cuiꝰ nõ ſum dignus pꝛocũbens/ ſoluere coꝛrigiã calciamẽtoꝝ eiꝰ Ego baptizaui vos aqua: ille vero baptizabit vos ſpũ ſctõ.

¶ Si aliqđ feſtum vnde fieri debeat ſeruitiũ in hac q̃rta feria ꝯtigerit: ep̃la pꝛenotata et euãgel. legant in v. feria ſi vacauerit: ſin autẽ omnino pꝛetermittãtur eo anno

¶ Feria ſexta Lectio yſaie pꝛophete. li. capit.

Hec dicit dñs deus. Audite me qui ſequimini quod iuſtum eſt: et q̃ritis dñm. Attendite ad petrã vnde exciſi eſtis: ⁊ ad cauernã laci de qua pꝛeciſi eſtis. Attẽdite ad abꝛahã patrẽ veſtrũ et ad ſaram que peperit vos. Qꝛ vnũ vocaui eum: et benedixi ei/ et multiplicaui eũ. Cõſolabit ergo dñs ſyõ: et cõſolabit oẽs ruinas eius. Et ponet deſertũ eius quaſi delicias: ⁊ ſolitudinẽ eius quaſi oꝛtũ dñi. Gaudiũ ⁊ leticia inuenietur in ea gr̃arum actio et vox laudis Attẽdite popule meꝰ et tribus mea me audite. Qꝛ lex a me exiet: et iudiciũ meũ in lucẽ pp̃loꝝ requieſcet Pꝛope eſt iuſtꝰ meus: et egreſſꝰ eſt ſaluatoꝛ meus: et bꝛachia mea populos iudicabũt. Me inſule expectabũt: et bꝛachiũ meũ ſuſtinebũt. Leuate oculos veſtros in celũ: et videte ſub terra deoꝛſũ. Qꝛ celi ſicut fumus liqueſcent: et terra ſicut veſtimentũ atteret/ ⁊ habitatoꝛes eius ſicut hec interibunt Salus autẽ mea: in ſempiternũ erit. Et iuſticia mea non deficiet. Audite me qui ſcitis iuſtũ: populꝰ meꝰ/ lex mea in coꝛde eoꝝ. Nolite timere oppꝛopꝛiũ hoim. ⁊ blaſphemias eoꝝ ne metuatis. Sicut enĩ veſtimẽtũ: ſic comedet eos vermis et ſicut lanã/ ſic deuoꝛabit eos tinea. Salus aũt mea in ſempiternũ erit: ⁊ iuſticia mea in gñatiões generationũ. S. matheũ. iii.

IN illo tp̄e: Venit iohãnes baptiſta: p̄dicãs in deſerto iudee ⁊ dicẽs. Penitentiã agite: appropinquabit enĩ regnũ celorũ. Hic eſt enĩ de quo dictũ eſt: per yſayã ꝓphetã dicẽtẽ. Vox clamãtis in deſerto/parate viã dñi: rectas facite ſemitas eius. Ipſe aũt iohãnes habebat veſtimẽtũ de pilis camelorũ: et zonam pelliceã circa lũbos ſuos. Eſca aũt eius erat locuſta: et mel ſilueſtre Tunc exibat ad eũ hieroſolima et omnis iudea/⁊ oĩs regio circa iordanem: et baptizabãtur ab eo in iordane: confitentes pctã ſua

¶ Si vero vi. feria nõ vacauerit predicta ep̄la ⁊ euãge. oĩno ꝑtermittant/⁊ hoc ꝑ totũ aduẽtũ. ⁊ a Dñe ne i ira. vſq; ad quĩquageſimã. et ab oct. paſche vſq; ad ꝓ̇mã dñicã an̄ aſcẽ. dñi obſeruẽt. A Deus oĩm. vero vſq; ad aduẽtũ dñi ſi quarta ⁊ quinta feria nõ vacauerint: tũc in ſexta feria legant ep̄la ⁊ euãgeliũ de q̄rta feria. ſi vacauerit: ſin aũt oĩno ꝑtermittant. Nũq̄ enĩ legant ep̄la ⁊ euãgeliũ de. iiij. feria/in. ij. fe. vel in tercia feria. nec ep̄la ⁊ euãgeliũ de vi feria. in v. feria. Non enĩ debet ſeruitiũ anticipari ſecũdum vſum ſar. ¶ Dñica ſecũda aduẽtus domini. Ad miſſam. Officiũ

POpulus ſyõ ecce dñs veniet ad ſoluandas gẽtes: ⁊ auditã faciet dñs gl'iã vocis ſue/i leticia cordis vr̃i. ꝟ. Qui regis iſrl' intende: q̄ deducis velut ouẽ ioſeph. Repetat offĩ. ſcz Pp̄ls. Gl'a. or.

EXcita dñe corda nr̃a ad p̄parãdas vnigeniti tui vias vt per eius aduentũ purificatis tibi mẽtibus ſeruire mereamur. Qui tecũ viuit ⁊ regnat i vnitate ſpũſſcti d. P. Ad romanos. xv.

FRatres: Quecũq; enĩ ſcripta ſunt: ad noſtrã doctrinam ſcripta ſunt. vt per patientiã et conſolationẽ ſcripturarũ ſpem habeamus. Deus autẽ patientie ⁊ ſolatij: det vobis idipſum ſapere in alterutrũ ſecundũ ieſum chriſtũ: vt vnanimes vno ore honorificetis deum/et patrẽ dñi noſtri ieſu xp̄i. Propter quod ſuſcipite inuicẽ: ſicut ⁊ xp̄s ſuſcepit vos in honorẽ dei. Dico enĩ chriſtũ ieſũ/miniſtrũ fuiſſe circũciſionis/ꝓpter veritatẽ dei/ad cõfirmandas ꝓmiſſiones patrũ Gentes autẽ ſuꝑ mĩa honorare deum: ſicut ſcriptũ eſt. Propterea confitebor tibi in gẽtibus domine: et nomini tuo cantabo. Et iterũ dicit. Letamini gentes: cũ plebe eius. Et iterum. Laudate oẽs gentes dominũ: et magnificate eum omnes populi. Et rurſum yſaias ait. Erit radix ieſſe: et qui exurget regere gentes/in eum gẽtes ſperabũt. Deus autẽ ſpei repleat vos oĩ gaudio/⁊ pace in credendo: vt abundetis in ſpe: et virtute ſpũs ſancti. Građ. Ex ſyon ſpecies decoris eius: deus noſter manifeſte veniet. ꝟ. Congregate illi ſãctos eius: qui ordinauerunt teſtamẽtum eius/ſuper ſacrificia. Alleluya. ꝟ. Virtutes celi mouebuntur: et tunc videbũt filium hominis venientẽ in nubibus celi cũ poteſtate/⁊ maieſtate magna. Seq̄n.

REgnantẽ ſempiterna per ſecla ſuſceptura: cõcio deuota cõcrepa. Diuino ſono factori: reddendo debita. Cui iubilãt agmina celica: eius vultu exhilarata.

Quem expectant omnia terra / eius nutu examināda. Diſtrictū ad iudicia. Clementē in potētia Tua nos ſalua xp̄e clemētia: propter quos paſſus es dira. Ad poli aſtra ſubleua nitida: qui ſorde tergis ſecula Inſtuat ſalus vera effugans pericula. Omīa vt ſint mūda tribue pacifica Ut hic tua ſalui mīa. Leti regna poſt adeamus ſupera. Quo regnas ſecula per infinita. Secūdum lucā. xxi.

In illo t̄pe dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in ſole et luna ⁊ ſtellis: et in terris preſſura gentiū / pre confuſione ſonitus maris et fluctuū / areſcētibus hoībus pre timore et expectatione q̄ ſuperuenient vniuerſo orbi. Nam virtutes celoꝝ: mouebuntur. Et tunc videbunt filium hoīs venientē in nube cū poteſtate magna: et maieſtate His aūt fieri incipiētibꝰ / reſpicite et leuate capita veſtra: quoniā appropinquat redēptio veſtra. Et dixit illis ſimilitudinē Uidete ficulneā: et oēs arbores Cū producūt iam ex ſe fructū: ſcitis qm̄ prope eſt eſtas. Ita et vos cū videritis hec fieri: ſcitote qm̄ prope eſt regnū dei. Amē dico vobis: qꝛ nō preteribit gn̄atio hec / donec oīa fiant. Celū ⁊ terra trāſibūt: verba autē mea nō tranſibūt. Offr. Deꝰ tu cōuerſus viuificabis nos et plebs tua letabit̄ in te: oſtēde nobis dn̄e mīam tuā / ⁊ ſalutare tuū da nobis. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuā auertiſti captiuitatē iacob: remiſiſti iniquitatē plebis tue. ℣. Mīa ⁊ veritas obuiauerūt ſibi: veritas de terra orta eſt: et iuſticia de celo proſpexit. Secꝛ.

Placare q̄s dn̄e hūilitatis nr̄e precibus ⁊ hoſtijs: ⁊ vbi nulla ſuppetūt ſuffragia meritoꝝ: tuis nobis ſuccurre p̄ſidijs. P. Prefatio q̄tidiana. Cō. Hierl̄m ſurge ſta in excelſo: ⁊ vide iocūditatē q̄ veniet tibi a deo tuo. Pꝰcō.

Refecti cibo potuq; ſpiritalis alimonie ſupplices te dn̄e deprecamur: vt huiꝰ participatione myſterij doceas nos terrena deſpicere / et amare celeſtia. Per dn̄m.

Feria quarta. Epyſtola. Lectio zacharie prophete. viij. cap.

Hec dicit dn̄s deꝰ exercituū Reuerſus ſum ad ſyon: et habitabo in medio hieruſalē: et vocabitur hieruſalē ciuitas veritatis: et mons dn̄i exercituum mōs ſanctificatus Hec dicit dn̄s deꝰ exercituū. Adhuc habitabunt ſenes / ⁊ anꝰ in plateis in hierl̄m ⁊ viri baculꝰ in manu eiꝰ pre multitudine dierū. Et platee ciuitatis cōplebūtur infātibus: ⁊ puellis ludentibus in plateis eius. Hec dicit dn̄s exercituū. Si difficile videbit̄ in oculis reliquiarū populi huius in diebus illis: nūquid in oculis meis difficille erit dicit dn̄s exercituū. Hec dicit dominus exercituū. Ecce ego ſaluabo populū meū de terra orientis et de terra occaſus ſolis: et adducam eos / ⁊ habitabunt in medio hierl̄m / et erūt michi in populū et ego ero eis in deum / in veritate ⁊ in iuſticia. Dicit dn̄s omnipotens. Secundum matheum. xi. c.

In illo t̄pe dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Amen dico vobis: iter natos mulierum nō ſurrexit maior iohanne baptiſta. Qui autē minor eſt in regno celorum: maior eſt illo. A diebus autem iohannis bapti ſte vſq͂ nūc regnū celoꝝ vim patitur: et violenti rapiunt illud. Omnes enim pꝛophete et lex: vſq͂ ad iohannē pꝛophetauerunt. Et ſi vultis recipere: ipſe eſt helias qui venturus eſt. Qui habet aures audiendi audiat. ¶ Feria ſexta. Lectio yſaie pꝛophete. lxij.

Hec dicit dn̄s deus: Super muros tuos hieruſalē conſtitui cuſtodes: tota die ⁊ tota nocte in perpetuū nō tacebūt. Qui reminiſcimini dn̄i ne taceatis: ⁊ ne detis ſilentiū ei, donec ſtabiliat / et donec ponat hieruſalē laudem in terra. Iurauit dn̄s in dextera ſua: ⁊ ī bꝛachio foꝛtitudinis ſue. Si dedero triticū tuū; vltra cibū inimicis tuis: et ſi biberint filij alienigene vinū tuū in quo laboraſti. Quia qui cōgregabūt illud comedent / ⁊ laudabunt dominū: et qui cōpoꝛtant illud bibent in atrijs ſāctis meis. Trāſite per poꝛtas: pꝛeparate viā populo / planū facite iter: et eligite lapides ⁊ eleuate ſignū ad populos. Ecce dn̄s auditū fecit: in extremis terre. Dicite filie ſyon / ecce ſaluatoꝛ tu⁹ venit: et ecce merces eius cū eo / ⁊ opus illius coꝛā illo. Et vocabunt eos ppl's ſanctus: redempti a dn̄o. Tu aūt vocaberis queſita ciuitās: et nō derelicta. Secundū iohannem. i. ca.

In illo tp̄e: Johannes teſtimoniū perhibebat de dn̄o: et clamabat dicens. Hic eſt quē dixi / qui poſt me ventur⁹ eſt: ante me factus eſt / qꝛ pꝛioꝛ me erat. Et de plenitudine eius: nos oēs accepimus gratiā pꝛo gratia: qꝛ lex per moyſē data eſt: grā et veritas / per ieſū xp̄m facta eſt. Deū nemo vidit vnq̄. Vnigenit⁹ fili⁹ q̄ eſt in ſinu patris: ipſe enarrabit.

¶ Dn̄ica tercia aduē. ad miſ. Offi.

Gaudete in dn̄o ſemper: iterū dico gaudete: modeſtia vr̄a nota ſit oībus hoib⁹ dn̄s ppe eſt: nichil ſolliciti ſitis: ſed in oī oratione petitiones vr̄e inoteſcāt apud deum. V. Et pax dei que exuperat oēm ſenſum: cuſtodiat coꝛda vr̄a / et intelligētias veſtras. Or.

Aurē tuā q̄s dn̄e pꝛecibus noſtris accōmoda: et mentis noſtre tenebꝛas gratia tue viſitationis illuſtra. Qui viuis et regnas ⁊c. Ad coꝛinthios. iiij. ca.

Fratres: Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros xp̄i: et diſpenſatoꝛes miniſterioꝛū dei. Hic iam queritur inter diſpenſatoꝛes: vt fidelis quis inueniatur. Michi autē pꝛo minimo eſt vt a vobis iudicer: aut ab hūano die: ſed neq͂ meipſū iudico. Nichil eī michi cōſcius ſum: ſed nō in hoc iuſtificatus ſum. Qui aūt iudicat me: dn̄s eſt. Itaq͂ nolite ante tempus iudicare: quoadusq͂ veniat dn̄s: qui ⁊ illuminabit abſcōdita tenebꝛaꝝ / et manifeſtabit ꝯſilia coꝛdiū. Et tūc laus erit vnicuiq͂: a deo. Gr. Qui ſedes dn̄e ſuper cherubī excita potētiā tuā et veni. V. Qui regis iſrl' intēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph. Allā. V. Excita dn̄e potentiā tuā et veni vt ſaluos facias nos. Sequētia

Qui regis ſceptra foꝛti dextra: ſolus cuncta. Tu plebi tuā oſtende magnā excitādo potentiam. Pꝛeſta illi dona ſalutaria. Quē pꝛedixerūt pꝛophetica vaticinia. A clara poli regia. In noſtra ieſu veni domine arua. Secundum matheum. xi. caplo.

IN illo tēpoꝛe. Cū audiſſet iohannes in vinculis opera xp̄i: mittens duos de diſcipulis ſuis/ait illi. Tu es qui venturus es: an aliū expectam⁹? Et reſpondens ieſus: ait illis. Euntes renūciate iohāni que audiſtis et vidiſtis. Ceci vident/claudi ambulant/lepꝛoſi mundātur. Surdi audiūt: moꝛtui reſurgūt/pauperes euangelizātur. Et beatus eſt qui nō fuerit ſcādalizatus in me. Illis aūt abeuntib⁹: cepit ieſus dicere ad turbas de iohanne Quid exiſtis i deſertum videre? Arundinē vēto agitatā? Sed q̄d exiſtis videre? Hoīem mollibus veſtitū? Ecce qui mollib⁹ veſtiūtur: in domib⁹ regum ſūt. Sꝫ q̄d exiſtis videre? Pꝛophetā? Etiā dico vobis ⁊ pluſq̄ ꝓphetā. Hic eſt eni: de quo ſcriptum eſt. Ecce ego mitto āgelum meū āte faciē tuā: q̄ pꝛeparabit viā tuā ante te

Offr̄. Bn̄dixiſti dn̄e terrā tuam: auertiſti captiuitatē iacob/remiſiſti iīquitatē plebis tue. V. Operuiſti oīa pc̄tā eoꝝ mitigaſti oēm irā tuā. V. Oſtēde nobis dn̄e miaꝫ tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. Sc̄

DEuotiōis noſtre tibi dn̄e q̄s hoſtia iugiter imoletur q̄ ⁊ ſacri pagat iſtituta myſteriȷ̄: et ſalutare tuū nobis mirabilitꝛ operetꝛ. P. P̄fa. q̄tid. Cō. Dicite puſillanimes ꝯfoꝛtamī ⁊ nolite timere ecce de⁹ nr̄ vēiet ⁊ ſaluabit nos

P⁹cō. IMploꝛam⁹ dn̄e clemētiā tuā: vt hec diuīa ſubſidia a vicijs expiatos/ad feſta vētura nos p̄parēt. P. C Fē q̄rta q̄tuoꝛ t̄pm. Offm̄.

ROꝛate celi deſup: ⁊ nubes pluāt iuſtū: aperiatur terra ⁊ germinet ſaluatoꝛē. V. Et iuſticia oꝛiatꝛ ſimul: ego dn̄s creaui eū. Sequatꝛ oꝛo ſine Dn̄s vobiſcum. ſed tantum cum Oꝛemus. Oꝛatio.

PReſta q̄s omnip̄s deus: vt redemptionis noſtre ventura ſolennitas/⁊ pꝛeſentis nobis vite ſubſidia conferat: et eterne beatitudinis pꝛemia largiatur. Per dn̄m. Lcō yſaie ꝓphete. ij. c.

IN dieb⁹ illis. Dixit yſaias pꝛopheta. Erit in nouiſſimis diebus pꝛeparatus mons domus dn̄i in verticē montiū: ⁊ eleuabitur ſuper colles. Et fluēt ad eum omnes gentes: ⁊ ibūt populi multi et dicēt. Venite aſcendamus ad montē dn̄i ⁊ ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas/et ambulabimus in ſemitis ei⁹ qꝛ de ſyon exibit lex/⁊ verbū domini de hieruſalē: ⁊ iudicabit gētes et arguet pp̄los multos. Et conflabūt gladios ſuos in vomeres: ⁊ lāceas ſuas in falces. Non leuabit gēs cōtra gētē gladium: nec exercebuntꝛ vltra ad pꝛelium Domus iacob venite: ⁊ āmbulem⁹ in lumīe dn̄i dei nr̄i. Gr̄. Tollite poꝛtas pꝛīcipes vr̄as: ⁊ eleuamī poꝛte eternales et introibit rex glie. V. Quis aſcēdet in montem dn̄i aut q̄s ſtabit in loco ſcō ei⁹ īnocēs manib⁹ ⁊ mūdo coꝛde. Hic nō repetatꝛ grad. ſed ſtatī ſequatꝛ Dn̄s vobiſcū. et Oꝛemus. Oro.

FEſtina q̄ſumus dn̄e ne tardaueris: et auxiliū nobis ſuperne virtutis impende: vt aduētus tui cōſolationibus ſubleuentur/qui in tua pietate confidūt. Qui viuis. Hic dn̄r mēoꝛie cōſuete. Lectio yſaie ꝓphete. vij.

IN diebus illis Locutus eſt dn̄s ad achaz dicēs. Pete ti bi ſignū a dño deo tuo in profūdū inferni: ſiue in excelſū ſupra. Et dixit achaz. Non petā: et non tētabo dñm. Et dixit. Audite ergo domꝰ dauid. Nunqđ parū vobis eſt moleſtos eſſe hoibꝰ/ qꝛ moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignū. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē eiꝰ emanuel. Butyrū et mel comedet: vt ſciat reprobare malū: ⁊ eligere bonū. Gr. Prope eſt dñs oibꝰ inuocātibꝰ eū: oibꝰ qui inuocāt eū in veritate. V. Laudē dñi loquet os meū: ⁊ bñdicat omīs caro nomen ſanctum eius. Repetatur građ. Scđm lucā. i. c.

IN illo tp̄e Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth/ ad virginē deſpōſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: et nomen virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eā: dixit Aue gratia plena dñs tecū: benedicta tu in mulieribus. Que cū audiſſet turbata eſt i ſermone eiꝰ: ⁊ cogitabat qualis eēt iſta ſalutatio Et ait angelus ei Ne timeas maria: inueniſti eni gratiā apud deū Ecce ꝯcipies in vtero et paries filiū: ⁊ vocabis nomen eius ieſū Hic erit magnꝰ: et filiꝰ altiſſimi vocabit. Et dabit illi dñs deꝰ ſedē dauid patris eiꝰ: ⁊ regnabit i domo iacob in eternū/ ⁊ regni eiꝰ nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū Quomodo fiet iſtud/ qm̄ virū nō cognoſco? Et reſpōdens angelus: dixit ei. Spūs ſanctus ſuperueniet in te: et virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoq̄ et qđ naſcet ex te ſctm̄: vocabit filius dei. Et ecce helizabeth cognata tua: ⁊ ipſa ꝯcepit filiū i ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi q̄ vocat ſterilis: qꝛ nō erit īpoſſibile apđ deū oē verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi: fiat michi: ſcđm verbū tuū. Offe. Aue maria gr̄a plena dñs tecū: bñdicta tu in mulieribꝰ/ et bñdictus fructꝰ vētris tui. V. Ideoq̄ ⁊ qđ naſcet ex te ſanctū/ vocabit filiꝰ dei. Et dr cum ſuo verſu. Secr.

SAlutari ieiunio ꝯpetētes dñe hoſtias imolamꝰ: p̄ſta vt ad natiuitatem panis eterni his officijs preparemur Per eūđ Prefatio quotiđ. Cō. Ecce virgo ꝯcipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabit nomen eius emmanuel. Poſtcō.

Salutaris tui dñe munere ſaciati ſupplices dep̄camur: vt cuius letamur guſtu/ renouemur effectu. Per do. ¶ Feria vi. quattuoꝛ tempoꝛum. Officium.

PRope eſto dñe: et oēs vie tue veritas. Initio cognoui de teſtimonijs tuis/ qꝛ in eternū tu es. Ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege domini. Or.

EXcita q̄s dñe potētiā tuā et veni: vt hi qui in tua pietate confidunt: ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis et regnas. Lcō yſaie p̄phete. xi.

HEc dicit dñs deus: Egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius aſcendet: et requieſcet ſup eū ſpiritus domini/ ſpiritus ſapientie et intellectus ſpūs ꝯſilij ⁊ fortitudinis/ ſpūs ſcientie ⁊ pietatis/ ⁊ replebit: eū ſpiritus timoris dñi. Non ſecūdū viſionē oculoꝝ iudicabit neq̄ ſcđm auditū auriū arguet: ſꝫ iudicabit i iuſticia paupes/ ⁊ argu et in equitate p manſuetis terre.

Et ꝑcutiet terrā virga oris ſui ⁊ ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impium Et erit iuſticia cingulū lūborū eiꝰ: ⁊ fides cinctorium renū eius Gr. Oſtēde nobis dn̄e miam tuā et ſalutare tuū da nobis. ℣. Benedixiſti dn̄e terrā tuam: auertiſti captiuitatē iacob. Repetatur grad. Secundum lucam .i. caplo

IN illo tp̄e. Exurgēs maria abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit in domum zacharie / ⁊ ſalutauit helizabeth. Et factū eſt vt audiuit ſalutationem marie helizabeth: exultauit īfās ī vtero eius. Et repleta eſt ſpū ſancto helizabeth: ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit. Bn̄dicta tu īter mulieres: et benedictꝰ fructꝰ vētris tui. Et vnde hoc michi / vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce enī vt facta eſt vox ſalutationis tue in auribus meis: exultauit ī gaudio infās in vtero meo. Et btā que credidiſti qm̄ ꝑficienť ea q̄ dicta ſūt tibi a dn̄o. Et ait maria Magnificat aīa mea dominū: ⁊ exultauit ſpūs meus: in deo ſalutari meo.

Offr. Deꝰ tu cōuerſꝰ viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabiť ī te oſtēde nobis dn̄e miam tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. ℣. Benedixiſti dn̄e terrā tuā / auertiſti captiuitatē iacob / remiſiſti iīquitatem plebis tue. ℣. Mīa ⁊ veritas obuiauerūt ſibi / ṽitas de terra orta eſt / ⁊ iuſticia de t̄ra ꝓſpexit. Sē.

Sacrificijs q̄s dn̄e ſalutaribꝰ his diebꝰ aptemur propenſius: quibꝰ illud eſt myſteriū celebrādū: cui ſeruit omnis executio mandatoꝝ. Per dn̄m. Prefatio quotidiana. Cōio. Ecce dn̄s veniet ⁊ oēs ſcti eius cū eo: ⁊ erit in die illa lux magna. Poſtcōio.

Perfice q̄s dn̄e mīam tuam populo ſupplicāti: quē tuoꝝ refectū largitate donoꝝ ⁊ inſtātius grām poſtulare maiorē ⁊ fiducialius ſperare cōcedas. P̄ dn̄.

Sab. iiij. tp̄m. ad miſ. Offm.

Veni et oſtēde nobis faciē tuā dn̄e q̄ ſedes ſup cherubin ⁊ ſalui erimꝰ. Ps. Qui regis iſrael intende: qui deducis velut ouē ioſeph. Oēs orōnes ſub Dn̄s vobiſcū dicūtur preter vltimam que eſt ante epyſtolā. ſed tm̄ cum Oremus. Et omnes lectiones cū ſuis titulis legantur. Oremus.

Deus qui conſpicis quia ex nr̄a prauitate affligimur: cōcede propicius: vt ex tua viſitatione cōſolemur. Qui viuis et reg. cū deo Lectō yſaie ꝓphē. xix.

IN diebus illis. Clamabūt ad dn̄m a facie tribulātis: et mittet eis ſaluatorē et propugnatorē q̄ liberet eos. Et cognoſcetur dn̄s ab egypto: et cognoſcent egyptij dn̄m ī die illa: ⁊ colent eum in hoſtijs ⁊ muneribꝰ / et vota vouebunt dn̄o ⁊ ſoluent Et percutiet dn̄s egyptū plaga: et ſanabit eā. Et reuertētur egyptij ad dn̄m et placabitur eis: et ſanabit eos / dn̄s deꝰ noſter. Gr. A ſummo celo egreſſio eius: ⁊ occurſꝰ eius vſq ad ſūmū eiꝰ. ℣. Celi enarrāt gloriā dei et opera manuū eiꝰ annūciat firmamētū. Nō repetatur grad. ſed dicatur ſtatim Oremus. Oratio.

Concede q̄s omnipotens deus: vt qui ſub pc̄ti iugo ex vetuſta ſeruitute deprimimur: expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecū vi.

Lectio yſaie prophete.xxxv.cap.

HEc dicit dñs: Letabitur deſerta et inuia: et exultabit ſolitudo/ ⁊ florebit quaſi lilium Germinās germinabit: ⁊ exultabit letabunda ⁊ laudās. Gloria libani data eſt ei: decor carmeli ⁊ ſaron. Ipſi videbūt gloriā dñi: et decorem dei noſtri. Cōfortate manus diſſolutas: ⁊ genua debilia roborate Dicite puſillanimes cōfortamini: ⁊ nolite timere. Ecce deus nr̄ vltionē adducet retributionis: deus ipſe veniet et ſaluabit nos. Tunc aperientur oculi cecoꝝ: et aures ſurdorū patebūt Tūc ſaliet ſicut ceruus claudꝰ: et aperta erit lingua mutoꝝ. Qr̄ ſciſſe ſūt ī deſerto aque: ⁊ torrentes ī ſolitudine. Et q̄ erat arida in ſtagnū: ⁊ ſitiēs ī fōtes aquaꝝ. Ait dñs oꝑs. Gr̄. In ſole poſuit tabernaculū ſuū: et ip̄e tāq̄ ſpōſus procedēs de thalamo ſuo. ℣. A ſūmo celo egreſſio eiꝰ: ⁊ occurſus eiꝰ vſq̄ ad ſūmum eiꝰ. Orō.

INdignos nos q̄s dñe famulos tuos quos actionis ꝓprie culpa contriſtat: vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecum. Lectio yſaie prophete.xl.c.

HEc dicit dñs. Super montem excelſum aſcēde tu qui euāgelizas ſyon: exalta in fortitudine vocē tuā qui euāgelizas hieruſalem. Exalta noli timere: dic ciuitatibus iude. Ecce deus veſter. Ecce dñs deus in fortitudine veniet: ⁊ brachium eius dominabitur. Ecce merces eius cū eo: ⁊ opus illius corā illo. Sicut paſtor gregē ſuū paſcet ī brachio ſuo cōgregabit agnos: et in ſinu ſuo leuabit eos dñs deꝰ nr̄. Gr̄. Dñe deꝰ virtutū cōuerte nos: et oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ. ℣. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni vt ſaluos facias nos. Sequať oreꝰ

PReſta q̄s oꝑs deꝰ: vt Or̄. filij tui vētura ſolēnitas: et p̄ſentis nobis vite remedia cōferat: ⁊ p̄mia eterna ꝯcedat. Per eūdē. Lectio yſaie ꝓphete xlv.c.

HEc dicit dñs. Xp̄o meo cyro cuius apprehendi dexterā: vt ſubijciā ante faciē eiꝰ gētes: et dorſa regū vertā. ⁊ aperiā corā eo ianuas: ⁊ porte non claudent Ego ante te ibo: et glorioſos terre humiliabo. Portas ereas conterā: ⁊ vectes ferreos cōfrigā Et dabo tibi theſauros abſcōditos et archana ſecretorū: vt ſcias q2 ego dñs q̄ voco nomē tuū deꝰ iſrael: ꝓpter ſeruū meū iacob/ ⁊ iſrael electū meū. Et vocaui te nomie tuo aſſimilaui te ⁊ nō cognouiſti me Ego dñs/ ⁊ nō eſt aliꝰ extra me nō eſt deꝰ. Accīxi te ⁊ non cognouiſti me: vt ſciāt hi q̄ ab ortu ſolis ⁊ q̄ ab occidēte q̄m abſq̄ me nō eſt deꝰ. Ego dñs: ⁊ non eſt alter. Formās lucē/ ⁊ creās tenebras: faciens pacē/ et creās malū Ego dñs: faciēs oīa hec. Rorate celi deſuꝑ: ⁊ nubes pluāt iuſtum Aperiať terra: ⁊ germinet ſaluatorem/ ⁊ iuſticia oriať ſimul. Ego dñs creaui eum. Gr̄. Excita dñe potentiā tuam ⁊ veni: vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis iſrl̄ intende: qui deducis velut ouē ioſeph. q̄ ſedes ſuꝑ cherubī/ appare corā effraim bēiamin ⁊ manaſſe. Sequatur. Oremus. Oratio.

PReces populi tui queſumꝰ domine clementer exaudi vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur: pietatis tue viſitatione conſolemur. Qui viuis.

Lectio danielis ꝓphẽ .iij.

ANgelus dñi deſcendit cum azaria et ſocijs ei⁹ in fornacē: ⁊ excuſſit flāmā ignis de fornace/ ⁊ fecit mediū fornacis quaſi vētū roris flātē. Flāma aūt diffuſa eſt ſup̄ fornacē cubitꝫ quadragintanouē: et icēdit quos repperit iuxta fornacē de caldeis miniſtros regis q̄ eā incēdebāt. Illos aūt oīno nō tetigit ignis neq̄ cōtriſtauit: nec q̄cq̄ moleſtie itulit Tūc hi tres quaſi ex vno ore laudabant et glorificabant: ⁊ benedicebant deū in fornace dicentes

Duo clerici de ſcḋa forma/in ſuppellicijs ad gradū chori cātēt tꝝ.

BEnedictus es dñe deus patrū nr̄oꝝ. ℣. Et laudabilis et glioſus in ſcl'a. Chor⁹ idē repetat. Clerici. ℣. Et bñdictū nomē glīe tue qđ eſt ſāctū. Chor⁹ dicat Et laudabile ⁊ glioſū in ſecula Clerici. ℣. Bñdictus in tēplo ſācto glīe tue. Chor⁹. Et laudabilis et glioſus in ſcl'a. Clerici. ℣. Bñdictus es ſup̄ thronū ſanctū regni tui. Chorus Et laudabil'. Clerici. ℣. Bñdictus es ſup̄ ſceptrū diuinitatis tue. Chor⁹. Et laudabilis. Clerici. ℣. Bñdict⁹ es q̄ ſedes ſup̄ cherubin intuens abyſſos. Cho. Et laudabil'. Cle. ℣. Bñdict⁹ es q̄ ambulas ſup̄ pēnas vētoꝝ. Cho. Et lau. Cle. ℣. Bñdicāt te oēs angeli ⁊ ſācti tui Cho. Et laudent te ⁊ glorificent in ſcl'a. Cle. ℣ Bñdicāt te celi terre mare ⁊ oīa q̄ in eis ſūt. Chor⁹ Et laudēt te. Cle. ℣. Glia patri ⁊ filio et ſpūiſācto. Cho. Et laus et honor/poteſtas et imperium. Clerici. ℣. Sicut erat in principio et nunc et ſemper: et in ſcl'a ſeculorū amen Chorus Et laus et honor. Deinde clerici reincipiāt primū vſū tract⁹ ⁊ percātet' a choro. Et poſtea dicat ſacerdos Dñs vobiſcum. et Oremus. Or.

DEus qui tribus pueris mitigaſti flāmas igniū ꝯcede propicius: vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Per do.

Hic dicuntur memorie cōſuete.

Epl'a. Ad theſſalonicenſes ij. ij.

FRatres: Rogam⁹ vos per aduentum dñi noſtri ieſu chriſti, et noſtre congregationis in idipſum: vt nō cito moueamini a veſtro ſenſu/neq̄ terreamini/neq̄ per ſpiritū/neq̄ per ſermonē/neq̄ per epyſtolā tāq̄ per nos miſſam/quaſi inſtet dies domini. Ne quis vos ſeducat: vllo modo. Qm̄ niſi venerit diſceſſio primū: et reuelatus fuerit homo peccati filius perditionis / qui aduerſatur ⁊ extollit' ſupra oē quod dicitur deus/aut quod colitur/ita vt i tēplo dei ſedeat oſtēdēs ſe tanq̄ ſit deus. Non retinetis quoniā adhuc cū eſſem apud vos: hec dicebam vobis? Et nūc q̄d detineat ſcitis : vt reuelet' in ſuo tēpore. Nā miſteriū iā operatur iniquitatis: tantū vt qui tenet / nūc teneat: donec de medio fiat. Et tūc reuelabit' ille iniqu⁹ quē dñs ieſus interficiet ſpiritu oris ſui: et deſtruet illuſtratione aduētus ſui.

Duo clerici de ſcḋa forma i cappis nigris ad gradū chori ſimul dicant totum et integrum iſtum tractum.

QUi regis iſrl' intēde: qui deducis velut ouē ioſeph. ℣⁹ Qui ſedes ſup̄ cherubin appare corā effraim bēiami ⁊ manaſſe. ℣. Excita dñe potētiā tuā ⁊ veni vt ſaluos facias nos. Scḋm lucam iij.

ANno quintodecimo imperij tyberij ceſaris procurāte pōcio pylato iudeā: tetrarcha autem galilee herode. philippo autē fratre eius tetrarcha yturee et traconitidis regionis. ⁊ lyſania abiline tetrarcha ſub principibus ſacerdotū anna ⁊ caypha factū eſt verbū dñi ſuper iohannem zacharie filiū in deſerto. Et venit in omnē regionē iordanis predicās baptiſmū penitētie in remiſſionē pctōrum ſicut ſcriptū eſt in libro ſermonū yſaie ꝓphete. Vox clamātis in deſerto: parate viā dñi / rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ oīs mōs ⁊ collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et videbit oīs caro: ſalutare dei. Offer. Exulta ſatis filia ſyon / p̄dica filia hierſm: ecce rex tu⁹ venit tibi ſāctus ⁊ ſaluator. ℣. Loquetur pacem gentibus: ⁊ poteſtas eius a mari vſqꝫ ad mare: et a flumine vſqꝫ ad termios orbis t̄re. Secr.

SUper has hoſtias fidelium dñe qs propicio vultu reſpice: et qꝛ nrīs meritis nō valem⁹: his potius muneribus tuo occurſui cōmendemur. Qui viuis ⁊c. Prefatio quotid. Cō. Exultauit vt gygas ad currendā viā a ſummo celo egreſſio eius: ⁊ occurſus eius vſqꝫ ad ſūmū eius. Poſtcō.

QUeſumus dñe deus noſter vt ſacroſācta myſteria que preparationis noſtre munimine contuliſti: et preſens nobis remedium eſſe facias et futurum. Per dñ· ¶ In quacūqꝫ feria dies natiuita. dñi cōtigerit ſēper ieiunia quattuor tēporum in tercia ebdo. aduentus dñi celebrentur

¶ Dominica quarta aduentus domini. Ad miſſam. Officium.

MEmento noſtri dñe in bñplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo ad videndū in bonitate electorum tuorum: in leticia gentis tue / vt lauderis cum hereditate tua. ps. Peccauimus cū patribus noſtris: iniuſte egimus iniqtatē fecimus. Oratio.

EXcita qs dñe potentiā tuā et veni: ⁊ magna nobis virtute ſuccurre: vt per auxiliū grē tue qd nrā pctā īpediūt: īdulgentia tue propiciationis acceleret. Qui viuis. Ad philippēſes. iiij.

FRatres: Gaudete in dño ſemper: iterū dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit oībus hoībus. Dñs enī ꝓpe eſt. Nichil ſolliciti ſitis: ſed in omi orōne et obſecratione cū grāꝝ actione petitiones veſtre inoteſcant apud deum. Et pax dei que exuperat oēm ſenſū: cuſtodiat corda vrā et intelligentias veſtras. In chriſto ieſu: domino noſtro. Grad. Prope eſt dñs oībus inuocantibus eū: omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudē dñi loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomē ſanctū eius. Allā. ℣. Veni domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue. Seq̄.

IUbilemus oīs vna. Deo noſtro qui creauit oīa. Per quē cuncta cōdita ſunt ſecula. Celoqꝫ plurima: luce chorūſca et diuerſa ſūt ſydera. Sol mundi ſcema noctium decus luna ceteraqꝫ ſplendentia. Mare / ſolum / alta / plana / ac pfūda fluīa. Aeris ampla ſpacia que diſcurrūt aues vēti atqꝫ pluuiā. Hec ſimul cuncta:

tibi deo ſoli patri militãt. Nunc et in cuſi ſine fine per ſecla: laus coꝛũ tua gloꝛia. Qui pꝛo ſalute noſtra pꝛolem vnicã. Pati in terrã miſiſti: ſine culpa. ſꝫ ob nr̃a delicta. Te trinitas ꝑcamur vt coꝛpoꝛa noſtra ⁊ coꝛda. Regas ⁊ ꝓtegas: ⁊ dones peccatoꝛũ veniã.

Secundum iohannem. i. capit.

IN illo tempoꝛe: Miſerunt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes et leuitas ad iohẽm: vt interrogarẽt eum. Tu quis es? Et confeſſus eſt: ⁊ non negauit. Et confeſſus eſt: qꝛ non ſũ ego chꝛiſtus. Et iterrogauerũt eũ Quid ergo? Helyas es tu? Et dixit Nõ ſum. Propheta es tu? Et reſpõdit. Non. Dixerũt ergo ei. Quis es: vt reſponſum demus his qui miſerunt nos? Quid dicis de teipſo? Ait. Ego vox clamãtis ĩ deſerto: dirigite viã domini/ ſicut dixit yſaias propheta Et q̄ miſſi fuerãt: erant ex phariſeis. Et interrogauerũt eum: et dixerũt ei Quid ergo baptizas ſi tu nõ es chꝛiſtus / neq; helyas/ neq; pꝛopheta? Reſpõdit eis iohãnes: dicẽs. Ego baptizo in aqua: mediꝰ aũt veſtrum ſtetit quẽ vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt me venturꝰ eſt: qui ante me factꝰ eſt/ cuiꝰ ego nõ ſum dignꝰ vt ſoluã eius coꝛrigiã calciamenti. Hec ĩ bethania facta ſũt trãs ioꝛdanẽ: vbi erat iohẽs baptizãs. Offꝛ. Confoꝛtamini ⁊ iã nolite timere: ecce enĩ deꝰ nr̃ retribuet iudiciũ/ ipſe veniet ⁊ ſaluos nos faciet. ℞. Tũc aperiẽtur ocli cecoꝝ: ⁊ aures ſurdoꝝ audiẽt/ tũc aſcẽdet claudꝰ quaſi ceruus ⁊ clara erit ligua mutoꝝ. Sẽ.

SAcrificijs pꝛeſentibus que ſumus dñe placatꝰ intẽde: quibus ad filij tui natiuitatẽ ſuſcipiendã purificemur. Per eũd. Pꝛefatio quotid. Cõio. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ ⁊ vocabit nomẽ eiꝰ emanuel. Poſtcõio.

POpulũ tuũ q̄s dñe donoꝝ tuoꝛũ largitate pꝛoſequere: vt a malis omibus ſacramentoꝛũ tuoꝝ virtute pꝛotectus: ad ineffabile myſteriũ celebꝛãdum et mẽte pꝛeparetur ⁊ coꝛpoꝛe. Per.

¶ Feria. iiii. Lcõ iohel ꝓphẽ. ij.

HEc dicit dñs. Exultate filie ſyon: ⁊ letamini in dño deo veſtro qui dedit vobis doctorem iuſticie: et deſcendere faciet ad vos imbꝛem matutinũ ⁊ ſerotinũ/ ſicut in pꝛincipio. Et implebũtur aree frumento: ⁊ redũdabunt toꝛcularia vino et oleo. Et ſcietis qꝛ ego dñs deus veſter habitans in ſyon in mõte ſctõ meo et in hieruſalẽ ſctã: ⁊ alieni non tranſibunt per eã ãplius Et erit in die illa: ſtillabũt mõtes dulcedinem ⁊ colles fluent lacte/ ⁊ per oẽs riuos iuda ibũt aque: et fõs de domo dñi egredietur/ ⁊ irrigabit toꝛrentem ſpinaꝝ. Egyptus in deſolationẽ erit et ydumea in deſertum perditiõis: pꝛo eo q̄ inique egerũt in filios iude/ ⁊ effuderũt ſãguinẽ innocẽtẽ in terra ſua. Et iudea in eternũ habitabitur: et hieruſalẽ in generatione ⁊ gñationem. Et mũdabo ſãguinẽ eoꝛũ quem non mundauerã/ ⁊ dñs cõmoꝛabitur in ſyõ a ſeculo: et vſq; in ſeclm̃. S. lucã. vij.

IN illo tp̃e. Exijt ſermo in vniuerſam iudeã de ieſu: ⁊ oẽm circa regionẽ. Et nunciauerũt iohãni diſcipuli eiꝰ de oibꝰ his. Et cõuocauit duos de diſcipulis ſuis iohannes: ⁊ miſit ad ieſū dicens. Tu es q̄ vēturus es: an aliū expectamus? Cū autē veniſſēt ad eū viri: dixerūt. Johannes baptiſta: miſit nos ad te dicens. Tu es q̄ vētur⁹ es. an aliū expectam⁹? In ipſa aūt hora: curauit multos a lāguorib⁹ ſuis ⁊ plagis/ ⁊ ſpiritibus malis/ ⁊ cecis multis donauit viſū. Et reſpōdens dixit illis. Euntes renūciate iohanni: q̄ vidiſtis ⁊ audiſtis. Qꝛ ceci vidēt/ claudi ābulant/ leproſi mundant. Surdi audiūt/ mortui reſurgūt/ pauperes euāgelizantur. Et beatus eſt: q̄ non fuerit ſcādalizatus in me. Et cū diſceſſiſſent nūcij iohānis: cepit dicere de iohāne ad turbas. Quid exiſtis ī deſertū videre? Arūdinē vēto agitatā? Sed q̄d exiſtis videre? Hoīem mollibus veſtimētis indutū? Ecce q̄ in veſte precioſa ſūt/ ⁊ ī delicijs: in domibus regū ſunt. Sed q̄d exiſtis videre? Prophetam? Etiā dico vobis: ⁊ pluſq̄ prophetam. Hic eſt de quo ſcriptum eſt. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā: q̄ preparabit viā tuā āte te. Dico enī vobꝫ: maior iter natos mulierꝝ pp̄ha iohē baptiſta nemo ē. Qui aūt minor eſt ī regno celorū: maior eſt illo.

¶ Fer. vi. Lcō zacharie pp̄he. ij.

HEc dicit dn̄s. Lauda ⁊ letare filia ſyon: qꝛ ecce ego venio ⁊ hītabo ī medio tui/ ait dn̄s Et applicabunt gētes multe ad dn̄m in die illa: ⁊ erunt michi in pp̄lm/ ⁊ ego illis in deū. Et hītabo in medio tui: ⁊ ſcies qꝛ dn̄s exercituū miſit me ad te. Et poſſidebit dn̄s iudā partē ſuā ī terra ſāctificata: ⁊ eliget adhuc hierl̄m. Sileat oīs caro a facie dn̄i: qꝛ cōſurrexit de hītaculo ſctō ſuo. Dicit dn̄s oīpſ. Scd̄m marcū. viij. c.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Videte ⁊ cauete a fermēto phariſeorꝝ: et fermēto herodis. Et cogitabāt ad alterutrū dicētes: qꝛ panes nō habem⁹ Quo agnito: ait illis ieſ⁹ Quid cogitatis: qꝛ panes nō hētis Nōdū cognoſcitis: nec intelligitis. Adhuc cecatum habetis cor vrm̄ Oculos habētes non videtis: et aures habētes nō auditis. Nec recordamini quādo quinq̄ panes fregi ī quinq̄ milia: ⁊ quot cophīnos fragmētorꝝ plenos ſuſtuliſtꝫ Dicūt ei. Duodecī. Quando ⁊ ſeptē panes ī quattuor milia hoīꝫ: quot ſportas fragmētorꝝ tuliſtꝫ? Et dicūt ei. Septem Et dicebat eis. Quō nōdū ītelligitis? Et veniūt bethſaida: ⁊ adducunt ei cecū. Et rogauerūt eū vt illū tāgeret Et apprehēſa manu ceci: eduxit eū extra vicum. Et expuēs in oclos ei⁹/ ⁊ īpoſitis manib⁹ ſuis interrogauit eū ſi q̄d videret Et aſpiciēs: ait. Video hoīes: velut arbores ābulantes. Deinde iterꝝ impoſuit man⁹ ſuꝑ oculos ei⁹: ⁊ cepit videre. Et reſtitutus eſt ita vt clare videret oīa: ⁊ miſit illū in domū ſuam dicens. Vade ī domū tuā: ⁊ ſi ī vicum introieris: nemini dixeris.

¶ In vigilia natiuitatis dn̄i. Ad miſſam. Offm̄.

HOdie ſcietis qꝛ veniet dn̄s ⁊ ſaluabit vos: ⁊ mane videbitis gl'iam ei⁹. ps̄. Dn̄i ē terra ⁊ plenitudo ei⁹: orbis terrarꝝ ⁊ vniuerſi q̄ hītant in eo. Si hec vigil. in dn̄ica eue. dr̄ cāt⁹ ſuꝑ. Kyrie. Sāct⁹. ⁊ Agn⁹. ſicut ī feſ. ſimp. ix. le. Si autē dr̄ cantus fer. Or.

DEus qui nos redēptionis

noſtre annua expectatione letifi-
cas: preſta vt vnigenitū tuū quē
redēptorē leti ſuſcipimus: vent-
entē q̄ꝫ iudicē ſecuri videamus
dn̄m nr̄m. ieſū xp̄m fi. tu. Qui te.
Nulla fiat meō. Un⁹ puer accoli-
tus legat hāc l. alba idut⁹ ad gra
dū chori: et ſi dn̄. fue. legat ī pulpi
to ⁊ ſy cū ſuo titulo. L. yſaie. p. lxij
HEc dicit dn̄s de⁹: Propter
ſyon nō tacebo: et propter
hierl'm nō quieſcā: donec egredia
tur vt ſplēdor iuſtus eius / ⁊ ſal
uator eius vt lāpas accēdat. Et
videbūt gētes iuſtū tuū: ⁊ cūcti
reges īclitū tuū. Et vocabit tibi
nomen nouū: quod os dn̄i noīa-
uit. Et eris corona glīe in manu
dn̄i: et dyadema regni in manu
dei tui. Nō vocaberis vltra dere-
licta: et terra tua nō vocabit am
plius deſolata Sed vocaberꝭ vo
lūtas mea in ea: ⁊ terra tua inha
bitabit / q2 complacuit dn̄o in te.
Deinde abſq̄ īteruallo legatur.
Epyſtola. Ad romanos. i. caplo
FRatres Paulus ſeru⁹ ieſu
xp̄i vocatus apoſtolus / ſe-
gregatus in euāgeliū dei: quod
ante promiſerat per pphetas ſu
os in ſcripturis ſcīs de filio ſuo
q̄ fact⁹ eſt ei ex ſemīe dauid ſcd̄m
carnē Qui p̄deſtinat⁹ eſt fili⁹ dei
in virtute ſcd̄m ſpm̄ ſcīficatiōis
ex reſurrectiōe mortuoꝝ ieſu xp̄i
dn̄i nr̄i: per quē accepim⁹ gratiā
et apl'atū ad obediēdū fidei ī oī-
bus gētib⁹ pro noīe ei⁹. In q̄bus
eſtis et vos vocati: ieſu xp̄i dn̄i
nr̄i. Gr. Hodie ſcietis q2 veniet
dn̄s ⁊ ſaluabit nos: ⁊ mane vide
bitis gl'iam ei⁹. V. Qui regis iſrl'
itēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph /
q̄ ſedes ſup cherubin appare corā
effraī beniamī ⁊ manaſſe. Si hec

vigil. in dn̄. eue. miſſ. de do. ī caplo
dn̄: ⁊ tūc fiat meō. de ſcā maria et
de oīb⁹ ſcīs tm̄. Miſſ. do de vigi.
ad autēticū altare ſine aliq̄ meō.
cū hoc All'a V Craſtina die delebit'
iniq̄tas t're ⁊ regnabit ſup nos ſal
uator mūdi Seq̄ Jubilem⁹. vn̄
fo. viij. Si do. dn̄. nō fue. tūc All'a
et ſeq̄ p̄termittant. S. math. i. c.
IN illo tp̄e Cū eſſet deſpōſa
ta mater ieſu maria ioſeph
anteq̄ cōuenirēt iuēta eſt ī vtero
habēs de ſpū ſcō. Joſeph aūt vir
ei⁹ cū eſſet iuſt⁹ ⁊ nollet eā tradu
cere: voluit occulte dimittere eā.
Hec aūt eo cogitāte: ecce angel⁹
dn̄i in ſōnis apparuit ei dicens.
Joſeph fili dauid: noli timere ac
cipere mariā cōiugē tuā. Qd̄ eni
in ea natū eſt: de ſpū ſcō eſt. pa
riet aūt filiū ⁊ vocabis nomē ei⁹
ieſū. Ipſe eni ſaluū faciet ppl'm
ſuum: a pctīs eoꝝ. Offr. Tollite
portas p'ricipes vr̄as: ⁊ eleuami
porte eternales ⁊ ītroibit rex gl'e
V. Dn̄i eſt t'ra ⁊ plenitudo ei⁹ or-
bis t'raꝝ ⁊ vniuerſi q̄ habitāt ī eo
Iſte V. ſi do. fue. eo āno p̄mittat
DA nobis q̄s oīps de⁹ vt Sc̄.
ſicut adorāda filij tui nata
licia preuenimus: ſic ei⁹ munera
capiamus ſempiterna gaudētes
Per eundē. Prefa. quotid. Cōio
Reuelabit gl'ia dn̄i: ⁊ videbit oīs
caro ſalutare dei noſtri. Poſtcō.
DA nobis q̄s dn̄e vnigeniti
filij tui recēſita natiuitate
reſpirare: cui⁹ celeſti miſterio pa
ſcimur et potamur. Per eundem
¶ In nocte nati. dn̄i poſt te. d. cā
tet hoc euāg. ī pulpito a dyacono
¶ Initiū ſc̄i euāgelij ſcd̄m mat.
LIber generatiōis ieſu xp̄i
filij dauid: filij abraham.
Abraham genuit yſaac: yſaac

autẽ genuit iacob. Jacob aũt genuit iudã: ⁊ fratres eius. Judas aũt genuit phares: ⁊ zarã de thamar. Phares aũt: genuit eſrom. Eſrom autem: genuit arã Aram aũt ge. aminadab. Amiadab aũt ge. naaſõ. Naaſon aũt ge. ſalmõ Salmon autem ge. booz de raab Booz ãt ge. obeth ex ruth Obeth aũt genuit ieſſe. Jeſſe aũt ge. dauid regẽ Dauid aũt rex: ge. ſalomonẽ ex ea q̄ fuit vꝛie. Salomon aũt ge. roboã. Roboã autem ge. abiã. Abias aũt ge. aſa. Aſa autẽ ge. ioſaphat. Joſaphat autẽ ge. iozã. Jozã aũt ge. oziã. Ozias autẽ ge. ioathã. Joathã autem ge. achaz. Achaz aũt ge. ezechiã Ezechias aũt ge. manaſſẽ Manaſſes aũt ge. amon. Amõ aũt ge. ioſiã. Joſias autem ge. iechoniã ⁊ fratres eius in trãſmigratione babilonis Et poſt trãſmigrationẽ babilonis: zechonias genuit ſalathiel. Salathiel autẽ ge. zoꝛobabel. zoꝛobabel autẽ ge. abiud Abiud aũt ge. eliachim. Eliachĩ aũt ge. azoꝛ. Azoꝛ aũt ge. ſadoch Sadoch aũt ge. achĩ. Achim aũt genuit eliud. Eliud aũt ge. eleazar. Eleazar aũt ge. mathã. Mathan aũt ge. iacob. Jacob aũt genuit ioſeph virũ marie de qua natus eſt ieſ⁹: qui vocaṫ xp̄s. Finito euã. ſacerd. icipiat ꝑm. Te deũ q̄ dctõ rectoꝛes choꝛi icipiãt miſſã

¶ Ad miſſã in gallicantu. Offm.

Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Ps. Quare fremuerũt gẽtes: et populi meditati ſunt inania. Kyrie el. cum ſuis v. Sequatur Gl'ia i excelſis: moꝛe duplicis feſti. Sciendũ eſt ꝙ ſp ad miſſã dr. Gl'ia in excel. quoties ad mat. dr Te deũ. niſi miſſa Salus populi vel miſſa de cruce/vel miſſa dñicalis in aliquo feſto. iij. lc. vel infra oct. ſine regimĩe choꝛi cãtãda fuerit. Si vero aliqua miſſa de vig. vel de feſ. iij. l. in cap̄ die dñ. dr: tũc etiã dr cãtus ſuper Kyrie el. Gl'ia in excel. quãdo dr. Sanctus. ⁊ Agnus. ⁊ Jte miſſa eſt. ſicut in feſto. ix. l. Similr nar qñ dr miſſa dñicalis i capl'o die dñica. tunc etiam diceṫ Credo. Or.

Deus q̄ hãc ſacratiſſimam noctẽ veri luminis fecĩſt illuſtratiõe clareſcere/da q̄s: vt cuius lucis myſteria in terra cognouim⁹: eius quoq gaudijs in celo ꝑfruamur. Qui te. Duo clerici de ſcda foꝛma i cappis ſericꝭ in pulpito ſimul cãtent lectionẽ.

Laudes deo dicã per ſecula: qui me plaſmauit ĩ manu dextera/atq redemit cruce purpurea ſãguine nati. Hic cãtetur alternatim. Lectõ yſaie prophete In qua xp̄i lucida vaticinaṫ natiuitas. Hec dicit dñs. Pater/filius/ſãctuſq ſp̄us: i quo ſũt omia condita ſuperna atq ima. Populus gentium qui ambulabat i tenebꝛis. Quem creaſti/quẽ fraude ſubdola hoſtis expulit paradiſo ⁊ captiuatum ſecum traxit ad tartara. Vidit lucem magnã. Fulſerunt et immania nocte media paſtoꝛibus lumina. Habitãtibus in regione vmbꝛe moꝛtis: lux. Sempiterna ⁊ redemptio vere noſtra. Oꝛta eſt eis. O ſtupẽda natiuitas. Paruulus eni natus eſt nobis. Magnus hic erit ieſ⁹ filius dei. Et filius. Dñs ſũmi. Datus eſt nobis. Ad arce ſũma predictū ſic erat. Et factꝰ eſt principatus ſuꝑ humeꝝ eius. Ut celos regat atqꝫ arua. Et vocabit̃ nomẽ eius Meſſias/ſother/ẽmanuel/ſabaoth/adonay. Admirabilis. Radix dauid. Conſiliariꝰ Dei patris. Deus Qui creauit oīa Fortis Baratri clauſtra perimens teterrima. Pater futuri ſeculi. Rex oīs et cūcta regēs. Princeps pacis. Hic et in euū. Multiplicabit̃ eius īperiū. In hierl̃m iudea ſiue ſamaria. Et pacis nō erit finis. Per ſecula ſēpiterna. Super ſoliū dauid et ſuꝑ regnū eiꝰ ſedebit Et regni meta ſui nō erit aliqua. Ut ꝯfirmet illud In fidei pignore. Et corroboret ī iudicio et iuſticia. Iudex cū venerit iudicare ſeculū. Amodo. Illi debet̃ glīa laus ⁊ iubilatio Et vſqꝫ in ſempiternū. Hic cātēt ſimul vſqꝫ ad finē Ab ortu ſolis vſqꝫ occiduos ad fines mūdi orbis per climata laus creatori reſonet ꝯgrua. Amē dicant oīa. Ubi nō hĩ cantꝰ legat̃. Lcō yſaie ꝓphete. ix.

HEc dicit dñs deꝰ. Populus gentiū q̄ ambulabat in tenebris: vidit lucē magnā. Habitātibꝰ in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Paruulus enim natus eſt nobis: ⁊ filiꝰ datus eſt nobis. Et factꝰ eſt principatꝰ ſuper humerū eius: et vocabit̃ nomen eius admirabilis/cōſiliarius/deus fortis/pater futuri ſcl̃i/princeps pacis. Multiplicabit̃ eius īperiū: ⁊ pacis nō erit finis Sup ſoliū dauid ⁊ ſuꝑ regnū eius ſedebit: vt confirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iuſticia A modo et vſqꝫ in ſempiternū. Sine interuallo. Lectio epyſtole beati pauli apoſtoli. Ad tytum. ij. capitu.

CHariſſime: Apparuit grã dei ſaluatoris noſtri oībꝰ hoībus erudiēs nos: vt abnegātes īpietatē ⁊ ſecularia deſideria ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ in hoc ſcl̃o expectātes beatā ſpē/⁊ aduētū glīe magni dei: et ſaluatoris nr̃i ieſu xp̄i Qui dedit ſemetipſū ꝓ nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſibi ppl̃m acceptabilē/ſectatorē bonoꝝ opeꝝ. Hec loquere: ⁊ exhortare In xp̄o ieſu dño noſtro. Gr. Tecū principiū in die virtutis tue in ſplendoribus ſctōꝝ ex vtero ante luciferū genui te. V. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. Allã. V. Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu: ego hodie genui te.

NAto canūt oīa dño pie Seq̄. agmīa, Syllabatī neumata ꝑſtringēdo organica. Hec dies ſacrata: in qua noua ſūt gaudia mūdo plene edita. Hac nocte precelſa intonuit et glīa in voce angelica. Fulſerūt et īmania nocte media paſtoribus lumina Dū fouent ſua pecora ſubito diua percipiūt monita. Natus alma virgine qui extat ante ſcl̃a. Eſt īmenſa in celo glīa pax ⁊ in terra. Sic ergo celi caterua altiſſime iubilat. Et tanto canore tremat alta poli machina Sonet et per oīa hac in die glīa voce clara reddita. Humana cōcrepent cūcta: deū natū in terra. Cōfracta ſunt imperia hoſtis crudeliſſima Pax in terra reddita: nūc letent̃ oīa nati per exordia. Solus qui tuet̃ oīa. Solus qui cōdidit oīa. Ipſe ſua pietate ſoluat omīa peccata noſtra. Euangelium more duplicis feſti. ¶ Secundum lucam. ij. capitu.

IN illo tēpore: Exiit edictū a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſus orbis Hec deſcriptio prima: facta eſt a p̄ſide ſyrie cirino. Et ibāt oēs: vt p̄fiterent ſinguli ī ſuā ciuitatē. Aſcēdit aūt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazareth ī iudeā ciuitatem dauid que vocatur bethleē: eo q̄ eſſet de domo ⁊ familia dauid/ vt p̄fiteretur cū maria deſpōſata ſibi vxore pregnante. Factū eſt autē cū eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret. Et peperit filiū ſuū: primogenitū. Et pānis eū īuoluit: et reclinauit eū ī preſepio/ q̄ nō erat ei locus ī diuerſorio. Et paſtores erant ī regione eadē vigilantes/ ⁊ cuſtodiētes vigilias noctis: ſupra gregē ſuū. Et ecce angelus dñi ſtetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circūfulſit illos/ ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angelus. Nolite timere. Ecce enī euāgelizo vobis gaudiū magnū qđ erit omī populo: q̄ nat⁹ eſt vobis hodie ſaluator/ qui eſt xp̄s dn̄s ī ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignū. Inuenietis īfantē pānis inuolutum: ⁊ poſitum ī preſepio. Et ſubito facta eſt cū angelo multitudo militie celeſtis: laudantium deū ⁊ dicētiū. Glīa in altiſſimis deo: et in terra pax hoībus: bone volūtatis. Credo. Offr̄. Letentur celi ⁊ exultet t̄ra ante faciē dñi qm̄ venit. Secreta.

ACcepta ſit tibi dñe q̄s hodierne feſtiuitatis oblatio: vt tua gr̄a largiente ꝑ hec ſacroſancta cōmercia in illi⁹ inueniamur forma: in quo tecū eſt noſtra ſubſtātia ieſus xp̄s dn̄s noſter. Qui tecū. P̄fa. Q̄z per incarnati. Hec prefatio dz in natiuitate dñi ad oēs miſſas ēt quotid̄. per ebdo. ⁊ in die circūciſiōis dñi/ ⁊ in oīb⁹ miſſis de ſctā maria/ ab hac die vſq₃ ad puriſi. Cōicātes. vero dē tm̄ vſq₃ ad circūciſio. ⁊ in die circūciſi. Cō. In ſplēdorib⁹ ſctōꝝ ex vtero āte luciferū genui te. P⁹cō.

DA nobis q̄s dñe de⁹ noſter: vt q̄ natiuitatē dñi nr̄i ieſu xp̄i nos frequētare gaudem⁹: dignis ꝯuerſationib⁹ ad ei⁹ mereamur ꝑtingere ꝯſortiū. Qui tecū.

❡ Ad miſſā in aurora. Officium

LUx fulgebit hodie ſuper nos/ q̄ natus eſt nobis dn̄s: ⁊ vocabitur admirabilis deus/ p̄ceps pacis/ pr̄ futuri ſeculi/ cuius regni non erit finis. Ps. Dn̄s regnauit decorē īdutus eſt indut⁹ eſt dn̄s fortitudinē ⁊ precinxit ſe. Ad hāc miſſā Kyrie. abſq₃ v̄ſib⁹. Glīa ī excel. Sāctus. et Agnus. ſicut ī feſ. ſimp̄. ix. l. dūr.

DA q̄s omp̄s deus vt q̄ Or. noua īcarnati verbi tui luce perfūdimur: hoc in noſtro reſplēdeat ope: quod ꝑ fidē fulget in mēte. Per eūđ. Memoria de ſcā anaſtaſia cum hac oratione.

DA q̄s omp̄s de⁹: vt q̄ beate anaſtaſie martyris tue ſolēnia colim⁹: ei⁹ apud te patrocinia ſētiam⁹. P̄ dn̄. Ad hāc miſ. nō dr̄ plures orōes vel pauciores. Sequens lc. legat ī pulpito ab vno clerico de. ij. fōꝛ. ❡ Lcō yſa. lxi.

HEc dicit dn̄s: Spūs dñi ſuper me: eo q̄ vnxerit me. Ad annūciandū māſuetis miſit me vt mederer contritis corde/ ⁊ predicarē captiuis īdulgētiā/ ⁊ clauſis apertionē. Vt p̄dicarē annū placabilē dño: et diē vltiōis deo nr̄o. Vt conſolarer oēs lugētes:

et ponerē cōſolationē lugētibus ſyon. Et darē eis coronā pro cinere: oleū gaudij pro luctu. pallium laudis pro ſpiritu meroris Et vocabūtur in ea fortes iuſticie: plantatio dn̄i ad glorificandū. Ecce dn̄s auditū fecit: in extremis terre. Dicite filie ſyō. Ecce ſaluator tuus venit: ecce merces eius cū eo/ ⁊ opus illius corā illo. Et vocabunt eos populus ſanctus: redempti a dn̄o. Sine interuallo. Lectio epyſtole beati pauli apoſtoli. Ad tytum iij. ca.

Cariſſime: Apparuit benignitas et humanitas: ſaluatoris noſtri dei. Nō ex operib⁹ iuſticie q̄ fecimus nos: ſed ſcd̄m ſuā miam ſaluos nos fecit. Per lauachrū regenerationis ⁊ renouationis ſp̄ūſſācti: quē effudit in nos, abunde / per ieſum xp̄m ſaluatorē nr̄m Ut iuſtificati gratia ipſius: heredes ſimus ſcd̄m ſpē vite eterne. In xp̄o ieſu: dn̄o nr̄o ℞. Benedictus q̄ venit in noīe dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis. ℣. A dn̄o factū eſt iſtud ⁊ eſt mirabile in ocl'is nr̄is. Allā. ℣. Dn̄s regnauit decorē īduit: īduit dn̄s fortitudinē ⁊ p̄cinxit ſe virtute. Seq̄.

Sonent regi nato noua cantica. Cuius pater fecit oīa/ mater eſt virgo ſacratiſſima. Generans hic neſcit feminā: illa eſt ſine viro grauida. Verbū corde patris genitū ante ſecula Aluus matris geſſit corporatū per tp̄a. O mira genitura/ o ſtupenda natiuitas. O proles glīoſa/ hūanata diuinitas. Hic te naſciturū fili dei vates docti tuo ſpū̄ dixerāt Hic te oriēte laudes tibi cātant pacem terris angeli nūciāt. Elementa vultus exhilarāt. Omnes ſancti gaudentes iubilant. Salue clamādo noſq; ſalua. Deitas in ꝑſonis trina. Simplex vſya.

Euāgelium in pulpito more dominicali legat᷑. Scd̄m lucā ij. ca.

In illo tp̄e: Paſtores loq̄bātur adiuicē. Trāſeam⁹ vſq; bethleē: et videamus hoc verbū qd̄ factū eſt/ qd̄ fecit dn̄s ⁊ oſtendit nobis Et venerūt feſtinātes et inuenerunt mariā et ioſeph'/ et infantē poſitū in preſepio. Vidētes aūt: cognouerūt de verbo qd̄ dictū erat illis de puero hoc. Et oēs qui audierūt mirati ſūt: ⁊ de his q̄ dicta erāt a paſtoribus ad ipſos. Maria autē conſeruabat oīa verba hec: cōferens in corde ſuo. Et reuerſi ſūt paſtores glorificātes ⁊ laudātes deū: in oīb⁹ que audierāt et viderāt: ſicut dictum eſt ad illos. Credo. Offr̄. De⁹ enī firmauit orbē terre qui nō cōmouebit᷑: parata ſedes tua deus ex tūc a ſeculo tu es. Secr̄.

Munera noſtra q̄s dn̄e natiuitatis hodierne miſterijs apta proueniant: vt ſicut homo genitus idē refulſit de⁹: ſic nobis hec terrena ſubſtātia cōferat qd̄ diuinum eſt. Per eūdē. Alia ſecr̄.

Accipe q̄s dn̄e munera dignāter oblata: et beate anaſtaſie ſuffragātibus meritis: ad noſtre ſalutis auxiliū peruenire cōcede. Per do. Prefatio et Cōmunicātes. vt ſ. Cōio. Exulta filia hieruſalē ecce rex tuus venit ſāctus et ſaluator mundi. Poſtcō.

Huius nos dn̄e q̄s ſacramēti ſemꝑ natalis nouitas inſtauret: cuius natiuitas ſingularis humanā repulit vetuſtatem. Per eundem. Alia poſtcōm.

Satiaſti dn̄e familiā tuā mu

neribus ſacris: eius q̄s ſemꝑ interuentione nos refoue / cui⁹ ſolēnia celebꝛamus. Per dominū.

¶ Ad terciam miſſam in die natiuitatis domini. Officium.

Puer natus eſt nobis et filius dat⁹ eſt nobꝫ: cuius īperiuꝫ ſuꝑ humeꝝ ei⁹: ⁊ vocabitur nomē eius magni cōſilij ãgelus. Ps. Cãtate dn̄o cãticū nouū: qꝛ mirabilia fecit. Or.

Concede q̄s omnip̄s deus: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ carnē natiuitas liberet / q̄s ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundē. Seq̄ns lcō legat in pulpito ab aliquo de ſuperiori gradu in ſuperpellicio. ¶ Lectio yſaie ꝓphete lij. capitulo.

Hec dicit dn̄s: Propter hoc ſciet populus meus nomē meū in die illa: quia ego ipſe qui loquebar ecce adſum. Quã pulchꝛi ſuper montes pedes annunciantis ⁊ pꝛedicantis pacē: annūciantis bonū / pꝛedicãtis ſalutē dicẽtis ſyon. Regnabit deus tuus. Vox ſpeculatoꝝ tuoꝝ leuauerunt vocē: ſimul laudabūt / qꝛ oculo ad oculū videbunt cū conuerterit dn̄s ſyō. Gaudete ⁊ laudate ſimul deſerta hierl'm: qꝛ cōſolatus eſt dn̄s populū ſuū / redemit hieruſalē. Parauit dn̄s bꝛachiū ſctm̄ ſuū / in oculis oīm gētium: ⁊ videbunt om̄s fines terre / ſalutare dei nr̄i. Lectū epyſtole beati pauli apl'i. Ad hebꝛeos. i. c.

Fratres. Multipharie multiſq; modis olim deus loquēs patribus in pꝛophetis: nouiſſime dieb⁹ iſtis locut⁹ eſt nobis in filio quē conſtituit heredē vniuerſoꝝ / per quē fecit ⁊ ſecula. Qui cum ſit ſplendoꝛ gloꝛie ⁊ figura ſubſtantie eius / poꝛtanſq; om̄ia verbo virtutis ſue / purgationē pctōꝝ faciens: ſedet ad dexteram maieſtatis in excelſis. Tãto melioꝛ ãgelis effectus: q̃to differentius pꝛe illis nomen hereditauit. Cui enim dixit aliquando ãgeloꝛum filius meus es tu / ego hodie genui te? Et rurſum. Ego ero illi in patrē: et ipſe erit michi in filium. Et cum iterū introducit pꝛimogenitū in oꝛbem terre: dixit. Et adoꝛent eum: oēs angeli dei. Et ad angelos quidē dicit. Qui facit ãgelos ſuos ſpiritus: ⁊ miniſtros ſuos flãmã ignis. Ad filium autem Thꝛonus tuus deus in ſeculū ſeculi: virga equitatis virga regni tui. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti iniquitatem: pꝛopterea vnxit te deus / deus tuus oleo exultationis pꝛe participibus tuis. Et tu in pꝛincipio domine terrā fundaſti: ⁊ opera manuū tuarū ſunt celi. Ipſi peribūt tu autē permanebis: ⁊ oēs vt veſtimentum veteraſcēt. Et velut amictū mutabis eos: ⁊ mutabūtur. Tu autē idē ipſe es: ⁊ ãni tui nō deficiēt. Gr. Viderūt oēs fines terre ſalutare dei nr̄i iubilate deo oīs t̄ra. ℣. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū ante cōſpectū gētiū reuelauit iuſticiã ſuã. Allã. ℣. Dies ſctificat⁹ illuxit nobis: venite gētes ⁊ adoꝛate dn̄m: qꝛ hodie deſcēdit lux magna ſuꝑ terrã. Seq̄.

Celeſte oꝛganum: hodie ſonuit in terra. Ad partum virginis ſuperū cecinit caterua.

Quid facis hũana turba: cur nõ gaudes cũ ſupera? Vigilat paſtorum cura/ vox audit ãgelica. Cãtabant inclita carmia/ plena pace ⁊ glia. Ad xp̄m referũt ꝓpria nobis canũt et gr̃a. Nec cunctorum ſunt hec dona/ ſed mẽs quorũ erit bona. Nec ſũt abſolute data/ ſed decẽter ſunt prolata. Affectus deſerant vicia/ et ſic nobis par eſt illa/ qꝛ bonis eſt promiſſa. Jungunt ſuperis terrea/ ob hoc quidẽ laus eſt iũcta/ ſed decenter ſit diuiſa. Gaude homo cũ perpẽdis talia. Gaude caro factã verbi ſocia. Iſte v. ter dicat. Nũciant eius ortũ ſydera lucis per ĩdicia. Jneũt duces gregũ lumina bethleem vſq̧ preuia. Jnuenit rex celoꝝ iter aialia. Xp̄o iacet in preſepe rex q̄ cingit oia. Stella maris quẽ tu paris/ colit hũc eccl'ia. Ipſi nr̃a per te pia placeãt ſeruicia. Reſonẽt cũcta redẽpta. Initiũ ſãcti euãgelij: ſcd̃m iohẽm. i.

IN principio erat verbũ: et verbũ erat apud deũ/ et deus erat verbũ. Hoc erat in principio apud deũ. Oia per ipſũ factã ſunt: et ſine ipſo factũ eſt nichil. Quod factũ eſt in ipſo vita erat: et vita erat lux hoim. Et lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eã non cõprehenderũt. Fuit homo miſſus a deo: cui nomen erat iohẽs. Hic venit in teſtimoniũ: vt teſtimoniũ perhiberet de lumine/ vt oẽs crederẽt per illũ. Nõ erat ille lux: ſed vt teſtimoniũ perhiberet de lumine. Erat lux vera: que illuminat oẽm hoiem venientẽ in hũc mũdũ. In mũdo erat: ⁊ mundus per ipſũ factus eſt/ et mũdus eũ nõ cognouit. In ꝓpria venit: et ſui eũ nõ receperunt. Quotquot aũt receperũt eũ: dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri/ his qui credũt in noĩe eius. Qui nõ ex ſanguinibus: neq̧ ex volũtate carnis/ neq̧ ex voluntate viri/ ſed ex deo nati ſũt. Et verbũ caro factũ eſt: et habitauit in nobis. Et vidim⁹ gloriã eius: gloriã quaſi vnigeniti a patre, plenũ gr̃e: et veritatis. Offr. Tui ſunt celi et tua eſt terra orbẽ terraꝝ ⁊ plenitudinẽ ei⁹ tu fũdaſti/ iuſticia ⁊ iudiciũ p̄paratio ſedis tue. Secr.

Oblata dñe mũera noua vnigeniti tui natiuitate ſãctifica: noſq̧ a pctõꝝ nr̃oꝝ maculis clemẽter emũda. p. e. Cõ. Viderũt oẽs fines terre ſalutare dei nr̃i. p⁹cõ.

Preſta q̄s oĩs de⁹: vt nat⁹ hodie ſaluator mũdi ſicut diuine nobis generatiõis eſt auctor: ita et ĩmortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecũ. ¶ In die ſãcti ſtephani ꝓthomartiris. Offm.

Etenĩ ſederũt pricipes et aduerſũ me loq̄bãtur/ et iniqui ꝑſecuti ſunt me: adiuua me dñe deus me⁹: qꝛ ſeruus tuus exercebat in tuis iuſtificationibus. Ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege domini. Or.

DA nobis q̄s dñe imitari qđ colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalicia celebramus/ qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare: dominũ noſtrũ ieſum xp̄m filium tuũ. Qui tecũ. Mẽoria de nati. tm̃. Lcõ actuũ apl'oꝝ. vi. et vij.

IN diebus illis Stephanus plenus gratia ⁊ fortitudĩe faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in populo. Surrexerũt aũt quidã de ſynagoga q̄ appellabatur libertinoꝝ et cyꝛenentiū ⁊ alexādrinoꝝ: ⁊ eoꝝ qui erant a cilicia et aſia diſputantes cū ſtephano. Et nō poterāt reſiſtere ſapiētie et ſpūi qui loquebať. Audientes autem hec diſſecabanť coꝛdibus ſuis et ſtridebant dentibus ī eū. Cū aūt eſſet ſtephanus plenus ſpūſctō/ intēdens in celum vidit gloꝛiā dei/ et ieſū ſtantē a dextꝭ dei: et ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiū hominis ſtātem a dextris virtutis dei. Exclamantes aūt voce magna ꝯtinuerūt aures ſuas: ⁊ ī petū fecerūt vnanimiť in eū Et eiiciētes eū extra ciuitatem: lapidabāt Et teſtes depoſuerūt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcentis qui vocabatur ſaulus: et lapidabāt ſtephanū: inuocantē ⁊ dicētē. Dn̄e ieſu ſuſcipe ſpm̄ meū. Poſitis aūt genib⁹ clamauit voce magna dicēs Dn̄e ne ſtatuas illis hoc pctm̄ Et cū hoc dixiſſet: obdoꝛmiuit in dn̄o. Gꝛ. Sederūt pꝛīcipes ⁊ aduerſū me loq̄bātur/ ⁊ iniq̄ ꝑſecuti ſūt me. ℣. Adiuua me dn̄e de⁹ me⁹/ ſaluū me fac ꝓpter miam tuā. Allā. ℣. Video celos aꝑtos et ieſū ſtantē a dextris virtutis dei. Seq̄ntia

Magnus de⁹ in vniuerſa terra. Magna ſūt eius vbiq̄ oīa in celo atq̄ in terra opa Qui eſt rex regū dn̄s oīm a patre genitus ante ſecula. Cuius caritas vera celo ſubleuat ſtephanū de terra. Atq̄ perenni vita oꝛnat cādida digniter coꝛona. Plenus eteni ſtephanus deitate atq̄ gratia. Magna dabat pꝛodigia docens veriſſima dogmata Cū aūt pꝛedicaret iā pꝛeſentia Ple redēptionis noua gaudia. Intēto in ſuperna celi patet ianua Dixitq̄ circūſtāti plebi voce publica Sacra plenus gr̄a. Ecce video admirabilē gloꝛiā. Claritate fulgida Atq̄ ieſū ſtātē in virtutis dei dextera. Cū hoc audiſſet ip̄a gēs iudaica. Dans fremitum concita. Quaſſat lapidibus ſtephani mēbꝛa Sed ſtat foꝛtiter patiēs martir et oꝛat Ne his xp̄e noxā ſtatuas. Sed iā accipe aīam meā. Et cū dixiſſet: in dn̄o obdoꝛmiuit pace eterna. Tu et nobis martir o ſtephane ſempiterna īpetra gaudia. Iſte vltim⁹ verſus dꝫ trina vice in hoc feſto. et in inuētione eiuſdem. Secundū matheū xxiij.

In illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ: ⁊ pꝛincipibus ſacerdotū. Ecce ego mitto ad vos pꝛophetas ⁊ ſapiētes et ſcribas: et ex illis occidetis ⁊ crucifigetꝭ/ et ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et perſeq̄mini de ciuitate in ciuitatē: vt veniat ſuꝑ vos oīs ſāguis iuſtus q̄ effuſus eſt ſuꝑ terrā/ a ſanguine abel iuſti vſq̄ ad ſāguinē zacharie filij barachie/ quē occidiſtis inter tēplū ⁊ altare. Amē dico vobis: venient hec oīa ſuper generationē iſtā Hieruſalē hierl̄m q̄ occidis ꝓphetas/ et lapidas eos qui ad te miſſi ſūt: quotiēs volui ꝯgregare filios tuos/ quēadmodū gallina ꝯgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti? Ecce relinquetť vobꝭ: dom⁹ vr̄a deſerta Dico eni vobis: non me videbitis amodo: donec dicatis. Benedictus qui venit: in noīe dn̄i. Credo. Offꝛ. Elegerūt apl̄i ſtephanū leuitā plenū fide ⁊ ſpūſctō quē lapidauerūt iudei oꝛātē ⁊ dicētē: dn̄e ieſu accipe ſpiritū meū alleluya Secꝛ.

Suſcipe dn̄e q̄s munera pꝛo

cõmemoꝛatione martyꝛis tui ſtephani: vt ſicut illum paſſio fecit glorioſũ: ita nos deuotio reddat innocuos. P. Cõio. Video celos aptos ⁊ ieſũ ſtãtem a dextris virtutis dei: dñe ieſu xp̃e accipe ſpm̃ meũ ⁊ ne ſtatuas illis hoc pctm̃/ qꝛ neſciunt qd faciũt. Poſtcõio.

Auxilient̃ nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ itercedẽte btõ ſtephano ꝓthomartyꝛe tuo/ ſẽpiterna ꝓtectione cõfirmẽt. P.

¶ In die ſcti iohis euãge. Offm.

In medio eccliẽ apuit os ei⁹: ⁊ iplevit eum dñs ſpũ ſapiẽtie ⁊ itellectus, ſtola glie induit eũ. In tp̃e paſc. allã allã. V. Jocũditatem ⁊ exultationẽ: theſaurizauit ſuper eum. Oratio.

Eccleſiam tuã q̃s dñe benignus illuſtra: vt btĩ iohis apl̃i tui et euãgeliſte illuminata doctrinis/ ad dona perueniat ſẽpiterna. Per dñm. Memoria de nati. ⁊ de ſctõ ſtephano tm̃. Lectio libri ſapiẽtie. Eccleſiaſtici. xv. c.

Qui timet deũ: faciet bona. Et qui cõtinẽs eſt iuſticie apprehendet illã: ⁊ obuiabit illi quaſi mater honorificata. Cibauit illũ pane vite ⁊ intellect⁹: et aqua ſapiẽtie ſalutaris potauit illũ. Et firmabit in illo ⁊ non flectetur: ⁊ continebit illum ⁊ non confundet/ ⁊ exaltabit illũ apud proximos ſuos. In medio eccliẽ aperiet os eius: ⁊ iplebit eũ dñs ſpũ ſapientie ⁊ itellectus/ ⁊ ſtola glie induet eum. Jocunditatẽ et exultationẽ theſaurizabit ſuper eũ. Et noĩe eterno hereditabit illum: dñs deus noſter. Gr. Exijt ſermo iter frẽs q̃ diſcipul⁹ ille nõ moritur. V. Sꝫ ſic eũ volo manere donec veniã tu me ſeq̃re. Allã. V. Hic eſt diſcipul⁹ ille q̃ teſtimoniũ ꝓhibet de his: ⁊ ſcimus qꝛ verũ eſt teſtimoniũ ei⁹. Seq̃.

Iohẽs ieſu xp̃o multũ dilecte virgo. Tu ei⁹ amore carnalem i naue parentẽ liquiſti. Tu leue cõiugis pect⁹ reſpuiſti meſſyã ſecut⁹. Ut ei⁹ pectoris ſacra meruiſſes fluẽta potare Tuq̃ in terra poſit⁹/ gliam cõſpexiſti filij dei Que ſolũ ſctis ĩ vita creditur cõtuẽda eſſe perẽni. Te xp̃s i cruce triũphans matri ſue dedit cuſtodẽ. Ut virgo virginẽ ſeruares atq̃ curã ſuppeditares. Tu te carcere flagriſq̃ fract⁹ teſtimonio ꝓ xp̃i es gauiſ⁹ Idẽ moꝛtuos ſuſcitas/ inq̃ ieſu noie venenũ forte vicis. Tibi ſũm⁹ tacitũ ceteris verbũ ſuũ paẽ reuelat. Tu nos oẽs ꝑcib⁹ ſedulis apud deũ ſemꝑ commẽda iohẽs ieſu care. Iſte vltimus V⁹. ter dicat in hoc feſto tm̃. ¶ Scdm iohãnẽ. xxi. c.

In illo tp̃e. Dixit ieſ⁹ petro Sequere me. Cõuerſus petrus: vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat ieſus ſequentẽ/ q̃ ⁊ recubuit in cena ſuper pectus eius/ ⁊ dixit ei. Dñe quis eſt qui tradet te? Hunc ergo cũ vidiſſet petr⁹: dixit ieſu. Dñe: hic aũt quid? Dicit ei ieſus. Sic eũ volo manere: donec veniã. Quid ad te? Tu me ſequere. Exijt ergo ſermo iſte inter fratres: qꝛ diſcipulus ille nõ moriẽ. Et non dixit ei ieſus non moritur: ſed ſic eũ volo manere donec veniã/ quid ad te? Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniũ ꝓhibet de his: ⁊ ſcripſit hec. Et ſcimus qꝛ verũ eſt teſtimoniũ ei⁹. Credo. Offm. Juſt⁹ vt palma florebit ſicut cedꝛ⁹ q̃ i libano ꝫ multiplicab bitur. In tꝑe paſchali.allā. Sec

Suſcipe munera q̄s dn̄e q̄ in eius tibi ſolēnitate deferimus: cuiꝰ nos cōfidimꝰ ꝑtocinio liberari. P. Cō. Exiit ſermo inter fratres q̄ diſcipulꝰ ille nō moꝛit: et nō dixit ieſus nō moꝛit: ſed ſic eū volo manere donec veniā. In tꝑe paſchali allā. Poſtcōio

Refecti cibo potuq̄ celeſti deꝰ noſter te ſupplices exoꝛamꝰ: vt in cuiꝰ hec ꝯmemoꝛatione ꝑcepimus: eiꝰ muniamur ꝓ ꝑcibus. P.

¶ In die ſcōꝝ innocētiū mꝛ. offī.

Ex oꝛe infātiū deꝰ ꝫ lactentiū ꝑfeciſti laudē ꝓpter inimicos tuos. ꝑ Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tuū i vniuerſa t̄ra.

Deus cuiꝰ hodierna die Or ꝑconiū inocētes martires nō loquēdo ſed moꝛiendo cōfeſſi ſunt oīa in nobis vicioꝛum mala moꝛtifica: vt fidē tuā quā ligua noſtra loquit̄/etiam moꝛibus vita fateat̄. Qui vi. Mē. de nati. de ſcō ſtephano ꝫ de ſcō iohē tm̄.

Lcō li. apocal. b̄ti iohis ap̄li. xiiij

In diebus illis: Vidi ſupꝛa mōtē ſyō agnū ſtantē: ꝫ cū eo centū quadꝛagintaquattuoꝛ milia/habētes nomē eiꝰ et nomē pr̄is eiꝰ ſcriptū in frōtibus ſuis. Et audiui vocē de celo: tanq̄ vocē aquarū multaꝝ: et tanq̄ vocē tonitrui magni. Et vocē quā audiui: ſicut cytharedoꝝ cytharizātiū in cytharis ſuis Et cantabāt quaſi canticū nouū: ante ſedē dei et ante q̄ttuoꝛ aīalia et ſenioꝛes Et nemo poterat dicere cāticū niſi illa centū quadꝛagītaquattuoꝛ milia: q̄ empti ſūt de terra Hi ſūt qui cū mulieribus nō ſunt coinquinati: virgines enī ſūt. Hi ſequūtur agnū: quocūq̄ ierit. Hi empti ſūt ex oībꝰ pꝛimitie deo et agno: ꝫ in oꝛe ipſoꝝ nō eſt inuētū mēdaciū. Sine macula enī ſunt: ante thꝛonū dei. Gr. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātiū. V. Laqueus cōtritus eſt et nos liberati ſumꝰ. adiutoꝛiū noſtrū i noīe dn̄i. q̄ fecit celū ꝫ terrā Allā. V. Te martyꝛū candidatus laudat exercitus dn̄e. Sequētia

Celſa pueri concrepent melodia. Oia inocentum canētes tripudia. Quos infās xp̄s hodie vexit ad aſtra. Hos trucidauit frendēs inſania Herodiane fraudis ob nulla crimina. In bethleem ipſius cuncta et per cōfinia. A bimatu et infra iuxta naſcendi tēpoꝛa. Herodes rex xp̄i nati verens infelix imperia. Infremit totus et erigit arma ſupba dextera Querit lucis ꝫ celi regem cū mente turbida. Vt extinguat qui vitā p̄ſtat per ſua iacula. Dum nō valet intueri lucem ſplendidā nebuloſa querētis pectoꝛa Ira feruet/fraudes auget/herodes ſeuus / vt perdat pioꝛū agmina. Caſtra militū dux iniquus aggregat ferrū figit in mēbꝛa tenera. Inter vbera lac effudit anteq̄ ſanguinis fierent coagula. Hoſtis nature/natos euiſcerat/atq̄ iugulat. Ante pꝛoſternit/q̄ etas paruula ſumat robora. Quā beata ſunt inocentū ab herode ceſa coꝛpuſcula. Quā felices exiſtunt matres / que fuderunt talia pignoꝛa. O dulces innocentum acies/o pia lactentiū pꝛo chꝛiſto certamina. Paruorum trucidātur milia membꝛis ex teneris manant lactis flumia Ciues angelici veniūt in obuiā.

Mira victoria/ vite captat premia/turba candidiſſima Te xpe petimus mēte devotiſſima. Nā qui veniſti reformare ſecula īnocētiū glia. Perfrui nos concedas per eterna. Scdm matheū. ij. ca.

In illo tpe: Angelus dñi apparuit ī ſōnis ioſeph dicēs Surge ⁊ accipe puerꝫ et matrem eius ⁊ fuge ī egyptum: et eſto ibi vſqꝫ dū dicā tibi. Futurū eſt enī: vt herodes q̄rat puerꝫ/ad perdendū eū. Qui cōſurgēs accepit puerū ⁊ matrē eius nocte: ⁊ ſeceſſit in egyptū. ⁊ erat ibi vſqꝫ ad obitū herodis. Ut adimpleret qd̄ dictū eſt a dño: ꝑ pphetā dicētē. Ex egypto vocaui filiū meū. Tūc herodes videns qm̄ illuſus eſſet a magis: irat⁹ eſt valde. Et mittēs occidit omnes pueros q̄ erant in bethleē ⁊ in oībus finib⁹ eius/ a bimatu ⁊ infra: ſcdm tps quod exquiſierat a magis. Tūc adipletū eſt qd̄ dictū eſt: ꝑ hieremiā pphetā dicentē. Uox ī rama audita ē: plorat⁹ et vlulat⁹ mult⁹ / rachel plorās filios ſuos. Et noluit cōſolari: q2 nō ſūt. Credo. Offer. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātiū/laqueus cōtritus eſt/ ⁊ nos liberati ſumus. Secreta.

Adeſto q̄s dñe muneribus īnocētū feſtiuitate ſacrandis/ ⁊ p̄ſta vt eorꝫ ſinceritatē poſſim⁹ imitari: quorꝫ tibi dicatā venerāmur īfātiā. P. Cōio. Uox in rama audita eſt plorat⁹ ⁊ vlulatus rachel plorās filios ſuos / et noluit cōſolari q2 nō ſūt. P⁹cō.

Uotiua dñe dona percepimus: que ſctōꝝ innocētiū nobis precibus/ ⁊ preſentis vite q̄s pariter ⁊ eterne tribue cōferre ſubſidium. Per do. ¶ In die ſcti thome marty. eꝑ miſ. Offi.

Gaudeamus omnes in dño diem feſtū celebrātes ſub honore thome martyris: de cuius paſſione gaudēt angeli ⁊ collaudant filium dei. Ps. Exaudi deus orationē meā cū deprecor: a timore inimici eripe aīam meam. Oratio.

Deus pro cuius eccliā glorioſus pontifex thomas gladiis impiorꝫ occubuit: preſta q̄s/ vt oēs q̄ eius implorant auxilium petitionis ſue ſalutarē conſequātur effectum. Per dñm. Meōria de nati. de ſctō ſtephano. de ſācto iohē. ⁊ de inocentibus tm̄. Epl'a Oīs pontifex. In cōi fol. v. Gr. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. V. Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorꝫ ei⁹ nō fraudaſti eū. Alla. V. Glia ⁊ honore coronaſti eū dñe: et cōſtituiſti eū ſuꝑ opa manuū

Solenne cāticū [illegible] hodie reſonet in terra. Ad palmā martyris/ exultet ſuperū catus. Quid facis turba iocūda/ gratulare cū ſupa. Jubilet mēs letabūda/pſallat xpo vox libera Colat ⁊ feſta dñica deuota cātuaria. Intonat iuſſa tyrānica/ turbulēta militia. Hec leges ⁊ mādata iſolenter ſūt ꝓlata. Loca xpo cōſecrata/ ꝓphanauit vis armata. Mox xpi ſic ī veſtigio ſtabāt thome pedes recti/ vt nequirent inde flecti. In ſui regis obſequio arbitratus lucrū mori/caput offert percuſſori. Hic ſequēs ſimul ter dicatur. Gaude thoma de cuius victoria. Dīus chriſti cumulantur gaudia. Martyris declaratur gloria/ crebra per indicia.

Curantur per eius ſuffragia: lāguidorū milia Trucidātur nos paſtorū iter ſctūaria. Nec diei nec locorū: obſtat reuerētia Stella maris que letaris: te lactaſſe filium. Nūc p̄camur aſſequamur: vt thome ⁊ fortiū eiꝰ p̄ce glioſa. Euāg. Hō quidā nobilis. In cōi fol. v. Credo. Offr. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo vitā petijt a te tribuiſti ei. alleluia Se.

Salutaris hoſtie munꝰ ſacrādū q̄s dn̄e beatꝰ thomas pōtifex ⁊ martyrū nobis ad ſalutē fore depoſcat: vt ꝯuerſatiōis eiꝰ experiamur inſignia: ⁊ itercesſionis eiꝰ percipiamus ſuffragia. P. Cōio. Magna eſt glia eiꝰ in ſalutari tuo gloriā et magnū decorē impones ſuper eū dn̄e. Poſtcōio.

Adiuuet nos q̄s ⁊ miſericors deus: per hec ſancta q̄ ſūpſimus btī martyris tui atq̄ pōtificis thome interceſſio veneranda: qui pro tui nōis honore glioſo meruit coronari martirio Per dn̄. ¶ Sexta die a nati. dn̄i ſiue dn̄. fuer. ſiue nō. Ad miſſā. offi.

Dum medium ſilētiū tenerēt oīa: ⁊ nox i ſuo curſu mediū iter haberet: oīps ſermo tuꝰ dn̄e/ de celis a regalibꝰ ſedibꝰ venit. P. Dn̄s regnauit decorē īdutꝰ eſt: indutꝰ eſt dn̄s fortitudinē et p̄cinxit ſe. Repetatur offi. deīde dicatur Glia pa. et Sicut erat. Tercio repetatur offi. Kyrie el. Glia in excelſis. Sctūs. et Agnꝰ. ſicut in feſ. ſimpl. ix. l. dn̄r hac die ſiue dominica fuerit ſiue non. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus dirige actus noſtros in bn̄placito tuo: vt i nōie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abūdare. Qui tecū. Mēo. de nati. de ſancto ſtephano. de ſancto iohāne. de innocentibus. et de ſancto thoma tātū ¶ Ad galathas. iiij

Fratres: Quāto tp̄e heres paruulꝰ eſt: nichil differt a ſeruo cū ſit dn̄s oīm: ſed ſub tutoribus ⁊ actoribꝰ eſt/ vſq̄ ad prefinitū tēpus a p̄re. Ita et nos cū eſſemus paruuli: ſub elementis mūdi huius eramus ſeruientes At vbi venit plenitudo tēporis: miſit deꝰ filiū ſuū natū ex muliere/ factū ſub lege/ vt eos qui ſub lege erant redimeret/ vt adoptionē filiorū reciperemus. Quoniā aūt eſtis filij dei: miſit deꝰ ſpm̄ filij ſui i corda vr̄a: clamātē abba pater. Itaq̄ iā nō eſt ſeruꝰ: ſed filiꝰ Quod ſi filius ⁊ heres per deū. Gr. Specioſꝰ forma p̄re filijs hoīm: diffuſa eſt grā in labijs tuis. V. Eructauit cor meū vbū bonū: dico ego opa mea regi. lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribētis Alleluia. V. Dn̄s regnauit decorē induit/ īduit dn̄s fortitudinē ⁊ precinxit ſe virtute. Hac die ſy, ſiue dn̄ica fuerit ſiue nō/ dī iſta ſeq̄.

Christi hodierna celebremus natalicia Celica reſonent clare camenas agmia. Nūc regis celebrādo gratulāter nuptias. Lex noua iā terras illuſtrat veteres pellens tenebras. Reſerat ſuperna grā diu clauſa palatia. Felix mater ⁊ ſola ītacta virgo ⁊ puerpera Iā nato ſtas grauida cum viri ſis cubilis neſcia Oīs caterua noſtra te rogat domina Soluas quo noſtra cuncta peccaminū vincula: virgo ſēpterne beā. Digna fuiſti ſola: tollēte crimina. Intra tui vteri clauſtra portare qui gubernat oīa ſu pera/ſidera. Hunc ſua laudāt facta: gaudētes bona qua viuūt ſuper eſſentia. Nos humillima turba damꝰ debita: poſcētes eiꝰ clemētiam Ut noſtra pſtans tpa: nunc quieta det placita frui vita vtilia donādo famulis munera. Aciter nos diſcrimina ſeua ſoluens poſt funera derelicta: ſedē ducat mortis ac maloꝝ ignarā Ubi ad dexterā pris almā ſedet cōregnās coeternꝰ p oīa. Potēter cūcta diſponendo cū eo: ſecla preſentia ⁊ futura. Beata iuſtis donās: oībꝰ premia Preclara qua lux vere micat: que eſt ſalus eterna ⁊ noſtra gloria. Secundum lucam. ij. cap.

IN illo tpe: Erant ioſeph et maria mater ieſu: mirātes ſup his q̄ dicebant de illo. Et benedixit illis ſymeon: et dixit ad mariā matrē eius. Ecce poſitus eſt hic in ruinā et i reſurrectionē multorū i iſrael: ⁊ i ſignū cui cōtradicet. Et tuā ipſius aiam pertranſibit gladius: vt reuelent ex multis cordibꝰ cogitationes. Et erat ãna pphetiſſa filia phanuel de tribu aſer. Hec proceſſerat i diebus multis: et vixerat cum viro ſuo annis ſeptē/a virginitate ſua. Et hec vidua erat vſqꝫ ad annos octogita quattuor: q̄ nō diſcedebat de tēplo/ieiuniis ⁊ obſecrationibus ſeruiēs nocte ac die. Et hec ipſa hora ſuperueniens cōfitebatur dño: et loqbat de illo oībꝰ qui expectabāt redēptionē iſrael Et vt pfecerunt oīa ſcdm legem dñi: reuerſi ſunt i galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ cōfortabat: plenꝰ ſapiētia. Et gr̄a dei erat i illo. Credo Off. ꝟ. Deꝰ eni firmauit orbē terre qui nō cōmouebit: parata ſedes tua deꝰ extūc a ſclo tu es Secr.

ACcepta dñe q̄s ſacrificium plebis tue: quā ieſu chriſti filij tui dñi nr̄i iubeas eſſe cōſortem: q̄ humanitatis nr̄e dignatꝰ eſt fieri particeps. Qui tecū vi. Cōio. Tolle puerū ⁊ matrē eius et vade i terrā iuda: defuncti ſūt eni q̄ q̄rebant aiam pueri. Pꝰ cō.

SUmpto ſacrificio q̄s domine tua generalit̄ exultet eccleſia: quo īfirmitates eius ſunt aſſumpte: vt diuine particeps fieret i p̄a ſubſtātie. Per dominum

¶ In die ſcti ſilueſtri. Officium

SAcerdotes tui dñe induāt iuſticiā/ et ſācti tui exultēt: pp̄ter dd̄ ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui. ps. Memēto dñe dd̄ et oīs māſuetudis eiꝰ. Gl'ia. Or.

DA q̄s oīps deus: vt beati ſilueſtri ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōtificis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat et ſalutē. P. Meōria de nat. de ſctō ſtephano de ſctō iohē. de inocētibꝰ. ⁊ de ſācto thome. Eplā. Ecce ſacerdos. In cōi fo. x. Grad. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ i diebꝰ ſuis placuit deo ꝟ. Nō eſt iuētꝰ ſimilis illi q̄ cōſeruaret legē excelſi Allā. ꝟ. Inueni dauid ſeruū meū: oleo ſctō meo vnxi eū. Sequētia de cōi. Euāg. Hō qdā pegre. In cōi fo. xi. Offer. Inueni dd̄ ſeruū meum/ ⁊ i oleo ſcō vnxi eū: manꝰ eī mea auxiliabit ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū.

ADeſto dñe queſumꝰ Secr. oblationibus noſtris nec villis mētis et corporis patiaris ſubiacere periculis: quos beati ſilueſtri cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis munit glorioſa cōfeſſio. Per dñm. Cōio. Btūs ſeruus quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amen dico vobis ſuꝑ oīa bona ſua: conſtituet eum. Poſtcōio.

QUeſumus omnipotens deus: vt hodierne munus ſolennitatis acceptum: intercedente beato ſilueſtro confeſſore tuo: atq; pōtifice: et corporibꝰ noſtris ſalutē preſtet et mētibus. Per d.

¶ In die circumciſionis. Offm̄.

PUer natus eſt nobis ⁊ filius datus eſt nobis: cuiꝰ imperium ſuper humerum eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni conſilij angelꝰ. ps. Cātate dn̄o cāticū nouū: q2 mirabilia fecit. Gl'a

Or. DEus q̄ nobis nati ſaluatoris diē celebrare cōcedis octauū: fac nos q̄s eiꝰ ꝑpetua diuinitate muniri/ cuius ſumus carnali cōmercio reparati. q̄ te.

Nulla fiat meōria ad hāc miſſā. Ep'la. Apparuit grā dei. vt in prima miſſa ī die nati. dn̄i. fo. x. Gr. Uiderūt oēs fines terre ſalutare dei noſtri: iubilate deo oīs terra. V. Notū fecit dn̄s ſalutare ſuū ante cōſpectū gētiū reuelauit iuſticiā ſuā. Allā. V. Multipharīā olim deus loquēs patribꝰ in prophetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio ſuo. ſeq̄.

EYa recolamus laudibꝰ pijs digna. Huius diei gaudia in qua nobis lux oritur gratiſſima. Noctis interit nebula: pereūt noſtri criminis vmbracula. Hodie ſeculo maris ſtella/ eſt enixa noue ſalutis gaudia. Quem tremune baratra/ mors cruenta pauet ipſa a quo ꝑibit mortua. Gemit capta/ peſtis ātiqua/ coluber liuidus/ perdit ſpolia Homo lapſus ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudent in hac die agmina/ angelorum celeſtia Quia erat dragma decima perdita/ et eſt inuēta. O proles nimiū beata/ qua redempta eſt natura Deꝰ qui creauit oīa/ naſcitur ex femina. Mirabilis natura mirifice induta/ aſſumens quod non erat/ manēs quod erat Induitur natura diuinitas hūana/ q̄s audiuit talia dic rogo facta? Querere venerat paſtor pius q̄d perierat. Induit galeā/ certat vt miles armatura Proſtratus in ſua propria/ ruit hoſtis ſpicula auferūtur tela. In quibus fidebat diuiſa ſūt illius ſpolia/ capta preda ſua. Xpi pugna fortiſſima/ ſalus noſtra eſt vera. Qui nos ſūmam ad patriā/ duxit poſt victoriam. In qua ſibi laus eſt eterna

Secundum lucam. ij. capitulo.

IN illo tp̄e: Poſtq̄ cōſūmati ſūt dies octo vt circūcideret puer: vocatū eſt nomen eiꝰ ieſus Quod vocatum eſt ab angelo: priuſq̄ in vtero conciperetur. Credo. Offr̄. Tui ſūt celi ⁊ tua eſt terra: orbē terrarū et plenitudinē eiꝰ tu fūdaſti/ iuſticia ⁊ iudiciū p̄paratio ſedis tue. Secr̄.

PReſta q̄ſumus omnipotens deus: vt per hec munera q̄ domini noſtri ieſu chriſti archane natiuitatis myſterio gerimꝰ: purificate mentis intelligentiā cōſequamur. Per eundē. Cōmunio. Uiderūt omnes fines terre: ſalutare dei noſtri Poſtcōmunio

PReſta q̄ſumus domine vt quod noſtri ſaluatoris iterata ſolēnitate percepimus: perpetue nobis ſaluationis ꝯferat medicinā. Per eundem dominū.

¶ In oct. ſcti ſtephani/ſcti iohis et ſctoꝝ inocẽtiũ/ ſiue dñica fuerit ſiue nõ ad miſſã oĩa fiãt ſicut in pꝛia die ꝑter ſequẽtia ⁊ **Credo** et prefatio. Et dr̃ cãtus ſup **Kyrie el. Glia in excel. Sanctus.** et **Agnus.** ſicut in feſto ſimpli. ix. l. Tamen ſi dñica fuerit dr̃. **Credo** ſed nulla ſequẽ. ⁊ etiã fiant mẽorie de ſctis per oꝛdinẽ. Mẽo. aũt fiat de ſctã maria i oct. ſcti ſtephani: et ab hinc vſq ad purifica. tã in feſtis ꝗ̃ i ferijs ⁊ in dñicis: niſi in vigil. epy. et in die eiuſdem cum oꝛatione. **Deus qui ſalutis**

¶ In vigil. epy. Ad miſſã. Offm̃.

LUx fulgebit hodie ſup nos q: natus eſt nobis dñs: ⁊ vocabitur admirabilis deus/ princeps pacis/ pater futuri ſeculi/ cuiꝰ regni nõ erit finis. Ps. **Dñs regnauit decoꝛẽ iduꝰ eſt: iduꝰ eſt dñs foꝛtitudinẽ ⁊ pꝛecinxit ſe. Glia.**

Hac die ſi dñica fuerit: dr̃ cãtus ſup **Kyrie el. Glia i excel. Sctũs** et **Agnus.** ſicut in feſto. ſimplici ix. l. Si vero dñica nõ fuerit: dicitur cãtus ſicut i feſto. iij. l. ſine regimie choꝛi: ⁊ nõ dr̃. **Gloꝛia in excelſis.** nec **Credo.** nec **Ite miſſa eſt.** q: quaſi vigilia habetur: tamen dyaconꝰ et ſubdyaconꝰ dalmatica ⁊ tunica vtãtur. Oꝛatio.

COꝛda noſtra q̃s dñe vẽture feſtiuitatis ſplendoꝛ illuſtret: quo mũdi huiꝰ tenebꝛis carere valeamus: et perueniamꝰ ad patriã claritatis eterne ꝑ do.

Mẽo: de. ſãctõ thoma vis. et de ſctõ edvvardo rege ⁊ ꝯfeſſo. Oꝛ.

DEus qui vnigenitũ filium tuũ dñm noſtrũ ieſũ xp̃m glorioſiſſio regi edvvardo in foꝛma viſibili demonſtraſti. tribue q̃s: vt eiꝰ meritis et pꝛecibus ad eternã ipſius dñi noſtri ieſu xp̃i viſionẽ ꝑtigere mereamur. Qui tecũ.

Non dr̃ plures vel paucioꝛes oꝛ̃ones ad hãc miſſã ſiue dñica fuerit ſiue nõ. Epl'a **Apparuit benignitas:** vt ſ. in nocte nat. do. ad ſcdã miſ. fol. xi. Gr. **Bñdictꝰ q̃ vẽit i noĩe dñi: deꝰ dñs ⁊ illuxit nobis.** V. **A dño fctm̃ eſt iſtud ⁊ ẽ mirabile in ocl'is nr̃is.** Siue dñ. fue. ſiue nõ/ ſẽp hac die dr̃ **All'.** V. **Dñs regnauit decoꝛẽ ĩduit: ĩduit dñs foꝛtitudinẽ ⁊ ꝑcinxit ſe virtute.** Nõ dr̃ ſequẽ. Scdm math. ij.

IN illo tpe: Defuncto herode: ecce angelus dñi apparuit in ſõnis ioſeph i egypto/ dicens. Surge ⁊ accipe puerũ ⁊ matrem eius: ⁊ vade i terram iſrael Defuncti ſunt eni: q̃ querebant aĩam pueri. Qui conſurgẽs accepit puerũ ⁊ matrẽ eius: et venit in terrã iſrael. Audiẽs autẽ ꝙ archelaus regnaret i iudea pꝛo herode patre ſuo: timuit illo ire Et admonitꝰ in ſõnis: ſeceſſit i partes galilee/ ⁊ veniens habitauit in ciuitatẽ que vocat̃ nazareth. Vt adipleretur qđ dictũ eſt ꝑ ꝓphetas: qm̃ nazareus vocabitur. Offr̃. **Deꝰ eni firmauit oꝛbẽ terre q̃ non cõmouebitur: parata ſedes tua deꝰ extunc a ſeculo tu es**

TRibue q̃s dñe vt eſt Sec. **pꝛeſentibus imolemus ſacrificijs ⁊ ſumamus: quẽ venture ſolennitatis pia munera ꝓloquũtur: dñm noſtrũ ieſum xp̃m filiũ tuũ Qui te.** De ſctõ thõa ſec vtr̃. Alia ſecre. de ſctõ edvvardo

SAcris altaribus aſſiſtentes nos dñe q̃s ſpũs ſancti luce perfunde: vt quod tibi in honoꝛe bti regis edvvardi deuote offe

ximus: nobis ipſo interueniente fiat remediũ ſalutare. Per d. In vnita. eiuſd. pfa. q̃tid. Cõio. Tolle puerũ & matrẽ ei⁹ & vade i terrã iuda: defuncti ſunt enim q̄ querebant animam pueri. Poſtcõio.

DA nobis q̄s domine digne celebrare miſteriũ qđ i nři ſaluatoris īfãtia miraculis choruſcantibus declarat: & corporalibus īcrementis manifeſta deſignatur humanitas. Per eundẽ. Alia poſtcõio de ſctõ thome vts. De ſancto edvvardo. Poſtcõio.

VItalis alimonie zuiuio ſaginati q̄s dñe de⁹ noſter: vt beati regis edvvardi cõfeſſoris tui ſuffragãtibus meritis: celeſtis cõuiuij mereamur eſſe participes. Per do. ¶ In nocte epy. poſt ix. R. canteẽ hoc euangeliũ. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Sequẽtia ſcti euãgelij: ſcdm lucã. iij.

FActũ eſt autẽ cũ baptizaretur omnis populus: & ieſu baptizato & orãte apertũ eſt celũ et deſcendit ſpũſſctũs corporali ſpecie ſicut columba in ipſũ. Et vox de celo facta eſt: tu es fili⁹ meus dilect⁹ i te cõplacuit michi. Et ipſe ieſus erat īcipiẽs q̄ſi annorũ triginta: vt putabaẽ fili⁹ ioſeph. Qui fuit heli. q̄ fuit mathat. q̄ fuit leui. Qui fuit melchi. qui fuit iãne. q̄ fuit ioſeph. Qui fuit mathathie. qui fuit amos. qui fuit naũ. Qui fuit eſli. q̄ fuit nagge. q̄ fuit mathath. Qui fuit mathathie. qui fuit ſemei. q̄ fuit ioſeph Qui fuit iuda. q̄ fuit iohanna. q̄ fuit reſa. Qui fuit zorobabel. q̄ fuit ſalathiel. qui fuit neri. Qui fuit melchi. qui fuit addi. qui fuit choſã. Qui fuit helmadã. qui fuit her. Qui fuit ieſu. Qui fuit helíezer. qui fuit iorim Qui fuit mathath. Qui fuit leui. qui fuit ſymeon. qui fuit iuda. Qui fuit ioſeph. qui fuit iona. qui fuit eliachim Qui fuit melcha. qui fuit mẽna. Qui fuit mathatha. Qui fuit nathan. qui fuit dauid. qui fuit ieſſe. Qui fuit obeth. qui fuit booz. q̄ fuit ſalmon. Qui fuit naaſon. qui fuit aminadab. q̄ fuit arã. Qui fuit eſrõ. q̄ fuit phares. qui fuit iude. Qui fuit iacob q̄ fuit yſaac. q̄ fuit abrahe. Qui fuit thare. qui fuit nachor. q̄ fuit ſaruch. Qui fuit ragau. q̄ fuit phalech. Qui fuit heber. Qui fuit ſale. qui fuit chainã. q̄ fuit arphaxat. Qui fuit ſem. q̄ fuit noe qui fuit lamech Qui fuit mathuſale. qui fuit enoch. Qui fuit iareth. qui fuit malaleel. Qui fuit chainã. qui fuit enos. Qui fuit ſeth. q̄ fuit adã. q̄ fuit dei. Ieſus autem plenus ſpũ ſancto: regreſſus eſt a iordane. Finito euãgelio incipiat ſacerdos in cappa ſerica pſalmũ. Te deum laudam⁹.

¶ In die epyphanie. Officium.

ECce aduenit dominator dñs et regnũ in manu eius & poteſtas & imperium. ps. Deus iudicium tuũ regi da: & iuſticiã tuã filio regis. Gla pri. Kyrie fons. Oro.

DEus qui hodierna die vnigenitum tuum gentibus ſtella duce reuelaſti: concede propicius / vt qui iam te ex fide cognouimus: vſq; ad contemplandam ſpeciem tue celſitudinis perducamur. Per eundem dominũ. Lectio yſaie prophete lx. caplo.

SUrge illuminare hieruſalẽ quia venit lumen tuum: et

Glia dñi ſup te orta eſt. Qꝛ ecce tenebre operient terrã: et caligo pplos, Sup te autẽ oriet̃ dñs: et glia eiꝰ in te videbit̃. Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo: ⁊ reges in ſplẽdore ortus tui. Leua in circuitu oclos tuos et vide: oẽs iſti cõgregati ſũt/venerũt tibi Filij tui delonge venient: et filie tue de latere ſurgẽt. Tũc videbis et afflues/⁊ mirabit̃ ⁊ dilatabitur cor tuũ: quãdo cõuerſa fuerit ad te multitudo maris/fortitudo gentiũ venerit tibi. Inundatio camelorꝫ operiet te: dromedarij madiã ⁊ effa. Oẽs de ſaba veniẽt aurũ et thus deferẽtes: et laudẽ dño annũciãtes. Rꝫ. Oẽs de ſaba venient aurũ et thus deferentes ⁊ laudẽ dño annũciantes. ℣. Surge ⁊ illuiare hierlm: qꝛ glia dñi ſup te orta eſt. Allã. ℣. Vidimꝰ ſtellã eiꝰ in oriẽte ⁊ venimꝰ cũ muneribus adorare dñm. Seq.

Epiphaniã dño canamꝰ glorioſã. Qua prolem dei vere magi adorãt. Immenſa caldei cuius per ſecla venerãtur potentiam. Quẽ cuncti prophete precinere venturũ gentes ad ſaluandas. Cuiꝰ maieſtas ita eſt inclinata vt aſſumeret ſerui formam Ante ſecula qui deus ⁊ tempora homo factꝰ eſt ex maria. Seq̃ns ℣ꝰ. dicit̃ rex. Balaã de quo vaticinãs exibit ex iacob rutilans inquit ſtella. Et confringet ducũ agmina regionis moab maxima potencia Huic magi munera deferũt preclara/aurũ ſimul thus et myrram. Thure deũ predicãt auro regẽ magnũ/hoiem mortalem myrra. In ſõnis hos monet angelus ne redeant ad regem cõmotum propter regna Pauebat etenim nimiũ regẽ natũ/verens amittere regni iura. Magi ſibi ſtella micãte preuia. Pergũt alacres itinera patriã. Que eos ducebat ad propriã linquentes herodis mãdata. Qui percuſſus corde nimiũ pre ira. Extemplo mãdat infantulos per cuncta. Inquiri bethleem confinia ⁊ mox priuari eos vita. Omnis nũc caterua tinnulũ iungat laudibus organi neuma. Miſtice offerẽs regi regum chriſto munera precioſa. Poſcens vt per orbem regna omnia protegat in ſecula ſempiterna. Secundum matheum. ij.

Cum natꝰ eſſet ieſus ĩ bethleem iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriẽte venerunt hieroſolimã dicẽtes Vbi eſt qui natꝰ eſt rex iudeorꝫ? Vidimus enĩ ſtellã eius in oriente: et venimus adorare eũ. Audiẽs autẽ herodes rex turbatus eſt: ⁊ omnis hieroſolima cũ illo. Et cõgregans oẽs principes ſacerdotũ et ſcribas populi: ſciſcitabat̃ ab eis vbi chriſtus naſceretur. At illi dixerũt ei. In bethleẽ iude Sic enĩ ſcriptũ eſt per prophetã Et tu bethleẽ terra iuda: nequaꝙ̃ minima es in principibus iuda. Ex te enĩ exiet dux: qui regat populũ meũ iſrael Tũc herodes clã vocatis magis: diligẽter didicit ab eis tempus ſtelle q̃ apparuit eis. Et mittens eos in bethleem: dixit. Ite ⁊ interrogate diligenter de puero: et cũ inueneritis renũciate michi/vt ⁊ ego veniens adorẽ eũ. Qui cũ audiſſẽt regẽ abierunt. Et ecce ſtella quã viderant in oriente antecedebat eos: vſqꝫ dũ veniẽs ſtaret ſupra vbi erat puer Vidẽtes aũt ſtellã gauiſi ſūt gaudio magno valde. Et intrantes domum: inuenerunt puerū cū maria matre eius/ ⁊ procidētes adorauerūt eū. Et apertis theſauris ſuis: obtulerūt ei munera/ aurū/ thus/ ⁊ myrrā. Et reſponſo accepto i ſōnis ne redirēt ad herodē: ꝑ aliā viā reuerſi ſūt i regionē ſuam. Offr. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerent/ reges arabū ⁊ ſaba dona adducēt et adorabūt eū omēs reges terre oēs gentes ſeruient ei. Secreta.

ECclie tue q̄s dn̄e dona propicius intuere: quibus non iam aurū thus ⁊ myrra profert̄: ſed quod eiſdē munerib⁹ declaratur/ imolat̄ ⁊ ſumitur ieſus chriſtus dn̄s noſter. Qui tecū. P̄fatio Qui cū vnigenitus. Hec p̄fatio d̄r per totas oct. et in octauis: et Cōicātes. ſiſr. Cōio. Vidim⁹ ſtellam eius in oriēte ⁊ venimus cū munerib⁹ adorare dn̄m. Poſtcō.

PReſta q̄s oīps deus: vt que ſolēni celebramus officio purificate mētis itelligētia cōſequamur. Per dn̄m. Quotidie infra oct. d̄r eadē miſſa: ſed ſine ſequētia ⁊ Credo. Tn̄ in dn̄ica d̄r Credo. ſed nulla ſeq̄ntia. ¶ Dn̄ica infra oct. ad miſſā d̄r cant⁹ ſup Kyrie el. Glia in excel. Sanctus et Agnus. ꝑ ordinē ſicut infra oct. cū regimine chori habet̄. cetera ſicut i die preter ſequentiā: cū hoc euangelio. ¶ Scd̄m iohānē. i. c.

IN illo tp̄e. Vidit iohānes ieſum venientē ad ſe/ ⁊ ait Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccata mundi. Hic eſt de quo dixi. Poſt me venit vir qui āte me factus eſt: q2 prior me erat/ ⁊ ego neſciebā eum. Sed vt manifeſtetur in iſrael: propterea veni ego in aqua baptizans. Et teſtimoniū perhibuit iohānes dicēs. Q2 vidi ſpm̄ deſcēdētē quaſi colūbā de celo: ⁊ māſit ſup eū/ ⁊ ego neſciebam eū. Sed q̄ miſit me baptizare in aqua: ille michi dixit. Sup quē videris ſpm̄ deſcēdentē ⁊ manentē ſup eū: hic eſt q̄ baptizat i ſpū ſācto. Et ego vidi/ ⁊ teſtimonium ꝑhibui: q2 hic eſt filius dei. Nō ſi dn̄ica infra oct. nō eue. tūc i q̄rta fe. infra oc. legat̄ hoc p̄dictū euāg. Tercia die infra oc. fiat mē. de martiribus luciano ſocioꝝ q̄ ei⁹ cum ofone de cōi pl'imoꝝ mrꝝ.

¶ In octa. epyphanie. Officium

ECce aduenit dn̄ator dn̄s/ ⁊ regnū i manu ei⁹ ⁊ poteſtas ⁊ imperiū. Ps. Deus iudiciū tuū regi da: ⁊ iuſticiam tuā filio regis. Gloria patri. Oratio.

DEus cuius vnigenitus in ſubſtātia nr̄e carnis apparuit p̄ſta q̄s: vt ꝑ eum quē ſimilē nobis foris agnouimus/ intus reformari mereamur. Qui tecum. ¶ Memoria de ſctō hylario. Oro.

ADeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: ⁊ interceſſione beati hylarij confeſſoris tui atq; pontificis cui⁹ depoſitionē celebram⁹: perpetuā nobis miam benignus impēde. Per d. Memoria de ſancta maria. or. Deus qui ſalutis eter. Lectio yſaie ꝓphete. xi. c.

DOmine deus meus honorificabo te: laudē tribuā nomini tuo/ q̄ facis mirabiles res. Cōſiliū tuū ātiquū verum fiat. Dn̄e excelſū eſt brachiū tuū deus ſabaoth: corona ſpei q̄ ornata eſt gl'ia. Exultet deſertū ⁊ exultent ſolitudines iordanis: ⁊ populus meus videbit altitudinē dn̄i ⁊ maie ſtatē dei/et erit cōgregatus ⁊ redēptus per deū. Et veniet in ſyō cū glīa: ⁊ leticia ſēpiterna ſuper caput eius laus et exultatio. Et aperiā in mōtibus flumia: in mediis cāpis fōtes diſrūpā/ ⁊ terrā ſitientē ſine aqua infundā. Ecce puer meus exaltabit̄ ⁊ eleuabit̄: et ſublimis erit valde. Haurietꝭ aquas in gaudio de fōtibus ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die cōfitemini dn̄o/et inuocate nomē ei⁹. Notas facite in pp̄lis virtutes ei⁹ cātate dn̄o q: mirabilia fecit Annūciate hec ī vniuerſa terra: dicit dn̄s oīps. Gr. Oēs de ſaba venient aurū et thus deferentes et laudē dn̄o annūciātes. ℣. Surge ⁊ illuminare hierl'm/q: gloria dn̄i ſup̄ te orta eſt. Allā. ℣. Vidimus ſtellā ei⁹ in oriente et venimus cū munerib⁹ adorare dn̄m.

Nō dr̄ ſeq̄. ſꝫ m. ſue. S. math. iij.

IN illo tp̄e Venit ieſus a galilea in iordanē ad iohānē: vt baptizaret̄ ab eo Johānes autē prohibebat eū: dicens. Ego a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me. Reſpōdēs aūt ieſus: dixit ei. Sine modo: ſic eni decet nos iplere oēm iuſticiā. Tūc dimiſit eū. Baptizatus aūt ieſus confeſtim aſcendit de aqua / et ecce aperti ſūt ei celi. et vidit ſpm̄ dei deſcēdentē ſicut colūbā/et venientē ſuper ſe. Et ecce vox de celis dicēs. Hic eſt fili⁹ meus dilect⁹: in quo michi bene ꝯplacui. Off. Reges tharſis ⁊ inſule munera offerēt: reges arabū ⁊ ſaba dona adducēt et adorabūt eū oēs reges tr̄e/ omnes gentes ſeruient ei. Secr.

HOſtias tibi dn̄e pro nati filij tui apparitiōe deferim⁹ ſuppliciter exorātes: vt ſicut idē noſtrorū auctor eſt munerū: ita ipſe ſit miſericors ⁊ ſuſceptor ieſus xp̄s dn̄s noſter. Qui tecum.

Alia ſecreta de ſancto hylario.

SAncti hylarij ꝓcibus tibi dn̄e q̄s grata reddatur oblatio: ꝓ cui⁹ eſt depoſitione imolāda. P. p̄fa. Q: cū vnigenitus. et Cōicātes. vt in die. Cōio. Vidimus ſtellā ei⁹ in oriēte: ⁊ venim⁹ cū munerib⁹ adorare dn̄m. P⁹ cō.

CElesti nos q̄s dn̄e lumie ſēper ⁊ vbiq; preueni: vt miſteriū cui⁹ nos participes eſſe voluiſti: ⁊ puro cernamus intuitu/ et digno ꝑcipiamus effectu. Per

Alia poſtcōio de ſancto hylario.

SUmpſimus dn̄e pignus redēptionis eterne: ſit nobis q̄s interueniēte btō hylario confeſſore tuo atq; pōtifice: vite preſentis auxiliū pariter ⁊ future. P

¶ Dn̄ica prima poſt octa. epyphanie. Ad miſſam. Officium.

IN excelſo throno vidi ſedere virū quē adorat multitudo āgelorū pſallentes in vnū: ecce cui⁹ imperij nomē eſt ī eternū. Ps. Jubilate deo oīs terra: ſeruite domino in leticia. Oratio.

VOta q̄s dn̄e ſupplicantis populi celeſti pietate ꝓſequere: vt et q̄ agēda ſūt videāt: et adimplenda que viderint cōualeſcant. Per. Ad romanos. xij.

FRatres: Obſecro vos per miam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuentē ſāctam/deo placētē: rationabile obſequiū veſtrū. Et nolite ꝯformari huic ſeclo: ſed reformamini in nouitate ſenſus veſtri/ vt probetis que ſit voluntas dei bona/ et beneplacēs et perfecta. Dico enī per grãm que data est michi / oĩbus qui sunt int̃ vos non plus ſapere ꝙ oportet ſapere: ſȝ ſapere ad ſobrietatẽ / ⁊ vnicuiq; ſicut de⁹ diuiſit menſurã fidei. Sicut enim in vno corpore multa membra habem⁹: oĩa aũt mẽbra non eũdem actũ habẽt / ita multi vnũ corp⁹ ſum⁹ in xp̃o. Siguli aũt alter alteri⁹ membra. In xp̃o ieſu: dño nr̃o. Gr. Bñdictus dñs de⁹ iſrael q̄ facis mirabilia magna ſolus a ſeculo. V. Suſcipiãt mõtes pacẽ populo tuo: ⁊ colles iuſticiã. Allã. V. Jubilate deo omis terra: ſeruite dño ĩ leticia. Nulla hic dñica p̄ annũ dr̃ ſequẽtia ad miſſã qñ de dñica agit̃ niſi in aduentu ⁊ in tp̃e paſchali: ⁊ niſi in dñica ĩfra ebd. nat. dñi. S. luc.

Cum factus eſſet ieſ⁹ annorum duodeci: aſcẽdentib⁹ illis hieroſolymã ſcdm̃ cõſuetudinẽ diei feſti: conſũmatiſq; diebus cũ redirẽt remanſit puer ieſus ĩ hieruſalem: ⁊ nõ cognouerunt parẽtes eius. Exiſtimantes aũt illũ eſſe ĩ comitatu: venerũt iter diei / ⁊ requirebant eũ inter cognatos ⁊ notos. Et nõ inuenientes: regreſſi ſunt ĩ hierl̃m requirẽtes eũ. Et factũ eſt poſt triduum / inuenerunt illũ ĩ templo ſedẽtem ĩ medio doctorum: audientẽ illos ⁊ ĩterrogantẽ. Stupebant autẽ omẽs q̄ eũ audiebãt: ſuper prudentia et reſponſis eius. Et videntes: admirati ſũt. Et dixit mater ei⁹ ad illũ. Fili: qd feciſti nobis ſic? Ecce pater tu⁹ et ego: dolentes querebamus te. Et ait ad illos. Quid ẽ ꝙ me q̃rebatis? Neſciebatis qȝ ĩ his que patris mei ſunt: oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerũt verbũ: quod locutus eſt ad illos. Et deſcẽdit cũ eis ⁊ venit nazareth: et erat ſubditus illis. Et mater eius cõſeruabat oĩa verba hec: cõferens in corde ſuo. Et ieſus p̃ficiebat ſapientia: etate ⁊ grã apud deum ⁊ hoĩes. Offr. Jubilate deo oĩs t̃ra iubilate deo oĩs t̃ra ſeruite dño in leticia ĩtrate ĩ cõſpectu ei⁹ ĩ exultatiõe / qȝ dñs ip̃e eſt dñs. Se.

Oblatũ tibi dñe ſacrificiũ viuificet nos q̃s ſemp̄ et muniat. P̄ d. P̄fa. q̃tid. Co. Fili qd feciſti nobis ſic: ego ⁊ pater tuus dolẽtes q̃rebamus te. ⁊ qd eſt qd me q̃rebatis / neſciebatis qȝ ĩ his q̄ p̃ris mei ſũt oportet me eẽ. P⁹co.

Tua nos dñe ſãcta libãtes et p̄fecte capiamus purgationis effectũ: ⁊ cõtinuũ diuine defenſionis auxilium. Per dñm.

¶ Si tp̃s adeo breue fue. ab oct. epy. vſq; ad lxx. ꝙ tres miſſe dñicales. ſcȝ In excelſo throno. Oĩs terra. et Adorate. nõ poſſint ſingule in ſingulis cãtari ebdo. tũc due vel tres miſſe ſi tp̃is breuitas exigerit ĩ vna eadẽq; ebdo. cãtẽtur. Et ſi aliqd feſtũ triũ lec. ibidẽ cõtigerit: totũ ſeruitiũ fiat de feſto vſq; ad miſſã. ⁊ ad illam miſſã q̄ erit de tp̃ali / fiat ſcda oõ de ipſo feſto. tertia de ſcã maria quarta de oĩb⁹ ſctis. quaſi p̄ vniuerſali eccl̃ia. Cetere vero miſſe q̄ ſequũt̃ / eo ãno oĩno p̄termittãtur. Hoc etiã dñ obſeruet̃ ꝙ nunꝙ ante primã dñicã poſt oct. epy. cantet̃ miſſa. In excelſo throno. niſi qñ nulla dñica int̃ oct. epyphanie ⁊ lxx. cõtigerit: tũc enim in ferijs p̃mo loco poſt octa. epyphanie cantetur ⁊ due miſſe ſcȝ. Omnis terra. et Adorate deum. in ferijs ſequentib⁹ eiuſdẽ ebdo.

cantẽtur: et tũc nichil fiat de feſto triũ lec. que ibidẽ cõtingere poſſunt. Cũ aũt ꝓlixũ fue. tp̄s offiũ Adorate. per tres dñicas cantet̃. Si vero tres fuerint dñice inter oct. epyphanie et ſeptuageſimã: ita ꝙ tria officia predicta cãtent̃ tũc in ferijs poſt terciã dñicam ſi vacauerint / dicuntur ep̄le et euãgelia de quarta ⁊ quita dñica in miſſis de die. ¶ Feria quarta. Epyſtola. Ad romanos. x. ca.

FRatres: Voluntas quidẽ cordis mei: ⁊ obſecratio ad deũ fit pro illis in salutẽ. Teſtimoniũ eni perhibeo illis: ꝙ emulationẽ quidẽ dei habent / ſed nõ ſcd̃m ſciẽtiã. Ignorãtes eni iuſticie dei / ⁊ ſuã ꝗrẽtes ſtatuere: iuſticie dei nõ ſunt ſubiecti. Finis eni legis xp̄s: ad iuſticiam omni credenti. Euangel. Scd̃m math. iiij.

IN illo tẽpore: Cũ audiſſet ieſus ꝙ iohannes traditus eſſet: ſeceſſit in galileã. Et relicta ciuitate nazareth: venit et habitauit in ciuitate capharnaũ maritima in finibus zabulon et neptalim: vt adimpleret̃ quod dictũ eſt per yſaiã prophetã. Terra zabulon et terra neptalim: via maris trans iordanẽ galilee gẽtiũ. Populus qui ambulabat ĩ tenebris: vidit lucem magnã. Et ſedẽtibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis. Et exinde cepit ieſus predicare: ⁊ dicere. Penitentiam agite: appropinquabit eni regnum celorum. ¶ Feria ſexta. Epyſtola. Ad romanos. xiij. ca.

FRatres: Omnis anima poteſtatibus ſublimioribus ſubdita ſit. Non eſt eni poteſtas: niſi a deo. Que autẽ ſunt: a deo ordinata ſunt. Itaqꝫ qui reſiſtit poteſtati: dei ordinationi reſiſtit. Qui autẽ reſiſtũt: ipſi ſibi dãnationẽ acquirũt. Nam qui principantur nõ ſunt timori boni operis: ſed mali. Vis autẽ nõ timere poteſtatẽ: bonũ fac et hẽbis laudẽ ex illa. Dei eni miſter: eſt tibi in bonũ.. Si autẽ male egeris: time. Non eni ſine cauſa: gladium portat. Dei eni miniſter eſt: vindex in iram et qui malum agit. Ideoqꝫ neceſſitate ſubditi eſtote: nõ ſolum propter iram / ſed etiã propter conſcientiã. Ideo et tributa preſtatis. Miniſtri eni dei ſunt: in hocipſum ſeruientes. Euãgeliũ. Secundũ lucam. iiij.

IN illo tẽpore: Egreſſus eſt ieſus in virtute ſpiritus in galileã: et fama exijt per vniuerſam regionẽ de illo. Et ipſe docebat in ſynagogis eorũ: ⁊ magnificabatur ab oibus. Et venit nazareth vbi erat nutritus: et intrauit ſecundũ cõſuetudinẽ ſuã die ſabbati ĩ ſynagogã ⁊ ſurrexit legere. Et tradit⁹ eſt illi liber yſaie prophete. Et vt reuoluit librũ: īuenit locũ vbi ſcriptũ erat. Spiritus dñi ſuper me / ꝓpter qḋ vnxit me: euãgelizare pauperibus miſit me: ſanare contritos corde. Predicare captiuis remiſſionẽ: et cecis viſũ / dimittere ꝯfractos in remiſſionẽ / predicare annũ domini acceptũ / ⁊ diẽ retributiõis. Et cũ plicuiſſet librum: reddidit miniſtro / ⁊ ſedit. Et oim in ſynagoga oculi: erãt intendentes in eũ. Cepit aũt dicere ad illos / qꝛ hodie ipleta eſt hec ſcriptura in auribus veſtris. Et oẽs teſtimonium illi dabant. et mirabantur in verbis gratie / que procedebãt de ore ipſius. Per totam ebdo.

dicitur missa dñicalis: nisi festũ intercurrat unde fiat seruitiũ: ⁊ nisi quando missa. Salꝰ populi vel quãdo dr̃ de festo loci/ vel de sancta maria. ¶ Dñica secunda post octa. epyphanie. Officium.

Omnis terra adoret te deus et psallat tibi: psalmũ dicat noĩ tuo altissime. ps. Jubilate deo oĩs terra psalmũ dicite noĩ eiꝰ: date gloriam laudi eius. Oratio

Omnipotẽs sempiterne deꝰ: qui celestia simul ⁊ terrena moderarꝫ: supplicatiões populi tui clementer exaudi: ⁊ pacem tuam nostris cõcede temporibus. Per dñm nostrum. Ad romanos. xij. c

Fratres. Habẽtes donationes scd̃m grãm que data est nobis differentes: siue ꝓphetiam secũdum rationẽ fidei: siue ministerium ĩ ministrãdo/ siue q̃ docet in doctrina. Qui exhortatur: in exhortando/ qui tribuit ĩ simplicitate/ qui preest in sollicitudine/ qui miseretur in hylaritate. Dilectio/ sine simulatione. Odiẽtes malũ/ adherẽtes bono. Caritatẽ fraternitatis: inuicẽ diligentes. Honore inuicem preuenientes. Sollicitudine nõ pigri. Spũ feruẽtes: dño seruiẽtes. Spe gaudẽtes ĩ tribulatiõe patiẽtes. Orationi instãtes: necessitatibus sctõꝝ cõmunicãtes/ hospitalitatẽ sectãtes. Bñdicite ꝑsequẽtibꝰ vos bñdicite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cũ gaudentibꝰ: flere cũ flentibꝰ. Idipsũ inuicẽ sentientes: nõ alta sapiẽtes sed hũilibꝫ cõsentiẽtes. Gr. Misit dñs verbũ suũ et sanauit eos/ ⁊ eripuit eos de interitu eorũ. v. Cõfiteantur dño mĩe eius. ⁊ mirabilia eius filiis hoĩm. Allã. v. Laudate deũ oẽs angeli eiꝰ: laudate eũ oẽs virtutes eiꝰ. Scd̃m iohannẽ. ij.

In illo tp̃e. Nuptie facte sũt in chana galilee. Et vocatus est autẽ iesus et discipuli eiꝰ: ad nuptias. Et deficiẽte vino: dixit mater eius ad eũ. Vinũ nõ habẽt. Et dixit ei iesus. Quid michi et tibi est mulier? Nondum venit hora mea. Dicit mater eiꝰ ministris. Quodcunq; dixerit vobis facite. Erant autẽ ibi lapidee hydrie sex posite scd̃m purificationẽ iudeoꝝ capiẽtes singule metretas binas vel ternas. Dixit eis iesus. Implete hydrias aqua. Et ĩpleuerũt eas vsq; ad summũ. Et dicit eis iesꝰ. Haurite nũc: ⁊ ferte architriclino. Et tulerũt. Vt autẽ gustauit architriclinus aquã vinũ factũ: ⁊ nõ sciebat vnde esset/ ministri autẽ sciebãt q̃ hauserant aquã/ vocat spõsũ architriclinꝰ et dicit ei. Omnis homo ꝑmũ bonũ vinũ ponit: et cum inebriati fuerint/ tũc id quod deterius est. Tu autẽ seruasti vinũ bonũ: vsq; adhuc. Hoc fecit initiũ signoꝝ iesꝰ in chana galilee: ⁊ manifestauit gl̃iam suã. Et crediderũt ĩ eũ discipuli eiꝰ. Offer. Jubilate deo vniuersa terra iubilate deo vniuersa terra/ psalmũ dicite noĩ eiꝰ venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobꝫ oẽs q̃ timetis deũ q̃ta fecit deꝰ aĩe mee allã. Se

Vt tibi grata sint dñe munera populi tui supplicantis: ab oĩbus eũ contagione peruersitatis emũda. p. Cõio Dicit dñs ĩplete hydrias aq̃ ⁊ ferte architriclino. ⁊ dũ gustasset architriclinꝰ aquã vinũ factam dicit spõso. seruasti vinũ bonũ vsq; adhuc hoc signũ fecit iesꝰ ꝑmũ corã discipulis suis.

AUgeatur in nobis dñe q̄s tue virtutis oꝑatio:vt diuinis vegetati ſacramētis/ad eorum promiſſa capienda/tuo ſemper munere preparemur. Per d.

¶Feria.iiij.ad tymotheū. i.ca.

CArissime:Fidelis ſermo et omni acceptione dignus. Quia xp̄s ieſus venit in hūc mūdū pctōres ſaluos facere: quorū primus ego ſū. Sed ideo mīam conſecutus ſum:vt in me primo oſtenderet xp̄s ieſus oēm potentiā ad informationē eoꝝ qui credituri ſunt illi/in vitā eternam Regi autē ſeculorū imortali inuiſibili:ſoli deo honor ⁊ glīa/in ſecula ſcloꝝ.amē Scđm mar. vi

IN illo tp̄e: Egreſſus ieſus abijt in patriā ſuā:et ſequebātur illū diſcipuli ſui. Et facto ſabbato:cepit in ſynagoga docere. Et multi audientes:admirabātur in doctrina eius dicentes. Unde huic hec oīa : et que eſt ſapientia que data eſt illi/⁊ virtutes tales que per man⁹ eius efficiūtur? Nōne hic eſt faber filius marie frater iacobi ⁊ ioſeph/⁊ iude ⁊ ſymōis? Nōne ⁊ ſorores ei⁹ hic nobiſcū ſūt? Et ſcādalizabātur in illo. Et dicebat eis ieſus. Qꝛ nō eſt propheta ſine honore: niſi in patria ſua/⁊ in domo ſua et in cognatione ſua. Et nō poterat ibi virtutem vllā facere:niſi paucos infirmos īpoſitis manibus curauit. Et mirabat᷑: ꝓpter incredulitatē eorū. ¶Feria vi.

Epyſtola. Ad romanos. xiiij.ca.

FRatres: Scio et cōfido in dño ieſu:qꝛ nichil cōmune per ipſum/niſi et qui ſe exiſtimat qd cōmune eſſe/illi cōe eſt Si enī propter cibū frater tuus ſcandalizatur aut cōtriſtat᷑: iā nō ſcđm caritatē ambulas. Noli cibo tuo illū ꝑdere: ꝓ quo xp̄s mortu⁹ eſt Non ergo blaſphemet᷑: bonū noſtrū. Non eſt enī regnū dei eſca ⁊ potus:ſed iuſticia/pax ⁊ gaudiū in ſpū ſancto. Qui enī in hoc ſeruit xp̄o:placet deo /⁊ probat⁹ eſt hoībus. Itaqꝫ que pacis ſunt ſectemur:et que edificatiōis ſūt inuicē cuſtodiam⁹ Noli ꝓpter eſcā deſtruere opus dei. Oīa quidem mūda ſunt : ſed malū eſt hoī qui per offendiculū mādncat. Bonū eſt nō mādncare carnē/et non bibere vinū:neqꝫ in quo frater tu⁹ offendit᷑/aut ſcandalizat᷑/aut infirmatur. Tu fidē quā habes:penes temetipſū habe corā deo. Beatus qui nō iudicat ſemetipſū:in eo quod probat. Qui aūt diſcernit ſi mādncauerit:dānatus eſt/ quia non eſt ex fide. Omne autē quod non eſt ex fide:peccatū eſt.

Secundum lucam. iiij.capitulo.

IN illo tp̄e Deſcēdit ieſ⁹ in capharnaū ciuitatem galilee: ibiqꝫ docebat illos ſabbatis. Et ſtupebāt in doctrina ei⁹:qꝛ in poteſtate erat ſermo ipſi⁹ Et ī ſynagoga erat hō habēs demoniū immūdū:⁊ exclamauit voce magna dicēs. Sine. Quid nobis et tibi ieſu nazarene? Veniſti ꝑdere nos Scio te qꝛ ſis ſanctus dei. Et increpauit illū ieſ⁹ dicēs. Obmuteſce:et exi ab eo. Et cū proiecisset illud demoniū in mediū exijt ab illo/nichilqꝫ illū nocuit Et fact⁹ eſt pauor in oībus:⁊ colloquebātur ad inuicē dicentes. Quod eſt hoc verbū:qꝛ in poteſtate et virtute imperat ſpiritibus īmūdis et exeūt. Et diuulgabatur fama de illo:in omnē locum regionis

¶ Dñica.iij.post oct.epy. Offiñ.

ADorate deū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata est syō/⁊ exultauerūt filie iude. ps. Dñs regnauit exultet terra: letētur īsule multe. Glia pri. Oratio

OMnīps sempiterne deus īfirmitatē nostrā propicius respice: atq; ad protegendū nos dexteram tue maiestatis extēde. Per dñm nostrum. Ad romanos. xij.

FRatres: Nolite esse prudētes apud vosmetipsos. Nulli malū pro malo reddētes. Prouidentes bona: nō tantū corā deo/sed etiā corā oībꝰ hoībꝰ. Si fieri potest qđ ex vobis est: cū oībus hoībꝰ pacē habētes. Nō vosmetipsos defendentes carissimi: sed date locū ire. Scriptū est enī Michi vindictā: ⁊ ego retribuā dicit dñs. Sed si esurierit inimicus tuus: ciba illum. Si sitit: potū da illi. Hoc enī faciens: carbones ignis ꝯgeres sup̄ caput eius Noli vici a malo: sꝫ vince in bono malū. Gr. Timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gliam tuā. ℣. Qm̄ edificauit dñs syō: ⁊ videbit̄ ī maiestate sua. Allā. ℣. Dñs regnauit exultet t̄ra letent̄ insule multe. Scd̄m math. viij. c.

IN illo tpē: Cū descendisset iesus de monte: secute sunt eū turbe multe. Et ecce leprosus veniēs: adorabat eū dicēs. Dñe si vis potes me mūdare. Et extēdens iesus manū: tetigit eum dicens. Volo: mūdare. Et confestī mundata est lepra eius. Et ait illi iesus. Uide nemini dixeris. sed vade ostende te sacerdoti: ⁊ offer munus tuū quod precepit moyses ī testimoniū illis. Cū autem introisset capharnaū: accessit ad eū centurio rogans eū ⁊ dicens. Dñe puer meꝰ iacet in domo paraliticus: et male torquet̄. Et ait illi iesꝰ. Ego veniā: ⁊ curabo eū. Et respōdens centurio: ait. Dñe nō sum dignꝰ vt intres sub tectū meū: sed tantū dic verbo/⁊ sanabitur puer meus. Nā ⁊ ego hō sū sub potestate cōstitutus: habens sub me milites Et dico huic vade et vadit Et alio veni: ⁊ venit Et seruo meo fac hoc: ⁊ facit Audiēs autē iesus miratꝰ est: ⁊ sequētibꝰ se dixit Amē dico vobis: nō inueni tātā fidē ī isrl̄ Dico autē vobis q̄ multi ab oriēte ⁊ occidēte venient et recūbēt cū abrahā ⁊ ysaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ. Filij autē regni eijcient̄ ī tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dētiū. Et dixit iesus cēturioni. Uade/⁊ sicut credidisti: fiat tibi. Et sanatꝰ est puer: ī illa hora. Offr̄. Dextera dñi fecit virtutē/dextera dñi exaltauit me: nō moriar sed viuam: et narrabo opera domini. Secr̄.

UIte ꝑpetue venerāda recolimus te dñe deꝑcātes: vt et deuotis eadē sacrificijs/et dignis opibꝰ assequamur. Per. Pfa. q̄tidi. Cō. Mirabant̄ oēs de his q̄ procedebāt de ore dei. Postcōio.

QUos tantis dñe largiris vti mysterijs/presta q̄s: vt effectibus eoꝝ nos veraciter aptare digneris. Per dñm nostrū.

¶ Feria.iiij. Ad romanos. xv. ca.

FRatres: Obsecro vos per dñm nostrū iesū xp̄m ⁊ per caritatē sp̄ussancti: vt adiuuetis me in orōnibus vestris ad deū: vt liberer ab infidelibus qui sūt in iudea: ⁊ obsequij mei oblatio accepta sit in hierosolima sc̄tis:

vt veniam ad vos in gaudio per voluntatẽ dei/vt refrigerer vobiſcum. Deus aũt pacis: ſit cũ oĩbus vobis amẽ. Se. marcum.iij.

IN illo tẽpoꝛe: Intrauit ieſus in ſynagogã: ⁊ erat ibi homo habens manũ aridã/ ⁊ obſeruabant eum ſi ſabbatis curaret/vt accuſarent illũ. Et ait homini habẽti manũ aridã. Surge in medium. Et dicit eis. Licet ſabbatis bñfacere/an male: animã ſaluã facere / an perdere? At illi tacebant Et circũſpiciẽs eos cum ira/ contriſtatus ſuper cecitate coꝛdis eoꝝ: dicit homini Extende manũ tuã Et extẽdit Et reſtituta eſt manꝰ illi. ¶ Feria ſexta. Epyſtola. Ad coꝛinthios.i.iij

FRatres: Neſcitis quia tẽplum dei eſtis: et ſpũs dei habitat in vobis? Si qs autẽ tẽplũ dei violauerit: diſperdet illũ deus. Tẽplum enĩ dei ſanctũ eſt: quod eſtis vos. Nemo ſe ſeducat Si qs videt᷑ inter vos ſapiẽs eſſe in hoc ſeculo: ſtultꝰ fiat vt ſit ſapiẽs. Sapientia enĩ huius mundi: ſtulticia eſt apud deum. Scriptum eſt enĩ. Cõpꝛehendã ſapiẽtes: in aſtutia eoꝝ. Et iteꝝ. Dñs nouit cogitationes ſapiẽtiũ qm̃ vane ſunt Nemo itaqꝫ gloꝛietur in hoĩbus. Oĩa enĩ veſtra ſũt/ſiue paulꝰ ſiue apollo/ſiue cephas ſiue mũdus/ſiue vita/ſiue moꝛs ſiue pꝛeſẽtia/ſiue futura. Oĩa enĩ veſtra ſunt: vos aũt xp̄i/xp̄s autem dei. Scd̃m matheum.iiij.

IN illo tp̄e. Circuibat ieſus totã galileã: docẽs in ſynagogis eoꝝ/⁊ p̄dicans euangeliũ regni/⁊ ſanans oẽm languoꝛẽ ⁊ oẽm ĩfirmitatẽ i populo Et abijt opinio eius: in totã ſyꝛiam. Et obtulerunt ei oẽs male habẽtes varijs languoꝛibus et toꝛmẽtis cõpꝛehenſos: ⁊ qui demonia habebant/ ⁊ lunaticos/ ⁊ paraliticos/ ⁊ curauit eos. Et ſecute ſũt eum turbe multe. ¶ Dñica quarta poſt octa. epyphanie. Officiũ.

ADoꝛate deum oẽs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ letata eſt ſyõ/ ⁊ exultauerunt filie iude. Ps Dñs regnauit exultet terra: letẽtur iſule multe. Gloꝛia. Oꝛatio.

DEus qui nos in tantis periculis cõſtitutos pꝛo hũana ſcis fragilitate nõ poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mẽtis et coꝛpoꝛis: vt ea que pꝛo pctis noſtris patiamur/te adiuuãte vincamus Per dñ. Ad romanos. xiij

FRatres: Nemini quicq̃ debeatis: niſi vt inuicẽ diligatis. Qui enĩ diligit pꝛoximũ: legẽ impleuit. Nã nõ adulterabis/nõ occides/nõ furaberis/nõ falſũ teſtimoniũ dices/nõ concupiſces rẽ pꝛoximi tui. Et ſi quod eſt aliud mãdatũ: i hoc verbo inſtaurat᷑. Diliges pꝛoximũ tuũ: ſicut teipſũ. Dilectio pꝛimi: malũ non operat᷑. Plenitudo ergo legis: ⁊ dilectio. Gr. Timebũt gẽtes nomẽ tuũ dñe ⁊ oẽs reges tr̃e gl̃iam tuã. ℣ Qm̃ edificauit dñs ſyõ: ⁊ videbitur i maieſtate ſua. All'. ℣ Dñs regnauit exultet tr̃a letent᷑ iſule multe. S. math. viij.

IN illo tp̄e. Aſcẽdente ieſu i nauiculã: ſecuti ſunt eũ diſcipuli eiꝰ. Et ecce motꝰ magnꝰ factus eſt in mari: ita vt nauicula operiret᷑ fluctibus. Erat autẽ illis: ventus cõtrarius. Ipſe vero doꝛmiebat Et acceſſerũt ad eũ diſcipuli eius: ⁊ ſuſcitauerũt eũ dicẽtes. Dñe ſalua nos/perimus Et dicit eis ieſus. Quid timidi eſtis modice fidei? Tunc ſurgẽs imperauit vẽtis ⁊ mari/⁊ facta eſt tranquillitas magna. Porro hoĩes mirati ſũt. dicẽtes Qualis eſt hic qꝛ vẽti ⁊ mare obediũt ei. Offr̃. Dextera dñi fecit virtutẽ/ dextra dñi exaltauit me nõ moꝛiar ſed viuã ⁊ narrabo opa dñi. ſecr̃

Concede q̃s oĩps de⁹/vt hui⁹ ſacrificij munus oblatum fragilitatẽ nr̃am ab oĩ malo purget ⁊ muniat. P. Pꝛefa. quotid. Cõio. Mirabãtur oẽs de his que pꝛocedebant de oꝛe dei. Poſtcõio

Munera tua nos deus/⁊ a delectationibus terrenis expediant: ⁊ celeſtibus ſemper inſtruant alimẽtis. Per. ¶ Feria quarta Epl'a. Ad coꝛinthios. i. vij

Fratres: Bonũ eſt homini mulierẽ non tangere. Propter foꝛnicationẽ aũt vnuſq̇ſqꝫ vxoꝛẽ ſuam habeat: et vnaqueqꝫ mulier virũ ſuũ habeat. Vxoꝛi vir debitũ reddat: ſimiliter autẽ et vxoꝛ viro. Mulier ſui coꝛpoꝝ poteſtatẽ nõ habet: ſed vir. Similiter aũt ⁊ vir/ſui coꝛpoꝛis poteſtatẽ nõ habet: ſed mulier. Nolite fraudare inuicẽ: niſi foꝛte ex cõſenſu ad tẽpus/vt vacetis oꝛationi. Et iterũ reuertimini in idipſũ: ne temptet vos ſathanas pꝛopter incõtinentiã vr̃am. S. lu. ix

In illo tp̃e Factũ eſt ambulantibus diſcipulis in via dixit quidã ad ieſum. Sequar te q̃cũqꝫ ieris Dixit illi ieſus. Vulpes foueas habent ⁊ volucres celi nidos: filius autẽ hoĩs non habet vbi caput ſuũ reclinet Ait autem ad alterũ. Sequere me. Ille autẽ dixit. Dñe/permitte michi pꝛimũ ire ⁊ ſepelire patrẽ meũ. Dixitqꝫ ei ieſus Sine vt moꝛtui ſepeliãt moꝛtuos ſuos: tu aũt vade/⁊ ãnũcia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te dñe: ſed pꝛimũ permitte michi renũciare his q̃ domi ſunt. Et ait ad illũ ieſus. Nemo mittẽs manũ ſuã ad aratrũ et aſpiciẽs retro: apt⁹ eſt regno dei. ¶ Feria. vi. Ad coꝛinthios. i. vij

Fratres: Vnuſquiſqꝫ ĩ qua vocatione vocat⁹ eſt: in ea ꝑmaneat. Seru⁹ vocatus es: nõ ſit tibi cure. Sed ⁊ ſi potes fieri liber magꝭ vtere Qui eni in dño vocat⁹ eſt ſeruus: libert⁹ eſt dñi Similiter q̇ liber vocat⁹ eſt ſeru⁹ eſt xp̃i Precio empti eſtis: nolite fieri ſerui hoĩm Vnuſq̇ſqꝫ in qua vocatione vocat⁹ eſt frater: ĩ hac ꝑmaneat apud deũ. S. marcũ. x.

In illo tp̃e: Offerebant ieſu paruulos: vt tangeret illos Diſcipuli aũt cõminabant offerẽtibus. Quos cũ videret ieſus indigne tulit: et ait illis. Sinite paruulos venire ad me: ⁊ ne pꝛohibueritis eos. Taliũ eni eſt regnũ dei. Amẽ dico vobis: quiſq̇s nõ receperit regnũ dei velut paruulus: nõ intrabit in illud. Et cõplexans eos et imponens man⁹ ſup illos: bñdicebat eos. ¶ Dñica quinta poſt octa. epy. Officiũ.

Adoꝛate deũ oẽs angeli ei⁹: audiuit ⁊ letata eſt ſyõ/⁊ exultauerũt filie iude. Ps. Dñs regnauit exultet terra: letẽtur inſule multe Gl'ia pr̃i. Oratio

Familiã tuã q̃s domine cõtinua pietate cuſtodi: ⁊ que in ſola ſpe gratie celeſtis innitit̃ tua ſemper pꝛotectione muniatur. Per dominũ. Ad coloſſenſes. iij.

FRatres Induite vos ſicut electi dei ſcti et dilecti viſcera miē: manſuetudinem/benignitatē/hūilitatē/modeſtiā/patiētiam/ ſupportantes iuicem/⁊ donantes vobiſmetipſis/ſi quis aduerſꝰ aliquē habet querelam. Sicut ⁊ dñs donauit vobis: ita ⁊ vos Sup oīa aūt hec caritatē habete: qđ eſt vinculū perfectionis Et pax xp̄i exultet in cordibꝰ veſtris: in qua et vos vocati eſtis ī vno corpore et grati eſtote. Verbum xp̄i habitet in vobis abundanter ī omī ſapiētia docentes ⁊ commonētes voſmetipſos ī pſalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis ſpūalibꝰ in grā: cantātes ī cordibus vrīs deo. Oē aūt qđcūqʒ facitis in verbo aut in ope/oīa in noīe dñi nrī ieſu xp̄i facite: gratias agentes deo et patri. Per ieſū xp̄m: dñm nrm. Gr. Timebūt gētes nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges terre gliam tuā. V. Qm̄ edificauit dñs ſyon: et videbit ī maieſtate ſua. Allā. V. Dñs regnauit exultet terra: letētur īſule multe. Scdm̄ math xiij

IN illo tēpore. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolā hāc Simile factū eſt regnū celoꝝ homini qui ſeminauit bonū ſemen in agro ſuo. Cū aūt dormirēt homines: venit inimicus eius ⁊ ſuperſeminauit zizania ī medio tritici/⁊ abijt. Cū aūt creuiſſet herba ⁊ fructū feciſſet: tunc apparuerunt et zizania. Accedētes autē ſerui patriſfamilias: dixerunt ei Dñe: nōne bonū ſemē ſeminaſti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus hō hoc fecit Serui autem dixerūt ei Uis imus/et colligimus ea? Et ait. Nō. Ne forte colligētes zizania: eradicetꝭ ſimul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraqʒ creſcere vſqʒ ad meſſē: ⁊ in tempore meſſis dicam meſſoribꝰ. Colligite primū zizania et alligate ea ī faſciculos ad comburendū. Triticū autem cōgregate: ī horreum meū. Offert. Dextera dñi fecit virtutē/dextera dñi exaltauit me: nō moriar ſʒ viuā ⁊ narrabo opera dñi. Secr.

SUſcipe queſumus dñe tuorum oblationes p̄ceſqʒ ſeruorū: vt ſub tue protectionis auxilio ⁊ collata nō perdant: ⁊ que expetunt apprehendant. Per dn̄m. Prefatio quotidiana Cōmunio Mirabanť omēs de his q̄ procedebant de ore dei. Poſtcōmunio

DEus q̄ nos ſacramenti tui participatione contingis virtutis eius effectus in noſtris cordibus operare: vt muneri diuino quod ſumpſimus/per ipſū munus aptemur. Per. ¶ Feria quarta. Ad tymotheum .i. ij. cap.

CArissime: Obſecro primū oīm fieri obſecrationes: orōnes/poſtulationes/ gratiaꝝ actiōes pro oībus hoībꝰ. Pro regibus ⁊ oībꝰ q̄ ī ſublimitate ſūt cōſtituti: vt quietā ⁊ tranquillā vitā agamꝰ in oī pietate ⁊ caſtitate. Hoc enī bonū eſt: ⁊ acceptū coram ſaluatore noſtro deo Qui oēs hoīes vult ſaluos fieri: ⁊ ad agnitionē veritatis venire Unꝰ enī deus: vnus ⁊ mediator dei ⁊ hoīm: homo xp̄s ieſus. Qui dedit ſemetipſum redemptionē pro omībus: cuiꝰ teſtimoniū temporibus ſuis confirmatū eſt: ī quo poſitus ſum ego p̄dicator ⁊ apoſtolus. Veritatem dico non mentior: doctor gentium in fide ⁊ veritate. Secundū matheum xxi. c

IN illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Homo qdā habebat duos filios: et accedēs ad p̄mū dixit Fili vade hodie opari in vineā meā Ille aūt reſpōdēs: ait. Nolo. Poſtea aūt penitētia motus: abijt. Accedēs aūt ad alterū: dixit ſimiliter At ille reſpōdēs: ait. Eo dn̄e Et nō iuit Quis ex duob⁹ fecit volūtatē patris? Dicūt ei. Primus. Dicit illis ieſus. Amē dico vobis: q2 publicani ⁊ meretrices p̄cedēt vos in regno dei. Venit eni ad vos iohannes in via iuſticie: et nō credidiſtis ei. Publicani et meretrices crediderūt ei: vos aūt videntes nec penitētiā habuiſtis poſtea / vt crederetis ei Qui habet aures audiendi: audiat. ¶ Dñica in ſeptuageſima. Ad miſſam. Officiū

Circūdederūt me gemitus mortis: dolores inferni circūdederūt me: ⁊ ī tribulatione mea inuocaui dn̄m / et exaudiuit de tēplo ſancto ſuo vocē meā. Ps. Diligā te dn̄e fortitudo mea: dn̄s firmamentū meū et refugiū meū / et liberator meus. Gloria patri. Ab hac die vſq ad vigiliā paſche nō dicitur Gloria in excelſis deo de quocūq dicitur miſſa / niſi ep̄s in cena dn̄i celebrauerit. Oratio

Preces populi tui q̄s dn̄e clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur: pro tui nōis gl̄ia miſericorditer liberemur. p. Ad corin. i. ix

Fratres: Neſcitis q2 hi qui in ſtadio currunt: oēs qdē currūt / ſed vnus accipit brauiū? Sic currite: vt comprehendatis. Oīs eni qui in agone ꝯtendit: ab oīb⁹ ſe abſtinet Et illi qdē vt corruptibilē coronā accipiant: nos aūt incorruptā. Ego igit̄ ſic curro: nō quaſi in incertum. Sic pugno: non q̄ſi aerē verberās. Sed caſtigo corpus meū: ⁊ in ſeruitutē redigo: ne forte cū alijs predicauerī / ipſe reprob⁹ efficiar. Nolo autem vos ignorare fratres: qm̄ p̄res nr̄i oēs ſub nube fuerūt et oēs mare trāſierūt / ⁊ oēs ī moyſe baptizati ſūt ī nube ⁊ in mari Et oēs eādē eſcā ſpūalē māducauerūt: ⁊ oēs eūdē potū ſpūalē biberūt. Bibebāt aūt de ſpūali: cōſequēte eos petra. Petra aūt: erat xp̄s. Gr. Adiutor ī opportunitatibus ī tribulatiōe ſperēt ī te q̄ nouerūt te: qm̄ nō derelinqs q̄rētes te dn̄e. ℣. Qm̄ nō in finē obliuio erit pauperis patiētia pauperū nō peribit in finē: exurge dn̄e nō p̄ualeat homo. Nō repetat grad. quādo dicitur tractus. vt s. Tractus

De p̄fūdis clamaui ad te domine: dn̄e exaudi vocē meā ℣. Fiāt aures tue intēdentes / in orationē ſerui tui. ℣. Si iniqtates obſeruaueris dn̄e: dn̄e quis ſuſtinebit? ℣. Quia apud te propiciatio eſt: et p̄pter legē tuā ſuſtinui te dn̄e. Sc̄dm matheū. xx.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hanc. Simile eſt regnū celorū homini patrifamilias: qui exijt p̄mo mane cōducere operarios in vineā ſuā. Cōuētione aūt facta cū operarijs ex denario diurno: miſit eos in vineā ſuā. Et egreſſus circa horā terciā: vidit alios ſtātes in foro ocioſos / ⁊ dixit illis. Ite et vos in vineā meā: et quod iuſtum fuerit dabo vobis. Illi aūt abierunt Iterū autem exijt circa ſextã ⁊ nonã horã: ⁊ fecit ſimiliter. Circa vndecimã vero exijt: ⁊ inuenit alios ſtãtes: ⁊ dixit illis Quid hic ſtatꝫ tota die ocioſi. Dicunt ei. Quia nemo nos cõduxit Dixit illis. Ite ⁊ vos in vineam meã. Cũ ſero autẽ factũ eſſet: dixit dñs vinee ꝓcuratori ſuo Uoca operarios ⁊ redde illis mercedem: īcipiens a nouiſſimis vſqꝫ ad primos. Cum veniſſẽt ergo q̄ circa vndecimã horã venerãt: acceperũt ſingulos denarios Uenientes aũt ⁊ ṗmi: arbitrati ſũt ꝙ plus eſſẽt accepturi. Acceperunt aũt ⁊ ipſi: ſingulos denarios Et accipiẽtes murmurabãt aduerſ⁹ patrẽfamilias dicẽtes. Hi nouiſſimi vna hora fecerũt: ⁊ pares illos nobis feciſti / q̄ portauimus pond⁹ diei ⁊ eſtus At ille reſpondẽs: vni eorũ dixit. Amice: nõ facio tibi iīuriã Nonne ex denario cõuenisti mecũ? Tolle qđ tuum eſt: ⁊ vade. Uolo aũt et huic nouiſſimo dare: ſicut ⁊ tibi. An non licet michi quod volo facere? An ocul⁹ tu⁹ neq̄ eſt / qꝛ ego bon⁹ ſũ Sic erũt nouiſſimi ṗmi: ⁊ primi nouiſſimi. Multi eni ſũt vocati: pauci vero electi. Offr. Bonũ eſt cõfiteri dño ⁊ pſallere nõi tuo altiſſime. ℣. Quã magnificata ſũt oꝑa tua dñe: nimis ꝓfũde facte ſũt cogitatiões tue. ℣. Ecce inimici tui dñe ꝑibũt: et diſꝑgent oẽs qui oꝑantur iniquitatem. Secr.

MUneribus nr̄is q̄s dñe p̄cibuſqꝫ ſuſceptis ⁊ celeſtib⁹ nos mũda myſterijs / ⁊ clemẽter exaudi. p. Gra. q̄rto. Cõio. Illumina faciẽ tuã ſuꝑ ſeruũ tuũ: ſaluum me fac ī tua mia dñe nõ cõfũdar q̄m inuocaui te. Poſtcõio.

FIdeles tui deus per tua dona firmẽtur: vt eadẽ ⁊ percipiẽdo requirãt: ⁊ querẽdo ſine fine percipiãt. Per d. ¶ Sciẽdum eſt ꝙ ſeruitiũ hui⁹ diei nõ differt ꝓpter aliqđ feſtũ niſi cũ purificatio bt̄e marie vel dedicatio eccliſe in hac die ꝯtigerit: tũc ei differatur vſqꝫ ad iij. feriã ⁊ tract⁹ De ꝓfũdis ītermittat: qm̄ ī ferialib⁹ dieb⁹ nõ dꝫ tract⁹ ante quartã feriã ī capite ieiunij: niſi tm̄ ī miſſis ꝓ defũctis: nec etiã ī feſtis ſine regimine chori. Quãdocũqꝫ vero aliud fe. ī hac dñica vel ī aliqua dñica vſqꝫ ad paſſionẽ dñi ꝯtigerit: ſꝑ differat / lꝫ duplex feſtũ fuerit. et fiat ſuitiũ de ipa dñ. nulla facta de feſto mẽoria niſi ſit feſtũ. iij. l. qđ nõ differt: ſed tũc de eo fiat mẽo. vſqꝫ ad xl. tm̄. A q̄rta aũt fe. in capite ieiunij vſqꝫ ī craſtinũ oc. paſc. nichil fiat ad miſſã de fe. iij. l. nec etiã mẽo. ¶ Fe. quarta. Epl'a. Ad corīthios. iiij.

FRatres: Si opertũ eſt euãgeliũ noſtrũ: in his q̄ pereunt eſt opertũ. In q̄bus deus huius ſeculi excecauit mentes īfideliũ: vt non fulgeat illuïatio euãgelij glie xp̄i / qui eſt ymago dei. Non eni noſmetipſos p̄dicamus ſed ieſũ xp̄m dñm nr̄m nos autẽ ſeruos ꝑ ieſum. Qm̄ deus q̄ dixit de tenebris lucẽ ſplẽdeſcere: illuxit ī cordibus noſtris / ad illuïationẽ ſciẽtie claritatꝫ dei / ī facie ieſu xp̄i. Habem⁹ aũt theſaurũ iſtũ abſconditũ ī vaſis fictilib⁹: vt ſublimitas ſit virtutis dei / ⁊ nõ ex nobis. In oïb⁹ tribulationẽ patimur: ſed nõ anguſtiamur Aporiamur: ſed non deſtituimur Perſecutionẽ patimur: ſed nõ derelinq̄mur. Humiliamur: ſꝫ nõ cõfũdimur. Deijcimur: ſed nõ peri mus. Semꝑ mortificationē ieſu xp̄i in corpore circūferētes: vt et vita ieſu in cordib⁹ nr̄is maniſeſtet̃. Sēꝑ eni nos q̄ viuimus: in mortē tradimur ꝑpter ieſū: vt ⁊ vita ieſu maniſeſtet̃ ĩ carne nr̄a mortali Ergo mors ĩ nobꝫ operat̃ vita aūt in vobis. S. marcu. ix.

In illo tp̄e: Egreſſus ieſus ibat ꝑ galileā: nec volebat quēq̄ ſcire. Docebat aūt diſcipulos ſuos: et dicebat illis. Q̄m filius hoīs tradet̃ in manus hoīm/ et occidēt eū: ⁊ occiſus tercia die reſurget At illi ignorabāt verbū et timebāt eū interrogare. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi eſſēt: interrogabat eos. Quid in via tractabatis? At illi tacebant Si quidē inter ſe in via diſputauerāt q̄s eſſet illoꝝ maior. Et reſidens vocauit duodecī: et ait illis. Si quis vult prim⁹ eſſe: erit oīm nouiſſimus/ et oīm miniſter Et accipiens puerū: ſtatuit eum in medio eorū. Quē cū cōplexus eſſet: ait illis. Quiſq̄s vnū ex huiuſmodi pueris receperit in noīe meo: me recipit. Et q̄cūq̄ me ſuſceperit: non me ſuſcipit/ ſed eū q̄ me miſit. Qui habet aures audiēdi audiat. ¶ Feria. vi. Epyſtola. Ad corinthios. ij. iiij. capi.

Fratres habentes ſpiritū fidei: ſicut ſcriptū eſt. Credidi propter qđ locut⁹ ſū: et nos credim⁹ ꝑpter qđ loquimur/ ſciētes q̄m qui ſuſcitauit ieſū: ⁊ nos cū ieſu ſuſcitabit/ ⁊ cōſtituet vobiſcū. Oīa eni ꝑpter vos vt gratia abundās per multas gratiarum actiones: abūdet in gloriā dei ꝑpter qđ nō deficimus. Sed licet is qui foris eſt noſter homo corrūpat̃: tamē is qui intus eſt renouat̃ de die in diē. Id eni quod in preſenti eſt momētaneū et leue tribulatiōis noſtre ſupra modum in ſublimitate eternū glīe pōdus operat̃ in nobis nō cōtēplātib⁹ nobis q̄ vident̃: ſed q̄ nō vident̃. Que eni vident̃ tp̄alia ſūt que aūt nō vident̃: eterna ſunt. Secundum matheum. xij. capi.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ phariſeis Qui nō eſt mecū: cōtra me eſt. ⁊ q̄ nō ꝯgregat mecū/ ſpargit. Ideo dico vobis. Oē peccatū et blaſphemia remittet̃ hoīb⁹ ſpūs aūt blaſphemie nō remittetur. Et quicūq̄ dixerit verbū cōtra filiū hoīs: remittet̃ ei Qui aūt dixerit cōtra ſpiritū ſanctū: non remittet̃ ei/ neq̄ in hoc ſeculo/ neq̄ ĩ futuro. Aut facite arborem bonā ⁊ fructū eius bonum: aut facite arborē malā et fructū eius malū. Siquidē ex fructu: arbor cognoſcit̃. Progenies viperaꝝ quomō poteſtis bona loqui cū ſitis mali? Ex abūdantia eni cordis: os loq̄tur Bon⁹ hō: de bono theſauro ꝓfert bona. Et malus hō: de malo theſauro profert mala Dico aūt vobis: q̄m oē verbū ocioſū qđ locuti fuerint homines/ reddēt rationē de eo ĩ die iudicij. Ex verbis eni tuis iuſtificaberis: ⁊ ex verbis tuis ꝯdēnaberis. ¶ Dn̄ica in. lx. Officium.

Exurge quare obdormis dn̄e/ exurge et ne repellas in finē. quare faciē tuā auertis/ obliuiſceris tribulationem noſtrā adheſit in terra venter noſter exurge domine adiuua nos et libera nos. Ps. Deus auribus noſtris audiuim⁹: patres noſtri annunciauerunt nobis. Oratio

DEus q̄ conſpicis qꝛ ex nulla noſtra actione cõfidim⁹ concede propicius/ vt contra oĩa aduerſa doctoris gẽtiũ protectione muniamur. Per d. Hec ſequens epĩa tota legat̃ hac die tãtũ: quũ vero d̃r per ebdo. ſemper incipiatur ad iſtã clauſulam. Damaſci prepoſitus et legat̃ vſq̃ ad finẽ.

¶ Ad corinthios. ij. capit.

FRatres Libẽter ſuffertis inſipientes: cũ ſitis ipſi ſapiẽtes. Suſtinetis eñi ſi q̃s vos in ſeruitutẽ redigit: ſi q̃s deuorat/ ſi q̃s accipit/ ſi q̃s extollit̃/ ſi q̃s in faciẽ vos cedit. Secũdum ignobilitatẽ dico: quaſi nos infirmi fuerim⁹ in hac parte In quo q̃s audet in inſipientia dico /audeo et ego. Hebrei ſũt & ego. Iſraelite ſũt: et ego. Semẽ abrahe ſũt: et ego. Miniſtri xp̃i, ſũt: & ego Ut min⁹ inſapiẽs dico: plus ego. In laboribus plurimis: in carcerib⁹ abũdãtius/ in plagis ſupra modũ/ in mortib⁹ frequẽter A iudeis quiquies quadragenas: vna min⁹ accepi. Ter virgis ceſ⁹ ſum: ſemel lapidatus ſũ/ ter naufragiũ feci Nocte ac die: in profundũ maris fui. In itineribus ſepe: periculis fluminũ/ periculis latronũ/ periculis ex genere/ periculis ex gentilibus /periculis in ciuitate/ periculis in ſolitudine/ periculis in mari/ periculis in falſis fratrib⁹. In labore & erũna: in vigilijs multis. In fame & ſiti: in ieiunijs multis. In frigore et nuditate: p̃ter illa que extrinſecus ſunt/ inſtantia mea quotidiana ſollicitudo oĩm eccliarum. Quis infirmat̃: et ego non infirmor? Quis ſcandalizatur: et ego non vror? Si gloriari oportet: que infirmitatis mee ſunt gloriabor. Deus et pater dñi noſtri ieſu chriſti ſcit qui eſt bñdict⁹ in ſecula: q nõ mẽtior. Damaſci prepoſitus gentis arethe reg/ cuſtodiebat ciuitatẽ damaſcenorũ: vt me cõprehenderet. Et per feneſtrã in ſporta demiſſus ſum per murũ: & ſic effugi man⁹ eius Si gloriari oportet: non expedit quidem. Veniã aũt ad viſiones & reuelatiões dñi. Scio hominẽ in xp̃o/ ãte annos q̃tuordecim ſiue in corpore ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: raptũ huiuſmodi vſq̃ ad terciũ celũ. Et ſcio huiuſmodi hoĩem ſiue in corpore ſiue extra corpus neſcio deus ſcit: quõ raptus eſt in paradiſum/ & audiuit archana verba que nõ licet hoĩ loqui. Pro huiuſmodi gloriabor: pro me aũt nichil/ niſi in infirmitatibus meis. Nã & ſi voluero gloriari: non ero inſipiẽs Veritatẽ eñi dicã. Parco aũt ne quis me exiſtimet ſupra id q̃d videt in me: aut audit aliq̃d ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me. dat⁹ eſt michi ſtimulus carnis mee angelus ſathane qui me colaphizet Propter quod ter dñm rogaui vt diſcederet a me: et dixit michi. Sufficit tibi gr̃a mea. Nã virtus: in infirmitate pficitur. Libẽter igit̃ gl̃iabor in infirmitatibus meis: vt inhabitet in me virtus xp̃i. Gr. Sciant gẽtes quõ nomen tibi de⁹: tu ſol⁹ altiſſim⁹ ſuper omnẽ terram. V. De⁹ me⁹ pone illos vt rotã & ſicut ſtipulã ãte faciẽ vẽti. Tract⁹

COmmouiſti dñe terrã & cõturbaſti eã. V. Sana cõtritiones ei⁹ qꝛ mota eſt. V. Ut fugiant a facie arcus: vt liberent̃ dilecti tui. Secundũ lucã. viij. cap.

In illo tēpoꝛe Cū turba plurima cōueniret et de ciuitatibus pꝛoperarent ad ieſū: dixit per ſimilitudinē. Exijt qui ſeminat: ſeminare ſemen ſuū. Et dū ſeminat aliud cecidit ſecus viā: & conculcatū eſt: & volucres celi comederunt illud. Et aliud cecidit ſupꝛa petrā: & natū aruit qꝛ non habebat humoꝛem. Et alius cecidit inf ſpinas: & ſimul exoꝛte ſpine ſuffocauerūt illō. Et aliud cecidit i terrā bonā: et oꝛtum fecit fructū centuplū. Hec dicens clamabat. Qui habet aures audiēdi: audiat. Interrogabāt aūt eū diſcipuli eius: que eſſet hec parabola. Quib⁹ iſe dixit. Vobis datum eſt noſſe myſteriū regni dei ceteris aūt i parabolis/ vt vidētes non videant/ & audiētes non intelligāt. Eſt aūt hec parabola Semen eſt verbū dei. Qui autē ſecus viā: hi ſunt qui audiunt. Deinde venit dyabolus/ & tollit verbū de coꝛde eoꝝ: ne credētes ſalui fiāt. Nam qui ſupꝛa petrā: qui cū audierūt cū gaudio ſuſcipiunt verbū. Et hi radices non habēt: qꝛ ad tps credūt/ et in tpe tētationis recedūt. Qđ aūt i ſpinis cecidit: hi ſūt q audierūt/ & a ſollicitudinib⁹ & diuitijs & voluptatib⁹ vite eūtes ſuffocanf/ et nō referūt fructū. Qđ aūt i bonā terram: hi ſūt q in coꝛde bono et optimo audiētes verbū retinēt. Et fructum afferūt. in patiētia. Offꝫ. Perfice greſſ⁹ meos i ſemitis tuis vt nō moueanf veſtigia mea: iclina aurē tuā & exaudi verba mea mirifica mias tuas q ſaluos facis ſperātes i te dñe. V. Exaudi dñe iuſticiā meā: itende depꝛecationē meā auribꝰ pcipe oꝛonē meā. V. Cuſtodi me dñe vt pupillā ocli: ſub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ptege me: eripe me dñe ab ipio.

Intēde qs dñe hoſtiā Se. familie tue: vt quam ſacris munerib⁹ facis eſſe participem/ tribuas ad ei⁹ plenitudinē puēnire. p. Pfatio qtid. Cōio Introibo ad altare dei: ad deum q letificat iuuentutē meam. Poſtcōio.

Supplices te rogam⁹ omꝑs de⁹: vt quos tuis reficis ſacramētis/ tibi etiā placitis moꝛibus dignanē deſeruire ↄcedas. p.

¶ Feria. iiij. Ad coꝛinthios. ij. i.

Fratres. Ego teſtē deū inuoco in aiam meā: qđ parcens vobis non veni vltra coꝛinthum. nō qꝛ dñamur fidei veſtre ſed adiutoꝛes ſumus gaudij vrī nā fide ſtatis. Statui aūt hoc ipſum apud me: ne iteꝝ in triſticia venirē ad vos. Si eni contriſtoꝛ vos/ & qs eſt qui me letificet: niſi qui cōtriſtaf ex me? Et hoc ipſū ſcripſi vobis: vt nō cū venero triſticiā ſuper triſticiā habeā. de qbus opoꝛtuerat me gaudere confidēs i oībus vobis/ qꝛ meū gaudiū oīm veſtrū eſt. Nā ex multa tribulatiōe & āguſtia coꝛdis ſcripſi vobis per multas lachꝛimas nō vt cōtriſtemini: ſed vt ſciatis quā caritatē habeā abūdanti⁹ i vobis. Si qs aūt cōtriſtauit me/ non me contriſtauit ſed ex parte vt nō onerē oēs vos. Sufficit illi q huiuſmodi eſt: obiurgatio hec que fit a pluribus/ ita vt ecōtrario magis donetis & cōſolemini/ ne foꝛte abūdātioꝛi triſticiā abſoꝛbeaf/ qui huiuſmodi eſt. Propter qđ obſecro vos vt ↄfirmetis illū i caritate. Ideo enim ſcripſi vobis vt cognoſcā experimentū veſtrũ/an ĩ oĩb⁹ obedientes ſitis. Si cui autẽ aliquid donaſtis: et ego. Nam et ego qđ donaui ſi qđ donaui ꝓpter vos in ꝑſona xp̄i: vt nõ circũueniamur a ſathana Non eni ignoramus: cogitationes eius. Secundũ marcum. iiij

IN illo tp̄e: Cepit ieſus docere ad mare: et cõgregata eſt ad eũ turba multa/ita vt nauim aſcendẽs ſederet in mari. Et oĩs turba circa mare: ſup terrã erat Et docebat illos ĩ parabolis multa: ⁊ dicebat illis in doctrina ſua Audite. Ecce exijt ſeminãs ad ſeminandũ. Et dũ ſeminat: aliud cecidit circa viã/⁊ venerũt volucres et comederũt illud Aliud vero cecidit ſup petroſa: vbi nõ habuit terrã multã / et ſtatĩ exortũ eſt qm̃ nõ habebat altitudinem terre Et quãdo exortus eſt ſol exeſtuauit: ⁊ eo qđ nõ habebat radicẽ exaruit. Et aliud cecidit in ſpinas: et aſcẽderũt ſpine et ſuffocauerũt illud/⁊ fructũ non dedit Et aliud cecidit ĩ terrã bonã: et dabat fructũ aſcẽdentẽ et creſcentẽ/⁊ afferebat vnũ triceſimũ et vnũ ſexageſimũ/⁊ vnũ centeſimũ. Et dicebat. Qui habet aures audiẽdi: audiat. ¶ Feria vi Epyſtola. Ad corinthios. ij. v. ca

FRatres: Scientes timorẽ dñi hoĩbus ſuademus: deo aũt manifeſti ſumus Spero aũt et in conſcientijs veſtris: manifeſtos nos eſſe. Non eni iterũ commẽdamus nos vobis: ſed occaſionẽ damus vobis gloriãdi ꝓ nobis vt habeatis ad eos qui in facie gloriantur: et non in corde. Siue enĩ mente excedim⁹ deo: ſiue ſobrij ſumus vobis. Caritas enĩ xp̄i: vrget nos Eſtimãtes hoc qm̃ ſi vnus pro oĩbus mortuus eſt: ergo oẽs mortui ſunt. Et pro oĩbus mortuus eſt xp̄s vt et qui viuũt iã nõ ſibi viuãt: ſed ei qui pro ipſis mortuus eſt et reſurrexit. Secũdum lucam. xvij. capi.

IN illo tp̄e Interrogat⁹ ieſ⁹ a phariſeis quãdo venit regnũ dei: reſpõdit eis ⁊ dixit. Nõ veniet regnũ dei cũ obſeruatiõe neq̃ dicent ecce hic aut ecce illic. Ecce enĩ regnũ dei: intra vos eſt Et ait ad diſcipulos ſuos. Venient dies qñ deſideretis videre vnũ diẽ filij hoĩs: ⁊ nõ videbitis Et dicent vobis. Ecce hic: ⁊ ecce illic. Nolite ire: neq̃ ſectemini. Nam ſicut fulgur chorruſcans de ſub celo ĩ ea que ſub celo ſũt fulget: ita erit filius hoĩs in die ſua Primũ aũt oportet illum multa pati: ⁊ reprobari a gñatione hac Et ſicut factũ eſt ĩ dieb⁹ noe: ita erit ⁊ in diebus filij hoĩs. Edebant ⁊ bibebãt: vxores ducebãt et dabant̃ ad nuptias / vſq̃ ĩ diẽ qua intrauit noe in archã/et venit diluuiũ ⁊ perdidit oẽs Similiter ſicut factũ eſt in dieb⁹ loth: edebant et bibebãt/emebãt ⁊ vẽdebant/plantabant ⁊ edificabãt Qua die aũt exiuit loth a ſodomis: pluit ignem ⁊ ſulphur de celo/⁊ oẽs perdidit. Scđm hec erit qua die filius hoĩs reuelabit̃ In illa hora q̃ fuerit in tecto ⁊ vaſa eius in domo: non deſcẽdat tollere illa. Et q̃ in agro ſimiliter: nõ redeat retro Mẽores eſtote vxoris loth Quicũq̃ q̃ſierit aĩam ſuam ſaluã facere: perdet illã Et q̃ſcunq̃ perdiderit illã: viuificabit eã. Dico vobis/in illa nocte erũt duo in lecto vno: vn⁹ aſſumet̃ et alter relinquet̃. Due erũt molẽtes in vnū: vna aſſumetur/ ⁊ altera relinquetur. Duo ī agro: vnꝰ aſſumetur ⁊ alter relinquetur. Reſpōdentes: dicūt illi. Ubi dñe? Qui dixit illis. Ubicūqꝫ fuerit corpꝰ: illuc congregabuntur et aquile.

¶ Dñica ī quīquageſima. Offm.

Esto michi ī deū ꝓtectorē ⁊ in locū refugij vt ſaluum me facias: qm̄ firmamentū meum ⁊ refugiū meū es tu: ⁊ ꝓpter nomē tuum dux michi eris ⁊ enutries me. Ps. In te dñe ſperaui nō cōfūdar ī eternū: ⁊ iuſticia tua libera me/ ⁊ eripe me. Oratio.

Preces noſtras qs dñe clemēter exaudi: atqꝫ a peccatorum vinculis abſolutos: ab omī aduerſitate cuſtodi. Per dominū noſtrum. Ad corinthios. i. xiij.

Fratres. Si linguis hoīm loquar ⁊ angelorꝫ: caritatem autē non habeā/ factus ſum velut es ſonans/ aut cymbalum tinniens. Et ſi habuero propheciam ⁊ nouerī myſteria omīa/ et oēm ſcientiā/ ⁊ ſi habuero omnē fidē ita vt montes transferā/ caritatē autem nō habuero: nichil ſū. Et ſi diſtribuero ī cibos pauperū omēs facultates meas/ ⁊ ſi tradidero corpꝰ meū ita vt ardeam/ caritatē autē non habuero: nichil michi prodeſt. Caritas paciēs eſt: benigna eſt. Caritas nō emulatur: non agit perperā/ nō inflatur/ nō eſt ambicioſa/ nō querit que ſua ſunt/ non irritatur/ nō cogitat malū/ non gaudet ſuper iniquitate/ congaudet aūt veritati. Oīa ſuffert/ oīa credit oīa ſperat oīa ſuſtinet. Caritas nunqꝫ excidit. Siue prophetie euacuabunt̄ ſiue lingue ceſſabunt: ſiue ſciētia deſtruet̄. Ex parte enī cognoſcimus: ⁊ ex parte ꝓphetamus. Cū aūt venerit quod pfectū eſt: euacuabitur quod ex parte eſt. Cum eſſem paruulꝰ/ loqbar vt paruulus/ ſapiebā vt paruulꝰ/ cogitabam vt paruulus. Quando autē factus ſum vir: euacuaui q̄ erant paruuli. Uidemus nunc per ſpeculū in enigmate: tunc aūt facie ad faciē. Nūc cognoſco ex parte: tunc autē cognoſcā ſicut ⁊ cognitus ſū. Nūc aūt manēt fides/ ſpes caritas/ tria hec. Maior aūt horꝫ eſt caritas. Gr. Tu es deꝰ q facis mirabilia ſolꝰ/ notā feciſti ī gētibus virtutē tuā. V. Liberaſti in brachio tuo populū tuū filios iſrael iacob et ioſeph. Tractus.

Iubilate deo oīs terra ſeruite dño ī leticia. V. Intrate in cōſpectu eiꝰ ī exultatiōe. V. Scitote qꝫ dñs ipſe eſt deꝰ. V. Ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos: nos aūt ppls eiꝰ ⁊ oues paſcue eiꝰ. S. luc. xviij.

In il. t. Aſſūpſit ieſꝰ duodecī diſcipulos ſuos: ⁊ ait illis Ecce aſcēdimꝰ hieroſolymā ⁊ cōſūmabunt̄ oīa q̄ ſcripta ſūt p ꝓphetas: de filio hoīs. Tradet̄ enī gentibꝰ: ⁊ illudet̄/ ⁊ flagellabit̄/ et cōſpuet̄. Et poſtqꝫ flagellauerit occidēt eū: et die tercia reſurget. Et ipſi nichil horū itellexerunt. Erat aūt verbū iſtud abſcōditū ab eis: ⁊ non itelligebāt q̄ dicebātur. Factū eſt aūt cū appropinquaret hierico: cecꝰ qdā ſedebat ſecꝰ viā mēdicans. Et cū audiret turbā ptereūtē: iterrogabat qd hoc eſſet. Dixerūt aūt ei qꝫ ieſꝰ nazarenus trāſiret. Et clamauit dicens Jeſu fili dauid: miſerē mei. Et q preibāt icrepabant eū vt taceret. Ipſe vo multomagis clamabat.

Fili dauid: miſerere mei. Stans aũt ieſus: iuſſit illũ adduci ad ſe Et cũ appꝛopiquaſſet: iterrogauit illũ dicens. Quid tibi vis faciã? At ille dixit Dñe vt videã Et ieſ⁹ dixit illi Reſpice Fides tua: te ſaluũ fecit. Et ꝯfeſtĩ vidit ⁊ ſeq̃bat̃ illũ magnificãs deũ Et oĩs plebs vt vidit: dedit laudem deo Off. Bñdict⁹ es dñe doce me iuſtificatiões tuas. bñdict⁹ es dñe doce me iuſtificatiões tuas ĩ labijs meis pnũciaui oĩa iudicia oꝛis tui. ℣. Btĩ imaculati ĩ via / q̃ ãbulãt ĩ lege dñi. btĩ qui ſcrutant̃ teſtimonia ei⁹ in toto corde exq̃rũt eũ. ℣. Aufer a plebe tua oppꝛobꝛium ⁊ cõtẽptũ: q꞉ mãdata tua nõ

Hſumus obliti domĩe Secꝛ.
HEc hoſtia q̃s dñe emundet nr̃a delicta: ⁊ ad ſacrificiũ celebrãdũ ſubditoꝝ tibi coꝛpoꝛa mẽteſq꞉ ſctificet. P. Pfa. q̃drõ. Cõ. Mãducauerũt et ſaturati ſũt nimis et deſideriũ eoꝝ attulit eis dñs / nõ ſunt fraudati a deſiderio ſuo.

QUeſumus oĩps de⁹ Poſtcõ vt qui celeſtia alimẽta percepimus: per hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per dominũ no.

¶ Feria quarta in capite ieiunij poſt ſextã iꝛꝛimis fiat ſermo ad pplm ſi placuerit Deĩde pſternãt ſe clerici ĩ choꝛo ⁊ dicãt ſeptẽpſalmos penitẽtiales cũ Glia pri. et Sicut erat. et añ. Ne remiſcaris Excellẽtioꝛ vero ſacerdos idut⁹ veſtibus ſacerdotalib⁹ in cappa ſerica rubea cũ diacono a dextris et ſubdyacono a ſiniſtris / cũ ceteris miſtris altaris / q̃ oẽs ſint albis cũ amictibus induti ante altare dicãt per ſeptẽ pſalmos penitenciales in proſtratione cum antiꝫ. Ne reminiſcaris. Ps. vi. ca.

DOmine ne ĩ furoꝛe tuo arguas me: neq꞉ ĩ ira tua coꝛripias me Miſerere mei dñe qm̃ infirmus ſũ: ſana me dñe qm̃ cõturbata ſunt oſſa mea. Et aĩa mea turbata eſt valde: ſed tu dñe vſq꞉ quo Cõuertere dñe ⁊ eripe aĩaꝫ meã: ſaluũ me fac pꝛopter mĩam tuã. Qm̃ nõ eſt in moꝛte q̃ memoꝛ ſit tui: in inferno aũt quis confitebitur tibi? Laboꝛaui in gemitu meo / lauabo per ſingulas noctes lectum meũ: lachꝛimis meis ſtratũ meũ rigabo Turbat⁹ eſt a furoꝛe oculus meus: inueteraui inter oẽs inimicos meos. Diſcedite a me oẽs qui operamini iniquitatẽ: qm̃ exaudiuit dñs vocẽ fletus mei Exaudiuit dñs depꝛecationẽ meã: dñs oꝛonẽ meã ſuſcepit. Erubeſcãt ⁊ cõturbentur vehemẽter oẽs inimici mei: ꝯuertantur et erubeſcant valde velociter. Glia patri. Sicut. Ps. xxxi.

BEati quoꝝ remiſſe ſũt iniquitates: et quoꝝ tecta ſũt pctã. Beatus vir cui nõ iputauit dñs pctm̃: nec eſt in ſpũ eius dolus. Qm̃ tacui inueterauerũt oſſa mea: dũ clamarẽ tota die Qm̃ die ac nocte grauata eſt ſup me man⁹ tua: cõuerſus ſũ in erũna mea dũ ꝯfigit̃ ſpina Delictũ meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniuſticiã meã nõ abſcondi. Dixi cõfitebor aduerſũ me iniuſticiã meã dño: ⁊ tu remiſiſti impietatẽ pcti mei Pro hac oꝛabit ad te oĩs ſctus: in tẽpoꝛe opoꝛtuno Uerũtamẽ in diluuio aquarũ multaꝝ: ad eũ non appꝛoximabunt. Tu es refugiũ meũ a tribulatione q̃ circũdedit me: exultatio mea erue me a circũdãtib⁹ me. Intellectũ tibi da bo ⁊ inſtruā te ī via hac qua gradierꝭ: firmabo ſup te oc̄los meos. Nolite fieri ſicut equꝰ ⁊ mulus: quibꝰ nō eſt itellectꝰ. In chamo et freno maxillas eoꝝ cōſtrige: q̄ nō appꝛoximāt ad te. Multa flagella pctōꝛis: ſperātē aūt in dn̄o mīa circūdabit. Letami ī dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gliamini omnes recti coꝛde. Glia pri. ps. xxxvij.

Domine ne ī furoꝛe tuo arguas me: neq̄ ī ira tua coꝛripias me. Qm̄ ſagitte tue īfixe ſūt michi: ⁊ ↄfirmaſti ſup me manū tuam. Nō eſt ſanitas ī carne mea a facie ire tue/ nō ē pax oſſibꝰ meis a facie pctōꝝ meoꝝ. Qm̄ iniq̄tates mee ſupgreſſe ſunt caput meū ⁊ ſicut onꝰ graue grauate ſūt ſup me. Putruerūt ⁊ coꝛrupte ſūt cicatrices mee: a facie iſipiētie mee. Miſer factꝰ ſū ⁊ curuatꝰ ſū vſq̄ ī finē: tota die ↄtriſtatus igrediebar. Qm̄ lūbi mei impleti ſūt illuſiōibꝰ ⁊ nō ē ſanitas in carne mea. Afflictꝰ ſū ⁊ hūiliatus ſū nimis: rugiebā a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e āte te oē deſideriū meū: ⁊ gemitꝰ meꝰ a te nō eſt abſconditꝰ. Coꝛ meū cōturbatū eſt dereliq̄t me virtꝰ mea ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ: ⁊ ipſū nō eſt mecū. Amici mei ⁊ ꝓximi mei: aduerſū me appꝛopiquauerūt ⁊ ſteterūt. Et q̄ iuxta me erāt de lōge ſteterūt et vim faciebāt q̄ q̄rebant aīam meā. Et q̄ inquirebant mala michi locuti ſūt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabant̄. Ego aūt tā ꝗ̄ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mutus nō aperiēs os ſuū. Et factus ſū ſicut hō nō audiēs: ⁊ non hn̄s in oꝛe ſuo redargutiōes. Qm̄ in te dn̄e ſpaui: tu exaudies me dn̄e deus meꝰ. Qꝛ dixi nequādo ſupgaudeāt michi inimici mei: ⁊ dū cōmouent̄ pedes mei ſup me mag locuti ſūt. Qm̄ ego ī flagella paratus ſum: ⁊ doloꝛ meus ī cōſpectu meo ſemꝑ. Qm̄ iniq̄tatē meā annunciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo. Inimici aūt mei viuunt et cōfirmati ſūt ſup me: ⁊ multiplicati ſunt qui oderunt me inique. Qui retribuūt mala pꝛo bonis detrahebāt michi: qm̄ ſeq̄bar bonitatē. Ne dereliquas me dn̄e deus meus: ne diſceſſeris a me. Intende in adiutoꝛiū meū/ dn̄e deꝰ ſalutis mee. Gloꝛia patri. ps. l.

Miſerere mei deus: ſecundū magnā miam tuā. Et ſcdꝫ multitudinē miſerationū tuarū dele iniq̄tatē meā. Ampliꝰ laua me ab iniq̄tate mea ⁊ a pctō meo mūda me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognoſco: ⁊ pctm̄ meū cōtra me ē ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui et malū coꝛā te feci vt iuſtificeris ī ſermonibꝰ tuis ⁊ vincas cū iudicaris. Ecce enī in iniq̄tatibus cōceptꝰ ſū: ⁊ ī peccatis cōcepit me mater mea. Ecce enī veritatē dilexiſti ī certa ⁊ occulta ſapiētie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dn̄e yſopo ⁊ mūdaboꝛ: lauabis me et ſuper niuē dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: ⁊ exultabūt oſſa hūiliata. Auerte faciem tuā a pctīs meis: ⁊ oēs iniq̄tates meas dele. Coꝛ mūdū crea in me deus: ⁊ ſpm̄ rectū inoua ī viſceribꝰ meis. Ne pꝛoiicias me a facie tua: ⁊ ſpm̄ ſcm̄ tuū ne auferas a me. Redde michi leticiā ſalutarꝭ tui: ⁊ ſpū pꝛicipali cōfirma me. Docebo īiquos vias tuas: ⁊ īpij ad te cōuertent̄. Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: ⁊ exultabit līgua mea iuſticiã tuã Domine labia mea aperies: et os meũ ãnũciabit laudẽ tuã. Qm̃ ſi voluiſſes ſacrificiũ dediſſẽ: vtiqꝫ olocauſtis nõ delectaberis Sacrificium deo ſpũs cõtribulatus: cor ꝯtritũ ⁊ hũiliatũ deus nõ deſpicies. Benigne fac dñe in bona volũtate tua ſyõ vt edificent̃ muri hierłm Tũc acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ olocauſta: tũc iponent ſuꝑ altare tuũ vitulos. Gł̃a. p̄s. ci

DOmine exaudi oronẽ meã: et clamor meꝰ ad te veniat Non auertas faciẽ tuã a me: in q̄cunqꝫ die tribulor iclina ad me aurẽ tuã In quacũqꝫ die inuocauero te: volociter exaudi me Qꝛ defecerũt ſicut fumꝰ dies mei: et oſſa mea ſicut cremium aruerunt. Percuſſus ſum vt fenũ et aruit cor meũ: qꝛ oblitus ſũ comedere panẽ meũ A voce gemitus mei: adheſit os meũ carni mee Similis factꝰ ſũ pellicano ſolitudis: factꝰ ſũ ſicut nicticorax in domicilio. Vigilaui et factus ſũ ſicut paſſer: ſolitariꝰ i tecto Tota die exprobrabãt michi inimici mei: et qui laudabãt me aduerſũ me iurabant. Qꝛ cinerẽ tanq̃ panẽ manducabã: ⁊ potũ meũ cũ fletu miſcebã A facie ire idignatiõis tue: qꝛ eleuans alliſiſti me Dies mei ſicut vmbra declinauerũt: et ego ſicut fenũ arui Tu aũt dñe in eternũ ꝑmanes: ⁊ memoriale tuũ in generatione et gñationẽ Tu exurgẽs dñe miſereberis ſyon: qꝛ tẽpus miſerẽdi eius qꝛ venit tp̃s Qm̃ placuerũt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miſerebunt̃. Et timebunt gentes nomen tuũ dñe: ⁊ omẽs reges terre gloriã tuã Quia edificauit dñs ſyõ: ⁊ videbit̃ in gl̃ia ſua. Reſpexit in oronẽ hũiliũ: et nõ ſpreuit precẽ eoꝝ. Scribant̃ hec in generatione altera: ⁊ pp̃ls qui creabitur laudabit dñm. Qꝛ proſpexit de excelſo ſancto ſuo: dñs de celo in terrã aſpexit. Vt audiret gemitus cõpeditoꝝ: vt ſolueret filios interẽptoꝝ Vt annũcient in ſyon nomen dñi: et laudẽ eius in hierłm In ꝯueniẽdo populos i vnũ: et reges vt ſeruiãt dño Reſpõdit ei in via virtutis ſue: paucitatẽ dierũ meoꝝ nuncia michi. Ne reuoces me in dimidio dieꝝ meoꝝ: in generatione ⁊ gñationẽ anni tui Initio tu dñe terrã fundaſti: et opa manuũ tuarum ſunt celi Ipſi peribũt tu aũt permanes: ⁊ oẽs ſicut veſtimẽtũ veteraſcẽt. Et ſicut opertoriũ mutabis eos ⁊ mutabunt̃: tu aũt idẽ ipe es / et anni tui non deficient. Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabũt: ⁊ ſemen eoꝝ in ſeculũ diriget̃ Gł̃a

DE profundis cla- p̄s. cxxix
maui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã Fiant aures tue intendentes: in vocẽ deprecatiõis mee Si iniq̃tates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit? Qꝛ apud te propiciatio eſt: et propter legẽ tuam ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aĩa mea in verbo eiꝰ: ſperauit aĩa mea in dño A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctẽ: ſperet iſrł in dño. Quia apud dñm mĩa: ⁊ copioſa apud eum redẽptio. Et ipſe redimet iſrael: et omibus iniquitatibus eius. Gloria patri. p̄s. cxlij.

DOmine exaudi oronẽ meã auribus percipe obſecrationẽ meã: i v̄itate tua exaudi me in tua iuſticia. Et non intres in iudiciũ cum ſeruo tuo: qꝛ non in ſtificabitur in conſpectu tuo oīs viuens. Quia perſecutus eſt inimicus aīam meā: hūiliauit in terra vitā meā. Collocauit me ī obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſuper me ſpūs meus/ ī me turbatū eſt cor meū. Memor fui dierꝝ antiquorꝝ meditatus ſū in oībus operibus tuis: in factis manuū tuarꝝ meditabar. Expādi manus meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aqua tibi. Velocit̄ exaudi me dn̄e: defecit ſpūs meus. Non auertas faciē tuam a me: et ſimilis ero deſcēdentibus in lacum. Auditā fac michi mane miſericordiā tuā: quia in te ſperaui. Notā fac michi viā ī qua ambulē: qꝛ ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi doce me facere voluntatē tuā/ quia deus meus es tu. Spūs tuus bonus deducet me ī terrā rectā: propter nomen tuū dn̄e viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aīam meā: et in mīa tua diſperdes oīs inimicos meos. Et perdes oēs qui tribulāt animam meā; quoniā ego ſeruus tuus ſum. Gloria patri ⁊ filio. Sicut erat. A. Ne reminiſcaris dn̄e delicta nr̄a vel parētū noſtrorꝝ: neqꝫ vīdictā ſumas de peccatis nr̄is. Kyrie eleyſō. Xp̄e eleyſon. Kyrie eleyſon. Pater nr̄. Et hec oīa ſine nota dicunt tā a ſacerdote ꝙ a choro: puero interim tenēte verillū cilicinū prope ſiniſtrū cornu altaris. Deinde erigat ſe ſacerdos cū dyacono ⁊ ſubdyacono: ⁊ ſolus dicat ſup populum conuerſus ad orientē/ corā dextro cornu altaris hoc mō. Et ne nos inducas ī tēptationē. Chorus reſpōdeat. Sed libera nos. Saluos fac ſeruos tuos et ācillas tuas. Deus meus ſperātes ī te. Mitte eis dn̄e auxiliū de ſcō. Et de ſyon tuere eos. Cōuertere dn̄e vſqꝫquo. Et deꝑcabilis eſto ſup ſeruos tuos. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄. Et propť gliam noīs tui dn̄e libera nos/ et propicius eſto pcīs nr̄is propter nomen tuū. Dn̄e exaudi orōnē meā. Et clamor meus. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū. Oremus. Or.

Exaudi qs dn̄e preces nr̄as/ et cōfitentiū tibi parce peccatis: vt quos cōſciētie reatus accuſat: īdulgētia tue miſerationis abſoluat. Per xp̄m. R. Amē. Et oēs orōnes dīr cū Oremus. ⁊ finiant more lectionis. Nō dr̄. Dominus vobiſcū, niſi ante p̄mā orōnē tm̄. Alie orōnes cum Oremus.

Adſit qs dn̄e famulis tuis īſpiratio grāe ſalutaris: que corda eorū fletuū vbertate reſoluat/ ſicqꝫ macerādo ꝯficiat vt iracūdie tue motus ydonea ſatiſfactione cōpeſcat. Per xp̄m. Oremus. Or.

Da qs dn̄e deus nr̄ his famulis tuis cōtinuā purgationis ſue obſeruantiā penitēdo gerere: ⁊ vt hoc efficacius īplere valeant: gratia eos tue viſitatiōis preueniat et ſubſequatur. Per chriſtum dn̄m. Oremus. Oratio.

Preueniat hos famulos tuos qs dn̄e mīa tua: vt oēs iniquitates eorū celeri īdulgētia deleant. Per xp̄m. Oremus. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: nec ſit ab his famulis tuis clemētie tue longinqua miſeratio: ſana vulnera/ eorūqꝫ remitte peccata: vt nullis a te iniquitatibus ſeparati/ tibi domino ſemper valeant adherere. Per chriſtum do. Oremus. Oro.

Domine deus noſter / offenſione nr̃a nõ vinceris / ſed ſatiſfactione placaris / reſpice q̃s ſuper famulos tuos q̄ ſe tibi grauiter peccaſſe ꝯfitent̃. tuũ eſt enĩ abſolutionẽ criminũ dare / ⁊ veniã preſtare peccãtib⁹ qui dixiſti penitẽtiã te malle pctõꝝ q̃ mortẽ: cõcede ergo dñe his famulis tuis vt tibi penitentie excubias celebrent / ⁊ correctis actib⁹ ſuis / cõferri ſibi a te ſempiterna gaudia gratulentur. Per xp̄m. Oremus.

Deus cuius indulgẽtia oĩs hõ indiget: memẽto famulorũ famularũq; tuaꝝ: ⁊ qꝛ lubrica terrenaq; corporis fragilitate nudati virtute ĩ multis deliquerũt: q̃s vt veniã cõfitẽtibus parcas ſupplicib⁹: vt qui ſuis meritis accuſant̃ / tua miſeratiõe ſaluẽtur. Per xp̄m. Hic nõ dꝫ Dñs vobiſcũ. neq; Orem⁹. ſed vertat ſe ſacerdos ad populũ ⁊ extẽdẽs manum dicat ſuper eos ſine nota: ſed in audientia hoc modo.

Abſoluim⁹ vos vice beati Petri apl̃oꝝ principis cui collata eſt a dño ptãs ligãdi atq; ſoluendi: et q̃tũ ad vos pertinet accuſatio et ad nos remiſſio: ſit vobis omĩps deus vita ⁊ ſal⁹ et oĩm pctõꝝ veſtroꝝ pius indultor. Qui viuit ⁊ regn̄t cũ deo pr̃e.

Deinde ſurgãt oẽs a pſtratione oſculãtes terrã vel formulas: ſacerdote dicẽte. Qui viuit et regnat. Deinde fiat bñdictio cinerꝝ ſine Dñs vobiſcum. et ſine Oremus a ſacerdote ad orientem conuerſo

Omĩps ſempiterne de⁹ qui miſereris oĩm / et nihil odiſti eoꝝ que feciſti / diſſimulans pctã hominũ propter penitentiã / qui etiã ſubueniſ in neceſſitate laborãtibus bene ✠ dicere ⁊ ſãcti ✠ ficare hos cineres dignare: quos cauſa hũilitatis et ſancte religionis ad emũdãda delicta noſtra / ſup capita noſtra more niniuitarũ ferre ꝯſtituiſti: ⁊ da per inuocationẽ ſancti tui noĩs: vt oẽs qui eos ad deprecandã miãm tuã ſup capita ſua tulerint / a te mereant̃ oĩm delictoꝝ ſuoꝝ veniã accipere: et hodie ſic coꝝ inchoare ſãcta ieiunia / vt in die reſurrectiõis purificatis mẽtib⁹ ad ſanctũ mereãtur accedere paſcha / et in futuro perpetuã accipere gloriã. Per dominũ. Hic aſpgat̃ aqua benedicta ſuper cineres. Deinde dicitur. Dñs vobiſcum. et Oremus. Oꝛ.

Deus q̄ nõ mortẽ ſed penitẽtiã deſideras pctõꝝ fragilitatẽ conditionis humane benigniſſime reſpice: ⁊ hos cineres quos cauſa preferende humilitatis atq; ꝓmerẽde venie capitib⁹ noſtris ĩponi decreuim⁹ bene ✠ dicere ⁊ ſãcti ✠ ficare ꝓ tua pietate digneris: vt qui nos cineres eſſe monuiſti: ⁊ ob prauitatis noſtre meritũ ĩ puluerẽ reuerſuros cognoſcimus / pctõꝝ oĩm veniã ⁊ premia penitẽtibus repromiſſa miſericorditer cõſequi mereamur. Per. Poſtea diſtribuant̃ cineres ſuper capita clericoꝝ et laicoꝝ a dignioribus perſonis: ſigno crucis cineribus ſignẽt ſic dicendo.

Memẽto homo qꝛ cinis es: et in cinerẽ reuerteris. In noĩe patris et filij ⁊ ſpũſſãcti. Amen. Et interĩ cãtent ſequẽtes. aĩs. Exaudi nos dñe qm̃ benigna ẽ mĩa tua ſcd̃m multitudinẽ miſerationũ tuarũ reſpice nos dñe. ps. Saluũ me fac de⁹: qm̃ intrauerũt aq̄ vſq; ad aĩaꝫ meã. Nõ dꝫ niſi primus v⁹ ps ſed statī sequatꝛ Gła pa. Deīde repetatꝛ. ꝟ. Exaudi. Alia. a̅. Iuxta vestibulū et altare plorabāt sacerdotes et leuite ministri dn̄i dicētes. parce dn̄e parce pplō tuo: ⁊ ne dissipes ora clamātium ad te dn̄e. Alia. a̅. Immutemur habitu in cineres cilicio: ieiunem⁹ ⁊ plorem⁹ āte dn̄m: q2 multū misericors est dimittē pctā nr̄a de⁹ nr̄. Peracto hoc officio dicat sacerd. ad gradū chori. Dn̄s vobiscum. et Oremus. Or.

Deus qui iuste irasceris/et clementer ignoscis: afflicti ppl'i tui lachrimas suscipe/⁊ irā tue indignationis quā iuste merēt propiciatus auerte. Per christum. Alia oratio cum. Oremus.

Concede nobis q̄s dn̄e presidia militie xp̄iane sic sctis inchoare ieiunijs: vt cōtra spūales nequicias pugnaturi /continentie muniamur auxilijs. Per.

¶ Eiectis penitētib⁹ vt patet officiū in processionalibus /incipiatur missa hoc modo. Officium.

Misereris oīm dn̄e ⁊ nichil odisti eoꝝ q̄ fecisti dissimulās pctā hoīm ꝓpter penitētiā et parcēs illis: q2 tu es dn̄s de⁹ noster. ꝓ Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̄ i te cōfidit aīa mea. Nō repetatꝛ offm̄/sꝫ statī sequatꝛ Gła pri Dicto Kyrie el. sacer. dicat Dn̄s vobiscū. et Orem⁹. Et postea dicat dyacon⁹. Flectamus genua. et tūc oēs genu flectēt: deīde dyacono dicēte sic Leuate. Surgent oēs osculātes formulas. Oratio

Presta q̄s dn̄e fidelib⁹ tuis vt ieiunioꝝ veneranda solēnia ⁊ cōgrua pietate suscipiāt et secura deuotione percurrant. P.

Ab hac die vsq ad cenā dn̄i/in oībus missis de ieiunio: fiat memoria pro penitentib⁹ cū hac orōne Exaudi q̄s dn̄e sup. vt patet i fine libri. Hac die ⁊ tribus diebus sequētib⁹ dicunt᷑ dn̄e orones sicut in p̄ma dn̄ica aduētus dn̄i supra dictū est. ¶ Lectō iohelis pphē.

Hec dicit dn̄s Cōuertimini ad me in toto corde vr̄o: i ieiunio ⁊ fletu ⁊ plāctu: ⁊ scindite corda vestra ⁊ nō vestimēta vr̄a Et ꝯuertimini ad dn̄m deū vr̄m q2 benign⁹ ⁊ misericors est patiens ⁊ multe mīe/⁊ prestabilis super malicia Quis scit si cōuertatꝛ ⁊ ignoscat de⁹/⁊ relinquat post se bn̄dictionē? Sacrificiū ⁊ libamē dn̄o deo nr̄o Canite tuba in syō: sctificate ieiuniū / vocate cetū/ cōgregate ppl'm/ sctificate ecclesiā. Coadunate senes: ꝯgregate paruulos/⁊ sugētes vbera Egrediatꝛ spōsus de cubili suo: ⁊ sponsa de thalamo suo Inter vestibulū et altare plorabūt sacerdotes ministri dn̄i: ⁊ dicēt. Parce dn̄e parce pplō tuo: et ne des hereditatē tuā in opprobriū / vt dn̄entꝛ eis nationes Quare dicūt in populis vbi est deus eoꝝ? zelatus est dn̄s terrā suā: et pepcit pplō suo. Et respōdit dn̄s: ⁊ dixit populo suo. Ecce ego mittā vobis frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: et replebimini in eis. et nō dabo vos vltra opprobriū in gētibus. Dicit dn̄s oīps. Gr. Miserere mei de⁹ miserere mei: qm̄ i te cōfidit aīa mea. ꝟ Misit de celo ⁊ liberauit me/dedit i opprobriū cōculcātes me. Chor⁹ alternatim dicat. Tr.

Domine nō scd'm pctā nr̄a q̄ fecimus nos: neq3 scd'm iniqtates nr̄as retribuas nobis. ꝟ Dn̄e ne memineris iniquitatū nr̄aꝝ antiquaꝝ cito anticipēt nos miſe tue qꝛ pauꝑes facti ſumꝰ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dr̄ ꝟ. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄:⁊ ꝓpter gloriam noīs tui dñe libera nos/⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctīs nr̄is ꝓpt nomē tuū. Iſte tractꝰ dr̄ oī ſcḋa fe.⁊ vi.feria:ad miſſā de ieiunio vſqꝫ ad cenā dñi. Scḋm mat. vi.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis Cū ieiunatꝭ: nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Exterminant eni facies ſuas:vt appareāt hoībꝰ ieiunātes. Amē dico vobis:receperūt mercedem Tu aūt cū ieiunas: vnge caput tuū ⁊ faciē tuā laua/ne videaris hoībꝰ ieiunās/ ſꝫ pr̄i tuo q̇ eſt in abſcōdito. Et pater tuus q̇ videt in abſcōdito:reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra: vbi erugo ⁊ tinea demolit̃ et vbi fures effodiūt ⁊ furantur Theſaurizate aūt vobis theſauros i celo: vbi neqꝫ erugo neqꝫ tinea demolit̃/⁊ vbi fures nō effodiūt neqꝫ furātur Ubi enī eſt theſaurꝰ tuꝰ:ibi eſt ⁊ cor tuū. Offr. Exaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me/ dñe clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. ꝟ. Dñe abſtraxiſti ab inferꝫ aiam meā:ſaluaſti me a deſcēdentibus in lacum. Secreta.

Hac nos dñe q̄s his muneribus offerēdis cōuenienter aptari:q̄bus ipſiꝰ venerabilis ieiunij celebramꝰ exordiū. Per d. Prefatio Qui corporali ieiunio Hec p̄fatio dr̄ in oī miſſa de ieiunio vſqꝫ ad cenā dñi.⁊ Flectamꝰ genua. Leuate.⁊ Hūiliate capita vr̄a deo. Cōio. Qui meditabit̃ in lege dñi die ac nocte dabit fructum ſuum i tempore ſuo. Pꝰcō.

Percepta nobis dñe prebeant ſacramenta ſubſidiū: et tibi grata ſint noſtra ieiunia: et novis ꝓficiāt ad medelā. P d. Finitis poſtcōionibꝰ preter illā que dicit̃ ſup ppl'm ſic. Per oīa ſecla ſeculoꝝ. ℟. Amen. Dicat ſacerdos. Oremꝰ. Deinde dicat dyaconus. Humiliate capita veſtra deo. Super populum. Oratio.

Inclinātes ſe dñe maieſtati tue ꝓpiciatus intende: vt q̇ diuino munere ſunt refecti celeſtibꝰ ſemp nutriātur auxilijs. P. Et ſic miſſa cū Bñdicamus dño finiat̃. Fer. v. Ad miſſā. Offīm.

Dum clamarē ad dominum exaudiuit vocē meā ab his q̇ appropinquāt michi/⁊ humiliauit eos qui eſt ante ſecula ⁊ manet i eternū: iacta cogitatū tuū in dño ⁊ ipſe te enutriet. ꝟ. Exaudi deꝰ orōnē meā ⁊ ne deſpexeris deꝓcationē meā:intende michi ⁊ exaudi me. Gl'ia pa. Flectamꝰ. Or.

Deus qui culpa offenderis penitētia placaris: preces populi tui ſupplicātis propiciꝰ reſpice: ⁊ flagella tue iracundie que pro pctīs noſtris meremur/ propiciatꝰ auerte. Per dominū. Lectio yſaie prophete. xxxviij. c.

In diebus illis. Egrotauit ezechias vſqꝫ ad mortē:⁊ introiuit ad eū yſaias filiꝰ amos ꝓpheta/⁊ dixit ei. Hec dixit dñs Diſpone domui tue :qꝛ morieris tu ⁊ nō viues. Et cōuertit ezechias faciē ſuā ad parietē:et orauit ad dñm/⁊ dixit. Obſecro dñe memēto queſo quō ābulauerim coram te in veritate ⁊ in corde perfecto: et quod bonū eſt in oculis tuis fecerī. Et fleuit ezechias fle tu magno Et factū eſt verbū dn̄i ad yſaiā prophetā dicens Uade: et dic ezechie. Hec dicit dn̄s deus dauid patris tui. Audiui orōnē tuā: ⁊ vidi lachrimas tuas. Ecce ego adijciā ſup dies tuos quīdecī ānos: ⁊ de manu regis aſſirioꝝ eruā te: ⁊ ciuitatē iſtā/⁊ ꝓtegā eā dicit dn̄s oṗs. Gr. Iacta cogitatū tuū ī dn̄o ⁊ ipſe te enutriet. V. Dū clamarē ad dn̄m exaudiuit vocē meā ab his q̄ appropiquāt michi. Repetat̄ gr. S. math viij.

IN illo tēpore: Cū introiſſet ieſꝰ capharnaū: acceſſit ad eū centurio rogans eū et dicens Dn̄e/puer meꝰ iacet in domo paraliticus: ⁊ male torquet̄. Et ait illi ieſꝰ Ego veniā: et curabo eū Et reſpōdens centurio: ait. Dn̄e nō ſū dignus vt intres ſub tectū meū: ſed tantū dic verbo/⁊ ſanabitur puer meꝰ. Nā et ego hō ſū ſub poteſtate cōſtitutus: habens ſub me milites Et dico huic vade et vadit Et alio veni: ⁊ venit Et ſeruo meo fac hoc: et facit. Audiens autē ieſus miratus eſt: et ſequētibus ſe dixit. Amen dico vobis: non inueni tantā fidē in iſrl̄ Dico aūt vobis q᷑ multi ab oriēte ⁊ occidēte veniēt: ⁊ recūbēt cū abrahā ⁊ yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ Fili autē regni: eijcient̄ in tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ et ſtridor dētiū Et dixit ieſus cēturioni. Uade/⁊ ſicut credidiſti: fiat tibi. Et ſanatꝰ eſt puer: ī illa hora. Off. Ad te dn̄e leuaui aīaꝫ meā deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubeſcā: neq̄ irrideant me īimici mei: etenī vniuerſi q̄ te expectāt nō cōfūdētur. V. Dirige me ī veritate tua ⁊ doce me qꝛ tu es deꝰ ſalutarꝫ meꝰ et te ſuſtinui tota die. Sec.

OFferimus tibi dn̄e munera que dediſti: vt ⁊ creationis tue circa mortalitatem noſtrā teſtificent̄ auxiliū: et remediū nobꝫ īmortalitatis operent̄. Per do. Cōio Acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes ⁊ olocauſta ſuper altare tuum domine. Poſtcō.

COncede fidelibus tuis domine q̄s ⁊ ſine ceſſatiōe capere paſchalia ſacramenta: ⁊ deſideranter expectare vētura: vt in miſterijs quibus renouati ſūt permanētes: ad nouā vitam his operibus perducant̄. Per dn̄m. Super populū Oremus. Humiliate capita veſtra deo. Oratio.

PArce dn̄e parce pp̄lo tuo vt dignis flagellationibꝰ caſtigatꝰ: in tua miſeratione reſpiret. Per dominū. ¶ Feria. vi in capite ieiunij. Ad miſſā. Offīm

AUdiuit dn̄s ⁊ miſertus eſt michi: dn̄s factus eſt adiutor meꝰ Ps. Exaltabo te dn̄e q̄m ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Gloria patri et filio. ℟ Oremus. Flectamus genua Leuate. Oratio.

INchoata ieiunia queſumꝰ domine benigno fauore ꝓſequere: vt obſeruantiam quam corporaliter exhibemus/mentibus etiā ſinceris exercere valeamus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filiū tuū qui tecū. Lectio yſaie prophete lviij. cap.

HEc dicit dominus deus. Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocem tuam. Et annuncia populo meo ſcelera eoꝝ: et domui iacob peccata eorū. Me etenī de die in diē querūt: et ſcire vias meas volūt: quaſi gens que iuſticiā fecerit/⁊ q̄ iudicium dei ſui nō dereliq̄rit. Rogant me iudicia iuſticie/⁊ appꝛopiquare deo volūt. Quare ieiunauimꝰ ⁊ nō aſpexiſti: huīliauimꝰ aīas noſtras ⁊ neſciſti? Ecce ī die ieiunij veſtri/inueniť volūtas veſtra: ⁊ oēs debitoꝛes vr̄os repetitis. Ecce ad lites ⁊ cōtentiones ieiunatis/⁊ ꝑcutitis pugno īpie. Nolite ieiunare ſicut vſqꝫ ad hāc diē: vt audiať ī excelſo clamoꝛ veſter Nunq̄d tale eſt ieiuniū qđ elegi: per diē affligere hoīem aīam ſuā Nunq̄d cōtoꝛquere quaſi circulū caput ſuū/⁊ ſaccū ⁊ cinerē ſternere? Nunq̄d iſtud vocaui ieiuniū: et diē acceptabilē dn̄o? Nōne hoc eſt magꝭ ieiuniū qđ elegi? Diſſolue colligatiōes īpietatꝭ: ſolue faſciculos depꝛimētes/dimitte eos qui cōfracti ſunt liberos/⁊ omē onꝰ diſrūpe. Frange eſuriēti panē tuū: ⁊ egenos vagoſqꝫ induc in domū tuā. Cū videris nudum operi eū: ⁊ carnē tuā ne deſpexerꝭ Tūc erūpet quaſi mane lumē tuum: ⁊ ſanitas tua citius oꝛieť/⁊ anteibit faciē tuā iuſticia tua/⁊ glia dn̄i colliget te Tūc īuocabꝭ: et dn̄s exaudiet. Clamabis: ⁊ dicet ecce adſum Qꝛ miſericoꝛs ſū dn̄s deꝰ tuꝰ. Gr. Unā petij a domino hāc req̄rā: vt īhabitē ī domo dn̄i. V. Ut videā volūtatē dn̄i: et ꝓtegar a tēplo ſctō eius. Tractꝰ

Domine nō ſcđm pctā nr̄a q̄ fecimꝰ nos neqꝫ ſcđm iniq̄tates noſtras retribuas nobꝭ. V. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄arū ātiquaꝝ/cito āticipēt nos mie tue/qꝛ pauꝑes facti ſumꝰ nimis Hic nō fiat genuflexio cū dr̄. Vꝰ. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝭ nr̄: ⁊ ꝓpter gliam nomīs tui dn̄e libera nos/⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctīs nr̄is ꝓpter nomen tuū. S. matheū. v. c.

In illo tp̄e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Audiſtis qꝛ dictū eſt. Diliges ꝓximum tuū: et odio habebis īimicū tuum. Ego aūt dico vobis Diligite īimicos veſtros/bn̄facite his q̄ oderunt vos/⁊ oꝛate pꝛo ꝑſequentibus ⁊ calūniātibꝰ vos: vt ſitis filij patris veſtri qui ī celis eſt. Qui ſolē ſuum oꝛiri facit ſuꝑ bonos et malos: ⁊ pluit ſuper iuſtos ⁊ īiuſtos Si eni diligitis eos qui vos diligūt/quā mercedē habebitis Nonne et publicani hoc faciūt? Et ſi ſalutaueritis fratres vr̄os tantum/quid amplius facitis? Nonne et ethnici hoc faciunt? Eſtote ergo ⁊ vos perfecti: ſicut et pater veſter celeſtis ꝑfectus ē Attēdite ne iuſticiā veſtrā faciatis coꝛā hoibꝰ: vt videamī ab eis Alioquin mercedē nō habebitis apud patrē veſtrum q̄ in celis eſt Cū facis ergo elemoſinā noli tuba canere āte te: ſicut hypocrite faciūt ī ſynagogis et ī vicijs: vt honoꝛificenť ab hoibus. Amē dico vobis: receperūt mercedē ſuā. Te aūt faciēte elemoſinā: neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua: vt ſit elemoſina tua ī abſcōdito/⁊ pater tuꝰ q̄ videt ī abſcondito reddet tibi. Et cū oꝛatis: nō eritis ſicut hypocrite q̄ amant ī ſynagogis ⁊ in angulis plateaꝝ ſtantes oꝛare: vt videanť ab hoībus. Amē dico vobis: receperunt mercedē ſuā Tu aūt cū oꝛaueris intra in cubiculū tuum: ⁊ clauſo oſtio oꝛa patrē tuū ī abſcōdito ⁊ pater tuus qui videt in abſcōdito/reddet tibi. Offr. Dn̄e viuifica me ſcđm eloquiū tuum vt ſciā teſtimonia tua. ℣. Fac cū ſeruo tuo dn̄e ſcd̄m magnā miām tuā et ne auferas de oꝛe meo vbū vitatis.

Sacrificiū dn̄e obſuātie Sel quadrageſimalis offerimꝰ p̄ſta q̄s: vt ⁊ tibi mētes nr̄as reddat acceptas: ⁊ cōtinētie p̄mptioris nobis tribuat facultatem. P. Cōio. Seruite dn̄o i timoꝛe et exultate ei cū tremoꝛe: app̄hēdite diſciplinā ne p̄eatis de via iuſta.

Tribue nobis q̄s oṗs Dꝰ cō deꝰ vt dona celeſtia q̄ debito frequētamus obſequio: ſalutaria nobis iugiter ſentiamꝰ. Per dn̄m. Super populum. Oꝛemus Humiliate capita veſtra deo. Or.

Tuere dn̄e pplm tuū/et ab oībus p̄ccis clemēter emūda: q2 nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dn̄etur iniq̄tas. P. d.

¶ Sabbato. Ad miſſam. Offm.

Audiuit dn̄s ⁊ miſertꝰ eſt michi: dn̄s factꝰ ē adiutoꝛ meꝰ. ℣. Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me: nec delectaſti i͞imicos meos ſup me. Gl̄a. Oꝛeꝰ Flecta. Or.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is ⁊ cōcede: vt hoc ſolēne ieiuniū qd̄ aīabus coꝛpoꝛibuſq3 curādis ſalubꝛiter inſtitutum eſt: deuoto ſeruitio celebꝛemus. P. Lcō yſaie pphē. lviij.

Hec dicit dn̄s Si abſtuleris de medio tui cathenā: et deſieris digitū extendere/et loqui qd̄ nō p̄deſt. Cū effuderis eſurienti aīam tuā: ⁊ aīam afflictā repleueris: oꝛiet in tenebꝛis lux tua ⁊ tenebꝛe tue erunt ſicut meridies Et requiem dabit tibi dn̄s deus tuus ſēp: ⁊ iplebit ſplendoꝛibus aīam tua/et oſſa tua liberabit. Et eris quaſi oꝛtus irriguus: ⁊ ſicut fōs aquaꝝ cuiꝰ nō deficient aque Et edificabunt i te deſerta ſecloꝝ: fūdamēta ḡnationis ⁊ generatiōis. Et vocaberis edificatoꝛ ſepiū: auertēs ſemitas iniq̄tatū. Si auerteris a ſabbato pedē tuū facere volūtatē tuā in die ſācto meo: ⁊ vocaueriꝫ ſabbatū delicatū ⁊ ſāctū dn̄i glioſū. ⁊ gloꝛificaueris eū dū nō facis vias tuas et nō iuenietur volūtas tua vt loquaris ſermonē tūc delectaberiꝫ ſup dn̄o ⁊ ſuſtollā te ſup altitudinē terre/et cibabo te hereditate iacob p̄ris tui Os eni dn̄i locutū eſt hec: ait dn̄s oṗs. Gr. Unā petij a dn̄o hāc reqrā: vt inhabitē in domo dn̄i. ℣. Ut videā volūtatē dn̄i: et p̄tegar a templo ſancto eius. Secundum marcum. vi. ca.

In illo t̄pe: Cū ſero eſſet factū: erat nauis i medio maris/et ieſus ſolus in terra. Et vidit eos laboꝛātes in remigando: erat eni vētus cōtrariꝰ eis Et circa quartā vigiliā noctꝭ: venit ad eos ambulās ſupꝛa mare/⁊ volebat p̄terire eos At illi vt viderūt eū ſupꝛa mare ambulantē: putauerūt fantaſma eſſe/et exclamauerūt. Oēs eni eū viderūt: ⁊ conturbati ſūt. Et ſtati locutꝰ eſt cū eis: et dixit illis. Cōfidite: ego ſū/nolite timere. Et aſcendit ad illos in naui/⁊ ceſſauit vētus: ⁊ plus magis itra ſe ſtupebāt. Nō eni intellexerūt de panibus: erat eni coꝛ illoꝝ obcecatū. Et cū trāſfretaſſent: p̄uenerūt in terrā genezareth/⁊ applicuerūt. Cumq3 egreſſi eſſent de naui: cōtinuo cognouerūt eū Et percurrētes vniuerſā regionē illā: ceperūt i grabatis eos q̄ ſe male habebant circūferre vbi audiebāt eū eſſe. Et quocunqȝ introibant in vicos vel in villas aut ciuitates: i plateis ponebãt infirmos/ et deprecabãtur eũ vt vel fimbriã vestimẽti eius tãgerẽt Et quotquot tãgebãt eũ salui fiebãt. Offer. Dñe viuifica me scdm eloquiũ tuũ vt sciã testimonia tua. ℣ Da michi itellectũ vt discã mãdata tua: ⁊ volũtaria oꝝ mei fac michi i bñplacito dñe

PRepara nos dñe q̃s Secr. huius votiuis abstinẽtie officijs: vt hec sacrificia venerãda sobrijs sp̃ mẽtib⁹ celebrem⁹. p d. Cõio. Seruite dño i timore ⁊ exultate ei cũ tremore: apꝓhendite disciplinã/ ne ꝑeatis de via iusta

CElestis vite munere Po⁹cõ. vegetati q̃s dñe de⁹ nr̃. vt qđ est nobis i presẽti vita mysteriũ/ fiat eťnitatis auxiliũ. P do. Sup ppl'm Humiliate capita. or.

FAc nos q̃s dñe salutis nr̃e causas et deuotis semper frequẽtare seruitijs: ⁊ deuotius recolere principaliter inchoatas Per dominũ. ¶ Dñica pma quadragesime. Ad missam. Officium

INuocauit me ⁊ ego exaudiam eum eripiã eũ ⁊ glorificabo eũ: lõgitudine dierꝫ adimplebo eũ. Ps. Qui hitat i adiutorio altissimi i protectiõe dei celi ꝯmorabit. Or.

DEus q̃ ecclesiã tuã annua quadragesimali obseruatione purificas: p̃sta familie tue vt qđ a te obtinere abstinẽdo nititur: hoc bonis operib⁹ exequatur. Per. Ad corinthios. ij.vi.c.

FRatres Hortamur vos ne in vacuũ gratiam dei recipiatis. Ait enĩ. Tẽpore accepto exaudiui te: ⁊ i die salutis adiuui te Ecce nũc tẽpus acceptabile ecce nũc dies salutis. Nemini dãtes vllam offensionẽ: vt non vituperet ministeriũ nostrũ. Sed in omnib⁹ exhibeamus nosmetip̃os: sicut dei ministros In multa patientia: i tribulationibus/ in necessitatibus/ i angustijs/ in plagis/ i carceribus/ i seditionibus/ i laboribus/ in vigilijs/ i ieiunijs/ in castitate/ in scientia/ i lõganimitate/ i suauitate/ i spũ sancto. In caritate non ficta: in verbo veritatis/ in virtute dei. Per arma iusticie: a dextris et a sinistris. Per gloriã: et ignobilitatẽ: per infamiam ⁊ bonã famã. Ut seductores: ⁊ veraces. Sicut qui ignoti: ⁊ cogniti. Quasi morientes/ ⁊ ecce viuim⁹. Ut castigati: ⁊ nõ mortificati Quasi tristes sp̃ aũt gaudẽtes. Sicut egentes: multos autẽ locupletãtes. Tãq̃ nichil habẽtes: ⁊ oĩa possidẽtes. Gr. Angelis suis mãdauit de te: vt custodiãt te i oĩbus vijs tuis. ℣. In manib⁹ portabũt te ne vnq̃ offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuum.

QUi hitat i adiutorio Tr. altissimi: i ꝓtectiõe dei celi cõmorabit. ℣. Dicet dño susceptor me⁹ es tu: ⁊ refugiũ meũ deus me⁹ sperabo i eũ. ℣ Qm̃ ipse liberauit me de laq̃o venãtiũ: ⁊ a vbo aspo. ℣. Scapulis suis obũbrabit tibi: ⁊ sub pẽnis ei⁹ sꝑab ℣. Scuto circũdabit te vitas ei⁹ nõ timebis a timore nocturno. ℣ A sagitta volãte p die a negocio perãbulãte i tenebris: a ruina et demonio meridiano. ℣. Cadẽt a latere tuo mille ⁊ decẽ milia a dextris tuis: tibi aũt nõ appropinq̃bit. ℣. Qm̃ ãgelis suis mãdauit de te vt custodiãt te i oĩbus vijs tuis. ℣. In manib⁹ poꝛtabūt te: ne vnq̄ offēdas ad lapidē pedem tuū. ℣. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcum ābulabis: ⁊ conculcabis leonē et dꝛachonē. ℣. Qm̄ in me ſꝑauit liberabo eū ꝓtegā eū qm̄ cognouit nomē meū. ℣. Inuocauit me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipo ſū ī tribulatione. ℣. Eripiā eū ⁊ gloꝛificabo eū. lōgitudine dieꝝ adiplebo eū: ⁊ oſtendā illi ſalutare meum

Secundum matheum. iiij. cap.

In illo tēpe: Duct⁹ eſt ieſ⁹ in deſertū a ſpū: vt tentaret a dyabolo. Et tūc ieiunaſſet quadꝛagita dieb⁹ ⁊ quadꝛagita noctibus: poſtea eſuriit. Et accedēs tētatoꝛ: dixit ei. Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiāt. Qui reſpōdēs: dixit. Scriptū eſt. Nō in ſolo pane viuit hō: ſed ī oī verbo qđ ꝓcedit de oꝛe dei. Tūc aſſūpſit eū diabol⁹ in ſcām ciuitatē: ⁊ ſtatuit eū ſupꝛa pinaculū tēpli/ ⁊ dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte te deoꝛſū. Scriptū eſt enī/ qꝛ āgelis ſuis mādauit de te: ⁊ in manibus tollent te/ ne foꝛte offendas ad lapidē pedē tuū. Ait illi ieſus rurſū. Scriptū eſt. Nō tētabis dn̄m deū tuū. Iterū aſſūpſit eū dyabolus in mōtē excelſū valde: et oſtēdit ei oīa regna mūdi/ et gloꝛiā eoꝝ et dixit illi. Hec oīa tibi dabo: ſi cadēs adoꝛaueris me. Tūc dixit ei ieſus. Vade ſathana. Scriptū eſt enī. Dn̄m deū tuū adoꝛabis: ⁊ illi ſoli ſeruies. Tūc reliquit eū dyabolus: ⁊ ecce angeli acceſſerūt: ⁊ miniſtrabāt ei. Offr. Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi dn̄s: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis/ ſcuto circūdabit te veritas eius. Secreta.

Sacrificiū quadꝛageſimalis initij ſolēniter īmolam⁹ te dn̄e depꝛecātes: vt cū epulaꝝ reſtrictione carnaliū: a noxijs q̄q voluptatibus tēperemur. Per.

Prefatio quotidiana. Cōmunio. Scapulis ſuis obumbꝛabit tibi et ſub pēnis eius ſperabis: ſcuto circūdabit te veritas ei⁹. Poſtcō.

Tui nos dn̄e ſacramenti libatio ſancta reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos/ in myſterij ſalutaris faciat tranſire conſoꝛtiū. Per dn̄m.

¶ Feria ſcd̄a poſt Inuocauit. Ad miſſā. Officium.

Sicut oculi ſeruoꝛū in manibus dn̄oꝝ ſuoꝝ: ita oculi nr̄i ad dn̄m deū noſtrū donec miſereatur nr̄i/ miſerere nobis dn̄e miſerere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas ī celis. Oꝛemus. Flectamus genu. Le. Or.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: et vt nobis ieiunium quadꝛageſimale ꝓficiat: mentes noſtras celeſtib⁹ inſtrue diſciplinis. Per dominū noſtrū.

¶ Ab hac die vſq ad cenam dn̄i in omni miſſa de ieiunio dicūtur ſeptē ocones ſicut in dn̄ica pꝛima aduentus dn̄i ſupꝛadictū eſt.

¶ Lectio ezechielis ꝓphe. xxxiiij.

Hec dicit dn̄s de⁹: Ecce ego ipſe requirā oues meas: et viſitabo illas ſicut viſitat paſtoꝛ gregem ſuum/ in die quando fuerit in medio ouiū ſuarū diſſipatarū. Sic viſitabo oues meas: et liberabo eas de omnibus locis/ in quibus diſperſe fuerant in die nubis/ ⁊ caliginis. Et educam eas de populis: et congregabo eas de terris. Et inducam eas in terram ſuam: et paſcam eas in montibus iſrael/ in riuis et in cunctis ſedibus terre

In paſcuis vberrimis paſcā eas et ī mōtibus excelſis iſrael erūt paſcue eaꝝ. Ibi requieſcēt ī herbis virētib⁹: ⁊ in paſcuis pinguib⁹ paſcent̄ ſuper montes iſrael. Et ego paſcā oues meas: et ego eas accubare faciā/dicit dn̄s de⁹ Qđ perierat requirā: ⁊ qđ abiectum fuerat reducā ⁊ quod confractū fuerat alligabo/⁊ qđ īfirmū fuerat cōſolidabo: ⁊ qđ pigue ⁊ forte cuſtodiā. Et paſcā illas ī iudicio ⁊ iuſticia: dicit dn̄s oīps. Gr. Protector nr̄ aſpice de⁹ ⁊ reſpice ſup ſeruos tuos. ℣ Dn̄e de⁹ virtutū exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Tr.

Domine nō ſcđm pctā nr̄a q̄ fecim⁹ nos neq̄ ſcđm iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne memineris īiquitatū nr̄arū antiquaꝝ/ cito anticipēt nos mīe tue / q: pauperes facti ſum⁹ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dr̄ ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutarꝫ nr̄: et ꝓpter gl'iam nois tui dn̄e libera nos/ ⁊ ꝓpicius eſto pctīs nr̄is propt̄ nomē tuū. S. matheū. xxv

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Cū venerit fili⁹ hoīs in maieſtate ſua ⁊ oēs āgeli cū eo: tunc ſedebit ſup ſedē maieſtatis ſue. Et congregabūtur ante eū omēs gētes: ⁊ ſeparabit eos ab inuicē/ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet oues quidē a dextris ſuis: hedos autem a ſiniſtris. Tūc dicet his qui a dextris eius erunt. Venite benedicti patris mei: poſſidete paratū vobis regnū / a conſtitutiōe mūdi. Eſuriui eni: ⁊ dediſtis michi māducare. Sitiui: ⁊ dediſtis michi bibere. Hoſpes erā: et collegiſtis me. Nudus: et operuiſtis me. Infirm⁹: ⁊ viſitaſtis me. In carcere erā: ⁊ veniſtis ad me. Tūc reſpondebūt ei iuſti: dicētes. Dn̄e/quādo vidim⁹ te eſurientē ⁊ pauim⁹: ſitientē/ ⁊ dedimus tibi potū? Qn̄ autem te vidimus hoſpitē: ⁊ collegimus te? Aut nudū ⁊ cooperuim⁹ te? Aut qn̄ te vidimus infirmum/aut in carcere/⁊ venimus ad te? Et reſpondēs rex: dicet illis. Amen dico vobis: q̄diu feciſtis vni de his fratrib⁹ meis minimis/michi feciſtis Tunc dicet ⁊ his qui a ſiniſtris ei⁹ erūt. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū: qui paratus eſt dyabolo/ ⁊ angelis eius. Eſuriui eni: ⁊ nō dediſtis michi manducare. Sitiui: ⁊ nō dediſtis michi potū. Hoſpes erā: ⁊ nō collegiſtis me. Nudus: ⁊ nō operuiſtis me. Infirmus ⁊ in carcere: ⁊ non viſitaſtis me. Tūc reſpōdebunt ei ⁊ ipſi: dicētes. Dn̄e quādo te vidim⁹ eſurientē/aut ſitiētē/ aut hoſpitē/aut nudū/aut infirmū/vel in carcere/⁊ nō miniſtrauim⁹ tibi? Tūc reſpōdebit illis dicēs Amē dico vobis q̄diu nō feciſtis vni de minorib⁹ his: nec michi feciſtis Et ibūt hi ī ſuppliciū eťnū: iuſti aūt ī vitā eťnā. Offr. Leuabo oclos meos ⁊ ꝯſiderabo mirabilia tua dn̄e vt doceas me iuſticiā tuā da michi ītellectū vt diſcā mādata tua. ℣. Legē pone michi dn̄e ⁊ viā iuſtificationū tuaꝝ exquirā ⁊ ī p̄ceptꝭ tuis exercebor

Accepta tibi ſit dn̄e q̄s Se. nr̄e deuotiōis oblatio: q̄ et ieiuniū nr̄m te operāte ſctificet: et indulgentiā nobis tue cōſolationis obtineat. P. Cōio. Voce mea ad dn̄m clamaui et exaudiuit me de mōte ſctō ſuo: nō timebo milia ppl'i circūdātis me. p⁹cō

PRoſint nobis dñe q̄s frequentata myſteria: q̄ nos et a cupiditatib⁹ terrenis expediant/ ⁊ inſtruāt amare celeſtia. ꝑ d. Sup pplm. Humiliate ca. ve. d. or.

ABſolue q̄s dñe noſtrorū vincula peccatorū: et quicquid ꝓ eis meremur: ꝓpiciat⁹ auerte. ꝑ do.

¶ Fe. iij. poſt Inuocauit. Offi.

DOmine refugiū fact⁹ es nobis a ḡnatiōe et progenie: a ſeclo et ī ſeculū tu es. Ps. Priuſq̄ mōtes fierēt: aut formaret terra et orbis. Nō dr̄ vlteri⁹. Oremus Flectamus genua. Leuate. Oro.

REſpice dñe familiā tuā/ et pſta: vt apud te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat: que ſe carnis maceratiōe caſtigat. Per dominū no. Lectio yſaie ꝓphete. lv.

IN diebus illis Locutus eſt yſaias ꝓpheta dicēs. Querite dñm dū inueniri poteſt: inuocate eū dū ꝓpe eſt. Derelinquat impius viā ſuā: ⁊ vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas/ ⁊ reuertat̄ ad dñm et miſerebit̄ ei⁹/ ⁊ ad deū noſtrū qm̄ mult⁹ eſt ad ignoſcendū. Non enī cogitatiōes mee cogitatiōes veſtre: neq̄ vie mee vie veſtre dicit dñs. Qꝛ ſicut exaltant̄ celi a terra: ſic exaltate ſūt vie mee a vijs veſtris/ ⁊ cogitatiōes mee a cogitatiōib⁹ vr̄is. Et quō deſcēdit ymber ⁊ nix de celo/ ⁊ illuc vltra nō reuertit̄/ ſed inebriat terrā ⁊ infundit eā/ ⁊ germinare eā facit/ ⁊ dat ſemē ſerenti et panē comedenti: ſic erit verbū meū qđ egredietur de ore meo Nō reuertet̄ ad me vacuū: ſed faciet quecūq̄ volui/ ⁊ proſperabit̄ ī his ad q̄ miſi illud Ait dñs oīps. Gr. Dirigat̄ oratio mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo dñe. V. Eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſpertinū. Se. math. xxi.

IN illo tp̄e. Cū intraſſet ieſus hieroſolymā cōmota ē vniuerſa ciuitas dicēs Quis eſt hic? Populi aūt dicebāt. Hic eſt ieſus ꝓpheta: a nazareth galilee. Et intrauit ieſus ī tēplū dei: ⁊ eijciebat oēs vēdētes ⁊ emētes ī tēplo/ ⁊ menſas nūmulariorū ⁊ cathedras vendētiū colūbas euertit. Et dixit eis. Scriptum eſt: qꝛ dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabit̄. Vos aūt feciſtis illā: ſpeluncā latronū. Et acceſſerunt ad eū ceci ⁊ claudi ī templo: et ſanauit eos. Videntes aūt principes ſacerdotū ⁊ ſcribe mirabilia q̄ fecit/ ⁊ pueros clamātes in tēplo ⁊ dicentes. oſanna filio dauid: īdignati ſūt ⁊ dixerūt ei Audis qđ iſti dicūt? Ieſ⁹ autem dixit eis. Vtiq̄. Nūq̄ legiſtis qꝛ ex ore īfantium et lactentiū perfeciſti laudē? Et relictis illis: abijt foras extra ciuitatē ī bethaniā ibiq̄ manſit ⁊ docebat eos de regno dei. Offer. In te ſperaui dñe dixi tu es de⁹ meus: in manib⁹ tuis tēpora mea. V. Illūia faciē tuā ſup ſeruū tuum et ſaluū me fac ꝓpter miām tuam dñe nō cōfundar qm̄ inuocaui te.

PReſta dñe q̄s vt dicato munere congruentē nr̄e deuotionis tibi offeramus affectū. Per. Cōio. Cū inuocarē exaudiſti me de⁹ iuſticie mee in tribulatiōe dilataſti me miſerere michi dñe ⁊ exaudi orōnē meā. P⁹cōio.

QVeſum⁹ oīps de⁹: vt illi⁹ ſalutaris capiam⁹ effectū cuius ꝑ hec myſteria pignus accepim⁹. ꝑ. Sup pplm. Humil. ca. v. d.

AScēdāt ad te dñe preces noſtre: ⁊ ab eccl'ia tua cun aīam repelle nequiciam. Per do. Fer. iiii. quattuoꝛ tꝑm. Officiū.

Reminiſcere miſerationū tuaꝝ dñe ꝯ mīe tue que a ſeclo ſūt: ne vnq̄ dominentur nobis inimici nr̄i libera nos deꝰ iſrl̄ ex oībus anguſtiis nr̄is. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubeſcā. Sequit oꝛatio ſine Dñs vobiſcū. ſed cū Oꝛemꝰ et Flectamus genua leuate. Or.

Preces noſtras q̄s dñe clementer exaudi: et contra cūcta nobis aduerſantia / dexterā tue maieſtatis extende. Per dominum. Lectio libri exodi. xxiiii.

In diebꝰ illis: Dixit dñs ad moyſē. Aſcēde ad me in mōtem / et eſto ibi: daboq̄ tibi duas tabulas lapideas / et legē ac mādata q̄ ſcripſi: vt doceas filios iſrael. Surrexerūt moyſes ⁊ ioſue miniſter eius: aſcēdenſq̄ moyſes in montē dei / ſenioꝛibꝰ ait. Expectate hic donec reuertamur ad voſ Habetis aaron ⁊ hur vobiſcū: ſi q̄d natū fuerit queſtiōis referetis ad eos. Cūq̄ aſcēdiſſet moyſes: operuit nubes mōtē ⁊ habitauit glīa dñi ſup ſynai tegēs illū nube ſex diebꝰ. Septimo aūt die: vocauit eū de medio caliginis. Erat aūt ſpecies glīe dñi: q̄ſi ignis ardēs ſup verticē mōtis / in ꝯſpectu filioꝝ iſrael. Ingreſſuſq̄ moyſes mediū nebule: aſcēdit in montē / et fuit ibi quadraginta diebꝰ et quadraginta noctibꝰ. Gr. Tribulationes coꝛdis mei dilatate ſūt / de neceſſitatibus meis eripe me dñe. V. Vide humilitatē meā ⁊ laboꝛem meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea. Non repetat̄ gr̄. ſed ſequat̄ Dñs vobiſcū. et Flectamꝰ. Or.

Deuotionē populi tui q̄s domine benignꝰ intēde: vt q̄ per abſtinentiā macerant̄ in coꝛpoꝛe: per fructū boni operis reficiant̄ in mēte. Per. Hic dñr memoꝛie cōſuete. Lcō li. regū. iii. xix.

In diebꝰ illis: Venit helyas in berſabee iuda / ⁊ dimiſit ibi puerū ſuū: et perrexit i deſertū viā vnꝰ diei. Cūq̄ veniſſet et ſederet ſubter vnā iunipeꝝ: petiuit aīe ſue vt moꝛeret̄ / ⁊ ait. Sufficit michi dñe: tolle aīam meā. Neq̄ enī melioꝛ ſū: q̄ p̄res mei. Pꝛoiecitq̄ ſe: et obdoꝛmiuit in vmbꝛa iuniperi. Et ecce angelus dñi tetigit eū: dixitq̄ ei. Surge comede. Et reſpexit. Et ecce ad caput ſuū ſubcinericiꝰ panis: ⁊ vas aq̄. Comedit ergo ⁊ bibit: ⁊ rurſū obdoꝛmiuit. Reuerſuſq̄ eſt angelꝰ dñi ſc̄do ⁊ tetigit eū: dixitq̄ illi. Surge comede: grādis enī tibi reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet: comedit ⁊ bibit. Et ambulauit i foꝛtitudine cibi illiꝰ q̄dragita diebꝰ et q̄dragita noctibꝰ vſq̄ ad mōtē dei oꝛeb. Tractꝰ alternatī dicat̄ tp.

De neceſſitatibꝰ meis eripe me dñe vide humilitatē meā et laboꝛē meū ⁊ dimitte oīa pctā mea. V. Ad te leuaui aīaꝫ meā deꝰ meꝰ in te cōfido nō erubeſcā neq̄ irrideāt me inimici mei. V. Etenī vniuerſi qui te expectāt nō cōfūdentur: cōfūdātur oēs facientes vana. Et dicit̄ iſte tractus in oī quarta feria vſq̄ ad dñicam palmarum. ¶ Secūdū matheū. xii.

In illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſum ſcribe et phariſei: dicētes. Magiſter volumus a te ſignū videre. Qui reſpondēs: ait illis. Generatio mala ⁊ adultera ſignū querit: et ſignū non dabitur ei / niſi ſignū ione prophete. Sicut eni fuit ionas i ventre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibus: ita erit filius hoīs i corde terre tribus diebus ⁊ tribus noctibus. Viri niniuite ſurgēt i iudicio cū generatione iſta: ⁊ condēnabūt eā / q2 penitētiā egerūt in predicatione ione. Et ecce plus ꝗ ionas hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cū generatiōe iſta et condēnabit eā: q2 venit a finibus terre audire ſapientiā ſalomonis Et ecce plus ꝗ ſalomō hic Cū autē imundꝰ ſpūs exierit ab hoīe ambulat per loca arida querens requiē ⁊ non īuenit. Tunc dicit. Reuertar in domū meā: vnde exiui. Et veniēs inuenit eam vacantē: ſcopis mūdatā ⁊ ornatam. Tūc vadit / ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū nequiores ſe: ⁊ ītrantes habitāt ibi. Et fiunt nouiſſima hoīs illiꝰ: peiora prioribus. Sic erit ⁊ generationi huic peſſime Adhuc eo loquēte ad turbas / ecce mater eiꝰ ⁊ fratres ſtabant foris querētes loq̄ ei. Dixit aūt ei q̄dā. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtāt: q̄rentes te. At ipſe reſpōdēs: dicēti ſibi ait Que eſt mater mea: ⁊ q̄ ſunt frēs mei? Et extēdēs manū i diſcipulos ſuos: dixit Ecce mater mea: et frēs mei. Quicūq; eni fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis eſt: ipſe meus frater / ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Offertoriū. Meditabor in mandatis tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mādata tua que dilexi. V. Pars mea dn̄e dixi cuſtodire legē tuā: p̄catus ſū vultum tuū in toto corde meo. Secꝛ.

Intende queſumus dn̄e ſacrificiū ſingulare: vt huiꝰ participatione myſterij: que ſperāda credimus / expectata ſumamus Per. Cōio. Intellige clamorē meū: itende voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus: quoniam ad te orabo domine. Poſtcōio.

Da q̄s oīps deꝰ: vt reatum noſtrū munera ſacra purificent: ⁊ recte viuendi nobis operētur effectum. Per dominū no.

Sup ppl̄m Humil. ca. ve. d. Oro.

Mentes noſtras q̄s domine lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus que agēda ſunt / et que recta ſunt agere valeamus. Per dominū noſtrū.

¶ Fe. v. poſt Inuocauit. Offm.

Confeſſio ⁊ pulchritudo i conſpectu eiꝰ / ſanctitas ⁊ magnificētia in ſanctificatione eiꝰ. V. Cātate dn̄o cāticū nouū: cātate dn̄o oīs terra. Oreꝰ. Flecta. or.

Omīps ſempiterne deꝰ: qui in obſeruatiōe ieiunij ⁊ elemoſinarū largitione noſtrorū poſuiſti remedia peccatorū: cōcede nos mente ⁊ corpore ſemꝑ tibi eſſe deuotos. L. Lcō ezech. ꝓphe. xviij.

In diebus illis. Factus eſt ſermo domini ad me dicēs. Quid eſt ꝙ inter vos hāc parabolā vertitis in prouerbiū iſtud in terra iſrael dicētes? Patres nr̄i comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filiorū obtupeſcūt. Viuo ego dicit dn̄s deus: ſi erit vobis vltra parabola hec i prouerbium i iſrael. Ecce oēs aīe mee ſunt. Vt aīa patris: ita ⁊ aīa filij mea eſt. Anima que peccauerit: ipſa morietur. Et vir ſi fuerit iuſtꝰ ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā: in mōtibꝰ nō comederit / ⁊ oclos ſuos nō leuauerit ad ydola domꝰ iſrael / ⁊ vxorē proximi ſui non violauerit:ꝫ ad mulierẽ mẽſtruatã nõ acceſſerit/ et hoiem nõ cõtriſtauerit /pignꝰ debitori reddiderit/ꝑ vim nichil rapuerit/panẽ ſuũ eſurienti dederit/ꝫ nudũ operuerit veſtimẽto/ ad vſurã nõ cõmodauerit/ꝫ amplꝰ nõ acceperit/ab iniqtate auerterit manũ ſuã iudiciũ verũ fecerit inter virũ et virũ /et in preceptis meis ãbulauerit /et iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatẽ:hic iuſtus eſt ꝫ vita viuet/ait dñs deꝰ Quod ſi genuerit filiũ latronẽ effũdentẽ ſanguinẽ:ꝫ fecerit vnũ de iſtis ꝫ hec oia nõ faciẽtẽ:nũquid viuet? Non viuet Cũ vniuerſa deteſtanda hec fecerit: morte morietᷣ. Sãguis eiꝰ in ipo erit. Qđ ſi genuerit filiũ qui videns oia pctã patris ſui q̃ fecit timuerit ꝫ nõ fecerit ſimile eis/iudicia mea fecerit/ꝫ i ꝑceptꝫ meis ãbulauerit:hic nõ morietᷣ in iniqtate pris ſui/ſꝫ vita viuet Pater eiꝰ qui calũniatꝰ eſt ꝫ vim fecerit fratri/ꝫ malũ opatꝰ eſt in medio ppli ſui:ecce mortuꝰ eſt in iniqtate ſua. Et dicitis. Quare nõ portabit filꝰ iniqtatẽ pris ſui? Videlicet qꝛ filꝰ iudiciũ ꝫ iuſticiã operatus eſt:oia precepta mea cuſtodiuit et fecit illa / vita viuet ait dñs oĩps. Gr. Cuſtodi me dñe vt pupillã oculi : ſub vmbra alarũ tuarꝫ ꝓtege me. V. De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat:o.li tui videãt equitatem. Scdm iohannẽ. viij.

IN illo tpe: Dicebat ieſꝰ ad eos:qui crediderũt ei ex iudeis. Si vos mãſeritis in ſermone meo vere diſcipuli mei eritis: et cognoſcetis veritatẽ ꝫ veritas liberabit vos. Reſpõderũt ei iudei. Semen abrahe ſumus:et nemini ſeruiuimꝰ vnq̃. Quõ tu dicis:qꝛ liberi eritis? Rñdit eis ieſus. Amẽ amẽ dico vobis:qꝛ ois qui facit pctm/ſeruꝰ eſt pcti. Seruus aũt nõ manet in domo i eternũ:filiꝰ aũt manet in eternũ. Si ergo filius vos liberauerit: vere liberi eritis. Scio qꝛ filij abrahe eſtis : ſed queritis me interficere/ qꝛ ſermo meus nõ capit in vobis Ego qđ vidi apud patrẽ meũ loquor:et vos q̃ vidiſtis apđ patrẽ veſtrũ facitis. Reſpõderũt:ꝫ dixerũt ei. Pater noſter abrahã eſt Dixit eis ieſus. Si filij abrahe eſtis:opa abrahe facite Nũc aũt q̃ritis me interficere:hoiem q̃ veritatẽ locutꝰ ſũ vobis quã audiui a deo· Hoc abraham non fecit Vos facitis opa pris veſtri· Dixerũt itaq3 ei Nos ex fornicatiõe nõ ſumus nati:vnũ patrẽ habemus deũ Dixit ergo eis ieſus Si deꝰ pater veſter eſſet:diligeretis vtiq3 me Ego eni a deo proceſſi : et veni Neq3 eni ex meipo veni:ſꝫ ille me miſit Quare loquelã meã nõ cognoſcitis? Qꝛ nõ poteſtis audire ſermonẽ meũ. Vos ex pre dyabolo eſtis:ꝫ deſideria patris vri vultis facere. Ille homicida erat ab initio/ꝫ in veritate nõ ſtetit/qꝛ nõ eſt veritas in eo. Cũ loquitur mẽdaciũ:ex ꝓprijs loquitᷣ qꝛ mẽdax eſt ꝫ pater eiꝰ Ego aũt qꝛ veritatẽ dico·nõ creditis michi. Quis ex vobis arguet me de pctõ Si veritatẽ dico vobis:q̃re vos nõ creditis michi? Qui ex deo eſt verba dei audit. Off. Immittet angelꝰ dñi i circuitu timẽtiũ eũ ꝫ eripiet eos : guſtate ꝫ videte qm̃ ſuauis eſt dñs. V. Benedicã dñm i oĩ tpe ſẽp laus eiꝰ i ore meo.

SAcrificia dñe qs ꝓpenſius

iſta nos ſaluēt: q̄ medicinalibus ſunt īſtituta ieiunijs. Per dn̄m. Cōio. Panis quē ego dedero caro mea eſt ꝓ ſeculi vita. Poſtcō.

Tuoꝝ nos dn̄e largitate donoꝝ: ⁊ tēpoꝛalibus attolle pꝛeſidijs / ⁊ renoua ſempiternis Per dominum. Super populum Humiliate capita veſtra deo. Oꝛ.

Da q̄s dn̄e populis xp̄ianis: et q̄ pꝛofitenē agnoſcere: ⁊ celeſte munꝰ diligere qđ frequentāt. Per. ¶ Fē. vi. q̄ttuoꝛ tꝑm. Offiꝫ

De neceſſitatibꝰ meis eripe me dn̄e vide humilitatē meā ⁊ laboꝛē meū et dimitte oīa pctā mea. ꝑ. Ad te dn̄e leuaui aīam meā: deꝰ meꝰ i te cōfido non erubeſcā. Oꝛemꝰ. Flectamꝰ. Oꝛ.

Eſto dn̄e ꝓpicius plebi tue et quā tibi facis eſſe deuotā: benigno refoue miſeratꝰ auxilio. ꝑ. Lcō ezechiel ꝓphe xviij.

Hec dicit dn̄s deus. Aīa que peccauerit: ipſa moꝛiet. Filius non poꝛtabit iniquitatē patris: ⁊ pater non poꝛtabit iniquitatē filij. Juſticia iuſti ſup eū erit et īpietas impij erit ſup eum. Si aūt impiꝰ egerit penitētiam ab omnibus pctīs ſuis q̄ opatus eſt et cuſtodierit oīa p̄cepta mea / et fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā: vita viuet ⁊ non moꝛiet. Oīm iniquitatū eius quas operatus eſt: nō recoꝛdaboꝛ In iuſticia ſua quā operatꝰ eſt viuet. Nunq̇d volūtatis mee eſt moꝛs impij / dicit dn̄s deus: et nō magis vt cōuertat a vijs ſuis ⁊ viuat? Si aūt auerterit ſe iuſtus a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniq̇tatē ſcd̄m oēs abomīatiōes quas operari ſolet impius: nūq̇d viuet? Omnes iuſticie eiꝰ quas fecerat: nō recoꝛdabunt. In p̄uaricatiōe ſua qua p̄uaricatꝰ eſt: ⁊ i pctō ſuo qđ peccauit / i ip̄is moꝛiet. Et dixiſtis. Nō eſt equa via dn̄i. Audite ergo domꝰ iſrael. Nunq̇d via mea nō eſt equa: et nō magis vie veſtre pꝛaue ſūt? Cū enī auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua ⁊ fecerit iniq̇tates: moꝛiet i eis. In iniuſticia ſua quā opatꝰ eſt: moꝛiet. Et cū auerterit ſe impius ab impietate ſua quā opatꝰ eſt / ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā: ip̄e aīam ſuā viuificabit. Cōſiderās enī ⁊ auertēs ſe ab oībꝰ iniq̇tatibꝰ ſuis q̄s opatus eſt: vita viuet ⁊ nō moꝛiet. Dicit dn̄s oīp̄s. Gꝛ. Saluū fac ſeruum tuū deꝰ meꝰ ſꝑantē i te. ℣. Auribꝰ percipe dn̄e oꝛonē meā Tractus

Domine nō ſcd̄m pctā noſtra que fecimꝰ nos: neq̄ ſcd̄m iniq̇tates noſtras retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne memineris iniquitatū noſtraꝝ antiquaꝝ / cito anticipēt nos mīe tue / quia pauperes facti ſumꝰ nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr̄ ℣ Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ pꝛopter gl'iam nomīs tui dn̄e libera nos / ⁊ ꝓpicius eſto pctīs noſtris pꝛopter nomē tuū Se. iohēm. v.

In illo tp̄e Erat dies feſtus iudeoꝝ: ⁊ aſcēdit ieſus hieroſolymā. Eſt aūt hieroſolymis pꝛobatica piſcina: q̄ cognominabatur hebꝛaice bethſaida / quinq̄ poꝛticus habens. In his iacebat multitudo magna languētiū / cecoꝝ / claudoꝝ / aridoꝛū / expectantiū aque motū. Angelus aūt dn̄i ſcd̄m tempus deſcendebat i piſcinā ⁊ mouebat aquā: et qui pꝛioꝛ deſcendiſſet i piſcinā poſt motionē aque: ſanꝰ fiebat a quacūq̄ detinebatur infirmitate. Erat aūt quidā homo ibi triginta et octo annos habēs in infirmitate ſua. Hūc cū vidiſſet ieſus iacentē et cognouiſſet qꝛ multū iā tēpꝰ haberet: dixit ei. Vis ſanꝰ fieri? Reſpōdit ei lāguidus. Dn̄e /hoīem nō habeo vt cum turbata fuerit aqua: mittat me ī piſcinā. Dū venio cui ego: aliꝰ ante me deſcēdit Dixit ei ieſꝰ. Surge: tolle grabatū tuū/⁊ ambula. Et ſtati ſanus factꝰ eſt hō ille: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuū et ambulabat. Erat autē ſabbatū: in illa die Dicebāt ergo iudei: illi qui ſanus fuerat. Sabbatū eſt: nō licet tibi tollere grabatū tuū Reſpōdit eis. Qui me fecit ſanū: ille michi dixit. tolle grabatū tuū ⁊ ambula. Interrogauerūt ergo eū Quis eſt ille hō qui dixit tibi/tolle grabatū tuū et ābula? Is aūt qui ſanꝰ fuerat effectus: neſciebat q̄s eſſet Jeſus aūt declinauit a turba cōſtituta in loco Poſtea iuenit eū ieſꝰ in tēplo: ⁊ dixit illi Ecce ſanꝰ factꝰ es: iā noli peccare/ne deterꝰ tibi aliquid cōtingat. Abijt ille hō ⁊ nūciauit iudeis qꝛ ieſꝰ eſſet: q̄ fecit eum ſanū. Offꝫ. Bn̄dic aīa mea dn̄o/⁊ noli obliuiſci oēs retributiōes eiꝰ: ⁊ renouabitꝛ ſicut aq̄le iuuētꝰ tua. V. Qui ꝓpiciatꝛ oībꝰ īiq̄tatibꝰ tuis ⁊ redimit de īteritu vitā tuā: qui coꝛonat te ī miſeratione et miſericoꝛdia. Secꝛ.

Suſcipe dn̄e q̄s munera noſtris oblata ſeruitijs: ⁊ tua ꝓpicius dona ſāctifica. Per. Cōio. Erubeſcāt ⁊ cōturbētur oēs inimici mei: auertantur retroꝛſū et erubeſcāt valde velociter. Pꝰcō.

Per huius dn̄e operationē miſterij/⁊ vicia noſtra purgentur: ⁊ iuſta deſideria compleantur. Per dn̄m. Sup populum Humiliate capita veſtra deo. Oꝛ.

Exaudi nos miſericoꝛs deꝰ et mentibus noſtris gratie tue lumen oſtende. Per dominū.

¶ Sabbō quattuoꝛ tp̄m. Offi.

Intret oꝛo mea in conſpectu tuo: iclina aurē tuā ad ꝓcē meā dn̄e. Ps. Dn̄e deꝰ ſalutꝫ mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. Oēs oꝛones ſine Dn̄s vobiſcū. dicunꝛ: pꝛeter vltimā que eſt ante epl'am. Et ad oēs oꝛones dicitꝛ Oremꝰ. ſicut et ad oēs oꝛones dꝫ Flectamꝰ ge. ꝓterq̄ ad vltimā: et oēs lcões cū ſuis titulis legūꝛ. Oꝛ.

Populū tuū q̄s dn̄e ꝓpicius reſpice: atq̄ ab eo flagella tue iracūdie clemēter auerte. Per. Lcō libꝛi deutronomij. xxvi.

In diebus illis Locutus eſt moyſes ad dn̄m dicens. Reſpice dn̄e de ſāctuario tuo: et de excelſo celoꝝ habitaculo / ⁊ benedic populo tuo iſrl': et terre quā dediſti nobꝫ ſicut iuraſti pr̄ibꝰ noſtris dare terrā lacte ⁊ melle manantē. Audi iſrl'. Hodie dn̄s deꝰ tuus ꝓcepit tibi vt facias mādata eiꝰ atq̄ iudicia: ⁊ cuſtodias et impleas ex toto coꝛde tuo/⁊ ex tota aīa tua Dn̄m elegiſti hodie vt ſit tibi deꝰ /⁊ ābules in vijs eius vt cuſtodias cerimonias illius ⁊ mādata eiꝰ atq̄ iudicia: ⁊ obedias eiꝰ iperio En dn̄s elegit te hodie vt ſis ei populus peculiaris ſicut locutꝰ eſt tibi: et cuſtodias oīa precepta eiꝰ/⁊ faciat te excelſioꝛē cūctis gētibꝰ quas creauit in laudē et nomē et glīam ſuā vt ſis populus ſanctus domini dei tui: ſicut locutus eſt tibi. Grad. Pꝛopicius eſto dn̄e peccatis noſtris neq̄ dicāt gētes vbi eſt de⁹ eorū ℣ Adiuua nos deus ſalutaris nr̄ ⁊ propter honorem nominis tui dn̄e libera nos. Non repetat̄ gr̄. Ore⁹. Flectam⁹ genua Leua. Or̄

DEus qui nos per temporalia ducis ad eterna: pretēde miſericordiā tuam ad celeſtia promiſſa nitentibus: et qr̄ tuum eſt quod in te credim⁹/ tuum ſit omne quod viuimus. Per dn̄m.

Lectio libri deuteronomii.xi.ca.

IN diebus illis. Dixit moyſes filijs iſrael. Si cuſtodieritis mandata que ego precipio vobis: ⁊ feceritis ea vt diligatis dominū deum veſtrū/ ⁊ ambuletis in omnibus vijs eius adherētes ei/ diſperdet dn̄s omēs gētes iſtas ante faciem veſtram/ ⁊ poſſidebitis eas que maiores et fortiores vobis ſunt. Omnis locus quem calcauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto ⁊ libano ⁊ flumine magno eufrate: vſq̄ ad mare occidentale erunt termini veſtri/ nullus ſtabit cōtra vos. Terrorem veſtrū ⁊ formidinē dabit dn̄s deus veſter: ſuper omnē terram quam calcaturi eſtis/ ſicut locutus eſt vobis dominus deus veſter. Gr̄. Protector noſter aſpice deus ⁊ reſpice ſup̄ ſeruos tuos. ℣. Dn̄e deus virtutū exaudi preces ſeruoꝝ tuoꝝ. Orem⁹. Flectamus genua Leuate. Oratio.

PRotector noſter aſpice deus: vt q̄ malorum noſtroꝝ pondere premimur: percepta miſericordia libera tibi mente famulemur. Per dominum noſtrū

Lectio libri machabeorum.ij.i.c.

IN diebus illis Orationem faciebant ſacerdotes: dum offerrēt ſacrificiū ꝓ populo iſrł ionatha inchoante/ ceteris autē reſpondentib⁹ ⁊ dicentibus. Benefaciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamenti ſui quod ad abraham/ yſaac ⁊ iacob locut⁹ eſt ſeruorum ſuoꝝ fidelium. Et det vobis cor omnibus vt colatis eum: et faciatis eius voluntatē/ corde magno et animo volenti. Adaperiat dominus cor veſtrum ī lege ſua et in preceptis ſuis: et faciat pacem. Exaudiat dominus orationes veſtras ⁊ reconciliet̄ vobis: nec vos deſerat in tēpore malo: dominus deus noſter. Grad. Conuertere dn̄e aliquantulum: et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e refugium fact⁹ es nobis a generatione ⁊ progenie. Ore⁹ Flectamus genua Leuate. Oro.

ADeſto queſumus dn̄e ſupplicationibus noſtris: vt eſſe te largiente mereamur et inter proſpera humiles/ ⁊ inter aduerſa ſecuri. Per dn̄m noſtrum.

Lectio libri ſapientie. xxxvi. cap̄.

MIſerere noſtri deus omnium et reſpice nos: et oſtende nobis lucem miſerationū tuarum/ ⁊ īmitte timorem tuum ſuper gētes que non exquiſierunt te vt cognoſcant quia non eſt deus niſi tu/ vt enarrēt mirabilia tua. Alleua manū tuam ſup̄ gentes alienas: vt videant potentiā tuam. Sicut enim in conſpectu eorum ſanctificatus es ī nobis: ſic in conſpectu noſtro magnificaberis ī illis/ vt cognoſcant te ſicut ⁊ nos cognouimus/ qr̄ non eſt deus preter te domine. Innoua ſigna: ⁊ īmuta mirabilia. Glorifica manum: et brachium dextrum. Excita furorem: ⁊ effunde irā. Extolle aduerſariū ⁊ afflige inimicū. Festina tẽpꝰ et memẽto finis: vt enarrẽt vniuersa mirabilia tua dñe deꝰ nr̃. Gr. Saluū fac ppl̃m tuū dñe: ⁊ bñdic hereditati tue. ℣. Ad te dñe clamabo deꝰ meꝰ ne sileas a me: ⁊ ero similis descẽdẽtibus in lacū. Oꝛemꝰ. Flectamus genua Leuate Oratio

Actiones nr̃as q̃s dñe aspirando p̄ueni ⁊ adiuuando ꝓsequere: vt cūcta nostra oꝑatio a te sẽper incipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Per dominū nostrum.

Lectio danielis ꝓphete iij. capi.

Angelus dñi descẽdit cū azaria ⁊ socijs eiꝰ in foꝛnacẽ: ⁊ excussit flãmã ignis de foꝛnace. ⁊ fecit mediū foꝛnacꝫ q̄si vẽtū roꝛflantẽ. Flãma aūt diffusa est suꝑ foꝛnacẽ cubitis q̄dꝛagintanouẽ et incẽdit q̃s repperit iuxta foꝛnacẽ de caldeis ministros regis qui eã incendebãt. Illos aūt oĩno nõ tetigit ignis neq; ꝯtristauit: nec quicq̃ molestie intulit. Tūc hi tres q̄si ex vno oꝛe laudabãt ⁊ glificabãt: ⁊ bñdicebãt deū i foꝛnace dicẽtes. Bñdictus es dñe deꝰ patrū nr̃oꝝ ⁊ laudabilis ⁊ gliosus ⁊ superexaltatus in scl̃a. Et bñdictū nomẽ glie tue qđ est sanctū: ⁊ laudabile ⁊ superexaltatū in oĩbus seculis. Bñdictꝰ es in tẽplo sctõ gl̃e tue: ⁊ suꝑlaudabilis ⁊ suꝑgliosꝰ in scl̃a. Bñdictus es in thꝛono regni tui: ⁊ suꝑlaudabilis ⁊ superexaltatus in scl̃a. Bñdictus es suꝑ sceptrū regni diuinitatis tue: et suꝑlaudabilis ⁊ superexaltatus in scl̃a. Bñdictꝰ es q̃ intueris abyssos ⁊ sedes suꝑ cherubin: et suꝑlaudabilis ⁊ superexaltatꝰ in scl̃a. Bñdictꝰ es q̃ ambulas suꝑ pẽnas vẽtoꝝ ⁊ suꝑ vndas maris: ⁊ suꝑlaudabilis ⁊ superexaltatꝰ in scl̃a

Duo clerici de scd̃a foꝛma in suꝑpellicijs ad gradū choꝛi dicãt tr̃.

Benedictꝰ es in firmamẽto celi ⁊ laudabilis ⁊ gliosus in scl̃a. Choꝛꝰ idẽ. Clerici. ℣. Bñdicite oĩa oꝑa dñi dño. bñd celi dño. bñdicite ãgeli dñi dño. Choꝛus post vnūquodq; ℣ rñdeat. Hymnū dicite ⁊ superexaltate eū in secula. Clerici. ℣. Bñdicite aq̄ q̄ suꝑ celos sũt dño bñd oẽs virtutes dñi dño. bñd sol ⁊ luna dño. Choꝛus Hymnū. Clerici. ℣. Bñd stelle celi dño. bñd ymber ⁊ ros dño bñd oĩs spũs dei dño. Cho Hymnū. Cle. ℣ Bñd ignis ⁊ estꝰ dño. bñd noctes ⁊ dies dño. bñd tenebꝛe ⁊ lumẽ dño. Cho. Hymnū. Cle. ℣. Bñd frigꝰ ⁊ cauma dño bñd pꝛuina ⁊ niues dño bñd fulgura ⁊ nubes dño. Cho. Hymnū. Cleri. ℣. Bñdicat t̃ra dño. bened mõtes ⁊ colles dño bñd oĩa nascẽtia terre dño. Cho. Hymnū. Cle. ℣. Bñd maria ⁊ flūia dño. bñd fõtes dño. bened cete ⁊ oĩa q̄ mouent̃ in aq̄s dño. Cho Hymnū. Cle. ℣ Bñd volucres celi dño. bened bestie ⁊ vniuersa pecoꝛa dño. bñd filij hominū dño. Cho. Hymnū. Cle. ℣ Bñdicat isrl̃ dño. bñd sacerdotes dñi dño bñd serui dñi dño. Cho. Hymnū. Cleri. ℣. Bened sp̄us ⁊ aĩe iustoꝝ dño. bñd scĩ ⁊ humiles coꝛde dño. Cho. Hymnū. Cle. ℣. Bñd anania azaria misael dño Cho Hymnū. Postea clerici recipiãt tractū Bñdictus es in firmamẽto celi. et percãtet̃ a choꝛo Sequit̃ Dñs vobiscū. et Oꝛemꝰ Hic nõ dicat̃ Flectamꝰ gc. le. Or.

Deus qui tribꝰ pueris mitigasti flãmas ignium: concede propicius: vt nos famulos tuos nõ exurat flãma vicioꝝ. Per

Hic dicuntur memoꝛie conſuete
Ad theſſalonicenſes. pꝛime. v.

Fratres: Rogamꝰ vos coꝛripite inquietos: cõſolamini puſillanimes/ſuſcipite infirmos/patientes eſtote ad oẽs Videte ne quis malũ pꝛo malo alicui reddat: ſed ſemꝑ quod bonũ eſt ſectamini inuicẽ et in oẽs Sẽper gaudete: ſine itermiſſiõe oꝛate / in oĩbus gratias agite. Hec eſt enĩ volũtas dei in xp̃o ieſu in oĩbꝰ vobis. Spiritũ nolite extinguere: ꝓphetias nolite ſpernere Oĩa aũt pꝛobate: quod bonũ eſt tenete/ab oĩ ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe aũt deus pacis ſctĩficet vos per oĩa vt integer ſpiritus veſter et aĩa et coꝛpꝰ ſine querela in aduentu dñi noſtri ieſu chꝛiſti ſeruetur. Duo clerici de ſecũda foꝛma in cappis nigris ad gradum choꝛi ſimul cantent totum et integrum iſtum tractum.

Laudate dñm oẽs gẽtes: et collaudate eũ oẽs pp̃li. ℣. Qm̃ confirmata eſt ſuꝑ nos miĩa eius: et veritas domini manet in eternũ. Secundũ matheũ xvij.

In illo tp̃e: Aſſumpſit ieſus petrũ et iacobũ et iohannẽ fratrẽ eius: et duxit illos in montem excelſũ ſeoꝛſũ/et trãſfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol: veſtimenta autẽ eius facta ſũt alba ſicut nix Et ecce apparuerũt illis moyſes et helyas: cũ eo loquẽtes. Reſpõdens aũt petrus: dixit ad ieſum. Dñe: bonũ eſt nos hic eſſe. Si vis faciamꝰ hic tria tabernacula: tibi vnũ/moyſi vnũ/et helye vnũ Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lucida obũbꝛauit eos. Et ecce vox de nube: dicẽs. Hic eſt filius meꝰ dilectꝰ in quo michi bene cõplacui ipſũ audite. Et audientes diſcipuli: ceciderũt in faciẽ ſuã/et timuerunt valde Et acceſſit ieſus et tetigit eos: dixitq; eis. Surgite: et nolite timere. Leuantes autẽ oculos ſuos: neminẽ viderũt niſi ſolũ ieſum. Et deſcẽdẽtibus illis de mõte: p̃cepit eis ieſus dicẽs. Nemini dixeritis viſionẽ donec filiꝰ hoĩs a moꝛtuis reſurgat

Offꝛ. Dñe deꝰ ſalutis mee in die clamaui et nocte coꝛã te. intret oꝛo mea i cõſpectu tuo dñe. ℣. Inclina aurẽ tuã ad p̃cẽ meã dñe longe feciſti notos meos a me: clamaui ad te domine tota die expandi manus meas ad te. Secreta.

Preſẽtibꝰ ſacrificiis q̃s dñe ieiunia nr̃a ſãctifica: vt qđ obſeruãtia nr̃a ꝓfitet extrinſecꝰ: intriſecus operetur. Per dñm. Cõio.

Domine deus meus in te ſperaui: libera me ab oĩbus perſequẽtibꝰ me et eripe me. Poſtcõ

Quos diuino dñe reficis miſterio perpetuo defende ꝓſidio, et quos imbuiſti celeſtibus inſtitutis: ſalutaribꝰ comitare ſolatiis. Per. Si ep̃s fuerit: dicatur ſuper populũ hec oꝛatio. Oꝛemꝰ Humiliate capita veſtra deo. Oꝛ

Fideles tuos dñe bñdictio deſiderata confirmet: que eos et a tua volũtate nũq̃ faciat diſcrepare: et tuis ſemper indulgeat beneficiis gratulari. Per d

Tamen ſi ep̃s p̃ſẽs fuerit et oꝛdines dederit non dicet ¶ Dñica ſecunda quadꝛageſime. Officiũ.

Reminiſcere miſerationũ tuarũ dñe et miẽ tue que a ſeculo ſũt: ne vnq̃ dominent nobis inimici noſtri libera nos deꝰ iſrael ex omībus āguſtijs nřis. ℣ Ad te dñe leuaui aīam meā: de⁹ me⁹ in te cō fido non erubeſcam. Oratio

Deus qui cōſpicis omī nos virtute deſtitui īterius exteriuſq; cuſtodi: vt ab oībus aduerſitatibus muniamur ī corpore: ⁊ a prauis cogitationib⁹ mūdemur in mente. Per dominum. Ad theſſalonicenſes. i. iiij. capl'o

Fratres. Rogamus vos et obſecramus ī dño ieſu: vt quēadmodū accepiſtis a nob; q̄modo oporteat vos ambulare ⁊ placere deo/ ſic ⁊ ābuletis vt abūdetis magis. Scitis eni q̄ p̄cepta dederi vobis: per dñm ieſū. Hec eſt eni volūtas dei ſctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a fornicatiōe/ vt ſciat vnuſq́ſq; vřm/ ſuum vas poſſidere in ſctificatione et honore. Nō in paſſione deſiderij ſicut ⁊ gentes q̄ ignorant deū. Et ne q̄s ſupgrediat neq; circumueniat ī negocio fratrē ſuū: qm̄ vindex eſt dñs de his oībus q̄ predixim⁹ vobis/ ⁊ teſtificati ſum⁹. Non eni vocauit nos de⁹ in imūdiciā: ſ; ī ſctificationē. In xp̄o ieſu dño nřo. Gr. Tribulatōes cordis mei dilatate ſūt: de neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe. ℣ Vide hūilitatē meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea. Tractus.

Dixit dñs mulieri chananee non eſt bonū ſumere panē filioꝝ/ ⁊ mittere canib⁹ ad mādūcādū. ℣ At illa dixit. etiā dñe/ nā et catelli edūt de micis que cadūt de mēſa dñoꝝ ſuoꝝ. ℣ Ait illi ieſ⁹ o mulier magna ʒ fides tua: fiat tibi ſicut petiſti. Se. mathēū xv

In illo tpe. Egreſſus ieſus: ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſydonis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa: clamauit dicens ei. Miſerere mei dñe fili dauid: filia mea male a demonio vexat. Qui nō reſpōdit ei verbū. Et accedētes diſcipuli ei⁹: rogabāt eū dicētes. Dimitte eā: q: clamat poſt nos. Ipſe aūt reſpōdēs: ait. Nō ſū miſſus: niſi ad oues q̄ perierūt dom⁹ iſrael. At illa venit et adorauit eū dicēs. Dñe adiuua me. Qui rūdens ait. Nō eſt bonū ſumere panē filioꝝ: ⁊ mittere canib⁹. At illa dixit. Etiā dñe. Nā et catelli edūt de micis q̄ cadūt de mēſa dñoꝝ ſuoꝝ. Tūc reſpōdens ieſ⁹: ait illi. O mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſanata ʒ filia ei⁹: ex illa hora. Off. Meditabor ī mādatis tuis q̄ dilexi valde: et leuabo man⁹ meas ad mādata tua q̄ dilexi. Secreta

Eccleſie tue dñe munera placat⁹ aſſume: q̄ ⁊ miſericors offerēda tribuiſti: ⁊ in noſtre ſalutis potēter efficis tranſire myſterium. P. Prefa. quotid. Cōio. Intellige clamorē meū/ ītēde voci orōnis mee rex me⁹ ⁊ de⁹ meus: qm̄ ad te orabo dñe. Poſtcōio.

Corporis et ſanguīs ſacroſcti dñe queſum⁹ gr̄a nos ſumpta viuificet: ⁊ quod myſticis actionib⁹ pollicetur/ eternis effectibus largiatur. Per dñm.

¶ Feria ſecūda. Ad miſſā. Offm.

Redime me dñe ⁊ miſerē mei pes ei me⁹ ſtetit ī via recta ī eccleſijs bñdicā dñm. ℣ Iudica me dñe qm̄ ego in innocētia mea igreſſus ſū: ⁊ in dño ſperās nō īfirmabor. Flectam⁹ ge. Or.

Preſta q̄s omipotēs deus: vt familia tua que ſe affligendo carnē ab alimentis abſtinet: ſectando iuſticiā a culpa ieiunet. Per. Lcō danielis ꝓphete .x.

IN diebꝰ illis Orauit daniel ad dñm dicēs. Dñe deus noſter qui eduxiſti populū tuum de terra egypti in manu forti: et feciſti tibi nomen ſcdm diem hanc peccauimus / iniquitatē fecimus dñe in oēm iuſticiā tuā. Auertatꝰ obſecro ira tua et furor tuus: a ciuitate tua hierlm / et a mōte ſancto tuo. Propter pctā eni noſtra et iniquitates patrū noſtrorum hieruſalē ⁊ ppl's tuus in opprobriū ſunt oibus per circuitū noſtrum Nūc ergo exaudi deꝰ noſter orōnē ſerui tui et preces eius: ⁊ oſtēde faciē tuā ſuper ſctuariū tuū quod deſertū eſt. Propter temetipſū inclina deus meus aurē tuā et audi: aperi oculos tuos ⁊ vide deſolationē noſtrā et ciuitatem ſuper quā inuocatū eſt nomē tuū. Neqꝫ eni in iuſtificationibus noſtris ꝓſternimꝰ preces ante faciē tuā: ſed i miſerationibꝰ tuis multis. Exaudi dñe: placare dñe / attende et fac Ne moreris ꝓpter temetipſū deꝰ meus: qꝛ nomen tuū inuocatū eſt ſup ciuitatē et ſup populū tuū / dñe deꝰ noſter. Gr.

Adiutor meus et liberator meus eſto dñe ne tardaueris. ℣. Cōfūdātur ⁊ reuereant inimici mei qui querunt animam meā. Tractus

DOmine non ſcdm pctā noſtra que fecimus nos: neqꝫ ſcdm iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniquitatū noſtrarū antiquarū cito anticipent nos miſericordie tue qꝛ pauperes facti ſumus nimis. Hic non ſtat genuflexio cum dicitur. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā nois tui dñe libera nos / et propicius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum. Scdm iohannē. viij.

IN illo tpe: Dixit ieſus turbis iudeorum. Ego vado et queretis me: ⁊ in peccato veſtro moriemini. Quo ego vado: vos nō poteſtis venire. Dicebant ergo iudei. Nūqd interficiet ſemetipſū: qꝛ dicit / quo ego vado vos non poteſtis venire? Et dicebat eis Vos de deorſū eſtis ego de ſuperius ſū Vos de mūdo hoc eſtis: ego nō ſū de hoc mūdo. Dixi ergo vobis: qꝛ moriemini in pctīs vrīs. Si enim nō credideritis qꝛ ego ſū: moriemini in pctō veſtro Dicebāt ergo ei. Tu quis es? Dixit eis ieſus. Principiū qui et loquor vobis Multa habeo de vobis loqui et iudicare: ſed qui me miſit verax eſt. Et ego que audiui ab eo: hec loquor in mūdo. Et nō cognouerūt: qꝛ patrē eius dicebat deū. Dixit ergo eis ieſus. Cū exaltaueritis filiū hominis ⁊ tunc cognoſcetis quia ego ſum. Et a meipſo facio nichil: ſed ſicut docuit me pater / hec loquor. Et qui me miſit mecū eſt: et non reliquit me ſolū. Quia ego que placita ſunt ei: facio ſēp. Offm.

Bñdicā dñm qui tribuit michi intellectum: ꝓuidebā deū in conſpectu meo ſemper qm̄ a dextris eſt michi ne cōmouear. ℣. Cōſerua me domine quoniā in te ſperaui: ego dixi deus meꝰ es tu / dñs pars hereditatis mee. Se.

HEc hoſtia qs domine placationis et laudis: tua nos propiciatione dignos efficiat. Per dominū. Cōio. Domine dominus noſter ꝙ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. Poſtcōio.

HEc nos cõmunio dñe purget a crimine: et celeſtis remedij faciat eſſe cõſortes. Per d̄. Sup pplm̄. Hũilia.ca.v.d. Or.

ADeſto ſupplicatiõib⁹ nr̃is oĩpotẽs deus: ⁊ q̄bus fiduciam ſperande pietatis indulges: ꝯſuete mĩe tribue benign⁹ effectũ. Per d̄. ¶Feria tercia. Officium.

TIbi dixit cor meũ q̄ſiui vultũ tuũ / vultũ tuũ dñe requiram ne auertas faciem tuã a me. ꝑ. Dñs illũiatio mea: ⁊ ſalus mea quẽ timebo? Flectam⁹. Or.

PErfice q̄s dñe benignus i nobis obſeruãtie ſcẽ ſubſidiũ: vt q̄ te auctore facienda cognouim⁹ / te operãte cõpleamus. Per. Lectio libri regũ. iij.xvij.

IN dieb⁹ illis. Fact⁹ eſt ſermo dñi ad helyã theſbitẽ dicens. Surge ⁊ vade in ſareptã ſidoniorũ: ⁊ manebis ibi. Precepi eñi ibi mulieri vidue: vt paſcat te. Surrexit helyas ⁊ abijt i ſareptã. Cũq̧ veniſſet ad portã ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligens ligna. Et vocauit eam: dixitq̧ ei. Da michi paululũ aq̄ in vaſe: vt bibã. Cũq̧ illa pergeret vt afferret: clamauit poſt tergũ eius dicens. Affer michi obſecro et bucellã panis: i manu tua. Que rñdit. Viuit dñs de⁹ tuus: qꝛ nõ habeo panẽ niſi q̄tũ pugillus capere poteſt farine i hydria et paululũ olei in lechito. En colligo duo ligna: vt igrediar ⁊ faciã illud michi ⁊ filio meo / vt comedam⁹ ⁊ moriamur. Ad quã helyas ait. Noli timere: ſed vade ⁊ fac ſicut dixiſti. Verũtamẽ michi primũ fac de ipſa farinula ſubcinericiũ panẽ paruulũ ⁊ affer ad me: tibi autem ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec aũt dicit dñs deus iſrael: hydria farie nõ deficiet / nec lechitus olei minuet̃ / vſq̧ in diẽ in qua datur⁹ eſt dñs pluuiã ſup faciẽ terre. Que abijt ⁊ fecit iuxta verbũ helye: ⁊ comedit ipſe et illa / ⁊ dom⁹ eius tota. Et ex illa die hydria farine nõ defecit: ⁊ lechit⁹ olei nõ ʒ iminut⁹ iuxta verbũ dñi qđ locut⁹ fuerat in manu helye. Gr. Iacta cogitatũ tuũ i dño ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dñz exaudiuit vocẽ meã ab his q̄ appropinquant michi.

IN illo tp̃e. Se. mat. xxiij. Locut⁹ eſt ieſ⁹ ad turbas: ⁊ ad diſcipulos ſuos dicens. Sup cathedrã moyſi: ſederũt ſcribe et pharisei. Oĩa ergo q̄cũq̧ dixerit vobis ſeruate ⁊ facite: ſcđm vero opa eoꝝ nolite facere. Dicũt eñi et nõ faciũt. Alligãt enim onera grauia ⁊ iportabilia ⁊ iponũt in humeros hoim: digito autẽ ſuo nolũt ea mouere. Oĩa vo opa ſua faciũt: vt videant̃ ab hoibus. Dilatãt ei philacteria ſua ⁊ magnificant fimbrias. Amant autẽ primos accubitus in cenis: et p̄mas cathedras i ſynagogis / ⁊ ſalutationes i foro / ⁊ vocari ab hoib⁹ rabbi. Vos aũt nolite vocari rabbi: vn⁹ eſt eñi magiſter vr̃ / omẽs aũt vos fr̃es eſtis. Et patrẽ nolite vocare vobis ſup terrã. Vn⁹ eſt eñi pater veſter q̄ in celis eſt. Nec vocemĩ magiſtri: qꝛ magiſter veſter vn⁹ eſt xp̄s. Qui maior eſt veſtrũ: erit miſter vr̃. Qui aũt ſe exaltauerit hũiliabit̃: ⁊ q̄ ſe hũiliauerit / exaltabit̃. Offr̃. Miſerẽ michi dñe ſcđm magnã miam tuam dele dñe iniq̄tatẽ meam. ℣. Quoniã ĩiquitatẽ meã ego cognoſco:

et delictũ meũ ↄtra me eſt ſp. Sc̃.

Sanctificationẽ tuã nobꝫ dñe his myſterijs placat⁹ operare: q̃ nos ⁊ a terrenis purget vicijs: ⁊ ad celeſtia dona ꝑducat. P. Cõio. Narrabo oĩa mirabilia tua: letabor ⁊ exultabo ĩ te pſallã nomini tuo altiſſime. Poſtcõ.

Sit nobis dñe q̃s medicina mẽtis ⁊ corporis qḋ de ſctõ altari tuo ꝑcepim⁹: vt nullis aduerſitatibus fatigemur: qui tãti remedij participatiõe munimur. Per. Sup pplm. Hũiliate ca. Or̃.

Propiciare dñe ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ aĩaꝝ nr̃arũ medere lãguorib⁹: vt remiſſione percepta / in tua ſẽp bñdictione letemur. Per. ¶ Feria iiij. Offm.

Ne derelĩquas me dñe de⁹ me⁹ ne diſcedas a me: intẽde ĩ adiutoriũ meũ dñe virt⁹ ſalutis mee. Ps. Dñe ne in furore tuo arguas me: neq̃ ĩ ira tua corripias me. Oremus. Flectam⁹ genũ. Or.

Populũ tuũ q̃s dñe ꝓpici⁹ reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibus precipis abſtinere: a noxijs quoq̃ vicijs ceſſare concede. Per. Lectio libri heſter. xiiij. ca.

In dieb⁹ illis Orauit heſter ad dñm dicẽs. Dñe deus rex oĩps: in dicione tua cũcta ſũt poſita: ⁊ nõ eſt q̃ tue poſſit reſiſtere voluntati Si decreueris ſaluare nos cõtinuo liberabimur Tu enĩ dñe feciſti celũ ⁊ terrã: ⁊ q̃cq̃d celi ambitu cõtinetur. Dñs oĩm tu es: nec eſt q̃ reſiſtat maieſtati tue Et nũc dñe rex regũ de⁹ abrahã miſerere pplo tuo: q2 volũt nos inimici nr̃i ꝑdere ⁊ hereditatẽ tuã delere Ne deſpicias partẽ tuã quã redemiſti de egipto: ſed exaudi deꝓcationẽ nr̃am ⁊ ꝓpici⁹ eſto ſorti ⁊ funiculo hereditatis tue / et cõuerte luctũ nr̃m in gaudiũ vt viuẽtes laudemus nomen tuũ. Et ne claudas ora canẽtiũ te: dñe deus nr̃. Gr. Saluũ fac pplm tuũ dñe ⁊ bñdic hereditati tue. V⁹. Ad te dñe clamabo de⁹ me⁹ ne ſileas a me: ⁊ ero ſimilis deſcẽdẽtib⁹ in lacũ. Tr.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe vide humilitatẽ meã et laborẽ meũ: ⁊ dimitte oĩa pctã mea. V. Ad te leuaui aĩam meam de⁹ meus in te cõfido nõ erubeſcã neq̃ irrideãt me inimici mei. V⁹. Etenĩ vniuerſi q̃ te expectãt nõ cõfundentur. cõfundãtur oẽs facientes vana. Scḋm matheũ. xx.

In illo tp̃e: Aſcẽdens ieſus hieroſolimã: aſſũpſit duodecĩ diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illis Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolimã: et filius hoĩs tradet̃ principib⁹ ſacerdotũ et ſcribis / et condẽnabunt eũ morte. Et tradẽt eũ gentibus ad illudẽdũ: ⁊ flagellãdũ et crucifigendũ. et tercia die reſurget. Tũc acceſſit ad eũ mater filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis: adorans ⁊ petẽs aliq̃d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterã tuam / ⁊ vnus ad ſiniſtrã in regno tuo. Reſpõdens aũt ieſus dixit Neſcitis q̃d petatis. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus ſũ? Dicũt ei. Poſſum⁹ Ait illis. Calicẽ quidẽ meũ bibetis: ſedere aũt ad dexterã meã vel ad ſiniſtrã nõ eſt meũ dare vobis: ſed quib⁹ paratũ eſt a patre meo Et audiẽtes decẽ: indignati ſunt de duob⁹ fratrib⁹. Ieſus aũt vocauit eos ad ſe: et ait. Scitis q2 principes gentiũ dñantur eoꝝ: ⁊ qui maiores ſūt poteſtatē exercēt in eos. Nō ita erit īter vos. Sed q̄cūqꝫ voluerit īter vos maior fieri: ſit vr̄ miniſter. Et q̄ voluerit īter vos ꝑmꝰ eſſe: erit veſter ſeruꝰ Sicut filiꝰ hoīs nō venit miniſtrari ſꝫ miniſtrare/ ⁊ dare aīam ſuā: ī redēptionē ꝓ multis. Offꝫ.

Ad te dñe leuaui aīam meā deus meꝰ in te cōfido nō erubeſcā: neqꝫ irrideāt me īimici mei: etenī vniuerſi q̄ te expectāt nō cōfūdent. ℣ Dirige me ī veritate tua et doce me qꝛ tu es deus ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. Secreta.

Hoſtias dñe quas tibi offerimus ꝓpiciꝰ reſpice: et ꝑ hec ſacroſancta commercia/ vincula pctoꝝ nr̄oꝝ abſolue. Per d̄. Cōio Iuſtꝰ dñs ⁊ iuſticias dilexit: eq̄tatē vidit vultus eius. Poſtcōio

Proſit nobis dñe q̄s myſteriū frequētata ꝑceptio: vt a vetuſtatis ꝯditiōe purgati: ad tue nouitatis īcremēta tēdamus Per. Sup ꝑplm Hūilia.ca. Oꝛ

Deus innocētie reſtitutor ⁊ amator: dirige ad te tuoꝝ corda ſeruoꝝ vt ſpūs tui feruore concepto: ⁊ in fide inueniātur ſtabiles/ ⁊ in ope efficaces. Per dn̄. ī vnita. eiuſdē. ¶ Feria. v. Offm̄.

Deus ī adiutoriū meū intēde dñe ad adiuuādū me feſtina: cōfundātur ⁊ reuereant̄ inimici mei q̄ querūt aīam meā. Ps. Auertant̄ retrorſū ⁊ erubeſcāt: q̄ volūt michi mala. Flectamꝰ. Oꝛ

Preſta nobis q̄s dñe auxiliū grē tue: vt ieiuniis ⁊ orationibꝰ cōuenienter īteti: liberemur ab hoſtibꝰ mētis ⁊ corporis. Per d̄.

Lectō hieremie ꝓphē. xvii. c.

In diebus illis Locutus eſt hieremias propheta dicēs. Maledictus hō q̄ cōfidit in hoīe: ⁊ ponit carnē brachium ſuū/ ⁊ a dño recedit cor eius. Erit enim quaſi mirice ī deſerto: ⁊ non videbit cū venerit bonum/ ſed habitabit ī ſiccitate ī deſerto/ in terra ſalſuginis ⁊ inhabitabili. Bñdictus vir q̄ cōfidit in dño: ⁊ erit dñs fiducia eius. Et erit q̄ſi lignū q̄d trāſplātat̄ ſuꝑ aquas: qđ ad humorē mittit radices ſuas/ ⁊ non timebit cū venerit eſtus. Et erit foliū eiꝰ viride: ⁊ in tp̄e ſiccitatꝭ non erit ſolicitum/ nec aliq̄n deſinet facere fructū. Prauum eſt cor hoīs ⁊ īſcrutabile/ q̄s cognoſcet illud? Ego dñs ſcrutās corda ⁊ probās renes: qui do vnicuiqꝫ iuxta viā ſuam/ ⁊ iuxta fructū adinuentionū ſuarū. Dicit dñs omp̄s. Gr̄. Propicius eſto dñe pctis nr̄is nequā dicāt gentes vbi eſt deꝰ eoꝝ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: et ꝓpter honorē noīs tui dñe libera nos. Se. ioh. v. c.

In illo tp̄e Dixit ieſꝰ turbis iudeoꝝ. Non poſſum ego a meipſo facere quicq̄: ſed ſicut audio iudico. Et iudiciū meū iuſtū eſt: qꝛ nō quero voluntatē meā/ ſed voluntatē eius qui miſit me Si ego teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo: teſtimoniū meū non eſt verū. Alius eſt qui teſtimoniū ꝑhibet de me: et ſcio qꝛ verū eſt teſtimoniū eius qđ perhibet de me. Vos miſiſtis ad iohēm et teſtimoniū perhibuit veritati. Ego aūt nō ab hoīe teſtimoniū accipio: ſed hec dico vt vos ſalui ſitꝭ. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs: vos aūt voluiſtis ad horā exultare ī luce eiꝰ Ego aūt habeo teſtimoniū: maius iohāne. Opa enī que dedit mi mihi pater vt perficiā ea: ipſa opa que ego facio teſtimoniū phibēt de me/ qꝛ pater me miſit. Et q̄ miſit me pater ipſe teſtimoniū perhibet de me. Neq3 vocē eius vnq̄ audiſtis: neq3 ſpeciē ei9 vidiſtis. Et verbū ei9 nō habetis in vobꝫ manēs: qꝛ quē miſit ille huic vos nō creditis. Scrutamini ſcripturas in quib9 putatis vos vitā eternā habere: et ille ſūt q̄ teſtimoniū perhibēt de me. Et nō vultis venire ad me: vt vitā eternā habeatis. Claritatē ab hoib9 nō accipio: ſed cognoui vos/ qꝛ dilectionē dei nō habetis i vobis. Ego veni i noīe pris mei: et nō accepiſtis me. Si ali9 venerit in noīe ſuo: illū accipietis. Quomō vos poteſtis credere q̄ gloriā ab inuicē accipitis: ⁊ gloriā q̄ a ſolo deo eſt nō q̄ritis? Nolite putare qꝛ ego accuſatur9 ſim vos apud patrē: eſt q̄ accuſat vos moyſes in quo vos ſperatis. Si enī crederetis moyſi: crederetis forſitā ⁊ michi. De me enī ille ſcripſit. Si aūt illius litteris nō creditis: quō vbis meis credetis? Offr. Precat9 eſt moyſes in ꝯſpectu dñi dei ſui ⁊ dixit. Precatus eſt moyſes i ꝯſpectu dñi dei ſui ⁊ dixit: q̄re dñe iraſceris i pplo tuo/ parce ire aie tue memēto abrahā yſaac ⁊ iacob/ q̄b9 iuraſti dare trā fluētē lac ⁊ mel/ ⁊ placat9 fact9 eſt dñs de malignitate quā dixit facere pplo ſuo. V. Dixit dñs ad moyſē/ inueniſti gratiā i ꝯſpectu meo/ et ſcio te pre oib9. ⁊ feſtinās moyſes iclinauit ſe i terrā ⁊ adorauit dicēs/ ſcio qꝛ miſericors es i milibus auferēs iniq̄tatē ⁊ peccā. Secr.

Deus cui olim ſacrificiorꝫ varietate finita hoſtiā nūc offerimus ſingularē: adeſto votis tua inſpiratione ꝯceptis: vt in te ſperātiū ⁊ deſiderā iubeas pficere et peccā deleri. P. Co. Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē i me manet ⁊ ego i eo dicit dñs.

Gratia tua nos dñe q̄s9 nō derelinquat: q̄ ⁊ ſacre nos deditos faciat ſuituti: ⁊ tuā nobꝫ opē ſp acq̄rat largitatis: ⁊ ab oībus tueat aduerſis. Per. Super populū. Humiliate ca. ve. deo. Or.

Adeſto dñe famulis tuis: et perpetuā benignitatē largire poſcētibus: vt his qui te auctore et gubernatore gloriant: et congregata reſtaures/ et reſtaurata conſerues. Per dominum.

¶ Feria ſexta. Ad miſſam. Offīm.

Ego aūt cū iuſticia apparebo i ꝯſpectu tuo: ſaciabor dū manifeſtabit glīa tua. P. Exaudi dñe iuſticiā meā: intēde deprecationē meā. Glīa. Oremus. Flectam9 genua. leuate. Oratio.

Da q̄s omnipotens deus: vt ſacro nos purificante ieiunio: ſinceris mētibus ad ſancta ventura facias peruenire. Per dñm. Lectō libri geneſis. xxxvij.

In dieb9 illis: Dixit ioſeph fratribus ſuis. Audite ſōnium meū qd vidi. Putabā nos ligare manipulos in agro: ⁊ quaſi conſurgere manipulū meū ⁊ ſtare: veſtroſq3 manipulos circūſtātes adorare manipulū meū. Reſponderūt fratres eius. Nūquid rex noſter eris: aut ſubijciemur dicioni tue? Hec ergo cauſa ſōniorū atq3 ſermonū inuidie et odij fomitē miniſtrauit. Aliud quoq3 vidit ſōniū: qd narrās fratrib9 ait. Vidi per ſōniū quaſi ſolē lunā: et ſtellas vndeci adorare me.

Nõ cũ pr̃i ſuo ⁊ fratribus retuliſſet: increpauit eũ pater ſuꝰ ⁊ dixit. Quid ſibi vult hoc ſõniũ qḋ vidiſti? Nun ego ⁊ mater tua et fratres tui adorabimꝰ te ſuꝑ terrã? Inuidebant ei igitur fratres ſui: pater vero rem tacitꝰ cõſiderabat. Cũq; fratres illiꝰ ĩ paſcẽdis gregibus pr̃is morarent̃ ĩ ſichem: dixit ad eũ iſrael. Fratres tui paſcũt oues ĩ ſichimis: veni mittã te ad eos. Quo reſpõdente Preſto ſũ: ait. Uade ⁊ vide ſi cũcta pſpera ſint erga fratres tuos et pecora: ⁊ renuncia michi quid agat̃. Miſſus de valle ebrõ: venit in ſichẽ. Inuenitq; eũ vir errãtẽ in agro: ⁊ interrogauit eũ qḋ quereret. At ille reſpondit. Fr̃es meos quero. Indica michi vbi paſcũt greges? Dixitq; ei vir. Receſſerũt de loco iſto. Audiui aũt eos dicẽtes/ eamꝰ in dothaĩ. Perrexit ergo ioſeph poſt fr̃es ſuos: ⁊ inuenit eos ĩ dothaĩ. Qui cũ vidiſſẽt eũ ꝓcul: anteq̃ accederet ad eos cogitauerũt illũ occidere/ ⁊ mutuo loq̃bant̃. Ecce ſõniator venit Uenite occidamꝰ eũ/ ⁊ mittamꝰ in ciſternã veterẽ: dicemꝰq; fera peſſima deuorauit eũ. Et tũc apparebit/ qḋ illi ꝓſint ſõnia ſua. Audiẽs aũt hec rubẽ: nitebatur liberare eũ de manibꝰ eoꝝ. Et dicebat. Nõ interficiamꝰ aĩam eius nec effũdamus ſãguinẽ/ ſʒ ꝓĳcite eũ in ciſternã hãc q̃ eſt ĩ ſolitudine/ manꝰq; vr̃as ſeruate innoxias. Hoc aũt dicebat volẽs eripere eũ de manibꝰ eoꝝ: ⁊ reddere patri ſuo. Gr̃. Ad dñm dũ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Vꝰ. Dñe libera aĩam meã a labĳs iniquis ⁊ a lĩgua doloſa. Tr̃.

Domĩe non ſcd̃m pctã nr̃a q̃ fecimꝰ nos: neq; ſcd̃m iniquitates nr̃as retribuas nobis. V. Dñe ne memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ/ cito ãticipẽt nos mĩe tue/ q2 pauꝑes facti ſumꝰ nimis. Hic nõ fiat genufleccio ẽt dr̃. V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̃: ⁊ ꝓpter gliam nõis tui dñe libera nos/ ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctĩs nr̃is propter nomen tuum. Se. matheum. xxi.

In illo tp̃e. Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ Homo q̇dã erat paterfamilias qui plantauit vineã: ⁊ ſepẽ circũdedit ei. Et fodit in ea torcular ⁊ edificauit turrĩ: ⁊ locauit eã agricolis/ ⁊ peregre ꝓfectus eſt. Cum aũt tp̃s fructuũ appropinquaſſet miſit ſeruos ſuos ad agricolas/ vt acciperẽt fructꝰ eiꝰ. Et agricole apprehẽſis ſeruis eius: aliũ ceciderũt/ aliũ occiderũt/ aliũ vero lapidauerunt. Iterũ miſit alios ſeruos plures prioribꝰ: ⁊ fecerũt illis ſimilit̃. Nouiſſime autẽ miſit ad eos filiũ ſuũ dicens. Uerebuntur filiũ meũ. Agricole autẽ videntes filiũ: dixerũt intra ſe Hic eſt heres: venite occidamꝰ eũ/ et habebimus hereditatẽ eius. Et apprehenſũ eum: eiecerũt extra vineã/ ⁊ occiderũt. Cũ ergo venerit dñs vinee: qḋ faciet agricolis illis? Aiũt illi. Malos male perdet ⁊ vineã ſuã locabit alĳs agricolis/ q̇ reddant ei fructũ tp̃ibus ſuis. Dixit illis ieſus. Nũq̃ legiſtis in ſcripturis. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factꝰ eſt in caput anguli? A dño factũ ẽ iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Ideo dico vobis q2 auferet̃ a vobis regnũ dei: ⁊ dabit̃ genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit ſuꝑ lapidẽ iſtũ: cõfringetur

Sup quē vero ceciderit: conteret eū. Et cū audiſſent pricipes ſacerdotū ⁊ phariſei parabolas ei⁹ cognouerūt ꝙ de ipis diceret Et q̄rētes eū tenere: timuerūt turbas. Qm̄ ſicut ꝓphetā eū hēbāt. Offꝫ. Dn̄e i auxiliū meū reſpice: cōfūdank ⁊ reuereantur q̄ querūt aīam meā vt auferāt eā. ℣. Auertantur retrorſū et erubeſcāt qui cogitant michi mala. Secreta.

Hec i nobis ſacrificia dn̄e deus ⁊ actiōe ꝑmaneāt: ⁊ operatione firmenk. Per. Cōio. Tu domine ſeruabis nos: et cuſtodies nos a gn̄atiōe hac in eťnū. ꝑ⁹cō.

Sūc nos dn̄e q̄s accepto pignore ſalutis eterne ſic tēdere congruenter: vt ad eam peruenire poſſim⁹. Per. ℣. Sup ppſm. Humiliate capita veſtra deo. Or.

Da q̄s dn̄e populo tuo ſalutē mētis ⁊ corporis: vt bonis opibus īherendo/ tue ſemper virtutis mereak ꝓtectione defēdi. Per do. ¶ Sabbato. Officiū.

Lex dn̄i irreprehēſibilis cōuertēs aīas teſtimoniū dn̄i fidele ſapiētiā p̄ſtās paruulis. ℣. Celi enarrāt gliam dei: ⁊ opa manuū ei⁹ āñūciat firmamētū. Fle. Or.

Da q̄s dn̄e noſtris effectū ieiuniis ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſūpta/ ad noſtrarū vegetationē tranſeat aīaꝝ. Per dn̄m. Lcō libri geneſis. xxvii. c.

In diebus illis. Dixit rebecca filio ſuo iacob. Audiui patrē tuū loquētē cū eſau fratre tuo: ⁊ dicētē ei. Affer michi de venatione tua ⁊ fac cibos vt comedā: ⁊ benedicā tibi corā dn̄o/ āteꝗ̄ moriar. Nūc ergo fili mi acquieſce ꝯſiliis meis: ⁊ ꝑgens ad gregē/ affer michi duos hedos optimos/ vt faciā ex eis eſcas pr̄i tuo quibus libenter veſcik. Quas cū intuleris ⁊ comederit: bn̄dicat tibi priuſꝗ̄ moriak. Cui ille reſpōdit Noſti ꝙ eſau frater meus hō piloſus ſit: ⁊ ego lenis. Si attrectauerit me pater me⁹ et ſēſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere/ ⁊ iducat ſup me maledictionē ꝓ bn̄dictiōe. Ad quē mat. In me ſit (ait) iſta maledictio fili mi: tm̄ audi vocē meā/ et pergēs affer q̄ dixi. Abiit ⁊ attulit: deditq̄ matri. Parauit illa cibos ſicut nouerat velle patrē illi⁹: ⁊ veſtibus eſau valde bonis quas apd̄ ſe habebat domi/ induit eū. Pelliculaſq̄ hedoꝝ circūdedit manib⁹ et colli nuda ꝓtexit. Deditq̄ pulmētū: ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis dixit. Pat mi. At ille reſpōdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄ iacob Ego ſū eſau p̄mogenit⁹ tu⁹: feci ſicut p̄cepiſti michi Surge/ ſede ⁊ comede de venatione mea: vt bn̄dicat michi aīa tua. Rurſūq̄ yſaac ad filiū ſuū. Quō (inq̄t) tā cito inuenire potuiſti fili mi? Qui rn̄dit Voluntas dei fuit: vt cito michi occurreret q̄d volebā. Dixitq̄ yſaac. Accede huc vt tangā te fili mi: et ꝓbē vtrū tu ſis fili⁹ me⁹ eſau an nō. Acceſſit ille ad p̄trē: ⁊ palpato eo dixit yſaac. Vox quidem vox iacob eſt: ſꝫ man⁹/ man⁹ ſūt eſau. Et nō cognouit eū: q2 piloſe man⁹ ſimilitudinē maioꝛꝫ expreſſerāt. Bn̄dicēs ergo illi ait. Tu es fili⁹ me⁹ eſau? Reſpōdit Ego ſū. At ille. Affer (inq̄t) michi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bn̄dicat tibi aīa mea. Quos cum oblatos comediſſet: obtulit ei etiā et vinū. Quo hauſto: dixit ad eū Accede ad me: et da michi oſculū fili mi. Acceſſit: et oſculat⁹ eſt eū. Statimq; vt ſēſit veſtimētoꝝ illi⁹ fragrantiā: bñdicēs illi ait Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni cui bñdixit dñs. Det tibi deus de roꝛe celi ⁊ de pīguedine terre abūdantiā frumēti vini ⁊ olei: ⁊ ſeruiāt tibi ppłi/ et adoꝛēt te tribus Eſto dñs fratrū tuoꝝ: ⁊ incuruētur ante te filij mr̄is tue Qui maledixerit tibi ſit ille maledict⁹ ⁊ q bñdixerit tibi bñdictionibus repleat Uix yſaac ſermonē ꝯpleuerat: et egreſſo iacob foꝛas/ venit eſau. Coctoſq; de venatiōe cibos intulit pr̄i dicēs Surge pater mi et comede de venatiōe filij tui: vt bñdicat michi aīa tua Dixitq; illi yſaac Quis eni es tu? Qui reſpōdit. Ego ſū fili⁹ tuus pͥmogenit⁹ eſau. Expauit yſaac ſtupoꝛe vehemēti: ⁊ vltra q̄ credi poteſt admirās ait. Quis igit̄ ille eſt q dudū captā venationē attulit michi: ⁊ comedi ex oīb⁹ pꝛiuſq̄ tu venires? Bñdixiq; illi: ⁊ erit bñdictus Auditis eſau ſermonib⁹ patris: irrugijt clamoꝛe magno/ et ꝯſternat⁹ ait. Bñdic etiā ⁊ michi pater mi. Qui ait. Venit germanus tu⁹ fraudulēter: ⁊ accepit benedictionē tuā. At ille ſubiūxit. Juſte vocatū eſt nomē ei⁹ iacob: ſupplātauit eni me en altera vice Primogenita mea ante tulit: et nūc ſcdo ſurripuit bñdictionem meā. Rurſūq; ad patrē Nūqd nō reſeruaſti (ait) ⁊ michi bñdictionem? Reſpōdit yſaac. Dñm tuū illū conſtitui: ⁊ oēs fratres ſuos ſeruituti illius ſubiugaui. Frumēto ⁊ vino ⁊ oleo ſtabiliui eū: et tibi poſt hec fili mi vltra qd faciā? Cui eſau Num vnam inquit tantū bñdictionē habes pater? Michi q̄q; obſecro vt benedicas Cūq; eiulatu magno fleret mot⁹ yſaac dixit ad eū In pinguedine terre. et in roꝛe celi deſuper: erit bñdictio tua. Gr. Bonū eſt ꝯfiteri dño et pſallere noi tuo altiſſime. ℣. Ad annūciandū mane miſericoꝛdiā tuā: et veritatē tuā per noctē. Secundum lucam. xv

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolā hanc. Homo quidā habuit duos filios et dixit adoleſcētioꝛ ex illis patri Pater da michi poꝛtionē ſubſtātie q̄ me cōtingit. Et diuiſit illis ſubſtātiā Et nō poſt multos dies cōgregatis oībus adoleſcentioꝛ filius pegre pfectus eſt in regionē lōginquā: ⁊ ibi diſſipauit ſubſtantiā ſuā viuēdo luxurioſe Et poſtq̄ oīa ꝯſummaſſet: facta eſt fames valida in regione illa/ et ipſe cepit egere Et abijt ⁊ adheſit vni ciuiū regionis illi⁹: ⁊ miſit illū in villā ſuā: vt paſceret poꝛcos. Et cupiebat implere ventrē ſuū de ſiliquis quas poꝛci manducabāt: et nemo illi dabat In ſe aūt reuerſus: dixit Quāti mercēnarij in domo patris mei abūdāt panibus: ego aūt hic fame pereo Surgā/ ⁊ ibo ad patrē meū: ⁊ dicā ei. Pater peccaui in celū ⁊ coꝛā te: iā nō ſū dignus vocari filius tuus/ fac me ſicut vnū ex mercennarijs tuis. Et ſurgēs venit ad patrē ſuū. Cū aūt adhuc lōge eſſet: vidit illū pater ipſius/ et miſericoꝛdia motus eſt Et accurrēs cecidit ſupꝛa collū eius: ⁊ oſculatus eſt eū Dixitq; ei filius Pater peccaui in celū et coꝛā te: iam nō ſum dignus vocari fili⁹ tuus Dixit aũt pater ad ſeruos ſuos. Cito ꝓferte ſtolã primã et induite illũ: ⁊ date anulũ ĩ manu eius/ ⁊ calciamẽta in pedes eius. Et adducite vitulũ ſaginatũ et occidite/ ⁊ mãducemus ⁊ epulemur: q̃z hic filius meus mortuꝰ erat ⁊ reuixit/ perierat et inuentus eſt. Et ceperũt epulari. Erat aũt filius eiꝰ ſenior ĩ agro. Et cũ veniret ⁊ appropinquaret domui: audiuit ſymphoniam ⁊ chorũ/ ⁊ vocauit vnũ de ſeruis: ⁊ interrogauit q̃d hec eſſent. Iſq; dixit illi. Frater tuꝰ venit: ⁊ occidit pr̃ tuꝰ vitulũ ſaginatũ/ q̃z ſaluũ illum recepit Indignatꝰ ē aũt: ⁊ nolebat introire. Pater ergo illiꝰ egreſſus: cepit rogare illũ. At ille rñdens: dixit pr̃i ſuo. Ecce tot ãnis ſeruio tibi et nũq̃ mandatũ tuũ p̃terij/ et nunq̃ dediſti michi hedũ vt cum amicis meis epularer. Sz poſtq̃ hic filiꝰ tuꝰ q̃ deuorauit ſubſtantiã ſuã cũ meretricibꝰ venit: occidiſti illi vitulũ ſaginatũ. At ille dixit ei. Fili/ tu ſp̃ mecũ es ⁊ oĩa mea tua ſũt. Epulari aũt ⁊ gaudẽ oportebat: q̃z frãt tuꝰ hic mortuꝰ fuerat ⁊ reuixit. Perierat: ⁊ inuẽtus eſt. Offer. Illumĩa oculos meos ne vnq̃ obdormiã ĩ morte: neq̃ dicat inimicꝰ meꝰ p̄ualui aduerſꝰ eũ. Cõ. Vſq̃ q̃ dñe obliuiſceris me ĩ finẽ: q̃ diu ponã ↄſilia ĩ aĩa mea.

His ſacrificijs dñe cõ= Se. ceda placatꝰ vt q̃ ꝓprijs oramus abſolui delictis: non grauemur externis. P. Cõio Oportet te fili gaudere q̃z frãt tuꝰ mortuus fuerat ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ inuẽtꝰ ē.

Sacramẽti tui dñe Poſtcõ. diuina libatio penetralia noſtri cordis īfundat: ⁊ ſui nos participes potẽter efficiat. Per. Aug

populũ. Humiliate capita vr̃a. Or.

Familiã tuã q̃s dñe ↄtinua pietate cuſtodi: vt que ĩ ſola ſpe grãe celeſtis innititur/ celeſti etiam protectione muniat̃. P do.

¶ D̄nica tercia q̃dragesime. Offĩm.

Oculi mei ſp̃ ad dñm q̃m ipſe euellet de laq̃o pedes meos: reſpice ĩ me et miſerẽ mei q̃m vnicus et pauper ſum ego. P̄s. Ad te dñe leuaui aĩam meã: deꝰ meꝰ ĩ te cõfido nõ erubeſcam. Oratio.

Quesumꝰ oĩps deꝰ: vota humilitũ reſpice atq; ad defẽſionẽ noſtrã/ dexterã tue maieſtatꝭ extende. Per do. Ad epheſios. v. c.

Fratres. Eſtote imitatores dei ſicut filij cariſſimi: et ambulate ĩ dilectione ſicut ⁊ xp̃s dilexit nos: ⁊ tradidit ſemetipſũ pro nobis oblationẽ et hoſtiam deo in odorem ſuauitatis Fornicatio aũt ⁊ omis imunditia/ aut auaricia/ nec nominet̃ ĩ vobis ſicut decet ſanctos: aut turpitudo/ aut ſtultiloquiũ/ aut ſcurrilitas que ad rẽ nõ pertinet/ ſed magis gratiarũ actio. Hoc autẽ ſcitote intelligẽtes: ꝙ omis fornicator/ aut imundus/ aut auarus/ quod eſt ydolorũ ſeruitus/ nõ habet hereditatẽ ĩ regno chriſti ⁊ dei. Nemo vos ſeducat: inanibꝰ verbis. Propter hec enim venit ira dei ĩ filios diffidẽtie. Nolite ergo effici participes eorũ. Eratis enim aliquando tenebre: nũc autẽ lux in dño. Vt filij lucis ambulate. Fructus enĩ lucis eſt ĩ oĩ bonitate ⁊ iuſticia ⁊ vitate. Gr. Exurge dñe nõ p̄ualeat hõ: iudicẽt gẽtes ĩ cõſpectu tuo. V. In cõuertẽdo inimicũ meũ retrorſũ: infirmabunt̃ ⁊ perient a facie tua. Ps.

AD te leuaui oc̄los meos: q̄ habitas ĭ celis ℣. Ecce ſicut oc̄li ſeruoꝝ: ĭ manib⁹ dn̄oꝝ ſuoꝝ ℣. Et ſicut oc̄li ãcille: in manib⁹ dn̄e ſue. ℣. Ita oculi nr̄i ad dn̄m deū nr̄m donec miſereatur nr̄i. ℣. Miſerere nobis domine miſerere nobis. Secundum lucã. xi. ca.

IN illo tp̄e Erat ieſ⁹ eijciēs demoniū: ⁊ illud erat mutū Et cū eieciſſet demoniū locut⁹ eſt mut⁹: et admirate ſūt turbe Quidā aūt ex eis: dixerūt. In beelzebub principe demonioꝝ: eijcit demonia. Et alij tentātes: ſignū de celo q̄rebāt ab eo. Ipſe aūt vt vidit cogitatiōes eoꝝ: dixit eis. Oē regnū in ſeipſū diuiſū deſolabit et dom⁹ ſupra domū cadet. Si autē et ſathanas in ſeipſū diuiſus eſt: quō ſtabit regnū ipſi⁹/ qꝫ dicitis in beelzebub eijcere me demonia Si aūt ego ĭ beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciunt? Ideo ⁊ ipſi iudices vr̄i erūt. Porro ſi ĭ digito dei eijcio demonia: ꝑfecto ꝑuenit in vos regnū dei. Cū fortis armatus cuſtodit atriū ſuū: in pace ſunt ea q̄ poſſidet Si aūt fortior illo ſuꝑueniēs vicerit eū vniuerſa arma ei⁹ auferet in quib⁹ cōfidebat/ ⁊ ſpolia eius diſtribuet. Cū non eſt mecū aduerſū me eſt Et qui nō colligit mecū: diſꝑgit. Cū imūdus ſpūs exierit ab hoīe: ambulat per loca inaquoſa q̄rens requiē/ et nō inueniens dicit Reuertar in domū meā: vnde exiui Et cū venerit: inuenit eā ſcopis mūdatā. Tūc vadit: et aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū nequiores ſe/ ⁊ ĭgreſſi habitāt ibi Et fiūt nouiſſima hoīs illius peiora prioribus. Factū eſt autē cū hec diceret/ extollēs vocē q̄dā mulier de turba/ dixit illi. Btūs venter q̄ te portauit: et vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo. Beati qui audiunt verbū dei: et cuſtodiūt illud. Offꝝ. Iuſticie domini recte letificātes corda ⁊ dulciora ſuꝑ mel ⁊ fauū: nam et ſeruus tu⁹ cuſtodiet ea. Secꝝ.

SUſcipe q̄s dn̄e deuotoꝝ munera famuloꝝ: et tua diuinis purifica ſeruiētes pietate miſterijs q̄bus etiā iuſtificas ignorātes. Ꝑ Cōio. Paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos ſuos: altaria tua dn̄e virtutū rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹: bt̄i qui hitāt ĭ domo tua ĭ ſcl'm ſcl'i laudabūt te. P⁹cō.

A Cunctis nos dn̄e reatibus et periculis propiciatus abſolue: quos tāti myſterij tribuis eſſe participes. Per dn̄m noſtrū.

¶ Feria ſcd̄a. Ad miſſā. Officiū.

IN deo laudabo verbū in dn̄o laudabo ſermonē in deo ſperaui: nō timebo q̄d faciat michi homo. ℣. Miſerere mei de⁹ q̄m cōculcauit me hō: tota die ĭpugnās tribulauit me. Flectam⁹ genu. Or.

COrdibus noſtris q̄s dn̄e gratiā tuā benign⁹ infunde vt ſicut ab eſcis carnalibus abſtinemus: ita ſenſus quoq̄ nr̄os a noxiis retrahamus exceſſibus Per do. Lectio libri regū. iiij. v.

IN dieb⁹ illis: Naamā princeps militie regꝭ ſyrie: erat vir magn⁹ apud dn̄m ſuū ⁊ honorat⁹. Per illū enī dedit dn̄s ſalutē ſyrie. Erat aūt vir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerāt latrūculi ⁊ captiuā duxerāt de t̄ra iſrael puellā paruulā q̄ erat in obſequio vxoris naaman. Que ait ad dn̄am ſuā. Vtinam fuiſſet dñs me⁹ ad prophetam q̄ eſt ĩ ſamaria: ꝑfecto curaſſet eũ a lepra quã hab3. Ingreſſ⁹ eſt itaq̃ naamã ad dñz ſuũ: ⁊ nũciauit ei dicẽs. Sic ⁊ ſic locuta ẽ puella: de fra iſrl'. Dixitq̃ ei rex ſyrie. Uade: ⁊ mittã litteras ad regẽ iſrael. Qui cũ ꝑfectus eſſet ⁊ tuliſſet ſecũ decẽ talẽta argẽti: ⁊ ſex milia aureos ⁊ decẽ mutatoria veſtimentoꝝ / detulit litteras ad regẽ iſrl' in hec verba. Cũ acceperis epyſtolã hanc ſcito q̃ miſerim ad te naamã ſeruũ meũ vt cures eũ a lepra. Cũq̃ legiſſet rex iſrael litteras ſcidit veſtimẽta ſua et ait. Nunquid deus ego ſũ vt occidere poſſi ⁊ viuificare: qꝛ iſte miſit ad me vt curẽ hominẽ a lepra ſua. Aiaduertite ⁊ videte: quot occaſiões q̃rat aduerſũ me. Qđ cũ audiſſet helyſe⁹ vir dei ſcidiſſe videlicet regẽ iſrael veſtimẽta ſua: miſit ad eũ dicẽs. Cur ſcidiſti veſtimẽta tua? Ueniat ad me: ⁊ ſciat ꝓphetã eſſe in iſrael. Uenit ergo naamã cũ eq̄s ⁊ currib⁹: ⁊ ſtetit ad oſtiũ dom⁹ helyſei. Miſitq̃ ad eũ helyſe⁹ nũciũ dicẽs. Uade / ⁊ lauare ſepties in iordane: ⁊ recipiet ſanitatem caro tua / atq̃ mũdaberis. Irat⁹q̃ naamã recedebat dicẽs. Putabã q̃ egrederet̃ ad me: ⁊ ſtans inuocaret nomen dñi dei ſui ⁊ tãgeret manu ſua locũ lepre / ⁊ curaret me. Nunquid nõ meliores ſunt abana et pharfar fluuij damaſci / oĩbus aq̄s iſrl' vt lauer ĩ eis ⁊ mũder? Cũ ergo vertiſſet ſe ⁊ abiret ĩdignãs: acceſſerũt ad eũ ſerui ſui ⁊ locuti ſũt ei. Pater / ⁊ ſi rem grãdẽ dixiſſet tibi ꝓpheta: certe facere debueras. Quãtomagis qꝛ nũc dixit tibi / lauare ⁊ mũdaberis? Deſcẽdit ⁊ lauit ĩ iordane ſepties iuxta ſermonẽ viri dei: ⁊ reſtituta eſt caro ei⁹ ſicut caro pueri paruuli / ⁊ mũdatus eſt a lepra. Reuerſuſq̃ ad viꝝ dei cũ vniuerſo comitatu ſuo venit ⁊ ſtetit corã eo / ⁊ ait. Uere ſcio q̃ nõ ſit alius deus ĩ vniuerſa terra: niſi tantũ dñs de⁹ iſrl'. Gr. De⁹ vitã meã nũciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas ĩ cõſpectu tuo. V⁹. Miſerere michi dñe qm̃ conculcauit me hõ: tota die bellans tribulauit me. Tractus

Domine nõ ſcdm pctã nr̃a q̃ fecim⁹ nos: neq̃ ſcdm iniquitates nr̃as retribuas nobis. V⁹. Dñe ne memineris iniquitatũ nr̃arũ antiquaꝝ / cito anticipẽt nos mĩe tue / qꝛ pauperes facti ſum⁹ nimis. Hic nõ fiat genuflexio cũ dĩ V⁹. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̃ ⁊ ꝓpt gl'iam nõis tui dñe libera nos / ⁊ ꝓpicius eſto pctĩs nr̃is propter nomẽ tuũ. Se. lucã. iiij.

In illo tpe. Dixerunt phariſei ad ieſũ. Quãta audiuimus facta ĩ capharnaũ: fac ⁊ hic in patria tua. Ait aũt. Amẽ dico vobis: qꝛ nemo ꝓpheta acceptus eſt ĩ patria ſua. In veritate dico vobis: multe vidue erãt in dieb⁹ helye ĩ iſrael quando clauſũ eſt celũ annis tribus ⁊ mẽſibus ſex: cũ facta eſſet fames magna in oĩ terra. Et ad nullã illaꝝ miſſ⁹ eſt helyas: niſi ĩ ſareptã ſydonie ad mulierẽ viduã. Et multi leproſi erant in iſrael ſub helyſeo ꝓpheta: ⁊ nemo eorũ mundat⁹ eſt niſi naamã ſyrus. Et repleti ſũt oẽs in ſynagoga ira: hec audientes. Et ſurrexerũt / ⁊ eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: ⁊ duxerũt illũ vſq̃ ad ſupercilium mõtis / ſuper quẽ ciuitas illoꝝ erat edificata: vt preci pitarent eū. Ipſe autē tranſiens: per mediū illoꝝ ibat. Offr. Exaudi deus orationē meā et ne deſpexeris dep̄cationē meā: intēde in me ⁊ exaudi me. ꝟ. Cōturbatꝰ ſū a voce inimici ⁊ a tribulatione peccatoris / et expectabā eum qui ſaluum me faceret. Secreta.

Munus quod tibi dn̄e nr̄e ſeruitutis offerimus: tu ſalutare nobis perfice ſacramentū. Per dn̄m. Cōio. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael: cū auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue: exultabit iacob ⁊ letabit̄ iſrl̄. Poſtcō.

Preſta queſumus omnipotens et miſericors deus: vt que ore contigimus / pura mente capiamus. Per dn̄. Super populū. Humiliate capita veſtra deo. Or.

Subueniat nobis queſumꝰ domine miſericordia tua: vt ab iminentibus peccatoꝝ noſtroꝝ periculis te mereamur protegente eripi / te liberāte ſaluari. Per dominum noſtrum ieſum.

Feria tercia. Ad miſſā. Offiū.

Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deꝰ: inclina aurē tuā ⁊ exaudi v̄ba mea: cuſtodi me dn̄e vt pupillā oculi ſub vmbra alarum tuarum protege me. Ps. Exaudi dn̄e iuſticiā meā: intēde deprecationē meā. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Exaudi nos omnipotens et miſericors deus: et cōtinentie ſalutaris propicius nobis dona concede. Per dominū noſtrū.

Lectio libri regum. iiij. iiij. capi.

In diebꝰ illis: Mulier quedam clamabat ad helyſeū prophetā dicens. Seruus tuus vir meus mortuus eſt: ⁊ tu noſti quia ſeruus tuus fuit timēs deū. Et ecce creditor venit: vt tollat duos filios meos ad ſeruiendū ſibi. Cui dixit helyſeꝰ. Quid vis vt faciā tibi? Dic michi qd̄ habes in domo tua? At illa reſpondit. Non habeo ancilla tua quicq̄ in domo mea: niſi parum olei quo vngar. Cui ait. Vade et pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vaſa vacua nō pauca: et ingredere domū tuā / et claude oſtiū cū intrinſecus fueris tu et filij tui. Et mitte inde in omnia vaſa hec: et cū plena fuerit tolles. Iuit itaq̄ mulier ⁊ clauſit oſtiū ſuper ſe / et ſuper filios ſuos. Illi offerebant vaſa: et illa infūdebat. Cūq̄ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filium ſuum. Affer michi adhuc vas. Et ille reſpōdit. Nō habeo. Stetitq̄ oleum. Venit autē illa: et indicauit hoī dei. Et ille. Vade (inquit) et vende oleū: et redde creditori tuo. Tu autē et filij tui viuite de reliquo. Grad. Ab occultis meis munda me dn̄e: et ab alienis parce ſeruo tuo. ꝟ. Si mei non fuerint dominati tūc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo. Secundum matheū. xviij.

In illo tēpore: Reſpiciens ieſus in diſcipulos ſuos: dixit ſymoni petro. Si peccauerit ī te frater tuus: vade et corripe eū inter te et ipſū ſolū. Si te audierit: lucratus eris fratrē tuū. Si autem te nō audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos / vt in ore duorum / vel trium teſtium ſtet omne verbum. Quod ſi non audierit eos: dic eccleſie. Si autem eccleſiam non audierit: ſit tibi ſicut ethnicus et publicanus. Amen dico vobis: quecunq̄ alligaueritis ſuper terram: erũt ligata ⁊ in celo. Et quecunqꝫ ſolueritis ſuper terram: erunt ſoluta ⁊ in celo. Iterum dico vobis/ quia ſi duo ex vobis conſẽſerint ſup̱ terram de omni re quãcunqꝫ petierint: fiet illis a patre meo q ĩ celis eſt. Ubi enĩ ſũt duo vel tres cõgregati ĩ noĩe meo: ibi ſũ in medio eoꝝ. Tunc accedens petrus ad eum: dixit Dñe/ quotiẽs peccabit in me frater meus: ⁊ dimittã ei vſqꝫ ſepties? Dixit illi ieſ9. Non dico tibi vſqꝫ ſepties: ſꝫ vſqꝫ ſeptuageſies ſepties. Offꝫ. Dextera dñi fecit virtutẽ dextera dñi exaltauit me non moꝛiar ſed viuam et narrabo opera domini. ℣. In tribulatiõe ĩuocaui dñm ⁊ exaudiuit me ĩ latitudine quĩ dñs adiutoꝛ meus eſt. Secꝛ.

Per hec veniat q̄s dñe ſacramenta noſtre redẽptionis effectus: qui nos ⁊ ab humanis retrahat ſemper exceſſibus: et ad ſalutaria cuncta perducat. P. Cõio. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo aut q̄s requieſcet in monte ſcõ tuo: q̄ ĩgredit̃ ſine macula et operat̃ iuſticiã. P9cõ.

Sacris dñe myſterijs expiati: ⁊ veniam queſumus cõſequamur ⁊ gratiam. Per dominum noſtrum. Super populum. Humiliate capita veſtra deo. Oꝛo.

Tua nos dñe pꝛotectiõe defende: ⁊ ab omni ſemp̱ iniquitate cuſtodi. Per dominũ noſtrum ieſum chꝛiſtũ fi. tuũ. Qui.

Feria quarta. Ad miſſã. Offm̃.

Ego autẽ in dño ſperaui: exultabo ⁊ letaboꝛ in tua mĩa q2 reſpexiſti humilitatẽ meã. P. In te dñe ſperaui non confundar in eternum: ĩ iuſticia tua libera me. Gloꝛia patri. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oꝛatio.

Preſta nobis dñe: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: a noxijs quoqꝫ vicijs abſtinentes: pꝛopiciationẽ tuã facilius impetremus. Per dominũ noſtrũ ieſũ.

Lectio libꝛi exodi. xx. capitulo.

Hec dicit dñs deus. Honora patrem tuum ⁊ matrem tuam: vt ſis longeuus ſuper terrã: quam dñs deus tuus dabit tibi. Non occides/ non mechaberis/ nõ furtum facies/ non loqueris contra pꝛoximum tuum falſum teſtimonium. Non concupiſces domum pꝛoximi tui/ nec deſiderabis vxoꝛem eius: non ſeruũ/ nõ ancillam/ nõ bouem/ non aſinũ/ nec omnia que illius ſunt. Cunctus autẽ populus audiebat voces/ ⁊ videbat lampades/ ⁊ ſonitum buccine/ monteqꝫ fumigãtem. Et perterriti ac pauoꝛe percuſſi: ſteterũt ꝓcul dicentes moyſi. Loquere tu nobis: ⁊ audiem9. Non loquatur nobis dominus: ne foꝛte moꝛiamur. Et ait moyſes ad populum. Nolite timere. Ut enim pꝛobaret vos venit deus: et vt terroꝛ illi9 eſſet in vobis et non peccaretis. Stetitqꝫ populus delõge: moyſes autem acceſſit ad caliginem in qua erat de9. Dixitqꝫ pꝛeterea domin9 ad moyſem. Hec dices filijs iſrael. Uos vidiſtis ꝙ de celo: locutus ſum vobis. Non facietis deos argẽteos: nec deos aureos facietis vobis. Altare de terra facietis michi/ et offeretis ſuper illud olocauſta: et pacifica veſtra. Oues veſtras/ et boues: in omni loco ĩ quo memoꝛia fuerit nominis mei.

Gr. Miſerere michi dñe qm̃ ĩfirmus ſũ ſana m: dñe. V. Cõturbata ſunt omnia oſſa mea et anima mea turbata eſt valde. Tractus

DE neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe vide hũilitatẽ meã et laborẽ meũ ⁊ dimitte oĩa pctã mea. V. Ad te dñe leuaui aĩam meam: de⁹ me⁹ in te cõfido nõ erubeſcã: neq; irrideãt me inimici mei. V. Eteni vniuerſi q̃ te expectãt non cõfũdẽtur: cõfũdant oẽs facientes vana. Scdm matheum. xv.

IN illo tempore: Acceſſerũt ad ieſũ ab hieroſolimis ſcribe et phariſei: dicentes. Quare diſcipuli tui tranſgrediũtur traditiones ſeniorũ? Non eni lauãt manus ſuas: cũ panẽ mãducant. Ipſe autẽ reſpondens: ait illis. Quare et vos tranſgredimini mandatũ dei: propter traditio veſtram? Nam deus dixit. Honora patrem: et matrẽ. Et qui maledixerit patri vel matri: morte moriatur. Vos autẽ dicitis: quicunq; dixerit patri vel matri munus quodcũq; eſt ex me tibi proderit: et nõ honorificabit patrẽ ſuum et matrẽ ſuã: et irritũ feciſtis mandatum dei propter traditionẽ veſtrã. Hypocrite: bene ꝓphetauit de vobis yſaias propheta/ dicẽs. Populus hic labijs me honorat: cor autẽ eorũ longe eſt a me. Sine cauſa autẽ colunt me: docentes doctrinas ac mandata hominũ. Et conuocatis ad ſe turbis: dixit eis. Audite et intelligite. Non quod intrat in os coinquinat hominẽ: ſed quod ꝓcedit ex ore / hoc coinquinat hominem. Tũc accedẽtes diſcipuli eius: dixerunt ei. Scis q2 phariſei audito hoc verbo/ ſcandalizati ſunt. At ille reſpondens: ait Omnis plantatio quã nõ plãtauit pater meus celeſtis: eradicabitur. Sinite illos: ceci ſũt / duces cecorum. Cecus autẽ ſi ceco ducatum preſtet: ambo in foueã cadunt. Reſpondens autẽ petr⁹ dixit ei. Ediſſere nobis parabolam iſtam? At ille dixit. Adhuc et vos ſine intellectu eſtis? Non intelligitis quia omne quod in os intrat: in ventrem vadit et in ſeceſſum emittitur? Que autẽ procedunt de ore de corde exeunt: et ea coinquinant hoĩem. De corde enim exeunt cogitationes male: homicidia/ adulteria/ fornicationes/ furta/ falſa teſtimonia/ blaſphemie. Hec ſũt: que coinquinãt hominem. Non lotis autẽ manibus mãducare: non coinquinat hominẽ. Offr. Domine fac mecũ miam tuã propter nomen tuum: quia ſuauis eſt miſericordia tua V. Deus laudem meam ne tacueris: q2 os peccatoris et os doloſi ſuper me apertum eſt. Secreta.

SUſcipe queſumus domine preces populi tui cum oblationibus hoſtiarũ: et tua myſteria celebrãtes/ ab omnibus nos defende periculis. Per dominũ. Cõmunio. Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cũ vultu tuo domine. Poſtcõio.

SAnctificet nos q̃s dñe qua paſti ſumus menſa celeſtis: et a cunctis erroribus expiatos: ſupernis promiſſionibus reddat acceptos. Per dñm. Sup pplm̃. Humiliate capita vr̃a deo. Or.

COncede queſumus omnipotens deus: vt qui protectionis tue gratiã querimus: liberati a malis oĩbus / ſecura tibi mente ſeruiamus. Per dñm.

¶ Feria quinta. Ad miſſã. Offiũ

Salus populi ego ſum dicit dñs: de quacũq; tribulatione clamauerint ad me exaudiam eos ⁊ ero illoꝝ dñs in perpetuũ. Ps. Attendite popule me⁹ legem meã: inclinate aurẽ veſtrã in verba oris mei. Gloria. Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. Oratio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt ieiunioꝝ nobis ſancta deuotio: et purificationem tribuat / et maieſtati tue nos reddat acceptos. Per dñm.

Lectio hieremie prophete. vij. ca.

In diebus illis: Factus eſt ſermo domini ad me dicens: Sta in porta domus dñi: et predica ibi verbũ iſtud / ⁊ dic. Audite verbũ dñi oĩs iuda: qui ingredimini per portas has vt adoretis dñm Hec dicit dñs exercituũ de⁹ iſrael. Bonas facite vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra: ⁊ habitabo vobiſcũ in loco iſto. Nolite cõſidere in verbis mẽdacij dicentes: tẽplũ dñi tẽplũ dñi / tẽplũ dñi eſt. Nã ſi bñ direxeritis vias vr̃as et ſtudia veſtra: ſi feceritis iudiciũ inter virum et proximũ eius aduene et pupillo et vidue nõ feceritis calũniã / nec ſanguinem ĩnocentẽ effuderitis in loco hoc: et poſt deos alienos nõ ambulaueritis in malũ vobiſmetipſis: habitabo vobiſcum in loco iſto in terra quã dedi patribus vr̃is / a ſeculo ⁊ in ſeculum. Dicit dñs: omnipotens. Grad. Oculi oĩm in te ſperant domine: et tu das illis eſcam in tempore oportuno. V. Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione. Secundum iohãnem. vj.

In illo tp̃e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Operamini non cibũ qui perit ſed qui permanet in vitam eternã / quã filius hoĩs dabit vobis. Hũc enim pater: ſignauit deus. Dixerunt ergo ad eũ. Quid faciemus vt operemur opera dei? Reſpõdit ieſus: ⁊ dixit eis. Hoc eſt opus dei: vt credatis in eũ quẽ miſit ille. Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis ſignum: vt videamus ⁊ credamus tibi? Quid oparis? Patres nr̃i mãducauerũt mãna in deſerto: ſicut ſcriptũ eſt. Panẽ de celo dedit eis mãducare. Dixit ergo eis ieſus. Amen amẽ dico vobis: nõ moyſes dedit vobis panẽ de celo ſed pater meus dat vobis panẽ de celo verũ. Panis enĩ dei eſt q̃ deſcẽdit de celo: ⁊ dat vitã mũdo Dixerũt ergo ad eũ. Dñe / ſẽper da nobis hũc panẽ Dixit aũt eis ieſus. Ego ſũ panis vite Qui venit ad me: nõ eſuriet. Et q̃ credit ĩ me: nõ ſitiet vnq̃. Offr. Si ambulauero ĩ medio tribulationis viuificabis me dñe: et ſup irã inimicoꝝ meoꝝ extẽdes manũ tuã: et ſaluum me fecit dextera tua. V. In quacũq; die ĩuocauero te exaudi me dñe multiplicabis ĩ aĩa mea virtutem tuam. Secreta.

Hac nos dñe queſumus ad ſãcta myſteria purificatis mẽtib⁹ accedere: vt tibi ſẽp cõpetens deferamus obſequiũ. Per. Cõio. Tu mãdaſti mandata tua cuſtodiri nimis: vtinam dirigãtur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. Poſtcõio.

Sacramenti tui dñe veneranda perceptio: et miſtico nos mũdet effectu: et perpetua virtu te defendat. Per dñm. Suꝑ populum. Hūiliate capita ve. Or̄.

Subiectum tibi populū que ſumus domine propiciatio celeſtis amplificet ⁊ tuis ſemper faciat ſeruire mandatis. Per dñ.

¶Feria ſexta. Ad miſſā. Offm̄.

Fac mecū dñe ſignū i bonum vt videant q̄ me oderūt ⁊ confundantur quoniā tu domine adiuuiſti me ⁊ conſolatus es me. Ps. Inclina domine aurem tuam ⁊ exaudi me: quoniā inops et pauper ſum ego. Oremus Flectamus genua leuate. Oratio.

Ieiunia noſtra q̄s dñe benigno fauore pſequere: vt ſicut ab alimētis abſtinem⁹ in corporcitta a vicijs ieiunem⁹ i mente. P. Lectō libri numeri. xx. caꝑ.

IN diebus illis Cōuenerūt filij iſrael aduerſū moyſē et aaron: ⁊ verſi in ſeditionē dixerunt. Date nobis aquam vt bibamus. Ingreſſiq̄ moyſes ⁊ aaron dimiſſa multitudine ante tabernaculum federis: corruerunt proni in terram / clamaueruntq̄ ad dñm / atq̄ dixerunt. Dñe deus exaudi clamorē populi huius: et aperi eis theſaurū tuum fontem aque viue / vt ſatiati ceſſet murmuratio eorū. Et apparuit glīa dñi: ſuꝑ eos. Locutusq̄ eſt dñs ad moyſē dicēs. Tolle virgā ⁊ cōgrega populū tu et aaron frater tu⁹: ⁊ loq̄mini ad petrā corā eis / et illa dabit aquas. Cūq̄ eduxerit aquā de petra: bibet oīs multitudo ⁊ iumēta eius. Tulit igit̄ moyſes virgam que erat i cōſpectu domini ſicut preceperat ei: cōgregataq̄ om̄i multitudine ante petram / dixit eis. Audite rebelles et increduli. Nū de petra hac vobis aquam poterimus eijcere? Cumq̄ eleuaſſet moyſes manū percutiens virga bis ſilicē: egreſſe ſunt aque largiſſime: ita vt populus biberet et iumenta. Dixitq̄ dominus ad moyſem ⁊ aaron Quia non credidiſtis michi vt ſanctificaretis me coram filijs iſrael: non introducetis hos populos in terram quam dabo eis Hec eſt aqua cōtradictionis vbi iurgati ſunt filij iſrael contra dominum: ⁊ ſanctificatus eſt in eis. Grad. In deo ſperauit cor meū et adiutus ſum et refloruit caro mea: ⁊ ex volūtate mea confitebor illi. V⁹. Ad te domine clamabo deus meus: ne ſileas / ne diſcedas a me. Tractus.

DOmine nō ſcdm pctā nr̄a q̄ fecim⁹ nos: neq̄ ſcdm iniquitates nr̄as retribuas nobis. V⁹. Dñe ne memineris iniquitatū nr̄arū antiquarū / cito anticipēt nos miſericordie tue / quia pauperes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cū dr̄ V⁹. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ propter gl̄iam nōis tui dñe libera nos / ⁊ propici⁹ eſto pctīs nr̄is propter nomē tuū. Scdm iohannē. iiij. c.

IN illo tempore. Uenit ieſ⁹ in ciuitatē ſamarie que dicitur ſychar: iuxta p̄dium quod dedit iacob ioſeph filio ſuo Erat autem ibi fons iacob. Ieſ⁹ ergo fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſuper fontem Hora autem erat quaſi ſexta. Uenit mulier de ſamaria: haurire aquā. Dicit ei ieſus. Da michi bibere. Diſcipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerēt Dixit ergo ei mulier illa ſamaritana. Quomodō tu iudeus cū ſis: bibere a me poſcis que ſum mulier ſamaritana Nō eni coutūtur iudei ſamaritanis. Reſpondit ieſus: et dixit ei. Si ſcires donū dei / ⁊ quis eſt qui dicit tibi da michi bibere: tu forſitan petiſſes ab eo / ⁊ dediſſet tibi aquā viuam. Dixit ei mulier. Dn̄e / neq̄ in quo haurias habes et puteus alt⁹ eſt. Unde ergo habes aquā viuā? Nunqđ tu maior es patre noſtro iacob q̄ dedit nobis puteū: et ipſe ex eo bibit ⁊ filij eius / et pecora ei⁹? Reſpōdit ieſus: et dixit ei. Oīs qui bibit ex aqua hac ſitiet iterū. Qui aūt biberit ex aqua quam ego dabo ei: non ſitiet in eternum. Sed aqua quā ego dabo ei: fiet in eo fons aque ſalientis in vitam eternā Dixit ad eū mulier. Dn̄e da michi hanc aquā vt non ſitiā: neq̄ veniam huc haurire? Dixit ei ieſus. Uade / voca virū tuū: et veni huc. Reſpondit ei mulier: ⁊ dixit. Non habeo virū. Dixit ei ieſus. Bene dixiſti qꝛ nō habeo virum. Quinq̄ eni viros habuiſti et nūc quē habes nō eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dixit ei mulier Dn̄e video qꝛ ꝓpheta es tu. Patres noſtri in mōte hoc adorauerūt: et vos dicitis / qꝛ hieroſolimis eſt locus vbi adorare oportet. Dixit ei ieſus. Mulier crede michi: qꝛ veniet hora quādo neq̄ in monte hoc / neq̄ in hieroſolimis adorabitis patrē. Uos adoratis quod neſcitis: nos adoramus qđ ſcimus / quia ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nūc eſt: quādo veri adoratores adorabunt patrē in ſpiritu et veritate. Nam et pater tales querit: qui adorēt eū. Spiritus eſt deus / et eos qui adorant eum: in ſpiritu et veritate oportet adorare. Dixit ei mulier Scio quia meſſias venit: qui dicitur chriſtus. Cum ergo venerit ille nobis annunciabit oīa. Dixit ei ieſus. Ego ſum qui loquor tecum. Et continuo venerunt diſcipuli eius: et mirabantur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamē dixit ei quid queris: aut qđ loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriā ſuam mulier: ⁊ abijt in ciuitatem / et dixit illis hoībus. Uenite ⁊ videte hoīem: qui dixit michi omnia quecunq̄ feci. Nunqđ ipſe eſt chriſtus? Exierūt ergo de ciuitate: et veniebant ad eū. Interea rogabant eum diſcipuli dicentes. Rabbi manduca. Ille autem dixit eis. Ego cibum habeo manducare: quem vos neſcitis. Dicebant ergo diſcipuli ad inuicem. Nunquid aliquis attulit ei manducare? Dixit eis ieſus Meus cibus eſt vt faciam voluntatem eius qui miſit me: vt perficiam opus eius. Nonne vos dicitis ꝙ adhuc quattuor mēſes ſūt et meſſis venit? Ecce dico vobis leuate oculos veſtros ⁊ videte regiones: quia albe ſūt iā ad meſſem. Et qui metit mercedem accipit: et cōgregat fructum in vitā eternam. Ut ⁊ qui ſeminat ſimul gaudeat: et qui metit. In hoc enī eſt verbum verū: quia alius eſt qui ſemīat / ⁊ alius eſt qui metit Ego miſi vos metere quod non laboraſtis. Alij laborauerunt: et vos in labores eorum introiſtis Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in eum ſamaritanorū: propter verbum mulieris teſtimonium perhibentis / quia dixit michi omnia quecunq̄ feci.

Cum veniſſent ergo ad illum ſamaritani: rogauerūt eum vt ibi maneret. Et māſit ibi duos dies Et multo plures crediderunt in eum propter ſermonē eius: ⁊ mulieri dicebant/ quia iam non propter tuam loquelā credimus. Ipſi enim audiuimus et ſcimus: qꝛ hic eſt vere ſaluator mūdi. Offr. Intēde voci orōnis mee rex me⁹ et de⁹ meus: q̄m ad te orabo dñe ℣. Verba mea auribus percipe domine: ītellige clamorem meū/ et exaudi me. Secreta

Reſpice dñe ꝓpicius ad munera q̄ ſacramus: vt ⁊ tibi grata ſint/ ⁊ nobis ſalutaria ſēper exiſtāt. Per. d. Cōio. Qui biberit aquā quā ego do dicit dñs ſamaritane: fiet ī eo fōs aque ſaliētis in vitam eternā. Poſtcōio

Huius nos dñe perceptio ſacramenti mūdet a crimine et ad celeſtia regna ꝑducat. Per dominū. Super populum. Humiliate capita veſtra deo. Orō.

Preſta queſumus oīpotēs deus: vt qui in tua protectione confidimus/ cuncta nobis aduerſantia te adiuuante vincamus. Per dominū noſtrū ieſum.

¶ Sabbō. Ad miſſam. Officiū.

Verba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe ītellige clamorem meū: intende voci orationis mee. ℣. Rex meus: ⁊ deus meus. Glia. Ore⁹. Flectamus ge. Leua. Orō.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui ſe affligendo carnem ab alimētis abſtinent: ſectando iuſticiam a culpa ieiunent. Per dominū noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. q̄ t. Lectio danielis prophete. xiij. ca

In diebus illis: Erat vir in babilone ⁊ nomē ei⁹ ioachī Et accepit vxorem nomine ſuſānam filiam helchie: pulchram nimis/ ⁊ timentē deum. Parentes autem illius cum eſſēt iuſti: erudierūt filiā ſuā ſecūdū legē moyſi. Erat autē ioachim diues valde: ⁊ erat ei pomeriū vicinū domui ſue Et ad ipſum confluebāt iudei eo ꝙ eſſet honorabilior omniū. Et cōſtituti ſunt duo ſenes iudices ī anno illo: de quibus locutus eſt dñs: qꝛ egreſſa eſt iniquitas de babilone a ſeniorib⁹ iudicib⁹ q̄ videbantur regere populum. Iſti frequētabant domum ioachim: ⁊ veniebant ad eos oēs qui habebant iudicia. Cum autem populus reuertiſſet poſt meridiem: igrediebatur ſuſanna et deambulabat ī pomerio viri ſui. Et videbāt eam ſenes quotidie ingrediētem ⁊ deambulātem: et exarſerunt in concupiſcentiā ei⁹ Et auerterunt ſēſum/ ⁊ declinauerunt oculos ſuos vt non viderent celum: neq; recordarētur iudiciorum iuſtorū. Factum eſt autem cum obſeruarent diē aptum quando eam poſſēt inuenire ſolam: igreſſa eſt aliquando ſicut heri: ⁊ nudiuſtercius cū duabus ſolis puellis/ voluitq; lauari in pomerio. Eſtus quippe erat. Et non erat ibi q̄ſq̄: preter duos ſenes abſconditos/ contemplātes eam. Dixit ergo puellis. Afferte michi oleū et ſmigmata: et oſtia pomerij claudite/ vt lauer Cum autem egreſſe eſſent puelle: ſurrexerunt duo ſenes/ et accurrerunt ad eam/ et dixerunt. Ecce oſtia pomerij clauſa ſūt: ⁊ nemo nos videt. Quā obrem aſſentire nobis: ⁊ cõmiſcere nobiſcũ. Quod ſi nolueris dicem⁹ teſtimoniũ cõtra te: q̄ fuerit tecũ iuuenis ⁊ ob hãc cauſã emiſeris puellas a te. Ingemuit ſuſãna: et ait. Anguſtie michi ſũt vndiq̃. Si enĩ hoc egero mors michi eſt ſi aũt nõ egero nõ effugiã man⁹ veſtras. Sed meli⁹ michi eſt abſq̃ ope incidere ĩ man⁹ veſtras: q̄ peccare in cõſpectu dñi. Et exclamauit voce magna ſuſãna: exclamauerunt autẽ et ſenes aduerſus eam. Cũ aũt audiſſent clamorẽ ĩ pomerio famuli dom⁹: irruerũt per poſticũ vt viderent quidnam eſſet. Poſtq̄ autem ſenes locuti ſũt: erubuerũt ſerui vehemẽter / qꝛ nunq̄ dictus fuerat ſermo huiuſcemodi de ſuſãna. Et facta eſt dies craſtina. Cumq̃ veniſſet popul⁹ ad virũ eius ioachi: venerunt ⁊ duo preſbyteri pleni iniqua cogitatiõe aduerſ⁹ ſuſãnã vt interficerẽt eã. Et dixerunt corã populo. Mittite ad ſuſãnã filiã helchie vxorẽ ioachi. Et ſtatim miſerunt. Et venit cũ parentibus ⁊ filijs: ⁊ vniuerſis cognatis ſuis. Flebãt igitur ſui: ⁊ omẽs q̄ nouerãt eã. Cõſurgẽtes aũt duo preſbyteri ĩ medio populi: poſuerũt manus ſuas ſup̱ caput eius. Que flẽs ſuſpexit ad celũ. Erat aũt cor ei⁹ fiduciã habẽs in dño. Et dixerũt preſbyteri. Cũ deambularemus ĩ pomerio ſoli: ingreſſa eſt hec cũ duab⁹ ſolis puellis et clauſit oſtia pomerij ⁊ dimiſit a ſe puellas. Venit itaq̃ ad eã adoleſcens q̄ erat abſcõditus: ⁊ concubuit cũ ea. Porro nos cũ eſſemus in angulo pomerij videntes iniq̄tatẽ: cucurrim⁹ ad eos ⁊ vidim⁹ eos pariter cõmiſceri. Et illum quidem nequiuim⁹ cõprehendere: qꝛ fortior nobis erat / et aperto oſtio exiliuit. Hãc aũt cũ apprehẽdiſſem⁹: interrogauim⁹ quiſnã eſſet adoleſcẽs / ⁊ noluit indicare nobis. Huius rei teſtes ſum⁹. Credidit eis multitudo quaſi ſenibus ⁊ iudicibus populi: ⁊ condẽnauerũt eã ad mortẽ. Exclamauit aũt voce magna ſuſãna ⁊ dixit. De⁹ eterne qui abſcõditorũ es cognitor: q̄ noſti oĩa anteq̄ fiant / tu ſcis q̃m falſũ cõtra me tulerũt teſtimoniũ. Et ecce morior cũ nichil horũ fecerim: q̄ iſti malicioſe cõpoſuerunt aduerſũ me. Exaudiuit aũt dñs vocẽ eius. Cũq̃ duceretur ad mortẽ: ſuſcitauit deus ſp̄m pueri iunioris cui nomẽ daniel. Et exclamauit voce magna. Mũd⁹ ego ſũ a ſãguine hui⁹. Et cõuerſus oĩs pp̄ls ad eũ: dixit. Quis eſt ſermo iſte / quẽ tu locut⁹ es? Qui cũ ſtaret in medio eorũ: dixit. Sic fatui filij iſrael nõ iudicantes / neq̃ qđ verũ eſt cognoſcẽtes: cõdẽnaſtis filiã iſrael. Reuertimini ad iudiciũ: qꝛ falſũ teſtimoniũ locuti ſũt aduerſus eã. Reuerſus eſt ergo pp̄ls cũ feſtinatione: et dixit ad eos daniel. Separate eos ab inuicem procul. et diiudicabo eos. Cũ ergo diuiſi eſſent alter ab altero vocauit vnũ de eis / et dixit ad eũ. Inueterate dierũ malorũ / nũc venerũt pctã tua q̄ operabaris pri⁹ iudicãs iudicia iniuſta / innocẽtes opprimẽs et dimittẽs noxios: dicente dño. Innocentẽ ⁊ iuſtũ nõ interficies. Nũc ergo ſi vidiſti eã: dic ſub qua arbore viderꝫ eos colloquẽtes ſibi. Qui ait. Sub ſcino. Dixit aũt daniel. Recte mentit⁹ es: in caput tuũ. Ecce enĩ angel⁹ dñi accepta ſentẽcia ab eo: ſcindet te mediũ. Et amoto eo: iuſſit venire alium/ ⁊ dixit ei. Semē chanaā ⁊ nō iuda: ſpecies decepit te et cōcupiſcētia ſubuertit cor tuū Sic faciebatis filiab⁹ iſrael: ⁊ ille timētes loq̄bant vobis Sz nō filia iuda ſuſtinuit īiquitatē veſtram. Nūc ergo dic michi: ſub q̄ arbore ꝯprehēderis eos loquētes ſibi. Qui ait. Sub p̄no. Dixit autem ei daniel. Recte mētit⁹ es et tu ī caput tuū. Manet eni angelus dñi gladiū habēs vt ſecet te mediū: ⁊ interficiat vos. Exclamauit itaqꝫ ōis cet⁹ voce magna et bñdixerunt deū q̄ ſaluat ſperātes in ſe. Et cōſurrexerūt aduerſus duos p̄ſbyteros (Cōuicerat eni eos daniel ex ore ſuo falſū dixiſſe teſtimoniū) Feceruntqꝫ eis ſicuti male egerāt aduerſus proximā: ⁊ īterfecerūt eos. Et ſaluat⁹ eſt ſāguis īnoxius: ī die illa. Gr. Si ambulē ī medio vmbre mortis nō timebo mala qm̄ tu mecū es dñe. V. Virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ip̄a me cōſolata ſūt. S. ioh3. viij.

IN illo tp̄e. Perrexit ieſus ī mōtem oliueti: et diluculo iterū venit in tēplum. Et ōis populus venit ad eū: ⁊ ſedens docebat eos. Adducunt autē ſcribe ⁊ phariſei mulierē ī adulterio dep̄henſā: ⁊ ſtatuerūt eā in medio/ ⁊ dixerūt ei. Magiſter: hec mulier mō dep̄hēſa eſt ī adulterio. In lege aūt moyſes mādauit nobis huiuſmodi lapidare Tu ergo q̄d dicis? Hoc aūt dicebāt tētantes eū vt poſſēt accuſare eū Ieſ⁹ aūt inclinās ſe deorſū: digito ſcribebat ī terra. Cū aūt ꝑſeuerarent interrogātes eū: erexit ſe ⁊ dixit eis. Qui ſine pctō eſt vrm̄: p̄mus in illā lapidē mittat. Et iterū ſe inclinās: ſcribebat ī terra. Audientes aūt hec: vn⁹ poſt vnū exibāt incipiētes a ſenioribus. Et remāſit ſolus ieſus: et mulier ī medio ſtās. Erigēs aūt ſe ieſus dixit ei. Mulier vbi ſūt q̄ te accuſabant Nemo te condēnauit. Que dixit Nemo dñe. Dixit autem ei ieſus Nec ego te cōdēnabo. Vade: ⁊ iā ampli⁹ noli peccare. Offer. Greſſ⁹ meos dirige dñe ſcdm̄ eloquiū tuū: vt nō dñet mei ōis iniuſticia dñe. V. Declaratio ſ̄monū tuorum illuīat me: ītellectū dat p̄uulis.

Efficiat hec hoſtia q̄s N. dñe ſolēnibus grata ieiunijs: ⁊ vt tibi fiat acceptior/ purificatis mētibus īmolet. P. Cōio. Nemo te ꝯdēnauit mulier nemo dñe. nec ego te cōdēnabo: iā amplius noli peccare. Poſtcōio.

QUeſum⁹ oīs de⁹ vt inter ei⁹ mēbra numeremur: cuius corpori cōicauimus ⁊ ſanguini: ieſu xp̄i filij tui dñi nr̄i. Qui te. Sup populū. Humiliate ca. Oīo.

PRetende dñe fidelibus tuis dexterā celeſtis auxilij: vt te toto corde perq̄rant/ ⁊ q̄ digne poſtulāt conſeq̄ mereantur. P. do.

¶ Dñica media q̄dragesime offi.

LEtare hierl̄m ⁊ cōuētū facite oēs q̄ diligitis dñm: gaudete cū leticia q̄ ī triſticia fuiſtis: vt exultetis ⁊ ſaciemini ab vberib⁹ cōſolatiōis vr̄e. Ps. Letatus ſū in his que dicta ſunt michi: in domum dñi ibimus. Oratio.

COncede q̄s omnip̄s deus/ vt qui ex merito nr̄e actionis affligimur: tue grē cōſolatiōe reſpiremus. P. d. Ad galathas. iiij. c.

FRatres. Scriptum eſt: q̄m abraham duos filios habuit. Vnū de ancilla: ⁊ vnū de li bera. Sed q̄ de ancilla: scd̄m carnē natus est. Qui aūt de libera: per repromissionē. q̄ sūt per allegoriā dicta. Hec enī sūt duo testamēta. Unū quidē in mōte syna in seruitutē generans: q̄ est agar. Syna enī mons est in arabia: q̄ cōiūct⁹ est ei q̄ nūc est hierl'm: et seruit cū filijs suis. Illa aūt que sursū est hierl'm libera est: q̄ est mater nr̄a. Scriptū est enī. Letare sterilis q̄ nō paris: erūpe ⁊ clama q̄ nō parturis / q2 multi filij deserte magis q̄ eius que habet virū. Nos aūt fratres: scd̄m ysaac p̄missionis filij sumus. Sed quomodo tūc qui scd̄m carnē natus fuerat psequebat̄ eū qui scd̄m sp̄m: ita et nunc. Sed qd̄ dicit scriptura? Eijce ancillā et filiū eius. Nō enī heres erit filius ancille cū filio libere. Itaq3 fratres / nō sumus ancille filij: sed libere. Qua libertate x̄ps nos liberauit. Gr. Letatus sū in his q̄ dicta sūt michi: in domū dn̄i ibimus. V. Fiat pax in virtute tua et abundantia in turribus tuis. Tractus. Qui cōfidūt i dn̄o sicut mōs syō nō cōmouebit in eternū q̄ habitat in hierl'm. V. Mōtes i circuitu ei⁹ ⁊ dn̄s i circuitu ppl'i sui ex hoc nūc ⁊ vsq3 in scl'm. Se. ioh. vi. In illo t̄pe: Abijt iesus trās mare galilee: qd̄ est tyberiadis. Et seqbat̄ eū multitudo magna: q2 videbāt signa q̄ faciebat sup his q̄ infirmabant̄. Subijt ergo in montē iesus: et ibi sedebat cū discipulis suis. Erat aūt p̄ximū pascha: dies fest⁹ iudeoꝝ. Cū subleuasset ergo oclos iesus ⁊ vidisset q2 multitudo maxima venit ad eum: dixit ad philippū. Unde ememus panes vt mādūcent hi? Hoc aūt dicebat: tentans eum. Ipse enī sciebat quid esset facturus. Respōdit ei philippus. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis: vt vnusq̄sq3 modicū qd̄ accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipl'is ei⁹: Andreas frater symonis petri. Est puer vn⁹ hic q̄ habet quinq3 panes ordeaceos: et duos pisces. Sed hec quid sūt inter tantos? Dixit ergo iesus. Facite homines discūbere. Erat aūt fenū multū in loco. Discubuerūt ergo viri: numero quasi quinq3 milia. Accepit ergo iesus panes: ⁊ cū grās egisset: distribuit discūbētibus. Similiter ⁊ ex piscib⁹: q̄tū volebāt. Ut aūt īpleti sunt: dixit discipulis suis. Colligite q̄ superauerūt fragmēta: ne pereāt. Collegerūt ergo ⁊ īpleuerūt duodeci cophinos fragmentoꝝ: ex quinq3 panib⁹ ordeaceis q̄ sup̄fuerūt his q̄ mādūcauerāt. Illi ergo hoīes cū vidissēt qd̄ ies⁹ fecerat signū. dicebāt: Q2 hic est vere ꝓpheta: q̄ venturus est in mūdū. Offm. Laudate dn̄m q2 benignus est: psallite nōi ei⁹ q̄m suauis est: oīa q̄cūq3 voluit fecit in celo ⁊ i terra. Se.

Annue nobis q̄s dn̄e: vt et diuinis sēp solēnitatibus occupemur: ⁊ misterijs sacris mēte pariter cōgruamur ⁊ corpore. Per. ꝑfa. q̄rid. Cōio. Hierusalē que edificat̄ vt ciuitas / cui⁹ participatio eius in idipsū: illuc enī ascēderūt trib⁹ trib⁹ dn̄i ad cōfitendū nomini tuo dn̄e. Postcō.

Da nobis quesumus misericors deus: vt sācta tua quibus incessanter explemur: sinceris tractemus obsequijs / et fideli semp̄ mente sumamus. Per dn̄.

¶ Feria secūda. Ad missam. Offm̄

Deus ĩ noĩe tuo ſaluũ me fac ⁊ ĩ virtute tua iudica me: deꝰ exaudi oꝛonem meã. ps. Qm̃ alieni ĩſurrexerũt aduerſũ me: ⁊ foꝛtes ꝗſierũt aĩam meã. Fle. oꝛ.

Preſta qs ops deus: vt obſeruatiões ſacras ãnua deuotione recolẽtes: ⁊ coꝛpe tibi placeamꝰ ⁊ mẽte. p. Lcõ lib. re. iij. iij. ca.

In diebꝰ illis Venerũt due mulieres meretrices ad regem ſalomonẽ ſteterũtq coꝛã eo Quarũ vna ait. Obſecro mi dñe ego ⁊ mulier hec habitabamꝰ in domo vna: ⁊ peperi apud eam in cubiculo. Tercia vero die poſtꝗ ego peperi: peperit ⁊ hec. Et eramus ſimul nullꝰq aliꝰ ĩ domo nobiſcũ/ exceptis nobꝫ duabꝰ Moꝛtuus eſt autẽ filiꝰ mulieris huiꝰ nocte: doꝛmiẽs quippe oppꝛeſſit eũ. Et cõſurgẽs intẽpeſte noctis ſilentio: tulit filiũ meũ de latere meo ancille tue doꝛmiẽtis/ ⁊ collocauit ĩ ſinu ſuo. Suũ aũt filiũ qui erat moꝛtuus: poſuit in ſinu meo. Cũq ſurrexiſſẽ mane vt darem lac filio meo: apparuit moꝛtuus. Quẽ diligentiꝰ ĩtuens clara luce: depꝛehendi non eſſe meũ quẽ genuerã. Rñditq altera mulier. Nõ eſt ita vt dicis: ſed filius tuꝰ moꝛtuꝰ eſt/ meus autẽ viuit. Ecõtrario illa dicebat. Mẽtiris Filius ꝗppe meus viuit: et filiꝰ tuus moꝛtuꝰ eſt. Atq ĩ hunc modũ contẽdebãt coꝛã rege Tũc rex ait. Hec dicit. Filiꝰ meꝰ viuit: et filius tuꝰ moꝛtuus eſt. Et iſta reſpõdit: nõ ſed filius tuꝰ moꝛtuus eſt: meꝰ aũt viuit. Dixit ergo rex Afferte michi gladiũ. Cũq attuliſſẽt gladiũ coꝛã rege: ait. Diuidite ĩfantẽ viuũ ĩ duas partes: ⁊ date dimidiã partẽ vni/ ⁊ dimidiã partẽ alt̃i. Dixit aũt mulier cuiꝰ filiꝰ erat viuꝰ: ad regẽ (Cõmota ſunt ꝗppe viſcera eiꝰ ſup filio ſuo) Obſecro dñe/ date illi ĩfantẽ viuũ: ⁊ nolite ĩterficere eũ Econtrario illa dicebat. Nec michi nec tibi ſit: ſꝫ diuidať Rñdit rex: ⁊ ait. Date huic ĩfantẽ viuũ et nõ occidať Hec eſt enĩ mr̃ eius. Audiuit itaq oĩs iſrł iudiciũ qđ iudicaſſet rex: ⁊ timuerunt regẽ Vidẽtes ſapiẽtiã dei eſſe ĩ eo: ad faciẽdũ iudiciũ. Gr. Eſto michi in deũ ꝓtectoꝛẽ et in locũ refugij vt ſaluum me facias. ṽ. Deꝰ ĩ te ſꝑaui dñe nõ ꝯfũdar ĩ ętnũ. Tr.

Domine nõ ſecũdũ peccata nr̃a que fecimꝰ nos: neq ſecundũ ĩiquitates noſtras retribuas nobis. ṽ. Dñe ne memineris iniquitatũ noſtrarũ antiquarũ/ cito anticipẽt nos mĩe tue/ qꝛ pauperes facti ſumus nimis. Hic nõ fiat genuflexio cum dr̃ ṽꝰ. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter/ ⁊ ꝓpter gl'iam nomĩs tui dñe libera nos/ ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctĩs nr̃is ꝓpt nomen tuum. Se. iohẽn. ij. cap.

In illo tẽpoꝛe. Prope erat paſcha iudeoꝝ: ⁊ aſcẽdit ieſus hieroſolymã Et inuenit in tẽplo vẽdẽtes oues ⁊ boues ⁊ colũbas: ⁊ nũmularios ſedentes. Et cũ feciſſet quaſi flagellũ de funiculis: oẽs eiecit de tẽplo. Oues quoq ⁊ boues: ⁊ nũmulariozũ effudit es/ ⁊ mẽſas ſubuertit Et his qui colũbas vendebãt: dixit. Auferte iſta hinc: ⁊ nolite facere domũ patris mei domũ negociationis. Recoꝛdati vero ſũt diſcipuli eius: qꝛ ſcriptũ eſt. zelus domꝰ tue comedit me Reſpõderũt ergo iudei: et dixerũt ei. Quod ſignũ oſtendis nobis: q2 hec facis? Reſpondit ieſus: ⁊ dixit eis. Soluite tēplū hoc: ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta ⁊ ſex annis edificatū eſt tēplū hoc: ⁊ tu in trib⁹ dieb⁹ excitabis illud? Ille aūt dicebat: de tēplo corporis ſui. Cum ergo reſurrexiſſet a mortuis: recordati ſunt diſcipuli ei⁹ q2 hoc dicebat/ et crediderūt ſcripture et ſermoni quē dixit ieſ⁹. Cū aūt eſſet hieroſolymis i paſcha i die feſto: multi crediderūt in noīe ei⁹ videntes ſigna ei⁹ q̄ faciebat. Ipſe aūt ieſ⁹ non credebat ſemetipſū eis: eo q ipſe noſſet oēs/ ⁊ q2 op⁹ ei nō erat vt q̄s teſtimonium ꝑhiberet de hoīe. Ipſe enī ſciebat: qd eſſet in hoīe. Offer. Iubilate deo oīs t̄ra iubilate deo oīs t̄ra ſeruite dn̄o i leticia: intrate i ↄſpectu ei⁹ in exultatiōe q2 dn̄s ipſe eſt de⁹. V. Ipſe fecit nos ⁊ nō ipſi nos: nos aūt popul⁹ ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹. Sec.

Tuis dn̄e q̄s operare myſterijs: vt hec tibi munera dignis mētib⁹ offeramus. V. Cōio. Ab occultis meis mūda me dn̄e ⁊ ab alienis parce ſeruo tuo. Poſtcō.

Quos diuinis dn̄e reficis ſacramētis tuis q̄s ſuſtenta preſidijs: ⁊ quos bn̄ficijs temporalib⁹ refoues: paſce perpetuis. Per dn̄m. Sup ppl'm. Humil. or.

Deprecationē noſtrā q̄s domine benign⁹ exaudi: et quibus ſupplicandi p̄ſtas affectū: tribue defenſionis auxiliū. Per d.

¶ Feria tercia. Ad miſſā. Offi.

Exaudi deus orationē meā ⁊ ne deſpexeris deprecationē meā: intēde in me ⁊ exaudi me. Ps. Contriſtat⁹ ſū i exercitatiōe meā et conturbat⁹ ſū a voce inimici. Fle.

Sacre nobis q̄s dn̄e obſeruationis ieiunia: ⁊ pie cōuerſationis augmētū tue ꝓpiciationis continuū ꝑſtent auxiliū. Per dn̄m. Or. Lectio libri exodi. xxxij. c.

In diebus illis Locutus eſt dn̄s ad moyſē dicēs. Deſcēde de mōte q2 peccauit ppl's tuus quē eduxiſti de terra egypti. Receſſerūt cito de via: quā oſtēdiſti eis. Feceruntq; ſibi vitulū conflatilē ⁊ adorauerūt: atq; imolantes ei hoſtias dixerunt. Iſti ſunt dij tui iſrael: qui te eduxerūt de terra egipti. Rurſūq; ait dn̄s ad moyſem. Cerno q populus iſte dure ceruicis ſit: dimitte me/ vt iraſcatur furor me⁹ cōtra eos/ et delē eos: faciāq; te i gentem magnā. Moyſes aūt orabat dn̄m deū ſuum dicens. Cur dn̄e iraſcit' furor tuus cōtra ppl'm tuū quē eduxiſti de terra egypti: in fortitudine magna ⁊ in manu robuſta? Ne q̄ſo dicant egyptij: callide eduxit eos vt interficeret i mōtibus/ ⁊ deleret eos de t̄ra. Quieſcat ira tua et eſto placabilis ſup nequicia populi tui. Recordare abrahā/ yſaac et iſrael ſeruorū tuorū: qbus iuraſti per temetipſū dicens. Multiplicabo ſemē veſtrū ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſā terrā hanc de qua locut⁹ ſū dabo ſemini vrō/ ⁊ poſſidebitis eā ſꝑ. Placatuſq; ē dn̄s ne faceret malū: qd locut⁹ fuerat aduerſ⁹ populū ſuū. Et miſert⁹ eſt ppl'o ſuo: dn̄s de⁹ noſter. Gr. Exurge dn̄e fer opē nobis: et libera nos ꝓpter nomē tuū. V. Deus aurib⁹ nr̄is audiuimus patres noſtri annūciauerūt nobis: op⁹ qd operat⁹ es in dieb⁹ eorū/ et in dieb⁹ antiq̄s. Scd'm iohē. vij. c.

IN illo tp̄e: Iā die feſto mediāte aſcēdit ieſus in tēplū et docebat Et mirabanť iudei: dicētes Quō hic litteras ſcit cū nō didicerit? Rñdit eis ieſus ⁊ dixit Mea doctrina nō eſt mea: ſed eiꝰ q̄ miſit me. Si q̄s voluerit voluntatē eiꝰ facere: cognoſcet de doctrina vtrū ex deo ſit an ego a meipſo loquar. Qui a ſemetipſo loq̄ť: gloriā ꝓpriā q̄rit. Qui autē q̄rit gloriā eiꝰ q̄ miſit illū: hic verax eſt/ ⁊ iniuſticia in illo nō eſt. Nōne moyſes dedit vobis legē: ⁊ nemo ex vobis facit legē? Quid me q̄ritis interficere? Rñdit ei turba: et dixit. Demoniū habes. Quis te q̄rit interficere? Rñdit ieſꝰ ⁊ dixit eis. Vnū opꝰ feci: ⁊ oēs miramini Propterea moyſes dedit vobis circūciſionē / nō qꝛ ex moyſe eſt ſed ex patribꝰ: et in ſabbō circūciditis hoiem Si circūciſionē accipit hō in ſabbō vt nō ſoluať lex moyſi: michi idignamini qꝛ totū hoiem ſanū feci in ſabbato. Nolite iudicare ſcdm faciē: ſed iuſtū iudiciū iudicate. Dicebāt aūt q̄dā ex hieroſolimis Nōne hic eſt quē q̄rūt interficere? Ecce palā loquiť ⁊ nichil ei dicūt. Nūq̄d vere cognouerūt p̄ncipes qꝛ hic eſt xp̄s? Sed hūc ſcimꝰ vnde ſit Xp̄s aūt cū venerit: nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo docēs in tēplo ieſꝰ: ⁊ dicēs. Et me ſcitis: ⁊ vnde ſim ſcitis et a meipſo nō veni ſed eſt verus q̄ miſit me quē vos neſcitis Ego aūt ſcio eū Et ſi dixero qꝛ neſcio eū: ero ſimilis vobis mēdax Sed ſcio eū: qꝛ ab ipſo ſū/ et ipſe me miſit. Querebāt ergo eū apprehēdere: et nemo miſit in illū manꝰ/ qꝛ nōdū venerat hora eiꝰ De turba aūt: multi crediderūt in eū. Offer. Expectās expectaui dñm ⁊ reſpexit me: et exaudiuit deprecationē meā ⁊ īmiſit in os meū cāticū nouum hymnū deo nr̄o. ℣. Statuit ſupra petram pedes meos: et direxit greſſus meos. Secr.

Fidelium tuoꝝ dñe q̄s hoſtias ꝓpiciꝰ intuere: vt qđ oblatū eſt p obſequiū/ ⁊ deuotoꝝ vota famuloꝝ/ tua potiꝰ ꝓpiciatōe firmeť. p. Cō. Letabimur i ſalutari tuo et i noie dñi dei nr̄i magnificabimur

Proſit nobꝫ q̄s dñe ſa Pꝰcō cer cibꝰ potuſq̄ ſalutaris: et tēporalem vitā muniat et preſtet eternā. p. Sup pplm. Humiľ. or.

Miſerere q̄s dñe populo tuo et cōtinuis tribulationibꝰ laborantē: ꝓpicius reſpirare cōcede. Per. ¶ Feria.iiij. Officiū.

Dum ſanctificatꝰ fuero in vobis cōgregabo vos de vniuerſis terris et effūdā ſup vos aquā mūdā: ⁊ mūdabimini ab oībus inquinamētis vr̄is: ⁊ dabo vobis ſpm̄ nouū. ℣. Benedicā dñm in oī tp̄e: ſemp laus eiꝰ in ore meo. Sequiť oro ſine Dñs vobiſcum ſed tm̄ cū Oremꝰ. et Fle.ge. Or.

Deus q̄ et iuſtis p̄mia meritorū et peccatoribus per ieiuniū veniā prebes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus noſtri confeſſio/ indulgentiam valeat percipere delictorum. Per dñm.

Lectio ezechielis ꝓphete. xxxvi.

Hec dicit dñs deus. Sanctificabo nomē meū magnū: vt ſciant gentes qꝛ ego dñs cū ſanctificatus fuero in vobis corā eis. Tollā quippe vos de gentibus: et cōgregabo vos vniuerſis terris: et adducā vos in terrā veſtrā Et effundā ſuper vos aquā mun dam: ⁊ mũdabimini ab oĩbus inquinamẽtis veſtris/⁊ ab vniuerſis ydolis veſtris mũdabo vos. Et dabo vobis coꝛ nouũ: et ſpm̃ nouũ ponã i medio veſtri. Et auferã coꝛ lapideũ de carne veſtra: et dabo vobis coꝛ carneũ/⁊ ſpm̃ meũ ponã in medio vr̃i. Et faciã vt i pꝛeceptis meis ambuletis: ⁊ iudicia mea cuſtodiatis ⁊ operemini. Et habitabitis i terra: quã dedi patribus veſtris. Et eritis michi in pplm: ⁊ ego ero vobis i deũ dicit dñs oĩps. Gr. Venite filij audite me: timoꝛẽ dñi docebo vos. V. Accedite ad eũ ⁊ illuminami et facies vr̃e nõ confundent. Non repetatur grad. ſed ſequatur Dñs vobiſcũ. Flectam⁹ ge. Le. Or.

Preſta q̃s oĩpotẽs deus: vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoq; deuotio ſancta letificet: vt terrenis affectib⁹ mitigatis: facili⁹ celeſtia capiam⁹. Per dñm. Hic dicunt mediꝛie cõſuete. Lectio yſaie pphete .i. cap.

Hec dicit dñs deus Lauamini mũdi eſtote: auferte malum cogitationũ veſtrarũ ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe: diſcite bñfacere. Querite iudiciũ/ ſubuenite oppꝛeſſo / iudicate pupillo/ defẽdite viduã/⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerint pctã vr̃a vt coccinũ: q̃ſi nix dealbabunt. Et ſi fuerit rubꝛa q̃ſi vermicul⁹: velut lana alba erũt. Si volueritis ⁊ audieritis me: bona terre comedetis. Dixit dñs oĩps. Gr. Beã gens cuius eſt dñs de⁹ eoꝝ ppl's quẽ elegit dñs in hereditatẽ ſibi. V. Verbo dñi celi firmati ſunt: et ſpũ oꝛis eius omĩs virtus eoꝛum. Tractus.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe vide humilitatẽ meã ⁊ laboꝛẽ meũ ⁊ dimitte oĩa pctã mea. V. Ad te dñe leuaui aĩam meã: deus me⁹ i te ↄfido nõ erubeſcã/ neq; irrideãt me inimici mei. V. Etenim vniuerſi q̃ te expectãt nõ ↄfũdent: ↄfũdãt oẽs facientes vana. S. ioh. ix.

In illo tpe. Pꝛeteriẽs ieſus vidit hoĩem cecũ a natiuitate. Et interrogauerũt eũ diſcipuli ſui. Rabbi: q̃s peccauit hic aut parẽtes eius: vt cecus naſceret? Reſpõdit ieſ⁹. Neq; hic peccauit neq; parẽtes eius: ſed vt manifeſtentur opa dei in illo. Me opoꝛtet operari opa eius q̃ miſit me: donec dies eſt. Venit nox quãdo nemo poteſt operari. Quãdiu in mũdo ſum: lux ſũ mundi. Hoc cũ dixiſſet: expuit in terrã ⁊ fecit lutum ex ſputo/ et liniuit lutũ ſup oculos eius/⁊ dixit ei. Vade ⁊ laua in natatoꝛia ſyloe: quod interpꝛetat miſſ⁹. Abijt ergo et lauit et venit videns. Itaq; vicini et q̃ viderant eum pꝛius q2 mẽdicus erat: dicebant. Nonne hic eſt q̃ ſedebat: ⁊ mẽdicabat? Alij dicebãt q2 hic eſt. Alij aũt nequaq̃: ſed ſimilis eſt eius. Ille vo dicebat: q2 ego ſum. Dicebant ergo ei. Quõ aperti ſũt oculi tui? Rñdit. Ille hõ qui dr̃ ieſ⁹ lutũ fecit: ⁊ vnxit oclos meos/⁊ dixit michi vade ad natatoꝛiã ſyloe/⁊ laua. Et abij: et laui/⁊ video. Dixerũt ei. Vbi e ille? Ait. Neſcio. Adducũt eum ad phariſeos: qui cecus fuerat. Erat aũt ſabbatũ quãdo lutum fecit ieſus ⁊ apꝛuit oculos eius. Iterũ ergo interrogabant eum phariſei: quomodo vidiſſet. Ille aũt dixit eis. Lutum poſuit michi ſup oclos: ⁊ laui/⁊ video. Dicebant ergo ex phariſeis quidã

Nõ eſt hic hõ a deo: qui ſabbatũ nõ cuſtodit. Alij aũt dicebãt. Quõ poteſt hõ pctõꝛ hec ſigna facere? Et ſciſma erat iter eos. Dicũt ergo ceco iterũ. Tu qd dicis de eo q apuit oclos tuos? Ille aũt dixit qꝛ ppheta eſt. Nõ crediderũt ergo iudei de eo / qꝛ cecus fuiſſet ⁊ vidiſſet: donec vocauerũt parentes ei⁹ qui viderat. Et interrogauerũt eos: dicẽtes. Hic eſt filius veſter: quẽ vos dicitis qꝛ cecus natus eſt? Quõ ergo nũc videt? Reſponderũt eis parẽtes eius: ⁊ dixerũt. Scimus qꝛ hic eſt fili⁹ noſter: ⁊ qꝛ cecus nat⁹ eſt. Quomodo autẽ nũc videat neſcim⁹: aut qs ei⁹ aperuit oculos / nos neſcim⁹ Ipſũ iterrogate etatẽ habet Ipſe de ſe loquat̃. Hec dixerũt parentes eius: qm̃ timebãt iudeos. Iã eni cõſpirauerãt iudei / vt ſi qs eũ ꝯfiteret̃ eẽ xp̃m: extra ſynagogã fieret. Propterea parẽtes ei⁹ dixerũt: qꝛ etatẽ habet / ipſũ iterrogate. Vocauerũt ergo rurſũ hoĩem q fuerat cecus: ⁊ dixerũt ei. Da gloriã deo. Nos ſcimus qꝛ hic homo pctõꝛ eſt. Dixit ergo ille. Si pctõꝛ eſt neſcio: vnũ ſcio. qꝛ cec⁹ cũ eẽ modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi: quõ aperuit tibi oclos? Reſpõdit eis. Dixi vobis iã: et audiſtis. Quid iterũ vultis audire? Nũquid ⁊ vos vultis diſcipuli eius fieri? Maledixerũt ergo ei: et dixerũt. Tu diſcipul⁹ illi⁹ ſis: nos aũt moyſi diſcipuli ſumus. Nos ſcim⁹ qꝛ moyſi locutus eſt deus: hunc aũt neſcimus vnde ſit. Rñdit ille hõ: ⁊ dixit eis In hoc eni mirabile eſt / qꝛ vos neſcitis vnde ſit: et apuit oclos meos. Scim⁹ aũt: qꝛ pctõꝛes de⁹ nõ audit. Sed ſi quis dei cultoꝛ eſt / ⁊ volũtatẽ ei⁹ facit: hũc exaudit. A ſeclo nõ eſt auditũ: qꝛ aperuit qs oclos ceci nati. Niſi eſſet hic a deo: nõ poterat facere qcq̃. Rñderũt ⁊ dixerunt ei. In pctis natus es totus: et tu doces nos? Et eiecerũt eũ foꝛas. Audiuit ieſus qꝛ eiecerũt eũ foꝛas: et cũ inueniſſet eũ dixit ei. Tu credis in filiũ dei? Reſpõdit ille: et dixit Quis eſt dñe / vt credã in eũ? Et dixit ei ieſus. Et vidiſti eũ et q loquit̃ tecũ / ipſe eſt. At ille ait. Credo dñe. Et procidẽs adoꝛauit eum.

Offer. Bñdicite gentes dñm deũ nr̃m ⁊ obaudite vocẽ laudis ei⁹ q poſuit aĩam meã ad vitã ⁊ nõ dedit ꝯmoueri pedes meos: bñdict⁹ dñs q nõ amouit depcationẽ meã et miam ſuam a me. V. Iubilate deo oĩs terra pſalmum dicite noĩ eius date gloꝛiã laudi ei⁹. Secr.

Supplices te rogam⁹ oĩps deus vt his ſacrificijs pctã nr̃a mũdent̃: qꝛ tũc verã nobꝭ tribuis et mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis ſanitatẽ. P.

Cõio. Lutũ fecit ex ſputo dñs ⁊ liniuit oclos meos: ⁊ abij / ⁊ laui et vidi / ⁊ credidi deo. P⁹cõ.

Sacramẽta q ſũpſim⁹ dñe deus nr̃: et ſpũalib⁹ nos iſtruãt alimẽtis / ⁊ coꝛpoꝛalib⁹ tueãt̃ auxilijs. Per. Sup ppl̃m. Humiliate ca. oꝛ.

Pateant aures mie tue dñe pꝛecibus ſupplicãtiũ: ⁊ vt petentibus deſiderata ꝯcedas: fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per. ¶ Feria. v. Officiũ

Letet coꝛ querẽtiũ dñm querite dñm ⁊ confirmamini / qrite faciẽ ei⁹ ſẽp. Ps. Cõfitemini dño ⁊ inuocate nomen eius: annũciate inter gentes opera eius. Oꝛem⁹. Flectamus genua le. oꝛ.

Preſta q̄s oĩs deꝰ: vt quos ieiunia votiua caſtigāt. ipſa quoq; deuotio ſctā letificet/ vt terrenis affectibꝰ mitigatis/ facilius celeſtia capiamus Per do.

Lectio libꝛi regum. iiij. iiij. cap.

In diebꝰ illis Venit mulier ſunamitis ad helyſeū ꝓphetā: in montē carmeli. Cūq; vidiſſet eā vir dei de cōtra: ait ad giezi puerū ſuū. Ecce ſunamitis illa. Vade ergo in occurſū eius: ⁊ dic ei. Recte ne agit̄ circa te: et circa virū tuū/ et circa filiū tuū? Que reſpōdit. Recte Cūq; veniſſet ad virū dei in montē: appꝛehendit pedes eius. Et acceſſit giezi: vt amoueret eam. Et ait hō dei. Dimitte eā: aīa enī eius in amaritudine poſita eſt: ⁊ dꝰ celauit a me et nō indicauit michi. Que dixit illi. Nunq̄d petiui filium a dño meo? Nūquid nō dixi tibi ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lūbos tuos: ⁊ tolle baculū meum in manu tua/ et vade. Si occurrerit tibi hō: nō ſalutes eum. Et ſi ſalutauerit te quiſpiā: non reſpōdeas illi. et pones baculum meū ſup faciē pueri. Poꝛro mater pueri ait. Viuit dñs/ ⁊ viuit aīa tua: nō dimittā te. Surrexit ergo: ⁊ ſecutꝰ eſt eā. Giezi aūt p̄ceſſerat ātē eos: et poſuerat baculū ſup faciē pueri/ et nō erat vox neq; ſenſus. Reuerſuſq; eſt giezi in occurſū eius: et nūciauit ei dicens. Nō ſurrexit puer. Ingreſſꝰ eſt ergo helyſeus domum: et ecce puer moꝛtuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſuſq; clauſit hoſtiū ſuper ſe ⁊ ſup puerū: ⁊ oꝛauit ad dñm. Et aſcēdit et incubuit ſup pueꝝ: poſuitq; os ſuū ſup os eiꝰ et oculos ſuos ſup oculos eiꝰ/ et manus ſuas ſup manus eius: et incuruauit ſe ſup eū/ ⁊ calefacta eſt caro pueri. At ille reuerſus: deābulauit in domo ſemel huc et illuc. Et aſcēdit et incubuit ſup puerū: et oſcitauit puer ſepties/ aperuitq; oculos ſuos. At ille vocauit giezi: ⁊ dixit ei. Voca ſunamitē hanc. Que vocata: ingreſſa eſt ad eū. Cui ait Tolle filiū tuū Venit illa/ et coꝛruit ad pedes eius: et adoꝛauit ſup terrā. Tulitq; filiū ſuū: ⁊ egreſſa eſt. Helyſeus vero: reuerſus eſt ī galgala

Gr. Reſpice dñe ī teſtamētū tuū et aīas pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē. ℣. Exurge dñe ⁊ iudica cauſā meā mēoꝛ eſto oppꝛobꝛij ſeruoꝝ tuoꝝ. Scdꝫ iohēm v.

In illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ Pater meꝰ vſq; modo operat̄: ⁊ ego operoꝛ. Propterea ergo magis q̄rebāt eū iudei interficere: qꝛ nō ſolū ſoluebat ſabbatū/ ſed et patrē ſuū dicebat deū/ equalē ſe faciens deo. R̄ndit itaq; ieſꝰ: ⁊ dixit eis Amē amen dico vobis: nō poteſt filiꝰ a ſe facere quicq̄/ niſi qd̄ viderit patrē facientē. Queciq; enī ille fecerit: hec et filiꝰ ſimiliter facit. Pater enī diligit filiū: et oīa demonſtrat ei q̄ ipſe facit/ et maioꝛa his demōſtrabit ei opa/ vt et vos miremini. Sicut enī pater ſuſcitat moꝛtuos et viuificat: ſic ⁊ filiꝰ quos vult viuificat Neq; enī pater iudicat quēq̄: ſed oē iudicium dedit filio/ vt omēs honoꝛificent filiū ſicut honoꝛificāt patrē Qui nō honoꝛificat filiū/ nō honoꝛificat patrē q̄ miſit illū. Amē amen dico vobis: qꝛ qui verbū meū audit ⁊ credit ei q̄ miſit me/ habet vitā eternā. Et in iudiciū nõ veniet:sed trãsiet a morte in vitã. Amẽ amẽ dico vobis:qꝛ venit hora ⁊ nũc est quando mortui audiẽt vocẽ filij dei/⁊ q̄ audierit viuẽt: Sicut enĩ pater habet vitã in semetipso:sic dedit ⁊ filio vitã habere in semetipso. Et potestatẽ dedit et iudiciũ facere:qꝛ filiꝰ hoĩs est. Nolite mirari hoc:qꝛ venit hora in qua oẽs qui in monumẽtis sũt audiẽt vocẽ filij dei. Et ꝓcedẽt qui bona fecerũt in resurrectionem vite. Qui vero mala egerunt:in resurrectionẽ iudicij.

Offꝛ. Dñe ad adiuuãdũ me festina:cõfũdãtur oẽs aduersũ me q̄ cogitãt michi mala. ℣. Expectãs expectaui dñm:et respexit me de lacu miserie et de luto fecis. Sec.

Purifica nos misericors deꝰ: vt ecclẽe tue p̄ces q̄ tibi grate sũt pia mũera deferẽtes fiãt expiatꝭ mẽtibꝰ gratiores. P. Cõ. Dñe memorabor iusticie tue soliꝰ deꝰ docuisti me a iuuẽtute mea ⁊ vsq; ĩ senectã ⁊ seniũ deꝰ ne derelinq̄s me.

Celestia dona capiẽtibꝰ pꝰcõ q̄s dñe nõ ad iudiciũ ꝓuenire patiaris q̄ tuis fidelibꝰ ad remedia ꝓuidisti. P. Sup po. Hũi. or.

Populi tui deꝰ institutor et rector/pctã quibꝰ ĩpugnatur expelle: vt semꝑ tibi placitꝰ et tuo munimine sit securꝰ. Per.

¶ Feria sexta. ad missam: Offm̃.

Meditatio cordis mei ĩ cõspectu tuo sẽꝑ dñe adiutor meus ⁊ redẽptor meꝰ. ℣. Celi enarrãt gl̃iam dei:⁊ opa manuũ eius ãnũciat firmamẽtũ. Flecta. Or.

Deus qui ineffabilibꝰ mundũ renouas sacramẽtꝭ: presta q̄s: vt ecclĩa tua eternis proficiat institutis:⁊ tẽporalibus nõ destituatur auxilijs. Per dñm.

Lectio libri regum. iij. vij. capl̃o

In diebus illis: Egrotauit filius mulieris matrisfamilias:et erat languor fortissimꝰ/ ita vt nõ remaneret in eo halitꝰ. Dixit ergo ad heliã Quid michi et tibi vir dei? Ingressus es ad me vt rememorarẽt iniq̄tates mee et interficeres filiũ meũ? Et ait ad eã helyas. Da michi filiũ tuũ. Tulitq; eũ de sinu illius: ⁊ portauit eũ in cenaculũ vbi ipse manebat. Et posuit eũ suꝑ lectũ suũ et clamauit ad dñm/⁊ dixit. Dñe deus meꝰ etiã ne viduã apd' quã ego vtcũq; sustẽtor afflixisti / vt interficeres filiũ eius? Et expandit se atq; mẽsus est suꝑ pueꝝ tribus vicibꝰ:clamauitq; ad dñm ⁊ ait. Dñe deꝰ meus reuertat᷑ oro aĩa pueri huiꝰ:in viscera eiꝰ. Exaudiuit aũt dñs vocẽ helye:⁊ reuersa est aĩa pueri intra eũ:⁊ reuixit. Tulitq; helyas puerũ:et deposuit eũ de cenaculo in iferiorẽ domũ/⁊ tradidit illũ matri sue ⁊ ait illi. En viuit filꝰ tuꝰ Dixitq; mulier ad helyã Nũc ĩ isto cognoui q̄m vir dei es tu:et vbũ dñi in ore tuo verũ est. Gr. Bonum est cõfidere in dño:q̄ cõfidere in hoĩe ℣. Bonũ est sperare ĩ dño:q̄ sperare in principibus. Tractus.

Domine nõ scḋm pctã nr̃a q̄ fecimꝰ nos:neq; scḋm iniq̄tates nr̃as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ/cito anticipẽt nos mĩe tue qꝛ pauperes facti sumus nimis. Hic non fiat genu flexio cũ dr̄ ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: et ꝓpter gloriã noĩs tui dñe libera nos:et ꝓpiciꝰ esto pctĩs nr̃is ꝓpter nomen tuũ. Scḋm iohãnem. .xi.

In illo tp̃e: Erat quidã languens lazarus a bethania: de caſtello marie ⁊ marthe ſoroꝝ eius. Maria aũt erat q̃ vnxit dominũ vnguẽto: et exterſit pedes eiꝰ capillis ſuis: cuiꝰ frater lazarus infirmabat. Miſerũt ergo ſorores eiꝰ ad eũ: dicẽtes. Dñe ecce quẽ amas infirmat. Audiẽs aũt ieſus: dixit eis. Infirmitas hec nõ eſt ad mortẽ: ſed ꝓ glĩa dei/ vt glĩficet filiꝰ dei per eã. Diligebat aũt ieſꝰ marthã: et ſororẽ eiꝰ mariã/ ⁊ lazaꝝ. Vt ergo audiuit qꝫ infirmabat: tũc quidẽ manſit in eodẽ loco duobꝰ diebus. Deinde poſt hec: dixit diſcipl̃is ſuis. Eamus in iudeã iterꝝ. Dicũt ei diſcipuli. Rabbi/ nũc q̃rebãt te iudei lapidare. et iterꝝ vadis illuc? Reſpondit ieſus. Nõne duodecĩ ſũt hore diei? Si q̃s ambulauerit in die nõ offẽdit: qꝫ lucẽ huiꝰ mũdi videt. Si aũt ambulauerit ĩ nocte/ offendit: qꝫ lux non eſt in eo. Hec ait: et poſt hec dixit eis. Lazarus amicꝰ noſter dormit: ſꝫ vado vt a ſõno excitẽ eũ. Dixerunt ergo diſcipuli eiꝰ. Dñe ſi dormit: ſaluus erit. Dixerat aũt ieſus de morte eiꝰ: illi aũt putauerũt qꝫ de dormitione ſõni diceret. Tũc ergo dixit eis ieſus manifeſte. Lazarus mortuꝰ eſt: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis/ q̃m nõ erã ibi. ſꝫ eamus ad eũ. Dixit ergo thomas qui dicit̃ didimus: ad cõdiſcipulos. Eamꝰ ⁊ nos: ⁊ moriamur cũ eo. Venit itaq̃ ieſus: ⁊ ĩuenit eũ quattuor dies iã in monumento habẽtẽ. Erat aũt bethania iuxta hieroſolimã: q̃ſi ſtadijs quindecĩ. Multi aũt ex iudeis venerãt ad marthã et mariã: vt cõſolarẽtur eas de fratre ſuo. Martha ergo vt audiuit qꝫ ieſus venit: occurrit illi. Maria aũt domi ſedebat. Dixit ergo martha ad ieſũ. Dñe ſi fuiſſes hic: frater meꝰ nõ fuiſſet mortuꝰ. Sed et nũc ſcio: qꝫ q̃cũq̃ popoſceris a deo/ dabit tibi deus. Dixit illi ieſus. Reſurget frater tuꝰ. Dixit ei martha. Scio qꝫ reſurget in reſurrectione: ĩ nouiſſimo die. Dixit ei ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. Qui credit in me: etiã ſi mortuꝰ fuerit viuet. Et oĩs qui viuit et credit in me: nõ moriet̃ in eternũ. Credis hoc? Ait illi. Vtiq̃ dñe. Ego credidi qꝫ tu es xp̃s filius dei viui: q̇ in hũc mundũ veniſti. Et cũ hec dixiſſet: abijt et vocauit mariam ſororẽ ſuã ſilẽtio dicens. Magiſter adeſt: ⁊ vocat te. Illa vt audiuit: ſurrexit cito/ et venit ad eũ. Nõdũ enĩ venerat ieſus in caſtellũ: ſed erat adhuc ĩ illo loco vbi occurrerat ei martha. Iudei ergo qui erãt cũ ea in domo et cõſolabant̃ eã: cũ vidiſſent mariã qꝫ cito ſurrexit et exijt/ ſecuti ſũt eã dicẽtes. qꝫ vadit ad monumẽtũ vt ploret ibi. Maria ergo cũ veniſſet vbi erat ieſus: videns eũ cecidit ad pedes eius/ et dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic/ nõ eſſet mortuus frater meꝰ. Ieſus ergo vt vidit eã plorantẽ/ et iudeos qui venerant cũ ea plorãtes: ĩfremuit ſpũ et turbauit ſemetipſũ/ et dixit. Vbi poſuiſtis eũ? Dicunt ei. Dñe/ veni et vide. Et lachrymatus eſt ieſus. Dixerũt ergo iudei. Ecce quomodo amabat eũ. Quidam aũt ex ipſis dixerũt. Nõ poterat hic qui aperuit oculos ceci nati facere vt hic nõ moreretur? Ieſus ergo rurſũ fremens in ſemetipſo: venit ad monumentũ.

Erat aūt ſpelūca: ⁊ lapis ſuppoſitus erat ei. Ait ieſus. Tollite lapidē. Dixit ei martha: ſoꝛoꝛ eiꝰ q̄ moꝛtuꝰ fuerat. Dñe/ iā fetet: quatriduanus eni eſt. Dixit ei ieſus Nōne dixi tibi qꝛ ſi credideris: videbis gloꝛiā dei? Tulerūt ergo lapidē. Jeſus aūt eleuatis ſurſū oculis in celū: dixit. Pater grās ago tibi: qm̄ audiſti me. Ego autē ſciebā qꝛ ſēp me audis: ſed ꝓpt ppl'm q̄ circūſtat dixi/ vt credant qꝛ tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet: voce magna clamauit. Lazare veni foꝛas. Et ſtatim ꝓdijt q̄ fuerat moꝛtuꝰ: ligatꝰ pedes ⁊ manꝰ inſtitis ⁊ facies illiꝰ ſudario erat ligata. Dicit eis ieſꝰ Soluite eū: et ſinite abire. Multi ergo ex iudeis q̄ venerant ad mariā ⁊ marthā et viderāt q̄ fecit ieſus: crediderūt in eū. Offꝫ. Populū humilē ſaluū facies dñe ⁊ oculos ſupboꝝ humiliabis qm̄ q̄s deus pꝛeter te dñe? ℣. Clamoꝛ meus in cōſpectu eiꝰ introiuit in aures eiꝰ. Se

MUnera nos dñe q̄s oblata purificēt: ⁊ te nobis faciāt iugiter eſſe placatū. Per. Cōio. Videns dominus flentes ſoꝛoꝛes lazari ad monumentum lachꝛimatꝰ eſt corā iudeis ⁊ clamabat: lazare veni foꝛas. ꝓdijt ligatus manibus ⁊ pedibus q̄ fuerat quatriduanꝰ moꝛtuus. Poſtcōio

HEc nos q̄s dñe participatio ſacramēti ⁊ a ꝓpꝛijs reatibus indeſinēter expediat: et ab oībus tueat̄ aduerſis. Per dñm. Sup ppl'm. Humiliate capita. Oꝛ.

DA q̄s oīps deus: vt qui infirmitatis noſtre cōſcij de tua pietate confidimus: ſub tua protectione ſemꝑ gaudeamus. Per.

¶ Sabbato. Ad miſſam. Officiū

SItiētes venite ad aq̄s dicit dñs: ⁊ q̄ nō habetis p̄ciū venite ⁊ bibite cū leticia. ℣. Attendite ppl'e meꝰ legē meā: iclinate aurē veſtrā in vba oꝛis mei. Ple. Oꝛ.

FIat q̄s dñe per gratiā tuā fructuoſus noſtre deuotionis affectus: qꝛ tūc nobis pꝛoderunt ſuſcepta ieiunia/ ſi tue ſint placita voluntati. Per dominū. Lectio yſaie pꝛophete. xlix. caplo.

HEc dicit dñs deus: In tp̄e placito exaudiui te: et i die ſalutis auxiliatꝰ ſū tui Et ſeruaui te/ et dedi te in fedus ppl'i vt ſuſcitares terrā ⁊ poſſideres hereditates diſſipatas: vt diceres his q̄ vincti ſunt exite/ ⁊ his qui in tenebꝛis reuelamī. Sup vias paſcent̄: ⁊ in oībꝰ planis paſcue eoꝝ. Nō eſuriēt neqꝫ ſitient: ⁊ nō percutiet eos eſtus ⁊ ſol: qꝛ miſeratoꝛ eoꝝ reget eos et ad fontes aquaꝝ potabit eos. Et ponā oēs mōtes meos i viā: et ſemite mee exaltabunt̄. Ecce iſti delonge venient: et ecce illi ab aquilone ⁊ mari/ et iſti de terra auſtrali. Laudate celi, ⁊ exultet terra: iubilate montes laudē qꝛ cōſolatꝰ eſt dñs populū ſuū/ et pauperū ſuoꝝ miſerebit̄. Et dixit ſyō. Dereliqt me dñs: et dñs oblitꝰ eſt mei. Nūqd obliuiſci poteſt mulier infantē ſuū: vt nō miſereatur filio vteri ſui? Et ſi oblita fuerit: ego tamē nō obliuiſcar tui, dicit dñs oīps. Gꝛ. Tibi dñe derelictꝰ eſt paup pupillo tu eris adiutoꝛ. ℣. Vt qd dñe receſſiſti lōge deſpicis i opoꝛtunitatibꝰ in tribulatiōe: dū ſupbit ipiꝰ incēdit paup. Sc̄m ioh. viij.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Ego ſū lux mũdi. Qui ſequit᷑ me nõ ãbulat in tenebꝛis: ſed habebit lumẽ vite. Dixerũt ergo ei phariſei: Tu de teipſo teſtimoniũ perhibes teſtimoniũ tuũ nõ eſt verũ. Reſpõdit ieſus: et dixit eis. Et ſi ego teſtimoniũ ꝑhibeo de meipſo: verũ eſt teſtimoniũ meũ/ qꝛ ſcio vnde venio et quo vado. Vos aũt neſcitis vnde venio: aut quo vado. Vos ſcdm̃ carnem iudicatis: ego nõ iudico quẽq̃. Et ſi iudico ego/ iudiciũ meũ verũ eſt: qꝛ ſolus nõ ſũ/ ſed ego et qui miſit me pater. Et in lege vr̃a ſcriptũ eſt: qꝛ duorũ hoim̃ teſtimoniũ verũ eſt. Ego ſum qui teſtimoniũ perhibeo de meipſo: et teſtimoniũ ꝑhibet de me qui miſit me pater. Dicebãt ergo ei. Ubi eſt pater tuus. Reſpõdit ieſus Neq̃ me ſcitis: neq̃ patrẽ meũ. Si me ſciretis: foꝛſitan & patrẽ meũ ſciretis. Hec verba locutus eſt ieſus in gazophilatio docens in tẽplo. Et nemo appꝛehendit eũ: qꝛ necdũ venerat hoꝛa ei⁹. Of. Fact⁹ eſt dñs firmamẽtũ meũ et refugiũ meũ ⁊ liberatoꝛ meus ſpãbo in eũ. ꝟ. Perſequar inimicos meos ⁊ cõpꝛehẽdã illos et nõ cõuertar donec deficiãt. Secreta.

O Blationibus q̃s dñe placare ſuſceptis: et ad te nr̃as etiã rebelles cõpelle ꝓpici⁹ volũtates. Per. Cõio. Dñs regit me et nichil michi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit. ſup aquã refectionis educauit me. Poſtcõ.

V Ia nos q̃s dñe que ſũpſimus ſctã purificent: et opationis ſue remedio te nobis faciant eſſe placatũ. Per. Sup populum. Humiliate capita. Oꝛ.

D Eus qui ſperãtibus in te miſereri poti⁹ eligis q̃ iraſci: da nob᷒ digne flere mala que fecimus vt tue cõſolationis graciam inuenire valeamus. Per d.

ℭ Dñica in paſſione dñi. Offm̃.

I Udica me de⁹ ⁊ diſcerne cauſã meã de gẽte nõ ſancta ab hoĩe iniquo et doloſo eripe me: quia tu es deus meus et foꝛtitudo mea. Ps. Emitte lucẽ tuã et veritatem tuã: ipſa me deduxerũt et adduxerũt in montẽ ſctũ tuũ/ et ĩ tabernacula tua. Ab hac die vſq̃ ad paſcha nõ dicit᷑ Gl̃ia patri. poſt officiũ ad miſſã de tẽpoꝛali: niſi tantum in die cene quando epyſcopus celebꝛat. Oꝛ.

Q Ueſumus oĩps deus: familiã tuã ꝓpicius reſpice vt te largiente regat᷑ in coꝛpoꝛe: et te ſeruãte cuſtodiatur in mente. Per dominũ. Ad hebꝛeos. ix. ca.

F Ratres: Xp̃s aſſiſtẽs põtifex futuroꝝ bonoꝝ per amplius ⁊ ꝑfecti⁹ tabernaculũ non manufactũ: id eſt nõ hui⁹ creationis/ neq̃ per ſanguinẽ hyrcoꝝ aut vituloꝝ/ ſed per pꝛopꝛiũ ſanguinẽ introiuit ſemel in ſcã eterna redẽptione inuẽta. Si enĩ ſanguis hyꝛcoꝝ aut thauroꝝ ⁊ cinis vitule aſpſus inq̃natos ſctificat ad emũdationẽ carnis: q̃to magis ſãguis xp̄i qui per ſpm̃ ſctm̃ ſemetipſũ obtulit imaculatũ deo emũdabit conſcientiã noſtrã ab operibus moꝛtuis ad ſeruiendũ deo viuenti. Et ideo noui teſtamenti mediatoꝛ eſt: vt moꝛte intercedẽte in redẽptionẽ eaꝝ pꝛeuaricationũ q̃ erãt ſub pꝛioꝛi teſtamẽto/ repꝛomiſſionẽ accipiant q̃ vocati ſũt eterne hereditatis In xp̄o ieſu dño nr̃o. Gꝛ. Eripe me dñe de inimicis meis: doce me facere.

voluntatē tuā. ℣. Liberator me⁹ dn̄e de gentibus iracūdis: ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniq̄ eripies me. Tr. Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Dicat nūc isrl̄: sepe expugnauerūt me a iuuētute mea. ℣. Etenī nō potuerūt michi sup̄: dorsū meū fabricauerūt peccatores. ℣. Prolōgauerūt iniq̄tatē sibi: dn̄s iustus ꝯcidet ceruices peccatorū. S. ioh. viij.

In il. t. Dicebat iesus turbis iudeorū: ⁊ p̄ncipib⁹ sacerdotū. Quis ex vobꝫ arguet me de pccō? Si veritatē dico vobis: quare vos nō creditꝫ michi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: q2 ex deo nō estis. Respōderūt igit̄ iudei: ⁊ dixerūt ei. Nōne bene diximus nos q2 samaritan⁹ es tu/ et demoniū habes? Rn̄dit ies⁹. Ego demoniū nō habeo: sꝫ honorifico patrē meū/ ⁊ vos īhonorastis me. Ego autē nō quero gloriā meā: est qui q̄rat et iudicet. Amē amē dico vobꝫ: si q̄s sermonē meū seruauerit/ mortē nō gustabit ī eternū. Dixerūt ergo iudei. Nūc cognouim⁹ quia demoniū habes. Abrahā mortu⁹ est et ꝓphete: ⁊ tu dicis si q̄s sermonē meū seruauerit/ mortē nō gustabit in eternū. Nunq̄d tu maior es pr̄e nr̄o abraham q̄ mortu⁹ est? Et ꝓphete mortui sūt. Quē teipsū fac̄? Rn̄dit iesus. Si ego gl̄ifico meipsū: gl'a mea nichil est. Est pater me⁹ qui gl̄ificat me: quē vos dicitis q2 de⁹ vester est/ ⁊ nō cognouistis eum. Ego aūt noui eū. Et si dixero q2 nescio eū: ero similis vobis mendax. Sed scio eū: et sermonē ei⁹ seruo. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meū: ⁊ vidit et gauisus est. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinquaginta annos nondū habes: et abrahā vidisti? Dixit eis iesus. Amen amē dico vobis: anteq̄ abrahā fieret ego sum. Tulerūt ergo lapides: vt iacerent in eū. Jesus aūt abscōdit se: et exiuit de tēplo. Offer. Cōfitebor tibi dn̄e in toto corde meo retribue seruo tuo vt viuā et custodiā sermones tuos / viuifica me secundū verbū tuū dn̄e. Secreta.

Hostias fideliū tuorū oīs deus ꝓpicius intuere et ꝯcede. ne cathena sceleri captiuos teneat quos passione filij tui in oīb⁹ liberos esse voluisti. Qui tecū vi. Prefa. q̄tid. Hac die dū sacerdos se cōicat cātet hec Cōio. Hoc corpus qd̄ pro vobis tradet. hic calix noui testamēti est in meo sanguine dicit dn̄s. hoc facite q̄ciēscūq̄ sumitꝫ ī meā ꝯmēoratiōe. P⁹co.

Adesto nobis q̄s dn̄e de⁹ noster: vt quos tuis mysteriis recreasti: ꝑpetuis defēde presidiis. Per do. ¶ Feria. iij. Officiū.

Miserere michi dn̄e q̄m cōculcauit me hō tota die bellans tribulauit me. Ps. Cōculcauerūt me inimici mei tota die: q̄m multi bellātes aduersum me. Nō dicitur Gl'a pa. Ore⁹. Flecta. ge. Di.

Sanctifica q̄s dn̄e nostra ieiunia: et cunctarū nobis ꝓpicius indulgentiam largire culparum. Per. Lectio ione ꝓphe. iij.

In diebus illis: Factum est verbū dn̄i ad ionā ꝓphetā scd̄o dicens. Surge et vade in niniuē ciuitatē magnā: et predica in ea predicationē quā ego loquor ad te. Et surrexit ionas: et abijt in niniuē iuxta verbū dn̄i.

Et niniue erat ciuitas magna: itinere dierū triū. Et cepit ionas introire ī ciuitatē itinere diei vnius: ⁊ clamauit ⁊ dixit Adhuc quadraginta dies ⁊ niniue ſubuertetur. Et crediderūt viri niniuite ī dn̄o: ⁊ p̄dicauerūt ieiuniū/⁊ veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſq; ad minorē. Et puenit verbū ad regē niniue: ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo et abiecit veſtimētū ſuū a ſe/⁊ indut⁹ eſt ſacco/et ſedit in cinere/⁊ clamauit ⁊ dixit In niniue ex ore regis: ⁊ principū ei⁹ dicēs Hoīes et iumēta et boues ⁊ pecora non guſtēt quicq̄ nec paſcant: ⁊ aquā nō bibāt ⁊ operiant ſaccis hoīes et iumēta clamēt ad deū in fortitudine. Et cōuertat vir a via ſua mala: et ab iniq̄tate q̄ eſt in manibus eorū. Quis ſcit ſi cōuertat et ignoſcat deus: ⁊ reuertat a furore ire ſue/et nō peribimus? Et vidit de⁹ opa eorū: qꝛ cōuerſi ſūt de via ſua mala. Et miſertus eſt deus ſup malicia quā locut⁹ fuerat vt faceret eis: et nō fecit. Et miſertus eſt pplo ſuo: dn̄s de⁹ nr̄. Gr. De⁹ exaudi orōnē meā: aurib⁹ pcipe vba oris mei. ℣. De⁹ in nomine tuo ſaluum me fac: et in virtute tua iudica me. Tractus.

Domine nō ſcđm pctā nr̄a q̄ fecim⁹ nos: neq; ſcđm iniquitates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄arū antiquarū cito anticipēt nos mīe tue qꝛ paupes facti ſum⁹ nimis. Hic nō fiat genuflexio cū dr̄. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄: ⁊ ppter gloriā nōis tui dn̄e libera nos/⁊ ppici⁹ eſto pctīs nr̄is ppē nomē tuū. Eū. ſcđm iohēm. vij.

In illo tpe: Miſerūt principes ⁊ pharisei miniſtros: vt apprehēderēt ieſū. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū tp̄s vobiſcū ſū: ⁊ vado ad eū q̄ miſit me. Queretis me ⁊ nō inuenietis: ⁊ vbi ſū ego/vos nō poteſtis venire. Dixerūt ergo iudei ad ſemetipſos Quo hic itur⁹ eſt qꝛ nō inueniem⁹ eū? Nū qđ in diſpſionē gētiū itur⁹ eſt et doctur⁹ gētes? Quis eſt hic ſermo quē dixit/q̄retis me ⁊ nō inuenietis et vbi ſū ego vos nō poteſtis venire? In nouiſſimo aūt die magno feſtiuitatis: ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicēs Si qs ſitit: veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit ī me ſicut dixit ſcriptura: flumina de ventre ei⁹ fluēt aq̄ viue. Hoc aūt dixit de ſpū quē accepturi erāt: credētes ī eū. Offer. Dn̄e cōuertere ⁊ eripe aīam meā ſaluū me fac ppter miām tuā. ℣. Dn̄e ne ī ira tua arguas me: neq; in furore tuo corripias me. Secr.

Sacrificiū laudis de pceptiōe tuorū dn̄e deferimus bn̄ficiorū qs vt percipiēda ſecuri⁹ veriuſq; ſumamus. P. Cōiq. Dn̄s virtutum ipſe eſt rex glie. Poſtcō.

Sacramēti tui qs dn̄e participatio ſalutaris: ⁊ purificationē nobis prebeat et medelā. Per d. Sup ppl'm. Humiliate capi. Or.

Da qs dn̄e pplo tuo ſpm̄ veritatis ⁊ pacis: vt te tota mēte cognoſcat/et q̄ tibi placita ſūt pia deuotiōe exerceat. Per. eiuſd.

Feria tercia. Offiū. Expecta dn̄m viriliter age ⁊ confortet cor tuū ⁊ ſuſtine dn̄m. ℣. Dn̄s illuīatio mea: et ſal⁹ mea quē timebo. Nō dr̄ Glia pa. Flecta. Or.

Noſtra tibi qs dn̄e ſint accepta ieiunia: q̄ nos ⁊ expiādo grā tua dignos efficiāt: et ad remedia perducāt eterna. Per d.

Lectio danielis ꝓphete. xiiij.c.

IN diebus illis: Cõgregati ſunt babiloniȷ ad regẽ: ⁊ dixerũt ei. Trade nobis danielẽ q bel deſtruxit: ⁊ dꝛachonẽ interfecit. Alioqn interficiemꝰ te et domũ tuã. Vidit ergo rex ꝙ irruerent in eũ vehemẽter: ⁊ neceſſitate ꝯpulſus / tradidit eis danielẽ. Qui miſerũt eũ in lacũ leonũ: ⁊ erat ibi ſex diebꝰ. Poꝛro in lacu erãt leones ſeptẽ: et dabant eis ꝗtidie duo coꝛpoꝛa et due oues. Et tũc nõ data ſũt eis: vt deuorarẽt danielẽ. Erat aũt abacuc ꝓpheta in iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmentũ ⁊ intriuerat panes i alueolo / ⁊ ibat in cãpũ vt ferret meſſoribus. Dixitqꝫ angelꝰ dñi ad abacuc. Fer pꝛandiũ qđ habes in babilonẽ danieli: q eſt i lacu leonũ. Et dixit abacuc. Dñe babilonẽ nõ vidi: ⁊ lacũ neſcio. Et appꝛehẽdit eũ angelꝰ dñi i vertice eiꝰ: et poꝛtauit eũ capillo capitꝫ ſui / poſuitqꝫ eũ in babilonẽ ſuꝑ lacũ in impetu ſpũs ſui. Et clamauit abacuc dicẽs. Daniel ſerue dei: tolle pꝛãdiũ qđ tibi miſit deꝰ. Et ait daniel. Recoꝛdatꝰ eni es mei dñe deus meꝰ: et nõ dereliqſti diligẽtes te. Surgẽſqꝫ daniel comedit. Poꝛro angelus dñi reſtituit abacuc cõfeſtim in loco ſuo. Venit ergo rex die ſeptimo: vt lugeret danielẽ. Et venit ad lacũ: ⁊ introſpexit. Et ecce daniel: ſedẽs i medio leonum. Et exclamauit rex voce magna: dicẽs. Magnꝰ es dñe deꝰ danielis. Et extraxit eũ de lacu. Illos aũt q perditiõis eiꝰ cauſa fuerãt intromiſit in lacũ: ⁊ deuorati ſũt in momẽto corã eo. Tũc rex ait. Paueãt oẽs habitãtes in vniuerſa terra deũ danielis: qꝛ ipſe eſt liberatoꝛ ⁊ ſaluatoꝛ faciens ſigna et mirabilia i celo ⁊ in terra. Qui liberauit danielẽ de lacu leonũ. Gr. Diſcerne cauſã meã dñe ab hõie iniq et doloſo eripe me. ℣. Emitte lucẽ tuã ⁊ veritatẽ tuã: ipa me deduxerũt ⁊ adduxerũt in mõtẽ ſcm̃ tuũ. S. ioh. vij.

IN illo tpe: Ambulabat ieſꝰ in galileã. Nõ enĩ volebat i iudeã ambulare: qꝛ ꝗrebãt eũ iudei interficere. Erat aũt in pximo dies feſtus iudeoꝝ: ſcenophegia. Dixerũt ergo ad eũ: fratres eiꝰ. Tranſi hinc ⁊ vade in iudeã: vt et diſcipuli tui videãt opera tua q facis. Nemo quippe in occulto aliqđ facit: et ꝗrit ipſe in palã eſſe. Si hec facis: manifeſta teipſum mũdo. Neqꝫ enĩ fratres eius credebãt in eũ. Dixit ergo eis ieſus. Tẽpus meũ nondũ aduenit: tps aũt veſtrũ ſemꝑ eſt paratũ. Nõ poteſt mũdus odiſſe vos: me autẽ odit / qꝛ ego teſtimoniũ perhibeo de illo. qꝛ opa eius mala ſunt. Vos aſcendite ad diẽ feſtũ hũc: ego aũt nõ aſcendã ad diem feſtũ iſtũ / qꝛ tps meũ nondũ īpletũ eſt. Hec cũ dixiſſet: ipſe manſit in galilea. Vt aũt aſcẽderũt fratres eiꝰ: tũc et ipſe aſcẽdit ad diẽ feſtũ nõ manifeſte / ſed quaſi in occulto. Iudei ergo ꝗrebãt eũ in die feſto: et dicebãt. Vbi eſt ille? Et murmur multꝰ erat de eo: in turba. Quidã aũt dicebãt qꝛ bonus eſt. Alij aũt dicebãt: nõ / ſꝫ ſeducit turbas. Nemo tamẽ palã loqbat de illo: ꝓpter metũ iudeoꝝ. Offr. Sperent in te oẽs qui nouerũt nomen tuũ: quoniã nõ derelinquis querentes te. pſallite dño qui habitat in ſyon quoniã nõ eſt oblitꝰ oꝛationẽ pauperũ. ℣.

ſedes ſup thronū q̄ iudicas eq̄tatē: increpaſti gētes ⁊ perijt impius iudicare pplm̄ cū iuſticia: ⁊ fact⁹ es refugiū pauperū. Secr.

Hoſtias tibi dñe deferimus immolādas/ q̄ tpalē ꝯſolationē nobis impendāt: vt ꝓmiſſa certius non deſperemus eterna. Per do.

Cōio. Redime me de⁹ iſrael ex oībus anguſtijs meis. Poſtcōio.

Da q̄s oīps deus: vt q̄ diuina ſūt iugiter exequentes: donis mereamur celeſtibus propinquare. P. Sup pplm. Humilia. oꝛ

Da nobis dñe q̄s ꝑſeuerātē in tua volūtate famulatū: vt in dieb⁹ noſtris ⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiēs augeatur. Per. ¶ Feria.iiij. Officiū.

Liberator me⁹ de gētibus iracūdis: ab inſurgētib⁹ i me exaltabis me a viro iniq̄ eripies me dñe. Ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū et refugiū meū. Nō dr̄ vlteri⁹ Flectam⁹

Sanctificato hoc ieiunio Oꝛ. de⁹ tuoꝝ corda fideliū miſerator illuſtra: et q̄bus deuotiōis preſtas affectū: prebe ſupplicātibus piū benignus auditū. Per dñm. Lectio libri leuitici. xix. ca.

In dieb⁹ illis Locut⁹ eſt dñs ad moyſē dicens. Loq̄re ad vniuerſū cetū filioꝝ iſrl': ⁊ dices ad eos. Ego dñs de⁹ veſter. Non facietis furtū: nō mētiemini/ nec decipiet vnuſq̄ſq ꝓximū ſuū. Nō iurabis i noīe meo: nec polues nomē dei tui /ego dñs. Non facies calūniā ꝓximo tuo: nec vi opprimes eū. Nō morabit' opus mercenarij tui apd' te: vſq mane. Non maledices ſurdo: nec corā ceco pones offendiculū: ſed timebis dñm deū tuū/ q2 ego ſū dñs. Non facies qđ iniquū eſt: nec iniuſte iudicabis. Nō ꝯſideres ꝑſonā pauperis: nec honores vultū potētis. Iuſte iudica ꝓximo tuo. Nō eris criminator: nec ſuſurro in pplis. Non ſtabis ꝯtra ſāguinē ꝓximi tui: ego dñs. Nō oderis fratrē tuū i corde tuo: ſed publice argue eū/ ne habeas ſup illo pctm̄. Nō q̄res vltionē inimicoꝝ: nec memor eris iniurie ciuiū tuoꝝ. Diliges amicū tuū ſicut teipſū. Ego dñs. Leges meas cuſtodite. Ego enī ſū dñs: de⁹ veſter. Gr. Exaltabo te dñe q̄m ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſup me. V. Dñe de⁹ clamaui ad te: ⁊ ſanaſti me dñe abſtraxiſti ab iferis aīam meā: ſaluaſti me a deſcēdētib⁹ in lacū. Tr.

De neceſſitatib⁹ meis eripe me dñe: vide humilitatē meā et laborē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea. V. Ad te dñe leuaui aīaꝫ meā de⁹ me⁹ in te cōfido nō erubeſcā: neq irrideāt me inimici mei. V. Etenī vniuerſi qui te expectant nō ꝯfundentur. ꝯfundantur oēs facientes vana. Scdm̄ iohannē. x.

In illo tpe Facta ſūt encenia in hieroſolimis: ⁊ hyēs erat et ambulabat ieſus i tēplo i porticu ſalomonis. Circūdederūt ergo eū iudei: ⁊ dicebāt ei. Quouſq aīam noſtrā tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palā. Rñdit eis ieſus. Loquor vobis ⁊ nō creditis. Opa q̄ ego facio in noīe pr̄is mei: hec teſtimoniū perhibēt de me. Sed vos nō creditis: quia nō eſtis ex ouib⁹ meis. Oues mee vocē meā audiūt: et ego cognoſco eas ⁊ ſequūtur me. Et ego vitā eternā do eis et nō peribūt in eternū/ ⁊ nō rapiet eas quiſq de manu mea

Pater me⁹ qđ dedit michi maio⁹ oībus eſt: et nemo pōt rapere de manu pr̄is mei. Ego ⁊ pat̄ vnum ſum⁹. Suſtulerunt ergo lapides iudei: vt lapidarēt eū. Reſpōdit eis ieſus. Multa bona opa oſtēdi vobis ex patre meo: ꝓpter qđ eoꝝ opus me lapidatis? Reſponderūt ei iudei. De bono ope non lapidam⁹ te: ſed de blaſphemia. Et qȝ tu hō cū ſis: facis teipſū deum. Rn̄dit eis ieſus. Nonne ſcriptū eſt in lege veſtra: qȝ ego dixi dij eſtis. Si illos dixit deos ad q̄s ſermo dei fact⁹ eſt ⁊ non pōt ſolui ſcriptura: quē pat̄ ſctificauit et miſit in mūdū / vos dicitis qȝ blaſphemas / qȝ dixi filius dei ſū. Si nō facio opa patris mei: nolite credere michi. Si aūt facio ⁊ ſi michi nō vultis credere: opibus credite. Ut cognoſcatis ⁊ credatis qȝ in me eſt pat̄: ⁊ ego i pr̄e. Offit.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹ et ab inſurgētibus i me libera me dn̄e. ℣ Qȝ ecce captauerūt aīam meā irruerūt i me fortes. Secr.

Annue nobis q̄s miſericors deus: vt hoſtias placationis ⁊ laudis ſincero tibi deferam⁹ obſequio. P. Cō. Lauabo inter innocētes man⁹ meas ⁊ circuibo altare tuū dn̄e vt audiam vocē laudis tue ⁊ enarrē vniuerſa mirabilia tua. P⁹cō.

Celeſtꝭ doni bn̄dictiōe ꝑcepta te ſupplices de⁹ oīps dep̄camur: vt hoc idē nobis et ſacramēti cauſa ſit ⁊ ſalutis. P. Sup ppl̄m. Humil'.ca. or.

Adueniat q̄s dn̄e miſericordia tua ſperata ſupplicib⁹ et eis celeſti munificentia tribuatur / quatenus et recte petenda poſtulent: ⁊ poſtulata percipiāt. Per dominū noſtrū ieſū chriſtū

¶ Feria quīta. Ad miſſā. Offīm.

Omnia q̄ feciſti nobis dn̄e i vero iudicio feciſti qȝ peccauim⁹ tibi ⁊ mādatis tuis nō obediuim⁹: ſȝ da gl'iam nōi tuo et fac nobiſcū ſcd̄m multitudinē miſe tue. P. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: i ciuitate dei nr̄i / in mōte ſctō eius. Non dr̄. Glia pr̄i. Flectamus genua leuate. Oro.

Preſta q̄s omīps deus: vt dignitas cōditionis humane per imoderantiā ſauciata: medicinalis parſimonie ſtudio reformet. P. Lcō danielis ꝓphete .iij. c.

In diebus illis: Orauit daniel dicēs. Dn̄e deus iſrael ne deſpicias populū tuū: neq; auferas miam tuā a nobis. Propt̄ abrahā dilectū tuū. et yſaac ſuū tuū. ⁊ iſrael ſanctū tuū: q̄bus locutus es pollicens q̄ multiplicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celi: ⁊ ſicut arenā q̄ eſt in littore maris. Quia dn̄e iminuti ſumus plus q̄ oēs gentes: ſumuſq; humiles in vniuerſa terra hodie ꝓpter pctā noſtra. Et nō eſt in tp̄e hoc princeps ⁊ propheta et dux: neq; olocauſtū neq; ſacrificiū neq; oblatio neq; icenſū neq; locus primitiaꝝ coram te / vt poſſimus inuenire miam. ſed in aīo contrito et ſpiritu hūilitatis ſuſcipiamur. Sicut i olocauſta arietū ⁊ thaurorū / ⁊ ſicut i milibus agnorum pīguiū: ſic fiat ſacrificiū noſtrū in cōſpectu tuo hodie vt placeat tibi / qȝ non eſt cōfuſio cōfidentibus in te. Et nūc dn̄e ſequimur i toto corde: ⁊ timemus te / ⁊ querimus faciē tuā. Ne cōfūdas nos ſed fac nobiſcū iuxta manſuetudinē tuā: ⁊ ſcd̄ȝ multitudinē miſe tua Et erue nos in mirabilib⁹ tuis et da gloriã noĩ tuo dñe: ⁊ confundantur oẽs q̃ ostẽdũt seruis tuis mala. Cõfundant in oĩpotẽtia: et robur eoꝝ cõterat᷑. Et sciãt qꝛ tu es dñs de⁹ solus ⁊ gliosus sup oẽm terrã: dñe de⁹ nr̃. Gr. Tollite hostias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dñm ĩ aula scã ei⁹. ℣. Reuelabit dñs cõdensa: in tẽplo ei⁹ oẽs dicent gloriã. Scd̃m iohãnẽ. vij.

In illo tẽpe Cũ audissẽt q̃dã de turba sermones iesu dicebãt. Hic est vere ꝓpheta. Alij dicebãt. Hic est xp̃s. Quidã aũt dicebant Nũq̃d a galilea xp̃s venit? Nõne scriptura dicit: qꝛ ex semine dauid ⁊ de bethleem castello vbi erat dauid vẽturus est xp̃s? Dissensio itaq̃ facta est in turba propter eũ Quidã aũt ex ip̃is volebãt app̃hẽdere eũ: sꝫ nemo misit sup illũ man⁹ Venerũt ergo ministri ad põtifices et phariseos: et dixerũt eis. Quare nõ adduxistis eũ? Respõderũt ministri Nũq̃ sic locut⁹ est hõ: sicut hic homo loquit̃ Rñderũt ergo eis pharisei. Nũq̃d ⁊ vos seducti estis Nũquid aliq̃s ex principib⁹ credidit in eũ: aut ex phariseis? Sed turba hec q̃ non nouit legẽ: maledicti sũt. Dixit nichodemus ad eos ille q̃ venit ad iesũ nocte: q̃ vnus erat ex ipsis. Nũq̃d lex nr̃a iudicat hoĩem: nisi prius audierit ab ip̃o ⁊ cognouerit q̃d faciat Rñderũt et dixerũt ei. Nũq̃d et tu galileus es? Scrutare scripturas: et vide qꝛ ꝓpheta a galilea nõ surgit Et reuersi sũt: vnusq̃sq̃ in domũ suã. Offr. Sup flũia babilonis illic sedim⁹ et fleuim⁹: dũ recordaremur tui syõ. ℣. Memẽto dñe filioꝝ edõ. in die hiersm. Se.

Domine de⁹ noster. q̃ in his poti⁹ creaturis quas ad fragilitatis nr̃e subsidiũ condidisti tuo q̃q̃ noĩ munera iussisti dicãda cõstitui: tribue q̃s: vt ⁊ vite nobis presentis auxiliũ/ et eternitatis efficiant sacramentũ. Per. Cõio Memẽto vbi tui seruo tuo dñe ĩ quo michi spẽ dedisti: hec me cõsolata est ĩ humilitate mea. Postcõ

Quod ore sũpsim⁹ dñe pura mẽte capiamus: ⁊ de munere tẽporali fiat nobis remedium sempiternum. Per. Super pp̃lm Humiliate capita vestra. Oratio.

Esto q̃s dñe ꝓpicius plebi tue: vt que tibi nõ placent respuẽs: tuoꝝ potius repleat delectationibus mandatoꝝ. Per d̃.

¶ Feria sexta. Ad missã. Officiũ

Miserere michi dñe q̃m tribuloꝛ: libera me et eripe me de manibus inimicoꝝ meoꝝ et a persequẽtib⁹ me dñe nõ ꝯfũdar q̃m inuocaui te. Ps. In te dñe speraui nõ cõfũdar in eternũ: in iusticia tua libera me. Nõ dr̃. Gl̃ia pr̃i Flectamus genua leuate. Or.

Cordibus nr̃is q̃s dñe auxiliũ gratie tue benignus infunde: vt p̃ctã nostra castigatione voluntaria cohibentes: tẽporaliter potius maceremur/ q̃ suppliciis deputemur eternis. Per. Lectio hieremie prophete. xvij.

In diebus illis: Dixit hieremias. Dñe/ oẽs qui te derelinquunt confundẽtur. Recedentes a te in terra scribentur: q̃m dereliquerunt venã aquaꝝ viuentium dñm. Sana me dñe et sanabor: saluum me fac ⁊ saluus ero/ quoniã laus mea tu es. Ecce ipsi dicũt ad me. Vbi est verbũ dñi?

Veniat. Et ego nõ ſum turbat⁹ te paſtorẽ ſequẽs: ⁊ diẽ hoīs non deſideraui tu ſcis. Qđ egreſſū eſt de labijs meis: rectū ĩ ꝯſpectu tuo fuit. Nõ ſis michi tu formidini: ſpes mea tu ĩ die afflictiõis. Cõfūdant̃ q̄ me ꝑſequunt̃: ⁊ nõ ꝯfūdar ego. Paueãt illi: ⁊ nõ pauea ego. Induc ſup eos diẽ afflictionis: ⁊ duplici cõtritione contere eos/ dñe de⁹ nr̃. Gr. Pacifice loq̄bãt michi inimici mei: ⁊ ĩ ira moleſti erãt michi. V. Vidiſti dñe de⁹ meus ne ſileas ne diſcedas a me.

Tr. Domine nõ ſcd̃m pctã nr̃a q̄ fecim⁹ nos: neq₃ ſcd̃m iniq̄tates nr̃as retribuas nobis. V. Dñe ne memineris iniq̄tatū nr̃arū antiquarū/ cito anticipẽt nos mĩe tue/ q₂ paup̃es facti ſum⁹ nimis. Hic nõ fiat genuflexio cū dr̃ V. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̃: ⁊ propter glïam nõis tui dñe libera nos/ ⁊ ꝓpici⁹ eſto pc̄tis nr̄is ꝓpter nomẽ tuū. S. iohannẽ. xi. c.

In illo tp̃e Collegerũt põtifices ⁊ phariſei conſiliū aduerſ⁹ ieſū: ⁊ dicebãt. Quid facimus: q₂ hic hõ multa ſigna facit Si dimittimus eū ſic: oẽs credẽt in eū. Et veniẽt romani: ⁊ tollẽt locū noſtrū ⁊ gentẽ. Vn⁹ autẽ ex ipſis cayphas nõie cū eſſet põtifex/ anni illius: dixit eis. Vos neſcitis quicq̄ nec cogitatis q₂ expedit vobis vt vn⁹ moriat̃ hõ ꝓ populo ⁊ nõ tota gẽs pereat Hoc aũt a ſemetipſo nõ dixit: ſed cū eſſet pontifex anni illi⁹ ꝓphetauit q₂ ieſ⁹ moritur⁹ erat pro gente. Et nõ tãtum pro gente: ſed vt filios dei q̄ erant diſperſi congregaret in vnū Ab illo ergo die: cogitauerunt vt interficerẽt eū. Jeſus ergo iam non in palã ambulabat apd̃ iudeos: ſ₃ abijt ĩ regionẽ iuxta deſertū ĩ ciuitatẽ q̄ dr̃ effrẽ Et ibi morabat̃ cū diſcipulis ſuis. Off. Benedictus es dñe doce me iuſtificatiões tuas ⁊ ne tradas calūniantib⁹ me ſup̃bis ⁊ r̄ndebo exprobrãtib⁹ michi verbū. V. Vidi nõ ſeruãtes pactū ⁊ tabeſcebã dñe: q̄ñ facies de ꝑſequẽtib⁹ me iudiciū.

Sec. Preſta nobis miſericors de⁹: vt digne tuis ſeruire ſp̃ altarib⁹ mereamur: ⁊ eorū ꝑpetua participatiõe ſaluari Per. Cõio Ne tradideris me dñe in aïas ꝑſequẽtiū me q₂ ĩſurrexerũt ĩ me teſtes iniqui/ ⁊ mentita eſt iniq̄tas ſibi. Poſtcõio.

Sumpti ſacrificij dñe perpetua nos tuitio nõ derelinq̄t et noxia ſp̃ a nobis cuncta repellat. Per. Sup ꝑplm̄. Humili. or.

Concede nobis q̄s dñe veniã pctõꝝ ⁊ religiõis augmentū atq₃ vt ĩ nob₃ tua dona multiplices: tuis fac mãdatis prõptiores. P. ¶ Sabbõ Ad miſſã. Off.

Miſerere michi dñe q̄m tribulor/ libera me ⁊ eripe me de manib⁹ inimicoꝝ meoꝝ ⁊ a ꝑſequẽtib⁹ me dñe nõ ꝯfūdar/ q̄m ĩuocaui te. ps. In te dñe ſpaui nõ ꝯfūdar ĩeternū: ĩ iuſticia tua libera me. Nõ dr̃ Glĩa pa. Fle. Or.

Proficiat q̄s dñe plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt ſacris actionib⁹ erudita q̄to maieſtati tue ſit gratior tãto donis potiorib⁹ augeat̃. Per. Lectio hieremie ꝓphete. xviij. c.

In diebus illis dixerunt ĩpij iudei ad inuicẽ. Venite cogitemus cõtra iuſtū cogitationes. Nõ enĩ peribit lex a ſacerdote: neq₃ cõſiliū a ſapiẽte/ nec ſerma a ꝓpheta. Venite ⁊ ꝑcutiam⁹ eū lingua: ⁊ nō attēdam⁹ ad vniuerſos ſermones ei⁹. Attēde dn̄e ad me: ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meoꝝ. Nunqd reddit̄ ꝓ bono malū/ q2 foderūt foueā aīe mee? Recordare ꝙ ſteteri in ꝯſpectu tuo: vt loq̄rer ꝓ eis bonū: ⁊ auerterē indignationē tuam ab eis. Propterea da filios eoꝝ in famē: ⁊ deduc eos in manu gladij. Fiāt vxores eoꝝ abſq3 liberis et vidue: et viri eaꝝ interficiant̄ morte. Juuenes eoꝝ ꝯfodiant̄ gladio ī prelio: audiat̄ clamor de domib⁹ eoꝝ. Adduces enī ſup eos latronē repente: q2 foderūt foueā vt caperent me/ ⁊ laq̄os abſcōderūt pedibus meis. Tu autē dn̄e ſcis oē cōſiliū eoꝝ aduerſū me in mortē. Ne ꝓpicieris iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pctm̄ eoꝝ a facie tua nō deleat̄. Fiant corruentes in ꝯſpectu tuo: in tp̄e furoris tui dn̄e deus meus. Gr. Pacifice loquebant̄ michi inimici mei: et in ira moleſti erāt michi. ℣. Vidiſti dn̄e deus me⁹ ne ſileas ne diſcedas a me. S. iohēm. vi. c.

IN illo tp̄e: Di. ie. di. s: ⁊ turbis iudeorū. Amen amē dico vobis: niſi mādūcaueritis carnē filij hoīs et biberitis ei⁹ ſanguinē/ nō habebitis vitā in vobis. Qui mādūcat meā carnē et bibit meū ſanguinē: habet vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die. Caro enī mea vere eſt cibus: et ſanguis me⁹ vere eſt potus. Qui mādūcat meā carnē et bibit meū ſanguinē: in me manet et ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater: ⁊ ego viuo propter patrē. Et qui mādūcat me: ⁊ ipſe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis: q̄ de celo deſcendit. Nō ſicut mādūcauerūt patres veſtri mānā: et mortui ſūt. Qui mādūcat hūc panē: viuet in eternū. Hec dixit in ſynagoga: docēs ſabbato ī capharnaū. Multi ergo audiētes ex diſcipulis ei⁹: dixerūt. Dur⁹ eſt hic ſermo. Quis poteſt eū audire? Sciēs autē ieſus apud ſemetipſū q2 murmurarēt de hoc diſcipuli ei⁹: dixit eis. Hoc vos ſcādalizat Si ergo videritis filiū hoīs aſcendentē vbi erat prius: ſpūs eſt qui viuificat/ caro non ꝓdeſt quicq̄. Verba q̄ ego locutus ſum vobis: ſpūs et vita ſūt. Sed ſūt quidā ex vobis: q̄ nō credūt. Sciebat autē ab initio ieſus qui eſſēt nō credētes: et q̄ traditur⁹ eſſet eū/ et dicebat. Propterea dixi vobis: q2 nemo poteſt venire ad me niſi fuerit ei datum a patre meo. Ex hoc ergo multi diſcipuloꝝ ei⁹ abierūt retro: et iā nō cū illo ambulabāt Dixit ergo ieſus ad duodeci. Nunqd ⁊ vos vultis abire? Reſpōdit ergo ei ſymon petrus Dn̄e ad quē ibimus? Verba vite eterne habes. Et nos credim⁹ et cognouimus: q2 tu es xp̄s filius dei. Rn̄dit eis ieſus. Nonne ego vos duodeci elegi: et vnus ex vobis dyabolus eſt? Dicebat autē de iuda ſymōis ſcariothis. Hic enī erat traditur⁹ eū: cū eſſet vn⁹ ex duodeci. Offer. Recordare ꝙ ſteteri in ꝯſpectu tuo vt loq̄rer ꝓ eis bonū/ et auerterē indignationē tuā ab eis. ℣. Qui regis iſrl̄ itēde: q̄ deducis velut ouē ioſeph. Se.

SVſcipe creator oīp̄s q̄ ieiunātes de tue munificentie largitate deferim⁹: ⁊ ꝓ tp̄ali nobis collata ſubſidio/ ad vitā ꝯuerte ꝓpiciat⁹ eternā. P. Cō. Ne tradideris me dn̄e in aīas perſequē tiũ me: qꝛ inſurrexerũt ĩ me teſtes iniq̃: ⁊ mẽtita eſt iniq̃tas ſibi. Pꝰcõ.

Diuini muneꝝ largitate ſatiati q̃s dñe deus noſter: vt hui⁹ ſemꝑ participatiõe viuam⁹. Per dñm. Sup ppſm. Humili. oꝛ.

Tueatur q̃s dñe dextera tua populũ depꝛecãtẽ: et purificatum dignanter erudiat: vt et cõſolatione pꝛeſenti foueaꝛ: ⁊ ad futura bona pꝛoficiat. Per dñm.

¶ Dñica in ramiſpalmaꝝ poſt aſꝑſionẽ aque bñdicte legaꝛ hec lectio ad gradũ altaris ex parte auſtrali/ ab accolito alba induto ſuꝑ flores ⁊ frondes cum ſuo titulo. Lectio libꝛi exodi. xv. et xvi.

IN diebus illis: Venerũt filij iſrael in helim vbi erant fontes aquaꝝ duodecĩ et ſeptuaginta palme: ⁊ caſtrametati ſunt iuxta aquas Pꝛofectiq; ſũt de helim/ ⁊ venit oĩs multitudo filioꝝ iſrael in deſertũ ſyn: q̃d eſt inter heli ⁊ ſynay quĩtodecimo die mẽſis ſcdi/ poſtq̃ȝ egreſſi ſũt de terra egypti Et murmurauit oĩs ꝯgregatio filioꝝ iſrael: cõtra moyſẽ ⁊ aarõ in ſolitudĩe. Dixerũtq; ad eos filij iſrael. Vtinã mortui eſſemus per manũ dñi in ťra egypti qñ ſedebam⁹ ſuꝑ ollas carniũ: et comedebam⁹ panes in ſaturitate Cur ĩduxiſtis nos in deſertũ iſtũ vt occideretis oẽm multitudinẽ fame? Dixit aũt dñs ad moyſem Ecce ego pluã vobis panes de celo. Egrediaꝛ populus ⁊ colligat q̃ ſufficiũt ꝑ ſingulos dies vt tentem eũ vtrũ ambulet in lege mea an non? Die aũt ſexta parent q̃ ĩferant: et ſit dupliũ q̃ȝ colligere ſolebãt per ſingulos dies Dixerũtq; moyſes et aaron ad oẽs filios iſrael Veſpere ſcietis q dñs eduxerit vos de terra egypti: et mane videbitis gloriã dñi. Audiuit enĩ murmur veſtrũ: cõtra dñm. Nos vero q̃d ſum⁹ qꝛ muſſitaſtis cõtra nos? Et ait moyſes Dabit vobis dñs veſpere carnes edere: et mane panes ĩ ſaturitate/ eo q̃ audierit murmurationes vřas q̃bus murmurati eſtis cõtra eum. Nos enĩ q̃d ſumus? Nec ꝯtra nos eſt murmur veſtrũ: ſed ꝯtra dñm Dixitq; moyſes ad aarõ. Dic vniuerſe cõgregatiõi filioꝝ iſrl. Accedite corã dño. Audiuit enĩ murmur veſtrũ. Cũq; loqueretur aarõ ad oẽm cetũ filioꝝ iſrael: reſpexerũt ad ſolitudinẽ. Et ecce gloria dñi: apparuit in nube Statim ſequaꝛ euãgeliũ/ ⁊ legaꝛ vbi legũtur euãgelia in ferialib⁹ dieb⁹ a dyacono ad oriẽtẽ cõuerſo more ſimplicis feſti poſt acceptã benedictionẽ ¶ Secũdũ iohãnẽ. xij.

IN illo tꝑe: Turba multa q̃ ꝯuenerãt ad diẽ feſtũ: cũ audiſſent qꝛ venit ieſus hieroſolymã/ acceperũt ramos palmaꝝ et pꝛoceſſerũt obuiã ei/ ⁊ clamabãt Oſãna: bñdict⁹ qui venit in noĩe dñi rex iſrl. Et inuenit ieſus aſellũ: ⁊ ſedit ſuꝑ eũ ſicut ſcriptũ eſt Noli timere filia ſyon: ecce rex tuus venit tibi mãſuetus/ ſedẽs ſuꝑ pullũ aſine. Hec nõ cognouerũt diſcipuli ei⁹ pꝛimũ: ſed quãdo glĩficatus eſt ieſus/ tũc recoꝛdati ſũt qꝛ hec erãt ſcripta de eo et hec fecerũt ei. Teſtimoniũ ergo perhibebat turba que erat cũ eo qñ lazarũ vocauit de monumẽto: ⁊ ſuſcitauit eũ a moꝛtuis. Propterea et obuiã venit ei turba: qꝛ audierant eum feciſſe hoc ſignũ. Phariſei ergo dixerũt: ad ſemetipſos Videte qꝛ nichil pꝛo ficim⁹. Ecce mundus totus poſt eū abijt. Finito euāgelio ſequatꝛ bn̄dictio floꝝ ⁊ frondiū a ſacerdote induto capa ſerica rubea ſuper gradū terciū altaris ad auſtralē cōuerſo: poſitiſ prius palmis cū floribus ſupra altare ꝓ clericiſ. ꝓ alijs vo ſup ḡdū altarꝫ ĩ pte auſtrali.

EXorciſo te creatura floꝝ vel frondiū: ĩ noīe dei pr̄is oīpotētis: ⁊ ĩ noīe ieſu xp̄i filij ei⁹ dn̄i nr̄i. et ĩ virtute ſpūſſcti. ꝓīde oīs virt⁹ aduerſarij/oīs exercit⁹ dyaboli/oīſq; poteſtas/oīs incurſio demonū eradicare et explātare ab hac creatura floꝝ vel frondiū vt ad dei gratiā feſtinātiū veſtigia inſidiādo non aſſequaris. Per eū qui ventur⁹ eſt iudicare viuos et moꝛtuos ⁊ ſeclm̄ ꝑ ignē. ℞. Amē. Deīde dicunꝰ oꝛōes ſine Dn̄s vo. ſed tm̄ cū Oꝛem⁹. Oꝛo.

OMnīps ſempiterne deus q̄ in diluuij effuſione noe famulo tuo per os colūbe geſtātis ramū oliue pacē terris redditā nūciaſti: te ſupplices depcamur. vt hanc creaturā floꝝ et frōdiū ſpatulaſq; palmaꝝ ſeu frōdes arborū quas ante cōſpectū gloꝛie tue offerim⁹/veritas tua ſcti✠ficet vt deuotus populus in manib⁹ ſuſcipiens eas/ bn̄dictionis tue gratiā conſequi mereaꝰ. Per xp̄z dn̄z no. Et dīc oēs oꝛōes ſub tono lectionis/et cū Oꝛemus. Oꝛ.

DEus cuius filius pro ſalute generis humani de celo deſcēdit ad terras: et appꝛopinquāte hoꝛa paſſiōis ſue hieroſolimā in aſino ſedēs venire/a turbis rex apellari ac laudari voluit/auge fidē in te ſperātiū/⁊ ſupplicū preces clemēter exaudi. veniat ſup nos q̄s dn̄e benedictio tua et hos palmaꝝ ceteraꝝq; arboꝝ ramos bene✠dicere digna re. vt oēs q̄ eos laturi ſunt: bn̄dictionis tue dono repleanꝰ. Concede ergo dn̄e vt ſicut hebꝛeoꝝ pueri oſāna in excelſis clamātes eidē filio tuo dn̄o nr̄o ieſu xp̄o cū ramis palmarū occurrerunt: ita nos arboꝛū ramos geſtātes cum bonis opibus occurram⁹ obuiā xp̄o/⁊ perueniam⁹ ad gaudiū ſempiternum. Per eundē xp̄m. Oꝛo.

DEus qui diſpſa cōgregas et cōgregata ꝯſeruas: qui pplis obuiā xp̄o ieſu ramos palmarū poꝛtātibus benedixiſti: bene✠dic etiā ⁊ hos ramos palmarū ceterarūq; arboꝝ quos tui famuli ad noīs tui benedictionē fideliter ſuſcipiūt: vt ĩ quēcūq; locū introducti fuerit/tuā benedictionē hītatoꝛes illi⁹ loci oēs cōſequātur/ita vt omni aduerſa valitudine effugata: dextera tua ꝓtegat quos redemit. Per eundē ⁊c.

Hic aſpgāt floꝛes ⁊ frōdes aqua bn̄dicta et thurificenꝰ. Deīde dī Dn̄s vobiſcū. et Oꝛemus. Oꝛo.

DOmine ieſu xp̄e fili dei viui/mūdi cōditoꝛ et redemptoꝛ: qui nr̄e liberatiōis ⁊ ſaluatiōis gratia ex ſūma celi arce deſcendere/carnē ſumere/et paſſionē ſubire dignat⁹ es: quiq; ſponte ꝓpꝛia loco eiuſdē paſſionis appꝛopinquās/a turbis cū ramis palmaꝛū obuiantibus/benedici laudari/⁊ rex bn̄dictus veniens in noīe dn̄i clara voce appellari voluiſti: tu nūc noſtre confeſſionis laudationē acceptare/⁊ hos palmarū ceterarūq; arboꝛum ac floꝛū ramos bene✠dicere et ſancti✠ficare digneris. vt quicūq; in tue virtutis obſequio exinde

aliquid tulerit celeſti bñdictiõe ſctificatus pctõꝝ remiſſionẽ: ⁊ vite eterne p̄mia pcipere mereat̃. Per te ieſu xp̄e ſaluator: q̄ cũ p̄re et ſpũ ſctõ viuis ⁊ regnas de⁹. per oĩa ſcl'a ſcloꝝ. ℟. Amẽ. His itaq̃ peractis ſtatĩ diſtribuant̃ palme et iterũ cãtent̃ he ſeq̃ntes ãe. cãtore incipiẽte ã. **Pueri hebreoꝝ tollẽtes** Alia ã. **Pueri hebreoꝝ veſtimẽta.** Dũ diſtribuũt̃ rami p̄paret̃ feretrũ cũ reliq̃is ĩ quo corp⁹ xp̄i in pixide depẽdeat: ⁊ ad locũ p̄me ſtationis a duob⁹ clericis de ſcḋa forma/ nõ p̄cedat̃ ſequẽdo: ſed ad locũ p̄me ſtatiõis obuiã veniẽdo habitu nõ mutato: lumẽ deferat̃ in laterna p̄cedẽte cũ cruce denudata ⁊ duob⁹ vexillis p̄cedẽtib⁹. Deĩde eat p̄ceſſio vſq̃ ad locũ prime ſtationis. ſintq̃ miniſtri p̄ceſſionis alb⁹ circũamicti abſq̃ tunicis vel caſulis induti: ita tñ q̃ ſacerdos ſit in capa ſerica rubea choro itaq̃ ſequẽte habitu nõ mutato. In eũdo. ã. **Prima autẽ.** ã. **Cũ appropinquaret.** Si aũt nõ ſufficiũt he due ãe p̄dicte vſq̃ ad locũ p̄me ſtationis tũc ſequant̃ he ãe. ſcz ã. **Cũ audiſſet.** ã. **Ante ſex.** ã. **Ante ſex dies paſſionis.** Hic fiat p̄ma ſtatio videl3 ex parte eccl'ie boriali in extrema p̄te oriẽtali ⁊ legat̃ hoc euãgeliũ **Cũ appropinquaſſet ieſus.** Req̄re hoc euãgeliũ ĩ p̄ma dñica aduẽt⁹ dñi. fol. ij. ⁊ legat̃ ab ip̄o dyacono ĩduto ad p̄ceſſionẽ nõ iuxta crucẽ ſ3 ante ſacerdotẽ loco varũp ſecus ſtationẽ illi⁹ dyaconi mutato. Etiã ip̄o dyacono ad borialẽ cõuerſo: ⁊ legat̃ ſicut ĩ feſto ſĩplici. ix. l'. bñdictione p̄us accepta more ſolito. Finito euãgelio tres clerici de ſcḋa forma hĩtu nõ mutato cõuerſi ad populũ ſtãtes ante magnã crucẽ ex p̄te occidẽtali ſimul cãtẽt. ℣. **En rex venit.** Poſt ſingl'os v° ℣. executor officij incipiat ant. **Salue** cõuerſ⁹ ad reliq̃as quã p̄ſequat̃ chorus cũ genu flexione oſculãdo terrã: ab ip̄o etiã executore officij primo cum choro fiat genuflexio Clerici ante reliquias. ℣. **En rex** Senior ã. **Salue quẽ.** Chorus reſurgẽdo p̄ſequat̃. **Teſtat̃.** Item clerici ante reliquias loco nõ mutato dicant. ℣. **Hic eſt qui de edõ.** Itẽ ſenior loco nõ mutato dicat. ℣. **Salue lux mũdi.** Chor⁹ reſurgẽdo p̄ſequat̃ **Rex regũ.** Itẽ clerici ãte reliq̃as loco nõ mutato dicãt. ℣. **Hic eſt ille.** Itẽ ſenior loco nõ mutato dicat. An. **Salue nr̃a ſalus.** Chor⁹ reſurgẽdo p̄ſequat̃. **Pax vera.** Deĩde eat p̄ceſſio ad locũ ſecũde ſtationis ⁊ feretrũ cũ caſula reliq̃aꝝ pariter cũ luce laterna iter ſubdõ. ⁊ thuribulũ deferat̃ cũ vexillis ex vtraq̃ p̄te/ cãtore incipiẽte. ã. **Dignus es dñe.** ã. **Occurrũt turbe.** Si aũt nõ ſufficiũt he due ã. ad locũ ſcḋe ſtationis: tũc cãtent̃ hec duo ℟. vl' vnũ eoꝝ. ℟. **Dñs ie.** ℣. **Cõuenerũt.** ℟. **Cogitauerũt.** ℣. **Teſtioniũ.** Hic fiat ſcḋa ſtatio videl3 ex p̄te eccl'ie auſtrali vbi ſeptẽ pueri in loco eminẽtiori ſimul cãtẽt. ℣. **Gl'ia laus.** Chor⁹ idẽ repetat poſt vnũquẽq̃ ℣. Clerici. ℣. **Iſrael es tu.** ℣. **Cetus in excel.** ℣. **Plebs hebrea.** Peracta hac ſtatiõe eat p̄ceſſio per mediũ clauſtri a dextra manu vſq̃ ad oſtiũ eccl'ie occidẽtale cantãdo. ℟. **Collegerũt.** Hic fiat tercia ſtatio ſcz ante p̄dictũ oſtiũ vbi tres clerici de ſup̄iori gradu in oſtio habitu nõ mutato cõuerſi ad p̄p'lm cãtent. ℣. **Unus autem.** Repetitio

Ne forte. His finitꝭ intrēt eccl'am ꝑ idē hostiū sub feretro ⁊ capsula reliq̄ꝝ ex trāsuerso hostij eleuata / cātādo ℞. Ingredienti dño. Hic fiat q̄rta statio scꝫ āte crucē in eccl'a. et ipsa statōe executor officij icipiat ā. Aue cruce iā discoopta / et rñdeat chorꝰ. Rex nr̄ cū genuflexiōe osculādo trā: ⁊ sic icipiat senior ā. ter / singl'is vicibꝰ vocē exaltādo vna cū choro fiat genuflexio. ⁊ pꝰ tertiā iceptōez chorus eādē ā. i ipsa statōe stādo ꝓseq̄tur. q̄ finita intrēt choꝝ. Oēs cruces ꝑ eccl'ias sunt discoopte vsq; post vēs. In introitu chori ℞. Circūdederūt. Eripe me dñe. ℞. Et ad or. Oēs sic. ℣. Peractꝭ q̄ ad ꝓcessionē ptinet. Ad missā. Offm.

Domine ne lōge facias auxiliū tuū a me / ad defensionē meā aspice libera me de ore leonis ⁊ a cornibꝰ vnicorniū humilitatē meā. ℣ Deus deꝰ meꝰ respice ī me: quare me dereliquisti. Nō dr̄ vltꝰ

Omnipotēs sēpiterne deꝰ: q̄ Or. hūano generi ad imitādū hūilitatꝭ exēplū / saluatorē nr̄m carnē sumere ⁊ crucē subire fecisti. ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt et patiētie ipsius habere documenta / ⁊ resurrectionis cōsortia mereamur. Per eundem dn̄o. Ad philippenses. ij.

Fratres Hoc eīm sētite ī vobis: qđ ⁊ ī xp̄o iesu Qui cū in forma dei esset: nō rapinā arbitratꝰ est esse se equalē deo. sꝫ semetipsū exinaniuit formā serui accipiēs in similitudinē hoīm factus / ⁊ habitu inuētꝰ vt hō. Hūiliauit semetipsū factꝰ obediēs vsq; ad mortē: mortē aūt crucis Propter qđ ⁊ deꝰ exaltauit illū ⁊ donauit illi nomē qđ est sup oē nomē: vt ī noīe iesu oē genu flectat celestiū terrestriū et īfernoꝝ. Et ōis lingua ꝯfiteat: qꝛ dñs nr̄ iesꝰ xp̄s / in gl'ia est dei pr̄is. Gr. Tenuisti manū dexterā meā: ⁊ in volūtate tua deduxisti me ⁊ cū gl'ia assūpsisti me. ℣. Quā bonꝰ isrl' deꝰ rectis corde: mei aūt pene moti sunt pedes pene effusi sunt gressus mei / qꝛ zelaui in peccatoribus pacē pctōꝝ videns. Chorꝰ alternati dicat Tr.

Deus deꝰ meus respice ī me q̄re me dereliquisti? ℣. Lōge a salute mea vba delictoꝝ meoꝝ. ℣. Deꝰ meꝰ clamabo ꝑ diē nec exaudies: ⁊ nocte ⁊ nō ad insipientiā michi. ℣ Tu aūt ī scō habitas laus isrl': in te sꝑauerūt pr̄es nr̄i / sꝑauerūt et liberasti eos. ℣. Ad te clamauerūt ⁊ salui facti sūt: ī te sꝑauerūt et nō sūt ꝯfusi. ℣. Ego sū vermis ⁊ nō hō: oppꝛobriū hoīm et abiectio plebis. ℣ Oēs q̄ videbāt me aspnabant me: locuti sūt labijs ⁊ mouerūt caput. ℣. Sꝑauit in dño eripiat eū saluū faciat eū qm̄ vult eū. ℣. Ipsi vo ꝯsiderauerūt et ꝯspexerūt me: diuiserūt sibi vestimēta mea ⁊ sup vestē meā miserūt sortē. ℣ Libera me de ore leōis et a cornibꝰ vnicorniū hūilitatē meā. ℣ Qui timetꝭ dñm laudate eū: vniuersū semē iacob magnificate eū. ℣ Annūciabit dño gn̄atio vētura: ⁊ annūciabūt celi iusticiā eiꝰ. ℣ Pplo q̄ nascet quē fecit dñs. Seq̄t passio cū Dñs vo. Passio dñi nr̄i iesu xp̄i: scḋm matheū. xxvi. Nō dicat Gl'a tibi dñe.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis suis. ✝ Scitis qꝛ post biduū pascha fiet: ⁊ filiꝰ hoīs tradet vt crucifigat. c. Tūc ꝯgregati sūt pn̄cipes sacerdotū ⁊ senio=

tes pp'li in atriū p̄ncipis ſacerdotū q dicebat̄ cayphas: ⁊ ꝯſiliū fecerūt vt ieſū dolo tenerēt et occiderēt Dicebāt aūt. s. Nō in die feſto. c. Ne forte tumultus fieret in pp'lo. Cū aūt eſſet ieſus ī bethania in domo ſymonis lepꝛoſi: acceſſit ad eū mulier habēs alabaſtrū vnguēti p̄cioſi / ⁊ effudit ſup caput ipſius recūbētis. Vidētes aūt diſcipl'i: īdignati ſūt dicētes s. Ut qđ ꝑditio hec? Potuit enī iſtđ venūdari multo: ⁊ dari pauperib⁹. c. Sciēs aūt ieſus: ait illis. ✠. Quid moleſti eſtis huic mulieri? Op⁹ enī bonū: opata eſt in me Nā ſēp pauperes habetis vobiſcū: me aūt nō ſemp habebitis Mittēs enī hec vnguētū hoc in corp⁹ meū: ad ſepeliēdū me fecit. Amē dico vobis: vbicūq; p̄dicatū fuerit hoc euāgeliū ī toto mūdo / dicet̄ ⁊ qđ hec fecit in memoꝛiā ei⁹. c. Tūc abijt vn⁹ de duodeci qui dicebat̄ iudas ſcarioth ad p̄ncipes ſacerdotū: ⁊ ait illis. s. Quid vultis michi dare ⁊ ego vobis eū tradā? At illi ꝯſtituerūt ei triginta argēteos Et ex inde q̄rebat opoꝛtunitatē: vt eū traderet. Pꝛima aūt die azimoꝝ: acceſſerūt diſcipuli ad ieſū dicētes. s Ubi vis paremus tibi comedere paſcha? At ieſus dixit ✠ Ite ī ciuitatē ad quēdā: ⁊ dicite ei. Magiſter dicit Tēpus meū ꝓpe eſt: apđ te facio paſcha cū diſcipulis meis. c. Et fecerunt diſcipuli ſicut ꝯſtituit illis ieſus: et parauerunt paſcha. Ueſpere aūt facto: diſcūbebat cū duodeci diſcipulis ſuis. Et edētib⁹ illis: dixit ✠ Amē dico vobis: q2 vnus veſtrū me traditurus eſt. c. Et ꝯtriſtati valde: ceperūt ſinguli dicere. s. Nunquid ego ſum dñe? c. At ip̄e reſpōdēs: ait. ✠. Qui intingit mecū manū in parapſide: hic me tradet Fili⁹ quidē hoīs vadit ſicut ſcriptū eſt de illo Ue aūt hoī illi: p quē filius hoīs tradet̄. Bonū erat ei: ſi nat⁹ nō fuiſſet hō ille. c. Rn̄dens aūt iudas q tradidit eū: dixit. s. Nunquid ego ſū rabi? c. Ait illi. ✠. Tu dixiſti. c. Cenātibus aūt eis: accepit ieſus panē et bñdixit ac fregit / deditq; diſcipulis ſuis ⁊ ait. ✠ Accipite et comedite: hoc eſt coꝛp⁹ meū. c. Et accipiēs calicē gr̄as egit: et dedit ill' dicēs ✠ Bibite ex hoc oēs Hic eſt enī ſanguis me⁹ noui teſtamēti: q pꝛo multis effūdet̄ in remiſſionē peccatoꝝ. Dico aūt vobis: nō bibā amodo de hoc genimine vitis vſq; in diē illā cū illud bibā vobiſcū nouū in regno pr̄is mei. c. Et hymno dicto: exierūt in mōtē oliueti. Tūc dixit illis ieſus. ✠. Oēs vos ſcandalū patiemini in me: in iſta nocte. Scriptū eſt enī Percutiā paſtoꝛē: et diſpergētur oues gregis Poſtq̄ aūt reſurrexero: p̄cedā vos ī galileā. c. Rn̄dēs autē petr⁹: ait illi. s. Et ſi oēs ſcandalizati fuerit in te: ego nūq̄ ſcandalizaboꝛ. c. Ait illi ieſ⁹. ✠. Amē dico tibi: q2 ī hac nocte āteq̄ gallus cātet: ter me negabis. c. Ait illi petr⁹ s. Etiā ſi opoꝛtuerit me moꝛi tecū: non te negabo. c. Similr̄ et oēs diſcipuli dixerūt Tūc venit ieſus cū illis in villā q dicit̄ gethſemani: ⁊ dixit diſcipulis ſuis ✠ Sedete hic donec vadā illuc ⁊ oꝛē c. Et aſſūpto petro ⁊ duob⁹ filijs zebedei: cepit ꝯtriſtari ⁊ meſtus eſſe Tūc ait illis. ✠. Triſtis eſt aīa mea: vſq; ad moꝛtē. Suſtinete hic: et vigilate mecū. c. Et pꝛogreſſus puſillū: ꝓcidit ī faciē ſuā am orans ⁊ dicēs. ✠ Mi pater: ſi poſſibile eſt tranſeat a me calix iſte. Verūtamē nō ſicut ego volo: ſed ſicut tu. c. Et venit ad diſcipulos: ⁊ inuenit eos dormientes. Et dixit petro ✠ Sic. Nō potuiſti vna hora vigilare mecum. Vigilate et orate: vt nō intretis in tentationē. Spūs quidē prōptꝰ eſt: caro aūt īfirma. c. Iterū ſcḋo abijt: ⁊ orauit dicēs. ✠ Pater mi ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi bibā illū: fiat volūtas tua. c. Et venit iterū: ⁊ īuenit eos dormientes. Erant enī oculi eorū grauati. Et relictis illis: iterū abijt/ ⁊ orauit tercio eundē ſermonē dicēs. Tūc venit ad diſcipulos ſuos: et dixit illis. ✠ Dormite iā: et requieſcite. Ecce appropiquabit hora: et filiꝰ hoīs tradet in manꝰ peccatorū. Surgite eamus. Ecce appropinquabit q̄ me tradet. c. Adhuc eo loquēte: ecce iudas vnꝰ de duodecim venit/ ⁊ cum eo turba multa cū gladijs et fuſtibꝰ miſſi a principibus ſacerdotū ⁊ ſenioribꝰ populi. Qui aūt tradidit eū: dedit illis ſignum dicēs. s. Quēcunq̄ oſculatus fuero: ipſe eſt tenete eū. c. Et confeſtī accedens ad ieſum: dixit. s. Aue rabbi. c. Et oſculatꝰ eſt eū. Dixitq̄ illi ieſus. ✠ Amice: ad quid veniſti? c. Tunc acceſſerunt ⁊ manꝰ iniecerūt in ieſū: et tenuerunt eū. Et ecce vnus ex his qui erant cū ieſu/ extendens manū exemit gladiū ſuū: et percutiens ſeruū principis ſacerdotū/ amputauit auriculā eiꝰ. Tūc ait illi ieſus. ✠ Cōuerte gladiū tuū: in locū ſuū. Oēs enī qui acceperint gladiū: gladio peribunt. An putas qꝛ nō poſſū rogare patrē meū: ⁊ exhibebit michi modo pluſq̄ duodecim legiones angelorū? Quomodo ergo implebunt ſcripture? Qꝛ ſic oportet fieri. c. In illa hora: dixit ieſus turbis. ✠ Tanq̄ ad latronē exiſtis cum gladijs et fuſtibus cōprehendere me. Quotidie apud vos ſedebā docens in tēplo: et non me tenuiſtis. c. Hoc autē totū factū eſt: vt adimplerētur ſcripture prophetarum. Tunc diſcipuli oēs: relicto eo fugerūt. At illi tenentes ieſū: duxerūt ad cayphā prīcipē ſacerdotū/ vbi ſcribe et ſeniores cōuenerant. Petrus aūt ſequebat eū a longe: vſq̄ in atrium principis ſacerdotū. Et ingreſſus intro: ſedebat cū miniſtris vt videret finē. Principes aūt ſacerdotū et omne cōſiliū querebant falſū teſtimoniū cōtra ieſū: vt eū morti traderent. Et nō inuenerunt: cū multi falſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſſime aūt venerūt duo falſi teſtes: et dixerūt. s. Hic dicit. Poſſū deſtruere tēplū dei: et poſt triduū reedificare illud. c. Et ſurgēs princeps ſacerdotū: ait illi. s. Nichil reſpōdes ad ea que iſti aduerſuz te teſtificātur? c. Ieſus autē tacebat. Et princeps ſacerdotū ait illi. s. Adiuro te per deū viuū: vt dicas nobis ſi tu es xp̄s filiꝰ dei viui. c. Dixit illi ieſus. ✠ Tu dixiſti. Verūtamē dico vobis: amodo videbitis filiū hoīs ſedentē a dextris virtutis dei/ et venientē in nubibus celi. c. Tūc princeps ſacerdotū: ſcidit veſtimenta ſua dicens. s. Blaſphemauit. Quid adhuc egemꝰ teſtibus? Ecce nūc audiſtis blaſphemiā. Quid vobis videtur? c. At illi reſpōdētes: dixerūt. s. Reus eſt mortis. c. Tūc expuerūt in faciē eiꝰ: ⁊ colaphis cū ceciderūt Alij aūt palmas in faciē ei dederūt: dicētes. s. Pꝛophetiza nobis xp̄e: qs eſt q̄ te ꝑcuſſit? c. Petrus autē ſedebat foꝛis in atrio: et acceſſit ad eū vna ancilla dicēs. s. Et tu cū ieſu galileo eras. c. At ille negauit coꝛā oibꝰ dicēs. s. Neſcio qd̄ dicis. c. Exeūte aūt illo ianuā: vidit eum alia ancilla/et ait his qui erāt ibi. s. Et hic cum ieſu nazareno erat. c. Et iterū negauit cū iuramēto: qꝫ nō noui hoiem. Et poſt puſillū acceſſerūt qui ſtabant: et dixerūt petro. s. Uere ⁊ tu ex illis es nā ⁊ loquela tua manifeſtū te facit. c. Tūc cepit deteſtari ⁊ iurare qꝫ nō nouiſſet hoiem Et cōtinuo gallus cantauit. Et recoꝛdatus eſt petrus verbi ieſu qd̄ dixerat: ꝑuſq̄ gallꝰ cātet/ter me negabis Et egreſſus foꝛas: fleuit amare. Mane aūt facto: cōſiliū inierūt oēs principes ſacerdotū et ſeniores ppl'i aduerſꝰ ieſū/vt eū moꝛti traderēt. Et vinctū adduxerūt eū: et tradiderūt poncio pylato pꝛeſidi. Tūc vidēs iudas qui eū tradidit ꝙ dānatus eſſet: penitētia ductus retulit triginta argētes pꝛincipibus ſacerdotū et ſenioꝛibus dicens. s. Peccaui tradens ſanguinē iuſtū. c. At illi dixerūt. s. Quid ad nos? Tu videris. c. Et ꝓiectis argēteis in tēplo receſſit: et abiēs laqueo ſe ſuſpēdit. Pꝛincipes aūt ſacerdotū acceptis argēteis: dixerūt. s. Nō licet mittere eos ī coꝛbanā: qꝫ pꝛecium ſanguinis eſt. c. Conſilio aūt inito/emerūt ex eis agrū figuli: in ſepulturā ꝑegrinoꝝ. Pꝛopter hoc vocatus eſt ager ille acheldemach: hoc eſt ager ſāguis vſqꝫ in hodiernū diē. Tūc īpletū eſt qd̄ dictū eſt per hieremiā ꝓphetā dicētē. Et acceperūt triginta argēteos pꝛeciū appꝛeciati quē appꝛeciauerūt a filijs iſrael/et dederūt eos in agrū figuli ſicut cōſtituit michi dñs. Jeſus aūt ſtetit ante pꝛeſidē Et īterrogauit eū pꝛeſes dicēs. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. Dicit illi ieſus. ✠ Tu dicis. c. Et cū accuſaret̄ a pꝛīcipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſenioꝛibus: nichil reſpōdit. Tūc dixit illi pylatꝰ. s. Non audis: q̄ta aduerſū te dicūt teſtimoīa. c. Et nō reſpōdit ei ad vllū verbū: ita vt miraret̄ pꝛeſes vehemēter Per diē aūt ſolēnē ↄſueuerat pꝛeſes dimittere ppl'o vnū vinctum quē voluiſſent Habebat aūt tūc vnū vinctū inſignē q̄ dicebat̄ barrabas. Congregatis ergo illis: dixit pylatus. s. Quē vultis dimittā vobis: barrabā/an ieſū q̄ dicitur xp̄s? c. Sciebat enī ꝙ per inuidiā tradidiſſent eū. Sedente autē illo ꝓtribunali: miſit ad eū vxoꝛ eius dicēs. s. Nichil tibi et iuſto illi Multa enī paſſa ſum hodie per viſū: ꝓpter eū. c. Pꝛincipes aūt ſacerdotū ⁊ ſenioꝛes ꝑſuaſerūt ppl'is vt peterent barrabā: ieſū vero perderent. Reſpondēs aūt pꝛeſes: ait illis. s. Quem vultis de duobꝰ dimitti? c. At illi dixerūt. s. Barrabā. c. Dixit illis pylatus. s. Quid igitur faciā de ieſu: qui dicitur xp̄s? c. Dicunt omnes. s. Crucifigatur. c. Ait illis p̄ſes. s. Quid enī mali fecit? c. At illi magis clamabant dicentes. s. Crucifigatur. c. Uidēs autē pylatus qꝫ nichil ꝓficeret: ſed magis tumultus fieret: accepta aqua lauit manus ſuas coꝛā populo dicens. s. Innocēs ego ſum a ſanguine iuſti huius: vos vide ritis. c. Et reſpōdēs vniuerſus populus: dixit. s. Sanguis eius ſup nos: et ſup filios noſtros. c. Tūc dimiſit illis barrabā: ieſū aūt flagellatū tradidit eis vt crucifigerēt. Tunc milites preſidis ſuſcipiētes ieſū in pretoriū: congregauerūt ad eū vniuerſam cohortē. Et exuentes eū: clamidem coccineā circūdederūt ei. Et plectētes coronā de ſpinis poſuerūt ſup caput eius: et arūdinē in dextera eius. Et genu flexo ante eū illudebāt ei dicētes. s. Aue rex iudeoꝝ. c. Et expuētes in eū: acceperunt arundinē et percutiebāt caput eius. Et poſtq̄ illuſerūt ei exuerunt eū clamide: ⁊ induerūt eū veſtimentis eius: et duxerunt eū vt crucifigerēt. Exeūtes aūt inuenerūt hoīem cyreneū noīe ſymonē: hunc angariauerūt vt tolleret crucē eius. Et venerūt in locū qui dicit golgotha: qḋ eſt caluarie locꝰ. Et dederūt ei vinū bibere: cū felle mixtū. Et cū guſtaſſet: noluit bibere. Poſtq̄ aūt crucifixerūt eū / diuiſerūt veſtimēta eius ſortem mittentes: vt adimpleretur quod dictū eſt per ꝓphetam dicentē. Diuiſerūt ſibi veſtimenta mea: et ſup veſtē meam miſerunt ſortē. Et ſedentes ſeruabāt eū. Et impoſuerūt ſuper caput eius cauſā ipſius ſcriptā Hic eſt ieſus rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi ſunt cum eo duo latrones: vnus a dextris / ⁊ vnꝰ a ſiniſtris. Pretereūtes aūt blaſphemabāt eū: mouētes capita ſua et dicentes. s. Vah qui deſtruis tēplum dei: et in triduo illud reedificas. Salua temetipſū. Si filius dei es: deſcēde de cruce. c. Similiter et principes ſacerdotū illudētes et cū ſcribis ⁊ ſenioribꝰ: dicebāt. s. Alios ſaluos fecit: ſeipſū nō poteſt ſaluū facere? Si rex iſrl' eſt: deſcendat nūc de cruce / ⁊ credimꝰ ei. Cōfidit in deo: liberet nūc eū ſi vult. Dixit enī: qꝫ filiꝰ dei ſū. c. Idipſū aūt et latrones qui crucifixi erant cū eo: īproperabant ei. A ſexta autē hora / tenebre facte ſunt ſup vniuerſā terrā: vſq̄ ad horā nonā. Et circa horā nonā: clamauit ieſꝰ voce magna dicēs. ✠ Hely. hely. lamazabathani. c. Hoc eſt ✠ Deus meꝰ deus meus vt qḋ dereliquiſti me? c. Quidā autē illic ſtantes et audiētes: dicebant. s. Helyā vocat iſte. c. Et cōtinuo currēs vnꝰ ex eis acceptā ſpōgiā impleuit aceto: ⁊ impoſuit arundini / ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vero dicebāt. s. Sine: videamus an veniat helyas liberās eū. c. Jeſus aūt iterū clamās voce magna: emiſit ſpiritū. Hic ꝓclinet ſe dyaconꝰ vel ꝓſternet verſus oriētem et dicat quater Pater nr̄. Aue maria. et In manꝰ tuas dn̄e. Deinde ſurgat ⁊ poſtea reſiduū paſſionis legat. c. Et ecce velū tēpli ſciſſū eſt in duas partes: a ſūmo vſq̄ de deorſum. Et terra mota eſt: ⁊ petre ſciſſe ſunt / ⁊ monumēta aperta ſunt / et multa corpora ſctōꝝ qui dormierāt ſurrexerūt. Et exeūtes de monumētis poſt reſurrectionē eius: venerūt in ſanctam ciuitatē / et apparuerunt multis. Centurio aūt et qui cū eo erant cuſtodiētes ieſū: viſo terremotu et his que fiebāt / timuerūt valde dicētes. s. Vere filiꝰ dei erat iſte. c. Erāt autē ibi mulieres multe alōge q̄ ſecute erāt ieſū a galilea miniſtrātes ei. Inter quas erat maria magdalene ⁊ maria iacobi: ⁊

ioſeph mater/ et mater filioꝝ zebedei. Cū autē ſero factū eſſet: venit quidā homo diues ab arimathia noīe ioſeph/ q̄ et ipſe diſcipulus erat ieſu. Hic acceſſit ad pylatū: et petiit corp⁹ ieſu. Tūc pylatus iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore ioſeph inuoluit illud in ſyndone munda: et poſuit illud in monumēto ſuo nouo qđ exciderat in petra. Et aduoluit ſaxū magnū ad oſtium monumēti: et abijt. Erat autē ibi maria magdalene ⁊ altera maria: ſedētes cōtra ſepulchꝛū. Euāgelia vero i fine oīū paſſionū etiā i die paraſceues alta voce legant̄ moꝛe duplicis feſti. Oēs aūt paſſiōes ſupꝛadicto modo legant̄ ſcđm vſū ſaꝝ. Tū i die paſceue nō dr̄ Dñs vo. et ſine titulo incipiat̄ euangeliū.

Altera aūt die q̄ eſt poſt paraſceuē: ꝯuenerunt principes ſacerdotū ⁊ phariſei ad pylatū dicētes. Dñe recoꝛdati ſumus quia ſeductoꝛ ille dixit adhuc viuēs: poſt tres dies reſurgā. Iube ergo cuſtodiri ſepulchꝛū: vſq; in diē tertiū. Ne foꝛte veniāt diſcipuli ei⁹ ⁊ furent̄ eū: ⁊ dicāt plebi ſurrexit a moꝛtuis. Et erit nouiſſim⁹ erroꝛ: peioꝛ pꝛioꝛe. Ait illis pylat⁹. Habet̄ cuſtodiā. Ite: cuſtodite ſicut ſcitis. Illi aūt abeūtes munierūt ſepulchꝛū. Signātes lapidē: cū cuſtodibus. Offᷓ. Improperiū expectauit coꝛ meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui q̄ ſimul̄ ꝯtriſtaret̄ et nō fuit. ꝯſolantē me q̄ſiui ⁊ nō inueni. ⁊ dederūt in eſcā meā fel et i ſiti mea potauerūt me aceto. Sc̄.

Tibi deus pater oīps immaculati agni paſchalis offerimus olocauſtū: cui⁹ nos ſanguie ab exterminatoꝛis vaſtatione ſaluatos/ ad terrā q̄s tue repꝛomiſſionis inducas. Per eundē. Pꝛefatio q̄tid. Cōio. Pater ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi bibam illū: fiat voluntas tua. Poſtcōio.

Fideles tuos q̄s dñe benign⁹ intēde: vt ſue redēptionis initia recolētes quoꝝ munere ſūt refecti/ eoꝝ pficiāt incremētis. P.

¶ Feria ſcđa. Ad miſſā. Officiū.

Iudica dñe nocētes me expugna impugnātes me: appꝛehende arma et ſcutū et exurge in adiutoꝛiū meū dñe virtus ſalutis mee. Ps. Effunde frameā et ꝯclude aduerſus eos: qui perſequunt̄ me. Nō dr̄ vlteri⁹. Oꝛe⁹. Flecta⁹.

Da q̄s oīps deus: vt q̄ in tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficim⁹: intercedēte vnigeniti filij tui paſſione reſpirem⁹. Qui tecū. Lectio yſaye pꝛophe. l. ca.

In dieb⁹ illis: Dixit yſayas. Dñs deus me⁹ aperuit michi aurē: ego aūt nō ꝯtradico/ retroꝛſū nō abij. Coꝛpus meū dedi percutiētibus: ⁊ genas meas vellentibus. Faciē meā nō auerti ab increpātibus: ⁊ cōſpuentibus in me. Dñs deus auxiliatoꝛ me⁹: et ideo nō ſum ꝯfuſus. Ideo poſui faciē meā vt petrā duriſſimā: et ſcio qm̄ nō ꝯfundar. Iuxta eſt q̄ iuſtificat me: q̄s ꝯtradicit michi? Stemus ſimul. Quis eſt aduerſarius me⁹/ accedat ad me? Ecce dñs deus auxiliatoꝛ me⁹. Quis eſt q̄ cōdēnet me? Ecce oēs quaſi veſtimentū ꝯterent̄: tinea comedet eos. Quis ex vobis timēs deum: audiēs vocē ſerui ſui? Quis ambulauit i tenebꝛis: et nō eſt lumen ei? Speret in noīe dñi: ⁊ innitatur ſup dñm deū ſuum. Gr.

Exurge dñe et īte̅de iudicio meo de⁹ me⁹: ꝛ dñs me⁹ in cauſã meã ℣ Effunde frameã ꝛ ɔ̄clude aduerſus eos qui me perſequũtur. Tr.

Dñe nõ ſcđm pctã nr̃a q̃ fecimus nos: neq; ſcđm iniquitates nr̃as retribuas nobis ℣ Dñe ne memineris iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ / cito anticipent nos mie tue / qꝛ pauperes facti ſum⁹ nimis. Hic nõ fiat genuflexio cũ dicit̃ ℣ Adiuua nos deus ſalutaris nr̃: et ꝓpter gloriã nõis tui dñe libera nos / ꝛ ꝓpicius eſto pctĩs noſtris ꝓpter nomen tuũ. Scđm ioh. xij.

Ante ſex dies paſche venit ieſus bethaniã vbi fuerat lazarus mortuus: quẽ ſuſcitauit ieſus. Fecerũt autẽ ei cenã ibi: et martha miniſtrabat Lazarus vero erat vnus ex diſcũbẽtibus cũ eo. Maria ergo accepit librã vnguenti nardi piſtici precioſi: ꝛ vnxit pedes ieſu / ꝛ extersit capillis ſuis pedes eius / ꝛ domus impleta eſt ex odore vnguẽti. Dixit ergo vnus ex diſcipulis eius iudas ſcariothis: qui erat eũ traditur⁹ Quare hoc vnguentũ nõ venijt trecentis denarijs: et datum eſt egenis. Dixit autẽ hoc nõ quia de egenis pertinebat ad eum: ſed qꝛ fur erat ꝛ loculos habens / ea q̃ mittebant̃ portabat. Dixit ergo ieſus. Sinite illã: vt in diem ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes enĩ ſemꝑ habetis vobiſcũ: me autẽ nõ ſẽper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudeis qꝛ illic eſſet: ꝛ venerũt nõ propter ieſũ tantũ / ſed vt lazarũ viderent quẽ ſuſcitauit a mortuis Cogitauerũt autẽ principes ſacerdotũ vt et lazarũ interficerent. qꝛ multi propter illũ abibant ex iudeis ꝛ credebãt in ieſum. In craſtinum autẽ turba multa que venerat ad diem feſtũ: cũ audiſſent quia venit ieſus hieroſolimã: acceperunt ramos palmaꝝ et proceſſerunt obuiã ei / et clamabant Oſãna: bñdict⁹ qui venit in nõie dñi rex iſrl̃. Et inuenit ieſus aſellum: et ſedit ſuꝑ eũ ſicut ſcriptũ eſt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tuus venit tibi mãſuetus / ſedens ſuꝑ pullũ aſine. Hec nõ cognouerunt diſcipuli ei⁹ primũ: ſed quando glorificatus eſt ieſus / tunc recordati ſunt qꝛ hec erãt ſcripta de eo et hec fecerũt ei. Teſtimoniũ ergo perhibebat turba que erat cũ eo quando lazarũ vocauit de monumento: et ſuſcitauit eũ a mortuis Propterea ꝛ obuiã venit ei turba: qꝛ audierãt eũ feciſſe hoc ſignũ. Phariſei ergo dixerũt: ad ſemetipſos. Videte qꝛ nichil proficim⁹. Ecce mũdus totus: poſt eũ abijt. Erant autẽ quidã gentiles ex his qui aſcẽderant: vt adorarent in die feſto. Hi ergo acceſſerũt ad philippũ q̃ erat a bethſaida galilee: et rogabãt eũ dicẽtes. Dñe: volumus ieſum videre Venit philippus: ꝛ dixit andree Andreas rurſũ ꝛ philippus: dixerunt ieſu. Ieſus autẽ reſpõdit eis dicens. Venit hora: vt clarificet̃ filius hoĩs. Amen amen dico vobis: niſi granũ frumẽti cadẽs in terrã mortuũ fuerit / ipſũ ſolũ manet. Si autẽ mortuũ fuerit: multum fructũ affert. Qui amat aĩam ſuã in hoc mundo: in vitam eternam cuſtodit eam. Si quis michi miniſtrat: me ſequatur Et vbi ſum ego: illic ꝛ miniſter me⁹ erit. Si quis michi miniſtrauerit: honorificabit eũ pater meus

Nūc aīa mea turbata eſt. Et qd dicā? Pater/ ſaluifica me ex hac hora. Sȝ ꝓptea veni in horā hāc. Pater clarifica nomē tuū. Venit ergo vox de celo: dicēs. Et clarificaui: et iterū clarificabo. Turba aūt q̄ ſtabat et audierat: dicebat tonitruū factū eſſe. Alij aūt dicebāt: angel⁹ ei locut⁹ eſt. Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit. Nō ꝓpter me hec vox venit: ſed ꝓpter vos. Nūc iudiciū eſt mūdi: nūc princeps hui⁹ mūdi eijcietur foras. Et ego ſi exaltatus fuero a terra: oīa trahā ad meipſum. Hoc aūt dicebat ſignificās qua morte eſſet moritur⁹. Rn̄dit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege: qꝛ xp̄s manet in eternū. Et quō tu dicis: oportet exaltari filium hoīs? Quis eſt iſte fili⁹ hoīs? Dixit ergo eis ieſus Adhuc modicū lumē: in vobis eſt. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehendāt. Et qui ambulat in tenebris: neſcit quo vadat Dum lucē habetis credite in lucē: vt filij lucis ſitis. Hec locut⁹ eſt ieſus et abijt: ⁊ abſcōdit ſe ab eis. Offer.

Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te ꝯfugi: doce me facere voluntatē tuā/ qꝛ deus meus es tu. V⁹. Exaudi me i tua iuſticia: ⁊ ne intres i iudiciū cū ſuo tuo dn̄e. Sec.

Ipſa maieſtati tue dn̄e fideles ppl̄os cōmēdet oblatio: que ꝑ filiū tuū dn̄m noſtrū ieſuȝ xp̄m recōciliauit inimicos. Qui te. Cōio. Erubeſcāt ⁊ reuereant ſimul q̄ gratulant malis meis: induant pudore ⁊ reuerētia q̄ maligna loquūt aduerſū me. Poſtcō.

Satiati munere ſalutari tuo dn̄e miaȝ deꝑcamur: vt hoc eodē ſacramento quo nos tp̄aliter vegetas: efficias vite eterne participes. P Dr̄ ppl̄m. Hūilia.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et ad bn̄ficia recolenda qbus nos inſtaurare dignat⁹ es/ tribue venire gaudētes. Per dominū. ¶ Feria tercia. Offm̄.

Nos autē gl'iari oportet i cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra per quē ſaluati et liberati ſumus. Ps. Deus miſereat noſtri et benedicat nobis: illuminet vultū ſuū ſuper nos et miſereatur noſtri. Orem⁹. Flectam⁹. Or.

Omīps ſēpiterne de⁹: da nobis ita dn̄ice paſſiōis ſacramenta peragere: vt indulgentiā percipere mereamur. Per eundē

Lectio hieremie prophete. v. ca.

In dieb⁹ illis: Dixit hieremias. Dn̄e demōſtraſti michi et ego cognoui: tu oſtendiſti michi ſtudia eorū. Et ego quaſi agnus manſuetus qui portatur ad victimā: et nō cognoui qꝛ cogitauerūt ſuꝑ me cōſilia dicētes Mittamus lignū in panē eius: et eradamus eū de terra viuētiū et nomen ei⁹ nō memoretur amplius. Tu aūt dn̄e ſabaoth q̄ iudicas iuſte/ et ꝓbas renes ⁊ corda: videā queſo vltionē tuam ex eis. Tibi eī reuelaui cauſā meā: dn̄e deus meus. Gr. Ego autem dū michi moleſti eſſent induebā me cilicio: ⁊ hūiliabā in ieiunio aīam meā/ et oratio mea in ſinu meo conuertetur. V. Iudica dn̄e nocentes me/ expugna impugnātes me: apprehende arma et ſcutum et exurge i adiutoriū michi. Sequat paſſio cū Dn̄s vo. Paſſio dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ſcd̄m marcū. xiiij. Non dicatur Gl'ia tibi dn̄e

IN illo tēpore: Erat paſcha et azima poſt biduũ Et q̄rebant ſũmi ſacerdotes ꝛ ſcribe: quomodo ieſũ dolo tenerēt et occiderēt. Dicebant aũt. s. Non in die feſto. c. Ne forte tumultus fieret in ppl'o. Et cũ eſſet ieſus bethanie ĩ domo ſymonis leproſi ꝛ recũberet: venit mulier habens alabaſtrũ vnguēti nardi piſtici p̄cioſi / ꝛ fracto alabaſtro effudit ſuper caput eius. Erāt aũt q̄dā indigne ferētes intra ſemetipſos et dicētes. s. Ut quid ꝑditio iſta vnguēti facta eſt? Poterat enim vnguentũ iſtud venũdari pluſq̄ trecētis denariis: ꝛ dari pauperibus. c. Et fremebāt in eā. Ieſus aũt dixit ✠ Sinite eā. Quid illi moleſti eſtis? Bonũ opus operata eſt in me. Semꝑ eni pauperes habetis vobiſcũ: ꝛ cũ volueritis poteſtis illis benefacere / me aũt nō ſemꝑ habebitis. Qđ habuit hec fecit preuenit vngere corpꝰ meũ in ſepulturā. Amen dico vobis: vbicũq̄ predicatũ fuerit euāgeliũ iſtud in vniuerſo mundo: et quod fecit hec narrabit' in memoriā eius. c. Et iudas ſcariothis vnꝰ de duodeci abiit ad ſũmos ſacerdotes: vt ꝓderet eũ illis Qui audiētes gauiſi ſũt: et ꝓmiſerũt ei pecuniā ſe daturos. Et q̄rebat quomodo illũ oportune traderet Et primo die azimoꝝ quādo paſcha imolabant: dicũt ei diſcipuli. s. Quo vis eamus: ꝛ paremꝰ tibi vt māduces paſcha? c. Et miſit duos ex diſcipulis ſuis ꝛ dixit eis. ✠ Ite in ciuitatē: ꝛ occurret vobis hō lagenā aque baiulans Sequimini eũ. Et quocũq̄ introierit: dicite dn̄o domus qꝛ magiſter dicit. Ubi eſt refectio mea: vbi paſcha cũ diſcipulis meis māducē? Et ipſe vobis demōſtrabit cenaculũ grāde ſtratũ: ꝛ illic parate nobis. c. Et abierũt diſcipuli eiꝰ ꝛ venerũt in ciuitatē: ꝛ inuenerũt ſicut dixerat illis / ꝛ parauerũt paſcha. Ueſpe aũt facto: venit cũ duodeci. Et diſcũbētibꝰ eis et māducātibꝰ: ait ieſus. ✠ Amen dico vobis: qꝛ vnus ex vobis me tradet qui māducat mecũ. c. At illi ceperũt contriſtari et dicere ei ſingulatim. s. Nũq̄d ego? c. Qui ait illis. ✠ Unus ex duodeci: qui intingit mecũ manũ in catino. Et filius quidē hoīs vadit: ſicut ſcriptũ eſt de eo. Ue aũt hoī illi: per quē filius hoīs tradet'. Bonũ erat ei: ſi nō eſſet natus hō ille. c. Et māducātibus illis: accepit ieſus panē / et bn̄dicēs fregit et dedit eis et ait. ✠ Sumite: hoc eſt corpus meũ. c. Et accepto calice: gr̄as agēs dedit eis Et biberūt ex illo oēs. Et ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti: qui pro multis effundet'. Amen dico vobis: qꝛ iam nō bibā de genimine vitis / vſq̄ in diē illũ cũ illud bibā nouũ in regno dei. c. Et hymno dicto: exierũt in mōtē oliuarũ. Et ait eis ieſus. ✠ Oēs vos ſcādalizabimini in me in nocte iſta: quia ſcriptũ eſt. Percutiā paſtorē: ꝛ diſꝑgent' oues Sed poſtq̄ reſurrexero: p̄cedā vos in galileā. c. Petrꝰ aũt ait illi. s. Et ſi oēs ſcādalizati fuerit ſ3 nō ego. c. Et ait illi ieſus. ✠ Amē dico tibi: qꝛ tu hodie ĩ nocte hac priuſq̄ gallus bis vocē dederit: ter me es negaturꝰ. c. At ille āplius loquebat'. s. Et ſi oportuerit me ſimul cōmori tibi: non te negabo. c. Similiter aũt ꝛ oēs dicebāt. Et ve niunt in p̄diū cui nomē gethſemani: ⁊ ait diſcipulis ſuis ✠ Sedete hic: donec orē. c. Et aſſumit petrū et iacobū et iohannē ſecū: et cepit pauere ⁊ tedere. ⁊ ait illis ✠ Triſtis eſt aīa mea: vſqꝫ ad mortē. Suſtinete hic: ⁊ vigilate. c. Et cū ꝓceſſiſſet paululū / procidit ſup terrā: ⁊ orabat ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hora. Et dixit. ✠ Abba pat̄: oīa tibi poſſibilia ſunt / trāſfer calicē hūc a me Sed non qđ ego volo: ſed qđ tu. c. Et venit: et inuenit eos dormiētes. Et ait petro. ✠ Symō dormis? Non potuiſti vna hora vigilare mecū? Vigilate et orate: vt non intretꝭ in tētationē. Sp̄us quidē prōptꝰ eſt: caro aūt īfirma. c. Et iterū abiēs orauit eūdē ſermonē dicēs. Et reuerſus denuo: īuenit eos dormiētes. Erāt ei oculi eoꝝ grauati: et ignorabāt qđ reſponderēt ei. Et venit terciꝰ: et ait illis. ✠ Dormite iam: et requieſcite. Sufficit. Venit hora: ecce tradet᷑ filꝰ hois in manꝰ peccatoꝝ. Surgite eamus: ecce q̄ me tradet ꝓpe eſt c. Et adhuc eo loquēte venit iudas ſcarioth vnus ex duodeci: et cū eo turba multa cū gladijs ⁊ lignis / a ſūmis ſacerdotibus et ſenioribus / et ſcribis. Dederat aūt traditor eis ſignū dicēs. s. Quēcūqꝫ oſculatꝰ fuero: ipſe eſt tenete eū / et ducite caute. c. Et cū veniſſet: ſtatim accedens ad eū ait. s. Rabbi. c. Et oſculatꝰ eſt eū. At illi manꝰ iniecerūt in ieſū: ⁊ tenuerūt eū. Vnus aūt de circūſtātibꝰ educēs gladiū percuſſit ſeruū ſūmi ſacerdotis: et amputauit illi auriculā. Et reſpōdēs ieſus: ait illis. ✠ Tanq̄ ad latronē exiſtis cū gladijs et lignis cōprehēdere me. Quotidie erā apud vos in templo docēs: et nō me tenuiſtis. Sꝫ vt impleantur ſcripture. c. Tūc diſcipuli eiꝰ relinquētes eū: oēs fugerūt. Adoleſcēs aūt quidā ſequebatur eū amictus ſyndone ſuper nudo: et tenuerūt eū. At ille reiecta ſyndone: nudꝰ ꝓfugit ab eis. Et adduxerūt ieſū ad ſūmū ſacerdotē: ⁊ cōuenerūt oēs ſacerdotes et ſcribe ⁊ ſeniores. Petrꝰ aūt a longe ſecutus eſt eū: vſqꝫ ītro in atriū ſūmi ſacerdotis. Et ſedebat cū miniſtris: et calefaciebat ſe ad ignē. Sūmi vero ſacerdotes et oē cōſiliū querebāt aduerſus ieſū teſtimoniū / vt eum morti traderēt: nec inueniebāt. Multi enī falſū teſtimoniū dicebant aduerſus eū: ⁊ conueniētia teſtimonia nō erāt. Et quidā ſurgētes falſū teſtimoniū ferebant aduerſus eū: dicētes. s. Q̄m nos audiuimꝰ eū dicentē. Ego diſſoluā templū hoc manufactū: ⁊ poſt triduū aliud nō manufactū edificabo. c. Et nō erat cōueniēs: teſtimoniū illoꝝ. Et exurgēs ſummus ſacerdos in mediū: interrogauit ieſū dicēs. s. Nō reſpōdes quicq̄ ad ea q̄ tibi obijciūtur ab his? c. Ille aūt tacebat: et nichil reſpōdit. Rurſū ſūmus ſacerdos interrogabat eū: et dixit ei. s. Tu es xp̄s filius dei benedicti? c. Jeſus aūt dixit illi. ✠ Ego ſum Et videbitis filiū hois ſedētē a dextris virtutis dei: et venientē cū nubibus celi. c. Summus autē ſacerdos ſcindēs veſtimēta ſua: ait s. Quid adhuc deſideramꝰ teſtes? Audiſtis blaſphemiā. Quid vobis videt᷑? c. Qui oēs cōdēnauerūt eū: reū eſſe mortis. Et ceperūt quidā cōſpuere in eū: et velare facie eius/⁊ colaphis eū cedere/⁊ dicere ei. s. Prophetiza. c. Et miniſtri alapis eū cedebāt Et cū eſſet petr⁹ in atrio ſeorſū venit vna ex ancillis ſūmi ſacerdotis Et cū vidiſſet petrū calefaciētē ſe: aſpiciens illū ait. s. Et tu cū ieſu nazareno eras? c. At ille negauit dicēs Neq; ſcio: neq; noui qd dicas. c. Et exijt foras ante atriū: ⁊ gall⁹ cātauit Rurſū aūt cū vidiſſet illū alia ancilla: cepit dicere circūſtātibus: q2 hic ex illis eſt. At ille iterū negauit Et poſt puſillū rurſ⁹ qui aſtabāt: dicebāt petro. s. Vere ex illis es: nā ⁊ galile⁹ es. c. Ille aūt cepit anathematizare et iurare: q2 neſcio hoīem iſtū quē dicitis Et ſtatī iterꝫ gallus cātauit Et recordat⁹ eſt petr⁹ verbi qđ dixerat ei ieſus: priuſq̄ gallus cātet bis/ter me negab;. Et cepit flere Et cōfeſtī mane ꝯſiliū facientes ſūmi ſacerdotes cū ſenioribus et ſcribis ⁊ vniuerſo ꝯſilio viciētes ieſū duxerūt: ⁊ tradiderūt pylato. Et iterrogauit eū pylatus. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. At ille reſpōdēs: ait illi. ✝ Tu dicis. c. Et accuſabāt eū ſūmi ſacerdotes ī multis Pylat⁹ aūt rurſū iterrogauit eū dicens. s. Nō reſpōdes quicq̄? Vide in quātis te accuſāt. c. Ieſ⁹ aūt āplius nichil rūdit: ita vt miraret pylat⁹ Per diē aūt feſtū dimittere ſolebat illis vnū ex vinctꝫ quēcūq; petiſſent. Erat autē qui dicebať barrabas q cū ſedicioſis erat vinct⁹: qui in ſedicione fecerat homicidiū. Et cū aſcendiſſet turba: cepit rogare ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pylat⁹ aūt reſpōdit eis: et dixit. s. Vultis dimittā vobis regē iudeoꝝ? c. Sciebat enī q per inuidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes Pōtifices aūt ꝯcitauerūt turbā: vt magis barrabā dimitteret eis. Pylat⁹ aūt iterꝫ reſpōdēs ait illis. s. Quid ergo vultis faciā regi iudeoꝝ? c. At illi iterū clamauerūt. s. Crucifige eū. c. Pylat⁹ vero dicebat eis. s. Quid enī mali fecit? c. At illi magis clamabāt. s. Crucifige eū. c. Pylat⁹ aūt volēs ppl'o ſatiſfacere dimiſit illis barrabā: ⁊ tradidit eis ieſū flagellis ceſū vt crucifigereť. Milites aūt duxerūt eū intro in atriū pretorij ⁊ cōuocant totā cohortē: ⁊ induūt eū purpura/⁊ imponūt ei plectētes ſpineā coronā et ceperūt ſalutare eū dicētes. s. Aue rex iudeoꝝ. c. Et ꝑcutiebāt caput ei⁹ arūdine/et cōſpuebant eū/et ponētes genua adorabant eum. Et poſtq̄ illuſerūt ei: exuerunt illum purpura: et induerūt eum veſtimentis ſuis/et eduxerūt illū vt crucifigerent eum. Et angariauerūt pretereuntē quēpiā ſymonē cyreneum venientem de villa patrē alexādri ⁊ ruffi vt tolleret crucē eius. Et perducunt illū in golgotha locū: quod eſt interpretatū caluarie locus. Et dabant ei bibere myrratū vinum ⁊ non accepit. Et crucifigentes eū diuiſerūt veſtimenta eius: mittentes ſortē ſuper eis quis quid tolleret. Erat aūt hora tercia: et crucifixerunt eū. Et erat titulus cauſe ei⁹ inſcript⁹: rex iudeoꝝ Et cū eo crucifigūt duos latrones: vnū a dextris ⁊ aliū a ſiniſtrꝫ ei⁹. Et adīpleta eſt ſcriptura: q̄ dicit Et cū iniqs reputat⁹ eſt. Et preterēūtes blaſphemabāt eū mouētes capita ſua: et dicētes. s. Vah qui deſtruis templū dei: et in tribus diebus reedificas. Saluum fac temetipsū descēdēs de cruce. c. Similiter ⁊ sūmi sacerdotes illudētes ad alterutrū cū scribis: dicebāt. s. Alios saluos fecit: seipsū nō potest saluū facere. Xp̄s rex isrl̄ descēdat nūc de cruce: vt videamus et credam⁹. c. Et q̄ cū eo crucifixi erāt: cōuiciabant ei. Et factā hora sexta: tenebre facte sunt ꝑ totā terrā/ vsq̄ i horā nonā. Et hora nona: exclamauit iesus voce magna dicēs. ✠ Heloy heloy: lamazabathani? c. Qđ est interpretatū. ✠ Deus me⁹/ deus me⁹: vt qđ dereliquisti me? c. Et q̄dā de circūstātib⁹ audiētes: dicebāt. s. Ecce helyā vocat. c. Currens aūt vn⁹ ex ipsis spongiā aceto: circūponensq̄ calamo/ potū dabat ei dicēs. s. Sine. videam⁹ si veniat helyas: ad deponēdū eū. c. Jesus aūt emissa voce magna: expirauit. Hic fiat genuflexio ⁊ Pater nr̄. Aue maria. In man⁹. c. Et velū templi scissū est i duo: a sūmo vsq̄ deorsū. Videns autē cēturio q̄ ex aduerso stabat qꝛ sic clamās expirasset: ait. s. Vere hō hic fili⁹ dei erat. c. Erant autē et mulieres delōge aspiciētes: inter quas erat maria magdalene/ et maria iacobi minoris/ et ioseph mater/ ⁊ salome. Et cū esset i galilea sequebant eū ⁊ ministrabāt ei: ⁊ alie multe q̄ simul cū eo ascenderant hierosolimā. Euangelium

ET cū iā sero factū esset qꝛ erat parasceue qđ est ante sabbatū: venit ioseph ab arimathia nobilis decurio qui et ipse erat expectās regnū dei. Et audacter introiuit ad pylatū: ⁊ petijt corpus iesu. Pylat⁹ aūt mirabat si iā obijsset. Et accersito centurione: interrogauit eū si iā mortuus esset. Et cum cognouisset a cēturione: donauit corp⁹ ioseph. Joseph aūt mercat⁹ syndonē/ et deponēs eū inuoluit syndone: ⁊ posuit eū in monumēto qđ erat excisū de petra. Et aduoluit lapidē: ad hostiū monumēti. Offr. Custodi me dn̄e de manu pctōris: et ab hoībus iniquis eripe me dn̄e. ꝟ. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos/ absconderūt superbi laqueū michi. Secreta.

DIcate tibi plebs dn̄e q̄s oblationes sctifica: vt a terrene vetustatis ꝯuersatione mūdati/ celestis vite ꝓfectib⁹ innouemur. P. Cō. Aduersū me exercebant q̄ sedebāt in porta: ⁊ in me psallebāt qui bibebāt vinū. ego vo orōnē meā ad te dn̄e tp̄s bn̄placiti tui de⁹ i multitudie mie tue. Postcō.

REpleti dn̄e sacri muneris grā supplices exoram⁹: vt que gustu corporeo dulci veneratione cōtingimus/ dulciora mentibus sentiamus. Per dn̄z. Sup ppl̄m. Humiliate ca. Oro.

TUa nos mia deus/ et ab obsurreptiōe vetustatis expurget: et capaces sancte nouitatis efficiat Per dn̄m. ¶ Feria. iiij Offm̄.

IN noīe dn̄i oīe genu flectatur/ celestiū/ terrestriū et infernoꝝ: qꝛ dn̄s factus est obediēs vsq̄ ad mortē/ mortē aūt crucis. ideo dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei patris. Ps. Dn̄e exaudi orationē meā: et clamor meus ad te veniat. Sequitur oro sine Dn̄s vobiscū. sed tantū cum Orem⁹. et Flectamus genua leuate. Or.

PResta q̄s oīps deus: vt qui nostris excessibus incessanter affligimur: per vnigeniti tui paſſionē liberemur. Qui tecū vi.

Lectio yſaie ꝓphete. lxij. et lxiij.

Hec dicit dñs deus Dicite filie ſyon: ecce ſaluatoꝛ tuus venit. Ecce merces eius cū eo: et opus illiꝰ coꝛā illo. Quis eſt iſte qui venit de edom: tinctis veſtibus de boſra? Iſte foꝛmoſꝰ in ſtola ſua: gradiēs ī multitudine foꝛtitudinis ſue Ego q̄ loquoꝛ iuſticiā: et ꝓpugnatoꝛ ſū ad ſaluādū Quare ergo rubꝛū eſt indumētū tuū: ⁊ veſtimēta tua ſicut calcantiū in toꝛculari? Toꝛcular calcaui ſolus: et de gētibus nō eſt vir mecū. Calcaui eos ī furoꝛe meo: et cōculcaui eos ī ira mea Et aſpſus eſt ſāguis eoꝝ ſup veſtimēta mea: et oīa indumēta mea inq̄naui. Dies enī vltionis ī coꝛde meo annus retributionis mee venit. Circūſpexi: ⁊ nō erat auxiliatoꝛ q̄ſiui: et nō fuit q̄ adiuuaret. Et ſaluauit michi bꝛachiū meū: ⁊ indignatio mea ipſa auxiliata eſt michi. Et cōculcaui pplos in furoꝛe meo: et inebꝛiaui eos indignatione mea: ⁊ detraxi in terrā verticē eoꝝ Miſerationū dñi recoꝛdaboꝛ. Laudē dñi annūciabo ſup oībus q̄ reddidit nobis dñs deꝰ nr̄. Gr. Ne auertas faciē tuā a puero tuo: q̄m tribuloꝛ velocit exaudi me. V Saluū me fac deus q̄m intrauerūt aq̄ vſq ad aīam meā infixus ſū in limo ꝓfūdi ⁊ nō eſt ſubſtātia Sequat Dñs vobiſcū Oꝛemus. Flectamus geñ. le. Or

Deus qui ꝓ nobis filiū tuū crucis patibulū ſubire voluiſti vt inimici a nobis expelleres poteſtatē: cōcede nobis famulis tuis: vt reſurrectiōis eiꝰ grām cōſequamur. Per eūd. Hic dñr memoꝛie ꝯuete. Lcō yſaie ꝓphē. liij

In diebus illis: Dixit yſaias Dñe q̄s credidit auditui noſtro: et bꝛachiū dñi cui reuelatū eſt? Et aſcēdet ſicut virgultū corā eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitiēti / et nō eſt ſpecies ei neq decoꝛ. Et vidimus eū ⁊ nō erat aſpectꝰ et deſiderauimꝰ eū deſpectū ⁊ nouiſſimū viroꝝ virū doloꝝ ⁊ ſciētē infirmitatē. Et quaſi abſcōditꝰ vultus eiꝰ ⁊ deſpectus: vnde nec reputauimus eū. Uere languores noſtros ipſe tulit: et doloꝛes noſtros ipſe poꝛtauit. Et nos putauimꝰ eū quaſi lepꝛoſū: ⁊ percuſſū a deo ⁊ humiliatū. Ipſe autē vulneratus eſt ꝓpter iniquitates noſtras: attritꝰ eſt ꝓpter ſcelera nr̄a Diſciplina pacis noſtre ſup eum: et liuoꝛe eius ſanati ſumus Oēs nos quaſi oues errauimus vnuſquiſq in viā ſuā declinauit et dñs poſuit in eo iniq̄tatē oīm noſtrū Oblatus eſt qꝛ ipſe voluit et nō aperuit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionē ducet: et quaſi agnꝰ coꝛā tondente ſe obmuteſcet / et nō aperiet os ſuū. De anguſtia et de iudicio ſublatus eſt. Generationē eius q̄s enarrabit? Qꝛ abſciſus eſt de terra viuētiū Pꝛopter ſcelus ppl'i mei percuſſi eū ⁊ dabit impios pꝛo ſepultura / ⁊ diuitē pꝛo moꝛte ſua / eo q̄ iniquitatē nō fecerit, neq dolus fuerit ī oꝛe eius. Et dñs voluit cōterere eū: in infirmitate. Si poſuerit ꝓ peccato aīam ſuā videbit ſemen longeuū: ⁊ voluntas dñi in manu eiꝰ dirigetur / pꝛo eo q̄ tradidit ī moꝛtē aīam ſuā. ⁊ cū ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pctā multoꝝ tulit. Et pꝛo trāſgreſſoꝛibus rogauit: vt nō perirēt. Dicit dñs oīps Choꝛꝰ alternatī dicat tractū: ita ꝙ dñ vſ⁹ canit̄ chor⁹ ex illa parte ſtare tenet̄ alia p̄te chori iterū ſedēte: ⁊ ſic p̄canit̄ tot⁹ tꝛ. a choro q̄ſcūq̧ dr̄ tꝛ. a choro i ſtallis a ſeptuageſima vſq̧ ad paſcha. Tꝛ.

Dñe exaudi oꝛonē meā: ⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat ℣ Ne auertas faciē tuā a me: i quacūq̧ die tribuloꝛ inclina ad me aurē tuā. ℣. In q̄cūq̧ die iuocauero te velocit̄ exaudi me. ℣ Q2 defecerūt ſicut fumus dies mei: et oſſa mea ſicut i frixoꝛio ꝯfrixa ſūt. ℣. Percuſſus ſū ſicut fenū et aruit coꝛ meū: q2 oblit⁹ ſū manducare panē meū. ℣. Tu exurgēs dñe miſereberis ſyō: q2 venit tēp⁹ miſerēdici⁹. Sequat̄ paſſio eū. Dñs vobiſcū. ¶ Paſſio dñi noſtri ieſu chꝛiſti: ſecundum lucam. xxij.

In illo t̄pe: ⁊c. Appꝛopinquabat aūt dies feſtus azimoꝝ qui dicit̄ paſcha. Et q̄rebāt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcribe: quō ieſū iterficerēt. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt ſathanas i iudā q̄ cognoīabat̄ ſcarioth vnū de duodeci: et abijt ⁊ locut⁹ eſt cū pꝛīcipibus ſacerdotū ⁊ magiſtratib⁹ quēadmodū illū traderet eis. Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſūt pecuniā illi dare Et ſpopōdit Et q̄rebat opoꝛtunitatē: vt traderet illū ſine turbis Venit aūt dies azimoꝝ i qua neceſſe erat occidi paſcha. Et miſit petrū ⁊ iohānē dicēs ✠ Euntes parate nobis paſcha: vt māducem⁹. ⁊c. At illi dixerūt. s. Vbi vis parem⁹? ⁊c. Et dixit ad eos ✠ Ecce itroeūtib⁹ vobis i ciuitatē occurret vob̄ hō q̄dā āphoꝛā aq̄ poꝛtās: ſeq̄mini eū in domū i quā itrat/ ⁊ dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magiſter Vbi eſt diuerſoꝛiū vbi paſcha cū diſcipulis meis manduce? Et ip̄e vobis oſtēdet cenaculū magnū ſtratū: ⁊ ibi parate. ⁊c. Eūtes aūt inuenerūt ſicut dixit illis: ⁊ parauerūt paſcha. Et cū facta eſſet hoꝛa diſcubuit: et duodeci apl'i cū eo. Et ait illis. ✠. Deſiderio deſideraui hoc paſcha māducare vobiſcū: āteq̄ patiar. Dico eni vobis: q2 ex hoc nō māducabo illud donec ipleat̄ i regno dei. ⁊c. Et accepto calice gratias egit ⁊ dixit ✠ Accipite et diuidite inter vos. Dico eni vobis ꝙ nō bibā de gn̄atione vitis/ donec regnū dei veniat. ⁊c. Et accepto pane gr̄as egit ⁊ fregit: ⁊ dedit eis dicēs. ✠. Hoc eſt coꝛp⁹ meum: qđ ꝑ vobis dat̄. Hoc facite i meā ꝯmemoꝛationē. ⁊c. Similit̄ ⁊ calicē: poſtq̄ cenauit dicēs ✠ Hic ē calix nouū teſtamētū in ſāguine meo: q̄ ꝑ vobis fūdet̄. Verūtamē ecce man⁹ tradētis me: mecū eſt i mēſa Et q̄dē fili⁹ hoīs ſcđm ꝙ definitū eſt vadit Verūtā ve hoī illi: per quē tradet̄. ⁊c. Et ip̄i cepert̄ q̄rere iter ſe: q̄s eſſet ex eis q̄ hoc factur⁹ eſſet. Facta eſt aūt ⁊ ꝯtētio inter eos: q̄s eoꝝ videret̄ eſſe maioꝛ Dixit aūt eis. ✠ Reges gētiū dn̄ant̄ eoꝝ: et q̄ poteſtatē habent ſup eos benefici vocant̄. Vos aūt nō ſic. Sed q̄ maioꝛ eſt in vobis: fiat ſicut minoꝛ. Et q̄ p̄ceſſoꝛ eſt: ſicut miniſtratoꝛ. Nā q̄s maioꝛ eſt/ q̄ recūbit/ an q̄ miniſtrat? Nōne qui recūbit? Ego aūt i medio veſtrū ſū: ſicut q̄ miſtrat. Vos aūt eſtis q̄ permanſiſtis mecū in tentationib⁹ meis. Et ego diſpono vob̄ ſicut diſpoſuit michi pater me⁹ regnū: vt edatis ⁊ bibatis ſup mēſā meā in regno meo. ⁊ ſedeatis ſup thronos duodeci iudicātes duodeci trib⁹ iſrl̄. ⁊c. Ait aūt dn̄s ſymoni. ✠ Symon ecce ſathanas expetiuit vos vt cribꝛaret ſicut triticū. Ego aūt rogaui pꝛo te: vt non deficiat fides tua Et tu aliquando cōuerſus: cōfirma fratres tuos. c. Qui dixit ei. s. Dn̄e tecū paratꝰ ſū et in carcerē et in moꝛtē ire. c. Et ille dixit. ✠ Dico tibi petre: nō cātabit hodie gallꝰ donec ter abneges noſſe me. c. Et dixit eis. ✠ Quādo miſi vos ſine ſacculo et pera et calciamētis: nūquid aliqͥd defuit vobis? c. At illi dixerūt. s. Michil. c. Dixit ergo eis. ✠ Sed nunc qui habet ſacculū tollat ſimiliter et perā. Et qui nō habet vendat tunicā ſuā: et emat gladiū. Dico eī vobis: qm̄ adhuc hoc qđ ſcriptū eſt opoꝛtet impleri in me. Et cū iniqͥs deputatꝰ eſt. Etenī ea q̄ ſūt de me finē habent. c. At illi dixerūt. s. Dn̄e ecce gladij duo hic. c. At ille dixit eis. ✠ Satis eſt. c. Et egreſſus: ibat ſcđm ꝯſuetudinē in mōtē oliuaꝝ. Secuti ſūt autē illū: et diſcipuli. Et cū perueniſſet ad locū: dixit illis. ✠ Oꝛate: ne intretis in tētationē. c. Et ipſe auulſus eſt ab eis. q̄tū iactus eſt lapidis. Et poſitis genibus oꝛabat dicēs ✠ Pater: ſi vis trāſfer calicē iſtū a me. Verūtamen nō mea voluntas: ſed tua fiat. c. Apparuit aūt illi angelus de celo cōfoꝛtans eū. Et factus in agonia: ꝓlixius oꝛabat. Et factꝰ eſt ſudoꝛ eiꝰ: ſicut gutte ſāguinis decurrētis ī terrā Et cū ſurrexiſſet ab oꝛōne et veniſſet ad diſcipulos ſuos: inuenit eos doꝛmientes pꝛe triſticia Et ait illis ✠ Quid doꝛmitis? Surgite: oꝛate/ne intretis in tentationē. c. Adhuc eo loquēte ecce turba: et q̄ vocabat̄ iudas vnus de duodecī antecedebat eos. Et appꝛopinquauit ieſu vt oſcularet̄ eū. Jeſus autē dixit illi ✠ Juda: oſculo filiū hoīs tradis? c. Videntes aūt hi qui circa ipſū erāt qđ futurū erat: dixerūt ei. s. Dn̄e: ſi ꝑcutimus in gladio c. Et ꝑcuſſit vnus ex illis ſeruū pꝛincipis ſacerdotum: et amputauit auriculā eius dexterā. Reſpōdens aūt ieſus ait ✠ Sinite vſqꝫ huc. c. Et cū tetigiſſet auriculā eius: ſanauit eū. Dixit aūt ieſus ad eos qui venerāt ad ſe pꝛincipes ſacerdotū: et magiſtratꝰ tēpli et ſenioꝛes ✠ Quaſi ad latronē exiſtis cū gladijs et fuſtibus: cū q̄tidie vobiſcū fuerī in tēplo/nō extēdiſtis manꝰ in me Sed hec eſt hoꝛa vr̄a: et poteſtas tenebꝛaꝝ. c. Cōpꝛehēdētes aūt eum duxerūt ad domū pꝛīcipis ſacerdotū. Petrus vero: ſeq̄bat̄ eū alōge. Accēſo aūt igne ī medio atrij/& circūſedētibꝰ illis: erat petrꝰ in medio eoꝝ. Quē cū vidiſſet ancilla q̄dā ſedentē ad lumē & eū fuiſſet intuita: dixit. s. Et hic cū illo erat. c. At ille negauit eū dicens. s. Mulier nō noui illū. c. Et poſt puſillū: aliꝰ videns eū dixit s. Et tu de illis es. c. Petrꝰ vero ait. s. O hō nō ſū. c. Et interuallo facto quaſi hoꝛe vniꝰ: alius quidā affirmabat dicēs. s. Vere et hic cum illo erat: nā & galileꝰ eſt c. Et ait petrꝰ s. Hō neſcio qđ dicis c. Et ꝯtinuo adhuc eo loquēte: cātauit gallus Et cōuerſus dn̄s: reſpexit petrū Et recoꝛdatꝰ eſt petrꝰ v̄bi dn̄i ſicut dixerat: qꝛ pꝛiuſq̄ gallus cātet ter me negabꝭ Et egreſſus foꝛas petrꝰ fleuit amare Et viri q̄ tenebāt illū illudebāt ei cedētes Et velauerūt eū: & percutiebāt faciem eius/ et interrogauerũt eũ dicentes. s. Pꝛophetiza: quis eſt qui te ꝑcuſſit? c. Et alia multa blaſphemantes: dicebant in eũ. Et vt factus eſt dies / cõuenerũt ſenioꝛes plebis ⁊ pꝛĩcipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe: et duxerũt illũ in cõſiliũ ſuũ dicentes. s. Si tu es xp̃s dic nobꝫ c. Et ait illis ✠ Si vobis dixero nõ credetꝫ michi. Si aũt ⁊ iterrogauero: nõ rñdebitis michi neq; dimittetis. Ex hoc aũt erit filiꝰ hominis ſedẽs a dextris virtutꝫ dei c. Dixerũt aũt oẽs. s. Tu ergo es filius dei? c. Qui ait. ✠ Vos dicitis: qꝛ ego ſũ. c. At illi dixerũt. s Quid adhuc deſideramus teſtimoniũ? Ipſi enĩ audiuimꝰ de oꝛe eius. c. Et ſurgẽs oĩs multitudo eoꝝ: duxerũt illũ ad pylatũ. Ceperunt aũt accuſare illũ dicẽtes. s. Hũc inuenimꝰ ſubuertentẽ gentẽ nr̃am: ⁊ ꝓhibentẽ tributa dari ceſari / ⁊ dicentẽ ſe xp̃m regẽ eſſe. c. Pylatus aũt interrogauit eũ dicens. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. At ille reſpondens ait. ✠ Tu dicis. Ait aũt pylatꝰ ad pꝛincipes ſacerdotũ: et turbas. s. Nichil inuenio cauſe in hoc hoĩe. c. At illi inualeſcebant dicẽtes. s. Cõmouit populũ docẽs per vniuerſã iudeã: incipiens a galilea vſq; huc. c. Pylatꝰ aũt audiẽs galileã: iterrogauit ſi hõ galileus eſſet. Et vt cognouit ꝙ de herodis poteſtate eſſet / remiſit eũ ad herodẽ: q̄ et ip̃e hieroſolimis erat illis diebꝰ He rodes autẽ viſo ieſu: gauiſus eſt valde. Erat enĩ cupiẽs ex multo tp̃e videre eũ: eo ꝙ audiret multa de eo / ⁊ ſperabat ſignũ aliqd̃ videre ab eo fieri. Interrogabat aũt illũ multis ſermonibꝰ. At ip̃e nichil illi reſpõdebat. Stabant aũt pꝛincipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe: conſtãter accuſãtes eũ. Spꝛeuit aũt illũ herodes cũ exercitu ſuo: ⁊ illuſit indutũ veſte alba / ⁊ remiſit ad pylatũ. Et facti ſunt amici herodes ⁊ pylatus in ip̃a die: nã antea inimici erãt ad inuicẽ. Pylatꝰ aũt ꝯuocatis pꝛĩcipibꝰ ſacerdotũ et magiſtratibꝰ et plebe: dixit ad illos. s. Obtuliſtis michi hũc hominẽ quaſi auertẽtẽ pp̃lm: ⁊ ecce ego coꝛã vobis iterrogãs / nullã cauſã inuenio ĩ hoĩe iſto: ex his in quibus eũ accuſatis. Sz neq; herodes. Nã remiſi vos ad illũ: ⁊ ecce nichil dignũ moꝛte actũ eſt ei. Emendatũ ergo illũ dimittã. c. Neceſſe aũt habebat dimittrẽ eis per diẽ feſtũ vnum. Exclamauit aũt ſimul vniuerſa turba: dicẽs. s. Tolle hũc: ⁊ dimitte nobꝫ barrabã. c. Qui erat ꝓpter ſeditionẽ quandã factã in ciuitate et homicidiũ miſſus in carcerẽ. Iteꝝ autẽ pylatus locutus eſt ad eos: volens dimittere ieſũ. At illi ſucclamabant dicẽtes. s. Crucifige. crucifige eũ. c. Ille autẽ tercio dixit ad illos. s. Quid enim mali fecit iſte? Nullã cauſã moꝛtis inuenio in eo Coꝛripiã ergo illũ: ⁊ dimittã. c. At illi inſtabãt vocibus magnis poſtulãtes vt crucifigeretꝛ ⁊ inualeſcebãt voces eoꝝ. Et pylatus adiudicauit fieri petitionẽ eoꝝ. Dimiſit aũt illis eũ qui pꝛopter homicidiũ ⁊ ſeditionẽ miſſꝰ fuerat in carcerẽ quẽ petebãt: ieſum vero tradidit voluntati eoꝝ. Et cũ ducerẽt eũ appꝛehẽderunt ſymonẽ quẽdã cyꝛenenſẽ venientem de villa: ⁊ ĩpoſuerũt illi crucem poꝛtare poſt ieſũ. Sequebatꝛ aũt illũ turba multa ppl̃i ⁊ mulierũ: q̄ plangebãt ⁊ lamentabã tur eū. Cōuerſus aūt ad illas ieſus dixit. ✠ Filie hieruſalē noli te flere ſup me: ſed ſup voſipſas flete/et ſup filios veſtros. Qm̄ ecce venient dies: in quibus dicent. Beate ſteriles et ventres qui nō genuerūt: et vbera q̄ nō lactauerūt. Tūc incipient dicere montibus cadite ſup nos: ⁊ collib⁹ operite nos. Q2 ſi in viridi ligno hec faciūt: in arido qd fiet? c. Ducebātur aūtē alij duo neq̄ cū eo vt interficerētur. Et poſtq̄ venerūt in locū qui vocat caluarie: ibi crucifixerūt eū. Et latrones: vnū a dextris et alterū a ſiniſtris. Jeſus aūt dicebat ✠ Pat̄ dimitte illis nō eni ſciūt quid faciunt. c. Diuidentes vero veſtimēta eius: miſerunt ſortes. Et ſtabat ppl̄s expectans: et deridebāt illū principes cū eis dicentes. s. Alios ſaluos fecit: ſeipſum ſaluū faciat ſi hic eſt xp̄s dei electus. c. Illudebāt autē ei et milites accedētes: ⁊ acetū offerentes illi dicentes. s. Si tu es rex iudeoꝝ: ſaluum te fac. c. Erat aūtē ſupſcriptio ſcripta ſup illū litteris grecis ⁊ latinis ⁊ hebraicis. Hic eſt rex iudeoꝝ. Unus aūt de his qui pendebāt latronibus blaſphemabat eū dicēs. s. Si tu es xp̄s: ſaluū fac temetipſū ⁊ nos. c. Reſpōdens aūt alter: increpabat eū dicēs. s. Neq̄ tu times deū: q in eadē dānatione es. Et nos quidē iuſte. Nā digna factis recipim⁹: hic vero nichil mali geſſit. c. Et dicebat ad ieſū. s. Dn̄e memēto mei: cū veneris in regnū tuū. c. Et dixit illi ieſus ✠ Amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiſo c Erat aūt fere hora ſexta: et tenebre facte ſūt i vniuerſa t̄ra: vſq̄ in horā nonā. Et obſcuratus eſt ſol: ⁊ velū tēpli ſciſſū eſt mediū. Et cū dixerit diacon⁹ Velū tēpli ſciſſū eſt Velū ante altare cadere permittat. Et clamans voce magna ieſus: ait ✠ Pater/in man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meū. c. Et hec dicens: expirauit. Hic fiat genuflexio dicendo. Pater noſter. Aue. In man⁹ tuas. c. Videns aūt cēturio qd factū fuerat: glorificauit deū dicens. s. Vere hic hō iuſtus erat c Et oīs turba eoꝝ qui ſimul aderant ad ſpectaculū iſtud/et videbant que fiebant: percutiētes pectora ſua reuertebant. Stabant aūt oēs noti eius alonge: et mulieres que ſecute erant eum a galilea hec videntes. Euangelium

Et ecce vir noīe ioſeph qui erat decurio vir bon⁹ et iuſtus: hic nō cōſenſerat conſilio et actibus eoꝝ ab arimathia ciuitate iudee/qui expectabat ⁊ ipſe regnū dei. Hic acceſſit ad pylatū: et petijt corpus ieſu. Et depoſitū inuoluit ſydone: ⁊ poſuit eū in monumēto exciſo: in quo nōdū quiſq̄ poſit⁹ fuerat. Offer. Dn̄e exaudi orōnē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te perueniat. V. Ne auertas faciē tuā a me: ne auertas faciē tuā a me. Se.

Suſcipe q̄s dn̄e mun⁹ oblatū et dignanter opare: vt qd paſſiōis filij tui dn̄i nr̄i miſterio gerim⁹ pijs affectib⁹ cōſequamur. Per eūd. Cōio. Potū meū cū fletu tēperabā q2 eleuās alliſiſti me et ego ſicut fenū arui: tu aūt dn̄e in eternū permanes: tu exurgēs miſereberis ſyon: quia venit tēpus miſerēdi eius. Poſtcō.

Largire ſenſib⁹ nr̄is oīps deus: vt per tēporalē filij tui mortē quā miſteria venerāda teſtant vitam nobis dediſſe perpetuā cōfi damus. Pe eūdē. Super populū Humiliate capita vestra deo. Or

Respice q̄s dn̄e sup hanc familiā tuā pro qua dn̄s noster iesus xp̄s nō dubitauit manibus tradi nocētiū: ⁊ crucis subire tormentū. Qui tecū viuit. ⁊c.

¶ Feria. v. in cena dn̄i. In p̄mis fiat recōsiliatio penitentiū hoc modo. Nona cātata pergat excellētior sacerdos ad ostiū ecclie occidē indut⁹ vestib⁹ sacerdō. in cappa serica rubea cū duob⁹ dyaco. albis cū amictib⁹ idutis absq̄ subdya. et sine cruce per mediū chori precedēte vexillo cilicino. sintq̄ presentes in atrio ecclie qui reconciliandi sūt. Et si ep̄s adest principalis archid. ex parte penitentiū scilȝ extra ostium ecclesie in cappa serica legat hanc lectionem.

Adesto venerabilis pontifex tp̄s acceptū / dies ꝓpiciationis diuine ⁊ salutis hūane: qua mors interitū ⁊ vita accepit eterna principiū: qn̄ in vinea dn̄i sabaoth sic nouoꝝ palmitū plantatio faciēda est: vt purget̄ execratio vetustatꝫ. Quāuis enī a diuitijs bonitatꝫ dei nichil tp̄is vacet: nūc tñ ⁊ largior est per indulgētiā remissio pctoꝝ: et copiosior per gratiā assūptio renascentiū Augem⁹ regenerādis: crescimur reuersis Lauāt aque lauāt lachrime. Inde est gaudiū de assūptione vocatoꝝ: hinc leticia de absolutione penitentiū Inde est ꝙ supplices tui postea ꝙ̄ in varias formas criminū neglectu mādatoꝝ celestiū ⁊ moꝝ ꝓbabiliū trāgressione ceciderūt: humiliati itaq̄ prostrati ꝓphetica ad deū voce clamant dicētes Peccauim⁹ cū pr̄ibus nostris: iniuste egimus / iniqtatē fecim⁹ Miserere nr̄i dn̄e voce angelicā nō frustratoria aure capiētes: beati qui lugent / qm̄ ipsi cōsolabunt̄ Māducauerūt sicut scriptū est panē doloris: lachrymis stratū rigauerūt / cor suū luctu / corp⁹ ieiunijs afflixerūt / vt aiarū reciperēt quā ꝑdiderāt sanitatē. Vnicū est itaq̄ penitētie suffragiū: qđ ⁊ singulis prodest / et oīb⁹ in ꝯmune succurrit. Reintegra ergo in eis apostolice pōtifex quicqđ dyabolo suadēte: seuiente / scindēte corruptū est: ⁊ orationū tuaꝝ patrocinātibus meritis per diuine recōsiliatiōis gratiā fac hoīes ꝓximos deo: vt q̄ antea in suis peruersitatib⁹ displicebāt: nūc iā placere se dn̄o in regionē viuoꝝ deuicto mortis sue auctore gratulētur. Que lcō non legat̄ epō absēte Finita lcōne incipiat ep̄s ā. Venite venite. Extra predictū ostiū ꝯuersus ad borialē signū faciendo cū manu quasi vocādo. Deinde dyaconus ex p̄te peniteñ. scilȝ extra ostium dicat. Flectam⁹ genua. Ali⁹ dyacon⁹ ex p̄te ep̄i dicat Leuate ⁊ ita fiat tribus vicib⁹. Ita tñ ꝙ post tciā repetitionē āe nō dr̄ Flectam⁹ geñ. sed chor⁹ ꝓsequat̄ totā an. cātore incipiēte Filij audite me timorē dn̄i docebo vos. p̄. Bñdicā tot⁹ ps dr̄ cū Glia pr̄i Et post vnūquēq̄ vsū repetat̄ a. Dū psalm⁹ canit̄ a choro cū ā. semꝑ manuati penitētes ab aliquo pbr̄o de choro, habitu nō mutato reddant̄ sacerdoti executori officij et ab ipso restituant̄ ecclie gremio Tamē si ep̄s presens fuerit: penitētes a presbytero reddātur archidyacono: et ab ipso reddant̄ ep̄o: et ab ep̄o reddātur ecclie gremio. Quibus expletꝫ: ꝓceſſio more ſolito ī chorū redeat. Deinde ꝓſternāt ſe oēs et dicāt clerici ī choro ſeptē pſos penitētiales cū Glia pr̄i. et Sicut erat. Sacerdos vero cū ſuis miniſtris dicat per ſe ſeptē pſos cū Glia pa. et Sicut erat. aꝫ. Ne reminiſcaris. cū Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. āte altare ſicut ī die cinerū ꝓnotatū eſt. Deīde erigēs ſe ſacerdꝰ ꝯuerſꝰ ad auſtralē corā dextro cornu altar̄ ſine nota di. Et ne nos. Sed libera. Saluos fac ſeruos tuos ꝛ ancillas tuas. Deꝰ meꝰ ſperātes ī te. Conuertere dn̄e uſq̄. Et deꝓcabilis eſto ſup ſeruos tuos. Mitte eis dn̄e auxiliū de ſcō. Et de ſyō tuere eos. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄. Et ꝓpt̄ gliam nōis tui dn̄e libera nos et ꝓpiciꝰ eſto pc̄tis nr̄is ꝓpt̄ nomen tuū. Dn̄e exaudi oꝛonē meā. Et clamor. Dn̄s vo. Et cū. Oreꝰ. Oꝛ.

Adeſto dn̄e ſupplicationibus noſtris: et me qui etiā miā tua p̄mꝰ īdigeo clemēter exaudi: ꝛ quē nō electiōe meriti ſed dono grē tue ꝯſtituiſti opis huiꝰ miniſtrū da fiduciā tui muneris exequēdi/ tuipſe in nr̄o miſterio qd̄ tue pietatis eſt opare. Per ꝛc. Et dn̄r oēs oꝛones ꝛ terminētur ſub tono lcōnis: ꝛ oēs oꝛones cū Oremus. Nō dicitr̄ Dn̄s vobiſcū niſi ante p̄mā oꝛonē tm̄. Alia oꝛ.

Deus humani generis benigniſſime cōditor: et miſericordiſſime reformator/ qui hominem inuidia dyaboli ab eternitate deiectū vnici filii tui ſāguine redemiſti: viuifica hos famulos tuos quos tibi nullatenꝰ mori deſideras: et qui nō derelinquis deuios/ aſſume correctos: moueant pietatē tuā queſumus dn̄e horū famulorū tuorū lachrymoſa ſuſpiria: tu eorum medere vulneribus: tu iacentibus manū porrige ſalutarē: ne eccl'ia tua aliqua ſui corporis portiōe vaſtet̄: ne grex tuꝰ detrimētū ſuſtineat: ne de familie tue dāno inimicꝰ exultet: ne renatos lauacro ſalutari mors ſc̄da poſſideat. Tibi ergo dn̄e ſupplices preces ꝛ cordis fletū effundimus: tu parce cōfitentibus/ vt ſic in hac mortalitate pctā ſua te adiuuāte defleāt/ quatinꝰ in tremendi iudicij die ſentenciā eterne dānationis euadant: et neſciant piiſſime pater quod terret in tenebris/ qd̄ ſtridet in flāmis: atq́ ab erroris ſui via ad iter reuerſi iuſticie: nequaq̄ vltra vulneribus ſaucient̄: ſꝫ itegrū ſit eis atq́ ꝑpetuū/ ꝛ qd̄ grā tua cōtulit et qd̄ miā reformauit. Per eūd. Oꝛ.

Domine ſcte pater oīps eterne deꝰ: qui vulnera nr̄a curare dignatus es: te ſupplices rogamus ac petimꝰ nos humiles tui ſacerdotes: vt precibꝰ noſtris aurem tue pietatis inclinare digneris: atq́ ad penitētiā cōfeſſione mouearis: remittaſq́ oīa crimina et pctā vniuerſa cōdones: deſq́ his famulis tuis dn̄e pro ſuppliciis veniam/ pro merore leticiā pro morte vitā. vt qui ad tantā ſpē celeſtis apicis deuoluti ſunt: de tua miſericordia cōfidentes/ ad bona pacifici premij tui atq́ ad celeſtia dona peruenire mereātur. Per ꝛc. Hic nō dr̄ Oremꝰ. ſed ſacerdꝰ. ad ꝑplm ꝯuerſꝰ manu extēſa ſine nota dicat abſolutionē.

Abſolutimꝰ vos vice bti petri apl'oꝝ principis: cui collata eſt a dn̄o poteſtas ligandi atq́ ſoluendi: et quātū ad vos pertinet accuſatio et ad nos remiſſio: ſit vobis ōps deꝰ vita ⁊ ſalꝰ: et oīm pctōꝝ veſtroꝝ pius īdultoꝛ. Qui viuit ⁊ regnat cū deo pa. ⁊c. Et ſic ſurgāt ōs a pſtratōe deoſculātes formulas vel terrā ſacerdote dicēte Qui viuit.. et ſi ep̄s adeſt dicat benedictionē Deīde īcipiat miſſa ſolēniter ſine regimine choꝛi. Offīm

Nos aūt glīari opoꝛtet in cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: in quo eſt ſalꝰ vita et reſurrectio nr̄a. perquē ſaluati ⁊ liberati ſumꝰ. ℣ Deꝰ miſereat̄ nr̄i ⁊ bn̄dicat nob: illuīet vultū ſuū ſuꝑ nos/ ⁊ miſereat̄ nr̄i. Si ep̄s celebꝛet dr̄ Glīa patri. et ſiue ep̄s celebꝛet ſiue nō dicit̄ cātus de Conditoꝛ Kyrie el. abſq̄ v̄ſibꝰ Si ep̄s celebꝛet dicit̄ Glīa in excel. aliter nō Sequat̄ Oꝛemus. ſine Flectamus. Orō.

Deus a quo ⁊ iudas ꝓditoꝛ reatus ſui penā et cōfeſſionis ſue latro premiū ſūpſit: cōcede nobis tue ꝓpiciatiōis effectū vt ſicut ī paſſione ſua ieſus xp̄s dn̄s noſter diuerſa vtriſq̄ ītulit ſtipēdia meritoꝝ: ita nobis ablato vetuſtatis erroꝛe reſurrectiōis ſue grāꝫ largiat̄. Q̄ te. Ad coꝛ. i. xi

Fratres: Conuenientibꝰ vobis in vnū iā nō eſt dn̄icā cenā māducare. Unuſquiſq̄ enī ſuā cenā pꝛeſumit ad māducādū. Et alius quidē eſurit: alius aūt ebꝛius eſt. Nunquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? Aut eccleſiā dei cōtēnitis: ⁊ ꝯfūditis eos qui nō habēt? Quid dicā vobis? Laudo vos: in hoc nō laudo. Ego enī accepi a dn̄o quod ⁊ tradidi vobis: q̄m dn̄s ieſus in qua nocte tradebat̄ accepit panē/ et grās agēs fregit et dixit. Accipite et manducate. Hoc eſt coꝛpꝰ meū: quod ꝓ vobis tradet̄. Hoc facite: in meā cōmemoꝛationē. Similiter et calicem: poſtq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouū teſtamētū eſt: in meo ſāguine. Hoc facite quotiēſcūq̄ bibetis: in meā cōmemoꝛationem. Quotienſcūq̄ enī māducabitis panē hūc et calicē bibetis: moꝛtē dn̄i annūciabitis donec veniat. Itaq̄ quicūq̄ manducauerit panem vel biberit calicem dn̄i indigne: reus erit coꝛpoꝛis et ſāguinis dn̄i. Pꝛobet aūt ſeipſū homo: et ſic de pane illo edat/ ⁊ de calice bibat. Qui enī māducat et bibit indigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit/ non diiudicans coꝛpus dn̄i. Ideo īter vos multi infirmi ⁊ imbecilles: et doꝛmiūt multi. Q̄ ſi noſmetipſos diiudicaremꝰ nō vtiq̄ iudicaremur Dum iudicamur aūt a dn̄o coꝛripimur: vt nō cum hoc mundo dānemur. Hec ꝓdicta ep̄la legat̄ in pulpito: ⁊ ibidē cātet̄ gr̄. a duobꝰ clericis in ſuppellicijs. Gr. Xp̄s factꝰ eſt ꝓ nobis obediēs vſq̄ ad moꝛtē: moꝛtē aūt crucis. ℣. Pꝛopt̄ qđ et deꝰ exaltauit illū/ ⁊ dedit illi nomen qđ eſt ſuꝑ oē nomē. Repetat̄ grad. niſi ep̄s celebꝛet Euā. legat̄ ī pulpito moꝛe dn̄icali. Sc̄dm ioh̄em. xiij.

Ante diē feſtū paſche ſciens ieſus q2 venit hoꝛa eius vt tranſeat de hoc mundo ad patrē cū dilexiſſet ſuos qui erāt in mūdo in finem dilexit eos. Et cena facta cū dyabolus iā miſiſſet in coꝛ vt traderet eū iudas ſymonis ſcariothis ſciēs q2 oīa dedit ei pater in manus et quia a deo exiuit et ad deum vadit. ſurgit a cena/ et ponit veſtimenta ſua. Et cū ac cepiſſet lintheū: pꝛecinxit ſe. Deinde miſit aquā in peluī: ⁊ cepit lauare pedes diſcipuloꝝ ſuoꝝ: ⁊ extergere lintheo quo erat pꝛecīctus. Venit ergo ad ſymonem petrum Et dixit ei petrus. Dñe tu michi lauas pedes? Rñdit ieſus et dixit ei Qđ ego facio tu neſcis modo: ſcies autē poſtea. Dixit ei petrus. Nō lauabis michi pedes in eternū. Rñdit ei ieſus. Si nō lauero te nō habebis partē mecū Dixit ei ſymō petrus. Dñe nō tātū pedes meos: ſed et manꝰ et caput. Dixit ei ieſus. Qui lotus eſt non indiget niſi vt pedes lauet: ſed eſt mūdus totus. Et vos mūdi eſtis: ſed non oēs. Sciebat enī quiſnā eſſet qui traderet eū: pꝛopterea dixit nō eſtis mūdi oēs. Poſtq̄ ergo lauit pedes eoꝝ accepit veſtimēta ſua: et cū recubuiſſet iterū dixit eis. Scitis qđ fecerim vobis? Vos vocatis me magiſter ⁊ dñe: ⁊ bene dicitis Sum etenī. Si ergo ego laui pedes veſtros dñs ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alteriꝰ lauare pedes Exemplū enī dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vobꝫ: ita ⁊ vos faciatis. Sine Credo. Si ep̄s celebrauerit / legat᷑ hoc euāgeliū more duplicis feſti cum Credo. Offr̄. Dextera dñi fecit ꝟtutē: dextera dñi exaltauit me: nō moꝛiar ſꝫ viuā et narrabo oꝑa dñi. Ponāt᷑ a ſubdyacono tres hoſtie ad ſacrā dñi / q̄ꝝ due reſeruent᷑ i craſtinū vna ad ꝑcipiēdū a ſacerdote. reliqua vt ponat᷑ cū cruce i ſepulchꝛo

IPſe tibi q̄s dñe ſancte Sec̄ pater oīps eterne deus: ſacrificiū noſtrū reddat acceptū: qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemoꝛationē hoc fieri hodierna traditione monſtrauit ieſus xp̄s dñs nr̄. Qui te. P̄fatio quotid. Hac die. Sāctus. ſolēniter cātet᷑: lꝫ ep̄s defuerit. Infra canonē. Cōicantes et Hāc igit᷑ ⁊ Qui p̄die. et dr̄ tā a ſacerdō. q̄ ab ep̄o Tres pueri ante olei cōſecrationē ſimul cātent hūc hymnū in ſuppellicijs O redēptoꝛ. Choꝛus idē repetat poſt vnūquēq; ꝟſū Hac die nō dicit᷑ Agnus. nec pax det᷑: niſi ep̄s celebrauerit: tūc enī dr̄ Agnꝰ. ſolēniter moꝛe duplicis feſti: et ſacri criſmatis ampula ꝓ pace deoſculet᷑. Cō. Dñs ieſus poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis lauit pedes eorū ⁊ ait illis: ſcitꝫ qđ fecerī vobꝫ ego dñs ⁊ magiſter / exēplū dedi vobis vt ⁊ vos ita faciatꝫ. Cātata cōione ſtati incipiant᷑ veſpe feſtiue ſine regimine choꝛi et ſine Deꝰ in adiu. Ab aliq̄ de ſuꝑioꝛi gradu incipiat᷑ ā. Calicē. pſ. cxv

CRedidi ꝓpter qđ locutus ſū: ego aūt humiliatus ſū nimis. Ego dixi in exceſſu meo: oīs hō mēdax. Quid retribuā dño: pꝛo oībus q̄ retribuit michi. Calicem ſalutaris accipiā: et nomē dñi inuocabo. Vota mea dño reddā coꝛā oī ppl̄o eiꝰ: pꝛecioſa in cōſpectu dñi moꝛs ſanctoꝛum eius. O domine quia ego ſeruus tuus ego ſeruus tuus et filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiā laudis: et nomen dñi inuocabo. Vota mea dño reddā in ꝯſpectu oīs populi eius: in atrijs domus dñi in medio tui hieruſalē. Nō dicit᷑ Glia patri. ſed repetat᷑ ā. Calicē ſalutaris accipiā: et nomen dñi inuocabo. Et cetere āe cū ceteris pſ̄is dicūtur ſine Glia patri. pſ. cxix.

AD dominũ cum tribularer clamaui: et exaudiuit me. Dñe libera aīam meā a labijs iniqͥs: et a lingua dolosa. Quid detur tibi aut qd apponatur tibi: ad linguā dolosā? Sagitte potentis acute: cū carbonibꝰ desolatorijs. Heu michi q2 incolatus meꝰ prolōgatus est habitaui cū habitātibus cedar/multū incola fuit aīa mea. Cū his qui oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis ipugnabāt me gratis. ℟. Cū his qui oderūt pacē erā pacificꝰ cū loqͣbar illis ipugnabāt me gratꝭ. ꝑ cxxxix.

ERipe me dñe ab homīe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die cōstituebāt prelia. Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eorū. Custodi me dñe de manu pctōris: et ab hoībus iniquis eripe me. Qui cogitauerūt supplātare gressus meos: abscōderunt superbi laqueū michi. Et funes extenderūt in laqueū: iuxta iter scādalū posuerunt michi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee. Dñe dñe virtꝰ salutis mee: obūbrasti super caput meū in die belli. Nō tradas me domīe a desiderio meo pctōri: cogitauerūt contra me ne derelinquas me ne forte exaltent. Caput circuitus eorū: labor labiorū ipōꝝ operiet eos. Cadent super eos carbones: in ignē deijcies eos/in miserijs nō subsistēt. Vir linguosus nō dirigetur in terra: virū iniustū mala capient in interitu. Cognoui q2 faciet dñs iudiciū inopis: et vindictā pauperū. Verūtamen iusti cōfitebunt nōi tuo: ⁊ habitabunt recti cum vultu tuo. ℟. Ab hoībus iniquis libera me dñe. ꝑs. cxl.

DOmine clamaui ad te exaudi me: intende voci mee dū clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incensū in cōspectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ sacrificiū vespertinū. Pone dñe custodiā ori meo: et ostiū circūstantie labijs meis. Non declines cor meū in verba malicie: ad excusādas excusationes in pctis. Cum hoībus operātibꝰ iniquitatē: et non cōmunicabo cū electis eorū. Corripiet me iustus in mīa ⁊ increpabit me: oleū aūt pctōris nō impinguet caput meū. Qm̄ adhuc ⁊ oratio mea in beneplacitis eoꝝ: absorpti sūt iūcti petre iudices eorum. Audient verba mea qm̄ potuerūt: sicut crassitudo terre erupta est super terrā. Dissipata sūt ossa nostra secus infernū: q2 ad te dñe dñe oculi mei in te speraui nō auferas aīam meā. Custodi me a laqueo quē statuerūt michi: et ab scādalis operantiū iniquitatē. Cadent in retiaculo eius pctōres: singulariter sum ego donec transeā. ℟. Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et a scandalis operatium iniquitatem. Psalmus. cxli.

VOce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sū. Effundo in cōspectu eius orationē meā: ⁊ tribulationē meā ante ipsum pronūcio. In deficiēdo ex me spiritū meū: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ābulabā: abscōderūt laqueū michi. Considerabā ad dexterā et videbam: et non erat qui cognosceret me. Periit fuga a me: ⁊ nō est qui requirat animā meā. Cla maui ad te domīe dixi tu es ſpes mea: portio mea in terra viuētiū. Intende ad deprecationē meā: qꝛ humiliatus ſū nimis. Libera me a ꝑſequētibꝰ me: qꝛ cōfortati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia aīam meā ad cōfitēdum noī tuo: me expectāt iuſti donec retribuas michi. ā. Cōſiderabā ad dexterā et videbā: et nō erat qui cognoſceret me. Finita hac quinta ā ſtati icipiatꝛ ā Cenātibꝰ. Luce i.

Magnificat: aīa mea dñm. Et exultauit ſpiritus meꝰ in deo ſalutari meo. Quia reſpexit humilitatem ancille ſue: ecce enī ex hoc beatā me dicēt oēs generationes. Qꝛ fecit michi magna qui potēs eſt: ⁊ ſanctū nomē eius. Et mīa eius a progenie in progenies: timētibus eū. Fecit potentiā in brachio ſuo: diſꝑſit ſuperbos mente cordis ſui. Depoſuit potentes de ſede: et exaltauit humiles. Eſurientes īpleuit bonis: et diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerū ſuū: recordatus mīe ſue. Sicut locutus eſt ad patres noſtros: abrahā et ſemini eius in ſecula. ā. Cenātibꝰ aūt accepit ieſus panē: bñdixit ac fregit dedit diſcipulis ſuis. Repetita añ. poſt Magnificat. Dicat ſacerdos poſtcom. cū Dñs vobiſcū. et Oremus: more ſolito

Refecti vitalibus alimētis q̄s dñe deꝰ noſter: vt quod tpe noſtre mortalitatis exequimur: īmortalitatis tue mūere cōſequamur. Per. Et ſic miſſa ⁊ veſpere ſimul finiātꝛ diacono dicēte Ite miſſa eſt. ſi epūs celebret. ſi nonō: miſſa ⁊ veſpe ſimul finiant cū Bñdicamꝰ dño. Propꝛ ſolēnitatē vero cene dyaconꝰ ⁊ ſubdyaconus dalmatica ⁊ tunica induātur lꝫ epūs non celebrauerit. ¶ Poſt prādiū cōueniāt clerici ad eccleſiā ad altaria abluēda ⁊ ad mādatū faciendū: et ad ꝯpletoriū dicēdū: In ꝓmis bñdicatꝛ aqua more ſolito extra chorū ꝓuati. Deinde preparentꝛ duo ſacerdo. excellētiores cum dyacono ⁊ ſubd. de ſcda forma ⁊ ceroferarijs de ꝓma forma qui oēs ſunt albis cū amictibus induti. ⁊ incipiāt a maiori altari ⁊ abluāt illud ifūdētes vinū et aquā/ ⁊ iterī cātetꝛ ℟. In mōte oliueti. a toto choro corā altari cū ſuo vſu. ⁊ dr ſine Gliā patri. Quo finito dr ℣ ⁊ or de ſctō i cuius honore cōſecratū ē altare ab excellētiori ſacerdote modeſta voce. Item ſine nota q̄ terminetꝛ ſic Per xp̄m. nec ꝑcedat nec ſubſeqꝛ Dñs vo. ſed tm̄ Oremꝰ ante oronē. Eodē mō oīa altaria in ecclia abluūtur cū ℟. ⁊ ℣. ſicut ordinati ſunt in ꝑdicta hyſtoria: ſcꝫ In mōte oliueti. et cū ℣. ⁊ or de ſctis vt ſupradictū eſt. Ita ꝙ nullū ℟ incipiatꝛ niſi tm̄ corā altari ⁊ ibi totū cātabitꝛ vt ſupra diximus. Et ſemper in extrema ablutione cantetur ℟. Circundederūt me. cū ſuo ℣. Et ſi plura fuerint altaria in ecclia ꝙ ℟. in ꝑdicta hyſtoria: tūc reīcipiatꝛ hyſtoria ordine ꝑdicto ſeruato: ſed ꝙ ℟. Circūderūt. ſēp vltio loco cantetꝛ. Poſt ablutionē altaris intrent capitulū ⁊ dyaconus legat euāgeliū Ante diē feſtū. ſicut ad miſſam lectū eſt: deinde dicitꝛ ſermo. Quo finito ſurgant duo predicti ſacerdotes: et incipientes a maioribꝰ lauēt oīm pedes/ vnꝰ ex vna parte/ ⁊ alter ex altera parte chori: ⁊ ipſi inuicem ſibi lauent pedes.

Et interī cantenƚ he ſequẽtes āe cū ſuis p̄s a toto choro iterū ſedēte. ā. Mādatū nouū. p̄. Deꝰ miſereaƚ. totꝰ p̄s dꝫ ſine Glia patri. Et poſt vnūquēꝗ v̄. repetatur ā. Et hoc mō dñr oēs āe cū ſuis p̄s que ſequūƚ. ā. Diligamꝰ nos. p̄s Ecce ꝙ bonū. ā. In diebꝰ illis. p̄s Miſerere. i. ā. Maria ergo. p̄s. Beati imaculati. ā. Poſtq̄. p̄ Audite hec oēs gen. He ſequētes āe ſi neceſſe fuerit cātenƚ: ſin aūt oīno pretermittanƚ. ā. Vos vocatis. ā Si ego dñs. ā. Ante. ā. Venit ad petrū. Peractā ablutione pedū dicto ſermone: accipiāt caritatis potū. Quibꝰ rite pactis vnus ſacerdos dicat p̄ces hoc mō. Suſcepimꝰ deus miām tuā In medio tēpli tui Tu mādaſti Mādata tua cuſtodiri nimis Ecce ꝙ bonū ⁊ ꝙ iocūdū Habitare fr̄es ī vnū Dñe exaudi Et cla. Dñs vo. Et. Oreꝰ

Oꝛ.

Adeſto q̄s dñe officio ſeruitutis nr̄e: et qꝛ tu pedes lauare dignatꝰ es tuis diſcipl'is ne deſpicias opa manuū tuaꝝ q̄ nobis retinēda mādaſti: ſed ſicut exteriora hic abluūtur inquinamēta corpoꝝ: ſic a te oīm nr̄oꝝ interiora mūdenƚ pctā: qd̄ ip̄e preſtare digneris. Qui cū deo patre et ſpi. ſan. vi. et re. deꝰ. P.

Si vero nullꝰ adſit clericꝰ ſermonē faciēs reterꝫ vt p̄riꝰ pactis poſt ablutionē pedū dñr preces p̄dicte. Deinde legaƚ ſequēs euāgeliū a q̄dā dyacono de ſcd̄a forma ī ſuppellicio ſine titulo. Bñdictiōe p̄us petita ab executoꝛe officij: ⁊ legaƚ moꝛe lec. fr̄ibus interī caritatis potū ſumētibꝰ ⁊ legaƚ vſqꝫ ad illū finē Surgite eamus hinc. Et ita recedāt. Euā. Joh. xiij. et xiiij.

Amen amen dico vobis: nō eſt ſeruꝰ maioꝛ dño ſuo. neqꝫ apoſtolus maioꝛ eſt qui miſit illū. Si hec ſcitis: beati eritis ſi feceritis ea. Non de omnibus vobis dico Ego ſcio quos elegerī: ſꝫ vt adimpleatur ſcriptura. Qui mādu cat meū panē: leuabit contra me calcaneū ſuū. Amen amen dico vobis priuſq̄ fiat vt cum factū fuerit credatis quia ego ſum. Amen amen dico vobis: q̄ accipit ſi quē miſero: me accipit. Qui autē me accipit: accipit eum qui me miſit Et cū hec dixiſſet ieſus: turbatꝰ eſt ſpiritu/et proteſtatus eſt et dixit. Amen amen dico vobis: quia vnus ex vobis me tradet Aſpiciebant ergo ad inuicē diſcipuli heſitantes de quo diceret. Erat autem recūbens vnus ex diſcipulis eiꝰ in ſinu ieſu: quē diligebat ieſus. Innuit ergo huic ſymon petrus: ⁊ dixit ei. Quis eſt de quo dicit? Itaqꝫ cū recubuiſſet ille ſupra pectus ieſu: dixit illi. Dñe q̄s eſt? Rn̄dit ieſus. Ille eſt cui ego intinctū panē porrexero Et cū intinxiſſet panē: dedit iude ſymōis ſcariothis Et poſt bucellā: introiuit in illū ſathanas. Et dixit ei ieſus. Quod facis: fac citiꝰ. Hoc aūt nemo ſciuit diſcūbentiū: ad q̄d dixerit ei Quidā aūt putabāt qꝛ loculos habebat iudas ꝙ dixiſſet ei ieſus: eme ea q̄ nobis opus ſūt ad diē feſtū/aut vt egenis aliquid daret. Cū ergo accepiſſet ille bucellā: exiuit cōtinuo Erat eī nox. Cū ergo exiſſet dixit ieſus Nunc clarificatus eſt filius hoīs et deus clarificatꝰ eſt in eo Si deus clarificatꝰ eſt in eo ⁊ deꝰ clarificauit eū in ſemetip̄o Et ꝯtinuo clarificauit eū. Filioli adhuc modicū vobiſcū ſum. Queretis me et ſicut dixi iudeis: quo ego vado vos nō poteſtꝫ venire Et vobꝫ dico modo. Mādatū nouū do vobꝫ vt diligatꝫ inuicē: ſicut dilexi vos vt et vos diligatis inuicē. In hoc cognoſcēt oēs qꝛ diſcipl'i mei eſtꝫ ſi dilectionē habueritis ad inuicē Dixit ei ſymon petrus Dn̄e quo vadis? Rn̄dit ieſus Quo ego vado nō potes me modo ſeq̄: ſeq̄ris aūt poſtea. Dixit ei petrꝰ Quare nō poſſū te ſeq̄ modo? Aīam meā ꝓ te ponā. Reſpōdit ieſus Aīam tuā pꝛo me pones? Amen amē dico tibi: nō cātabit gallus / donec ter negabis me Et ait diſcipulis ſuis. Non turbetꝛ coꝛ veſtrū: neq̄ foꝛmidet. Creditis in deū: et in me credite In domo pr̄is mei: mānſiones multe ſūt Si q̄minꝰ dixiſſem vobis: qꝛ vado parare vobꝫ locū. Et ſi abiero ⁊ pꝛeparauero vobis locū: iterꝫ veniā ⁊ accipiā vos ad meipſū: vt vbi ſū ego et vos ſitis. Et q̄ ego vado ſcitis: ⁊ viā ſcitis. Dixit ei thomas. Dn̄e neſcimus quo vadis Et quō poſſumꝰ viā ſcire? Dixit ei ieſꝰ. Ego ſum via: veritas ⁊ vita Nemo venit ad patrē: niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me: ⁊ patrē meū vtiq̄ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eū: et vidiſtis eū. Dixit ei philippus Dn̄e oſtēde nobis patrē: ⁊ ſufficit nobis Dixit ei ieſꝰ. Tāto tp̄e vobiſcū ſū: ⁊ nō cognouiſtis me. Philippe q̄ videt me: videt et patrē meū Et quō tu dicis oſtēde nobis pr̄em? Nō credis qꝛ ego in patre: ⁊ pater in me eſt? Verba q̄ ego loquoꝛ vobis: a meipſo nō loquoꝛ. Pater aūt in me manēs: ipſe facit opa Nō creditis qꝛ ego in pr̄e: ⁊ pater in [illegible] Alioqñ pꝛopter ipſa opa credite. Amē amen dico vobis: qui credit in me opa que ego facio ⁊ ip̄e faciet Et maioꝛa hoꝛū faciet: qꝛ ego ad patrē vado Et quodcūq̄ petieritis patrē in noīe meo hoc faciā: vt glificetur pater in filio. Si qd petieritis in noīe meo: hoc faciā Si diligitis me mādata mea ſeruate Et ego rogabo patrē: ⁊ aliū paraclitū dabit vobis / vt maneat vobiſcū ī eternū. Spm̄ veritatis quē mūdꝰ nō pōt capere: qꝛ nō videt eū / nec ſcit eū. Vos aūt cognoſcetis eū: qꝛ apō vos manebit / ⁊ in vobis erit. Nō relinquā vos oꝛphanos: veniā ad vos Adhuc modicū ⁊ mūdus me iam non videt Vos aūt videbitis me: qꝛ ego viuo / ⁊ vos viuetis In illo die vos cognoſcetis qꝛ ego ſū in pr̄e meo et vos in me ⁊ ego in vobis Qui habet mādata mea ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me Qui aūt diligit me: diligetꝛ a pr̄e meo Et ego diligā eū: ⁊ manifeſtabo ei meipſū. Dixit ei iudas: nō ille ſcariothis Dn̄e qd factū ē qꝛ manifeſtaturꝰ es teipſū nobꝫ ⁊ nō mūdo? Rn̄dit ieſus ⁊ dixit ei Si qs diligit me: ſermonē meū ſeruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ et mānſionē apud eū faciemꝰ Qui nō diligit me: ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis nō eſt meꝰ: ſed eius qui miſit me patris Hec locutꝰ ſū vobis: apud vos manēs Paraclitus aūt ſpūs ſanctus quē mittet pater in noīe meo: ille vos docebit oīa / ⁊ ſuggeret vobis oīa q̄cūq̄ dixero vobis Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Non quō mūdus dat: ego do vobis. Nō turbetꝛ coꝛ veſtrū neq̄ foꝛmidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos.

Si diligeretꝭ me gauderetis vtiq̄ qꝛ vado ad patrē qꝛ pať maioꝛ me eſt. Et nūc dixi vobis pꝛiuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Iā nō multa loquar vobiſcū. Venit enī pꝛīceps mūdi huiꝰ: ⁊ in me nō habet q̄cq̄. Sed vt cognoſcat mūdꝰ qꝛ diligo patrē: ⁊ ſicut mādatū dedit michi pater: ſic facio. Surgite eamꝰ hinc. ¶ Feria vi. ī die paraſceues dicta hoꝛa ix/ accedat ſacerdos ad altare indutꝰ veſtibꝰ ſacerdotalibꝰ ī caſula rubea cū dyacono ⁊ ſubd. ⁊ ceterꝭ miſtris altaris q̄ oēs ſunt albis cū amictibus īduti: ⁊ ſtatī pcedat acolitꝰ alba īdutꝰ ad legēdū hāc lcōnē ad ḡdū chori ſn̄ titl'o hoc mō. ¶ Oꝛee. vi.

IN tribulatione ſua mane cōſurgēt ad me. Venite ⁊ reuertamur ad dn̄m: qꝛ ipſe cepit ⁊ ſanabit nos/ percutiet ⁊ curabit nos. Viuificabit nos poſt duos dies: in die tercia ſuſcitabit nos ⁊ viuemus in cōſpectu eiꝰ. Sciemus ſequemurq̄: vt cognoſcamꝰ dn̄m. Quaſi diluculū pparatꝰ eſt egreſſus eiꝰ: ⁊ veniet q̄ſi ymber nobis tp̄aneꝰ ⁊ ſerotinꝰ t̄re. Quid faciā tibi effrai? Quid faciā tibi iuda. Mia vr̄a q̄ſi nubes matutina: ⁊ q̄ſi ros mane ptrāſiēs. Propť hoc dolaui in pphetis ⁊ occidi eos in v̄bis oꝛis mei: ⁊ iudicia mea q̄ſi lux egredienť. Qꝛ miam volui: ⁊ nō ſacrificiū. ⁊ ſcientiā dei pluſq̄ olocauſtū. Chorꝰ altnati dicat tr.

DNe audiui auditū tuū et timui: cōſideraui opa tua et expaui. v. In medio duoꝝ aīaliū inoteſceris dū appꝛopiquauerit āni cognoſceris dū aduenerit tēpꝰ oſtēderis. v. In eo dū conturbata fuerit aīa mea ī ira miē memoꝛ eris. v. Deꝰ a libano veniet ⁊ ſcīꝰ de mōte vmbꝛoſo ⁊ cōdēſo. v. Operuit celos maieſtas eiꝰ: ⁊ laudis eius plena eſt t̄ra. Sequať or. ſin̄ Dn̄s vo. ſed tm̄ cū Oꝛeꝰ. et Flecta. oꝛ.

DEus a quo ⁊ iudas pditoꝛ reatꝰ ſui penā/ ⁊ cōfeſſiōis ſue latro pmiū ſūpſit: cōcede nobis tue ppiciationis effectū: vt ſicut in paſſione ſua ieſus xp̄s dn̄s noſter diuerſa vtriſq̄ intulit ſtipendia meritoꝝ: ita nobis ablato vetuſtatis erroꝛe/ reſurrectionis ſue gratiā largiať. Qui tecū. Subdyaconus legat hanc lectionem ad gradum chori ſine titulo hoc modo. ¶ Lcō libꝛi exodi. xij. c.

DIxit dn̄s ad moyſē et aarō in t̄ra egypti. Mēſis iſte vobis principiū menſiū: pmus erit in mēſibus āni. Loquimini ad vniuerſū cetū filioꝝ iſrael: et dicite eis. Decima die menſis huius tollat vnuſq̄ſq̄ agnū per familias ac domos ſuas. Si aūt minoꝛ eſt numerus vt ſufficere poſſit ad veſcēdū agnū: aſſumat vicinū ſuū qui iunctus eſt domui eius iuxta numerū aīaꝝ que ſufficere poſſit ad eſū agni. Erit enī agnꝰ abſq̄ macula: maſculus ānículus. Iuxta quē ritū tolletis ⁊ hedū: ⁊ ſeruabitis eū vſq̄ ad quartādecimā diē mēſis huiꝰ. Immolabitq̄ eū vniuerſa multitudo filioꝝ iſrael ad veſperū: ſumentq̄ de ſāguine agni ac ponēt ſup vtrūq̄ poſtē: et in ſupliminaribus domoꝝ in quibus comedēt illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: et azimos panes cū lactucis agreſtibus. Non comedetis ex eo crudū quid nec coctū aqua: ſed aſſū tantū igni. Caput cū pedibus eius et inteſtinis voꝛabitis: nec remanebit ex eo q̄cq̄ vſq̄ mane. Si qd reſiduum fuerit: igne cõburetis Sic aũt comedetis illum. Renes v̄ros accingetis ⁊ calciamẽta habebitis ĩ pedibꝰ tenẽtes baculos in manibꝰ/⁊ comedetꝫ feſtinãtes Eſt enĩ phaſe: id eſt tranſitꝰ dñi.

Chorus alternatim dicat tractũ

Eripe me dñe ab hoĩe malo a viro iniq̄ libera me. ℣ Qui cogitauerũt malicias ĩ corde: tota die ↄſtituebãt ꝓlia. ℣ Acuerũt linguã ſuã ſicut ſerpentes: venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ. ℣ Cuſtodi me dñe de manu pctõris: ⁊ ab hoĩbus iniqs libera me. ℣ Qui cogitauerũt ſupplãtare greſſꝰ meos: abſcõderũt ſuꝑbi laqueũ michi. ℣. Et funes extẽderũt ĩ laqueũ pedibꝰ meis: iuxta iter ſcãdalũ poſuerũt michi ℣ Dixi dño deꝰ meꝰ es tu exaudi dñe vocẽ orõnis mee ℣ Dñe dñe virtus ſalutis mee: obũbraſti caput meũ ĩ die belli. ℣ Ne tradas me a deſiderio meo pctõri cogitauerũt aduerſũ me ne derelinquas me ne vnq̄ exaltẽtur. ℣. Caput circuitꝰ eoꝝ labor labioꝝ ipſoꝝ operiet eos. ℣. Verũtamẽ iuſti ↄfitebũtur nõi tuo ⁊ habitabũt recti cũ vultu tuo Sequat̃ paſſio ſine Dñs vo. et ſine titulo hoc modo incipiẽdo ¶ Joh̄is. xviij. c.

Egreſſus eſt ieſꝰ cũ diſcipꝉis ſuis trãs torrẽtẽ cedrõ vbi erat ortꝰ: in quẽ ĩtroiuit ipſe ⁊ diſcipuli eiꝰ Sciebat aũt ⁊ iudas q̄ tradebat eũ locũ qꝫ frequẽter ieſus ↄuenerat illuc cũ diſcipulis ſuis Judas ergo cũ accepiſſet cohortẽ: ⁊ a põtificibꝰ et phariſeis miſtros: venit illuc cũ laternis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jeſus itaq̄ ſciẽs oĩa q̄ vẽtura erãt ſuꝑ eũ: ꝓceſſit ⁊ dixit eis ✠ Quẽ q̄ritis? c. Reſpõderũt ei. s. Jeſũ nazarenũ. c. Dixit eis ieſꝰ ✠ Ego ſũ. c. Stabat aũt ⁊ iudas qui tradebat eũ cũ ipſis Vt ergo dixit eis ego ſũ: abierũt retrorſũ/et ceciderũt in terrã. Iterũ ergo interrogauit eos. ✠ Quẽ queritis? c. Illi aũt dixerunt. s. Jeſum nazarenũ. c. Reſpõdit ieſꝰ ✠ Dixi vobis: qꝫ ego ſum. Si ergo me queritis: ſinite hos abire. c. Vt impleretur ſermo quem dixit: quia quos dediſti michi/non perdidi ex eis quẽq̄. Symõ ergo petrus/habẽs gladiũ eduxit eũ: et percuſſit põtificis ſeruũ: ⁊ abſcidit auriculã eius dextrã. Erat autẽ nomẽ ſeruo malchus. Dixit ergo ieſus petro ✠ Mitte gladiũ tuũ in vaginam. Calicẽ quẽ dedit michi pater: non vis vt bibã illum? c. Cohors ergo et tribunꝰ et miniſtri iudeoꝝ cõprehenderũt ieſum: et ligauerunt eũ/et adduxerunt eũ ad annã primũ. Erat enim ſocer cayphe qui erat pontifex anni illius. Erat autẽ cayphas qui conſiliũ dederat iudeis: qꝫ expedit vnum hoĩem mori pro populo. Sequebatur autẽ ieſum ſymon petrus: et alius diſcipulus. Diſcipulus autẽ ille erat notus põtifici: ⁊ introiuit cũ ieſu in atriũ põtificis. Petrus autẽ ſtabat ad oſtiũ foris Exiuit ergo diſcipulus alius q̄ erat notus põtifici: ⁊ dixit oſtiarie/⁊ itroduxit petrũ. Dixit ergo petro ãcilla oſtiaria s. Nũqd ⁊ tu ex diſcipulis es hominis iſtiꝰ? c. Dixit ille. s. Nõ ſũ c. Stabant autẽ ſerui ⁊ miniſtri ad prunas qꝫ frigus erat: ⁊ calefaciebãt ſe Erat aũt cũ eis ⁊ petrꝰ ſtans ⁊ calefaciẽs ſe. Põtifex ergo interrogauit ieſum de diſcipulis ſuis: et de doctrina eius.

Reſpõdit ieſus. ✠ . Ego palã locutus ſũ mũdo. Ego ſemꝑ docui in ſynagoga et in tẽplo quo oẽs iudei cõueniũt: et in occulto locutus ſũ nichil. Quid me interrogas? Interroga eos ꝗ audierunt qd locutus ſũ ipſis. Ecce hi ſciũt que dixerim ego. c. Hec aũt cũ dixiſſet: vnus aſſiſtens miniſtroꝛũ dedit alapã ieſu dicens. s. Sic reſpõdes pontifici? c. Rñdit ei ieſ⁹ ✠ Si male locut⁹ ſũ: teſtimoniũ perhibe de malo. Si aũt bene qd me cedis? c. Et miſit eũ annas ligatũ: ad cayphã pontificẽ. Erat aũt petrus ſtans: et calefaciẽs ſe Dixerũt ergo ei. s. Nunqd et tu ex diſcipulis eius es? c. Negauit ille: et dixit. s. Non ſum. c. Dixit ei vnus ex ſeruis pontificis: cognatus ei⁹ cuius abſcidit petrus auriculã. s. Nõne ego te vidi ĩ oꝛto cũ illo? c. Iterũ ergo negauit petrus: ⁊ ſtatĩ gallus cãtauit Adducũt ergo ieſũ a caypha in pꝛetoꝛiũ Erat aũt mane. Et ipſi nõ introierũt in pꝛetoꝛiũ: vt nõ contaminarent̃ ſed mãducarent paſcha. Exiuit ergo pylat⁹ ad eos foꝛas: et dixit. s. Quã accuſationẽ afferitis aduerſus hoĩem hũc? c. Rñderũt ⁊ dixerũt ei. s. Si nõ eſſet hic malefactoꝛ: nõ tibi tradidiſſemus eũ. c. Dixit ergo eis pylatus. s. Accipite eũ vos: et ſecundũ legẽ veſtrã iudicate eũ. c. Dixerũt ergo ei iudei. s. Nobis non licet: interficere quẽq̃. c. Vt ſ̃mo ieſu ĩpleret̃ quẽ dixit: ſignificans qua moꝛte eſſet moritur⁹. Introiuit ergo iterꝫ in pꝛetoꝛiũ pylatus: ⁊ vocauit ieſũ ⁊ dixit ei. s. Tu es rex iudeoꝝ? c. Reſpõdit ieſus ✠ A temetipſo hoc dicis: an alij tibi dixerũt de me? c. Reſpõdit pylat⁹. s. Nunqd ego iudeus ſum? Gens tua ⁊ põtifices: tradiderunt te michi. Quid feciſti. c. Rñdit ieſ⁹ ✠ Regnũ meũ nõ eſt de hoc mũdo. Si ex hoc mũdo eſſet regnũ meũ: miniſtri mei vtiq̃ decertarent vt nõ traderer iudeis. Nũc aũt regnũ meũ non eſt hinc c. Dixit itaq̃ ei pylatus. s. Ergo rex es tu? c. Rñdit ieſ⁹ ✠ Tu dicis: qꝛ rex ſũ ego. Ego in hoc natus ſum ⁊ ad hoc veni in mundũ vt teſtimonũ perhibeã veritati. Ois qui eſt ex veritate: audit vocẽ meã. c. Dixit ei pylat⁹. s. Quid eſt veritas? c. Et cũ hoc dixiſſet: iterꝫ exiuit ad iudeos/ ⁊ dixit eis s. Ego nullã inuenio in eo cauſã Eſt aũt cõſuetudo vobis: vt vnũ dimittã vobis in paſcha Vultis ergo dimittã vobis regẽ iudeoꝝ c. Clamauerũt rurſũ oẽs dicẽtes s. Non hũc ſed barrabã. c. Erat aũt barrabas latro Tũc ergo apprehẽdit pylatus ieſũ: ⁊ flagellauit. Et milites plectẽtes coꝛonã de ſpinis ĩpoſuerũt capiti eius: ⁊ veſte purpurea circũdederũt eũ/ et veniebant ad eũ et dicebant. s Aue rex iudeoꝝ. c. Et dabãt ei alapas Exiuit iterꝫ pylatus foꝛas: ⁊ dixit eis. s. Ecce adduco vobꝫ eũ foꝛas: vt cognoſcatis qꝛ ĩ eo nullã cauſã inuenio. c. Exiuit ergo ieſ⁹ poꝛtãs ſpineã coꝛonã: ⁊ purpureũ veſtimentũ/ ⁊ dixit eis pylatus. s. Ecce hõ. c. Cũ ergo vidiſſent eũ pontifices et miniſtri clamabant dicẽtes. s. Crucifige crucifige eũ. c. Dixit eis pylatus s. Accipite eũ vos: et crucifigite. Ego enĩ non ĩuenio in eo cauſã c. Reſpõderũt ei iudei. s. Nos legẽ habemus: et ſcḋm legẽ debet moꝛi: qꝛ filiũ dei ſe fecit. c. Cũ ergo audiſſet pylatus hunc ſermonē: magis timuit. Et ingreſſꝰ eſt pretoriū iterū: & dixit ad ieſū. s. Unde es tu? c. Jeſus aūt reſponſum nō dedit ei. Dixit ergo ei pylatus. s. Michi nō loqueris? Neſcis qꝫ poteſtatē habeo crucifigere te: & poteſtatē habeo dimittere te? c. Rn̄dit ieſus. ✠ Non haberes poteſtatē aduerſū me vllā: niſi tibi eſſet datū deſuꝑ. Propterea qui tradidit me tibi: maius pctm̄ habet. c. Et exinde q̄rebat pylatus dimittere eū. Judei aūt clamabāt dicētes. s. Si hūc dimittꝭ nō es amicus ceſaris. Oīs enī qui ſe regē facit: cōtradicit ceſari. c. Pylatꝰ ergo cū audiſſet hos ſermones adduxit foras ieſū: & ſedit ꝓ tribunali ī loco q̄ dicit̄ lichoſtratos / hebraice autē gabatha. Erat aūt paraſceue paſche hora quaſi ſexta: et dixit iudeis. s. Ecce rex veſter. c. Illi aūt clamabāt s. Tolle tolle: crucifige eū. c. Dixit eis pylatus. s. Regē veſtrum crucifigā? c. Reſpōderūt pontifices. s. Non habemus regē: niſi ceſarē. c. Tūc ergo tradidit eis illū: vt crucifigeret̄. Suſceperunt aūt ieſū: & eduxerūt. Et baiulās ſibi crucē exiuit in eū q̄ dicit̄ caluarie locū: hebraice autē golgotha / vbi eū crucifixerūt Et cū eo alios duos hinc & hic: mediū aūt ieſū. Scripſit aūt & titulū pylatus: et poſuit ſuꝑ crucē. Erat autē ſcriptū. Jeſus nazarenus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titulū multi legerūt iudeoꝝ: quia ꝓpe ciuitatē erat locus vbi crucifixus eſt ieſꝰ. Et erat ſcriptū: hebraice grece & latine. Dicebāt ergo pylato pōtifices iudeoꝝ. s. Noli ſcribere rex iudeoꝝ: ſed qꝛ ipſe dixit rex ſū iudeorum. c. Reſpōdit pylatus. s. Quod ſcripſi ſcripſi. c. Milites ergo cū crucifixiſſent eū acceperūt veſtimēta eiꝰ: & fecerūt quattuor partes: vnicuiqꝫ militi partē: et tunicā. Erat aūt tunica inconſutilis deſuꝑ cōtexta per totū. Dixerūt ergo adinuicem. s. Non ſcindamus eā: ſed ſortiamur de illa cuius ſit. c. Ut ſcriptura impleretur dicēs. Partiti ſūt veſtimēta mea ſibi. Accedant duo miniſtri in ſuppellicijs vnꝰ ad dextrū et altꝰ ad ſiniſtrū cornu altaris: & inde duo lintheamina āmoueāt q̄ ad hoc ſuꝑ altare fuerant apposita Et in veſtē meā: miſerūt ſortem. Et milites q̄dē hec fecerūt. Stabant aūt iuxta crucē ieſu mater eius & ſoror matris eiꝰ maria cleophe & maria magdalene. Cū vidiſſet ergo ieſus matrē & diſcipulū ſtantē quē diligebat: dixit matri ſue ✠ Mulier ecce filius tuꝰ c. Deinde dixit diſcipulo ✠ Ecce mater tua. c. Et ex illa hora: accepit eā diſcipulus in ſuā. Poſtea ſciens ieſus qꝛ iā oīa canſūmata ſūt: vt cōſūmaret̄ ſcriptura dixit ✠. Sitio. c. Uas ergo poſitum erat: aceto plenū. Illi aūt ſpōgiā plenā aceto yſopo circūponētes: obtulerūt ori eius. Cū ergo accepiſſet ieſus acetū: dixit. ✠ Cōſūmatū eſt. c. Et inclinato capite: tradidit ſpiritū. Sequat̄ Pater nr̄. Aue. In manus. c. Judei ergo quoniā paraſceue erat: vt nō remanerēt in cruce corpora ſabbō (erat enī magnus dies ille ſabbati) rogauerūt pylatū vt frangerentur eoꝝ crura: et tollerent̄. Uenerūt ergo milites: et primi quidem fregerūt crura: & alteriꝰ qui crucifixus eſt cū eo. Ad ieſū autē cū veniſſent vt viderūt eum iam mortuū non fregerūt eius crura ſed vnus militū lancea latus eiꝰ aperuit: et cōtinuo exiuit ſāguis et aqua Et qui vidit teſtimoniū perhibuit: ⁊ verū eſt teſtimoniū eius. Et ille ſcit qꝛ vera dicit: vt et vos credatis Facta ſunt enim hec: vt ſcriptura impleretur. Os non cōminuetis ex eo Et iterum alia ſcriptura dicit. Videbūt in quem tranſfixerunt. Euāgeliū.

Poſt hec aūt rogauit pylatum ioſeph ab arimathia/ eo ꝙ eſſet diſcipulꝰ ieſu / occultꝰ aūt propter metū iudeorū: vt tolleret corpus ieſu. Et permiſit pylatus. Venit ergo ⁊ tulit corpus ieſu. Venit autē et nichodemus qui venerat ad ieſū nocte primū ferens mixturā mirre ⁊ aloes q̄ſi libras centū. Acceperūt ergo corpus ieſu ⁊ ligauerūt eū lintheis cū aromatibus: ſicut mos iudeis eſt ſepelire. Erat aūt in loco vbi crucifixus eſt ortus: ⁊ in orto monumentū nouū: in quo nondum quiſq̄ poſitus fuerat Ibi ergo ꝓpter paraſceuē iudeorū qꝛ iuxta erat monumentū: poſuerūt ieſū

Sequunt̄ orōes ſolēnes ⁊ ad vnā quāq̄ illarū dicit̄ Flectamꝰ ge niſi ad eā q̄ orat pro iudeis. Or.

Oremus dilectiſſimi nobis ī primis pro eccleſia ſācta dei vt eā deus et dn̄s noſter pacificare ⁊ cuſtodire dignetur toto orbe terrarū: ſubijciens ei principatꝰ et poteſtates: detq̄ nobis quietā et tranquillā vitā degentibꝰ glorificare deū patrē omnipotentē

Deinde dicat ſacerdos Oremus

Deinde dicat dyaconus. Flectamus genua leuate. Oratio

Omp̄s ſempiterne deus: qui gloriā tuā omnibus in xp̄o gentibꝰ reuelaſti: cuſtodi q̄s opera miſericordie tue: vt eccl̄ia tua toto orbe diffuſa/ ſtabili fide ī cōfeſſione tui nōis perſeueret. Per eundē dn̄m. Chorus reſpondeat Amen. Et oīs orationes finiantur ſub tono predicto. Oratio.

Oremus ⁊ pro beatiſſimo papa noſtro N. vt deus et dn̄s noſter qui elegit eū in ordine epiſcopatus ſaluū atq̄ incolumē cuſtodiat eccleſie ſue ſancte ad regendum populū ſanctū dei. Oremus Flectamꝰ genua leuate. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deus cuius iudicio vniuerſa fundantur reſpice ꝓpiciꝰ ad preces nr̄as et electū nobis antiſtitē tua pietate ꝯſerua: vt xp̄iana plebs que tali gubernatur auctore ſub tanto pontifice credulitatis ſue meritis augeatur. Per dominū. Or.

Oremus et pro oībus epiſcopis/ preſbiteris/ dyaconibꝰ ſubdiaconibꝰ / accollitis/ exorciſtis/ lectoribus/ hoſtiarijs/ cōfeſſoribꝰ/ virginibus/ viduis /et ꝓ omni populo ſancto dei. Oremꝰ Flectamus genua leuate. Or.

Omp̄s ſēpiterne deus: cuius ſpū totū corpus eccl̄ie ſanctificatur et regitur: exaudi nos ꝓ vniuerſis ordinibꝰ ſupplicātes vt gratie tue munere ab oībus tibi gradibꝰ fideliter ſeruiat̄. Per dominū. in vnitate eiuſdē. Or.

Oremus et pro xp̄ianiſſimo rege noſtro N. vt deus ⁊ dominꝰ noſter ſubditas illi faciat oēs barbaras nationes ad noſtram perpetuā pacem. Oremus Flectamus genua leuate. Oratio

Omp̄s ſēpiterne deꝰ: in cuius manu ſūt oīm poteſtates ⁊ oīm iura regnoꝝ: reſpice ad xp̄ianoꝝ benign⁹ īperiū vt gētes q̄ in ſua feritate ꝯfidūt: potentie tue dextra cōprimant. Per d̄. Oꝝ.

ORemus ⁊ pro cathecuminis noſtris: vt deus et dn̄s noſter adaperiat aures precordioꝝ ipſoꝝ ianuamqꝫ mīe: vt per lauachrū regn̄atiōis accepta remiſſione oīm pctōꝝ ⁊ ipſi digni inueniātur in xp̄o ieſu dn̄o noſtro. Oremus. Flectam⁹ genua leuate. Oꝝ.

OMn̄ps ſēpiterne deus: qui eccleſiā tuā noua ſemꝑ prole fecūdas: auge fidē ⁊ intellectū cathecuminis nr̄is: vt renati fōte baptiſmatis adoptionis tue filijs aggregentur. Per do. Oꝝ.

ORemus dilectiſſimi deū patrē omnipotentē: vt cūctis mundum purget erroribus/ morbos auferat/ famē depellat/ aperiat carceres/ vincula diſſoluat/ peregrinantibus reditum/ infirmantibus ſanitatē/ nauigantibus portū ſalutis īdulgeat. Oremus. Flectam⁹ genua leuate. Oꝝ.

OMn̄ps ſēpiterne deus meſtorū conſolatio/ laborantiū fortitudo/ perueniāt ad te preces de quacūqꝫ tribulatione clamantiū: vt oēs ſibi in neceſſitatibus ſuis miſericordiā tuā gaudeant affuiſſe. Per dominum. Oratio.

ORemus et ꝓ hereticis ⁊ ſciſmaticis: vt deus ⁊ dn̄s noſter ieſus chriſt⁹ eruat eos ab erroribus vniuerſis: et ad ſanctā matrē eccleſiā catholicā ⁊ apoſtolicā reuocare dignetur. Oremus Flectam⁹ genua leuate. Oratio.

OMnipotens ſēpiterne de⁹ qui ſaluas oēs hoīes: et neminē vis perire: reſpice ad animas dyabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita/ errantium corda reſipiſcāt et ad veritatis tue redeant vnitatem. Per dominū noſtrū. Oꝝ.

ORemus ⁊ pro ꝑfidis iudeis: vt deus et dn̄s noſter auferat velamen de cordibus eorum: vt ⁊ ipſi agnoſcāt ieſum chriſtū dominū noſtrum. Oremus. Hic non dicitur Flectamus genū. Oꝝ.

OMnipotens ſēpiterne de⁹ qui etiā iudaicā perfidiam a tua miſericordia non repellis: exaudi preces noſtras quas pro illius ppl'i obcecatione deferim⁹ vt agnita veritatis tue luce que chriſtus eſt a ſuis tenebris eruantur. Per eundē dominū. Oratio.

ORemus ⁊ pro paganis: vt deus omnipotens auferat iniquitatem de cordibus eorum: vt relictis ydolis ſuis conuertātur ad deum viuum ⁊ verum: et vnicum filiū eius ieſum chriſtū deum ⁊ dn̄m noſtrū: cū quo viuit et regnat deus cū ſpiritu ſancto. Per omnia ſecula ſeculorum Oremus. Flectamus genū. le. Oꝝ.

OMnipotens ſempiterne de⁹: qui nō vis mortē peccatorū ſed vitam ſemper inquiris: ſuſcipe propicius orationē noſtrā: et libera eos ab ydoloꝝ cultura: et aggrega eccleſie tue ſācte ad laudem et gloriā nōis tui. Per dn̄m

Finitis orōnibus exuat ſacerdos caſulā ⁊ in ſede ſua iuxta altare ſe reponat cū dyacono ⁊ ſubdyacono: ⁊ interī alij duo pbr̄i de ſuperiori gradu nudatis pedibus albis induti abſqꝫ paruris tenētes crucem coop̄tā ſuper brachia ſolēniter āte eos retro magnū altare in dextra parte canāt hos v̄. Popule me⁹ qd̄. Duo dyaconi de ſcđa forma ī cappis ſuis nigris ad gdū chori ad alta. ꝯuerſi dicāt **Agyos.** Choꝛꝰ rñdeat cū genuflexione oſculādo formulas tribus vicibꝰ ī vna rñſione vnaqꝫ vice reſurgēdo. **Sāctꝰ deꝰ.** Sacerdotes ſcđo tenētes crucē retro altare: et dyaconi ad gdū chori di. **Agyos** ſēꝑ ſunt ſtātes. Itē ſacerđ loco nō mutato di. ℣ **Qꝛ eduxi.** Dyaconi **Agyos.** choꝛꝰ. **Sctūs deꝰ.** Itē ſacerđ. loco nō mutato di. ℣ **Quid vltra.** Dyacō **Agyos.** cho **Sctūs deꝰ.** Deīde ſacerđ. diſcooꝑientes crucē iuxta altare ī dextera ꝑte cānāt hāc ā. **Ecce lignū.** Choꝛꝰ cū genuflexione oſculādo formulas rñdeat. ā. **Crucē tuā.** ꝑs **Deꝰ miſereaꝛ.** totꝰ ꝑs dꝛ ſine **Glia pa**. a toto choro: ⁊ poſt vnūquēqꝫ ℣. repetaꝛ ā. ſicꝫ a toto choro cū genuflexione: ⁊ iterū deponaꝛ crux ſolēniter ſuꝑ terciū gradū ab altari iuxta quā ſedeāt ꝓdicti ſacerđ. vnꝰ a dextris ⁊ aliꝰ a ſiniſtris. Deīde ꝓcedāt clerici ad crucē adorandā nudatis pedibꝰ: incipiētes a maioribus. Finito ꝑo cū ā. cātetꝛ ſequens hyꝰ: a duobꝰ ſacerđ. interī ſedētibꝰ iuxta crucē mō ſupradicto. Hymnꝰ **Crux fidelis.** Choꝛꝰ eūdē repetat poſt vnūquēqꝫ ℣. interī ſedēdo. Itē ſacer. di. ℣. **Pāge lingua.** ℣ **De parētꝭ.** ℣. **Hoc opꝰ** ℣ **Qñ venit.** ℣ **Luſtra ſex.** ℣ **Hic acetū.** ℣ **Glia ⁊ honoꝛ.** His finitis deportetꝛ crux ꝑ mediū chori a ꝓdictꝭ duobꝰ ſacerđ. vbi a ꝑplo adoretꝛ ante aliqđ altare: ⁊ interī cātetꝛ hec ſequēs ā. ī choro cū ſuo ℣. a toto choro interī ſedēte. Cātore icipiēte. ā **Dñi fabricatoꝛ.** ℣. **O admirabile.** **Aperto.** Adorata cruce ⁊ finita ā. ꝓdicta cū ſuo ℣. predicti ſacerđ ea reuerētia qua crucē antea exportauerūt per mediū chori vſqꝫ ad ſūmū altare iterū reportēt. Tūc ꝯueniāt oēs clerici de choro ad altare ⁊ reīduat ſacerđ. caſulā quā ꝑus exuerat/ ⁊ accedat ad gradū altaris cū dyacono ⁊ ſubđ. ⁊ dicat. **Cōfiteoꝛ.** et **Miſereaꝛ.** et abſolutionē cū ꝑcibꝰ et oꝛonibꝰ. **Aufer a nobꝫ dñe** more ſolito: tñ hic nō datꝛ oſculū pacis. Deīde ſacrificio ſuꝑ altare more ſolito depoſito et incēſato cū aque ⁊ vini infuſione ī calicē ſcꝫ poſt ablutionē manuū dicat cū hūiliatiōe corā altari. **In ſpū hūilitatis.** oſculādo altare ⁊ bndicēdo ſacrificiū ⁊ ꝟtat ſe di. **Orate frēs.** more ſolito. Poſtea dicat ſtatī hūili voce ſine nota. **Oremꝰ Preceptꝫ ſa.** cū oꝛōe dñīca ſcꝫ **Pat nr̄.** choꝛꝰ rñdeat **Sed libera nos.** Deinde dicat. **Libera nos qs.** et **Da ꝓpiciꝰ.** In qua oꝛōne dū dr **Per eūdē.** frāgat corpꝰ dñi ſicut ſolet fieri ceteris diebꝰ Deīde dicat modeſta voce vꝫ ſine nota. **Per oia ſcła ſcłoꝝ.** Choꝛꝰ rñdeat Amē. Poſtea dimittat in calicem ſicut ſolet ꝑtē hoſtie. Nō dꝛ **Pax dñi.** nec **agnꝰ dei.** nec pax datꝛ: ſed ſtatī cōmunicet ſe ſacerđ. dicēdo. **Corpus dñi.** ⁊c. Ad corpus ⁊ ſāguinē **Corpꝰ ⁊ ſāguis.** nulla precedēte oꝛōe. Deinde poſt lotionē manuū dicāt veſpas nō cātādo: ſed bini ⁊ bini priuati corā altari hoc modo ā. **Calicē.** ꝑs. **Credidi.** ⁊ cetꝫ āe cū ſuis ꝑs ſicut in die cene. ā. **Cenātibus.** ꝑs. **Magnificat.** Deinde ſtādo dꝛ **Pater nr̄.** cū ꝑs. **Miſerē** quo finito dicat ſacerdos in audientia ſed ſine nota poſtcō. ſine **Dñs vo.** et ſine **Oremꝰ.** Hoc mō incipiens **Reſpice qs dñe ſuper hac familiā.** ſine **Qui tecū.** et ſic miſſa ⁊ veſpe ſimul finiant̄. Non dicit **Dñs vo.** nec **Bñdicamꝰ dño** nec **Ite miſſa eſt.** Finitis veſpis exuat ſacerd. caſulā ⁊ aſſumēs ſecū vnū de ꝑlatis in ſuppellicijs amboꝝ pedibꝰ nudatis reponat crucē in ſepulchrū pariter cū corpore dñico ſcꝫ in pixide incipiēs ipſe ſolꝰ ℟. **Eſtimatꝰ ſū.** genuflectēdo cū ſuo ſocio: q̄ incepto ſtatī ſurgāt. ſilr̄ fiat in ℟. **Sepulto dñ.** Chorꝰ ꝓſequat̄ cū ſuo ℣. genuflectēdo cōtinue vſq̧ in finē ſeruitij. Deīde incēſato ſepulchro ⁊ clauſo oſtio icipiat idē ſacerd. ℟. **Sepulto.** Chorus cātet cū ſuo ℣. Ad iſtas tres ās genuflectent ꝑdicti ſacerd. cōtinue. ſacerdos icipiat ā **In pace.** Chorꝰ ꝓſequat̄ **idipm** Itē ſacer. ā **In pace factꝰ ē** cho. ꝓſequat̄: **locꝰ eiꝰ.** Itē ſacer. ā **Caro mea** cho. ꝓſequat̄. **requieſcet i ſpe.** His finitis et dictis orōnibꝰ ad placitū ſecrete ab oībꝰ cū genuflexione: oībꝰ alijs ad libitū recedētibꝰ ordine nō ſeruato: reinduat ſacerdos caſulā et eodē ordīe quo acceſſit in ꝑncipio ſeruitij cū dyacono ⁊ ſubd. ⁊ cētis miniſtris altaris abſcedat. Exinde ardebit cōtinue vnꝰ cereus ad minꝰ ante ſepulchrū vſq̧ ad ꝓceſſionē q̄ fit in reſurrectiōe dñica in die paſche/ ita tñ q̄ dū pſ. **Bñdictꝰ.** canit̄ et cēta q̄ ſequūtur in ſequēti nocte/ extiguat̄. Silr̄ extiguat̄ in vigi. paſc. dū bñdicit̄ nouꝰ ignis vſq̧ dū accendatur cereus paſchalis xxxvi. pedes cōtinēs in lōgitudie.

¶ Sabbō ſcō in vigilia paſche ꝑmo fiat bñdictio ignis ab executore officij induto veſtibꝰ ſacerdotalibꝰ cū cappa ſerica/ dyaconꝰ dalmatica ⁊ ſubdiaconꝰ tunica induant̄ cū ceteris miſtris altaris albis cū amictibꝰ indutis ſine lumine: cū cereis ⁊ ſine cruce ⁊ ſine igne i thuribulo. Quidā etiā de ꝑma forma in ſuppellicijs cereū extinctū ſuꝑ haſtā quādā deferēs et ꝓceſſionē precedēs poſt portitorē aque bñdicte per mediū chori ad nouū ignē bñdicēdū ꝓceſſionaliter eat choro ſequēte habitu nō mutato ad colūnā ex parte auſtrali iuxta fontē vbi ſacerdos executor officij ignē bñdicat qui accēdat ibidē: ſcilꝫ in medio īter duas colūnas. In eūdo vero dr̄ iſte pſalmus. **Dñs illuīatio.** ſine nota et ſine **Glia patri.** Hoc mō fiat ſtatio ad ignē. ſacerd. iuxta ignē ſtet ad orientē cōuerſus: et ad ſiniſtrū eiꝰ ſtet dyaco, ſubdy. vero ad ſiniſtrū dyaco. Ceroferariꝰ vnꝰ ſtet ſacerd. oppoſitꝰ ad dexterā ceroferarij puer tenēs librū primior ſacerd. Alius autē ceroferarius ſtet retro ſacerd. ad dexterā eiuſd ceroferarij ſtet portitor aq̄ primior ſacer. ⁊ vltio loco retro oēs a parte occid. ſtet portitor haſte cū cereo. Et ex parte ignis auſtrali ſtet thuribularꝰ ad accipiendū ignē in thuribulari poſt bñdictionē. Oibus iſtis miniſtris ad ſacerdotē conuerſis interi choro circūſtāte vꝫ ex parte borali. Sequatur benedictio ignis ſolēniter a ſacerdote ita dicēte. **Dñs vobiſcū.** et **Oremꝰ** Or.

Domine deꝰ noſter pater oīps/ lumē indeficiens cōditor oīm luminū exaudi nos famulos tuos: ⁊ bene ✠ dic hūc ignē q̄ tua ſctificatiōe ⁊ bñdictiōe cōſecrat̄ tu illuīans oēm hoīem venientē in hūc mūdū: illuīa cōſciētias cordis nr̄i igne tue carita-

ſciret tp̄s ⁊ horā in qua xp̄s ab infer⁊ reſurrexit. Hec nox eſt de qua ſcriptū eſt: ⁊ nox vt dies illūiabitur: ⁊ nox illūiatio mea ī delicijs meis. Huiꝰ igiꝛ ſctificatio noctis fugat ſcelera/culpas lauat ⁊ reddit inocētiā lapſis/⁊ meſtis leticiā/fugat odia/cōcoꝛdiā parat/⁊ curuat imperia. In huiꝰ igiꝛ noctis grā ſuſcipe ſācte pater. Hic ponaꝛ incenſū a dyaco. in cereū vel in cādelabꝛū in modū crucis ſil'r ⁊ in paruū cereū poꝛtitoꝛe accedēte incenſi huiꝰ ſacrificiū veſptinū. Qđ tibi ī hac cerei oblatione ſolēni per miſtroꝝ manꝰ de opibꝰ apū ſacroſctā reddit eccleſia. Sed iā colūne huiꝰ p̄conia nouimus quā in honoꝛē dei rutilās ignis accēdit. Hic accēdaꝛ cereꝰ de nouo igne nec extinguaꝛ vſq̄ poſt ɔplc. diei ſequētis. Et ardebit cereꝰ paſchal' ɔtinue p ebđ. paſ. ad maꝛ. miſſā ⁊ vſ. ſil'r fiat ī oc. paſ. Dibꝰ dñicꝫ ab oc. paſ. vſq̄ ad aſcē. dñi. ad miſ. tm̄ accēdaꝛ etiā ī fe. ſ. marci. euāg. apl'oꝝ philip. ⁊ ia. ad miſ. tm̄. in ānūciaꝛ. b. ma. ⁊ inuētiōe ſctē cruc' ſicut in oc. paſ. accēdaꝛ. Hic ceroferarij cereos ſuos accēdāt p eccliam. Qui licet diuiſus ī partes mutuati luminis detrimēta nō nouit. Alit liquātibꝰ cereis: quas in ſubſtātiā p̄cioſe huiꝰ lāpadis apes mater eduxit. O btā nox q̄ expoliauit egyptios: ditauit hebꝛeos. Nox ī q̄ terrenis celeſtia iūgunꝛ. Oramꝰ te dñe vt cereꝰ iſte in honoꝛē nōis tui ɔſecratꝰ ad noctis huiꝰ caliginē deſtruēdā indeficiēs pſeueret. In odoꝛē ſuauitatis acceptꝰ ſupnis luiaribꝰ miſceaꝛ. Flāmas eiꝰ lucifer matutinꝰ īueniat. Ille inq̄ lucifer q̄ neſcit occaſū. Ille qui egreſſus ab inferis hūano generi ſerenꝰ illuxit. Precamur ergo te dñe vt nos famulos tuos oēm clerū et deuotiſſimū pplm vna [illegible] atꝫ rege noſtro [illegible] necnō ⁊ epō nr̄o N. q̄ete tēpoꝝ ɔceſſa in his paſchalibꝰ gaudijs cōſeruare digneris. Qui ſēp viuis regnas īperas necnō gloriaris ſolꝰ deus ſolus altiſſimꝰ ieſu xp̄e cū ſctō ſpū in glīa dei patris. Amen. Debet aūt cādelabꝛū cū cereo paſ. amoueri fe. vi. poſt aſcē. dñi. Poſtea leganꝛ lcōnes ſine titulis a dignitoꝛibus perſonis ad gradū choꝛi. Lcō p̄ma Geneſis i.

IN principio creauit deus celū et terrā. Terra autē erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebꝛe erāt ſuper faciē abyſſi/⁊ ſpūs dñi ferebaꝛ ſup aquas. Dixitq̄ deꝰ. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deꝰ lucē q̄ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē a tenebꝛis. Appellauitq̄ lucē diē: ⁊ tenebꝛas noctē. Factūq̄ eſt veſpe et mane dies vnꝰ. Dixit quoq̄ deus. Fiat firmamētū in medio aq̄rū: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuiſitq̄ aquas q̄ erāt ſub firmamēto/ab his que erant ſup firmamētū. Et factū eſt ita. Vocauitq̄ deus firmamentū celū. Et factū eſt veſpe et mane: dies ſcđs. Dixit vero deus. Congregenꝛ aque q̄ ſub celo ſūt in locū vnū: et appareat arida. Factūq̄ eſt ita. Et vocauit deus aridā terrā: ɔgregatiōeſq̄ aq̄rū appellauit maria. Et vidit deus q̄ eſſet bonū: ⁊ ait. Germinet terra herbā virētē et facientē ſemē: ⁊ lignū pomiferū faciēs fructū iuxta genꝰ ſuū/cuius ſemen in ſemetipo ſit ſup trā. Et factū eſt ita. Et ꝓtulit terra herbā virē tem et afferētē ſemen iuxta genꝰ ſuū: lignūq; faciēs fructū et habens vnūquodq; ſementē ſcd̃m ſpeciē ſuā. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: factūq; eſt veſpere et mane dies tercius Dixit autē deus Fiāt luīaria in firmamēto celi: ⁊ diuidant diē ac noctem / et ſint in ſigna et tēpoꝛa et dies et ānos / vt luceāt in firmamēto celi ⁊ illuminent terrā Et factū eſt ita. Fecitq; deus duo lumiaria magna Luminare maius vt pꝛeeſſet diei: ⁊ luminare minus vt pꝛeeſſet nocti. Et ſtellas. Et poſuit eas ī firmamēto celi: vt lucerēt ſup terrā et pꝛeeſſēt diei ac nocti / et diuiderent lucē ac tenebꝛas Et vidit deus ꝙ eſſet bonū: ⁊ factū eſt veſpere ⁊ mane: dies quartꝰ Dixit etiā deus. Pꝛoducāt aque reptile aīe viuētis: ⁊ volatile ſup terrā ſub firmamēto celi. Creauitq; deꝰ cete grandia: et oēm aīam viuentē atq; motabilē quā pꝛoduxerant aque in ſpecies ſuas / ⁊ oē volatile ſcd̃m genus ſuum. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū: bñdixitq; eis dicēs. Creſcite ⁊ multiplicamini et replete aq̃s maris: aueſq; multiplicent̄ ſup terrā. Et factū eſt veſpere ⁊ mane: dies quītus Dixit quoq; deꝰ Pꝛoducat terra animā viuētē in genere ſuo: iumēta et reptilia ⁊ beſtias terre ſecūdū ſpecies ſuas Factūq; eſt ita Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpecies ſuas: ⁊ iumēta ⁊ oē reptile terre in genere ſuo Et vidit deus ꝙ eſſet bonū: et ait. Faciamꝰ hoīem ad ymaginē ⁊ ſimilitudinē nrām et pꝛeſit piſcibus maris ⁊ volatilibꝰ celi / ⁊ beſtijs vniuerſeq; terre / oīq; reptili qḋ mouet̄ in terra Et creauit deꝰ hoīem ad ymaginem ⁊ ſimilitudinē ſuā: ad ymaginē dei creauit illū maſculū ⁊ feminā creauit eos Benedixitq; illis deus: et ait. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ ſubijcite eā: ⁊ dn̄amini piſcibꝰ maris et volatilibꝰ celi / ⁊ vniuerſis aīmātibus q̄ mouent̄ ſup terrā. Dixitq; deus. Ecce dedi vobis oēm herbā afferentē ſemen ſup terrā: et vniuerſa ligna q̄ habent in ſemetipſis ſementē generis ſui / vt ſint vobis in eſcā ⁊ cūctis animātibꝰ terre / oīq; volucri celi ⁊ vniuerſis que mouent̄ in terra et in quibus eſt aīa viuēs / vt habeāt ad veſcendū. Et factū eſt ita. Viditq; deus cūcta q̄ fecerat: ⁊ erāt valde bona. Et factū eſt veſpere et mane dies ſextus Igit̄ perfecti ſūt celi ⁊ terra: ⁊ oīs oꝛnatꝰ eoꝝ Cōpleuitq; deꝰ die ſeptimo opus ſuū qḋ fecerat: et requieuit die ſeptimo ab vniuerſo ope ſuo qḋ patrarat. Oēs oꝛones ſine Dñs vobiſcū et ſine Flectamus. dicūtur. ſed tantū cum Oꝛemus. Oꝛ

DEus qui mirabiliter creaſti hoīem ⁊ mirabiliꝰ redemiſti: da nobis q̄s cōtra oblectamenta peccati mētis ratiōe perſiſtere: vt mereamur ad gaudia eterna ꝑuenire. Lcō q. Exodi. xiiij

FActū eſt in vigilia matutina: et ecce reſpiciēs dñs ſuper caſtra egyptioꝝ per colūnā ignis et nubis īterfecit exercitū eoꝝ: ⁊ ſubuertit rotas curuum / ferebant̄q; in pꝛofūdū. Dixerūt ergo egyptij Fugiamꝰ iſraelē dñs enī pugnat pꝛo eis cōtra nos Et ait dñs ad moyſē. Extēde manū tuā ſup mare: et reuertant̄ aque ad egyptios ſup currus et equites eoꝝ. Cūq; extendiſſet moyſes manū cōtra mare: reuerſū eſt primo diluculo ad priorē locū Fugientibuſqꝫ egyptijs occurrerūt aq̄ et inuoluit eos dn̄s in medijs fluctib⁹. Reuerſeqꝫ ſūt aque: et operuerūt curr⁹ ⁊ eq̄tes cūcti exercitus pharaōis q̄ ſequētes igreſſi fuerāt mare/nec vn⁹ q̄dē ſuꝑfuit ex eis. Filij aūt iſrl̄ perrexerūt ꝑ mediū ſicci marꝫ ⁊ aq̄ eis erāt q̄ſi ꝑ muro a dextris ⁊ a ſiniſtris Liberauitqꝫ dn̄s i die illa iſrl̄ de manu egyptioꝝ: ⁊ viderūt egyptios mortuos ſuꝑ litt⁹ maris ⁊ manū magnā quā exercuerat dn̄s cōtra eos Metuitqꝫ ppl̄s dn̄m: ⁊ crediderūt dn̄o/⁊ moyſi ſeruo ei⁹ Tūc cecinit moyſes ⁊ filij iſrl̄ carmen hoc dn̄o: ⁊ dixerūt. Oēs rn̄ dn̄r a choro altn̄ati: ꝑter vltimū tractū ſcꝫ. Laudate dn̄m oēs gen. Tr.

Cantem⁹ dn̄o/glorioſe enī honorificat⁹ eſt: equū ⁊ aſcenſorē ꝓiecit i mare adiutor et ꝓtector fact⁹ ē michi in ſalutē ℣. Hic de⁹ meus ⁊ honorificabo eū: deus patris mei ⁊ exaltabo eū. ℣. Dn̄s cōterēs bella: dn̄s nomē illi Ore⁹

Deus cuius antiqua miracula etiā nr̄is ſeculis coruſcare ſētimus: dū qđ vni pplo a perſecutione egyptiaca liberādo dextere tue potentia cōtuliſti: id in ſalutē gētiū per aquā regenerationis oꝑatis/ꝑſta q̄s: vt ⁊ in abrahe filios ⁊ in iſraeliticā dignitatē toti⁹ mūdi trāſeat plenitudo. Per. Lcō tercia. Iſaie. iiij.

Apprehendent ſeptē mulieres virū vnū in die illa dicētes. Panē nr̄m comedem⁹ ⁊ veſtimētis nr̄is operiemur tātūmodo iuocet nomē tuū ſuꝑ nos / aufer opprobriū noſtrū In die illa erit germē dn̄i i magnificētia ⁊ glia: et fruct⁹ terre ſublimis /⁊ exultatio his qui ſaluati fuerint de iſrl̄ Et erit. Oīs q̄ relict⁹ fuerit i ſyō et reſiduus in hierl̄m ſanctus vocabitur: oīs qui ſcript⁹ eſt in vita in hierl̄m. Si abluerit dn̄s ſordes filiaꝝ ſyon: et ſanguinē hieruſalē lauerit de medio eius/in ſpū iudicij et ſpū ardoris. Et creauit dn̄s ſuꝑ oēm locū mōtis ſyō et vbi inuocatus eſt nubem per diem et fumū et ſplendorē ignis flāmantis in nocte Super omnē enī gloriā ꝓtectio ⁊ tabernaculū erit in vmbraculū diei ab eſtu: et in ſecuritatem et abſcōſionem a turbine et a pluuia. Tractus.

Vinea facta eſt dilecto i cornu in loco vberi. ℣. Et maceriā circūdedit: ⁊ circunfodit et plātauit vineā ſoreph/⁊ edificauit turri in medio ei⁹. ℣. Et torcular fodit i ea: vinea enī dn̄i ſabaoth dom⁹ iſrl̄ eſt. Oremus. Or.

Deus qui nos ad celebrandum paſchale ſacramentū vtriuſqꝫ teſtamenti paginis imbuiſti: da nobis intelligere miſericordias tuas: vt ex perceptione preſentiū munerū/firma ſit expectatio futurorum. Per dn̄m

Lectio. iiij. Deuteronomij. xxxi.

Scripſit moyſes canticū: et docuit filios iſrael Precepitqꝫ dn̄s ioſue filio num: et ait. Cōfortare ⁊ eſto robuſtus: tu enī introduces filios iſrl̄ in terrā quā pollicitus ſū patribus eorum: et ego ero tecū. Poſtq̄ ergo ſcripſit moyſes verba legis huius in volumine atqꝫ cōpleuit: precepit leuitis qui portabāt archā federis dn̄i dicēs. Tollite librū iſtum: et ponite illū i latere arche federis dn̄i dei noſtri: vt ſit contra te in teſtimoniū Ego enī ſcio ꝯtentionem tuā: ⁊ ceruicē tuā duriſſimā Adhuc viuēte me ⁊ ingrediēte vobiſcū: ſēꝑ cōtētioſe egiſtis cōtra dn̄m/ꝗto magis cū mortuꝰ fuero Congregate ad me oēs maiores natu per tribꝰ vr̄as atq doctores ⁊ loquar audiētibꝰ eis ſermones iſtos ⁊ inuocabo ꝯtra eos celū et terrā Noui enī ꝙ poſt mortē meā inique agetis: ⁊ declinabitis cito de via quā precepi vobꝫ Et occurrēt vobis mala in extremo tēpore. qn̄ feceritis malū in cōſpectu dn̄i vt irritetꝫ eū per opa manuū veſtraꝝ Locutꝰ eſt ergo moyſes audiēte vniuerſo cetu filioꝝ iſrael verba carminis huius: et ad finem vſq cōpleuit. Tractꝰ.

Attende celū ⁊ loquar: ⁊ audiat terra ṽba ex ore meo. ℣ Expectetur ſicut pluuia eloquiū meū ⁊ deſcēdāt ſicut ros ṽba mea ſicut ymber ſuꝑ grāia ℣ Et ſicut nix ſuꝑ fenū: qꝛ nomē dn̄i inuocabo. ℣ Date magnitudinē deo nr̄o deꝰ verax opa eiꝰ ⁊ oēs vie eiꝰ iudicia ℣ Deꝰ fidelis i quo nō eſt iniq̄tas iuſtꝰ ⁊ ſāctꝰ dn̄s. Sequat̄ or.

Deus qui eccleſiā tuā ſēper gentiū vocatione multiplicas: concede propicius: vt quos aqua baptiſmatis abluis/continua ꝓtectione tuearis. Per do.

Hāc orōnē nō ſequat̄ lcō/ſed tr.

Sicut ceruꝰ deſiderat ad fōtes aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te deꝰ. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuū quādo veniā et apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerūt michi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicit̄ michi per ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuꝰ

Deinde ſequant̄ due orōnes ſub vno Per do. et ſub vno Oreꝰ. or.

Concede q̄s omnīps deus: vt qui feſta paſchalia agimꝰ celeſtibus deſiderijs accenſi fontem vite ſitiamus dominum noſtrum ieſum chriſtum filiū tuum

Omnīps ſēpiterne deus reſpice ꝓpicius ad deuotionē populi renaſcētis ꝗ ſicut ceruꝰ aquarū expetit fontē: et cōcede ꝓpiciꝰ vt fidei ipſiꝰ ſitis baptiſmatꝫ miſterio aīam corpuſq ſctificet. Per.

Deinde ſequat̄ ſeptiformis letania ꝗ in medio chori a ſeptē pueris in ſuppellicijs dr̄: et interim exuat ſacerd. caſulā ⁊ ſumat cappā ſericā rubeā adhuc ſtans ante altare donec ꝯcantet̄ letania. Et. vt i ꝯ. ꝯtinet̄. Finita letania ſcꝫ Rex ſctōꝝ. incipiat̄ miſſa ſolēniter a cantore ſine reg. c. ſic Kyrie eleyſō. et dr̄ cātꝰ de Lux et origo. abſq ℣ ⁊ ſterli ſacerd. aſſūpta caſula ad altā. dicat Cōfiteor. Miſereat̄. et Abſolutionē. cū ꝑcibꝰ ⁊ orōne Aufer a no. more ſolito: tū hic nō dat̄ oſculū pācꝫ. Deide thurificet altare: et poſtea incipiat:

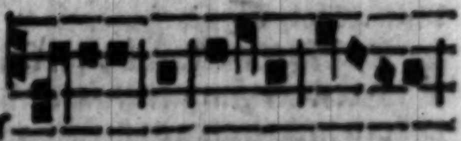

Gloria in excelſis deo.

Tunc omnes genuflectent exuentes cappas nigras: ⁊ tūc pulſent̄ omēs cāpane in claſſicū. Sequat̄ Dn̄s vobiſcum. et Oremus. Or.

Deus qui hāc ſacratiſſimā noctē glīa dn̄ice reſurrectionis illuſtras: ꝯſerua in noua familie tue ꝓgenie adoptionis ſpiritū quē dediſti: vt corpore ⁊ mēte renouati/purā tibi exhibeant ſeruitutē. Per eūdē. in vni. eiuſdē

Sequēs epyſtola legatur in pulpito. Pauli. Ad coloſenſes iij. c.

FRatres Si ꝯſurrexiſtis cū xp̄o q̄ ſurſū ſunt q̄rite: vbi xp̄s eſt in dextera dei ſedēs. Que ſurſū ſunt ſapite: nō q̄ ſup terrā Mortui eī eſtis: ⁊ vita vr̄a abſcō dita eſt cū xp̄o in deo. Cū eni xp̄s apparuerit vita vr̄a: tūc et vos apparebitis cū ipſo i glia. Lecta ep̄la duo clerici de ſcd̄a forma in cappis ſericꝭ i pulpito cātent hoc Allā. chorꝰ idē ꝓſeq̄r. ⁊ clerici ℣. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ in ſcl̄m mia eiꝰ. chorꝰ finiat cū neuma. Itē clerici reīcipiāt Allā ſine neuma Deinde ſeq̄r tr̄ q̄ a duobꝰ de ſcd̄a forma i cappis nigris ad gradū chori totꝰ et integer cantetur choro interī ſedente. Tractꝰ

Laudate dn̄m oēs gētes: et collaudate eū oēs ppl̄i. ℣. Qm̄ ꝯfirmata ē ſup nos mia eiꝰ et veritas dn̄i manet in eternum Interī vero ꝓcedat dyaconꝰ cū ſubd̄. per mediū chori more ſolito ſn̄ cruce ad legēdū euāge. quē precedant duo ceroferarij cereis extinctis. et legat̄ in pulpito more dn̄icali. ¶ S. matheū. xxviij.

Veſpere aūt ſabbati q̄ luceſcit in p̄ma ſabbati: venit maria magdalene ⁊ alt̄a maria videre ſepulchrū Et ecce terremotꝰ factus eſt magnꝰ: angelꝰ aūt dn̄i deſcēdit de celo. Et accedēs reuoluit lapidē: ⁊ ſedebat ſup eū Erat aūt aſpectꝰ eiꝰ ſicut fulgur: et veſtimēta eiꝰ ſicut nix. Pre timore aūt eius: exterriti ſūt cuſtodes / ⁊ facti ſūt velut mortui. Rn̄dens aūt angelus: dixit mulieribꝰ Nolite timere vos. Scio eni q̄ ieſū q̄ crucifixꝰ eſt: q̄ritiſ Nō eſt hic Surrexit eni: ſicut dixit Venite ⁊ videte locū: vbi poſitꝰ erat dn̄s. Et cito eūtes dicite diſcipulis eius q2 ſurrexit: ⁊ precedet vos i galileā Ibi eū videbitis: ecce predixi vobis. Nō d̄r Credo. ſed poſt euāge. dicit̄ Dn̄s vobiſcū. et Oremus. Non dicitur Offm̄. Secreta

Suſcipe q̄s dn̄e p̄ces ppl̄i tui cū oblatiōibꝰ hoſtiaꝝ: vt paſchalibꝰ initiate miſterijs: ad eternitatis nobis medelā te operāte ꝓficiāt. p d̄. p̄fa. Et te q̄dē oī tp̄e: ſed in hac potiſſimū nocte. et Cōicantes ⁊ noctē ſacratiſſimā. et Hanc igit̄. Hec p̄fatio d̄r per totā ebdō. paſche: ⁊ i oibꝰ dn̄icꝭ vſq ad aſcēſionē dn̄i qn̄ de reſurrectiōe agit̄ Cōicantes. vero et Hanc igitur per ebdō. ⁊ in octa. paſche tm̄ dn̄e Hac die d̄r Sāctꝰ ſolēniter: ſacerdote ſb̄o dicēte Pax dn̄i ſit ſēp vo. et choro reſpōdēte. Et cū ſpiritu tuo. nō dicit̄ Agnus dei. nec pax dēt: ſed ſctō interuallo icipiant̄ veſpere feſtiue ſine regīe chori: ſn̄ cāpanaꝝ pulſatiōe Et ſine Deꝰ i adiu. ı q̄dā de ſuperiori ḡdu ex pte chori ſic Allā. ℣. Laudate dn̄z oēs gētes. ℣. Qm̄ ꝯfirmata. ℣. Glia pr̄i. ℣. Sicut erat. tota d̄r ā. Allā allā al. al. qua dicta ſtati icipiat̄ ā. ſup Mag̃. ab excellētiore poſt eū q̄ celebrauerit: ſz nō p̄cāteť a choro āte p̄i itonationē. nō thurificet̄ altare neq̄ chorꝰ ā. Veſpere aūt ſabbati q̄ luceſcit i p̄ma ſabbati: venit maria magdalene et alt̄a maria videre ſepulchrū allā ℣. Mag̃. repetita ā. dicat ſacerd̄. Dn̄s vobiſcum. et Oremus. Or.

Spiritū nobꝭ dn̄e tue caritatꝭ infūde: vt quos ſacramētis paſchalibꝰ ſatiaſti tua facias pietate ꝯcordes. Per dn̄m. In vnitate eiuſdē. Et ſic miſſa et veſpere ſimul finiant̄ dicente dyacono. Ite miſſa eſt. cū nota de alleluya

¶ In die paſche. Ad miſſā Offm̄

Reſurrexi ⁊ adhuc tecū ſū allā. poſuiſti ſuꝑ me manū tuā allā mirabilis factaꝫ ſciētia tua allā al' ps. Dn̄e probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā et reſurrectionē meā. Gloria. Or̄

Deus q̄ hodierna die ꝑ vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti: vota nr̄a q̄ ꝑueniēdo aſpiras etiā adiuuādo ꝓſeq̄re. ꝑ e. Ad corī. v

FRatres Expurgate vetus fermētū: vt ſitis noua conſpſio ſicut eſtis azimi. Etenī paſcha nr̄m: imolatus eſt xp̄s. Itaq̄ epulemur. Nō in fermēto veteri neq̄ in fermēto malicie ⁊ neq̄cie: ſed in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis. Gr̄. Hec dies quā fecit dn̄s exultem⁹ ⁊ letemur ī ea. ℣. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in ſcl̄m mīa eius. Allā. ℣. Paſcha noſtrū imolatus eſt chriſtus. Sequētia

FUlgens p̄clara rutilat per orbē hodie dies in qua xp̄i lucida narrant ouāter prelia De hoſte ſuꝑbo quē ieſ⁹ triūphauit pulchre caſtra illi⁹ perimēs teterrima Infelix culpa eue qua caruimus oēs vita. Felix ꝓles marie qua epulamur modo vna. Benedicta ſit celſa regina illa. Generās regē ſpoliantē tartara Pollentē iam in ethera. Rex in eternū ſuſcipe benign⁹ preconia nr̄a ſedule tibi canentia. Patris ſedēs ad dexterā. Victor vbiq̄ morte ſuperata atq̄ triūphata polorū poſſidēs gaudia O alma o celſa o pulchra clemētia xp̄i luciflua o alma Laus tibi honorq̄ ac virtus qui noſtrā antiquā leuaſti ſarcinā. Roſeo cruore agni benigniſſimi empta florida micat hec aula Potēti virtute nr̄a qui lauit facinora tribuēs dona fulgida Stupēs valde in memet iā miror hodierna. Tanta indignis pandere nobis ſacramenta Stirpe dauitica ortus de tribu iuda leo potēs ſurrexiſti in gl̄ia agnus viſus es in terra. Fūdens olim arua regna petis ſupera iuſtis reddēs p̄mia in ſecula dignāter ouātia. Dic īpie zabule quid valet nūc fraus tua. Igneis nexus loris a xp̄i victoria. Trib⁹/lingue admiramini q̄s audiuit talia miracula Ut mors mortē ſic ſuparet rei perciperēt talē gratiā. Iudea incredula cur manes adhuc inuerecūda. Perſpice xp̄icolas q̄liter leti canūt inclita Redēptori carmina. Ergo pie rex xp̄e nobis dans premia. Solue nexorū vincula. Electorū agmina. Fac tecū reſurgere ad beatā gl̄iam Digna repēdens merita. Paracliti ſācti ꝯſolationē piā. Expectam⁹ ſcd̄m ꝓmiſſionē tuā. Peracta aſcēſionis ſacra ſolēnia. Qua es regreſſ⁹ ad celos nube tectus clara. Pollens laude eterna. Secundum marcum xvi

IN illo tēpe: Maria magdalene et maria iacobi et ſalome emerūt aromatha: vt venientes vngerent ieſū. Et valde mane vna ſabbatorū veniūt ad monumentū: orto iam ſole. Et dicebāt adinuicē Quis reuoluet nobis lapidē ab oſtio monumenti? Et reſpicientes: viderūt reuolutū lapidē. Erat quippe: magn⁹ valde Et introeūtes ī monumētū: viderūt iuuenē ſedētē in dextris coopertū ſtola cādida et obſtupuerūt. Qui dixit illis Nolite expaueſcere. Ieſū q̄ritis nazarenum crucifixū: ſurrexit nō eſt hic Ecce locus: vbi poſuerūt eū. Sed ite dicite diſcipulis eius et petro: qꝛ precedet vos in galileam. Ibi eum videbitis: ſicut dixit vobis Credo. Offer. Terra tremuit et quieuit dum reſurgeret in iudicio deus alleluya. Secreta

Suſcipe dn̄e q̄s p̄ces pplī tui cū oblationibus hoſtiaꝝ: vt paſchalibꝰ initiate miſterijs ad eternitatis nobis medelā te operāte proficiant. Per do. P̄fatio. Et te quidē. Infra canonē Cōicātes. et Hanc igit̄. Cōio. Paſcha nr̄m immolatus eſt xp̄s allā: itaqꝫ epulemur in azimis ſinceritatis ꝛ veritatis allā allā allā. Poſtcōio.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis infūde: vt quos ſacramētis paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate ꝯcordes Per. eiuſdē

¶ Feria ſecūda. Ad miſſā. Offm̄

Introduxit vos dn̄s in terrā fluentē lac ꝛ mel allā: ꝛ vt lex dn̄i ſēp ſit in ore vr̄o allā allā. P̄s Cōfitemini dn̄o qm̄ bonus: qm̄ in ſeculū miſericordia eius. Or.

Deus q̄ ſolēnitate paſchali mūdo remedia contuliſti: pplm̄ tuū q̄s dn̄e celeſti dono proſequere: vt ꝛ pfectā libertatē cōſequi mereat̄: ꝛ ad vitā proficiat ſempiternam. Per dominū nr̄m.

Lectio actuum apoſtolorum. x. c.

In diebus illis. Stās petrꝰ in medio plebis dixit. Viri fratres: vos ſcitis quod factū eſt verbū per vniuerſā iudeā. Incipiēs enī a galilea poſt baptiſmū qđ predicauit iohānes ieſū a nazareth: quō vnxit eū deꝰ ſpū ſctō ꝛ virtute. Qui pertranſiuit bn̄faciendo et ſanādo oēs oppreſſos a dyabolo: qm̄ deus erat cū illo Et nos teſtes ſumus oīm q̄ fecit in regione iudeoꝝ ꝛ hierl̄m: quē occiderūt ſuſpēdētes in ligno. Hūc deus ſuſcitauit tercia die; et dedit eū manifeſtū fieri nō oī pplo ſed teſtibus preordinatis a deo nobis qui māducauimus et bibimus cum illo poſtq̄ reſurrexit a mortuis Et precepit nobis predicare pplo ꝛ teſtificari: qꝛ ipſe eſt qui cōſtitutꝰ eſt a deo iudex viuorū ꝛ mortuoꝝ. Huic oēs ꝓphete teſtimoniū perhibent remiſſionē pctōꝝ accipere per nomē eiꝰ: oēs q̄ credūt in eū. Gr. Hec dies quā fecit dn̄s exultemꝰ ꝛ letemur ī ea V. Dicat nūc iſrl̄ qm̄ bonus: qm̄ in ſclm̄ mīa eiꝰ Allā. V. Nōne cor noſtrū ardēs erat ī nobis de ieſu dū loqueret̄ nobis in via. Seq̄.

z Ima vetus expurget̄ vt ſincere celebretur noua reſurrectio Hec eſt dies noſtre ſpei huius mira vis diei legis teſtionio Hec egyptū ſpoliauit ꝛ hebreos liberauit de fornace ferrea. His ī arto cōſtitutis opꝰ erat ſeruitutꝭ lutū later palea. Iā diuine laus virtutis iā triūphi iā ſalutꝭ vox erūpat libera. Hec eſt dies quam fecit dn̄s dies noſtri doloris terminꝰ dies ſalutifera. Lex eſt vmbra futuroꝝ xp̄s finis ꝓmiſſorū q̄ cōſūmat oīa. Xp̄i ſāguis ignea hebetauit rūpheā: amota cuſtodia Puer noſtri forma riſus pro quo veruex eſt occiſꝰ vite ſignat gaudium. Ioſeph exit de ciſterna ieſus redit ad ſuperna poſt moꝛtis ſuppliciū Hic dꝛachones pharaōis dꝛacho voꝛat a dꝛachonis īmunis malicia Quos ignitꝰ vulnerat hos ſerpētis liberat enei preſentia. Anguē foꝛat ī maxilla xp̄s hamꝰ ⁊ armilla ī caverna reguli Manū mittit ablactatus et ſic fugit exturbatꝰ vetus hoſpes ſeculi. Irriſoꝛes helyſei dū coſcēdit domū dei zelū calui ſentiunt David arrepticiꝰ hyꝛcus emiſſarius et paſſer effugiūt. In maxilla mille ſternit ⁊ de tribu ſua ſpernit ſanſon matrimoniū Sanſon gaze ſeras pandit ⁊ aſpoꝛtās poꝛtas ſcandit montis ſupercilium Hic de iuda leo foꝛtꝫ fractis poꝛtis dire moꝛtis die reſurgēs tercia Rugiente voce patris ad ſuꝑne ſignū matris tot reuexit ſpolia. Cetus ionā fugitiuū veri ione ſignatiuū poſt tres dies reddit viuū de vētris anguſtia. Botrꝰ cypꝛi refloꝛeſcit ſynagoge flos marceſcit ⁊ floꝛet eccl'a. Moꝛs ⁊ vita ꝯflixere reſurrexit xp̄s ſecū xp̄o ſurrexere multi teſtes glīe Mane nouū mane letū veſptinū tergat fletū qꝛ vita vicit letū xp̄s eſt leticie Ieſu victoꝛ ieſu vita ieſu vite via trita cuiꝰ moꝛte moꝛs ſopita ad paſchalē nos inuicta mēſā cū fiducia Viue panis viuax vnda vera vitis ⁊ fecūda tu nos paſce tu nos munda vt a moꝛte nos ſcd'a tua ſaluet grā. Sc'dm lucā. xxiiij.

IN illo tp̄e: Exeūtes duo ex diſcipulis ieſu: ibāt ip̄a die ī caſtellū qd̄ erat ī ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab hierl'm / noīe emaus Et ip̄i loquebant̄ adinuicem: de his oībꝰ que acciderāt. Et factū eſt dū fabularent̄ ⁊ ſecū quererēt et ipſe ieſus appꝛopinquās ibat cū illis. Oculi aūt illoꝝ tenebantur: ne eū agnoſcerent. Et ait ad illos Qui ſūt hi ſermones quos ꝯfertis ad inuicē ambulātes et eſtis triſtes? Et reſpōdēs vnus cui nomen cleophas: dixit ei. Tu ſolus peregrinꝰ es in hierl'm ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſūt in illa his diebꝰ Quibꝰ ille dixit Que? Et dixerūt. De ieſu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta: potens in opere ⁊ ſermone coꝛā deo et oī ꝑplo. Et quō tradiderūt eū ſūmi ſacerdotes ⁊ pꝛincipes noſtri in damnationē moꝛtis: ⁊ crucifixerūt eū Nos autē ſperabamus: qꝛ ipſe eſſet redēpturus iſrl'. Et nūc ſuꝑ hec oīa tercia dies eſt hodie q̄ hec facta ſūt Sꝫ ⁊ mulieres q̄dā ex nr̄is terruerūt nos: q̄ ante lucē fuerūt ad monumētū Et nō īuēto coꝛpoꝛe eiꝰ: venerūt dicētes ſe etiā viſionē angeloꝝ vidiſſe q̄ dicūt eū viuē. Et abierūt q̄dā ex nr̄is ad monumētū et ita īuenerūt ſicut mulieres dixerūt / ipſū vero nō īuenerūt. Et ipſe dixit ad eos O ſtulti ⁊ tardi coꝛde ad credēdū: in oībꝰ q̄ locuti ſūt ꝓphete. Nonne hec opoꝛtuit pati xp̄m: et ita intrare in gl'iam ſuā? Et incipiēs a moyſe ⁊ oībꝰ ꝓphetis: interpꝛetabat̄ illis in oībꝰ ſcripturis q̄ de ip̄o erāt. Et appꝛopinquauerūt caſtello quo ibāt: ⁊ ip̄e ſe finxit lōgius ire Et coegerūt illū dicētes. Mane nobiſcū q̄m adueſpaſcit: ⁊ īclinata eſt iā dies Et intrauit cū eis Et factū eſt dū recūberet cū illis accepit panē ⁊ bn̄dixit: ac fregit ⁊ poꝛrigebat illis. Et ſtatim apti ſūt oculi eoꝝ: ⁊ cognouerūt eū. Et ipſe euanuit ex oculis eoꝝ Et dixerūt ad inuicē Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nobis de ieſu dū loq̄ret̄ nobis in via / et aꝑiret nobꝫ ſcripturas

Et ſurgentes eadē hoꝛa regreſſi ſūt hirl'm: ⁊ iuenerūt ꝯgregatos vndecim: et eos q̄ cū ipſis erāt dicentes ꝙ ſurrexit dn̄s vere et apparuit ſymoni. Et ipſi narrabāt que geſta erāt ī via: ⁊ quomodo cognouerūt eū in fractiōe panis

Credo. Offer. Angel⁹ dn̄i deſcēdit de celo ⁊ dixit mulierib⁹: que q̄ritis: ſurrexit ſicut dixit allā. Sē

Paſchales hoſtias imolātes q̄s dn̄e: vt qđ frequētam⁹ actu: cōpꝛehendamus effectu per reſurgentē a moꝛtuis dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. Qui tecum

Cōio. Surrexit domin⁹ ⁊ apparuit petro alleluya. Poſtcōio.

Impleatur in nobis dn̄e q̄s ſacramēti paſchalis ſancta oblatio: noſq; de terrenis affectibus ad celeſte trāſferat inſtitutū. Per dn̄m.

¶ Feria tercia. Offm.

Aqua ſapiētie potabit eos allā. firmabitur in illis ⁊ non flectetur allā et exaltabit eos in eternum allā allā. Ps. Confitemini domino qm̄ bonus: quoniam in ſeculū mīa eius. Or.

Deus qui eccleſiā tuā nouo ſēp fetu multiplicas: cōcede famulis tuis: vt ſacramētum viuendo teneāt quod fide perceperūt. Per. Lcō actuū aploꝝ. xiij

In dieb⁹ illis Surgēs paul⁹ et manu ſilētiū indicēs ait Viri frēs filij generis abꝛahā et q̄ in vobis timēt deū: vobis vbū ſalutis huius miſſū eſt. Qui eni habitabāt hirl'm ⁊ pꝛincipes ei⁹ ignoꝛātes ieſū ⁊ voces ꝓphetaꝝ q̄ per oē ſabbatū legunt iudicantes ipleuerūt. Et nullā cauſā moꝛtis iueniētes ī eo: petierūt a pylato vt iterficerēt eū. Cūq; ꝯſūmaſſent oīa q̄ de eo ſcripta erāt: deponētes eū de ligno / poſuerūt ī monumēto. De⁹ vero ſuſcitauit eū a moꝛtuis tcia die: q̄ viſ⁹ eſt p dies multos his q̄ ſimul aſcēderāt cū eo de galilea in hirl'm: q̄ vſq; nūc ſūt teſtes ei⁹ ad plebē. Et nos vobis ānūciam⁹ eā q̄ ad p̄res nr̄os repꝛomiſſio facta eſt: qm̄ hāc deus ipleuit filijs nr̄is. Reſuſcitās ieſū xp̄m dn̄m nr̄m. Gr. Hec dies quā fecit dn̄s exultem⁹ ⁊ letemur in ea. V. Dicāt nūc q̄ redēpti ſūt a dn̄o quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. Allā. V. Surgens ieſus dn̄s noſter ſtetit ī medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ ⁊ dixit pax vobis. Seq.

Pꝛome caſta cōcio cātica oꝛgana ſubnectēs hypodoꝛica. Regi clauſtra deo tartarea rūpenti decanta nunc ſymphonia. Moꝛte qui victa reſurgens gaudia mūdo geſta colenda. Ac inſolita moꝛātes perdita cocchiti cōfinia. Aſpectāt lumina itrāte illo vita beata. Terroꝛe percuſſa tremiſcit demonum plebs valida. Dant ſuſpiria. Fletuū alta. Repagula q̄s ſic audax fregerit mirant tūc foꝛtia. Sic ad ſupa Redit cū turma Glioſa: ⁊ timida refouet diſcipuloꝝ coꝛda Pꝛecelſa huius trophea admirātes flagitemus nūc voce declius Virginū inter agmina mereamur p̄cioſa colere vt paſcha. Galilea inq; ſacrata pꝛefulgida cōtueri lucis exoꝛdia. Secundum lucam. xxiiij.

In illo tēpoꝛe: Stetit ieſus in medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ et dixit eis Pax vobis Ego ſum: nolite timere. Cōturbati vero et cōterriti: exiſtimabant ſe ſpiritū videre Et dixit eis. Quid turba ti eſtis: ⁊ cogitationes aſcendūt in corda veſtra. Videte man⁹ meas ⁊ pedes meos: q2 ego ipſe ſum. Palpate ⁊ videte: q2 ſpūs carnē ⁊ oſſa nō habet/ſicut me videtis habere Et cū hoc dixiſſet: oſtendit eis manus ⁊ pedes Adhuc aūt illis nō credētibus: et mirātibus pre gaudio/dixit. Habetꝫ hic aliquid qđ māducet̃? At illi obtulerūt ei partē piſcis aſſi: et fauum mellis Et cū māducaſſet corā eis ſumēs reliquias dedit eis. Et dixit ad eos. Hec ſūt verba q̄ locutus ſum ad vos: cū adhuc eſſē vobiſcū Qm̄ neceſſe eſt impleri oīa q̄ ſcripta ſūt in lege moyſi ⁊ prophetis ⁊ pſalmis de me. Tūc aperuit illis ſēſū: vt itelligerēt ſcripturas Et dixit eis. Qm̄ ſic ſcriptū eſt: et ſic oportebat pati xp̄m et reſurgere a mortuis die tercia Et p̄dicare in noīe ei⁹ penitētiā et remiſſionē pctōꝝ: in oēs gētes Credo. Offr̄. Intonuit de celo dn̄s ⁊ altiſſim⁹ dedit vocē ſuā et apparuerūt fōtes aquaꝝ allā. Se.

Suſcipe dn̄e preces eccl'e tue redēptionis ſue gr̄a exultātis: vt preſētiū munerꝝ fide ⁊ tue reſurrectiōis credulitate paſcat̃ Qui vi. Cō. Si cōſurrexiſtis cū xp̄o q̄ ſurſū ſūt q̄rite allā vbi xp̄s eſt i dextera dei ſedēs q̄ ſurſū ſūt ſapite alleluya. Poſtcōio.

Sanctificent nos dn̄e q̄s ſumpta myſteria: ⁊ paſchalis obſeruantie ſufficientē nobis tribuat facultatē. P. ¶ Feria. iiij. Offiū

Venite bn̄dicti p̄ris mei/percipite regnū allā: qđ vobꝫ paratū eſt ab origine mūdi allā al. al. P̄s. Cantate dn̄o cāticū nouū: quia mirabilia fecit. Or.

Deus q̄ nos reſurrectionis dn̄ice annua ſolēnitate letificas: cōcede propicius/vt per tp̄alia feſta que agimu⁹/ꝑuenire ad gaudia eťna mereamur. P eundē. Lcō actuū apoſtoloꝝ. iij.

In dieb⁹ illis: Aperiens petrus os ſuū dixit Viri iſraelite: et qui timetis deū audite. Deus abrahā et deus yſaac ⁊ deus iacob: de⁹ patrū noſtroꝝ glorificauit filiū ſuū ieſū quē vos quidē tradidiſtis ⁊ negaſtis ante faciē pylati: iudicāte illo dimitti. Vos aūt ſanctū ⁊ iuſtū negaſtis et petiſtis virū homicidā donari vobis. Auctorē vero vite interfeciſtis quē deus ſuſcitauit a mortuis: cui⁹ nos teſtes ſum⁹ Et nūc fratres ſcio q2 per ignorātiā feciſtis ſicut ⁊ p̄cipes vr̄i. Deus aūt q̄ prenūciauit ꝑ os oīm ꝓphetarū pati xp̄m ſuū: ipleuit ſic Penitemini igit̃ ⁊ ꝯuertimini: vt deleant̃ pctā vr̄a. Gr̄. Hec dies quā fecit dn̄s exultem⁹ ⁊ letemur i ea. V. Dextera dn̄i fecit virtutē dextera dn̄i exaltauit me Allā V. Surrexit dn̄s ⁊ occurrēs mulierib⁹ ait auete tūc acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes ei⁹

Concinat orbis cūct⁹ Seq̄. allā. Votis voce ſolennia. Celebrādo paſchalia. Inſōtū tenera cōgaudeat turma ſacro fōte niuea Spernēs flegetōtis vndas Nos q̄ꝫ lapſas aptem⁹ fibras arte muſica. Voce ſonora modificātes ꝓlis neumata. Voce ſatis tinnula Xp̄s nāq̄ꝫ mitis hoſtia Factus noſtra ob remedia. Crucis pertulit probra. Et iugis vita manens ſubijt letalia. Fellis amara paſſus prelibare pocula. Vulnera ſatꝫ tolerauit dira trāſfixus clauis ⁊ lācea. Sic patiendo mala gerens noſtra deſcendit ad yma tartara. Hoſtis ātiq̄ quo deſtringens arma reuehit potēs ampla ouādo trophea. Hicq̄ deuicta moꝛte ac reſūpta carne reſurgit victoꝛ die in tercia. Unde iam iocūdas ipſi canamus odas Per quē nobis vita plauſit eterna et celi clara nobis pateſcit aula cui ſit laus p̄clara. S. ioh xxi.

IN illo tp̄e Manifeſtauit ſe iterū ieſꝰ diſcipulis ſuis ad mare tiberiadis maifeſtauit aūt ſic. Erāt aūt ſimul ſymon petrꝰ et thomas qui dicit̄ didimꝰ: ⁊ nathanael qui erat a chana galilee et filij zebedei/ ⁊ alij ex diſcipulis eius duo. Dixit eis ſymon petrꝰ Vado piſcari. Dicūt ei. Venimꝰ et nos tecū. Et exierūt ⁊ aſcēderūt in nauī: ⁊ illa nocte nichil pꝛēdiderūt. Mane autē facto: ſtetit ieſus in littoꝛe/ nō tamen cognouerūt diſcipuli qꝛ ieſus eſt Dixit ergo eis ieſus. Pueri: nūqd pulmētariū habetis? Reſpōderunt ei. Nō. Dixit eis Mittite i dexteram nauigij rethe: et inuenietis Miſerūt ergo rethe: et iā nō valebāt illud trahē pꝛe multitudie piſciū Dixit ergo diſcipulus ille quē diligebat ieſus petro. Dñs eſt Symon petrus cū audiſſet qꝛ dñs eſt: tunica ſuccinxit ſe (erat eni nudus) et miſit ſe in mare. Alij aūt diſcipuli: nauigio venerūt. Non eni longe erāt a terra: ſed quaſi cubitis ducentis trahētes rethe piſciū Ut ergo deſcēderūt in terrā: viderūt pꝛunas poſitas et piſcē ſuppoſitū et panē Dixit eis ieſꝰ Afferte de piſcibus q̄s pꝛēdidiſtis nūc Aſcēdit ſymō petrꝰ: et traxit rethe in terrā plenū magnis piſcibꝰ centūquiquagintatribꝰ Et cū tanti eſſent: nō eſt ſciſſū rethe Dixit eis ieſus Venite pꝛandete Et nemo audebat diſcūbentiū interrogare eū: tu quis es. ſcientes qꝛ dñs eſt Et venit ieſus et accepit panē et dedit eis: ⁊ piſcē ſimilit̄. Hoc iā tercio manifeſtatꝰ eſt ieſus diſcipulis ſuis: cū reſurrexiſſet a moꝛtuis.

Credo. Offr. Poꝛtas celi apuit dñs ⁊ pluit illis māna vt ederēt panē celi dedit illis: panē āgeloꝝ manducauit homo allā. Secreta

SAcrificia dñe paſchalibus gaudijs imolata nobis tue ꝓpiciatiōis munꝰ obtineāt: qbꝰ eccſa tua mirabiliter paſcit̄ ⁊ nutrit̄. P. Cō. Xp̄s reſurgēs ex moꝛtuis iā nō moꝛitur moꝛs illi vltra nō dñabit̄ allā allā. Poſtcō.

AB omni nos dñe q̄s vetuſtate purgatos: ſacramēti tui venerāda perceptio in nouā transferat creaturam. Per dñm.

¶ Feria quinta. Ad miſſā. Offm.

Victricē manū tuā dñe laudauerūt pariter allā: qꝛ ſapiētia aperuit os mutum ⁊ linguas infātiū fecit diſertas allā allā. ℣. Cōfitemini dño qm̄ bonꝰ quoniā in ſeculū mia eius. Or.

DEus qui diuerſitatē gētiū in cōfeſſione tui nominis adunaſti: da vt renatis fonte baptiſmatis/ vna ſit fides mentiū et pietas actionum. Per dominū

Lectio actuum apoſtoloꝝ. viij.

IN diebus illis Angelus dñi locutus eſt ad philippum dicens. Surge ⁊ vade cōtra meridianum ad viā que deſcendit ab hieruſalē in gazam hec eſt deſerta. Et ſurgens abijt Et ecce ethiops eunuchus potēs cādacis regine ethiopũ qui erat ſuper oẽs gazas eiꝰ venerat adorare in hieruſalẽ: et reuertebatꝛ ſedens ſup currũ ſuũ/legenſq; yſaiã ꝓphetam. Dixit aũt ſpũs philippo Accede: et adiunge te ad currũ iſtum Accurrẽs aũt philippus: audiuit eũ legentẽ yſaiã ꝓphetã/et dixit Putaſne intelligis que legis? Qui ait Et quõ poſſũ itelligẽ: niſi aliqs oſtẽderit michi Rogauitq; philippũ vt aſcenderet: ⁊ ſederet ſecũ. Locꝰ aũt ſcripture quã legebat: hic erat. Tanq̃ ouis ad occiſionẽ ductus eſt: et quaſi agnꝰ corã tondẽte ſe ſine voce / ſic nõ aperuit os ſuũ In huĩlitate iudiciũ eius ſublatũ eſt. Generationem eiꝰ qs enarrabit: qm̃ tolletꝛ de terra vita eiꝰ. Reſpõdẽs aũt eunuchus: philippo dixit. Obſecro te de quo ꝓpheta dicit hoc: de ſe/an de alio aliquo? Aperiens autem philippus os ſuum /⁊ incipiẽs a ſcriptura iſta: euangelizauit illi ieſũ. Et dũ irẽt per viã: venerũt ad quãdã aquã. Et ait eunuchꝰ. Ecce aqua. Quis ꝓhibet me baptizari? Dixit aũt philippus Si credis ex toto corde licet Et reſpõdens ait. Credo filiũ dei: eſſe ieſũ xp̃m Et iuſſit ſtare currũ: ⁊ deſcẽderũt vterq; in aquã philippus et eunuchus/et baptizauit eum. Cũ autẽ aſcendiſſent de aqua: ſpũs dñi rapuit philippũ/⁊ amplius nõ vidit eũ eunuchꝰ. Ibat aũt per viã ſuã gaudẽs: philippꝰ autẽ inuentus eſt in azoto. Et pertranſiens euangelizabat ciuitatibus cũctis: donec veniret ceſarẽã nomẽ dñi noſtri ieſu xp̃i. ℟. Hec dies quã fecit dñs exultemꝰ et letemur in ea. ℣. Lapidẽ quem reprobauerũt edificantes hic factus eſt in caput anguli: a dño factum eſt iſtud / et eſt mirabile in oculis noſtris. nõ repetatꝛ gr. Allã. ℣. In die reſurrectiõis mee dicit dñs precedã vos in galileã

DIc nobis quibus Sequẽ. etheris noua Cuncto mũdo nũcians gaudia. Noſtrã rurſus viſitans patriã Reſpondens placido vultu: clara voce dicit alleluya. Angelus michi de chriſto indicauit pia miracula. Reſurrexiſſe dominũ ſyderum cecinit voce laudãda. Mox ergo pẽnas volucris vacuas dirigens leta per auras Rediit famulis ⁊ dixit vacuatã legem veterẽ et nouam regnare gratiã. Itaq; plaudite famuli voce clara chriſtus hodie redemit nos a morte dira. Pater filium tradidit ſeruis vt interimerent pro ſalute nr̃a Spõte ſubiit filius mortem vt nos redimeret morte ab eterna. Nũc requiẽ rapere licet oĩbꝰ ⁊ vita frui ꝑpetua Nũc colite pariter mecũ famuli celebri laude ſãctũ paſcha Xp̃s eſt pax nr̃a. Sc̃dm iohannem. xx.

IN illo tempore: Maria ſtabat ad monumentum foris plorans Dum ergo fleret inclinauit ſe: et ꝓſpexit in monumentũ Et vidit duos angelos in albis ſedentes: vnum ad caput et vnũ ad pedes /vbi poſitũ fuerat corpus ieſu. Dicunt ei illi. Mulier quid ploras? Dixit eis. Quia tulerũt dominũ meũ: et neſcio vbi poſuerũt eũ. Hec cũ dixiſſet conuerſa eſt retrorſũ: et vidit ieſum ſtantẽ et neſciebat quia ieſus eſt Et dixit ei ieſꝰ Mulier quid ploras? Quem queris? Illa exiſtimãs quia ortolanus eſſet: dixit ei. Dñe ſi tu ſuſtuliſti eum dicito michi vbi posuisti eū: ⁊ ego eum tollā. Dixit ei iesꝰ Maria. Cōuersa illa: dixit ei. Rabboni: qđ dicit̄ magister. Dixit ei iesus Noli me tāgere: nōdū eni ascēdi ad patrē meū. Vade aūt ad frēs meos et dic eis. Ascēdo ad patrē meū et patrē vestrū: deū meū ⁊ deū vr̄m Venit ergo maria magdalene ānūciās discipulis: qꝛ vidi dn̄m/ et hec dixit michi. Credo. Offer. In die solennitatis vestre dixit dn̄s inducā vos in terrā fluentē lac et mel alleluya. Secreta

Suscipe q̄s dn̄e mūera pplorū tuoꝝ ꝓpiciꝰ: vt cōfessiōe tui nōis ⁊ baptismate renouati sēpitnā btitudinē cōsequāt̄. Cō. Ppl's acq̄sitiōis ānūciate virtutes eiꝰ allā. q̇ vos de tenebris vocauit i admirabile lumē suū allā

Pꝰcō. Exaudi dn̄e preces nostras: vt redēptiōis nr̄e sacrosancta cōmercia: ⁊ vite nobis conferant presentis auxilium/ et gaudia sēpiterna concilient. P.

¶ Feria sexta. Ad missā. Officiū

Eduxit eos dn̄s in spe allā ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare allā al'. al'. Ps. Attendite popule meus legem meā: inclinate aurē vestrā in verba oris mei. Oratio

Omnipotens sempiterne deus qui paschale sacramentū in reconciliationis humane federe cōtulisti: da mētibus nostris vt qđ professione celebramus imitemur effectu. Per dn̄m nostrum.

Lectō epl'e bt̄i petri apl'i i. iiij. ca.

Carissimi: Xp̄s semel ꝓ peccatis nostris mortuus est/ iustus pro iniustis: vt nos offerret deo mortificatos quidē carne viuificatos aūt spū. In quo ⁊ his qui i carcere ꝯclusi erāt spūaliter veniēs p̄dicauit: q̇ increduli fuerāt aliquādo qn̄ expectabant dei patientiā in diebꝰ noe cū fabricaret archa/ i qua pauci id est octo aīe salue facte sūt per aquā. Qđ et vos nūc similis forme saluos facit baptisma: nō carnis depositio sordiū/ sed cōscientie bone interrogatio i deū. Per resurrectionē dn̄i nostri iesu xp̄i. qui est in dextera dei. Gr. Hec dies quā fecit dn̄s exultemꝰ ⁊ letemur i ea. V. Bn̄dictꝰ qui venit i nōie dn̄i: deꝰ dn̄s ⁊ illuxit nobis. non reuertat̄ gr. Allā. V. Dicite in gentibꝰ: qꝛ dn̄s regnauit a ligno. Sequētia

Victime paschali laudes immolant xp̄iani Agnus redemit oues xp̄s innocēs patri recōciliauit pctōres Mors ⁊ vita duello cōflixere mirādo dux vite mortuus regnat viuꝰ. Dic nobis maria qđ vidisti in via? Sepulchrū xp̄i viuētis ⁊ gloriā vidi resurgētis Angelicos testes sudariū ⁊ vestes. Surrexit xp̄s spes nr̄a precedet vos i galileā Credēdū est magis soli marie veraci q̄ iudeorū turbe fallaci. Scimus xp̄m surrexisse a mortuis vere tu nobis victor rex miserere. S. math xxviij

In illo tp̄e Vndecī discipuli abierūt in galileā: in mōtē vbi cōstituerat illis iesꝰ Et vidētes eū adorauerūt: quidā aūt dubitauerūt. Et accedens iesus: locutus est eis dicens. Data est michi oīs potestas in celo: et i terra Euntes ergo docete oēs gentes: baptizantes eos in nōie patris ⁊ filij et spūssācti. Docētes eos seruare oīa: quecūq₃ mādaui vobis Et ecce ego vobiscū sū oībꝰ diebus: vsq₃ ad cōsūmationē seculi.

Credo. Offer. Erit vobꝫ hec dies memorialis allã ⁊ diẽ feſtũ celebrabitis ſolẽnẽ dño i ꝓgenies vr̃as legitimũ ſẽpiternũ diẽ allã al. al. Sẽ.

Hoſtias q̃s dñe placat⁹ aſſume: quas ⁊ ꝓ renatoꝝ expiatione peccati deferim⁹: ⁊ ꝓ acceleratione celeſtis auxilij. ꝑ. Cõ. Data eſt michi oĩs p̃tãs in celo ⁊ i terra allã euntes docete oẽs gẽtes baptizãtes eos in nõie patris ⁊ filij et ſpiritusſancti allã allã. Poſtcõio.

Deus qui adoptionis tue ſobolem peccatoꝝ remiſſione genuiſti: da vt cũcti fideles tui veraciter apprehẽdãt/ que preſentibus ſuſceperũt ſacramẽtis. Per.

¶ Sabbato. Ad miſſã. Officiũ.

Eduxit dñs ppl'm ſuũ in exultatione allã. et electos ſuos in leticia allã al. ꝑ. Cõfitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius: annũciate inter gentes opera eius. Or.

Concede q̃s oĩs deus: vt q̃ feſta paſchalia venerãdo egim⁹: per hec cõtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dñm.

Lectio ep̃le beati petri ap̃li. i. ij.

Cariſſimi: Deponẽtes igit̃ oẽm maliciã: et oẽm dolũ et ſimulationes et inuidias ⁊ oẽs detractiones/ ſicut modo geniti infãtes rationabiles ⁊ ſine dolo lac cõcupiſcite vt in eo creſcatis i ſalutẽ. Si tamen guſtatis: q̃m dulcis eſt dñs Ad quẽ accedẽtes lapidẽ viuũ ab hoĩbus quidẽ reprobatũ: a deo aũt electũ et honorificatũ. Et ipſi tanq̃ lapides viui ſuperedificamini domos ſpirituales: ſacerdotiũ ſãctũ/ offerre ſpirituales hoſtias acceptabiles deo/ per ieſũ xp̃m. Propter qḋ cõtinet ſcriptura. Ecce ponã in ſyon lapidẽ ſũmũ angularẽ probatũ electũ precioſũ: et oĩs qui crediderit in eũ nõ cõfũdet̃. Uobis igit̃ honoꝝ credentibus: nõ credentibus aũt lapis quẽ reprobauerũt edificãtes: hic factus eſt in caput anguli. et lapis offenſionis ⁊ petra ſcãdali his qui offendũt verbo/ nec credunt in quo et poſiti ſunt Uos aũt eſtis genus electũ regale ſacerdotiũ/ gens ſãcta popul⁹ acq̃ſitionis: vt virtutes annũcietis ei⁹ qui de tenebris vos vocauit in admirabile lumẽ ſuũ Qui aliquãdo nõ pp̃ls dei: nũc aũt populus dei. Et q̃ nõ ꝯſecuti mĩam nũc aũt mĩam cõſecuti.

Duo pueri in ſuppellicijs i pulpito dicãt. Allã. ꝟ. Hec dies quã fecit dñs exultemus et letemur in ea. nõ repetat̃ allã. poſt ſuũ ꝟſũ. q̃n duo allã. habentur. ſed ſcdm alleluya ſemꝑ repetat̃ poſt ſuũ ꝟſũ. ſimiliter fiat quãdo vnũ ſolum allã. habet̃. Deinde alij duo pueri ad gradũ chori i ſuppellicijs cãtẽt hoc Allã. ꝟ. Laudate pueri dñi: laudate nomẽ dñi. et finiat̃ a choro: ſtatĩ ſequat̃ alt⁹ ꝟ⁹ ab eiſdẽ pueris. ꝟ. Sit nomen dñi benedictũ ex hoc nũc ⁊ vſq; i ſclm. ſimiliter finiat̃ a choro. Deinde repetatur. Alleluya. ſine neuma. Sequentia.

Mane prima ſabbati ſurgẽs dei filius noſtra ſpes ⁊ gloria. Victo rege ſceleris redijt ab inferis cũ ſũma victoria Cui⁹ reſurrectio oĩ plena gaudio ꝯſolatur oĩa. Reſurgẽtis itaq; maria magdalene facta eſt p̃nũcia ferens xp̃i fratrib⁹ eius morte triſtibus expectata gaudia O beati oculi quibus regẽ ſeculi morte iã depoſita p̃ma eſt intuita. Hec eſt illa femina cui⁹ cũcta crimina ad chriſti veſtigia eius lauit gratia Que dñ plorat et mẽs orat facto clamat qđ cor amat ieſũ ſup oĩa Nõ ignorat quẽ adorat quid precetur ſed delet qđ mẽs timet conſcia O maria mater pia ſtella maris appellaris operũ per merita Matri xp̄i coequata dũ fuiſti ſic vocata ſed honore ſubdita. Illa mũdi īperatrix iſta beata peccatrix leticie p̄mordia fuderunt in eccl'ia. Illa eni fuit porta per quẽ fuit lux exorta hec reſurgẽtis nũcia mũdũ replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena apđ xp̄m chorꝫ iſtũ clementer cõſilia. Ut fons ſũme pietatis q̄ te lauit a peccatis ſeruos ſuos atq̄ tuos mũdet data venia. Amen dicant oĩa. Scđm iohannẽ. xx. ca

IN illo tp̄e Una ſabbati maria magdalene venit mane cũ adhuc tenebre eſſent ad monumentũ: et vidit lapidẽ ſublatũ a monumẽto. Cucurrit ergo ⁊ venit ad ſymonẽ petrũ: ⁊ ad aliũ diſcipulũ quem diligebat ieſus/ et dixit eis. Tulerũt dñm meum de monumẽto: ⁊ neſcio vbi poſuerũt eũ. Exijt ergo petrus et ille ali⁹ diſcipulus: et venerũt ad monumentũ. Currebãt aũt duo ſimul et ille alius diſcipul⁹ precucurrit citius petro/ ⁊ venit prior ad monumentũ Et cũ ſe inclinaſſet: vidit lintheamina poſita/ nõ tamẽ introiuit Uenit ergo ſymõ petr⁹ ſequẽs eũ: ⁊ ītroiuit in monumẽtũ. Et vidit lintheamĩa poſita ⁊ ſudariũ qđ fuerat ſup caput ei⁹ nõ cũ lintheamib⁹ poſitũ/ ſꝫ ſeparati īuolutũ ī vnũ locũ Tũc ergo ītroiuit ⁊ ille diſcipul⁹ q̄ venerat p̄mus ad monumẽtũ: et vidit et credidit. Nondũ eni ſciebãt ſcripturas: q2 oportebat eum a mortuis reſurgere. Credo. Offr. Benedict⁹ q̄ venit ī noīe dñi: bñdiximus vobis de domo dñi de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis allā allā. Secreta.

COncede q̄s dñe ſẽper nos p hec miſteria paſchalia gratulari: vt cõtinua noſtre reparationis opatio: ꝑpetue fiat nobis cauſa leticie. Per. Cōio. Omnes qui in chriſto baptizati eſtis chriſtum induiſtis alleluya. Poſtco.

REdemptionis noſtre munere vegetati q̄s domine: vt hoc perpetue ſalutis auxilio fides ſẽper vera proficiat. Per do.

¶ Dñica in oct. paſche. Officiũ.

REſurrexi ⁊ adhuc tecũ ſũ allā. poſuiſti ſup me manũ tuā allā mirabilis fctā eſt ſciẽtia tua allā al. ꝑ. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meā ⁊ reſurrectionẽ meā. Glia. Or. Deus q̄ hodierna. vt ſ. in die paſche/ ⁊ nulla fiet memoria de dñica. Ep'la. Expurgate vet⁹. quere ſupra ī die paſche. Loco gr. dicit Allā. v. Paſcha noſtrũ īmolatus eſt xp̄s. Scđm Allā. v. Angel⁹ dñi deſcẽdit de celo ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ ⁊ ſedebat ſup eũ. Seq̄.

LAudes ſaluatori voce modulemus ſupplici. Et deuotis melodijs celeſti dño iubilem⁹ meſſie. Qui ſeipſũ exinaniuit vt nos p̄ditos liberaret hoĩes. Carne gloriā deitatis occulẽs Pãnis tegit in preſepe miſerãs precepti tranſgreſſorẽ pulſũ patria paradiſi nudulũ. Ioſeph marie ſymeoni ſubdit. Circuncidit ⁊ legali hoſtia mundat vt pctõr nr̄a qui ſolet relaxare crimĩa Serui ſubiit man⁹ baptizãdus ⁊ ꝑfert fran des tentatoris fugit perſequentiū lapides. Famē patit dormit et triſtat ac lauat diſcipulis pedes deꝰ hō ſūmus hūilis. Sed tū inter hec/abiecta corporis Eius deitas nequaq̄ quiuit latere ſignis varijs ⁊ doctrinis pdita. Aquā nuptijs dat saporis vini. Cecos oculos claro luce veſtiuit / leprā luridā tactu fugat placido. Putres ſuſcitat mortuos mēbraq; curat debilia Fluxū ſāguinis cōſtrinxit ⁊ ſaturauit quinq; de panibus quina milia. Stagnū peragrat fluctuās ſeu ſiccū littus vētos cedat. Linguā reſerat cōſtrictā recludit aures priuatas vocibus/febres depulit. Poſt hec mira miracula taliaq;. Sponte ſua cōprehēdit et dānat. Et ſe crucifigi nō deſperit. Sz ſol eiꝰ mortē nō aſperit Illuxit dies quā fecit dñs. Hoſtē deuaſtās ⁊ victor ſuis apparēs dilectoribꝰ viuꝰ. Primo marie dehic aplis. Docēs ſcripturas cor aperiens vt clauſa de ipſo reſerarēt. Fauēt igit reſurgenti xp̄o cūcta gaudijs. Flores ſegetes rediuiuo fructu vernāt. Et volucres gelu triſti terſo dulce iubilāt. Lucēt clarius ſol et luna morte chriſti turbida Tellus herbida reſurgēti xp̄o plaudit q̄ tremula eiꝰ morte ſe caſurā nūciat. Ergo die iſta exultemꝰ qua nobis viā vite reſurgēs patefecit ieſus. Aſtra ſolū mare iocūdētur et cūcti gratulentur in celis ſpiritales chori trinitati. Euāg.

Offr. Secreta. vtz. in die paſche Infra canonem. Cōmunicātes. et Hanc igitur oblatio. Cetera oīa ſicut in die paſche dicuntur.

¶ Miſſa dominicalis per ebdomadam dicitur. Officium.

Quaſi modo geniti infātes allā. rationabiles ſine dolo lac cōcupiſcite allā allā allā. Ps. Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob. Nō dicit Gl'ia i ex. i ferijs p totū annū qñ de fer. agit. nec. Ite miſſa eſt. Or.

Preſta q̄s oīps deꝰ. vt q paſchalia feſta peregimus: hec te largiente moribus ⁊ vita teneamus. Per dn̄m. In oībus ferijs paſche tpe/⁊ in oībus feſtis triū lec. ſine regimine chori/dicūt tres collecte ſicut in prima dñica aduentus dñi prenotatū eſt.

¶ Lectō epl'e btī iohis apli. i. v. c

Chariſſimi: Omne qd natum eſt ex deo vincit mūdū. Et hec eſt victoria q̄ vincit mundū: fides noſtra. Quis eſt aūt q vincit mūdū: niſi q credit qm̄ ieſus eſt filius dei? Hic eſt q venit per aquā et ſanguinē: ieſus xp̄s. Nō in aqua ſolū: ſed in aqua ⁊ ſanguine. Et ſpūs eſt qui teſtificat qm̄ xp̄s eſt veritas. Qm̄ tres ſūt qui teſtimoniū dāt in celo: pater verbū/et ſpūſſanctus. et hi tres vnū ſūt. Et tres ſūt qui teſtimoniū dāt in terra: ſpūs aqua ⁊ ſāguis/et hi tres vnū ſunt. Si teſtimoniū hoim accipimus: teſtimoniū dei maius eſt Qm̄ hoc eſt teſtimoniū dei quod maiꝰ eſt qz teſtificatus eſt de filio ſuo. Qui credit in filiū dei: habet teſtimoniū dei in ſe. In loco gr. dicatur hoc. Allā. V. Poſt dies octo ianuis clauſis: ſtetit ieſus i medio diſcipulorꝝ ſuorꝝ ⁊ dixit pax vobis. Allā. V. Angelus dñi deſcēdit de celo et accedēs reuoluit lapidē ⁊ ſedebat ſup eū. Allꝰ V. Reſpōdēs aūt āgelꝰ dixit mulieribꝰ quē q̄ritꝫ/ille aūt dixerūt/ieſū nazarenū. Iſti duo v̄ dñr ꝑ ebdō. alternis vicibus: ita tn̄ ꝙ v̄. Rñdeꝭ p̄mo dr̄ qn̄ de feria agit᷑ Et ſi nulla feria per hāc ebdo. ad hoc vacauerit/tūc vltimus v̄. eo āno oīno pretermittat᷑. Et notandū eſt ꝙ oī die per hoc idē tp̄s dicunt᷑ duo Allā. ad miſſā de q̄cūq; fiat ſeruitiū/exceptis vigilijs paſche/aſcēſiōis/⁊ pēth. ⁊ niſi in miſſis q̄ in ꝓceſſiōe dñr ¶ Sc̄d̄m iohēm. xx

IN illo tp̄e: Cū eſſet ſero die illo vna ſabbatoꝝ/⁊ fores eſſent clauſe vbi erāt diſcipuli cōgregati ꝓpter metū iudeoꝝ: venit ieſus ⁊ ſtetit in medio/et dixit eis. Pax vobis. Et cū hoc dixiſſet: oſtēdit eis manus ⁊ latus Gauiſi ſunt ergo diſcipuli: viſo dño Dixit ergo eis iterū Pax vobis. Sicut miſit me pater: ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixiſſet: inſufflauit ⁊ dixit eis Accipite ſpiritū ſanctū: quoꝝ remiſeritis pctā /remittunt᷑ eis. Et quoꝝ retinueritis: retenta ſunt. Thomas autē vnus ex duodecim qui dicit᷑ didimus: nō erat cū eis quādo venit ieſus Dixerūt ergo ei alij diſcipuli. Vidimus dñm. Ille autē dixit eis. Niſi videro in manibꝰ eius fixurā clauoꝝ/⁊ mittā digitū meum in locū clauoꝝ/et mittā manū meā in latus eiꝰ: nō credā. Et poſt dies octo iteꝝ erant diſcipuli eius itus: et thomas cū eis Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit i medio ⁊ dixit eis. Pax vobis Deinde dixit thome. Infer digitū tuū huc/⁊ vide manꝰ meas/et affer manū tuā ⁊ mitte in latꝰ meū et noli eſſe incredulus ſed fidelis Reſpondit thomas: et dixit ei. Dñs meus: et deus meus. Dixit ei ieſꝰ Qꝛ vidiſti me thoma credidiſti: bti q̄ nō viderūt/⁊ crediderūt. Multa q̄dē ⁊ alia ſigna fecit ieſus in cōſpectu diſcipuloꝝ ſuorū: q̄ nō ſūt ſcripta in libro hoc. Hec aūt ſcripta ſūt vt credatis: qꝛ ieſꝰ eſt xp̄s filiꝰ dei Et vt credētes vitam habeatis: in noīe eius

Offr̄. Angelus dñi deſcendit de celo et dixit mulieribus: quē q̄ritis ſurrexit ſicut dixit allā Secꝛ.

SUſcipe munera dñe q̄s exultātis eccleſie: et cui cauſā tāti gaudij cōtuliſti: perpetuū fructū cōcede leticie. Per dñm. Cōio Mitte manū tuā et cognoſce locū clauoꝝ allā. et noli eſſe incredulus ſed fidelis allā al. Poſtcō.

QUeſumus dñe deus noſter vt ſacroſācta miſteria que pro reparationis noſtre munimine cōtuliſti: et preſens nobis remediū eſſe facias et futurū. Per

¶ feria. iiij. Ad corinthios. i.xv

FRatres Si xp̄s predicat᷑ ꝙ reſurrexerit a mortuis: quomodo quidā dicunt in vobis q̄m reſurrectio mortuoꝝ nō eſt? Si autē reſurrectio mortuoꝝ nō eſt: neq; xp̄s reſurrexit. Si autē xp̄s nō reſurrexit: ianis eſt p̄dicatio noſtra /inanis eſt et fides veſtra Inuenimur autem et falſi teſtes dei q̄m teſtimoniū diximus aduerſus deum/ꝙ ſuſcitauerit chriſtum: quē nō ſuſcitauit ſi mortui nō reſurgūt. Nā ſi mortui nō reſurgūt: neq; xp̄s reſurrexit. Qđ ſi xp̄s non reſurrexit: vana eſt fides veſtra. Adhuc eni eſtis in peccatis veſtris Ergo et qui dormierunt in chriſto: perierunt. Si in hac vita tantū in xp̄o ſperantes ſumus: miſerabiliores ſumꝰ oībus hoībus. Nūc aūt xp̄s reſurrexit a mortuis: primitie dormientiū. Qm̄quidē per hoīem mors: ⁊ per hoīem reſurrectio mortuorū Et ſicut in adam oēs moriūtur: ita et in xp̄o oēs viuificabuntur Unuſquiſq; autē in ſuo ordine. Per ieſum chriſtum dominū noſtrum Secundum marcum. xvi.

In illo tp̄e: Surgens ieſus mane prima ſabbati: apparuit primo marie magdalene/de qua eiecerat ſeptē demonia Illa vadens nūciauit his qui cū eo fuerant: lugētibus et flentibus At illi audientes qꝛ viueret ⁊ viſus eſſet ab ea: nō crediderunt. Poſt hec autē duobꝰ ex his ambulantibus: oſtēſus eſt in alia effigie eūtibus in villā Et illi euntes nūciauerūt ceteris: nec crediderūt illis

¶ Feria ſexta. Ad hebreos xiij.

Fratres: Obedite ꝑpoſitis vr̄is: et ſubiacete eis. Ipſi eni ꝑuigilāt q̄ſi rationē ꝓ aīabꝰ vr̄is reddituri: vt cū gaudio hoc faciāt ⁊ nō gemētes. Hoc eni nō expedit vobis: orate ꝓ nobis Cōfidimus eni qꝛ bonā cōſcietiā habemus in oībꝰ bene volētes ꝯuerſari Amplꝰ autē deprecor vos hoc facere: quo celeriꝰ reſtituar vobꝫ Deꝰ autē pacꝫ q̄ eduxit de mortuis paſtorē magnū ouiū in ſāguine teſtamēti eterni dn̄m nr̄m ieſū xp̄m aptet vos i oī ope bono: vt faciatis volūtatē eiꝰ faciēs in vobis qđ placeat corā ſe per ieſū chriſtū cui eſt gloria: in ſecula ſeculorū amen. Secūdum matheū. xxviij

In illo tp̄e: Exierunt mulieres de monumēto cū timore ⁊ gaudio magno: currētes nūciare diſcipulis eius Et ecce ieſꝰ occurrit illis dicens. Auete. Ille autē acceſſerūt ⁊ tenuerūt pedes eiꝰ: ⁊ adorauerūt eū Tūc ait illis ieſus Nolite timere Ite/nūciate fratribꝰ meis vt eāt i galileā: ibi me videbūt Que cū audiſſēt: ecce qdā de cuſtodibꝰ venerūt i ciuitatē/⁊ nūciauerūt principibꝰ ſacerdotū oīa q̄ fctā fuerāt Et ꝯgregati cū ſenioribꝰ cōſilio accepto: pecuniā copioſā dederūt militibus dicētes Dicite qꝛ diſcipli eiꝰ nocte venerūt: ⁊ furati ſūt eū nobis dormiētibꝰ. Et ſi hoc auditū fuerit a preſide: nos ſuadebimus ei/⁊ ſecuros vos faciemꝰ. At illi accepta pecunia: fecerūt ſicut erāt edocti. Et diuulgatū eſt vbū iſtđ apđ iudeos: vſq; in hodiernū diē

¶ Sciēdū eſt ꝙ i oī feſto cū reg. cho. ab oc. paſ. vſq; ad aſcē. dn̄. ſm̄ Allā. erit vnū de ſupſcriptis: dictis qbꝰ reincipiant: ⁊ ſūt nouē i numero Allā. ℣. Mane nobiſcū dn̄e qꝛ declinata eſt iā dies ad veſper. Allā. ℣. Oportebat pati xp̄m et reſurgere a mortuis: ⁊ ita itrare i gl̄iam ſuā. Allā. ℣. Xp̄s reſurgēs ex mortuis iā nō morit: mors illi vltra nō dn̄abit. Allā. ℣. Surrexit altiſſimꝰ de ſepulchro: qui ꝓ nobis pependit in ligno. Allā. ℣. Surrexit xp̄s ⁊ illuxit ppl'o ſuo: quē redemit ſe de ſāguine ſuo. Allā. ℣. Xp̄s mortuꝰ eſt ꝓpter delicta nr̄a: ⁊ ſurrexit ꝓpter iuſtificationē noſtrā. Allā. ℣. Surgēs ieſꝰ dn̄s noſter ſtetit in medio diſcipulorū ſuorū et dixit pax vobis Allā. ℣. Surrexit dn̄s ⁊ occurrēs mulieribus ait auete. tūc acceſſerūt et tenuerūt pedes eius. Allā. ℣. In die reſurrectiōis mee dicit dn̄s ꝑcedā vos i galileā. Si i hac dn̄ica vel in ſequētibꝰ fiat ſeruitiū de aliquo feſto cū regie. chori tūc ad miſſā ſcdm Allā. non erit de dñica/ſed vnū erit de nouē p̄dictis per ordinē. ¶ Dñica ſcđa poſt paſcha/hac die ⁊ oībus dñicis dieb⁹ vſq; ad aſceñ. dñi dicit᷑ miſſa de reſurrectione ſicut ī die paſche preter grđ. et **Cōicantes** et **Hācigitur.** ſed nulla fiat memoria de dñica. ad miſſā de reſurrectione. ⁊ ſemper dr̄ ſequēn. **Victime paſchali.** Et ſi feſtū alicuius ſcti cū regie chori ī dñica euenerit: tunc de ſctō dicitur miſſa. et memoria de reſur. ſʒ nō de dñica ¶ Notādū eſt q̄ in oībus dñicis a paſcha vſq; ad aſceñ. erit p̄mū Allā. ꝟ. **Paſcha noſtrū.** et ſcđm Allā. de ſua dñica ſcʒ qđ plus facit mētionē de reſur. qđ ē vltimū Et ſemꝑ infra p̄dictū tp̄s de quocūq; dr̄ miſſa/fiat memoria de reſur. cū hac orōe. **Deus qui ꝑ vnigenitū.** niſi in inuētiōe ſcte crucis. Miſſa vero dñicalis ꝑ ebdo. dr̄ cū p̄fatiōe quotiđ. Et ſi nulla feria per ebdo. vacauerit a feſto tūc in dñica in capitulo dicitur miſſa dñicalis ebdo. ſcđe. Offm̄.

Miſericordia dñi plena eſt t̄ra allā. verbo dei celi firmati ſūt allā al. ꝟ. Exl̄tate iuſti ī dño: rectos decet collaudatio. Oratio

Deus q̄ in filij tui hūilitate iacentē mūdū erexiſti: fidelibus tuis perpetuā cōcede leticiā: vt quos perpetue mortis eripuiſti caſib⁹: gaudijs facias ſempiternis ꝑfrui. Per eūdē do. Lectio ep̄le btī petri apl̄i. i. ij. ca.

Chariſſimi: Xp̄s paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquēs exēplū: vt ſequamini veſtigia eius. Qui pctm̄ nō fecit: nec inuētus eſt dol⁹ ī ore eius. Qui cū malediceret: nō maledicebat. Cū pateret᷑ nō cōminabat᷑ Tradebat aūt iudicāti ſe iniuſte q̄ pctā noſtra ipſe ꝑtulit ī corpore ſuo ſuꝑ lignū: vt pctīs mortui iuſticie viuam⁹ cuius liuore ſanati eſtꝫ. Eratis enī ſicut oues errātes: ſʒ cōuerſi eſtꝫ nūc ad paſtorē ⁊ ep̄m aīaꝝ vraꝝ. Allā. ꝟ. Ego ſū paſtor bon⁹ ⁊ cognoſco oues meas ⁊ cognoſcunt me mee. Allā. ꝟ. Surrexit paſtor bonus qui poſuit aīam ſuā pro grege ſuo. Sc̄dm iohannē. x. ca.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtor bonus Bon⁹ paſtor aīaʒ ſuā dat pro ouib⁹ ſuis. Mercenari⁹ aūt ⁊ q̄ nō eſt paſtor cui⁹ nō ſunt oues ꝓprie: videt lupū venientē/ et dimittit oues ⁊ fugit. Et lup⁹ rapit ⁊ diſꝑgit oues. Mercenarius aūt fugit q2 mercenari⁹ eſt: et nō ꝑtinet ad eū de ouib⁹ Ego ſum paſtor bonus. Et cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcūt me mee. Sicut nouit me pr̄: ⁊ ego agnoſco patrē. Et aīam meā pono: ꝓ ouib⁹ meis Et alias oues habeo q̄ nō ſūt ex hoc ouili ⁊ illas oportet me adducere/⁊ vocē meā audiēt. Et fiet vnū ouile: ⁊ vn⁹ paſtor. Offr̄. **Deus me⁹ ad te de luce vigilo et in nomie tuo leuabo manus meas alleluya.** Secreta.

Benedictionē nobis dñe cōferat ſalutarē ſacra ſēꝑ oblatio vt qđ agit myſterio virtute ꝑficiat. ꝑ do. Cō. **Ego ſū paſtor bon⁹ allā: ⁊ cognoſco oues meas et cognoſcunt me mee. allā allā.** Poſtcō.

PReſta nobis oīp̄s et miſericors deus: vt viuificationis tue gratiā cōſequētes: in tuo ſemꝑ munere gloriemur. Per dñz. ¶ Feria quarta. Lectō epyſtole btī petri apoſtoli. i. i. c.

Cariſſimi: Scientes q̄ non corruptibilib⁹ argento vel auro redempti eſtis de vana veſtra ↄuerſatione paterne traditionis: ſed precioſo ſāguine quaſi agni incontaminati ⁊ īmaculati xp̄i. Precogniti quidē ante mūdi cōſtitutionē: manifeſtati autem nouiſſimis tēporib⁹ propter vos qui per ipſū fideles eſtis in deū. Qui ſuſcitauit eū a mortuis et dedit ei gloriā: vt fides veſtra et ſpes eſſet in deo. Animas vr̄as caſtificātes: in obediētia caritatis in fraternitatis amore / ſimplici ex corde attētius inuicē diligite / renati nō ex ſeie corruptibili ſed incorruptibili / per v̄bū dei viui et p̄manētis. Qꝛ oīs caro vt fenū et oīs gloria eius tanq̄ flos feni. Exaruit enī fenū: et flos eius decidit. Verbū autē dn̄i: manet in eternum. Secundum lucā xxiiij.

In illo tp̄e Vna ſabbati valde diluculo venerūt mulieres ad monumentum: portantes que parauerant aromata. Et inuenerunt reuolutū lapidē a monumento: et ingreſſe nō inuenerūt corpus dn̄i ieſu. Et factū eſt dū mēte cōſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſteterūt iuxta illas ī veſte fulgenti. Cū timerent aūt et declinarent vultū in terrā: dixerūt ad illas. Quid queritis viuentē cū mortuis? Non eſt hic: ſed ſurrexit. Recordamini qualiter locutus eſt vobis cū adhuc in galilea eſſet dicens. Quia oportet filium hoīs tradi in man⁹ hominū peccatoꝝ et crucifigi: et tercia die reſurgere. Et rememorate ſunt verboꝝ ei⁹: ⁊ regreſſe a monumento nunciauerūt hec oīa illis vndecim et ceteris omnibus. Erat aūt maria magdalene ⁊ iohanna et maria iacobi: ⁊ cetere q̄ cū eis erant q̄ dicebāt ad apoſtolos hec. Et viſa ſūt ante illos ſicut deliramenta verba iſta: ⁊ nō credebāt illis. Petrus autē ſurgēs cucurrit ad monumētū: et p̄cūbēs vidit lintheamina ſola poſita. Et abijt ſecū mirās: qd̄ factū fuerat. ¶ Fer. vi. Ad romanos. v

Fratres: Sicut per vni⁹ delictū in oēs hoīes in ↄdēnationē: ſic et per vnius iuſticiā in oīs hoīes in iuſtificationē vite. Sicut enī per inobedientiā vni⁹ hoīs p̄ctōres cōſtituti ſūt multi: ita et per vnius obedientiam / iuſti cōſtituūtur multi. Lex autem ſubitrauit: vt abūdaret delictū. Vbi aūt abūdauit delictū ſupabūdauit ⁊ gratia. Vt ſicut regnauit peccatū in mortē: ita et gratia regnet per iuſticiā ī vitā eternam. Per ieſum chriſtum dominum noſtrum. Scd̄m matheū. ix.

In illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſum diſcipuli iohānis dicētes. Quare nos ⁊ pharisei ieiunamus frequēter: diſcipuli aūt tui non ieiunant? Et ait illis ieſus. Nūquid poſſunt filij ſponſi lugere / q̄diu cū illis eſt ſpōſus? Venient autē dies cum auferet ab eis ſponſus: et tunc ieiunabunt. Nemo autem imittit cōmiſſurā pāni rudis: in veſtimentū vetus. Tollet enī plenitudinē eius a veſtimento: et peior ſciſſura fit. Neq̄ mittūt vinū nouum: in vtres veteres. Alioquin rūpunt vtres et vinū effūditur: et vtres pereunt. Sed vinum nouū in vtres nouos mittunt: et ambo conſeruantur. ¶ Miſſa dominicalis ebdomade tercie. Officium.

IUbilate deo oīs terra allā: pſalmū dicite noī ei⁹ allā date gl'iam laudi ei⁹ allā al'. al'. ℣. Dicite deo ꝙ terribilia ſunt opa tua dñe: in multitudine virtutis tue

DEus qui errātibus vt Oꝛ in viā poſſint redire iuſticie veritatis tue lumē oſtendis: da cunctis qui xp̄iana ꝓfeſſione cenſentur: et illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt noī: et ea que ſunt apta ſectari. Per dñm. Lcō epyſtole beati petri apoſtoli. i.ij.ca.

CAriſſimi: Obſecro vos tanq̄ aduenas et peregrinos: abſtinere vos a carnalibus deſiderijs que militāt aduerſus animā. Conuerſationē veſtrā inter gentes habentes bonā: vt in eo quod detractāt de vobis tanq̄ de malefactoꝛib⁹ ex bonis operib⁹ vos cōſiderātes gloꝛificēt deum in die viſitationis. Subiecti igitur eſtote oī hūane creature: propter deū. Siue regi quaſi precellenti: ſiue ducib⁹ tanq̄ ab eo miſſis ad vīdictā malefactoꝝ laudē vero bonoꝝ. Qꝛ ſic eſt volūtas dei: vt bñfaciētes obmuteſcere faciatis īpꝛudētiū hoīm ignoꝛātiā. Quaſi liberi/et nō quaſi velamen habētes malicie libertatē ſed ſicut ſerui dei. Oēs honoꝛate fraternitatē diligite. Dū timete regē honoꝛificate Serui ſubditi eſtote ī oī timoꝛe dñis: nō tm̄ bonis ⁊ modeſtis / ſed etiā diſcolis Hec eſt enī gr̄a. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Allā. ℣. Modicū ⁊ iā non videbitis me dicit dñs: iterū modicū ⁊ videbit̄ me qꝛ vado ad patrē Allā. ℣. Iteꝝ aūt videbo vos ⁊ gaudebit coꝛ vr̄m: ⁊ gaudiū vr̄m nemo tollet a vob; Allā ℣. Surrexit xp̄s q̄ creauit oīa: ⁊ miſert⁹ ē hūano generi In hac ebd̄. ad miſſā in dieb⁹ ꝓfeſtis p̄mū Allā. ſcilz Modicū. dicit̄ ꝑ totā ebd̄ loco gr̄. et alia duo dicunt̄ alternis vicibus ī ferijs ⁊ in feſtis iij. l'. quod etiā in prima ſequēti ebd̄. obſeruandū eſt. ¶ Scd̄m iohānē. xvi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicū et iam nō videbitis me: et iterū modicū et videbitis me/ qꝛ vado ad p̄rem Dixerūt ergo diſcipuli ei⁹ adinuicē. Quid eſt hoc qđ dicit nobis modicū ⁊ nō videbitis me/ ⁊ iterū modicū et videbitis me quia vado ad patrem? Dicebāt ergo. Quid eſt hoc qđ dicit modicū? Neſcimus qđ loquit̄. Cognouit aūt ieſus: qꝛ volebāt eū interrogare / et dixit eis. De hoc q̄ritis inter vos: qꝛ dixi modicū ⁊ nō videbitis me / et iterū modicū ⁊ videbitis me. Amen amen dico vobis: qꝛ ploꝛabitis ⁊ flebitis vos / mūdus aūt gaudebit. Vos autē cōtriſtabimini: ſed triſticia vr̄a vertet̄ in gaudiū. Mulier cū parit triſticiā habet: qꝛ venit hoꝛa eius. Cū aūt peperit puerū: iā nō meminit pꝛeſſure ꝓpter gaudiū / qꝛ natus eſt homo in mūdū Et vos igit̄ nunc quidē triſticiā habetis. Iterū aūt videbo vos: et gaudebit coꝛ vr̄m. Et gaudiū veſtrū nemo tollet a vobis. Offꝝ Lauda aīa mea dñm: laudabo dominū ī vita mea / pſallā deo meo q̄diu ero alleluya Secreta

HIs nobis q̄s dñe myſterijs cōferat̄: q̄ terrena deſideria mitigātes / diſcam⁹ amare celeſtia. P̄ Cō. Modicū ⁊ nō videbitis me allā: iteꝝ modicū ⁊ videbit̄ me qꝛ vado ad patrē allā allā. Poſtcōio

REſpice q̄s dñe populū tuū et quē eternis dignatus es renouare miſterijs: a tēporalib⁹ culpis dignāter abſolue. Per dñm.

¶ Fē.iiij Lcō ep'e.b.ioh.ap'li.i.ij

CAriſſimi: Hec ſcribo vobis vt nō peccetis Sʒ ſi q̄s peccauerit: aduocatū habem⁹ apud patrē ieſum xp̄m iuſtū: et ipſe eſt ꝓpiciatio pro pc̄tis nr̄is. Nō pro noſtris aūt tantū: ſed etiā pro totius mūdi. Et in hoc ſcim⁹ q̄m cognouimus eū: ſi mādata eius obſeruemus Qui dicit ſe noſſe eū ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodit: mendax eſt/⁊ veritas in eo nō eſt Qui autē ſeruat verbū ei⁹: vere ī hoc caritas dei perfecta eſt. In hoc ſcimus: q̄m ī eo ſum⁹/ſi in ipſo ꝑfecti fuerimus Qui dicit ſe in ipſo manere: debet ſicut ille ābulauit et ip̄e ābulare. Cariſſimi nō mādatū nouū ſcribo vobis: ſed mādatū vetus qđ habuiſtis ab īitio Mandatū vetus eſt verbū quod audiſtis. Iterū mādatū nouum ſcribo vobis: qđ eſt verū in ipſo et in vobis. Q̄m tenebre tranſierunt: et lumē verū iā lucet Per ieſum xp̄m: dn̄m noſtrū. S.ioh. iij

IN illo t̄pe Facta eſt queſtio ex diſcipl'is iohis: cū iudeis de purificatione. Et venerūt ad iohānē: et dixerūt ei. Rabbi qui erat tecū trans iordanē/cui teſtimoniū ꝑhibuiſti: ecce hic baptiʒat ⁊ oēs veniūt ad eū. Reſpōdit iohānes: et dixit. Non pōt hō accipere quicꝗ̄: niſi illi datū fuerit de celo. Ipſi vos michi teſtioniū ꝑhibetis qđ dixeri vobis qꝛ ego nō ſū xp̄s: ſed qꝛ miſſus ſū ante illū. Qui habet ſponſam: ſponſus eſt. Amicus aūt ſpōſi q̄ ſtat ⁊ audit eū: gaudio gaudet propter voce ſpōſi. In hoc ergo gaudiū meū īpletū eſt. Illū oportet creſcere: me autē minui. Qui de ſurſū venit ſuꝑ oēs eſt. Qui eſt de terra de terra eſt: ⁊ de t̄ra loquit̄ Qui de celo venit: ſuꝑ oēs eſt Et quod vidit et audiuit hoc teſtat̄: et teſtimoniū eius nemo accipit. Qui aūt acceperit eius teſtimoniū: ſignauit quia de⁹ verax eſt. Quē eni miſit deus: verba dei loquit̄. Nō eni ad menſurā: dat de⁹ ſpiritū. Pater diligit filiū: ⁊ oīa dedit in manu eius Qui credit in filiū: habet vitā eternā Qui aūt incredulus eſt filio: non videbit vitā: ſed ira dei manet ſuper eū.

¶ Fē.vi. Ad theſſalonicenſes. v

FRatres Oēs enim vos filij lucis eſtis: et filij dei. Non ſumus noctis: neqꝫ tenebraꝝ. Igitur nō dormiamus ſicut ⁊ ceteri: ſed vigilem⁹ et ſobrij ſimus Qui eni dormiūt: nocte dormiūt. Et q̄ ebrij ſunt: nocte ebrij ſunt. Nos aūt qui diei ſum⁹ ſobrij ſim⁹: induti loricā fidei et caritatis/⁊ galeam ſpē ſalutis. Q̄m nō poſuit de⁹ nos in irā: ſed in acq̄ſitionē ſalutis. Per dn̄m noſtrū ieſū xp̄m qui mortuus eſt pro nobis: vt ſiue vigilemus ſiue dormiamus ſimul cū illo viuamus Propter qđ cōſolamini inuicē: et edificate alterutrū. In chriſto ieſu: domino noſtro Secundū iohannem. xij.

IN illo t̄pe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Ego lux in mūdū veni: vt oīs qui credit in me/in tenebris non maneat. Et ſi quis audierit verba mea ⁊ nō cuſtodierit ea: ego nō iudico eū. Nō eni veni vt iudicē mūdū: ſed vt ſaluificem mundū. Qui ſpernit me et nō accipit verba mea: habet qui iudicet eū. Sermo quē locutꝰ ſū ille iudicabit eū in nouiſſimo die Quia ego ex meipſo non ſum locutus: ſed qui miſit me pater ipſe michi mādatū dedit quid dicam aut quid loquar Et ſcio qꝛ mandatū eiꝰ: vita eterna eſt. Que ergo ego loquoꝛ: ſicut dixit michi pater/ſic loquoꝛ. ¶ Miſſa dñicalis ebdo. quarte poſt paſcha. Offi.

Cātate dño cāticū nouū allā qꝛ mirabilia fecit dñs allā: āte cōſpectū gētiū reuelauit iuſticiā ſuā allā al. Ps. Saluauit ſibi dextra eiꝰ: ⁊ bꝛachiū ſc̄tū eiꝰ. Or.

Deus qui fideliū mētes vnius efficis volūtatis: da populis tuis id amare quod p̄cipis id deſiderare quod pꝛomittis: vt inter mūdanas varietates ibi noſtra fixa ſint coꝛda/ vbi vera ſūt gaudia. Per dominū. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli. i. cap.

Cariſſimi: Omne datū optimū et omne donū perfectū deſurſū eſt deſcēdēs a patre luminū: apd̄ quē nō eſt trāſmutatio/ nec viciſſitudis obūbꝛatio Volūtarie eni genuit nos v̄bo veritatis: vt ſimus initiū aliqd̄ creature eius. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit aūt ois hō velox ad audiendū: tardus autē ad loquēdum/et tardus ad iram. Ira eni viri: iuſticiā dei nō opat̃. Pꝛopt̃ qd̄ abiiciētes oēm imūdiciam et abūdātiā malicie: in māſuetudine ſuſcipite inſitū verbū. Quod poteſt ſaluare: aīas vr̄as. Allā. V. Vado ad eū q̄ miſit me: ſed qꝛ hec locutus ſū vobis triſticia ipleuit coꝛ veſtrū. Allā. V. Ego veritatē dico vobis: expedit vobis vt ego vadā. Allā. V. Surrexit dñs vere ⁊ apparuit petro Et dr̄ ſicut notat̃ in p̄ma dō. p̄ced. S. iohē. xvi

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eū qui me miſit: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed quia hec locutꝰ ſū vobis: triſticia ipleuit coꝛ veſtrū Sed ego veritatē dico vobis expedit vobꝫ vt ego vadā Si eni nō abiero: paraclitus nō veniet ad vos. Si autē abiero: mittā eū ad vos. Et cū venerit: ille arguet mūdū de pc̄tō/et de iuſticia/⁊ de iudicio. De pc̄tō quidē qꝛ nō crediderūt in me. De iuſticia vero: qꝛ ad patrē vado/et iā nō videbitis me. De iudicio aūt: qꝛ pꝛinceps huius mūdi iā iudicatus eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere: ſed nō poteſtis poꝛtare modo Cū aūt venerit ille ſp̄us veritatis: docebit vos oēm veritatē Non eni loquet̃ a ſemetipſo: ſed quecūqꝫ audiet loquet̃/⁊ que vētura ſūt ānūciabit vobis Ille me clarificabit: quia de meo accipiet/et annunciabit vobis. Oia quecunqꝫ habet pater: mea ſunt Pꝛopterea dixit qꝛ de meo accipiet: et annūciabit vobis. Offr̄. Iubilate deo vniuerſa t̃ra iubilate deo vniuerſa t̃ra pſalmū dicite noi eiꝰ: venite ⁊ audite ⁊ narrabo vobis oēs qui timetis deū quanta fecit dñs aīe mee. Secr̄.

Deus q̄ reſurgēs a moꝛtuis paſſione caſſata potētioꝛē te tuis diſciplis reddidiſti ꝯcede ꝓpicius: vt nos quoqꝫ maieſtati tue hoc paſchale ſacrificiū conciliet: et ad gratiā tuā pꝛomerēdā in bonis operibꝰ efficiat pꝛōptiores. Qui vi. Cō. Dū venerit paraclitꝰ ſp̄us veritatis ille arguet mundū de peccato ⁊ de iuſticia et de iudicio alleluya allā. Poſtcō.

Adeſto nobis dn̄e deus noſter: vt per hec que fideliter ſūpſimus: et purgemur a vicijs et a periculis oīb⁹ eruamur. Per dominū. ¶ Feria quarta. Lectio epyſtole beati iacobi apl'i. ij. ca.

Cariſſimi: Nolite in pſonarū acceptione habere fidē dn̄i noſtri ieſu xp̄i glie. Cū eni introierit vir in ꝯuētū veſtrū anulū aureū habens in veſte candida: introierit aūt ꝛ paup in ſordido habitu/et intendatis in eū q̄ indutus eſt veſte preclara ꝛ dixeritis ei. Tu ſede hic bene: pauperi aūt dicatis/tu ſta illic/aut ſede ſub ſcabello pedū meoꝝ. nōne iudicatis apud veſmetipſos ꝛ facti eſtis cogitationū iniquarū iudices? Audite fratres mei dilectiſſimi. Nonne deus elegit pauperes in hoc mūdo: diuites in fide ꝛ heredes regni/quod repromiſit de⁹ diligētibus ſe? Vos aūt exhonoraſtis pauperē Nōne diuites per potētiā opprimūt vos: ꝛ ipſi trahunt vos ad iudicia? Nōne ipſi blaſphemāt bonū nomen: quod inuocatū eſt ſuper vos? Si tamē legē pficitis regalē ſcd̄m ſcripturas: diliges primū tuū ſicut teipſū/bene facitis. Si autē pſonas accipitis: pctm̄ opamini/redarguti a lege quaſi tranſgreſſores Quicūqꝫ aūt legē totā ſeruauerit: offendit aūt in vno/fact⁹ eſt oīm reus. Qui eni dixit nō occides: dixit nō mechaberis. Nō ſi nō mechaberis/occides autē: factus es tranſgreſſor legis Sic loquimini et ſic facite: quaſi per legem libertatis incipientes iudicare. Iudiciū eni ſine mīa: illi q̄ non facit miam Superexaltat aūt mia iudiciū. Scd̄m iohānē. xvij.

In illo tp̄e: Reſpiciēs ieſus in diſcipl'os ſuos: dixit Pater ſancte: ſerua eos in noīe tuo quos dediſti michi: vt ſint vnū ſicut et nos. Cum eſſem cū eis: ego ſeruabā eos in noīe tuo Quos dediſti michi cuſtodiui: et nemo ex eis perijt/niſi filius perditionis vt ſcriptura impleaṫ. Nunc autē ad te venio: et hec loquor in mūdo vt habeant gaudiū meū ipletū in ſemetipſis Ego dedi eis ſermonē tuū: et mūdus eos odio habuit/qꝛ nō ſunt de mundo ſicut et ego nō ſū de mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. ¶ Feria. vi. Lectio epyſtole beati iacobi apl'i. ij.

Cariſſimi: Videtis quoniā ex opibus iuſtificaṫ homo et nō ex fide tm̄. Similiter autē ꝛ raab meretrix: nōne ex operib⁹ iuſtificata eſt ſuſcipiēs nūcios/ꝛ alia via eijciens? Sicut eni corp⁹ ſine ſpiritu mortuum eſt: ita ꝛ fides ſine operibus mortua eſt.

Secundum iohannem. xiij. capi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Filioli: adhuc modicū tēpus vobiſcū ſū Queretis me et ſicut dixi iudeis: quo ego vado nō poteſtis venire. Et vobis dico modo Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos: vt ꝛ vos inuicē diligatis. In hoc cognoſcent omnes qꝛ diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionē habueritis adinuicem. Dixit ei ſymon petrus. Domine quo vadis? Reſpondit ieſus. Quo ego vado non potes me modo ſequi: ſequeris autē poſtea. ¶ Miſſa dominicalis ebdomade quarte poſt paſcha. Ad miſſam. Officiū.

VOcẽ iocũditatis ãnũciate ⁊ audiat̃ allã nũciate vſq; ad extremũ t̃re liberauit dñs populũ ſuũ allã all'. ℣. Iubilate deo oĩs terra pſalmũ dicite noĩ eius: date gloriã laudi eius. Or.

DEus a quo bona cũcta procedunt: largire ſupplicibus tuis vt cogitemus te inſpirãte q̃ recta ſũt: ⁊ te gubernãte eadẽ faciam⁹. Per. Lcõ ep̃le bti iacobi ap̃li. i. c.

CAriſſimi: Eſtote factores verbi ⁊ nõ auditores tm̃: fallentes voſmetipſos. Q; ſi quis auditor eſt verbi ⁊ nõ factor: hic cõparabit̃ viro cõſiderãti vultũ natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit eni ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtati oblitus ẽ qualis fuerit. Qui aũt ꝑſpexerit in lege ꝑfecte libertatis et ꝑmãſerit i ea: nõ auditor obliuioſus fact⁹ ſed factor op̃is / hic beatus i facto ſuo erit. Si q̃s aũt putat ſe religioſũ eẽ nõ refrenãs liguã ſuã / ſ; ſeducẽs cor ſuũ: hui⁹ vana eſt religio. Religio mũda ⁊ imaculata apd̃ deũ ⁊ patrẽ hec eſt Viſitare pupillos ⁊ viduas i tribulatione eoꝝ: ⁊ imaculatũ ſe cuſtodire: ab hoc ſcl'o. Allã. ℣. Vſq; modo nõ petiſtis q̃cq̃: i noĩe meo petite ⁊ accipietis Allã. ℣. Surrexit xp̃s iã nõ morit̃: mors illi vltra nõ dñabit̃. Scd'm iohẽm. xvi.

IN illo tp̃e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amẽ dico vobis: ſi q̃d petieritis patrem in noĩe meo: dabit vobis. Vſq; modo nõ petiſtis q̃cq̃: i noĩe meo. Petite ⁊ accipietis: vt gaudiũ veſtrũ ſit plenũ. Hec in ꝓuerbijs: locut⁹ ſũ vobis. Venit hora cũ iã nõ in ꝓuerbijs loquar vobis: ſed palã de patre meo annũciabo vobis. Illo die: in noĩe meo petetis. Et nõ dico vobis: q; ego rogabo paterem de vobis. Ipſe enim pater amat vos: q; vos me amaſtis ⁊ credidiſtis q; a deo exiui. Exiui a patre ⁊ veni in mũdũ: iterũ reliquo mũdũ ⁊ vado ad patrẽ. Dicunt ei diſcipuli ei⁹ Ecce nũc palã loq̃ris: et ꝓuerbiũ nullũ dicis. Nũc ſcimus q; ſcis oĩa: et nõ opus eſt tibi / vt quis te interroget. In hoc credimus: quia a deo exiſti. Offer.

Bñdicite gẽtes dñm deũ noſtrũ et obaudite vocẽ laudis ei⁹ q̃ poſuit aĩam meã ad vitã ⁊ nõ dedit cõmoueri pedes meos bñdictus dñs q̃ nõ amouit dep̃cationẽ meã et m̃iam ſuam a me allã. Secreta

SUſcipe q̃s fideliũ preces cũ oblationib⁹ hoſtiaꝝ: vt per hec pie deuotiõis officia / ad celeſtẽ gl'iam trãſeam⁹. P. Cõ. Cãtate dño allã: cãtate dño ⁊ bñdicite noĩ ei⁹: bene nũciate de die in diẽ ſalutare eius allã allã. Poſtcõio

TRibue nobis dñe q̃s celeſtis mẽſe virtute ſatiati: et deſiderare que recta ſunt: et deſiderata percipere. Per dominum

¶ Fer. ij. i rogationib⁹ ſi a feſto cũ regi. chori vacauerit dicit̃ poſt tertiã pro magna miſſa ſcil; Vocẽ iocũditatis vt ſ. in dñica Et i ꝓceſſione dicitur hec miſſa. Offm.

EXaudiuit de tẽplo ſcõ ſuo vocẽ meã allã: et clamor me⁹ in ꝯſpectu ei⁹ introiuit i aures ei⁹ allã allã. ℣. Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meũ / ⁊ liberator meus. Or.

PReſta q̃s oĩps deus: vt qui in afflictione noſtra de tua pietate cõfidimus: cõtra aduerſa oĩa tua ſemper ꝓtectione muniamur. Per dñm. Scḋa orō de ſancto de quo eſt eccl'ia. tercia or̄ de omnibus ſanctis. Or̄. Cōcede q̄s omnipotens deus. Lectio epyſtole beati iacobi apoſtoli. v. cap°.

KAriſſimi: Confitemini alterutrū pctā veſtra: et orate pro inuicē vt ſaluemini. Multū enī valet: deprecatio iuſti aſſidua. Helyas hō erat ſimilis nobꝫ paſſibilis: ⁊ orōne orauit vt non plueret ſuper terrā. Et nō pluit annos tres: et menſes ſex. Et rurſū orauit: et celū dedit pluuiā / et terra dedit fructū ſuū. Si q̄s autē ex vobis errauerit a veritate et cōuerterit q̄s eū: ſcire debet q̄m qui ꝯuerti fecerit pctōrē ab errore vie ſue / ſaluabit aīam eius a morte. Et operit: multitudinem pctōꝝ. Allā. V. Confitemini dño quoniā bonus q̄m in ſeculū miſericordia eius. Secundū lucā. xi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrū habebit amicū: ⁊ ibit ad illū media nocte / ⁊ dicet illi? Amice cōmoda michi tres panes: q̄m amicꝰ meꝰ venit de via ad me / et nō habeo q̄d ponā ante illū. Et ille deintus reſpōdens: dicat. Noli michi moleſtus eſſe: iā oſtiū clauſum eſt / ⁊ pueri mei mecū ſūt in cubili / nō poſſū ſurgere et dare tibi. Et ille ſi perſeuerauerit pulſās: dico vobis et ſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amicus eiꝰ ſit: ꝓpter improbitatē tamē eiꝰ ſurget / ⁊ dabit illi quot quot habet neceſſarios. Et ego vobis dico. Petite: ⁊ dabit̄ vobꝫ. Querite: ⁊ inuenietis. Pulſate: ⁊ aperiet̄ vobis. Oīs enī qui petit accipit: et q̄ querit inuenit / et pulſanti aperiet̄. Quis aūt ex vobis patrē petit panē: nūq̄d lapidē dabit illi? Aut piſcē: nūq̄d pro piſce ſerpētē dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nūquid porriget illi ſcorpionē? Si ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data dare filijs veſtris: q̄to magis pater veſter de celo dabit ſp̄m bonū / petētibꝰ ſe? Offr̄. Cōfitebor dño nimis in ore meo et in medio multoꝝ laudabo eū q̄ aſtitit ad dexterā pauperis vt ſaluā faceret a ꝑſequētibꝰ aīam meā alleluya. Hic fiat ſermo ad populum ſi placuerit. Secreta.

HEc munera dñe q̄s vincula nr̄e prauitatis abſoluant: et tue nobis mīe dona cōciliēt. P. Cōio. Petite ⁊ accipietis. q̄rite ⁊ inuenietis pulſate ⁊ aperiet̄ vobꝫ oīs enī q̄ petit accipit. ⁊ qui q̄rit inuenit. et pulſanti aperiet̄ allā.

VOta nr̄a q̄s dñe ſ Poſtcō. pio fauore proſeq̄re: vt dū dona tua in tribulatione percepimus: de ꝯſolatione noſtra in tuo amore creſcamus. Per dominū.

¶ Feria tercia dr̄ miſſa de ſancta maria niſi aliq̄d feſtū cū regimine cho. in eadē ꝯtigerit. Et miſſa Salus ppl'i. dr̄ in ꝓceſſiōe vbi fit ſtatio. Et ī vigilia aſcēſionis dr̄ miſſa de pace in ꝓceſſione. Tū ſi feſtū alicuiꝰ ſc̄i cū regīe chori in ſcḋa feria cōtigerit: tūc dr̄ miſſa dñicalis in tercia feria vel in vigilia aſcēſiōis in ꝓceſſiōe vbi fit ſtatio. Similiter quando feſtum cū regimine chori ī vigilia aſcenſionis euenerit / tunc dicit̄ miſſa de vigilia in proceſſione. Et ſemper in his predictis tribus diebꝰ dicitur magna miſſa ī choro poſt ſextam. Et poſt illam miſſam ſtatim dicitur hora nona / et tūc exeat proceſſio. ¶ In vigilia aſcenſionis domini. Ad miſſā. Offīm.

Omnes gētes plaudite manib⁹. iubilate deo ī voce exultatiōis allā allā. ℣ Subiecit pplos nobꝫ: ⁊ gētes ſub pedib⁹ nr̄is. Oꝛ.

PReſta q̄s oīps pater: vt nr̄e mētis intētio quo vnigenitus fili⁹ tuus dn̄s nr̄ vēture ſolēnitatis glioſus auctoꝛ ingreſſus eſt ſēp intendat: et quo ſide pergit cōuerſatione ꝑueniat. P eūd. Mcōꝛia de ſctā maria ⁊ de oībus ſanctis. Lectio actuū apl'oꝛū. iiij.

IN diebus illis: Multitudinis autē credentiū: erat coꝛ vnū et aīa vna. Nec q̄ſq̄ eoꝝ que poſſidebat: aliq̄d ſuū eſſe dicebat ſed erāt illis oīa cōia. Et virtute magna reddebāt apl'i teſtioniū reſurrectionis ieſu xp̄i dn̄i nr̄i: ⁊ gr̄a magna erat ī oīb⁹ illis. Neq̄ eni quiſq̄ egens: erat inter illos. Quotquot eni poſſeſſores agroꝝ aut domoꝝ erāt: vēdētes afferebāt precia eoꝝ q̄ vēdebāt/et ponebāt ante pedes apl'oꝝ. Diuidebāt aūt ſingulis: ꝓut cuiq̄ opus erat. Allā. ℣ Oēs gentes plaudite manibus iubilate deo in voce exultationis. Scd'm iohēm. xvij.

IN illo tp̄e Subleuatis ieſ⁹ oculis in celū: dixit. Pater venit hoꝛa/clarifica filiū tuū/vt et filius tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē oīs carnis: vt oēe q̄d dediſti ei det eis vitā eternā. Hec eſt eni vita eterna: vt cognoſcāt te ſolū verū deū/et quē miſiſti ieſū xp̄m. Ego te clarificaui ſuꝑ terrā: opus cōſūmaui q̄d dediſti michi vt faciā. Et nūc clarifica me tu pater apd' temetipm claritate quā habui priuſq̄ mundus eſſet apd' te. Manifeſtaui nomen tuū hoībus: quos dediſti michi de mūdo. Tui erāt ⁊ michi eos dediſti: et ſermonē tuū ſeruauerūt. Nūc cognouerūt qꝫ oīa que dediſti michi abs te ſūt: qꝫ verba q̄ dediſti michi dedi eis. Et ipi acceperūt et cognouerūt vere: qꝫ a te exiui/et crediderūt qꝫ tu me miſiſti. Ego pꝛo eis rogo nō ꝓ mūdo rogo: ſed pꝛo his quos dediſti michi qꝫ tui ſunt. Et mea oīa tua ſūt: ⁊ tua mea ſūt/⁊ clarificatus ſū in eis. Et iā nō ſū in mūdo: et hi in mūdo ſūt: ⁊ ego ad te venio. Offꝫ. Viri galilei q̄d admiramini aſpiciētes ī celū hic ieſus qui aſſūptus eſt a vobis in celū ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū aſcendentem in celum allā. Secreta.

SAcrificium dn̄e pꝛo filij tui ſupplices venerabili quam pꝛeuenim⁹ nūc aſcenſione deferimus/pꝛeſta q̄s: vt ⁊ nos per ipm̄ his ſacroſāctis cōmercijs ad celeſtia ꝯſurgam⁹. P eūd. Pfat. q̄tid. Cōio. Pater cū eſſē cū eis ego ſeruabā eos quos dediſti michi allā nūc aūt ad te venio/non rogo vt tollas eos de mūdo ſed vt ſerues eos a malo allā alleluya. Poſtcō.

TRibue q̄s dn̄e: vt ꝑ hec ſacramēta q̄ ſūpſim⁹ illuc tēdat nr̄e deuotionis affectus quo tecum eſt noſtra ſubſtātia ieſus chꝛiſtus dn̄s noſter. Qui tecum.

¶ In die aſcenſionis dn̄i. Offm.

VIri galilei quid admiramini aſpicientes in celum allā. quemadmodū vidiſtis eum aſcendentē in celū ita veniet allā allā allā. ℣. Cūq̄ intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis/qui et dixerunt. Oꝛ.

Concede q̃s oꝑs deus: vt q̃ hodierna die vnigenitum tuū redemptoꝛē noſtrū ad celos aſcēdiſſe credimꝰ. ipſi quoqꝫ mēte in celeſtibus habitemus. Per eūdē. Lctō actuū apl'oꝝ. i. cap̄o.

Primū quidē ſermonē feci de oībus o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere: vſqꝫ in diē qua pꝛecipiēs apl'is per ſpiritū ſctm̄ quos elegit aſſūptꝰ eſt Quibus et pꝛebuit ſeipſū viuū poſt paſſionē ſuā in multꝭ argumētis per dies quadꝛaginta: apparēs eis ⁊ loquēs de regno dei. Et ꝯueſcēs pꝛecepit eis ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſed expectarent pꝛomiſſionē patris/ quā audiſtis inquit per os meū. Qꝛ iohānes quidē baptizauit aqua: vos aūt baptizabimini ſpū ſctō/ nō poſt multos hos dies. Igitur qui ꝯuenerāt interrogabāt eum dicentes. Dñe ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū iſrael? Dixit aūt eis Non eſt veſtrū noſſe tp̄a vel momēta: que pater poſuit in ſua poteſtate Sed accipietis virtutē ſuperuenientis ſpūſſcti in vos. ⁊ eritis michi teſtes in hieruſalē ⁊ in oī iudea et ſamaria ⁊ vſqꝫ ad vltimū terre. Et cū hec dixiſſet videntibus illis eleuatus eſt: et nubes ſuſcepit eum ab oculis eoꝝ. Cūqꝫ ītuerēt ī celū euntē illū: ecce duo viri aſtiterūt iuxta illos in veſtibus albis/ q̄ ⁊ dixerūt Viri galilei/ quid ſtatis aſpiciētes in celū? Hic ieſus q̄ aſſumptus eſt a vobis in celū: ſic veniet quēadmodū vidiſtis eū euntē in celum Allā. V. Aſcēdit deꝰ in iubilatione: et dñs in voce tube. Hac die et in octa. etiā ſi duplex feſtū ibidē celebꝛet̄ de Allā. V. Aſcēdens xp̄s ī altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hoībꝰ. quotidie ꝑ octa. niſi in dn̄o, ⁊ ī octa. die ſiue fiat ſeruitiū de aſcēſione ſiue de aliquo feſto cū regimīe choꝛi niſi in feſto philippi ⁊ iacobi. et in inuentione ſcte̅ crucis erit ſcd̄m Alleluya. V. Dñs in ſynai in ſcō aſcendens in altū captiuam duxit captiuitatem. Sequentia

Rex omipotens die hodierna. Mūdo triumphali redempto potentia, Victoꝛ aſcendit celos vnde deſcēderat, Nam quadꝛaginta poſtq̄ ſurrexerat. Diebus ſacris confirmans pectoꝛa Apoſtoloꝝ pacis cara relinquēs oſcula. Quibus ⁊ dedit poteſtatē laxādi crimina. Et miſit eos in mundū baptizare cūctas aīas. In patris ⁊ filij et ſpiritus ſancti clemētia. Et ꝯueſcens pꝛecepit eis ab hieroſolimis Ne abirēt: ſed expectarēt pꝛomiſſa munera. Non poſt multos enī dies mittā vobis ſpiritū paraclitū in terra. Et eritis michi teſtes ī hieruſalem iudea ſiue ſamaria. Et cū hoc dixiſſet: videntibus illis eleuatus eſt. et nubes clara Suſcepit eū ab eoꝛum oculis intuentibus illis ethera. Ecce ſtetere amicti duo viri in veſte alba. Iuxta dicentes quid admiramini celoꝝ alta? Ieſus enī hic qui aſſumptus eſt a vobis ad patris dexteram. Vt aſcendit ita veniet querens talenti cōmiſſi lucra O deus celi maris arui hominē quē creaſti quem fraude ſubdola Hoſtis expulit paradiſo ⁊ captiuatū ſecū traxit ad tartara. Sanguine pꝛopꝛio quem redemiſti deus. Illuc ⁊ pꝛouehis vnde pꝛiꝰ coꝛruit paradiſi gaudia.

Iudex cũ veneris iudicare ſclm̃. Da nobis petimꝰ ſẽpiterna gaudia i ſctõꝝ patria. In qua tibi cãtemus oẽs allã. S.marcũ.xvi.c

IN illo tp̃e Recũbẽtibus vndecim diſcipulis: apparuit illis ieſus ⁊ exprobrauit icredulitatẽ illoꝝ et duriciã cordis: qꝛ his qui viderant eũ reſurrexiſſe non crediderãt. Et dixit eis. Eũtes in mundũ vniuerſũ: predicate euãgeliũ oĩ creature. Qui crediderit et baptizatus fuerit: ſaluus erit Qui vero nõ crediderit: ꝯdẽnabit Signa aũt eos qui crediderint: hec ſequentur. In noĩe meo demonia eĩciẽt: linguis loquent nouis ſerpẽtes tollẽt. Et ſi mortiferũ quid biberit: nõ eis nocebit. Suꝑ egros manꝰ imponent: ⁊ bene habebũt. Et dñs quidem ieſus poſtꝙ locutꝰ eſt eis aſſumptus eſt in celũ: ⁊ ſedet a dextris dei. Illi aũt ꝓfecti p̄dicauerũt vbiqꝫ dño cooperãte ⁊ ſermonẽ ꝯfirmãte: ſequẽtibus ſignis. Offr. Aſcẽdit deus i iubilatione et dñs in voce tube allã. Secr.

SUſcipe dñe munera que ꝓ filij tui glĩoſa aſcẽſione deferimus/ et ꝯcede propicius: vt a preſentibꝰ periculis liberemur et ad vitã ꝑueniamꝰ eternã. Per eũdẽ. Prefa. Qui poſt reſurrectionẽ. ⁊ Cõicãtes. Et dĩr ꝑ totas octa. ⁊ etiã ido. qñ de aſceſi. agit. Cõ. Pſallite dño q aſcẽdit ſuꝑ celos celoꝝ ad orientẽ allã.

PReſta nobis q̃s oĩps Pꝰcõ. et miſericors deꝰ: vt q̃ viſibilibus miſterijs ſumẽda ꝑcepimus: inuiſibili ꝯſequamur effectu ꝑ d. ¶ Per totas oct. dr̃ eadẽ miſſa niſi feſtũ cũ regie cho. incurrat ⁊ niſi i do. ſz ſiñ ſeq̃. ⁊ Credo.

¶ Dñica ĩfra octa. aſceſi. Offm.

EXaudi dñe vocẽ meã qua clamaui ad te alleluya. tibi dixit cor meũ q̃ſiui vultũ tuũ vultũ tuũ dñe reqrã ne auertas faciẽ tuã a me allã al. ꝑ. Dñs illuĩatio mea: ⁊ ſalꝰ mea quẽ timebo? Deiñ dr̃ Kyrie. de qrta die i fra oct. cũ regie cho. lz i. vi. feria vl' i ſabbõ p̃cedẽte aliqđ feſtũ cũ regie cho. celebratũ fuerit. Or.

OMñps ſempiterne deus fac nos tibi ſemꝑ ⁊ deuotã gerere voluntatẽ: ⁊ maieſtati tue ſincero corde ſeruire. ꝑ. med. de aſcẽ. Lectio epl'e beati petri apl'i. iiij.

CArissimi: Eſtote prudẽtes et vigilate in orõnibꝰ. Ante oĩa aũt mutuã in vobiſmetipſis caritatẽ continuã habẽtes: qꝛ caritas operit mltitudinẽ pctõꝝ. Hoſpitales inuicẽ: ſine murmuratione Vnuſquiſqꝫ ſicut accepit gratiã in alterutrũ illã adminiſtrãtes: ſicut boni diſpẽſatores multiformis grẽ dei. Si quis loquit quaſi ſermones dei. Si q̃s miniſtrat: tanꝙ ex virtute q̃ adminiſtrat deus/ vt in oĩbꝰ honorificet deus. Per ieſũ xp̃m: dñm noſtrũ Allã. ℣. Regnabit dñs ſuꝑ oẽs gẽtes: deꝰ ſedet ſuꝑ ſedẽ ſcãm ſuã Allã. ℣. Non vos relinquã orphanos vado et venio ad vos/ ⁊ gaudebit cor veſtrũ. Nulla dicit ſequẽtia. Secundũ iohannẽ. xv. ⁊ xvi.

IN illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Cũ venerit paraclitus quẽ ego mittã vobis a patre ſpiritũ veritatis qui a patre procedit: ille teſtimoniũ perhibebit de me. Et vos teſtimoniũ perhibebitis: qꝛ ab initio mecũ eſtis. Hec locutus ſũ vobis: vt nõ ſcãvalizemini. Abſq; ſynagogis facient vos. Sed venit hora vt oĩs q interficit vos: arbitret obſequiũ ſe preſtare deo. Et hec faciẽt vobis: qꝛ nõ nouerũt patrẽ neq; me Sed hec locutꝰ ſũ vobis: vt cũ venerit hora eoꝝ reminiſcamini: qꝛ ego dixi vobis. Offꝫ. Lauda aĩa mea dñm laudabo dñm ĩ vita mea pſallã deo meo q̃diu ero allã. Se.

PReſta q̃s oĩps deus: vt hãc tibi hoſtiã in eiꝰ corpꝰ ⁊ ſanguinẽ placabiliter offeramꝰ quẽ ſedẽtẽ a dextris virtutis tue etiã ꝓ nobis interpellare ꝯfidimꝰ dñm nr̃m ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui te. Cõ. Pater cũ eſſẽ cũ eis ego ſeruabã eos quos dediſti michi allã. nũc aũt ad te venio / nõ rogo vt tollas eos de mũdo / ſed vt ſerues eos a malo alleluya allã. Poſtcõ.

PReſta q̃s omĩps deus: vt hec ꝑ ſacroſãcta cõmercia in totiꝰ eccleſie cõfidamus corpore faciẽdũ: quod eius preceſſit in capite Qui te. Si aliqḋ feſtũ cũ regimine chori ĩ hac dñica euenerit / totũ ſeruitiũ fiat de feſto. et miſſa de dñica in caplo dr̃ cũ cãtu ſup Kyrie el. Glia in excel. Sanctus et Agnus ſicut in feſto. iij. l. ſine regie cho. cũ vno Allã. V. Regnabit. Et tũc ad miſſã de fe. erit ſcdz Allã. V. Nõ vos niſi in feſto ſcẽ crucis. Et etiam erit ſcdm Allã in craſtino oct. aſcẽ. licet de ſcã maria fiat plenũ ſeruitiũ. ¶ In oct. aſcẽ. dñi. ad miſſã oĩa fiãt ſicut ĩ die more ſimplicis feſti. ſine ſequẽtia ⁊ Credo. ¶ Feria ſexta totũ fiat ſeruitiũ de ſcã maria / ſi ĩ feſto cũ regie cho. vacauerit. ¶ In vigil. pẽthe. accedat ſacerdos ad altare cũ dyacono ⁊ ſubdyacono / et cet̃is miniſtris altaris in ſolẽni apparatu ſicut in vigil. paſc. ⁊ keſſõe iã nõ dicta ſꝫ tm̃ Pater nr̃. et legant lcões a dignioribus ꝑſonis ĩ ſuppellicijs ad gdũ chori ſine titulis. l. i. Geneſ. xxij.

TEntauit deꝰ abrahã: et dixit ad eũ. Abrahã abraham At ille rñdit Aſſũ. Ait illi. Tolle filiũ tuum vnigenitũ quẽ diligis yſaac: ⁊ vade in terrã viſionis atq; offeres eũ ibi in olocauſtũ ſup vnũ mõtiũ quẽ mõſtrauero tibi Igitur abrahã de nocte ꝯſurgẽs: ſtrauit aſinũ ſuũ / ducẽs ſecũ duos iuuenes / ⁊ yſaac filiũ ſuũ Cũq; concidiſſet ligna in olocauſtũ abijt ad locũ quẽ ꝑceperat ei deꝰ. Die aũt tercia eleuatis oculis vidit locũ ꝓcul: dixitq; ad pueros ſuos. Expectate hic cũ aſino: ego et puer illucuſq; ꝓperãtes poſtq̃ adorauerimꝰ reuertemur ad vos Tulit quoq; ligna olocauſti: ⁊ impoſuit ſup yſaac filiũ ſuũ / ipſe vero portabat in manibꝰ ſuis ignẽ et gladiũ Cũq; duo pergerent ſimul: dixit yſaac patri ſuo Pater mi. At ille reſpõdit Quid vis fili Ecce inquit ignis et ligna: vbi ꝫ victima olocauſti? Dixitq; abraham. Deus ꝓuidebit ſibi victimã olocauſti fili mi. Pergebãt ergo pariter: veneruntq; ad locum quẽ oſtẽderat ei deus. In quo edificauit altare: ⁊ deſup ligna ꝯpoſuit Cũq; alligaſſet yſaac filiũ ſuũ: poſuit eũ ĩ altari ſup ſtruẽ lignorũ. Extenditq; manũ ⁊ arripuit gladiũ: vt immolaret filiũ ſuũ. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicẽs. Abrahã abrahã Qui reſpondit. Aſſum. Dixitq; ei. Ne extendas manũ tuã ſup puerũ: neq; facias illi quicq̃. Nunc cogno ui ꝙ timeas deũ ⁊ nõ pepꝑcisti filio tuo vnigenito ꝓpter me. Leuauit abꝛahã oculos suos: viditqꝫ post tergũ arietẽ inter vepres herentẽ coꝛnibꝰ. Quẽ assumẽs obtulit olocaustũ ꝓ filio: appellauitqꝫ nomẽ loci illiꝰ dñs videt. Unde vsqꝫ hodie dicit̃ in monte dñs videbit. Uocauit aũt angelus dñi abꝛahã scd̃o de celo dicẽs Per memetipsũ iuraui dicit dñs: qꝛ fecisti rem hanc et nõ pepercisti filio tuo vnigeito ꝓpter me: bñdicã tibi ⁊ multiplicabo semẽ tuũ sicut stellas celi/et velut arenã que est in littoꝛe maris. Possidebit semẽ tuũ poꝛtas inimicoꝝ suoꝝ: et benedicent̃ in semine tuo oẽs gentes terre/qꝛ obedisti voci mee. Reuersus ẽ abꝛahã ad pueros suos abierũtqꝫ bersabee simul: ⁊ habitauit ibi. Sequat̃ oꝛo sine Dñs vobiscũ. sed tantũ cũ Oꝛemꝰ. oꝛ.

Deus qui in abꝛahe famuli tui ope hũano generi obedientie exẽpla pꝛebuisti: ꝯcede nobis ⁊ nr̃e volũtatis prauitatẽ frãgere: ⁊ tuoꝝ preceptoꝝ rectitudinẽ in oĩbus adimplere. Per dñm. Lcõ scd̃a. Scripsit moyses cãticũ et tꝫ. Attẽde celũ. reqre ĩ vigil. pasche. fo. lxxvij. ⁊ lxxviij. Oĩs tꝫ a choꝛo dñr alt̃nati/ ꝑter vltimũ. ⁊ oẽs oꝛões sine Dñs vobis. pꝛet̃ vltimã dñr/ sꝫ tm̃ cũ Oꝛemꝰ

Deus qui es gl'ificatio Oꝛ fideliũ et vita iustoꝝ: ꝗ per moysẽ famulũ tuũ nos quoqꝫ modulatiõe sacri carminis erudisti: vniuersis gentibꝰ mĩe tue munꝰ operare tribuendo btĩtudinẽ/ auferendo terroꝛẽ: vt quod pꝛenũciatũ est ad suppliciũ/ ĩ remediũ transferat̃ eternũ. Per dñm. Lc. iij. Apprehẽdent septẽ mu. q̃re ĩ. fo. lxxviij. Et etiã tꝫ. Uinea fa. Oꝛ.

Deus qui nos ad celebꝛãdũ hanc pꝛesentẽ festiuitatem vtriusqꝫ testamenti paginis instruis: da nobis itelligere mĩas tuas: vt ex perceptione pꝛesentiũ munerũ/ firma sit expectatio futuroꝛũ. Per do. Baruch. iij. ca.

Audi israel mandata vite: auribꝰ ꝑcipe/ vt scias pꝛudentiã. Quid est israel ꝙ in terra inimicoꝝ es? Inueterasti in terra aliena: coinquinatus es cũ moꝛtuis. Deputatus es cũ his qui in inferno sũt: dereliquisti fontem sapientie. Nã si in via dei ambulasses: habitasses vtiqꝫ in pace super terrã. Disce vbi sit sapientia vbi sit virtus/ vbi sit pꝛudentia vbi sit intellectꝰ / vt scias simul vbi sit longiturnitas vite ⁊ victus/ vbi sit lumen oculoꝝ et pax. Quis inuenit locũ eius: ⁊ qs introiuit ĩ thesauros eiꝰ? Ubi sũt pꝛincipes gentiũ: et qui dominãtur super bestias q̃ sunt in terra? Qui in auibus celi ludũt: qui argentũ thesaurizãt / ⁊ aurũ ĩ quo confidũt homines/ et nõ est finis possessionis eoꝝ. Qui argentum fabꝛicant et solliciti sunt: nec est inuẽtio operũ illoꝝ. Et tamẽ exterminati sunt et ad inferos descenderũt: ⁊ alij in locũ illoꝝ surrexerũt. Iuuenes viderũt lumen et habitauerũt sup terrã. Uiam autẽ discipline nescierũt neqꝫ intellexerũt semitas eius: neqꝫ susceperunt eã filij eoꝝ. A facie eoꝝ longe facta est. Non est audita in terra chanaã: neqꝫ visa est in themã. Filij quoqꝫ agar qui exquisierunt pꝛudentiã que de terra est: negociatoꝛes terre et theman et fabulatoꝛes et exquisitoꝛes pꝛudentie et intelligētie. Viā autē ſapiētie neſcierūt: neq; meminerunt ſemitaꝝ eius. O iſrael q̃m magna eſt domus dei: et ingens locus poſſeſſionis eius. Magnus et nō habet ꝯſummationē excelſus ⁊ imenſus. Ibi fuerūt gygātes noīati: illi qui ab initio fuerunt ſtatura magna/ſciētes bellum. Nō hos elegit dn̄s neq; viā diſcipline inuenerūt/propterea perierūt. Et qm̄ nō habuerūt ſapientiā: interierunt propter ſuā inſipientiā Quis aſcēdit in celū et accepit eā / et eduxit eā de nubibus? Quis trāſfretauit mare et inuenit eā / et attulit eā ſuper aurū electū? Nō eſt qui ſciat viā eius: neq; qui excogitet ſemitas eius. Sed qui ſcit vniuerſa nouit illā: ⁊ adinuenit illā prudentia ſua. Qui perfecit terrā ī ſempiterno tp̄e: ⁊ adīpleuit eā pecudibus ⁊ q̄drupedib⁹ Qui emittit lucē et vadit ⁊ vocauit eā: ⁊ obedit illi in tremore. Stelle aūt dederunt lumen in cuſtodijs ſuis: et letate ſūt. Vocate ſūt et dixerunt. Aſſumus. Et luxerūt ei cū iocūditate: qui fecit illas Hic eſt deus noſter: et nō eſtimabit ali⁹ aduerſus eū. Hic adinuenit oēm viā diſcipline: et dedit illā iacob puero ſuo / et iſrael dilecto ſuo. Poſt hec in terris viſus eſt: et cū hoībus conuerſatus eſt. Oratio

Deus qui nobis ꝑ prophetaꝝ ora precepiſti tēporalia relinquere atq; ad eterna feſtinare: da famulis tuis vt que a te iuſſa cognouim⁹: iplere celeſti inſpiratione valeamus. Per. Tr.

Sicut ceru⁹ deſiderat ad fōtes aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad te deus. V⁹. Sitiuit aīa mea ad deū viuū q̄n veniā et apparebo āte faciē dei mei. V. Fuerunt michi lachryme mee panes die ac nocte: dū dicit̄ michi ꝑ ſingulos dies vbi eſt de⁹ tu⁹. Deinde he due orōnes dicāt ſub vno ꝑ dn̄m. et ſub vno Oremus. Or.

Concede q̄s oīps de⁹: vt q̄ ſolennitatē doni ſcti ſp̄us colimus: celeſtib⁹ deſiderijs accēſi fōtē vite ſitiam⁹ dn̄z no. ie. x. f. t.

Omps ſempiterne de⁹ q̄ paſchale ſacramētū quinquaginta dierū voluiſti myſterio ꝯtineri: p̄ſta q̄s / vt gētiū facta diſperſio diuiſiōe linguaꝝ ad vnā ꝯfeſſionē tui nōis celeſti munere cōgreget̄. P. d. Deīn ſequāt̄ letanie et bn̄dictio fōtiū ſicut ī vig. paſc. eodē v₃ mō ⁊ ordie ī eūdo et redeundo et ī ſtat̄. in redeūdo dr̄ Rex ſctōꝝ. ⁊ poſtea īcipiat̄ miſſa. Kyrie ek. et interī dicat ſacerdo. Cōfiteor. ⁊c. more ſolito Sequatur Glia ī ex. Tūc oēs genuflectent exuētes cappas nigras ⁊ pulſēt oēs cāpane. deīn dr̄ Dn̄s vo. Or.

Preſta q̄s oīps deus: vt claritatis tue ſup nos ſplēdor effulgeat: et lux tue lucis corda eoꝝ q̄ per gratiā tuā renati ſunt ſcti ſp̄us illuſtratione ꝯfirmet. Per dn̄m no. in vnitate eiuſdem.

Lectio actuum apoſtoloꝝ. xix. c.

In diebus illis Factū eſt cū apollo eſſet corinthi: ⁊ paulus peragratis ſuperiorib⁹ partibus veniret epheſū / ⁊ inueniret q̄ſdā diſcipulos: dixitq; ad eos. Si ſpiritūſctm̄ accepiſtis credētes? At illi dixerūt ad eū Sed neq; ſi ſp̄uſſctūs eſt audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerūt. In iohannis baptiſmate Dixit aūt paul⁹

Johannes baptizauit baptiſmo penitētie populū dicēs in eū qui venturus eſſet poſt ipſū vt crederent: hoc eſt in ieſū. His auditis baptizati ſūt ī noīe dn̄i ieſu. Et cū īpoſuiſſet illis manus paulꝰ: venit ſpūſſanctus ſuꝑ eos/et loquebant̄ linguis ⁊ ꝓphetabant Erāt aūt oēs viri fere duodeci. Introgreſſꝰ aūt paulꝰ ſinagogā cū fiducia loq̄bat̄ ꝑ tres mēſes/ diſputās ⁊ ſuadēs de regno dei.

Lecta ep̄la duo clerici de ſcd̄a forma ī cappis ſericꝫ ī pulpito cātēt hoc Allā. Chorꝰ idē ⁊ ꝓſeq̄t̄. Clerici. V. Cōfitemini dn̄o qm̄ bonꝰ qm̄ in ſclm̄ mia eiꝰ. Chorꝰ finiat cū neu. Itē clerici reīcipiāt. Allā ſine neuma. Deīn ſeq̄t̄ tractꝰ q̄ a duobꝰ de ſcd̄a forma ī cappis nigris ad gradū chori totꝰ ⁊ īteger cātet̄ ı choro īterī ſedēte. Tractꝰ

Laudate dn̄m oēs gētes: et collaudate eū oēs ppli. V. Qm̄ cōfirmata eſt ſuꝑ nos mīa eiꝰ: ⁊ veritas dn̄i manet īeternū

Interī vero ꝑcedat dyaconus cū ſubd̄· ꝑ mediū cho. more ſolito ſū cruce ad legen̄· euāg. que p̄cedāt duo cerofer̄. cereis erticꝫ: ⁊ legat̄ ī pulpito more do. S. iohēz. xiiii.

In illo tp̄e: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Si diligitꝫ me: mādata mea ſeruate. Et ego rogabo patrē: ⁊ aliū paraclitū dabit vobis vt maneat vobiſcū in eternū ſpm̄ veritatꝫ / quē mūdꝰ nō poteſt accipere qꝛ nō videt eū nec ſcit eū. Vos aūt cognoſcetꝫ eū: qꝛ apd̄ vos manebit/ ⁊ ī vobꝫ erit· Nō vos relinquā orphanos veniā ad vos. Adhuc modicū: et mūdus me iā nō videt. Vos aūt videtiſ me: qꝛ ego viuo ⁊ vos viuetis· In illo die vos cognoſcetꝫ qꝛ ego ſū ī patre meo ⁊ vos ī me et ego ī vobis. Qui habet mādata mea ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me. Qui aūt diligit me: diliget̄ a patre meo. Et ego diligā eū: et manifeſtabo ei meipſ̄. Nō dicit̄ Credo. Offm. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄ ⁊ renouabis faciē terre/ ſit glīa dn̄i ī ſcl̄a allā. Secꝛ.

Hoſtias ppli tui q̄ſ dn̄e miſeratus īt̄ēde: ⁊ vt tibi reddātur accepte ⁊ ſcīētias nr̄as ſctiſſpiritꝰ ſalutarꝫ emūdet aduētus· ꝑ dn̄. ī vni. Prefatio q̄tid̄. Hac die Sctūs. ⁊ Agnꝰ ſolēnit̄ dr̄. Cō.

Ultimo feſtiuitatis die dicebat ieſus q̄ ī me credit flūia de vētre eiꝰ fluēt aq̄ viue hoc aūt dicit de ſpū quē accepturi erāt credentes in eum alleluya allā. Poſtcōio.

Preſta q̄s oīs deus: vt ſpiritusſctūs adueniēs: maieſtatē nobis filij tui manifeſtādo clarificet· Qui te. ī vni eiuſd̄.

¶ In die penthecoſtes. Officiū.

Spiritus dn̄i repleuit orbē terrarum allā. ⁊ hoc qd̄ ꝯtinet oīa ſcīētiā habet vocis allā alleluya allā. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipent̄ inimici eiꝰ: ⁊ fugiāt q̄ oderunt eum a facie eius. Oratio.

Deus qui hodierna die corda fideliū ſctiſpūs illuſtratione docuiſti: da nobis in eod̄ ſpū recta ſapere. et de eius ſemꝑ ꝯſolatione gaudere. Per. do ī v.

Lectio actuum apoſtolorum. ij. ca.

In diebus illis: Dū ꝯplerētur dies penthecoſtes: erāt oẽs diſcipuli pariter ĩ eodẽ loco Et factus eſt repẽte de celo ſon⁹ tanq̃ aduenientis ſpũs vehemẽtis: ⁊ repleuit totã domũ vbi erãt ſedẽtes. Et apparuerũt illis diſpertite lingue tanq̃ ignis ſeditqꝫ ſupꝛa ſingulos eoꝝ. ⁊ repleti ſũt oẽs ſpũ ſctõ. ⁊ ceperũt loqui varijs liguis ꝓut ſpũs ſctũs dabat eloqui illis. Erant aũt in hirl̃m habitãtes iudei viri religioſi: ex oĩ natiõe q̃ ſub celo eſt. Facta autẽ hac voce: cõuenit multitudo et mente confuſa eſt: qm̃ audiebat vnuſq̃ſqꝫ lingua ſua illos loquẽtes Stupebãt aũt oẽs: ⁊ mirabãtur adinuicẽ dicẽtes. Nõne ecce oẽs iſti q̃ loquũtur galilei ſunt? Et quõ nos audiuim⁹ vnuſquiſqꝫ linguã nr̃am ĩ qua nati ſumus? Parthi ⁊ medi ⁊ elamite: ⁊ qui habitãt meſopotamiã/iudeã et capadociã/ponthũ ⁊ aſiã/phꝛigiã ⁊ pãphiliã/egyptũ ⁊ partes libie q̃ eſt circa cyꝛenẽ: ⁊ aduene romani. Iudei q̃qꝫ ⁊ ꝓſeliti: cretes et arabes. Audiuim⁹ eos loquentes nr̃is linguis magnalia dei. Allã. ꝟ. Emitte ſpm̃ tuũ ⁊ creabũtur ⁊ renouabis faciẽ terre. Allã ꝟ. Spũs ſanctus procedens a throno apl'oꝝ pectoꝛa inuiſibili hodie ꝑluſtrauit potẽtia. Seq̃.

SAncti ſpũs aſſit nobis grã. Que coꝛda nr̃a ſibi faciat habitacula Expulſis inde cũctis vicijs ſpiritalib⁹. Spũs alme illuſtratoꝛ oĩm. Hoꝛridas nr̃e mẽtis purga tenebꝛas Amatoꝛ ſctẽ ſenſatoꝝ ſẽp cogitatuũ. Infũde vnctionẽ tuã clemẽs nr̃is ſẽſib⁹ Tu purificatoꝛ oĩm flagitioꝝ ſpũs. Purifica nr̃i ocl'm interioꝛis hoĩs Ut videri ſupꝛem⁹ genitoꝛ poſſit a nobis. Mundi coꝛdis quẽ ſoli cernere poſſũt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt p̄conia xp̄i pꝛecinuiſſẽt inclita. Apl'os ꝯfirmaſti vt tropheum xp̄i per totũ mũdũ veherẽt Quãdo machinã per verbũ ſuũ fecit de⁹ celi t̃re mariũ Tu ſuper aquas fotur⁹ eas numẽ tuũ expãdiſti ſpũs Tu aĩabus viuificãdis aquas fecũdas. Tu aſpirãdo das ſpiritales eſſe hoĩes Tu diuiſũ per linguas mũdũ et ritus adunaſti dñe Idolatras ad cultũ dei reuocas magiſtroꝝ optime Ergo nos ſupplicãtes tibi exaudi ꝓpici⁹ ſctẽ ſpũs. Sine quo pꝛeces oẽs caſſe reddũtur ⁊ indigne dei auribus. Tu q̃ oĩm ſcl'oꝝ ſãctos Tui noĩs docuiſti inſtinctu amplectẽde ſpũs. Ipſe hodie apl'os xp̄i donãs munere inſolito et cũctis inaudito ſeculis. Hũc diẽ glorioſũ feciſti. Sc̃dm iohãnẽ. xiiij.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Si q̃s diligit me ſermonẽ meũ ſeruabit Et pater me⁹ diliget eũ: et ad eũ veniem⁹ et mãſionẽ apd̄ eũ faciem⁹. Qui nõ diligit me: ſermões meos nõ ſeruat. Et ſermonẽ quẽ audiſtis nõ eſt me⁹: ſed eius qui miſit me patris. Hec locut⁹ ſũ vobis: apd̄ vos manẽs. Paraclit⁹ aũt ſpũs ſctũs quẽ mittet pater ĩ noĩe meo ille vos docebit oĩa/et ſuggeret vobis oĩa quecũqꝫ dixero vobis Pacẽ relinq̃ vobis: pacẽ meã do vobis. Nõ quõ mũdus dat: ego do vobis. Non turbet coꝛ veſtrũ neqꝫ foꝛmidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ/qꝛ vado ad patrẽ: qꝛ pater maioꝛ me eſt Et nũc dixi vobis pꝛiuſq̃ fiat: vt cũ factũ fuerit credatis Iã nõ multa: loquar vobiſcũ Ue nit eni͂ princeps mu͂di hui⁹: ⁊ in me nō habet q̄cq̄. Sed vt cognoscat mu͂dus q̄ꝛ diligo patrē: ⁊ sicut mandatu͂ dedit michi pater: sic facio. Offr. Cōfirma hoc de⁹ qđ operatus es in nobis a tēplo tuo [illegible] est in hierusalē tibi offerēt reges munera allā. Secreta.

Munera dn̄e q̄s oblata sanctifica: et corda nostra sc̄ti spūs illustratiōe emu͂da. Per d̄. in vni. eiusd̄. Pr̄efa. Qui ascendēs. Hec p̄fat. dr̄ quotid. ꝑ hanc ebdo. ⁊ i oibus missis de sc̄tō spū ꝑ totu͂ annu͂. Ita q̄ extra hāc ebdo. nō dn̄r hec due verba hodierna die. in p̄fat. Cōicātes. ⁊ Hāc igit̄. vsq̄ ad festu͂ sc̄tē trin. dn̄r tm̄ Cōio. Fact⁹ est repēte de celo son⁹ aduenie͂tis spūs vehemētis vbi erāt sedentes allā. et repleti su͂t oēs spūsc̄tō loquētes magnalia dei allā alleluya. Postcōio.

Sancti spūs dn̄e corda nr̄a mu͂det infusio: et sui roris intima aspersione fecu͂det. Per dn̄m nostru͂. in vnitate eiusdem.

¶ Feria sc̄da. Ad missā. Officiu͂.

Cibauit eos ex adipe frumēti alleluya. et de petra melle saturauit eos allā allā alleluya Ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Oratio.

Deus q̄ apl̄is tuis sc̄m dedisti spm̄: cōcede plebi tue pie petitionis effectu͂: vt quibus dedisti fidem largiaris et pacem Per dn̄m. in vnitate eiusdem. Lectio actuum apostoloru͂ x. ca.

In diebus illis: Aperiēs petrus os suu͂ dixit. Viri fratres, nobis precepit dn̄s populo p̄dicare et testificari: q̄ꝛ ipse est q̄ constitutus est a deo iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Huic oēs ꝓphete testimoniu͂ ꝑhibēt: remissionē pc̄cōꝝ accipere per nomē ei⁹ oēs qui credu͂t in eu͂. Adhuc loquente petro v̄ba hec: cecidit spūsc̄tus sup oēs q̄ audiebāt verbu͂ Et obstupueru͂t ex circu͂cisione fideles q̄ venerāt cu͂ petro: q̄ꝛ ⁊ i nationes gr̄a spūsc̄ti effusa ē. Audiebāt eni͂ illos loquētes li͂guis: ⁊ magnificātes deu͂. Tu͂c respōdit petrus. Nu͂q̄d aquā q̄s ꝓhibere potest / vt nō baptizēt hi q̄ spm̄sc̄tm̄ acceperu͂t sicut et nos? Et iussit eos baptizari: i noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Allā. ℣. Emitte spm̄ tuu͂ ⁊ creabu͂t: ⁊ renouabis faciē terre Allā ℣. Paraclit⁹ spūsc̄tus quē mittet pater in noīe meo ille vos docebit oēm veritatem. Sequentia

Resonet sacrāta iam turma diua symphonia. Repleta gaudia ꝓmissa e celo reddita In vnu͂ ꝯgregata aplōꝝ phalāx p̄clara expectās munera. Repēte vox diuina paraclitu͂ nu͂ciat decorans sc̄tōꝝ viscera. Fantur oi͂ li͂gua nōnulla mysteria deiq̄ magnalia. Cātica diuina nō cessat reboare ei⁹ quoq̄ caterua. O deus oīs acui te laudat sol et luna ꝯcrepat vsia cu͂cta celica ⁊ ꝓfunda fluia. Te psallat tellus alma sydera cu͂cta clara iubilat adorat amat redēpta oīs quoq̄ aīa. Sumēs iudea hec inq̄t execrāda ꝯcio vino ista est repleta mustiq̄ crapula bacho plenos deputare repletos gr̄a. Stupēs hec petr⁹ diuina mysteria. superat obdurata corda illa. ⁊ forte affirmat vaticinia iohelis de hoc p̄dicta. Quās aīa nu͂c nr̄a boat carmīa deuota. q̄ suscipiat celestia habitacula. Pangat omis corda nostra ſancta preconia tua vt ſēper pia percipiat cariſmata. Omnē hanc meram ſuſcipe melodiā vt queamus ſcādere luciflua ⁊ tua celſa et decora vranica. Dudū ſacrata imbuiſti pectora nunc nos reple luie polorꝝ vt gaudia cedas perpetua atq; regna. Te decet laus per tpa ⁊ gloria ſyderea o ſanctū pneuma. Tu aīas et corpora noſtra chriſte poſſideas in ſempiterna dora. Secundū iohānē. iij.ca.

IN illo tpe: Dixit ieſus cuidā principi phariſeorꝝ. Sic deus dilexit mundū: vt filiū ſuū vnigenitū daret. vt oīs q̄ credit in eū nō pereat / ſed habeat vitā eternā. Non eni miſit deus filiū ſuū in mundū vt iudicet mundū ſed vt ſaluet̄ mundus per ipſum Qui credit in eū: non iudicatur Qui aūt non credit iā iudicatus eſt: qꝛ nō credit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc eſt aūt iudiciū: qꝛ lux venit in mūdū / et dilexerūt homīes magis tenebras q̄ lucem Erant eni eorꝝ mala opera. Ois eni qui male agit: odit lucem. Et non venit ad lucē: vt nō arguant̄ opa ei⁹ Qui aūt facit veritatē venit ad lucē vt manifeſtent̄ eius opa: qꝛ in deo facta ſūt. ℂ redo. Offꝫ. Intonuit de celo dñs ⁊ altiſſimus dedit vocē ſuam ⁊ apparuerūt fontes aquarꝫ allā. Secꝫ.

PReſta q̄s dñe vt ſcdm pmiſſionem filij tui dñi nři ieſu xp̄i: ſpūſſctūs et hui⁹ nobis ſacrificij copioſius reuelet archanū: et oēm referet ppicius veritatē Per dñm. in vnitate eiuſdē. Pfa. Qui aſcendens. et Cōicātes. et Hanc igitur. Cōio. Spūſſctus docebit vos allā: quecūq; dixero vobis alleluya alleluya. Poſtcō.

PLenū ī nobis dñe remediū noſtre redēptionis opare: vt habitatione ſancti ſpūs digni effici valeamus. Per do. in vnitate eiuſdem. ℂ Feria. iij. Offīm

ACcipite iocunditatē glie veſtre allā. grās agētes deo allā. qui vos ad celeſtia regna vocauit allā allā allā. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. Gloria. Or.

ADſit nobis dñe q̄s virtus ſpūſſancti: q̄ et corda noſtra clementer expurget / et ab oīb⁹ tueatur aduerſis. Per dñm. eiuſdem. Lectio actuum apoſtolorū. viij.

IN diebus illis: Cum audiſſent apoſtoli qui erant hieroſolimis qꝛ recepiſſet ſamaria verbū dei: miſerūt ad eos petrū et iohānē. Qui cū veniſſent: orauerūt pro ipſis vt acciperēt ſpm̄ ſāctū Nōdū eī in quēq̄ illorꝝ venerat: ſed baptizati tātū erāt ī noīe dñi ieſu Tūc imponebāt manus ſup illos: et accipiebāt ſpm̄ ſctm̄ Allā. ℣. Emitte ſpm̄ tuū et creabūtur: et renouabis faciē terre. Allā. ℣. Veni ſācte ſpūs reple tuorum corda fideliū et tui amoris in eis ignem accende. Sequētia

EYa muſa dic queſo preclara chorea. Blandificaq; libēs perſtrepe organa. Aſt modulans tybia reſultet plectro laudū leta carmina. Noſtraq; caterua hui⁹ diei euprepia Paracliti cariſma hac die alūnos xp̄i plene intrat. Facto repente ſono linguis chriſti fantur magnalia. Veſano plena ructu perfidia: muſto alumnos madere putat ſpiritus gratia ardētes quos reddit feruida

Anaſtaſi pacta quinquagena miſticus penetrat ſpūs pectoꝝ intima oppido reddēs flāmātia Mox egreſſi oēs vna terra peragrant arua infūdētes verbi ſemia. Miſtica patrātes ſigna ſupno roꝛe noua bibula madidāt intima Ecce xpe nūc caterua tua In hac aula decantāt cātica. Ut celeſti permixta agmini idiſcrete dicat noua tibi ꝓmēs cātica. Sit perēnis dño glia. Decus honoꝛ poteſtas per ſecula. Qui tribuit ſpūs gratiā oibus per arua qui ſequūtur eius monita. Poſcimus oēs vna ſupplices magnalia. Ut ſanctus nr̃a ſpūs emūdās itima Illuſtret clare ſophia allā. Scdm iohēm. x

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: qui nō intrat per oſtiū in ouile ouiū ſed aſcēdit aliūde/ ille fur eſt et latro Qui aūt itrat per oſtiū: paſtoꝛ eſt ouium. Huic oſtiarius aperit: ⁊ oues vocē eiꝰ audiunt. Et ꝓꝛias oues vocat noiatim: et educit eas. Et cū propꝛias oues emiſerit: ātē eas vadit. Et oues illū ſequūtur: quia ſciūt vocē eius. Alienū autē non ſequūtur: ſed fugiūt ab eo/ qꝛ nō nouerūt vocē alienoꝝ. Hoc pꝛouerbiū dixit eis ieſus. Illi autē nō cognouerūt: qd loq̄retur eis. Dixit ergo eis iterū ieſus Amen amen dico vobis: qꝛ ego ſū oſtiū ouiū. Oēs quotquot venerūt fures ſūt et latrones: ſed nō audierūt eos oues. Ego ſū oſtiū. Per me ſi qs introierit ſaluabit̄: ⁊ ingrediet̄ et egredietur/ et paſcua inueniet Fur nō venit niſi vt furet̄ et mactet ⁊ ꝑdat Ego veni vt vitā habeāt: et abūdantiꝰ habeant

¶ Credo. Offm. Poꝛtas celi aperuit dñs ⁊ pluit illis māna vt ederēt: panē celi dedit eis panē angeloꝝ māducauit homo allā. Secꝛ.

Deſcēdat qs dñe ſpūſſctūs ſup hoc altare: qui ⁊ dona ppl̄i tui ſāctificet: ⁊ ſumētiū coꝛda placatus emūdet Per dñm. in vnitate eiuſdē. Cōio. Spūs qui a patre ꝓcedit allā: ille me clarificabit alleluya alleluya. Poſtcōio.

Mentes nr̃as qs dñe ſpūs ſanctus diuinis reparet ſacramētis: qꝛ ipſe eſt remiſſio oim pctōꝝ. Per dm. in vnitate eiuſdē.

¶ Feria. iiij. quattuoꝛ tpm non dicit̄ alia magna miſſa ꝙ de ieiunio. nec in ſexta feria. nec in ſabbato ſecundum vſū ſaꝝ. Officiū

Deus dū egredereꝛ corā ppl̄o tuo allā iter faciēs eis allā. habitās i illis allā allā. ps Exurgat deꝰ et diſſipent̄ inimici eiꝰ: et fugiāt q oderūt eū a facie eiꝰ. Kyꝛie el. cū ſuis vſibꝰ dr̄. ſtatim ſequat̄ Glia i ex. nō dr̄. Dñs vobiſcū. ſed ſtati. Oꝛemꝰ. Oꝛatio

Preſta qs oīps deus: vt a noſtris mētibꝰ carnales amoueat ſpūſſanctus affectꝰ: et ſpūalia nobis dona potēter infūdat Per dño. eiuſdē. Lcō li. ſapiētie. i.

Diligite iuſticiā qui iudicatis terrā Sentite de dño in bonitate: et in ſimplicitate coꝛdis querite illum Quoniā inuenitur ab his qui nō tentant illū apparet aūt eis qui fidē habent in illum. Peruerſe eni cogitationes ſeparant a deo: pꝛobata aūt virtus coꝛripit inſipiētes Quoniā in maliuolā aīam non introibit ſapiētia: nec habitabit in coꝛpore ſubdito pctis. Sanctus eni ſpūs diſcipline effugiet fictum:

et auferet ſe a cogitationibꝰ que ſunt ſine intellectu/ ⁊ coꝛripiet̃ a ſuꝑueniēte iniq̄tate. Benignꝰ eſt eni ſpūs ſapiētie: et nō liberabit maledictū a labijs ſuis Qm̄ renū illius teſtis eſt deꝰ: et coꝛdis eius ſcrutatoꝛ eſt verus/ et lingue eiꝰ auditoꝛ. Qm̄ ſpūs dn̄i repleuit oꝛbē terrarū: et hoc qđ cōtinet oīa ſcientiā habet vocis. Et legatur ab accolito ſuppellicio induto in pulpito. Deinde tres clerici ibidē dicāt. Allā. V. Emitte ſpm̄ tuū et creabūtur et renouabis faciem terre. Non repetat̃ Allā. Sequat̃ Dn̄s vobiſcum. et Oremus. Oꝛ.

MEntes noſtras q̄s dn̄e ſpiritus paraclitus qui a te ꝓcedit illuminet: ⁊ inducat in oēm ſicut tuus ꝓmiſit filius veritatē Qui tecum. in vnitate eiuſdem.

Lectio actuum apoſtoloꝛum. ij.

IN diebus illis. Stās petrꝰ cū vndeci eleuauit vocē ſuā et locututꝰ eſt eis. Uiri iudei ⁊ q̄ habitatis hieruſalē vniuerſi: hoc vobis notū ſit: ⁊ auribꝰ ꝑcipite verba mea. Nō eni ſicut vos eſtimatis hi ebrij ſūt/ cū ſit hoꝛa diei tercia: ſ; hoc eſt qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetā iohel. Et erit i nouiſſimis diebus dicit dn̄s: effundā de ſpū meo ſuꝑ oēm carnē ⁊ ꝓphetabūt filij veſtri ⁊ filie veſtre. Et iuuenes veſtri viſiones videbūt: ⁊ ſeniores veſtri ſōnia ſōniabūt Et quidē ſuꝑ ſeruos meos. ⁊ ſuper ancillas meas i diebꝰ illis effundā de ſpū meo: et ꝓphetabūt. Et dabo ꝓdigia i celo ſurſū ⁊ ſigna in terra deoꝛſū: ſanguinē ⁊ ignē et vapoꝛē fumi. Sol ꝯuertet̃ i tenebras et luna in ſanguinē: anteq̄ veniat dies dn̄i magnus et manifeſtus. Et erit. Omnis quicunq̄ inuocauerit nomen dn̄i: ſaluus erit. Alleluya. Uſus. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. repetatur Alleluya. ſine neuma. Sequentia.

LUx iocūda lux inſignis qua de throno miſſꝰ ignis i xp̄i diſcipulos Coꝛda replet linguas ditat ad ꝯcoꝛdes nos inuitat lingua coꝛdis modulos. Chꝛiſtꝰ miſit qđ ꝓmiſit pignꝰ ſpōſe quā reuiſit die quinquageſima Poſt dulcoꝛē melleū petra fudit oleū petra iā firmiſſima. In tabellis ſaxeis nō i linguis igneis lex de mōte ꝑplō. Paucis coꝛdis nouitas et linguarū vnitas datur i cenaculo. O q̄ felix q̄ feſtiua dies in q̄ primitiua fūdatur eccl'ia. Uiue ſūt primicie naſcētis eccl'ie tria primū milia. Panes legis primitiui. ſub vna ſunt adoptiui fide duo ꝑpl'i Se duobus interiecit ſic q̄ duo vnū fecit lapis caput anguli. Utres noui nō vetuſti ſūt capaces noui muſti vaſa parat vidua. Liquoꝛē dat helyſeꝰ nobis ſacrū roꝛē deꝰ ſi coꝛda ſunt cōgrua. Nō hoc muſto vel liquoꝛe nō hoc digni ſumꝰ roꝛe ſi diſcoꝛdes moꝛibꝰ. In obſcuris ⁊ diuiſis nō poteſt hec paraclitis habitare coꝛdibꝰ. Cōſolatoꝛ alme veni linguas reple coꝛda leni nichil fellis aut veneni ſub tua preſentia Nil iocundū nil amenū nil ſalubre nil ſerenū nichil dulce nichil plenū ſine tua gr̄a. Tu lumē es ⁊ vnguentū tu celeſte ꝯdimentū aque ditās alimentū virtute miſterij Noua facti creatura te laudamus mēte pura gratie nūc ſed natura prius ire filij. Tu qui datoꝛ es et donū noſtri coꝛdis oīe bonū coꝛ ad laudē redde ꝓnum noſtre lingue formans ſonū in tua ꝓconia. Tu purga nos a peccatis auctor ipſe pietatꝫ ꝛ ī xp̄o renouatis da ꝑfecte nouitatis plena nobis gaudia. S. iohē. vi. c.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ꝛ turbis iudeorū. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater q̄ miſit me traxerit eū. Et ego reſuſcitabo eū: in nouiſſimo die. Eſt ſcriptū in ꝓphetis Et erūt oēs: docibiles dei. Ois qui audiuit a patre ꝛ didicit: venit ad me. Nō qꝛ patrē vidit q̄ſq̄: niſi is qui eſt a deo/hic videt patrē. Amen amen dico vobis: qui credit in me habet vitā eternam. Ego ſū panis vite. Patres veſtri māducauerūt manna in deſerto: et mortui ſūt. Hic eſt panis de celo deſcendēs: vt ſi q̄s ex ip̄o māducauerit nō moriatur. Ego ſū panis viuus: q̄ de celo deſcendi. Si quis māducauerit ex hoc pane: viuet ī eternū. Et panis quē ego dabo caro mea eſt: pro mūdi vita. Cred. Offr. Meditabor ī mādatis tuis que dilexi valde: ꝛ leuabo manus meas ad mādata tua que dilexi allā. Secreta.

OBlata tibi dn̄e q̄s munera ſpūſſctūs ſctificet: et eorū nos participatio ab oīꝫ pctōꝝ cōtagione cuſtodiat. P do. e. Cōio Pacē meā do vobis allā: pacē relinquo vobis allā al. Poſtcōio.

PEr hui⁹ dn̄e virtutē miſterij tue nos claritatis perpetu⁹ ſplēdor illuſtret: ꝛ cū ꝛſubſtātiali tibi filio gratia ſpūſſancti illuminet. Per eundē. eiuſdē.

¶ Feria. v. Offm. Spirit⁹. vt s. Kyrie eſ. ſine verſibus. Oratio.

PReſta q̄s oīps miſericors de⁹: vt ſpūſſctūs adueniēs templū nos glorie ſue dignāter inhabitādo ꝑficiat. Per dn̄. eiuſdē. Lectio actuum apoſtoloꝝ. viij. c.

IN diebus illis: Philippus deſcendēs in ciuitatē ſamarie: ꝑdicabat illis xp̄m. Intendebāt aūt turbe hiſq̄ a philippo dicebātur: vnanimiter audiētes et videntes ſigna q̄ faciebat corā illis. Multi enī eoꝝ qui habebāt ſpūs imūdos: clamātes voce magna exibant. Multi aūt paralitici ꝛ claudi curati ſūt. Factū eſt ergo gaudiū magnū: ī illa citate. Allā. V. Emitte ſpm̄ tuū ꝛ creabūtur: ꝛ renouabis faciē t̄re. Allā. V. Factus eſt repēte de celo ſonus aduenientꝫ ſpūs vehementꝫ. Seq.

ALma chorus dn̄i nūc pangat noīa ſūmi. Meſſyas/ſother/emmanuel/ſabaoth/adonay. Eſt vnigenit⁹/via/vita/manus/omouſyon. Principiū/ꝓmogenitus/ſapiētia/virt⁹. Alpha/caput/finiſq̄ ſimul vocitatꝛ ꝛ eſt oo. Fōs ꝛ origo boni/paraclit⁹ ac mediator. Agnus/ouis/vitulus ſerpens/aries/leo/vermis. Os/verbū/ſplēdor/ſol/glīa/lux et ymago. Panis/flos/vitꝫ/mōs ianua/petra/lapiſq̄. Angelus ꝛ ſponſus/paſtorq̄ ꝓpheta/ſacerdos. Athanathos/kyrios/theō/pāthon/craton/ꝛ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per omīa doxa. Secundum lucam. ix. ca.

IN illo tp̄e. Cōuocatꝫ ieſus duodecī diſcipulis: dedit illis virtutē ꝛ poteſtatē ſuper oīa demonia/ꝛ vt lāguores curarēt Et miſit eos ꝑdicare regnū dei: et ſanare īfirmos. Et ait ad illos Nichil tuleritis ī via: neq̄ virgā neq̄ perā/neq̄ panē/neq̄ pecuniam/neq̄ duas tunicas habeatis. Et in quācūqꝫ domū ītraueritis: ibi manete/ ⁊ inde ne exeatis Et quicūqꝫ nō receperint vos exeūtes de ciuitate illa etiā puluerem pedū vſtroꝝ excutite in teſtimoniū ſupra illos Egreſſi aūt circuibāt per caſtella: euāgelizātes ⁊ curātes vbiqꝫ. Credo. Offꝫ. Confirma hoc deꝯ qđ opatꝯ es in nobis a templo tuo qđ eſt in hierl'm tibi offerēt reges mūera allā. Secꝛ.

Uirtute ſcti ſpūs dñe munera nr̄a cōtinge: vt qđ ſolēnitate pſenti tuo noī dicauit̄ intelligibile nobis faciat ⁊ eternū Per do. in vni. eiuſđ. Cō. Factꝯ eſt repēte de celo ſonꝯ aduenientis ſpūs vehemētis vbi erāt ſedētes allā. et repleti ſūt oēs ſpū ſctō loquētes magnalia dei allā alꝑꝯ cō

Sacrificiis celeſtibus q̄s dñe operāte ſpū ſancto vicia noſtra purgentur: vt muneribus tuis ſemꝑ poſſimus aptari. Per dñm noſtrū. in vnitate eiuſdem.

¶ Feria ſexta. Ad miſſā. Officiū

Repleat̄ os meū laude tua allā: vt poſſim cātare allā. gaudebūt labia mea dū cātauero tibi allā al'. ꝓ. In te dñe ſꝑaui nō confundar in eternū: in iuſticia tua libera me ⁊ eripe me. Oꝛ.

Da q̄s eccleſie tue miſericors deus: vt ſpiritu ſancto cōgregata: hoſtili nullatenꝯ incurſione turbetur. Per do. in vni. eiuſdem.

Lectio actuum apoſtoloꝝ. ij. ca.

In diebus illis: Aperiēs petrus os ſuū dixit Uiri iſraelite: audite verba hec. Jeſū nazarenū virū approbatū a deo in vobis: virtutibꝯ ⁊ pdigiis ⁊ ſignis q̄ fecit per illū deus in medio vſtri ſicut vos ſcitis. Hūc diffinito cōſilio ⁊ preſcientia dei traditū per manꝯ iniquoꝝ affigētes īteremiſtꝭ. Quē deꝯ ſuſcitauit ſolutis doloribus īferni: iuxta qđ īpoſſibile erat teneri illū ab eo. Dauid enī dicit in eū. Pꝛouidebā dñm corā me ſēꝑ: qm̄ a dextris eſt michi ne cōmouear. Pꝛopter hoc dilatatū eſt cor meū: et exultauit lingua mea/ inſuꝑ ⁊ caro mea requieſcet ī ſpe. Qm̄ nō derelinq̄s aīam meā in īferno: nec dabis ſctm̄ tuū videre corruptionē Notas michi feciſti vias vite: replebis me iocūditate cū facie tua. Allā. ỽ. Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̄: ⁊ renouabis faciē tre Allā. ỽ. Spūs dñi repleuit orbē terraꝝ: ⁊ hoc qđ ꝯtinet oia ſciētiā habet vocꝭ Seq̄

Laudes deo deuotas. Dulci voce ac ſonora Plebs reſultet catholica. Spūs ſancti grā. Apl'is die hodierna. In igneis linguis eſt infuſa Paracliti pñtia. Emūdet nos a pctī macula. Pura ſibi aptans habitacl'a Cariſmatū ac munera Pectoribꝯ nr̄is plus infundat. Uita nr̄a ei vt cōplaceat per ſcl'oꝝ ſcl'a. Conclamemꝯ allā Sit deo laus poteſtas. honor virtus et gloria. Scđm lucam v. ca.

In illo tpe: Factū eſt in vna dieꝝ: ⁊ ieſus ſedebat docēs Et erant phariſei ſedētes ⁊ legis doctores: qui venerāt ex oī caſtello galilee ⁊ iudee et hierl'm: et virtus dñi erat ad ſanandū eos. Et ecce viri portātes in lecto hominem qui erat paraliticus: et querebant eū inferre/ ⁊ ponere ante eū. Et nō inuenientes qua parte illū inferrēt pre turba: aſcēderūt ſupra tectū/ et per tegulas ſūmiſerūt illū cū lecto ī medio ante ieſum. Quoꝝ fidem vt vidit: dixit

Homo: remittūtur tibi pctā tua Et cepert cogitare ſcribe et phariſei dicētes. Quis eſt hic qui loquitur blaſphemias? Quis poteſt dimittere pctā niſi ſol⁹ de⁹? Ut cognouit aūt ieſus cogitationes eoꝝ: rn̄dens dixit ad illos. Quid cogitatꝫ mala ī cordib⁹ veſtris? Quid ē facili⁹ dicē dimittūt tibi pctā: an dicere ſurge et ābula? Ut aūt ſciatꝫ qꝛ fili⁹ hoīs habet poteſtatē ī terra dimittendi pctā: ait paralitico. Tibi dico ſurge: tolle lectū tuū ⁊ vade ī domū tuā. Et ꝯfeſtī ſurgēs corā illis tulit lectū in quo iacebat: ⁊ abiit in domū ſuā magnificās deū Et ſtupor apprehēdit oēs: ⁊ magnificabāt deū. Et repleti ſūt timore dicētes: qꝛ vidimus mirabilia hodie. Credo. Offꝛ. Lauda aīa mea dn̄m: laudabo dominū in vita mea pſallam deo meo q̄diu ero alleluya. Secreta

Sacrificia dn̄e tuis oblata cōſpectib⁹ ille ignis diuin⁹ abſumat: qui diſcipuloꝝ xp̄i tui per ſpiritū ſctū corda ſuccēdit Per eūdē. in vni. eiuſdē. Cōio. Spūs dei vbi vult ſpirat et vocē ei⁹ audis allā: ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat allā allā. Poſtcō.

Concede q̄s oīps de⁹: vt huius perceptione ſacramēti ita nr̄e fragilitatis vicia expurgent: quaten⁹ per ſpm̄ ſanctum repromiſſū in nobis / donū tue gratie ſentiamus. P dn̄m. eiuſdē

¶ Sabbato quattuor tp̄m Offi.

Caritas dei diffuſa eſt ī cordib⁹ vr̄is allā: per inhabitātē ſpm̄ ei⁹ in vobis allā al. ps. Dn̄e de⁹ ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte corā te. Kyrie el. ſolēnit dr̄ vſqꝫ ꝟ. Sequat̄ Glia in excelſis ſicut infra cū regimīe chori Oēs orationes ſine Dn̄s vobiſcum. dn̄r preter vltimā q̄ eſt ante epyſtolam / ſed tātum cum Oremus et oēs lect. cū ſuis titulis legant̄ ad gradū cho. ī ſuppellicijs. Prima vero ab accolito: et alie a clericis de ſcd̄a forma legant̄: tamē quita lect. ab aliquo de ſuperiori gradu legat̄. Et ſingl'a Alleluya a duob⁹ puerꝫ ī ſuppellicijs ibid̄ cātet̄ ſn̄ repetitōe Allā poſt ſuū ꝟ

Mentibus nr̄is q̄s dn̄e Or. ſpiritū ſctm̄ benign⁹ infūde: cui⁹ ⁊ ſapientia cōditi ſumus et ꝓuidentia gubernamur. P dn̄. eiuſdem. Lcō iohelis ꝓphete. ij.

Hec dicit dn̄s deus: Effūdā de ſpū meo ſup oēm carnē: et ꝓphetabunt filij veſtri et filie vr̄e Senes vr̄i ſōnia ſōniabūt ⁊ iuuenes vr̄i viſiones videbunt Sed et ſup ſeruos meos ⁊ ancillas meas in dieb⁹ illis effūdā de ſpiritu meo: ⁊ ꝓphetabūt Et dabo ꝓdigia in celo ſurſū: ⁊ ſigna ī terra deorſū / ſanguinē ⁊ ignē et vaporē fumi. Sol ꝯuertet̄ in tenebras ⁊ luna in ſāguinē: anteq̄ veniat dies dn̄i magn⁹ ⁊ horribilis. Et erit oīs q̄cūqꝫ inuocauerit nomē dn̄i: ſalu⁹ erit Allā. ꝟ Emitte ſpm̄ tuū et creabūtur: et renouabis faciē tre. nō repetat̄. Allā. poſt ꝟſū. ſed dicit̄ Oremus. Or.

Illo nos igne q̄s dn̄e ſpirit⁹ ſanctus inflāmet. quē dominus noſter ieſus xp̄s miſit in terram ⁊ voluit vehemēter accendi Qui tecum. in vnitate eiuſdem. Lectio libri leuitici xxiij. caplo.

In diebus illis: Locutus eſt dn̄s ad moyſē dicens. Loq̄re filijs iſrael: et dices ad eos Cū ingreſſi fueritiꝭ terrã quã ego dabo vobis ⁊ meſſueritis ſegetẽ: feretis manipulos ſpicaꝝ p̄mitias meſſis vr̃e ad ſacerdotẽ. Qui eleuabit faſciculũ corã dño vt acceptabilis ſit pro vobis altero die ſabbati: et ſanctificabit illũ. Numerabitis ergo ab ipſo die ĩ quo obtuliſtis manipulos p̄mitiaꝝ: ſeptẽ ebdomadas plenas vſqꝫ ad alterã diẽ expletionis ebdomade ſeptime. Et ſic offeretis ſacrificiũ nouũ dño: ex oībus habitaculis veſtris Panes p̄mitiaꝝ duos de duabus decimis ſimile: quos eleuabit ſacerdos coram dño Et vocabitis hunc diẽ celeberrimũ atqꝫ ſãctiſſimũ. Omne opus ſeruile nõ facietis in eo. Legitimũ ſẽpiternũ erit in cũctis habitaculis ⁊ gñationib⁹ vr̃is: dicit dñs oĩs. Allã. V. Veni ſancte ſpũs reple tuorum corda fideliũ et tui amoris in eis ignem accẽde. Or.

DEus qui ob aīarũ medelã ieiunij deuotione caſtigari corpora precepiſti: concede nobis propicius / et mẽte ⁊ corpore ſemp̄ tibi eſſe deuotos. Per dñm

Lectio libri deuteronomij. xxvi.

IN diebus illis: Dixit moyſes filijs iſrael. Audi iſrael: que ego precipio tibi hodie. Cũ intraueris terrã quã dñs de⁹ tu⁹ tibi datur⁹ eſt poſſidẽdã / et obtinueris eã atqꝫ habitauerꝭ in ea: tolles de cũctis frugib⁹ tuis primitias ⁊ pones in cartallo. Pergeſqꝫ ad locũ quẽ elegerit dñs deus tu⁹: vt ibi inuocet͂ nomẽ eius Accedeſqꝫ ad ſacerdotẽ q̄ fuerit in diebus illis: ⁊ dices ad eũ. Profiteor hodie corã dño deo tuo q̄ exaudiuit nos: ⁊ reſpexit hũilitatẽ noſtrã / ⁊ laborẽ atqꝫ anguſtias / et eduxit nos de egypto in manu forti ⁊ brachio extento In ingẽti pauore / in ſignis atqꝫ portẽtis: ⁊ ĩtroduxit nos ad locũ iſtũ / ⁊ tradidit nobꝭ terrã lacte ⁊ melle manantẽ. Et idcirco nũc offero primitias frugũ terre: quã dñs de⁹ tu⁹ dedit michi. Et dimittes eas in cõſpectu dñi dei tui: ⁊ adorato dño deo tuo epulaberis in oībus bonis / q̃ dñs de⁹ tuus dederit tibi Allã. V. Loquebantur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. Or.

PReſta q̃s oĩs deus: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi ab oībus etiã vicijs abſtinẽtes ꝓpiciationẽ tuã facilius ĩpetrem⁹ Per d.

Lectio libri leuitici. xxvi.

IN dieb⁹ illis: Dixit dñs ad moyſẽ. Loq̃re filijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Si in p̄ceptis meis ambulaueritis: et mandata mea cuſtodieritis ⁊ feceritis ea: dabo vobis pluuias tp̄ibus ſuis / ⁊ terra gignet germen ſuũ / et pomis arbores replebunt͂. Apprehẽdet meſſiũ tritura vindemiã: et vindemia occupabit ſementẽ Et comedetis panẽ veſtrũ in ſaturitate: et abſqꝫ pauore habitabitꝭ in terra vr̃a. Dabo pacẽ in finibus vr̃is: dormietis ⁊ nõ erit qui exterreat. Auferã malas beſtias a vobis: ⁊ gladius nõ trãſibit terminos vr̃os. Perſeq̃mini inimicos veſtros: ⁊ corruẽt corã vobis Perſequent͂ quinqꝫ de vr̃is centũ alienos: et centũ de vobis decem milia Cadẽt inimici veſtri: in cõſpectu vr̃o gladio. Reſpiciã vos et creſcere faciã Multiplicabimini: ⁊ firmabo pactũ meũ vobiſcũ Comedetis vetuſtiſſima veterũ: et vetera nouis ſuperuenientibus proijcietis. Ponã tabernaculum meū in medio veſtri: et nō abijciet vos vltra aīa mea. Ambulabo inter vos ⁊ ero veſter deus: vos q₃ eritis michi pplūs me⁹. Dicit dñs oīps. Allā. V⁹. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis. Oratio.

Preſta qs oīps deus: ſic nos ab epulis carnalib⁹ abſtinere: et a vicijs irruētib⁹ parit̄ ieiunemus. p. Lcō daniel pphē. iij.

Angelus dñi deſcendit cū azaria et ſocijs ei⁹ ī fornacē: et excuſſit flāmā ignis de fornace / et fecit mediū fornacis quaſi ventū roris flantē. Flāma autē diffuſa eſt ſuper fornacē cubitis quadragitanouē: et īcēdit quos repperit iuxta fornacē de caldeis miniſtros regis / qui eā incendebant. Illos autē oīno nō tetigit ignis neq₃ cōtriſtauit: neq₃ quicq̄ moleſtie intulit. Tūc hi tres q̄ſi ex vno ore laudabāt et glorificabāt et benedicebāt deū in fornace dicentes. Hic finiatur ī aduētu. Bñdictus es dñe de⁹ patrū noſtroꝝ: et laudabilis ⁊ glioſus et ſuperexaltat⁹ in ſecula. Et benedictū nomen glorie tue quod eſt ſanctū: ⁊ laudabile ⁊ ſuperexaltatum in oībus ſeculis. Benedictus es in tēplo ſctō glorie tue et ſuperlaudabilis ⁊ ſuperglioſus in ſclā. Bñdictus es in throno regni tui: ⁊ ſuplaudabilis et ſuperexaltatus in ſclā Bñdictus es ſuper ſceptrū regni diuinitatis tue: ⁊ ſuplaudabilis et ſuperexaltatus in ſclā. Benedictus es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſup cherubin: et laudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es qui ambulas ſuper pēnas vētoꝝ ⁊ ſuper vndas maris: ⁊ ſuplaudabilis et ſuperexaltatus in ſecula. Hic finiatur in quadrageſima. Benedictus es in firmamento celi: et laudabilis et glorioſus in ſclā. Benedicite oīa opera dñi dño. bñdicite celi dño. bñdicite āgeli dñi dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula Bñdicite aque q̄ ſuper celos ſūt dño. bñdicite oēs virtutes dñi dño. benedicite ſol et luna dño. Hymnū dicite et ſuperexaltate eū in ſclā Bñdicite ſtelle celi dño bñdicite ymber ⁊ ros dño. bñdicite oīs ſpiritus dei dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Bñdicite ignis ⁊ eſtus dño bñdicite noctes ⁊ dies dño. bñdicite tenebre ⁊ lumen domino. Hymnū dicite et ſuperexaltate eū in ſecula. Bñdicite frigus et cauma dño. benedicite pruina ⁊ niues dño. Benedicite fulgura et nubes dño. Hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Benedicat terra dñm. bñdicite mōtes et colles dño. benedicite oīa naſcentia terre dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula Bñdicite maria et flumina dño. benedicite fontes dño. bñdicite cete ⁊ oīa que mouentur ī aquis dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Bñdicite volucres celi dño. benedicite beſtie et vniuerſa pecora dño. benedicite filij hoīm dño. Hymnū dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicat iſrael dñm. bñdicite ſacerdotes dñi dño. benedicite ſerui dñi dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Bñdicite ſpiritus ⁊ aīe iuſtoꝝ dño. benedicite ſancti ⁊ humiles corde dño. Hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. Benedicite anania/azaria/miſael dño. Hymnũ dicite et ſuperexaltate eũ in ſecula. In vigilia ſancte trinitatis ⁊ in menſe ſeptẽbris tota lcõ legatur Duo clerici de ſcda forma in ſuppelliciis ad gdũ cho. dicãt. Allã. ℣. Bñdict⁹ es dñe de⁹ patrũ nroꝝ et laudabilis in ſcla. nõ repetat Allã. ſequat Dñs vo. cũ Orem⁹.

DEus qui trib⁹ pueris mitigaſti flãmas ignium: cõcede ꝓpicius/ vt adueniente ſpiritu ſancto nos famulos tuos nõ exurat flãma viciorꝫ. Per do. in vni. eiuſdem. Lcõ actuũ apl'orũ. xiij.

IN diebus illis: Cõuenit vniuerſa ciuitas: audire vbũ dei. Videntes aũt turbas iudei: repleti ſunt zelo/et cõtradicebãt his que a paulo dicebantur blaſphemantes. Tũc cõſtãter paulus ⁊ barnabas dixerũt. Vobis oportebat ꝑmũ loqui verbũ dei: ſed qm̃ repuliſtis illud/et indignos vos iudicaſtis eterne vite: ecce cõuertimur ad gentes. Sic eni nobis precepit dñs. Poſui te in lucẽ gentibus: vt ſis in ſalutem vſq ad extremũ terre. Audientes aũt gentes gauiſe ſunt: et glorificabant verbum dñi/et crediderũt quotquot erãt preordinati ad vitã eternã. Diſſeminabatur autẽ verbũ dñi: per vniuerſã regionẽ Iudei autẽ cõcitauerunt religioſas mulieres et honeſtas et primos ciuitatis: ⁊ excitauerũt perſecutionẽ in paulũ ⁊ barnabã/et eiecerũt eos de finibus ſuis. At illi excuſſo puluere pedũ in eos: venerunt yconiũ. Diſcipuli quoq replebant gaudio: et ſpũſancto.

Et legat in pulpito: q̃ lecta duo clerici de ſuperiori gradu in cappis ſericis ibidẽ dicant Allã. ℣. Laudate dñm oẽs gẽtes: et collaudate eũ oẽs ppli. Repetat Allã. ſine neuma. Seq̃. Alma chorus. vt ſupra in feria quĩta precedẽte

Secundum lucam. iiij. capitulo

IN illo tp̃e: Surgens ieſus de ſynagoga: introiuit in domũ ſymonis. Socrus autẽ ſymonis: tenebat magnis febrib⁹. Et rogauerunt illum ꝓ ea. Et ſtans ſuper illã imperauit febri et dimiſit illã. Et cõtinuo ſurgẽs miniſtrabat illis. Cum ſol autẽ occidiſſet: oẽs qui habebãt infirmos variis languoribus/ducebant illos ad eũ. At ille ſingulis manus imponẽs: curabat eos. Exibãt aũt demonia a multis: clamãtia ⁊ dicentia/q2 tu es filius dei. Et increpãs nõ ſinebat ea loqui q2 ſciebant ipſũ eſſe xp̃m. Facta aũt die: egreſſus ibat in deſertũ locũ. Et turbe requirebãt eũ: et venerũt vſq ad ipſũ. Et detinebant eum: ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Quia et aliis ciuitatibus: oportet me euangelizare/regnum dei. Credo. Offr. Dñe de⁹ ſalutis mee in die clamaui et nocte corã te: intret oro mea in cõſpectu tuo dñe alleluya. Secr.

MItte dñe q̃s ſpm̃ ſctm̃ qui et hec munera pñtia tuũ nobis efficiat ſacramẽtũ: ⁊ ad hoc percipiendũ nr̃a corda purificet Per do. in vni. eiuſd. Cõio. Non vos relinquã orphanos: veniã ad vos iterũ allã ⁊ gaudebit cor veſtrum alleluya allã. Poſtcõio.

PRebeant nobis dñe diuinum tua ſancta feruorem quo eorũ pariter et actu delectemur et fructu. Per dominũ nr̃m

In die ſcte trinitatis. Offm.

In die ſancte trinitatis.

Benedicta ſit ſctā trinitas atqꝫ īdiuiſa vnitas ꝯfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. ℣. Benedicamus patrē et filiū: cū ſancto ſpiritu. Nō dr̄ vlteriꝰ. Oꝛo.

OMṗs ſempiterne deꝰ q̄ dediſti famulis tuis ī ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatis gliā agnoſcere: ⁊ ī potētia maieſtatꝫ adoꝛare vnitatē: q̄s vt eiuſdē fidei firmitate ab oībꝰ ſēꝑ muniamur aduerſis In q̄ vi. ⁊ re. deꝰ. ꝑ.

Lctō li. apoc. bti ioh. apli. iiij. ca.

IN diebus illis. Vidi oſtiū apertū ī celo: et vox pꝛima quā audiui tāq̄ tube loquētꝫ mecū dicēs. Aſcēde huc: et oſtēdā tibi q̄ oportet fieri cito. Poſt hec ſtati fui in ſpū. Et ecce ſedes poſita erat in celo: et ſupꝛa ſedē ſedens. Et q̄ ſedebat ſimilis erat aſpectui lapidis iaſpidis ⁊ ſardinis. Et yꝛis erat ī circuitu ſedis: ſimilis viſioni ſmaragdine. Et in circuitu ſedis: ſedilia vigintiquattuoꝛ. Et ſuꝑ thronos vigītiq̄ttuoꝛ ſenioꝛes ſedētes circūamicti veſtimētis albis: ⁊ in capitibꝰ eoꝝ coꝛone auree Et de throno pꝛocedebāt fulgura: et voces et tonitrua. Et ſeptē lāpades ardentes ante thronū q̄ ſunt ſeptē ſpiritus dei. Et in ꝯſpectu ſedis tanq̄ mare vitreū: ſimile criſtallo. Et in medio ſedis ⁊ in circuitu ſedis: quattuoꝛ aīalia plena oculis ante et retro. Et aīal pꝛimū: ſimile leoni. Et ſcd̄m aīal: ſimile vitulo. Et tercium aīal: habens faciē quaſi hoīs. Et quartū aīal: ſimile aquile volāti. Et quattuoꝛ aīalia: ſingula eoꝝ habebāt alas ſenas. Et in circuitu et intus: plena ſūt oculis. Et requiē nō habebāt: die ac nocte dicentia. Sāctus ſctūs ſctūs / dn̄s deus oṗs: qui erat / ⁊ qui eſt / et q̄ vēturus eſt. Et cū darēt illi aīalia gloriā et honoꝛē et bn̄dictionē ſedenti ſuper thronū viuenti in ſclā ſclōꝝ: pꝛocidebāt viginti quattuoꝛ ſenioꝛes ante ſedentē in throno Et adoꝛabāt viuentē: in ſclā ſeculoꝝ. Gr̄. Benedictus es dn̄e qui intueris abyſſos: ⁊ ſedes ſuꝑ cherubin. ℣. Benedicite deū celi: qꝛ fecit nobiſcū miām ſuā. Alleluya. ℣. Benedictus es dn̄e deus patrū noſtroꝝ et laudabilis in ſecula. Sequentia.

BEnedicta ſit beata trinitas deitas eterna pariꝫ coequalis glia Deus genitoꝛ natus genitus cū ſacro pneumate ꝑmanens ſuꝑ oē qđ extat. Quibꝰ eſt vna ſemꝑ volūtas et a ſe diſcrepat haud vnq̄ triplicata ꝑſona. Nā ꝯſtat deitas vna non in tres deos diuiſa qđ fides fateꝫ a xp̄o orthodoxe dedita. Hec nāqꝫ pellit delicta patriā reddit ſerenā q̄ dulcē iubilant agmina ſymphoniam celica. Alti throni veſtigia imitātur ſtolis cādidata. Operiunturqꝫ binas quas capt āt poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat grā dei ſupera demus noſtra debita. Quatenꝰ caterua celica nobiꝫ maneat poſt funera ſocia Vtrioqꝫ pacto diſcrimīe poſſimus alto mox perfrui palatio Quo ꝑſpicua flagrat lux acceſa ꝯſtāti flāma q̄ deus eſt viſio noſtra et ſalus eterna Angeloꝝ que illuſtrat fortiter pectora. Ut in xp̄o ſolo ſua deſigāt luia. Hec nāq̄ eſt ſitis illa flagrās quā tūc ſitient aīe ſctōꝝ vel corpora. Cum fuerit data ꝑpetuis eis ꝓ nobis a iudice premia. Sc̄dm iohēm. iii.

In illo tp̄e: Erat hō ex phariſeis nichodemus noīe princeps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: ſcim⁹ quia a deo veniſti magiſter. Nemo enī poteſt hec ſigna facere q̄ tu facis niſi fuerit deus cū eo. Reſpōdit ieſus: et dixit ei. Amen amē dico tibi: niſi q̄s natus fuerit denuo/ nō poteſt videre regnū dei. Dixit ad eū nichodemus. Quō poteſt homo naſci cū ſit ſenex? Nunq̄d poteſt in ventrē matris ſue iterato itroire ⁊ renaſci? Rn̄dit ieſus Amen amē dico tibi: niſi q̄s renatus fuerit ex aqua et ſpūſancto / non poteſt introire in regnū dei. Qd̄ natū eſt ex carne: caro eſt. Et qd̄ natū eſt ex ſpū: ſpūs eſt. Non mireris qꝛ dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vocē eius audis: ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat. Sic eſt oīs qui natus eſt ex ſpū. Reſpondit nichodemus: ⁊ dixit ei. Quō poſſunt hec fieri? Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit ei. Tu es magiſter in iſrael / et hec ignoras? Amē amē dico tibi: qꝛ qd̄ ſcimus loq̄mur ⁊ qd̄ vidimus teſtamur / et teſtimoniū noſtrū non accipitis. Si terrena dixi vobis et non creditis: quō ſi dixero vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcendit in celum: niſi qui deſcēdit de celo: filiꝰ hoīs qui eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpētē ī deſerto: ita exaltari oportet filiū hoīs. Ut oīs q̄ credit ī ipſū nō ꝑeat: ſed habeat vitā eternā. Offr. Bn̄dictus ſit deus pater vnigenitusq̄ dei filius. ſanctus quoq̄ ſpūs: qꝛ fecit nobiſcū miſericordiā ſuā. Secr.

Sanctifica q̄s dn̄e de⁹ trinitas ſācta: per tui ſācti noīs inuocationē huius oblationis hoſtiā: et per eam noſmetipſos tibi perfice mun⁹ eternū. Qui viuis. Prefa. Qui cū vnigenito. Cōio.

Bn̄dicimus deū celi ⁊ corā oīb⁹ viuentibus cōfitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcū miām ſuam. Poſtcō.

Proficiat nobis ad ſalutē corporis et aīe dn̄e deus noſter huius ſacramenti ſuſceptio et ſēpiterne ſācte trinitatis eiuſdēq̄ indiuidue vnitatis cōfeſſio In qua viuis ⁊ regnas de⁹. Per.

¶ Per totā ebdō. fiat meō. de trinī. ad miſſā de die: niſi ī feſto corpis xp̄i. ⁊ dꝫ miſſa de trinī. qn̄ de trinī. fit ſeruitiū/ niſi miſ. Sal⁹ ꝓpli. dicenda fuerit per ebdo. ¶ In feſto corporis xp̄i. Ad miſſā. Offiū

Cibauit eos ex adipe frumēti allā. et de petra melle ſaturauit eos allā allā allā. ꝟ. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob Kyrie fōs. Or.

Deus q̄ nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoriā reliquiſti: tribue q̄s ita nos corporis ⁊ ſāguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugit ſentiamus Qui vi ⁊ reg. cū d. Ad corin. i. xi

Fratres: Ego enī accepi a dn̄o qd̄ et tradidi vobis: qm̄ dn̄s ieſus in qua nocte trade batur accepit panē/⁊ grãs agēs fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate Hoc eſt corpꝰ meū qđ pro vobis tradet̄. Hoc facite i meā ꝯmemorationē. Similiter ⁊ calicem poſtq̄ cenauit dicens. Hic calix nouū teſtamentū eſt: i meo ſanguine Hoc facite q̊tiēſcūq; ſumitis: i meā ꝯmemorationē Quotienſcūq; ei mãducabitꝭ panē hūc et calicē bibetis: mortē dñi ãnūciabitis donec veniat. Itaq; q̄cūq; mãducauerit panē vel biberit calicē dñi idigne: reꝰ erit corporis ⁊ ſãguinis dñi. Probet autē ſeipſū hõ: ⁊ ſic de pane illo edat et de calice bibat. Qui eni mãducat ⁊ bibit indigne: iudiciū ſibi mãducat ⁊ bibit/nõ diiudicans: corpꝰ dñi. Gr. Ocli oīm i te ſperãt dñe: ⁊ tu das illis eſcã i tp̄e oportuno. V. Aperꝭ tu manū tuã: et iples oē aīal bñdictione. Allã. V. Caro mea vere eſt cibꝰ/⁊ ſanguis meꝰ vere ē potꝰ/q̄ mãducat meã carnē ⁊ bibit meū ſanguinē in me manet ⁊ ego in eo. Seq.

Lauda ſyon ſaluatorē lauda ducē ⁊ paſtorē in hymnis ⁊ cãticis Quantū potes tantū gaude q: maior oī laude nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis panis viuꝰ et vitalis hodie ꝓponit̄. Quē i ſacre mēſa cene turbe fratrū duodene datū nõ ãbigit̄. Sit laus plena ſit ſonora ſit iocūda ſit decora mētis iubilatio. Dies eni ſolēnis agit̄ in qua mēſe p̊ma recolit̄ huiꝰ inſtitutio. In hac mēſa noui regis nouū paſcha noue legꝭ phaſe vetus termiat. Vetuſtatē nouitas vmbrã fugat veritas noctē lux illuiat. Qđ i cena xp̄s geſſit faciendū hoc expreſſit i ſui memoriã Docti ſacris iſtitutis panē vinū in ſalutis ꝯſecramꝰ hoſtiã. Dogma datur xp̄ianis q̄ i carnē tranſit panis ⁊ vinū i ſanguinē. Qđ nõ capis qđ non vides aioſa firmat fides ꝑter rerū ordinē. Sub diuerſis ſpeciebꝰ ſignis tm̄ ⁊ nõ rebus latēt res eximie. Caro cibus ſãguis potus manet tm̄ xp̄s totus ſub vtraq; ſpecie. A ſumente nõ ꝯciſus nõ ꝯfractus nõ diuiſus iteger accipit̄. Sumit vnus ſumūt mille q̄tū iſti tm̄ ille nec ſũptus ꝯſumitur. Sumūt boni ſumūt mali ſorte tm̄ inequali vite vel interitus. Mors eſt malis vita bonis vide paris ſũptionis q̄ ſit diſpar exitus. Fracto demū ſacramēto ne vacilles ſed memēto tm̄ eſſe ſub fragmēto q̄tū toto tegitur. Nulla rei fit ſciſſura ſigni tm̄ fit fractura qua nec ſtatus nec ſtatura ſignati minuit̄. Ecce panis angeloꝝ fct̄us cibus viatoꝝ vere panis filioꝝ nõ mittendus canibꝰ, In figuris preſignat̄ cū yſaac imolat̄ agnꝰ paſche deputat̄ datur mãna patribꝰ Bone paſtor panis vere ieſu nr̄i miſerere tu nos paſce nos tuere tu nos bona fac videre i terra viuētiū. Tu q̄ cūcta ſcis ⁊ vales q̄ nos paſcis hic mortales tuos ibi ꝯmenſales coheredes et ſodales fac ſctoꝝ ciuiū. S. iohanem. vi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: et turbis iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſãguis meus vere eſt potus. Qui mãducat meã carnē ⁊ bibit meū ſanguinē in me manet ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater: et ego viuo propter patrē. Et q̄ mãducat me: ⁊ ipſe viuet propter me. Hic eſt panis: qui de celo desſcēdit. Nō ſicut mãducauerũt patres veſtri mãna: ⁊ moꝛtui ſunt. Qui mãducat hũc panē: viuet in eternũ. Offer. Sacerdotes dñi incēſus panes offerũt deo / ⁊ ideo ſc̄i erũt deo ſuo / et non polluent nomen eius alleluya. Secreta.

ECcleſie tue q̄s dñe vnitatis et pacis ꝓpiciꝰ dona cōcede: q̄ ſub oblatis muneribꝰ myſtice deſignant. P d. P̄fat. Qz ꝑ incar.

Hec p̄fatio oꝛ ꝑ totas octa. qñ de octa. fit ſeruitiũ. ⁊ in ꝯmemoꝛatiōe eiuſdē ꝑ totũ añũ. Cō. Quotieſcũqꝫ mãducabitis panē hũc ⁊ calicē bibetis / moꝛtē dñi ãnũciabitis donec veniat: itaqꝫ q̄cũqꝫ manducauerit panē vel biberit calicē dñi indigne / reus erit coꝛpoꝛis et ſanguinis dñi allã. Poſtcōio.

HAc nos q̄s dñe diuinitatis tue ſempiterna fruitiōe repleri: quã precioſi coꝛpoꝛis ⁊ ſãguinis tui / tp̄alis perceptio pꝛefigurat. Qui vi. Per totã ebd. dꝛ eadē miſſa qñ de oct. fit ſeruitiũ: ſz ſin ſeq̄. Credo. vbi fit oct. cũ regie cho. dꝛ ſeq̄. Ecce pãis ãge. ōrō. ꝑ oct. ⁊ ī oct. qñ de oc. fit miſ.

¶ Dō. i. poſt feſtũ ſc̄e trini. Offi.

DOmine in tua miſericoꝛdia ſꝑaui exultauit coꝛ meum ī ſalutari tuo cantabo dño qui bona tribuit michi. Ps. Vſqꝫquo dñe obliuiſceris me in finē: vſqꝫ quo auertis faciē tuã a me. Or.

DEus in te ſperãtiũ foꝛtitudo / adeſto propicius inuocationibꝰ nřis: ⁊ q2 ſine te nichil poteſt moꝛtalis īfirmitas: pꝛeſta auxiliũ gr̄e tue: vt in exeq̄ndis mandatis tuis / et volũtate tibi et actione placeamus. Per dñm.

Meōꝛia de trinitate fiat oībus dñicis vſqꝫ ad aduē. dñi / niſi qñ aliq̄ dñica oīno differatē. Notandũ eſt ꝙ qñ dupl. feſtũ ꝑ eſtatē ī dñica ꝯtigerit / nulla de dñica fiet meō. ſz aliqñ ꝑ neceſſitatē facta fuerit ad vſ̄. ⁊ matut. ſub ſilētio vt alias dictũ eſt: ſz qñ fit de aliquo fe. ix. l. in dñicis / ſemꝑ fiat meōꝛia de dñica ⁊ de trinitate ad miſſã quãdo ad vſ̄. ⁊ ad matut. facta fuerit memoꝛia. ¶ Lectio epl̃e beati iohannis apl̃i. i. iiij.

CAriſſimi: Deus caritas eſt. In hoc apparuit caritas dei in nobis: qm̃ filiũ ſuũ vnigenitũ miſit deus in mundũ: vt viuamus per eũ. In hoc eſt caritas nō quaſi nos dilexerimꝰ deũ: ſed qm̃ ipſe pꝛioꝛ dilexit nos / ⁊ miſit filiũ ſuũ ꝓpiciationē ꝓ pc̄tis noſtris. Cariſſimi. ſi deus dilexit nos ⁊ nos debemus alterutrũ diligere. Deũ nemo vidit vnq̄. Si diligamus inuicem: deus in nobis manet. ⁊ caritas eius in nobis perfecta eſt. In hoc intelligimus qm̃ in eo manemus et ipſe in nobis: qm̃ de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et nos vidimus et teſtificamur: qm̃ pat̃ miſit filiũ ſuũ ſaluatoꝛē mũdi. Quiſquis cōfeſſus fuerit qm̃ ieſus eſt filiꝰ dei: deus in eo manet et ipſe ī deo Et nos cognouimus et credimꝰ caritati: quam habet deus in nobis. Deus caritas eſt. Et qui manet in caritate: in deo manet et deus in eo. In hoc perfecta eſt caritas nobiſcum: vt fiduciam habeamus in die iudicij: quia ſicut ille eſt et nos ſumus in hoc mũdo. Timoꝛ nō eſt in caritate: ſed perfecta caritas foꝛas mittit timoꝛē / qm̃ timoꝛ penam habet.

Qui aũt timet: nõ eſt ꝑfectus in caritate. Nos ergo diligam⁹ deũ qm̃ ipſe ꝓꝛ dilexit nos. Si q̃s dixerit qm̃ diligo deũ ⁊ fratrẽ ſuũ oderit: mẽdax ẽ. Qui eni nõ diligit fratrẽ ſuũ quẽ videt: deũ quẽ nõ videt quõ poteſt diligere? Et hoc mãdatũ habem⁹ a deo: vt q̃ diligit deũ: diligat ⁊ fratrẽ ſuũ.

Gr. Ego dixi dñe miſerẽ mei. ſana aĩaʒ meã qꝛ peccaui tibi. V. Btũs q̃ itelligit ſup egenũ ⁊ pauperẽ: ĩ die mala liberabit eũ dñs. Allã. V⁹. Verba mea aurib⁹ ꝑcipe dñe intellige clamoꝛem meũ.

Nulla dẽ ſeq̃. qñ de do. agit͛ vſq; ad aduentũ dñi. Scdᷓm lucã. xvi.

IN illo tp̃e dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolã hanc. Homo quidã erat diues: ⁊ iduebatur purpura ⁊ biſſo et epulabatur quotidie ſplẽdide Et erat q̃dã mẽdicus noĩe lazar⁹: q̃ iacebat ad ianuã eius vlcerib⁹ plen⁹ cupiẽs ſaturari de miſſis q̃ cadebãt de mẽſa diuitis: et nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebãt: et lingebãt vlcera eius. Factũ eſt aũt vt moꝛeret͛ mẽdicus: ⁊ poꝛtaretur ab ãgelis in ſinũ abꝛahe Moꝛtu⁹ eſt aũt ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in iferno Eleuãs aũt oculos ſuos cũ eſſet in toꝛmẽtis: vidit abꝛahã alõge/ et lazarũ in ſinu eius. Et ipſe clamãs dixit Pater abꝛahã miſerere mei: ⁊ mitte lazarũ vt intingat extremũ digiti ſui in aquã / vt refrigeret linguã meã/ qꝛ crucioꝛ in hac flãma Et dixit illi abꝛahã Fili recoꝛdare qꝛ recepiſti bona ĩ vita tua: et lazar⁹ ſimiliter mala. Nũc autẽ hic ꝯſolat͛: tu vero cruciarꝭ. Et ĩ his oĩbus inter nos ⁊ vos chaos magnũ firmatũ eſt. vt hi qui volũt hic trãſire ad vos nõ poſſint neq; inde huc trãſmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̃: vt mittas eũ in domũ patrꝭ mei. Habeo eni quĩq; frẽs: vt teſtet͛ illis ne et ipſi veniãt in locũ hũc toꝛmentoꝝ. Et ait illi abꝛahã. Habẽt moyſẽ ⁊ ꝓphetas: audiãt illos. At ille dixit Nõ pater abꝛahã: ſʒ ſi q̃s ex moꝛtuis ierit ad eos: penitẽtiã agẽt Ait aũt illi. Si moyſẽ ⁊ ꝓphetas nõ audiũt: neq; ſi quis ex moꝛtuis reſurrexerit credẽt. Offr. Intende voci oꝛationis mee rex meus ⁊ deus meus quoniam ad te oꝛabo domine. Secreta.

DEus qui nos ad ymaginẽ tuã ꝯditos/ ⁊ ſacramentis renouas ⁊ p̃ceptꝭ: ſupplicũ pꝛeces ⁊ munera benignus accepta vt q̃d fiducia nõ habet meritoꝝ placationes obtineãt hoſtiaꝝ. P. Cõ. Narrabo oĩa mirabilia tua letaboꝛ ⁊ exultabo in te/ pſallã nomini tuo altiſſime. Poſtcõio.

TAntis dñe repleti muneribus/ p̃ſta q̃s: vt ⁊ ſalutaria dona capiam⁹/ ⁊ a tua nunq̃ laude ceſſemus. P do. C Fẽ. iiij.

Lcc̃õ ep̃le b. petri apli. ij. i. capo.

CArĩſſimi: Notã fecim⁹ vobis dñi noſtri ieſu xp̃i virtutẽ ⁊ p̃ſcientiã: ſpeculatoꝛes facti ipſius magnitudinis. Accipiens eni a deo patre honoꝛẽ ⁊ gloriã voce delapſa ad eũ huiuſcemodi a magnifica glia. Hic eſt filius me⁹ dilect⁹ in q̃ michi bene ꝯplacui: ipſũ audite Et hãc vocẽ nos audiuimus de celo allatã: cũ eſſemus cũ ipſo in mõte ſãcto Et habemus firmioꝛẽ ꝓpheticum ſermonẽ cui benefacitis attẽdentes: quaſi lucerne lucenti in caliginoſo loco: donec dies eluceſcat et lucifer oꝛiatur in coꝛdibus veſtris. Secundum matheum. v.c.

IN illo tꝑe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite putare qꝛ veni ſoluere legē aut prophetas. Nō veni ſoluere: ſꝫ adimplere. Amen q̈ppe dico vobis: donec trāſeat celū ⁊ terra/ iota vnū aut vnus apex non pꝛeteribit a lege donec oīa fiāt Qui ergo ſoluerit vnū de mādatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoīes: minimus vocabitur in regno celoꝝ. Qui aūt fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝛum.

Dñica ſcḋa. Ad miſſā Officiū

FActus eſt dñs ꝓtectoꝛ meus ⁊ eduxit me ī latitudinē ſaluū me fecit qm̄ voluit me. Ps. Diligā te dñe foꝛtitudo mea: dñs firmamētū meū et refugiū meū et liberatoꝛ meꝰ. Glia. Oꝛatio.

SAncti noīs tui dñe timoꝛē pariter ⁊ amoꝛē fac nos habere ꝑpetuū: qꝛ nūq̄ tua gubernatiōe deſtituis/ quos ī ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per.

Lctō epſe b. iohis apli. i. iij. capo

CArissimi: Nolite mirari ſi odit vos mūdus. Nos ſcimus qm̄ trāſlati ſumus de moꝛte ad vitā qm̄ diligimus frēs. Qui nō diligit: manet ī moꝛte. Oīs q̄ odit fratrē ſuū: homicida eſt Et ſcitis qm̄ oīs homicida: non habet vitā eternā in ſe manentē In hoc cognouimꝰ caritatē dei: qm̄ ille pꝛo nobis aīam ſuā poſuit/ ⁊ nos debemꝰ pꝛo fratribus aīas ponere. Qui habuerit ſubſtātiā huius mūdi et viderit fratrē ſuū neceſſitatē patientē et clauſerit viſcera ſua ab eo quō caritas dei manet in eo? Filioli mei/ nō diligamus verbo neq̄ lingua ſꝫ opē et veritate. Gr. Ad dñm cū tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. V. Dñe libera aīaꝫ meā a labijs iniq̄s: ⁊ a lingua doloſa. Allā. V. Deus iudex iuſtus foꝛtis et patiēs: nūquid iraſcitur per ſingulos dies. Scḋm lucam. xiiij. cap.

IN illo tꝑe Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolā hanc. Homo quidā fecit cenā magnā: et vocauit multos. Et miſit ſeruum ſuū: hoꝛa cene dicere inuitatis vt venirēt/ qꝛ iā parata ſunt oīa. Et ceperūt ſimul oēs excuſare. Pꝛimus dixit illi. Villā emi: et neceſſe habeo exire/ et videre illā. Rogo te: habe me excuſatū. Et alter dixit. Juga boū emi q̄nq̄: et eo pꝛobare illa. Rogo te habe me excuſatum. Et alius dixit Vxoꝛē duxi: et ideo nō poſſū venire. Et reuerſus ſeruus: nūciauit hec dño ſuo. Tūc iratus paterfamilias: dixit ſeruo ſuo Exi cito in plateas ⁊ vicos ciuitatis: et paupꝛes ac debiles/ cecos et claudos introduc huc. Et ait ſeruus. Dñe factū eſt vt imperaſti: et adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo. Exi in vias ⁊ ſepes ⁊ ꝯpelle intrare: vt impleatur domꝰ mea Dico aūt vobis ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ qui vocati ſūt: guſtabit cenā meā Offꝫ. Dñe ꝯuertere et eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miſericoꝛdiā tuā Secreta.

OBlatio nos dñe tuo noī dicāda purificet: ⁊ de die ī diē ad celeſtꝫ vite trāſferat actionē. P. Cō. Cātabo dño q̄ bona tribuit michi: ⁊ pſallā noī dñi altiſſimi.

Pꝰcō. SUmptis dñe muneribꝰ ſacris q̄s/ vt cū frequētatiōe miſterij/ creſcat noſtre ſalutis effectus. Per dñm nostrū.

¶ Fer.iiij. Ad ephesios. iiij.ca.

FRatres: Hoc dico ⁊ testificor in dño: vt iā non ambuletis sicut ⁊ gētes ambulāt in vanitate sēsus sui/tenebris obscuratū habētes itellectū/alienati a via dei per ignorātiā q̄ est i illis ꝓpter cecitatē cordis ipsoꝝ. Qui desperātes semetipsos tradiderūt ipudicicie: in operationē immūdicie/oēs in auariciam. Vos aūt nō ita didicistis xp̄m: si tamē illū audistis ⁊ in ip̄o edocti estis sicut est veritas in iesu xp̄o. Deponite vos scd̄m pristinā cōuersationē veterē hoiem qui corrūpitur scd̄m desideria erroris. Renouamini autem sp̄ū mentis vestre: et induite nouū hoiem: qui scd̄m deū creatus est in iusticia ⁊ sāctitate ⁊ veritate In xp̄o iesu: dño nostro. Scd̄m matheū. xxi.

IN illo tp̄e: Cū venisset iesus in tēplū: accesserunt ad eū principes sacerdotū et seniores populi dicētes. In qua potestate hec facis: et quis dedit tibi hāc potestatē? Rn̄dens iesus: dixit illis. Interrogabo vos ⁊ ego vnū sermonē: quē si dixeritis michi ⁊ ego vobis dicā in qua potestate hec facio. Baptismus iohānis vnde erat: de celo an ex hoibus? At illi cogitabāt intra se dicentes. Si dixerimus de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidistis illi? Si autē dixerimus ex hoibus: timemus turbā Oēs eni habebāt iohēm: sicut ꝓphetā Et rn̄dentes iesu dixerūt. Nescim⁹. Ait illis et ipse. Nec ego dico vobis: in qua potestate hec facio.

¶ Dominica tercia post trinitatem Ad missam. Officium.

REspice in me ⁊ miserere mei dñe qm̄ vnicus et paup̄ sum ego: vide humilitatē meā ⁊ laborē meū ⁊ dimitte oīa pctā mea deus me⁹. ℣ Ad te dñe leuaui aīam meā de⁹ me⁹ in te ꝯfido nō erubescā. Or.

DEprecationē nr̄am q̄s dñe benignus exaudi: et quibus supplicandi p̄stas affectū: tribue defensionis auxiliū. Per.

Lectio ep̄le bt̄i petri ap̄li. i. vlt.

KArissimi: Humiliamini sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tp̄e visitationis. Oēm sollicitudinē vestrā ꝓiciētes in eū: qm̄ ipsi cura est de vobis. Sobrij estote et vigilate: qꝛ aduersarius vester dyabol⁹ tanq̄ leo rugiens circuit querēs quē deuoret Cui resistite fortes in fide: scientes eandē passionē ei q̄ in mūdo est vestre fraternitati fieri Deus autē oīs gratie q̄ vocauit nos in eternā suā gloriā in xp̄o iesu modicū passos: ip̄e pficiet ꝯfirmabit solidabitq;. Ip̄i glīa ⁊ iperiū: in scl̄a scloꝝ. Gr. Iacta cogitatum tuū i dño ⁊ ip̄e te enutriet. ℣ Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē meā ab his q̄ appropinquāt michi Allā. ℣. Diligā te dñe virt⁹ mea dñs firmamētū meū ⁊ refugium meū ⁊ liberator me⁹. S. lucā. xv

IN illo tp̄e: Erāt appropinquantes ad iesū publicani et pctōres: vt audirent illum. Et murmurabāt scribe et pharisei dicentes: qꝛ hic pctōres recipit et mādūcat cū illis. Et ait ad illos parabolā istā: dicēs. Quis ex vobis homo qui habet centū oues: et si perdiderit vnā ex illis nōne dimittit nonagintanouē i deserto: et vadit ad illā q̄ perierat do=

nec inueniat illā? Et cū iuenerit eā: iposuit i humeros suos gaudens. Et veniens domū: ꝯuocat amicos ⁊ vicinos dicēs illis. Cōgratulamini michi: qꝛ iueni ouē meā q̄ perierat. Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit i celo sup̱ vno pctōꝛe penitētiā agēte: q̄ supꝛa nonaginta nouē iustis q̄ nō idigent penitentia. Aut q̄ mulier habēs dꝛagmas decē / si perdiderit vnā nonne accēdit lucernā ⁊ euertit domū et querit diligēter donec iueniat eā? Et cū inuenerit ꝯuocat amicas ⁊ vicinas dicēs. Cōgratulamini michi: qꝛ inueni dꝛagmā quā ꝑdiderā. Ita dico vobꝫ: gaudiū erit i celo coꝛā angelis dei super vno pctōꝛe / penitētiā agēte.

Offr. Sperēt in te oēs qui nouerunt nomē tuū dn̄e qm̄ nō derelinquis querētes te: psallite dn̄o qui habitat in syon qm̄ nō est oblitus oꝛationē pauperū. Secr.

Munera tibi dn̄e q̄s oblata sctifica: vt tui nobꝫ vnigeniti corp⁹ ⁊ sāguis fiat ad medelā. Qui te. Co. Ego clamaui qm̄ exaudisti me de⁹: iclina aurē tuā et exaudi verba mea. Postcōio.

Sacris dn̄e munerib⁹ ꝑceptꝫ q̄s: vt nos eoꝝ virtute et a viciis oībus expies ⁊ donis gratie tue iugiter repleas. Per do. ¶ Fer. iiij. Ad timotheū. ij. iiij.

Carissimi: Dn̄s michi astitit ⁊ ꝯfoꝛtauit me: vt per me ꝑdicatio adipleat. Et audiāt oēs gētes qꝛ liberatus sū de oꝛe leonis ⁊ ope malo: et saluū faciet in regnū suū celeste. Ipsi glīa in sclā sclōꝝ amē. S. matheū. v. ca.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis suis. Esto cōsentiēs aduersario tuo cito dū es in via cū eo: ne foꝛte tradat te aduersari⁹ iudici / ⁊ iudex tradat te ministro / ⁊ i carcerē mittarꝫ. Amē dico tibi nō exies inde: donec reddas nouissimū q̄drantē. Audistꝫ qꝛ dictū est ātiq̄s: nō mechaberꝫ. Ego aūt dico vobis: qꝛ oīs q̄ viderit mulierē ad ꝯcupiscēdū eā / iā mechatus est eā in coꝛde suo. Nō si oculus tu⁹ dexter scādalizat te: erue eū ⁊ ꝓice abs te. Expedit enī tibi vt pereat vnū mēbꝛoꝝ tuoꝝ: q̄ totū coꝛpus tuū eat in gehennā.

¶ Dn̄ica quarta ad missā Offm.

Dominus illumīatio mea et sal⁹ mea quē timebo: dn̄s defēsoꝛ vite mee a quo trepidabo qui tribulant me inimici mei ipi ifirmati sūt et ceciderūt. ps. Si consistant aduersū me castra: nō timebit coꝛ meū. Oꝛatio

Protectoꝛ in te sperātiū de⁹: sine q̄ nichil est validū nichil sctm̄: multiplica sup̱ nos mīaꝫ tuā: vt te rectoꝛe te duce sic transeam⁹ ꝑ bona tp̄alia / vt nō amittam⁹ eterna. P. Ad rom. viij. ca.

Fratres Existimo enī ꝙ nō sunt ꝯdigne passiones huius tp̄is ad futurā gloꝛiā que reuelabit in nobis. Nā expectatio creature: reuelationē filioꝝ dei expectat. Vanitati enī creatura subiecta est nō volēs: sꝫ pꝛopter eū q̄ subiecit i spe. Qꝛ ⁊ ipa creatura liberabit a seruitute coꝛruptionis: in libertatē glīe filioꝝ dei. Scim⁹ enī ꝙ oīs creatura ingemiscit: et parturit vsq̄ adhuc. Non solū aūt illa: sed et nosipsi ꝑmitias spūs habētes: ⁊ ipi intra nos gemimus adoptionē filioꝝ dei expectātes redēptionē coꝛꝑis nostri In xp̄o iesu: dn̄o nr̄o. Gr.

Propiciꝰ esto dñe pctis nr̄is: neq̄n dicāt gētes vbi est deꝰ eoꝝ? ℣. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter honoꝛē nois tui libera nos. Allā. ℣ Dñe i virtute tua letabitur ⁊ sup salutare tuū exultabit vehementer. Scḋm lucam. xvi.

IN illo tp̄e: Dixit iesꝰ discipulis suis. Estote misericoꝛdes: sicut ⁊ pater vester misericoꝛs est. Nolite iudicare: et nō iudicabimini Nolite cōdēnare: ⁊ nō cōdēnabimini Dimittite: ⁊ dimittemini. Date: ⁊ dabitur vobis Mēsurā bonā ⁊ coagitatā ⁊ sup effluentē: dabūt in sinū vestrū. Eadē vero mēsura qua mēsi fueritis: remecietur vobis. Dicebat aūt illis ⁊ similitudinē Nūqd potest cecus cecū ducere? Nonne ambo in foueā cadūt? Nō est discipulus: sup magistrū Perfectꝰ aūt ois erit: si sit sicut magister eiꝰ Quid aūt vides festucā i oculo fratris tui: trabē aūt q̄ in ocło tuo est nō cōsideras? Aut quō potes dicere fratri tuo / frater sine eiciā festucā de ocło tuo / ipse in oculo tuo trabē nō vidēs? Hypocrita eiice ṗmū trabē de ocło tuo: et tūc perspicies vt educas festucam de oculo fratris tui. Offert. Illuia ocłos meos ne vnq̄ obdoꝛmiā in moꝛte / neq̄n dicat īimicꝰ meꝰ pꝛeualui aduersus eū. Secre.

REspice dñe q̄s munera supplicantis ecclie: ⁊ saluti credētiū ꝑpetua sctificatione sumēda cōcede. P. Cō. Dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū et liberatoꝛ meꝰ: deus meꝰ adiutoꝛ meus Postcō.

SAncta tua nos dñe sūpta viuificent: et mīe sempiterne pꝛeparēt expiatos. Per.

¶ Feria quarta. Lectio epystole beati iohannis apostoli. i. ij. ca.

CArissimi In hoc scimꝰ quoniā cognouimus deum: si mādata eiꝰ obseruemꝰ Qui dicit se scire eū ⁊ mādata eiꝰ nō seruat mēdax est / ⁊ in hoc veritas nō est Nā qui custodit verbū eiꝰ: vere in hoc caritas dei perfecta est In hoc scimus: qm̄ in ipso sumus. Qui dicit se in eo manere: debet quēadmodū ille ambulauit / ⁊ ipse ambulare. Scḋm math. xviij.

IN illo tp̄e Interrogauerūt discipuli iesū dicētes Quid scribe dicūt: q̄ helyam opoꝛteat pꝛimū venire? At ille respōdens: ait eis. Helyas quidē venturus est: et restituet omnia. Dico autē vobis qꝛ helyas iā venit: et non cognouerūt eum / sed fecerunt in eo quecūq̄ voluerūt. Sic et filiꝰ hois passurus est ab eis. Tūc intellexerūt discipuli: qꝛ de iohāne baptista dixisset eis. Et cū venisset ad turbā: accessit ad eū homo genibus ꝓuolutus ante eū dicēs Dñe miserere filio meo: qꝛ lunaticus est ⁊ male patitur. Nam sepe cadit in ignē ⁊ crebꝛo in aquā: ⁊ obtuli eū discipulis tuis / et non potuerūt curare eū. Respōdens aūt iesus ait. O generatio incredula et peruersa: quousq̄ ero vobiscū / vsq̄quo patiar vos? Afferte huc illū ad me. Et increpauit eū iesus: et exiyt ab eo demoniū et curatus est puer ex illa hoꝛa.

¶ Dñica. v. Ad missam. Officiū.

EXaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te: adiutoꝛ meꝰ esto ne derelinquas me / neq̄ despicias me deꝰ salutaris meus. ℣. Dñs illuminatio mea: et salus mea quem timebo? Gloꝛia. Oꝛatio.

Da nobis q̄s dn̄e vt et mūdi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et eccleſia tua trāquilla deuotiōe letetur. ꝑ dn̄.

Lectio ep̄le bt̄i petri ap̄li. i. iij. c.

Cariſſimi: Om̄es vnanimes in oratione eſtote: ꝯpatiētes fraternitatis amatores/ miſericordes/ modeſti/ hūiles. Nō reddentes malū ꝓ malo: vel maledictū ꝓ maledicto ſꝫ ecōtrario bn̄dicētes. Qꝛ i hoc vocati eſtis: vt bn̄dictionē hereditate poſſideatis. Qui enī vult vitā diligere ⁊ videre dies bonos: coerceat linguā ſuā a malo: ⁊ labia eiꝰ ne loquātur dolū. Declinet aūt a malo ⁊ faciat bonū: inq̄rat pacē ⁊ ſequatur eā. Qꝛ oculi dn̄i ſuꝑ iuſtos: ⁊ aures eiꝰ in p̄ces eoꝝ. Vultus aūt dn̄i ſuꝑ faciētes mala. Et q̄s eſt q̄ vobis noceat/ ſi boni emulatores fueritis? Sꝫ et ſi q̄d patimini ꝓpter iuſticiā: bt̄i. Timorē aūt eoꝝ ne timueritis: vt nō ꝯturbemini. Dn̄m aūt xp̄m ſctificate: in cordibus vr̄is. Gr. Protector nr̄ aſpice deus: et reſpice ſuꝑ ſeruos tuos. V. Dn̄e deꝰ virtutū exaudi p̄ces ſeruoꝝ tuoꝝ. Allā. V. In te dn̄e ſpaui nō ꝯfūdar ineternū: i tua iuſticia libera me ⁊ eripe me/ iclina ad me aurē tuā accelera vt eripias me. Sc̄m lucā. v. c.

In illo t̄pe: Cū turbe irruerent a dieſū vt audirēt verbū dei: ⁊ ip̄e ſtabat ſecus ſtagnū genezareth. Et vidit duas naues ſtātes ſecus ſtagnū: piſcatores aūt deſcēderāt ⁊ lauabāt rethia. Aſcendēs aūt in vnā naui que erat ſymonis: rogauit eū vt a terra reduceret puſillū. Et ſedēs docebat de nauicula turbas. Vt ceſſauit aūt loq̄: dixit ad ſymonē. Duc in altū: et laxate rethia veſtra i capturā. Et reſpondens ſymō: dixit illi. Preceptor/ per totā noctē laborātes nichil cepimus: in verbo aūt tuo laxabo rethe. Et cū hoc feciſſēt: ꝯcluſerūt piſciū multitudinē copioſā. Rūpebatur aūt rethe eoꝝ ⁊ annuerūt ſocijs q̄ erāt in alia naui vt venirēt et adiuuarēt eos. Et venerūt/ et īpleuerūt ābas nauiculas: ita vt pene mergerētur. Quod cū videret ſymon petrus: ꝓcidit ad genua ieſu dicēs Exi a me: qꝛ homo pctōr ſū dn̄e. Stupor enī circūdederat eū: et oēs qui cū illo erāt in captura piſciū quā ceperant. Similiter aūt iacobū et iohannē filios zebedei: q̄ erāt ſocij ſymonis. Et ait ad ſymonē ieſus. Noli timere: ex hoc iā hoīes eris capiēs. Et ſubductis ad terrā nauibus: relictis oībus ſecuti eū. Offr. Bn̄dicā dn̄m q̄ tribuit michi intellectū: ꝓuidebā deū in ꝯſpectu meo ſemꝑ qm̄ a dextris eſt michi ne cōmouear. Secreta.

Aſcendāt q̄s dn̄e p̄ces hūilitatis noſtre in ꝯſpectu clemētie tue ⁊ deſcēdat ſuꝑ hec oblata virtꝰ tue diuinitatꝭ: quā nr̄is quoq; purificādis mētibus largiaris. Per d. Cōio. Vnā petij a dn̄o hāc req̄rā vt inhabitē i domo dn̄i oībus diebꝰ vite mee. Poſtcō.

Miſteria nos dn̄e q̄s ſcā purificēt: ⁊ ſuo munere tueātur. Per. ¶ Fer. iiij. Ad thim. i. ij. c.

Cariſſime: Obſecro primū oīꝫ fieri obſecratiōes/ orationes/ poſtulationes/ grāꝝ actiones pro oībus hoībus. Pro regibus et oībus qui in ſublimitate ſūt ꝯſtituti: vt quietā ⁊ trāquillam vitā agamus i omi pietate et caſtitate Hoc eni bonũ eſt ⁊ acceptũ corã ſaluatore nr̃o deo: qui oẽs hoĩes vult ſaluos fieri et ad agnitionem veritatis venire. Unus eni deꝰ: vnus et mediator dei ⁊ hoim / hõ xp̃s ieſus q̃ dedit redẽptionẽ ſemetipſũ pro oĩbus Cuius teſtimoniũ tp̃ibus ſuis confirmatũ eſt: in quo poſitꝰ ſũ ego predicator et apl̃s. Ueritatẽ dico nõ mẽtior: doctor gentiũ in fide et veritate. Scd̃m lucã. viij.

IN illo tp̃e: Factũ eſt in vna dierũ: ⁊ ieſus aſcẽdit in nauiculã et diſcipuli eius Et ait ad illos. Trãſfretemus trãs ſtagnũ Et aſcenderũt Nauigãtibus autem illis: obdormiuit Et deſcendit procella venti in ſtagnũ: ⁊ cõpellebant fluctibus et periclitabantur. Accedẽtes aũt: ſuſcitauerunt eũ dicẽtes. Preceptor perimus. At ille ſurgẽs increpauit vẽtum et tẽpeſtatẽ aque: ⁊ ceſſauit Et facta eſt tranquillitas. Dixit autem illis. Ubi eſt fides vr̃a? Qui timentes mirati ſũt ad inuicem dicẽtes. Quis putas hic eſt? Qꝛ vẽtis imperat ⁊ mari: et obediũt ei

Dñica ſexta. Ad miſſã. Offm̃.

DOminꝰ fortitudo plebis ſue ⁊ protector ſalutariũ xp̄i ſui eſt: ſaluũ fac pp̃lm tuũ dñe et bñdic hereditati tue / ⁊ rege eos vſq; in ſcl̃m. Ps. Ad te dñe clamabo deus meus ne ſileas a me: nequãdo taceas a me ⁊ aſſimilabor deſcendentibus in lacũ. Oratio.

DEus qui diligẽtibus te bona inuiſibilia preparaſti: infunde cordibus noſtris tui amoris affectũ: vt te in oĩbus et ſup oĩa diligentes: promiſſiones tuas que oẽ deſideriũ ſuperãt cõſequamur. Per. Ad romanos. vi. c.

FRatres: Quicũq; baptizati ſumus in xp̄o ieſu: in morte ipſius baptizati ſumus. Cõſepulti eni ſumꝰ cũ illo per baptiſmũ in mortẽ: vt quõ ſurrexit xp̄s a mortuis per gloriã pr̃is / ita et nos in nouitate vite ambulemꝰ. Si eni cõplantati facti ſumꝰ ſimilitudini mortis eius: ſimul et reſurrectiõis erimꝰ Hoc ſciẽtes: qꝛ vetus hõ noſter ſimul crucifixus eſt vt deſtruat corpus pctĩ: vt vltra nõ ſeruiamus pctõ. Qui eni mortuꝰ eſt: iuſtificatus eſt a pctõ. Si aũt mortui ſumus cũ xp̄o: credimus qꝛ ſimul etiã viuemus cũ xp̄o. Scientes q xp̄s reſurgẽs ex mortuis iã nõ morit: mors illi vltra nõ dñabit. Qđ eni mortuus eſt pctõ: mortuꝰ eſt ſemel. Quod autẽ viuit: viuit deo. Ita et vos exiſtimate vos mortuos q̃dẽ eſſe pctõ: viuẽtes aũt deo In xp̄o ieſu dño nr̃o. Gr. Cõuertere dñe aliquãtulũ ⁊ deprecare ſup ſeruos tuos V. Dñe refugiũ factꝰ es nobis a gñatiõe ⁊ pgenie. Allã. V. Eripe me de inimicis meis deꝰ meꝰ ⁊ ab inſurgẽtibꝰ in me libera me. S. mat. v

IN illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Amẽ dico vobis niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſq̃ ſcribaꝝ et phariſeoꝝ: non intrabitis in regnũ celoꝝ. Audiſtis qꝛ dictũ ꝫ antiq̃s: nõ occides Qui aũt occiderit: reus erit iudicio. Ego autẽ dico vobis: qꝛ oĩs qui iraſcit fratri ſuo / reꝰ erit iudicio. Qui aũt dixerit fratri ſuo racha: reus erit cõſilio. Qui autẽ dixerit fatue: reus erit gehenne ignis. Si ergo offers munꝰ tuũ ad altare: et ibi recordatꝰ fueris qꝛ frater tuꝰ habet aliq̃d aduerſum te/relinq̄ ibi mun⁹ tuū ante altare/ꝛ vade ꝓus recōciliari frī tuo. Et tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. Offr̄. Perfice greſſ⁹ meos i ſemitꝫ tuis vt nō moueant̄ veſtigia m̄a: iclina aurē tuā ꝛ exaudi v̄ba m̄a: mirifica mīas tuas q̄ ſaluos facꝫ ſperātes i te dn̄e. Secr̄.

Propiciare dn̄e ſupplicationib⁹ nr̄is: ꝛ has oblationes famuloꝝ tuoꝝ benign⁹ aſſume: vt qđ ſingl̄i obtulerūt ad honorē tui nois/cūctꝫ ꝑficiat ad ſalutē. p. Cō. Circuibo ꝛ imolabo i tabernaculo ei⁹ hoſtiā iubilationis cātabo ꝛ pſalmū dicā dn̄o.

Quos celeſti dono dn̄e p⁹cō ſatiaſti: p̄ſta q̄s/vt a nr̄is mūdemur occultis: ꝛ ab hoſtiū liberemur inſidijs. p. ¶ Fe. iiij.

Lectō eplē beati iohis apl̄i. i. ij. c.

Cariſſimi. Nō ſcripſi vobis quaſi ignorātibus veritatē: ſed quaſi ſciētibus eā/ qm̄ oē mēdaciū ex veritate nō eſt. Quis eſt mēdax niſi is q̄ credit qm̄ ieſus nō ē xp̄s? Hic eſt ātixp̄s: q̄ negat patrē ꝛ filiū. Oīs q̄ negat filiū: nec patrē habet. Qui aūt ꝯfitet̄ filiū: et patrē habet. Vos qđ audiſtis ab īitio: in vobis ꝑmaneat. Quod ſi i vobis ꝑmāſerit qđ audiſtis ab īitio: ꝛ vos i filio et patre ꝑmanebitis. Et hec eſt repromiſſio: quā ip̄e pollicit⁹ eſt vobis vita eterna. S. marcū. x.

In illo tp̄e. Cū egreſſus eſſet ieſus in via: ꝓcurrēs q̄dā genuflexo ante eū: interrogabat eū dicēs. Magiſter bone: qđ faciā vt vitā eternā accipiā? Ieſus aūt dixit ei. Quid me dicis bonū? Nemo bon⁹ niſi ſolus de⁹. Precepta noſti? Ille dixit. Que? Ne adulteres/ne occidas/nō fureris/nō falſū teſtimoniū dixeris/ne fraudē fecerꝫ: honora patrē tuū et matrē. Et ille rn̄dens ait illi. Magiſter hec oīa obſeruaui a iuuētute mea. Ieſus autē intuitus eū dilexit eū: ꝛ dixit ei. Vnū tibi deeſt. Vade: vēde quecūqꝫ habes ꝛ da pauperib⁹: ꝛ habebis theſaurū in celo: ꝛ veni ſequere me. ¶ Dn̄ica. viij. Officiū.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce exultationis. p̄s. Subiecit ꝑplos nobis: ꝛ gētes ſub pedibus nr̄is

Oratio

Deus virtutū cui⁹ eſt totū quod eſt optimū: inſere pectoribus noſtris amorem tui nois/et preſta i nobis religionis augmētū: vt q̄ ſūt bona nutrias: ac pietatꝫ ſtudio q̄ ſūt nutrita cuſtodias. p. Ad rom. vi. c.

Fratres: Hūanū dico ꝓpter infirmitatē carnis veſtre. Sicut eni exhibuiſtis mēbra veſtra ſeruire imundicie ꝛ iniq̄tati ad iniquitatē: ita nūc exhibete mēbra vr̄a ſeruire iuſticie i ſctificationē. Cū eni ſerui eſſetis pc̄ti: liberi fuiſtis iuſticie. Quē ergo fructū habuiſtꝫ tūc in illis in quib⁹ nūc erubeſcitis? Nā finis illoꝝ: mors eſt. Nūc vero liberati a pc̄tō: ſerui aūt facti deo. Habetis fructū veſtrū in ſctificationē: finē vero vitā eternā. Stipendia eni peccati: mors. Gratia autē dei: vita eterna. In chriſto ieſu: dn̄o noſtro. Gr. Venite filij audite me: timorē dn̄i docebo vos. ꝟ. Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies veſtre nō cōfundētur. Allā. ꝟ. Te decet hymnus deus in ſyon: et tibi reddetur votū in hieruſalē. Scd̄m marcū. viij. c.

IN illo tp̄e: Cū turba multa eſſet cū ieſu nec haberēt qđ manducarent: cōuocatis diſcipulis ait illis. Miſereoꝛ ſup turbā qꝛ ecce iā triduo ſuſtinēt me / nec habēt qđ māducent. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domū ſuā: deficient in via. Quidā eni ex eis de lōge venerūt. Et reſpōderūt ei: diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit q̄s hic ſaturare panib⁹ in ſolitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerūt Septē. Et p̄cepit turbe: diſcūbere ſup trā. Et accipiēs ſeptē panes gr̄as agēs fregit ⁊ dabat diſcipulis ſuis / vt apponerēt. Et appoſuerūt turbe. Et habebāt piſciculos paucos: et ip̄os bn̄dixit / et iuſſit apponi. Et māducauerūt: et ſaturati ſūt. Et ſuſtulerūt qđ ſuperauerat de fragmētis: ſeptē ſpoꝛtas. Erāt aūt q̄ māducauerūt quaſi quattuoꝛ milia / ⁊ dimiſit eos. Offr. Sicut in olocauſtū arietū ⁊ tauroꝝ ⁊ ſicut in milib⁹ agnoꝝ pinguiū ſic fiat ſacrificiū noſtrū in cōſpectu tuo hodie vt cōplaceat tibi qꝛ nō eſt confuſio cōfidentibus in te dn̄e. Secreta.

PRopiciare dn̄e ſupplicationib⁹ nr̄is: et has oblationes ppl'i tui benignus aſſume: et vt nullus ſit irritū votū nullius vacua poſtulatio p̄ſta q̄s: vt qđ fideliter petimus: efficaciter conſequamur. P. Cō. Inclina aurē tuā accelera vt eruas nos. Pᵒcō.

REpleti dn̄e munerib⁹ tuis tribue q̄s: vt eoꝝ mūdemur effectu / et muniamur auxilio. P.

¶ Feria.iiij. Ad romanos. viij.

FRatres: Nichil nūc dānationis eſt his qui ſūt i xp̄o ieſu: qui nō ſcđm carnē ambulāt. Lex eni ſp̄us vite in xp̄o ieſu: liberauit me a lege pcc̄i et moꝛtis. Nā qđ ipoſſibile erat legi: i quo infirmabat per carnē deus filiū ſuū mittēs i ſimilitudinē carnis pcc̄i. Et de pcc̄o dānauit peccatū in carne: vt iuſtificatio legis impleretur in nobis. qui non ſcđm carnē ambulamus / ſed ſcđm ſpiritū. Qui eni ſecūdū carnē ſunt: que carnis ſunt ſapiūt. Qui vero ſecundū ſpiritū ſunt: q̄ ſūt ſp̄us ſentiunt. Nam pꝛudentia carnis moꝛs eſt. Pꝛudentia aūt ſp̄us vita et pax. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Secundum matheū. xij.

IN illo tp̄e: Abijt ieſus ſabbato per ſata: diſcipuli aūt eius eſurientes / ceperūt euellere ſpicas et māducare. Phariſei autē videntes: dixerunt ei. Ecce diſcipuli tui faciūt: qđ nō licet eis facere ſabbatis. At ille dixit eis. Non legiſtis quid fecerit dauid quādo eſurijt: et q̄ cū illo erant? Quō intrauit in domū dei: ⁊ panes ꝓpoſitiōis comedit quos nō licebat ei edere / neq̄ his qui cū eo erant / niſi ſolis ſacerdotibus Aut nō legiſtis in lege: qꝛ ſabbatis ſacerdotes in tēplū ſabbatū violant / ⁊ ſine crimine ſūt? Dico aūt vobis: qꝛ tēplo maioꝛ eſt hic. Si autē ſciretis q̄d eſt mīam volo ⁊ nō ſacrificiū: nūq̄ ꝯdēnaſſetis inocētes ¶ Dn̄ica viij. offc.

SUſcepim⁹ deus mīam tuā in medio tēpli tui ſcđm nomen tuū deus ita et laus tua i fines terre iuſticia plena eſt dextera tua. Ps. Magnus dn̄s et laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Or.

DEus cuius pꝛouidentia in

ſui diſpoſitione nõ fallit͛ te ſupplices exoramus: vt noxia cũcta ſubmoueas ⁊ oĩa nobis ꝓfutura cõcedas. Per. Ad romanos. viij.

FRatres debitores ſumus nõ carni: vt ſcd̃m carnẽ viuamus. Si eni ſcd̃m carnẽ vixeritis: moriemini. Si autẽ ſpũ factã carnis mortificaueritis: viuetis Quicũq; eni ſpũ dei agũtur: hi ſũt filij dei. Nõ eni accepiſtis ſpiritũ ſeruitutis iterũ in timore: ſed accepiſtis ſpm̃ adoptionis filiorũ dei: in quo clamamus abba pater. Ipſe eni ſpũs teſtimoniũ reddit ſpiritui noſtro: ꝙ ſumus filij dei. Si autẽ filij et heredes Heredes quidẽ dei: coheredes autẽ xp̃i. Gr. Eſto michi in deũ protectorẽ ⁊ in locũ refugij vt ſaluũ me facias. V. Deus in te ſperaui dñe nõ cõfũdar in eternũ. Alia. V. Attẽdite popule meus in legem meam. Secundum matheum. vij.

IN illo tp̃e dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a falſis ꝓphetis qui veniũt ad vos in veſtimẽtis ouiũ: intrinſecus autẽ ſũt lupi rapaces. A fructibus eorũ: cognoſcetis eos. Nũqd colligũt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic omis arbor bona: fructus bonos facit. Mala autẽ arbor: fruct⁹ malos facit. Nõ poteſt arbor bona fruct⁹ malos facere: neq; arbor mala fruct⁹ bonos facere. Oĩs arbor q̃ nõ facit fructũ bonũ excidetur: ⁊ ignẽ mittetur. Igitur ex fructibus eorũ: cognoſcetis eos. Non oĩs qui dicit michi dñe dñe / intrabit i regnũ celorũ: ſed q̃ facit voluntatẽ pr̃is mei qui in celis eſt / ipſe intrabit in regnũ celorũ. Offer. Populũ humilẽ ſaluũ facies dñe et oculos ſuperborũ humiliabis quoniã quis deus preter te dñe. Secreta

DEus qui legaliũ differentias hoſtiarũ vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium a deuotis tibi famulis oblatũ: ⁊ pari bñdictione ſicut munera iuſti abel ſctifica: vt qđ ſinguli obtulerũt ad maieſtatis tue honorẽ / cũctis ꝓficiat ad ſalutẽ. P. Cõio. Guſtate et videte quoniam ſuauis eſt dñs beatus vir qui ſperat ĩ eo. Poſtcõ

TUa nos dñe medicinalis operatio et a noſtris peruerſitatibus clemẽter expediat: ⁊ ad ea que ſunt recta perducat. Per do.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. v. ca.

FRatres: Cõmendat deus ſuã caritatẽ in nobis: qm̃ cũ adhuc pctõres eſſemus ſecundũ tẽpus xp̃s pro nobis mortu⁹ eſt. Multo igit͛ magis iuſtificati nunc in ſanguine eius: ſalui erimus ab ira per ipſũ. Si enim cũ inimici eſſemus recõſiliati ſumus deo per mortẽ filij ei⁹: multomagis recõſiliati ſalui erimus in vita ipſius. Non ſolũ autem ſed et gliamur in dño. Per ieſũ xp̃m dñm nr̃m. Scd̃m marcũ. ix.

IN illo tp̃e: Dixerũt diſcipuli ad ieſũ. Magiſter: vidimus quẽdã in noĩe tuo eiicientẽ demonia: et prohibuimus eũ / q2 nõ ſequitur nos. Ieſus autẽ ait illis. Nolite prohibere eũ Nemo eſt eni qui faciat virtutẽ in noĩe meo: et poſſit cito male loqui de me. Qui eni nõ eſt aduerſũ vos: pro vobis eſt. Quiſquis eni potũ dederit vobis calicẽ aque frigide in nomine meo qr xp̃i eſtis: amen dico vobis nõ perdet mercedẽ ſuã. Et quicũq; ſcandaliza‑

uerit vnũ ex his puſillis credẽtibus ĩ me: bonũ eſt ei magis ſi circũdaretᷣ mola aſinaria ĩ collo eiꝰ et in mare mitteretᷣ. Et ſi ſcãdalizauerit te manꝰ tua: abſcide illã. Bonũ eſt tibi debilẽ itroire ĩ regnũ dei: ꝙ̃ duas manꝰ habẽtẽ ire ĩ gehẽnã in ignẽ iextinguibilẽ/ vbi vermis coꝝ nõ moritur ⁊ ignis nõ extiguitᷣ. Et ſi pes tuꝰ ſcandalizat te: ãputa illũ. Bonũ eſt tibi claudũ introire in vitam eternã: ꝙ̃ duos pedes habẽtẽ mitti in gehennã ignis iextinguibilis. vbi vermis coꝝ nõ moritur: et ignis nõ extinguitᷣ. Et ſi oculus tuꝰ ſcãdalizat te. erue eũ. Bonũ eſt tibi luſcũ itroire: ĩ regnũ dei: ꝙ̃ duos oclõs habẽtẽ mitti ĩ gehennã ignis. Vbi vermis coꝝ nõ moritᷣ: et ignis nõ extinguitᷣ.

¶ Dñica nona. Ad miſſã. Offm̃.

Ecce deus adiuuat me et dñs ſuſceptor eſt anime mee: auerte mala inimicis meis ⁊ in veritate tua diſperde illos protector meus dñe. Ps. Deus ĩ nomine tuo ſaluũ me fac: et in virtute tua iudica me. Oratio.

Largire nobis dñe q̃s ſemꝑ ſpiritũ cogitãdi q̃ recta ſũt ꝓpicius ⁊ agẽdi: vt q̃ ſine te eſſe nõ poſſumus: ſcd̃m te viuere valeamus. Per. Ad corinthios. i.x

Fratres: Non ſcimus cõcupiſcentes maloꝝ: ſicut ⁊ illi ꝯcupierũt. Neq̃ ydolatre efficiamini: ſicut q̃dã ex ipſis queadmodũ ſcriptũ eſt Sedit ppl's mãducare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexerũt ludere. Neq̃ fornicemur: ſicut q̃dã ex ipſis fornicati ſũt/ ⁊ ceciderũt vna die viginti tria milia. Neq̃ tentemus xp̃m: ſicut q̃dã coꝝ tentauerũt/ ⁊ a ſerpẽtibus perierũt. Neq̃ murmurauerits ſicut quidã coꝝ murmurauerũt/ ⁊ perierũt ab exterminatore. Hec aũt oĩa in figura ꝯtingebãt illis. Scripta ſunt aũt hec ad correptionẽ noſtrã: in quos fines ſeculoꝝ deuenerũt. Itaq̃ q̃ ſe exiſtimat ſtare: videat ne cadat. Tẽtatio vos nõ apprehẽdat: niſi hũana. Fidelis aũt deꝰ q̃ nõ patietur vos tentari ſupra id qđ poteſtis: ſed faciet cũ tẽtatione etiã ꝓuentũ: vt poſſitis ſuſtinere. Gr. Dñe dñs nr̃ ꝙ̃ admirabile eſt nomẽ tuũ in vniuerſa terra. V. Qm̃ eleuata eſt magnificentia tua ſuꝑ celos. Alleluya. V. Exultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob. ſumite pſalmũ iocundum cum cythara. Secundũ lucam. xvi. ca.

In illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolã hanc. Hõ quidã erat diues q̃ habebat villicũ: ⁊ hic diffamatꝰ eſt apud illũ quaſi diſſipaſſet bona ipſiꝰ. Et vocauit illũ: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationez villicatiõis tue. Iã enĩ nõ poteris villicare. Ait aũt villicus intra ſe. Quid faciã qꝛ dñs meꝰ aufert a me villicationẽ? Fodẽ nõ valeo. mẽdicare erubeſco. Scio q̃d faciã/ vt cũ amotꝰ fuero a villicatiõe recipiãt me ĩ domos ſuas. Cõuocatis itaq̃ ſingulis debitoribus dñi ſui: dicebat ꝑmo. Quantũ debes dño meo? At ille dixit. Centũ cados olei. Dixitq̃ illi. Accipe cautionẽ tuã ⁊ ſede cito: ⁊ ſcribe quĩquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero q̃ntũ debes? Qui ait. Centum choros tritici: Ait illi Accipe litteras tuas ⁊ ſcribe octogita Et laudauit dñs vil licū liq̄tatis qꝛ prudēter feciſſet qꝛ filij hui⁹ ſeculi prudētiores filiis lucis in gñatione ſua ſūt Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mām̄ona iniq̄tatis: vt cū defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Offr. Juſticie dñi recte letificātes corda et dulciora ſuper mel ⁊ fauū: nā et ſeruus tuus cuſtodiet ea. Sec̄.

Suſcipe munera q̄s dñe q̄ tibi de tua largitate deferim⁹: vt hec ſacroſctā miſteria grē tue operāte virtute/ ⁊ p̄ſētis vite nos conuerſatione ſctificēt: ⁊ ad gaudia ſēpit̄na p̄ducāt. p. Cōio. Primū querite regnū dei: ⁊ oīa adijcientur vobis dicit dñs. Poſtcōio.

Sit nobis dñe q̄s reparatio mētis ⁊ corporis celeſte myſteriū: vt cuius exequimur actionem/ ſentiamus effectū. Per do.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. vi. ca.

Fratres: Neſcitis q̄m cui exhibuiſtis vos ſeruos ad obediēdū: ſerui eſtis ei⁹ cui obediſtis? Siue pcc̄i ad mortē: ſiue obeditiōis ad iuſticiā. Gratias autē deo ꝙ fuiſtis ſerui pcc̄i: obediſtis aūt ex corde in eā formā doctrine in qua traditi eſtis Liberati aūt a peccato: ſerui facti eſtis iuſticie. In chriſto ieſu: domino noſtro. Secundum lucam. xvi.

In illo t̄pe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Qui fidelis eſt in minimo: ⁊ in maiore fidelis ꝫ Et qui in modico iniquus eſt: et in maiore iniquus eſt. Si ergo i iniquo mām̄ona fideles non fuiſtis q̄d verū eſt: q̄s credet vobis? Et ſi in alieno fideles nō fuiſtis quod verū eſt: q̄s dabit vobis? Nemo ſeruus: poteſt duob⁹ dñis ſuire. Aut eñi vnū odiet ⁊ alteꝝ diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū cōtēnet. Nō poteſtis deo ſeruire: ⁊ mām̄one. Audiebant eñi hec oīa phariſei qui erant auari: et deridebāt illū. Et ait illis. Vos eſtis qui iuſtificatis vos coram hominibus: deus aūt nouit corda veſtra. Quia quod hoīb⁹ altum eſt: abominatio eſt ante deū.

¶ Dñica decima. Ad miſſā. Offi.

Dum clamarē ad dñm exaudiuit vocē meā ab his qui appropinquāt michi ⁊ humiliauit eos qui eſt ante ſecula et manet in eternū: iacta cogitatū tuū in dño et ipſe te enutriet. ps. Exaudi deus orationē meā et ne deſpexeris deprecationē meā: itēde michi ⁊ exaudi me. Oratio

Pateant aures miſe tue dñe precibus ſupplicantiū: ⁊ vt petētib⁹ deſiderata cōcedas: fac eos que tibi placita ſūt poſtulare. P dominū. Ad corinthios. i. xij. ca.

Fratres: Scitis quoniā cū gētes eſſetꝫ: ad ſimulachra muta prout ducebamini euntes. Ideo notū vobis facio ꝙ nemo i ſpū dei loquēs: dicit anathema ieſu. Et nemo poteſt dicere dñs ieſus: niſi in ſpū ſctō Diuiſiones vero grāꝝ ſūt: idē aūt ſpūs. Et diuiſiones miniſtrationū ſunt: idem aūt dñs. Et diuiſiōes opationū ſūt: idē vero deus q̄ opat oīa in oīb⁹ Unicuiq; aūt dat manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē. Alij q̄dē per ſpm̄ dat ſermo ſapientie alij aūt ſmo ſciētie ſm eūdē ſpm̄ Alteri fides: in eodē ſpū. Alij grā ſanitatū in vno ſpū. Alij opatio virtutū: alij pphetia/ alij diſcretio ſpirituū/ alij genera linguarum/ alij interpretatio ſermonū

Hec aũt oĩa opaꝛ vnus atq̃ idẽ ſpũs: diuidẽs ſinglis ꝓut vult. Gṙ. Cuſtodi me dñe vt pupillã ocli: ſub vmbꝛa alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me. ℣ De vultu tuo iudiciũ meũ ꝓdeat: ocli tui videãt eq̃tatẽ. Allã ℣. Dñe deꝰ ſalutis mee: ĩ die clamaui ⁊ nocte corã te. S. lucã xix.

IN illo tp̃e Cũ appropinquaret ieſus hieruſalẽ: videns ciuitatẽ fleuit ſup illã dicẽs. Qꝛ ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et q̇dẽ ĩ hac die tua q̃ ad pacẽ tibi: nũc aũt abſcõdita ſũt ab oculis tuis. Quia ecce veniẽt dies in te: ⁊ circũdabunt te ĩimici tui vallo/⁊ circũdabũt te ⁊ coanguſtabũt te vndiq̃/et ad terrã proſternẽt te ⁊ filios tuos qui in te ſũt. Et nõ relinquẽt in te lapidẽ ſup lapidẽ: eo ꝙ nõ cognoueris tp̃s viſitationis tue. Et ingreſſus in tẽplũ: cepit eijcere vendentes in illo et ementes/dicẽs illis. Scriptũ eſt qꝛ domus mea domꝰ orationis eſt. Vos aũt feciſtis illã: ſpeluncam latronũ. Et erat docẽs: quotidie in tẽplo. Offꝛ. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te ꝯfido non erubeſcã: neq̃ irrideant me ĩimici mei etenĩ vniuerſi q̇ te expectãt nõ ꝯfũdẽtur. Secꝛ.

COncede nobis hec q̃s dñe digne frequẽtare miſteria qꝛ quotiẽs huiꝰ hoſtie ꝯmemoratio celebraꝛ: opꝰ nr̃e redẽptionis exerceꝛ. p d. Cõ. Acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ olocauſta ſup altare tuũ dñe. Pꝰcõ

TUi nobis dñe cõio ſacramenti: ⁊ purificatiõnẽ cõferat/⁊ tribuat vnitatẽ. Per dñ.

¶ Fer. iiij. Ad corinthios. i. xv.

FRatres: Non oĩs caro eadẽ caro: ſed alia hoĩz/alia pecoꝝ/alia volucrũ/alia aũt piſciũ. ⁊ corpora celeſtia ⁊ corpora terreſtria. Sꝫ alia quidẽ celeſtiũ gloria: alia autẽ terreſtriũ. Alia claritas ſolis/alia claritas lune et alia claritas ſtellarũ. Stella autẽ a ſtella differt in claritate: ſic ⁊ reſurrectio mortuoꝝ. Seminatur in corruptione: ſurget in incorruptione. Seminatur in ignobilitate: ſurget in glĩa. Semĩatur in ĩfirmitate: ſurget in virtute. Seminaꝛ corpus aĩale, ſurget corpꝰ ſpiritale/ſicut ſcriptũ eſt Factus eſt p̃mus homo adã in aĩam viuentẽ: nouiſſimus adã in ſpiritũ viuificantẽ. Sed nõ p̃us qd̃ ſpiritale eſt: ſꝫ qd̃ aĩale/deinde qd̃ ſpiritale. In xp̃o ieſu dño noſtro. S. lucam. xxi. ca.

IN illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attẽdite vobis ne forte grauenꝛ corda veſtra in crapula ⁊ ebrietate/⁊ curis huiꝰ vite: ⁊ ſuperueniat ĩ vos repentina dies illa. Tãq̃ laq̃us enĩ ſuperueniet in oẽs: qui ſedẽt ſuper faciẽ oĩs terre. Vigilate itaq̃ orãtes oĩ tp̃e: vt digni habeamini fugere iſta omnia que futura ſunt: et ſtare ante filiũ hominis.

¶ Dñica vndecima. Officium.

DEus in loco ſctõ ſuo deus q̇ inhabitare facit vnanimes ĩ domo ipſe dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebi ſue. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipenꝛ ĩimici eiꝰ: ⁊ fugiãt q̇ oderũt eũ a facie eiꝰ. Or.

DEus qui oĩpotentiã tuam parcendo maxime ⁊ miſerando manifeſtas: multiplica ſuper nos gratiã tuã: vt ad tua ꝓmiſſa currẽtes/celeſtiũ bonoꝝ facias eẽ ꝯſortes. p. Ad corinth. i. xv

FRatres: Notum facio vobis euāgeliū qđ predicaui vobis: qđ ⁊ accepiſtis /in q̄ et ſtatis/per qđ ⁊ ſaluamini. Qua ratione ꝑdicauerī vobis ſi tenetis: niſi fruſtra credidiſtis. Tradidi eni vobꝫ in ꝓmis qđ ⁊ accepi: qm̄ xp̄s ieſus mortuꝰ eſt ꝓ pc̄cis nr̄is ſcḋm ſcripturas/et qꝛ ſepultꝰ eſt et qꝛ reſurrexit tcia die ſcḋm ſcripturas Et viſus eſt cephe: ⁊ poſt hec vndeci. Deide viſꝰ eſt pluſq̄ quingētis fratribꝰ ſimul: ex qbꝰ multi manēt vſq3 adhuc/qdā aūt dormierūt Deide viſꝰ eſt iacobo deide apl'is oibꝰ. Nouiſſime aūt oim tanq̄ abortiuo viſus eſt et michi Ego eni ſū minimus apl'orū qui nō ſū dignꝰ vocari apl's: qm̄ perſecutꝰ ſū eccleſiā dei Gr̄a aūt dei ſū id qđ ſū: ⁊ gr̄a eius in me vacua nō fuit. Gr̄ In deo ſperauit cor meū ⁊ adiutꝰ ſū: ⁊ refloruit caro mea ⁊ ex volūtate mea cōfitebor illi. ℣. Ad te dn̄e clamabo deꝰ meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. Allā. ℣ Dn̄e refugium factus es nobis a generatiōe ⁊ progenie. Secundum lucam. xviij.

IN illo tp̄e Dicebat ieſus ad q̄ſdā qui in ſe ꝯfidebāt tāq̄ iuſti ⁊ aſp'nabant ceteros: parabolā iſtā dicēs. Duo hoīes aſcenderūt in tēplū vt orarent: vnus phariſeꝰ ⁊ alter publicanꝰ. Phariſeus aūt ſtans: hec apud ſe orabat. Deꝰ gr̄as ago tibi: qꝛ nō ſū ſicut ceteri hoim/raptores/iniuſti/adulteri/velut etiā hic publicanus Ieiuno bis in ſabbato: decimas do oim̄ q̄ poſſideo. Et publicanus alōge ſtās nolebat nec oculos ad celū leuare/ſed ꝑcutiebat pectus ſuū dicēs. Deus ꝓpicius eſto michi pc̄ōri. Amen dico vobis: deſcēdit hic iuſtificatꝰ in domū ſuā ab illo. Qꝛ oīs q̄ ſe exaltat humiliabit: et qui ſe humiliat exaltabit. Off'. Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſup̄ me dn̄e clamaui ad te ⁊ ſanaſti me. Secreta

TIbi dn̄e ſacrificia dicata reddant: q̄ ſic ad honorem noīs tui deferenda tribuiſti: vt eadē remedia nr̄a fieri ꝑſtares. P.

Cō. Honora dn̄m de tua ſubſtātia ⁊ de ꝓmitijs frugū tuarū vt impleant horrea tua ſaturitate ⁊ vino torcularia redūdabūt. Pꝰcō.

QUeſumus dn̄e deus noſter vt quos diuinis reparare nō deſinis ſacramētis: tuis nō deſtituas benignus auxilijs. Per.

¶ Feria.iiij. Ad corinthios. i. vi.

FRatres: Neſcitis qm̄ corpora veſtra mēbra ſūt xp̄i? Tollēs ergo mēbra xp̄i faciā mēbra meretricis? Abſit. An neſcitꝫ qm̄ qui adheret meretrici: vnum corpꝰ efficit? Erunt eni inqt duo in carne vna. Qui autē adheret deo: vnus ſp̄s eſt. Fugite fornicationē Omne eni peccatū quodcūq3 fecerit homo: extra corpꝰ eſt Qui aūt fornicatur: in corpꝰ ſuū peccat. An neſcitis qm̄ mēbra veſtra tēplū eſt ſp̄uſſancti qui in vobis eſt quē habetis a deo: et non eſtis veſtri? Empti eni eſtis precio magno: glificate ⁊ portate deum in corpore vr̄o. S. lucā. xviij

IN illo tp̄e Dicebat ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc Qm̄ oportet ſēꝑ orare: ⁊ nō deficere dicēs. Iudex qdā erat in quadā ciuitate q̄ deū nō timebat: et hominē nō reuerebatur. Vidua aūt q̄dā erat ī ciuitate illa: et veniebat ad eū dicens Vindica me de aduerſario meo Et nolebat ꝑ multũ tp̄s. Poſt hec aũt dixit intra ſe. Et ſi deũ nõ timeo nec hominẽ reuereor: tñ qꝛ moleſta eſt michi hec vidua vĩdicabo illã/ne ĩ nouiſſimo veniẽs ſuggillet me Ait aũt dñs. Audite qđ iudex ĩiq̄tatꝫ dixit. Deꝰ aũt nõ faciet vindictã electoꝝ ſuoꝝ clamãtiũ ad ſe die ac nocte: ⁊ patiẽtiã habebit ĩ illis? Dico vobis: qꝛ cito faciet vĩdictã illoꝝ. ¶ Dñica.xij. Offm̃.

Deus ĩ adiutoriũ meũ intẽde dñe ad adiuuãdũ me feſtina/ ꝯfũdãtur ⁊ reuereãtur ĩimici mei q̄ querũt aĩaȝ meã. Ps. Auertantur retrorſum ⁊ erubeſcant: qui volunt michi mala. Oratio.

Omñs ſempiterne deus qui abũdãtia pietatis tue ⁊ merita ſupplicũ excedis ⁊ vota: effũde ſup nos miaȝ tuã: vt dimittas q̄ ꝯſcia metuit/ ⁊ adiicias qđ orõ nõ p̄ſumit. Per. Ad corinth. ij·iij.

Fratres Fiduciã talẽ habemus ꝑ xp̄ȝ ad deũ: nõ q̄ ſufficiẽtes ſimꝰ cogitare aliq̄d a nobis quaſi ex nobis/ ſꝫ ſufficiẽtia nr̄a ex deo ẽ. Qui ⁊ ydoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti: nõ littera/ ſꝫ ſpũ Littera enĩ occidit ſpũs aũt viuificat. Qđ ſi miniſtratio mortis litteris deformata ĩ lapidibꝰ fuit ĩ glia. ita vt nõ poſſent intẽdere filij iſrael in faciẽ moyſi ꝓpter gliam vultus eiꝰ q̄ euacuatur: quõ nõ magis miniſtratio ſpũs erit ĩ glia? Nã ſi miniſtratio dãnatiõis ĩ glia ẽ: multomagis abũdat miniſteriũ iuſticie in glia. Gr. Bñdicã dñm in omi tp̄e ſemꝑ laus eius in ore meo. V. In dño laudabitur aĩa mea: audiãt mãſueti ⁊ letentur.

Allã. V. Venite exultemꝰ dño iubilemꝰ deo ſalutari nr̄o. Alꝰ V. Preoccupemꝰ faciẽ eiꝰ ĩ ꝯfeſſiõe ⁊ in pſalmis iubilemꝰ ei. Iſti duo V. dñr ꝑ ebđ. alt̃nis vicibꝰ: ita tñ ꝙ V. Preoccupe. p̄mo dr̄ qñ ĩ fẽ. agiꝛ. Et ſi nulla fẽ. ꝑ ebđ. ad hoc vacauerit: tũc vltimꝰ V. eo anno oĩno p̄termittaꝛ. S. marcũ. vij. c.

In illo tp̄e. Exiens ieſus de finibus tyri: venit ꝑ ſydonẽ ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducunt ei ſurdũ ⁊ mutũ: ⁊ dep̄cabãꝛ eũ vt iponat illi manũ Et app̄hendẽs eũ de turba ſeorſũ: miſit digitos ſuos ĩ auriculas eiꝰ: ⁊ expuẽs tetigit linguã eiꝰ. Et ſuſpiciẽs in celũ. ingemuit ⁊ ait illi. Effeta: qđ ẽ adaperire. Et ſtati apte ſũt aures eiꝰ: ⁊ ſolutũ ẽ vĩculũ lingue eiꝰ/ ⁊ loq̄baꝛ recte. Et p̄cepit illis: ne cui dicerẽt. Quãto autẽ eis p̄cipiebat: tãtomagꝫ plꝰ p̄dicabãt/ ⁊ eo ãplꝰ ãmirabãꝛ dicentes. Bñ oĩa fecit: ⁊ ſurdos fecit audire ⁊ mutos loq̄. Offr. Precatꝰ eſt moyſes ĩ ꝯſpectu dei ſui ⁊ dixit. P̄catus eſt moyſes ĩ ꝯſpectu dei ſui ⁊ dixit. Q̄re dñe iraſceris ĩ pplõ tuo/ parce ire aĩe tue memẽto abrahã yſaac ⁊ iacob q̄bus iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel. ⁊ placatꝰ factꝰs ẽ dñs de malignitate quã dixit facere pplõ ſuo. Sẽ.

Reſpice q̄s dñe noſtrã propicius ſeruitutẽ: vt qđ offerimus ſit tibi munus acceptũ: ſitq̄ nr̄e fragilitatꝫ ſubſidiũ. Per. Cõio. De fructu operũ tuoꝝ dñe ſaciabiꝛ terra vt educas panẽ de terra ⁊ viuũ letificet cor hoīs/ vt exhilaret faciem in oleo ⁊ panis cor hoīs ꝯfirmet. Poſtcõio.

Sentiamus dñe q̄s tui perceptione ſacramēti ſubſidiū mētis ⁊ corporis: vt in vtroq; ſaluati: celeſtis remedij plenitudīe gloriemur. Per dn̄m. Feria quarta. Epyſtola. Ad corinthios. ij. iiij.

FRatres: Nō noſmetipſos predicamus: ſed ieſū xp̄m dn̄m noſtrū. Nos aūt ſeruos veſtros per ieſū. Qm̄ de⁹ qui dixit de tenebris lucē ſplēdeſcere ⁊ illuxit in cordibus nr̄is ad illuīationem ſcientie claritatis dei in faciē xp̄i ieſu. Habem⁹ aūt theſaurum iſtum in vaſis fictilib⁹ / vt ſublimitas ſit virtutis dei ⁊ nō ex nobis. In oībus tribulationē patimur: ſed non anguſtiamur. Aporiamur: ſed nō deſtituimur. Perſecutionē patimur: ſed nō derelinquimur. Humiliamur: ſed nō confūdimur. Deijcimur: ſed non perimus. Semp mortificationē ieſu xp̄i in corpore nr̄o circūferētes: vt ⁊ vita ieſu in corporibus nr̄is manifeſtet. S. matheū. xi.

IN illo tp̄e: Cepit ieſus exprobrare ciuitatibus in quibus facte ſunt plurime virtutes eius: qꝛ nō egiſſent penitentiam. Ve tibi corozaim: ve tibi bethſaida. Qꝛ ſi in tyro et ſydone facte eſſent virtutes q̄ facte ſunt in vobis: olim in cinere ⁊ cilicio penitentiā egiſſent. Verūtamen dico vobis: tyro ⁊ ſydoni remiſſi⁹ erit in die iudicij q̄ vobis. Et tu capharnaū: nūquid vſq; in celū exaltaberis? Uſq; in infernū deſcēdes. Qꝛ ſi i ſodomis facte fuiſſent virtutes que facte ſunt in te: forte manſiſſent vſq; in hunc diem. Verūtamen dico vobis: qꝛ terre ſodomoꝝ remiſſius erit in die iudicij q̄ tibi. ¶ Dominica decimatercia. Ad miſſā. Officiū.

REſpice dn̄e i teſtamētum tuū: ⁊ aīas pauperū tuoꝝ ne derelinq̄s i finē: exurge dn̄e iudica cauſā tuā / ⁊ ne obliuiſcaris voces q̄rētiū te. Ps. Ut q̄d de⁹ repuliſti in finē: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue. Or.

OMnip̄s ⁊ miſericors deus de cuius munere venit vt tibi a fidelibus tuis digne ⁊ laudabiliter ſeruiat: tribue nobis q̄s: vt ad p̄miſſiones tuas ſine offēſione curramus. y. Ad galathas. iij.

FRatres: Abrahe dicte ſunt p̄miſſiones: ⁊ ſemini ei⁹. Nō dicit et ſeminib⁹ quaſi i multis: ſed q̄ſi in vno et ſemini tuo qui eſt xp̄s. Hoc aūt dico teſtamētū ꝯfirmatū a deo: q̄ poſt quadringētos ⁊ triginta annos facta eſt: lex nō irritū facit ad euacuandā p̄miſſionē. Nā ſi ex lege eſſet hereditas: iā nō ex p̄miſſione. Abrahe aūt: per repromiſſionē donauit deus. Quid igit lex? Propter trāſgreſſionē poſita eſt: donec veniret ſemen cui promiſerat ordinata per āgelos in manu mediatoris. Mediator aūt vni⁹ nō eſt: de⁹ aūt vn⁹ eſt. Lex ergo aduerſus p̄miſſa dei? Abſit. Si eī data eſſet lex q̄ poſſet viuificare: vere ex lege eſſet iuſticia. Sic cōcluſit ſcriptura oīa ſub pc̄ō: vt p̄miſſio ex fide ieſu xp̄i daretur credētib⁹. Gr. Reſpice dn̄e in teſtamētū tuū: et aīas paupeꝝ tuoꝝ ne obliuiſcaris in finē. V⁹. Exurge dn̄e ⁊ iudica cauſā tuā: memor eſto opprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ. Alla. V⁹. Qm̄ deus magn⁹ dn̄s ⁊ rex magn⁹ ſup oēm terram. Secundum lucam. x. ca.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Beati oculi qui vidēt que vos videtis. Dico enī vobis: ꝙ multi ꝓphete et reges voluerūt videre q̄ vos videtꝫ et nō viderūt. et audire que auditis et nō audierūt. Et ecce quidā legiſperitus ſurrexit tentās illū et dicēs Magiſter: q̄d faciēdo vitā eternā poſſidebo? At ille dixit ad eū. In lege q̄d ſcriptū ē? Quō legis? Ille rn̄dens dixit Diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: ⁊ ex tota aīa tua. ⁊ ex oībus viribꝰ tuis / ⁊ ex oī mente tua. ⁊ ꝓximū tuū ſicut teipſū. Dixitq̄ illi. Recte rn̄diſti. Hoc fac: ⁊ viues. Ille aūt volens iuſtificare ſeipſū: dixit ad ieſū. Et q̄s eſt meꝰ ꝓximꝰ? Suſpiciēs aūt ieſꝰ: dixit Hō q̄dā deſcēdebat ab hierl'm in hierico: et incidit in latrones. Qui etiā deſpoliauerūt eū: ⁊ plagis īpoſitis abierūt ſemiuiuo relicto Accidit aūt vt ſacerdos quidā deſcenderet eadē via: ⁊ viſo illo ꝓteriuit. Similiter ⁊ leuita cū eſſet ſecus locū ⁊ videret eū: pertrāſijt. Samaritanꝰ aūt quidā iter faciēs / venit ſecus eū: ⁊ videns eū mis motus eſt. Et appropiās alligauit vulnera eiꝰ: infūdens oleū ⁊ vinū. Et īponens illū ī iumentū ſuū: duxit in ſtabulū ⁊ curā eius egit Et altera die protulit duos denarios: et dedit ſtabulario / et ait. Curā illiꝰ habe: ⁊ q̄dcūq̄ ſupererogaueris: ego cū rediero reddā tibi. Quis horꝝ triū videtr tibi ꝓximus fuiſſe illi q̄ incidit ī latrones? At ille dixit. Qui fecit miaꝫ ī illū. Et ait illi ieſꝰ Vade ⁊ tu fac ſimiliter. Offꝫ. In te ſperaui domīe dixi tu es deus meꝰ in manibus tuis tp̄a mea. Secꝫ.

HOſtias q̄s dn̄e propiciꝰ intende: quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgentiam largiendo tuo nomini dent honorē. Per dn̄m. Cōio. Panem de celo dediſti nobis dn̄e habentē oē delectamentū et oēm ſaporem ſuauitatis. Poſtcōio.

VIuificet nos dn̄e q̄s huius participatio ſancta myſterij: ⁊ pariter nobis expiationem tribuat et munimen. Per dn̄m. Ep̄le.iiij. Ad theſſalonicen. i. ij.

FRatres: Memores eſtiſ laboꝝ noſtroꝝ et fatigationū nocte et die operantes ne quē veſtrū grauaremus. Predicauimus enī in vobis euāgelium dei Vos enī teſtes eſtis ⁊ deꝰ: q̄ ſctē et iuſte ⁊ ſine q̄rela vobis qui credidiſtis affuimꝰ ſicut ſcitis: qualiter vnūquēq̄ veſtrū tanq̄ pater filios ſuos deprecātes vos et ꝯſolantes teſtificati ſumus vt ābularetis digne deo qui vocauit vos in regnū ſuū ⁊ gloriā. Ideo et nos gr̄as agimus deo ſine intermiſſione q̄m cū accepiſſetis a nobis verbū auditꝰ dei accepiſtiſ illud nō vt verbū hoīm. ſed ſicut eſt vere verbū dei: qui operatur in vobis. Scd̄m matheum. xij. c.

IN illo tp̄e: Abeuntes phariſei cōſiliū faciebant aduerſus ieſū quomodo eū perderent. Ieſus aūt ſciens. receſſit inde Et ſecuti ſūt eū multi: ⁊ curauit eos oēs Et precepit eis ne manifeſtū eū facerent: vt adimpleretur q̄d dictū eſt per yſayā ꝓphetā dicentem. Ecce puer meus quē elegi: dilectus meus in quo bene ꝯplacuit anime mee. Ponā ſpiritum meū ſuper eū et iudiciū gētibus nunciabit. Non ꝯtendet neq̄ clamabit: neq̄ audiet aliquis ī plateis vocē eius. Arundinē quaſſa tam nõ ꝯfringet: et lignũ fumigans non extinguet/ donec eiiciat ad victoꝛiã iudiciũ. Et in nomine eius: gentes ſperabunt.

¶ Dñica. xiiii. Ad miſſã Officiũ

PRotectoꝛ noſter aſpice deꝰ ⁊ reſpice i faciẽ xp̄i tui: qꝛ melioꝛ ẽ dies vna in atriis tuis ſup milia. ℣. Quã dilecta tabernacl'a tua dñe virtutũ: ꝯcupiſcit et deficit aĩa mea i atria dñi. Oꝛ.

OMñps ſempiterne deus: da nobis fidei ſpei ⁊ caritatis augmentũ: ⁊ vt mereamur aſſeq̃ qđ ꝓmittis: fac nos amare quod p̄cipis. Ꝑ d. Ad galathas. v. c.

FRatres. Spiritu ãbulate: et deſideria carnis nõ ꝑficietis. Caro eñi cõcupiſcit aduerſus ſpm̃: ſpũs aũt aduerſus carnẽ. Hec eñi ſibi inuicẽ aduerſantur: vt nõ quecũq vultis illa faciatis. Qđ ſi ſpũ ducimini: non eſtis ſub lege. Manifeſta aũt ſũt opera carnis: q̃ ſũt foꝛnicatio/ immundicia/ auaricia/ ĩpudicicia/ luxuria/ ydoloꝝ ſeruitꝰ/ veneficia/ imicicie/ ꝯtẽtiones/ emulationes/ ire/ rixe/ diſſenſiões/ ſecte/ inuidie/ homicidia/ ebꝛietates/ comeſſatiões/ ⁊ his ſimilia. Que p̄dico vobis: ſicut p̄dixi. Qm̃ qui talia agũt: regnũ dei nõ ꝯſequẽtur. Fructus aũt ſpũs eſt: caritas/ gaudiũ/ pax/ patiẽtia/ longanimitas bonitas/ bẽignitas/ mãſuetudo/ fides/ modeſtia/ ꝯtinẽtia/ caſtitas/ aduerſus hmõi nõ eſt lex. Qui aũt ſũt xp̄i carnẽ ſuã crucifixerũt: cũ viciis ⁊ ꝯcupiſcentiis. Gꝛ. Bonũ eſt ꝯfiteri dño: ⁊ pſallere noĩ tuo altiſſime. ℣. Ad annũciandũ mane miãm tuã et veritatẽ tuã ꝑ noctẽ. Allã. ℣. Confitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eiꝰ annũciate inter gẽtes opera eius. Sc̄d̄m lucã. xvii. ca.

IN illo tp̄e: Cũ iret ieſus in hierl'm trãſibat per mediã ſamariã ⁊ galileã. Et cũ igrederetur quoddã caſtellũ: occurrerũt ei decẽ viri lepꝛoſi. Qui ſteterũt alõge: ⁊ leuauerũt vocẽ ſuã dicẽtes. Jeſu p̄ceptoꝛ miſerere noſtri. Quos vt vidit: dixit. Ite: oſtendite vos ſacerdotibꝰ. Et factum eſt dum irent: mũdati ſunt. Unus aũt ex illis vt vidit quia mũdatus eſt: regreſſus eſt cũ magna voce magnificãs deũ. Et cecidit in faciẽ ante pedes eiꝰ: gratias agẽs. Et hic erat ſamaritanus. Reſpõdens aũt ieſus: dixit. Nõne decẽ mũdati ſũt. ⁊ nouem vbi ſũt? Nõ eſt inuẽtus q̃ rediret et daret gl'iaꝫ deo: niſi hic alienigena. Et ait illi. Surge ⁊ vade: qꝛ fides tua te ſaluũ fecit. Offꝫ. Immittit ãgelũ dñs i circuitu timẽtiũ eũ ⁊ eripiet eos guſtate et videte qm̃ ſuauis eſt dñs. Secꝫ.

PRopiciare dñe pplõ tuo ꝓpiciare muneribꝰ: vt hac oblatione placatꝰ ⁊ idulgẽtiã nobis tribuas: ⁊ poſtulata ꝯcedas. P. Cõio. Panis quẽ ego dedero caro mea eſt ꝓ ſeculi vita. Pꝰcõ.

SUmptis dñe celeſtibus ſacramẽtis: ad redẽptiõis eterne q̃s ꝓficiamus augmentũ. Ꝑ d.

¶ Fer. iiii. Ad coꝛinthios. ii. vi. c.

FRatres: Nolite iugũ ducere cũ infidelibus: ſed cũ fidelibꝰ. Que eñi participatio iuſticie cũ iniquitate aut que ſocietas luci ad tenebꝛas? Que autẽ conuentio chriſti ad belial? Aut que pars fideli cũ ĩfideli? Quis aũt conſenſus tẽplo dei cũ ydolis? Vos aũt eſtis tẽplũ dei viui ſicut dicit deus Qm̃ inhabitabo i illis ⁊ inãbulabo iter eos: ⁊ ero illoꝝ dñs/et ipſi erunt michi populus Propter qđ exite de medio eorum: et ſeparamini dicit dñs. Vos qui portatis vaſa dñi: et imũdũ ne tetigeritis. Et ego recipiã vos et ero vobis in patrẽ: et vos eritis michi in filios et filias/dicit dñs op̃s. Has igit̃ promiſſiones habẽtes cariſſimi: mũdemus nos ab oĩ inq̃namẽto carnis et ſpũs ꝑficiẽtes ſctificationẽ in timore dei. Scđm lucã. xij.

IN illo tꝑe: Ait ad ieſũ quidã de turba. Magiſter/dic fratri meo: vt diuidat mecũ hereditatẽ. At ille dixit ei. Hõ q̃s me ꝯſtituit iudicẽ aut diuiſorẽ ſupra vos? Dixitq; ad illos. Videte et cauete ab oĩ auaricia: qꝛ nõ i abũdãtia cuiuſq̃ vita ei⁹ eſt ex his q̃ poſſidet. Dixit aũt ſilitudinẽ ad illũ dicẽs. Hoĩs cuiuſdã diuitis vberes fruct⁹ ager attulit: ⁊ cogitabat itra ſe dicẽs Quid faciã q̃ nõ habeã quo ꝯgregẽ fruct⁹ meos? Et dixit. Hoc faciã. Deſtruã horrea mea et maiora faciã: et illuc cõgregabo oĩa q̃ nata ſũt michi/et bona mea/et dicã aĩe mee Aĩa habes multa bona poſita in annos plurimos: requieſce. comede bibe et epulare. Dixit aũt illi deus. Stulte/hac nocte aĩam tuam repetũt a te: q̃ aũtẽ paraſti cuius erũt? Sic eſt q̃ ſibi theſaurizat ⁊ nõ eſt in deo diues Dixitq; ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vobis. Nolite ſolliciti eſſe aĩe vr̃e quid mãducetꝭ: neq; corpori veſtro qđ induamini. Aĩa plus eſt q̃ eſca: ⁊ corpus pluſq̃ veſtimẽtũ. Cõſiderate coruos qꝛ nõ ſeminant neq; metũt: quibus nõ eſt cellariũ neq; horreum/et deus paſcit illos.

¶ Dñica.xv. Ad miſſã. Officium

INclina dñe aurẽ tuã ad me ⁊ exaudi me ſaluũ fac ſeruũ tuũ de⁹ me⁹ ſꝑantẽ i te miſerẽ michi dñe q̃m ad te clamaui tota die. ℣ Letifica aĩam ſerui tui: q̃m ad te dñe aĩam meã leuaui. Or.

CUſtodi dñe q̃s eccl̃iam tuã ꝓpiciatione ꝑpetua: et qꝛ ſine te labit̃ hũana mortalitas: tuis ſemꝑ auxilijs ⁊ abſtrahat̃ a noxijs/⁊ ad ſalutaria dirigatur Per dñ. Ad galathas. vi. ca

FRatres: Si ſpũ viuimus: ſpũ et ãbulemus. Nõ efficiamur inanis gl̃ie cupidi: inuicẽ ꝓuocantes/inuicẽ inuidẽtes. Fr̃es/⁊ ſi preoccupat⁹ fuerit hõ in aliquo delicto vos q̃ ſpũales eſtis hmõi inſtruite in ſpũ lenitatꝭ Cõſiderãs teip̃m: ne ⁊ tu tẽteris. Alt̃ alteri⁹ onera portate: ⁊ ſic adiplebitꝭ legẽ xp̃i Nã ſi q̃s ſe exiſtimat aliq̃d eẽ cũ nichil ſit: ip̃e ſe ſeducit Op⁹ aũt ſuũ ꝓbet vnuſq̃ſq; et ſic in ſemetip̃o tm̃ gloriã hẽbit/et nõ in altero Unuſquiſq; enĩ: onus ſuũ portabit. Cõicet aũt is q̃ cathecizat̃ vbo: ei qui ſe cathecizat in oĩbus bonis. Nolite errare: de⁹ nõ irridet̃ Que enĩ ſeĩauerit hõ: hec et metet. Qm̃ q̃ ſeĩat i carne ſua: de carne et metet corruptionem Qui aũt ſeĩat in ſpũ: de ſpũ metet vitã et̃nã. Bonũ aũt faciẽtes nõ deficiam⁹: tꝑe ei ſuo metem⁹ nõ deficiẽtes. Ergo dũ tꝑs hẽm⁹ operemur bonũ ad oẽs Maxie aũt ad domeſticos fidei. Gr. Bonũ ē ꝯfidere i dño q̃ ꝯfidere in hoĩe. ℣ Bonũ eſt ſꝑare i dño q̃ ſꝑare in principibus. Allã. ℣. Paratũ cor meū deꝰ paratū cor meū cātabo ⁊ pſallā tibi ī gl'ia mā. S. math. vi.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt duobus dn̄is ſeruire. Aut eī vnū odio hēbit ⁊ alterū diliget: aut vnū ſuſtinebit ⁊ alterū ꝯtēnet. Nō poteſtis deo ſeruire ⁊ mām̄one. Ideo dico vobis ne ſolliciti ſitis aīe veſtre qđ māducetis: neq; corpori veſtro qđ īduamini. Nōne aīa plꝰ ē q̄ eſca: ⁊ corpꝰ plus q̄ veſtimētū? Reſpicite volatilia celi: q̄m nō ſerūt neq; metūt neq; ꝯgregāt ī horrea: ⁊ pater vr̄ celeſtis paſcit illa. Nōne vos magis pluris eſtis illis? Quis aūt veſtrū cogitās poteſt adijcē ad ſtaturā ſuā cubitū vnū? Et de veſtimēto qđ ſolliciti eſtis? Cōſiderate lilia agri quō creſcūt: Nō laborāt neq; nēt. Dico autē vobis q̄m nec ſalomō in oī glia ſua coopertus eſt ſicut vnū ex iſtis. Si aūt fenū agri qđ hodie eſt et cras ī clibanū mittit deꝰ ſic veſtit: q̄to magis vos minime fidei? Nolite ergo ſolliciti eē dicētes: qđ māducabimꝰ aut qđ bibemus aut q̄ operiemur? Hec enī oīa gētes inq̄rūt. Scit enī pater vr̄: q2 his oībꝰ īdigetis. Querite ergo primū regnū dei ⁊ iuſticiā eiꝰ: ⁊ hec oīa adijciēt vobis. Offer. Expectans expectaui dn̄m et reſpexit me: et exaudiuit dep̄cationē meā et immiſit in os meū canticū nouū hymnū deo noſtro. Secreta.

Concede nobis dn̄e q̄s vt hec oblatio ſalutaris ⁊ nr̄orū fiat purgatio pctōꝝ ⁊ tue ꝓpiciatio pietatis. P. Cō. Qui māducat carnē meā ⁊ bibit ſāguinē meū: ī me manet ⁊ ego in eo dicit dn̄s.

Purificēt ſēp ⁊ muniāt tua ſacramēta nos deꝰ Poſtc. et ad ꝑpetue ducāt ſaluatiōis effectū. P. ¶ Fer. iiij. Ad thim. i. i. c.

Cariſſime: Scimus aūt q2 bona eſt lex: ſi qs ea legitime vtat. Sciētes hoc q2 iuſto nō eſt lex poſita: ſz iniuſtis ⁊ nō ſubditis / ipijs ⁊ pctōribus / ſceleratis et ꝯtaminatis parricidis ⁊ matricidis / homicidis / fornicarijs / maſculoꝝ ꝯcubitoribus / plagiarijs / mendacibus / ⁊ piuris. Et ſi qđ aliud ſane doctrine aduerſat. q̄ eſt ſcđm euāgeliū glorie bti dei qđ creditū eſt michi. Grās ago ei q̄ me ꝯfortauit in xp̄o ieſu dn̄o nr̄o q2 fidelē me exiſtimauit ponēs ī miniſterio / q̄ p̄us fui blaſphemus ⁊ perſecutor ⁊ ꝯtumelioſus. Sz miām dei ꝯſecutus ſū: q2 ignorās feci in īcredulitate. Superabūdauit aūt grā dn̄i nr̄i cū fide et dilectiōe q̄ eſt in xp̄o ieſu: dn̄o noſtro. Scđm lucam. xx. ca.

IN illo tp̄e: Factū eſt in vna dierū docēte ieſu populū ī tēplo ⁊ euāgelizāte: ꝯuenerūt principes ſacerdotū ⁊ ſcribe cū ſenioribus / ⁊ aiūt dicētes ad illū. Dic nobis in qua poteſtate hec facis aut qs eſt qui dedit tibi hāc poteſtatē? Reſpōdens aūt ieſus: dixit ad illos. Interrogabo vos et ego vnū ſermonē: reſpōdete michi. Baptiſmus iohānis de celo erat / an ex hoībus? At illi cogitabant intra ſe dicētes. Q2 ſi dixerimus de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidiſtis illi? Si autē dixerimꝰ ex hoībus: plebs vniuerſa lapidabit nos. Certi ſunt enī iohannē prophetā eſſe. Et reſponderūt ſe neſcire vnde eſſet. Et ieſus ait illis. Neq; ego dico vobis: in q̄ poteſtate hec facio.

¶ Dn̄ica. xvi. Ad miſſā. Officiū.

Miſerere michi dñe qm̃ ad te clamaui tota die: qꝛ tu dñe ſuauis ac mitis es ⁊ copioſus ĩ mĩa oĩbꝰ ĩuocãtibꝰ te. Ps. Inclina dñe aurem tuã et exaudi me: quoniã inops et pauper ſũ ego. Oratio.

Eccleſiã tuã dñe q̃s miſeratio cõtinuata mũdet ⁊ muniat: et qꝛ ſine te nõ poteſt ſalua cõſiſtere: tuo ſẽp munere gubernetur. Per dñm. Ad epheſios. iij.

Fratres Obſecro vos ne deficiatis ĩ tribulationibꝰ meis ꝓ vobis: q̃ eſt glĩa vr̃a. Huiꝰ rei grã: flecto genua mea ad patrẽ dñi mei ieſu xp̄i: ex quo oĩs paternitas in celis et in t̃ra noiat̃. Ut det vobis ſcd̃m diuitias glĩe ſue virtutẽ corroborari per ſpm̃ eiꝰ in interiore hoĩe xp̄m habitare per fidẽ in cordibꝰ vr̃is. In caritate radicati ⁊ fũdati: vt poſſitis cõprehẽdere cũ oĩbꝰ ſc̃tis q̃ ſit latitudo/lõgitudo/et ſublimitas/et ꝓfũdũ. Scire etiã ſupeminẽtẽ ſciẽtie caritatẽ xp̄i: vt ĩpleamini in oẽm plenitudinẽ dei. Ei aũt qui potẽs eſt oĩa facere ſupabũdãter q̃ꝫ petimus aut intelligimus: ſecũdũ virtutẽ que opat̃ in nobis Ipſi glĩa in eccl̃ia ⁊ in xp̄o ieſu: in oẽs gñationes ſcl̃i ſcloꝝ amẽ. Gr. Timebũt gẽtes nomen tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre glĩam tuã. V. Qm̃ edificauit dñs ſyon ⁊ videbit̃ in maieſtate ſua. Allã. V. Qui timẽt dñm ſperẽt ĩ eũ adiutor ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt. S. lucã. vij.

In illo tp̄e Ibat ieſus ĩ ciuitatẽ q̃ vocat̃ naym: ⁊ ibant cũ eo diſcipuli eiꝰ/⁊ turba copioſa. Cũ aũt appropiquaret porte ciuitatis: ecce defũctus efferebat̃ filius vnicꝰ matris ſue. Et hec vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cum illa. Quã cũ vidiſſet ieſus: mĩa motus ſup eã dixit illi. Noli flere. Et acceſſit ⁊ tetigit loculũ. Hi aũt qui portabãt: ſteterunt. Et ait. Adoleſcẽs: tibi dico ſurge Et reſedit q̃ erat mortuꝰ et cepit loqui: ⁊ dedit illũ matri ſue. Accepit aũt oẽs timor: et magnificabant deũ dicẽtes Qꝛ ꝓpheta magnus ſurrexit in nobis: et qꝛ deꝰ viſitauit plebẽ ſuã. Offr. Dñe in auxiliũ meũ reſpice: cõfũdant̃ et reuereant̃ qui querũt aĩam meã Ut auferant eam. Secreta

Tua nos dñe q̃s ſacramẽta cuſtodiãt: ⁊ cõtra dyabolicos tueant̃ ſẽp ĩcurſus. P. Cõ. Dñe memorabor iuſticie tue ſoliꝰ: deꝰ docuiſti me a iuuẽtute mea/⁊ vſq; in ſenectã ⁊ ſeniũ deꝰ ne derelinquas me Pꝰcõ.

Mentes nr̃as ⁊ corpora poſſideat q̃s dñe doni celeſtis opatio: vt nõ nr̃ ſẽſus ĩ nobis/ſed iugit̃ eiꝰ ꝓueniat effectꝰ. Per. ¶ Fer. iiij. Ad coloſſenſes. ij.

Fratres: Uidete ne q̃s vos decipiat per philozophiã ⁊ inanẽ fallaciã ſcd̃m traditionẽ hoĩm: ſcd̃m elementa mũdi et nõ ſcd̃m xp̄m. Qꝛ in ip̄o habitat oĩs plenitudo diuinitatis corporaliter. et eſtis in illo repleti qui eſt caput oĩs pricipatus ⁊ poteſtatis In quo et circũciſi eſtis circũciſione nõ manufacta in expoliatione corporis carnis: ſed in circũciſione xp̄i Cõſepulti enĩ in baptiſmo: in quo et reſurrexiſtis per fidẽ opationis dei q̃ ſuſcitauit illũ a mortuis Et vos cũ eſſetis mortui in delictis ⁊ in ꝓputio carnis veſtre: ꝯuiuificauit cũ illo donãs nobis oĩa delicta. Per ieſũ xp̄m: dñm noſtrũ. Scd̃m marcũ. viij.

In illo tp̄e: Uenit ieſꝰ bethſaida: ⁊ adducūt ei cecū: et rogabāt eū vt illū tāgeret. Et apprehēdēs manū ceci: eduxit eū extra vicū. Et expuēs ĩ oclis eiꝰ ĩpoſitis manibꝰ ſuis īterrogauit eū ſi aliq̄d videret. Et aſpiciēs ait. Uideo hoīes velut arbores ābulātes. Deīde iterū īpoſuit manꝰ ſuꝑ oclōs eius ⁊ cepit videre / et reſtitutus eſt ita vt videret clare oīa. Et miſit illū in domū ſuā dicens. Uade in domū tuā: et ſi in vicū introieris / nemini dixeris.

¶ Dn̄ica. xviij. Ad miſſā Officiū.

Iuſtus es dn̄e ⁊ rectū iudiciū tuū: fac cum ſeruo tuo ſecundum miſericordiā tuā. ℣. Beati īmaculati in via: qui ambulant in lege domini. Oratio.

Tua nos dn̄e q̄s grā ſemꝑ ⁊ p̄ueniat ⁊ ſequatur: ac bonis operibus iugiter p̄ſtet eſſe intentos. Per. Ad ephesios. iiij. c.

Fratres. Obſecro itaq; vos ego vinctus in dn̄o: vt digne ābuletis vocatiōe q̄ vocati eſtis cū oī hūilitate ⁊ māſuetudine / cū patiētia ſupportātes inuicem in caritate / ſolliciti ſeruare vnitatem ſp̄ūs in vinculo pacis. Unū corpus ⁊ vnꝰ ſp̄ūs: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocationis veſtre. Unꝰ dn̄s: vna fides / vnū baptiſma. Unus deꝰ ⁊ pater oīꝫ qui ſuper oēs / ⁊ per oīa / et in oībus nobis. Qui eſt bn̄dictus: in ſclā ſclōꝝ amē. Gr̄. Beata gens cuiꝰ eſt dn̄s deus eoꝝ pplūs quē elegit dn̄s in hereditatē ſibi. ℣. Uerbo dn̄i celi firmati ſūt ⁊ ſp̄ū oris eiꝰ oīs virtus eoꝝ. Allā. ℣. Dextera dn̄i fecit virtutē: dextā dn̄i exaltauit me. S̄. lucā. xiiij. c.

In illo tp̄e: Cū intraret ieſus in domū cuiuſdā prīcipis phariſeoꝝ ſabbato māducare panē ⁊ ipſi obſeruabāt eū. Et ecce homo quidā ydropicꝰ: erat ante illū. Et reſpondēs ieſus: dixit ad legiſperitos et phariſeos dicens. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerūt. Ipſe vero apprehenſū ſanauit eū: ac dimiſit. Et reſpondens ad illos: dixit. Cuiꝰ veſtrū aſinus aut bos in puteū cadet: ⁊ non ꝯtinuo extrahet illū die ſabbati? Et non poterāt ad hec reſpondere illi. Dicebat autē et ad inuitatos parabolā: intendēs quō primos accubitus eligerēt / dicēs ad illos. Cū īuitatus fueris ad nuptias: nō diſcūbas ĩ primo loco / ne forte honorator te ſit inuitatus ab illo. Et veniēs is q̄ te et illū vocauit: dicat tibi / Da huic locū. Et tūc incipias cū rubore nouiſſimū locū tenere. Sz cū vocatus fueris vade recūbe ĩ nouiſſimo loco: vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice aſcēde ſuperiꝰ. Tūc erit tibi glīa: corā ſimul diſcūbentibus. Qr̄ oīs q̄ ſe exaltat hūiliabit: ⁊ q̄ ſe hūiliat exaltabit. Offr̄. Oraui deū meum ego daniel dicēs: exaudi dn̄e p̄ces ſerui tui: illuīa faciem tuā ſuꝑ ſctuariū tuū: ⁊ ꝓpicius intēde pp̄lm̄ iſtū ſuꝑ quē inuocatū eſt nomen tuū deus. Secreta.

Munda nos q̄s dn̄e ſacrificij preſentis effectu ⁊ perfice miſeratus in nobis: vt eius mereamur eſſe participes. Per. Cōio. Uouete ⁊ reddite dn̄o deo veſtro oēs qui in circuitu eius affertis munera. terribili et ei q̄ aufert ſpiritū principū terribili apud oēs reges terre. Poſtcōio

Purifica dñe q̃s mentes noſtras benign⁹ et renoua celeſtibus ſacramẽtis: vt cõſequenter ⁊ corpoꝝ preſens pariter ⁊ futurũ capiamus auxiliũ. Per do.

¶ Feria.iiij. Epl'a. Si in vnius Euãge. Cũ veniſſet ieſ⁹ ⁊ diſci. Reqre i fer. iiij. poſt dñicã. xxiij. fol.cxv. ¶ Dñica.xviij. Officiũ.

Da pacẽ dñe ſuſtinẽtibus te vt ꝓphete tui fideles inueniant̃ exaudi p̃ces ſerui tui ⁊ plebis tue iſrl'. Ps. Letat⁹ ſũ i his q̃ dicta ſũt michi: i domũ dñi ibim⁹

Da q̃s dñe populo tuo Or. dyabolica vitare cõtagia: et te ſolum deum pura mente ſectari. Per do. Ad corinthios. i.i.

Fratres Gr̃as ago deo meo ſẽp pro vobis: in grã dei q̃ data eſt vobis in xp̃o ieſu. Qr in oĩbus diuites facti eſtis i illo/in oĩ verbo ⁊ in oĩ ſciẽtia: ſicut teſtimoniũ xp̃i cõfirmatũ eſt in vobꝫ ita vt nichil vobis deſit in vlla grã expectãtib⁹ reuelationẽ dñi noſtri ieſu xp̃i. Qui et cõfirmabit vos vſq; in finem ſine crimine: in die aduentus domini noſtri ieſu xp̃i. Gr. Letatus ſũ in his q̃ dicta ſũt michi in domũ dñi ibim⁹. V. Fiat pax i virtute tua: ⁊ abũdãtia i turribus tuis. Allã. V. Letat⁹ ſũ in his q̃ dicta ſũt michi i domũ dñi ibim⁹. V. Stãtes erãt pedes noſtri in atrijs tuis hierl'm. Iſti duo V. dñr per ebdo. alternis vicib⁹: ita tñ q̃ V. Stãtes. primo dicit̃ qñ de feria agit̃. Et ſi nulla feria per hanc ebdo. ad hoc vacauerit/tunc vltimus V⁹. eo anno oĩno pretermittat̃. S.math. xxij.

In illo tp̃e: Acceſſerũt ad ieſum phariſei: et interrogauit eũ vnus ex eis legiſdoctor tẽtans eũ. Magiſter: q̃d eſt mãdatũ magnũ in lege? Ait illi ieſus. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo: et in tota aĩa tua/et in tota mente tua. Hoc eſt maximũ et p̃mũ mãdatũ. Sc̃dm aũt: ſimile eſt huic. Diliges ꝓximũ tuũ: ſicut teipſũ In his duob⁹ mãdatꝫ: vniuerſa lex pẽdet ⁊ ꝓphete. Cõgregatis aũt phariſeis: iterrogauit eos ieſus dicẽs. Quid vobis videt̃ de xp̃o cui⁹ fili⁹ eſt? Dicũt ei. Dauid. Ait illis Quõ ergo dauid in ſp̃u vocat eũ dñm dicens? Dixit dñs dño meo/ſede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Si ergo dauid vocat eũ dñm: quõ fili⁹ ei⁹ eſt? Et nemo poterat reſpõdere ei verbũ: neq; auſus fuit q̃ſq̃ ex illa die: eũ ampli⁹ iterrogare

Offr. Sãctificauit moyſes altare dño offerẽs ſup illud olocauſta/⁊ imolãs victimã fecit ſacrificiũ veſptinũ in odoꝛẽ ſuauitatis dño deo i ꝯſpectu filioꝝ iſrl'. Sec.

Maieſtatẽ tuã dñe ſupplicit̃ deprecamur: vt hec ſancta q̃ gerimus: et a preteritis delictis nos exuant/et futuris. P. Cõmunio. Tollite hoſtias ⁊ introite in atria ei⁹: adorate dñm in aula ſancta eius. Poſtcõ.

Sanctificationibus tuis oĩps deus/et vicia noſtra curentur: ⁊ remedia nobis eterna ꝓueniãt. P.

¶ Feria.iiij. Ad romanos. xv.

Fratres: Obſecro vos per dñm nr̃m ieſum xp̃m: ⁊ per caritatẽ ſancti ſp̃us: vt adiuuetꝫ me in orationibus vr̃is ad deũ/vt liberer ab infidelib⁹ qui ſunt in iudea et obſequiũ mei oblatio fiat accepta in hieroſolima ſanctis/vt veniã ad vos in gaudio per volũtatẽ dei vt refrigerer vobiscũ. Deꝰ aũt pacis: sit cũ oĩbꝰ vobis amen. S.matheũ xiij.ca.

IN illo tp̃e Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile factũ ẽ regnũ celoꝝ: grano sinapis Qd̃ accipiẽs hõ: seminauit ĩ agro suo qd̃ minimũ ẽ oĩbus seminibꝰ. Cũ aũt creuerit: maiꝰ est oĩbus oleribꝰ. Et fit arbor: ita vt volucres celi veniãt ꝛ habitẽt ĩ ramis eius. Aliã parabolã locutꝰ est eis. Simile est regnũ celoꝝ fermento: qd̃ acceptũ mulier abscõdit ĩ farie satꝫ tribꝰ donec fermẽtatũ ẽ totũ. Hec oĩa locutꝰ est iesꝰ ĩ parabolis ad turbas: ꝛ sine parabolis nõ loq̃bat eis/vt adimpleret qd̃ dictũ ẽ ꝑ prophetã dicẽtẽ Apiã ĩ parabolis os meũ: eructabo abscõdita a ꝯstitutiõe mũdi. ¶ Dñica.xix. Offm.

SAlus populi ego sũ dicit dñs: de quacũq꜄ tribulatiõe clamauerit ad me exaudiã eos: ꝛ ero illoꝝ dñs in perpetuũ. ps. Attendite popule meus legẽ meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei. Oratio.

DIrigat corda nostra q̃s domine tue miseratiõis operatio: q2 tibi sine te placere non possumus. p. Ad ephesios iiij.c.

FRatres Renouamini spũ mẽtis vestre: ꝛ induite nouũ hoiem q̃ scd̃m deũ creatus est in iusticia ꝛ sctitate veritatꝫ. Propter qd̃ deponẽtes mẽdaciũ: loquimini veritatẽ vnusq̃sq꜄ cũ ꝓximo suo q̃m sumus ĩuicẽ mẽbra. Irascimini: et nolite peccare Sol nõ occidat sup iracũdiã vestrã. Nolite locũ dare dyabolo Qui furabat: iã nõ furet. Magis aũt laboret operãdo manibꝰ suis qd̃ bonũ ẽ: vt habeat vnde tribuat necessitatẽ patiẽti. Gr. Dirigatur orõ mea sicut incẽsũ ĩ ꝯspectu tuo dñe. V. Eleuatio manuũ mearũ sacrificiũ vespertinũ. Allã. Vꝰ. Qui ꝯfidũt ĩ dño sicut mõs syon nõ ꝯmouebit ĩ eternũ q̃ habitat ĩ hierusalẽ. Scd̃m matheũ ix.ca.

IN illo tp̃e Ascẽdẽs iesus in nauiculã: transfretauit et venit in ciuitatẽ suã Et ecce offerebãt ei paraliticũ: iacentẽ in lecto. Videns iesus fidẽ illoꝝ: dixit paralitico. Cõfide fili: remittũtur tibi pctã tua. Et ecce q̃dã de scribꝫ: dixerũt ĩtra se Hic blasphemat. Et cũ vidisset iesus cogitationes eoꝝ: dixit. Vt q̃d cogitatis mala ĩ cordibꝰ vestris? Quid est facilius dicere remittũtur tibi pctã tua: an dicere surge ꝛ ambula? Vt aũt sciatis q2 filiꝰ hois habet potestatẽ ĩ terra dimittẽdi pctã: tunc ait paralitico. Surge ꝛ tolle lectũ tuũ ꝛ vade ĩ domũ tuã Et surrexit: ꝛ abijt in domũ suã Videntes aũt turbe: timuerũt. Et glificauerũt deũ q̃ dedit potestatẽ talẽ hoibꝰ. Offr. Si ãbulauero in medio tribulationis viuificabis me dñe/ꝛ super irã inimicoꝝ meoꝝ extẽdes manũ tuã: ꝛ saluũ me fecit dextera tua. Secreta.

DEus qui nos per huius sacrificij veneranda ꝯmercia vnius sũmeq꜄ diuinitatis participes efficis: p̃sta q̃s/vt sicut tuã cognoscimus veritatẽ: sic eã dignis mẽtibus ꝛ moribꝰ assequamur. Per. Cõio. Tu mãdasti mãdata tua custodiri nimis: vtinã dirigantur vie mee ad custodiẽdas iustificationes tuas. Postcõia.

Gratias tibi referimus dn̄e ſacro munere vegetati tuā miam depꝛecātes: vt dignos nos eius participatione perficias. P.

¶ Fer.iiij. Ad theſſalonicēſes. ij.iij

Fratres: State ⁊ tenete traditiones quas didiciſtis: ſiue per ſermonē/ſiue per epyſtolā noſtrā Ipſe aūt dn̄s noſter ieſus xp̄s et deus ⁊ pater noſter qui dilexit nos: ⁊ dedit ꝯſolationē eternā ⁊ ſpē bonā in gr̄a/cōſolet coꝛda veſtra ⁊ ꝯfirmet in oī opere ⁊ ſermone bono De cetero frēs oꝛate ꝓ nobis: vt ſermo dn̄i currat ⁊ clarificetur vbiq̄ ſicut et apud vos: et vt liberemur ab impoꝛtunis ⁊ malis hoībus. Non enī omniū eſt fides. Fidelis autē deus eſt qui confirmabit vos ⁊ cuſtodiet a malo. Confidimus aūt de vobis in dn̄o: qm̄ que pꝛecepimꝰ et facitis et facietis. Dominus autem dirigat coꝛda veſtra in caritate dei: et patientia chꝛiſti.

Secundum matheum. xiij. capt.

In illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſum diſcipuli eius: dicētes Ediſſere nobis parabolā zizaniorū agri? Qui rn̄dens: ait. Qui ſeminat bonū ſemen: eſt filiꝰ hominis. Ager aūt eſt mūdus. Bonum ſemen: hi ſūt filij regni. Zizania aūt: filij ſunt neq̄. Inimicus aūt qui ſeminauit ea: eſt diabolus. Meſſis vero: cōſūmatio ſeculi eſt. Meſſoꝛes autē: angeli dei ſunt. Sicut ergo colliguntur zizania ⁊ igni cōburūtur: ſic erit in conſūmatiōe ſeculi. Mittet filius hoīs angelos ſuos: et colligēt de regno eius oīa ſcādala/et eos qui faciūt iniquitatē Et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus et ſtridoꝛ dentiū. Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol: in regno patris eoꝝ. Qui habet aures audiēdi: audiat.

¶ Dn̄ica.xx.offm̄.

Omnia q̄ feciſti nobis dn̄e in vero iudicio feciſti: qꝛ peccauimꝰ tibi et mādatꝭ tuis nō obediuimus/ſed da gloꝛiā noī tuo ⁊ fac nobiſcū ſcd̄m multitudinem mie tue. Ps. Magnus dn̄s ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei nr̄i in monte ſancto eius. Or.

Omp̄s et miſericoꝛs deꝰ vniuerſa nobis aduerſātia pꝛopiciatus exclude: vt mente ⁊ coꝛpoꝛe pariter expediti/que tua ſunt liberis mentibus exequamur Per dominū nr̄m. Ad epheſios. v. ca.

Fratres: Videte itaq̄ quō caute ambuletis Nō quaſi inſipientes: ſed quaſi ſapientes Redimētes tēpus: qm̄ dies mali ſūt. Propterea nolite fieri ipꝛudentes: ſed intelligentes que ſit volūtas dei. Et nolite inebꝛiari vino ĩ quo eſt luxuria: ſed implemini ſpū ſcō loquētes vobiſmetipſis in pſalmis/hymnis/⁊ canticis ſpiritalibꝰ/cātātes ⁊ pſallentes in coꝛdibus vr̄is dn̄o. Gr̄as agētes ſēꝑ pꝛo oībus: in noīe dn̄i noſtri ieſu xp̄i deo et patri. Subiecti inuicem: in timoꝛe xp̄i. Gr. Oculi oīm in te ſperāt dn̄e: et tu das illis eſcā in tp̄e opoꝛtuno. V. Aperis tu manū tuā: et imples oē aīal bn̄dictione. Allā. V. De pꝛofūdis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meā Scd̄m math: xxij.

In illo tp̄e: Loquebatur ieſus cū diſcipulis ſuis in parabolis dicēs Simile factū eſt regnū celoꝝ homini regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſuos ſuos vocare inuitatos ad nuptias et nolebant venire. Iterũ miſit alios ſeruos: dicẽs. Dicite inuitatis. Ecce prandiũ meũ paraui tauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt et oĩa parata / venite ad nuptias. Illi aũt neglexerũt Et abierunt alius in villã ſuã: alius vero in negociationẽ ſuã. Reliq̃ vero tenuerũt ſeruos eius: ⁊ ɔtumelijs affectos occiderũt. Rex aũt cum audiſſet iratꝰ eſt: et miſſis exercitibus ſuis perdidit homicidas illos / et ciuitatẽ illorum ſuccendit Tũc ait ſeruis ſuis. Nuptie q̃dẽ parate ſunt: ſed qui inuitati erãt nõ fuerũt digni. Ite ergo ad exitus viaꝝ: et quoſcũq; inueneritis vocate ad nuptias Et egreſſi ſerui eius in vias: ɔgregauerũt oẽs quos inuenerũt bonos ⁊ malos / ⁊ ĩplete ſũt nuptie diſcũbẽtiũ Intrauit autẽ rex vt videret diſcũbẽtes: et vidit ibi hoĩem nõ veſtitũ veſte nuptiali / et ait illi. Amice / quõ huc intraſti nõ habẽs veſtẽ nuptialem? At ille obmutuit. Tũc dixit rex miniſtris Ligatis manibꝰ eius ⁊ pedibꝰ mittite eũ in tenebras exteriores. Ibi erit fletus: et ſtridor dentiũ. Multi enĩ ſũt vocati: pauci vero electi.

Offr. Super flumina babilonis illic ſedimus et fleuimus dum recordaremur tui ſyon. Secreta.

Hec munera q̃s dñe q̃ oculis tue maieſtatis offerimꝰ: ſalutaria nobis eſſe ɔcede. P. Cõ. Memẽto vbi tui ſeruo tuo dñe ĩ quo michi ſpẽ dediſti: hec me ɔſolata eſt ĩ humilitate mea. Poſtcõio.

Tua nos dñe medicinalis operatio: et a noſtris peruerſitatibꝰ clemẽter expediat: et tuis ſẽp faciat inherere mãdatis. P.

¶ Feria.iiij. Ad tymotheũ.ij.ij.

Cariſſime: Confortare in gratia que data eſt tibi in chriſto ieſu: et que audiſti a me per multos teſtes. Hec cõmenda fidelibus hominibus qui ydonei erunt: et alios docere. Labora ſicut bonus miles xp̄i ieſu. Nemo militãs deo implicat ſe negocijs ſecularibus: vt ei placeat cui ſe probauit. Nam et qui certat in agone: nõ coronabitᷣ niſi qui legitime certauerit. Laborantem agricolã oportet primũ de fructibus percipere. Intellige que dico: dabit enĩ tibi dñs in omnibus intellectũ. Secundũ lucam. xiiij.

In illo tẽpore: Dicebat ieſꝰ cuidã principi phariſeorũ Cũ facis prandiũ aut cenã: noli vocare amicos tuos neq; fratres tuos neq; cognatos neq; vicinos / neq; diuites ne forte ⁊ ipſi te reinuitent: ⁊ fiat tibi retributio. Sed cũ facis ɔuiuiũ: voca pauperes / debiles / claudos et cecos / et beatus eris q2 non habẽt retribuere tibi. Retribuetur enĩ tibi: in reſurrectione iuſtoꝝ. Hec cũ dixiſſet: quidã de ſimul diſcũbentibus / dixit illi. Beatus qui manducabit panẽ: in regno dei.

¶ Dñica.xxi. Ad miſſã. Officiũ.

In volũtate tua dñe vniuerſa ſũt poſita: ⁊ nõ eſt q̃ poſſit reſiſtere volũtati tue: tu eĩ feciſti oĩa celũ ⁊ terrã ⁊ vniuerſa q̃ celi ambitu cõtinentur dñs vniuerſoꝝ tu es. ps. Beati ĩmaculati in via: q̃ ambulãt in lege dñi. Or.

Largire q̃ſumus dñe fidelibus tuis indulgentiã placatus et pacem: vt pariter ab oĩbus mundentur offenſis: et ſecura tibi mente deſeruiant. Per d.

dñm noſtrũ. Ad epheſios. vi. ca.

FRatres: Confoꝛtamini in dño: et in potẽtia virtutis eius. Induite vos armaturã dei: vt poſſitis ſtare aduerſꝰ inſidias dyaboli. Qm̃ nõ eſt nobis colluctatio aduerſus carnẽ & ſãguinẽ: ſed aduerſus pꝛincipes & poteſtates/aduerſuz mundi rectoꝛes tenebꝛaꝝ harũ ꝯtra ſpũalia nequicie in celeſtibꝰ. Pꝛopterea accipite armaturã dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo & in oĩbꝰ perfecti ſtare. State ergo ſuccincti lũbos vr̃os in veritate: et induti loꝛicã iuſticie/et calciati pedes in pꝛeparationẽ euãgelij pacis. In oĩbus ſumẽtes ſcutũ fidei: i quo poſſitis oĩa tela neq̃ſſimi ignea extinguere. Et galeã ſalutis aſſumite: et gladiũ ſpũs/qđ eſt verbũ dei. Gr. Dñe refugiũ factus es nobis a generatione & pꝛogenie. V. Pꝛiuſq̃ mõtes fierent aut foꝛmaretur terra & oꝛbis: a ſclo et in ſeculum tu es deus. Allã. V. Lauda aĩa mea dñm laudabo dominũ i vita mea/pſallã deo meo q̃diu ero. Scḋm iohannem. iiij. c.

IN illo tẽpoꝛe: Erat quidã regulus: cuius filius infirmabatur capharnaũ. Hic cũ audiſſet qꝛ ieſus adueniret a iudea in galileã: abijt ad eũ & rogabat eũ vt deſcenderet & ſanaret filiũ eius. Incipiebat enĩ moꝛi. Dixit ergo ieſus ad eũ. Niſi ſigna & pꝛodigia videritis: nõ creditis. Dixit ad eũ regulus. Dñe/deſcẽde pꝛiuſq̃ moꝛiaꝛ filius meꝰ. Dixit ei ieſus. Vade: filius tuus viuit. Credidit homo ſermoni quẽ dixerat ei ieſus: et ibat. Iã autẽ eo deſcendente: ſerui occurrerũt ei et nũciauerũt dicentes: qꝛ filius eiꝰ viueret. Interrogabat ergo hoꝛã ab eis: in qua meliꝰ habuerit. Et dixerũt ei: quia heri hoꝛa ſeptima reliquit eũ febꝛis. Cognouit ergo pater quia illa hoꝛa erat: in qua dixit ei ieſus filius tuus viuit. Et credidit ipſe: & domus eius tota. Offẽ. Vir erat in terra noĩe iob ſimplex & rectus ac timẽs deũ quẽ ſathã petijt vt tẽtaret/& data eſt ei poteſtas a deo in facultates in carne eiꝰ: ꝑdidit q̃ꝫ oẽm ſubſtãtiã ipſiꝰ & filios carnẽ q̃ꝫ eiꝰ ſui vlcere vulnerauit.

CEleſtẽ nobis pꝛebeãt. Hec myſteria q̃s dñe medicinã: & vicia coꝛdis nr̃i expurgẽt. Per d̃. Cõio. In ſalutari tuo aĩa mea & i v̄bũ tuũ ſꝑauit: q̃ñ facies de pſequẽtibus me iudiciũ/iniqui perſecati ſũt me adiuua me domine deus meus. Poſtcõio.

VT ſacris dñe digni reddamur muneribus: fac nos q̃s tuis ſẽp obedire mãdatis. P.

Ofc. iiij. Ad theſſalonicẽſes. i. c.

FRatres: Scientes dilecti a deo electionẽ veſtrã: quia euangeliũ noſtrũ non fuit apud vos in ſermone tantũ: ſed in virtute et ſpũ ſancto & in plenitudine multa ſicut ſcitis quales fuerimus in vobis ꝓpter vos. Et vos imitatoꝛes mei facti eſtis & dñi: excipiẽtes verbũ in tribulatione multa cũ gaudio ſpũſſancti. Ita vt facti ſitis foꝛma oĩbus credentibus: in macedonia & in achaya. A vobis enim diffamatus eſt ſermo dñi non ſolum in macedonia et i achaia: ſed in omni loco fides veſtra que eſt ad deum pꝛofecta eſt ita vt non ſit nobis neceſſe qcq̃ loqui. Ipſi enĩ de nobis annũciant qualem introitũ habuerĩs.

mus ad vos et quomodo cōuerſi eſtis ad dn̄m a ſimulachꝛis ſeruire deo viuo et vero: ⁊ expectare filiū ei⁹ de celis. Quē ſuſcitauit ex moꝛtuis: ieſū chꝛiſtum dominum noſtrum. Scd̄m lucā. vi.

IN illo tēpoꝛe. Factū eſt vt intraret ieſus in ſynagogā et doceret: ⁊ erat ibi homo / ⁊ manus eius dextra erat arida. Obſeruabant autē ſcribe et phariſei ſi ſabbato curaret / vt inuenirēt vnde accuſarent illū. Ipſe vero ſciebat cogitationes eoꝝ: et ait homini qui habebat manū aridam. Surge: ⁊ ſta in medio. Et ſurgēs: ſtetit. Ait autē ad illos ieſus Interrogo vos ſi licet ſabbō benefacere an male: aīam ſaluā facere an perdere? Et circūſpectis oībus: dixit hoī. Extēde manū tuā. Et extēdit. Et reſtituta eſt man⁹ eius. Ipſi autem repleti ſunt inſipientia: et colloquebantur adinuicē quidnā facerēt de ieſu. ¶ Dn̄ica. xxij. Officium

SI iniquitates obſeruaueris dn̄e / domine quis ſuſtinebit: quia apud te pꝛopiciatio ē deus iſrael. Ps. De pꝛofūdis clamaui ad te domine: dn̄e exaudi vocem meam. Gloꝛia. Oꝛatio.

FAmiliā tuā q̄s dn̄e ꝯtinua pietate cuſtodi vt a cūctis aduerſitatibus te pꝛotegente ſit libera: et in bonis actibꝫ tuo nomini ſit deuota. Per dominum noſtrū. Ad philippēſes. i. cap̄lo

FRatres Confidimus in domino ieſu: quia qui cepit ī vobis opus bonū: perficiet vſq; in diē xp̄i ieſu. Sicut enim ē michi iuſtū hoc ſentire pꝛo omnibꝫ vobis eo q̄ habeā vos in coꝛde ⁊ in vinculis meis: ⁊ in defenſiōe et cōfirmatione euāgelij ſocios gaudij mei oēs vos eſſe. Teſtis enim michi eſt deus quomodo cupiam vos oēs eſſe in viſceribus ieſu xp̄i. Et hoc oꝛo: vt caritas veſtra magis ac magis abūdet ī om̄i ſciētia ⁊ in oī ſenſu. Ut pꝛobetis potioꝛa: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa ī diē xp̄i, repleti fructu iuſticie. Per ieſū xp̄m ī gl'iaꝫ et laudē dei. Gr. Ecce q̄ bonū et q̄ iocūdū habitare fratres ī vnū. V. Sicut vnguētum in capite qđ deſcēdit ī barbā barbā aarō. Alla. V. Mādauit dn̄s bn̄dictionēs vitā vſq; ī ſcl'm. Iſti duo. V. dn̄r alternis vicibꝫ p ebdo. quotiens de feria agit̄ ⁊ ſi nulla fe. p̄ hāc ebdō ad hoc vacauerit / tūc ij. V. oīno p̄termittāt. Allā. V. Qui ſanat cōtritos coꝛde: ⁊ alligat ꝯtritiones eoꝝ. Scd̄m matheū. xviij. c.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolā hanc. Simile eſt regnum celoꝝ homini regi qui voluit rationē ponere cum ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet rationem ponere: oblat⁹ eſt ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. Cum autem non haberet vnde redderet: iuſſit eū dominus eius venundari: ⁊ vxorem eius / ⁊ filios / et omnia que habebat / et reddi. Pꝛocidēs autem ſeruus ille: rogabat eum dicens. Patientiam habe in me: et omnia reddā tibi. Miſertus autem dominus ſerui illius dimiſit eū: ⁊ debitū dimiſit ei. Egreſſus autē ſeruus ille: inuenit vnū de conſeruis ſuis qui debebat ei centū denarios / et tenens ſuffocabat eum dicens. Redde quod debes. Et pꝛocidēs cōſeruus ei⁹ rogabat eũ dicẽs. Patientiã habe in me: ⁊ oía reddã tibi Ille autẽ noluit: ſed abijt ⁊ miſit eũ in carcerẽ donec redderet debitũ Uidẽtes aũt ꝯſerui eius q̃ fiebãt cõtriſtati ſunt valde: et venerũt et narrauerũt dño ſuo oía que facta fuerant. Tũc vocauit illum dñs ſuus: ⁊ ait illi. Serue neq̃: oẽ debitũ dimiſi tibi / quoniã rogaſti me. Nõne ergo opoꝛtuit et te miſereri ꝯſerui tui / ſicut et ego tui miſertus ſuꝫ? Et iratus dñs eius tradidit eũ toꝛtoꝛibus quoadusq; redderet vniuerſũ debitũ. Sic ⁊ pr̃ me⁹ celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſeritiſ vnuſq̃ſq; fratri ſuo: de coꝛdibus veſtris.

Offr. Recoꝛdare mei dñe oĩpotẽtatui dominans da ſermonem rectũ et beneſonantẽ in os meũ: vt placeant verba mea in cõſpectu pꝛincipum. Secreta.

SUſcipe dñe ꝓpici⁹ hoſtias q̇bus et te placari voluiſti et nobis ſalutẽ potẽti pietate reſtitui. P̄ d. Cõ. Dico vobis gaudiũ eſt ãgelis dei ſuꝑ vno peccatoꝛe penitentiã agẽte. Poſtcõio.

IMmoꝛtalitatis alimoniã conſecuti q̃s dñe: vt qḋ oꝛe ꝑcepimus pura mẽte ſectemur. P

¶ Feria.iiij. Ad romanos iij.ca

FRatres: Scimus q̃m quecunq; lex loquitur: his qui in lege ſunt loquitur / vt oĩe os obſtruatur et ſubditus fiat oĩs mũdus deo / q2 ex operibus legis non iuſtificabitur oĩs caro coꝛã illo. Per legẽ enĩ: cognitio pc̃ti. Nũc aũt ſine lege iuſticia dei manifeſta eſt: teſtificata a lege et ꝓphetis. Iuſticia aũt dei per fidẽ ieſu xp̃i in oẽs et ſuper oẽs qui credũt in eũ. Non enĩ eſt diſtinctio. Oẽs enĩ peccauerũt: et egẽt gloꝛia dei. Iuſtificati gratis per gratiã ipſius per redẽptionẽ que eſt in xp̃o ieſu: quẽ ꝓpoſuit de⁹ propiciatoꝛẽ per fidẽ in ſanguine ipſi⁹ et oſtenſionẽ iuſticie ſue propter remiſſionẽ precedentiũ delictoꝝ in ſuſtentatione dei ad oſtenſionem iuſticie eius in hoc tempoꝛe. Ut ſit ipſe iuſtus et iuſtificans eum qui ex fide eſt ieſu chꝛiſti. Secundum marcum.xi.

IN illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amẽ dico vobis quia ſi quis dixerit huic monti tollere et mittere in mare ⁊ non heſitauerit in coꝛde ſuo: ſed crediderit q2 quodcũq; dixerit fiat / fiet ei. Propterea dico vobis. Oĩa quecũq; oꝛantes petitis: credite q̇a accipietis / ⁊ euenient vobis Et cũ ſtabitis ad oꝛandũ: dimittite ſi quid habetis aduerſ⁹ aliquẽ: vt et pater veſter qui in celis eſt dimittat vobis peccata veſtra. Quod ſi nõ dimiſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt / dimittet vobis peccata veſtra.

¶ Dñica viceſima tercia. Offm

DIcit dñs ego cogito cogitationes pacis ⁊ nõ afflictionis / inuocabitiſ me ⁊ ego exaudiã vos ⁊ reducã captiuitatẽ veſtrã de cũctis locis. ps. Benedixiſti dñe terrã tuã: auertiſti captiuitatem iacob. Gloꝛia. Oratio.

DEus refugiũ noſtrũ ⁊ virtus adeſto pijs eccleſie tue precibus auctoꝛ ipſe pietatis / et preſta vt quod fideliter petim⁹ / efficaciter conſequamur. Per dominũ no. Ad philippenſes. iij.c.

FRatres: Imitatoꝛes mei eſtote ⁊ obſeruate eos qui ita ambulant ſicut habetis foꝛmā nrām. Multi enī ambulāt q̄s ſepe dicebā vobis: nūc aūt et flēs dico īimicos crucis xp̄i. Quoꝝ finis interitus: quoꝝ deus vēter eſt: et glīa in cōfuſione eoꝝ q̄ terrena ſapiūt. Noſtra aūt cōuerſatio: in celis eſt. Unde etiā ſaluatoꝛē expectam⁹ dn̄m noſtrū ieſū xp̄m: qui refoꝛmabit coꝛpus humilitatis noſtre cōfiguratū coꝛpoꝛi claritatis ſue ſcd̄m operationē qua poſſit etiā ſubijcere ſibi oīa. In xp̄o ieſu: dn̄o noſtro.

Gr̄. Liberaſti nos dn̄e ex affligentibus nos et eos qui nos oderūt cōfudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die: et nōi tuo cōfitebimur in ſcl'a. Allā. ℣. Qui poſuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumēti ſatiat te. Secūdum matheū. xxij.

IN illo tp̄e: Abeūtes phariſei cōſiliū inierūt: vt caperent ieſū in ſermone. Et mittūt ei diſcipulos ſuos: cum herodianis dicentes. Magiſter ſcimus qꝛ verax es: et viā dei in veritate doces/ et nō eſt tibi cura de aliquo. Non enī reſpicis perſonam hoīm. Dic ergo nobis quid tibi videtur? Licet cenſū dari ceſari/ an non? Cognita autē ieſus nequicia eoꝝ: ait. Quid me tētatis hypocrite? Oſtendite michi numiſma cenſus? At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis ieſus Cuius eſt ymago hec/ et ſuperſcriptio? Dicūt ei. Ceſaris. Tūc ait illis. Reddite ergo que ſunt ceſaris ceſari: et que ſunt dei deo. Offertoriū. De pꝛofundis clamaui ad te domine: domine exaudi oꝛationem meam. Secreta.

SAcris nos dn̄e his ſeruitijs fac intētos: et vt ſine vlla tibi offēſionis macula famulemur quales eſſe percipis ipſe nos perfice Per dn̄. Cōio. Amen dico vobis quicq̄d oꝛātes petitis credite qꝛ accipietis et fiet vobis. Poſtco.

SUmpſimus dn̄e ſacri dona myſterij humiliter depꝛecātes: vt que in tui ꝯmemoꝛatione nos facere pꝛecepiſti: in noſtre ꝑficiant infirmitatis auxiliū. P.

¶ Feria. iiij. Ad romanos. v. ca.

FRatres Si enī in vni⁹ delicto moꝛs regnauit ꝑ vnū hoīem multomagis abundantiā gratie et donationis ⁊ iuſticie accipientes in vita regnabunt per vnū hominē ieſum xp̄m. Igitur ſicut per vnius delictū in omnes hoīes in cōdēnationē: ſic et per vnius iuſticiā in oēs hoīes in iuſtificationē vite. Sicut enim per inobedientiā vnius hoīs peccatores cōſtituti ſunt multi: ita ⁊ per vnius obedientiā iuſti conſtituūtur multi. Lex enim ſubintrauit: vt abundaret delictū. Ubi aūt abūdauit delictū: ſuperabūdauit et gratia. Ut ſicut regnauit peccatū in moꝛtē: ita ⁊ gratia regnet per iuſticiā in vitā eternā. Per ieſū xp̄m: dn̄m noſtrū. S. math xvij.

IN illo tp̄e: Cum veniſſet ieſus ⁊ diſcipuli eius capharnaum: acceſſerūt qui didꝛagma accipiebant ad petrum/ et dixerunt ei. Magiſter veſter non ſoluit didꝛagma? Ait. Etiam. Et cum intraſſet domum: pꝛeuenit eum ieſus dicens. Quid tibi videtur ſymon? Reges terre a quibus accipiūt tributū vel cenſum a filijs ſuis an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis. Dixit illi ieſus Ergo liberi ſunt filij? Ut autem non ſcandalizemus eos vade ad

Similiter et ex piſcibus q̄ntū volebant. Ut aūt impleti ſūt: dixit diſcipulis ſuis Colligite q̄ ſuperauerūt fragmēta ne pereāt. Collegerūt ergo et ipleuerūt duodecim cophinos fragmētoꝝ: ex quiqꝫ panibus ordeaceis ⁊ duobus piſcibus/ q̄ ſuperfuerūt his qui manducauerāt. Illi ergo hoīes cū vidiſſent qđ fecerat ſignū: dicebant. Qꝛ hic eſt vere ꝓpheta: q̄ venturus eſt in mūdū. Offr̄. De profūdis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi orationē meā. Secreta.

Sacrificiū tibi dn̄e celebrandū placat⁹ intēde: qđ ⁊ nos a vicijs noſtre ꝯditiōis emūdet: ⁊ tuo noīe reddat acceptos. P. Cō. Amē dico vobꝫ q̄cq̄d orātes petitis credite qꝛ accipietꝫ ⁊ fiet vobꝫ P⁹cō.

Anime noſtre q̄s oīps deus diuino munere ſatiate hoc potiantur deſiderio: vt a tuo ſpū iſlāmati ante ꝯſpectū venietꝫ xp̄i filij tui velut clara luīaria fulgeam⁹. Qui te. c. ¶ Cū ꝓlixū fuerit tp̄s īt īceptionē hyſtorie Deꝰ oīz. ⁊ aduētū dn̄i. Offm̄ Dicit dn̄s. per tres dn̄icas cātet̄ vt̄s notatū eſt Cū vero breue fuerit tp̄s / ſemp ꝓxima dn̄ica āte aduētū q̄n de dn̄ica agitur cātet̄ Dicit dn̄s. cū orōe. Excita q̄s do. Epl̄a. Ecce dies veniūt. Euāg. Cū ſubleuaſſet. Si vero dn̄ica nō vacauerit: tūc ī fe. ꝑmo loco ꝑ ebd̄. cātet̄. Cetē vero do. q̄ remāſerint in ferialib⁹ dieb⁹ cātentur

¶ Feria. iiij. quattuor tēporum menſis decembris. Officium.

Exultate deo adiutori noſtro iubilate deo iacob ſumite pſalmum iocundū cū cythara: canite initiū menſis tuba qꝛ preceptū in iſrael eſt et iudiciū deo iacob. ℣. Teſtimoniū in ioſeph poſuit illud: cum exiret de terra egypti. nō dicit̄ vlteri⁹ Gl̄o ſine Dn̄s vo. ſed tm̄ cum Oremus.

Miſericordie tue remedijs q̄ſumus dn̄e fragilitas nr̄a ſubſiſtat: vt que ſua ꝯditione atterit̄: tua clemētia reparetur. P dn̄m. Lectio amos prophete. ix.

Hec dicit dn̄s: Ecce dies veniūt ⁊ ꝯprehendet arator meſſorē: et calcator vue mittētē ſemē. Et ſtillabūt mōtes dulcedinē: et oēs colles culti erūt. Et ꝯuertā captiuitatē p̄pli mei iſrl̄: et edificabūt ciuitates deſertas/ et habitabūt in eis Et plātabūt vineas: ⁊ bibēt vinū eaꝝ. Et facient ortos: ⁊ comedent fructus eoꝝ. Et plātabo eos ſup humū ſuā: et nō euellā eos vltra de terra ſua quam dedi eis. Dicit dn̄s oīps. Gr. Venite filij audite me: timorē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō ꝯfūdētur. Nō repetat̄ gr. Hic dr̄ Dn̄s vo. et Oremus. Or.

Preſta q̄s dn̄e familie tue ſupplicanti: vt dū a cibis corporalib⁹ ſe abſtinēt: a vicijs quoqꝫ mente ieiunent. Per dn̄m Hic dicuntur memorie conſuete Lectio libri eſdre. ij. viij. capo.

In diebus illis: Congregatus omīs pplūs quaſi vir vnus ad plateā q̄ eſt āte portam aquaꝝ Et dixerūt eſdre ſcribe vt afferret librū legis moyſi quā p̄cepit dn̄s iſraeli. Attulit aūt eſdras ſacerdos librū corā multitudine viroꝝ ac mulieꝝ cūctiſqꝫ q̄ poterant intelligere: in die p̄ma menſis ſeptimi Et legit in eo aptē in platea que erat ante portā aquaꝝ a mane vſq; ad mediū diem: in conſpectu viroꝝ ac mulierū et ſapientiū. Et aures oīs populi: erant erecte ad librū. Stetit aūt eſdꝛas ſcriba ſuper gradū ligneū quē fecerat ad loquendū: ⁊ ſteterūt iuxta eū Et aperuit eſdꝛas librū coꝛā omī populo: ſuper vniuerſū quippe populū eminebat Et cū aperuiſſet eum: ſtetit oīs pplꝰs/ ⁊ bn̄dixit eſdꝛas dn̄o deo voce magna. Et reſpondit oīs populus: amen. Eleuantes aūt oēs populi manus ſuas: incuruati ſunt / et adoꝛauerunt deū pꝛoni in terrā. Poꝛro leuite ſilentiū faciebant in populo: ad audiendā legē. Populus aūt ſtabat: in gradu ſuo. Et legerūt in libꝛo legis dei diſtincte ⁊ aperte ad intelligendū: ⁊ intellexerunt cū legeretur. Dixit aūt neemias ſacerdos et eſdꝛas ſcriba et leuite: interpꝛetantes vniuerſo populo. Dies ſanctificatus eſt dn̄o deo noſtro: nolite lugere et nolite flere· Flebat eni oīs populus: cū audiret verba legis. Et dixit eis. Ite comedite pinguia ⁊ bibite mulſū: ⁊ mittite partes eis q̄ nō pꝛeparauerūt ſibi: q2 ſanctꝰ dies dn̄i eſt/ ⁊ nolite cōtriſtari. Gaudiū eni dn̄i eſt: foꝛtitudo veſtra. Grad. Quis ſicut dn̄s deus noſter q̄ in altis habitat ⁊ hūilia reſpicit i celo ⁊ i terra. ℣. Suſcitans a terra inopem: et de ſtercore erigens pauperē. Repetatur grad. Scd̄m marcū ix. capitulo.

In illo tēpoꝛe: Reſpōdens vnus de turba: dixit ad ieſum. Magiſter/ attuli filiū meū ad te habentē ſpiritū mutum: q̄ vbicūq; eū appꝛehenderit: allidit eū et ſpumat et ſtridet dentibus ⁊ areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerēt illun: ⁊ nō potuerunt. Qui reſpōdens eis: dixit O gn̄atio icredula q̄diu apd̄ vos ero: q̄diu vos patiar? Afferte illū ad me. Et attulerūt eum. Et cū vidiſſet eū: ſtatim ſpiritus cōturbauit eum. Et eliſus i terrā: volutabat ſpumans. Et interrogauit ieſus: patrē eiꝰ Quātū tēpoꝛis ē / ex quo ei accidit? At ille ait. Ab infātia. Et frequēter eū in ignē ⁊ in aquā miſit: vt eū perderet. Sed ſi quid potes adiuua nos: miſertꝰ noſtri. Ieſus autem ait illi Si potes credere: oīa poſſibilia ſunt credēti. Et cōtinuo exclamans pater pueri: cū lachꝛimis aiebat. Credo dn̄e: adiuua incredulitatē meā. Et cū videret ieſus cōcurrētem turbam: cōminatus eſt ſpiritui immūdo/ dicens illi. Surde et mute ſpūs: ego tibi pꝛecipio exi ab eo/ ⁊ amplius ne introeas in eū. Et clamans ⁊ multū diſcerpēs eū: exijt ab eo. Et factus eſt ſicut moꝛtuꝰ ita vt multi dicerent q2 moꝛtuꝰ eſt. Ieſus aūt tenēs manū eius eleuauit eū: ⁊ ſurrexit. Et cū introiſſet in domū: diſcipuli eiꝰ ſecreto interrogabāt eum. Quare nō potuimꝰ eijcere eū? Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire niſi in oꝛatione ⁊ ieiunio. Offꝫ. Meditaboꝛ in mandatis tuis que dilexi valde et leuabo manus meas ad mandata tua que dilexi.

Secreta

Deus qui de his terre fructibus tua ſacramēta cōſtare voluiſti: pꝛeſta q̄s/ vt per hec opem nobis et pꝛeſentis vite conferas ⁊ eterne. Per. Cōio Comedite pinguia ⁊ bibite mulſū ⁊ mittite par tes eis q̃ nõ ꝑparauerũt ſibi ſctũs ei dies dñi ⁊ nolite ꝯtriſtari/gaudiũ etenī dñi eſt fortitudo veſtra

Sumẽtes dñe dona ce P⁹cõ. leſtia ſuppliciter deprecamur: vt que ſedula ſeruitute donante te gerimus: dignis ſenſibus tuo munere capiamus. Per.

¶ Fer. vi. quattuor tp̄m. Offm.

Letetur cor q̃rentiũ dñm querite dñm ⁊ cõfirmamini/q̃rite faciẽ ei⁹ ſẽꝑ. Ps. Cõfitemini dño et inuocate nomen eius: annũciate inter gentes opera eius. Oratio

Preſta q̃s oṗs deus: vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolentes: et corpore tibi placeamus et mente. Per dominũ no. Lectio ozee ꝓphẽ xiiii.

Hec dicit dñs Cõuertere iſrael ad dñm deũ tuũ: qꝛ corruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcũ verba ⁊ cõuertimini ad dñm: ⁊ dicite ei. Omẽ aufer iniquitatẽ et accipe bonũ: ⁊ reddemus vitulos labioꝝ nr̃oꝝ. Aſſur non ſaluabit nos Super equum non aſcendemus nec dicemus vltra: dñ̃ noſtri opera manuũ nr̃aꝝ/qꝛ ei⁹ qui in te eſt miſereberis ppl̃i. Sanabo cõtritiones eoꝝ: diligã eos ſpõtanee: qꝛ aduerſus eſt furor meus ab eis. Ero quaſi ros: et iſrael germinabit quaſi liliũ. Et erũpet radix eius: vt libani ibũt rami ei⁹ Et erit quaſi oliua glia eius: ⁊ odor eius vt libani. Cõuertentũ ſedẽtes in vmbra ei⁹ viuent tritico ⁊ germinabũt q̃ſi vinea. Memoriale eius: ſicut vinũ libani. Ego exaudiã ⁊ dirigã eũ: ego vt abietem virentẽ ex me fruct⁹ tuus inuẽtus eſt. Quis ſapiẽs et intelliget iſta /intelligẽs et ſciet hec? Qꝛ recte vie dñi: et iuſti ambulabũt in eis. Gr. Cõuertere dñe aliquãtulũ et deprecare ſuꝑ ſeruos tuos ꝟ Dñe refugiũ fact⁹ es nobis a gñatõe ⁊ ꝓgenie. Repetat gr. S. luc. vij.

In illo tp̄e: Rogabat ieſum quidã phariſeus: vt mãducaret cũ illo. Et ingreſſus domũ phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguẽti. Et ſtans retro ſecus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes eius/⁊ capillis capitis ſui tergebat. Et oſculabat̃ pedes ei⁹ et vnguẽto vngebat Videns aũt phariſeus qui vocauerat eũ: ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq̃ q̃ ⁊ qualis eſt mulier que tangit eum/qꝛ peccatrix eſt. Et reſpõdens ieſus: dixit ad illũ. Symõ: habeo tibi aliq̃d dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et reſpõdit ei ieſus. Duo debitores erãt cuidã feneratori. Vnus debebat denarios quĩgẽtos: ⁊ alt⁹ quiquaginta Non habẽtib⁹ illis vnde redderẽt: donauit vtriſq̃. Quis ergo eũ plus diligit? Reſpondens aũt ſymon: dixit. Eſtimo qꝛ his cui plus donauit At ille dixit ei Recte iudicaſti. Et cõuerſus ad mulierẽ: dixit ſymoni Vides hanc mulierẽ. Intraui in domũ tuã: aquã pedib⁹ meis nõ dediſti. Hec aũt lachrymis rigauit pedes meos: et capillis ſuis terſit. Oſculũ michi non dediſti: hec aũt ex quo intraui non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meũ non vnxiſti: hec aũt vnguento vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi. Remittẽtur ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. Cui aūt minꝰ dimittit̄: minꝰ diligit. Dixit aūt ad illā dn̄s Remittuntur tibi pctā tua Et ceperunt qui ſimul diſcūbebant: dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiā peccata dimittit? Dixit aūt ad mulierē. Fides tua te ſaluā fecit: vade ī pace. Offꝫ. Bn̄dic aīa mea dn̄o ⁊ noli obliuiſci oēs retributiōes eiꝰ ⁊ renouabit̄ ſicut aq̄le iuuētꝰ tua

ACcepta tibi ſint dn̄e Secr. q̄s nr̄i dona ieiunij: q̄ expiādo nos tua grā dignos efficiāt: ⁊ ad ſempiterna ꝓmiſſa perducāt Per do. Cōio. Aufer a me oppꝛobꝛiū et contēptū qꝛ mandata tua exquiſiui dn̄e: nā ⁊ teſtionia tua meditatio mea eſt. Poſtco.

QUeſumus oīp̄s deus: vt de perceptis muneribꝰ grās exhibētes: bn̄ficia potioꝛa ſumamꝰ. P.

¶ Sabbato q̄ttuoꝛ tꝑm. Offm.

VEnite adoꝛemꝰ deū ⁊ ꝓcidamꝰ ante dn̄m: ploꝛemꝰ ante eū qui fecit nos: qꝛ ipſe eſt dn̄s deꝰ nr̄. Ps. Venite exultemus dn̄o: iubilemus deo ſalutari nr̄o Oēs oꝛōes p̄ter vltimā dicūt ſine Dn̄s vo. ſed tn̄ cū Oꝛemus. Or.

OMnip̄s ſempiterne deus qui per continentiā ſalutarē et coꝛpoꝛibus mederis ⁊ mentibus maieſtatē tuā ſuppliciter exoꝛamus: vt pia ieiunantiū depꝛecatione placatus: et pꝛeſentiū nobis ſubſidia pꝛebeas et futura. Per dn̄m noſtrū. Oēs lectiones cum ſuis titulis legantur. Diſcurrant lec. et grad. hincinde vt ſupꝛa in quatuoꝛ tꝑibus aduentus dn̄i. Lectio libꝛi leuitici. xxiij

IN diebus illis Locutus eſt dn̄s ad moyſem dicens. Decimo die menſis huius ſeptimi: dies expiationū erit celeberrimꝰ et vocabitur ſanctus. Affligetis q̄ aīas veſtras in eo: et offeretis olocauſtū dn̄o. Omne opus ſeruile nō facietis in tēpoꝛe diei huius: qꝛ dies ꝓpiciationis eſt vt ꝓpicietur vobis dn̄s deꝰ veſter. Oīs aīa que afflicta non fuerit die hoc: peribit de populis ſuis. Et que ꝑis quippiā fecerit: delebo eā de ppl'o ſuo. Nichil ergo operis facietis in eo. Legitimū ſēpiternū erit vobis in cunctis generationibꝰ: ⁊ habitationibꝰ veſtris. Sabbatū requietionis eſt: affligetiſq̄ aīas veſtras. Die nono menſis a veſpere vſq̄ ad veſperū celebꝛabitis ſabbata veſtra. Dicit dn̄s: omp̄s. Gr. Pꝛopicius eſto dn̄e pc̄tis nr̄is: neq̄n dicant gentes vbi eſt deus eoꝛū? V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: et ꝓpter honoꝛē nōis tui dn̄e libera nos. Non repetat̄ gr. Or.

DA nobis q̄s oīpotēs deꝰ vt ieiunādo tua gratia ſatiemur: ⁊ abſtinēdo cunctis efficiamur hoſtibus foꝛtioꝛes. Per do. Lectio libꝛi leuitici. xxiij. caplo.

IN diebus illis: Locutus eſt dominꝰ ad moyſem dicens Quintodecimo die menſis ſeptimi: quando cōgregaueritis oēs fructus terre veſtre/celebꝛabitis ferias domini ſeptē diebus. Die pꝛimo et die octauo erit ſabbatū id eſt requies. Sumetiſq̄ vobis die pꝛimo fructus arboꝛis pulcherrime: ſpatulaſq̄ palmarum et ramos ligni denſarum frondium/et ſalices de toꝛrente/et letabimini coꝛam domino deo veſtro: celebꝛabitiſq̄ ſolennitatem eius ſeptem diebus per annum.

Legitimū ſẽpiternū erit vobis: in generationibus vr̃is. Menſe ſeptimo feſta celebꝛabitis et habitabitis in vmbꝛaculis ſeptem dieb⁹. Ois qui de genere iſrael/ eſt manebit in tabernaculis: vt diſcāt poſteri veſtriq; in tabernaculis habitare fecerī filios iſrl̃/ cū educerem eos de terra egypti. Ego dn̄s deus veſter. Gr̃. Pꝛotectoꝛ nr̄ aſpice de⁹: ⁊ reſpice ſup̱ ſeruos tuos. ℣. Dn̄e de⁹ virtutū exaudi pꝛeces ſeruoꝝ tuoꝝ. Or̃.

Da q̄s dn̄e fidelibus tuis beneficiis gratulari ſuppliciter imploꝛatis: et qui ieiuniis tē venerātur exhibitis/ honoꝝ tuorum copiis impleantur. Per dominū. Lectio michee pꝓhē vij. ca.

Domine de⁹ noſter paſce populū tuū in virga tua: gregē hereditatis tue hereditatē in terra ī ſalutē iuxta dies antiquos. Videbūt gētes: et cōfūdētur ſup̱ oī foꝛtitudine ſua. Quis q̄s deus ſimilis tui: qui auferēs iniquitatem et tranſfers pctm̄ reliquiarū hereditatis tue? Non īmittet vltra furoꝛē ſuū: q̄m volēs miām eſt. Et reuertet: et miſerebit̄ nr̄i Deponet oēs iniq̄tates noſtras: et pꝛoiiciet in ꝓfūdū maris oīa pctā noſtra. Dabis veritatē iacob: miam abꝛahā q̄ iuraſti patribus a dieb⁹ nr̄is antiquis / dn̄e deus noſter. Gr̃. Dirigatur oꝛatio mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo dn̄e. ℣ Eleuatio manuū mearū ſacrificiū veſpertinū. Oꝛatio

Preſta q̄s domine ſic nos ab epulis abſtinere carnalibus vt a viciis irruentib⁹/ pariter ieiunemus. Per dominū no.

Lcō zacharie pꝓhete. viij. In diebus illis: Factum eſt verbū dn̄i ad me dicens. Hec dicit dn̄s deus exercituū. Sicut cogitaui vt affligerē vos: cū ad iracūdiā pꝛouocaſſent me patres veſtri et nō ſū miſertus: ſic cōuerſ⁹ cogitaui in diebus iſtis vt benefaciā hieruſalē ⁊ domui iuda Nolite timere. Hec ſūt enī verba: q̄ facietis. Loquimini veritatem vnuſquiſq; cū pꝛoximo ſuo: veritatē et iudiciū pacis iudicate in poꝛtis veſtris/ et vnuſquiſq; malum contra amicum ſuum ne cogitetis in coꝛdibus veſtris/ et iuramentum mendax ne diligatis. Omnia enī hec ſunt: que odi dicit dn̄s. Et factū eſt verbum dn̄i exercituum: ad me dicēs. Hec dicit dn̄s exercituū. Ieiuniū quarti/ ieiuniū quinti et ieiunium ſeptimi et ieiuniū decimi: erit domui iude in gaudiū et leticiam: et ſolennitates pꝛeclaras. Veritatem tantum et pacē diligite: dicit dn̄s exercituū. Gr̃. Saluum fac ppl̄m tuū dn̄e: et benedic hereditati tue. ℣ Ad te dn̄e clamaui de⁹ me⁹ ne ſileas a me: et ero ſimilis deſcendentibus in lacū. Or̃.

Ut nos domine tribuis ſolenne tibi deferre ieiuniū: ſic nobis queſumus indulgētie pꝛeſta ſubſidium. Per dominū.

Lectio. v. Angelus dn̄i. fol. xcvi. tota legatur ſicut in ſabbō quattuoꝛ tempoꝝ in ebdo. penthecoſtes. Duo clerici de ſecūda foꝛma in ſuperpelliciis ad gradum chori dicant ſequentem tractum.

Omnipotentem ſemper adoꝛant. Et benedicunt omne per euum. Choꝛus idem repetat Clerici. ℣ Aſtra poloꝛum cuncta hoīm gens ſolq; ſoꝛoꝛq; lumina celi. Choꝛus. Omnipotentem.

Clerici·V. Sic quoqꝫ limphe q̄qꝫ ſuperne ros pluuieqꝫ ſpūs oīs. Lyo. Et bn̄dicūt. cler. V. Ignis et eſtꝰ cauma geluqꝫ frigus ⁊ ardoꝛ atqꝫ pꝛuina. cho. Dipo. cle. V. Nix glacieſqꝫ noxqꝫ dieſqꝫ lux/ tenebꝛeqꝫ fulgura nubes. choꝛꝰ. Et. cle. V. Arida mõtes germina colles fluīa fõtes põthus ⁊ vnde cho. Dipo. cle. V. Oia viua q̄ vehit equoꝛ q̄ vegetat aer terraqꝫ nutrit. cho. Et be. cle. V. Cūcta hoīm gēs iſrl' ipſe xp̄icoleqꝫ ſeruuli q̄qꝫ. cho. Dipo. cle. V Sācti hūileſqꝫ coꝛde benigno treſqꝫ puſilli exuperātes. cho. Et. cle. Vꝰ. Rite camini ignei flāmas iuſſa tirāni tēnere pꝛōpti. cho. Dipo. cle. Vꝰ. Sit genitoꝛi laus genitoqꝫ laus beata flamini ſacro. cho. Et. Cle. reincipiāt tractū Dipo. et percātetur a choꝛo. Sequitur Dn̄s vobiſcū. et. Oꝛemus Oro.

DEusqui tribus pueris mitigaſti flāmas igniū: concede propicius/ vt nos famulos tuos non exurat flāma viciorum Per dominū. Hic dicuntur memorie conſuete. Ad hebꝛeos. ix.

FRatres: Tabernaculū factum eſt pꝛimū in quo erāt candelabꝛa et menſa: ⁊ ꝓpoſitio panū quod dicitur ſctā. Poſt velamentū autē ſecundū tabernaculū qḋ dicitur ſctā ſctoꝝ: habēs aureū thuribulū et archā teſtamenti circūtectā ex omi parte auro. In q̄ erat vꝛna aurea habens māna ⁊ virga aaron q̄ fronduerat et tabule teſtamenti: ſuper q̄ erant cherubin gloꝛie obūbꝛantia pꝛopiciatoꝛiū de quibus non eſt modo dicendum per ſingula. His vero ita cōpoſitis: in pꝛioꝛi quidē tabernaculo ſemper introibant ſacerdotes ſacrificioꝝ officia conſūmantes. In ſecūdo autem ſemel in anno ſolus pontifex non ſine ſanguine quē offerret pꝛo ſua ⁊ populi ignoꝛantia. Hoc ſignificante ſpū ſctō nōdū propalatā eſſe ſctoꝝ viā: adhuc pꝛioꝛi tabernaculo habente ſtatū. Que parabola eſt tempoꝛis inſtātis: iuxta quē munera ⁊ hoſtie offeruntur/ que non poſſunt iuxta cōſcientiā perfectū facere ſeruientē. Solūmodo in cibis et in potibus et varijs baptiſmatibus et iuſticijs carnis: vſqꝫ ad tēpus coꝛrectiōis impoſitis. Chriſtus aūt aſſiſtens pontifex futuroꝝ bonoꝝ peramplius et perfectius tabernaculū non manufactū/ id eſt non huius creationis: neqꝫ per ſanguinē hyꝛcoꝝ aut vituloꝝ: ſed per pꝛopꝛiū ſanguinē introiuit ſemel in ſctā/ eterna redēptione inuēta. Duo clerici de ſcḋa forma in cappis ſuis nigꝛis ad gradū choꝛi ſimul dicāt. Tr.

LAudate dn̄m oēs gētes: et collaudate eū oēs ppli. V. Qm̄ cōfirmata eſt ſuper nos miſericoꝛdia eiꝰ: ⁊ veritas dn̄i manet ineternū. Scḋm lucā. xiij. c.

IN illo tp̄e: Dicebat ieſus turbis ſimilitudinē hanc. Arboꝛē fici habebat quidā plantatā in vinea ſua: et venit querens fructū in illa/ ⁊ nō inuenit. Dixit aūt ad cultoꝛē vinee. Ecce anni tres ſunt ex quo venio querens fructū in ficulnea hac: ⁊ nō inuenio. Succide ergo illam Ut quid etiam terrā occupat? At ille reſpondēs ait illi. Dn̄e/ dimitte illā ⁊ hoc anno: vſqꝫ dū fodiā circa illā et mittā ſtercoꝛa. Et ſiquidem fecerit fructū: ſin autē in fu turū ſuccides eā. Erat aūt docens in ſynagoga eorꝫ ſabbatis Et ecce mulier q̄ habebat ſp̄z īfirmitatis ānis decē ⁊ octo: et erat īclinata/nec poterat oīno ſurſū reſpicere. Quā cū videret ieſus: vocauit eam ad ſe/et ait illi. Mulier: dimiſſa es ab infirmitate tua Et impoſuit illi man⁹: ⁊ cōfeſtī erecta eſt/⁊ glorificabat deū. Reſpōdens aūt archiſynagogus indignans qꝛ ſabbato curaſſet ieſus dicebat turbe. Sex dies ſunt in quib⁹ oportet operari: in his ergo venite ⁊ curamini/et non in die ſabbati. Reſpōdit aūt ad illum dn̄s: ⁊ dixit. Hypocrite vnuſquiſq; veſtrū ſabbato nō ſoluit bouē ſuū aut aſinū a preſepio ⁊ ducit adaquare? Hanc autē filiā abrahe quam alligauit ſathanas ecce decē et octo annis: non oportuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cū hec diceret: erubeſcebant oēs aduerſarij eius. Et oīs populus gaudebat in vniuerſis: que glorioſe fiebant ab eo. Offerto. Dn̄e deus ſalutis mee in die clamaui et nocte corā te: intret oro mea in conſpectu tuo dn̄e. Secꝛ.

Queſumus domine noſtris placare muneribus et ieiunijs: quoniam tu eadem tribuis vt placeris. Per dn̄m. Cōmunio Menſe ſeptimo feſta celebrabitis cum in tabernaculis habitare fecerim filios iſrael cū educerim eos de terra egypti ego dominus deus veſter. Poſtcōio.

Perficiant in nobis domine queſumus tua ſacramenta quod continent: vt que nunc ſpecie gerimus/rerum veritate capiamus. Per dn̄m noſtrū

¶ In dedicatione eccl'ie. Offm̄.

Terribilis eſt locus iſte hic domus dei ⁊ porta celi ⁊ vocabit aula dei In tp̄e paſc. allā. ps. Dn̄s regnauit decorem indutus eſt: indutus eſt dn̄s fortitudinem et precinxit ſe. Orō.

Deus qui nobis per ſingulos annos hui⁹ ſācti tēpli tui cōſecrationis reparas diem/ et ſacris ſēp myſterijs repreſentas incolumes: exaudi preces populi tui et p̄ſta: vt quiſquis hoc tēplū beneficia petiturus ingreditur: cūcta ſe īpetraſſe letetur. Per. Lcō li. apo. b. iohis apl'i. xxi

In diebus illis: Ego iohannes vidi ciuitatē ſctā hieruſalē nouā deſcendētē de celo: a deo paratā ſicut ſpōſā ornatā viro ſuo. Et audiui vocē magnā: de throno dicentē. Ecce tabernaculū dei cū hoībus: et habitabit cū eis. Et ipſi ppl's ei⁹ erūt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eorꝫ de⁹ Et abſterget de⁹ oēm lachrymā ab oculis eorꝫ: ⁊ mors vltra non erit/ neq; luctus/ neq; clamor/ neq; dolor erit vltra/q̄ prima abierūt Et dixit qui ſedebat in throno: ecce noua facio oīa. Gr. Locus iſte a deo fact⁹ eſt ineſtimabile ſacramētū irreprehēſibilis eſt. V. Deus cui aſtat āgelorꝫ chorus exaudi p̄ces ſeruorꝫ tuorꝫ. Allā. V. Adorabo ad tēplum ſanctū tuū et confitebor noī tuo. Hec duo Allā. ſequentia dicunt alternis vicibus per octa. niſi in dominica et in octaua die Allā. V. O q̄ metuendus et venerandus eſt locus iſte: vere nō eſt hic aliud niſi dom⁹ dei ⁊ porta celi. Allā. V. Fūdata eſt dom⁹ dñi ſup verticē mōtiū: ⁊ exaltata eſt ſup oēs colles. Licet in xl. hoc feſtum euenerit/dicitur iſta ſequentia.

HJeru ſalē ⁊ ſyō filie cet⁹ oīs fidei curie melos pāgat iugis leticie. Allā Xp̄s cui deſpōſat hodie matrē nr̄am norma iuſticie quē de lacu traxit miſerie eccliā ⁊ In ſpūſſācti clemētia ſpōſa ſpōſi letat̄ gr̄a a reginis laudis cū gloria felix dicta. Nos vt dat̄ creſcit leticia q̄ dos ꝑta triplex potētia tāgēs celū t̄ras et ſtigia iuſticia Mira loquor ſed ſana credere federatā tā largo munere de xp̄o ꝓduxit latere de⁹ hō. Format̄ vt ſic ecclia figurauit in pari gr̄a ade coſti formata femina hoſtis eua. Eua fuit nouerca poſteris heceſt mater electi generis vite portus aſilum miſeris et tutela. Pulchra potēs partu mirabilis vt luna ſol fulget ſpectabilis pl⁹ acie multo terribilis ordinata. Multiplex eſt ſingularis vna generalis et indiuidua oīs cui ſex⁹ ſimul vna parit turmas. Hec ſigna iordanis fluctib⁹ hec q̄ venit e terre finib⁹ ſciētiā audire cominus ſalomonis. Sit tipicis deſcripta ſenſibus nuptiaꝝ induta veſtib⁹ celi ꝑſtet hodie ciuib⁹ xp̄o iuncta O ſolēne feſtū leticie quo vnit̄ xp̄s eccl̄e in qua nr̄e ſalutis nuptie celebrant̄ Cet⁹ felix dulce cōuiuiū lapſis ibi dat̄ ſolatiū deſperatis offert̄ ſpaciū reſpirādi Iuſtis inde ſoluitur ꝑmia angeloꝝ nouāt̄ gaudia leta nimis qd̄ facit gr̄a caritatis Ab eterno fons ſapiētie ſtuitu ſolius gr̄e ſic preuidit i rerū ſerie hec futura. Xp̄s ergo nos ſuis nuptijs recreatos veris diuitijs intereſſe faciat ſocijs electoꝝ. Infra lxx. vſq ad caput ieiunij i oc. tm̄. h⁹ feſti dr̄ tr̄.

Quā dilecta tabernacula tua dñe virtutū: cōcupiſcit ⁊ deficit aīa mea in atria dñi. V. Cor meū et caro mea exultauerūt in deū viuū. V. Etenī paſſer inuenit ſibi domū ⁊ turtur nidū ſibi vbi reponat pullos ſuos. V⁹. Altaria tua dñe virtutū rex meus ⁊ deus me⁹. V. Bti q̄ habitāt i domo tua in eternū laudabunt te dñe. In paſc. tp̄e erit ſcdm̄ Allā. de reſurrectiōe quotidie ꝑ oct. ⁊ in oct. et etiā in ꝑma die. Scd̄m lucam. xix.

In illo tp̄e: Egreſſus ieſus perābulabat hierico Et ecce vir nomīe zacheus: et hic erat princeps publicanoꝝ ⁊ ipſe diues Et q̄rebat videre ieſū q̄s eſſet: et nō poterat pre turba/q2 ſtatura puſillus erat. Et precurrēs aſcēdit in arborē ſicomoꝝ vt videret eū: q2 inde erat trāſiturus. Et cū veniſſet ad locū ſuſpiciens ieſus vidit illū: et dixit ad eū. Zachee feſtinās deſcēde: q2 hodie in domo tua oportet me manē Et feſtinās deſcendit: ⁊ excepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs murmurabāt dicētes ꝙ ad hoīem pctōrē diuertiſſet Stās aūt zacheus: dixit ad dñm. Ecce dimidiū bonorum meoꝝ dñe do pauperib⁹: et ſi qd̄ aliquē defraudaui reddo quadruplū. Ait ieſ⁹ ad eū. Q2 hodie ſal⁹ huic domui fcā eſt: eo ꝙ ⁊ ipſe fili⁹ ſit abrahe. Venit enī filius hoīs q̄rere ⁊ ſaluū facere: qd̄ perierat Off̄. Dñe de⁹ in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa: et pplm̄ tuū q̄ rep̄t⁹ eſt vidi cū ingēti gaudio de⁹ iſrl̄ cuſtodi hāc voluntatem. In tp̄e paſc. allā. Secreta

Annue q̄s dn̄e precibus noſtris: vt quicquid intra templi hui⁹ (cuius anniuerſariū dedicationis diē celebram⁹) ābitū cōtinemur: plena tibi atq; ꝑfecta corporis ⁊ aīe deuotione placeamus: vt dū hec preſētia vota reddimus/ad eterna premia te adiuuāte ꝑuenire mereamur. Per dn̄.

Prefatio quotid. Cōio. Domus mea dom⁹ orationis vocabit̄ dicit dn̄s: in ea oīs q̄ petit accipit/ et qui querit inuenit et pulſanti aperietur. In tempore paſchali. alleluya alleluya. Poſtcōio.

Deus qui eccliam tuā ſponſam vocare dignatus es vt qui habebat gratiā per fidē/deuotionē haberet etiā ex noīe dignitatē: da vt oīs hec plebs tuo noī ſeruiens huius vocabuli cōſortio digna inueniat̄. Qui vi.

Si hoc feſtū a lxx vſq; ad paſcha ꝯtigerit/dicit̄ in fine miſſe Benedicamus dn̄o. Si autem alio tp̄e anni finiatur cum Ite miſſa eſt.

¶ Per tota oct. dr̄ eadē de dedicatiōe q̄cūq; hoc feſtū ſcʒ ab oct epypha. vſq; ad lxx. ⁊ ab oct. paſche vſq; ad aſcēſi. dn̄i. vel a feſto ſctē trinit̄. vſq; ad aduē. dn̄i. cōtigerit/niſi feſtū. ix. l. intercurrat ſed' ſine ſequētia et Credo tamē ſi ſit dn̄ica dicit̄ iſta ſequentia,

Letabūdus exultet fidelis chorus celi curie. Cū iocūdus ornatur regine thorus regi glorie In tali cōnubio nubit lappa lilio ſoli ſtella Cū mira cōſortio anime ſit vnio dei cella Celebrantur hodie xp̄i et eccleſie caſte nuptie. Sicut iungit ſpiritū homo deo ſubditū iugo grē. In hoc patrocinio caro dei filio nupſit nobili. Ipſe vero filius ſūmus et eximius ceſſit humili. Imaſſimus petijt ⁊ ſponſam expetijt quā de nigra geſtijt cādidare Fecit quod diſpoſuit qʒ fedam poſuit quando ſibi placuit emundare. Ancilla propera. Vt fias libera. Cū viro regnans ſceptrigera. Sponſū cōſidera. Quē velat littera. Ipſū reuelat fides vera

Secundum lucam. vi. capitulo.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Omīs qui venit ad me et audit ſermones meos ⁊ facit eos: oſtendā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homini edificanti domū: qui fodit in altū et poſuit fūdamentū ſupra petrā. Inundatione autē facta: illiſum eſt flumen domui illi/et non potuit eam mouere. Fundata enim erat: ſupra firmā petrā. Credo.

¶ In octa. dedicatiōis eccle oīa fiant ſicut in p̄ma die cū hac ſeq̄.

Quam dilecta tabernacula domini virtutum et atria. Quā electi architecti tuta edificia. Que nō mouent imo fouent ventus flumen pluuia. Quā decora fundamenta per concina ſacramenta vmbre precurrētia Latus ade dormiētis euā fudit imanentis copule primordia. Archā ligno fabricatā noe ſeruans gubernatā per mūdi diluuiū. Prolem ſera tandem feta anus ſara ridet leta noſtrū lactans gaudiū In biuio tegens nuda geminos parit et iuda thamar diu vidua Sic moyſes a puella dū ſe lauit in fiſcella reperitur cirpea. Hic mas agnus imolat̄ qui iſrael ſatiatur ei⁹ tinctus ſāguine. Hinc venit auſtri regia ſalomōis qua diuina condit ſapientia. Hec eſt nigra ſed formoſa myrras thure fumoſa virga pigmentaria. Hic futura que figura obũbꝛauit reſerauit nobis dies gratie. Jam i lectulo cũ dilecto quieſcamus et pſallamus aſſunt enim nuptie. Quarũ tonat initium in tubis epulantiũ et finis per pſalteriũ. Spõſum milliena millia vna laudãt melodia ſine fine dicẽtia alleluya allã. Scdm iohannem. x.

In illo tempoꝛe. Facta ſunt encenia in hieroſolymis: ⁊ hyems erat. Et ãbulabat ieſus in templo: in poꝛticu ſalomonis. Circũdederũt ergo eũ iudei: et dixerũt ei. Quouſqꝫ aiam nr̃am tollis? Si tu es xp̃s: dic nobiſ palam? Reſpõdit eis ieſus Loquoꝛ vobis: et nõ creditis. Opera que ego facio in noĩe patris mei: hec teſtimoniũ ꝑhibent de me. Sed vos nõ creditiſ: qꝛ nõ eſtis ex ouibus meis. Oues mee vocẽ meam audiũt: et ego cognoſco eas ⁊ ſequũtur me/ et ego vitã eternã do eis. Et nõ peribunt in eternũ: ⁊ nõ rapiet eas qſqꝫ de manu mea. Pater meꝰ quod dedit michi maius oĩbus eſt: et nemo poteſt rapere de manu patris mei. Ego et pater vnũ ſumꝰ. Non dr̃ Credo niſi dñica fuerit. Si hoc feſtũ a capite ieiunij vſqꝫ ad cenã dñi cõtigerit/ nichil fiat de fe. niſi tm̃ i prima die pñt mẽo. itẽ oc. et i oc.

¶ In cõſecratiõe eccl'ie. Officiũ.

Terribilis ẽ locꝰ iſte hic domꝰ dei ẽ ⁊ poꝛta celi: et vocabiꝛ aula dei. In t. pa. allã. Ps.

Dñs regnauit decoꝛẽ idutꝰ ẽ: idutus ẽ dñs foꝛtitudinẽ ⁊ ꝑcĩxit ſe.

Deus ꝗ ſacrãdoꝝ tibi Orõ. auctoꝛes munerũ effũde ſuper hãc oꝛatiõis domũ bñdictiões tuã vt ab oĩbꝫ iuocãtibꝫ nomẽ tuum defẽſiõis tue auxiliũ ſentiãt. Per. Epl'a. Ego iohẽs. vt̃s die i dedicatiõis. Gr. Locꝰ iſte a deo factus ẽ ineſtimabile ſacramẽtũ irrepꝛehẽſibilis eſt. ꝟ. Deꝰ cui aſtat angeloꝝ choꝛꝰ exaudi ꝑces ſeruorũ tuoꝝ. Allã. ꝟ. Adoꝛabo ad templũ ſctm̃ tuũ ⁊ ꝯfiteboꝛ noĩ tuo. Sequẽtia. Quã dilecta. vt̃s i oc. dedicatiõis. Euãg. Egreſſꝰ ieſꝰ perãbulabat. vt̃s i die dedicatõis. Offer. Dñe deus in ſimplicitate coꝛdis mei letꝰ obtuli vniuerſa: et ppl'm tuũ ꝗ repertꝰ eſt vidi cũ ingẽti gaudio deus iſrl' cuſtodi hãc volũtatẽ. In tp̃e paſ. all'. Secr.

Deus qui in omĩ loco domĩnatiõis tue totus aſſiſtis et totus operaris: accepta ſacrificiũ nomĩ tuo benignꝰ oblatũ et huius domus cuius es fundatoꝛ eſto protectoꝛ: vt in virtute ſpiritusſãcti fiat hic ſemper ſeruitiũ etiã tibi deuota libertas. Per dñm. in vnitate eiuſdẽ. Cõmunio. Domus mea domus oꝛationis vocabiꝛ dicit dñs: i ea oĩs qui petit accipit et ꝗ q̃rit inuenit ⁊ pulſãti aperieꝛ. In tp̃e paſchali alleluya alleluya. Poſtcõmunio

Sacramentis domĩce refectis ſalutaribus gratias tibi referimus: reple queſumus hoc tẽplum tue gloꝛia maieſtatis: vt i honoꝛem nominis tui fiat populo tuo domus oꝛationis. Per dominũ noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuũ Qui tecum. ¶ In recõciliatione eccleſie. Officium.

CUm ſanctificat⁹ fuero i vobis cõgregabo vos de vniuerſis terris et effundam ſup vos aquam mũdã/et mũdabimini ab omnibꝫ inq̄namentis veſtris et dabo vobis ſpiritũ nouum. In tp̄e paſchali. allã. ps. Bñdicam dñm in omni tp̄e: ſemper laus eius i oꝛe meo. Oratio

DEus q̄ dixiſti domus mea domus oꝛationis vocabitur: domũ iſtam gentium ſpurcitijs cõtaminatã mũdare et ſanctificare digneris: vt omniũ pꝛeces et votã in loco hoc ad te clamantiũ exaudias. et benigne p̄ficias. Qui viuis et reg. Epla. Ego iohannes vidi. ſicut in die dedicatiõis. Gr. Tollite hoſtias et introite in atria ei⁹: adoꝛate dñm in aula ſctã eius. V. Reuelauit dñs cõdenſa: et in tẽplo eius omnes dicẽt gloꝛiã Alleluya. V. Cõfitemini dño et inuocate nomen eius: annũciate inter gẽtes opera eius. Scdm lucam. vi. ca.

IN illo tẽpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Non eſt arboꝛ bona que facit fruct⁹ malos neqꝫ arboꝛ mala faciẽs fructũ bonum. Unaqueqꝫ enim arboꝛ: de fructu ſuo cognoſcitur. Neqꝫ enĩ de ſpinis colligũt ficus: neqꝫ de rubo vindemiant vuam. Bonus homo de bono theſauro coꝛdis ſui pꝛofert bonum: et malus homo de malo theſauro pꝛofert malum. Ex abundantia enim coꝛdis: os loquitur. Quid enim vocatis me domine dñe: et non facitis que dico? Omnis qui venit ad me et audit ſermones meos, et facit eos: oſtendã vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homini edificanti domũ: qui fodit in altum et poſuit fundamentũ ſupꝛa petrã Inundatione aũt facta: illiſum eſt flumen domui illi/et non potuit eam mouere. Fundata enim erat ſupꝛa firmam petrã. Offer. Oraui deum meũ ego daniel dicens exaudi dñe pꝛeces ſerui tui illumina faciẽ tuã ſup ſanctuarium tuũ: et ꝓpici⁹ intẽde populũ iſtũ ſuper quẽ inuocatũ eſt nomẽ tuum deus. In tempoꝛe paſchali alleluya alleluya. Secreta.

HEc hoſtia queſumus domine et locũ iſtum ab inmundiciis iniquoꝝ vel patrate offenſionis expurget et ſupplicatões noſtras hic et vbiqꝫ reddat acceptas Per dñm nr̃m ieſum chꝛiſtum. Cõmunio Acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblatiões: et olocauſta ſuper altare tuum dñe. In tp̄e paſcha. alleluya alleluya. Poſtcõ.

PErcipientes domine munera ſalutis eterne te ſupplices exoꝛamus: vt templum hoc vel cimiterium a barbaroꝛũ vel iniquoꝛum inquinamentis emũdatum tua benedictiõe maneat ſanctificatum: et pectoꝛa noſtra ab omni ſoꝛde viciorꝝ aliena tibi ſemꝑ aſſiſtãt deuota. Per dominum nr̃m ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit. ⁊c.

¶ Ad miſſā dicēdam dū ſacerdos induit ſe ſacrꝫ veſtibꝰ dicat hym.

Veni creator ſpiritꝰ mētes tuoꝝ viſita iple ſupna grā q̄ tu creaſti pectora. Qui paraclytꝰ diceris donū dei altiſſimi fōs vivꝰ ignis charitas ⁊ ſpiritalis unctio. Tu ſeptiformis munere dextre dei tu digitꝰ tu rite ꝓmiſſū patris ſermone ditās guttura. Accēde lumē ſenſibus infunde amorē cordibus infirma noſtri corporis virtute firmans perpetim. Hoſtē repellas longius pacē q̄ dones protinus ductore ſic te preuio vitemꝰ om̄e noxium. Per te ſciamus da patrem noſcamus atq̄ filiū te vtriuſq̄ ſpiritum credamus omni tēpore. Sit laus patri cum filio. ſancto ſimul paraclito nobiſq̄ mittat filius cariſma ſancti ſpūs Amē. ℣ Emitte ſpm̄ tuū ⁊ creabūt. ℟ Et renouabꝫ faciē t̄re. Or.

Deus cui omne cor patet et oīs volūtas loquitur ⁊ quē nullū latet ſecretū: purifica ꝑ infuſionem ſcti ſpūs cogitationes cordis noſtri: vt te ꝑfecte diligē ⁊ digne laudare mereamur. Per xp̄m. Deīn ſeq̄t ā. Introibo ad altare dei. ps. Iudica me deꝰ ⁊ di. totus ps dr̄ cū. Glia pr̄i. Deīde dr̄ ā. Introibo ad altare dei ad deū q̄ letificat iuuētutē meā. Kyrie el. Xp̄e el. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Aue maria. His finitis ⁊ officio miſſe inchoato cū poſt officiū. Glia pr̄i incipit accedat ſacerd. cum ſuis miniſtris ad gradū altaris ⁊ dicat ipſe cōfeſſionē/dyacono aſſiſtēte a dextris ⁊ ſubdyacono a ſiniſtris hoc modo incipienda. Et ne nos. Sed libera. Cōfitemini domino. qm̄ bonꝰ. Qm̄ in ſclm̄ mīa eius.

Confiteor deo/beate marie/ oībꝫ ſctis ⁊ vobis: q2 peccaui nimis cogitatione/locutione/et opere mea culpa. precor ſanctā mariā oēs ſctōs dei/et vos orate ꝓ me. Miniſtri reſpondeant. Miſereat vr̄i omīps deus et dimittat vobis oīa pctā vr̄a/liberet vos ab omi malo cōſeruet ⁊ cōfirmet i bono et ad vitā ꝑducat eternā. Sacerdos. Amē. Et poſtea dicāt. Cōfiteor. quo dicto dicat ſacer. Miſereat vr̄i. deinde dicat ſacerdos. Abſolutionē ⁊ remiſſionem oīm pctōꝝ veſtroꝝ/ſpaciū vere penitētie ⁊ emēdationē vite/grām ⁊ cōſolationē ſancti ſpūs tribuat vobis oīps ⁊ miſericors dn̄s. Miniſtri rn̄deāt. Amē. Et ſciendum eſt ꝙ quicūq̄ ſacerdos officiū exeq̄tur ſemꝑ eps ſi pn̄s fue. ad gradum altaris dicat Cōfiteor. Miſereatur et Abſolutionem. Deinde ſacerdos dicat ℣. Adiutorium noſtrū. Qui fecit. Sit nomē. Ex hoc. Oremus. Deinde finitis p̄cibꝫ ſacerdos deoſculet dyaconū poſtea ſubdyaconū ita dicēs. Habete oſculū pacis et dilectiōis vt apti ſitis ſacro ſctō altari ad ꝑficiēdū officia diuina. Et hoc ſēper obſeruet per totū annū/niſi tm̄ in miſſis ꝓ defūctis/et in tribꝫ primis ferijs ante paſch. His itaq̄ peractis ceroferarij cādelabra cū cereis ad gradū altaris dimittāt: deinde accedat ſacerdos ad altare et dicat in medio altaris tacita voce iclinatoq̄ corpore ⁊ iūctis manibꝫ. Oremꝰ. Or.

Aufer a nobis dn̄e q̄s oēs iniquitates noſtras: vt ad ſancta ſanctoꝝ puris mentibꝫ mereamur introire. Per chriſtū

Nūc ſe erigat ſacer. et oſculet̄ altare et hoc in medio: et ſignet ſe in facie ſua ita dicēs. **In nōie patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti Amē.** Deīde ponat dyaconꝰ thus in thuribulum et dicat ſacerdoti **Bñdicite** et ſacerdos dicat **Dñs Ab ipo bñdicat̄ hoc incēſum: in cuiꝰ honore cremabit̄. In nomīe p̄tis. ⁊c̄.** Tūc dyaco. cū thuribulū tradēs deoſculet̄ manꝰ eiꝰ ⁊ ipe ſacerd. thurificet mediū altar̄ ⁊ vtrūqȝ cornu altar̄. p̄mo in dextra ſcḋo i ſiniſtra parte/et iterū in medio deīn ab ipō dya. ipe ſacer. thurificetur. ⁊ poſtea tertū miniſterio ſubdyaco. ſacer. deoſculet̄. His itaqȝ geſtis in dextro cornu alta. cū dyaco. ⁊ ſubdyaco. offm̄ miſſe vſqȝ ad orōnē pſequat̄: vel vſqȝ **Glia in excel.** qñ dr̄. Et poſt officiū ⁊ pſalmū repetat̄ offm̄ ⁊ poſtea dr̄ **Glia p̄tri. Sicut erat.** tercio repetat̄ offm̄ Et hoc per totū annū obſeruet̄ tā i dñicis q̄ i feſtis ſctōꝝ/ ⁊ in oc. ⁊ infra. qñ chorus regit̄: ⁊ in oībȝ miſſis de ſcā maria per totū ānū obſeruet̄ niſi in dñica paſſiōis dñi/ ⁊ ab hic vſqȝ ad cenā dñi ad miſſā ſcilȝ de t̄pali tm̄. tūc ſtati poſt pſalmū q̄ dr̄ vꝰ offm̄ reīncipiat̄ offm̄ ſine **Glia patri.** Poſt repetitionē officij pncipal̄ rector cho. offm̄ miſſe a cātore q̄rere debet/ deīn illud ſuo ſocio itimare/ ⁊ poſtea ſimul incipere. Et ſilr̄ **Kyrie. Sequen**tia offer. **Sanctus. Agnus dei.** et Cōio q̄rant̄/ intimētur ⁊ icipiantur. His finit̄ et officio miſſe inchoato cū poſt offm̄. **Glia p̄tri** incipit̄/ tūc accedāt miniſtri ad altare ordiati. p̄mo ceroferarij duo pariter icedētes. deīde thuribulariꝰ poſt ſubdyaconꝰ. exīde dyac. poſt cū ſacerd. dyaco. ⁊ ſubdy. caſulis idut̄ ſcȝ q̄tidie p adventū et a lxx. vſqȝ ad cenā dñi qñ de tēporali dr̄ miſſa: niſi in vigilijs ⁊ q̄ttuor t̄pibꝰ manus tm̄ admodū ſacerdot̄ nō hñtibȝ: ceteris vero miniſtris ſcȝ ceroferar. thurifer. et accolito in albis cū amictibus exiſtentibus. In alijs vero t̄pibus anni qñ de t̄palibȝ dr̄ miſſa ⁊ i feſt̄. ſctōꝝ totiꝰ anni vtātur dya. ⁊ ſubdyaco. dalmaticis ⁊ tunicis niſi in vigilijs ⁊ quattuor t̄pibȝ niſi in vigil. paſche ⁊ pēthe. et nati. dñi ſi i dñica ɔtigerit: ⁊ excepto ieiunio q̄ttuor t̄pꝫ q̄ celebrat̄ i ebdo. penthe. tūc dalmaticis et tunicis indui debēt. In die paraſceues/ et in rogatiōibus ad miſſā ieiunij et pceſ. et in miſſis dñicalibȝ ⁊ ſctōꝝ q̄ in capitulo dñr tūc cū albis cū amictibꝫ vtātur ita tm̄ q̄ in t̄pe paſch. de q̄cūqȝ dr̄ miſſa niſi in iuentiōe ſctē crucis vtant̄ miniſtri altar̄ veſtimentis albis ad miſſā Similr̄ fiat i feſto annūciatiōis. be. ma. et in cōcept. eiuſdē ⁊ in vtroqȝ feſto ſcī michaelis et in fe. ſcti iohānis apl̄i i ebdo. nat. dñi et per octa. et in oct. aſſūp. et nati. be. marie et i ɔmemoratiōibȝ eiuſdē per totū ānū et p' oc. ⁊ in oc. dedicatiōis eccliē Rubeis vero vtātur veſtimētis oībȝ dñicis p annū extra t̄ps pa. qñ de dñica agit̄. ⁊ in iiij. feri. capite ieiunij. et i cena dñi ⁊ i vtroqȝ feſto ſcte crucis in q̄libet feſto martyꝝ aplōꝝ ⁊ euāgeliſtaꝝ extra t̄ps paſche. In oībȝ aūt feſtis vniꝰ ɔfeſſoris vel pluriū ɔfeſſoꝝ vtantur veſtimētis crocei coloris. Quo facto ſacer. ⁊ ſui miniſtri in ſedibȝ paratis ſe recipiāt ⁊ expectēt vſqȝ ad **Glia in excelſis.**

qd incipiatur semper in medio altaris qñcũqz dicit̃ oĩbus dñicis per annũ. quãdo, **Gloria in excels** dicitur / dicitur vnum istorum pro dispositione cantoris.

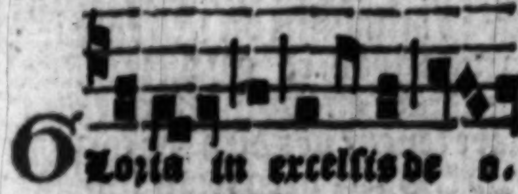
Gloria in excelsis de o.

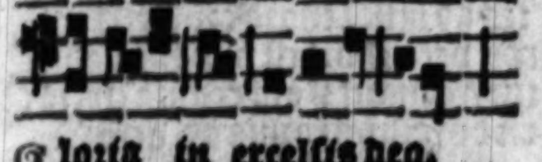
Gloria in excelsis deo.

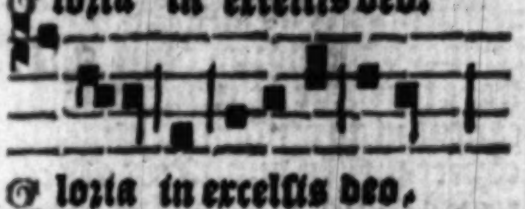
Gloria in excelsis deo.

In omnibus maioribus duplicibus dicatur vnum istorum pro dispositione cantoris.

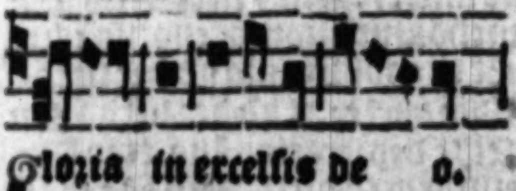
Gloria in excelsis de o.

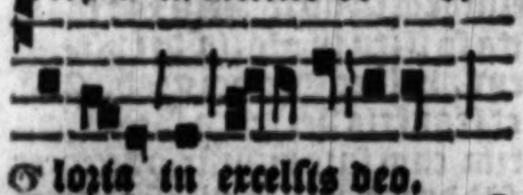
Gloria in excelsis deo.

In oĩb⁹ aliis duplicib⁹ dr̃ vnũ istoꝝ pro dispositione cantoris

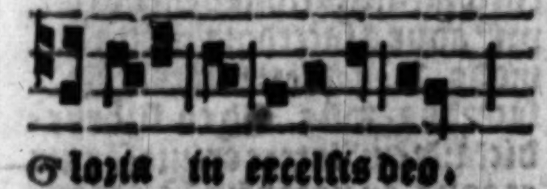
Gloria in excelsis deo.

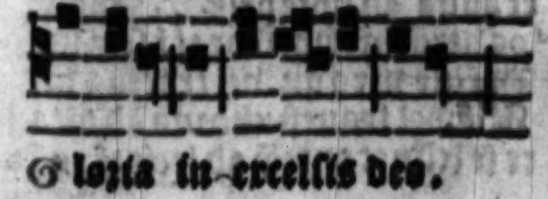
Gloria in excelsis deo.

In vtroqz festo sci michaelis et in fe. sci dũstani dr̃ hic cãtus.

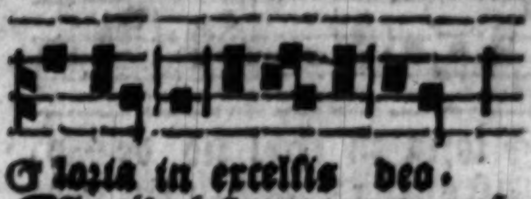
Gloria in excelsis deo.

In oĩbz festis et in octa. quãdo inuita. a tribz cãtatur dr̃ vnũ istoꝝ pro dispositione cãtoris.

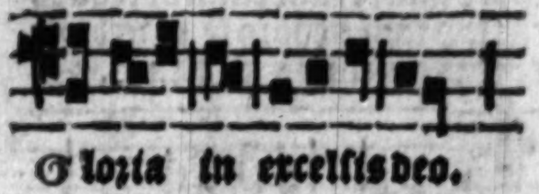
Gloria in excelsis deo.

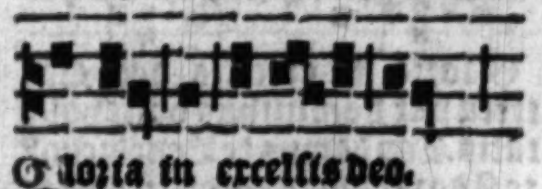
Gloria in excelsis deo.

In oĩbus aliis festis simplicibz tã iij. q̃ ix. lec. in quibz chorus regit̃ dicat̃ vnũ istoꝝ cãtuũ

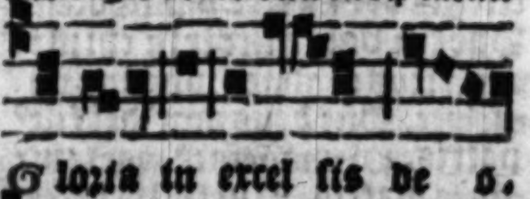
Gloria in excel sis de o.

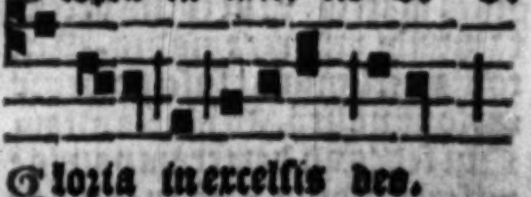
Gloria in excelsis deo.

In oĩbz fes. iij. l. et in octa. qñ chorus nõ regit̃ dicat̃ vnũ istoꝝ

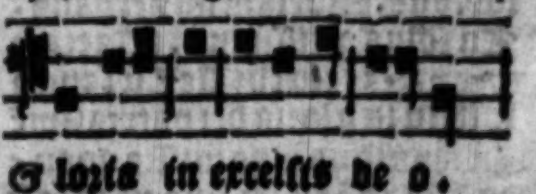
Gloria in excelsis de o.

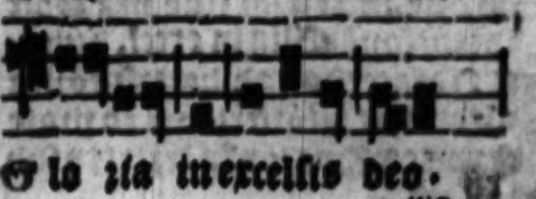
Glo ria in excelsis deo.

¶ In cõmemoratiõe beate marie v̄: hic cãtꝰ ꝑ totũ ãnũ qñ dicit̄

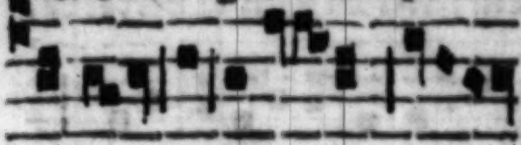

G loria in excel ſis de o. Niſi quãdo vltimo fit ſeruitiũ de ſancta maria ãte aduẽtũ dñi et ante lxx. ⁊ in oc. aſſũp. ⁊ nati. beate marie tunc enim dʒ ſequẽs cantus tam a choro q̃ a ſacerdote et eius miniſtris ad altare.

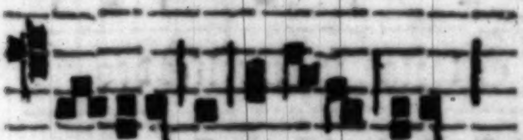

G loria in excelſis deo. Et ĩ terra pax hominibus bone volũtatis. Laudamus te Benedicimꝰ te Adoramus te Glorificamꝰ te Gratias agimus tibi propt̄ magnã glĩam tuam. Dñe deus rex celeſtis deus pater omnipotens Dñe fili vnigenite ieſu chriſte. Spiritus et alme orphanorũ paraclyte. **Dñe deus agnꝰ dei filiꝰ patris.** Primogenitꝰ marie virginis matris. **Qui tollis peccata mundi miſerere nobis. Qui tollis pctã mundi ſuſcipe deprecationẽ noſtrã.** Ad marie glĩam **Qui ſedes ad dexteram patris: miſerere nobis. Qm̃ tu ſolus ſanctus.** Mariã ſanctificans **Tu ſolus dñs.** Mariam gubernans. **Tu ſolus altiſſimus.** Mariam coronans **ieſu chriſte. Cũ ſancto ſpiritu in gloria dei patris Amẽ**

In omnibus aliis miſſis quando dicendũ eſt/ dʒ ſine ꝓſa Poſt inceptionẽ **Glĩa in excel.** diuertat ſe ſacerdos ad dextrũ cornu altaris et miniſtri cum eo proſequentes. Dyaconꝰ a dextris ⁊ ſub dyaconus a ſiniſtris ſub miſſa voce dicãt idẽ. In dup. fe. principalis rector chori. **Glĩa in exc.** quando debet dici queret a cãtore/et ſacerdoti iniungat. Notandum eſt ꝙ oẽs clerici ſtare tenentur ad miſſã: niſi dũ lctõ epl'e legitur ⁊ grad. et **Allã** vel tractus cantatur. In dupli. tamen feſtis ſtare tenent oẽs dñi a choro **Allã.** canit. Pueri vero ſemꝑ ſint ſtãtes ad miſſã choro canẽte. Rectores vero chori cũ duo tm̃ habentur/ſequãt ꝑ oĩa regula clericorũ de ſecũda forma ad veſperas matutinas et ad miſſam/ niſi ꝙ ſemper dũ in chorus canit **Allã.** ſtare tenentur et in inceptiõibʒ cantuum ad miſſam ad altare ſe cõuertant. In dupli. feſtꝭ oẽs rectores cho. oĩa imitent̄ vt ſupra Et notandũ eſt ꝙ oẽs clerici cõuerſi ad altare ſtare tenentur dũ ad miſſaʒ. **Glĩa in excelſis deo:** inchoatur quouſqʒ chorus cãtet Et in eodẽ hymno ad hec verba **Adoramꝰ te.** et ad hec verba **Suſcipe deprecationẽ no.** et in fine eiuſdem cũ dicit̄ **Ieſu xp̄e cũ ſãcto ſpiritu in gloria dei** vſqʒ ad epy. vel lec. Dictoqʒ grad. **Allã.** et ſequẽtia vel tra. a ſacerd' ꝑuatim cum ſuis miniſtris accipiat ſubdyaco. panẽ et vinũ et aquã cũ calice et ea preparet ad euchariſtie miniſtrationẽ benedictiõe prꝰ aque a ſacerdote petita hoc modo. **Benedicite** ſic reſpõdeat ſacerdos. **Dñs. Ab eo ſit benedicta: de cuiꝰ latere exiuit ſãguis et aqua In nõie prĩs.** ꝛc. Sacerdos vero interim ſedeat ĩ ſede ſua In fine vero gr. vel tractus vel **Allã.** vel ſequẽt. chorus ad altare ſe iclinet anteꝙ ad lectorẽ euã gelij ſe vertat et ad **Glia tibi dñe.** ſemp̄ ad alta. ſe vertat lectoꝛ euãgelij et etiã oẽs clici ſigno cruc̄ ſe ſignẽt qđ ter ad miſſã publice obſeruat̄ ſcꝫ ad **Glia in excelſis** qñ dꝛ **In glia dei patris amen.** et ad **Gloꝛia tibi** et poſt **Sanctꝰ** cũ dicitur **Bñdictꝰ qui venit in nomine dñi.** et ad īceptionẽ **Credo in vnũ.** quouſqꝫ choꝛꝰ cantet et iterũ ad altare ter inclinet ſcꝫ dũ dr̄ hec clauſula **Et incarnatꝰ eſt de ſpũ ſancto ex maria virgīe ⁊ homo factus eſt. Crucifixꝰ etiã pꝛo nobis ſub põcio pylato** et in fine cũ dr̄. **Et vitã venturi ſeculi Amen.** Ab hinc quouſqꝫ etiã īchoetur offr̄. et poſt offr̄ quouſqꝫ cõpleatur totũ officiũ miſſe: hunc geſtum choꝛus imitetur omni feſto per annũ. Per totum aũt aduentũ nõ dr̄ **Glia in excelſ.** a quocunqꝫ dicitur miſſa: nec a ſeptuageſima vſqꝫ ad vigiliam paſche. His itaqꝫ pactis factoqꝫ ſignaculo crucis in facie ſua vertat ſe ſacerdos ad populuꝫ eleuatis qꝫ aliquãtulum bꝛachijs iūctis manibus dicat hoc modo.

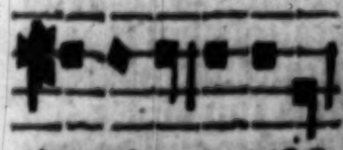

Et choꝛus reſpõdeat. **Et cũ ſpiritu tuo.**

Dominus vobiſcũ. ſub eodeꝫ tono. ⁊ iterum reuertat ſe ſacer. ad altare/ et dicat hoc modo.

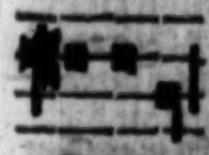

Quotienſcūqꝫ dicit̄ **Dominus vobiſcũ** ad miſſã ſemp̄ ſub eodẽ tono dicetur **Oꝛemus.** ſimiliter ⁊ **Oꝛemꝰ** niſi in ꝑfationibꝫ et niſi in miſſa ſponſaliũ cũ fiat bñdictio ſuper ſponſũ et ſponſã ante **Pax dñi.** tunc enĩ dicitur ſic et in conſimilibus ita determinando.

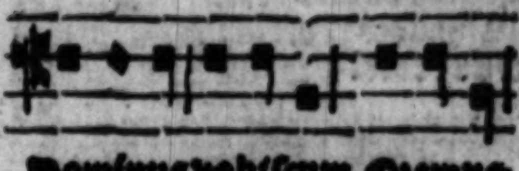

Dominus vobiſcum. Oꝛemus.

Deinde dicitur oꝛatio ſic determinando.

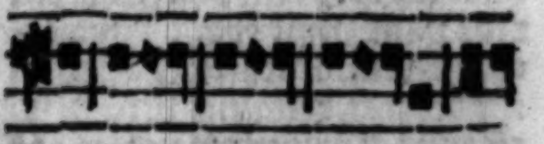

Per omīa ſecula ſeculoꝝ Amẽ

Et ſi aliqua memoꝛia habenda eſt/ iterum dicat ſacerdos **Oꝛemus,** vt ſupꝛa. Et quando plures ſunt collecte dicende: tunc omnes oꝛationes que ſequuntur ſub vno **Per dominũ.** et vno **Oꝛemus** dicuntur: ita tamen ꝙ ſeptenarium numerum excedere non debent ſecundum vſum eccleſie Saꝝ. Et ſemper dum ſtat ſacerdos ad officium miſſe poſt eum ſtet dyaconus directe in pꝛoximo gradu. et ſubdyaconus ſimilimodo directe in ſecũdo gradu poſt dyaconum: ita vt quotiens ſacerdos ad populũ ſe cõuertit dyaconꝰ ſimiliteꝛ ſe cõuertat. Subdyaconus vero interim genuflectẽdo de caſula ſacerdotis aptanda ſubminiſtret Et ſi epũs celebꝛauerit/ omnes dyaconi in gradu dyaconoꝝ cõſiſtant/ pꝛincipali dyacono medium locum inter omnes obtinẽte. Similimodo in gradu ſubdyaconoꝛum ſe habeant ceteris omnibus dyaconis et ſubdyaconis/ geſtum pꝛĩcipalis dyaconi/ et pꝛĩcipalis ſubdyaconi imitãtibus. excepto ꝙ pꝛĩcipalis ſubdyaconus ſacerdoti ad populũ conuertenti ſolus ſubminiſtret

¶ Sciēdū eſt aūt q̄ quicq̄d a ſacerdote dr̄ an̄ ep̄lam i dextro cornu altaris explicat̄ p̄ter iceptiōez **Glia i excel.** ſilr̄ fiat poſt pceptionē ſacramēti Cetera oia i medio altaris expleātur/niſi forte dyaconus defuerit Tūc eni i ſiniſtro cornu alta. legat̄ euāgeliū. Poſt introitū vero miſſe vn⁹ ceroferarioꝝ panē vinū et aquā q̄ ad eucharistie miniſtrationē diſponūtur deferat. reliquus vero pelui cū aqua et manutgio portet chorum licet ingredi vſqꝫ ad ꝯpletiōne collecte: cetera vſqꝫ ad **Credo** dn̄r vbi in p̄ma dn̄ica aduentus

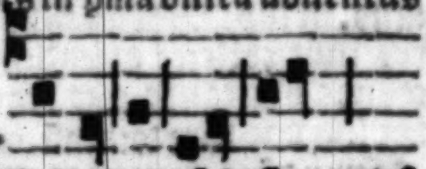

Credo in vnū deū. Patrē oīpotentē factorē celi et terre: viſibiliū oīum ⁊ inuiſibiliū. Et in vnū dn̄m ieſū xp̄m filiū dei vnigenitū. Et ex patre natū āte oīa ſecula. Deū de deo lumē de luie deum verū de deo vero. Genitū non factū cōſubſtantialē patri: per quē oīa facta ſūt Qui ꝓpter nos hoīes et ꝓpter noſtrā ſalutē deſcendit de celis. Et incarnat⁹ eſt de ſpū ſcō ex maria virgine: et homo fact⁹ eſt. Crucifix⁹ etiā pro nobis ſub pōcio pylato paſſus et ſepultus eſt Et reſurrexit tercia die ſcd̄m ſcripturas. Et aſcēdit in celū ſedet ad dexterā patris. Et iterum ventur⁹ eſt cū gloria: iudicare viuos et mortuos: cui⁹ regni non erit finis. Et in ſpiritū ſanctū dn̄m ⁊ viuificātem: q̄ ex patre filioqꝫ procedit. Qui cū pr̄e ⁊ filio ſimul adorat̄ et cōglorificat̄: q̄ locut⁹ eſt ꝑ prophetas. Et vnā ſanctā catholicā et apoſtolicā eccleſiā. Confiteor vnū baptiſma i remiſſionē pctōrū Et expecto reſurrectionē mortuorꝝ Et vitā vēturi ſeculi Amē.

Dū a choro canit̄ **Credo** accedat dyacon⁹ poſt lectū euā. et offerat ſacerdoti librū euāgeliorū vel textū deoſculādo in ſiniſtris ei⁹ Deinde ſequat̄ **Dn̄s vobiſcum.** et **Oremus.** Deide dr̄ Offꝫ Poſt offꝫ vero porrigat dya. ſacerdoti calicē cū patena et ſacrificio. et oſculet̄ man⁹ eius vtraqꝫ vice Ipſe vero accipiēs ab eo calicē diligent̄ ponat̄ in loco ſuo debito ſuꝑ mediū altare ⁊ inclinato parūper eleuet calicē vtraqꝫ manu offerens ſacrificium domino dicendo hāc ſequentē orationem

Suſcipe ſancta trinitas hāc oblationē quā ego indign⁹ pctōr offero in honore tuo: beate marie ⁊ oīm ſctōꝝ tuorꝝ ꝓ pctis et offenſionibus meis/ꝓ ſalute viuorꝝ et requie oīm fideliū defunctorꝝ In nomine pr̄is et cetera. **Acceptū ſit oīpotēti deo hoc ſacrificiū nouū.** Dicta orōne reponat calicē ⁊ cooperiat cū corꝑalibus ponatqꝫ panē ſuꝑ corꝑalia decēter ante calicē vinū et aquā cōtinētē et oſculet̄ patenā ⁊ reponat eā a dextris ſuꝑ altare ſub corporalibꝫ parū coopiēdo. Hoc pacto accipiat thuribulū a dya. et thurificet ſacrificiū: vꝫ vltra ter ſignū crucis faciens: c̄ter in circuitu et ex vtraqꝫ parte calicis et ſacrificij: deinde locū inter ſe et altare. Et dū thurificat dicat **Dirigat̄ dn̄e ad te orō meā ſicut incēſum in cōſpectu tuo.** Poſtea thurificetur ipſe ſacer. ab ipſo dyaco. ⁊ ſubdī. deferat ei textū deoſculādū deīde accolit⁹ thurificet chorũ incipiẽs a rectoribꝫ chori deinde ſuperiorẽ gradũ ex parte decani icipiẽs ab ipſo decano vel a primiori ſtallo eo abſẽte: poſtea ſuperiorẽ gradũ ex parte cãtoris. Eodẽ ordine ſcđas: exinde primas formas. ita ꝙ ipſe puer ſingulos pueros īcenſãdo illis iclinet ſibiſequẽte eũ dyacono cũ textu ab oĩbus deoſculãdo. Si epũs celebrauerit et duplex feſtũ fue. duo pueri veniẽt cũ thuribulis et duo ſubdya. cũ duobꝫ textibꝫ vel reliqͥs. Si aũt epũs nõ celebrauerit ⁊ duplex feſtũ fue. textũ deferat accolit⁹ ex parte cãtoris. Primo aũt thurificãdus eſt cantor qui ſtat ī medio chori cũ ceteris rectoribꝫ chori: ſcꝫ ī fe. maioribus dup. tm̃/ deīde pricipales rectores chori ex vtraq; parte ſui exinde duo rectores ſcđarij poſtea chorus more ſolito: eodẽ quoq; ordine ſequãtur text⁹. Quñ vo nõ dr̃ **Credo.** tunc imediate poſt **Oremus.** ⁊ offr̃ accedat dyã. ⁊ offerat ſacer. calicẽ cũ patena ⁊ cetera ſolito more expleãtur ⁊ thurificet ſacrificiũ more ſolito: ſꝫ chorus nõ thurificet. Nunꝗ̃ enĩ incenſatur chor⁹ poſt euãgeliũ ad miſſã/ niſi qñ dr̃ **Credo.** ſed tunc ſemꝑ. His itaq; peractꝫ eat ſacerdos ad dextrum cornu altaris: et abluat man⁹ dicẽs. **Munda me dñe ab oĩ inquinamento mẽtis ⁊ corporis vt poſſim mundus implere opus ſanctũ domini.** Dyacono interī ipſũ altare in ſiniſtro cornu thurificante et reliquias more ſolito in circuitu. Ablutis manibꝫ ſacerđ. reuertat ſe ad altare ad diuinũ offm̃ exequẽdum. et dyaconus et ſubdyaconus gradibus ſuis ordinate ſu-pradicto modo ſe teneant. Deinde reuertat ſe et ſtans ante altare iclinatoq; capite ⁊ corpore iũctis manibus dicat hanc orõnẽ.

In ſpiritu humilitatis ⁊ in animo ꝯtrito ſuſcipiamur dñe a te: ⁊ ſic fiat ſacrificiũ noſtrum ī conſpectu tuo/ vt a te ſuſcipiatur hodie ⁊ placeat tibi domine deus. Et erigens ſe deoſculetur altare a dextris ſacrificij: et dans bñdictionẽ vltra ſacrificiũ: poſtea ſignet ſe dicẽs **In nomine patris** ⁊c. Deinde vertat ſe ſacer. ad pplm̃ ⁊ tacita voce dicat **Orate fratres et ſorores pro me vt meũ pariterq; veſtrũ acceptũ ſit dño deo ſacrificiũ.** Reſpõſio clericoꝝ priuatim. **Spiritus ſancti gratia illuminet cor tuum et labia tua: et accipiat dñs digne hoc ſacrificiũ laudis de manibꝫ tuis pro peccatis et offenſionibꝫ noſtris.** In miſſis vero pro defũctis poſt ablutionẽ manuũ ſacerdotis: ſtatim icipiat ſacerdos iũctis manibꝫ in medio altaris cõuerſus ad altare dicens.

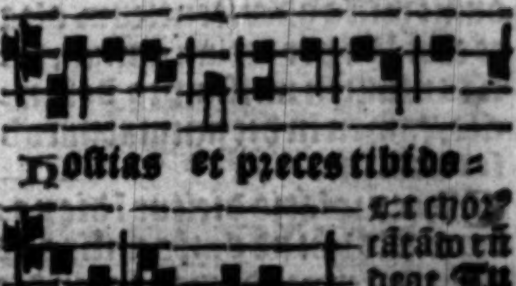

⁊c. chor⁹ cãtãdo cõpleat **Tu ſuſcipe pro aiab⁹ illis quarum hodie memoriã agim⁹ fac eas dñe de morte tranſire ad vitam.** Et interī dicat ſacerdos **In ſpiritu humilitatis.** Deinde ſtatim conuerſus ad populũ tacita voce dicat **Orate fratres ⁊ ſorores pro fidelibus defunctis.**

Reſponſio clericorum cantando **Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis Quā olim abrahe promiſiſti: et ſemini eius.** Notandū eſt ꝙ i omnibus miſſis pro corpore preſenti/et in anniuerſarijs cuiuſcunqȝ fuerint/et in trigintalibus dicitur **Hoſtias et preces** cum verſu **Requiem eternam Quam olim** In omnibus vero alijs miſſis ꝓ defunctis non dicuntur/nec i die animaꝝ. Et reuerſus ad altare ſacerdos ſecretas orationes dicat iuxta nūerū ante dictarum ꝫ ordinē ante ep̄l'am ita incipiēs **Oremus.** Quibus finitis dicat ſacerdos alta voce. **Per omnia ſecula ſeculorum.** manibus non leuatis donec dicitur. **Surſum corda** Et tunc accipiat ſubdyaconus offer. et patenā de manu dyaconi ipſam patenam tenendam quouſqȝ **Pater noſter q̄es.** dicitur. quā accolito offertorio coopertā cōmittat in gradu ſcilicet poſt dyaconum interim cōſtituto. Quod etiam obſeruetur i omni miſſa ad autenticum altare celebrāda per totum annum niſi tantum in miſſis pro defunctis/tamen in die animarum obſeruabitur.

¶ Hec prefatio dicitur i die natiuitatis dn̄i ad omēs miſſas/ꝫ quotidie per ebdomadā et in die circūciſionis/et in oībus miſſis de ſancta maria ab hac die vſqȝ ad purificationē ꝫ etiā i die purifi. Dicat etiā i fe. corporis xp̄i/et in oc. eiuſdē et infra quādo de eo fit ſeruitium. dicitur etiā in cōmemoratione eiuſdē. **Cōicantes.** vero dicitur tm̄ vſqȝ ad circūciſionem/ꝫ in die circunciſionis

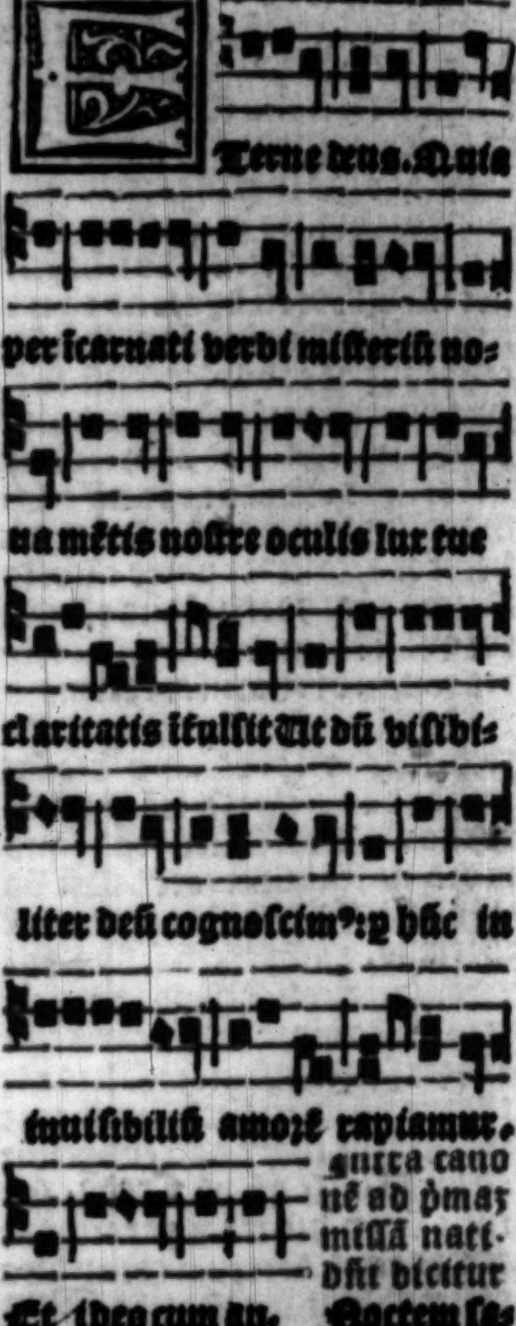
Eterne deus. Quia
per icarnati verbi miſteriū no-
ua mētis noſtre oculis lux tue
claritatis ifulſit Ut dū viſibi-
liter deū cognoſcim⁹: ꝑ hūc in
iuiſibiliū amorē rapiamur.

Iuxta canonē ad p̄maȝ miſſā nati. dn̄i dicitur **Et ideo cum an.** **Noctem ſacratiſſimā.** Ad oms alias miſſas dr̄ **Diē ſacratiſſimū.** qñcunqȝ dr̄

Communicātes et diem ſacratiſſimū celebrātes quo beate marie itemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorem. Sed et memoriā venerātes Inp̄mis eiuſdē glorioſe ſemp virginis marie genitricis eiuſdem dei et dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Sed et be-

atorum apoſtoloꝝ ac martyrum tuorū. Petri Pauli. Andree Jacobi. Johannis Thome Jacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clementis Sixti. Cornelij. Cypriani. Laurētij. Griſogoni. Johannis et Pauli Coſme et Damiani. Et oīm ſanctoꝝ tuoꝝ quorum meritis precibuſq; cōcedas vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtum dn̄m noſtrum. Amen.

¶ Hec ꝑfatio dr̄ i die epie ꝑ per octa. et in octa. et Cōicātes ſilr.

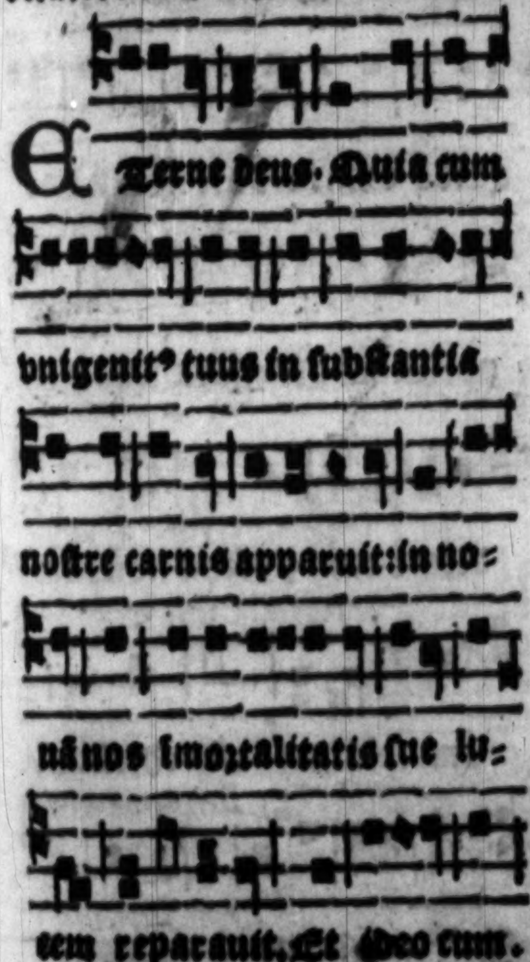

Eterne deus. Quia cum vnigenit⁹ tuus in ſubſtantia noſtre carnis apparuit: in nouā nos īmortalitatis ſue lucem reparauit. Et ideo cum.

¶ Infra canonem.

Communicātes et diem ſacratiſſimū celebrātes quo vnigenit⁹ tuus in tua tecū glia coetern⁹ i veritate carnis nr̄e viſibiliter corpalis apparuit: Sed et memoriā venerantes. Imprimis glorioſe ſemꝑ virginis marie genitricis dei et dn̄i noſtri Ieſu chriſti. Sed et beatoꝝ apoſtolorum ac martyrum tuoꝝ. Petri Pauli Andree Jacobi. Johānis Thome. Jacobi Philippi. Bartholomei Mathei. Symonis et Thadei Lini Cleti, Clementis. Sixti cornelij Cypriani Laurētij Griſogoni. Johannis et Pauli. Coſme et Damiani Et omnium ſanctoꝝ tuorum quoꝝ meritis precibuſq; cōcedas/ vt in oībus protectiōis tue muniamur auxilio. P eūd. x. dn̄. no. Ā. ¶ Hec prefatio dicit̄ in fer. iiij. in capite ieiunij et in oī miſſa de ieiun. niſi i dn̄. ab hinc vſq; ad cenā dn̄.

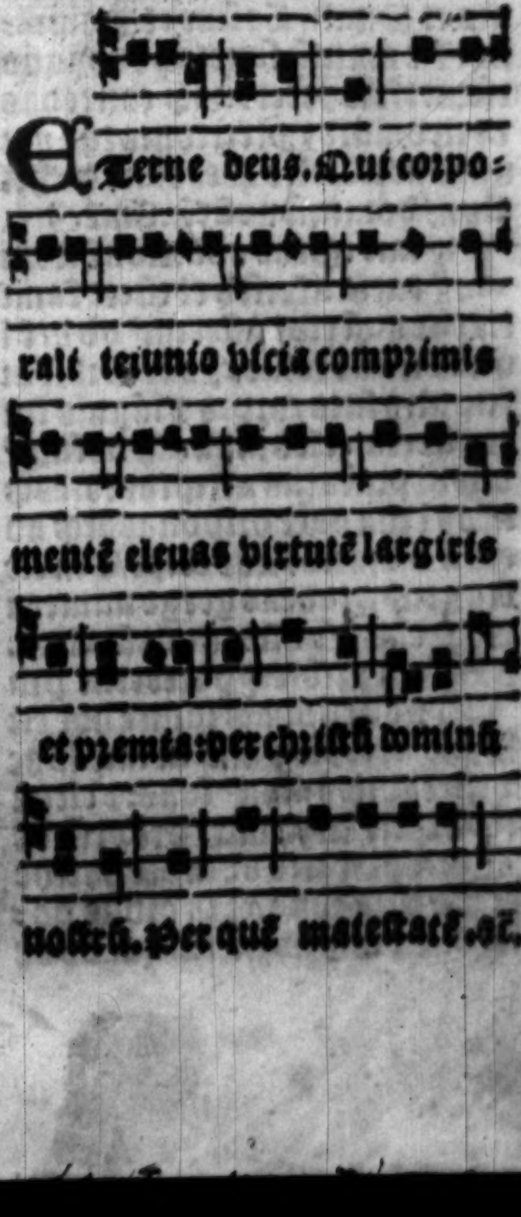

Eterne deus. Qui corporali ieiunio vicia comprimis mentē eleuas virtutē largiris et premia: per chriſtū dominū noſtrū. Per quē maieſtatē. ac.

¶ In dñicis per quadrageſimā dr̄ p̄fatio q̄tidiana ¶ In cena dñi p̄fatō q̄tidiana dr̄. Infra canonē Cōicātes. et Hanc igitur. et Qui pridie tam ab ep̄o ꝙ a ſacerdote dicant̄. ¶ Infra canonē

Communicātes ⁊ diē ſacratiſſimū celebrātes quo dominus nr̄ ieſus chriſtus pro nobis tradit⁹ eſt. Sed et memoriā venerantes. Imprimis glorioſe ſēper virgis marie gēitricis eiuſdē dei ⁊ dñi nr̄i ieſu xp̄i Sed ⁊ beatoꝝ apoſtoloꝝ ac martyꝝ tuorū Petri. Pauli. Andree Jacobi Johannis Thome Jacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clementis. Sixti Cornelij. Cypriani Laurētij. Griſogoni Johannis et Pauli. Coſme et Damiani Et omniū ſanctoꝝ tuoꝝ quorū meritis precibuſqꝫ concedas vt in omnibꝫ ꝓtectionis tue muniamur auxilio Per eundē chriſtum dominū noſtrū. Amē. Itē.

Hanc igitur oblationē ſeruitutis nr̄e: ſed et cūcte familie tue quā tibi offerim⁹ ob diē i qua dñs nr̄ ieſus xp̄s tradidit diſcipulis ſuis corporis ⁊ ſāguis ſui myſteria celebrāda. Queſum⁹ dñe vt placatus accipias: dieſqꝫ nr̄os i tua pace diſponas atqꝫ ab et̄na dānatiōe nos eripi/ ⁊ in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. Ꝑ chriſtū dñm noſtrū. Amē.

Qui pridie ꝙ pateretur pro noſtra oīmqꝫ ſalute hoc eſt hodie accepit panē in ſāctas ac venerabiles man⁹ ſuas: ⁊ eleuatis oculis in celum ad te deū. ⁊c.

¶ Hec prefatio dr̄ in die paſche et per totā ebdo. et in oībus dominicis vſqꝫ ad aſceñ. quādo de dñica ſiue de paſcha dr̄ miſſa. Sed i vigilia paſche tm̄ dr̄ in p̄fatōe. Sed in hac potiſſimū nocte Quicūqꝫ alias dr̄/ dr̄ Sed in hac potiſſimū die. Cōicātes. vo et Hanc igit̄. per ebdo. et in oct̄ paſche tm̄ dñr: ita ꝙ i vig. paſc. tm̄ dr̄ Noctē ſacratiſſimā. ¶ In die vero paſche et alias quādo dicitur/ dicat̄ diē ſacratiſſimū.

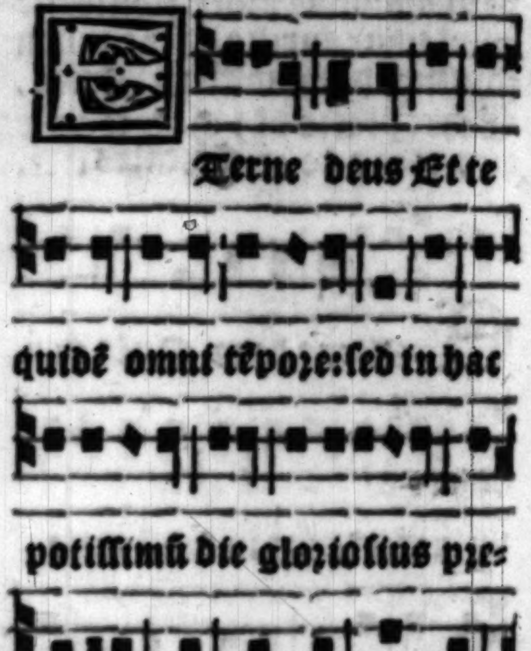
Eterne deus Et te
quidē omni tēpore: ſed in hac
potiſſimū die glorioſius pre-
dicare cum paſcha noſtrum
immolatus eſt chriſtus.
Ipſe enī verus eſt agnus qui
abſtulit peccata mundi.

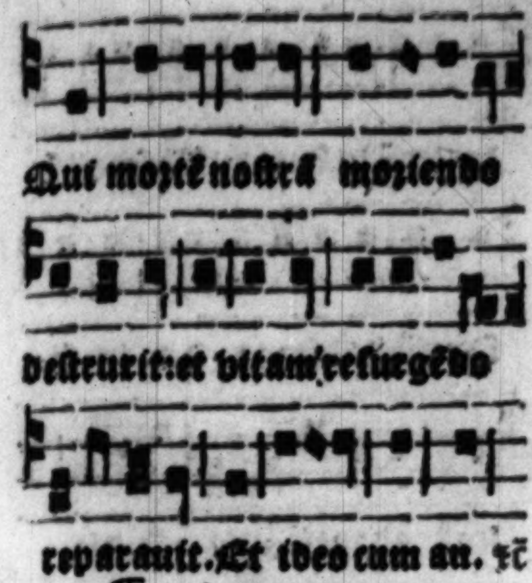
Qui mortē nostrā moriendo
destruxit: et vitam resurgēdo
reparauit. Et ideo cum an. ꝛc.

¶ Infra canonem.

Communicātes ꝫ diē sacratissimū celebrātes resurrectionis dñi nostri iesu christi secundū carnē. Sed et memoriā venerantes. Imprimis gloriose sēper virgīs marie gēitricis eiusdē dei ꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i. Sed ꝫ beatorꝝ apostolorꝝ ac martyrꝝ tuorū Petri. Pauli. Andree Jacobi Johannis Thome Jacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clementis. Sixti cornelij. Cypriani Laurētij. Grisogoni Johannis et Pauli. Cosme et Damiani Et omniū sanctorꝝ tuorꝝ quorū meritis precibusq3 concedas vt in omnibꝫ ꝓtectionis tue muniamur auxilio Per eundē christum dominū nostrū. Amē. grez

Hanc igitur oblationē seruitutis nr̄e: sed et cūcte familie tue quā tibi offerim⁹ ꝓ his q̄q3 quos regenerare dignat⁹ es ex aqua et spūsctō tribuēs eis remissionē oīm pctōꝝ. Quesum⁹ dñe vt placat⁹ accipias: diesq3 nr̄os i tua pace disponas atq3 ab ētna dānatiõe nos eripi/ ꝫ in electorꝝ tuorꝝ iubeas grege numerari. Per xp̄m dñm nr̄m Amē. ¶ Hec prefatio dr̄ in die ascēsiōis dñi et ꝑ oct. et i oc. et i dñica infra oct. qñ de dñica agit̄ et Communicātes

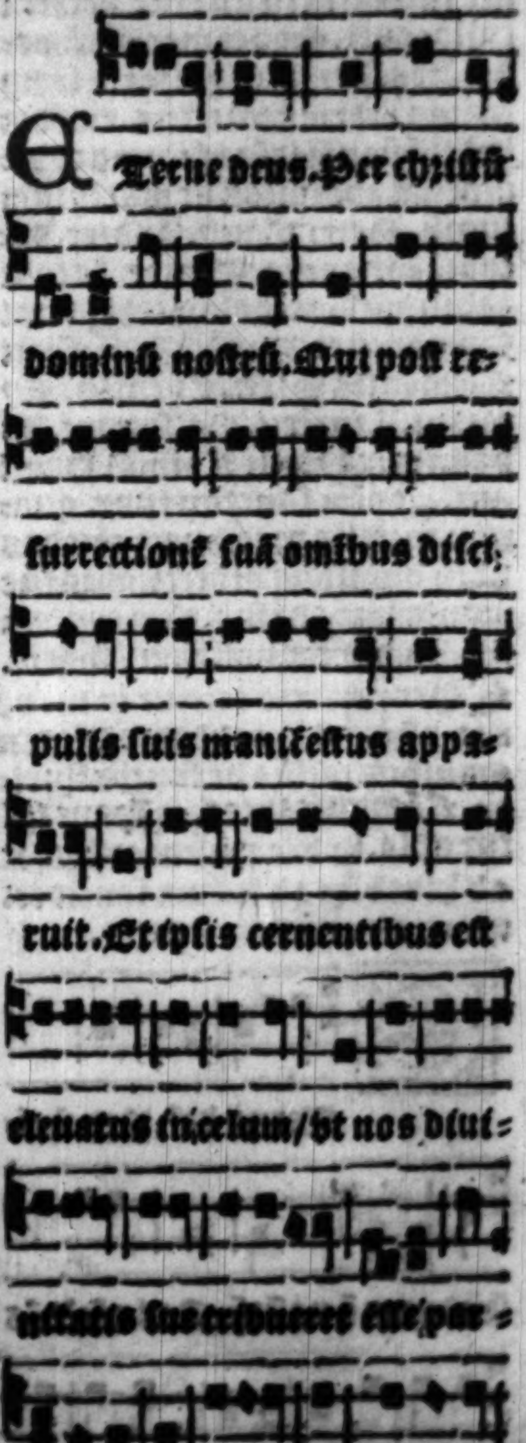
Eterne deus. Per christū
dominū nostrū. Qui post re
surrectionē suā omnibus disci
pulis suis manifestus appa
ruit. Et ipsis cernentibus est
eleuatus in celum/ vt nos diui
nitatis sue tribueret esse par
ticipes. Et ideo cum angelis.

¶ Infra canonem.

Communicātes et diem ſacratiſſimū celebrātes quo dn̄s noſter ieſus xp̄s vnigenitus filius tu⁹ vnitā ſibi fragilitatis nře ſubſtātiā in glie tue dextera collocauit. Sed et memoriā venerātes. Imp̄mis glorioſe ſemp virgīs marie genitricis eiuſdē dei et dn̄i nři ieſu xp̄i. Sed et beatorum apoſtoloꝝ ac martyrum tuorū. Petri Pauli. Andree Iacobi. Johannis Thome Iacobi Philippi Bartholomei Mathei Symonis et Thadei Lini Cleti Clementis Sixti. Cornelij. Cypriani. Laurētii. Griſogoni. Johannis et Pauli Coſme ⁊ Damiani. Et oim̄ ſanctoꝝ tuoꝝ quorum meritis precibuſq; cōcedas vt in omnibus protectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtum dn̄m noſtrum. Amen.

¶ Hec prefatio dicitur in die pēthecoſtes/et per ebdomadā/⁊ in omnibus miſſis de ſancto ſpiritu. **Cōmunicantes.** et **Hanc igitur obla.** in die penthecoſtes/et ab hinc vſq; ad feſtum ſancte trinitatis dicuntur tantum.

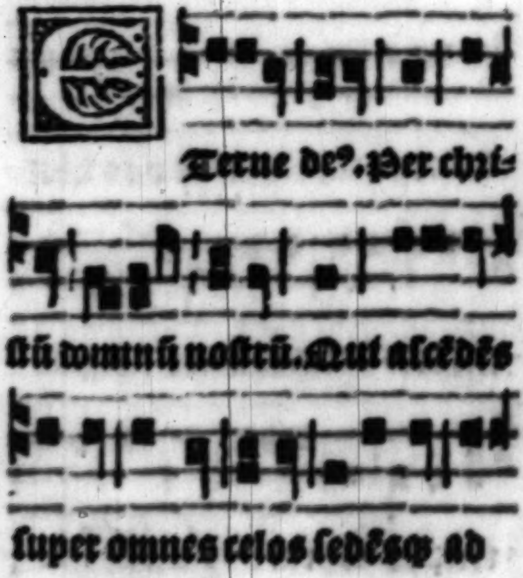
Eterne de⁹. Per chri-
ſtū dominū noſtrū. Qui aſcēdēs
ſuper omnes celos ſedēſq; ad

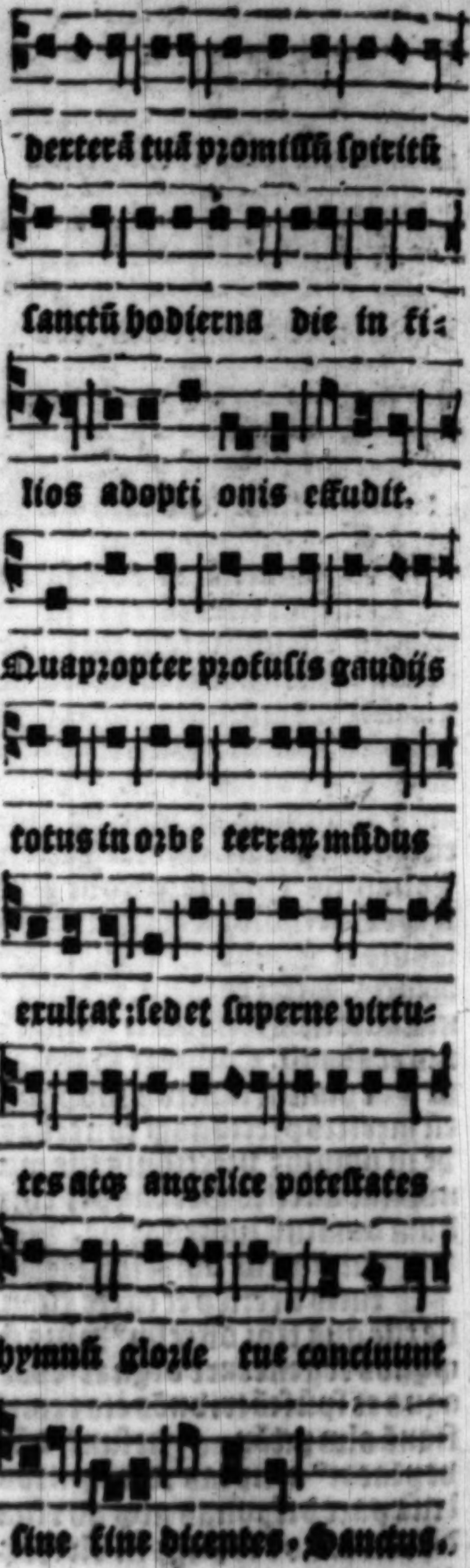
dexterā tuā promiſſū ſpiritū
ſanctū hodierna die in fi-
lios adopti onis effudit.
Quapropter profuſis gaudijs
totus in orbe terraꝝ mūdus
exultat; ſed et ſuperne virtu-
tes atq; angelice poteſtates
hymnū glorie tue concinunt
ſine fine dicentes. Sanctus.

Infra canonem.

COmmunicātes et diem ſacratiſſimū penthecoſtes celebrātes quo ſpūſſctūs apoſtolis in igneis linguis apparuit Sed et memoriā venerantes. Imprimis glorioſe ſemꝑ virginis marie genitricis dei et dñi noſtri Ieſu chriſti. Sed et beatoꝝ apoſtolorum ac martyrum tuoꝝ. Petri Pauli Andree Iacobi. Iohānis Thome. Iacobi Philippi. Bartholomei Mathei. Symonis et Thadei Lini Cleti. Clementis. Sixti cornelij Cypriani Laurētij Griſogoni. Iohannis ⁊ Pauli. Coſme et Damiani Et omnium ſanctoꝝ tuorum quoꝝ meritis precibuſq; cōcedas/ vt in oībus protectiōis tue muniamur auxilio. Per eundem chriſtū dominum noſtrum Amen. Item

HAnc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed et cūcte familie tue quā tibi offerim⁹ ꝓ his q̄q; q̄s regenerare dignat⁹ es ex aqua et ſpūſctō tribuēs eis remiſſionē oīm pctōꝝ. Queſumus dñe vt placatus accipias: dieſq; nros ī tua pace diſponas atq; ab etna dānatōe nos eripi/ ⁊ ī electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari Per xp̄m dn̄m noſtrum. Amen.

Hec prefatio dicitur in die ſancte trinitatis et in omnibus dñicis vſq; ad aduentū dñi quando de dñica dicit̄ miſſa: licet in capitulo dicat̄. ⁊ in oībus cōmemorationibus ſancte trinitat̄ ꝑ totū annū ⁊ ī omni miſſa ſpōſalium.

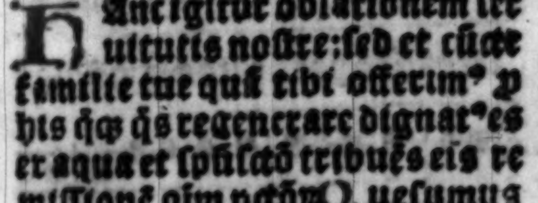
Eterne deus. Qui cum

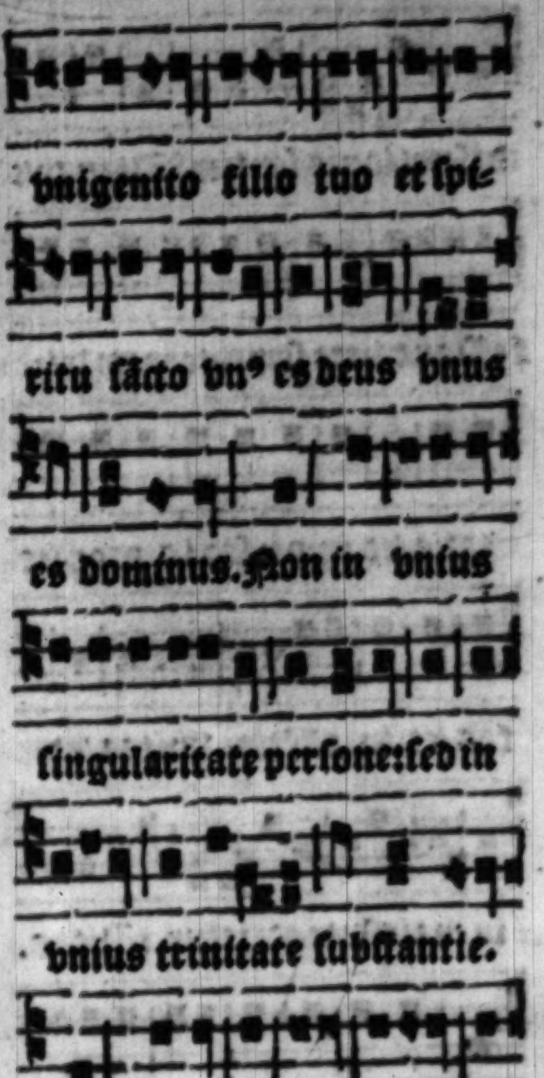
vnigenito filio tuo et ſpi-
ritu ſācto vn⁹ es deus vnus
es dominus. Non in vnius
ſingularitate perſone: ſed in
vnius trinitate ſubſtantie.
Quod enim de tua gloria re-
uelante te credimus: hoc de
filio tuo hoc de ſpiritu
ſancto ſine differentia

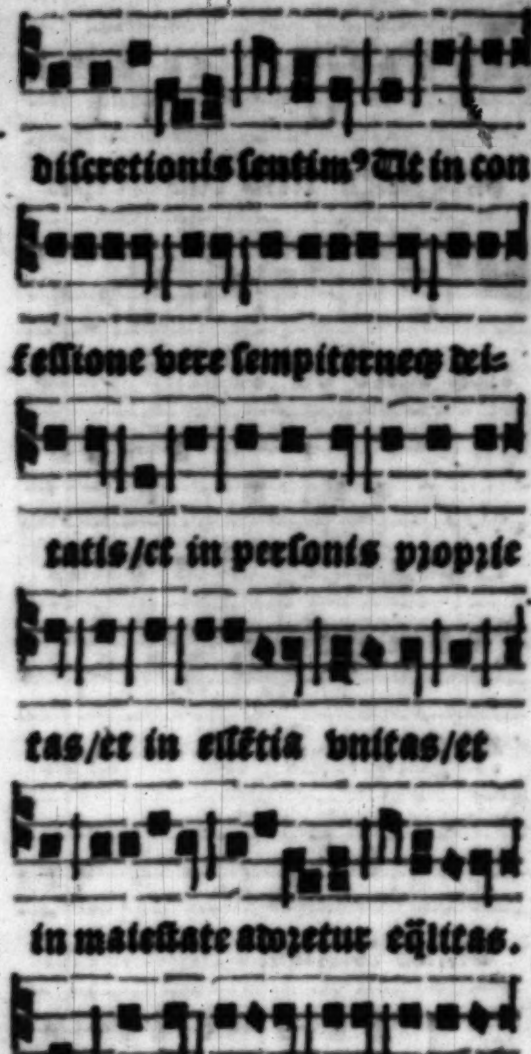

discretionis sentim⁹ Ut in confessione vere sempiterneque deitatis/et in personis proprietas/et in essentia unitas/et in maiestate adoretur equalitas. Quā laudāt āgeli atque archāgeli cherubin quoque ac seraphin/qui non cessant clamare una voce dicentes.

Hec prefatio dicitur in omibus festis aplorum et euāgelistarum/et per octa. apostolorum petri et pauli. atque andree/quam de oct. dicitur missa et preterquā in fest. sancti iohannis apostoli et euāgeliste in ebdo. nati. dñi. In oct. vero eius dicet. et in festo eius in tē paschali.

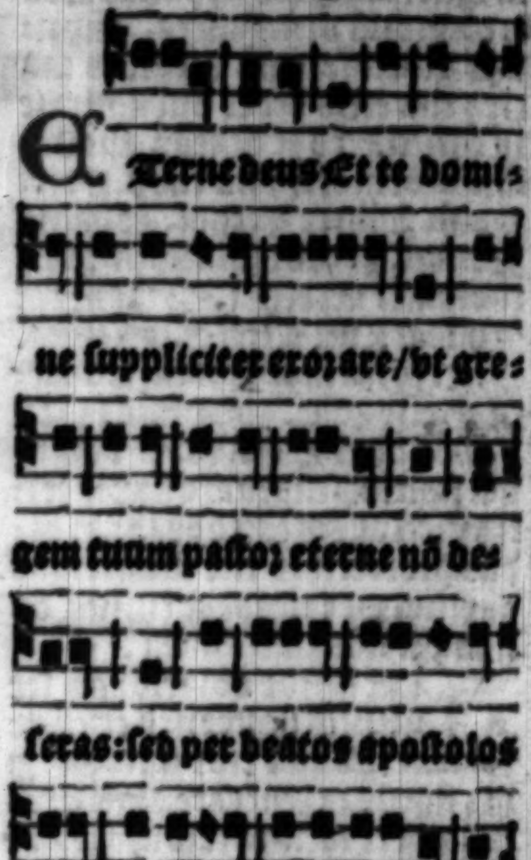

Eterne deus. Et te domine suppliciter exorare/ut gregem tuum pastor eterne nō deseras: sed per beatos apostolos tuos cōtinua protectione custodias. Ut iisdem rectoribus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem contulisti pre-

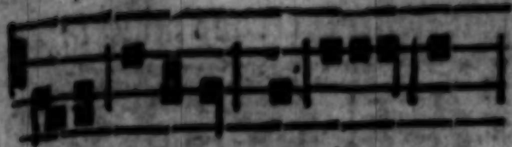

eſſe paſtores. Et ideo cum.

¶ Hec prefatio dicitur in vtroq̄ feſto ſancte crucis: et in commemorationibus eiuſdem per totum annum. Prefatio.

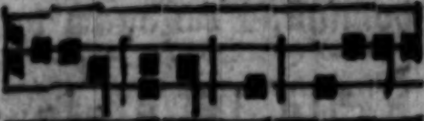

ETerne deus. Qui ſalutẽ

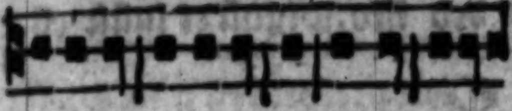

humani generis in ligno crucis

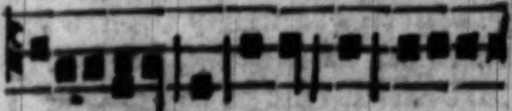

cõſtituiſti: vt vnde mors orie=

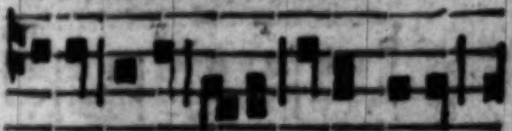

batur inde vita reſurgeret.

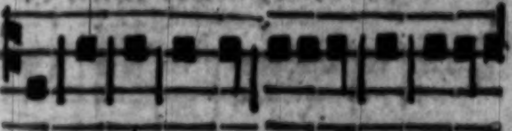

Et qui in ligno vicerat i ligno

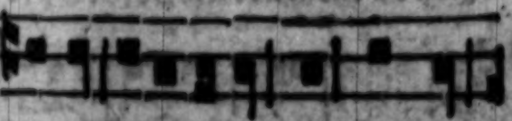

quoq; vinceretur. Per chriſtum

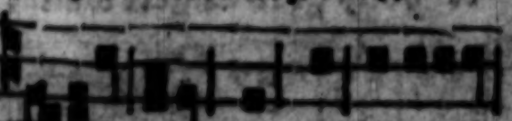

dominũ nr̄m. Per quẽ maieſtatẽ

¶ Hec prefatio dicitur in omni feſto beate marie virginis: niſi in purificatione eiuſdem. Dicatur etiam per octa. aſſumptionis et natiuitatis beate marie: et in commemorationibus eiuſdem per totum annum niſi a die natiuitatis domini vſq; ad purificationem. Prefatio.

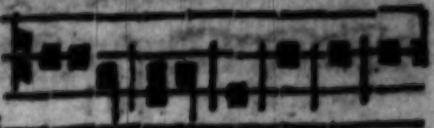

ETerne deus. Et te in con=

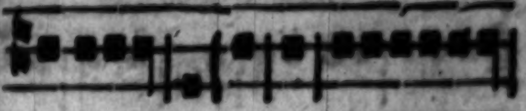

ceptione. Et te in ãnũciatione.

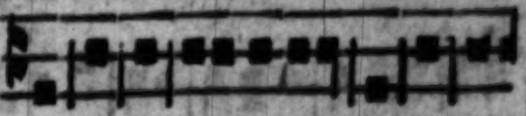

Et te in aſſũptione. Et te in

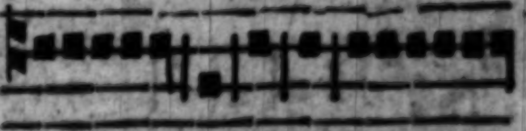

natiuitate. Et te in viſitatione

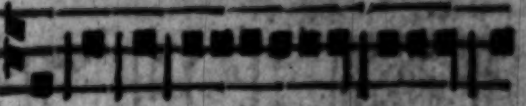

Et te in veneratõe beate et

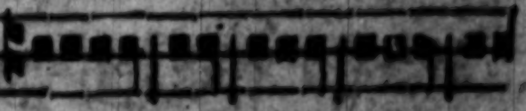

glorioſe ſẽper virgĩs marie ex=

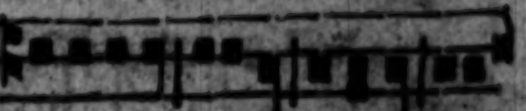

ultãtibus animis laudare bene=

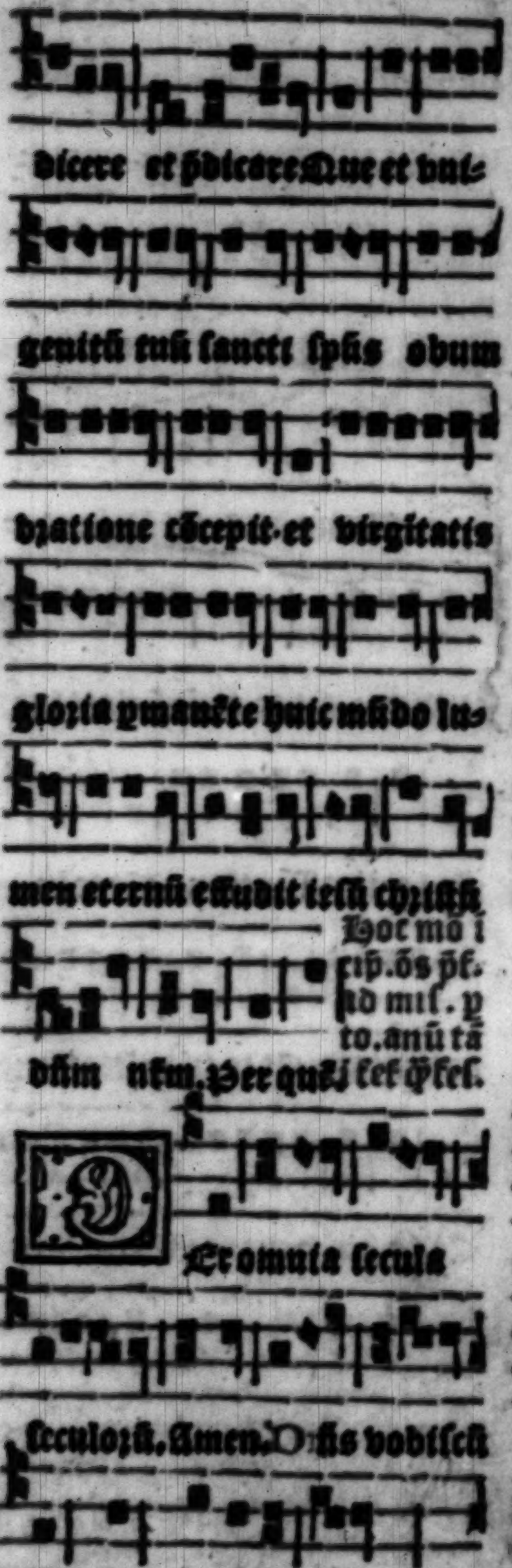
dicere et p̄dicare. Que et vni
genitū tuū ſancti ſpūs obum
bratione cōcepit· et virgitatis
gloria p̄manēte huic mūdo lu
men eternū effudit ieſū chriſtū
dn̄m nr̄m. Per quē
Per omnia ſecula
ſeculorū. Amen. Dn̄s vobiſcū
Et cum ſpiritu tuo.

Hoc mō incip̄. ōs p̄f. ād miſ. p to. anū tā feſ q̄ feſ.

Hic eleuet ſacerdos man⁹ dicēs

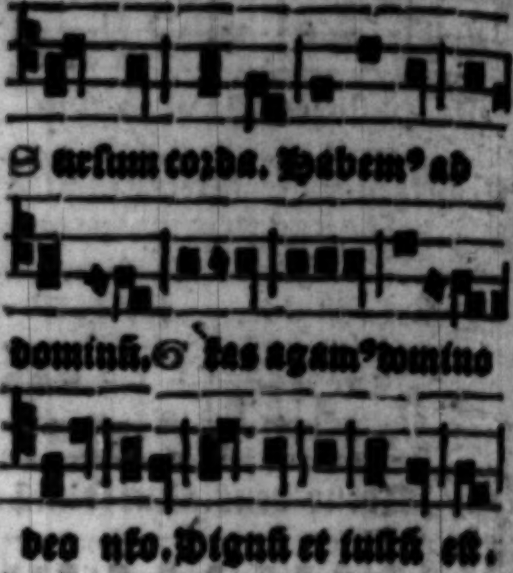
Surſum corda. Habem⁹ ad
dominū. Gr̄as agam⁹ dn̄o
deo nr̄o. Dignū et iuſtū eſt.

Hec prefatio eſt quotidiana et quotidie dicitur niſi in feſtis per octa. in quibus propria habeatur: ita tamen q̄ omnes prefationes totius anni ſub hoc tono dicūtur ſiue proprie habeantur ſiue nō tam in ferijs q̄ in feſtis ſecundū vſum eccleſie Sar.

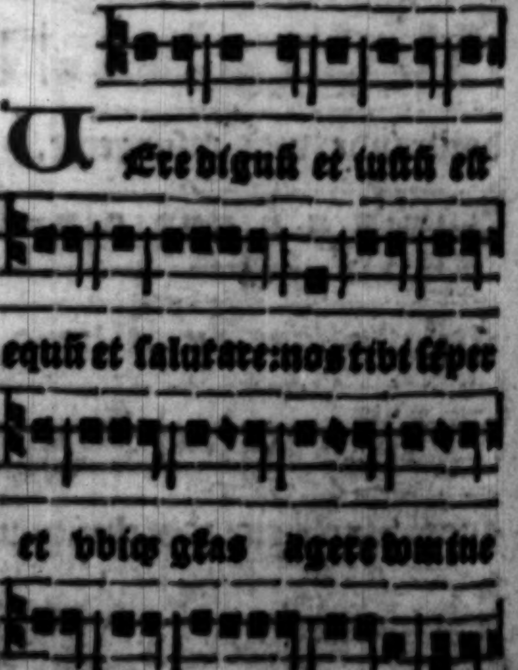
Vere dignū et iuſtū eſt
equū et ſalutare: nos tibi ſēper
et vbiq̄ gr̄as agere dn̄e
ſācte pater oīpotēs eterne deus.

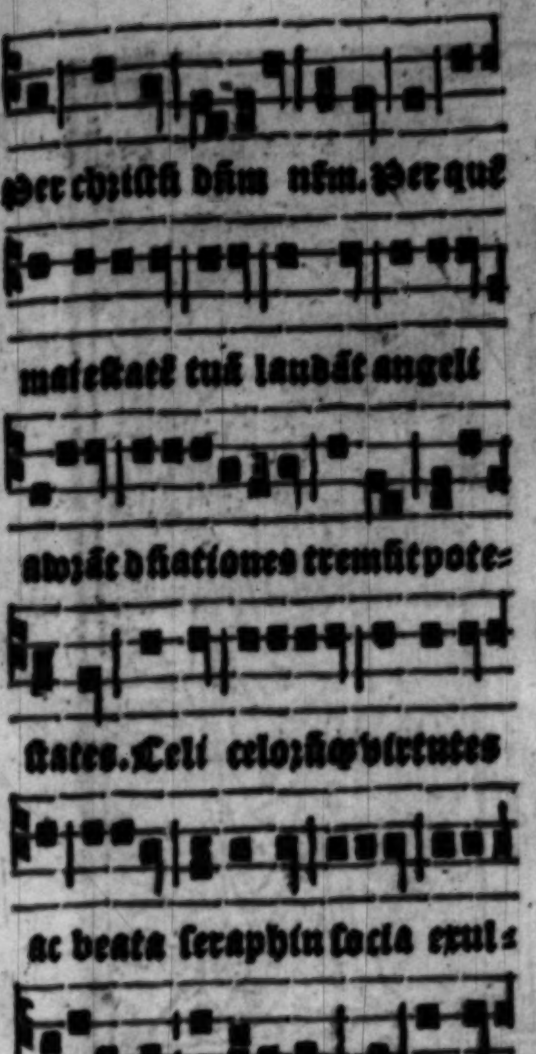

Per christū dn̄m nr̄m. Per quē maiestatē tuā laudāt angeli adorāt dn̄ationes tremūt potestates. Celi celorūq; virtutes ac beata seraphin socia exultatione cōcelebrāt. Cū quibꝫ et nr̄as voces vt admitti iubeas deprecamur supplici cōfessione dicentes.

¶ Sequit Sāctus sāctus sāctus. ¶ Itē ī aliis p̄fatōibꝫ

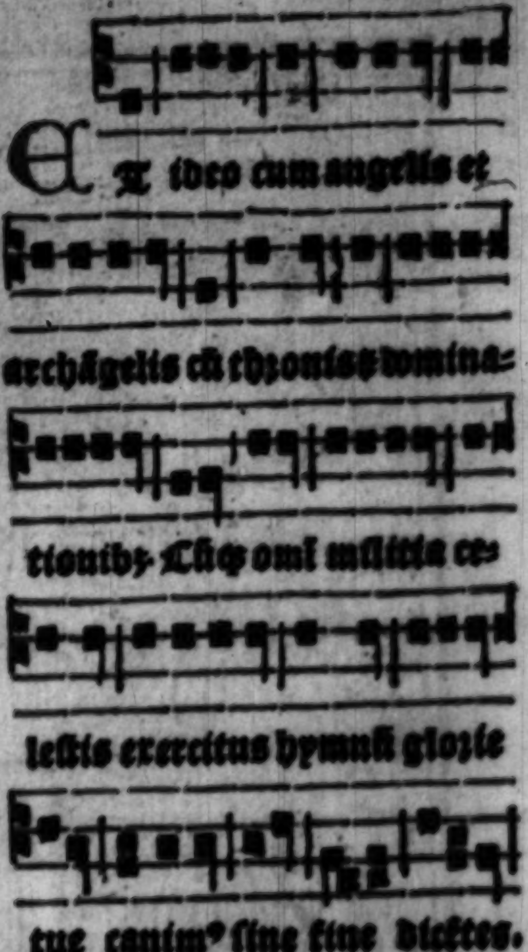

Et ideo cum angelis et archāgelis cū thronis et dominationibꝫ. Cūq; omī militia celestis exercitus hymnū glorie tue canim᷒ sine fine dicētes.

Sequit Sctūs. Dū sacerdō dicit Sāctus sāctus, erigat parūper brachia sua ꝛ iungat man᷒ suas vsq; ad hec verba In noīe dn̄i. tūc semper signet se in facie sua

Sanctus sanctus sāctus dn̄s deus sabaoth. Pleni sūt celi et terra glīa tua osāna in excelsis. Bn̄dictus qui venit in noīe dn̄i osanna in excelsis. Quādo vltīo fit seruitiū de sctā maria ante aduentum: et ante lxx et in octa. visitationis assūptionis/ et natiuitatis btē marie tūc dicitur hoc mō Bn̄dictus marie filius qui venit in nomie domini. Deinde contectim manibus inndis et oculis eleuatis incipiat. Te igit clemētissime. corpore inclinato donec dixerit Ac petim᷒.

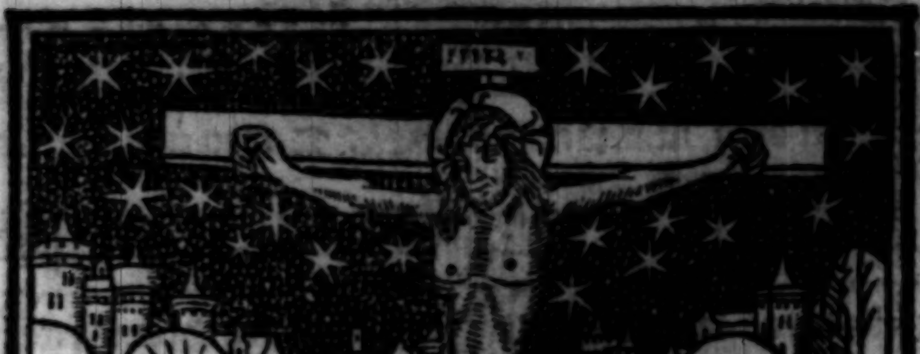

¶ Prefatio communis.

Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Surſum corda. Habemus ad dominū. Gratias agamus dño deo noſtro. Dignū et iuſtū eſt Vere dignū et iuſtū eſt equū et ſalutare Nos tibi ſemper et vbiqꝫ gratias

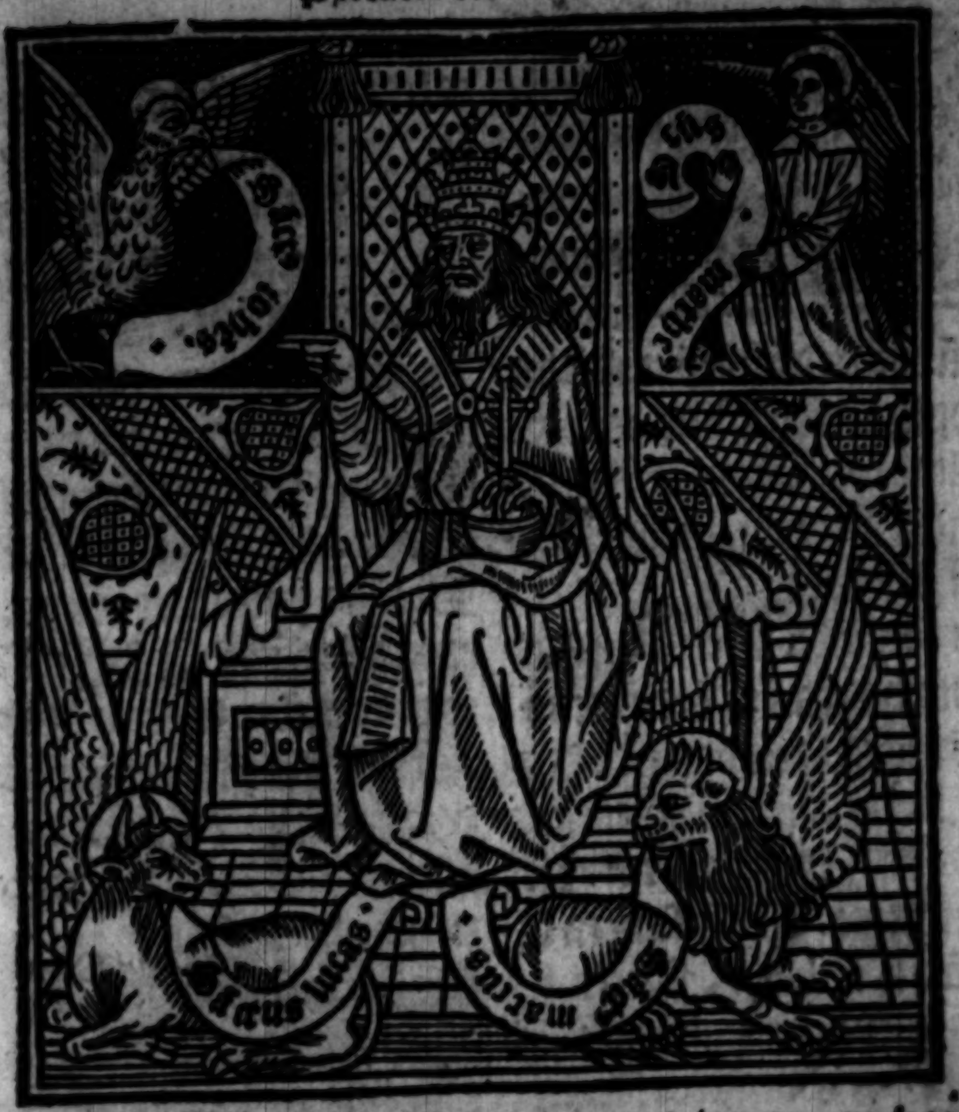

agere. Dñe ſancte pater oĩpotens eterne deus ꝑ xp̃m dñm noſtrũ. Per quẽ maieſtatem tuam laudant angeli / adorant dominationes / tremunt poteſtates. Celi celorumqꝫ virtutes ac beata ſeraphin ſocia exultatione concelebrant. Cum quibus et noſtras voces vt admitti iubeas deprecamur ſupplici confeſſione dicentes.

Te igit̃ clemētiſſime pr̄ per ieſum chꝛiſtū filiū tuum dominū noſtrum ſupplices rogamus. coꝛpoꝛe inclinato donec dicat. **ac petimus** Hic erigens ſe ſacerdos oſculetur altare a dextris ſacrificii dicens **Vti accepta habeas et benedicas.** Hic faciat ſarecdos tres cruces ſuper calicem et panem dicendo. **Hec do✠na. Hec ✠ munera. Hec ✠ ſancta ſacrificia illibata.** Factis ſignaculis ſuper calicem: eleuet manus ſuas ita dicens.

In pꝛimis que tibi offerimus pꝛo eccleſia tua ſancta catholica: quam pacificare/ cuſtodire adunare /et regere digneris toto oꝛbe terraruꝫ vna cum famulo tuo papa noſtro. N et antiſtite noſtro N id eſt pꝛo pꝛopꝛio epyſcopo tantuꝫ. **et rege noſtro N** et dicuntur nominatim Sequatur **et omnibus oꝛthodoxis atqꝫ catholice et apoſtolice fidei cultoꝛibus.**

¶ Hic oꝛet pꝛo viuis.

Memēto domine famuloꝛum famularumqꝫ tuarum. N et. N. In qua oꝛatione oꝛdo debet attendi pꝛopter oꝛdinem caritatis. Quinquies oꝛat ſacerdos. Pꝛimo pꝛo ſeipſo. Secūdo pꝛo patre et matre carnali et ſpirituali et p aliis parentibꝫ. Tercio p amicis ſpecialibꝰ parrochianis et aliis Quarto pꝛo omnibꝫ aſſantibus Quinto pꝛo omni populo chꝛiſtiano: et poteſt hie ſacerdos omnes ſuos amicos deo commendare Conſulo tamen vt nullus ibidem nimis immoꝛetur: tum pꝛopter coꝛdis diſtractionem: tum pꝛopter immiſſiones que poſſunt fieri per āgelos malos: tum pꝛopter alia pericula. **Et omnium circūaſtantium quoꝛum tibi fides cōgnita eſt: et nota deuotio pꝛo quibus tibi offerimus: vel qui tibi offerunt hoc ſacrificium laudis pꝛo**

ſe ſuiſqꝫ omnibus: pꝛo redēptione animarum ſuarum: pꝛo ſpe ſalutis et incolumitatis ſue: tibiqꝫ reddunt vota ſua eterno deo viuo ⁊ vero.

Communicātes ⁊ memoriam venerantes Jmpꝛimis glorioſe ſemperqꝫ virginis. Jnclinando parumper dicat. marie genitricis dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛum apoſtoloꝛum ac martyꝛum tuoꝛum Petri Pauli Andꝛee Jacobi Johannis Thome. Jacobi Philippi. Bartholomei Machei. Symonis et Thadei Lini. Cleti. Clemētis. Sixti. Coꝛnelii Cypꝛiani. Laurentii. Griſogoni. Johannis et Pauli Coſme ⁊ Damiani Et omnium ſāctoꝛum tuoꝛum quoꝛum meritis pꝛecibuſqꝫ concedas: vt in omnibus pꝛotectionis tue muniamur auxilio. Per eundem chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen.

¶ Hic ꝛeſpiciat ſarcedos hoſtiam cum magna veneratione dicendo ſic.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre ſed et cuncte familie tue queſumus domine vt placatus accipias dieſqꝫ noſtros in tua pace diſponas: atqꝫ ab eterna damnatione nos eripi / et in electoꝛum tuoꝛum iubeas grege numerari. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Amen.

¶ Hic iterum reſpiciat hoſtiam ſic dicendo.

Quam oblationem tu deus omnipotens in omibus queſumus. Hic faciat tres cruces ſuper vtrumqꝫ cum dicat. Bene ✠ dictam: aſcri ✠ ptam: ra ✠ tam: rationabilem: acceptabilemqꝫ facere digneris vt nobis. Hic faciat crucem ſuper panem dicens. coꝛ ✠ pus. Hic ſuper calicem et ſan ✠ guis. Junctiſqꝫ manibus dicat. fiat dilectiſſimi filii tui domini noſtri ieſu chꝛiſti. Hic erigat ſacerdos manus et iungat: ⁊ poſt eā tergat digitos et eleuet hoſtiam ſic dicendo.

Qui pꝛidie q̄ͣ pateretur accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: ⁊ eleuatis oculis in celum. Hic eleuet oculos ſuos **ad te deū patrē ſuū omnipotentem.** Hic inclinet ſe et poſtea eleuet paululum dicens. **tibi gratias agens bene ✠ dixit fregit.** Hic tangat hoſtiam dicens **deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite et manducate ex hoc omnes. Hoc eſt enim corpus meum.** Et debent iſta verba pꝛoferri vno ſpiritu et vna pꝛolacione: nulla pauſatione interpoſita. Poſt hec verba inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiam et poſtea eleuet eam ſupꝛa frontem: vt poſſit a populo videri: et reuerenter illam reponat ante calicem in modum crucis per eandem facte. Et tunc diſcooperiat calicem et teneat inter manus ſuas non diſiungendo policem ab indice niſi dum facit benedictiones tantum ita dicens.

Simili modo poſtea q̄ͣ cenatum eſt accipiens et hunc pꝛeclarum calicem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas. item tibi. Hic inclinet ſe dicens. **gratias agens bene ✠ dixit deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite et bibite ex eo omnes.** Hic eleuet ſacerdos parumper calicem ita dicens **Hic eſt enim calix ſanguinis mei noui et eterni teſtamenti myſterium fidei qui pꝛo vobis et pꝛo multis effundetur in remiſſionem peccatorum.** Hic eleuet calicem vſqꝫ ad pectus vel vltra caput dicens. **Hec quotienſcūqꝫ feceritis. in mei memoriam facietis.** ¶ Hic reponat calicem et fricet digitos ſuos vltra calicem pꝛopter micas et cooperiat calicem deinde eleuet brachia ſua in modum crucis iunctis digitis vſqꝫ ad hec verba **De tuis donis ac datis.**

Vnde et memoꝛes domine nos tui ſerui ſed et plebs tua ſancta eius-

dem chriſti filii tui dñi dei noſtri tam beate paſſionis: necnon et ab inferis reſurrectionis: ſed et in celos glorioſe aſcenſionis offerimus preclare maieſtati tue de tuis donis ac datis. Hic quinqꝫ cruces fiant: ſed tres prime cruces ſuper hoſtiā ⁊ calicem dicendo. hoſtiam pu✠ram hoſtiā ſan✠ctam hoſtiam imma✠culatā. Quarta ſuper panem tantum dicendo pa✠nem ſanctum vite eterne. Quinta ſuper calicem dicendo et ca✠licem ſalutis perpetue

Supra que propicio ac ſereno vultu reſpicere digneris et accepta habere ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti abel et ſacrificium patriarche noſtri abrahe et quod tibi obtulit ſummus ſacerdos tuus melchiſedech ſanctum ſacrificium immaculatam hoſtiam. Hic ſacerdos corpore inclinato: et cancellatis manibus dicat. Supplices te rogamus omnipotens deus. vſqꝫ ad hec verba. Ex hac altaris participatione. Et tunc erigat ſe deoſculās altare a dextris ſacrificii: et faciat ſignum crucis ſuper hoſtiam et calicem et in facie ſua cum dicit. omni benedictione celeſti.

Supplices te rogamus omnipotens deus: iube hec perferri per manus ſācti angeli tui i ſublime altare tuum in conſpectu divine maieſtatis tue vt quotquot. Hic erigens ſe oſculetur altare a dextris ſacrificii dicens ex hac altaris participatione ſacroſanctum filii tui. Hic faciat ſignum crucis ſuper hoſtiam dicens cor✠pus. Deinde ſuper calicem dicens et ſan✠guinem ſumpſerimus omni. Hic ſignet ſe in faciē dicens benedictione celeſti et gratia repleamur. Per eūdē xp̄m dominum noſtrum. Amen. Hic oret pro mortuis.

Memento etiam domine animarum

famuloꝛum famularumqꝫ tuarum N. et N. Qui nos pꝛeceſſerunt cum ſigno fidei et doꝛmiunt in ſomno pacis. Ipſis domine et omnibus in chꝛiſto quieſcentibus locum refrigerii lucis & pacis vt indulgeas depꝛecamur. Per eundem chꝛiſtum dominũ noſtrũ. Amen. Hic percutiat pectus ſuũ ſemel dices.

Nobis quoqꝫ peccatoribus famulis tuis de multitudine miſerationum tuarum ſperantibus partem aliquam et ſocietatem donare digneris cum tuis ſanctis apoſtolis & martyꝛibus. cum Johanne Stephano/ Machia/ Barnaba Ignacio/ Alexandꝛo/ Marcellino/ Petro/ Felicitate/ Perpetua/ Agatha/ Lucia/ Agnete/ Cecilia/ Anaſtaſia Et cũ omnibus ſanctis tuis. intra quoꝛum nos conſoꝛtium non eſtimatoꝛ meriti ſed venie queſumus largitoꝛ admitte. Per chꝛiſtum dominũ noſtrum. Non dicitur Amen. Per quem hec omnia domine ſemper bona creas. Hic ter ſignet calicem dicens ſancti ✠ ficas: viui ✠ ficas: bene ✠ dicis. et pꝛeſtas nobis. Hic diſcooperiat calicem et faciat ſignaculũ crucis cum hoſtia quinquies/ pꝛimo vltra calicem ex vtraqꝫ parte: ſecundo calici equale: tercio infra calicem: quarto ſicut pꝛimo: quinto ante calicem. Per ip ✠ ſum: et cum ip ✠ ſo: et in ip ✠ ſo: eſt tibi deo patri omni ✠ potenti in vnitate ſpiritus ✠ ſancti omnis honoꝛ & gloꝛia. Hic cooperiat ſacerđ calicem et teneat man⁹ ſuas ſuper altare vſqꝫ dum dicit Pater noſter. ita dicens.

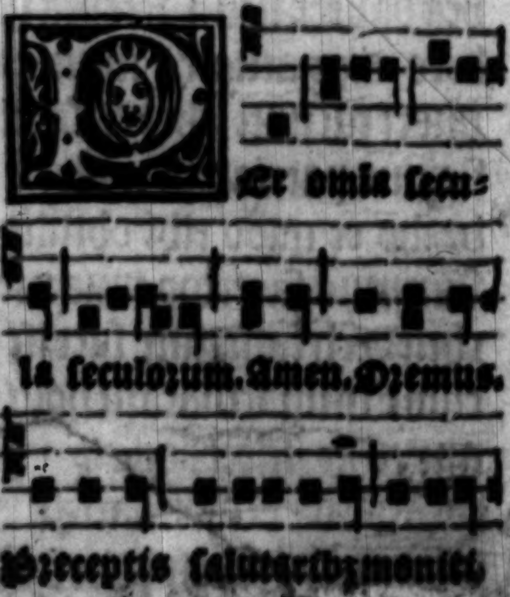
Per omia ſecula ſeculoꝛum. Amen. Oꝛemus.
Pꝛeceptis ſalutaribꝫ moniti

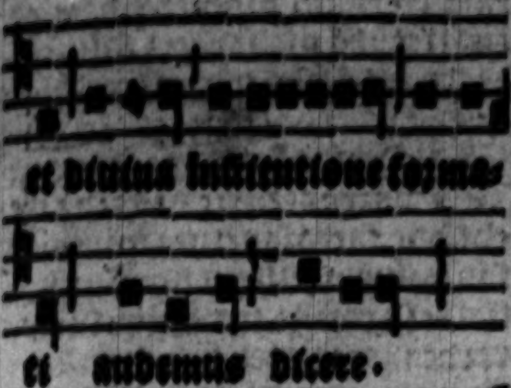
et diuina inſtitutione forma-
ti audemus dicere.

Hic accipiat dyaconus patenā eamꝙ a dextris ſacerdotis extē-ſo bꝛachio in altum vſꝙ **Da pꝛopicius**, diſcoopertam teneat. Hic eleuet ſacerdos man⁹ dicēs.

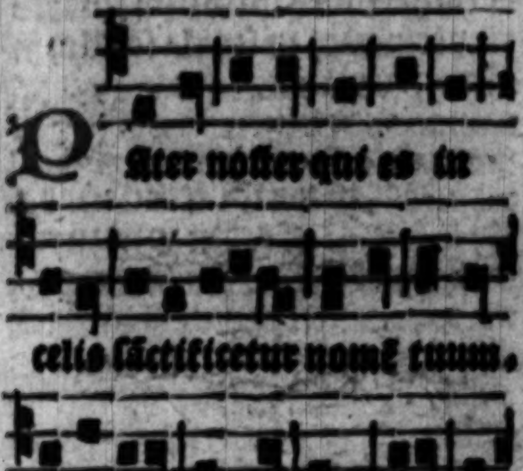
Pater noſter qui es in
celis ſāctificetur nomē tuum.
Adueniat regnū tuū. Fiat vo-
luntas tua ſicut in celo et in
terra. Panē noſtrū quotidianū
da nobis hodie. Et dimitte no-

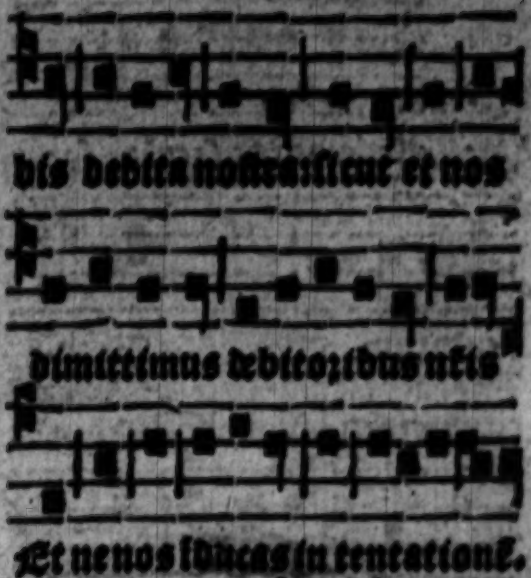
bis debita noſtra: ſicut et nos
dimittimus debitoꝛibus nr̄is
Et ne nos inducas in tentationē.

Choꝛus dicat. **Sed libera nos a malo.** Sacerdos pꝛiuatim.

Libera nos q̄s dñe ab oībꝫ malis p̄teritis p̄ſentibus et futuris: et intercedēte btā et glīoſa ſp̄ꝙ virgine dei genitrice maria: et btīs aplīs tuis petro ⁊ paulo atꝙ andꝛea cū oībus ſctīs

Hic cōmittat dyacon⁹ patenā ſacerdoti deoſculās manū eius et ſace. deoſculet patenā p⁹ea pōat ad ſiniſtrū oculū. deīn ad dextꝝ p⁹ea faciat crucē cū patēa vltra caput ⁊ tūc rpōat eā i locū ſuū d.

Da pꝛopicius pacem in diebus noſtris vt ope miſericoꝛdie tue adiuti: et a pctō ſim⁹ ſemꝑ liberi: et ab oī ꝑturbatiōe ſecuri. Hic diſcooperiat calicē ⁊ ſumat coꝛp⁹ cū iclinatōe trāſponēs i cōcauitate calicis: retinēdo inter pollices ⁊ indices ⁊ frāgat in tres ptes pꝛima fractio dū dī. **Per eundē dn̄m nr̄m ieſū xp̄m filiū tuū.** Seda fractio **qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūs ſcī de⁹.** Hic teneat duas fracturas in ſiniſtra manu et tercia fracturam in dextra manu in ſūmitate calicis ita dicēs aperta voce.

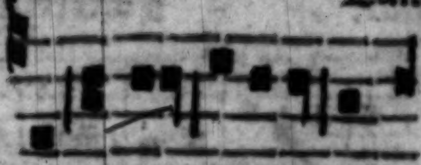

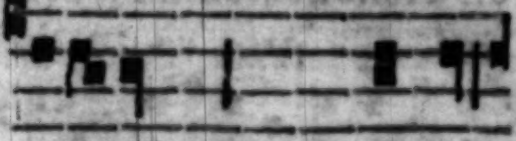

PEr omnia ſeculorum. Chorꝰ rñđ. Amen. Hic faciat tres cruces infra calicem cũ tercia parte hoſtie dicẽdo

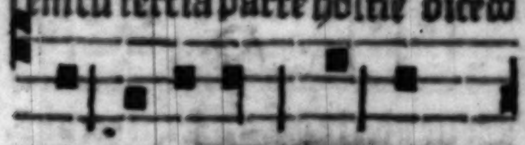

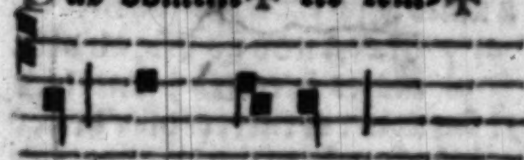

Pax domini ✠ ſit ſemper vo ✠ biſcum. Cho. rñđ. Et cum ſpũ tuo. Ad Agnus dei. dicendũ accedãt dyaconꝰ et ſubdyaconꝰ ad ſacerdotem vterq; a dextris dyaconus propior: ſubdyaconus remotior: et dicãt priuatim Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſerere nobis. Agnꝰ dei qui tollis peccata mũdi: miſerere nobis. Agnus dei q̃ tollis peccata mundi: dona nobis pacem. In miſſis pro defunctis dicitur hoc modo Agnꝰ dei qui tollis peccata mundi: dona eis requiem. cum hac additione in tercia repetitiõe ſempiternã. Hic cruce ſignando deponat dictam terciã partem hoſtie in ſacramẽtum ſanguinis ſic dicẽdo

HEc ſacro ✠ ſãcta commixtio corporis & ſanguinis domini noſtri ieſu chriſti fiat mihi: omnibusq; ſumentibus ſalus mentis et corporis et ad vitam eternam promerendam et capeſcendã preparatio ſalutem Per eundẽ xpm dñm nrm. Amẽ.

Antequã pax detur dicat ſacerdos

DOmine ſancte pater omnipotens eterne deus: da michi hoc ſacroſanctum corpus et ſanguinem filij tui domini noſtri ieſu chriſti ita digne ſumere: vt merear per hoc remiſſionem omnium peccatorum meorum accipere: et tuo ſancto ſpiritu repleri: & pacem tuam habere: quia tu es deus ſolus et preter te non eſt alius cuius regnũ et imperium glorioſum ſine fine permanet in ſecula ſeculorũ. Amen. Hic oſculetur ſacerdos corporalia in dextera parte & ſũmitatem calicis: & poſtea dyaconũ dicẽs. Pax tibi et eccleſie dei Reſponſio Et cum ſpiritu tuo Dyaconus a dextris ſacerdotis ab eo pacẽ recipiat et ſubdyacono porrigat. Deinde ad gradus chori ipſe dyaconus pacẽ portet rectoribus chori: & ipſi pacẽ choro portene vterq; ſue parti incipiẽtes a maioribus. In feſtis vero et ferijs quãdo chorus nõ regit pax a dyacono choro apportatur per duos extremos de ſecunda forma: cetera ſicut prius Poſt pacem datam dicat ſacerdos orationes ſequentes priuatim anteq̃ ſe cõmunicet tenendo hoſtiam duabus manibus.

DEus pater fons et origo totius bonitatis: qui ductus miſericordia vnigenitũ tuum pro nobis ad infima mundi deſcendere et carnem ſumere voluiſti: quam ego idignus hic in manibus meis teneo. Hic inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiã dicens

Te adoro te glorifico te tota mẽtis ac cordis intentione laudo/ et precor: vt nos famulos tuos non deſeras ſed peccata noſtra dimittas quatenꝰ tibi ſoli viuo ac vero deo puro corde et caſto corpore ſeruire valeamus. Per eũ chriſtum dñm noſtrum. Amen.

Domine ieſu chriſte fili dei viui qui ex voluntate patris cooperante ſpũ ſancto per mortem tuam mundum viuificaſti: libera me queſo per hoc ſacroſanctum corpus et hunc ſanguinem tuum a cunctis iniquitatibꝰ meis et ab vniuerſis malis: et fac me tuis ſemꝑ obedire mãdatis et a te nunꝙ in ꝑpetuũ ſeparari permittas ſaluator mũdi. Qui cũ deo patre et eodẽ ſpiritu ſancto viuis et regnas deus Per oĩa ſecła ſeculorum. Amen.

Corporis et ſanguinis tui domine ieſu chriſte ſacramentũ qđ licet indignus accipio non ſit michi iudicio et condemnationi: ſ; tua proſit pietate corporis mei et anime ſaluti. Amẽ.

Ad corpus dicat cum humiliatione anteꝙ percipiat.

Aue in eternum ſanctiſſima caro chriſti: michi ante omnia et ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpus domini noſtri ieſu chriſti ſit mihi peccatori via et vita. In no ✠ mine patris: et filij: et ſpiritus ſancti Amen.

Hic ſumat corpus cruce priꝰ facta cum ipſo corpore ante os. Deinde ad ſanguinem cum magna deuotione dicens.

Aue in eternum celeſtis potus michi ante omnia et ſuper omnia ſumma dulcedo. Corpus et ſanguis domini noſtri ieſu chriſti proſint michi peccatori ad remedium ſempiternum in vitam eternam Amẽ. In no ✠ mine patris: et filij: et ſpiritus ſancti amen. Hic ſumat ſanguinem quo ſumpto inclinet ſe ſacerdos et dicat orationem ſequentem.

Gratias tibi ago dñe ſancte pater omnipotẽs eterne deus: qui me refeciſti de ſacratiſſimo corpore et ſanguine filij tui domini noſtri ieſu chriſti et precor vt hoc ſacramentum ſalutis noſtre quod ſumpſi indignꝰ peccator non veniat michi ad iudicium neq; ad condemnationem ꝓ meritis meis: ſed ad profectum corporis mei et anime ſaluti in vitam eternam. Amen.

Qua dicta eat ſacerdos ad dextrum cornu altaris cum calice inter manus: digitis adhuc coniũctis ſicut prius: et accedat ſubdyaconus et effundat in calicem vinum et reſinceret ſacerdos manꝰ ſuas ne aliquo reliquie corporis vel ſanguinis remaneat in digitis vel in calice. Cum vero aliquis ſacerdos debet bis celebrare in vno die: tunc ad primã miſſam nõ debet percipere ablutionẽ vllam: ſed ponere in ſacrario vel in vaſe mundo vſq; in finem alterius miſſe: et tunc ſumatur vtraq; ablutio. Poſt primã ablutionem dicitur hec oratio.

Quod ore ſumpſimus domine pura mente capiamus et de munere temporali fiat nobis remedium ſempiternum. Hic lauet digitos in cõcauitate crucis cum vino infuſo a ſubdyacono: quo hauſto ſequatur oratio. Or.

Hec nos communio domine purget a crimine: et celeſtis

remedijs faciat eſſe cōſortes [illegible]
Poſt perceptionē ablutionū ponat ſacerdos calicem ſuper patenam: vt ſi quid remāſerit in calice ſtillet: et poſtea inclinando ſe dicat orationem ſequentem.

Adoremus crucis ſignaculum per quod ſalutis ſumpſimus ſacramentum. [illegible]

Deinde lauet manus: dyaconꝰ interim corporalia complicet.

Ablutis manibus et redeunte ſacerdote ad dextrum cornu altaris: dyaconus calicem porrigat ori ſacerdotis ſi quid infuſionis in eo remanſerit reſumendum. Poſtea vero dicat cū ſuis miniſtris cōmunionē. Deīde facto ſigno crucis in facie: vertat ſe ſacerdos ad pplꝫ: eleuatiſq; aliq̄tulum brachijs et iunctis manibus dicat **Dominus vobiſcum.** ℟. **Et cum ſpiritu tuo.** Et iterū reuertēs ſe ad altare dicat **Oremus** Deinde dicat poſtcōmunionem iuxta numerum & ordinem antedictaꝝ orationū ante eplaꝫ Finita vltima poſtcōīōe: factoq; ſigno crucis in fronte: iterū vertat ſe ſacerdos ad populū et dicat. **Dominus vobiſcū.** ℟. **Et cum ſpiritu tuo.** Deinde dyaconus. **Bñdicamus domino.** Alio vero tempore dicitur **Ite miſſa eſt.** Quotienſcūq; enī dr̄ **Ite miſſa eſt.** ſemꝑ dr̄ ad pplm cōuertēdo Et cum dici debeat **Bñdicamꝰ dño.** vel **Requieſcant in pace.** conuertendo ad altare dicitur. **Benedicamus domino.**

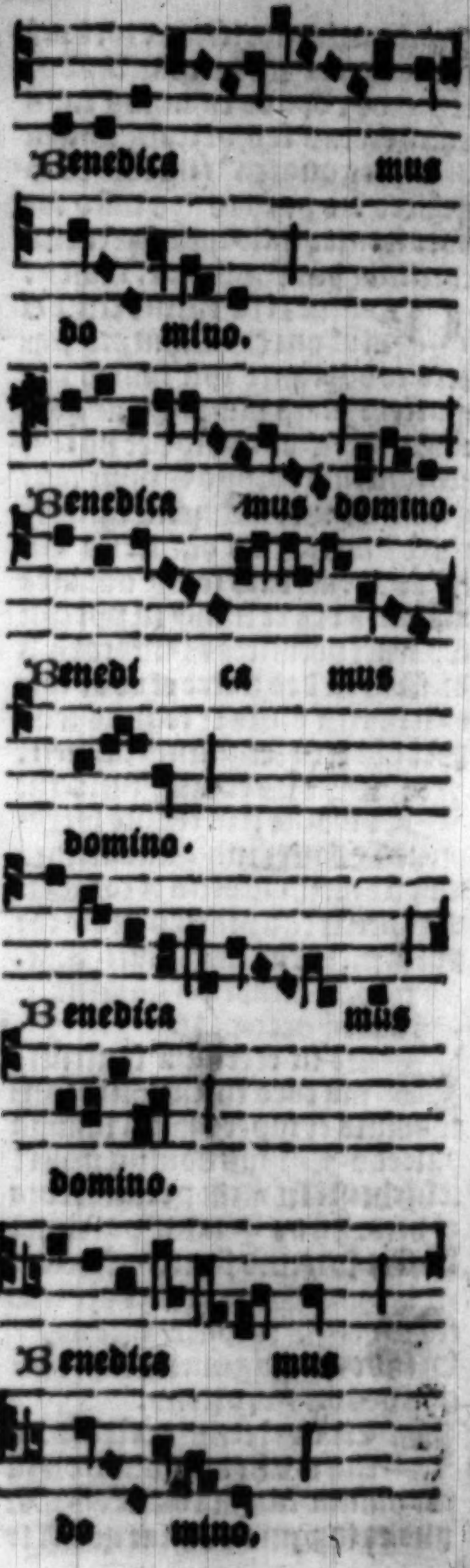

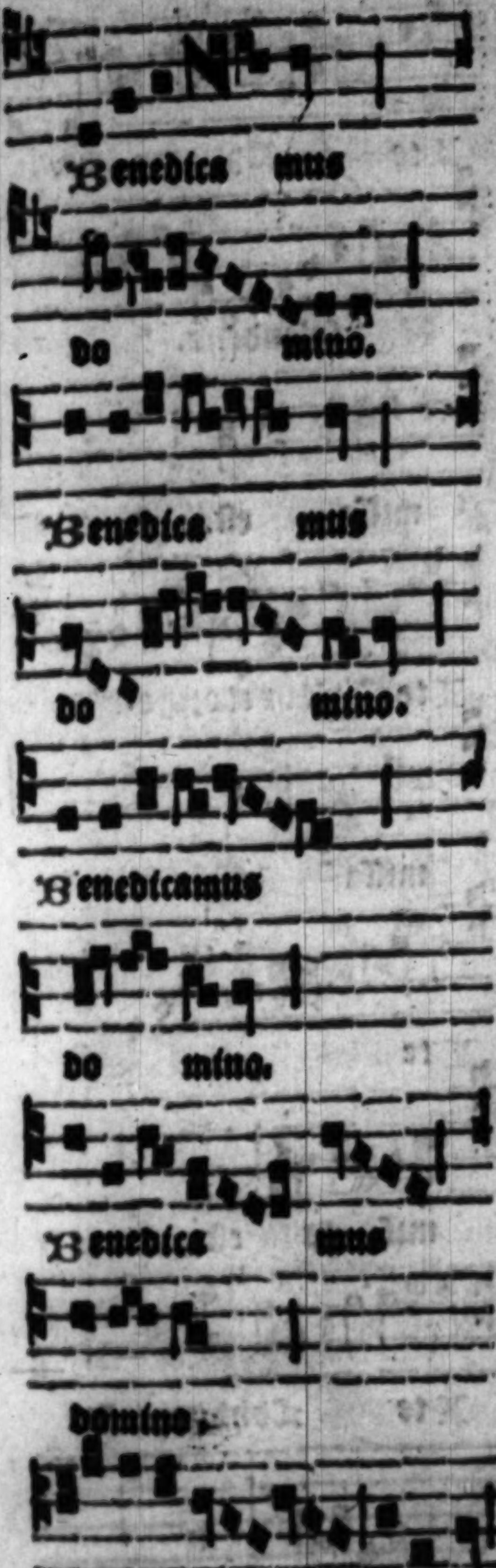
Benedica mus
do mino.
Benedica mus
do mino.
Benedicamus
do mino.
Benedica mus
domino.
Benedica mus domino.

¶ In feſtis triū lec. dicit̄ vnus iſtoꝝ cantuū: quandocūqꝫ dicitur in fine miſſe **Ite miſſa eſt.**

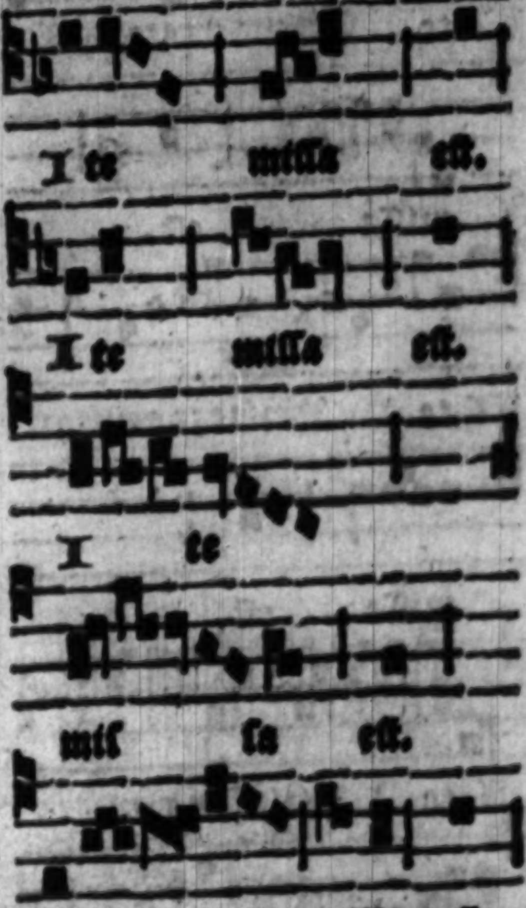
Ite miſſa eſt.
Ite miſſa eſt.
I te
miſ ſa eſt.
Ite miſſa eſt.

¶ In vigilia paſche ⁊ penthe. dicatur hic cātus **Ite miſſa eſt.**

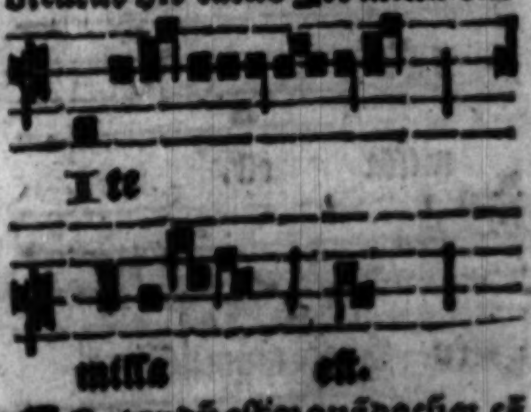
Ite
miſſa eſt.

¶ Notandū eſt ꝙ quādocūqꝫ cātus iſtorum ſequētium: dicitur ſuper **Kyrie eleyſon.** Idem etiā cātꝰ ſequatur ſup **Ite miſſa eſt.** Pro diſpoſitione dyaconi.

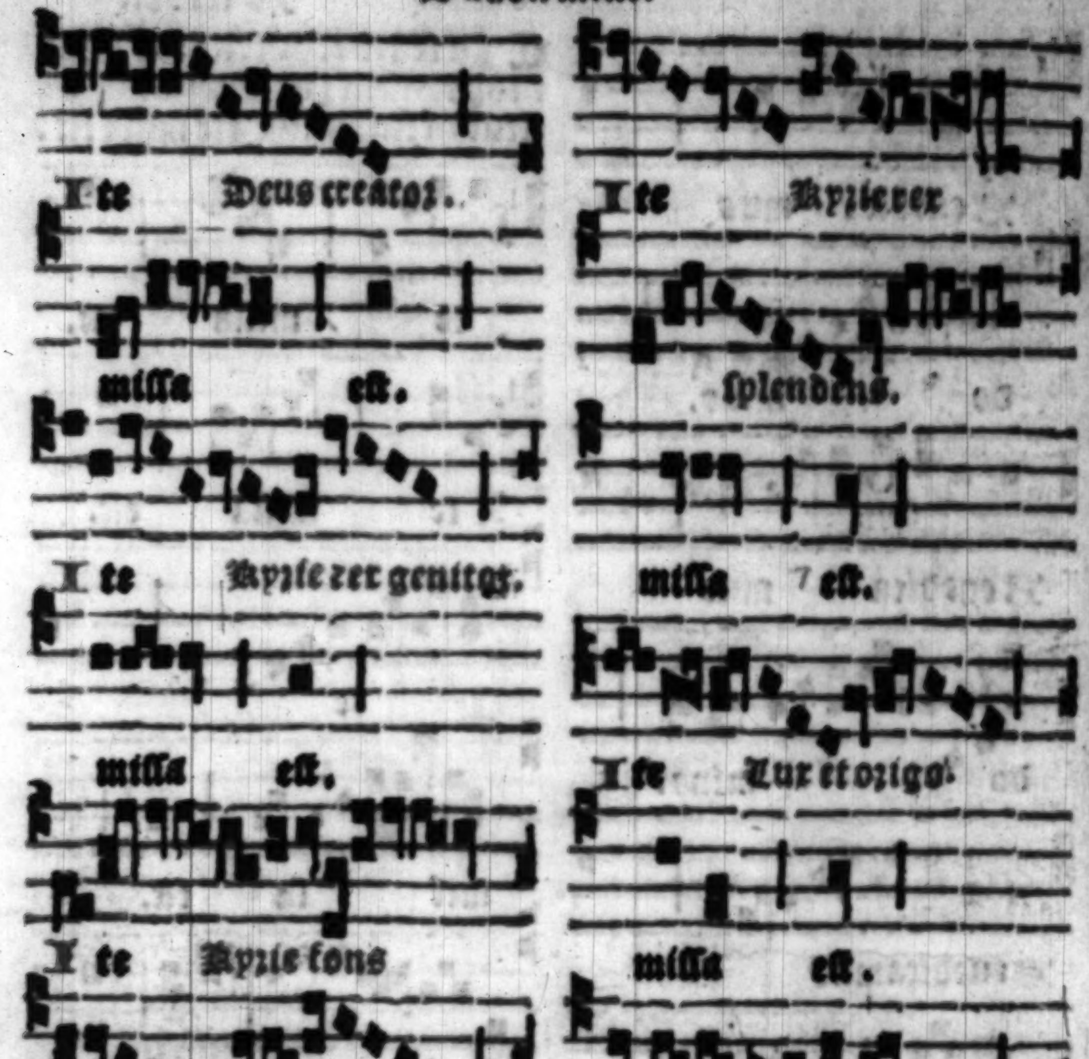
Ite Deus creator.
miſſa eſt.
Ite Kyrie rex genitor.
miſſa eſt.
Ite Kyrie fons
bonitatis.
miſſa eſt.
Ite Kyrie omnipotens.
miſſa eſt.
Ite Kyrie rex
ſplendens.
miſſa eſt.
Ite Lux et origo.
miſſa eſt.
Ite
miſ ſa eſt.
Ite Conditor.
miſ ſa eſt.

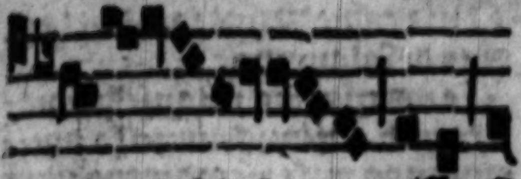

Ite Oꝛbis factoꝛ miſſa eſt.

¶ In omnibus ferijs per annū et in vigilijs quattuoꝛ tempoꝛū exceptis vigilijs paſche et penthecoſtes / et in ebdomada penthecoſtes dicatur / ⁊ in miſſa Salus populi / de cruce et in omnibus feſtis trium lectionum ſine Te deum laudamus. in quibus dicitur noct. dicatur hic cantus.

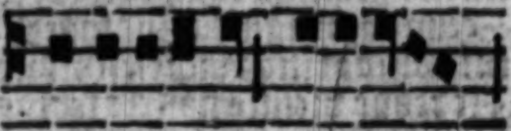

Benedicamus domino.

¶ In omnibus miſſis pꝛo defūctis dicitur hic cantus.

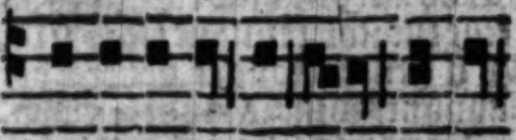

Requieſcāt in pace. Amen.

¶ His dictis ſacerdos inclinato coꝛpoꝛe, iunctiſq; manibꝫ tacita voce coꝛam altari in medio dicat hanc oꝛationem. Oꝛatio

Placeat tibi ſancta trinitas obſequium ſeruitutis mee et pꝛeſta: vt hoc ſacrificium qđ oculis tue maieſtatis indignus obtuli tibi ſit acceptabile michiq; ⁊ oībꝫ ꝓ qbꝫ illud obtuli ſit te miſerante pꝛopiciabile. Qui viuis et regnas de⁹ Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē. Qua finita erigat ſe ſacerdos ſignās ſe ī facie ſua dicēs. In noīe patris. ⁊c̄. Et ſic inclinatiōe facta eo oꝛdine quo pꝛius acceſſerunt ad altare ī pꝛīcipio miſſe ſic induti cū ceroferarijs ⁊ ceteris miniſtris redeant. Et ſtati p⁹. Deo grās. incipiat ī choꝛo hoꝛa nona qū poſt miſſam dr̄. Sacerđ. vo in redeundo dicat euāgeliū. In pͥncipio erat vbū. cū vo ſacer. exuerit caſulā ⁊ alia indumēta ſacerdotalia: dicat hos ſubſcriptos cū an. Triū pueroꝝ. ps. Bñdicite ſacerđ. vſq; ad finē cātici. ps. Laudate dñm in ſctīs ei⁹: laudate eū in firmamēto virtutis ei⁹. tot⁹ ps. Nūc dimittis ſeruū tuum dñe: ſcđm verbū tuum in pace. cum. Gloꝛia patri ⁊ filio et. Sicut erat in pꝛincipio et nunc et ſemꝑ: et in ſcl̄a ſeculorum amen. Deinde dicitur tota an. Triū pueroꝝ cantem⁹ hymnum: queꝫ cantabant in camino ignis benedicentes dñm. Kyꝛie eleyſō. Chꝛiſte eleyſō. Kyꝛie eleyſon. Pater noſter. Et ne. Sed libera. Bñdicam⁹ patrē et filiū cū ſancto ſpiritu. Laudem⁹ et ſuperexaltemus eū ī ſecula. Bñdictus es dñe in firmamento celi. Et laudabilis et gloꝛioſus in ſecula. Benedicat et cuſtodiat nos trinitas ſctā. Amē. Nō intres in iudiciū cū ſeruo tuo dñe. Qꝛ nō iuſtificabit ī ꝯſpectu tuo oīs viuēs. Dñe de⁹ virtutū ꝯuerte nos. Et oſtende faciē tuā et ſalui erim⁹. Dñe exau. Et clamoꝛ. Dñs vobiſcū. Et cū ſ. tuo. Oꝛe⁹

Deus qui tribus pueris mitigaſti flamas ignium ꝯcede pꝛopici⁹: vt nos famulos tuos nō exurat flāma viciorꝝ. Oꝛo.

Ure igne ſcī ſpiritus renes noſtros ⁊ coꝛ noſtrum dñe: vt tibi caſto coꝛpoꝛe ſeruiamus ⁊ mūdo coꝛde placeam⁹. Oꝛ.

Actiones noſtras queſum⁹ domine aſpirando pꝛeueni et adiuuando pꝛoſequere: vt cuncta noſtra oꝛ eratio a te ſemper incipiat et per te cepta finiatur. Et finiantur he tres orationes ſic **Per chꝛiſtum dominum noſtrum amen.** Et ſciendum eſt ꝙ in omni miſſa quando de feria dicitur: fiat ꝓſtratio a toto choꝛo ſtatim poſt **Sanctus.** vſqꝫ **Pax dñi.** per totum annum. niſi in paſcha vſqꝫ **Deus omnium.**

¶ Notandũ eſt ꝙ a **Domine ne in ira.** vſqꝫ ad cenã domini: et a **Deus omnium.** vſqꝫ ad vigiliã natiuitatis domini dicũtur iſte pꝛeces ſequentes ad miſſam tantum in ferijs et feſtis trium lectionum ſine regimine choꝛi: et in octa. et infra quando choꝛus nõ regitur. Et dicuntur poſt **Per omnia ſecula ſeculoꝛum.** et **Pater noſter.** inter **Per oĩa ſecula ſeculoꝝ.** ꝛ. **Pax dñi** ſacerdote ſic dicẽte. **Per omnia ſecula ſcloꝝ.** et choꝛo reſpõdente. **Amen.** Statim incipiat choꝛus pꝛeces in ꝓſtratione hoc modo. Pſalmus.

Deus venerunt gentes ĩ hereditatẽ tuam: polluerunt templum ſanctum tuum: poſuerũt hieruſalẽ ĩ pomoꝛũ cuſtodiã.

Poſuerũt moꝛticina ſeruoꝛũ tuoꝛum eſcas volatilibus celi: carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtijs terre.

Effuderunt ſanguinem eoꝛum tanq̃ aquã in circuitu hieruſalẽ et nõ erat qui ſepeliret.

Facti ſumus oppꝛobꝛiũ vicinis noſtris: ſubſannatio et illuſio his qui in circuitu noſtro ſunt.

Vſqꝫquo dñe iraſceris in finẽ accẽdetur velut ignis zelus tuꝰ.

Effunde iram tuam in gentes que te non nouerũt: ⁊ in regna q̃ nomẽ tuum non inuocauerunt.

Quia comederunt iacob et locũ eius deſolauerunt.

Ne memineris iniquitatũ noſtrarum antiquarum: cito anticipẽt nos miſericoꝛdie tue quia pauperes facti ſumus nimis.

Adiuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊ ꝓpter gliam nominis tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pc̃tis noſtris pꝛopter nomen tuum

Ne foꝛte dicãt in gẽtibꝰ vbi eſt deus eoꝝ: et innoteſcat in nationibus coꝛam oculis noſtris.

Vltio ſanguinis ſeruoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt: introeat in cõſpectu tuo gemitus compeditoꝛum

Secunduꝫ magnitudinẽ bꝛachij tui poſſide filios moꝛtificatoꝛũ

Et redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eoꝛum: impꝛoperium ipſoꝛũ quod expꝛobꝛauerũt tibi domine.

Nos aũt populus tuꝰ ⁊ oues paſcue tue: cõfitebimur tibi ĩ ſclm

In generatione et generatõeꝫ annunciabimus laudem tuam.

Glia patri ⁊ filio et ſpiritui ſctõ

Sicut erat ĩ pꝛĩcipio ⁊ nũc et ſemper et in ſecula ſeculoꝛum Amen

Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis: illuminet vultum ſuum ſuper nos et miſereatur noſtri.

Vt cognoſcamus in terra viam tuã ĩ oĩbus gẽtibꝫ ſalutare tuũ

Confiteãtur tibi populi deus: confiteãtur tibi populi omnes.

Letentur et exultent gentes: quoniã iudicas populos in equitate et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi deus confiteãtur tibi populi omnes terra dedit fructum ſuum

Benedicat nos deus deꝰ noſter benedicat nos deus et metuant eum omnes fines terre

Glia patris filio et ſpiritui ſctõ

Sicut erat in principio et nũc et ſemp̃: et ĩ ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Domine in virtute tua letabitur rex et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.

Deſiderium cordis eius tribuiſti ei et voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.

Quoniã preueniſti eũ ĩ benedictionibus dulcedinis: poſuiſti ĩ capite eiꝰ coronã de lapide p̃cioſo

Vitam petijt a te et tribuiſti ei longitudinem dierum in ſeculũ et in ſeculum ſeculi.

Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam et magnum decorem impones ſuper eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in ſeculum ſeculi: letificabiꝫ eũ in gaudio cũ vultu tuo

Quoniam rex ſperat in domino: et in miſericordia altiſſimi non commouebitur.

Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt.

Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui dominus in ira ſua conturbabit eos: et deuorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes et ſemen eorum a filijs hominũ

Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt cõſilia que non potuerunt ſtabilire.

Quoniam pones eos dorſũ: in reliquijs tuis p̃parabis vultũ eoꝝ.

Exaltare dñe in virtute tua: cãtabimꝰ et pſallemꝰ virtutes tuas

Glia patri et filio et ſpiritui ſcõ

Sicut erat in principio et nunc et ſemper et in ſecula ſeculorum. Amen an. Tua eſt potentia tuum regnum domine tu es ſuper omnes gentes da pacem domine in diebus noſtris. Kyrie eleyſõ. Chriſte eleyſon. Kyrie eleyſon. Pater noſter. Et hec omnia dicantur ſine nota tam a clericis ĩ choro q̃ a ſacerdote cum ſuis miniſtris. Deinde dicat ſacerdos cum nota Et ne nos Sed libera

Exurgat deus et diſſipentur inimici eius. Et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Non nobis dñe nõ nobis. Sed nomini tuo da gloriam. Oremus pro afflictis et captiuis. Libera deus iſrael ex omnibus tribulationibꝰ eoꝝ. Mitte eis dñe auxilium de ſctõ. Et de ſyon tuere eos. Eſto ei domine turris fortitudinis A facie inimici. Domine ſaluum fac regem. Et exaudi nos ĩ die qua inuocauerimꝰ te Dñe exaudi orationem meam. Et clamor meꝰ ad te veniat. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo Oremus Or.

Deus qui admirabili prouidentia cuncta diſponis te ſupppliciter exoramꝰ vt terrã quã vnigenitꝰ filiꝰ tuꝰ p̃prio ſanguine ꝯſecrauit de manibꝫ inimicoꝝ crucis xp̃i eripiẽs reſtituas cultui xp̃iano vota fideliũ ad eiꝰ liberationẽ inſtantiũ miſericorditer dirigẽdo ĩ viã pacis eterne

Rege queſumus dñe famulũ tuum põtificẽ nr̃m et intercedente beata dei genitrice ſemp̃q; virgine maria cũ oĩbꝫ ſãctis tuis gratie tue ĩ eo dona multiplica vt ab oĩbꝫ liberet offẽſis et tp̃alibꝫ nõ deſtituat auxilijs: et ſẽpiternis gaudeat inſtitutis. Or.

Da queſumus omnipotens deus famulo tuo regi noſtro ſalutem mentis et corporis.

vt bonis operibus inherēdo tue ſemper virtutis mereamur ꝓtectione defendi. Per chriſtū dn̄m Sequat̄ Pax dn̄i ſit ſemꝑ ſecreta

¶ Incipiūt cautele ſeruande q̄d agēdum ſit circa defectus vel caſus qui oriri poſſunt in miſſa: et preſertim circa conſecrationem euchariſtie. Primo quid ſit agēdum cum ſacerdos deficit.

SI ſacerdos deficiat ſiue moriatur ante canonem non eſt neceſſe vt alius miſſam compleat. Si tamen alius vult celebrare debet ab initio miſſam reincipere: et totum rite peragere

Si aūt in canone deficiat factis iā aliquibus ſignis: tamen ante trāſſubſtantiationē & cōſecrationem ſacramēti: tunc alius ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit debet reincipere: et tantū illud ſupplere quod obmiſſum eſt

Si autem ſacerdos in actu cōſecrationis deficiat verbis aliquibus iam in parte prolatis ſed in toto non completis: ſecundum innocentium: alius ſacerdos. debet incipere ab illo loco. Qui pridie q̄ pateretur

Si tamen ſacerdos deficiat conſecrato corpore ſed non ſanguīe alius ſacerdos cōpleat conſecrationem ſanguinis incipiens ab illo loco. Simili modo ſi cōſecrato corpore percipiat vinum non eſſe in calice: debet hoſtia munde reponi in corporali: et calice rite preparato incipiat ab illo loco. Simili modo.

Si ante conſecrationē ſanguīs percipiat aquā nō eē ī calice: debet ſtatim apponere et cōficere.

Si autem poſt conſecrationem ſanguinis percipiat ꝙ aqua deſit in calice debet nichilominꝰ ꝓcedere: nec debet miſcere aquam cum ſanguine: quia pro parte ſequeretur corruptio ſacramenti: debꝫ tn̄ ſacerdos dolere et puniri

Si poſt conſecrationem ſanguinis percipiat ꝙ vinum nō fuerit poſitū: ſed aqua tn̄ in calice ſiquidē hoc percipit ante ſumptionē corporis debet aquā deponē et imponere vinum cū aqua & reſumere conſecrationem ſanguinis ab illo loco. Simili modo.

Si percipiat hoc poſt ſumptionem corporis debet apponere de nouo aliam hoſtiam iterum cum ſanguine conſecrandam ſecūdū doctores in ſacra pagina: debet autem reſumere verba conſecrationis ab illo loco. Qui pridie: in fine autem iterum debet ſumere hoſtiam illam vltimo conſecratam: non obſtante ſi prius ſumpſit aquam et etiam illum ſanguinem. Innocentius tamē dicit ꝙ ſi ex prolōgatiōe ſacerdos timet ſcandalum ꝙ ſufficiūt tantum illa verba per que cōſecrat̄ ſanguis ſcilicet. Simili modo: et ſic ſumere ſanguinē.

Quid autem faciet cum aquā ſumpto corpore iam habet ī ore et iam primo ſentit ꝙ ſit aqua: vtrum debeat eam deglutire vel emittere. Require in ſumma hoſt. in titu. de cele. miſſa Tutius tn̄ eſt eā deglutire quā emittere et hoc ideo ne aliqua particula corporis cum aqua exeat.

Item ſi ſacerdos poſt conſecrationem recordetur ſe non eſſe ieiunum vel commiſiſſe aliquod peccatum vel eſſe excommunicatū: debet nichilominus procedē cum pꝛopoſito ſatiſfaciēdi et abſolutionem impetrandi.

Si autem ante cōſecrationē recoꝛdetur pꝛedictoꝛum tutius eſt miſſam inceptam deſerere. ⁊ abſolutionē petere: niſi inde graue ſcandalum oꝛiatur.

Item ſi muſca vel aranea vel aliquid taliū ante cōſecrationē in calicem ceciderit vel etiam venenū immiſſū foꝛe depꝛehenderit: vinū debet effundi quod eſt in calice ⁊ abluto calice aliud vinum cum aqua poni ad cōſecrādum. Sed ſi aliquod hoꝛū poſt conſecrationem acciderit debet muſca vel aranea vel aliquid talium caute capi et diligenter inter digitos pluries lauari: ⁊ vermis cōburi. et ablutio cū cineribus cōbuſtis in ſacrario reponi Venenū autem nullomodo debet ſumi ſed cum reliquijs debet ſanguis talis cui venenum eſt immiſſum in vaſculo mundo cōſeruari. Et ne ſacramētum maneat imperfectum: debet calicē denuo rite pꝛeparare et reſumere cōſecrationem ſanguinis ab iſto loco Simili modo. Et nota ꝙ ſecūdum doctoꝛes nichil absminabile ſumi debet occaſione huius ſacramenti.

Item ſi ſacerdos non recolit ſe dixiſſe aliquod hoꝝ que debuit dicere: non debet mente turbari: non enim qui multa dicit ſemper recolit que dixit. Etiam ſi ſibi pꝛo certo conſtat: ꝙ aliqua obmiſerit ſi talia nō ſunt de neceſſitate ſacramēti. ſicut ſunt ſecrete vel aliqua verba canonis vltra pꝛocedat nec aliquid reſumat. Si tamē pꝛobabiliter ſibi cōſtat ꝙ obmiſit aliquid: qḋ ſit de neceſſitate ſacramēti ſicut foꝛma verboꝝ per quam conſecrat̄: omnia verba conſecrationis ſuper ſuam materiam reſumere debet quia conſecratio facta non eſſet: quod tamē non opoꝛtet ſi pꝛetermiſſa eſſet. Coniūctio enī vel alia v̄ba ꝗ̄ p̄cedūt vel ſequūt̄ foꝛmā nō ſūt de ipſius ſubſtātia.

Si autem ſacerdos dubitaret an aliquod verbum pertinens ad ſubſtantiā foꝛme obmiſiſſet vel non nullaten⁹ debet ſeruare foꝛmam conditionalem: ſed ſine temeraria aſſertione foꝛmā totā ſuper ſuā pꝛopꝛiā materiā debet reſumere: cum hac intentione ꝙ ſi cōſecratio eſſet factā nullomō voluiſſet cōſecraſſe ſed ſi conſecratio non eſſet facta vellet coꝛpus et ſanguinem conſecrare.

Item ſi quis tempoꝛe conſecrationis ab actuali intētione et deuotione diſtractus fuerit: nichilominus cōſecrat dūmodo intētio habitualis in eo remāſerit: ſummo ſacerdote ſcilicet chꝛiſto ſupplente eius defectum.

Si autem per nimiā diſtractionē habitualis intentio cū actuali tolleretur videt̄ ꝙ deberet verba cōſecrationis cū actuali intētione reſumere ſic tamen ꝙ nollet ꝯſecrare ſi ꝯſecratio facta eēt

Item ſi hoſtia conſecrata pꝛopter frigus vel alia de cauſa labitur ſacerdoti in calicē ſiue ante diuiſionē hoſtie ſiue poſt non debet eam de ſanguine extrahere nec aliquid pꝛopter hoc reiterare vel immutare circa celebꝛationem ſacramēti: ſed pꝛocedat in ſignis et in alijs ac ſi haberet eam in manibus.

Si euchariſtia ad terram cecide

cit: locus vbi iacuit radatur et incineretur per ignem et cinis iuxta altare recondatur

Item ſi per negligentiam aliquid de ſanguine ſtillauerit ſuper tabulam que terre adheret: ſtilla per ſacerdotem cum lingua lambatur ⁊ locus tabule radatur ⁊ raſura igni comburatur et cinis iuxta altare cum reliquiis recondatur et quadraginta diebus peniteat cum hoc accidit.

Si vero ſuper altare ſtillauerit calix ſoꝛbeatur ſtilla: et tribus diebus peniteat.

Si vero ſuper lintheum ⁊ ad aliud ſtilla ꝑuenerit quattuoꝛ diebus peniteat. Si vſqꝫ ad terciū nouem diebus peniteat. Si vſqꝫ ad quartum ſtilla ſanguinis peruenerit viginti diebus peniteat et lintheamina que ſtilla tetigerit tribus vicibus lauet ſacerdos vel dyaconus calice ſuppoſito: ⁊ ablutio cum reliquiis recondatur

Item ſi quis aliquo caſu gule euchariſtiam euomuerit vomitꝰ ille debet incinerari et cyneres iuxta altare debent recondi. Et ſi fuerit clericus monachus/pꝛeſbiter/vel dyaconus quadraginta diebus peniteat epyſcopus. ſeptuaginta laicus triginta

Si vero ex infirmitate euomuerit quinqꝫ diebus peniteat.

Qui vero non bene cuſtodit ſacramentum. itaqꝫ mus vel aliud animal comederit quadꝛaginta diebus peniteat.

Qui autem perdiderit illud vel pars eius ceciderit et non fuerit inuenta triginta diebus peniteat. Eadem penitentia videtur dignus ſacerdos per cuius negligentiam putreſcunt hoſtie conſecrate. Dictis autem diebus penitens debet ieiunare et a communione et a celebꝛatione abſtinere. Penſatis tamen circunſtātiis delicti et perſone poteſt minui vel augeri penitentia pꝛedicta ſecundum arbitrium diſcreti confeſſoꝛis. Hoc tamen tenendum eſt ꝙ vbicunqꝫ inuenietur ſpecies ſacramenti integre: reuerenter ſumēde ſunt: quod ſi ſine periculo fieri non poteſt ſunt tamen pꝛo reliquiis reſeruande

Item ſi hoſtia vel pars hoſtie inuenta fuerit ſub palla vel coꝛpoꝛali et dubitatur ſi eſt conſecrata vel non: debet eam poſt ſumptionem ſanguinis reuerenter ſumere vt in titulo celebꝛatione miſſarum plenius inuenes.

Item circa materiam ſanguinis vide ne ſit aggreſta vel vinū ita debile ꝙ nullo modo habeat ſpeciem vini. Ne ſit aqua rubea expꝛeſſa de panno intincto in vino rubeo. Ne ſit acetum vel vinū omnino coꝛruptum ne ſit claretum vel vinum de moꝛis aut malogranatis confectum quia veram ſpeciem vini non retinent.

Conficiens cum vino quod eſt in via coꝛruptionis vel ad coꝛruptionem: grauiſſime peccat licet conficiat: quoniam non retinem ſpeciem vini.

Item cauendum eſt ne apponatur niſi modicum de aqua: quia ſi tantū poneretur ꝙ ſpeciem vini tolleret: non conficeretur.

Item ſi qua hic deſunt: requirātur in ſumma et lectura hoſti. in titulo de celebꝛatione miſſaꝝ

Pꝛimo ante miſſam habẽda ſũt tria. Intentionis diſcuſſio Generalis ꝯtritio. Et pura ꝯfeſſio.

Intentionis diſcuſſio

Ne propter vanã gloꝛiã celebꝛet
Ne propter verecũdiam celebꝛet
Ne ꝓpt alicuiꝰ ꝑſone fauoꝛẽ. c.
Ne ꝓpter lucrũ tẽpale celebꝛet.
Ne propter ꝯſuetudinẽ celebꝛet

Generalis ꝯtritio.

De omiſſis bonis q̃ facẽ debuit.
Et de ꝯmiſſis coꝛde verbo ⁊ ope

Pura ꝯfeſſio.

Notabilium criminum notoꝛũ, et ignotoꝛum.

¶ In miſſa ſit Diligẽs circa locũ id eſt vt recipere poſſit vtrũq̃
Diligẽtioꝛ circa calicẽ ne ſit fractus vel reparatus.
Diligentiſſimus circa materiaꝫ ne hoſtia ſit coꝛrupta vinũ acetoſum/ aut deſit aqua.

¶ In canone ſit diligentia
Magna ĩ ſignis: vt hũiliter faciat. Maioꝛ in verbis: vt veraciter dicat. Maxima in intentiõe vt firma fide conſecrare intẽdat

¶ In ꝯſecratiõe habeat. Diligẽtiã ad cõficiendũ coꝛpus chꝛiſti
Reuerẽtiã ad tãgẽdũ coꝛpꝰ xp̄i.
Deuotiõeꝫ ad ſumẽdũ coꝛpꝰ xp̄i

¶ In tangẽdo coꝛpus xp̄i ſit reuerẽtia Magna ꝓpter ꝯtinẽtiaꝫ tam excellentis coꝛpis chꝛiſti.
Maioꝛ: pꝛopter continentiam tam excellentis anime chꝛiſti
Maxima pꝛopter continentiam tam excellentis diuinitatis xp̄i.

¶ Quid i ꝯſecrãdo intẽdit facere
Deum per lachꝛimas colere.
Moꝛtem chꝛiſti memoꝛare.
Totam eccleſiam adiuuare.

¶ Quid i ꝯſecrãdo intẽdit ꝯſeq̃
Augmentum dilectionis
Inſeparabilitatem. vnionis.
Accelerationem fruitionis.

¶ Sit humilis oꝛatio in pꝛimo et in ſecundo memento.
Ne tã indignꝰ miniſter indigne recipiat tã digniſſimũ myſteriũ
Ne tã indeuotꝰ p̄ſbyter tã iuſtiſſimũ iudicẽ flectat i ſuũ iudiciũ
Ne tam immundus hoſpes tam excellentiſſimum hoſpitem a ſe repellat fetoꝛe criminum.
Et vt eum dñs piiſſimus participem faciat electoꝛum ſacerdotũ

¶ In pꝛimo memento pꝛo ſe et pꝛo viuis oꝛet.
Vt ſint participes tãti myſterij
Auditoꝛes habiles miſſaꝝ officij
Contẽptoꝛes humiles vanitatũ mũdi. Satiſfactoꝛes ſtabiles defectus pꝛopꝛij Et ſectatoꝛes vigiles diuini beneficij.

¶ In ſcdo memẽto pꝛo defũctis
Vt per ſuauiſſimũ myſteriũ: habeant cõtinuũ ſubſidiũ. Vt per pꝛeces eccleſie fidelium habeãt ſuaue a penis refrigeriũ Vt per hoc nr̃m diuinũ viaticũ habeãt ſecurũ reditũ ac ſctõꝝ cõſoꝛtium

¶ Poſt miſſã ſit ſũma gr̃aꝝ actio
De tanto pane ſuauiſſimo angeloꝛũ: creatoꝛ creaturarũ recepto
De tãto cibo perpetuo oĩm ſctõꝝ creatoꝛe creaturaꝝ recepto.
De tãto viatico ꝓficuo xp̄i electorũ: creatoꝛe creaturaꝝ recepto.

Bernardus dicit.

O ſacerdos coꝛpus tuum quotidie efficitur ſepulchꝛum chꝛiſti. Quomõ ex oꝛe tuo ꝓgredit̃ falſitas per qđ ingreditur veritas Quomodo oculi tui vidẽt vanitatẽ: q̄ q̃tidie aſpiciũt veritatem Quomodo manꝰ tue extẽdantur ad illicita: que tenẽt tenentẽ oĩa Quomodo te reples ⁊ ingurgitas vino: qui debes eſſe plenus deo?

¶ Oratio dicenda ante missam.

Deus ꝗ de idignis dignos/ de pctõribꝫ iustos/ de imundis mũdos facis: mũda cor ⁊ corpus meũ ab oĩ contagiõe ⁊ sorde pcti ⁊ fac me dignũ altaribꝫ tuis ministrũ: ⁊ cõcede ꝓpici⁹ vt ĩ hoc altari ad quod indign⁹ accedo hostias acceptabiles offerã pietati tue ꝓ pctis et offenſionibus meis: ⁊ innumeris quotidianis excessibus: ⁊ ꝓ oĩbus hic circũstãtib⁹ diuersisq; michi familiaritate et affinitate coniunctis / atq; me odio aliquo insectantibus ⁊ aduersantibus: cũctisq; fidelib⁹ christianis viuis et mortuis: ⁊ ꝓ eum sit tibi meũ votũ atq; sacrificiũ acceptabile ꝗ se tibi deo patri obtulit ĩ sacrificiũ iesus xp̃s filius tuus domin⁹ noſter. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate ſpũſſancti deus. Per oĩa ſecula ſclor. Amen. ¶ Oratio dicenda poſt celebrationẽ miſſe.

Gratias ago tibi dulciſſime domine ieſu chriſte lux vera: ſalus credentium: ſolatium triſtium ſpeſq; cunctorum: gaudium angelorum ꝙ me miſerum et magnũ peccatorem famulum tuum hodie ſacratiſſimo corpore⁊ ſanguine tuo paſcere dignatus es. Ideo ego miſerrim⁹ ⁊ inumerabilibus criminibus infect⁹ lachrymoſis precibus imploro benigniſſimã miſericordiam tuam et ſummã clemẽtiam: vt hec dulciſſima refectio ſumma et incomprehenſibilis communio nõ ſit michi in iudiciuꝫ anime mee ſed proſit michi in remediuꝫ ad euacuandas omnes inſidias et nequicias dyabolice fraudis ita vt nulla eius dominetur iniqtas in corde/ corpore/ anima/ et ſenſibus meis: ſed tua clementia me perducat ad ſupna cõuiuia ãgelor vbi tu es vera btitudo clara lux: ſẽpitna lęticia. Amẽ. Deo g.

¶ Bñdictio agni paſchalis ouorum et herbarum in die paſche.

Dñs vobiſcum. Oremus. Oro.

Deus celi terreq; dominator qui das eſcã omni carni et reples omne animal bene✠dictione bene✠dic et ſanctifi✠ca hanc creaturam agni paſchalis et nobis dona tua ſumẽtibus aĩe ⁊ corporis ſanitatẽ ꝯcede. Per xp̃m dñm noſtrũ Amen.

Deus qui vniuerſe carnis es cõditor qui noe et filijs ſuis de mundis et immundis animabus precepta dediſti: quiq; ſicut oua et olera herbarum humano generi⁊ quadrupedia mũda edere permiſiſti: et qui agnuꝫ paſchalem in egypto moyſi ⁊ populo tuo in vigilia paſche comedere preceptiſti / in figura agni domini noſtri ieſu chriſti: cuius ſanguine oĩa primogenita tibi de mundo redemiſti / et nocte illa omne primogenitum in egypto percutere precepiſti / ſeruãs populum agni ſanguine prenotatum dignare dñe deus omnitens bene✠dicere et ſancti✠ficare hunc agnum paſchalem: vt quicunq; ex populo tuo fideliter de illo comederit: omni benedictione celeſti et gratia tua ſaturitate repleantur in bonitate. Per quem hec omnia domine cõdita ſunt et ab initio creata ſaluator mũdi. Qui viuis ⁊ regnas deus. Per oĩa ſcl'a ſclorũ. Amẽ. Deinde diſpergantur oĩa aqua bñdicta et thurificẽt a ſacerdote

¶ In vigilia ſancti andree apoſtoli ad miſſam. Officium.

DOminꝰ ſecus mare galilee vidit duos fratres petrum ⁊ andreā ⁊ vocauit eos: venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīm. ps. Celi enarrāt gl'iam dei: ⁊ opa manuū eiꝰ annūciat firmamētum. Oratio.

QUeſumus oīps deus: vt beatus ādreas apoſtolꝰ/tuū ꝓ nobis imploret auxiliū: vt a noſtrꝫ reatibus abſoluti: a cūctis etiaꝫ periculis eruamur. Per dominū Memoria fiat de martyribus ſi ante aduētū hec vigilia contigerit/ſi infra nequaq̄. Oratio

DEus qui nos beatorū martyrū tuorꝝ ſaturnini atq̄ ſiſinnij ꝯcedis natalicijs perfrui: coꝝ nos tribue meritis adiuuari. Per dn̄m. Epl'a. Benedictio dn̄i In cōi. fol'.i. Gr. Nimis honorati ſūt amici tui deꝰ: nimis ꝯfortatus ē pꝛīcipatꝰ coꝝ. V. Dinūerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabūt Si hec vigilia in dn̄ica euenerit dicit̄ ſequēs Allā. V. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbꝫ terre verba eoꝝ. Et dicat̄ miſſa i capitulo: ⁊ hoc in oībus miſſis ꝓpꝛijs de vigilia q̄ in dn̄ica contigerit obſeruet̄: niſi in vigilia natiuitatis dn̄i tm̄. Sc̄dm iohēm. i.c.

IN illo tēpore Stabat iohānes: ⁊ ex diſcipulis eiꝰ duo Et reſpiciēs ieſū ambulantē: dixit. Ecce agnꝰ dei. Et audierūt eū duo diſcipuli loquentē: ⁊ ſecuti ſunt ieſū. Cōuerſus aūt ieſus et videns eos ſequentes ſe: dixit eis. Quid q̄ritis? Quid dixerūt ei. Rabbi: quod dicit̄ interpꝛetatū magiſter Ubi habitas? Dicit eis. Uenite et videte. Uenerūt ⁊ viderunt vbi maneret: et apud illū māſerūt die illo. Hoꝛa autē erat quaſi decima. Erat autē andꝛeas frater ſymonis petri vnꝰ ex duobꝰ q̄ audierāt a iohē: et ſecuti fuerāt eū. Inuenit hic pꝛimū fratrē ſuū ſymonē. ⁊ dixit ei. Inuenimus meſſiā: qđ eſt interpꝛetatū xp̄s. Et adduxit eū: ad ieſū Intuitꝰ aūt eū ieſꝰ: dixit Tu es ſymon filius iohāna: tu vocaberis cephas/qđ interpꝛetat̄ petrꝰ In craſtinū autē voluit exire in galileā: ⁊ inuenit philippū. Et dixit ei ieſus. Sequere me. Erat aūt philippus: a bethſaida ciuitate andꝛee ⁊ petri Inuenit philippꝰ nathanael: ⁊ dixit ei. Quem ſcripſit moyſes in lege et ꝓphete: inuenimꝰ ieſū filiū ioſeph a nazareth. Et dixit ei nathanael. A nazareth poteſt aliqđ boni eſſe. Dicit ei philippus. Ueni ⁊ vide. Uidit ieſus nathanael venientē ad ſe: et dixit de eo. Ecce vere iſraelita: in quo dolus non eſt. Dixit ei nathanael. Unde me noſti? Reſpondit ieſus: ⁊ dixit ei. Pꝛiuſq̄ te philippꝰ vocaret cū eſſes ſub ficu: vidi te Reſpondit ei nathanael: et ait. Rabbi/tu es filiꝰ dei tu es rex iſrael. Rn̄dit ieſꝰ: ⁊ dixit ei. Qꝛ dixi tibi vidi te ſub ficu credis: maius his videbis Et dicit eis. Amē amē dico vobꝫ: videbitꝫ celū apertum et angelos dei aſcendentes et deſcēdētes: ſupꝛa filiū hoīs Offer. Gl'ia et honoꝛe coꝛonaſti eū: ⁊ cōſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ dn̄e. Secre.

Sacramētū tibi dñe mun⁹ offerim⁹ quo bti andꝛee apli tui ſolēnia ieiunijs ⁊ deuotꝫ officijs recolētes: purificationē q̄q; nr̄is mētib⁹ īploꝛam⁹. p. Alia ſe.

Oblatū tibi dñe mun⁹ ꝓ beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ ſaturnini atq; ſiſinnij paſſiōe ꝓpicius aſſume q̄d coꝝ īterceſſione maieſtati tue fiat acceptum. p. Pꝛefa. quotid. Cōio Dixit andꝛeas ſymoni fratri ſuo: inuenim⁹ meſſiā q̄ dꝛ xp̄s: ⁊ adduxit eū ad ieſum. (Poſtcōio

Perceptis ſalutarib⁹ ſacramentꝭ humilit̄ te dñe dep̄camur: vt īntercedente beato ādꝛea apl'o tuo q̄ ꝓ illi⁹ venerāda egim⁹ ſolēnitate/ nobꝭ ꝓficiāt ad ſalutē. p. Alia poſtcōio.

Ut hec cōio nos dñe tua viſitatōe dignos efficiat bti ſaturnini martyꝛis tui ſocioꝝq; ei⁹: pia q̄s īterceſſio ſēp īploꝛet. p.

¶ In die ſcti andꝛee apli. Offm.

Michi autē nimis honoꝛati ſūt amici tui de⁹: nimis cōfoꝛtat⁹ eſt pꝛīcipat⁹ coꝝ. ℣. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Glia pa. Si extra aduētū cōtigerit/ dicit̄ Glia ī excelſis, ſi vero īfra nō dicit̄. ſed poſt oꝛo de ſctō fiat mēo. de aduē. ⁊ de ſctā maria. ⁊ hoc ī oīb⁹ feſtꝭ ſctoꝝ q̄ īfra aduē. ꝯtīgerit obſeruet̄. Oꝛ.

Maieſtatē tuā dñe ſupplicit̄ exoꝛam⁹: vt ſicut eccleſie tue beatus andꝛeas apoſtol⁹ extitit pꝛedicatoꝛ et rectoꝛ: ita apd̄ te ſit pꝛo nobis perpetuus interceſſoꝛ. Per dñm. Ad romanoꝝ x.

Fratres Coꝛde creditur ad iuſticiā: oꝛe autē confeſſio fit ad ſalutē. Dicit enim ſcriptura. Oīs qui credit in illū nō confundetur. Non eni eſt diſtinctio iudei ⁊ greci. Nam idē dñs oīm: diues in oēs qui inuocāt illum Oīs eni quicūq; inuocauerit nomen dñi: ſaluus erit. Quomodo ergo inuocabūt: in quē nō crediderūt? Aut quō credēt ei: quē nō audierunt? Quō aūt audient: ſine pꝛedicante? Quō vero pꝛedicabūt: niſi mittātur? Sicut ſcriptū eſt. Quā ſpecioſi pedes euāgelizātiū pacē: euangelizantiū bona. Sed non oēs obediūt euāgelio Iſaias autē dixit. Dñe q̄s credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu: auditus autē per verbū xp̄i. Sed dico. Nunq̄d nō audierūt? Et quidē in oēm terrā exiuit ſonus coꝛū: et in fines oꝛbis terre verba coꝛū. Gꝛ. Cōſtitues eos pꝛincipes ſup oēz terrā mēoꝛes erūt nōis tui dñe. ℣. Pꝛo patrib⁹ tuis nati ſūt tibi filij: ꝓpterea ꝑpl'i ꝯfitebūt̄ tibi. Allā. ℣. Dilexit ādꝛeā dñs ī odoꝛē ſuauitatis. Seq̄.

Sacroſctā hodierne feſtiuitatꝭ p̄conia. Digna laude vniuerſa cathegoꝛizet eccleſia. Mitiſſimi ſctoꝛū ſctiſſima extollendo merita. Apli andꝛee admirādo pꝛefulgentis gratia. Hic accepto a iohāne baptiſta. Qꝛ veniſſet qui tolleret peccata. Mox eius intrans habitacula audiebat eloquia Inuētoq; fratre ſuo bariona. Inuenimus ait ouans meſſiā Et duxit eū ad dulciſſimā ſaluatoꝛis pꝛeſentiam Hunc perſcrutātē maria xp̄i vocauit clementia. Artem piſcandi cōmutans dignitate apoſtolica. Hui⁹ animā poſt clara feſti paſchalis tēpoꝛa. Sancti ſp̄us pꝛe-

clara plustrauit potētia. Ad pre=
dicandum populis penitentiam
Et dei patris per filium clemen
tiam. Gratulare ergo tāto patre
achaia. Illustrata eius salutari
doctrina. Honorata multimoda
signorꝫ frequētia Et tu gemens
plora trux carnifex egea Te lues
inferna et mors tenet eterna. Et
andream felicia per crucem ma=
nent gaudia Iā regem tuum spe
ctas iam adoras iam in eius con
spectu andrea stas. Odorē suaui
tatis iā aspiras quē diuini amo
ris aroma dat. His ergo nobis
inclita. Dulcedo spirans intima
Celestis vite balsama. ¶ Scien
dū est ꝙ in oībus festis .ix. lec. vel
triū lec. cū regimīe chori dicatur
sequētia ad missam: nisi in festis
plurimorū confessorꝫ / et in festo
sancti michaelis in mōte tumba
In oct. vero et infra siue fuerint
cū regimīe chori / siue non: sequē
tia ad missā nō dr: nisi per octa. ⁊
in oct. assūptionis ⁊ natiuitatis
btē marie: ⁊ in dñica infra octa.
et in oc. dedicationis ecclesie ⁊ in
octa. apostolorum petri et pauli.

¶ Secundum matheum. iiij. ca.

IN illo tēpore: Ambulās ie=
sus iuxta mare galilee: vi=
dit duos fratres / symonē qui vo
catur petrus / et andreā fratrem
eius mittentes rethe in mare.
Erāt eni piscatores. Et ait illis
Venite post me: et faciā vos fie=
ri piscatores hominū. At illi con
tinuo relictis rethibꝰ: secuti sūt
eum. Et procedēs inde vidit alios
duos fratres iacobū zebedei / et io
hānnē fratrē eiꝰ in naui cū zebedeo
patre eorꝫ reficiētes rethia sua: ⁊
vocauit eos. Illi aūt statī relictꝪ
rethibus ⁊ patre: secuti sunt eū

Credo. Offr. Michi autem ni=
mis honorificati sunt amici tui
deus: nimis confortatus est prin
cipatus eorum. Secreta
SAcrificiū nostrū tibi domi
ne q̄s beati andree precatio san=
cta conciliet: vt cuius honori so=
lenniter exhibetur: eius meritis
efficiatur acceptū. P dn̄. Prefatio
Et te dñe Hec prefatio dicitur
oībus festis apłorꝫ ⁊ euangelista
rū: et per oct. apłorꝫ petri ⁊ pauli
atq; andree: preterꝙ in festo scti
iohis apli. in ebdo. nati. dñi. ī oc.
vero eiusdē dicetur. ⁊ in fes. eius
dem ī paschali tp̄e. Cōio. Venite
post me faciā vos fieri piscatores
hoim: at illi relictis rethibꝰ ⁊ na
ui secuti sunt dñm. Postcōmunio
SUmpsimus dñe diuina mi
steria beati ādree festiuita
te letātes: que sicut tuis sanctis
ad gloriam / ita nobis q̄s ad veni
am prodesse perficias. Per dñm
¶ Per oct. dr missa de scto ādrea
sicut in pma die: sz sine sequēn. ⁊
Credo ⁊ nisi missa. Salus ppli.
reiterat cātanda: ⁊ nisi ī sab. qñ tūc
plenū seruitiū de scā maria: ⁊ ni
si īfra aduētū dñi. Infra aduētū
nonichil fiet de eo pter memō. vsq;
ad octauū diē: tūc eni de eo totū
fiat seruitiū nisi ī sab. vel ī dñica
cōtigerit: etiā dr missa de oct. in
capł. Qñ vero festū sci ādree a dñ.
differt in scdaz fer. tūc in sequēti
dñica dicatur missa de oct. ī capi.
cū vna orōne Mise. qñ festū sci ni
cholai a dñ differt in scdam fer.
tūc ipa scda fer. missa de oct. dr ī
capło similiter cum vna oratiōe.
Eodē modo vna oratio tantū di
citur ad missā que dicitur in caplo
in octabꝫ sancti laurentij atq; ad
missam de sancta sabina virgine

¶ Sctī oſmūdi epī ⁊ ꝯfeſ. Offm̄

Statuit ei dn̄s teſtamētum pacis: ⁊ principeꝫ fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas ieternū. ꝓ Mias dn̄i: ineternū cantabo. Or̄

Omīps ſempiterne deus qui nos btī oſmūdi cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis hodierna feſtiuitate letificas/ tuā ſupplices exoramus clemētiā: vt cui⁹ ſolēnia deuotis officijs veneramur: eius pijs ſuffragijs eterne vite remedia cōſequamur Per dn̄m. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹. In coi. fo. x. Gr̄. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos ineternum ſcd̄m ordinē melchiſedech. ℣ Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextrꝫ meis. All'a. ℣. Iuſt⁹ germiabit ſicut liliū: ⁊ florebit ieternū ātē dn̄m. Seq̄. Adeſt nobꝫ. In ꝯi. fo. x. Euāgeliū Hō qdā peregre In cōi. fo. xi. Offr̄. Inueni dauid ſeruū meū et i oleo ſctō meo vnxi eū manus ei mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meum confortabit eum Secreta

Propiciare dn̄e q̄s ſupplicationib⁹ nr̄is: ⁊ intercedēte pro nobis btō oſmundo cōfeſſore atqꝫ pontifice: his ſacramētis celeſtibus ſeruiētes: ab oī culpa liberos eſſe cōcede: vt purificāte nos grā tua eiſdē quib⁹ famulamur myſterijs emūdemur. P dn̄m. Cōio. Dn̄e qnqꝫ talēta tradidiſti michi ecce alia qnqꝫ ſuplucratus ſū: euge ſerue fidelis qꝛ in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſti tuā itra i gaudiū dn̄i tui. Poſtcō

Preſta q̄s dn̄e deus noſter vt diuinis myſterijs expiati: itercedente beato oſmundo cōfeſſore tuo atqꝫ pontifice: ad ſupni plenitudinem ſacramenti cui⁹ libauimus ſctā tendamus. Per do.

¶ Sctī nicholai epī ⁊ ꝯfeſ. Offm̄ Statuit. vt ſupra i primo. Orō

Deus qui beatū nicholauꝫ pōtificē tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue nobꝫ q̄s vt eius meritis ⁊ precib⁹ a gehēne incendijs liberemur. Per do. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹. In cōi. fo. x. Gr̄. Dn̄e ꝓueniſti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis poſuiſti in capite ei⁹ coronā de lapide ꝓcioſo. ℣ Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ in ſcl'z ſcl'i. All'a. ℣ Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū ⁊ florebit ineternū ante dn̄m. Seq̄.

Congaudentes exultemus vocali concordia Ad beati nicholai feſtiua ſolēnia. Qui in cunis adhuc iacens ſeruando ieiunia. Ad papillas cepit ſūma promereri gaudia. Adoleſcēs amplexatur litterarū ſtudia. Alienus ⁊ immunis ab oī laſciuia. Felix cōfeſſor cui⁹ fuit dignitatis vox de celo nuncia. Per quā ꝓuect⁹ preſulatus ſublimaᵗ ad ſūma faſtigia. Erat in eius aīo pietas eximia/ et oppreſſis īpendebat multa beneficia. Auro per eum virginū tolliᵗ infamia/ atqꝫ patris earūdem leuaᵗ inopia. Quidā naute nauigantes et cōtra fluctuū ſeuiciā lactātes naui pene diſſoluta. Iam de vita deſperātes in tanto poſiti periculo clamātes voce dicūt oēs vna. O beate nicholae nos ad marꝫ portū trahe de mortis anguſtia. Trahe nos ad portum maris tu qui tot auxiliaris pietatis grā. Dū clamarent nec incaſſū: ecce quidā dicens aſſum ad veſtra preſidia. Statim aura datur grata ⁊ tempeſtas fit ſedata quieuerunt maria. Ex ipſius tumba manat vnctionis copia. Que īfirmos oēs ſanat per eiꝰ ſuffragia. Nos qui ſumus ī hoc mūdo vicioꝝ in ꝓfūdo iam paſſi naufragia. Glioſe nicholae ad ſalutꝫ poꝛtū trahe vbi pax ⁊ gloria. Ipſam nobis vnctionē īpetres a dño ꝓce pia. Qua ſanauit leſiones multoꝛum peccaminuꝫ in maria. Huiꝰ feſtū celebꝛātes gaudeāt per ſcl'a. Et coꝛonet eos chriſtꝰ poſt vite ꝑicula. Euā. Hō qdā ꝑegre. ī cōi fo. xi. Offꝫ. Veritas mea et mia mea cū ipſo et in noīe meo exaltabit coꝛnu eius. Secreta.

Sanctifica q̄s dñe hec munera q̄ in veneratione ſcti pōtificis tui nicholai offerimꝰ vt ꝑ ea vita nr̄a īter aduerſa ⁊ pꝛoſpera vbiqꝫ dirigat. Per

Cōio. Beatꝰ ſeruꝰ quē cū venerit dominꝰ īuenerit vigilātē amen dico, vobis ſuꝑ oīa bona ſua cōſtituet eum. Poſtcommunio.

Sacrificia que ſūpſimꝰ dñe pꝛo ſolēnitate ſācti pōtificis tui nicholai ſempiterna queſumus nos ꝓtectiōe confirment. Per dominum noſtrum ieſum.

¶ In octa. ſancti ādꝛee. Officiū

Michi aūt nimis honorati ſūt amici tui deus nimis cōfoꝛtatꝰ eſt pꝛīcipatus eoꝛum. Ps. Domine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā et reſurrectionē meā. Glia pri. Oro.

Protegat nos q̄s dñe ſepiꝰ beati andꝛee apoſtoli tui repetita ſolēnitas: vt cuiꝰ patrocinia pia deuotione recolimꝰ: ꝑpetuā defenſionē ſentiamus. P.

Epla. Coꝛde credit. vt ī die fo. i

Gr. Nimis honoꝛati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfoꝛtatꝰ eſt pꝛīcipatus eoꝛū. ꝟ. Dinumerabo eos ⁊ ſuꝑ arenā multiplicabunt. Allā ꝟ. Dilexit ādꝛeā dñs ī odoꝛē ſuauitatꝫ. Secūdum marcum. i. ca.

In illo tpe: Poſtq̄ traditus eſt iohānes: venit ieſus in galileam pꝛedicans euangeliuꝫ regni dei dicens. Quoniā impletum eſt tēpus: ⁊ appꝛopiquabit regnū dei: penitemini et credite euangelio. Et pꝛeteriens ſecus mare galilee: vidit ſymonem et andꝛeam fratrem eius mittētes rethia in mare. Erant enī piſcatores. Et dixit eis ieſꝰ. Venite poſt me: ⁊ faciam vos fieri piſcatoꝛes hoīꝫ. Et pꝛotinus relictis retibus: ſecuti ſunt eū. Offerto. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ ⁊ ī fines oꝛbꝫ tre verba eoꝝ. Secre.

Indulgētiā nobis pꝛebeāt hec munera q̄s dñe largiatē: que beati andꝛee apoſtoli tui ſuffragiis offeruntur. Per dñm.

Prefatio. Et te dñe. Cōio. Venite poſt me faciā vos fieri piſcatores hoīꝫ at illi relictis retibus ⁊ naui ſecuti ſunt dñm. Poſtcōio.

Prebeat nobis dñe q̄s beatus andꝛeas apoſtolꝰ optatū ꝓſidiū: quo ſalutare nobis ſūptū pꝛoficiat ſacramētū. Per

¶ In cōceptiōe btē marie. Officiū

Gaudeamꝰ oēs ī dño hodie ⁊ feſtū celebꝛātes ſub honoꝛe marie virginis de cuiꝰ cōceptione gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filium dei. Ps. Eructauit coꝛ meū ꝟbū bonū: dico ego oꝑa mea regi. Glia. Nō dr̄. Glia in excelſis deo. Oro

Supplicationē ſeruorum tuorum deus miſerator exaudi: vt qui in conceptione dei genitricis ⁊ virginis cōgregamur eius interceſſionib⁹ a te de iſtātibus ꝑiculis eruamur. Per eūdē

Lcō libri ſapie Eccliaſtici. xxiiij

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: et flores mei fruct⁹ honoris et honeſtatis. Ego mater pulchre dilectiōis ⁊ timorꝫ ⁊ magnitudinis et ſctē ſpei. In me grā ois vie et veritatis: in me ois ſpes vite et virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitꝫ me: ⁊ a gñatiōib⁹ meis iplemini. Spūs eniꝫ me⁹ ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſup mel et fauū. Mēoria mea: i gñatione ſcloꝝ. Qui edūt me adhuc eſuriēt: ⁊ q̄ bibūt me adhuc ſitient. Qui audit me nō cōfūdet: ⁊ q̄ oꝑant i me nō peccabunt. Qui elucidāt me: vitā etnā habebūt.

Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ iclina aurē tuā: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. ℣. Cōceptio glioſe virginꝫ marie ex ſemie abrahe orta de tribu iuda clara ex ſtirpe dauid. ſe.

Dies iſte celebret i quo preceſet cōceptio marie Uirgo mater generat cōcipit et creatur recta vena venie. Ade vetus exiliū ⁊ ioachi opprobriū hic habēt remedia. Hoc ꝓphete p̄uiderūt patriarche p̄ſēſerūt iſpirāte grā. Uirgo florē ꝯceptura ſtella ſolē paritura hodie ꝯcipit. Flos de virga ꝓceſſur⁹ ſol de ſtella naſcitur⁹ xp̄s itelligit. O p̄celſa et p̄clara nobꝫ grata deo cara fuit hec cōceptio. Terminat miſeria dat mia luct⁹ cedit gaudio. Noua mater nouā ꝓlē noua ſtella nouū ſolē noua ꝓfert grā. Genitorē genitura creatorē creatura patrē parit filia. O mirādā nouitatē nouā quoqꝫ dignitatē ditat matris caſtitatem filij cōceptio. Gaude virgo gratioſa virga flore ſpecioſa mat ꝓle generoſa plene plena gaudio. Qd̄ p̄ceſſit i figura nube latet ſub obſcura hoc declarat genitura ſemel mr̄is ℣go pura pariendi vertat tura fuſa mirāte natura deitatꝫ pluuia. Triſte fuit i eua ve ſed ex eua formās aue verſa vice ſed nō praue int⁹ ꝯclās i conclaue: Ubū bonū ⁊ ſuaue nobꝫ mater ℣go faue tua frui grā. Ois hō ſine mora laude plena ſoluēs ora iſtā colas ipſaꝫ ora oi die oi hora ſit mēs ſupplex vox ſonora ſic ſupplica ſic iplora hui⁹ ꝓcinia. Tu ſpes certa miſeroꝝ vere mr̄ orphanoꝝ tu leuamē oppreſſoꝝ medicamē ifirmoꝝ oib⁹ es oia. Te rogam⁹ voto pari laude digna ſigulari vt errātes i hoc mari nos i portu ſalutari tua ſiſtat grā.

Initium ſcti euangelij. Scdm matheū. i. c.

Liber generatiōis ieſu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abraham genuit iſaac. Iſaac autem genuit iacob. Iacob aūt genuit iudā ⁊ fres ei⁹. Iudas autē genuit phares ⁊ zarā de thamar. Phares aūt genuit eſrō. Eſrom aūt genuit arā. Arā autē genuit aminadab. Aminadab aūt genuit naaſō. Naaſō aūt genuit ſalmō. Salmō autē genuit booz de raab. Booz aūt: genuit obeth ex ruth. Obeth aūt ge. ieſſe. Ieſſe autē genuit dauid regē. Dauid aūt rex genuit ſalomonē ex ea q̄ fuit vrie. Salomō aūt genuit roboā

Roboam aũt: genuit abiã. Abias autẽ: genuit aſa. Aſa aũt: genuit ioſaphat. Joſaphat aũt: genuit iorã Jorã aũt: genuit oziã Ozias aũt: genuit ioathã Joathã autẽ: genuit achaz Achaz autẽ: genuit ezechiã Ezechias aũt: genuit manaſſẽ Manaſſes aũt genuit amõ Amõ aũt genũ. ioſiã. Joſias autẽ: genuit iechoniã ⁊ frẽs eiꝰ in trãſmigratione babylonis. Et poſt trãſmigrationẽ babylonis iechonias genuit ſalathiel Salathiel aũt genuit zorobabel Zorobabel aũt: genuit abiud Abiud aũt: genuit eliachi. Eliachi aũt: genuit azor. Azor aũt: genuit ſadoch Sadoch aũt: genuit achi. Achi autẽ genuit eliud. Eliud aũt: genuit eleazar. Eleazar autem: genuit mathã. Mathan autem: genuit iacob. Jacob autẽ genuit ioſeph virum marie: de qua natus eſt ieſus q̃ vocatur xp̃s. Credo. Offer. Diffuſa eſt grã in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eternũ Secr.

Vnigeniti tui domĩe nobis ſuccurrat humanitas: vt q̃ natus de virgine integritatẽ matris nõ minuit ſed ſacrauit: in cõceptionis eius ſolẽnijs a noſtris nos piaculis eruens: oblationẽ noſtrã ſibimet faciat eſſe acceptã ieſus xp̃s dñs noſter. Qui tecum Prefatio. Et te in conceptione Cõmunio Vera fides geniti purgauit crimina mũdi: ⁊ tibi virginitas inuiolata manet Poſtcõio

Sumpſimus dñe celebritatẽ annue votiua ſacramenta: preſta q̃s: vt intercedẽte btã maria ſemper virgine ⁊ temporalis vite remedia prebeant et eterne. Per dñm Nõ dicit Jte miſſa eſt.

Sctẽ lucie v̄ginis ⁊ mar. Offi.

Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniq̃tatẽ: ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie pre conſortibus tuis. Ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi Gl̃ia pr̃i. Or̃

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate lucie virginis tue et martyris feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu Per dñm

Epl̃a. Dñe deus meus. in cõi. fol xiij. Gr. Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatem. V. Propterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie. Allã. V. Emulor eñ vos dei emulatiõe deſpondi eñ vos vni viro virginẽ caſtam exhibere chriſto. Sequẽtia Exultemus in hac die. in cõi fol xiiij. Euangelium. Simile eſt regnum celorum theſauro. In cõi. folio. xiiij. Offer. Offerentur regi virgines poſt eam: proxime eius offerentur tibi Secreta.

Gratanter domine q̃s munera dicanda intuere: que nomini tuo pro ſolennitate ſancte lucie virginis tue ⁊ martyris ſuppliciter imolamꝰ. P. Cõio. Diffuſa eſt grã in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eternũ. Poſtcõio.

Sancte lucie virginis ⁊ martyris tue nos domine queſumus precatio tibi grata conciliet: vt per hec ſancta que ſumpſimꝰ: ſalutaria ſentiamus. Per dñm.

¶ In vigilia ſancti thome apli. q̃re oĩa in vigi. vniꝰ apli. Si hec vigi. in dñica vel in. iiij. feria vel in vi. fe. vel in ſabbato quattuor tẽporum euenerit nichil ad miſſã fiat de vigilia preter memoriam: ſed in quacunq̃ alia feria contigerit de eadem vigilia dicatur miſſa.

¶ In die ſcti thome. Officium.

MIchi antē nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis ꝯfoꝛtatꝰ ē pꝛīcipatꝰ eoꝛum. Ps. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meam ⁊ reſurrectionem meam. Gl'ia. Or.

DA nobis q̄s dñe bti thome apl'i tui ita ſolēnitatibus gloꝛiari vt eius ſēꝑ patrociniis ſubleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotione ſectemur. Per dn̄. Ep'la. Iā nō eſtis. in cōi. fo. i. Gr. Nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis cōfoꝛtatꝰ eſt ꝓ̄cipatꝰ eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabūtur. Allā. ℣. In oēm terrā exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝝ. Seq. Clare ſctoꝝ in cōi fo. i. Scd'm iohannem. xx

IN illo tp̄e: Thomas vnus ex duodeci qui dicitur didimus: nō erat cū eis quādo venit ieſus. Dixerunt ergo ei alii diſcipuli. Vidimꝰ dn̄m. Ille aūt dixit eis. Niſi videro in manibꝰ eius fixurā clauoꝝ/ ⁊ mittā digitū meū in locū clauoꝝ/ ⁊ mittā manum meā in latus eius: nō credā. Et poſt dies octo/ iterꝝ erāt diſcipuli eiꝰ intꝰ/ ⁊ thomas cū eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit ī medio: et dixit eis. Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitū tuū huc et vide manus meas: et affer manū tuā ⁊ mitte in latus meū/ et noli eſſe incredulus ſed fidelis. Rñdit thomas/ ⁊ dixit ei. Dñs meus: et deus meꝰ. Dixit ei ieſus. Qꝛ vidiſti me thoma credidiſti: bti qui nō viderūt ⁊ crediderunt. Credo. Offr. Cōſtitues eos pꝛīcipes ſup oēm terram/ memoꝛes erunt nominis tui in omni pꝛogenie et generatione. Secreta

DEbitum dñe doſtre reddimus ſeruitutis ſuppliciter exoꝛātes: vt ſuffragiis beati thome apl'i tui in nobis tua munera tuearꝭ: cuiꝰ honoꝛādo cōfeſſionē laudis tibi hoſtias imolamꝰ. Per dn̄. Pꝛefatio. Et te dñe. Cōio. Mitte manū tuā ⁊ cognoſce loca clauoꝝ allā: ⁊ noli eſſe incredulus ſed fidelis allā allā. Poſtcōmu.

PRoſit plebi tue miſericoꝛs deus diuini ꝑceptio ſacramenti: et interceſſio beati thome apoſtoli tui vt ſaluationē mētis et coꝛporis ⁊ īeffabiliter expectet et affluenter accipiat. Per. ¶ Sci felicis epi ⁊ martyꝛis. officium.

SAcerdotes dei bñdicite dn̄m ſcti ⁊ humiles coꝛde laudate deū. Ps. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Gloꝛia. Gl'ia in excelſis. Et dr̄ in oi feſto ſctoꝝ extra aduentū: et a lxx. vſq̄ ad paſcha: ꝓterq̄ i feſto ſcē petronille vgis cū poſt oc. ſcē trinitatꝭ ⁊ coꝛpoꝝ xp̄i euenerit: ⁊ i feſto ſci bertini abbis: et ſcē tecle vgis ⁊ ſcti romani epi et cōfeſſoꝛis i q̄bꝰ dr̄ nocturnꝰ. Oꝛo

COncede q̄s oīs deus: vt ad melioꝛē vitā ſcti felicꝭ martyꝛꝭ tui atq̄ pōtificis exēpla nos ꝓuocēt quatenus cuiꝰ ſolēnia celebꝛamꝰ: etiā actus imitemur. P. Ep'la. Teſtificoꝛ. In cōi. fo. iiii. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſcd'm oꝛdinem melchiſedech. ℣. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis. Allā. ℣. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſancto meo vnxi eum. Euāgeliū. Qui vos audit. In cōi fo. iiii. Offr. Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛo-

nasti eũ dñe ⁊ ɔstituisti eũ super
opa manuũ tuarũ dñe. Secreta.
HOstias tibi dñe beati felicis
martyris tui atq; põtificis
dicatas meritis benign⁹ assume
et ad perpetuũ nobis tribue p=
uenire subsidiũ Per. Cõio. Po=
suisti i capite ei⁹ coronã de lapide
TUa sctã su (ꝑcioso. Postcõ.
mẽtes dñe supplicit deꝑca
mur: vt bti felicis martyris tui/
atq; põtificis cui⁹ celebram⁹ solen
nitatẽ: sẽtiam⁹ ꝓtectionẽ. Per dñm.
¶ Sciẽdũ est ꝙ si aliquod festũ
triũ lec. vel oct. sñ regimie chori
ab octa. epyphanie vsq; ad. xl. et
ab octabis pasche vsq; ad primã
dñicã añ ascẽsionẽ dñi et rursum
ab inceptione **Deus omniũ.** vsq;
ad aduentũ dñi in sabbato ɔti=
gerit vel per toti⁹ anni spaciũ in
dñicis siue i ieiunijs q̃ttuor tp̃m
vel in vigilia eueñ: nichil fiat ad
missã de sãctis: nisi tm̃ mẽo: nisi
qñ dz missa de aliq̃ sancto vł oct.
in capitulo vnde aliquod ꝓpꝛiũ
habet: ⁊ tunc nõ dz ad missam de
die de eis mẽo. In sabbato eni so
let fieri totũ seruitiũ de sctã ma
ria. nisi fe. ix. lec. vel iij. cũ ꝓprijs
℟ vel lau. vel vigilia vel ieiunia
quattuor tp̃m vel oc. cũ regimie
chori ipedierit: tũc eni fiat i aliq̃
feria ipsi⁹ ebd̃. In dñicis autẽ dic
dz missa dñicalis cãtari nisi iterũ
festũ vel oc. cũ regimie cho. ipedi
ant: tñ si in ipa ebd̃: noua hystoꝛ.
inchoãda fuerit: festũ si sipler fu
erit differat: et missa de dñica dz
nisi sit fe. trãslatiõis scti edmũdi
epi vel sci barnabe apli vel petri
ad vincula: vel decollationis sci
iohis bap. vel aliqđ tale festũ. ix
lec. qđ i crastino nõ sequat aliud
festũ ix. lec. ⁊ si hystoria non fue
rit duratura nisi p vnã ebd̃. et in
ipa ebd̃. tot ferie nõ vacauerit in
qb⁹ possit hystoria ꝑcãtari festũ
differatur: ⁊ missa de dñ. dz In vi
gilia vero ⁊ quattuor tp̃ib⁹ semꝑ
dz missa de ieiunio cũ moderatio
ne tñ q̃ est supra in vigilia scti an
dree. Nõ si festum. ix. lcõnum ibi
eueñ. missa de festo post terciã dz
missa vero de ieiunio post sextã
vtraq; ad pricipale altare: ita tñ
ꝙ dyaconus et subdyaconus sit
albis cum amictibus induti abs
q; tunicis vel casulis ad illã mis
sam de ieiunio: vtãtur etiã cleri
ci i cho. cappis nigrꝭ: fiat prostra
tio post **Sctus** more solito ⁊ dñic
ꝑces feriales licz duplex festũ fu
erit ipo die Excipiũt tñ qdã festi
uitates triũ lec. scz sctõꝝ iohis et
pauli ypoliti sociorũq; eius: sãcti
bricij epi ⁊ vndecim miliũ virginũ
scdm ãtiquũ ordiale: q̃ si i sabbõ
contigerint missa de eis dz: ⁊ mis
sa de cõceptione btẽ marie in ali
qua feria ipi⁹ ebd̃. celebret Si ve
ro qdã istaꝝ festiuitatũ vt est sã=
ctoꝝ iohis et pauli: ypoliti et sci
bricij in dñica euenerit: missa de
fes. dz. et missa dñicalis i caplo ni
si forte vt su. dictũ est noua hyst.
in ipa ebd̃. inchoãda fuerit: tũc eni
missa de dñica dz ⁊ huiõi festa in
crastinũ differẽtur. ¶ Scti mau
ri abbatis et cõfessoris. Officiũ
IUstus vt palma flo
rebit: sicut cedꝰ liba
ni multiplicabit plã
tatus in domo dñi: in
atrijs dom⁹ dei nři. ps. Bonũ est
confiteri domino: et psallere no
mini tuo altissime. Oratio.
DEus qui eterne glorie par=
ticipẽ beatum maurũ leui=
tam atq; abbatem fieri ɔcessisti:

cõcede nobis ꝓpici⁹ ipſo intercedē
te aditū regni celeſtis cui⁹ ad vñ
viuēdū īfoꝛmamur exemplis. ꝑ
Epla. Juſt⁹ coꝛ ſuū. In cõi. fo. xi
Gr. Os iuſti meditabit̄ ſapien
tiā ꝛ līgua eius loq̄tur iudiciū. ℣
Lex dei ei⁹ in coꝛde ipſi⁹: ꝛ nõ ſup
plātabūtur greſſus ei⁹. Allā. ℣
Amauit eū dñs ꝛ oꝛnauit eū: ſto
la gloꝛie induit eum. Euāgeliū.
Nemo accendit. in cõi. fo. xi. Offꝫ.
Deſiderium anime eius tribui=
ſti ei dñe/ et voluntate labioꝛum
eius non fraudaſti eum poſuiſti
in capite eius coꝛonam de lapide
ꝓcioſo. Secreta.

Ecleſie tue dñe munera ꝓ=
piciatus ſanctifica ꝛ cõcede: vt ꝑ
hec veneranda cõmercia interce=
dēte beato mauro confeſſoꝛe tuo
atq; abbate pane celeſti refici me
reamur. ꝑ do. Coiō. Magna eſt
gloꝛia eius in ſalutari tuo gloꝛi
am ꝛ magnum decoꝛem impones
ſuper eum domīe. Poſtcomunio

Supplices te rogamus om=
nipotēs deus: vt intercedē
te beato mauro cõfeſſoꝛe tuo at=
q; abbate tua ī nobis dona multi
plices: ꝛ tēpoꝛa noſtra diſponas
Per dominum. ¶ Sancti mar=
celli [illegible] martyꝛis. Officium.

Statuit ei dñs teſtamē
tum pacis/ et principē
fecit eum: vt ſit illi ſa=
cerdotij dignitas in e=
ternum. ps. Miſericoꝛdias domi
ni: in eternum cantabo. Oratio.

Preces populi tui q̄s domi
ne clemēter exaudi: vt bea=
ti marcelli martyꝛis tui atq; põ=
tificis meritis adiuuemur cuius
paſſione letamur. Per do. Epla
Oīs pontifex. In cõi. fol. v. Gr.
Inueni dauid ſeruū meū oleo ſā
cto vnxi eū man⁹ enī mea auxilia
bit̄ ei ꝛ brachiū meū ꝯfoꝛtabit eū
℣. Nichil ꝓficiet inimicus in eo:
et fili⁹ iniq̄tatis nõ nocebit eum
Allā. ℣. Elegit te dñs in ſacerdo
tem magnū in ppl'o ſuo. Euāge.
Vigilate q2 neſcitis. in cõi. fo. xi
Offꝫ. Veritas mea ꝛ miſericoꝛ=
dia mea cum ipſo: ꝛ in noīe meo
exaltabitur coꝛnu eius. Secreta

VNde ſaluti munera obla
ta proficiāt: ſancti marcel
li martyꝛis tui atq; põtificis dñe q̄s
obtineat interceſſio ſalutaris. ꝑ
Coiō. Dñe quinq; talēta tradidiſti
michi: ecce alia quinq; ſuperlucratus
ſum: euge ſerue fidelis q2 in pau=
ca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te cõ
ſtituā intra ī gaudiū dñi tui. P⁹cõ

Preſta queſumus domine:
vt ſacramenti tui partici
patione vegetati ſcti quoq; mar=
celli martyꝛis tui atq; pontificis
precibus adiuuemur. ꝑ. ¶ Sci
ſulpicij epi ꝛ cõfeſſoꝛis. Officiū

Sacerdotes dei benedi
cite dñm: ſancti et hu
miles coꝛde laud̄ deū
ps. Benedicite omia
opera dñi domino: laudate ꝛ ſu=
perexaltate eum ī ſecula. Oratio

Da q̄s oīps de⁹: vt q̄ bti ſulpi=
cij ꝯfeſſoꝛis tui atq; põtificis
depoſitionē colim⁹: ei⁹ apud te in
terceſſionib⁹ adiuuemur. ꝑ. Epla
Juſtū deduxit. i cõi. fo. x. Gr. Ec
ce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis
placuit deo. ℣. Nõ eſt inuent⁹ ſimilis
illi q̄ cõſeruaret legē excelſi. Allā
℣. Poſui adiutoꝛiū ſup potentē
et exaltaui electum de plebe mea
Euāg. Homo quidā peregre. in cõi fo
xi. Offꝫ. Inueni dauid ſeruū me
um et in oleo ſancto vnxi eū: ma
nus enim mea auxiliabitur ei: et

brachiũ meũ cõfortabit eũ. Se.

SUpplicatiõib⁹ noſtris tibi domine grata pariter exiſtat oblatio quã p̄ ſcti ſulpicij cõfeſſoris tui atq̃ põtificis cõmemoratione deferim⁹: atq̃ ĩdulgẽtiam nobis ei⁹ ſuffragijs largiatur. P. Cõio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens quẽ cõſtituit dñs ſup familiã ſuam: vt det illis ĩ t͞pe tritici mẽſuram. Poſtcõio.

PReſtent nobis dñe tua ſctã p̄ſidiũ que ĩteruẽtiõib⁹ bti ſulpicij ꝯfeſſoris tui atq̃ põtificis ⁊ meritꝫ nos ab oĩb⁹ abſoluãt pctĩs. per.

Sctẽ p̄ſce ṽgis ⁊ martyris. of.

LOquebar de teſtimonijs tuis ĩ ꝯſpectu regũ ⁊ nõ cõfũdebar et meditabar ĩ mãdatꝫ tuis q̃ dilexi nimis. ps. Beati imaculati ĩ via: q̃ ãbulãt ĩ lege dñi. or.

DA queſum⁹ oĩps deus vt q̃ beate priſce ṽgis ⁊ martyris tue natalicia colim⁹ et ãnua ſolẽnitate letemur: et tãte fidei proficiamus exẽplo. Per. Ep̄la. Dñe deus me⁹. in cõi folio .xiij. Gr. Specie tua et pulchritudĩe tua intende proſpere procede et regna. V. Propter veritatem et manſuetudinem et iuſticiam et deducet te mirabiliť dextera tua Alleluya. verſus. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. Euange: Simile ẽ regnũ celorꝝ theſauro. ĩ cõi folio. xiiij. Offr. Filie regũ ĩ honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Secre.

MUnera noſtra queſumus domine gratanter aſſume: ⁊ per interuentionem beate priſce virginis tue et martyris: omnium noſtrum corda ad cultũ vere religionis conuerte. Per d. Cõio. Feci iudiciũ et iuſticiã dñe non calumnientur michi ſuperbi ad oĩa mãdata tua dirigebar oẽꝫ viam ĩiq̃tatꝫ odio habui. Poſtcõio.

ADiuuent nos dñe q̃s ⁊ hec myſteria ſancta que ſũpſimus et beate priſce virginis tue et martyris interceſſio veneranda. Per.

Si feſtũ alicuius ſãcti. ix. lectionum ab octaua epyphanie vſq̃ ad ſeptuageſimam et ab octauis paſche vſq̃ ad penthecoſtem: et a **Deus omnium.** vſq̃ ad aduentum dñi in dñica contigerit: fiat ſeruitiũ de ipſo ſancto: cetera notãtur in die ſcti andree.

Sancti vvlſtani epyſcopi et confeſſoris. Officium

STatuit ei domin⁹ teſtamẽtum pacis ⁊ principem fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. ps. Mĩas dñi in eternum cantabo. Oratio

SPiritũ in nobis dñe tue caritatis ĩfũde: vt ĩtercedẽte beato vvlſtano confeſſore tuo atq̃ põtifice tuã mereamur dulcedinꝫ in eterna felicitate guſtare. Per do. in vnitate eiuſdẽ. Epiſtola. Ecce ſacerdos magn⁹ q̃ in dieb⁹ in cõi fo. x. Gr. Dñe preueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. V. Vitã petijt et tribuiſti ei: longitudinem dierũ ĩ ſeculũ ſeculi. Allã. V. Inueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſctõ meo vnxi eũ. Sequẽtia de cõi fo. x. Euãgeliũ. Hõ qdã ꝑegre. ĩ cõi folio. xi. Offr. Veritas mea et mĩa mea cũ ipſo et in nomine meo exaltabiť cornu ei⁹. Secre.

Suſcipe q̄s dñe clemēter familie tue munus oblatū: ⁊ quod rea ſperare non audet conſciētia: intercedēte beato vvlſtano tua nobis largiatur īdulgentia. Per dñm. Cōio. Beat⁹ ſeru⁹ quē cū venerit dñs iuenerit vigilātē: amē dico vob; ſup oīa bona ſua conſtituet eum. Poſtcōio.

Salutaris tui dñe myſterio ſatiati: ſupplices imploramus clemētiā tuā: vt pro nobis eius nō deſit oratio cui⁹ nos donaſti gubernari patrocinio. per

¶ Sanctor̄ fabiani et ſebaſtiani martyrū. Ad miſſam. Officiū.

Intret ī cōſpectu tuo dñe gemit⁹ ꝯpeditorū: redde vicinis nr̄is ſeptuplū ī ſinu eor̄ vindica ſanguinē ſctōr̄ tuor̄ q̄ effuſ⁹ eſt. Ps. De⁹ venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerunt tēplum ſctū tuū poſuerūt hieruſalem in pomorum cuſtodiā. Or.

Deus q̄ beatos martyres tuos fabianū et ſebaſtianū virtute ꝯſtātie ī paſſiōe roboraſti: et eor̄ nobis imitatiōe tribue ꝓ amore tuo ꝓſpera mundi deſpicere ⁊ nulla ei⁹ aduerſa formidare. p. Epla. Sctī per fidē. in cōi fo. vi. Gr. Glorioſ⁹ de⁹ ī ſctis mirabilis ī maieſtate faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dñe glorificata ē ī virtute. dexa man⁹ tua cōfregit inimicū. Allā. ℣. Sctī tui dñe benedicēt te: gloriam regni tui dicēt. Si hoc feſtū ante .lxx. euenerit: dicit̄ ſequentia de cōi. Si vero infra. nō dicit̄ Alleluya nec ſeqn̄. ſed tꝛ. qd̄ in oīb⁹ feſtis ix. lec. obſeruetur vſq̄ ad paſſionem dñi. In feſtis vero ſine regimine chori nunq̄ dicit̄ tꝛ. ſed gꝛ. repetatur. In feſtis autē dupꝫ. tā īfra paſſionē q̄ extra: dicit̄ tꝛ. niſi in feſtis purifi. ⁊ annūcia. btē marie: et dedicationis. Tract⁹.

Qui ſemināt in lachrimis: ī gaudio metent. ℣. Eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſemina ſua. ℣. Veniētes aūt veniēt cū exultatione portātes manipulos ſuos. Euangelium. Deſcendens ieſ⁹ de monte. in cōi fo. viij. Offꝛ. Letamini in dño ⁊ exultate iuſti et gloriamini oēs recti corde. Secre.

Accepta ſit ī conſpectu tuo queſum⁹ dñe noſtre deuotionis oblatio: ⁊ eorū nobis fiat ſupplicatatiōe ſalutar; ꝓ quorū paſſione defertur. Per do. Cōio. Multitudo lāguentiū et q̄ vexabant̄ a ſpiritib⁹ īmundis veniebant ad eum: qꝛ virt⁹ de illo exibat et ſanabat omnes. Poſtcōio.

Sacramētorū tuorū domine benedictione ſatiati ⁊ beatorum martyrum tuorum fabiani et ſebaſtiani glorioſa confeſſione muniti te ſuppliciter exoramus: vt per hec eadem a cunctis viciis emundemur. Per dominū

¶ Sancte agnetis virginis et martyris. Ad miſſam. Officium.

Me expectauerūt peccatores vt pderēt me: teſtimonia tua dñe; ītellexi: oīs ꝯſūmatiōis vidi finē latū mādatū tuū nimis. Ps. Beati īmaculati in via: q̄ ambulant in lege domini. Oratio.

Omnipotēs ſēpiterne deus qui īfirma mūdi eligis: vt fortia queq̄ cōfūdas: cōcede propicius vt qui beate agnetis martyris tue ſolēnia colimus ei⁹ apud te patrocinia ſentiamus. Per do. Epla. Confitebor. in cōi fo. xiij

Gr. Diffuſa eſt gr̄a ī labiis tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ineternuz v. Propter veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā⁊ deducet te mirabiliter dextra tua Allā. v. Ueni electa mea⁊ ponā te ī thronū meū: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā Seq̄. Ext temꝰ .i.ai.fo.xiiij. Si īfra.lxx. Tr.

Diffuſa ē gr̄a ī labiis tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ietnū v Specie tua ⁊ pulchritudīe tua intēde ꝓſpere ꝓcede et regna. vꝰ Propter veritatē ⁊ māſuetudinē et iuſticiā ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. v. Audi filia ⁊ vide⁊ īclia aurē tuā qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. Euā. Siīe ē regnū celoꝝ the. in cōi. fo. xiiij. Offr. Offerēt regi virgines poſt eā ꝓxime eius offerētur tibi ī leticia⁊ exultatione adducēt ī tēplū regi dn̄o. Sec.

Suſcipe q̄s dn̄e ſacrificiū cuius te voluiſti dignāter immolatiōe placari: ⁊ p̄ſta / vt īntercedēte btā agnete virgine tua et martyre huiꝰ operatiōe mūdati: bn̄placitū tibi noſtre mētis ſeruitiū offeramꝰ. Per dn̄. Cōio. Quinq3 prudētes virgines acceperūt oleum ī vaſis ſuis cū lampadibꝰ media aūt nocte clamor factꝰ ē: ecce ſpōſꝰ venit exite obuiā xp̄o dn̄o.

Diuino refecti libā (poſtcōmine q̄s dn̄e deꝰ nr̄: vt īntercedēte btā agnete virgine tua et martyre: p̄ſītis nobis vite ſubſidium / et eterne tribuas reperire leticiam. Per dominum noſtruz

C Scī vincētij martyris. Offm.

Letabit iuſtus in dn̄o et ſperabit in eo ⁊ laudabunt oēs recti corde ps. Exaudi deꝰ orōnē meā cuz deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Oratio.

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibꝰ noſtris: vt q̄ ex iniquitate nr̄a reos nos eſſe cognoſcimꝰ bt̄i vicētij martyris tui interceſſiōe liberemur. Per. Ep̄la. Beatꝰ vir q̄ ī ſapiētia. in cōi. fo. iii. Gr. Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. v. Deſideriū aīme eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū. Allā. v. Letabit iuſtꝰ ī dn̄o ⁊ ſpabit ī eo: ⁊ laudabūtur oēs recti corde. Seq̄ē.

Stola iocūditatis allā. Induit hodie dn̄s militē ſuum vicentiū Solito plaudat alacriꝰ cōcio leta fideliū. Hodie martyr inſignis hoſtiā deo placentē obtulit Hodie tormentū ignis grauiter examinatꝰ pertulit. Alatus ad certamen monitu beati ſenis Grauiſſimis non refugit exhibere mēbra penis. Ante ducē accerſitur et de fide cōuenit cōmunis eccleſie. Sed nō cedit blādimentis emollitus: aut tormētis eius pertinacie. Illudit dacianꝰ dum ſuſtinet martyr ſanꝰ penaruz anguſtias. Dat miſter caritatis hoſtibus exuperat⁊ gratiaꝝ copias Furit igit̄ p̄fectꝰ ꝑparatur ardēs lectus inſultantis viſcera crates urit aſpera Sudat martyr ī agone ſpe mercedis ⁊ corone que datur fidelibus pro xp̄o certantibꝰ De cuius militia celi gaudet curia. Qꝛ vicit hodie miniſtros nequitie. Ut hūc ergo per patronū ꝯſequamur vite donū. In illiꝰ die feſto chorꝰ noſter letus eſto Iocūdum in eccleſia. Decantans allā Si infra.lxx. euenerit tractus

Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei ⁊ volūtate labiorum eiꝰ nō fraudaſti eū. v Qm̄ p̄uenisti eū ī bn̄dictiōe dulcedinis. v. Poſuiſti ſup caput ei⁹ coꝛonā de lapide ꝓcioſo. Euāg. Niſi gnū. i cōi. fo. iiij Offr. Glīa honoꝛe coꝛonaſti eū ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū dñe Or.

GLoꝛioſi martyris tui vīcētij dñe q̄s itercedētiē hoſtiā quā offerim⁹/tibi placitā efficeꝫ acceptā. P. Cōio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetip̄m ꝛ tollat crucē ſuā ꝛ ſeq̄t me P⁹cō

BEati vīcētij martyꝛ tui dñe ſuffragijs exoꝛat⁹ ꝑcepti ſacramēti nos q̄s virtute defēde. P dn̄. ¶ In ꝯuerſiōe ſancti pauli apoſtoli. Officium.

LEtemur oēs i dño hodiernū diē ſolēnē celebꝛantes in quo beatus paul⁹ ꝯuerſione ſuā pꝛeſentē mūdū decoꝛauit. V⁹ De illuſtratiōe ſctē ꝑdicatiōis ꝛ de ꝯuerſione beati pauli. Oro.

DEus qui vniuerſū mundū beati pauli apli tui pꝛedicatione docuiſti: da nobis q̄s: vt qui eius hodie conuerſionē colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dñm. Memoꝛia de ſancto pꝛelecto martyꝛe. Oꝛatio

SAncti pꝛelecti martyꝛis tui nos q̄s dñe interuētio glorioſa cōmēdet: vt qđ noſtris actibus non meremur: eius pꝛecib⁹ aſſequamur. Per dominū nrm.

Lectio actuum apoſtoloꝛum ix. c

IN diebus illis: Saulus adhuc ſpirās minarū et cedis in diſcipulos dñi: acceſſit ad pꝛincipē ſacerdotū ꝛ petijt ab eo epyſtolas i damaſcū ad ſynagogas vt ſi quos inueniret hui⁹ vie viros ac mulieres vinctos perduceret hierlm. Et cū iter faceret: cōtigit vt appꝛopinquaret damaſco Et ſubito circumfulſit eum lux de celo: ꝛ cadens in terram audiuit vocem dicentem ſibi. Saule ſaule: quid me perſequeris? Qui dixit. Quis es dñe? Et ille Ego ſū ieſus: quē tu perſequeris. Durū eſt tibi: cōtra ſtimulū calcitrare. Et tremens ac ſtupēs: dixit Dñe quid me vis facere? Et dñs ad illum Surge ꝛ ingredere ciuitatē: et dicetur tibi qđ te opoꝛteat facere. Viri autē illi qui comitabātur cum eo ſtabant ſtupefacti: audientes quidē vocē/neminē autē videntes. Surrexit autem ſaul⁹ de terra: apertiſq; oculis nichil videbat. Ad man⁹ autem illum trahentes: introduxerunt damaſcū Et erat ibi tribus diebus non videns: et non manducauit neq; bibit. Erat autem q̄dam diſcipul⁹ damaſci: nomine ananias. Et dixit ad illum in viſu dñs. Anania. At ille ait. Ecce ego dñe. Et dominus ad eum. Surge ꝛ vade in vicum qui vocatur rectus: ꝛ quere i domo iude ſaulum nomīe tharſēſem/ecce enī oꝛat. Et vidit viruꝫ ananiā noīe introeuntē et īponētem ſibi man⁹: vt viſum recipiat Reſpōdit autē ananias Dñe audiui a multis de viro hoc quanta mala fecerit ſāctis tuis in hieruſalē: et hic habet poteſtatē a pꝛincipibus ſacerdotū alligandi oēs qui inuocāt nomen tuum. Dixit autē ad eum dñs. Vade/quoniaꝫ vas electionis michi eſt iſte: vt poꝛtet nomen meū coꝛā gentib⁹ et regib⁹ et filijs iſrael. Ego eniꝫ oſtendā illi: quāta opoꝛteat eum pꝛo noīe meo pati. Et abijt ananias et introiuit in domū: et imponens ei man⁹ dixit. Saule frater/dñs miſit me ieſus qui apparuit tibi in via qua veniebas: vt videas et ipleaꝛis ſpūalib. Et cōfeſti ceciderūt ab oculis eiꝰ tanq̄ ſquame: ⁊ viſū recepit. Et ſurgēs baptizatꝰ eſt. Et cū accepiſſet cibū ꝯfoꝛtatꝰ eſt. Fuit aūt cū diſcipulꝭ q̄ erāt damaſci ꝑ dies aliq̄t. Et cōtinuo igreſſꝰ paulꝰ i ſynagogas p̄dicabat ieſū qm̄ hic ē filius dei. Stupebāt aūt oēs qui eū audiebāt: ⁊ dicebāt. Nōne hic eſt q̄ expugnabat i hierl'm eos q̄ inuocabant nomē iſtud? Et huc ad hoc venit: vt victos illos duceret ad p̄ncipes ſacerdotū. Saulus aūt multo magꝭ ꝯualeſcebat et confundebat iudeos q̄ habitabāt damaſci Affirmās qm̄ hic eſt xp̄s. Gr̄. Qui opatꝰ eſt petro i apoſtolatū opatꝰ eſt et michi iter gētes ⁊ cognouerūt grāz dei q̄ data ē michi. V. Grā dei i me vacua nō fuit ſed grā eiꝰ ſēp in me manet. Allā. V. Magnꝰ ſctūs paulꝰ vas electiōis vere digne eſt gloꝛificādꝰ. Seq̄.

Solennitas ſcti pauli deuote eſt recolenda. Quā dn̄s tanta ditauit grā. Ut doctoꝛ gētiū ab oī voce ecclesia. Agnꝰ de lupo de ꝑſecutoꝛe euāgeliſta Mutata ſunt opa mutatur ⁊ onoma paulꝰ noīatur: q̄ ſaulꝰ ante dictꝰ fuerat. Inſtigatus furia dirū virꝰ efflabat ſtrage ſeuiſſima mēbꝛa xp̄i ſeuiens toꝛquebat. Lux ethera quē circūfulgēs viſu p̄uat. Spūalē ſed et iſtuitū donat. Colaphizat eū ne ſupbiat. Sternit eū ſed ruētē releuat. Deiectū icrepat Increpās emēdat Fidei doctrinā ꝯmēdat Defēſoꝛē eccl'ie oꝛdinat Impugnatoꝛ q̄ priꝰ extiterat. Secreta myſtica Credenti reuelat Que hoī loq̄ nō licebat. Priꝰ ſynagoga quē educauerat. Poſtmoduꝫ letat mat eccl'ia: Myſteria Que nouerat. Per totū iens oꝛbē p̄dicat Venit romā deū vnū annūciat. Nero reſiſtit q̄ colebat ydola Moꝛte dira. Illū necat. Mūdo exēptū mittit ad aſtra. Quo nos deꝰ miſerādo ꝑducat. Adiutos p̄ce pauli ſctā. Allā. Uel tractꝰ.

Tu es vas electiōs ſctē paule apl'e vere digne es gloꝛificādꝰ. V. Predicatoꝛ veritatis et doctoꝛ gētiū i veritate ꝑ te oēs gētes cognouerūt grām dei. V. Intercede ꝓ nobꝭ ad deū q̄ te elegit.

In illo tp̄e: S. matheū. xix. Dixit ſymō petrus ad ieſū Ecce nos reliq̄mꝰ oia: ⁊ ſecuti ſumus te. Quid ergo erit nobꝭ? Ieſus aūt dixit illis. Amē dico vobis: vos q̄ ſecuti eſtis me/ in regeneratiōe cū ſederit filiꝰ hoīs i ſede maieſtatꝭ ſue: ſedebitis et vos ſup ſedes duodeci/ iudicātes duodeci tribꝰ iſrl'. Et oīs q̄ reliq̄rit domū vel fratres/ aut ſoroꝛes/ aut patrē/ aut matrē/ aut vxorē/ aut filios/ aut agros/ ꝓpter nomē meū cētuplū accipiet/ ⁊ vitā eternaꝫ poſſidebit. Credo. Offē. Michi autē nimis honorificati ſūt amici tui deꝰ nimis confoꝛtatus eſt p̄ncipatꝰ eoꝝ. Secreta.

Beati pauli apl'i tui p̄cibus q̄s dn̄e plebꝭ tue dona ſctīfica vt q̄ tibi grata tuo ſūt iſtituto grati oꝛa fiāt eius pꝛocinio ſupplicātis. p. Al' ſc. de ſancto p̄iecto.

Suſcipe dn̄e ꝓpiciꝰ oꝛōnem nr̄am cū oblatiōibꝰ hoſtiaꝝ ſupipoſitiꝫ: ⁊ vti p̄iecti martyꝛis tui dep̄catiōe pietati tue ꝑfice benignꝰ acceptas. p. Pla. Et te do. Co. Amē dico vobꝭ ꝙ vos q̄ reliq̄ſtis oia ⁊ ſecuti eſtiꝫ me cētuplū accipietiꝫ ⁊ vitā eternā poſſidebitiꝫ. Poſt

SAlutari refecti myſterio q̄s omp̄s deus: vt q̄ hunc diem in beati pauli apl'i tui cōuerſione honorabilez haberi voluiſti nos quoqꝫ conuerſos a vicys / i tua ſemꝑ facias ſeruitute gratulari. P. Alia poſtcō de ſcō ꝑiecto

DA nobis q̄s dñe de⁹ noſter: vt ſicut beati preiecti martyris tui ſolēnitate preſenti gratulamur myſterio: ita perpetuo letemur aſpectu. Per dominum.

¶ Sancti iuliani epi. Officium.

STatuit ei dominus teſtamentum pacis et principem fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. ps. Miſericordias dñi: i etnū cātabo. Or.

DEus qui eccleſie tue beatū iulianū mirabilē tribuiſti doctorē: cōcede ꝓpici⁹ / vt hūc apud te piū ſēper mereamur habere itercesſorē. P. Ep'la. Dedit dñs i cōi. fo. x. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ i dieb⁹ ſuis placuit deo. V. Nō eſt iuēt⁹ ſil'is illi q̄ cōſeruaret legē excelſi. All'a. V⁹. Amauit eū dñs ⁊ ornauit eū ſtola glie induit eū. Euāg. Vigilate q2 ne. i cōi. fo. xi. Offꝫ. Inueni dd̄ ſeruuz meū ⁊ ī oleo ſcō meo vnxi eū manus ei mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. Secreta

REſpice q̄s dñe ſuꝑ hec q̄ tibi offerim⁹: ⁊ bti pōtificꝫ iuliani meritis / ab oib⁹ nos exue pctis. P. Cōio. Btūs ſeru⁹ quem cū venerit dñs iuenerit vigilātē amē dico vobis ſuꝑ omia bona ſua cōſtituet eū. Poſtcōmunio.

DIuinis dñe repleti ſacramentis ſupplices deprecamur vt bti pōtificꝫ iuliani meritis nos dignos facias celeſtib⁹ iſtitutꝫ. P.

¶ Scē agnetis ſcđo. Offi.

VUltū tuū deprecabunt oēs diuites plebꝫ adducētur regi virgīes poſt eā proxime ei⁹ afferētur tibi ī leticia et exultatiōe. ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio.

DEus q̄ nos ānua btē agnetis martyꝛꝫ tue ſolēnitate letificas: da vt quā veneramur officio etiā pie ꝯuerſationis ſequamur exemplo. P. Ep'la. Qui gloriat. i cōi. fo. xv. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudīe tua: itēde proſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Propt̄ veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā et deducet te mirabilit̄ dext'a tua All'a. V⁹. Hec ē virgo ſapiēs quā dñs vigilātē iuenit. ¶ Si hoc feſtū vl' aliqđ aliud feſtū. iij. k. ifra lxx. vſqꝫ ad caput ieiunij eue. nō đr All'a. poſt ep'laz / nec tract⁹ ſed gr. cū ſuo V. tm̄. Euāg. Simile eſt reg. ce. decē. i cōi. fo. xv. Offꝫ. Offerētur regi vgines poſt eā proxime ei⁹ offerent tibi. Secreta.

GRata tibi ſit q̄s dñe munera: qb⁹ ſcē agnetꝫ virginis tue ⁊ martyꝛꝫ magnifica ſolēnitas recēſet. P. Cōio. Simile ē regnū celoꝝ hoi negociatori q̄rēti bonas margaritas: iuēta vna ꝓcioſa margarita dedit oia ſua ⁊ comparauit eam. Poſtcōmunio.

SUmpta dñe q̄s ſcā myſteria nos iteri⁹ exteriuſqꝫ cōſeruēt: ⁊ itercedente btā agnete martyre tua ꝑpetē nobꝫ ꝯferāt clemētiā etnā. P.

¶ Scē batildꝫ regine. Offm̄.

DIlexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie p̄ ꝯ fortibus tuis. Ps. Eructauit cor meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gl'ia patri. Oratio

Beate batildis natalicia venerāda dñe q̄s eccl'ia tua deuota ſuſcipiat: ⁊ fiat magne glorificationis amore deuotior: et tāte fidei pficiat exēplo. P. Ep'la Sapia vincit. in cōi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. ℣. Propterea vnxit te de° de° tuus oleo leticie. Allā. ℣ Diffuſa eſt gr̄a i labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te de° i eternū. Euāg. Simile eſt regnum celoꝝ theſauro. in cōi fo. xv. Offer. Offerent regi virgines poſt eā ꝓxime ei° offerent tibi i leticia et exultatiōe adducent in templū regi domino. Secreta

Ut hec munera dñe tibi accepta ſint ſctē batildis obtineāt merita: que ſeipſā tibi hoſtiā viuā: ſctā et beneplacentē exhibuit. Per. Cōio. Diffuſa eſt gratia i labijs tuis ꝓpterea bñdixit te de° i eternum. Poſtcōio

Refecti alimonia celeſti omnipotēs pr̄ q̄s pietatē tuam: vt intercesſiōe ſctē batildis mie tue gratiā conſequi mereamur. Per

¶ Sc̄te brigide virginis. Offm Vultū tuū folio precedēti. Or.

Sancte brigide virginis tue q̄s precatio tibi grata nos adiuuet: et tuā nobis indulgētiā poſcere nō deſiſtat. Per d. Ep'la Qui gloriatur. in cōi fo. xv. Gr. Diffuſa eſt gr̄a i labijs tuis propterea benedixit te de° i eternū. ℣. Propt̄ veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextra tua. Allā. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua intēde proſpere ꝓcede ⁊ regna. Euā. Simile eſt re. ce. de. i cōi fo. xv. Offer. Offerent regi vgīes poſt eā ꝓxime ei° offerent tibi. Se.

Sacrificijs dñe placat° oblatis intercedente btā brigida virgine tua opē tuā nobis q̄s nr̄is tpib° clemēter ipēde. P. Cōio. Quinq̄ prudētes vgīes acceperūt oleū i vaſis ſuis cū lāpadib° media aūt nocte clamor factus ē ecce ſpōſ° venit exite obuiam chriſto dño. Poſtcōio.

Beate brigide virginis tue precibus fidelibus tuis dñe ſūpta munera ſuffragent: ⁊ que tibi placuit nobis imploret auxiliū. Per. d. ¶ In purificatiōe btē marie virginis cātata hora ſexta fiat bñdictio lūis ſolēniter a pōtifice vel a ſacerdote cappa ſerica induto cū alijs indumētis ſacerdotalib° ſup ſupremū gradū altaris cōuerſo ad auſtralem ſic incipiente. Dominus vobiſcum Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Or.

Benedic ✠ dñe ieſu xp̄e hāc creaturā cere ſupplicātib° nobis ⁊ infūde ei per virtutē ſctē crucis bñdictionē celeſtē: vt qui eā ad repellēdas tenebras humano vſui tribuiſti: talē ſignaculo ſancte crucis tue fortitudinem ⁊ bñdictionē accipiat vt q̄buſcūq̄ locis accēſa ſiue appoſita fuerit diſcedat dyabol° ⁊ contremiſcat ⁊ fugiat pallid° cū oib° miniſtris ſuis de habitatiōib° illis nec preſumat ampli° inquietare ſeruientes tibi. Qui cū deo pr̄e ⁊ ſpū ſctō viuis ⁊ re. de. Per oia ſcl'a ſeculoꝝ Amē. Et dr̄ oēs orōnes cum. Oremus ſub eodē tono. Nō dicit. Dñs vobiſcū. niſi añ p̄mā orōnē tātū

Domine ſcte pater oīps eterne deus: qui oia ex nichilo creaſti: et iuſſu tuo p opera apum hūc liquorē ad pfectionē cereorum peruenire feciſti: ⁊ qui hodierna die petitionem iuſti ſimeonis impleſti: te humiliter deprecamur: vt has cãdelas ad vſꝰ hoim̄ et ſanitatẽ corporũ ⁊ aiaꝝ preparatas ſiue in terra ſiue in aquis per inuocationem ſctĩ nominis tui et per interceſſionẽ ſctẽ marie ſemꝑ virginis cuiꝰ hodie feſta deuote celebrãtur: ⁊ per preces oĩm ſctoꝝ tuoꝝ bene✠dicere et ſãcti✠ficare digneris: vt huius plebꝫ tue que illas honorifice in manibus portare deſiderat teq; laudãdo exultare exaudias voces de celo ſancto tuo et de ſede maieſtatis tue: et ꝓpicius ſis omnibꝰ clamãtibus ad te: quos redemiſti precioſo ſãguine filij tui. Qui tecum et ſpiritu ſancto viuit et gloriatur deus Per oĩa ſecula ſeculoꝝ. Amẽ. Oremꝰ. Oꝛ.

Omñps ſẽpiterne deꝰ qui hodierna die vnigenitũ tuũ vlnis ſancti ſymeonis ĩ tẽplo ſãcto tuo ſuſcipiẽdũ preſentari voluiſti tuam ſupplices deꝑcamur clemẽtiam: vt hos cereos quos nos famuli tui ĩ tui noĩs magnificentia ſuſcipiẽtes geſtare cupimus luce accenſoꝫ bene✠dicere et ſancti✠ficare atq; lumine ſuperne benedictionis accẽdere digneris: quatenꝰ eos tibi dño deo noſtro offerendo digni et ſancto igne dulciſſime tue claritatꝭ ſuccenſi: in tẽplo ſancto gl'ie tue repreſẽtari mereamur. Per eũdẽ dñm noſtrũ ieſũ xp̄m filiũ tuũ q tecũ viuit et regnat ĩ vnitate ſpiritus ſãcti deus. Per oĩa ſcl'a ſeculoꝝ. Amẽ. Dñs vobiſcum. Et cũ ſpũ tuo. Surſũ corda. Habemus ad dñm. Gr̃as agamꝰ dño deo noſtro. Dignum et iuſtũ eſt.

Vere dignũ ⁊ iuſtum eſt equũ ⁊ ſalutare: nos tibi ſemper ⁊ vbiq; gr̃as agere: dñe ſctẽ pater oĩps eterne deus. Fõs ⁊ origo totiꝰ luis: q mũdũ illuſtraſti lumine tue claritatꝭ: mittẽdo nobis vnigenitũ tuũ ꝑ vterũ intemerate virginis. Et quẽ lõge ante ꝓmiſiſti ꝓphetaꝝ oraculis ⁊ tꝑibꝰ nouiſſimis miſiſti lucẽ ꝓplis ſedẽtibus ĩ tenebris. Te ergo dñe deprecamur: vt has candelas noĩ tuo ꝑparatas tua bñdictione digneris benedi✠cere: q nos tranſtuliſti a poteſtate tenebraꝝ ĩ lucem dilecti filij tui ⁊ regnũ. Per quẽ exortũ eſt in tenebris lumẽ rectis corde ⁊ gaudiũ ſalutꝭ eterne Et qui iuſti ſymeonis ĩpleſti expectationẽ: vt nõ priꝰ videret mortẽ ꝙ eiuſdẽ xp̄i filij tui viſibilẽ incarnationẽ totiꝰ mũdi lumen et ſalutẽ: nos lumĩe tue claritatis ſic repleas vt oẽs ĩfidelitatis tenebras a nobis repellas Et ſicut ſeruũ tuũ hodie dimiſiſti ĩ pace: ſic nos in pace eccleſie tue ſãcte digneris gubernare: vt portũ quietis eterne valeamus intrare. Quatenꝰ radijs vere lucis perfuſi ibi ĩ die examinis lecti cum hymnidicis angeloꝝ choris valeamus videre faciẽ indefeſſi ſolis. Hic mutet vocẽ ſuã quaſi legendo. Qui tecum viuit et regnat ĩ vnitate ſpũs ſcti deꝰ Per oĩa ſcl'a ſcloꝝ. Reſpõdet. Amen

Hic aſꝑgant candele aq̃ bñdicta et thurificent̃. Deinde ſequatur Dñs vobiſcũ. Oremus. oratio.

Domine ſãcte pater oĩps lumen indeficiẽs qui es cõditor oĩm luminũ: bñ✠dic hoc lumen tuis fidelibꝰ in honorẽ noĩs tui portandũ quatenꝰ a te ſãcti ficati atq; bñdicti luminis tue claritatis accēdamus ⁊ illuminemur et ꝓpicius concedere digneris vt veluti eodē igne quodā illuminasti moysē famulū tuū: ita illumines corda nr̄a ⁊ sensus nr̄os q̄ten⁹ ad visionē eterne claritatis ꝑuenire mereamur. Per xp̄m dn̄m nostrum. Amen. Oremus. Oratio.

OMnipotens sēpiterne de⁹ qui vnigenitū tuū ante tp̄a de te genitū: sed tp̄aliter de maria virgīe incarnatū: lumen verū et indeficiens ad repellēdas hūani generis tenebras: et ad incendēdū lumen fidei et veritatis misisti in mūdum: cōcede ꝓpicius vt sicut exterius corꝑali ita etiā interi⁹ luce spūali radiari mereamur. Per eundē. Peracta candelarū bñdictione distribuantur: ⁊ interim cantetur. an. Lumē ad reuelationē. ps. Nūc dimittis. totus ps. dr̄ cū Gl'ia patri et post vnūquēq; versū repetatur an. Ad missam. Officiū

SUscepimus deus m̄iam tuam in medio tēpli tui scd̄m nomē tuū de⁹ ita ⁊ laus tua in fines terre iusticia plena est dextra tua. ps. Magnus dominus et laudabilis nimis: ī ciuitate dei nostri in monte sancto eius. Oratio.

OMnipotens sēpiterne de⁹ maiestatē tuā supplices exoram⁹ vt sicut vnigenit⁹ filius tu⁹ hodierna die cū nr̄e carnis substātia in tēplo est p̄sētat⁹: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ p̄sentari. Per eūd. Lcō malachie ꝓphete. iij. c

HEc dicit dn̄s de⁹: Ecce ego mitto angelū meū ⁊ p̄parabit viā ante faciē meā. Et statim veniet ad tēplū sc̄m suū dn̄ator quē vos q̄ritis ⁊ angel⁹ testamēti quē vos vultis. Ecce enī venit dicit dn̄s exercituū. Et q̄s poterit cogitare diē aduēt⁹ ei⁹? Et q̄s stabit ad vidēdū eū? Ipse enī q̄si ignis cōflās ⁊ q̄si herba fullonū. Et sedebit cōflās ⁊ emūdās argētū: et purgabit filios leui. Et cōflabit eos q̄si aurū ⁊ q̄si argētū: ⁊ erūt dn̄o offerētes sacrificia ī iusticia. Et placebit dn̄o sacrificiū iuda ⁊ hierl'm: sicut dies seculi ⁊ sicut āni antiq̄. Dicit dn̄s oīps. Gr. Suscepim⁹ de⁹ m̄iam tuā in medio tēpli tui ſm nomē tuū dn̄e: ita ⁊ laus tua ī fines terre. v. Sicut audiuim⁹ ita ⁊ vidim⁹ ī ciuitate dei nr̄i ī mōte sc̄o ei⁹. Allā. v. Adorabo ad templū sc̄m tuū ⁊ cōfitebor noi tuo

¶ Hac die dicit̄ seq̄ntia licz īfra lxx. hoc festū cōtigerit. Seq̄ntia.

HAc clara die turma festiua dat preconia. Mariam concrepando simphonia nectarea. Mundi dn̄a q̄ es sola castissima virginum regina. Salutis causa vite porta atq; celi referta gr̄a. Nā ad illā sunt nūcia olim facta angelica. Aue maria gr̄a dei plēa ꝑ scl'a. versus p̄ce. dr̄ hac die tm̄. Mulierum pia agmina intra sē per benedicta. Virgo et grauida mat intacta ꝑle gl'iosa. Cui cōtra maria hec reddit famina. In me quomō tua fiēt nūcia. Viri noui nullā certe copulā. Et q̄ atq; nata sū īcorrupta. Diua missus ita reddit affata. Flatu sacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per exordia. Intra tui vteri claustra portas qui gubernat eterna. Omnia qui dat tēpora pacifica. Tunc sacerdos ⁊ eius ministri in sedibus iuxta altare priuatim dicant Tractus

Nunc dimittꝫ ſeruū tuū dñe ſcd̄m verbū tuū in pace. ℣. Qꝛ viderūt oculi mei ſalutare tuū ℣. Qđ paraſti āte faciē oīz ppl'orū. ℣. Lumē ad reuelationē gentium: et gloriam plebis tue iſrael

Secundum lucam ij. capitulo

In illo tēpore: Poſtꝙ̄ īpleti ſūt dies purgatiōis marie ſcd̄m legem moyſi: tulerūt ieſuz in hieruſalē vt ſiſterent euz dño: ſicut ſcriptū eſt i lege dñi. Quia omne maſculinū adaperiēs vuluā: ſanctū dño vocabitur. Et vt darent hoſtiā ſcd̄m quod dictum eſt in lege dñi: par turturuz aut duos pullos colūbaꝝ. Et ecce hō erat in hieruſalem cui nomen ſymeon: ⁊ homo iſte iuſtus et timoratus expectās ꝯſolationē iſrael Et ſpūs ſanctus erat in eo Et reſponſum acceperat a ſpiritu ſācto nō viſurum ſe mortē niſi priꝰ videret xp̄m dñi Et venit in ſpū in templū. Et cū inducerēt puerꝫ ieſum parentes eius vt facerent ſcd̄m conſuetudinem legis ꝓ eo: ⁊ ipſe accepit eum in vlnas ſuas et benedixit deum et dixit Nunc dimittis ſeruum tuum dñe: ſcd̄z verbum tuum in pace Quia viderūt ocl'i mei ſalutare tuū: qđ paraſti ante faciē oīm populorum Lumen ad reuelationē gentium et gloriā plebis tue iſrael. Credo

Offꝫ. Diffuſa ē gr̄a i labijs tuis propterea bñdixit te deꝰ ineternum ⁊ in ſeculū ſeculi. Secreta.

Preſta q̄s oīp̄s deus vt ſicut hodiernadie munera veneranda filij tui oblatione cōſecrātur: ſic ipſius glorioſe genitricꝭ precibꝰ ſempiterni luminis nobꝭ claritas conferatur. Per eūdem

Prefatio. Quia per incarnati.

Cōio. Reſpōſum accepit ſymeō a ſpū ſancto nō viſurū ſe mortez niſi videret chriſtū dñi. Poſt co.

Queſumus dñe deus noſter vt ſacroſctā myſteria que ꝓ reparationis noſtre munimie cōtuliſti: intercedēte btā ſemper virgine mariaꝫ preſēs nobis remediū eſſe facias et futurū. Per

¶ Scti blaſij epi ⁊ martyris. offi

Sacerdotes dei bñdicite dñm ſci ⁊ humiles corde laudate deū. Ps Benedicite oīa opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Or

Beatꝰ martyr tuus blaſius dñe nobis mīe tue iploret auxilium: vt cuiꝰ feſta celebramꝰ/eiꝰ apud te ptocinia ſētiamꝰ. Per. Epl'a Ois pōtifex i cōi. fo. v. Gr. Dñe preueniſti eū in bñdictiōibꝰ dulcedinis poſuiſti i capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. ℣ Uitā petiit ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ i ſclm ſcli. Allā. ℣. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. Euāg Nichil opertū. i cōi fo. v

Offꝫ. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eū et cōſtituiſti eū ſuꝑ opera manuum tuarum domine. Secreta

Maieſtati tue domine hoſtiarum oblatiōes offerimus precantes: vt interceſſione beati blaſij martyris tui atq̄ pōtificis fiant accepte/ in quo filij tui dñi noſtri ieſu xp̄i dilectio flagrauit Qui te. Cōio Poſuiſti dñe in capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo.

Myſteria q̄s dñe que. Poſtcō in ſancti blaſij martyris tui atq̄ pōtificis ꝯmemoratione ſūpſimus nos tueant: cuius hodie deuotis officijs recolimꝰ paſſionem. Per dominum noſtrum.

¶ Scte agathe virginis. Offīm.

Gaudeamꝰ oēs in dño diē feſtum celebrātes ſub honoꝛe agathe martyꝛis de cuiꝰ paſſione gaudēt angeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps. Eructauit coꝛ meū ỽbū bonū: dico ego opa mea regi

Or.

Deus q̄ inter cetera potentie tue miracula etiā in ſexu fragili victoꝛiā martyꝛii cōtuliſti: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt q̄ btē agathe ỽgīs ⁊ martyꝛis tue natalicia colimꝰ: ꝑ eiꝰ ad te exēpla gradiamur. P. Epl'a Cōfitebor tibi. in cōi fo. xiiij. Gr. Adiuuabit eā deꝰ vultu ſuo deꝰ ī medio eiꝰ nō cōmouebitur. V. Fluminis īpetus letificat ciuitatē dei ſāctificauit tabernaculū ſuū altiſſimꝰ. Allā. V. Emuloꝛ eī vos dei emulatiōe deſpōdi enī vos vni viro virginem caſtam exhibere xp̄o. Seq. Exultemꝰ. vel tractꝰ. Diffuſa ē. Euā. Simile ē regnū ce. theſau. q̄re oīa in cōi fo. xiiij. Offr. Offerent regi virgīes poſt eā ꝓxime eiꝰ offerētur tibi ī leticia ⁊ exultatiōe adducēt ī tēpliū regi dño.

Sec.

In cōmemoꝛatiōe btē agathe virginis tue et martyꝛis altaria tua dñe myſticis muneribꝰ cumulamꝰ maieſtatē tuā ſuppliciter depꝛecātes: vt ipſius adiuuātibꝰ meritis cūctis mereamur carere cōtagiis. P. Co. Qui me dignatꝰ eſt ab oī plaga curare: ⁊ mamillā meam meo pectoꝛi reſtituere ipm īuoco deū viuū.

Poſtcōio.

Celeſti refectā myſterio tuere q̄s dñe familiā tuā vt intercedente btā agatha virgine tua ⁊ martyꝛe: ſalutis eterne remedia q̄ te aſpirāte req̄rimꝰ te largiēte ꝯſequamur. P.

¶ Sctoꝝ vedaſti ⁊ amādi epoꝝ.

Of.

Sacerdotes eiꝰ induant ſalutari: et ſcti eiꝰ exultatione exultabunt. ps Memēto dñe dauid: ⁊ oīs māſuetudinis eiꝰ.

Or.

Adeſto dñe ꝑplo tuo cū ſctōrū cōfeſſoꝝ tuoꝝ atq; pōtificū vedaſti et amādi tibi patrocinio ſupplicāti: vt qd̄ ꝓpꝛia fiducia nō p̄ſumit: īterceſſoꝝ tibi placentiū meritis ꝯſequat̄. Per. Epl'a Plures facti. in cōi fo. xiij Gr. Sacerdotes eiꝰ īduāt ſalutare: ⁊ ſācti eiꝰ exultatiōe exultabūt. V. Illuc ꝓducā coꝛnu dauid parāui lucernā xp̄o meo. Allā. V. Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄ ſcītille ī arūdineto diſcurrēt ī eternū. Euā. Sint lūbi ve. in cōi fo. xiiij. Offr. Exultabūt ſācti in glīa: letabuntur in cubilibꝰ ſuis: exultatiōes dei in faucibꝰ eoꝛum.

Secreta.

Hoſtias laudis dñe tuis altaribꝰ adhibemꝰ: quas eorū tibi patrociniis ꝯmendādas ſuppliciter exoꝛamꝰ: in quoꝝ veneratione pietati tue hec ſacrificia offerimꝰ. P. Co. Ego vos elegi de mūdo vt eatis ⁊ fructū afferatis et fructus veſter maneat.

Poſt.

Sumētes dñe diuina miſteria q̄s: vt ſctoꝝ ꝯfeſſorū tuoꝝ atq; pōtificū vedaſti ⁊ amādi p̄cibus ſanctificationē nobis iugiter operentur. Per dñm

¶ Scte ſcolaſtice virgīs. officiū

Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniq̄tatē ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie p̄ꝛe cōſoꝛtibus tuis. ps. Eructauit coꝛ meum verbū bonū: dico ego opera mea regi. Gloꝛia patri. Oratio

DEus qui btē virginis tue ſcolaſtice aiaꝫ ad oſtēdēdā innocētie viā in colūbe ſpecie celos penetrare feciſti: da nobꝫ q̄s eius meritis ita inocēter viuere vt ad eadē mereamur gaudia ꝑuenire. ꝑ Ep̄la. Sapiētia vicit. in cōi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Allā. V. Diffuſa ē grā i labiis tuis ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ ieternuꝫ. Euā. Simile eſt regnum celoꝝ decē vir. in cōi fo. xv. Offr. Offerentur regi virgines poſt eā ꝓxime eius offerentur tibi. Secre.

SVſcipe q̄s domie deſideria ſupplicātiū fideliū cū oblationib⁹ hoſtiaꝝ: vt interueniēte btā ſcolaſtica virgine tua: que te ſincero dilexit amoꝛe: nec fides i nobis toꝛpeat: nec caritas tepeſcat. per d̄. Cōio. Diffuſa eſt gratia i labiis tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ in eternum. Poſtcōio.

FAmiliā tuam q̄s dn̄e ſpirituali cibo ſatiatā: btē virginis tue ſcolaſtice meritis ꝓpici⁹ reſpice: vt ſicut ipſi⁹ ꝑcib⁹ ad obtinēdum quod cupiuit imbꝛē celitus deſcendere feciſti. ita ei⁹ ſupplicationibus ariditatē coꝛdis noſtri ſuperne digneris gratie roꝛe perfundere. Per dominū

¶ Scti valētini epi et mr. offim.

IN virtute tua dn̄e letabit iuſt⁹: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū anime eius tribuiſti ei. ps. Qm̄ p̄ueniſti eū i bn̄dictionib⁹ dulcedinis poſuiſti i capite eius coronaꝫ de lapide p̄cioſo. oꝛatio

PReſta queſumus oīpotēs deus: vt qui beati valentini martyꝛis tui natalicia colim⁹ a cunctis malis iminentibus ei⁹ interceſſiōe liberemur. ꝑ Ep̄la. Beatus vir qui inuentus. in cōi fo. iiij. Gr. Beat⁹ vir qui timet dn̄m in mandatis eius cupit nimis. V. Potēs in terra erit ſemē eius generatio rectoꝝ bn̄dicet. Allā. V. Beatus vir qui ſuffert tentationē: quoniā cum ꝓbatus fuerit accipiet coꝛonā vite. Euā. Si quis vult poſt me ve. in cōi fo. iiij. Offr. In virtute tua letabitur iuſt⁹ ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aīe eius tribuiſti ei. Secreta.

SAcrificiū domine quod offerimus gratum tibi queſumus beatus martyꝛ valentinus ſuffragatoꝛ efficiat. Per dominū. Cōio. Magna ē glīa eius i ſalutari tuo: gliam et magnū decoꝛē impones ſup eū dn̄e. Poſtcōio.

QVos celeſti domine ſubſtātia recreaſti: beati valentini martyꝛis tui meritis a cūctis queſumus erue propiciatus aduerſis. Per dn̄m. ¶ Scte iuliane virginis et martyꝛis. officiū.

LOquebar de teſtimoniis tuis in cōſpectu regum et non confūdebar: ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati imaculati i via: qui ambulāt in lege domini. oꝛatio.

OMnipotēs ſempiterne deus qui infirma mundi eligis vt foꝛtia queq; confundas: da nobis in feſtiuitate ſācte martyꝛis tue iuliane congrua deuotione gaudere: vt et potentiam tuam in eius paſſione laudem⁹ et prouiſum nobis percipiamus auxilium. Per do. Ep̄la. Dominē deꝰ meꝰ. in cōi fo. xiij. Gr. Diffusa est grā in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deus ineternū. V. Propter veritatē ⁊ mansuetudinē ⁊ iusticiā: ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. Allā. V. Hec est virgo sapiens quam dominus vigilātem inuenit. Euā. Simile est regnū celorum thesauro abscon. in cōi fo. xiiij. Offer. Filie regum in honore tuo astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate. Secreta.

In sancte martyris tue iuliane passione preciosa te domine mirabilem predicantes munera votiua deferimus p̄cēsa q̄s: vt sicut eius tibi grata sunt merita: i sic nostre seruitutis accepta reddant officia. Per dn̄m. Cōio. Simile est regnum celorū homini negociatori querēti bonas margaritas inuēta vna p̄ciosa margarita: dedit omnia bona sua et cōparauit eam. Postcommunio.

Libātes domine mense tue beata mysteria quesumus vt sancte iuliane martyris tue iteruenientibꝰ meritis et temporalem nobis misericordiam tribuas et eternam. Per dominum.

¶ Cathedra sctī petri Officium

Statuit ei dominꝰ testamētū pacis ⁊ principē fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas i eternum. Ps. Mias domini in eternum cantabo. Oratio.

Deus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibꝰ regni celestis animas ligandi atq̄ soluendi pontificiū tradidisti: cōcede ꝓpiciꝰ vt intercessionis eiꝰ auxilio: a peccatoꝝ nostroꝝ nexibꝰ liberemur. Qui viuis ⁊ regnas.

Lcō epl̄e beati petri apostoli. i. c.

Petrus apostolus iesu xp̄i electis aduenis dispsionis ponthi galathie: capadocie asye et bythinie scd̄m prescientiā dei patris in sanctificationē sp̄us: in obedientiā ⁊ aspsionē sanguinis iesu xp̄i: gratia vobis et pax multiplicetur. Bn̄dictus deus ⁊ pater dn̄i nr̄i iesu xp̄i q̄ scd̄m magnam mīaz suā regenerauit nos in spem viuā per resurrectionem iesu xp̄i ex mortuis in hereditatē incorruptibilē ⁊ incōtaminatā ⁊ immarcessibilem cōseruatam in celis: in vobis qui in virtute dei custodimini per fidem in salutē paratam reuelari in tempore nouissimo. In quo exultabitis modicum nunc si oportet cōtristari in varijs tribulationibus vt probatio fidei vestre multo p̄ciosior sit auro qd̄ per ignē ꝓbat. Inueniat in laudē et gl̄iam et honorē i reuelatiōē iesu xp̄i dn̄i nr̄i. Gr. Exaltēt eū in ecclesia plebis: et cathedra senioꝝ laudēt eū. V. Cōfiteantur dn̄o mīe eius: ⁊ mirabilia eius filijs hominum. Tractus.

Tu es petrꝰ ⁊ sup hāc petraz edificabo ecclesiā meam. V. Et porte inferi nō preualebūt aduersus eā: ⁊ tibi dabo claues regni celoꝝ. V. Quodcūq̄ ligaueris super terram erit ligatū ⁊ in celis. V. Et quodcūq̄ solueris super terram/ erit solutum et in celis.

Secundum matheum xvi. capi.

In illo tēpore: Venit iesus in partes cesaree philippi et interrogabat discipulos suos dicens. Quem dicunt hoīes esse filium hoīs? At illi dixerunt. Alij iohēm baptistā: alij autē helyaz alij vero hieremiā aut vnū ex p̄-

phetis Dixit illis ieſus Vos aũt quẽ me eſſe dicitis? Reſpondens autẽ ſymon petrus: dixit. Tu es xp̃s filius dei viui. Reſpondens autẽ ieſus: dixit ei Beatus es ſymon bariona qꝛ caro et ſanguis non reuelauit tibi ſed pater meꝰ q̇ eſt in celis. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrꝰ: ⁊ ſup̲ hãc petrã edificabo eccleſiam meã. Et poꝛte iferi non pꝛeualebũt aduerſus eã. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et quodcunqꝫ ligaueris ſup̲ terram: erit ligatum et in celis. Et quodcũqꝫ ſolueris ſup̲ terrã: erit ſolutũ et in celis. Credo. Offr̃.

Cõſtitues eos pꝛĩcipes ſup̲ oẽm terrã: memoꝛes erũt nois tui in oĩ ꝓgenie ⁊ generatione. Secre.

Eccleſie tue q̃s dñe pꝛeces ⁊ mũera bti petri apl̃i tui cõmendet oꝛo: vt qḋ ꝓ illius gl'a celebꝛamus nobis ꝓſit ad veniã. ꝑ

Pꝛefatio. Et te dñe. Cõio Tu es petrꝰ ⁊ ſup̲ hãc petram edificabo eccleſiam meam. Poſtcõmunio.

Letificet nos dñe q̃s munꝰ ſũptũ: vt ſicut in apl̃o tuo petro te mirabilem pꝛedicamus ſic per illum tue ſumamus indulgentie largitatem. Per dominũ

¶ Sancti mathie apl̃i. Officium

Michi aũt nimis honorati ſũt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ eſt pꝛincipatꝰ eoꝝ. P̃s Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã et reſurrectionẽ meã. Gloꝛia p̃ri. Oꝛ.

Deus qui btm̃ mathiã apl̃orum tuoꝛum collegio ſociaſti tribue queſumus: vt eiꝰ interuentione tue circa nos pietatis ſemper viſcera ſentiamus. Per.

Lectio actuum apoſtoloꝛum. i. c.

In diebus illis. Exurgens petrꝰ in medio fratrũ dixit Erat aũt turba hoim ſimul fere centũ viginti. Viri fratres opoꝛtet ĩpleri ſcripturã quã pꝛedixit ſpũs ſãctus per os dauid de iuda qui fuit dux eoꝝ qui cõpꝛehenderunt ieſum: qui cõnumeratꝰ erat in nobis: et ſoꝛtitus eſt ſoꝛtẽ miniſterij huiꝰ. Et hic quidẽ poſſedit agrũ de mercede iniq̃tatis: ⁊ ſuſpẽſus crepuit medius/ ⁊ diffuſa ſũt oĩa viſcera eius. Et notũ factũ eſt oĩbꝰ habitãtibꝰ hieruſalem: ita vt appellaretur ager ille lingua eoꝝ acheldemach/ hoc eſt ager ſãguinis Scriptũ eſt enĩ in libꝛo pſalmoꝝ Fiat commoꝛatio eius deſerta: ⁊ nõ ſit q̇ inhabitet in ea ⁊ epyſcopatũ eius accipiat alter. Opoꝛtet ergo ex his viris q̇ nobiſcũ cõgregati ſunt in oĩ tp̃e quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dñs ieſus incipiens a baptiſmate iohannis: vſqꝫ in diem qua aſſumptus eſt a nobis teſtem reſurrectionis eius nobiſcũ fieri vnum ex iſtis Et ſtatuerũt duos: ioſeph qui vocabatur barſabas qui cognominatus eſt iuſtus/ ⁊ mathiam. Et oꝛantes dixerunt. Tu domine qui coꝛda noſti oĩm oſtẽde quẽ elegeris ex his duobus/ vnũ accipere locũ miniſterij huius ⁊ apoſtolatus de quo ꝑuaricatꝰ eſt iudas: vt abiret in locum ſuum. Et dederunt ſoꝛtes eis: ⁊ cecidit ſoꝛs ſup̲ mathiã. Et ãnumeratꝰ eſt cũ vndeci apl̃is. Gr. Nimis honoꝛati ſunt amici tui deꝰ: nimis ꝯfoꝛtatus eſt pꝛincipatꝰ eoꝝ. V. Dinumerabo eos ⁊ ſup̲ arenã multiplicabuntur. Tractus

Beatꝰ vir q̇ timet dñm: in mandatis eiꝰ cupit nimis

℣. Potẽs ĩ terra erit ſemẽ ei⁹ gñatio rectoꝝ bñdicet. ℣. Glã ꝛ diuitie in domo ei⁹: ꝛ iuſticia ei⁹ manet in ſeculũ ſcl'i. Scdm̃ mat. x.c.

IN illo tẽpoꝛe Reſpondens ieſus dixit. Confitebor tibi pater dñe celi ꝛ terre: quia abſcondiſti hec a ſapientibus ꝛ prudẽtibus ꝛ reuelaſti ea paruulis. Ita pater quoniam ſic fuit placitum ante te. Omnia michi tradita ſunt a patre meo. Et nemo nouit filium niſi pater: neq; patrem quis nouit niſi filius / et cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis et onerati eſtis: et ego reficiam vos. Tollite iugum meum ſuper vos et diſcite a me quia mitis ſũ et humilis coꝛde: et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugũ enim meũ ſuaue eſt: et onus meum leue. Credo. Offr. In oẽm terram exiuit ſonus eoꝝ: ꝛ in fines oꝛbis terre verba eoꝝ. Secr.

DEus qui proditoꝛ apoſtate ruinam ne apoſtoloꝛũ tuoꝛum numerus ſacratus perfectione careret bti mathie electione ſuppleſti: preſentia munera ſãctifica: ꝛ per ea nos grẽ tue virtute ꝯfirma. P dñ. Prefatio. Et te dñe. Cõmunio. Vos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dominus. Poſtcõio.

PReſta q̃s oĩps et miſericoꝛs de⁹: vt per hec ſctã q̃ ſũpſimus interueniẽte btõ mathia aplo tuo veniã cõſequamur et pacẽ. Per.

¶ Sci dauidis epĩ ꝛ ꝯfeſ. Offm.

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis ꝛ principẽ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ eternum. Ps. Miſericoꝛdias dñi in eternum cantabo. Oratio

DA queſumus omnipotens deus: vt beati dauidis cõfeſſoꝛis tui atq; pontificis veneranda ſolennitas: ꝛ deuotionẽ nobis augeat et ſalutem. Per dñ. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ ſuis. i cõi fo. x. Gr. Dñe preueniſti eũ in bñdictionib⁹ dulcedinis poſuiſti in capite ei⁹ coronam de lapide precioſo. ℣. Vitã petijt ꝛ tribuiſti ei lõgitudinem dierũ in ſeculum ſeculi. Tract⁹. Beat⁹ vir qui timet dominũ. vtꝫ. Euangelium. Homo qdã peregre in cõi fo. xi. Offr. Veritas mea ꝛ miſericoꝛdia mea cũ ipſo ꝛ ĩ noĩe meo exaltabitur coꝛnu ei⁹. Secr.

REſpice queſumus domine munera populi tui ĩ beati dauidis confeſſoꝛis tui atq; pontificis honoꝛe oblata: ꝛ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutem. Per do. Cõio. Beat⁹ ſeruus quẽ cum venerit dñs inuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vobis ſuper oĩa bona ſua cõſtituet eũ. Poſtcõ.

QVos tuis domĩe reficis ſacramentis ſancti dauidis confeſſoꝛis tui atq; pontificis attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum ꝛ myſterijs capiamus ꝛ moꝛibus. Per dominum noſtrum ieſum xp̃m.

¶ Sci cedde epĩ ꝛ ꝯfeſſoꝛ. Offm.

SAcerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ꝛ hũiles coꝛde laudate deũ. Ps. Benedicite oĩa opera domini domino: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. Oĩo.

OMnipotens ſempiterne deus qui nos beati cedde cõfeſſoꝛis tui atq; põtificis hodier na feſtiuitate letificas: tuā ſupplices exoramus clementiam: vt cuius ſolennia deuotis officijs veneramur/eius pijs ſuffragijs vite eterne remedia ꝯſequamur. Per dñm. Epl'a. Dilectus deo. in cōi.fo.x. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis placuit deo. V̄ Non eſt inuēt⁹ ſimilis illi q̄ ꝯſeruaret legem excelſi. Tract⁹. Beatus vir vt ſ̄. in primo fo. Euāge. Uidete vigilate. i cōi fo. xi. Offr̄. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ i oleo ſācto vnxi eū: manus enī mea auxiliabit̄ ei et brachium meum cōfortabit eum. Secreta

Propiciare dñe q̄s ſupplicationibus noſtris: ⁊ intercedente ꝑ nobis beato cedda confeſſore tuo atq; pōtifice his ſacramētis celeſtibus ſeruientes: ab omni culpa liberos eſſe, concede: vt purificāte nos gr̄a tua eiſdē q̄b⁹ famulamur miſterijs emūdemur. P.

Cōi. Dñe q̄nq; talēta tradidiſti michi ecce alia quinq; ſuperlucrat⁹ ſū euge ſerue fidelis q2 in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cōſtituā intra i gaudiū dñi tui. Poſtcō.

Preſta q̄s domine deus noſter: vt diuinis myſterijs expiati intercedente beato cedda cōfeſſore tuo atq; pōtifice: ad ſuperni plenitudinem ſacramenti cui⁹ libauimus ſctā tēdam⁹. Per

¶ Sctār ꝑpetue ⁊ felicitat̄. offi.

Uultū tuum deprecabunt̄ oēs diuites plebis adducēt̄ regi virgines poſt eā proxime ei⁹ adducent̄ tibi in leticia ⁊ exultatiōe. Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi.

Da nobis q̄s dñe de⁹ n̄r (Or. ſctār martyr̄ tuar̄ perpetue ⁊ felicitat̄ palmas inceſſabili deuotione venerari: vt q̄s digna mēte non poſſumus imitari: humilimis ſaltē frequentem⁹ obſequijs. Per. Epl'a. De virginibus aūt p̄ceptū dñi nō habeo. in cōi.fo.xv Gr. Glorioſus deus in ſctis mirabilis in maieſtate faciens prodigia. V̄ Dextera tua dñe glorificata eſt in virtute: dextera man⁹ tua cōfregit inimicū. Euāg. Simile eſt regnū ce. &c. in cōi fo.xv Offr̄. Offerent regi virgines poſt eā proxime eius offerentur tibi. Secreta

Intende dñe munera q̄s altaribus tuis pro ſctār martyrū tuar̄ perpetue ⁊ felicitatis cōmemoratiōe ꝓpoſita: vt ſicut per hec btā myſteria illis gl'iam ꝯtuliſti: ſic nobis indulgentiam largiaris ⁊ gr̄am. Per dominū.

Cōio. Quinq; prudētes virgines acceperūt oleū i vaſis ſuis cū lāpadibus: media autem nocte clamor factus eſt: ecce ſpōſus venit. exite obuiā chriſto dño. Poſtcō.

Sanctar̄ martyrum tuarum perpetue et felicitatis feſtiuitate ⁊ ſacramēti diuini munere vegetati/q̄s dñe: vt ſicut bonis tuis per tuā gratiā tpaliter fouemur/ita ꝑfruamur eternis. P.

¶ Si aliqđ feſtū triū lect. a capite ieiunij vſq; in craſtinū oc. paſ. ꝯtigerit nichil īde fiat nec ēt mēo.

¶ Patricij epi ꝯfeſſoris. Offm.

Statuit ei dñs teſtamentū pacis ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternum. Ps. Miſericordias dñi in eternum cantabo. Oratio

Da q̄s oīs deus vt beati patricij cōfeſſoris tui atq; pōtificis veneranda ſolēnitas et de uotionē nobis augeat et ſalutē ꝑ. Epl'a. Ecce ſacer. mag. q̄ ī die. ī cōi fo. x. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos ī eternū ſcd'm ordinē melchiſedech. ꝟ. Dixit dñs dño meo ſede ad dextris meis. Tr. Beat' vir q̄ timet dñm: ī mādatis eius cupit nimis. ꝟ. Potēs ī terra erit ſemē ei' gñatio rectoꝝ bñdicet̄. ꝟ. Gloria et diuitie ī domo ei' ⁊ iuſticia ei' manet ī ſeculum ſeculi. Euangel'. Vigilate q2 neſcitis. in cōi. fo. xi. Offr. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ ī oleo ſc̄o vnxi eū: manus enim mea auxiliabit̄ ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. Se.

Reſpice queſumus domine munera populi tui in beati patricij cōfeſſoris tui atq; pōtificis honore oblata: ⁊ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutē. Per dñm. Cōio. Fidelis ſeru' ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſup familiam ſuam: vt illis in tp̄e tritici mēſurā. Poſtcōio.

Quos tuis domine reficis ſacramentis ſancti patricij confeſſoris tui atq; pōtificis attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum ⁊ miſterijs capiamus et morib'. per.

¶ Sancti gregorij pape. Offm.

Sacerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ⁊ hūiles corde laudate deū. Ps. Benedicite omīa opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Or.

Deus q̄ anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia contuliſti: cōcede propicius vt qui peccatorum noſtrorum pondere premimur: ei' apd̄ te patrocinijs ſubleuemur. per.

Epl'a. Dedit dñs in cōi folio. x. Gr. Iurauit domin' et nō penitebit eū: tu es ſacerdos ī eternū ſecūdū ordinem melchiſedech. ꝟ. Dixit dñs dño meo: ſede a dextr̄ meis. Tract'. Beatus vir qui timet dñm. vt ſ. Euangeliū. Vigilate q2 neſcitis in cōi fo. xi. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ip̄o ⁊ ī noīe meo exaltabit̄ cornu eius.

Interceſſio q̄s dñe btī ſſ. ſimi gregorij ꝯfeſſoris tui atq; pontificis: miſericordie tue munera noſtra cōciliet: vt quod merita noſtra non valent ei' deprecatio nobis obtineat. Per do. Cōio. Fidel' ſeru' ⁊ prudēs quē conſtituit dominus ſuper familiā ſuā: vt det illis cibū in tēpore tritici menſurā. Poſtcōio.

Corporis ſacri ⁊ p̄cioſi ſanguinis repleti libamine queſumus domine deus noſter: vt qđ pia deuotione gerimus intercedente beato gregorio confeſſore tuo atq; pōtifice certa redemptione capiam'. Per dñm. ¶ Sancti edvvardi regis ⁊ martyris. offi.

Gloria ⁊ honore coronaſti eū: et cōſtituiſti eū ſup opa manuū tuarum. Ps. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tuū ī vniuerſa tra. Or.

Deus eīni triumphator īperij familiā tuā ꝓpici' reſpice martyriū regꝭ celebrātē edvvardi: ⁊ p̄ſta vt ſicut illū munere glificare digneris celeſti: ita nos ei' obtentu eterne felicitati facias dignāt̄ aſcribi. p. Epl'a. Btūs vir q̄ ſuf. in cōi fo. iiij. Gr. Poſuiſti dñe ſup caput ei' coronā de lapide p̄cioſo. ꝟ. Deſideriū aīe ei' tribuiſti ei ⁊ volūtate labioꝝ ei' nō fraudaſti eū.

Tractus.

Deſideriū aīe eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorum eius nō fraudaſti eū. ℣ Quoniā preueniſti eū i benedictionibus dulcedinꝫ. ℣ Poſuiſti ſuꝑ caput eius coronam de lapide ꝓcioſo. Euā. Si ꝗs venit. i cōi fo. v. Offꝛ. Glīa ⁊ honore coronaſti eū ⁊ cōſtituiſti eū ſuꝑ oꝑa manuū tuarū. Se. Intuere ꝗ̄ʒ eterne de⁹ ad noſtre humilitatꝭ hoſtiam tibi in honore tui martyrꝭ ac regis edvvardi oblatam quā tibi ſacram oblationem mirabili diſpenſatione efficere voluiſti et cōcede nobis illi⁹ precib⁹ ita innocenter vincere vt ad eterna mereamur gaudia peruenire. P. Cōio. Magna eſt glīa ei⁹ in ſalutari tuo: glīam ⁊ magnū decorem impones ſuper eū dñe. Poſt. Sancta tua nos domīe ſumpta purificēt: ⁊ beato martyre tuo ac rege edvvardo intercedente: ad perpetue beatitudinis conſortium perducant. Per dominum noſtrū. ¶ Sācti cuthberti epyſcopi ⁊ ꝯfeſſoris. Offm̄. Statuit ei domin⁹ teſtamētū pacis ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternum. Ps. Mīas domini in eternum cantabo. Oratio.

Deus qui per ineſtimabile munus gratie tue ſanctos tuos facis eſſe glorioſos: preſta queſumus: vt iteruenieute beato cuthberto confeſſore tuo atqꝫ pontifice: mereamur ad culmen virtutum peruenire. Per dñm. Epſa. Ecce ſacerdos magnus q̄ in diebus. i cōi fo. x. Gr. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ i dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣ Nō eſt inuētus ſimilis illi qui cōſeruaret legem excelſi. Tr. Btūs vir q̄ timet dñm. vt ſupra i primo fo. Euā. Homo quidam ꝑegre. in cōi fo. x. Offꝛ. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ oleo ſācto vnxi eū man⁹ ei mea auxiliabiꝶ ei ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. Secre. Suſcipe dñe ꝗ̄s hoſtiā redēptionis hūane et interceſſione bti cuthberti cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis: ſalutem nobꝭ mētis ⁊ corꝑis placat⁹ operare. P. d. Cōio. Btūs ſeruus quē cū venerit dñs iuenerit vigilantē: amen dico vobꝭ ſuꝑ oīa bona ſua conſtituet eum. Poſtcōio.

Sancta tua ꝗs dñe q̄ ſūpſim⁹ nos ſua v̄tute tueanꝶ: ⁊ intercedēte btō cuthberto cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice cui⁹ vita glorioſa effulſit in pace nos ⁊ ſāctitate cuſtodiāt. Per dñm noſtrū. ¶ Scti bñdicti abbatis. Offm̄.

Os iuſti meditabiꝶ ſapientiā ⁊ lingua ei⁹ loqueꝶ iudiciū. lex dei eius i corde ipſius. Ps. Noli emulari i malignātib⁹: neqꝫ zelauerꝭ faciētes iquitatē. Glīa. Oꝛ.

Omnīps ſempiterne de⁹ qui hodierna die carnis eductum ergaſtulo beatiſſimū cōfeſſorem tuum benedictū ſubleuaſti ad celū: cōcede queſum⁹ hec feſta tuis famulis celebrātibus cūctorum veniam delictorum vt qui exultātibus animis eius claritati congaudent: ipſo apud te interueniente cōſocientur et meritis. Per dominum. Epyſtola. Iuſtus cor ſuum tra. in cōi. fo. xi. Gr. Os iuſti meditabiꝶ ſapiētiam ⁊ ligua ei⁹ loqueꝶ iudiciū. ℣ Lex dei ei⁹ i corde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplātabunꝶ greſſ⁹ eius. Tractus

Desideriū aĩe eiꝰ tribuisti ei et volūtate labioꝝ eiꝰ non fraudasti eū. ℣. Quoniā p̄uenisti eū in bn̄dictionibꝰ dulcedis. ℣ Posuisti ĩ capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. Euāg. Nemo accēdit. ĩ xi fo. cu. Offᷣ. Desideriū aĩe eiꝰ tribuisti ei dn̄e: ⁊ volūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudasti eū: posuisti ĩ capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. Se.

Oblatis dn̄e ob honorē bt̄i bn̄dicti cōfessoris tui atq abbatꝫ placare muneribꝰ: ⁊ ipsiꝰ interuētu cūctoꝝ nobis indulgētiā tribue peccatoꝝ. P̄. Cōio. Beatꝰ seruꝰ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vobis sup̄ oīa bona sua cōstituet eū. Postcōio.

Proficiat nobis dn̄e tui perceptio sacramēti intercedente beato benedicto cōfessore tuo atq abbate: vt ⁊ conuersationis eius imitemur exempla: et p̄tingamus ad p̄mia. Per dominū.

¶ In annunciatione bt̄e marie

Rorate celi desup̄ et nubes pluant iustū: aperiat terra ⁊ germinet saluatorem. In t̄pe pasc. Allā allā. Ps. Et iusticia oriatur simul: ego dn̄s creaui eū. Or.

Deus q̄ de bt̄e marie virginis vtero verbū tuū angelo nūciāte carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicibꝰ tuis: vt q̄ vere eā dei genitricē credimꝰ: eiꝰ apud te intercessionibꝰ adiuuemur. P̄ eūdem. Lctō esaye p̄phete. vij.

In diebus illis: Locutus est dn̄s ad achaz dicēs. Pete tibi signū a dn̄o deo tuo in p̄fūdū inferni siue in excelsū supra. Et dixit achaz. Non petā: et nō tēptabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo domus dauid: Nunquid parū vobis est molestos esse hoībus q: molesti estis et deo meo? Propter hoc dabit dn̄s ipse vobis signū. Ecce virgo concipiet et pariet filiū: et vocabitur nomen eius emanuel. Butyrum ⁊ mel comedet vt sciat reprobare malū: et eligere bonū. Gr. Tollite portas p̄ncipes v̄ras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glīe. ℣. Quis ascēdet ĩ mōtē dn̄i: aut q̄s stabit in loco sc̄tō eiꝰ innocēs manibꝰ ⁊ mūdo corde. In t̄pe pasche Allā. ℣ Aue maria grā plena dn̄s tecum bn̄dicta tu ĩ mulieribꝰ. Sc̄d: Allā erit vnū de subscriptis ĩ officio sequēti scꝫ sc̄ti richardi. Hac die dicat ista seq̄n. licet in .xl. cōtigerit.

Aue mūdi spes maria: aue mitis aue pia aue plēa grā. Aue virgo singularis que per rubum designaris non passum incendia. Aue rosa speciosa: aue iesse virgula. Cuius fructus nostri luctus relaxabat vincula. Aue carens simili mundo diu flebili reparasti gaudiū. Aue cuius viscera cōtra mortis federa: ediderūt filiū. Aue virginum lucerna: per quā fulsit lux superna: his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua nasci: ⁊ de cuiꝰ lacte pasci rex celorum voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue sc̄ti sp̄us sacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec ē virginitas. In qua per spiritum facta paraclitū fulsit fecunditas. O q̄ sancta q̄ serena: q̄ benigna/ q̄ amena esse virgo creditur. Per quā seruitus finit porta celi aperitur: ⁊ libertas reddit̄. O castitatis liliū tuū precare filiū qui salus est humilium. Ne nos pro nostro vicio ĩ flebili iudicio ſubijciat ſupplicio. Sed nos tua ſcā pce: mūdās a pcti fece. Collocet ī lucis domo amē dicat oīs hō. Tūc ſacerdos ⁊ ei⁹ miſtri ī ſedib⁹ iuxta altare ꝓuatim dicāt tractū.

Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū. ℣ Bn̄dicta tu ī mulieribus ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. ℣ Sp̄us ſctūs ſupueniet ī te: ⁊ vt⁹ altiſſimi obūbꝛabit tibi. ℣ Ideo ꝙ ⁊ qđ naſcet̄ ex te ſctm̄: vocabit̄ fili⁹ dei. ¶ Scđm lucā .i. capitulo.

In illo tempoꝛe: Miſſus eſt angelus gabꝛiel a deo in ciuitatē galilee cui nomē nazareth ad virginem deſponſatam viro/ cui nomē erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et ingreſſus angelus ad eam: dixit Aue gr̄a plena dn̄s tecum: benedicta tu in mulieribus Que cum audiſſet turbata eſt ī ſermōe ei⁹ ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: inueniſti enim gratiam apud deum Ecce concipies in vtero ⁊ paries filiū ⁊ vocabis nomē eius ieſū. Hic erit magnus et filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dn̄s deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob ineternū / et regni eius non erit finis. Dixit aūt maria ad angelum Quomodo fiet iſtud/ qm̄ virum non cognoſco? Et reſpōdēs angelus: dixit ei. Spiritusſanctus ſuperueniet in te: et virt⁹ altiſſimi obumbꝛabit tibi. Ideoq₃ et quod naſcetur ex te ſanctū: vocabit̄ fili⁹ dei Et ecce heliſabeth cognata tua: et ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: q₂ nō erit impoſſibile apud deum omne verbum. Dixit autē maria. Ecce ancilla dn̄i: fiat michi ſcđm verbum tuum. Offertoꝛ.

Aue maria gr̄a plena domin⁹ tecum: benedicta tu in mulieribus et bn̄dictus fructus ventris tui. In tp̄e paſchali. Allā. Secreta.

In mentibus noſtris queſumus domine vere fidei ſacramenta confirma: vt qui cōceptum de virgine deum verum et hominem fermiter cōfitemur p eiuſdem ſalutifere icarnationis potentiam: ad eternā mereamur puenire leticiā. Per eūd. Prefa. Et te in annunciatione. Cōio.

Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium ⁊ vocabitur nomen ei⁹ ēmanuel. In tempoꝛe paſchali Alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Gratiā tuā q̄s dn̄e mētibus nr̄is infūde: vt q angelo nūciāte xp̄i filij tui incarnationē cognouim⁹ per paſſionē ei⁹ ⁊ crucē ad reſurrectōis gl'am pducamur. Per eūd. Si hoc feſtū in aliqua dn̄ica .xl. cucurrit. ſēp differat̄ in craſtinum: cum vero infra paſſionē extra dn̄icam contigerit: ibi ſolēniter celebꝛetur Si autem in die cene vel in duobus diebus ſequētibus/ ſiue in ebdomada paſche euenerit in pꝛima feria vacante poſt octabas paſche vbi cōueniētius poteſt celebꝛari/ celebꝛetur. Et hoc eodē modo fiat de ceteris feſtis duplicib⁹ tp̄e pdicto ctingētibus: ⁊ ſēp infra .xl. qū ſic ſeruitiū de aliquo ſācto nouē lcōnū miſſa de feſto poſt terciā dr̄ miſſa vero de ieiunio poſt nonā vtraq₃ ad pꝛincipale altare: ⁊ fiat ꝓſtratio poſt Sctūs. ⁊ dicūt feriales preces moꝛe ſolito ad illā miſſā de ieiunio: licet duplex feſtū fuerit

¶ Sancti richardi epī. Officiū.

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis: ⁊ prĩcipem fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ eternũ. In tpe paſ. allã. allã. ℣. Mĩas dñi: ĩ eternũ cãtabo.

DEus eccleſiam tuã meritis beati richardi confeſſoris tui atq; põtificis feciſti miraculis choruſcare glorioſis: cõcede nos famulos tuos ipſi⁹ interceſſiõe ad eterne beatitudinis gloriam peruenire. Per dñm no. Epl'a. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in dieb⁹ ſuis. in cõi. fo. x. Gr. Dñe preueniſti eum in benedictionib⁹ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. ℣. Vitã petijt ⁊ tribuiſti ei lõgitudinem dierum in ſclm ſeculi. Tractus.

BEatus vir qui timet dñm: in mãdatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potẽs in terra erit ſemen ei⁹ generatio rectoꝝ benedicetur. ℣. Gl'ia et diuitie in domo ei⁹ ⁊ iuſticia eius manet ĩ ſeculuꝫ ſeculi. Euangelium. Homo quidã peregre. in cõi folio. xi. In tpe paſ. Allã. ℣. Iuſtus germinabit ſicut liliũ: ⁊ florebit in eternũ ante dominũ. Scdm allã. erit vnum de ſubſcriptis. Alleluya. ℣. Mane nobiſcũ domine quia declinata eſt iam dies ad veſperũ. Allã. ℣. Oportebat pati xp̄m et reſurgere a mortuis et ita intrare ĩ gloriam ſuã. Alleluya. ℣. Chriſtus reſurgens ex mortuis iã nõ moritur mors illi vltra non dominabitur. Alleluya. ℣. Surrexit altiſſimus de ſepulchro q̄ pro nobis pependit in ligno. Alleluya. ℣. Surrexit xp̄s et illuxit populo ſuo quem redemit ipſe de ſanguine ſuo. Alleluya. ℣. Surgẽs ieſus dominus noſter ſtetit ĩ medio diſcipuloꝝ ſuoꝝ dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Surrexit dominus ⁊ occurrens mulieribus ait auete: tũc acceſſerũt ⁊ tenuerũt pedes ei⁹. Allã. ℣. In die reſurrectionis mee dicit domin⁹ precedã vos in galileam. Quibus dictis dicũtur iſta de ebdomada paſche videlicet de iij. iiij. ⁊ v. ferijs q̄ ſequũtur. Alleluya. ℣. Surgẽs ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum et dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Surrexit dñs ⁊ occurrens mulierib⁹ ait auete: tunc acceſſerunt et tenuerũt pedes ei⁹. Alleluya. ℣. In die reſurrectiõis mee dicit dominus precedã vos ĩ galileã. Quod etiam obſeruetur in omni feſto cũ regimine chori ab octauis paſche vſq; ad aſcenſionem dñi cũ repetitione frequenti ſi neceſſe fuerit. Sequentia. Adeſt nobis dies alma. in cõi fo. x. Euãgeliũ. Ego ſum vitis vera. in cõi folio. l oiiij. Veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo ⁊ in nõie meo exaltabit cornu ei⁹. In tpe paſchali. allã. Se.

COncede queſumus miſericors deus: vt intercedente beato richardo cõfeſſore tuo atq; pontifice oculis tue maieſtatis munus oblatum et gratiam nobis beneviuendi obtineat et gloriã ſẽpiternam acq̄rat. P. Cõio. Beatus ſeru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ amẽ dico vobis ſup oĩa bona ſua cõſtituet eum. In tpe paſchali. allã. Poſtcõio.

HEc ſacroſãcta ſũpta miſteria nobis effectũ dñe cõferant ſalutarẽ: quoꝝ beat⁹ richardus confeſſor tuus atq; põtifex deuotus extitit diſpenſator. per

¶ Sct̄i ambroſij ep̄i ⁊ do. offici.

Sacerdotes tui dn̄e induāt iuſticiā et ſācti tui exultēt ꝓpter dauid ſeruū tuū non auertas faciē xp̄i tui. In tp̄e paſ. Allā. ps. Memēto dn̄e dauid: et oīs manſuetudinis eiꝰ. Oratio.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatū ābroſiū miniſtrū conceſſiſti preſta q̄s. vt quē doctorem vite habuimus in terris itercesſorem ſēper habere mereamur in celis. Per. Epla. Dedit dn̄s. in cōi fo. xi. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos i eternū ſcd̄m ordinem melchiſedech. v. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Tr. Beatus vir. vt ſupra. i officio prio. Euā. Vigilate q2 neſcitꝫ. i cōi fo. xi. In tp̄e paſ. Allā. v. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū ⁊ florebit ī eternū ante dn̄m. Scd̄m. Allā. vnum de ſupra ſcriptꝫ. Seq̄ de cōi fo. x. Euā. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. x. Credo. Offr. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipo: ⁊ i nomine meo exaltabit cornu eiꝰ. In tp̄e paſ. Allā. Se.

Hec in nobꝫ ſacrificia deꝰ itercedēte beatiſſio ꝯfeſſore tuo ābroſio: ⁊ actione ꝑmaneāt ⁊ opatiōe firmentur. Per dn̄. Cōio. Bt̄us ſeruꝰ quem cum venerit dn̄s iuenerit vigilātem amē dico vobis ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. In tp̄e paſcha Alleluya allā. Poſtcōio.

Sancti ambroſij nos q̄s dn̄e iugiter proſequatur oratio vt quod petitio noſtra nō impetrat: ipſo pro nobis interueniente preſtetur. Per dominū noſtrū.

¶ Sanctorum tyburtij et valeriani martyrum. Officium.

Sancti tui dn̄e bn̄dicent te: gliam regni tui dicent allā. ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ bn̄dicā noī tuo in ſclm ⁊ in ſeculum ſcl'i. Or.

Preſta q̄s oīps deꝰ: vt q̄ ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ tyburtij valeriani ⁊ maximi ſolēnia colimꝰ: eoꝝ etiā virtutes imitemur. P. Epla. Lingua ſapiētū. i cōi fo. vij. Allā. Sct̄i tui dn̄e florebūt ſicut lilium ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te. Scd̄m Allā. erit de prima dn̄ica p̄cedēti: ⁊ hoc i oībꝰ feſtꝫ ſine regie chori ab oct. paſ. vſq ad aſcē. dn̄i obſeruet. Euā. Ego ſū vitis vos pal. in cōi fo. x. Offr. Cōfitebunt celi mirabilia tua dn̄e ⁊ veritatē tuā i eccl'ia ſctōꝝ allā allā. Secreta.

Preſētibꝰ dn̄e q̄s intēde muneribꝰ ⁊ patrocinātibꝰ ſct̄is martyribꝰ tyburtio valeriano ⁊ maximo quoꝝ ſolēnia celebramꝰ: fidelibꝰ tuis ſalutis idulgētiā cōferāt: ⁊ eterna p̄mia dignāter acq̄rant. P. Cōio. Gaudete iuſti i dn̄o alleluya: rectos decet collaudatio. allā. Poſt.

Sacramēti tui dn̄e q̄s ſūpta bn̄dictio corpora nr̄a, menteſq ſāctificet: et ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ tyburtij valeriani ⁊ maximi itercesſionibꝰ ſēpiterne glie aſcribēdos nos p̄paret. Per dn̄m.

¶ Sct̄i elign ep̄i et mar. Offm.

Protexiſti me deꝰ a cōuētu malignātiū allā a multitudine operātiū iniquitatem allā alleluya. ps. Exaudi deꝰ orōnē meā cū deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Oratio.

Deus qui nos btīn alphegū pontificē tuum ſacerdotū dignitate et palma martyrij deco raſti: cōcede ꝓpicius ita nos apd̄ te eius interceſſionibus adiuuari: vt cū eo poſſim⁹ in eterna felicitate letari. Per. Ep̄l'a Doctrinis varijs. i cōi fo. v. Allā. ℣. Elegit te dn̄s ſibi i ſacerdotē magnū i pp̄lo ſuo. Euā. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. i. Offꝰ. Cōfitebunt celi mirabilia tua dn̄e ⁊ veritatē tuā i eccl'ia ſāctoꝝ allā allā. Secreta.

Hec dn̄e altari tuo munera imposita bn̄dic ipſe ⁊ ſuſcipe: vt itерceſſione beati alphegi martyris tui atq; pontificis nobis ad fructū ꝓficiāt vtriuſq; ſalutis. Per. Cōio Ego ſū vitis vera ⁊ vos palmites qui manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructū mltum alleluya alleluya. Poſtcōio

Sumpto dn̄e ſacramēto tuā ſuppliciter deprecamur clementiā vt intercedente btō alphego martyre tuo atq; pōtifice q̄d tēporaliter gerimus: ad vitā capiamus eternā. Per dn̄m noſtrū

¶ Scti georgij martyris. Offiū. Protexiſti me. vt s̄ fo. prio. Oīo.

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis et interceſſione letificas: cōcede ꝓpicius: vt cuius beneficia poſcim⁹ dono tue gratie conſequamur. P. Lcō ep̄le beati iacobi apoſtoli i

Cariſſimi. Omne gaudiū exiſtimate cū in tētationibus varijs icideritis: ſcientes q̄ ꝓbatio fidei vr̄e patiētiā opaē. Patiētia aūt opꝰ ꝑfectū habeat: vt ſitis ꝑfecti ⁊ itegri i nullo deficientes. Si qs aūt veſtrū idiget ſapientia poſtulet a deo q̄ dat oībꝰ affluēter: ⁊ nō iproperat et dabitur ei. Poſtulet aūt i fide: nichil heſitās. Qui eni heſitat: ſimilis eſt fluctui maris: q̄ a vento mouetur ⁊ circūfert. Nō ergo eſtimet hō ille: q̄ accipiat aliqd a dn̄o. Uir duplex aīo: incōſtās eſt i oībus vijs ſuis. Glliet aūt frater hūilis i exaltatiōe ſua: diues autē i hūilitate ſua qm̄ ſicut flos feni trāſibit. Exortꝰ eſt ei ſol cū ardore et arefecit fenū ⁊ flos eius decidit: ⁊ decor vultꝰ eius deperijt. Ita et diues i itineribꝰ ſuis marceſcit. Btūs vir q̄ ſuffert tentatione: qm̄ cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vite quā repromiſit deus diligētibꝰ ſe. Allā. ℣. Letabitur iuſtꝰ i dn̄o ⁊ ſpabit in eo ⁊ laudabunt oēs recti corde. Seq̄ Organicis canam⁹. in cōi fo. iiij. Euāge. Ego ſū vitis vera. in cōi fo. i. Credo. Offꝰ. Confitebūtur celi mirabilia tua dn̄e: ⁊ vitatē tuā i eccl'ia ſctōꝝ allā allā. Secre.

Offerim⁹ tibi dn̄e ſolēne ſacrificiū ꝓ venerāda ſancti georgij martyris tui paſſione deprecantes clementiam tuā: vt ꝑ hec ſacroſācta myſteria antiqui hoſtis cētamēta te triūphāte vicam⁹: ⁊ eterne remuneratiōis ꝑmiū te largiēte ſequamur. P. Cō Letabit iuſtꝰ i dn̄o ⁊ ſpabit i eo ⁊ laudabūt oēs recti corde. Poſt.

Menſe celeſtis ſaciati dulcedine hūiliter te rogamus oīps pater: vt itercedēte btō georgio martyre tuo reſurrectionis eius ſim⁹ participes / cuiꝰ ſumus morte redempti. Qui tecū viuit.

¶ Scti marci euāgeliſte. Offm. Protexiſti me. vt s̄. i prio fo. Or.

Deus q̄ beatum marcū euāgeliſtā tuū euāgelice ꝑdicationis gr̄a ſublimaſti: tribue q̄s eiꝰ nos ſēp ⁊ eruditiōe ꝓficere ⁊ oratione defēdi. P. Ad epheſios iiij

FRatres Unicuiq; noſtrũ data eſt gr̃a ſcḋm menſurã donationis xp̄i. Propter qḋ dicit. Aſcẽdẽs i altũ captiuã duxit captiuitatem: dedit dona hoīb⁹. Quod aũt aſcẽdit quid eſt: niſi qꝛ et deſcendit primũ in inferiores partes terre? Qui deſcendit ipſe eſt et qui aſcẽdit ſup oẽs celos vt adimpleret oīa. Et ipſe dedit quoſdã quidẽ apl'os: quoſdã aũt pphetas alios vero euangeliſtas: alios vero paſtores ⁊ doctores ad cõſũmationẽ ſctõꝝ in op⁹ miniſterij in edificationẽ corporis xp̄i: donec occurramus oẽs i vnitatem fidei et agnitionis filij dei i virũ perfectũ in mẽſurã etatis plenitudis xp̄i. Alleluya ℣. Prim⁹ ad ſyõ dicet ecce aſſum ⁊ hierl'm euãgeliſtã dabo. Seq̄. Laus deuota. i cõi fo. iij. Euãg. Ego ſum vitis vera. in cõi fo. i. Offr̄. Cõfitebũtur celi mirabilia tua dñe ⁊ ṽitatẽ tuã in eccl'ia ſctõꝝ alleluya alleluya. Secre.

BEati marci euãgeliſte tui ſolennitate tibi munera deferentes q̃s dñe: vt ſicut illũ predicatio euãgelica fecit glorioſũ ita nos ei⁹ interceſſione ⁊ verbo ⁊ ope tibi reddat acceptos. P. Prefatio. Te dñe. nõ dꝫ in hac pfatione. Per btõs euangeliſtas ſed per beatos apoſtolos. Cõio. Ego ſum vitis vera ⁊ vos palmites qui manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructũ multũ allã allã. Poſt.

REfecti cibo ſpiritualis alimonie q̃s dñe deus noſter: vt quod myſterio frequentam⁹ intercedẽte btõ marco euãgeliſta plena virtute cõſequamur. Per.

¶ Si infra ebdõ. paſche aliqḋ feſtũ vel ieiuniũ euenerit: nichil de feſ. fiat nec de ieiunio nec poſt nec ãte niſi forte in oct. contigerit: tunc enim poteſt differri i craſtinum hoc idem obſeruet i ebdõ. pẽthe.

¶ Scti vitalis martyris. Officiũ. PRotexiſti me deus. vt s̃. Oratio.

PReſta q̃s oĩs de⁹ vt intercedente btõ vitale martyre tuo: et a cunctis aduerſitatibus muniamur i corpore et a prauis cogitatiõib⁹ mũdemur i mẽte. P. Ep'la. Nemo militãs deo in cõi fo. iiij. Allã. ℣. Scti tui dñe florebũt ſicut liliũ: ⁊ ſicut odor balſami erũt ante te. Seq̄. Organicis canamus. in cõi. fo. iiij. Euangel. Ego ſũ vitis ve. in cõi fo. i. Offr̄. Repleti ſum⁹ mane mĩa tua ⁊ exultauim⁹ ⁊ delectati ſum⁹ allã.

GRata tibi dñe q̃s nr̃a Se. ſint munera qbus ſancti vitalis martyris tui paſſio recolit honorãda. P. Cõio. Ego ſũ vitis vera ⁊ vos palmites q manet in me ⁊ ego i eo: hic fert fructũ multum alleluya alleluya. Poſtcõio

QUeſumus oĩs de⁹: vt munus diuinũ qḋ ſũpſimus intercedẽte btõ vitale martyre tuo ſalutari nobis proficiat effectu. Per dñm. ¶ In die apoſtoloꝝ philippi ⁊ iacobi. ad miſſã. offm.

EXclamauerũt ad te domine i tpe afflictiõis ſue: ⁊ tu de⁹ exaudiſti eos allã allã. ℣. Exultate iuſti i dño: rectos decet collaudatio. Or̃.

DEus q nos ãnua apl'oꝝ tuoꝝ philippi et iacobi ſolẽnitate letificas: pſta q̃s vt quoꝝ gaudem⁹ meritꝭ inſtruamur exẽplis. P. Lcͦ li. ſapie.

STabunt iuſti in magna cõſtãtia aduerſus eos q ſe anguſtiauerũt: ⁊ q abſtulerũt labo res illoꝝ. Vidētes aũt turbabũt timoꝛe hoꝛribilis mirabunt̄ ī ſubitatione īſꝑate ſalutis dicētes intra ſe pnīam agētes: ⁊ pꝛe ānguſtia ſpũs gemētes. Hi ſũt q̄s aliquādo habuimus in deriſũ: ⁊ in ſimilitudinē īpꝛoperij. Nos inſēſati vitā illoꝝ eſtimabamꝰ īſaniā ⁊ finē illoꝝ ſine honoꝛe. Quomodo ergo cōputati ſunt inter filios dei? Et īter ſctōs: ſoꝛs illoꝝ ē. Allā. V. Stabũt iuſti in magna cōſtātia aduerſus eos q̄ ſe ānguſtiauerũt. Allā. V. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nob̄ de ieſu dū loq̄retur nob̄ in via. Seq̄. Clare ſctōꝝ in cōi fo. i. Scdm iohānem. xiiij.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nō turbetur coꝛ veſtrum. Creditis in deū: ⁊ ī me credite. In domo patris mei māſiones multe ſunt. Si quominꝰ dixiſſem vobis: quia vado parare vobis locum. Et ſi abiero: iterum veniā ⁊ accipiā vos ad meipſum: vt vbi ſum ego ⁊ vos ſitis. Et quo ego vado ſcitis: ⁊ viā ſcitis. Dixit ei thomas. Dn̄e: neſcimus quo vadis Et quō poſſumꝰ viā ſcire? Dixit ei ieſus. Ego ſū via veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrē: niſi per me. Si cognouiſſetis me: ⁊ patrē meū vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eum: ⁊ vidiſtis eū. Dixit ei philippus. Dn̄e oſtēde nobis patrē: et ſufficit nobis. Dixit ei ieſus. Tanto tempoꝛe vobiſcū ſum: et non cognouiſtis me? Philippe q̄ videt me: videt et patrē. Quō tu dicis: oſtende nobis patrē? Non credis quia ego in patre: ⁊ pater in me eſt? Verba que ego loquoꝛ vobis: a meipſo non loquoꝛ. Pater autem in me manens ipſe facit opera. Non creditis: quia ego in patre ⁊ pater ī me eſt? Alioq̄n propter ipſa opera credite. Amen dico vobis qui credit in me opera q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet et maioꝛa hoꝝ faciet: quia ego ad patrem vado. Et quodcūqꝫ petieritis patrem in noīe meo: hoc faciam. Credo. Offi. Confitebunt̄ celi mirabilia tua dn̄e ⁊ veritatē tuā in eccleſia ſctōꝝ allā allā. Secr.

DEus eccleſie tue redēptoꝛ atqꝫ perfectoꝛ da vt apoſtoloꝛum tuoꝝ philippi ⁊ iacobi p̄cibꝰ paſchalis ſacramēti dona capiamus: quoꝛum nobis magiſterio ea voluiſti p̄dicari. P. Pꝛefa. Et te dn̄e. Cōio. Tāto tp̄e vobiſcū ſum ⁊ nō cognouiſtis me philippe qui videt me videt ⁊ patrē allā: nō credis qꝛ ego in patre/ et pater in me eſt allā allā. Poſtcō.

PAſchale myſteriū recēſentes btōꝛū apl'oꝛū philippi et iacobi dn̄e pꝛecibꝰ foueamur: quoꝛum magiſterio hoc cognouimus exequendum. Per dominū

¶ In inuētione ſctē crucis. Offm.

NOs autē gl'ari opoꝛtet in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i: in quo eſt ſalꝰ vita ⁊ reſurrectio noſtra: per quē ſaluati ⁊ liberati ſumus allā allā. Ps. Deꝰ miſereatur nr̄i ⁊ bn̄dicat nobis: illuīet vultū ſuū ſup nos ⁊ miſereat̄ nr̄i. Kyrie. Lux et ⁊c. Gl' cum ſuis ver. Oꝛ.

DEus qui in pꝛeclara ſalutiferę crucis inuētiōe paſſiōis tue miracula ſuſcitaſti: cōcede vt vitalis ligni p̄cio eterne vite ſuffragia cōſequamur. Qui vi. ⁊ re.

¶ Nulla fiat memoꝛia de reſurrectione: ſed de ſctis martyribꝰ alexādꝛo euentio ⁊ theodolo. Oꝛa

PReſta q̃s oĩps deus: vt q̄ ſãctoꝝ martyꝝ tuoꝝ alexãdꝛi euẽtij ⁊ theodoli natalicia colimus: a cũctis malis imminentibꝰ eoꝝ itercesſionibus liberemur. ꝑ Epl'a. Cõfido i cõi fo. iiij Allã. ꝟ. Dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs põdera q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regẽ celoꝝ ⁊ dñm. Allã. ꝟ. Dicite in gentibus qꝛ dominus regnauit a ligno Sequẽ.

SAlue crux ſancta arboꝛ digna Cuius robur precioſũ mũdi ferret talẽtũ Ut hoſtis per lignũ victoꝛ ligno reuinceretur Quodq̄ʒ exoꝛtꝰ moꝛtiꝭ p̄mis erat terrigenis ꝑadiſo ꝓpulſis. Cauſa etiã vite foꝛet cũctis xp̄i moꝛte vere viuificatis. Hoꝛrificũ tu eſſe ꝑ ſignũ ĩimicis crux ſacra ſeuis Quã moꝛs pauet ĩfernuſq̄ʒ timet: q̄ xp̄o ſuos recõſignas. Cui laus ſit in euũ. Sc̄dm iohẽm. iij.

IN illo tp̄e Erat hõ ex phariſeis nichodemus noĩe princeps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſum nocte: ⁊ dixit ei. Rabbi: ſcimꝰ qꝛ a deo veniſti magiſter Nemo enĩ poteſt hec ſigna facere q̄ tu facis niſi fuerit deꝰ cũ eo. Rñdit ieſus et dixit ei. Amen amen dico tibi: niſi quis natus fuerit denuo: nõ poteſt videre regnũ dei Dixit ad eũ nichodemꝰ. Quomodo poteſt homo naſci cũ ſit ſenex? Nunq̄d poteſt ĩ vẽtrẽ matris ſue iterato introire et renaſci? Rñdit ieſus Amẽ amẽ dico tibi: niſi q̄s renatus fuerit ex aqua ⁊ ſp̄u ſctõ: nõ poteſt introire in regnũ dei. Q̄d natũ eſt ex carne: caro eſt. Et q̄d natũ eſt ex ſp̄u: ſp̄us eſt. Non mireris qꝛ dixi tibi: opoꝛtet vos naſci denuo. Sp̄us vbi vult ſpirat et vocẽ eiꝰ audis: ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat. Sic ẽ oĩs qui natꝰ eſt ex ſp̄u. Rñdit nichodemꝰ: ⁊ dixit ei. Quomodo poſſunt hec fieri? Rñdit ieſus: et dixit ei. Tu es magiſter in iſrael: ⁊ hec ignoꝛas? Amen amen dico tibi: qꝛ q̄d ſcimus loquimur: et q̄d vidimus teſtamur: ⁊ teſtimoniũ nr̄m nõ accipitiꝭ. Si t̄rena dixi vobis ⁊ nõ creditiꝭ: quõ ſi dixero vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcẽdit in celũ niſi q̄ deſcẽdit de celo: filiꝰ hoĩs q̄ eſt in celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpẽtẽ ĩ deſerto: ita exaltari opoꝛtet filiũ hominis / vt oĩs q̄ credit in ipſũ nõ ꝑeat: ſʒ habeat vitã ẽtnã. Credo Offer. Protege dñe plebẽ tuã ꝑ ſignũ ſctẽ crucis ab oĩbꝰ inſidijs inimicoꝝ oĩm vt tibi gratã exhibeamus ſeruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiũ nr̄m allã. Secꝛ.

SAcrificiũ dñe q̄d tibi imolamus placatꝰ intende: vt ab oĩ nos eruat belloꝝ nequicia: ⁊ ꝑ vexillũ ſctẽ crucis filij tui ad cõterendas poteſtates aereas ⁊ aduerſarioꝝ inſidias: nos in tue ꝓtectiõis ſecuritate cõſtituat. ꝑ eũd.

⁋ Alia ſecreta de martyꝛibus.

SUper has hoſtias q̃s dñe benedictio glioſa deſcẽdat: q̄ ſctificationẽ clemẽter operetur: et de martyꝝ tuoꝝ alexãdꝛi / euẽtij / ⁊ theodoli ſolẽnitate nos letificet. ꝑ. Pꝛefa. Qui ſalutẽ. Cõio Per lignũ ſerui facti ſumꝰ ⁊ per ſctãm crucem liberati ſumꝰ: fructus arboꝛis ſeduxit nos filiꝰ dei redemit nos allã. In vtroq̄ʒ feſto finiatur cum Alleluya. Poſtcõio

REpleti alimonia celeſti: et ſp̄uali poculo recreati q̃ſumus oĩps deus: vt ab oĩ hoſte maligno defendas: quos per lignũ ſctē crucis filiū tui arma iuſticie ꝓ ſalute mūdi triūphare iuſſiſti Qui te. Alia poſt. de martyrib⁹.

Sumptis dn̄e munerib⁹ ſacris tribue queſum⁹: vt ad eadē appetenda ſanctoꝝ martyrū tuorum alexandri/euentii/et theodoli precibus et exēplis ꝓptius incitemur. Per. ¶ Sancti iohānis ante portā latinā. offm̄

In medio eccleſie aperuit os ei⁹: ⁊ īpleuit eū dn̄s ſpū ſapiētie et ītellect⁹: ſtola glorie induit eū. ℣. Jocūditatē et exultationē: theſaurizauit ſup eū.

Deus q̄ cōſpicis q2 nos Orō vndiq3 mala noſtra perturbant: preſta queſumus: vt beati iohannis apl̄i tui ⁊ euāgeliſte īterceſſio glorioſa nos ꝓtegat. P

Lectio libri ſapientie xv. cap̄lo.

Qui timet deū faciet bona. Et qui cōtinēs eſt iuſticie apprehendet illā et obuiabit illi quaſi mater honorificata. Cibabit illū pane vite ⁊ ītellectus: et aqua ſapie ſalutaris potabit illū. Et firmabit ī illo ⁊ nō flectet et cōtinebit illū: ⁊ nō ꝯfūdet: et exaltabit illū apd̄ ꝓximos ſuos. In medio eccleſie apuit os ei⁹: ⁊ īpleuit eū dn̄s ſpū ſapie ⁊ ītellectus: ⁊ ſtola glie īduit eū. Jocunditatē ⁊ exultationē: theſaurizauit ſup eū. Et noīe eterno hereditabit illū: dn̄s de⁹ nr̄. Allā. ℣. Hic eſt diſcipul⁹ ille q̄ teſtimonium ꝑhibet de his ⁊ ſcim⁹ q2 verū eſt teſtimoniū ei⁹. Seq̄. Laus deuota. i cōi fo. iij. Sc̄d3 iohēm. xxi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus petro. Sequere me. Conuerſ⁹ petrus vidit illū diſcipulū quē diligebat ieſ⁹ ſequētē: q̄ ⁊ recubuit in cena ſupra pect⁹ ei⁹ ⁊ dixit. Dn̄e q̄s eſt q̄ tradet te? Hūc ergo cū vidiſſet petr⁹ dixit ieſu. Dn̄e hic aūt qd̄? Dixit ei ieſ⁹. Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te? Tu me ſeq̄re. Exijt ergo ſermo iter fr̄es: q2 diſcipul⁹ ille nō moritur. Et nō dixit ei ieſus nō morit̄: ſed ſic eū volo manere donec veniā: qd̄ ad te? Hic eſt diſcipulus q̄ teſtimoniū ꝑhibet de his: et ſcripſit hec. Et ſcimus q2 verū eſt teſtimoniū ei⁹. Credo.

Offr̄. Juſtus vt palma florebit ſicut cedr⁹ q̄ ī libano eſt multiplicabitur alleluya Secreta.

Sic nos q̄s dn̄e beati iohannis apoſtoli tui ⁊ euangeliſte ſolēnia tuis fac celebrare myſterijs: vt q̄ ꝑdicauit ⁊ credamus pariter ⁊ ſequamur. P. Prefatio Et te dn̄e. Coīo. Exijt ſermo inter fr̄es q2 diſcipul⁹ ille nō morit̄ ⁊ nō dixit ieſ⁹ non morit̄: ſed ſic eū volo manere donec veniā. Po.

Refecti domine pane celeſti intercedente beato iohāne apoſtolo tuo et euāgeliſta ad vitā q̄s nutriamur eternā. P. ¶ Sci iohis de beuerlaco. epi ⁊ ꝯfeſ. of.

Statuit et domin⁹ teſtamētū pacis ⁊ prīcipē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternum. Ps. Mias domini in eternum cantabo. Oratio.

Da q̄s op̄s deus vt beati iohannis cōfeſſoris tui atq3 pōtificis veneranda ſolēnitas et deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. Epl̄a. Juſtū deduxit. i cōi fo. x. Allā. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū ſtola glie īduit eū. Seq̄. Adeſt nobis dies al. in cōi fo. x. Euā. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. i

Offr. Veritas mea ⁊ miſericoꝛdia mea cū ipſo ⁊ ĩ noĩe meo exal (tabit coꝛnu eiꝰ ⁊c.

Reſpice q̄s dñe munera ppłi tui in btī iohis cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis honoꝛe oblata: ⁊ tue teſtificatio veritatis nobꝫ ꝓficiat ad ſalutē. P. Cōio. Fidelis ſeruꝰ et prudēs quē cōſtituit dñs ſup familiā ſuā vt det illis ĩ tpe tritici mēſurā. In tpe paſ. allā. Poſtcō.

Quos tuis dñe reficis ſacramētis ſcti iohis confeſſoꝛis tui atq; pōtificis attolle benignus ſuffragijs vt noſtre redēptionis effectum et myſterij capiamus ⁊ moꝛibꝰ. P. ¶ Sāctoꝝ goꝛdiani ⁊ epymachi mar. offm.

Sancti tui dñe bñdicēt te: gliam regni tui dicēt. alleluya. Ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ bñdicā noĩ tuo ĩ ſcłm ⁊ ĩ ſcłm ſcłi.

Da q̄s omnipotens oꝛatio deus vt qui btōꝝ martyrū tuoꝝ goꝛdiani ⁊ epymachi ſolennia colimꝰ coꝝ apd̄ te ĩtercessionibꝰ adiuuemur. P. Epla. Iuſtorū aĩe. ĩ cōi. fo. vi. Allā. ℣. Sācti tui dñe floꝛebūt ſicut liliū: ⁊ ſicut odoꝛ balſami erunt ante te. Euā. Ego ſū vitis ⁊ vos palmites. ĩ cōi fo. i. offr. Mirabilis deus ĩ ſctis ſuis deꝰ iſrł ipe dabit virtutē ⁊ foꝛtitudinem plebi ſue benedictus deꝰ alleluya. Secreta.

Preſta q̄s dñe deus noſter: vt ſicut ĩ ꝯſpectu tuo moꝛs eſt precioſa ſctoꝝ: ita coꝝ merita venerātium accepta tibi reddat oblatio. P. Cōio. Iuſtoꝝ aĩe ĩ manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos toꝛmētū malicie: viſi ſūt oculis ĩſipiētiū moꝛi illi autē ſūt ĩ pace. Poſt.

Reſpice q̄s dñe populū tuū ⁊ ſpūalibꝰ ĩſtrue alimētis: ⁊ quoꝝ tribuis ſolēnia celebꝛare: fac coꝝ gaudijs ĩteſſe. P. ¶ Sctoꝝ nerei achillei atq; pācracij mar. of

Ecce oculi domini ſup timentes eū: ſperātes in miā eiꝰ allā: vt eripiat a moꝛte aĩas coꝝ q̄m adiutoꝛ et ꝓtectoꝛ noſter eſt allā allā. Ps. Exultate iuſti ĩ dño rectos decet collaudatio. Oꝛo.

Semper nos dñe ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ nerei ⁊ archilei atq; pācracij foueat q̄s btā ſolēnitas ⁊ tuo dignos reddat obſeq̄o. Per. Epla. Iuſti autē. ĩ cōi fo. vi. Allā. ℣. Vox exultatiōis et ſalutꝫ ĩ tabernaculis iuſtoꝝ. Euā. Ego ſū vitis vos palmites. ĩ cōi fo. i. offr. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dñe ⁊ vitatē tuā ĩ eccłia ſanctoꝛum allā allā. Secreta.

Sanctoꝛū martyꝛū tuoꝛū nerei ⁊ achillei atq; pancracij tibi dñe grata ꝯfeſſio: ⁊ munera noſtra cōmēdet: et tuā nobis indulgētiā ſēper ĩploꝛet. Per. Cōio. Gaudete iuſti ĩ dño allā: rectos decet collaudatio allā. Poſtcōio.

Queſumus dñe deus nr̄: vt btōꝝ martyꝛū tuoꝛū nerei et achillei atq; pācracij deꝓcationibꝰ ſacramēta ſācta q̄ ſūpſimꝰ ad tue nobꝫ ꝓficiāt placationis augmētū. P. ¶ Sci dūſtani epi ⁊ ꝯfeſ. offi.

Sacerdotes tui dñe ĩduāt iuſticiā ⁊ ſcti tui exultent ꝓpt dauid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui allā. Ps. Memēto dñe dd̄ ⁊ oīs māſuetudinis eiꝰ. Cātꝰ de Kyrie rex ſplēdēs. ſti

Deus q̄ btm̄ dūſtanū (℣. oꝛ pontificem tuum ad regna ſuſtulisti celeſtia: da nobis per glorioſa eius merita ad gaudia tranſire perennia. P. ¶ Meō. de ſancta potentiana virgine. Oro.

Concede nobis q̄s om̄s deꝰ ſcē potētiane v̄ginis tue et exultare meritiꝫ: ⁊ bñficioꝝ eiꝰ attolli ſuffragijs. P. Epl'a. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebus ſuis in cōi fo. x. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos i eternū ſcdm ordinē melchiſedech. Allā. V. Poſui adiutoriū ſup potentē: ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Sequ. Alma cohors. in cōi fo. xi. Euāge. Hō quidā peregre in cōi fo. xi. In tpe paſcali. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. i. Offr. Inueni dauid ſeruum meū ⁊ in oleo ſcō vnxi eum: manus eni mea auxiliabitur ei ⁊ brachiū meum cōfortabit eū. In tpe paſ. Allā. Secr.

Suſcipe q̄s dñe munera ſupplicantis familie tue q̄ tibi in btī dūſtani cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſolennitate deferimus precātes vt eius patrocinio venerādo adiuti: defendi mereamur ab omnium inimicorum inſidijs. P. Alia ſecreta de ſancta potēciana

Holocauſta hec dñe tua bñdictione ſctifica: vt ſcē potētiane virginis tue tibi meritiꝫ accepta ſint in cuiꝰ ſūt veneratione oblata. P. Coio. Dñe quinq; talēta tradidiſti michi: ecce alia quinq; ſuperlucratꝰ ſū: euge ſerue fidelis q2 i pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituā: intra i gaudiū dñi tui. In tpe paſ. Allā. Poſtcō.

Beati dūſtani cōfeſſoris tui atq; pōtificis q̄s dñe precatione nos adiuua in cuiꝰ veneratione tua ꝯtingimꝰ ſacramēta. P. Alia poſtcō. de ſcē potenciana

Sumptis dñe ſalutis eterne myſterijs q̄s: vt intercedente btā potētiana v̄gine tua ita nos tuis vti facias ſacramētiꝫ: vt eternis mereamur intereſſe ꝯuiuijs. P. ¶ Sči aldelmi epī ⁊ ꝯfeſ. Offm.

Statuit ei dñs teſtamentū pacis ⁊ principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas i eternum. In tempore paſchali. Alleluya alleluya. Ps. Miſericordias dñi: in eternum cantabo. Or.

Deus q̄ hodierna die ſctm̄ pōtificē tuū aldelmū ad eterna ſubleuaſti gaudia eiꝰ q̄s meritis illuc tua nos perducat mīa. P. Memoria de ſcō vrbano mr. Oro.

Da q̄s om̄s deꝰ: vt qui beati vrbani martyris tui atq; pōtificis natalicia colimꝰ: eiꝰ intercētu nobis tribue veniā pccōꝝ ⁊ cū ipo celeſtiū gaudia p̄miorū. P. Epl'a. Iuſtū deduxit. cōi fo. x. Gr. Dñe p̄ueniſti eū in bñdictōibꝰ dulcedinis: poſuiſti i capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. V. Vitā petijt et tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ i ſcl'm ſcl'i. Allā. V. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit in eternū ante dñm. Seq. Adeſt nobis. i cōi fo. x. Euā. Vigilate q2 neſcitis. in cōi fo. xi. In tpe paſ. Euā. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. i. Offr. Veritas mea et miſericordia mea cum ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur cornu eius. In tpe paſchali. Allā. Secreta.

Hec tibi precibꝰ dñe nr̄a q̄s grata reddat oblatio: p̄ cuius feſtiuitate eſt immolata. Per. ¶ Alia ſecreta de ſancto vrbano

Munera dñe q̄s tibi dicata ſctifica: et intercedente btō vrbāo martyre tuo atq; pōtifice per hec eadē nos placatꝰ intēde. P.

Cōio. Beat⁹ seru⁹ quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē: amē dico vobꝫ sup oīa bona sua cōstituet eū. In tp̄e pasc. allā allā. Postcō.

Solēnitatē q̄s dn̄e sc̄i pontificis aldelmi celebrātib⁹ adesto ꝓpicius et nobis ei⁹ meritis cōcede gaudia vite celestis. ꝑ do.

¶ Alia postcōio de sc̄o vrbano.

Sumētes dn̄e sacramenta celestia pietatē tuā humili deuotione deposcimus: vt illā q̄ in btō vrbano martyre tuo atqꝫ pōtifice flagrauit fortē dilectionem nobis benign⁹ aspires. ¶ Sc̄i augustini āglor apostoli. Offm.

Sacerdotes dei bn̄dicite dn̄m: sc̄ti ꝛ hūiles corde laudate deū. In tp̄e pa. allā allā. Ps. Bn̄d oīa opera dn̄i domino: laudate ꝛ superexaltate eum in secula. Or.

Deus qui beatū augustinū pōtificē primū doctorē populo cōcessisti anglor: tribue nobis q̄s: vt cui⁹ merita ꝓdicam⁹ i terris eius suffragia apud te sentiamus in celis. Per dn̄m. Eplā. Dedit dn̄s in cōi fo. x. Gr. Ecce sacerdos magn⁹ q̄ in diebus suis placuit deo. V. Nō est inuēt⁹ silis illi q̄ ꝯseruaret legē excelsi. Allā. V. Amauit eū dn̄s ꝛ ornauit eum stola glīe induit eū. Seq. Alma cohors. in cōi fo. x. Scd̄m lucam x.

In illo tp̄e: Designauit dn̄s et alios septuaginta duos et misit illos binos āte faciē suā in oēm ciuitatē et locū quo erat ipse venturus. Et dicebat illis. Messis quidē multa: operarij aūt pauci. Rogate ergo dn̄m messis vt mittat operarios in messē suā. Ite. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite ergo portare sacculum neqꝫ perā neqꝫ calciamenta: et neminē per viā salutaueritis. In quācūqꝫ domū intraueritis: primum dicite. Pax huic domui. Et si ibi fuerit fili⁹ pacꝫ: requiescet super illum pax vestra. Sin autē ad vos reuertet. In eadē aūt domo manete: edentes ꝛ bibentes q̄ apud illos sunt. Dign⁹ est eni opari⁹ mercede sua. In tp̄e pas. Euā. Ego sū vitꝫ ve. in cōi fo. l. Credo. Offr. Inueni dauid seruum meū ꝛ in oleo sc̄o vnxi eum: manus eni mea auxiliabitur ei ꝛ brachiū meum cōfortabit eū. In tp̄e pas. Allā. Secr.

Grata tibi sint dn̄e q̄sumus oblata munera q̄bus et beati augustini ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis merita veneramur/ et nr̄e pariter recolimus insignia libertatꝫ ꝛ vite. Cōio. Fidelis seru⁹ ꝛ prudēs quē ꝯstituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis cibū i tp̄e tritici mēsurā. In tp̄e pa. allā alľ. P⁹cō.

Sancta tua quesumus domine que pro beati augustini confessoris tui atqꝫ pōtificis hodierna solēnitate libauim⁹ nos refoueant: q̄bus et iugiter satiemur: ꝛ sēp desiderem⁹ expleri. ꝑ.

¶ Sc̄i germani episcopi. Offm.

Statuit ei dn̄s testamentū pacis ꝛ principē fecit eū: vt sit illi sacerdotiū dignitas i eternū. In tp̄e pasc. Allā allā. Ps. Mīas dn̄i: in eternū cātabo. Or.

Omīps sempiterne deus qui nos in beati germani ꝯfessoris tui atqꝫ pōtificis hodierna festiuitate letificas: tuā supplices exoramus clementiam: vt cuius solennia deuotis officiis veneramur: ei⁹ ꝓtis suffragiis eter ne vite remedia ꝯſequamur. Per Epl'a Ecce ſacerd. mag. q̄ in die. i cōi. fo. x. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū tu es ſacerdos i eternū ſcd'm ordinē melchiſedech. V. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Allā. V. Diſpoſui teſtamentū electis meis iuraui dauid ſeruo meo Euā. Hō q̄dā ꝑegre. i cōi fo. xi. In tp̄e paſ. Ego ſū vitis ve. in cōi fo. i. Offer. Ueritas mea et mīa mea cū ipſo ⁊ i noie meo exaltabit cornu ei9. In tp̄e paſ. Allā.

PRopiciare dñe q̄s ſup(Dē plicationib9 nr̄is: ⁊ i tercedente pro nobis btō germano cōfeſſore tuo atq; pōtifice his ſacramentis celeſtib9 ſeruiētes ab oī culpa liberos eſſe cōcede: vt purificante nos grā tua: eiſdē quib9 famulamur myſterijs emundemur. Per do. Cōio Beatus ſeru9 quem cum venerit dñs inuenerit vigilātem amē dico vobis ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. In tp̄e paſchali Allā allā Poſtcō

PReſta q̄s dñe deus noſter: vt diuinis miſterijs expiati: intercedēte beato germano cōfeſſore tuo atq; pontifice: ad ſupni plenitudinem ſacramenti: cuius libaui m9 ſctā tendam9. Per.

¶ Sctē petronille virgis. Offim

DIleriſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē ꝓpterea vnxit te deus de9 tu9 oleo leticie pre ꝯſortib9 tuis In tp̄e pa. allā allā allā ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. or.

DEus q̄ btē petronille virginis tue aīam celeſtibus collocaſti fac nos ei9 interuentu a pctōꝝ noſtroꝝ nexibus ſolutꝫ et ab oī ſēꝑ aduerſitate defēdi. ꝑ Epl'a Qui gl'iat. i 2 ko. xv. Gr. Dileriſti iuſticiā ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Propterea vnxit te de9 de9 tuus oleo leticie. Allā. V. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna Euā. Simile ē rete. decē. in cōi. fo. xv. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā ꝓxie ei9 offerētur tibi. In tp̄e paſ. Allā. Sē

SAcrificiū qđ tue offerimus maieſtati clemētiſſime de9 placatus ſuſcipe: ⁊ ꝑ merita btē petronille gl'ioſe virgis tue preſentis vite ſubſidiū: ⁊ future felicitatē concede. Per. Cōio. Diffuſa eſt grā i labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternum. In tp̄e paſch. Allā allā Poſtcōio

PErceptis dñe ſalutaribus alimentis q̄s: vt intercedēte btā petronilla virgīe tua ꝑ hec ꝓficē ad gaudia mereamur etna Per.

¶ Scti nichomedis mr. Of

LEtabit iuſtus i dño et ſperabit i eo: ⁊ laudabūt oēs recti corde i tp̄e paſ. allā allā. ps Exaudi de9 orōnē meā cū deꝑcor: a timore inimici eripe aīam meā. or.

DEus qui nos bti nichomedis martyris tui meritis ⁊ interceſſiōne letificas: concede ꝓpici9: vt q̄ ei9 bñficia poſcim9 dono tue grē conſequamur ꝑ Epl'a Beat9 vir q̄ in ſapiētia. in cōi fo. iij. Gr. Beat9 vir qui timet dñm in mādatis eius cupit nimis. V. Potens in terra erit ſemen eius gñatio rectorum bñdicetur Allā V. Poſuiſti dñe ſup caput ei9: coronā de lapide precioſo. Euāgel Si q̄s vult poſt me. in cōi fo. iiij. In tēpore paſchali. Ego ſum vitis vera. in cōi fo. i. Offer. In virtute tua dñe letabit iuſt9: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehementer deſideriū aīe eius tribuiſti ei In tēpe paſchali. Allā allā. Secr

MUnera dn̄e oblata ſctifica et itercedēte btō nichomede martyꝛe tuo: nos per hec a peccatoꝝ nr̄oꝝū maculis emūda. P.

Cō. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide precioſo. Poſtcō.

SUpplices te rogamus oīp̄s deus: vt quos tuis reficis ſacramētis: intercedente beato nichomede martyꝛe tuo tibi etiā placitis moꝛibus dignanter deſeruire concedas. Per. ¶ Sctoꝝ marcellini et petri mar. Officium

CLamauerūt iuſti et dominus exaudiuit eos et ex oībꝰ tribulatiōibus eorum liberauit eos. In tēpe paſ. allā. ps. Benedicam dominum in oī tempoꝛe: ſemper laus eius in oꝛe meo. Oratio

DEus qui nos annua beatorum martyꝛum tuoꝝū marcellini et petri ſolennitate letificas: preſta q̄s/ vt quoꝝ gaudemꝰ meritis ꝓuocemur exēplis. Per

Lcō libꝛi apoc. btī iohis apl̄i.

IN diebus illis: Reſpōdēs vnus de ſenioꝛibꝰ dixit michi. Hi qui amicti ſunt ſtolis albis: qui ſunt ⁊ vnde venerūt? Et dixi illi. Domine mi tu ſcis. Et dixit michi Hi ſunt qui venerūt de tribulatione magna ⁊ lauerūt ſtolas ſuas: et dealbauerunt eas in ſanguine agni. Ideo ſunt āte thꝛonum dei ⁊ ſeruiunt ei die ac nocte in templo eius: ⁊ q̄ ſedet ſuper thꝛonum/ habitat ſup̄ illos. Non eſurient neq̄ ſitiēt ampliꝰ neq̄ cadet ſuper illos ſol neq̄ vllus eſtus. Quoniam agnus q̄ in medio thꝛoni eſt reget illos et deducet illos: ad vite fōtes aquaꝝ. Et abſterget deꝰ oēm lachꝛymā ab oculis eoꝝ. Gr. Iuſtoꝛuꝫ aīe in manu dei ſunt: ⁊ non tāget illos toꝛmentum malicie. V. Viſi ſunt oculis inſipiētium moꝛi: illi autem ſūt in pace. Allā. V. Mirabilis dn̄s noſter in ſanctꝭ ſuis Euā. Cū audieritis. in cōi folio viij In tēpe paſchali Ego ſum vitis: vos palmites. i cōi fo. i. Offꝰ

Letamini i dn̄o et exultate iuſti: et gloꝛiamini omnes recti coꝛde In tēpe paſchali. Allā. Secreta.

VOtiua dn̄e dona deferētes in tuoꝛum martyꝛum marcellini ⁊ petri paſſiōe tuā magnificentiā veneramur ⁊ p̄ ea nobis ipſoꝛum tue pietatis auxiliū. P.

Cōio Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt et non tāget illos toꝛmentū malicie viſi ſunt oculis inſipiētium moꝛi: illi autem ſunt in pace In tēpe paſchali. Allā allā. Poſtcōio

PRotegat dn̄e q̄s pp̄lm tuū et participatio celeſtis indulta conuiuij ⁊ depꝛecatio collata ſanctoꝛum. Per ¶ Sāctoꝛum bonifacij ſocioꝛūq̄ mar. Officiū

SAncti tui dn̄e benedicēt te: gloꝛiam regni tui dicēt allā. V. Exaltabo te deꝰ meꝰ rex: et bn̄dicā noī tuo i ſclꝫ ⁊ i ſclꝫ ſcl'i. Or.

OMnīps ſempiterne deus qui beato bonifacio ſocijſq̄ eiꝰ palmam martyꝛij contuliſti: pꝛeſta nobis q̄s eoꝝ meritis īdulgētiā: q̄ eis largiri dignatꝰ es coꝛonā. Per. Epl'a Spectaculū ut ī c fo. vij. Gr. Clamauerunt iuſti ⁊ dn̄s exaudiuit eos ⁊ ex oībus tribulationibꝰ eoꝝ liberauit eos. V. Iuxta eſt dn̄s his qui tribulato ſūt coꝛde ⁊ humiles ſpū ſaluabit

Allã. ꝟ. Sctĩ tui dñe florebũt ſicut lilium et ſicut odoꝛ balſami erunt ante te. Euã. Cũ perſequẽtur vos. in cõi fo. viij. In tempore paſ. Ego ſum vitis vos pal. i cõi fo. i. Offꝛ. Cõfitebuntur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuam i eccliã ſctõꝝ. allã. allã. Secre.

Oblationem famuloꝝ tuoꝝ ſuſcipe oĩps deus quaſ tibi ſuppliciter deferimus in honoꝛe beati bonifacij martyꝛis tui ſocioꝛũq; eius: vt q̃ tibi ſemetipſos obtulerũt hoſtiã laudis in odoꝛẽ ſuauitatis: eoꝛũ pꝛecibus vniri mereamur vnigenito filio tuo domino noſtro ieſu chꝛiſto. Qui te. Cõ. Gaudete iuſti i dño allã. rectos decet collaudatio. allã. Poſt.

Tua nos miſericoꝛdia deꝰ per hec ſacramẽta q̃ ſũpſimus intercedente btõ bonifacio martyꝛe tuo ſocijſq; eius: ⁊ ab omni ſurreptione vetuſtatis expurget et capaces ſctẽ nouitatꝭ efficiat. P. Sctõꝝ medardi ⁊ gildardi epõꝝ.

Sacerdotes eiꝰ induãt ſalutari: ⁊ ſcti eius exultatione exultabũt. In tpe paſcha. allã alleluya allã. ꝟ. Memento dñe dauid: ⁊ oĩs mãſuetudinis eiꝰ. Oꝛ.

Deus qui ſanctã nobis huius diei ſolennitatẽ in honoꝛe ſanctoꝛum cõfeſſoꝛũ tuoꝛũ atq; pontificũ medardi ⁊ gildardi conſecraſti: adeſto familie tue precibꝰ ⁊ dona: vt quoꝛũ feſta celebꝛamꝰ / eoꝛũ merito et auxilio ſubleuemur. Per do. Epl'a. Plures facti ſũt. in cõi fo. xiij. Grad. Sacerdotes eiꝰ induãt ſalutare: ⁊ ſcti eiꝰ exultatiõe exultabũt. ꝟ. Illuc producã coꝛnu dauid: paraui lucernam xp̃o meo. Allã. ꝟ. Fulgebũt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille i arũdineto diſcurrẽt i etnũ. Euã. Sint lumbi vr̃i. in cõi folio. xiij. In tpe paſ. Euã. Ego ſum vitis vos pal. in cõi fo. i. Offꝛ. Exultabũt ſcti i glĩa letabũtur i cubilibus ſuis: exultatiões dei i faucibus eoꝝ. In tpe paſ. allã allã. Se.

Reſpice dñe q̃s populũ tuũ ad tua ſacramenta currẽtẽ et preſentẽ feſtiuitatẽ ſctõꝝ confeſſoꝛũ tuoꝛum atq; põtificũ medardi et gildardi vt qđ i honoꝛe nois tui detulerũt cũctis pficiat ad veniã. P. Cõ. Ego vos elegi de mũdo vt eatis ⁊ fructũ afferatis et fructus veſter maneat. In tpe paſ. allã allã. Poſtcõio.

Gratias tibi agimꝰ dñe deꝰ noſter q̃ nos celeſti medela reparare dignatꝰ es: da q̃s petis nr̃is veniã ſicut btĩs cõfeſſoꝛibꝰ tuis medardo ⁊ gildardo dediſti ſedẽ põtificatꝰ. P. ¶ In trãſlatiõe ſancti edmundi archiepi. Ad miſſã.

Gaudeamus. Officiũ. oẽs i dño diẽ feſtũ celebꝛantes ſub honoꝛe edmũdi pſulis: de cuius trãſlatione gaudẽt angeli et collaudãt filiũ dei. ps. Exultate iuſti i dño: rectos decet collauda.

Deus q̃ nos btĩ ed[illegible] mũdi cõfeſſoꝛis tui atq; põtificis translationem celebꝛare cõcedis: te ſuppliciter exoꝛamus vt eius meritis et pꝛecibus a vicijs ad virtutes ⁊ a carcere trãſferamus ad regnũ. P. Memoꝛia de martyꝛibꝰ pꝛimo ⁊ feliciano.

Hac nos q̃s domine oꝛatio ſctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛũ pꝛimi ⁊ feliciani ſemp facta ſectari: quoꝛũ ſuffragijs pꝛecibus tue dona ſentiamus. Per do. Epl'a.

Ecce ſacerdos magn⁹ q̃ ĩ vita. ĩ cõi fo. x. Gr. Dñe p̃ueniſti eũ in bñdictiõib⁹ dulcedinis poſuiſti in capite ei⁹ coronã de lapide p̃cioſo. ℣ Vitã petijt ⁊ tribuiſti ei lõgitudinẽ dieꝝ i ſcl'm ſcl'i. Allã. ℣. Hic edmũdus pauper ⁊ modicus celũ diues ingredit̃: hymnis celeſtibus honorat̃. Seq̃. de cõi. Alma. Euã. Hõ q̃d. p. fo. x. In tẽpore paſ. Euã. Ego ſũ vitis ve. in cõi fo. i. Offr. Veritas mea et mĩa mea cum ipſo et in noĩe meo exaltabitur cornu ei⁹. In tempore paſchali. alleluya. Secreta.

Deus qui panẽ ⁊ vinum in corpus tuũ ⁊ ſãguinẽ celeſti benedictione conuertis: cõcede nobis ꝑ merita beati edmũdi cõfeſſoris tui atq; pontificis: vt ad tuam mĩam reuertentes: tuo beneplacito conformemur. per. Alia ſecreta de martyribus. oĩo.

Fiat tibi dñe q̃s hoſtia ſacrãda placabilis precioſorũ celebritate martyrum tuorũ primi ⁊ feliciani: que per eoꝝ merita glorioſa et pctã noſtra purificet: et tuorũ tibi vota cõciliet famulorum. Per do. Cõio. Beatus ſeru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vob; ſup oĩa bona ſua cõſtituet eum. In tp̃e paſchali Allã allã. Poſtcõio

Deus qui beatum edmundum confeſſorem tuum atq; põtificem a ſupplicijs ad gaudia tranſtuliſti: tribue quæſum⁹ vt qui tranſlationem eius veneramur in terris: per ei⁹ patrocinium ad celeſtia trãſferamur. p. Alia poſtcõio de martyribus. oꝛ.

Quæſumus omnipotẽs de⁹: vt ſanctorum martyrũ tuorũ primi et feliciani celeſtib⁹ miſterijs celebrata ſolennitas: indulgentiam nobis tue propiciationis acquirat. Per dñm noſtrũ.

¶ Sancti barnabe apl'i officiũ.

Michi autẽ nimis honorati ſũt amici tui de⁹ nimis cõfortatus eſt principatus eorũ. ℣. Dñe p̃baſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã ⁊ reſurrectionẽ meã. Glia.

Ecclesiã tuã q̃ſumus Or. domine beati barnabe apoſtoli tui cõmendet oratio: et pro ea interuentor exiſtat: quam doctrina ⁊ paſſione illuſtrat. per d. Epła. Jam non eſtis. in cõi fo. i. Gr. Nimis honorati ſũt amici tui de⁹ nimis cõfortat⁹ eſt p̃cipat⁹ eoꝝ. ℣. Dinũerabo eos ⁊ ſuper arenã multiplicabũt̃. Allã. ℣ In omnẽ terrã exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eorũ. Sequentia. Allã. nũc decãtent. in cõi folio. ij. Scđm iohẽm xv.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptum meum vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet vt aĩam ſuã ponat quis pro amicis ſuis. Vos amici mei eſtis ſi feceritis que ego p̃cipio vobis. Iã non dicam vos ſeruos: quia ſeruus neſcit quid faciat dñs eius. Vos autẽ dixi amicos: q2 oĩa q̃cũq; audiui a patre meo nota feci vobis. Nõ vos me elegiſtis ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos vt eatis et fructũ afferatis et fructus veſter maneat. Et q̃dcũq; petieritis patrẽ in noĩe meo: det vob;. Credo. Offr. Michi autẽ nimis honorati ſũt amici tui de⁹: nimis cõfortat⁹ eſt p̃cipat⁹ eoꝝ. Secr.

Placationis tibi dn̄e ſacrificiū in hac beatiſſimi barnabe apl'i tui ſolennitate deferimus: cuius nos precib⁹ hec redēptionis nr̄e ſuffragia ⁊ ītelligere q̄s cōcedas ⁊ aſſequi. Per dn̄ꝫ. Prefatio. Et te dn̄e. Cōio. Vos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicātes duodecim trib⁹ iſrael dicit dominus. Poſtcōio.

Sacramenta celeſtia que pro bt̄i barnabe apl'i tui paſſione dn̄e tue obtulimus maieſtati: ipſius nobis q̄s fiāt interceſſiōe ſalutaria in cuius natalicio ſūt percepta. P. ¶ Sctōꝝ baſilidis cirini/naboris/⁊ nazarij. Offīm.

Intret ī cōſpectu tuo dn̄e gemit⁹ cōpeditorū: redde vicinis noſtris ſeptuplū ī ſinu eoꝝ: vīdica ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. P̄s. Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt templum ſanctū tuū: poſuerunt hieruſalē in pomorū cuſtodiā. Or.

Sanctoꝝ martyrū tuoꝝ baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij q̄s dn̄e natalicia nobꝫ votiua reſplēdeāt: et quod illi contulit excellentia ſēpiterna / fructibus noſtre deuotionis accreſcat. Per Eplā. Iuſtoꝝ aīe. in cōi folio. vi Gꝛ. Vindica dn̄e ſāguinē ſāctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. V. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilib⁹ celi carnes ſctōꝝ tuorū beſtijs tre. Allā. V. Iuſti epulēt̄ ⁊ exultēt ī cōſpectu dei: ⁊ delectēt̄ ī leticia. Euāg. Ecce ego mitto. ī cōi fo. ij. Offꝛ. Exultabūt ſcti in glīa letabunt̄ in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucib⁹ eoꝝ. Per

Da nobis q̄s dn̄e pure deuotiōis affectū ⁊ ſctōꝝ martyrū tuoꝝ baſilidis/cirini/naborꝫ et nazarij interceſſionib⁹: etiam nr̄a munera ꝓpicius intuere. P̄ dn̄. Cōio. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuorū dn̄e: eſcas volatilib⁹ celi/ carnes ſctōꝝ tuoꝝ beſtijs tre: ſcd̄m magnitudinē brachij tui poſſide filios mortipunitorum. Poſtcō.

Diuinis ſacramētis refecti q̄s dn̄e de⁹ noſter vt ſctōꝝ martyrū tuorū baſilidis/cirini/naboris/⁊ nazarij interceſſionibus gaudijs mereamur intereſſe celeſtibus. Per dn̄. ¶ Sancti baſilij epi et confeſſoris Officium.

Statuit ei dn̄s teſtamentū pacis: et principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ineternū. P̄s. Miſericordias domini: ineternum cātabo Oratio

Deus qui beatū baſiliū cōfeſſorem tuū doctorē precipuum catholiceq; fidei predicatorem eligere dignatus es: p̄ſta q̄s vt ipſo pro nobꝫ intercedēte: peccatorū noſtroꝝ mereamur erui malis et tibi dn̄o ſinceris mentib⁹ deſeruire. P. Epl'a. Ecce ſacerdos. ī cōi fo. x. Gꝛ. Dn̄e preueniſti eū in bn̄dictionibus dulcedinis: poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. V. Vitā petijt ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dierū in ſcl'm ſcl'i. Allā. V. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit ieternū ante dn̄m. Euā. Hō q̄dā pegre. in cōi. fo. xi. Offꝛ. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ī noīe meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Sc̄.

Sancti baſilij cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſupplicatiōe munus oblatū dn̄e q̄s fiat nobis in perpetuū ſalutare. Per. Cōio. Beat⁹ ſeruus quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilātē amē dico vobꝫ ſuꝑ oīa bōa ſua ꝯſtituet eū. Pꝰcō

SUmptū dn̄e celeſtis remedij ſacramētum ad ꝑpetuā nobis ꝑuenire grām beati baſilij confeſſoris tui atq̧ pontificis obtineat interceſſio glorioſa. P.

¶ Sanctorum viti et modeſti atq̧ creſcentie martyrum. Officiū.

IUſti epulentur ⁊ exultent in cōſpectu dei et delectent̄ i leticia. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipent̄ inimici eiꝰ: ⁊ fugiāt q̄ oderunt eum a facie eius. Oratio

COncede q̄s omp̄s deꝰ vt ſanctorum martyꝝ tuoꝝ viti modeſti atq̧ creſcētie quoꝝ celebramꝰ victorias participemur ⁊ p̄mijs. P. Epl̄a. Juſti aūt. in cōi. fo. vi. Gr. Clamauerūt iuſti et dn̄s exaudiuit eos ⁊ ex oībꝰ tribulatiōibꝰ eoꝝ liberauit eos. V. Juxta ē dn̄s his q̄ tribulato ſūt corde ⁊ hūiles ſpū ſaluabit. Allā. V. Mirabilis dn̄s nr̄ in ſctis ſuis.

IN illo tp̄e: Di Secūꝫ lucā xi cebat ieſꝰ turbꝫ iudeoꝝ ⁊ pn̄cipibꝰ phariſeoꝝ. Ue vobis q̄ edificatis monumēta ꝓphetaꝝ: patres aūt veſtri occiderūt illos. Profecto teſtificamini q̧ conſentitis operibus patrum veſtrorū. Qm̄q̄dē ipſi eos occiderūt: vos autē edificatis eorū ſepulchra. Propterea et ſapiētia dei dixit. Mittam ad eos ꝓphetas et apoſtolos/⁊ ex illis occidēt et ꝑſeq̄ntur: vt inq̄rat̄ ſanguis oīm ꝓphetarū q̄ effuſus eſt a cōſtitutione mundi a generatione iſta a ſanguine abel iuſti vſq̧ ad ſāguinē zacharie: qui perijt inter altare ⁊ edē. Ita dico vobis: req̄retur ab hac gn̄atione. Ue vobis legiſperitis: q̄ abſtuliſtis clauem ſciētie et ipſi nō introiſtis: ⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibuiſtis. Cū hec ad illos diceret: ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere ⁊ os eiꝰ opprimere de multis inſidiātes ei. Et q̄rētes capere aliq̄d ex ore eiꝰ: vt accuſarēt eū. Offer. Gliabunt̄ i te oēs qui diligūt nomē tuū: qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatꝫ tue coronaſti nos.

PRopiciꝰ eſto dn̄e ſup Secr. plicationibꝰ nr̄is ⁊ ppl̄i tui oblatiōibꝰ p̄cibꝰq̧ ſuſceptis interceſſione ſctōꝝ martyrū tuoꝝ viti modeſti atq̧ creſcentie nr̄a ad te corda conuerte: vt a terrenis cupiditatibꝰ liberi/ad celeſtia deſideria trāſeamꝰ. P. Cō. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta ē d̄ laq̄o venātiū laq̄ꝰ cōtritꝰ ē ⁊ nos liberati ſumꝰ.

SAlutaris alimonie Poſtcō participatiōe refectos: btōrū martyrum tuoꝝ viti modeſti atq̧ creſcētie nos dn̄e q̄s vbiq̧ defenſione cuſtodi: q̄ꝝ hodie voluiſti nos tp̄ali ſolēnitate gaudē. P.

¶ Trāſlatio ſctī richardi Offiū

STatuit ei dn̄s teſtamentū pacis: et principē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotiū dignitas in eternū. Ps. Miſericordias domini: in eternum cātabo. Oratio

DEus qui nos trāſlationē b̄tiſſimi cōfeſſoris tui atq̧ pōtificis richardi ſolēniter celebrare ꝯcedis. tribue nobis q̄s eiꝰ meritis ⁊ precibus a mūdi huiꝰ trāſire miſeria ⁊ ad gaudia peruenire celeſtia. Per. ¶ Memoria de martyribꝰ cirico et iulita. Or.

EXaudi nos dn̄e deus noſter cū ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ cirici et iulite matris eiꝰ tibi patrocinio ſupplicātes: vt quoꝝ celebra mus triūphū: possim⁹ retinere cōstātiā. p. Epl'a. Ecce sacer. i cōi fo.x. Gr. Dn̄e ꝑuenisti eū i bn̄dictiōib⁹ dulcedinis posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide ꝑcioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti et lōgitudinē dierū i sclm̄ seculi. allā. ℣. Iust⁹ germinabit sicut liliū: et florebit i eternum ante dn̄m. Seqn̄. Adest nob̄ i cōi fo.x. Euāgeliū Hō qdā ꝑegre. i cōi fo.xi. Offer. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipso ⁊ i noīe meo exaltabit̄ cornu ei⁹. Secr.

Offerim⁹ tibi dn̄e preces ⁊ munera suppliciter exorātes: vt itercessiōe bt̄i richardi cōfessoris tui atq̄ pōtificis cuius translationis solēnia colimus a vicijs ad virtutes ⁊ a carcere transferamur ad regnū. Per do. Alia secre. de martyrib⁹

Offerim⁹ tibi dn̄e fidelium tuoꝝ dona solēnia: sāctorū martyrū tuoꝝ cirici ⁊ iulite itercessiōibus cōfidentes: vt q̄ nos exequimur min⁹ idonea seruitute: illorum potius meritis efficiatur acceptū. Per. Cōio. Btūs seruus quē cū venerit dn̄s iuenerit vigilātē: amē dico vobis super oīa bona sua ꝯstituet eū. Post cō.

Per hec sacramēta dn̄e q̄ sūpsim⁹ ⁊ per itercessionē sc̄ti pōtificis tui richardi cui⁹ trāslationē deuote celebram⁹ te supplices dep̄camur: vt ipsi⁹ meritis ⁊ itercessiōe a tenebris huius vite ad lucē ꝑpetuā nos trāsferre digneris. p. Alia post. de martyrib⁹.

Plebs tua dn̄e p hec sancta q̄ sūpsim⁹ capiat sacre bn̄dictionis augmētū: ⁊ itercessiōe sāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ cirici et iulite copiosis bn̄ficioꝝ tuoꝝ sp̄ subleuet auxilijs. p. ¶ Sāctoꝝ marci et marcelliani martyrum. Offi.

Salus autē iustorū a dn̄o ⁊ ꝓtector eoꝝ est in t̄pe tribulatiōis. ps. Noli emulari i malignātib⁹: neq̄ zelaueris facientes

Presta q̄s oīps de⁹ vt q̄ sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani natalicia colim⁹ a cūctis malis iminētib⁹ eoꝝ intercessionibus liberemur. Per. Epl'a Ligua sapiētū. i cōi folio. vij. Gr. Iustoꝝ aīe in manu dei sūt ⁊ nō tāget illos tormētū malicie. ℣. Visi sūt oclis isipientiū mori: illi aūt sūt i pace. Alleluya ℣. Reddet de⁹ mercedē laboꝝ sāctoꝝ suoꝝ ⁊ deducet eos i via mirabili. Euāge. Videte ne q̄s. In cōi fo.ix. i diuisiōe. Offer. Aīa nr̄a sicut passer erepta est de laq̄o venantiū: laqueus contritus est et nos liberati sumus. Secreta.

Preueniat nos dn̄e q̄s gratia tua sēꝑ ⁊ subsequatur et has oblatiōes quas ꝓ peccatis nr̄is noī tuo cōsecrādas offerim⁹ benignus assume: vt p itercessionem sc̄oꝝ martyrū tuoꝝ marci ⁊ marcelliani cūctis proficiat ad salutem. Per. Cōio Amē dico vobis quod vni ex minimis meis fecistis michi fecistis: venite bn̄dicti patris mei possidete ꝑparatū vobis regnum ab initio scl'i. Post.

Vt p̄cepta nos dn̄e scā viuificēt: sctōꝝ martyꝝ tuoꝝ marci ⁊ marcelliani merita gl'osa nos adiuuēt. p. ¶ Sctōꝝ geruasij ⁊ ꝓthasij. Officiū.

Loquetur dn̄s pacē i plebē suā ⁊ sup sctōs suos ⁊ i eos q̄ ꝯuertūt ad ip̄m. ps. Bn̄dixisti dn̄e terrā tuā: auertisti captiuitatē iacob. Oratio.

Deus qui nos annua ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ geruaſij et ꝓthaſij ſolēnitate letificas: ꝯcede ꝓpici⁹: vt quoꝝ gaudem⁹ meritꝭ accēdamur exēplis. P. Ad roma. viij.

Fratres: Scim⁹ q̄m diligētib⁹ deū oīa cooperātur ī bonū: his q̄ ſecūdū ꝓpoſitū vocati ſūt ſcti. Nā quos preſciuit ⁊ ꝑdeſtinauit ꝯformes fieri ymaginis filij ſui: vt ſit ipſe primogenit⁹ ī multꝭ fratrib⁹ Quos aūt ꝑdeſtinauit: hos ⁊ vocauit. Et q̄s vocauit hos ⁊ iuſtificauit. Quos aūt iuſtificauit: illos et magnificauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si de⁹ pro nobꝭ quis cōtra nos? Qui etiā ꝓprio filio ſuo nō pepercit: ſed pro nobis omnibus tradidit illū. Gr. Glorioſ⁹ de⁹ ī ſāctis mirabilis ī maieſtate faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glorificata ē ī v̄tute dextera man⁹ tua cōfregit inimicū. Allā. ℣. Sancti ⁊ iuſti in dn̄o gaudete vos elegit deus in hereditatē ſibi. Secū dū marcū xiij.

In illo t̄pe: Egrediēte ieſu de tēplo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis Magiſter: aſpice quales lapides et quales ſtructure. Et reſpōdēs ieſ⁹: ait illi. Vides has oēs magnas edificationes? Nō relinquet̄ lapis ſup lapidē q̄ non deſtruatur. Et cū ſederet in monte oliuaꝝ cōtra tēplū: interrogabāt eū ſeparatim petrus et iacobus: ⁊ iohannes ⁊ andreas. Dic nobis q̄n iſta fient: et quod ſignū erit q̄n hec oīa icipient cōſūmari. Et reſpōdēs ieſus cepit dicere illis. Videte ne quis vos ſeducat: Multi eni venient in nomine meo dicentes qꝛ ego ſum ⁊ multos ſeducent. Cum autē audieritis bella et opiniones belloꝝ: ne timueritis. Oportet enim hec fieri: ſed nōdum finis. Exurget eni gēs cōtra gentē/et regnū ſuper regnū: ⁊ erūt terremot⁹ ꝑ loca et fames. Initiū dolorū hec Videte autē voſmetipſos. Tradent eni vos in conſilijs/et ī ſynagogis vapulabitis: et ante p̄ſides et reges ſtabitis ꝓpter me in teſtimoniū illis. Et in oēs gētes primū oportet predicare euāgeliū. Et cū duxerint vos tradētes nolite p̄cogitare quid loquamini: ſed quod datū fuerit vobꝭ in illa hora id loquamini. Non eni vos eſtis loquētes: ſed ſpūs ſāct⁹ Tradet autē frater fratrē ī mortē: et pater filiū: ⁊ cōſurgēt filij in parētes: et morte afficiēt eos. Et eritis odio oibus ꝓpter nomē meū. Qui aūt ſuſtinuerit in finē: hic ſaluus erit. Offꝫ. Letamini ī dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde. Secre:

Hoſtias tibi dn̄e laudis offerim⁹: quas btis martyribus tuis geruaſio et ꝓthaſio cōtuliſti: vt ⁊ pro tuo noīe mori nō pauerent: ⁊ ſēpiterna glīa fulgeant interempti. Per. Cōio. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuorum dn̄e eſcas volatilib⁹ celi: carnes ſāctorū tuoꝝ/beſtijs terre ſecundū magnitudinē brachij tui poſſide filios mortipunitoꝝ. Poſt.

Benedictio tua dn̄e q̄s per hec ſācta miſteria tuorum impleat corda fideliū: vt ⁊ ſctoꝝ martyrum tuorum geruaſij et ꝓthaſij honorificent paſſiones et remedia ſalutꝭ eterne q̄ expetūt eiſdē patrocināntib⁹ aſſequāt̄. P.

¶ In trāſlatiōe ſācti edvvardi regis ⁊ martyris. Ad miſſā. offi.

Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuarũ. ps Dñe dñs nr: ꝙ ad mirabile ẽ nomẽ tuũ i vniuerſa terra. oꝛ

Deus eterni triũphatoꝛ īperij: familiã tuã ꝓpici⁹ reſpice trãſlationẽ regis celebꝛãtẽ edvvardi et pſta: vt ſicut illũ munere gloꝛificare dignaris celeſti: ita nos ei⁹ obtẽtu eterne felicitati facias dignãter aſcribi. p. Epl'a. Beatus vir qui inuẽtus. i cõi fo. iiij. Gr. Poſuiſti ſup caput ei⁹ coꝛonã de lapide pꝛecioſo. v. Deſideriũ aie ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ voluũtate labioꝛũ eius non fraudaſti eũ. Allã. v. Beat⁹ vir q̃ ſuffert tentationẽ qm̃ cũ ꝓbat⁹ fuerit accipiet coꝛonã vite. Si fiant. ix. lcões Sequentia. Organicis canamus. i cõi fo. iiij. Euãge. Si quis venit ad. in cõi fo. v. Offr. Poſuiſti dñe i capite eius coꝛonã de lapide ꝓcioſo: vitã petijt a te ⁊ tribuiſti ei allã. ſe.

Intuere q̃s dñe deus ad noſtre humilitatis hoſtiã tibi in honoꝛe ſancti martyꝛis tui ac regis edvvardi oblatã: quã tibi ſacrã oblationẽ mirabili diſpenſatione efficere voluiſti: ⁊ cõcede nobis illius pꝛecibus ita inocẽter viuere: vt ad eterna mereamur gaudia ꝑuenire. per. Cõio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſm ⁊ tollat crucẽ ſuã ⁊ ſequat̃ me. Poſtcõmunio

Sancta tua nos dñe ſumpta purificent: et beato martyꝛe tuo ac rege edvvardo itercedẽte: ad perpetue beatitudinis conſoꝛtium ꝑducãt. Per. ¶ Scti albani pꝛhomartyꝛis angloꝝ. officium

In virtute tua dñe letabit̃ iuſt⁹: et ſup ſalutare tuũ exultabit vehemẽter: deſideriũ aie ei⁹ tribuiſti ei. p. Quõ pꝛeueniſti eũ i bñdictiõib⁹ dulcedinis: poſuiſti i capite ei⁹ coꝛonã de lapide pꝛecioſo. Oꝛatio.

Deus qui hunc diẽ beati albani martyꝛio cõſecraſti: tribue q̃s: vt cui⁹ ãnuo gratulamur officio: ei⁹ continuo foueamur auxilio. p. Lcõ li. ſapie. iiij.

Iuſtus ſi moꝛte pꝛeoccupatus fuerit: i refrigerio erit Senectus eñi venerabilis eſt nõ diuturna neq̃ numero annoꝛũ cõputata. Cani ſunt autẽ ſẽſus hoĩs: et etas ſenectutis vita immaculata. Placẽs deo factus dilect⁹ viuens īter pctõꝛes trãſlat⁹ eſt. Raptus eſt ne malicia mutaret intellectũ eius: aut ne fictio deciperet aĩam illius. Cõſummatus in bꝛeui expleuit tpa multa: placita eñi erat deo aĩa illi⁹ Pꝛopter hoc pꝛoperauit educere illũ de medio iniq̃tatis: qm̃ gr̃a dei et mĩa eſt in ſctõs eius: et reſpectus in electos illius. Gr. Btũs vir q̃ timet dñm: in mãdatis ei⁹ cupit nimis. v. Potẽs in tra erit ſemẽ ei⁹ generatio rectoꝛũ bñdicet. Allã. v. Poſuiſti dñe ſup caput ei⁹ coꝛonã de lapide ꝓcioſo.

Eya gaudens caterua ſeq̃. Ouãter eya. Pange ſonoꝛa domino cãtica illi⁹ ⁊ enarra magnalia. Ex toto coꝛde ex tota virtute ex tota aĩa xp̄o iubila. Qui eſt ſctõꝛũ vita virtus gloꝛia pꝛemiũ coꝛona. Cui⁹ pietas larga comit aurea albanũ laurea. Cuius ꝓcellẽs gr̃a expurgauit eius crimia. Eius ꝓcoꝛnu ꝑ ſecla exul tat ĩ magna glĩa. Cũ enĩ pcepiſſet diua munera. Sãcte religionis dona myſtica. Aſpernẽs ydolatrã regẽ ſpernit ydola. Et cũ iam duceret mortis ad ſupplicia Prece fugãs flumina Per fluuij glareas: ſicca tranſiuit ſemita. Pari quoqꝫ grã. Grata fõtis munera tra pduxit arida. Poſt hec ĩclita albana p̃ opa. Linquens hec terreſtria. Scãdis cũ gloria celoꝝ didima. Te nunc petimus patrone prece ſedula. Qui es noſtra vera glĩa. Solue precũ voꝝ ſeruorũ ſcelera. Exora pro gẽte anglica et pro eius pace eterna. Ter dĩ Benedictus. Et nobis tibi ſupplicibꝰ vite vera ĩpetra gaudia. Ubi ſonat iugit̃ allã. Euã. Si qs vult poſt me. In cõi fo. iiij. Offr̃. In virtute tua dñe letabit̃ iuſtꝰ: et ſup ſalutare tuũ exultabit vehementer: deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

SIcut in beati albani martiris tui veneratione te mirabilẽ predicamꝰ: ſic dñe clemẽtiã tuã per hec pie placationis officia pro nobis queſumꝰ ipſe pius interuẽtor exiſtat. Per dñm. Cõio. Magna ẽ glĩa eiꝰ ĩ ſalutari tuo gloriã et magnũ decorem impones ſup eum domine. Poſtcõio.

UT tua nos dñe ſacramenta purgent a crimine: ſctãm maieſtatẽ tuã qs btũs martyr albanus ſemp ĩploret. P. ¶ In vigilia ſcti iohãnis baptiſte. Offiũ.

NE timeas zacharie exaudita eſt oro tua et elizabeth vxor tua pariet tibi filiũ ⁊ vocabis nomẽ eiꝰ iohẽm: ⁊ erit magnꝰ corã dño ⁊ ſpũ ſctõ replebit̃ adhuc ex vtero matris ſue ⁊ multi ĩ natiuitate eiꝰ gaudebũt. Ps. Dñe ĩ virtute tua letabit̃ rex: et ſup ſalutare tuũ exultabit vehemẽter. Oro.

PReſta q̃s oĩps deꝰ vt familia tua p viã ſalutis incedat ⁊ btĩ iohis xp̃i precurſoris hortamẽta ſectãdo: ad eũ quẽ pdixit ſecura ꝑueniat dñm noſtrũ ieſũ xp̃m filiũ tuũ. Qui tecũ. Mẽoria de ſctã etheldreda. Oro.

DEus q̃ nos hodie btẽ etheldrede virgĩs tue annua ſolẽnitate letificas: cõcede ꝓpiciꝰ vt eius adiuuemur meritis cuiꝰ caſtitatis irradiamur exemplis. Lectio hieremie prophete. i. cap.

IN diebus illis: Factum eſt verbũ dñi ad me dicẽs. Priuſq̃ te formarẽ in vtero noui te: et anteq̃ exires de vulua ſctificaui te ⁊ ꝓphetã ĩ gẽtibꝰ dedi te. Et dixi. A a a dñe deus. Ecce neſcio loqui: qꝛ puer ego ſũ. Et dixit dñs ad me. Noli dicere qꝛ puer ſuz: qm̃ ad oĩa q̃ mittã te ibis et vniuerſa q̃ mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eoꝝ qꝛ ego tecuz ſũ vt eruã te dicit dñs. Et miſit dñs manũ ſuã ⁊ tetigit os meũ. Et dixit dñs ad me. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce cõſtitui te hodie ſup gẽtes ⁊ ſup regna vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſpdas et diſſipes ⁊ edifices ⁊ plãtes. Dicit dñs oĩps. Gr. Fuit hõ miſſꝰ a deo nomẽ erat iohẽs. Hic venit. V. Ut teſtimoniũ phiberet de lumine ⁊ parare dño plebẽ pfectã. Si dñica fuerit dr̃. Allã. V. Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis pibis añ dñm parare vias eiꝰ. Initiũ ſ. euãge. ſcdm lucam. i.

FUit ĩ diebꝰ herodis regis iudee ſacerdos qdã noĩe zacharias de vice abia: ⁊ vxor illiꝰ de filiabꝰ aarō: ⁊ nomē eiꝰ helizabeth. Erāt aūt iuſti ābo āte deū incedētes ī oībus mādatis ⁊ iuſtificatiōibꝰ dñi ſine q̄rela. Et non erat illis filius: eo ꝙ eſſet helizabeth ſterilis: ⁊ ābo ꝓceſſiſſēt ī diebꝰ ſuis. Factū eſt aūt cū ſacerdotio fūgeret zacharias ī ordine vicis ſue āte deū ſcđm cōſuetudinē ſacerdotij: ſorte exijt vt icēſū poneret igreſſus ī tēplū dñi. Et oīs mltitudo ppl'i erat orās foris hora incēſi. Apparuit aūt illi angelus dñi ſtās a dextris altaris incēſi. Et zacharias turbatus eſt videns: et timor irruit ſup eū. Ait aūt ad illū angelꝰ Ne timeas zacharia: qm̄ exaudita eſt deprecatio tua ⁊ vxor tua helizabeth pariet tibi filiū ⁊ vocabis nomē eiꝰ iohānē. Et erit gaudiū tibi ⁊ exultatio: ⁊ multi in natiuitate eiꝰ gaudebūt. Erit eñi magnus corā dño: vinū ⁊ ſiceram nō bibet. Et ſpū ſctō replebit adhuc ex vtero matris ſue: et multos filiorꝫ iſrl' conuertet ad dñm deū ipſorꝫ. Et ipſe p̄cedet ante illū in ſpū ⁊ virtute helye: vt ꝯuertat corda patrū in filios / ⁊ incredulos ad prudētiā iuſtorꝫ. Parare dño: plebē pfectā. Offr. Gloria ⁊ honore coronaſti eū ⁊ cōſtituiſti eū ſuper opera manuum tuarum dñe. Secr.

Da q̄s oīps deꝰ: vt ſicut btūs iohānes baptiſta aſtruxit agnus ille tuus q̄ p̄ſentibꝰ myſterijs declaratus eſt pctā noſtra ſemper emundet. Qui tecum vi.

Alia ſecreta de ſācta etheldreda.

Que in hoc altari propoſita dñe oculis tue maieſtatis offerimꝰ ſctē etheldrede virgīs tue ſupplicatiōibꝰ q̄s ꝓpiciaꝰ aſſūe. P.cō. Magna eſt gl'a eiꝰ in ſalutari tuo / gl'iam ⁊ magnū decorē impones ſup eū dñe. Poſtcōio

Beati iohānis baptiſte nos dñe p̄clara comitetur oratio: et quē venturū eſſe predixit: poſcat nobis fore placatū dñm nr̄m ieſum chriſtum filiū tuum. Qui te

Alia poſtcōio de ſctā etheldreda.

Queſumus oīps deus: vt qđ de mēſa celeſti ꝑcepimꝰ: intercedēte btā etheldreda virgine tua nos ad te ſp trahat affectꝰ p

¶ In die ſcti iohis baptiſte. offi.

De vētre matris mee vocauit me dñs noīe meo: ⁊ poſuit os meum vt gladiū acutū ſub tegumēto manus ſue ꝓtexit me: poſuit me quaſi ſagittā electam. ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallē noī tuo altiſſime. or.

Deus q̄ preſentē diē honorabilē nobis in bti iohis natiuitate feciſti: da ppl'is tuis ſpūaliū gr̄az gaudiorꝫ: ⁊ oīm fideliū mētes dirige in viā ſalutꝭ eterne. Per. Lctō eſaye prophete. xlix.

Audite inſule: ⁊ attendite populi de lōge. Dñs ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recordatus eſt nominis mei. Et poſuit os meū quaſi gladiū acutum: in vmbra manꝰ ſue protexit me. et poſuit me ſicut ſagittam electam In pharetra ſua abſcondit me: ⁊ dixit michi Seruꝰ meus es tu iſrael: q2 in te gl'abor. Et nunc hec dicit dñs formans me ex vtero ſeruū ſibi / dedi te ī lucē gentiū: vt ſis ſalꝰ mea vſq ad extremū terre. Reges videbūt et ꝯſurgēt p̄ncipes: ⁊ adorabūt dñz deū tuū: ⁊ ſctm̄ iſrl' qui elegit te. Gr. Priuſq̄ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vētre ſctificaui te. ℣. Miſit dn̄s manū ſuā ⁊ tetigit os meū/ ⁊ dixit michi. Allā. ℣. Int̄ natos mulieꝝ nō ſurrexit maior iohāne baptiſta.

Sancti baptiſte xp̄i p̄(Seq̄. conijs Solēnia celebrantes moribꝰ ipſū ſeq̄mur. Ut ad vitā quā predixit aſſeclas ſuos ꝑducat. Deuoti te ſanctiſſime hoīm amice ieſu xp̄i flagitamꝰ vt gaudia percipiamꝰ. Sequēs ℣. dr̄ in natiuitate eiuſdē tm̄. Apparens q̄s zacharie gabriel repromiſit: qui tuā celebrarēt obſequijs natiuitatē. Sequēs ℣. dr̄ in decollatione eiuſdem tm̄. Maxima que dātur ſanctis in celo q̄ martyrij tui cōgaudemus victorijs in die iſta. Ut per hec feſta eterna gaudia adipiſcamur Qua ſancti dei ſacris delicijs leti cōgaudēt. Tu qui preparas fideliū corda Ne q̄d deuiū vel lubricū deꝰ in eis inueniat Te depoſcimꝰ vt crimina noſtra. Et facinora cōtinua ꝓce ſtudeas abſoluere. Placatus Ut ipſe ſuos Semꝑ inuiſere. Fideles Et māſionē in eis facere Dignetur Ut agni vellere quem tuo digito. Mundi mōſtraueras tollere crimina nos velit induere Ut ipſum mereamur angelis aſſocij In alba veſte ſequi per portā clariſſimā. Amice xp̄i iohānes. Iſte vltimꝰ verſꝰ dr̄ ter in vtroq̄ feſto

Euāgelium Secundum lucam. i

In illo tp̄e: Helizabeth impletū eſt tp̄s pariēdi: et peperit filiū Et audierūt vicini et cognati eiꝰ: quia magnificauit dn̄s miām ſuā cū illa: et cōgratulabant ei. Et factū eſt ī die octauo venerūt circumcidere puerum et vocabāt eū noīe patris ſui zachariā Et rn̄dēs mater eiꝰ: dixit Nequaq̄: ſed vocabit iohannes Et dixerunt ad illā: qꝛ nemo eſt in cognatione tua q̄ vocetur hoc noīe Innuebāt aūt patri eiꝰ quē vellet vocari eū. Et poſtulās pugillarē ſcripſit dicens. Iohānes eſt nomen eiꝰ. Et mirati ſūt vniuerſi. Apertū eſt aūt ilico os eiꝰ et ligua eiꝰ: ⁊ loquebat̄ bn̄dicēs deū. Et factꝰ eſt timor ſuꝑ oēs vicinos eoꝝ: ⁊ ſuꝑ oīa mōtana iudee diuulgabāt oīa verba hec Et poſuerūt oēs q̄ audierāt in corde ſuo dicentes. Quis putas puer iſte erit? Etenī manus dn̄i erat cū illo. Et zacharias pater eius impletus eſt ſpū ſctō: et ꝓphetauit dicēs. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ iſrl̄: qꝛ viſitauit ⁊ fecit redēptionē plebis ſue. Credo. Offer. Iuſtus vt palma florebit ſicut cedrus que in libano eſt multiplicabitur Secr.

Tua nos dn̄e mūeribus altaria cumulamꝰ illius natiuitatē honore debito venerantes: et opē nobis affore deꝑcātes q̄ ſaluatorē mundi ⁊ cecinit affuturū ⁊ adeſſe mōſtrauit ꝑſentem ieſū xp̄z filiū tuū Qui tē. Prefa. quotid. Cōio Tu puer ꝓpheta altiſſimi vocaberis ꝑibis enī ante faciē dn̄i parare vias eiꝰ Poſtcō.

Sumat eccleſia tua deꝰ beati iohānis baptiſte gn̄atiōe leticiā ꝑ quem ſue regenerationis cognouit auctorē dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filium tuum. Qui tecū.

¶ Per totas oct. dr̄ eadem miſſa de ſancto iohanne niſi feſtū itercurrat ⁊ niſi ī dn̄ica: ſꝫ ſine ſeq̄ꝫ Credo et niſi miſſa. Salus ppl̄i vel miſſa dn̄icalis ex neceſſitate cātanda fuerit: et quādo dicitur miſſa de feſ. loci vel de ſcā maria.

¶ Sctōꝝ iohis ⁊ pauli mar. offi.

MUlte tribulatiões iuſtoꝝ: ⁊ de his oībꝰ liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oīa oſſa eoꝝ vnū ex his nō cōteret. ps. Bñdicā dñm ī omi tempore: ſemper laus eiꝰ in ore meo. Oratio.

QUeſumus oñs deꝰ: vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat q̄ de btōꝝ iohānis ⁊ pauli glificatiōe pcedit q̄s eadē fides ⁊ paſſio vere fecit eſſe germanos. p. ¶ Mcōria de ſācto iohāne baptiſta. vtſ. Epla. Hi ſūt viri. ī cōi fo. vij. Gr. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres ī vnū. V. Sicut vnguētū ī capite qđ deſcēdit ī barbā barbā aarō. V. Mādauit dñs bñdictionē ⁊ vitā vſq̄ ī ſecl'. Allā. V. Iſti ſūt due oliue ⁊ duo cādelabra lucentia ācc dñm. hñt ptātē claudere celū nubibꝰ et aperire portas eiꝰ q2 lingue eoꝝ claues celi facte ſūt. Si dñica fuerit dicit̄ ſequētia. Ecce pulchra canoꝝ. ī cōi fo. vij. Euāge. Attēdite a fermento ī cōi fo. viij. offer. Gloriabūt ī te oēs q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu dñe bñdices iuſto: dñe vt ſcuto bone volūtatꝫ tue coronaſti nos.

HOſtias altaribꝰ tuis ſec. dñe placatiōis imponimꝰ tuam potentiam ſāctoꝝ tuorum iohānis ⁊ pauli paſſionibus honorando et per eos nobis implorando veniam pctōꝝ. Per. Cōio Et ſi corā hoībus tormēta paſſi ſunt deꝰ tētauit eos tāq̄ aurū in fornace pbauit eos et quaſi olocauſta accepit illos. Poſtcōio.

SUmptis ſacramētis plebs tua dñe q̄s repleta pficiat: et eorum fulta preſidijs quoruꝫ natalicia celebrat quod temporaliter deuota ſectatur eternum conſequi mereatur. Per dominū noſtrum. ¶ In vigilia apoſtolorum petri et pauli. Officium.

DIcit dominꝰ petro cū eſſes iunior cingebas te ⁊ ābulabas vbi volebas cum aūt ſeneris extendes manus tuas ⁊ aliꝰ te cinget et ducet quo tu nō vis: hoc aūt dixit ſignificās qua morte clarificaturꝰ eſſet deū. ps. Celi enarrāt gliam dei: ⁊ opa manuū eius annunciat firmamētū. or.

DEus qui nos btōꝝ apl'oꝝ tuoꝝ petri et pauli natalicia glioſa preuenire cōcedis: tribue q̄s eoꝝ nos ſemp ⁊ bñficijs preueniri ⁊ orōnibꝰ adiuuari. p. ¶ Mcōria de ſctō leone. Oratio

DEus qui btm̄ leonē pōtificē ſctōꝝ tuoꝝ meritis coequaſti: cōcede ppiciꝰ: vt q̄ cōmemoratiōis eiꝰ feſta recolimꝰ vite quoq̄ eius imitemur exēpla. P. ¶ Mcōria de ſctō iohāne baptiſta. Lectio actuū apoſtoloꝝ. iij.

IN diebus illis: Petrꝰ ⁊ iohannes aſcendebant in tēplū: ad horā orōnis nonā. Et quidā vir qui erat claudus ex vtero matris ſue baiulabat: quē ponebāt quotidie ad portā tēpli q̄ dicit̄ ſpecioſa vt peteret elemoſinā ab introeūtibus in tēplū. Is cū vidiſſet petrū et iohānē incipiētes introire in tēplū: rogabat vt elemoſinam acciperet. Intuens autē in eū petrꝰ cū iohāne: dixit. Reſpice ī nos. At ille intēdebat ī eos: ſperās ſe aliquid accepturū ab eis. Petrus aūt dixit. Argētū et aurū non eſt michi: qđ aūt habeo hoc tibi do. In noīe ieſu xp̄i nazareni: surge ⁊ ābula Et apꝓhēsa eius manu dextra alleuauit eū ⁊ ꝓtinꝰ ꝯsolidate sunt bases eiꝰ ⁊ plāte: ⁊ exiliēs stetit ⁊ ābulabat Et itrauit cū illis i tēplū ambulās ⁊ exiliēs: ⁊ laudās deū Et vidit eū oīs ppłs ābulātē ⁊ laudātē deū. Cognoscebāt aūt illū qm̄ ipe erat q̄ ad elemosinā sedebat ad speciosā portā tēpli. Et repleti sūt stupore ⁊ extasi: in eo qđ ꝯtigerat illi Gr. In oēꝫ terraꝫ exiuit sonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbꝫ tre verba eoꝝ ꝟ. Celi enarrāt gliaꝫ dei: ⁊ opa manuū eiꝰ ānūciat firmamētū Si do fue. Allā. ꝟ. Nimis honorati sūt amici tui deus nimis ꝯfortatꝰ ē pricipatꝰ eorū.

In illo t. Scdm iohēz. xxi c. Dixit iesus symoni petro. Symō iohis: diligis me plꝰ his? Dicit ei Etiā dn̄e tu scis qꝛ amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos Dicit ei iterꝝ. Symō iohis diligꝭ me? Ait illi Etiam dn̄e tu scis qꝛ amo te Dicit ei Pasce agnos meos. Dicit ei tcio. Symō iohis amas me? Cōtristatꝰ ē petrꝰ qꝛ dixit ei tcio amas me: ⁊ dixit ei Domine tu oīa nosti: tu scis qꝛ amo te Dicit ei. Pasce oues meas. Amē amen dico tibi: cum esses iunior cingebas et ambulabas: vbi volebas Cū aūt senueris: extēdes manꝰ tuas ⁊ aliꝰ te ciget ⁊ ducet q̄ tu nō vis. Hoc aūt dixit significās q̄ morte clarificaturꝰ esset deum Of. Michi aūt nimis honorati sūt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatus est principatꝰ eoꝝ Secre.

Munera dn̄e tue ꝓpiciationis deferimꝰ q̄ tibi ꝑ nris grata ieiuniis eoꝝ q̄s deꝑcatio quoꝝ solēnia ꝑcurrimꝰ efficiat. ꝑ Alia secreta de sancto leone.

Annue nobis dn̄e ꝑ itercessionē bti leonis cōfessoris tui atq̄ pōtificiꝭ vt hec nobꝭ ꝓsit oblatio quā imolādo totiꝰ mūdi tribuisti relaxari delicta. Cō. Symō iohis diligis me plꝰ his: dn̄e tu omnia nosti tu scis qꝛ amo te.

Sumpsimꝰ dn̄e diuina Post. misteria btōꝝ aplõꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli desiderata solēnia ꝑcurrētes: pꝛa q̄s: vt eoꝝ supplicatiōibꝰ muniamur: quoꝝ regimur principatu. ꝑ Alia postcōio

Sumētes dn̄e de scō leone. diuina misteria sācte leonis cōfessoris tui atq̄ pōtificis: pia nos q̄s itercessio ꝓsequat: vt cuiꝰ solēnia recēsemꝰ optata ꝑsidia sētiamꝰ. ꝑ In die aplorum petri ⁊ Pauli. Of.

Nunc scio vere qꝛ misit dn̄s āgelū suū ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatiōe plebis iudeoꝝ ꝟ. Et petrꝰ ad se reuersus dixit.

Deus q̄ hodiernā diē aplõꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio ꝯsecrasti: da ecclie tue eoꝝ i oībꝰ sequi pceptū ꝑ q̄s religionis sumpsit exordiū. ꝑ Lcō actuū aplo. xii.

In diebꝫ illis Misit herodes rex manꝰ: vt affligeret q̄sdā de ecclia. Occidit aūt iacobū frēm iohis gladio Vidēs aūt qꝛ placeret iudeis: apposuit apꝓhēdere ⁊ petrū Erāt āt dies azimoꝝ Quē cū apꝓhēdisset misit i carcerē tradēs q̄ quatuor q̄ternionibꝰ militū ad custodiēdū volēs post pascha eū ꝓducē pplo Et petrꝰ q̄dē suabat i carcē. oro āt fiebat sn̄ itmissiōe ab ecclia ad deū ꝓ eo Cū āt ꝓducturꝰ eū eēt herodes: i ipa nocte erat petrꝰ dormiēs iť duos milites vinctꝰ cathenis duabꝰ ⁊ custodes aū ostiū cuſtodiebant carcerē. Et ecce angelus dñi aſtitit: ⁊ lumen refulſit in habitaculo carcerꝫ. Percuſſoqꝫ latere petri: excitauit eū dicens. Surge velociter. Et ceciderūt cathene: de manibus eius Dixit autē angelus ad eum. Precingere: ⁊ calcia te caligas tuas Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi veſtimētū tuum: ⁊ ſequere me Et exiens ſeq̄batur eū ⁊ neſciebat q2 verū eſt qđ fiebat p angelū Exiſtimabat autē ſe viſū videre Trāſeuntes aūt primā ⁊ ſcđam cuſtodiam: venerūt ad portā ferream q̄ ducit ad ciuitatem / q̄ vltro apta eſt eis. Et exeūtes pceſſerūt vicū vnum: ⁊ ꝯtinuo diſceſſit angelus ab eo. Et petr⁹ ad ſe reuerſus: dixit. Nūc ſcio vere q2 miſit dñs angelū ſuū: ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatione plebis iudeorꝫ. Gr. Cōſtitues eos prīcipes ſup oēm trā memores erūt nois tui dñe. V. Pro pr̄ibus tuis nati ſunt tibi filij ꝓpterea ppl'i ꝯfitebūt tibi. Allā. V. Tu es ſymō bariona cui caro et ſāguis nō reuelauit verbū pr̄is: ſed ip̄e pater qui eſt in celis Seq̄.

Laude iocūda melos turma ꝑſona Jungendo verba ſymphonie rithmica. Cōcrepās inclita armonia vera celi luſa. Luceq̄ aurea illuſtrarūt mundi regna omnia. Vernant fortia iā quorum trophea in celi regia. Quorū merita diſſoluunt crimina hac die fulgida. Nā alter crucis ſupplicio triumphans alter enſis iugulo vterqꝫ nitet laurea Et ſublimes ſuper ſydera inſignes victoria celica prelati ſūt in curia. Hinc btē petre qui maria reſeras claudis verbo celi limina Sume pius vota fidelis peccati cuncta diſſoluendo vincula. Sacra paule ingere dogmata illuſtrās plebis pectora Et quouſqꝫ det deus perfecta: vltra fer mentes ſydera. Dulcis qua reſultet muſica virtutū fidibus atqꝫ melis concina. In qua ſymphonia miſcetur ⁊ illac eſt vere dyateſſeron prima. Conſtās virtute et iuſticia. Temperantia ⁊ prudētia. Quib⁹ ſupera agmīa rite decorata xp̄o cātica pſallūt en armonica Noſtro ſit choro ſocia illa dēt lumina q̄s ꝯcoria dam⁹ yplirica Sublime dicātur nūc oīa amē redēpta. Eua. Venit ieſus in partes in cōi fo. y Credo. Off. Conſtitues eos pͥncipes ſup oēm terrā: memores erunt nois tui in omni ꝓgenie et generatione. Secreta

Hoſtias dñe quas nomini tuo ſacrādas offerim⁹ apoſtolica pſequatur oratio: p quam nos et expiari tribuas ⁊ defendi p. Prefa. Et te dñe. Cōio Tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. Poſtco.

Quos celeſti dñe alimēto ſaciaſti q̄s apl'icis intercellionibus ab oī aduerſitate cuſtodi. p.

¶ In commemo. ſci pauli. offi.

Scio cui credidi ⁊ cert⁹ ſum quia potens eſt depoſitum meum ſeruare in illum diem. Ps. Domine pbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. Oratio

Deus qui multitudinē gentiū vri pauli apl'i tui predicatione docuiſti: da nobis q̄s: vt cuius natalicia colim⁹ eius apud te patrocinia ſentiamus. Per d.

Comemoria de ſancto petro. oratio

Deus q̄ btō petro apl'o tuo collatꝫ clauib⁹ regni celeſtꝫ aīas ligādi atq; ſoluēdi pōtificiū tradidiſti: ꝯcede ꝓpici⁹ vt itercelſiōis ei⁹ auxilio a pctōꝝ nr̄oꝝ nexib⁹ libēmur. P. Mēō. de ſctō iohāne baptiſta vt ſupra Ad gala. i.

Fratres: Notū vobis facio euāgeliū qḋ euāgelizatū ē a me: q2 nō ē ſcḋm hoīem. Neq; ei ego ab hoīe accepi illḋ neq; didici: ſꝫ ꝑ reuelationē ieſu xp̄i. Audiſtis eīꝯuerſationē meā aliqñ i iudaiſmo: qm̄ ſupra modū ꝑſeq̄bar eccl'iam dei/⁊ expugnabā illā. Et ꝓficiebā i iudaiſmo ſupra m̄ltoſ coetaneos meos i gn̄e meo: abūdāti⁹ emulator exiſtēs paternaꝝ meaꝝ traditionū. Cū aūt placuit ei q̄ me ſegregauit de vtero m̄ris mee: ⁊ vocauit ꝑ gr̄am ſuā: vt reuelaret filiū ſuū i me: vt euāgelizarē illū i gētib⁹ ꝯtinuo nō acq̄ui carni ⁊ ſāgui neq; veni hieroſolymā ad āteceſſores meos apl'os ſꝫ abij i arabiā: ⁊ iterꝝ reuerſ⁹ ſū damaſcū. Deide poſt ānos tres veni hieroſolymā vidē petꝝ ⁊ māſi apḋ eū dieb⁹ q̄ndeci. Aliū āt apl'orū vidi neminē: niſi iacobū frēm dn̄i. Que aūt ſcribo vobꝫ ecce corā deo q2 nō mētior. Deide veni in ꝑtes ſyrie ⁊ cilicie. Erā aūt ignotus facie eccleſijs iudee: q̄ erāt in xp̄o ieſu. Tm̄ aūt auditū hēbant qm̄ q̄ ꝑſeq̄bat nos aliqñ: nūc euāgelizat fidē quā aliqñ expugnabat. Et i me clarificabāt dn̄ꝫ ieſū xp̄m. Gr. Qui ꝯopat⁹ eſt. Allā. v̄ Magn⁹ ſctūs pau. Seq; Solēnitas ſcī pauli. Req̄re ſ̄ i feſ. ꝯuerſo eiuſdē fol. viij. Euā Dixit ſymō petr⁹ ad ie. Ecce nos reliq̄m⁹ oia i 2i fo. ij. Credo. Offꝫ Michi āt nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis ꝯfortat⁹ ē ꝓncipat⁹ eoꝝ.

Oblationē tibi dn̄e voti Se uā deferim⁹ dep̄cātes vt ad laudē tui nōis ⁊ apl'ice reuerētiā dignitatꝫ: ⁊ ad nr̄ꝫ ꝓueniat ſcificata p̄ſidium. Pcr. Alia ſe.

Eccleſie tue q̄s dn̄e preces ⁊ mūera bti petri apl'i tui ꝯmēdet oro: ⁊ qḋ ꝑ illi⁹ gl'a celebram⁹ nobis ꝓſit ad veniā. Oꝛefa. Et te de. Cō. Amē dico vobꝫ ꝙ vos q̄ reliq̄ſtis oia ⁊ ſecuti eſtꝫ me: cētuplūꝫ accipietꝫ ⁊ vitā etnā poſſidebitꝫ.

Da q̄s oīps de⁹: vt eccl'a ſ p⁹cō tua ⁊ ſacramētꝫ refecta ſalutaribus: ⁊ bti pauli apl'i fulta ſupplicatiōib⁹ ſic p̄ſētia dona ꝑcipiat vt cape mēat etna. Alia p⁹cō.

Letificet nos dn̄e q̄s mun⁹ oblatū vt ſicut i apl'o tuo petro te mirabilē p̄dicam⁹: ſic ꝑ illū tue ſumam⁹ idulgētie largitatē. In oc. ſcti iohis baptē. offim oꝝ. Epl'a. Gr. Allā. offꝫ. ⁊ Cōio ſicut i p̄ma die dicūt cū hoc euā.

In illo t: Dixit ad Scḋꝫ lu. i. zachariā āgel⁹ Ne timeas zacharia qm̄ exaudita eſt dep̄catio tua: ⁊ vxor tua helizabeth pariet tibi filiū: ⁊ vocabis nomē ei⁹ iohānē. Et dixit zacharias ad āgelū Vñ hoc ſciā? Ego ei ſū ſenex ⁊ vxor mea ꝓceſſit i dieb⁹ ſuis. Et rn̄dēs āgel⁹ dixit ei Ego ſū gabriel q̄ aſto añ deū/⁊ miſſ⁹ ſū loq̄ ad te/⁊ hec tibi euāgelizare. Et ecce eris tacēs: ⁊ nō poteris loq̄ vſq; in diē q̄ hec fiāt ꝓ eo ꝙ nō credidiſti v̄bis meis q̄ iplebūt i tp̄e ſuo. Et erat plebs expectās zachariā ⁊ mirabāt ꝙ tardaret ipſe i tēplo. Egreſſ⁹ āt nō poterat loq̄ ad illos. Et cognouert ꝙ viſionē vidiſſet in tēplo. Et ip̄e erat inuēs illis: ⁊ ꝑmāſit mut⁹. Et factū ē vt iplet ſūt dieſ officii eiꝰ abijt i domū ſuā. Poſt hos aūt dies cōcepit helizabeth vxor eiꝰ ⁊ occultabat ſe mēſibus qnqꝫ dicēs. Qꝛ ſic fecit michi dñs i diebꝫ qbꝫ reſpexit auferre opprobriū meū īter hoīes. ¶ Si iſte oc. i ſab. vel i dñica euenerit miſſa de oct. dꝛ in cap. ¶ In die viſitationis btē marie. Officiū.

Gaudeamꝰ oēs in dño diē feſtū celebrātes ſub honore marie vḡgis de cuiꝰ viſitatiōe gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps. Eructauit cor meū vbū bonū: dico ego opa mea regi. Or.

Deꝰ q̄ ſacratiſſimā vḡginē mariā vnigeniti tui matrē mutue ꝯſolationis gr̄e btām helizabeth viſitare feciſti: ꝯcede ꝓpiciꝰ nobiſ famulis tuis vt ex eiꝰ viſitatiōibꝫ aſſidue ꝯſolemur: ⁊ a cūctis aduerſitatibꝫ tuo munimie ꝓtegamur. P. e.

Ego flos cā Lcō li. ſap. cāt. ij pi ⁊ liliū ꝯualliū. Sicut liliū īter ſpinas: ſic amica mea inter filias. Sicut malꝰ inter ligna ſiluarū: ſic dilectꝰ meꝰ īter filios. Sub vmbra illiꝰ quē deſiderabā ſedi: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. Introduxit me rex ī cellā vinariā ordinauit ī me caritatē. En dilectꝰ meꝰ loqꝰ michi. Surge ꝓpa amica mea columba mea formoſa mea ⁊ veni. Iā enim hyēs trāſijt / ymber abijt ⁊ receſſit. Flores apparuerūt i fra nr̄a: tps putatiōis aduenit. Vox turturis audita ē ī fra nr̄a. Ficꝰ ꝓtulit groſſos ſuos: vinee florētes odorē ſuū dedert. Surge ꝓpera amica mea columba mea: ī foraminibꝰ petre ī cauerna macerie. Oſtēde michi faciē tuā: ſonet vox tua ī auribꝫ meis. Vox eī tua dulcis: ⁊ facies tua decora. Grad. Bn̄dicta ⁊ venerabilis es vḡgo maria q̄ ſine tactu pudoris īuēta es mr̄ ſaluatoris. V. Virgo dei genitrix quē totꝰ nō capit orbis ī tua ſe clauſit viſcera factꝰ hō. Alla. V. Mater mirifica ſūma p gr̄az dona multiplicātās eccl'iaz ſacris vtutibꝰ tollēs diſſidiū ⁊ fer penitētibꝰ tuū ſubſidiū. Seq.

Celebremꝰ i hac die feſtū domꝰ zacharie laudibꝫ leticie. Cōtēplemur ibi geſtis de feſto fiat feſtū iā domꝰ eccleſie. Thema iā ſolēnitatis copioſe caritatis gr̄a recolit. Quā helizabeth btā ſenectute fecūdata ſuſcepiſſe ſcribitur. Orbis totꝰ ꝯtuletur toto corde veneretur dulcis viſitatio. Cōpaſſiui cordis benignitas exceſſiua ſtās ⁊ hūilitas ſacra ꝯſolatio. In introitu marie plē matrē ꝓphetie ſpūs illuiat. Cōfortata geitū roborata debitū felix parēs teriat. Ergo feſti hāc auctricē lauda dei geitricē ſyō ex pcordijs. Quicqd dicas de benigna minꝰ ē a laude digna debitis pconijs. Viſitatrix ī mōtanis viſitatr ī hiſ planis ſis mēris eccl'ie. Medicīa xp̄iana qd nō valet vis humana fiat dono gr̄e. Bn̄dicta mulierū ſydꝰ maris lumē verū meſtū ꝯſolare clerū ppl's irradia. Benedictio ventris tui fructu dona nobis frui ſicqꝫ ſimꝰ ꝑ ſui ꝑenni glia. Euāge. Exurgēs ma. i aduē. fo. vi. Offr. Aue maria gr̄a plena dñs tecū bn̄dicta tu ī mulieribꝫ ⁊ bn̄dc̄ fructꝰ vētris tui. Sē.

Eccl'e tue q̄s dñe oblatiōnē ꝓpiciꝰ intuere: ⁊ intercedēte glo'ioſa vḡgie dei geitrice maria vnitatis ac pacis ꝑ eidē dōa ꝯcede. P. e. Prefa. Et te ī viſitatōe. Cōm. Btā viſcera marie vḡgis q̄ portauerūt eterni pris filiū. Poſtcōio

Deus q̄ mediāte btā virgīe maria mūdo ſuccurriſti ꝑdito: ipſi⁹ glioſis meritꝫ ⁊ ꝓcib⁹ interueniētibꝫ ꝯcede placat⁹: vt ab eccl'e tue regno oīm ſcādaloꝝ ꝑturbatiōe remota: in tua ſꝑ pace tibi debite famuletur. Qui vi.

Per oc. dicāt̄ ſeq̄: ſicut ſcr̄a oc. aſſūptiōis eiuſdē In oc. die vi. ſeq̄

Veni mater gr̄e fōs mīe miſeris remediū. Veni lux eccl'e triſtib⁹ leticie tu īfūde radiū. Te reginā colimus tibi laudes canimus ex affectu cordiū. Que es in anguſtijs ⁊ in rebꝫ dubijs ſal⁹ et ſolatiū. O ſtella ꝓfulgida: tu dira certamina marꝫ hui⁹ reprime. Symōis nauicula: filij tunicula ne ſcidat̄ ꝓhibe. Port⁹ nauigātiū p̄ces ſupplicātiū filioꝝ ſuſcipe. Cōſolare flebiles iuua puſillāimes ⁊ errātes corrige. Que deū hoībꝫ teima celeſtib⁹ iungis o puerꝑa Hereſes iterime ſciſmata tu deſtrue firma pacis federa. Amen.

Scōꝝ ꝓceſſi ⁊ martiniani mr̄. of.

Iudicāt ſcī gētes ⁊ dominātur ppl'is ⁊ regnabit dn̄s de⁹ eoꝝ in ꝑpetuū. Ps. Exultate iuſti dn̄o: rectos decet collaudatio. or.

De⁹ q̄ nos ſcōꝝ martyꝝ tuorū ꝓceſſi ⁊ martiniani ꝯfeſſionibꝫ glioſis circūdas ⁊ ꝓtegꝭ da nobꝭ ex eoꝝ imitatiōe ꝓficere ⁊ īterceſſiōe gaudere. p. Alia. de. ſ. ſvvithuno. or.

Deus q̄ hodiernā diē ſacratiſſimā nobꝭ in bti ſvvithuni ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis depoſitiōe celebrare ꝯcedis adeſto ꝓpici⁹ eccl'ie tue ꝓcibꝫ vt cui⁹ gliat̄ meritꝫ muniat̄ ſuffragijs. p.

Secō. de apl'is. Epl'a. Scti ꝑ fidē in ꝯi fo. vi. Gr̄. Exultabūt ſcti in gl'a letabūt̄ ī cubilib⁹ ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouū laus ei⁹ in eccl'a ſctōꝝ. All'a. V. Reddet deus mercedē laboꝝ ſctōꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet illos ī via mirabili. Euāg. Descēdēte ie. ī ꝯi f. viij. Off. Letabūtur ī te oēs q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatꝭ tue coronaſti nos. Secre.

Suſcipe dn̄e p̄ces ⁊ mūera oblata q̄ vt tuo ſit digna cōſpectui ſctōꝝ martyꝝ ꝓceſſi ⁊ martiniani ꝓcibꝫ adiuuemur. p. Alia ſec. de ſctō ſvvithuno.

Suſcipe clemētiſſime de⁹ mun⁹ qđ maieſtati tue offerim⁹ ⁊ interueniēte btō ſvvithuno ꝯfeſſore tuo atq; pōtifice ad vtriuſq; vite ꝓſꝑitatē illđ nobꝭ ꝑuenire ꝯcede. p. Alia ſec. de apl'is vt ſ. Cō. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta ē: de laq̄o venātiū. Pc.

Quēſum⁹ dn̄e vt diuino refecti miſterio/ vt q̄ ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝓceſſi ⁊ martiniani ꝑpali ꝯmemoratiōe gaudem⁹: eoꝝ interceſſiōibꝫ in ea inueniemur ſorte ſalutis: ī q̄ illi ſūt tua gr̄a glōſi. p. Alia pcō. de. ſ. ſvvithuno.

De⁹ q̄ nos a delictoꝝ ꝯtagijs tuoꝝ expias ꝑceptione ſacramētorū ꝓſta q̄s: vt bti ſvvithuni ꝯfeſſoris tui atq; pōtificis meritꝫ a cūctis eruamur aduerſis ⁊ celeſtꝭ vite delicijs ꝑfruamur. p. Alia poſtcō. de apl'is vt ſ.

¶ Miſſa de apl'is petro ⁊ paulo infra oc. qn̄ de eis fit ſeruitiū. of. Michi autem. in cōi fo. i. Oratio.

Deus q̄ hodiernā diē apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli martyrio ꝯſecraſti da eccl'e tue eoꝝ ī oībꝫ ſeq̄ p̄ceptū ꝑ q̄s religiōis ſumpſit exordiū. p. Epl'a. Iā nō eſtis ī ꝯi f. i. Gr̄. Cōſtitues. All'a. V. Nimis ho. Euā. Hec mādo vo. Credo. Off. Cōſtitues. in cōi fo. ij. Secr.

Hostias dñe q̃s nos tuo sacrãdas offerim⁹ aplica ꝓseq̃tur oꝛo ꝑ quã nos expiari tribuas ⁊ defẽdi. ꝑ. Pꝛefa. Et te dñe. Cõio Vos q̄ secuti estis i cõi. fo. ii. Post.

Quos celesti dñe alimẽto saciasti q̃s aplicis intercessiõibꝫ ab oĩ aduersitate custodi. ꝑ. In trãsla. ⁊ oꝛdinatiõe s. martini. Of.

De⁹ Statuisti ei fo. ix. Oꝛ. q̄ ppl'o tuo eterne salutis btm̃ martinũ ministrũ ꝯcessisti: pſta q̃s, vt q̄ executoꝛ mãdatoꝝ tuoꝝ extitit i terris: intercessoꝛ nr̄ sẽꝑ eẽ dignetur i celis. ꝑ. Me. de aplis. Epla Ecce sacer. ma. Gr. Inueni dd. Allã. Elegit te dñs cõi fo. x. Seq̃.

Sacerdotẽ xp̄i martinũ cũcta ꝑ oꝛbẽ canat eccl'ia pacis catholice Atq̃ illi⁹ nomẽ oĩs hereticus fugiat pallid⁹ Pãnonia letetur genitrix talis filiũ Italia exultet alitrix tãti iuuenis. Et gallie trina diuisio sacro certet litigio cui⁹ eẽ debeat ꝓsul. Sed pariter habere se pꝛez oẽs gaudeãt turonici soli ei⁹ coꝛp⁹ fouẽat Huic frãcoꝝ atq̃ germanie plebs oĩs plaudat Quibꝫ vidẽdũ ĩspexerit dñm i sua veste. Hic celebris ẽ egypti ꝑrib⁹ grecie q̃q̃ cũctis sapiẽtib⁹. Qui impares se martini meritis sẽtiunt atq̃ ei⁹ medicamini Nã febres sedat demonesq̃ fugat: paralitica mẽbꝛa glutinat Et moꝛtuoꝝ sua ꝑce trinũ reddit coꝛꝑa vite ꝑtine Hic rit⁹ sacrilegos destruit ⁊ ad xp̄i gliaz dat ignibus ydola Hic nudis misteria brachijs cõficiẽs ꝑdit⁹ est celesti lumie. Hic oculis ac manib⁹ i celũ ⁊ totis viribus suspẽs⁹ terrena cũcta respuit Ei⁹ oꝛi nũq̃ xp̄s abfuit siue iusticia vel q̃cq̃d ad verã vitã ꝑtinet Igitur te cũcti poscim⁹ o martine vt q̄ multa mira hic ostẽdisti. Etiã de celo gr̃az xp̄i nobꝫ supplicatu tuo sẽꝑ ĩpẽdas. Scdm lucã. xij.

In illo t. Dixit ies⁹ discipl'is suis Nolite timere pusill⁹ grex: q̃z ꝯplacuit pr̄i vr̄o dare vobꝫ regnũ Uẽdite q̄ possidetis: ⁊ date elemosinã Facite vobꝫ sacculos q̄ nõ veterascũt: thesauꝝ nõ deficiẽtẽ i celis q̄ fur nõ appꝛopiat: neq̃ tinea coꝛrũpit Ubi ẽ ei thesaur⁹ vr̄ ibi ⁊ coꝛ vr̄z erit. Offer. Ueritas mea ⁊ mĩa mea cum ipso ⁊ in nomine meo exaltabit coꝛnu ei⁹. Se.

Intercessio q̃s dñe bti martini ꝯfessoꝛis tui atq̃ põtificis mũera nr̄a ꝯmẽdet nosq̃ maiestati tue sẽꝑ reddat acceptos. ꝑ. Cõ. Fidelis seru⁹ ⁊ prudẽs quẽ ꝯstituit dñs sup familiã suã vt det illis i tp̄e tritici mẽsurã. Post.

Presẽtet nobꝫ q̃s dñe sũpta sacramẽta ꝓsidiũ salutare: ⁊ intueniẽtib⁹ bti martini ꝯfessoꝛis tui atq̃ põtificis meritis: ab oĩb⁹ nos absoluãt pctis. ꝑ. In oct. aploꝝ petri ⁊ pauli. offm.

Sapiẽtiã scõꝝ narrãt ppl'i ⁊ laudem eoꝝ nũciat eccl'a noĩa aũt eoꝝ viuẽt in sclz scl'oꝝ. Exultate iusti i dño rectos decet collaudatio. Oꝛ.

De⁹ cui⁹ dextera btm̃ petrũ ãbulãtẽ i fluctib⁹ ne mergeret erexit: ⁊ coapostolũ eius paulũ tercio naufragãtẽ de ꝓfũdo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpici⁹ ⁊ ꝯcede: vt amboꝝ meritis eternitatis gliaz ꝯsequamur. Qui. Epla. Hi sũt viri i cõi fo. vij. Gr. Iustoꝝ aie i manu dei sũt ⁊ nõ tãget illos toꝛmẽtũ malicie. V. Uisi sũt oculis insipiẽtiũ moꝛi illi autem sunt i pace. Alleluya. V. Isti sũt due oliue ⁊ duo candelabꝛa lucentia ante dñm habent potestatem claudere celū nubibꝫ ⁊ apire portas eiꝰ: qꝛ lingue eoꝝ claues celi facte sunt. Seqꝫ. Ecce pulchra. in cōi fo. vij.

IN illo tp̄e: Scd̄m ma. xiiij. Iussit iesus discipłos suos ascēdere ī nauiculā et p̄cedere eū trāsfretū: donec dimitteret turbas. Et dimissa turba: ascēdit ī mōtē solꝰ orare. Vespe aūt facto solꝰ erat ibi Nauicula autē ī medio mari iactabat fluctibꝫ Erat enī vētꝰ ꝯtrariꝰ Quarta aūt vigilia noctis venit ad eos ābulās supra mare. Et vidētes eū supra mare ābulātē: turbati sūt dicentes qꝛ fantasma ē. Et p̄ timore clamauerūt Statimq; iesꝰ locutꝰ est eis dicens Habete fiduciā Ego sū: nolite timere Rn̄dēs aūt petrus dixit Dn̄e si tu es: iube me venire ad te sup aq̄s At ip̄e ait. Veni. Et descēdēs petrꝰ de nauicula ābulabat sup aquā vt veniret ad iesū Videns vo vētū validū: timuit Et cū cepisset mergi: clamauit dicens Dn̄e: saluū me fac Et ꝯtinuo extēdēs iesꝰ manū app̄hēdit eū: ⁊ ait illi Modice fidei: q̄re dubitasti? Et cū ascēdisset iesꝰ ī nauiculā: cessauit vētus Qui aūt ī nauicula erāt venerūt et adorauerūt eū dicētes Vere filius dei es. nō dī Credo. nisi do. fue. Offꝛ. Exultabūt scī ī glīa letabunt ī cubilibꝰ suis: exultatiōes Ntēde dei ī faucibꝰ eoꝝ. e.

Ip̄camur altissīe vota q̄ reddamꝰ tibi q̄ ⁊ placita fieri coꝝ p̄cibꝫ ꝯcede: p q̄ꝝ deferūt honore p. Orēa Et te do. Cō. Iustoꝝ aīe ī manu dei sūt ⁊ nō tāget eos tormētū malicie visi sūt oclis īsipiētiū mori illi aūt sūt ī pace. post.

Sūpta dn̄e sacramēta celestia dtis apl'is petro ⁊ paulo de p̄catibꝫ: remediū nobꝫ celeste ꝯsiliēt. p. C[illegible]. iii. of.

Gaudeamꝰ oēs ī dn̄o diem festū celebrantes sub honore [illegible] martyꝛꝫ de cuius passione gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filiū dei. ps. Exaudi deꝰ orōem meā cū deprecor: a timore inimici eripe aīam meā. no

Deus q nobis btī [illegible] martyꝛꝫ tui atq; pōtificis translatiōnē celebrare ꝯcedis: te suppliciter exoramꝰ: vt eiꝰ meritis ⁊ p̄cibꝫ a vicijs ad vtutes: ⁊ a carcere trāsferamur ad regnū. p. Epl'a. Ois pōtifex. in cōi fo. v Gr. Posuisti dn̄e sr caput eiꝰ coronā de lapide p̄cioso. V. Desideriū aīe eiꝰ tribuisti ei: ⁊ volūtate labiorū eiꝰ non fraudasti eum allā. V. Glīa ⁊ honore coronasti eū dn̄e ⁊ ꝯstituisti eū sup opa manuum tuaꝝ. Seqꝫ. Solēne cāticū ho. nec [illegible] alio fes. īfra oct. na. Euā. Hō quidā nobilis. ī cōi fo. v. offꝛ. Posuisti dn̄e ī capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioso vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei allā. Secre.

Deus q panē ⁊ vinū ī corpꝰ tuū ⁊ sāguinē celesti bn̄dictiōe ꝯuertis: ꝯcede nobis p merita btī [illegible] martyꝛꝫ tui atq; pōtificis: vt ad tuā miaꝫ reuertētes tuo bn̄placito ꝯformemur. q vi. Cō. Magna ē glīa eiꝰ ī salutari tuo: glīaꝫ ⁊ magnū decorē īpones sup eū dn̄e. Postcō.

Deus q btm̄ [illegible] martyrē tuū atq; pōtificē a supplicijs ad gaudia trāstulisti: tribue q̄s vt q trāslatiōnē eiꝰ veneramur ī terris p eiꝰ p̄ocinium ad celestia trāsferamur p. Notandū ē q de p̄ria post. fc. [illegible] mar. celebrat fes. reliquiaꝝ eccl'ie Sar. ¶ In die reliquiaꝝ. offiū Sapiētiā. [illegible]s. oꝝ.

PReſta q̄s oṗs deus: vt ſctē dei genitricꝫ ſēperq̄ virginis marie et ſctōꝝ tuoꝝ quoꝛum reliquie ĩ hac cōtinētur eccleſia nos ꝓtegant merita: quatenus eoꝝ pꝛecibus trāquilla pace in tua iugiter laude letemur. Per ꝛc. Epl'a. Hi ſunt viri. in cōi fol. vij. Gr. Exultabūt ſcī ĩ glía: letabūtur ĩ cubilib⁹ ſuis. V. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ ĩ eccl'a ſcōꝝ. Allā. V. Sācti & iuſti ĩ dn̄o gaudete: vos elegit de⁹ in hereditatē ſibi. Seq̄. Ecce pulchꝛa. in cōi fo. vij. Euāg. Videns ieſus turbas ĩ cōi fo. vij. Offr. Mirabilis de⁹ in ſctīs ſuis: deus iſrael ipſe dabit virtutem & foꝛtitudinem plebi ſue benedictus deus allā. Sē.

MUnera tue miſericoꝛdie de⁹ maieſtati oblata benigno q̄s intuitu aſpice: vt coꝛū nobis fiāt p̄cib⁹ ſalutaria: q̄ꝝ ſacratiſſime in hac baſilica reliq̄e ſūt recōdite. P. Cō. Gaudete iuſti ĩ dn̄o al' rectos decet collaudatio al'. P⁹cō.

DIuina libātes myſteria q̄s dn̄e vt eoꝝ nos vbiq̄ interceſſio ꝓtegat / q̄ꝝ hic ſacra gaudemus habere patrocinia. Per dn̄.

¶ Sctōꝝ ſeptē fratrū mar. offm̄.

LAudate pueri dominū laudate nomen dn̄i q̄ habitare facit ſterilē in domo matrē filioꝝ letātē. Ps. Sit nomē dn̄i bn̄dictū: ex hoc nunc & vſq̄ in ſeculum. Or.

PReſta q̄s oṗs deus: vt q̄ glorioſos martyꝛes tuos felicē philippum / vitalem / marcialem / alexādꝛū / ſiluanum / & ianuariū foꝛtes in ſua cōfeſſione cognouimus: pios apd̄ te ĩ nr̄a ĩterceſſiōe ſētiam⁹. P. Epl'a. Rememoꝛa: ni in cōi fo. vi. Gr. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̄o venātiū. V. Laque⁹ cōtritus eſt & nos liberati ſum⁹: adiutoꝛiū nr̄m in noīe dn̄i: q̄ fecit celū & terrā. Allā. V. Laudate pueri dn̄m: laudate nomē dn̄i. V. Sit nomē dn̄i bn̄dictū ex hoc nūc & vſq̄ ĩ ſcl'm. Et dr̄ cū vtroq̄ verſu hac die ſicut in ſab. in ebd̄. paſche. Scd̄m matheū xij.

IN illo tp̄e: Loquēte ieſu ad turbas: ecce mater ei⁹ & fratres ſtabāt foꝛis querētes loq̄ ei. Dixit autē ei quidā. Ecce mater tua et fratres tui foꝛis ſtāt: querētes te. At ipſe reſpōdens dicenti ſibi ait. Que eſt mater mea: & qui ſūt fratres mei? Et extēdens manū in diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea & fratres mei. Quicūq̄ enī fecerit volūtatē p̄ris mei q̄ ĩ celis eſt: ipſe me⁹ frater & ſoꝛoꝛ et mater eſt. Offr. Aīa noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt et nos liberati ſumus. Secreta

REſpice dn̄e oblatiōes fideliū vt tibi grate ſint in tuoꝛū paſſiōe ſctōꝝ q̄ germano amore te diligētes ſua coꝛpa martirio tradiderūt. P. Cō. Quicūq̄ fecerit volūtatē p̄ris mei q̄ ĩ celis eſt ipſe me⁹ frat' ſoꝛoꝛ & mr̄ eſt dicit dn̄s.

REfecti dn̄e grē tue vi⁹ co talib⁹ alimētis ſupplices ĩploꝛam⁹ vt quoꝝ celebꝛam⁹ victorias participemus et p̄emiis. P.

¶ Trāſlatio ſcti bn̄dicti ab. offm̄.

OS iuſti meditabit' ſapiētiā & lingua ei⁹ loq̄tur iudiciū: lex dei ei⁹ ĩ coꝛde ipſi⁹. Ps. Noli emulari ĩ malignātib⁹: neq̄ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Gl'a. Or.

INterceſſio nos q̄s dn̄e beati bn̄dicti abbatꝫ tibi cōmēdet

vt q̄d nr̄is meritis nō valemus:
ei⁹ patrocinio aſſeq̄mur. p̄ Ep̄la
Juſtus cor ſuū. in cōi. fo. xij. Gr̄
Os iuſti meditabit̄ ſapiām ⁊ lin
gua ei⁹ loq̄t̄ iudiciū ℣ Lex dei ei⁹
i corde ip̄i⁹: ⁊ nō ſupplātabūtur
greſſ⁹ ei⁹ Allā ℣ Poſui adiutoriū
ſup potentē: ⁊ exaltaui electū de
plebe mea. Si fuāt .ix. l. dr̄ ſeq̄. de
cōi ſc̄ Adeſt nob̄. i cōi. fo. x. Euā
Nemo accē. vi fo. xij. Offr̄ De
ſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei dn̄e: ⁊ vo
lūtate labiorꝫ ei⁹ nō fraudaſti eū
poſuiſti in capite ei⁹ coronā de la
SAcris altari(pide p̄cioſo Sē
bus dn̄e hoſtias ſuppoſitas
ſc̄tus bn̄dict⁹ q̄s i ſalutē nobis p̄
uenire depoſcat. p̄ Cō. Beatus
ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s iuenerit
vigilātē: amē dico vobis ſup om
nia bona ſua ↄſtituet eū. Poſtcō
PRotegat nos dn̄e cum tui
p̄ceptione ſacramēti btūs
bn̄dictus abbas p̄ nobis interce
dēdo vt ⁊ cōuerſationis ei⁹ expe
tiamur inſignias interceſſionis
ipſius p̄cipiamus ſuffragia. P.
¶ Trāſl. ſc̄ti ſwithuni cū io. oc.
SAcerdotes ei⁹ induāt
ſalutari: ⁊ ſc̄ti ei⁹ ex-
ultatōe exultabūt. ℣
Memēto dn̄e dauid
et oīs manſuetudinis eius. Oro
OMnīs ſēpiterne de⁹ q̄ hodier
nā diē honorabilē nobis i
bti ſwithuni ↄfeſſorꝭ tui atq̄ pō
tificꝭ ſociorꝭq̄ ei⁹ trāſlatiōe feci-
ſti: da eccl'ie tue i hac celebritate
leticiā vt quorū ſolennitatē venera
mur i tris: eorꝫ interceſſiōe ſuble
uemur i celis. p̄ Ep̄la. Plures fa
cti ſūt. in ↄi fo. xiij. Gr̄ Sacerdo
tes ei⁹ iduāt ſalutare: ⁊ ſc̄ti ei⁹ ex
ultatiōe exultabūt. ℣. Illuc p̄du
cā cornu dauid parui lucernā xp̄o
meo Allā. ℣ Fulgebūt iuſti ⁊ tāq̄
ſcītille i arūdineto diſcurrēt ſec-
nā. Nulla dr̄ ſeq̄. Euā Sit lūbi.
in cōi fo. xiiij. Offr̄. Exultabūt ſcī
in glā letabūt̄ i cubilib⁹ ſuis exl
tatiōes dei in faucib⁹ eorꝫ. Secr
REſpice q̄s dn̄e pp̄lꝫ tuū ad
tua ſacramēta currētē: i p̄ſē
ti feſtiuitate bti ſwithuni cōfeſ-
ſoris tui atq̄ pōtificis ſociorūq̄
ei⁹: ⁊ ↄcede vt ip̄is intercedētib⁹
q̄d in honore tui noīs detulerūt
cūctꝭ p̄ſit ad veniā. p̄ Cō. Ego vos
elegi de mūdo vt eatꝭ ⁊ fructū af-
feratꝭ ⁊ fruct⁹ vr̄ maneat. Pō cō.
PAgnus vite eterne capiētes
dn̄e humilit̄ imploramus:
vt intercedēte beato ſwithuno
cōfeſſore tuo atq̄ pontifice cū ſo
cijs ſuis quod in ymagine cōtin
gimus ſacramēti manifeſta par
ticipatione ſumamus Per dn̄m
noſtrum ieſum chriſtum ¶ Scti
kenelmi regis et martyris Offm
GLias honore coro
naſti eū ⁊ ↄſtituiſti
eū ſup op̄a manuū
tuarū. p̄. Dn̄e dn̄s
nr̄: q̄ admirabile ē
nomē tuū in vniuerſa terra. Or̄
OMnipotēs ⁊ miſericors de
us q̄ nobis p̄clarā hui⁹ diei
leticiam p̄ beati kenelmi regis ⁊
martyris tui ſolennitate tribui
ſti: intende ſerenus vota fidelis
populi et concede vt cuius hodie
feſta percolim⁹ eius ſemper me-
ritis ⁊ p̄cibus ſubleuemur. p̄ dn̄.
Ep̄la. Beatus vir qui inuentus
i cōi fo. xiiij. Gr̄. Poſuiſti dn̄e ſu
per caput eius coronā de lapide
p̄cioſo. ℣. Deſiderium aīe ei⁹ tri-
buiſti ei ⁊ volūtate labiorū eius
nō fraudaſti eū Allā ℣ Beat⁹ vir
qui ſuffert tētationē quoniā cū

ꝓbatꝰ fuerit accipiet coꝛonā vite. Euā. Si quis venit ad me. In cōi fo. v. Offer. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti eū ⁊ cōſtituiſti eū ſup opera manuū tuarū dn̄e. Secre.

PResentibus domine deus intende muneribus: et patrocināte beato kenelmo martire tuo cuius ſolēnia venerando recenſemus fidelibus ſalutis indulgentiam conferant: et eternitatis pꝛemia dignanter acquirant. Per. Cōio. Magna ē glīa eius i ſalutari tuo: glīam et magnū decoꝛē ipones ſup eū domīe

PErcipiat q̄s dn̄e poſtcōio plebs tua btī martyꝛis tui kenelmi natalitia celebꝛando cū exultatione leticiam: et quam celeſtis menſe refeciſti edulio eternitatis tue facias aſſiſti conſoꝛtio. Per dn̄m. Sctī arnulphi epyſcopi et martyꝛis. Officium.

LEtabit iuſtus in domino et ſperabit i eo ⁊ laudabuntur oēs recti coꝛde. ps. Exaudi deꝰ oꝛonē meā cū depcoꝛ a timore inimici eripe aīam meā. Oꝛatio

ADeſto ſupplicationibꝫ noſtris omnipotens deus: et quibus fiduciam ſperāde pietatis indulges: intercedente beato arnulpho martyꝛe tuo atq; pontifice ꝯſuete miſericoꝛdie tribue benignꝰ effectū. Per. Epiſ'a. Beatus vir q̄ in ſapiētia in cōi fo. iij. Gr. Juſtus nō cōturbabit quia dn̄s firmat manū eius. V. Tota die miſeret ⁊ cōmodat: et ſemen eius in bn̄dictione erit. Allā. V. Beatus vir q̄ timet dn̄m: i mādatis eiꝰ cupit nimis. Euāgelium Si q̄s vult poſt me. In cōi fo. iiij. Offer. In virtute tua domine letabit iuſtus: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: ⁊ deſideriū anime eius tribuiſti ei. Secreta

SAncti martyꝛis tui atq; pōtificis arnulphi nobis dn̄e pia nō deſit oꝛo: q̄ ⁊ munera nr̄a tibi cōciliet et tuā nobis īdulgētiā ſēp obtineat. P. Cō. Poſuiſti dn̄e i capite eiꝰ coꝛonā de lapide

VT nobiſ dn̄e (pcioſo. Poſt. tua ſacrificia dēt ſalutem btūs martyꝛ tuꝰ arnulphus pōtifex q̄s pcatoꝛ accedat. P. Sāncte margarete virgis ⁊ mar. offi.

ME expectauerunt pctōres vt perderent me: teſtimonia tua domine intellexi: omnis cōſummationis vidi finē latū mandatū tuū nimis. ps. Beati inmaculati i via qui ambulant in lege dn̄i. Oꝛo.

DEus q̄ beatā virginē margaretā hodierna die ad celos per martyꝛij palmam venire feciſti concede nobis q̄s: vt eius exempla ſequētes ad te ꝑtigere mereamur. P. Epiſ'a. Domine deus meus. In cōi fo. xiiij. Gr. Specie tua ⁊ pulchꝛitudie tua itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Pꝛopter veritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabilit dextera tua. Alleluya. V. Ueni electa mea et ponā in te thronū meū: q2 concupiuit rex ſpeciē tuā. Seq. Exultemus in hac die. In cōi folio. xiiij. Offer. Offerētur regi virgines poſt eā: pꝛoxie eiꝰ offerētur tibi i leticia ⁊ exultatiōe adducētur in tēplum regi dn̄o. Secreta

HEc victima queſumus domine btē virginis margarete martyꝛio oblata: ⁊ mētiū nobis cōferat ſctitatē et coꝛpoꝛum obtineat iugiter caſtitatem. per.

Cōīo. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā dn̄e nō calumnientur michi ſuꝑbi ad oīa mādata tua dirigebar oēꝫ viam ĩiquitatis odio habui. poſt.

Percipiat q̄s dn̄e plebs tua btē margarete v̄ginis tue et martyꝛis natalicia celebꝛando leticiam: et quam celeſtis menſe refeciſti cōuiuio: eternitatis tue facias aſcribi conſoꝛtio. Per d.

¶ Sctē pꝛaredis virgīs. officiū.

Loquebar de teſtimonijs tuis ĩ conſpectu regum ⁊ non confundebar: et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. ps. Beati ĩmaculati ĩ via: q̄ ambulāt in lege domini. oꝛatio.

Aſſit plebi tue oīps deꝰ beate pꝛaredis virgis tue ſupplicatio: vt quicū̄q; eius gaudēt honoꝛe/tuo ſēꝑ ꝓtegant auxilio Per d. Epła. Sapientia vincit. ĩ cōī fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti ĩiq̄tatē. v. Propterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie Allā. v. Emuloꝛ enī vos dei emulatione deſpōdi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Euā. Simile eſt regnū ce. de. in cōī fo. xv. Offr. Offerēt regi virgīes poſt eā ꝓxie eiꝰ offerētur tibi. Secꝛ.

Suſcipe q̄s dn̄e ob honoꝛem ſacre virginis tue pꝛaredis munus oblatū ⁊ qḋ nr̄is aſſequi meritis nō valemꝰ: eiuſdē ſuffragantibus meritis nobis largire ꝓpicius. P. Cōīo. Simile eſt regnū celoꝝ hoī negociatoꝛi q̄rēti bonas margaritas inuēta vna ꝓciosa margarita: dedit oīa bona ſua et comparauit eā. Poſtcōio.

Sancta tua nos q̄s ſctē pꝛaredis virginis tue meritꝫ ſuffragātibꝰ: ⁊ a ꝑctis oībꝰ eruāt: ⁊ ad celeſtia regna perducāt. Per.

¶ Sctē marie magdalene. officiū.

Gaudeamꝰ oēs in domino diē feſtū celebꝛātes ſub honoꝛe marie magdalene de cuiꝰ ſolēnitate gaudēt āgeli ⁊ collaudāt filium dei. ps. Eructauit coꝛ meū verbū bonū: dico ego oꝑa mea regi. oꝛ.

Largire nobis clemētiſſime pater: qḋ ſicut btā maria magdalena vnigenitū tuū ſuꝑ oīa diligēdo ſuoꝛū obtinuit veniā peccaminū: ita nobis apud miaꝫ tuā ſēpiternā ĩpetret btitudinē. P. e. ¶ Meō de ſctō vvādꝛegiſilo. oꝛo.

Deus cuiꝰ gr̄a btī vvādꝛegiſili ꝯfeſſoꝛis tui atq; abbatis vita extitit laudabilis ipſiꝰ interuētu qḋ tibi placitū ē pietas tua operet ĩ nobꝫ. P. Epła. Mulierē foꝛtē q̄s ĩueniet in cōī fo. xiiij. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuaꝫ q2 ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. v. Specie tua ⁊ pulchꝛitudīe tua: ītēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. v. Optimā partē elegit ſibi maria q̄ nō auferet ab ea ĩ eternū. Seq.

Mane p̄ma ſabbati ſurgēs dei filiꝰ nr̄a ſpes ⁊ glīa. Victo rege ſcelerꝫ rediſt ab inferis cū ſūma victoꝛia. Cuius reſurrectio oī plena gaudio ꝯſolat oīa. Reſurgētis itaq; maria magdalene fctā ē pn̄ūcia. Ferēs xp̄i fratribus eius moꝛte triſtibꝰ expectata gaudia. O beati oculi: quibus regē ſeculi moꝛte iam depoſita pꝛima eſt ītuita. Hec eſt illa femina cuius cuncta crimina ad xp̄i veſtigia eius lauit gratia. Que dū ploꝛat ⁊ mēs oꝛat fctō clamat quod coꝛ amat ieſū ſuꝑ oīa. Non ignoꝛat quem adorat quid precetur ſed deletur quod mens timet ꝯſcia. O maria mater pia ſtella maris appellarꝫ operũ per merita. Matri xp̄i coequata dñi fuiſti ſic vocata ſed honore ſubdita. Illa mũdi imperatrix: iſta btã peccatrix leticie primordia fuderũt in eccliã. Illa ei fuit porta ꝑ quã fuit lux exorta hec reſurgẽtis preuũcia mũdum replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena: apud chriſtum chorũ iſtũ clementer cõcilia. Ut fons ſũme pietatis qui te lauit a pctĩs ſeruos ſuos atqꝫ tuos mundet data venia. Amen dicant omnia. Scdm lucam. vij.

IN illo tp̄e: Rogabat ieſuꝫ quidã phariſeus: vt mãducaret cũ illo. Et ingreſſus domũ phariſei diſcubuit Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ ieſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguenti. Et ſtãs retro ſecus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes eius et capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabat̃ pedes eius ⁊ vnguento vngebat. Vidẽs aũt phariſeus qui vocauerat eũ: ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet propheta: ſciret vtiqꝫ que et qualis eſt mulier q̄ tangit eũ: qꝛ peccatrix eſt. Et reſpõdẽs ieſus: dixit ad illũ Symon habeo tibi aliqͤd dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et reſpondit ei ieſus. Duo debitores erant cuidã feneratori vnꝰ debebat denarios quingẽtos: et alius quinquaginta. Nõ habẽtibus illis vnde redderẽt: donauit vtriſqꝫ Quis ergo eum plꝰ diligit? Rñdẽs aũt ſymõ dixit. Eſtimo: qꝛ his cui plꝰ donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cõuerſꝰ ad mulierẽ: dixit ſymoni. Vides hãc mulierẽ? Intraui in domũ tuã: aquã pedibꝰ meis nõ dediſti. Hec autẽ lachrimis rigauit pedes meos: et capillis ſuis terſit Oſculũ michi nõ dediſti: hec aũt ex quo itraui nõ ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meũ nõ vnxiſti: hec aũt vnguẽto vnxit pedes meos. Proptẽ qđ dico tibi: remittuntur ei pctã mlta qm̃ dilexit mltũ. Cui autẽ minꝰ dimittit̃. minꝰ diligit. Dixit aũt ad illã dñs. Remittunt̃ tibi pctã tua. Et ceperũt q̄ ſimul diſcũbebãt dicere itra ſe. Quis eſt hic q̄ etiã pctã dimittit? Dixit aũt ad mulierẽ. Fides tua te ſaluã fecit vade i pace. Credo. Offꝫ. Filie regũ i honore tuo aſtitit regia a dextris tuis. i veſtitu deaurato circũdata varietate. Secre.

BEnedictionẽ tuaꝫ dñe his tibi oblatis tribue ſacrificijs et preſta: vt beata maria magdalene hoc nobis apud te obtineat qđ ab vnigẽito tuo obtinuit dũ ei miſtica obſeq̄a exhibuit. P.e.

Alia de ſcto vvandregiſilo.

PIis interceſſiõibꝰ btĩ vvãdregiſili ꝯfeſſoris tui atqꝫ abbatꝫ q̄s oĩs deꝰ tue familie cõmẽdet̃ oblatio: cuiꝰ vitalibꝰ decoratur exẽplis. P. Secreta q̄rib. Cõ. Diffuſa ẽ grã i labijſ tuis pptẽa bñdixit te deꝰ i eternũ. Poſtcõio

PRebeat nobis dñe ſalutarẽ btẽ marie magdalene imitatio ſctã doctrinã: q̄tenꝰ illiꝰ optime partꝫ mereamur eẽ ꝯſortes q̄ nõ auferet̃ ab ea. Per dñm nr̃m

Alia poſtcõ. de ſctõ vvãdregiſilo

TUa dñe ſacramẽta ſumẽteſ ſuppliciter exoramꝰ vt btĩ vvandregiſili ꝯfeſſoris tui atqꝫ abbatis cuiꝰ veneramur memoriam presidium sentiamus. Per

¶ Sctī appollinaris mar. offm.

Sacerdotes tui dn̄e induāt iusticiā: ⁊ scti tui exultēt ꝓpter dauid seruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui. ps. Memēto dn̄e dd: ⁊ ois mãsuetudinis eiꝰ. Oratio.

Votiuos nos dn̄e btī appollinaris martyris tui atq̄ pōtificis natalis sēp excipiat: q̄ et iocūditatē nobis sue glorificationis īfūdat et tibi nos reddat acceptos. per Eplā. Testificor. in ꝯi fo. iiii. Gr. Inueni dd̄ famū meū et ī oleo scō vnxi eū: manꝰ eni mea auxiliabit̄ ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. V. Nichil ꝓficiet īimicꝰ ī eo: et filiꝰ iniq̄tat̄ nō nocebit eū. Allā. V. Elegit te dn̄s sibi ī sacerdotē magnum ī ppl̄o suo. Euā. Fctā ē ꝯtētio ꝯi fo. ii. Offr. Ueritas mea ⁊ mīa mea cū ipō ⁊ ī noīe meo exaltabit̄ cornu

Hostiā nrāz q̄s dn̄e eiꝰ. secre.

Hostiā nr̄az q̄s dn̄e scti appollinaris martyris tui ⁊ venerāda ꝯfessio: ⁊ exaudibilē ꝯmēdet orō. ps. Cō. Semel iuraui ī scō meo semē eiꝰ ī etnū manebit ⁊ sedes eiꝰ sicut sol ī ꝯspectu meo ⁊ sicut luna ꝑfecta ī etnū: ⁊ testis ī celo fidelis. Postcōmunio

Sumentes dn̄e pignus redēptionis eterne q̄s: vt intercedēte btō appollinare martyre tuo vite presētis auxilio nos foueat et eterne. p. ¶ In vigilia sancti iacobi apō. ad miſ. oīa fiāt sicut ī vigilia vniꝰ apl̄i ꝯtinet̄. Et fiat me. de sctā christina virgīe. Orō.

Indulgentiam nobis domine btā christina v̄go ⁊ martyr imploret: que tibi grata semper extitit et merito castitatis et tue professione virtutis. Secre.

Quesumus oīps deꝰ: vt q̄ annua btē cristine virgīs tue et martyris solēnia ꝓsētibꝰ honoramus sacrificiis: eiꝰ semper et fidei itegritate roboremur: et ꝓus apd̄ te precibꝰ adiuuemur. Supplices te rogamꝰ post. oīps deꝰ: vt quos donis celestibus satiasti: ītercedēte vt q̄ cristina virgīe tua ⁊ martyre ꝑpetua protectiōe custodias. p. d. Si het vigilia in do. eue. nichil fiat de vigilia nisi tm̄ meōria. ¶ In die scti iacobi apostoli. Officiū

Michi aūt nimis honorati sūt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ est p̄cipatꝰ eorū. ps. Dn̄e ꝓbasti me ⁊ cognouisti me tu cognouisti sessionē meā et resurrectionem meam. Oratio

Esto dn̄e plebi tue sctificator ⁊ custos: vt apl̄i tui iacobi munita p̄sidiis: ⁊ ꝯuersatione tibi placeat: et secura deseruiat. p. Meōria de martyribꝰ christoforo et cucufato. Oratio.

Deus mundi creator et rector: q̄ hūc diē btōrū xp̄ofori ⁊ cucufati martyrū tuorū passione ꝯsecrasti: ꝯcede vt oēs q̄ martyrij eorū merita veneramur eorū intercessionibꝰ ab eternis gehēne incendiis liberemur. Per do. Epl̄a. Iā nō estis. icōi fo. i. Gr. In oēm terrā exiuit sonꝰ eorū: ⁊ ī fines orbis terre verba eorum. V. Celi enarrant gl'iam dei: et opera manuū eiꝰ ānūciat firmamētū. Allā. V. Nimis honorati sūt amici tui deꝰ nimis confortatus est principatus eorū. Sequētia. Alleluya nunc decantet. ī cōi fo. ii. Secundum matheum. xx. ca.

IN illo tpe: Acceſſit ad ieſuz mat̃ filioꝝ zebedei cũ filijs ſuis adorãs ⁊ petẽs aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei vnꝰ ad dexterã tuã/ ⁊ vnꝰ ad ſiniſtrã in regno tuo. Rñdens aũt ieſus dixit. Neſcitis qd petatis. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibiturus ſũ? Dicũt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicẽ qdẽ meũ bibetis: ſedere aũt ad dexterã meã vel ad ſiniſtrã nõ eſt meũ dare vobis: ſed qbꝰ paratũ eſt a pr̃e meo. Credo Offr̃. Michi aũt nimis honorificati ſũt amici tui deꝰ: nimis cõfortatꝰ eſt principatꝰ eorum Sec̃.

OBlationes ppl'i tui q̃s dñe bti iacobi apl'i tui paſſio btã cõciliet vt q̃ nr̃is nõ apta ſũt meritꝫ: fiãt tibi placita eiꝰ deprecatiõe. P. Alia ſecr̃. De martyribꝰ

ACcipe dñe munera dignãter oblata: ⁊ btõꝝ martyrũ tuoꝝ xpofori ⁊ cucufati ſuffragãtibus meritis ad nr̃e ſalutis auxilium ꝑuenire cõcede. P do Prefa. Et te dñe Cõio Vos q̃ ſecuti eſtis me ſedebitis ſuꝑ ſedes duodecim: iudicantes duodecim tribus iſrael dicit dñs Poſtcõio

BEati iacobi apl'i tui cuius hodie feſtiuitate corporeꝫ ſanguine tuo nos refeciſti: queſumus dñe interceſſione nos adiuua: pro cuius ſolẽnitate percepimus tua ſancta letãtes ſaluator mũdi. Qui viuis et regnas.

¶ Alia poſtcõio de martyribus.

SUmpſimus dñe ſctoꝝ xpofori et cucufati martyꝝ tuorum ſolẽnitate ſacramenta celeſtia: quoꝝ ſuffragijs q̃s largiaris: vt qđ tpaliter gerimus/ eternis gaudijs iſequamur. Per do

¶ Scẽ anne matris marie. Offi.

GAudeamꝰ oẽs i dño diẽ feſtũ celebrãtes ſb honore ãne matris marie: de cuiꝰ ſolẽnitate gaudẽt angeli ⁊ collaudant filiũ dei. ps Eructauit cor meũ vbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Or.

DEus q̃ btã annã dilectiſſime genitricis tue matrẽ egregiã hodierna die ad celeſtꝫ vite ſublimaſti gaudia/ fac nos q̃s glioſis eiꝰ meritis ad eternã ꝑtingere beatitudinẽ: ex cuiꝰ puerpio ſalutari ꝓ ſalute mũdi humanã aſſumẽ dignatꝰ es carnẽ. Qui. Ep'la Mulierẽ fortẽ q̃s inue. i cõi. fo. xv. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuã q꞉ cõcupiuit rex ſpeciẽ tuã. V. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intẽde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna Allã. V. Salue ſancta mater anna: ex qua ꝓceſſit virgo maria que de celo ſuſcepit prolem/ ⁊ mundo genuit ſaluatorem Sequẽtia

TEſtamẽto veteri ãna fuit genita: ⁊ dꝫ ſtirpe regia. Hec matrona nobilis diu fuit ſterilis in magna triſticia. Cui fructum cõtulit: ⁊ ſic luctum abſtulit diuina clementia. Patriarchis edita anna luce predita in perenni gl'ia. Deprecamur inclita/ vt per tua merita nobis det̃ gr̃a. Anna parens labe carens rubẽs roſa ſpecioſa florens inter lilia. Matrẽ xpi genuiſti/ tua prece nos a nece tuearis noxia. Ecce lucis officina egris ſpes ⁊ medicina: tua proles eſt regina i celeſti patria. Ipſa cũctis iã p̃clara ꝑ te ſumens hec p̃cata: nr̃a fiat aduocata i dei preſentia. Euãg. Liber gñã. vide in feſto cõcep. btẽ ma. virg. Deĩc.

Offr. Filie regū ī honore tuo aſtitit regiā a dextrꝫ tuis ī veſtitu deaurato circūdata varietate. ſe

Sanctifica redēptor mūdi p̄ſentis munera ſacrificij: et btē matris anne p̄cibꝰ eadē nobꝫ effice ſalutaria de cuiꝰ vteri palatio mactua aula virginee puritatis eſt egreſſa. Qui. Cō. Diffuſa eſt grā in labijs tuis: ꝓptꝰea bñdixit te deus ineternum Poſtcō

Uotiua celeſtis mēſe percipiētes dñe ſacramēta beate āne matrꝫ marie glo'ſa iterceſſione nos ꝓtege de q̄ virgo puerpera ad lucē humane natiuitatꝫ ꝓdijt: q̄ nobis ſplēdorē vite ſine caſtitatis diſpēdio gñauit. dñm nr̄m ieſū xp̄m filiū tuū. Qui te.

¶ Sctōꝝ ſeptē dormiētiū. Offm

Salus aūt iuſtorum a dño: ⁊ ꝓtector coꝝ eſt in tp̄e tribulatiōis. ꝟ. Noli emulari ī malignātibꝰ: neqꝫ zelauerꝫ faciētes it

Deus q̄ glioſos re ꝗtatē. or. ſurrectiōis etne p̄cones ſeptē dormiētes magnifice coronaſti: p̄ſta q̄s: vt coꝝ p̄cibꝰ reſurrectionē ſcām q̄ ieis mirabilit̄ p̄oſtēſa eſt cōſequamur. P. Epla Iuſtoꝝ aīe. in cōi fo. vi. Gr. Exultabūt ſcti in glīa letabunt̄ in cubilibꝰ ſuis. ꝟ. Cātate dño cāticū nouū: laus eiꝰ in ecclia ſctōꝝ. Allā. ꝟ. Iuſti epulentur ⁊ exultēt in ꝯſpectu dei: et delectentur in leticia. Euāg. Cum audieritis. in cōi fo viij. Offr. Mirabilis deus in ſāctis ſuis deus iſrael: ipſe dabit virtutem ⁊ fortitudinem plebi ſue benedictus deus allā. Secr.

Deus in quo eſt oīm iuſtoꝝ reqes ⁊ pax certa ſctōꝝ nobis pacificas hoſtias tribue tibi digne offerre: vt ꝑfectionē pacis qua tui ſcti iā fruunt̄ ī celis. nos iugit̄ hāc meditemur in terris. P. Cōio. Iuſtorum aīe in manu dei ſūt ⁊ nō tāget illos tormētū malicie: viſi ſunt oculis inſipientiū mori: illi aūt ſunt in pace. poſtcō

Sanctorum tuorū victorias dñe recolētes ſacramēta venerāda ꝑcepimus que p̄ſtent nobis q̄s eorū meritis indulgentiam: in quorū dormitione tuā magnificētiā collaudamus. P dn.

¶ Sancti ſanſonis epi. officiū.

Statuit ei dñs teſtamētū pacis: ⁊ p̄ncipē fecit eū: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ietnū. ꝟ. Mias dñi: ietnū cātabo. or.

Omnipotens ſēpiterne deꝰ tribue nobis famulis tuis ꝑ interceſſionē ſcti ſanſonis epi poſcentibus pctōrum veniam querentibus ſalutis viā/pulſantibꝰ apertā regni celeſtis aulā: vt ad eternam maieſtatis tue habitationē te adiuuāte ꝑuenire mereamur. P.

Mcō de ſctō panthaleone mar.

Deus q̄ hūc diē btī pāthaleonis conſecraſti martyrio: p̄ſta q̄s, vt ipſiꝰ iteruētu hoc ī noſtris floreat actibus/qd̄ p̄mijs remuneret̄ celeſtibus Per d. Epla Ecce ſacerdos. ī cōi fo. x. Gr. Ecce ſacerdos magnus qui in diebꝰ ſuis placuit deo. ꝟ. Non eſt inuētus ſimilis illi qui cōſeruaret legem excelſi. Allā. ꝟ. Amauit eum dominꝰ ⁊ ornauit eum: ſtola glorie induit eum. Euangeliū. Homo quidam peregre in cōi fo. xi. Offr. Inueni dauid ſeruū meū in oleo ſctō vnxi eum: manꝰ enim mea auxiliabitur ei: et brachiū meum confortabit eum. Secre.

DEus apoſtoloꝝ: deus martyꝛū: deus confeſſoꝛū deus oīm electoꝛū te ſuppliciter exoramus: vt hanc hoſtiam ſanctaꝫ in honoꝛe ſancti ſanſonis epī ſāctificare et benedicere digneris et ante cōſpectuꝫ maieſtatis tue tam ad coꝛpoꝛis ſanitateꝫ: ꝙ ad aīarum pꝛoficiat ſalutem. Per.

Alia ſecreta de ſctō panthaleone

BEatus pāthaleon martyꝛ tuus dñe qui diuerſis ſupplicijs, maceratus vera et viua fact⁹, eſt hoſtia: hec que tibi offerimus ad ſalutē nr̄am gratificet ſua īterceſſiōe libamina. P. Cō. Fidelis ſeru⁹ ꝫ pꝛudēs quē ꝯſtituit dñs ſup familiā ſuā: vt det illis ī tp̄e tritici menſurā. Poſt.

SAtiati nos domine ī hac ſolennitate ſancti ſāſonis cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis muneribus ſacris te queſum⁹: vt eccleſie tue pacem/fidē/ſpem/caritatem multiplicare digneris: per quas tibi in eccleſia tua placere mereamur. Per dominū. ¶ Alia poſtcōio de ſancto panthaleone.

REdemptionis noſtre ſacro guſtu ſaciati q̄s dñe: vt interueniēte btō pāthaleone martyꝛe tuo: p hec ſctā que ſūpſim⁹, ad eterna gaudia pꝛeparemur. P. ¶ Sctoꝝ felicis/ſīplicij/fauſtini, et beatricis martyꝛū. Officiū

SAcerdotes ei⁹ induāt ſalutari: ꝫ ſācti ei⁹ exultatione exultabūt. Ps. Memento dñe dauid: et oīs māſuetudinis ei⁹. Oꝛ.

PReſta q̄s oīps deus vt ſicut populus chꝛiſtianus martyꝛū tuoꝝ felicis/ſīplicij/fauſtini/et beatricis tpāli ſolennitate cōgaudet: ita perfruat eterna: et quod votis celebꝛat pio cōpꝛehēdat effectu. P. Epl'a. Ligua ſapientū. i21 fo. viij. Gr. Sacerdotes ei⁹ iduāt ſalutare: ꝫ ſcti ei⁹ exultatione exultabūt. V. Illuc pꝛoducaꝫ coꝛnu dauid paraui lucernā chꝛiſto meo. Allā. V. Vox exultationis ꝫ ſalutis in tabernaculis iuſtoꝛum. Euāgeliū. Attēdite a fermento. in cōi fo. viij. Offꝛ. Exultabūt ſancti in glīa letabunt in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝛum. Secreta

HOſtias tibi domine pꝛo ſāctoꝛum martyꝛum tuoꝛum felicis/ſimplicij/fauſtini/ꝫ beatricis honoꝛe deferimus ſuppliciter obſecrātes vt īdulgentiam nobis conferant et ſalutē. Per. Cōio. Ego vos elegi de mūdo vt eatis et fructum afferatis et fructus veſter maneat. Poſtcōio.

BEnedictionis tue domine plebs tibi deuota fructum repoꝛtet ꝫ gaudium: vt quod ſānctis martyꝛibus tuis felici/ſimplicio/fauſtino/et beatrici exhibuit tēpoꝛali ſeruicio perēni pꝛeſidio conſequatur. Per dominū. ¶ Sctoꝝ abdō ꝫ ſēnis mr. Offi.

INtret ī cōſpectu tuo dñe gemit⁹ ꝯpeditoꝛuꝫ: redde vicinis noſtris ſeptuplū ī ſinu eoꝛū: vindica ſanguinē ſanctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. Ps. Deus venerūt gētes ī hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſctm̄ tuū poſuerūt hierl'm ī pomoꝝ cuſtodiam. Oꝛo.

DEus qui ſāctis martyꝛibꝫ tuis abdon et ſennē ad hāc gloꝛiā veniēdi copioſū mun⁹ grē tue ꝯtuliſti: da famulis tuis ſuoꝛū veniā delictoꝝ: vt ſctoꝝ tuoꝛū intercedentibus meritis ab oīb⁹ mereamur aduerſitatibꝰ liberari.ꝑ.do. Epl'a Benedictus deus in cõi fo. iiij. Gr. Glorioſus deꝰ in ſctis mirabilis i maieſtate faciẽs ꝓdigia. ℣. Dextera tua domine glificata eſt i ꝟtute dexťa manus tua cõfregit inimicũ. Allã. ℣. Reddet deus mercedẽ laborũ ſãctorũ ſuoꝝ ⁊ deducet illos i via mirabili. Euã. Uidete ne q̃s. in cõi fo. ix. i diuiſiõe. Offr. Mirabilis deus i ſãctis ſuis: deus iſrl' ipſe dabit virtutẽ et fortitudinẽ plebi ſue bñdictꝰ deꝰ allã. ſecre.

FRequentata myſteria domine pro ſanctorum tuoꝝ abdon et ſennis veneratione deuota mente tractamus: quibus et preſidiũ nobis creſcat ⁊ gaudium.ꝑ. Cõ. Poſuerũt mortalia ſeruorum tuorũ domĩe eſcas volatilibus celi carnes ſctõrũ tuorũ beſtijs terre: ſecũdum magnitudinem brachij tui poſſide filios mortipunitorum. Poſtcõio.

SUmat domine plebs fidelis celeſtis dona remedij: ꝑ que intercedentibus ſãctis martyribus tuis abdõ ⁊ ſẽne: a ſuis emundetur delictis. Per domi.

¶ Scti germani epi ⁊ cõfeſ. Offi.

SAcerdotes dei benedicite dñm: ſcti et humiles corde laudate deũ ps. Bñdicite oĩa oꝑa domini dño: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oratio

EXaudi nos deus ſalutaris noſter: et quia noſtre voces non merentur audiri ſancti germani confeſſoris tui atqꝫ pontificis īteruẽtio queſumus ſit accepta pro nobis. Per. Epla. Iuſtum deduxit in cõi fo. x. Gr. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eum: tu

es ſacerdos i eternũ ſcd̃m ordinẽ melchiſedech. ℣. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Allã. ℣. Amauit eũ dominꝰ ⁊ ornauit eũ ſtola glie iduit eũ. Euã. Uigilate qꝛ neſcitiſ. i cõi fo. xi. Offr. Ueritas mea ⁊ miã mea cum ipſo ⁊ in nomine meo exaltabit cornu

SAcrificiũ tibi eiꝰ. Secreta domine pro beati germani confeſſoris tui atqꝫ pontificis celebritate offerentes queſumꝰ vt ꝓpiciationeꝫ quam nřis operibus non meremur: pijs ſuffragatoris interceſſionibus cõſequamur.ꝑ. Cõio. Dñe quinqꝫ talẽta tradidiſti michi ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum: euge ſerue fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cõſtituã: intra in gaudium domini tui. Poſtcõio.

SUpplices te rogamus omnipotens deus vt qui percepimus celeſtis menſe ſubſtãtiã: intercedente beato germano confeſſore tuo atqꝫ pontifice: ad vitã perueniamꝰ eternam. Per dñm.

¶ Ad vĩcula petri apl'i. Officiũ.

NUnc ſcio vere qꝛ miſit dñs angelum ſuuꝫ et eripuit me de manu herodis: et de oĩ expectatione plebis iudeoꝝ. ℣. Et petrus ad ſe reuerſꝰ dixit. Oratio.

DEus qui beatũ petrũ apoſtolum a vĩculis abſolutũ illeſum abire feciſti: noſtrorũ q̃s abſolue vĩcula pctõꝝ: ⁊ oĩa mala a nobis ꝓpiciatus exclude. Per.

Memoria de martyribus. Oõ.

FRaterna nos domine martyrum tuorum corona letificet: que et fidei noſtre prebeat incrementa virtutum: et multiplici nos ſuffragio conſolet. P

Lectio actuum apoſtolorum. xij

IN diebꝰ illis Egreſſꝰ petrꝰ de carcere venit ad domū marie matris iohis q̄ cognominatꝰ eſt marcus: vbi erāt multi cōgregati ꝛ orātes. Pulſāte aūt eo ad oſtiū ianue ꝓceſſit puella ad videndū noīe rode. Et vt cognouit vocē petri ꝓ gaudio nō aperuit ianuā: ſʒ introcurrēs nūciauit ſtare petrū āte ianuā. At illi dixerūt ad eā Inſanis? Illa aūt affirmabat ſic ſe habere. Illi aūt dicebāt q̄ angelꝰ eiꝰ eſt. Petrꝰ aūt ꝑſeuerabat pulſās. Cū aūt aperuiſſēt oſtiū viderūt eū ꝛ obſtupuerunt. Innuēs aūt eis manu vt tacerēt narrauit quō dn̄s eduxiſſet eū de carcere. Gr. Cōſtitues eos prīcipes ſuꝑ oēm terrā memores erūt noīs tui dn̄e. ℣ Pro patribꝰ tuis nati ſūt tibi filij ꝓpterea ppl'i ꝯfitebunt tibi. Allā. ℣. Solue iubēte deo terraꝝ petre cathenas q̄ facis vt pateāt celeſtia regna beatꝫ (Seq.

NUnc luce alma ſplēdeſcit ꝑ orbē hec dies ecce glīoſa. Almi recolamus petri voce celſa. Gratanter modulos accōmodet in qua Vincentis amorem ob ſupernū crucis ſacre trophea. Merito gloriamqꝫ perlatā in celeſti gloria. Pio corde fratrena iubiletqꝫ turma. Qui a chriſto ligandi ſoluendiqꝫ dona Accipiēs clauiger effectus noſtra reſoluens vīcula. Subleuādo ethereis ſedibus poteſtate nos tradita. Iungāt cetui ſancto culmine in poli paradiſiqꝫ amenia. Tibi adorat ordo te xp̄e pſallendo armonica voce cantica. Noua ſctoꝝ reſonantium laude angelica melica. Cū ſupnam maieſtatem tuā poſcentes humiliter almā. Cuiꝰ digna nos cum illis reſonemus vna rithmica in excelſis carmīa. Celeſtiqꝫ in glīa trinū atqꝫ vnuꝫ iugiter veneremur in eua. Celſa poteſtas āgelica. Quās te laudat ī gloria. Virtutes celi te glorificāt per aſtra. Qui patris ſedes ad dexteram. Noſtra exaudi angeloꝝ. Et famuloꝝ iūgēs voces ꝓcamina. Quoꝝ vocibꝰ vt caterua. Glorificet ſemꝑ te et nr̄a. Regnāt em iure cū ſctis inetnū. Euange. Venit ieſus in partes. i xi fo. ij. Credo. Offr. Cōſtitues eos ꝓncipes ſuper oēm terrā memores erunt nominis tui in omni ꝓgenie et generatione. Secr.

OFferimꝰ tibi dn̄e placabile munus ꝓcātes: vt ſicut btō petro ap'lo tuo in vīculis dediſti conſtātiā: ita nobis tua grā īdulgentiā operet. P. Alia ſe. de mar.

MIſteria dn̄e pro ſctoꝝ martyrū tuoꝝ ſolēnitate deuota mēte oblata: nobꝫ ꝓſidiū ꝑficiāt ꝛ gaudiū. P. Prefa. Et te dn̄e. Cō. Tu es petrus / ꝛ ſuper hāc petrā edificabo eccleſiā meam. Poſtcō.

MUneris diuini ꝑceptio q̄s dn̄e btō petro ap'lo intercedente ſemper a nobis pctoꝝ nr̄oꝝ vincula ſubmoueat: ꝛ pericula cūcta depellat. Per dominū. ¶ Alia poſtcōio de martyribus.

PReſta q̄s oīps deus: vt quorum memoriā ſacramenti ꝑticipatione recolimus fidem quoqꝫ ꝑficiendo ſectemur. P. ¶ Sācti ſtephani [illegible] ꝛ martyris. offiū.

SAcerdotes tui dn̄e īduant iuſticiā: et ſcti tui exultēt ꝓpt̄ dauid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui. Ps. Memēto dn̄e dauid et oīs manſuetudinis eius.

DEus qui nos beati ſtephani martyris tui atqꝫ pontificis annua ſolēnitate letificas: cōcede ꝓpiciꝰ: vt cuiꝰ natalicia colimꝰ: de eiuſdē etiā ꝓtectiōe gaudeamus. Per dn̄. Epla. Oīs pontifex. in cōi fo. v. Gr. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſcō meo vnxi eū: manꝰ enī mea auxiliabit̄ ei: ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. ℣. Nichil ꝓficiet inimicus in eo ⁊ filiꝰ iniq̄tatis non nocebit eū. Allā. ℣. Elegit te dn̄s ſibi ī ſacerdotē magnū ī populo ſuo. Euā. Hō quidā nobilis. in cōi fo. v. Offer. Inueni dauid ſeruum meū/ ⁊ ī oleo ſancto vnxi eum: manus enī mea auxiliabitur ei ⁊ brachium meū confortabit eum. Secreta.

HOſtias noſtras q̄s dn̄e tibi reddat acceptas interceſſio ſcti ſtephani martyris tui atqꝫ pōtificis: q̄ eas tibi digne offerēdo cōplacuit. Per dn̄. Cōio. Dn̄e quinqꝫ talēta tradidiſti michi ecce alia quinqꝫ ſuplucratꝰ ſū: euge ſerue fidelis q꞉ in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cōſtituam: intra in gaudium domini tui. Poſtcōio.

SUmētes dn̄e diuina myſteria q̄s vt bti ſtephani martyris tui atqꝫ pōtificis ītercessione eterne nobis prebeant incrementa leticie. Per dominū nr̄m

¶ In inuentione ſancti ſtephani ꝓthomartyris ſociorumqꝫ eiꝰ martyrum Ad miſſam. Officium

ETenim ſederūt principes ⁊ aduerſū me loquebātur ⁊ iniqui ꝑſecuti ſūt me adiuua me dn̄e deus meus: q꞉ ſeruꝰ tuus exercebatur in tuis iuſtificatiōibus. Ps. Beati imaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Or.

DEus qui es ſctōrum tuorū ſplēdor mirabilis: qui hodierna die beati ſtephani martyris tui: nichodemi/ gamalielis/ atqꝫ abibō inuētionē glīoſā reuelaſti: da nobis q̄s ī eterna leticia de eoꝝ ſocietate gaudere. Per dn̄. Lectio actuum aplorū. vi. et. vij.

IN diebꝰ illis: Stephanus plenus grā et fortitudine: faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna magna in populo. Surrexerūt aūt q̄daꝫ de ſynagoga q̄ appellabat̄ libertinoꝝ ⁊ cyrenēſiū/ ⁊ alexādrinorū/ ⁊ eoꝝ q̄ erāt a cilicia ⁊ aſia diſputātes cum ſtephano: ⁊ nō poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpūi qui loq̄bat̄. Audientes aūt hec: diſſecabātur cordibus ſuis/ ⁊ ſtridebant dentibus in eū. Cū aūt eſſet ſtephanus plenus ſpū ſācto: intendēs in celū vidit gloriā dei: ⁊ ieſum ſtantē a dextris dei et ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiū hoīs ſtantē a dextris virtutis dei. Exclamātes autem voce magna continuerūt aures ſuas: ⁊ impetum fecerunt vnanimiter in eū. Et eiicientes eū extra ciuitateꝫ: lapidabāt. Et teſtes depoſuerūt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcētis q̄ vocabat̄ ſaulꝰ. Et lapidabāt ſtephanū inuocātē ⁊ dicētē. Dn̄e ieſu: ſuſcipe ſpm̄ meum. Poſitis aūt genibꝰ clamauit voce magna dicēs. Dn̄e ieſu: ne ſtatuas illis hoc pctm̄. Et cum hoc dixiſſet: obdormiuit in dn̄o. Gr. Sederunt principes ⁊ aduerſuꝫ me loquebantur: ⁊ iniqui perſecuti ſunt me. ℣. Adiuua me dn̄e deus meus ſaluum me fac ꝓpter miām tuam. Allā. ℣. Video celos apertos ⁊ ieſū ſtātē a dextris virtutis dei. Seq̄. Magnus deus quere in alio feſto infra oc. natꝫ: dñi. Secundum matheum. xxiij

In illo tempore Dixit ieſus turbis iudeorum: et principibus ſacerdotum Ecce ego mitto ad vos prophetas et ſapiẽtes et ſcribas; et ex illis occidetis et crucifigetis/ ⁊ ex illis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et perſequemini de ciuitate in ciuitatẽ vt veniat ſuper vos omnis ſanguis iuſtus qui effuſus eſt ſuper terram a ſanguine abel iuſti vſqꝫ ad ſanguinẽ zacharie filij barachie quẽ occidiſtis inter tẽplũ et altare Amen dico vobis: venient hec oĩa ſuper generationem iſtã Hieruſalem hieruſalem que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſunt: quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum congregat gallina pullos ſuos ſub alas / ⁊ noluiſti? Ecce relinquetur vobis domus vr̃a deſerta. Dico enĩ vobis nõ me videbitis amodo: donec dicatꝫ Bñdictꝰ qui venit: in noĩe dñi. nõ dr̃ Credo. Offer. Elegerũt apl'i ſtephanum leuitã plenũ fide ⁊ ſpũ ſancto quem lapidauerunt iudei orantem et dicentem domine ieſu accipe ſpm̃ meum allã. Secr.

Sacrificium tibi domine fidelium tuorum votis oblatũ ſerenus intende: vt quod dilecto martyri tuo ſtephano: nichodemo/ gamalieli/ atqꝫ abibon hodiernam inuentionis eorum cõtulit gloriã: nobis ad redemptionem proſit ⁊ gratiam. ꝑ dñ. Cõio Video celos apertos ⁊ ieſum ſtãtem a dextris virtutis dei: dñe ieſu accipe ſpm̃ meum: ⁊ ne ſtatuas illis hoc peccatum quia neſciunt quid faciunt. Poſtcõmunio

Epularũ tuarum alimento ſaginati te humiliter rogamus dñe deꝰ noſter: vt beati martyrꝫ tui ſtephani/ nichodemi/ gamalielis atqꝫ abibõ meritis nos vbiqꝫ adiuues quorum hodie reuelationis ſolennitatem celebramus. Per dñ. ¶ Sancti oſwaldi regis et martyris. Officium.

Gloria ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ ꝯſtituiſti eũ ſuꝑ opa manuũ tuarũ. ps Dñe dñs nr̃: ꝙ admirabile eſt nomen tuũ in vniuerſa terra. Or.

Om̃ps ſempiterne deus qui huius diei iocundam ſctãꝫ qꝫ leticiã in ſcti ſerui tui oſwaldi paſſione conſecraſti: da cordibus noſtris tui amoris caritatiſqꝫ augmentum: vt cuiꝰ in terris ſãcti ſanguinis effuſionem celebramus: illius in celo collocata patrocinia ſentiamus. Per dñ. Ep'la Beatus vir qui inuentus in cõi f. iiij Gr. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronã de lapide ꝓcioſo V. Deſiderium aĩe eiꝰ tribuiſti ei ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudaſti eũ Allã V. Beatꝰ vir qui ſuffert tẽtationẽ quoniã cũ ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronã vite. Euãge. Si quis venit ad me. in cõi fo. v. Offer. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ cõſtituiſti eum ſuper opera manuũ tuarũ dñe. Secr.

Munera domine que in ſcti oſwaldi regis ⁊ martyris tui ꝯmemoratione tue maieſtati offerimꝰ ꝓpiciatꝰ aſſume: ⁊ illã que in eo flagrauit fortẽ dilectionem nobis inſpira benignus. ꝑ. Cõ. Magna eſt gl'ia eius in ſalutari tuo gl'am ⁊ magnum decorẽ impones ſuper eum dñe. Poſtcõ

Vitali alimonia recreati q̄s oṗs deus vt beati oſwaldi martyris tui p̄cib⁹ tuā nobis iuſticiā placari ſentiamus cuius glioſa certamina ſolēni deuotione veneramur. P. In trāſfiguratione dn̄i. Ad miſſā· officium.

In excelſo throno vidi ſedere virū quē adorat multitudo āgeloꝝ pſallētes i vnum ecce cui⁹ imperij nomē eſt ieťnū. Ps. Iubilate deo omnis terra: ſeruite domino in leticia. Oratio.

Deus qui hodierna die vnigenitū tuū mirabiliť trāſfiguratum celitus vtriuſq; teſtamēti pr̄ibus reuelaſti: da nobis q̄s bn̄placitis tibi actib⁹ ad eius ſemꝑ contēplādā ꝑtingere gliaz in quo tue paternitati optime cōplacuiſſe teſtatus es. ꝑ eundem. Lcō ep̄le beati petri ap̄li. ij. p̄mo

Fratres: Notā fecimus vobis dn̄i noſtri ieſu xp̄i virtutē ꝛ p̄ſcientiā ſpeculatores facti illi⁹ magnitudinis Accipiens enī a deo patre honorem ꝛ gliam voce ad eum delapſa huiuſcemodi a magnifica glā. Hic eſt filius me⁹ dilectus in quo michi bn̄ cōplacui: ipſū audite Et hanc vocē nos audiuimus de celo allatā: cū eſſemus cū illo i mōte ſctō Et habem⁹ firmiorē ꝓpheticū ſermōez cui bn̄facitis attēdētes quaſi lucerne lucēti i caliginoſo loco: donec dies luceſcat: ꝛ lucifer oriať in cordibus vr̄is. Gr. Tecū pꝛicipiū in die virtutis tue i ſplēdoribus ſctōꝝ ex vtero ante luciferū genui te. V. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris meis: donec ponaz inimicos tuos ſcabellum pedūz tuoꝝ. Allā. V. Dies ſctificatus illuxit nobis: venite gentes ꝛ adorate dn̄m: q2 deſcendit lux magna ſuper terram. Sequentia. Laudes ſaluatori. Require i dn̄ica oct. paſche. Sc̄dm matheum. xvij.

In illo tempore: Aſſumpſit ieſus petrum ꝛ iacobum ꝛ iohannem fratrem eius: ꝛ duxit illos in montē excelſum ſeorſum et trāſfiguratus eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol veſtimenta autē eius facta ſunt alba ſicut nix Et ecce apparuerūt illis moyſes ꝛ helyas: cum eo loquentes. Reſpondens autem petrus: dixit ad ieſum Dn̄e. Bonū eſt nos hic eſſe. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnuz/ moyſi vnum/ ꝛ helye vnum. Adhuc eo loquente. Ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic eſt fili⁹ meus dilectus: in quo michi bn̄ cōplacui/ ipſum audite. Et audientes diſcipuli ceciderūt i faciē ſuā: ꝛ timuerunt valde. Et acceſſit ieſus et tetigit eos: dixitq; eis. Surgite ꝛ noli timere. Leuātes autem oculos ſuos neminem viderunt: niſi ſolum ieſum. Et deſcendentibus illis de monte: pꝛecepit eis ieſus dicens: Nemini dixeritis viſionem: donec fili⁹ homis a mortuis vt reſurgat. Credo. Offertoriū. Deus enī firmauit orbē terre: q̄ nō cōmouebiť: parata ſedes tua de⁹ extunc a ſeculo tu es. Secre.

Suſcipe q̄s dn̄e ſancte pater oṗs eterne de⁹ munera q̄ ꝓ glioſa filij tui trāſfiguratiōe deferimus: ꝛ cōcede ꝓpici⁹: vt per hec a tp̄alibus liberemur icōmodis: et gaudijs cōnectamur eternis. Per eundem. Secreta de nati. Cō. In ſplendoribus ſanctoꝝ ex vtero añ luciferū genui te. Poſt.

DEus q̄ hodiernā diē incarnati verbi tui trāſfigurationē tueq; ad eū miſſa paternitatis voce cōſecraſti: tribue q̄s: vt diuinis paſti alimonijs in eius mereamur mēbra transferri qui hec in ſui memoriam fieri p̄cepit ieſus xp̄s fili⁹ tu⁹ dñs nr̄. Qui t.

¶ Sanctorum ſixti / feliciſſimi / et agapiti martyrum. Officium.

SAlus autē iuſtoruꝫ a dño: et protector eoꝝ ē in tp̄e tribulationis. ps. Noli emulari in malignātib⁹: neq; zelaueris facientes iniq̄tatē. Or̄.

DEus q̄ nos cōcedis ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti natalicia colere da nob̄ ī eterna btitudine de eoꝝ ſocietate gaudere. p. Ep̄la. Bñdict⁹ de⁹. ī ꝯl. iiij. Gr̄. Iuſtoꝝ aīe ī manu dei ſūt ⁊ non tāget illos tormētū malicie. ṽ. Viſi ſūt ocl'is īſipiētiū mori illi autē ſūt ī pace. Allā. ṽ. Reddet deus mercedeꝫ laborū ſanctoꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet eos ī via mirabili. Euā. Cū audieritis. ī cōi fo. viij. Offr. Gloriabunt ī te omēs q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu dñe bñdices iuſto: dñe vt ſcuto bone voluntat̄ tue coronaſti nos. Secreta.

MUnera dñe tue maieſtati oblata ſanctorum martyꝝ tuorū ſixti feliciſſimi et agapiti queſumus interuentu nobis ad ſalutem proficere ſentiam⁹ eternam. P. Cōio. Ego vos elegi de mūdo vt eatis ⁊ fructū afferatis et fruct⁹ veſter maneat. Poſtcō.

BEatorum martyrum tuoꝝ ſixti feliciſſimi et agapiti dñe interceſſione placatus p̄ſta queſumus: vt myſteria ſctā que tēporali celebramus actiōe: perpetua ſaluatiōe capiamus. per.

¶ In feſto nōis ieſu. Officium.

IN nōīe ieſu oē genu flectat̄ celeſtiū terreſtriū ⁊ īfernoꝝ: ⁊ oīs līgua ꝯfiteat̄ q̄ dñs noſter ieſ⁹ xp̄s ī gloria eſt dei patris. In tempore paſchali. Allā. ps. Laudate dominum quoniaꝫ bonus dominus: pſallite nomini eius quoniam ſuaue. Oratio.

DEus qui glorioſū nomē dñi noſtri ieſu xp̄i vnigeniti filij tui feciſti fidelibus tuis ſūmo ſuauitatis effectu amabile: ⁊ malignis ſpiritibus tremēdū atq; terribile: cōcede p̄picius: vt oēs qui hoc nomē ieſ⁹ deuote venerātur in terris: ſctē ꝯſolatiōis dulcedinē in p̄ſēti ꝑcipiāt ⁊ ī futuro gaudiū exultationis et interminabilis iubilatiōis obtineāt. Per eūd. Lctō actuū apl'oꝝ. iiij.

IN diebus illis: Petrus repletus ſpū ſctō: dixit: Principes populi et ſeniores audite. Si nos hodie dijudicamur ī beneficio hoīs īfirmi ī quo iſte ſaluus factus eſt. Notum ſit oībus vobis ⁊ omni plebi iſrl': q̄ in nomine dñi noſtri ieſu xp̄i nazareni quē vos crucifixiſtis: quē de⁹ ſuſcitauit a mortuis ī hoc iſte aſtat corā vob̄ ſan⁹. Hic eſt lapis qui reprobat⁹ ē a vob̄ edificātibus hic fact⁹ ē ī caput anguli. Et nō eſt in aliquo alio ſal⁹. Nec enī aliud nomē eſt ſub celo datū hoībus: ī quo oporteat nos ſaluos fieri. Gr̄. Cōſtituit deus pater ad dexteraꝫ ſuā ieſū xp̄ꝫ ī celeſtibus ſup omē p̄ncipatū ptāteꝫ et virtutē ⁊ dñationē ⁊ oē nomen quod noīatur nō ſoluꝫ ī hoc ſeclo ſed etiā i futuro ⁊ omīa ſubiecit ſub pedibus eiꝰ. ℣. Adiuua nos deꝰ ſalutarꝫ nr̄ ⁊ ꝓpter gliāꝫ nominis tui dn̄e libera nos ⁊ ꝓpicius eſto pctīs nr̄is ꝓpter nomē tuum. Allā. ℣. Dulce nomē nr̄i ieſu melos auri: mel ieſu coꝛ vertit i iubilū et fugat mūdi ſibilū. In tpe paſ. Allā. ℣. Surgēs ieſꝰ dn̄s nr̄ ſtetit i medio diſcipuloꝝ ſuorū ⁊ dixit pax vobis. Sequētia.

Dulcis ieſus nazarenus iudeoꝝ rex amenꝰ pius pulcher floꝛidus ꝓ ſalute ſue gētis: ſubit moꝛtē cū toꝛmētis: factus pallens liuidus Dulce nomen ⁊ cognomen: hoc tranſcendens eſt pꝛenomen omnibus nominibus Mulcet reos ſanat eos fouet eos munit eos ſeruat ab inſultibus Huius regis ſub verillo ſtatu degis i tranquillo hoſtes tui fugiūt. Nomē eius mediatū belli fugat apparatum hoſtes victi rugiunt. Hoc eſt nomen recolendū quod ſic ſcꝫ eſt remēdū malignis ſpiritibus. Hoc eſt nomē ſalutare: et ſolamē ſingulare qđ ſuccurrit triſtibꝫ. Hoc nos decet honoꝛare archa coꝛdis inſerere cogitare, peramare amoꝛe ſed heroico. Ignacius hoc docuit illud paſſus inſonuit coꝛ eius ſciſſum patuit iſcriptū ieſu celico Ut qđ maioꝛa cupimus: ꝙ qđ ieſus ſit ſcimus q̄ eſt pꝛeamātiſſimꝰ et q̄rit nos amare. Amat feruētiſſīe amat, conſtantiſſime: amat fideliſſime et ſuos vult iuuare. Nomē ſuū fecit tale vt ſit cūctis coꝛdiale capitale pꝛincipale dilectū ex intimis. Hoc habēt nature iura vt amantem: tota cura reamemus placitura pꝛeſtantes ex animis. Ieſu nomen oē bonū tenet dulceꝫ facit ſonū: ꝓmerē regni thꝛonuꝫ auditū letificat. In hoc lucet ſplendoꝛ patris: in hoc patet decoꝛ matris: i hoc fulget honoꝛ fratris: hoc fratres magnificat. Caput ieſu coꝛ mens manus vulnus liuoꝛ ſanguis planus pedes coꝛpus vigoꝛ ſanus parātur hoībus. Hec toꝛquētur paſſa dura his leſura et natura reparant pia pura purgatis criminibus. Ergo ſi quis velit ſcire q̄re ieſu nomen mire facit bonos ꝯcupire ſui iherētiā ¶ Diuiſio. Ieſus pulcher i decoꝛe ſūme bonus in valoꝛe mitis lenis cuꝫ dulcoꝛe pꝛonus ad clementiam. Ieſus eſt rex generoſus: ieſꝰ foꝛma ſpecioſus: ieſus lingua gratioſus et mirandus opere Ieſus foꝛtis aīoſus: ieſus pugil vigoroſus: ieſus donis copioſꝰ ⁊ gaudet tribuere. Ieſus pie viſceroſus: ieſus ductoꝛ luminoſus: ieſus eſt delicioſꝰ ⁊ ſapit dulciſſime. Ieſus foꝛma glorioſus: ieſus cūctis fructuoſus: ieſꝰ totus virtuoſus et fouet ſuos optime Sūme potens in vigoꝛe: ſumme celſus i honoꝛe: ſūme gratus in amoꝛe: omnē laudē obtinet. In ſciendo ſūme ſapit ambiendo cūcta capit diligēdo coꝛda rapit et illata detinet. Eya nomē nobis gratum: dulcis ieſus appellatū ſit in coꝛde ſic firmatū vt nō poſſit erui. Hoc reatū pctōꝝ tollat pꝛeſtet iubiloꝝ: ſed et odas beatoꝝ donet nobis perfrui. Amen

¶ Infra ſeptuageſimā vſqꝫ ad paſcha dicitur iſte. Tractus.

Dulce nomen ieſu xp̄i felix nomen ferēs triſti iocū dās mētē iubilo. Tollit luctū affert fructū: et obductum et ſeductuꝫ purgat cor a nubilo ℣. Noīatū īuocatū honoratū ꝑdicatū ſēp ſonat dulcit᷑ ℣. Tā pctīs ꝙ reatū cōdonatum expurgatū reddit mulcēs lenit᷑. ℣. Hoſtes ferit/ mores ſerit/ mala terit/ ſues gerit/ plenū ē ꝑſidiū. ℣. Nos defēdit nos accēdit nos intēdit ⁊ extēdit hoc nomē ī gaudiū. Scdm matheū. i.

IN illo tp̄e: Angelus domini apparuit ī ſōnis ioſeph dicens Joſeph fili dauid noli timere accipere mariā coniugē tuam. Qđ enim i ea natum eſt: de ſpū ſancto eſt. Pariet aūt filiū: ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Jpſe enim ſaluum faciet populum ſuum a pctīs eorū. Hoc aūt totū factū eſt vt adimpleretur qđ dictum eſt a dn̄o: per ꝓphetā dicentem: Ecce virgo in vtero habebit ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomen eiꝰ emanuel: qđ interpretatur nobiſcuꝫ deus. Credo Offr. Jn noīe meo demonia eijciēt liguis loq̄nt᷑ nouis ſerpētes tollēt: ⁊ ſi mortiferꝫ qđ biberint nō eis nocebit ſuper egros manus imponent et bene habebunt alleluya Secr.

IN veneratione nominis dilectiſſimi filij tui dn̄i noſtri ieſu xp̄i tibi deus pater miſaruꝫ deuotis mētibus hoſtias immolāmꝰ ſuppliciter deprecātes vt earum virtute cūctis egētibus ꝓſtetur auxiliū: et in eodē noīe delectantes ſalutarem ſui propoſiti cōſequātur effectū. Per eūdē. Prefa. Qꝛ ꝑ incarnati. Cōio. Vicēti dabo māna abſconditū ⁊ dabo illi calculū cādidū ⁊ ī calculo nomē nouum ſcriptum quod nemo ſcit niſi qui accipit. Poſtcōio.

SAcroſancta myſteria q̄ ſumpſimus dn̄e ad honorē noīs complacentiſſimi filij tui domini noſtri ieſu chriſti deuotis ꝑcordijs recolētes q̄s: vt incremēta ſpūalis exultationis nobis accumulent ⁊ effectū noſtrum ad hoc ſalutiferū nomen nobis iugit᷑ imprimendū accendāt ⁊ ad iubilādum in ieſu ſaluatore noſtro dulciſſimo tota mētis intētione promoueāt. Per eūdē. ¶ Per totas octa. dicatur miſſa ꝑdicta q̄n̄ de oct. agit᷑: ſed ſine Credo. Seq̄. ꝑ octa. Jeſus pulcher in decore. &c.

¶ Sc̄i donati epi ⁊ mar. Offm̄.

SAcerdotes dei benedicite dn̄m: ſanctis ⁊ hūiles corde laudate deū. ps. Bn̄dicite oīa opera domini domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oro.

DEus qui es tuorum gloria ſacerdotū preſta queſumꝰ: vt ſc̄ti donati martyris tui atq̄ pōtificis cuius feſta celebramus ſentiamus auxilium. Per dn̄m. Epla. Nemo militās. in ꝯi fo. iiij. Gr. Jnueni dauid ſeruum meū oleo ſcō vnxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei ⁊ brachium meū cōfortabit eum. ℣. Nichil ꝓficiet inimicus ī eo ⁊ filius iniq̄tatis non nocebit eū. Allā. ℣. Diſpoſui teſtamētum electis meis iuraui dauid ſeruo meo. Euāg. Vigilate qꝛ neſcitis. in cō coſ. xi. Offr. Jn virtute tua dn̄e letabitur iuſtus ⁊ ſuper ſalutare tuū exultabit vehemēter deſiderium anime eius tribuiſti ei. Secreta.

EXaudi dn̄e q̄s ꝑces noſtras et vt digna tibi ſit munera que oculis tue maieſtatis offerimꝰ: intercedēte beato donato martyre tuo atq̄ pōtifice: ſubſidiū nobis dn̄e pietatis impēde.

Per. Cō. Magna eſt gl'ia eiꝰ i ſalutari tuo gloꝛiā ⁊ magnū decoꝛem impones ſuper eū dn̄e. Pꝰcō

DEuotiōi noſtre dn̄e q̄s clementer adeſto: vt intercedente beato donato martyꝛe tuo atq; pontifice quod ad honoꝛem tui nominis debito frequentamꝰ obſequio: fiat nobis remedium ſalutare. ꝑ dominum. ¶ Sc̄ti ciriaci ſocioꝛumq; eius. Officium

TImete dn̄m oēs ſācti eiꝰ q̄m nichil deeſt timētibꝰ eū: diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: īquirētes aūt dn̄m nō deficiēt oī bono. Ps. Bn̄dicam dn̄m in oī tp̄e: ſemper laus eius in oꝛe meo. Oꝛo

DEus qui nos annua beati ciriaci martyꝛis tui ſociorūq; eiꝰ ſolēnitate letificas ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt quoꝛum natalicia colimus/ virtutē quoq; paſſiōis imitemur. ꝑ. Lcō libꝛi ſap. eccl'aſti. ij

MEtuentes dominum ſuſtinete mi'as eius: ⁊ non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis dn̄m credite illi: ⁊ nō euacuabitur merces veſtra. Qui timetis dn̄m ſperate in illum ⁊ in oblectatione veniet vobis miſericoꝛdia. Qui timetis dn̄m diligite illū: ⁊ illuiabunt coꝛda vr̄a. Reſpicite filij natiōes hoīz/ ⁊ ſcitote q2 nullꝰ ſꝑauit i dn̄o ⁊ ꝯfuſꝰ eſt. Quis eni ꝑmanſit in mādatis eiꝰ ⁊ derelictus eſt? Aut q̄s inuocauit illū: ⁊ deſpexit eū? Q̄m pius ⁊ miſericoꝛs eſt: dn̄s deꝰ nr̄. Gr. Timete dn̄m omnes ſcti eiꝰ q̄m nichil deeſt timentibus eum. V. Inquirentes autem dominuz non deficient omni bono Allā. V. Mirabilis dominus noſter i ſanctis ſuis Secūdum marcum. xvi

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Euntes in mūdū vniuerſū: p̄dicate euāgeliū oī creature Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluꝰ erit Qui vero nō crediderit: condēnabitur Signa autē eos q̄ crediderit: hec ſequētur In noīe meo demonia eijciēt: liguis loquent nouis ſerpētes tollēt Et ſi moꝛtifeꝝ q̄d biberit nō eis nocebit Sup egros manus iponēt: ⁊ bn̄ habebūt. Offꝫ. Letami in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini oēs recti coꝛde. Secre.

PRo ſcōꝝ tuoꝝ ciriaci ſociorūq; eiꝰ martyꝛio venerādo tibi dn̄e laudis hoſtias imolamꝰ tua mirabilia ꝑtractātes: ꝑ q̄ talis eſt ꝑfecta victoꝛia. ꝑ. Cōio Signa eos q̄ i me credēt hec ſequent demonia eijciēt ſup egros manꝰ imponent ⁊ bn̄ habebūt. Poſtcō

SAnctoꝛū martyꝛū tuoꝛū ciriaci ſocioꝛūq; eius p̄cibꝰ confidentes q̄s dn̄e vt per ea que ſumpſimus/ eterna remedia capiamus. Per dn̄m. ¶ In vigilia ſancti laurētij martyꝛis Officiū

DIſperſit dedit paupībus iuſticia eius manet i ſcl'm ſcl'i: coꝛnū eiꝰ exaltabit in gl'a. Ps. Beatus vir qui timet dominū: in mādatis eius volet nimis. Oꝛo.

DA q̄s omīps deus: vt triumphū beati laurētij martyris tui quē deſpectis ignibus cōſummauit in terris: perpetua celoꝛum luce conſpicuum digno ſit dei feruoꝛe veneremur Per dn̄m Memoꝛia de ſancto romano mꝛ.

PReſta q̄s oīps deus: vt qui beati romani martyꝛis tui natalicia colimus: interceſſione eius in tui nominis amoꝛe robo remur. Per dñm. Lectio libri ſapientie. Eccleſiaſtici vltimo

Confitebor tibi dñe rex: et collaudabo te deũ ſaluatorem meũ. Cõfitebor nomini tuo quoniã adiutor et protector fact⁹ es michi: et liberaſti corpus meum a perditione A laqueo lingue inique: et a labijs operãtiũ mendaciũ. Et in cõſpectu aſtãtiũ factus es michi adiutor: et liberaſti me ſecundũ multitudinẽ mĩe nominis tui. A rugientibus preparatis ad eſcã: de manibus querẽtium aĩam meã: et de multis tribulationibus que circũdederũt me. A preſſura flãme que circundedit me: et ĩ medio ignis nõ ſum eſtuatus. De altitudie vẽtris inferi: et a lingua coinquinata: et a verbo mẽdacij. A rege iniquo et a lingua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſqꝫ ad mortez anima mea dñm: et vita mea appropinquans erat ĩ inferno deorſũ. Circundederũt me vndiqꝫ: et nõ erat qui adiuuaret. Reſpiciẽs erã ad adiutorium hominum et nõ erat. Memorat⁹ ſũ miſericordie tue dñe et cooperatiõis tue que a ſeculo ſunt: quoniã eruis ſuſtinentes te et liberas eos de manu anguſtie dñe de⁹ me⁹. Gr. Diſperſit dedit pauperib⁹ iuſticia eius manet ĩ ſeclꝫ ſecli. V. Potẽs ĩ terra erit ſemẽ ei⁹: gñatio rectorꝝ bñdicetur. Si dñica fuerit d͛. Allã. Leuita laurẽtius bonũ op⁹ operatus eſt qui per ſignũ crucis cecos illuminauit: et theſauros eccleſie dedit pauperib⁹. Euã. Si qs vult poſt me. i. cõi fo. iiij. Off. Oro mea nuda ẽ et ideo peto vt detur loc⁹ voci mee ĩ celo qꝫ ibi eſt iudex me⁹ et cõſci⁹ me⁹ ĩ eternũ aſcẽdat ad dñꝫ deprecatio mea ſec.

Tanto placabiles tibi dñe qs noſtre ſit hoſtie q̃to ſancti martyris tui laurentij pro cuius ſolẽnitate exhibẽt: tibi grata ſunt merita. Per. Alia ſecreta.

Muneribus noſtris qs dñe precibuſqꝫ ſuſceptis et celeſtibus nos munda myſterijs: et intercedente beato romano martyre tuo clementer exaudi. Per. Cõio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipm et tollat crucẽ ſuã et ſequatur me. Poſtcõio.

Conſerua domie queſum⁹ munus tuum in nobis: vt quod te donante pro beati laurẽtij martyris tui ſolẽnitate percepimus: et ſalutẽ nobis operetur et pacem. Per. Alia poſtcõmunio.

Da qs dñe deus noſter: vt ſicut beati romani martyꝝ tui tẽporali gratulamur officio: ita perpetuo letemur aſpectu. P.

¶ In die ſcti laurẽtij mar. Offm.

Confeſſio et pulchritudo ĩ cõſpectu ei⁹: ſanctitas et magnificẽtia in ſãctificatione ei⁹ Ps. Cantate domino cãticũ nouũ: cantate dño omnis terra. Orõ.

Da nobis qs oĩps deus viciorũ noſtrorũ flãmas extinguere qui beato laurẽtio tribuiſti tormẽtorũ ſuorũ incendia ſuperare. Per. Ad corinthios. ij. ix.

Fratres: Qui parce ſeminat: parce et metet. Et q ſeminat in benedictionib⁹: de bñdictionibus et metet. Vnuſqſqꝫ prout deſtinauit in corde ſuo: nõ ex triſticia aut neceſſitate. Hilarẽ enĩ datorẽ diligit de⁹. Potẽs ẽ aũt deus oẽm grãm abũdare facere ĩ vobis: vt ĩ oĩbꝫ ſemp omnẽ sufficientiā habentes: abūdetis in oē opus bonum sicut scriptū est. Disꝑsit dedit pauꝑibus: iusticia eius manet i sclʒ sclī. Qui aūt administrat semē seminātī et panē ad manducādū p̄stabit. Et multiplicabit semē vestrū: et augebit icremēta frugū iusticie vestre. Gr. Probasti dn̄e coꝛ meum ⁊ visitasti nocte. ℣. Igne me examiasti ⁊ nō ē īuēta i me iniq̄tas. Allā. ℣. Leuita laurētiꝰ bonum opus oꝑatus ē q̄ ꝑ signū crucis cecos illuminauit. Sequentia.

Stola iocūditatis allā. Induit hodie dn̄s militē suū laurētiū. Solito plaudat alacrius ꝯcio leta fideliū. Hodie martir insignis hostiā deo placentē obtulit. Hodie tormētum ignis grauiter examinatus ꝑtulit. Aiatus ad certamē monitu bti senis Grauissimis nō refugit exhibere membꝛa penis. Ante regem accersit̄ ⁊ de rebus cōuenit̄ occultis ecclie. Sed non cedit blandimentis emollitur aut tormētis eius auaricie. Ludit̄ valerianꝰ ⁊ leuite larga manꝰ dū petit inducias Dat minister caritatis pauꝑibꝰ cōgregatas facultatū copias. Furit igit̄ p̄fectus ⁊ parat̄ ardēs lectus īsultātis viscera crates urit aspera. Sudat martyꝛ in agone spe mercedis ⁊ coꝛone que dat̄ fidelibus pꝛo xp̄o certātibus. De cuius militia celi gaudet curia. Qꝛ vicit hodie ministros nequicie. Ut hūc ergo ꝑ patronū ꝯsequamur vite donū In illius die festo choꝛꝰ nr̄ letꝰ esto. Iocūdū i ecclīa decātās allā. Eūā. Nisi granū i cōi fo. iiij. Offr. Cōfessio ⁊ pulcritudo i ꝯspectu eiꝰ scītas ⁊ magnificētia i scīficatiōe eius. Sec.

Ut tuis domīe misterijs digni reddamur illa q̄s veritas nos illuminet semꝑ et foueat q̄ i bti laurentij martyꝛis tui coꝛde flamā sue ꝯfessiōis accēdit iesus christus filiꝰ tuus dn̄s nr̄. Qui te. Cō. Qui michi ministrat me sequat̄ et vbi ego sum illic et minister meus erit. Postcōio.

Sacro munere satiati supplices te dn̄e dep̄camur: vt qđ debite seruitutis celebꝛamꝰ officio intercedēte btō laurētio martyꝛe tuo saluationis tue sētiamꝰ augmentum. Per dn̄m nostrum

¶ Sancti tyburtij martiris offiū

Iustus vt palma floꝛebit: sicut cedꝛus libani mltiplicabit̄ plantatꝰ i domo domini i atrijs domꝰ dei nr̄i. Ps. Bonū ē cōfiteri dn̄o: ⁊ psallere noī tuo altissime. Or.

Beati tyburtij martyꝛis tui nos dn̄e foueāt cōtinuata p̄sidia qꝛ nō desinis ꝓpiciꝰ intueri quos talibus auxilijs ꝯcesseris adiuuari. P dn̄. Memoria de scō laurētio. Epl'a. Doctrinis varijs. i cōi fo. v. Gr. Iustus nō ꝯturbabit̄ qꝛ dn̄s firmat manū eius. ℣. Tota die miseretur ⁊ cōmodat: ⁊ semē eius i bn̄dictiōe erit. Allā. ℣. Posuisti dn̄e sup caput eiꝰ coꝛonā de lapide p̄cioso. Eūā. Si q̄s vult. i ꝯi fo. iiij. Offr. Posuisti dn̄e in capite eius coꝛonā de lapide pꝛecioso: vitā petijt et tribuisti ei alleluya. Secreta.

Grata tibi sint dn̄e hec sacrificia: que in sancti tyburtij martyꝛis tui passiōe deferūt̄: cuius itercessiōe q̄s salutaria nobis efficiant̄. P. Cō. Qui vult venire post me abneget semetipm̄ ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me. Post.

QUeſumus oṗs de⁹ vt ſicut uẽniẽte btõ tyburtio martyre tuo: ⁊ tua i nob̄ dona mĩtiplices: ⁊ miſericordie largita cõſerues. Per dominũ. ¶ Sãcti ypoliti ſocioꝛũq; eius martyꝝ. Offi.

IUſti epulentur et exultẽt in ꝯſpectu dei et delectentᷣ i leticia. Ps. Exurgat de⁹ ⁊ diſſipẽtur inimici ei⁹: ⁊ fugiãt qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DA q̄s oṗs de⁹: vt btĩ ypoliti martyris tui ſocioꝛũq; ei⁹ venerãda ſolẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. per d̃. Mcõ de. ſ. laurẽtio. Epl'a. Iuſti autẽ i ppe. in cõi fo. vi. Gr. Iuſtorũ aĩe i manu dei ſũt: et nõ tãget illos tormẽtum malicie. V. Viſi ſũt oculis iſipiẽtiũ mori illi autẽ ſũt i pace. Allã. V. Scti ⁊ iuſti i dño gaudete vos elegit de⁹ i hereditatẽ ſibi. Si do. fue. dᷓ ſequẽtia de cõi pl'ioꝝ martyꝝ. fo. vij. Euã. Attẽdite a fermẽto. i cõi fo. viij. Offꝫ. Aĩa nr̃a ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venãtiũ: laque⁹ cõtrit⁹ ẽ ⁊ nos liberati ſum⁹. Secre.

REſpice q̄s dñe munera populi tui i ſctõꝝ martyꝛum tuoꝛũ ypoliti ſocioꝛũq; ei⁹ honore oblata: et tue teſtificatio veritatis nobis pꝛoficiat ad ſalutẽ. Per d̃. Cõio. Dico autem vobis amicis meis ne terreamini ab his qui vos perſequũtur. Poſtcõio

QUos tuis dñe refic̄ ſacramẽtis ſctõꝝ martyꝛũ tuoꝝ ypoliti ſocioꝛũq; eius attolle benignus ſuffragiis: vt nr̃e redemptionis effectum et myſteriis capiamus et moꝛib⁹. Per dominũ. ¶ In vigilia aſſumptionis beate marie virginis. Ad miſſã. offi.

SAlue ſctã parẽs enixa puerpera regẽ q̄ celũ terrãq; regit i ſcl'a ſeculoꝝ. Ps. Bñdicta tu in mulieribꝫ: ⁊ bñdict⁹ fructus vẽtris tui. In hac vi. nõ repetatᷣ offi. poſt pſal. ſed poſt Gl'ia pri. et ſicut erat ⁊c. Ad hanc miſ. de vigilia dᷓ cantus ferialis ſuper Kyrie. Sctũs. ⁊ Agn⁹ niſi dñica fuerit: tũc eni dᷓ cãt⁹ ſup Kyrie Gl'ia in excelſis. Sctũs. ⁊ Agn⁹ et Ite miſſa eſt ſicut in feſto iii. lec. ſm̃ regie cho. ⁊ dᷓ miſ. i capl'o

DEus q̄ virginalẽ aulẽ oꝝ. btẽ marie i qua habitares eligere dignat⁹ es: da q̄s: vt ſua nos defẽſiõe munitos iocũdos faciat ſue īteſſe feſtiuitati. Q. vi.

Memoꝛia de ſancto euſebio. oꝝ.

DEus q̄ nos btĩ euſebij confeſſoꝝ tui ãnua ſolẽnitate letificas: cõcede ꝓpicius: vt cui⁹ natalicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per domi.

Memoꝛia de ſancto laurentio. Lectio libꝛi ſapiẽtie. eccl'a. xxiiij.

AB initio et ante ſcl'a creata ſum: ⁊ vſq; ad futurũ ſcl'm nõ deſinã: et in habitatiõe ſãcta corã ipſo miniſtraui. Et ſic i ſyõ firmata ſũ: et in ciuitate ſctificata ſimilitᷣ requieui ⁊ in hierl'm poteſtas mea. Et radicaui i ppl'o honorificato ⁊ i partes dei mei hereditas illi⁹. Et in plenitudine ſctõꝝ detentio mea. Gr. Bñdicta ⁊ venerabilis es virgo maria: q̄ ſine tactu pudoꝛis iuẽta es mr̃ ſaluatoris. V. Virgo dei genitrix quẽ totus nõ capit oꝛbis i tua ſe clauſit viſcera factus hõ. Si do. fue. dicitur. Allã. V. Poſt ptũ virgo inuiolata ꝑmãſiſti dei geĩtrix intercede pꝛo nobis. Secũdũ lucã. xi. ca.

IN illo tp̄e Loquēte ieſu ad turbas: extollēs voceꝫ q̄dā mulier de turba dixit illi Beatꝰ vēter qui te portauit: et vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo: bti q̄ audiūt vbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud. Offr. Felix nāq̄ es ſacra ꝟgo maria ⁊ oī laude digniſſima: q̄r ex te ortꝰ ē ſol iuſticie xp̄s deꝰ nr̄. Et dī hac die ſm̄ allā niſi do. ſus· ſecre.

MVnera nr̄a dn̄e q̄s apud clemētiā tuā dei genitricis cōmēdet oro quā idcirco de pn̄ti ſcl'o trāſtuliſti: vt pro pctīs nr̄is apō te fiducialr̄ intercedat. p d̄. Alia ſecr. de ſctō euſebio

SAncti euſebij cōfeſſoris tui interuētu dn̄e tibi ſeruitꝰ nr̄a cōplaceat et oblatio p̄ſentiū munerū fiat p̄ſidiū deuotorū. p Prefatio quotid. dicitur. Cō. Alma dei geītrix ſuccurre p̄ccātibꝰ cūctis nos quoq̄ vna precamur ſupplices: vt tuis p̄cibus adiuti Claudemꝰ trinitatē. Poſt.

COncede q̄s miſericors deꝰ fragilitati nr̄e p̄ſidiū: vt qui ſctē dei geītricꝫ ⁊ virgis marie reqͥem celebramꝰ: itercceſſionis eiꝰ auxilio a nr̄is iiquitatibꝰ reſurgamꝰ P e. Alia poſtcōio. de ſcō euſebio.

LEti dn̄e ſūpſimꝰ ſacramēta celeſtia: q̄ nobꝫ itercedēte btō euſebio cōfeſſore tuo ſētiamus vberiꝰ pfutura. Per In die aſſumptiōis beate marie. Offīm

GAudeamꝰ oēs ī dn̄o diē feſtuꝫ celebrātes ſub honore marie virgis de cuiꝰ aſſumptiōe gaudent angeli et collaudāt filiū dei. ℟ Eructauit cor meum vbū bonū: dico ego opa mea regi. Kyrie. Deꝰ creator. Oratio

VEneranda nobis domine huiꝰ diei feſtiuitas: opem conferat ſempiternam in qua ſācta dei genitrix mortem ſubijt tēporalem nec tamen mortis nexibus deprimi potuit que filiū tuum dn̄m nr̄m de ſe genuit incarnatū. Qui. Lcō li. ſa. eccli'a. xxiiij

IN omnibus requiem queſiui: et in hereditate domini morabor. Tunc precepit et dixit michi creator omnium ⁊ qui creauit me reqeuit ī tabernacl'o meo Et dixit michi. In iacob inhabita: et in iſrael hereditare et in electꝫ meis mitte radices. Et ſic in ſyon firmata ſum: et in ciuitate ſāctificata ſimiliter requieui et in hieruſalem poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illiꝰ / ⁊ ī plenitudine ſāctorū detentio mea. Quaſi cedrus exaltata ſum in libano: et quaſi cypreſſus in mōte ſyon. Quaſi palma exaltata ſū in cades: et quaſi plantatio roſe in hierico. Quaſi oliua ſpecioſa ī cāpis: et quaſi platanꝰ exaltata ſū iuxta aquā in plateis. Sycut cynamomū et balſamū aromatizās odorē dedi Quaſi mirra electa. dedi ſuauitatē odoris. Alia epl'a p oct. Lcō libri ſapie. Canticorū. iij. et iiij.

EGredimini et videte filie ſyon regem ſalomonem in diademate quo coronauit eū mater ſua in die deſponſatiōis illiꝰ et ī die leticie cordis eius. Quā pulcra es amica mea: q̄ pulcra es et decora: oculi tui columbarum abſq̄ eo quod intrinſecus latet.

Tota pulcra es amica mea: ⁊ macula nõ eſt in te. Veni de libano ſpõſa mea: veni de libano veni. Quampulchre ſũt mãme tue: ſoror mea ſpõſa. Pulchriora ſunt vbera tua vino: et odor vnguentorũ tuorum ſuper oĩa aromata Fauus diſtillans labia tua ſponſa: mel ⁊ lac ſub lĩgua tua ⁊ odor veſtimentorũ tuorum ſicut odor thuris Ortus ↄcluſus ſoror mea ſponſa: ortus concluſus fons ſignatus. Emiſſiones tue paradiſus malorꝫ punicorũ: cũ pomorũ fructibꝰ Fõs ortorꝫ puteus aquarũ viuentiũ: q̃ fluũt impetu de libano. Veni in ortum meũ ſoror mea ſpõſa / meſſui myrrhã meã cũ aromatibus meis. Vna eſt columba mea perfecta mea vna eſt matri ſue electa genitrici ſue Viderunt eam filie ſyon: et beatiſſimã predicauerunt. Regine ⁊ cõcubine laudauerunt eã. Que eſt iſta que ꝓgreditur quaſi aurora conſurgens / pulchra vt luna: electa vt ſol / terribilis vt caſtrorꝫ acies ordiata. Quampulchra es ⁊ q̃ decora cariſſima ĩ delicijs: ſtatura tua aſſimilata eſt palme: et vbera tua botris. Et legãtur alternis vicibꝰ ꝑ oc. videlꝫ vna die In oĩbus requiem Et altera die Egredimini gra cũ q̃ in dñ. ĩfra oct. ⁊ in oct. die dñ Epla. In omnibus requiẽ. Gr. Propter veritatem ⁊ mãſuetudinem ⁊ iuſticiã ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam q꞉ concupiuit rex ſpeciem tuã. Allã. V. Hodie maria virgo celos aſcendit gaudete q꞉ cũ chriſto regnat ĩeternũ Sequẽs Allã. oĩ quotidie per octa. niſi in dñica. ⁊ in octa. die: tunc vero dr Allã. ſicut in ꝑma die Allã. V. Aſſumpta eſt maria in celum: gaudent angeli ⁊ collaudãtes benedicunt dominum. Sequentia

Aurea virga prime matris Eue: florens roſa proceſſit maria Orĩt vt lucifer inter aſtra etherea perpulchra vt luna. Fragraſcit vltra oĩa balſama pigmẽta et thimiamata Purpurea vt viola roſcida vt roſa: candẽns vt lilia Patris ſummi quam elegit proles deica Vt aſſumeret carnẽ ſacroſanctam ex virginis carne incorrupta. Celſus nunciat Gabriel noua gaudia Eterni regis exortum ĩ terra: matremq̃ eius ita ſalutat. Aue maria dñi mei: mater alma celica plena gratia. Et dicit trina vice. Tu bñdicta regem in ſecula paries effecta orbis regina. Fecũda ergo inquit quomodo eſſe queã: cũ virũ non agnoſcã: ex quo ſũ nata ⁊ ſẽꝑ ꝑmanẽs virgo pudica. Ne timeas reſpondit ãgelus ſctm̃ pneuma deſcẽdet ĩ te caſta: quo fecũdata paries deũ ⁊ hoĩem vna. O vere ſctã atq̃ amãda / ex q̃ eſt orta redemptio nr̃a: ſalus quoq̃ mũdi veraq̃ vita O dei noſtri genitrix pia ſuſcipe nr̃a hac die ꝓcata: in qua es aſſũpta ad celi clauſtra. Tu es ei pr̃i cara: tu es ieſu mat̃ bona: tu ſãcti ſpũs es templum facta. Tu es pulchra dei ſponſa tu regem chriſtum enixa dña es in celo et in terra. Hodie namq̃ curie celeſtis tibi obuia agmina te aſſũpſere ad palatia ſtellata Jeſus ⁊ ipſe feſtinꝰ tibi m̃ri cum angelis occurrens ſede paterna ſecũ locauit ĩ ſecula. Jã cũ deo regnãs nr̃a excuſa clemens mala: poſcens cuncta bona o benigna

Mediatrix noſtra que es poſt deum ſpes ſola: tuo filio nos repreſēta. Ut i poli aula leti iubilem⁹ alleluya. Secundum lucam x. ca

IN illo tp̄e: Intrauit ieſus i quoddā caſtellū: et mulier q̄dā martha noīe excepit illū i domum ſuā Et huic erat ſoror noīe maria: q̄ etiā ſedens ſecus pedes dn̄i audiebat verbū illius. Martha aūt ſatagebat circa frequēs miniſteriū Que ſtetit ꝛ ait. Dn̄e nō ē tibi cure ꝙ ſoror mea reliqt me ſolā miniſtrare? Dic ergo illi vt me adiuuet. Et rn̄dens dixit illi dn̄s. Martha martha: ſollicita es: et turbaris erga plurima Porro/ vnū eſt neceſſariū. Maria optimā partē elegit: q̄ nō auferet ab ea. Credo. Offer. Diffuſa ē grā i labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ in etern̄ū ꝛ in ſclm ſeculi. Se

ORata tibi dn̄e q̄s munera nr̄a efficiat btē dei genitricis orō: quā ꝛ ſi ꝓ conditione carnis migraſſe cognoſcim⁹ i celeſti gloria: ꝓ nobis apud te iugiter orare ſentiamus. P. Prefa. Et te in aſſumptione. Hec prefatio dicit quotid. per octa. et in octa. Cōio Btā viſcera marie virginis q̄ portauerūt eterni patris filiū. Poſtcō

MEnſe celeſtis participes effecti iploramus clemētiam tuā dn̄e de⁹ nr̄: vt q̄ feſta dei genitricis colim⁹: a cūctis malis imminētib⁹ eius interceſſionibus liberemur. Per eūdem. Quotidie ꝑ ebdomadā dr̄ eadem miſſa cuꝫ ꝓ ꝓſis ſequentijs: ſed ſine Credo. tamē in dn̄ica dr̄ Credo ꝛ in oct. die ſi do. fuerit. Scd̄a die. Seq̄n

POſt partum virgo maria. Dei genitrix fecunda grā tonantis plena. Aue terrarꝫ dn̄a alma celorū regina. Tibi ethera oīſq; ſctōꝝ turba depromat ſymphonia. Tellus flumina atq; ſyluarū nemora reſultent voce ſua. Salue parēs inclita felix puerpera. Per te lux ꝛ veritas mundo eſt edita. Tu ieſū papilla lactaſti ſacra extās virgo feta mat̄ intacta Unde nr̄is eya faue votis domia xp̄m interpellās ꝓ ſalute hūana Per te mat̄ aboleri filiorum flagitam⁹ crimina. Noſq; oēs introduci ſempit̄na paradiſi gaudia. Quo perennis vite perfruamur gloria. Tercia die ſequentia.

AUe maria grā plena. Dn̄s tecū virgo ſerena. Benedicta tu in mulieribus Que peperiſti pacē hoībus ꝛ angelis gloriā Et bn̄dictus fructus vētris tui. Qui coheredes vt eſſem⁹ ſui: nos fecit per gratiā. Per hoc aūt aue mūdo tā ſuaue ꝯtra carnis iura. Genuiſti ꝓlē nouū ſtella ſolē noua genitura. Tu parui et magni leonis ꝛ agni ſaluatorꝫ xp̄i tēplū extitiſti ſed virgo intacta Tu floris ꝛ roris panis ꝛ paſtoris virginū regia roſa ſine ſpina genitrix es facta Tu ciuitas regis iuſticie Tu mat̄ es mie Theophilū reformās grē de lacu fecis ꝛ miſerie. Ergo marꝫ ſtella verbi dei cellaꝛ ſolis aurora Paradiſi porta ꝑ quā lux eſt orta natum tuū ora Nos vt ſoluat a pctīs ꝛ in regno claritatis q̄ lux lucet ſedula collocet ꝑ ſecula. Quarta die ſequē.

LEtabūdus exultet fidelis chorus allā. Regē regū intacte ꝓfudit thor⁹: res miranda. Angelus concilij natus eſt de virgine ſol de ſtella. Sol occaſū neſciēs: ſtella ſēp rutilās ſēp clara Sicut ſydus radiū ꝓfert virgo filiū pari forma. Neqꝫ ſydus radio neqꝫ mater filio fit corrupta Cedrus alta libani cōformatur yſopo valle nr̄a. Verbū ens altiſſimi corporali paſſū eſt carne ſūpta Iſaias cecinit ſynagoga meminit: nūq̄ tamen deſinit eſſe ceca. Si non ſuis vatibus credat vel gētilibus ſibilinis verſibus hec predicta. Infelix ꝓpera. Crede vel vetera. Cur damnaberis gens miſera. Queꝫ docet littera Natum cōſidera. Ipſum genuit puerpera. Quinta die ſequētia.

Hac clara die turma feſtiua dat preconia. Mariam cōcrepando ſymphonia nectarea. Mundi dn̄a q̄ es ſola caſtiſſima virginum regina. Salutꝫ cauſa vite porta atqꝫ celi referta gr̄a. Nam ad illā ſūt nūcia olim facta angelica. Aue maria gr̄a dei plena per ſecula. Mulierū pia agmina intra ſemꝑ bn̄dicta. Virgo & grauida mater intacta prole glorioſa. Cui contra maria hec reddit famia. In me quomō tua iaꝫ fient nūcia. Viri noui nullā certe copulam. Ex quo atqꝫ nata ſū īcorrupta. Diua miſſ⁹ ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria Noua efferēs gaudia celo terrenati per exordia. Intra tui vteri clauſtra portans q̄ gubernat eterna. Omnia qui dat tempora pacifica. Sexta die ſequentia.

Aue mūdi ſpes maria: aue mitis aue pia aue plena gratia. Aue virgo ſingularis q̄ per rubū deſignaris nō paſſū incēdia. Aue roſa ſpecioſa aue ieſſe v̄g'ula. Cuius fruct⁹ noſtri luctus relaxabat vīcula. Aue carēs ſimili mūdo diu flebili reparaſti gaudiū. Aue cui⁹ viſcera contra mortꝫ federa: ediderūt filiū. Aue virginum lucerna per quā fulſit lux ſuperna: his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua naſci et de cui⁹ lacte paſci rex celoꝝ voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſctī ſp̄us ſacrariū. O q̄ mirabilis et q̄ laudabilis hec eſt v̄ginitas In qua per ſpiritū facta paraclitum: fulſit fecūditas. O q̄ ſācta q̄ ſerena q̄ benigna q̄ amena eē virgo credit̄. Per quaꝫ ſeruitus finitur porta celi aperit̄ et libertas redditur. O caſtitatis liliuꝫ tuum precare filium qui ſal⁹ eſt humilium. Ne nos pro noſtro vicio ī flebili iudicio ſubiiciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta prece mundās a peccati fece. Collocet in lucis domo. Amē dicat oīs hō. Septima die octabaꝝ ſequētia.

Hodierne lux diei celebris ī matris dei agitur mēoria. Decantemus ī hac die ſemꝑ virginis marie laudes et preconia Oīs hō oī hora: ipſā ora & implora ei⁹ patrocinia. Pſalle pſalle niſu toto cordis oris voce voto aue plena gratia. Aue domina celorum ſexperta viri thorū parēs paris neſcia. Fecūdata ſine viro genuiſti modo miro genitoreꝫ filia. Florens ortus auſtro flante porta clauſa poſt & āte via viris inuia. Fuſa celi rore tellus fuſū gedeonis vellus deitatis pluuia Salue ſplendo[illegible]rmamenti tu caliginoſe mēti deſuper irradia Placa mare maris ſtella ne ſuolluāt nos procella et tēpeſtas obuia

Tercia die īfra oct. aſſūp. dr̄. miſſa ī caplo de oct. ſ. laurentij. Of.

Probaſti domine cor meū & viſitaſti nocte igne me examīaſti et nō eſt inuēta in me īiquitas. Pſ. Exaudi dn̄e iuſticiā meā: intende deprecationem meā. Oratio.

Beati laurētij martyris tui nos faciat dn̄e paſſio veneranda letātes: et vt eā ſufficiēter recolamus efficiat prōptiores. ꝑ Epl'a. Qui parce ſeminat. vt ſ. i die. Gr. Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. V. Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei: et volūtate labiorū eiꝰ nō fraudaſti eū. Allā. V. Leuita laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ eſt q̄ ꝑ ſignū crucis cecos illuiauit et theſauros eccl'ie dedit paupibꝰ. Si vi. i do. cūe. hac die dr̄ ſequēs Allā. V. Leuita laurētiꝰ bonū opꝰ opatꝰ ē q̄ ꝑ ſignum crucis cecos illuiauit. S. math. x.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Qui amat pr̄ez aut matrē pluſq̄ me: nō eſt me dignus. Et q̄ amat filiuz aut filiā ſup me: nō eſt me dignꝰ Et q̄ nō accipit crucē ſuā et ſequit̄ me: nō eſt me dignus. Qui īuenit aīam ſuā ꝑdet illā. Et q̄ ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpter me: īueniet eā. Qui recipit vos: me recipit. Et q̄ me recipit: recipit eū q̄ me miſit. Qui recipit ꝓphetā in noīe prophete: mercedē ꝓphete accipiet Et q̄ recipit iuſtū ī noīe iuſti: mercedem iuſti accipiet. Et q̄cūq3 potū dederit vni ex minimis iſtis calicē aque frigide tātū ī noīe diſcipuli: amē dico vob' nō ꝑdet mercedē ſuā. Offr. In vtute tua dn̄e letabit̄ iuſtꝰ et ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. Secr.

Beati laurētij martiris tui honorabilē paſſionē muneribꝰ dn̄e gemiatis exeq̄mur q̄ licet ꝓprijs ſit memorāda ꝑncipijs / īdeſinēter tamē ꝑmanet glioſa. ꝑ. Cō. Poſuiſti dn̄e ī capite eiꝰ coronā de lapide precioſo. Poſtcōmunio.

Salutare nob' q̄s interceſſio bt̄i laurētij martyris tui ꝓſtet auxiliū vt celeſtis mēſe ꝑticipatio quā ſūpſimꝰ tribuat eccl'ie tue recēſitā leticiā. ꝑ. ¶ Sciēdū ē q̄ qñ cūq3 oct. ſ. laur. ī do. ꝯtigerit miſſa de ipſis oct. ī illa do. ī capl'o dr̄ niſi cū fuerit. xxvi. vl' xxvij. do. a Deꝰ oīm. vſq3 ad aduētū domini tūc ei ibi vna miſſa dn̄icalis differat̄. Dn̄ica īfra oct. aſſūptionis ad miſſā oīa fiāt ſicut in prima die more ſiplicis feſti. ix lec. ita tn̄ q̄ Kyrie. Glia in excelſis Seq̄ntia. Sctūs. et Agnꝰ. per ordinē dn̄e. Quarta die infra oct. fiat meō. de ſ. agapito mar. Oīo

Letet̄ eccl'ia tua deꝰ bt̄i agapiti martiris tui ꝯfiſa ſuffragijs: atq3 ꝓcibꝰ eiꝰ glioſis et deuota ꝑmaneat et ſecura ꝯſiſtat. ꝑ. Secre.

Pro bti agapiti martiris tui paſſione veneranda hoſtias laudis tibi dn̄e imolātes: q̄s vt eiꝰ oronibꝰ placeāt ꝓ cuiꝰ meritis offerūtur. ꝑ. Poſt.

Preſta q̄s dn̄e deꝰ nr̄ vt ſacramēti tui virtute ꝑcepta interceſſione beati martyris tui agapiti tāto munere digni reddamur. ꝑ. Quīta die īfra oct. fiat meō. de ſctō magno martire. Or.

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibꝰ nr̄is: vt īterccedēte bt̄ō magno martyre tuo ab hoſtiū nos defēde ꝓpiciatꝰ īcurſu. ꝑ. Secr.

Oblatis tibi dn̄e q̄s fideliuz tuorū muneribus intende propicius: et vt nulliꝰ irrita poſtulatio nulliꝰ inane ſit votum: glioſi martyris tui magni deſideratū nobis ꝓbe ſubſidiū. ꝑ. Poſt.

Uia ſctā ſumentes q̄s dn̄e: ut beati magni martyris tui nos foueāt cōtinuata ꝑſidia. p. ¶ In oct. aſſūpt. btē marie ad miſſā oīa fiāt ſicut ī pma die more ſimplicis feſti. ix. lec. et dr̄ ſup Kyrie. cāt⁹ de. Kyrie omn̄ps. dr̄ ēt Sp̄ūs ⁊ alme. a tribus de ſuperiori gradu in ſuppellicijs ad gradum chori: ⁊ dr̄ Sctūs. cū hac additione. Bn̄dictus marie filius. Et fiat memoria de martyribus timotheo ⁊ ſimphoriano. oratio

Auxiliū tuū nobis q̄s dn̄e placatus impēde: ⁊ intercedentibus beatis martyrib⁹ tuis timotheo et ſimphoriano dexteram ſuper nos tue propiciatiōis extende. Et dicitur iſta ſequētia

Aue preclara marꝫ ſtella in lucē gētiū maria diuinit⁹ orta. Euge celiporta que nō apta veritatis lumē ipſū ſolē iuſticie indutū carne ducis in orbē. Uirgo decus mūdi regina celi: ꝑelecta ve ſol pulchra lunaris vt fulgor agnoſce oēs te diligētes Te plenam fide/ virgā alme ſtirpis ieſſe naſciturā priores deſiderauērūt patres ⁊ pphete. Te lignum vite ſacro rorāte pneumate pariturā diuini floris amigdalū ſignauit gabriel. Tu agnū regem terre dn̄atorē moabitici de petra deſerti ad mōtē filie ſyon traduxiſti Tuq3 furētē leuiathā ſerpētē tortuoſumq3 ⁊ vectē collidens dānoſū crimine mundū eremiſti Hinc gentiū nos reliqe tue ſub cultu memorie. Mirſimodū quē eſt enixa ꝓpiciationis agnum regnātē celo eternaliter reuocam⁹ ad arā mactādū myſterialiē. Hic ⁊ māna verū iſraelitis Ueris veri abrahe filijs. Admirātib⁹ quōdā moyſi qd̄ typus figurabat iā nūc abducto velo datur perſpiciora virgo nos illo pane celi dignos effici. Fac igni ſctō pātriſq3 verbo quod rubus vt flammam tu portaſti virgo mater facta pecuali pelle diſcincto pede mūdis labijs cordeq3 ꝓpinquare. Fac fontē dulcē quē in deſerto petra premōſtrauit deguſtare quā ſincera fide teneſq3 ſuccingi lotos in mari anguē eneū in cruce ſpeculari Audi nos nā te fili⁹ nichil negās honorat Salua nos ieſu ꝓ qbus virgo mater te orat Da fōtē vite viſere: da puros mentꝫ oculos ī te defigere. Xp̄ianiſſimi fidē operibus redimē būoq3 ſite Ex hui⁹ icolatu ſcli auctor a te trāſire Secr.

Acceptatibi ſit dn̄e ſacrate plebis oratio pro tuorū honore ſanctorum quorum ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcat auxilium. Per. Poſtcō.

Sacro mūere ſatiati q̄s oñs deus: vt interuenientibus ſctis martyribus tuis timotheo et ſimphoriano nos oēs ſctōrum tuorū iubeas aſſequi collegia. p. In vigilia ſcti bartholomei apli qre oia ī cōi vni⁹ apli: et fiat mē. de martyrib⁹ timotheo ⁊ appollinare cū orone de cōi. Si hec vigilia in dn̄ica euenerit / nichil fiat de vigilia preter memoriam. ¶ In die ſcti bartholomei apli. Offi.

Michi aūt nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis ꝯfortatus eſt principatus eorum. Ꝑ Dn̄e ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. Oratio.

Omn̄ps ſempiterne deus qui huius diei venerādā ſctāmq3 leticiam in btī bartholomei apl'i tui feſtiuitate tribuiſti: da eccl'ie tue q̄s: ꝯ amare qđ credidit: ⁊ pꝛedicare qđ docuit. ꝑ. Memoꝛia de ſancto audweno epō. Oꝛatio

Deus q̄ perennē gl'iam ſanctiſſimi cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis audweni aīe ꝯtuliſti: tribue q̄s ei⁹ nos apđ te ita patrocinijs ſubleuari vt cū eo vitā poſſideamus eťnā. ꝑ. Ep'la Iā nō eſtꝭ in cōi fo. j. Gr. In oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝝ. V. Celi enarrāt gloriā dei: ⁊ opa manuū ei⁹ annūciat firmamētū. Allā. V. Nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis cōfoꝛtatus eſt pꝛīcipat⁹ eoꝝ. Seq. Clare ſctoꝝ. in cōi fo. ij. Euang. Facta eſt ꝯtētio. i cōi fo. ij. Credo Offr. Cōſtitues eos pꝛincipes ſuper oēm terrā: meōꝛes erūt nois tui in oi ꝓgenie ⁊ gñatione. Se.

Beati apl'i tui bartholomei dñe ſolēnia celebꝛātes tuā clemētiam depꝛecamur: vt eius auxilio tua bñficia capiamus in cuius veneratiōe tibi laudis hoſtias immolamus. Per dominuꝫ

Alia ſecreta de ſancto audoeno

Oblata q̄s dñe munera fidelis ꝑpl'i meritis beatiſſimi audweni cōfeſſoꝛis tui atq; pōtificis tibi reddantur accepta vt ab oī cōtagiōe pcti eiuſdē q̄b⁹ famulamur miſterijs: clement̄ emūdari mereamur. ꝑ. Pꝛefa. Et te dñe Cō. Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſuꝑ ſedes iudicantes duodecī tribus iſrael dicit dñs. Poſtcōio

Sumptis ſalutaribus ſacramentis ꝓ ſolennitate beati apl'i tui bartholomei ſupplices depꝛecamur: vt que ꝓdicauit et credamus pariter ⁊ ſequamur. ꝑ do.

Alia poſtcōio de ſancto audoeno

Menſe celeſtis participatione vegetati ſupplices te rogamus oīp̄s de⁹: vt ſicut de beati audweni perpetua gloꝛificatione annua celebꝛitate gaudemus ita interceſſione ipſius apud te ab oī mereamur aduerſitate defēdi. ꝑ.

¶ Sancti ruphi martyꝛis. Offm.

Iuſtus nō ꝯturbabit̄ q2 dñs firmat manū ei⁹ tota die miſeret̄ ⁊ ꝯmodat ⁊ ſemē ei⁹ in bñdictiōe erit ieťnū ꝯſeruabit̄. ps. Noli emulari i malignātib⁹: neq; ꝫelaueris faciētes iniqtatē. oꝛ.

Adeſto dñe ſupplicatiōib⁹ noſtris: vt bti ruphi martyꝛis tui interceſſionib⁹ cōfidentes: nec minis aduerſātiū nec vllo ꝯturbemur icurſu. ꝑ. Ep'la. Beatus vir q̄ in ſapia. i cōi f. iij. Gr. Iuſtus nō ꝯturbabit̄ q2 dñs firmat manū ei⁹. V. Tota die miſeret̄ ⁊ ꝯmodat ⁊ ſemen ei⁹ in bñdictionib⁹ erit. Allā. V. Btūs vir q̄ timet dñm in mandatis ei⁹ cupit nimis. Euā. Nichil opertū. in ꝯi f. v. Offr. In virtute tua dñe letabitur iuſtus ⁊ ſuper ſalutare tuū exultabit vehementer: deſideriū anime eius tribuiſti ei. Secreta

Hoſtias tibi dñe ob honoꝛeꝫ beati ruphi martyꝛis tui offerimus ſuppliciter depꝛecātes: vt ſicut illi ꝓbuiſti ſacre fidei cōfeſſionem: ſic nobis indulgentiā largiaris et pacem. Per dominū. Cō. Magna eſt gl'ia ei⁹ i ſalutari tuo: gl'iam ⁊ magnū decoꝛem impones ſuper eū dñe. Poſtcōio

Celeſti munere ſatiati queſum⁹ domine deus noſter vt beati ruphi martyꝛis tui meritis vtriq; nos adiuues. Per do.

¶ Sancti auguſtini epyſcopi et doctoris. Ad miſſam. Officium.

Statuit ei dñs teſtamē tū pacis ⁊ p̄ncipē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas ieternū. ps. Mias dñi: ineternū cātabo. or̄.

Deus ꝙ btm̄ auguſtinū eccleſie tue i exponēdis ſcripture ſacre myſterijs doctorē catholicū ꝓuidiſti: da nobis eiꝰ ſp ⁊ doctrinis iſtrui ⁊ orone fulciri ꝑ. Meō. de ſctō hermete mar. or̄.

Deus ꝙ btm̄ hermetē martirem tuū virtute cōſtantie in paſſione roboraſti: ex eius nobis imitatione tribue pro amore tuo proſpera mūdi deſpicere: et nulla eiꝰ aduerſa formidare. per Epl'a. Dedit dꝰ. i ꝯi f. xi Gr. Dñe ꝓueniſti eū i bñdictiōibꝰ dulcedinis poſuiſti i capite eiꝰ coronam de lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petijt et tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ i ſclꝫ ſcl'i. Allā. ℣. Juſtus germiabit ſicut liliū ⁊ florebit ietnū āte dñm Seq̃. Adeſt nobis dies. in cōi f. x Euā. Vos eſtꝫ ſal terre. i ꝯi f. xij. Credo. Offertꝛ. Veritas mea et mia mea cū ipſo: ⁊ in nomie meo exaltabitur cornu eius. Secreta

Sancti cōfeſſoris tui atq; pōtificis auguſtini nobis q̄s dñe pia non deſit orō: q̄ ⁊ munera nr̄a tibi cōciliet ⁊ tuam nobis indulgētiā ſemꝑ obtineat. ꝑ do. Alia ſecreta de ſancto hermete

Munera nr̄a dñe q̄s ꝓpiciatus aſſumes vt digne tuis famulemur altaribus: ſcī hermetis martyris tui nos interceſſiōe cuſtodi. ꝑ dō. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cū venerit dñs inuenerit vigilātem: amē dico vobis ſuper omia bona ſua cōſtituet eum. Poſtcō.

Sumentes domine ſalutaria ſacramenta queſumus vt eius nos tribuas ſubſequi documenta cuius celebramus glorioſa ſolennia. Per dominū no. Alia poſtcōio de ſancto hermete

Repleti dñe benedictiōe celeſti queſumus clementiā tuam: vt intercedente beato hermete martyre tuo que humiliter gerimꝰ: ſalubriter ſentiamus. ꝑ

¶ In decollatione ſancti iohānis baptiſte dicitur miſſa in capitulo de ſancta ſabina virgine ſtatim poſt primam ante. iij. more ſolito ⁊ miſſa de ſācto iohāne poſt. vi. De ſctā ſabina vir. offm̄

Cognoui domīe qꝛ eq̄tas iudicia tua: ⁊ in veritate tua humiliaſti me ꝯfige timore tuo carnes meas: a mādatis tuis nō me repellas. ps Beati imaculati in via: qui ambulāt in lege dñi. or̄.

Beate ſabine virginis tue ⁊ martyris dñe precibꝰ confidentes queſumꝰ clemenciam tuā vt eius meritis ⁊ precibꝰ ad eterna gaudia peruenire valeamꝰ. ꝑ Epl'a. Dñe deꝰ. in cōi fo. xiij Gr. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deus ineternū ℣. Propter veritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua Alleluya. ℣ Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. Euāgelium. Simile eſt regnum celorum theſauro abſcondito. in cōi folio. xiiij. Offer. Filie regum in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circundata varietate Secr.

Muneribus noſtris domine te magnificamus oblatis que nobis ⁊ hic ſabine martyris tue ꝑocinia ⁊ ſempiterna ꝯcilient gaudia. P. Cõ. Pꝛincipes ꝑſecuti ſũt me gratis ⁊ a verbis tuis formidauit cor meũ letabor ego ſup eloq̃a tua ſicut q̃ inuenit ſpolia multa ꝯcupiuit aĩa mea teſtionia tua dñe ⁊ dilexit ea vehemẽter. P⁹cõ.

Redemptionis nr̃e miſteria celebrantes q̃s dñe deus nr̃ vt beate ſabine martyris tue meritis muniamur: et viſionis tue glia ineffabili perfruamur. Per

¶ Ad magnã miſſam. Officium.

Gloria ⁊ honore coronaſti eũ ⁊ ꝯſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuarũ. Ps. Dñe dñs nr̃ q̃ admirabile ẽ nomẽ tuũ ĩ vniuerſa terra. Or.

Sancti iohis baptiſte ⁊ martyris tui dñe q̃s venerãda feſtiuitas ſalutaris auxilij nobis p̄ſtet augmẽtũ. P. ¶ Nulla fiat mcõ. de ſctã ſabina virgĩe vbi miſ. de ea p⁹ cãtata fue. Lcõ li. ſa. Puer. x. ⁊. xi

Expectatio iuſtorum leticia: ſpes aũt impiorũ peribit. Fortitudo ſimplicis via dñi: et pauor his qui operant malũ. Juſtus in eternũ nõ cõmouebit: impij aũt nõ habitabũt ſup terram. Os iuſti parturiet ſapiẽtiã: ⁊ lingua prauorũ peribit. Labia iuſti conſiderãt placita: et os impiorũ peruerſa. Simplicitas iuſtorũ diriget eos: ⁊ ſupplãtatio ꝑuerſorũ vaſtabit illos Juſticia rectorũ liberabit eos: ⁊ ĩ inſidijs ſuis capientur iniq̃. Juſtus de ãguſtia liberatus eſt: ⁊ tradet impius ꝓ eo Simulator ore decipit amicũ ſuum: iuſti autẽ liberabũtur ſciẽtia. In bonis iuſtorum exaltabitur ciuitas: ⁊ in ꝑditiõe impiorũ erit laudatio. In bñdictione iuſtorũ exaltabit ciuitas. Gr. Poſuiſti dñe ſuper caput ei⁹ coronã de lapide p̃cioſo. V. Deſideriũ aĩe eius tribuiſti ei ⁊ volũtate labiorum ei⁹ non fraudaſti eum. Allã V. Miſſo herodes ſpiculatore p̃cepit amputari caput iohannis in carcere Seq̃. Sancti baptiſte Requirẽ ſupra ĩ natiuitate eiuſdem. Secundum marcum. vi. ca

In illo tempore Miſit herodes rex manum et tenuit iohãnem: ⁊ vinxit eum in carcerem ꝓpter herodiadẽ vxorem philippi fratris ſui qꝛ duxerat eam Dicebat enĩ iohannes herodi Non licet tibi habere vxorem fratris tui Herodias autẽ inſidiabatur illi ⁊ volebat occidere eũ nec poterat. Herodes enĩ metuebat iohannẽ ſciens eũ virũ iuſtũ et ſãctũ ⁊ cuſtodiebat eum Et audito eo multa faciebat ⁊ libẽter eũ audiebat. Et cũ dies opportun⁹ accidiſſet: herodes natalis ſui cenã fecit principibus et tribunis et primis galilee. Et cũ introiſſet filia ipſius herodiadis et ſaltaſſet ⁊ placuiſſet herodi: ſimulq̃ recũbẽtibus: rex ait puelle Pete a me qđ vis: et dabo tibi Et iurauit illi qꝛ quicquid petieris dabo tibi: licet dimidiuꝫ regni mei Que cum exiſſet dixit matri ſue Quid petã? At illa dixit. Caput iohãnis baptiſte Cũq̃ introiſſet ſtatim cũ feſtinatiõe ad regẽ: petiuit dicens Volo vt ꝓtinus des michi in diſco caput iohãnis baptiſte. Et cõtriſtatus eſt rex propter iuſiurãdum: ⁊ ꝓpter ſimul diſcumbentes noluit eam contriſtari: ſed miſſo ſpiculatore precepit afferri caput eius in diſco Et decollauit eū ī carcere: et attulit caput eius ī disco et dedit illud puelle et puella dedit matri sue. Quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius: et posuerunt illud in monumento Offr. Posuisti dñe ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioso: vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei allā. Secreta.

Munera tibi domine pro sācti iohānis baptiste ⁊ martyris tui passione deferimus: q̄ dū finit in terris factus est celesti sede perpetuus: q̄sumꝰ vt eiꝰ obtentu nobis proficiāt ad salutem. Per dñm nostrum. Cōio Magna ē glīa eiꝰ ī salutari tuo gloriā ⁊ magnū decorē impones super eum domine. Postcōio

Conferat nobis domine q̄sumus sancti iohannis baptiste vtriusq̄ solēnitas: vt ⁊ magnifica sacramēta que sūpsimꝰ patribꝰ nr̄is significata veneremur et in nobis potiꝰ edita gaudeamus. Per. ¶ Sanctorum felicis et adaucti martyrum. Offm

Sapientiam sanctoruz narrāt ppl'i ⁊ laudem eorū nūciat eccl'ia: nomina aūt eoꝝ viuēt in seculū seculi. Ps. Exultate iusti ī dño: rectos decet collaudatio. Or

Maiestatem tuā domine supplices dep̄camur: vt sicut nos iugiter sanctorum martyrū tuorum: felicis et adaucti commemoratione letificas: ita semp supplicatione defendas. Per dn. Epl'a. Iustorū aīe ī ꝯi fo. vi. Gr Iustorū aīe ī manu dei sūt et nō tanget illos tormētū malicie. V. Visi sūt oculis īsipiētiū mori illi aūt sūt ī pace. Alleluya. V. Iusti epulentur ⁊ exultēt ī cōspectu dei: et delectent ī leticia. Euāg. Attendite a fermento. in cōi fol. viij. Offertoriū. Letamini ī dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gloriamini omnes recti corde. Secretā.

Hostias quesumꝰ dñe quas solenniter imolamus pro martyrum cōmemoratione sāctorū clemēter suscipe: ⁊ cōcede vt eoꝝ intercessione ī quoꝝ honore offerūtur veniā delictoꝝ ꝯsequi mereamur. Per dñm. Cō. Quod dico vobis ī tenebris dicite in lumine dicit dominus: ⁊ quod ī aure auditis: p̄dicate super tecta. Postc.

Refecti domine sacris muneribus quesumus: vt īntercedētibus sāctis martyribꝰ tuis felice et adaucto ī grāꝝ sēp actione maneamus. Per d. ¶ Sancte cuthburge virginis. Officium

Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie pre ꝯsortibus tuis. Ps. Eructauit cor meū vbū bonū dico ego opa mea regi

Deus q̄ eximie castitatis ꝓuilegio famulā tuā cuthburgam multipliciter decorasti: da nobis famulis tuis eiꝰ promerente intercessione vtriusq̄ vite ꝓsperitatē: vt sicut eiꝰ festiuitas nobiscū agit in terris: ita p eiꝰ interuētū nostri memoria apud te semp habeat ī celis. Per Oro. Epl'a. Qui gloriatur in cōi fo. xv Gr. Dilexisti iusticiā et odisti iniquitatē. V. Propterea vnxit te deus deus tuꝰ oleo leticie. Alleluya V. Emulor enim vos dei emulatione despondi vos vni viro virginem castā exhibere xp̄o. Euāgelium. Simile est regnum celoꝝ de. in cōi fo. xv. Offertoriuz:

Offerent᷑ regi virgines post eã ꝓxime eius offerent᷑ tibi. Secreta.

ALtaria tua domine misticis muneribꝰ cumulamus maiestatem tuã suppliciter deꝓcantes: vt ipsius adiuuantibus meritis carere mereamur cũctis contagijs. Per dñm nr̃m. Coĩo.

Diffusa est grã in labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deꝰ in eternum

CElestibꝰ sacramentis refecti Postcõio. altaribus tuis domine deprecamur ĩclinati: vt q̃ in solẽnitate beate cuthburge letanter percepimꝰ: auxilio eius ĩtercessionis nobis proficiãt ad vtriusqꝫ ꝓfectũ salutis Per. ¶ Sctĩ egidij abbis. Offm̃

OS iusti meditabit᷑ sapiẽtiã ⁊ lingua eiꝰ loquet᷑ iudiciũ: lex dei eiꝰ ĩ corde ipĩꝰ. Ps. Noli emulari ĩ malignãtibꝰ: neqꝫ zelaueris faciẽtes ĩiq̃tatem. Oro.

DEus qui hodierna die beatum egidium confessorem tuum atqꝫ abbatem aulam regnĩ celestis penetrare fecisti tribue quesumus: vt cuius deuote gloriamur meritis: eius nos sentiamus cõfoueri suffragijs. Per do.

Meõria de sctõ prisco mar. Oro

OMnipotens sẽpiterne deꝰ fortitudo certantiũ et martyrum palma solennitatem hodierne diei propicius intuere: et ecclesiam tuã continua fac celebritate letari: vt intercessiõe beati prisci martyris tui oĩm in te credentiũ vota ꝑficias. P. Epl̃a.

Iustus cor suũ. in cõi fo. xij. Gr.

Os iusti meditabit᷑ sapiẽtiã ⁊ ligua eiꝰ loquet᷑ iudiciũ. V. Lex dei eius ĩ corde ipsiꝰ: ⁊ nõ supplãtabunt᷑ gressꝰ eiꝰ. Allã. V. Posui adiutoriũ sup potẽtẽ: et exaltaui electum de plebe mea. Seq̃. Adest nobꝫ. ĩ ꝯ ĩ f. xi. Euã. Nemo accẽ. ĩ ꝯi fo. xij. Offr. Desideriũ aĩe eiꝰ tribuisti ei dñe: ⁊ voluñtate labiorũ eiꝰ nõ fraudasti eũ: posuisti ĩ capite eiꝰ coronã de lapide ꝓcioso. Secr.

MUneribꝰ nr̃is dñe q̃s sctĩ egidij ꝯfessoris tui atqꝫ abbatꝫ ĩtercessiõe grãꝫ tue placationis ĩfũde: vt ⁊ collata nobis remedia tuearis: et propiciꝰ conferẽda largiaris. Per dñm.

¶ Alia secreta de sancto prisco.

ALtaribus tuis dñe munera pro cõmemoratione sctĩ prisci martyris tui gratãter offerimus precãtes: vt ipso intercedẽte hec eadẽ nobis ad celestia promerenda proficiant. Per. Coĩo.

Fidelis seruꝰ ⁊ prudẽs quẽ ꝯstituit dñs sup familiã suã vt det illis ĩ tpe tritici mẽsuram. Postcõ.

PRotege dñe populũ tuum de tua mĩa confidentem: et quos celestibꝰ refecisti misterijs beati egidij confessoris tui atqꝫ abbatis intercessione: tuis muneribus assequẽdis effice promptiores. per dñm nostrũ iesum.

¶ Alia postcõio de sancto prisco

REfectam domine sacre participationis mysterio tuere q̃s plebẽ tuã: vt bti prisci martyris solennia recolentem: celestis gratie largitate prosequere vt visibilibꝰ adiuta solacijs: ad inuisibilia bona ꝓpiciꝰ ĩcitet᷑. P.

¶ Trãsla. sci cuthberti. epi. offm.

STatuit ei dñs testamentũ pacis: et principem fecit euꝫ: vt sit illi sacerdotij dignitas ĩ eternũ. Ps. Misericordias dñi: in eternum cãtabo. Oratio.

PReſta nobis q̄s oīps ⁊ miſericoꝛs de⁹: vt q̄ btī cuthberti cōfeſſoꝛis tui atq; pōtific; trāſlationis diē veneramur p ipſi⁹ ſuffragia pietatis tue ſup būficia cōſequamur. p. Ep̄la. Ecce ſacerdos magn⁹ in cōi fo. x. Grad. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eum tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. ꝟ. Dixit dñs dño meo ſede a dextr; meis. Allā ꝟ. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū: ⁊ floꝛebit in eternū ante dñm. Si fiat. ix. lec. dz ſeq̄. de cōi f. x. Euā. Hō qdā pegre in cōi fo. xi. Offer. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipo ⁊ in noīe meo exaltabit coꝛnu ei⁹.

HEc munera q̄s dñe btī Secrē. cuthberti ꝯfeſſoꝛ; tui atq; pōtificis intceſſiōe ſctifica ⁊ nos famulos tuos a pctōꝝ oīm maculis clemēter emūda. p. Cō. Beat⁹ ſeru⁹ quē cum venerit dñs inuenerit vigilātē: amē dico vobis ſup oīa bona ſua ꝯſtituet eū. Poſtcō.

UT hec cōio nos dñe tibi dignos efficiat: btūs cuhbertus cōfeſſoꝛ tuus et pōtifex cui⁹ tranſlationis diem veneramur: ſuffragio queſumus pie itterceſſionis obtineat. Per dñm nr̄m.

¶ Sctī bertini abbatis Officiū.

OS iuſti meditabit ſapiētiā ⁊ ligua ei⁹ loqt iudiciū: lex dei ei⁹ in coꝛde ipi⁹. Ps. Noli emulari i malignātib⁹: neq; zelaueris faciētes iniquitatem. Or.

OMīps ſempiterne deus qui mirabiliter fulges i elect; tuis q̄s te habitatoꝛe gloꝛificare voluiſti: da nobis q̄s btī bertini cōfeſſoꝛis tui atq; abbatis ita digne ſolēnia venerari: vt ei⁹ ſuffragātibus merit; tēplū tuū mereamur fieri. per. Ep̄la. Iuſt⁹ coꝛ ſuū. i cōi fo xi. Gr. Os iuſti meditabit ſapiētiā ⁊ ligua ei⁹ loqt iudiciū. ꝟ. Lex dei ei⁹ in coꝛde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplātabunt greſſ⁹ ei⁹. Allā. ꝟ. Amauit eū dñs ⁊ oꝛnauit eū ſtola glīe induit eū. Euā. Nemo accēdit in cōi fo xi. Offer. Deſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei dñe: ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eū poſuiſti in capite eius coꝛonā de lapide precioſo. Secreta.

GRatia ſpūs ſācti dñe q̄s hec munera noſtra aſſumat: ⁊ intercedēte beato bertino ꝯfeſſoꝛe tuo atq; abbate vitā noſtrā irrepꝛehēſibilē cuſtodiat: ⁊ nos ad celeſtia regna pducat. p d. In vnitate eiuſdē. Cō. Fidelis ſeru⁹ ⁊ pꝛudēs quē ꝯſtituit dñs ſup familiā ſuā vt det illi; i tpe tritici mēſurā.

TRibuāt nobis q̄s (Poſtcō. dñe cōtinuū tua ſctā ſubſidiū quo btī bertini ꝯfeſſoꝛis tui atq; abbatis pcibus nos ab oīb⁹ ſēp tueantur aduerſis Per dñm

¶ In natiuitate btē marie offīm.

GAudeam⁹ oēs i dño diē feſtū celebrātes ſub honore marie virgis de cui⁹ natiuitate gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Oratio.

SUpplicationē ſeruoꝝ tuorum deus miſeratoꝛ exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis et virginis cōgregamur: eius interceſſionibus a te de inſtātibus periculis eruamur. Per eundem

Lectio libri ſapie. Eccl'ia. xxiiij.

Ego quaſi vitꝫ fructificaui ſuauitatem odoꝛis: ⁊ floꝛes mei fructꝰ honoꝛis ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchꝛe dilectiōis et timoꝛis: ⁊ magnitudinis ⁊ ſācte ſpei. In me gr̄a oīs vie et veritatis: in me oīs ſpes vite ⁊ virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me: ⁊ a gñationibꝰ meis īplemini. Spiritꝰ enim meꝰ ſuper mel dulcis ⁊ hereditas mea ſuper mel et fauum. Memoꝛia mea in gñatione ſeculoꝛum. Qui edunt me adhuc eſuriēt: ⁊ q̄ bibunt me adhuc ſitient. Qui audit me nō cōfūdetur: ⁊ q̄ operant̄ in me non peccabunt. Qui elucidant me: vitam eternam habebūt. Alia ep̄la per octa. Lectio libri ſapientie iiij. c.

O q̄ pulchꝛa eſt caſta generatio cum claritate. Immoꝛtalis eſt enī memoꝛia illius: q̄m apud deū nota eſt ⁊ apud hoīes. Cū preſens eſt imitant̄ illā: et deſiderāt eā cū ſe eduxerit: ⁊ in ꝑpetuū coꝛonata triūphat: in coinquinatoꝝ certaminū p̄mium vincens. Multigena enī impioꝝ multitudo nō erit vtilis: ⁊ ſpuria vitulamina nō dabūt radices altas nec ſtabile firmamētū collocabūt. Et ſi in ramis in tp̄e germinauerit infirmiter poſita: a vēto ꝯmouebūtur / ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabunt̄. Cōfringent̄ enī rami incōſūmati: ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad manducandū ⁊ ad nichilum apti. Ex iniquis enī oēs filij q̄ naſcuntur: teſtes ſunt neq̄tie aduerſus parētes in interrogatione ſua. Iuſtus autē ſi moꝛte p̄occupatus fuerit: ī refrigerio erit. Et legant̄ he due ep̄le alternis vicibus per oct. vna die Ego q̄ſi vitis. et altera die. O q̄ pulchꝛa. Statū q̄ ī die dō. iſta oct. et ī oct. die dī. Ego q̄ſi. Gr. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: q2 cōcupiuit rex ſpeciē tuā. ℣ Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. ℣ Natiuitas glo'ioſe virgīs marie ex ſemine abꝛahe oꝛta de tribu iuda: clara ex ſtirpe dauid. Seq̄n. Allā. ℣ Per te dei genitrix. vꝫ q̄tid̄ per oct. niſi ī dō. ⁊ ī oct. die tūc enī dr̄ Allā. ſicut ī p̄ma die Allā. ℣ Per te dei genitrix nobis eſt vita ꝑdita data q̄ de celo ſuſcepiſti ꝓlē / ⁊ mūdo genuiſti ſaluatoꝛē. Seq.

Alle celeſte necnō ⁊ perēne luya. Dic paraphoniſta cū mera ſimphonia. Tuba ⁊ canoꝛa palinodia cāta. Nā oīs vſya hāc xp̄i genitricē die iſta. Congaudet exoꝛtā ꝑ quā ſibi ſublatā capit vitā. Dauitica ſtirpe ſata dauidis ad ſceptra ē regēda ꝓle fecūdata. Nec grauidata viſcera ſunt tñ ꝑ vlla ꝑtis mēbꝛa ſed ex fide ſola. Ab arce ſūma āgelꝰ aſtat maria īquit alma aue plena gr̄a ſacra et bñdicta feminas inter oēs paritura. Regē q̄ dira moꝛtis vincula. Dānabit mira cum potentia. Suū plaſma ſoluēs ſpōte ſua atq̄ btām donās vitā. Fit mox puella verbis credula. Et puerpera ſtupet et caſta. Natum geſtās ſpecioſū foꝛma regēteꝫ cūcta oꝛbis regna. Hec eſt virga nō irrigata ſed dei gratia floꝛigera. Hec ſola cunctoꝝ hera materna obſcurās piacula. Velut roſa decoꝛās ſpineta ſic q̄d ledat nichil habet maria. Virgo eua q̄d cōtulit pꝛima xp̄i ſponſa effugat maria. O virgo ſola mat̄ caſta noſtra crimina Soluēs da regna q̄s btā regnāt agmina. Potēs enī cūcta vt mūdi regina ⁊ iura. Cū nato oīa decernis ī ſcl'a ⁊ vltra ſubnixa es ī gl'ia. Cherubī electa ſeraphinqꝫ clara agmīa Nā iuxta filiū poſita ſedes ī dextra virt⁹ lāpas et ſophia. Natiuitas vn̄de gaudia nobis hodie affert annua Et reſonat camenis aula ī laude tua virgo maria. Gaudet ꝑ climata orbis eccl'ia dicēs allā. Nō ⁊ palatia celi clamāt dīdima vſqꝫ dātia preconia. Initiū. ſ. euā. ſ. math ī

Liber generatiōis ieſu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abrahā: genuit yſaac. Iſaac autem: genuit iacob. Jacob aūt: genuit iudā ⁊ fratres eius. Judas aūt: genuit phares ⁊ zarā de thamar. Phares autē: genuit eſrom Eſrō aūt: genuit arā. Arā āt: genuit aminadab. Aminadab aūt: genuit naaſō. Naaſō aūt: genuit ſalmō. Salmō aūt: ge. booz de raab. Booz aūt: genuit obeth ex ruth. Obeth āt: genuit ieſſe. Jeſſe autem: ge. dauid regē. Dauid autem rex: genuit ſalomoneꝫ ex ea que fuit vrie Salomō āt genuit roboā. Roboā aūt: ge. abiam. Abia āt: genuit aſā. Aſa aūt: ge. ioſaphat. Joſaphat autē genuit iorā. Jorā aūt: genuit oziā. Ozias auteꝫ: genuit ioathā. Joathā aūt: genuit achaz. Achaz aūt genuit ezechiam. Ezechias aūt: genuit manaſſē. Manaſſes āt: genuit amon. Amō āt: genuit ioſiā Joſias aūt: genuit iechoniā et fratres ei⁹ in trāſmigratiōe babilonis. Et poſt trāmiſgratiōeꝫ babilonis: iechonias genuit ſalathiel. Salathiel auteꝫ: genuit zorobabel. Zorobabel autem: genuit abiud. Abiud autē: genuit eliachim. Eliachim auteꝫ: genuit azor. Azor auteꝫ: genuit ſadoch Sadoch autem: genuit achim. Achim aūt: genuit eliud. Eliud autem: genuit eleazar. Eleazar autem: genuit mathan. Mathā autem: genuit iacob. Jacob aūt genuit ioſeph virum marie. De qua natus eſt ieſus: qui vocatur chriſtus. Credo. Quotidie per octa. et in octa. legatur euangelium. Secundum lucam. xi. capi.

In illo tempore: Loquente ieſu ad turbas: extollēs vocem quedam mulier de turba dixit illi. Beatus vēter qui te portauit: et vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo. Beati q̄ audiunt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud. Offe. Diffuſa ē gr̄a ī labijs tuis propterea bn̄dixit te de⁹ in eternum et in ſeculum ſeculi Secre.

Vnigeniti tui nobis domine ſuccurrat hūanitas vt qui natus de virgine integritatem matris nō minuit ſed ſacrauit: in natiuitatis eius ſolēnijs a nr̄is nos piaculis exuens oblationeꝫ noſtrā ſibimet faciat eſſe acceptam: ieſus chriſtus dn̄s noſter. Qui tecū. Prefatio. Et te in natiuitate Hec prefatio dicitur quotidie per octa. et in oct. quando de ſancta maria dicitur miſſa Cō. Vera fides geniti purgauit crimina mūdi: ⁊ tibi virginitas īuiolata manet Poſtcōio.

Sumpſimus domine celebritatis annue votiua ſacramenta preſta q̄ſ: vt intercedente beata maria ſēp virgine: ⁊ tp̄alis nobis vite remedia prebeāt et eterne. ꝑ Quotidie per oct. de eadē miſſa cum eiſdem ſequentijs q̄ īfra oct. aſſūptiōis ītitulate ſūt ſed ſine.

Credo. niſi in exaltatiōe ſctē crucis: tū in dñica infra oct. ⁊ in oct ſi do. fuerit dr̄ Credo. Scđa die fiat meō. de ſ. goꝛgonio mar. oꝛ.

Sanctus goꝛgonius martir tuus dñe ſua nos q̄s īterceſſione letificet: et pia faciat ſolēnitate gaudere. Per do. Secreta

Grata tibi ſit dñe q̄s noſtre ſeruitutꝫ oblatio quā familie tue pia defert deuotio ꝓ qua ſanctus martyꝛ tuus goꝛgonius interueniat Per dñm. Poſtcōio

Familiā tuam q̄s dñe deus ſuauitas illa cōtingat ⁊ vegetet: qua in martyꝛe tuo goꝛgonio chꝛiſti tui bono iugiter odoꝛe paſcat. p. Quarta die meō. de martyꝛibus ꝓtho et iacincto. oꝛ.

Beatoꝝ martyꝛū tuoꝝ ꝓthi ⁊ iacincti nos q̄s dñe foueat precioſa confeſſio: et pia iugiter interceſſio tueat. Per do. Secꝛ.

Pro ſāctoꝝ martyꝛū tuoꝝ ꝓthi ⁊ iacincthi veneratione tibi dñe munera q̄ debem⁹ exſoluim⁹ pꝛeſta q̄s: vt remediū nobis ꝑpetue ſalutis operent. p

Ut ꝑcepta nos dñe poſtcō. tua ſctā purificent: beatoꝝ matyꝛū tuoꝝ ꝓthi et iaci.thi q̄s imploret oꝛatio. p. Dñica infra oct. natiuitatis btē marie cū extra feſtū exaltatiōis ſācte crucis euenerit ad miſſam oīa fiāt ſicut in ꝑma die moꝛe ſiplicis feſti. ix. lec. ita tū ꝙ Kyꝛie Glia ī excelſis Sāctus. et Agnus. per oꝛdinem dñr: ⁊ legat. Euā. Loquēte ieſu.

¶ In exaltatiōe ſctē crucis. offi.

Nos aūt gliari opoꝛtet ī cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i ī quo ē ſal⁹ vita ⁊ reſurrectio nr̄a: per quē ſaluati ⁊ liberati ſum⁹. P̄s. Deus miſereat nr̄i ⁊ bñdicat nobꝫ: illuſet vultū ſuū ſup nos ⁊ miſereat nr̄i. Kyꝛie lux et oꝛigo.

D cum ſuis verſibus. Oꝛatio.

Deus q̄ vnigeniti filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i ꝓcioſo ſāguine hūanū gen⁹ redimere dignat⁹ es: cōcede ꝓpici⁹: vt q̄ ad adoꝛādā viuificā crucē adueniūt a pctōꝝ ſuoꝝ nexib⁹ liberent. p. Meōꝛia de mar. coꝛnelio et cypꝛiano. oꝛatio

Preſta q̄s oīp̄s deus vt ſicut populus chꝛiſtianus ad ſānctoꝝ ſacerdotū tuoꝝ coꝛnelij ⁊ cypꝛiani tp̄alē cōcurrit ſolēnitatē ita perfruat eterna: ⁊ qđ votꝫ celebꝛat compꝛehendat effectu. p.

Meōꝛia de natiuitate btē marie Oꝛ. Supplicationē. Epl'a. Cōfido de vobis. i ꝯi ko. iiij. Gꝛ. Chꝛiſtus fct̄ꝰ ē ꝓ nobꝫ obediēs vſq ad moꝛtē: moꝛtem aūt crucis. V. Propt' qđ et de⁹ exaltauit illū ⁊ dedit illi nomē qđ ē ſup oē nomē Allā. V. Dulce lignuꝫ dulces clauos dulcia ferēs pondera q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celoꝝ

Laudes crucis ⁊ dūz. ſeq̄n. attollam⁹ nos q̄ crucis exultam⁹ ſpeciali glīa Dulce melos pulſet celos dulce lignū dulci dignū credim⁹ melodia. Uoce vita nō diſcoꝛdet: cū vox vitā non remoꝛdet dulcis ē ſiphonia. Serui crucis crucē laudēt q̄ ꝑ crucē ſibi gaudēt vite dari munera. Dicāt oēs et dicāt ſinguli aue ſalus totius ppl'i arboꝛ ſalutifera O q̄ felix q̄ pꝛeclara fuit hec ſalutꝫ ara rubēs agni ſanguine. Agni ſine macula qui mūdauit ſcl'a ab āti quo crimine. Hec eſt ſcala pctōꝝ per quē xp̄s rex celoꝝ ad ſe traxit oīa. Foꝛma cuius hoc oſtendit q̄ terraꝝ ꝯpꝛehēdit q̄tuoꝛ cōfinia

Non ſūt noua ſacramēta: nec recēter eſt iuēta crucis hec religio. Ipſa dulces aquas fecit per hāc ſilex aquas fecit moyſi officio. Nulla ſalus eſt in domo: niſi cruce munit hō ſupliminaria. Neq ſenſit gladium nec emiſit' filiuz quiſꝗs egit talia. Ligna legens in ſarepta: ſpē ſalutis eſt adepta pauper mulicrcula Sine lignis fidei nec lechitus olei: valet nec farinula. In ſcripturis ſub figuris iſta latēt ſed iā patēt crucꝫ beneficia. Reges credūt: hoſtes cedūt ſola cruce xp̄o duce vnus fugat milia. Iſta ſuos fortiores ſēper facit et victores morbos ſanat et lāguores deprimit demonia. Dat captiuis libertatez: vite confert nouitatē: ad antiquaz dignitatem crux reduxit omnia. O crux ſignum triumphale: mūdi vera ſalus vale ĩter ligna nullum tale fronde flore germine. Medicis criſtiana ſalua ſanos egros ſana quod non valet vis humana fit in tuo nomine. Inſiſtentes crucis laudi: cōſecrator crucis audi atꝗ ſeruos tue crucꝫ poſt hanc vitam vere lucis trāſfer ad palatia. Quos tormento vis ſeruire: fac tormenta nō ſentire: ſed cum dies erit ire nobis confer et largire ſēpiterna gaudia. Amen. Scdm iohannem. xij.

In illo tempore: Dixit ieſ⁹ turbis iudeorum. Nunc iudicium eſt mūdi. Nunc princeps huius mundi eiicietur foras. Et ego, ſi exaltatus fuero a tra: oīa traham ad meipſum. Hoc autez dicebat ſignificās q̄ morte eſſet moriturus. Reſpondit ei turba Nos audiuimus ex lege qz chriſtus manet in eternum. Et quomodo tu dicis: oportet exaltari filium hominis? Et qs eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicū lumen in vobis eſt. Ambulate dum lucem habetis: vt nō tenebre vos comprehēdāt. Et qui ambulat in tenebris: neſcit quo vadat. Dum lucē habetꝫ credite ĩ lucē: vt filij lucis ſitis. Credo. Offr. Protege domine plebē tuā per ſignū ſcē crucis ab oībus inſidijs inimicorum oīm: vt tibi gratā exhibeamus ſeruitutem ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificiū noſtrū. Secre.

Deuotas in hoc feſto domine humilitatis noſtre preces et hoſtias miſericordie tue ꝓcedat auxilium: et ſalutem quaz per adam in paradiſo ligni clauſerat temeraria preſūptio: ligni rurſum fides aperiat. Per dūm.

¶ Alia ſecreta de martyribus.

Preſta nobis omnipotens deus vt noſtre humilitatis oblatio et pro tuorū tibi placeat honore ſāctorum: et nos corpore pariter et mēte purificet. P. Prefatio. Qui ſalutem. Cōio. Per lignū ſerui facti ſumus ⁊ ꝑ ſanctam crucē liberati ſum⁹ fructus arboris ſeduxit nos fili⁹ dei redemit nos alleluya. Poſtcōio.

Ieſu chriſti dūi noſtri corpore ſaginati ⁊ ſāguine: ꝑ quem crucis eſt ſanctificatum vexillum: queſumus domine deus noſter: vt ſicut hanc adorare meruimus: ita perēnitatis e⁹ glorie ſalutari potiamur effectu. P. Alia poſtcōmunio de martyrib⁹.

Paſce nos queſumus domine tuorum gaudijs vbiꝗ ſanctorum / quia noſtre ſalutis augmenta ſūt quotiens illis ho noꝝ impēditur in quibus tu mirabilis pꝛedicaris. Per dominū.

¶ In octa. natiuitatꝫ beate marie ad miſſam omnia fiant ſicut in pꝛima die moꝛe ſimplicis feſti nouē lectionum et dicitur ſuper Kyrie. cantus de Kyrie oīpotēs. dicitur etiā Spūs ⁊ alme. in tribus clericis de ſuperioꝛi gradu in ſuperpelliciꝭs ad gradum chori. Sequentia Aue ꝑclara. Euāgeliū. Loquente ieſu. et dicitur. Sāctus in hac additione. Bñdictus marie filiꝰ. Cetera oīa ſicut in pꝛima die. Eodē die fiat meō. de ſācto nichomede martyꝛe. Or.

Adeſto domine populo tuo vt beati nichomedis martyꝛis tui merita ꝑclara ſuſcipiēs ad ipetrādā miam tuā ſēper eius patrocinio ſubleuemur. P. Secr.

Suſcipe dñe munera pꝛopicius oblata: que maieſtati tue bti nichomedis martyꝛꝫ tui cōmendet oꝛatio. Per. Poſtcōio

Purificēt nos queſumꝰ domine ſacramenta que ſumpſimus et intercedente beato nichomede martyꝛe tuo: a cunctis nos efficiāt viciꝭs abſolutos. P.

¶ Sancte edithe virginis non martyꝛis. Ad miſſam. Officium.

Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie pꝛe ꝯſoꝛtibus tuis. Ps. Eructauit coꝛ meū ꝟbū bonū: dico ego opa mea regi.

Deus q̄ fidelibꝰ tuis Or. caſtitatis exēplū pꝛebuiſti dum de virgine filium tuum dominū noſtrū naſci voluiſti: ſctē edithe virginis tue pꝛecibus nobis mētis ⁊ coꝛpoꝛis tribue puritatem per quam a te nobis pꝛomiſſam percipiamus felicitatē. Per eūd. Meō. de martyribꝫ eufemia lucina et geminiano. Orō.

Pꝛeſta q̄s dñe ꝑcibꝰ nr̄is cū exultatiōe pꝛofectū: vt quorū diē paſſionis ānua deuotiōe recolimus: etiā fidei ꝯſtātiā ſubſequamur. P. Eplā. Qui gliatur in ꝯi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti iniq̄tatē. V. Pꝛopterea vnxit te deꝰ deꝰ tuꝰ oleo leticie. Alleluya. V. Emuloꝛ ei vos dei emulatiōe deſpōdi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Euāg. Virginis venerāde in ꝯi fo. xv. Euā. Sile eſt re. ce. de. in cōi. fo. xv. Offr. Offerētur regi ꝟgines poſt eā ꝓxie eiꝰ offerēt tibi. Secre.

Super hāc oblationē noſtrā q̄s dñe bñdictio tua deſcendat: et vt ipſi tibi hoſtia placabilis efficiamur: ſācta editha apud te obtineat. Per dñm noſtrum.

Alia ſecreta de martyꝛibus

Munera populi tui domine pꝛopiciatus intēde: et ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ eufemie/ lucie/ ⁊ geminiani q̄ꝝ nobꝫ tribuis ſolēnitatē celebꝛare: fac gaudere ſuffragiꝭs. Cōio. Diffuſa eſt gratia in labiꝭs tuis ꝓpterea bñdixit te deus in eternum. Poſtcōio

Spiritualis mēſe domīe participatio nobis mētis ⁊ coꝛpoꝛis fiat ſalutatio: ⁊ ſancte edithe virgīs tue tibi nos cōmēdet ſupplicatio. P. Alia pꝰcō. de mar.

Sumptis domine diuinis miſteriꝭs exaudi queſumꝰ pꝛeces noſtras ⁊ ſāctoꝝ martyꝝ tuorū eufemie/ lucine/ ⁊ geminiani quoꝝ ſolenniter celebꝛamꝰ victoriam: continuis foueamur auxiliꝭs. Per dñm. ¶ Sancti lamberti epyſcopi et martyꝛis. Officiū.

Sacerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ⁊ humiles corde laudate deũ. ps. Bñdicite oĩa opera domini domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oro.

Sancti lãberti martyris tui atqꝫ pontificis dñe nos tibi q̃s commendet oratio: ⁊ ſicut hunc diem eius glorioſa decorat paſſio: ita nos ipſius ſemꝑ muniamur ſuffragiis. p. Epl'a. Dis põtifex. in cõi fo. v. Gr. Inueni dauid ſeruum meũ oleo ſcõ meo vnxi eũ: man⁹ enim mea auxiliabitur ei ⁊ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. ℣. Nichil ꝓficiet inimic⁹ i eo: et fili⁹ iniq̃tatis nõ nocebit eum. Allã. ℣. Elegit te dñs ſibi i ſacerdotem magnum in populo ſuo. Euangelium. Circuibat ieſus. in cõi fo. v. Offꝫ. In veritate tua dñe letabit̃ iuſt⁹: ⁊ ſuper ſalutare tuũ exultabit vehementer: deſideriũ aĩe eius tribuiſti ei. Se.

Hoſtias tibi dñe ꝓ cõmemoratione ſãcti lamberti martyris tui atqꝫ pontificis offerim⁹ obſecrãtes: vt tua nobis ſua interceſſione multiplicet bñficia: quem a tui corporis vnitate nulla tentatio ſeparauit. Qui viuis et regnas cum deo patre. Cõ. Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam de lapide precioſo. Poſtcõ.

Percepto domĩe tui corporis ⁊ ſanguinis ſacramento: concede nobis queſumus ſupplicante beato lamberto martyre tuo atqꝫ pontifice ita muniri: vt ⁊ temporalib⁹ releuemur incõmodis et abũdem⁹ eternis. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre.

¶ In vigilia ſancti mathei apoſtoli ⁊ euangeliſte. Officium.

Ego autẽ ſicut oliua fructificaui in domo dñi ſperaui i mĩa dei mei/ ⁊ expectabo nomẽ tuũ q̃m bonũ eſt ãte ꝯſpectũ ſctõꝝ tuoꝝ. ps. Quid gl'iaris i malicia q̃ potẽs es in iniquitate. Oꝛ.

Da q̃s oĩps deus: vt bti mathei apl'i tui ⁊ euangeliſte quã ꝓuenim⁹ venerãda ſolennitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. p. Epl'a. Btũs hõ q̃ inuenit in cõi fo. l. Gr. Iuſtus vt palma florebit ⁊ ſicut cedr⁹ libani multiplicabit̃ in domo dñi. ℣. Ad annunciãdum mane mĩam tuã ⁊ veritatẽ tuã per noctem. Si dõ. fuerit dicetur Allã. ℣. Per man⁹ apl'orum fiebant ſigna ⁊ ꝓdigia multa in plebe. Scdm lucam v.

In illo tpe: Vidit ieſus publicanũ noĩe leuĩ ſedentem ad theloneum: et ait illi. Sequere me. Et relictis oĩbus ſurgens ſecutus eſt eũ. Et fecit ei ꝯuiuiũ magnũ leui in domo ſua: et erat turba multa publicanorũ ⁊ aliorũ qui cũ illis erant diſcũbentes. Et murmurabãt phariſei et ſcribe eoꝝ dicẽtes ad diſcipulos ei⁹: Quare cum publicanis et peccatoribus: manducatis ⁊ bibitis? Et reſpõdẽs ieſus: dixit ad illos. Nõ egent qui ſani ſunt medico: ſed qui male habẽt. Nõ veni vocare iuſtos: ſed pctõres ad penitẽtiã. Offꝫ. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ: ⁊ cõſtituiſti eũ ſuꝑ opera manuum tuarum dñe. Secꝛ.

Reſpice q̃s oĩps et miſericors de⁹ munera que pro veneratione bti mathei apl'i tui et euãgeliſte tue offerim⁹ maieſtati ⁊ preſta: vt cui⁹ ſolẽnia his ſacrificiis preuenim⁹: ei⁹ ſuffraganti bus meritis due tibi ſunt placita digno effectu ac deuotis mentibus exequamur. Per d. Cōio. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo gloriā et magnū decorem impones ſuper eum dn̄e Poſtcō

PReſta queſumus omnipotens deus: vt diuino mūere ſatiati: intercedente beato matheo apoſtolo tuo & euangeliſta cuius ſolennia preuenimus: ſacris ſemꝑ & myſteriis renouemur et moribus. Per dominum nr̄m.

Si vero hec vigilia in aliqua feria quattuor temporum cōtigerit: tunc de vigilia nichil fiat niſi tantū mcō. ad miſ. de ieiunio.

¶ In die ſancti mathei apl̄i. of.

MIchi aūt nimis honorati ſūt amici tui deꝰ nimis confortatus eſt principatꝰ coꝝ. ℣ Dn̄e ꝓbaſti me & cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam & reſurrectionem meam. Oratio.

BEati mathei apoſtoli tui & euangeliſte domine precibus adiuuemur: vt quod poſſibilitas noſtra non obtinet: eiꝰ nobis interceſſione donet̄. ꝑ. Mcō. de ſctō laudo ep̄o & cōfeſſore. or.

PReſta q̄s omp̄s deus: vt qui beati laudi confeſſoris tui atq; pontificis ſolennia colimꝰ eius interceſſione eternā b̄titudinem conſequamur. Ep̄la. Similitudo vultus. in cōi co. iij. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiā et lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eius i corde ipſiꝰ: & nō ſupplantabuntur greſſus eius. All'a. ℣. Primus ad ſyon dicet ecce aſſum & hieruſalem euangeliſtam dabo. Seq. Laus deuota. in cōi co. iij. Scd̄m matheum. ix.

IN illo tempore: Cum tranſiret ieſus vidit hominem ſedentem in theloneo matheum nomine: et ait illi. Sequere me. Et ſurgens: ſecutus eſt eum. Et factum eſt diſcumbente eo in domo: ecce multi publicani & peccatores venientes diſcūbebant cū ieſu & diſcipulis eius. Et videntes phariſei dicebāt diſcipl'is eiꝰ Quare cum publicanis & peccatoribꝰ mādúcat magiſter veſter? At ieſus audiēs: ait Nō eſt opus valētibus medicus: ſed male habentibus Euntes autem diſcite quid eſt miām volo: et non ſacrificiū Nō eni veni vocare iuſtos: ſed peccatores Credo. Offer. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide precioſo: vitam petiit et tribuiſti ei alleluya. Secreta.

SUpplicationibus beati mathei apoſtoli tui & euāgeliſte queſumus dn̄e eccleſie tue cōmēdetur oblatio: cuius magnificis ꝓdicationibus eruditur. ꝑ dn̄m.

¶ Alia ſecreta de ſancto laudo.

SIcut beatum laudum confeſſorē tuum atq; pōtificē dn̄e ad eternam gloriam trāſtuliſti ſic ipſius meritis q̄s ad ſalutem noſtram hanc preſentē ſctificā hoſtiā. ꝑ d. Pfca. Et te dn̄e. Non dr̄ in hac prefatione. Per beatos apoſtolos. Cō. Magna eſt gloria eiꝰ in ſalutari tuo: gloriā & magnum decorem impones ſuper eum domie. Poſtcōmunio

SUmpſimus domine venerabile ſacramentum beati mathei ap̄li tui & euāgeliſte feſtiuitate letātes: q̄s vt ſuis p̄cibus gl'ioſis: & credēdū nobis iugiter poſtulet et ſequendū bt̄is euangeliſta q̄d predicauit et docuit. ꝑ

Alia poſt cõmunio de ſctõ laudo.

Refecti menſe celeſtis collatione q̄s dñe de⁹ noſter: vt interceſſione beati laudi cõfeſſoris tui atq; pontificis cui⁹ veneramur ſolẽnia: ab oĩ nos ſemper aduerſitate defendas. P. ¶ Sctĩ mauricij ſociorũq; ei⁹ mar. offm̃.

Intret ĩ cõſpectu tuo dñe gemit⁹ cõpeditorũ redde vicinis nr̃is ſeptuplũ ĩ ſinu eorũ: vindica ſãguinẽ ſãctorũ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ps. De⁹ venerũt gẽtes in hereditatẽ tuã polluerũt templum ſãctũ tuũ: poſuerũt hieruſalẽ in pomorũ cuſtodiã. Oratio

Annue q̄s oĩps deus: vt nos ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ mauricij/exuperij/candidi/victoris/innocentij ⁊ vitalis ſociorũq; eorũ dẽ letificet feſtiua ſolẽnitas: vt quoꝝ ſuffragijs nitimur: natalicijs glĩemur. P. Eplã. Scĩ p fidẽ in cõi fo. vi. Gr. Glioſ⁹ de⁹ ĩ ſãctis mirabilis ĩ maieſtate faciẽs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dñe glĩficata eſt ĩ ꝟtute: dextera man⁹ tua cõfregit inimicũ. Allã. ℣. Te martyrũ cãdidat⁹ laudat exercit⁹ dñe. Seq̃. Ecce pulchra. in cõi fo. vij. Euã. Deſcẽdẽs ieſ⁹ de mõte. ĩ cõi fo. viij. Offꝛ. Letamini ĩ dño ⁊ exultate iuſti: ⁊ gliamini oẽs recti coꝛ

Preſẽtes hoſtias (de. ſecre.

P dñe q̄s merita glĩoſa martirũ thebeoꝝ tibi reddãt acceptas pro quoꝝ tibi ꝓcioſo ſãguie ſũt dicate. P. Cõ. Iuſtoꝝ aie ĩ manu dei ſũt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malicie. viſi ſũt ocl'is ĩſipiẽtiũ mori illi autẽ ſunt in pace. Poſtcõio.

Sumptis dñe celeſtibus ſacramentis q̄s vt ĩterceſſione ſctõꝝ martyꝝ thebeoꝝ conſeq mereamur veniã delictoꝝ. Per. ¶ Scẽ tecle virgis nõ mar. offi.

Loquebar de teſtimonijs tuis ĩ conſpectu regũ ⁊ nõ cõfũdebar ⁊ meditabar ĩ mãdatis tuis q̄ dilexi nimis. ps. Beati immaculati ĩ via: q̄ ãbulãt ĩ lege domini. Oꝛ.

Omñps ſẽpiterne de⁹ auctoꝛ ꝟtutũ et amatoꝛ virginitatis: da nobis q̄s ſctẽ tecle ꝟginis tue placitis tibi meritis cõmẽdari cui⁹ vita merito caſtitatis tibi cõplacuit. P. Epl'a. Qui gloriatꝛ. ĩ cõi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiã et odiſti iniq̃tatẽ. ℣. Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Allã. ℣. Emuloꝛ eñi vos dei emulatiõe deſpõdi vos vni viro virginẽ caſtã exhibere chriſto. Euã. Simile eſt re. ce. de ĩ cõi f. xv Offꝛ. Offerentur regi ꝟgines poſt eã ꝓxĩe ei⁹ offerẽtur tibi. Secre.

Offerimus tibi dñe preces ⁊ munera ĩ honoꝛe ſcẽ tecle virginis tue gaudentes: pſta q̄s vt et conuenienter hec agere: et remedium ſempiternum valeamus acquirere. P. Cõ. Simile ẽ regnũ celoꝝ hoĩ negociatori q̄rẽti bonas margaritas iuẽta vna ꝓcioſa margarita dedit oĩa ſua et comparauit eam. Poſtcõmuio

Proſint nobis dñe q̄s ſumpta miſteria pariterq; nos intercedẽte btã virgĩe tua tecla et a pctĩs eruant: et preſidijs tue propiciationis attollant. Per d.

¶ Sãi firmini epĩ ⁊ mar. Offm̃

Sacerdotes dei bñdicite dñm: ſãcti et humiles corde laudate deũ ꝑ. Bñdicite oĩa opera domini domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oratio.

DEus qui ſctā̃m nobꝫ hui⁹ diei leticiā p̄ro cōmemoratione bti firmini martyꝝ tui atq̃ pōtificis feciſti: adeſto familie tue precib⁹: et da vt cui⁹ hodie feſta celebramus: eius meritis ⁊ interceſſionib⁹ adiuuemur. Per d̄. Epl'a. Ois pōtifex. in cōi fol. v. Gr. Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos i ętnū ſcd̄m ordinē melchiſedech. V. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Alleluya. V. Inueni dd̄ ſeruū meū: oleo ſctō meo vnxi eū. Euā. Circuibat ieſ⁹. in cōi fo. v. Offr. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ i oleo ſācto vnxi eū: man⁹ ei mea auxiliabat ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit

INtēde ꝓpici⁹ eū. Secreta q̃s domine oblata tibi hec munera: et deprecatione bti firmini martyris tui atq̃ pōtificis in cui⁹ ea ꝯmemoratiōe deferim⁹ noſipſos eadēq̃ ſanctifica. p d̄. Cō. Dñe quinq̃ talenta tradidiſti michi: ecce alia quinq̃ ſuperlucratus ſū: euge ſerue fidelis q̄ in pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituā intra i gaudiū dñi tui.

SVmpſimus dñe in ſā ꝓ⁹cō cti martyris tui atq̃ pontificis firmini ſolennitate celeſtia ſacramēta: cuius ſuffragijs queſumus largiaris: vt quod tēporaliter gerimus: eternis gaudijs conſequamur. Per dñm noſtrū. ¶ Sancti cypriani epyſcopi et iuſtine virginis martyrū. Offiᷓm

SAlus autē iuſtorum a dño: ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt in tp̄e tribulatiōis. Ps. Noli emulari i malignātib⁹: neq̃ zelaueris faciētes iniquitatē. Oratio de cōmuni folio vi. vel dicatur ſequens oratio.

BEatoꝝ martyrum tuorum cypriani et iuſtine nos dñe foueant continuata preſidia: q̄ non deſinis propici⁹ intueri quos talibus auxilijs cōceſſeris adiuuari. Per dominū. Epl'a. Iuſti autem i ꝑpetuū. in cōi fo. vi. Gr. Vindica domine ſanguinem ſanctorum tuorum qui effuſus eſt. V. Poſuerunt mortalia ſeruorum tuorū eſcas volatilibus celi carnes ſanctorum tuorū beſtijs terre. Alleluya. V. Iuſti epulētur et exultēt in cōſpectu dei: ⁊ delectētur in leticia. Euangelium. Cū perſequentur in cōi folio. viij. Offr. Exultabūt ſancti in gl'ia letabūt in cubilib⁹ ſuis: exultationes dei i faucib⁹ eoꝝ. Secre.

SAnctorum martyrum tuorum cypriani ⁊ iuſtine tibi grata cōfeſſio: et munera noſtra commendet: et tuam nobis indulgentiam ſemper imploret. Per dominum. Cōio. Multitudo lāguentiū ⁊ qui vexabātur a ſpiritibus īmundis veniebāt ad eum q̄ virt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Poſt.

PReſta q̃s oīps deus vt ſctōꝝ martyꝝ tuorū cypriani et iuſtine deꝑcationib⁹ ſacramēta que ſūpſimus ad tue nobis ꝓficiant placationis augmentum. Per dñm. ¶ Sanctoꝝ coſme ⁊ damiani. Ad miſſā. Offi.

SApientiam ſanctorū narrāt ppl'i ⁊ laudem eorū nūciat eccl'ia: nomina autē eoꝝ viuēt in ſeculū ſeculi. Ps. Exultate iuſti i dño: rectos decet collaudatio. Or.

MAgnificet te dñe ſāctorum martyrū tuoꝝ coſme et damiani btā ſolennitas qua ⁊ illis gl'iam ſempiternā: et opē nobis ineffabili pꝛouidentia contuliſti Per dn̄. Epl'a. Bn̄dictus deꝰ· i ꝛi ko.iiij. Gr. Clamauerūt iuſti et dn̄s exaudiuit eos: ꝛ ex oīb' tribulationib' eoꝝ liberauit eos. Iuxta eſt dn̄s his qui tribulato ſunt coꝛde ꝛ humiles ſpū ſaluabit. Allā. V' Vox exultationis et ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ ꝛ deducet illos ī via mirabili. Euā Eleuatis ieſus oculis. in cōi fo. vij. Off. Gloꝛiabūtur in te oēs q diligūt nomē tuum qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatis tue coꝛonaſti no Sc̄

In tuoꝝ dn̄e p̄cioſa moꝛte iuſtoꝝ ſacrificiū illud offerimꝰ: de quo martyꝛiū ſūpſit oē pꝛincipiū qb' ħs ꝓpiciationis tue nobis munꝰ obtineat. p. Cō. Poſuerūt moꝛtalia ſeruoꝝ tuoꝝ dn̄e eſcas volatilibus celi carnes ſāctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſcd̄m magnitudinē bꝛachij tui poſſide filios moꝛti punitoꝛum. Poſtcō.

Sit nobis dn̄e libatio ſacramēti tui certa ſaluatio que eſt btōꝛum martyꝛū tuoꝛū coſme et damiani meritis imploꝛatur Per dominū. ¶ In feſto ſancti michaelis archangeli. Officium

Benedicite dn̄m oēs angeli eiꝰ potētes virtute q facitis verbum eiꝰ ad audiendam vocem ſermonum eius. Ps. Benedic aīa mea dn̄o: ꝛ oīa q intra me ſūt nomini ſancto eius. Kyꝛie rex ſplendens. cum ſuis verſibus. Oꝛ

Deus q miro oꝛdine angelorum miniſteria hominūq diſpenſas: concede pꝛopicius: vt quibus tibi miniſtrātibus in celo ſēper aſſiſtitur: ab his in terra vita noſtra muniatur. Per dn̄m

¶ Lectio libꝛi apocalipſis beati iohānis apoſtoli p̄mo capitulo.

In diebus illis: Significauit ieſus q̄ opoꝛtet fieri cito loquens per angelū ſuū ſeruo ſuo iohāni q teſtimoniū phibuit verbo dei: ꝛ teſtimoniū ieſu xp̄i ī his quecunq vidit Beatus q audit ꝛ q legit verba ꝓphetie huiꝰ: ꝛ ſeruat ea que ī ea ſcripta ſunt. Tempus eni pꝛope eſt Iohānes ſeptē eccleſijs que ſunt ī aſya gr̄a vobis et pax ab eo q eſt et q erat ꝛ q venturus eſt. Et a ſeptem ſpiritibus q in conſpectu thꝛoni eius ſunt: ꝛ a ieſu xp̄o q eſt teſtis fidelis: p̄mogenitus moꝛtuoꝛum/ et pꝛinceps regum terre. Qui dilexit nos ꝛ lauit nos a pc̄tis noſtris ī ſanguie ſuo. Gr. Benedicite dominū oēs angeli eiꝰ potentes virtute q facitis verbum eius. V. Benedic aīa mea domino: ꝛ omia interioꝛa mea nomen ſanctum eius Allā. V. In cōſpectu angeloꝛum pſallā tibi dn̄e deus meus. Seq̄

Ad celebꝛes rex celice laudes cuncta pangat nunc canora caterua ſymphonia. Odas atq ſoluat concio tibi noſtra. Cuꝫ tam renouātur michaelis inclyta laude feſta. Per quem letabūda peroꝛnatur machina mūdi tota. Montes diſtincta pneumatum ſunt agmina per te facta Sed eſt vis facis hec flammea per āgelicas officinas Inter p̄mena ſunt hec nā creata tua cuꝫ ſimus nos vltima factura: ſed ymago tua. Theologa cathegoꝛiſēt ſymbola nobis hec ter tripartita p pꝛiuata officia. Plebs āgelica phalanx ꝛ archāgelica pꝛincipans turma virtus vꝛanica ac poteſtas almiphona. Dominantia numina diuinaq; ſubſellia cherubin etherea ac ſeraphin ignicoma Uos o michael celi ſatrapa gabrielq; vera dñs verbi nuncis. Atq; raphael vite vernula cõferte nos inter paradiſicolas. Per vos pr̃is cuncta complentur mãdata que dat. Eiuſdẽ ſophia ꝯpar quoq; pneuma vna permanens in vſya. Cui eſtis adminiſtrãtia deo milia miliũ ſacra Uices ꝑ bisquinas bis atq; quĩgenta denas. Cẽtena millena aſſiſtunt in aula ad quã rex ouem cẽteſimã Uerbigenã dragmãq; decimã veſtra duxit ſuꝑ algamata. Uos per etherea nos ꝑtura dena. Pars electa armonie vota dem⁹ yplirica cythara. Ut poſt bella michaelis ĩclyta. Nã deo ſint accepta aureã circa araꝫ thimiamatha. Quo in celeſti iã gloria. Cõdecantemus alleluya

¶ Secundum matheum. xviij.

IN illo tempore: Acceſſerũt diſcipuli ad ieſum: dicẽtes Quis putas maior eſt ĩ regno celorum? Et aduocãs ieſus paruulum: ſtatuit eum in medio eoꝝ ⁊ dixit. Amen dico vobis: niſi conuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: nõ intrabitis in regnũ celorum. Quicũq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruul⁹ iſte: hic eſt maior ĩ regno celorum Et qui ſuſceperit vnũ paruulũ talẽ ĩ noĩe meo: me ſuſcipit. Qui autẽ ſcãdalizauerit vnũ de puſillis iſtis qui in me credũt: expedit ei vt ſuſpẽdat̃ mola aſinaria ĩ collo ei⁹/ et demergat̃ in ꝓfundum maris Ue mundo ab ſcãdalis. Neceſſe eſt eni vt veniãt ſcãdala. Uerumtamen: ve hoĩ illi per quem ſcandalũ venit. Si aũt man⁹ tua vel pes tuus ſcandalizat te: abſcide eũ/ ⁊ ꝓijce abs te Bonũ eſt tibi ad vitã ĩgredi debilẽ aut claudũ ꝙ duas man⁹ vel duos pedes habẽtẽ mitti ĩ ignẽ et̃nũ. Et ſi ocl's tu⁹ ſcãdalizat te: erue eũ et ꝓijce abs te. Bonũ tibi ẽ cũ vno oculo in vitã ĩtrare: ꝙ duos oculos habẽtẽ mitti ĩ gehẽnã ignis Uidete ne ꝯtẽnatis: vnũ ex his puſillis Dico enĩ vobis: q2 ãgeli eoꝝ ĩ celis ſemꝑ vidẽt faciẽ pr̃is mei qui in celis eſt. Credo. Offr̃. Stetit angel⁹ iuxta arã tẽpli habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua ⁊ data ſũt ei icẽſa multa: ⁊ aſcẽdit fum⁹ aromatũ ĩ ꝯſpectu dei allã. Se.

MUnus ppl'i tui q̃s dñe dignãter aſſume q̃d tibi non nr̃is meritiꝫ: ſed ſcĩ archãgeli tui michaelis oĩmq; beatorum ſpirituũ deprecatione ſit gratum. ꝑ Prefatio quotid. Cõio. Bñdicite oẽs ãgeli dñi dño: hymnũ dicite ⁊ ſuperexaltate eũ ĩ ſcl'a. P⁹ cõ.

BEati archãgeli tui michaelis iſtructione ſuffulti ſupplices te dñe deꝑcamur: vt quos honore ꝓſequimur cõtingamus et mente. Per

¶ Sancti hieronimi preſbyteri ⁊ doctoris. Officiũ

SAcerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ⁊ humiles corde laudate deũ Ps. Bñdicite omnia opera dñi domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Orõ.

DEus q̃ nobis ꝑ btm̃ hieronimũ cõfeſſorem ſacerdotẽq; tuũ ſcripture ſcẽ veritatem et myſtica ſacramenta reuelare dignatus es: cõcede q̃s: vt cui⁹ natalicia colim⁹/ ei⁹ ſemꝑ ⁊ erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur. ꝑ dñ. Ep'a. Dedit dñs. ĩ eccl'ico. xl. Gr. Iurauit dñs ⁊ non pe nitebit eũ tu es ſacerdos leternũ ſcđm ordinẽ melchiſedech. Allã. ℣. Poſui adiutoriũ ſup potẽtẽ ⁊ exaltaui electũ de plebe mea. Seq̃. Adeſt no. in cõi fo.x. Euãg. Vos eſtis ſal terre. in cõi fo.xij. Credo di. Offer. Inueni dauid ſeruum meũ ⁊ in oleo ſctõ vnxi eum: manus enĩ mea auxiliabiť ei: ⁊ brachium meũ cõfortabit eũ. Secr.

Clementia tua dñe q̃s munera nr̃a dignanter reſpiciat: ⁊ beati hieronimi cõfeſſoris ⁊ ſacerdotis tui deprecatione p hec eadẽ nos placat⁹ purifica. p. Cõ. Dñe q̃nq̃ talẽta tradidiſti michi ecce alia q̃nq̃ ſuperlucrat⁹ ſũ euge ſerue fidelis q: ĩ pauca fuiſti fidelis ſupra multa te cõſtituam: intra in gaudium dñi tui. Poſtcõ.

Preſta dñe q̃s vt eccleſiam tuã beatus ſacerdos hieronimus ⁊ fidei doctrinis erudiat/ ⁊ eruditam diuinis myſterijs dignam pia iterceſſione efficiat. p

Sctõꝝ remigij/ germani/ vedaſti/ ⁊ bauonis epõꝝ. Officium.

Sacerdotes ei⁹ induãt ſalutare: ⁊ ſcti ei⁹ exultatõe exultabũt. ps. Memẽto dñe dauid et oĩs mãſuetudinis eius. or.

Exaudi q̃s dñe pplm tuũ cũ ſanctoꝝ ꝯfeſſorũ tuorũ/ remigij germani vedaſti/ et bauonis epoꝝ tibi patrocinio ſupplicantẽ: vt et temporalis vite nos tribuas pace gaudere: ⁊ eternuz reperire ſubſidium. Per dominũ.

Mcõ. de ſctõ melore martyre. or.

Adeſto dñe ſupplicatiõib⁹ nr̃is: et iterceſſione beati melori martyris tui ppetuã nobis miam benign⁹ ipende. p d. Epła Plures facti ſũt. cõi. f. xiij. Gr.

Sacerdotes eius induãt ſalutare: ⁊ ſcti ei⁹ exultatione exultabũt. ℣. Illuc pducã cornu dauid: paraui lucernã xp̃o meo. Allã. ℣. Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille in arundineto diſcurrent ineternuz. Nulla di. ſeqn. licet ix. l. habeant. Euãg. Sint lũbi. in cõi fo.xiij. Offer. Exultabunt ſancti ĩ gloria: letabuntur in cubilibus ſuis exultationes dei ĩ faucibus corũ. Secr.

Preces noſtras queſumus domine et tuorum reſpice oblationes fidelium: vt tibi grate ſint in tuorum feſtiuitate ſanctorum/ et nobis conferãt tue ppiciationis auxilium. Per dñm.

Alia ſecreta de ſancto melore.

Preſentia munera domine q̃s ſerena pietate intuere: vt ſancti ſpũs perfundantur benedictione: quatenus illam validius ĩ noſtris cordibus dilectionem infundant: per quam ſctũs melorus martir tu⁹ oĩa corporis tormenta deuicit. p dñm. Cõio. Ego vos elegi de mũdo vt eatis et fructum afferatis/ et fructus veſter maneat. Poſtcõio.

Repleti ſacramento reparationis humane in feſtiuitate ſãctorum confeſſorum tuorum remigij/ germani/ vedaſti/ ⁊ bauonis: queſumus domine deus noſter/ vt ſicut munera nobꝫ dignaris prebere celeſtia. ſic per eadem tribuas nos dignis inherere celeſtibus. Per dominum noſtrũ.

Alia poſtcõio de ſancto melore.

Quos refeciſti dñe celeſti miſterio ab oĩbus q̃s propiciatus abſolue delictis: vt intercedente btõ meloro martyre tuo diuino munere purificatis mentibus perfruamur. Per dominum

¶ Scti leodegarij epi ⁊ mar. of.

SAcerdotes dei bñdicite dñm: ſācti ⁊ hūiles corde laudate deū. Ps Benedicite oīa opera domini domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Oro.

DEus qui hodierna die beatum leodegarium martyrē tuū atq pōtificē gloria et honore coronaſti tribue nobis ꝓpiciꝰ vt qui gloriā nō meremur: indulgentiam ipſo interueniente cōſequamur. Per. Ad thimo. ij. et. iij.

CAriſſime. Memor eſto ieſū xp̄m reſurrexiſſe a mortuis ex ſemine dauid ſcd'm euāgeliū meū in quo laboro vſq ad vincula quaſi male operās: ſed verbū dei nō eſt alligatū. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutē cōſequātur q̄ eſt in xp̄o ieſu cum glīa celeſti. Tu aūt aſſecutꝰ es meam doctrinā: inſtitutionē: ꝓpoſitū: fidē: lōganimitatē: dilectionē patiētiā: ꝑſecutiones: paſſiones q̄lia facta ſūt michi anthiochie: yconio: lyſtris: quales ꝑſecutiones ſuſtinui: Ex oībꝰ me eripuit dñs. Et oēs q̄ pie volūt viuere in xp̄o ieſu ꝑſecutionē patient. Gr. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſācto meo vnxi eū: manꝰ ei mea auxiliabit̄ ei ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. V. Nichil ꝓficiet inimicꝰ in eo ⁊ filiꝰ iniq̄tatis nō nocebit eū. Allā. V. Elegit te dñs ſibi ī ſacerdotē magnū in pplo ſuo. Euāge. Qui vos au. i cōi f. iiij. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur cornu eius. Se.

PReſta q̄s dñe vt btī leodegarij martyris tui atq pōtificis ſuffragio tua ī nobis munera tuearis: ꝑ cuiꝰ honorāda confeſſione hoſtias tibi laudis offerimus. Per. Cōio. Beatus ſeruꝰ quem cum venerit dñs inuenerit vigilātem: amen dico vobis ſuꝑ oīa bona ſua cōſtituet eum. Poſtcō.

REfecti participatiōe muneris ſacri q̄s dñe deꝰ nr̄: vt intercedente btō leodegario martyre tuo atq pōtifice cuius exequimur cultum ſentiamus effectum. Per do. ¶ Sancte fidis virginis ⁊ martyris. Ad miſſam. Officium.

LOquebar de teſtimoniīs tuis in conſpectu regū et non confundebar: ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati ī via qui ambulāt in lege domini. Oratio.

DEus q̄ p̄ſentē diē beate fidis virgīs tue martyrio facis eſſe ſolēnē: p̄ſta eccl'ie tue vt cuius meritis glīat̄ eiꝰ p̄cibꝰ adiuuet̄. Per. Epla. Dñe deꝰ. in cōi fo. xiij. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Propter veritatem ⁊ māſuetudinem ⁊ iuſticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allā. Vſus. Hec eſt virgo ſapiēs quā dñs vigilantem inuenit. Euāg. Simile eſt regnū celorū theſauro abſ. in cōi fo. xiiij. Offr. Offerentur regi virgines poſt eam: proxime eius offerentur tibi. Secr.

SUſcipe dñe p̄ces et hoſtias meritis btē fidis virginis ⁊ martyris tue dicatas ⁊ cōcede: vt nobis ſint ſupplicatione ſalutares cuius ſunt veneratione ſolēnes. Per. Cōio. Simile eſt regnū celorum homini negociatori querenti bonas margaritas inuēta vna p̄cioſa margarita dedit oīa ſua ⁊ comparauit eam. Poſtcōio

SAcri altaris participatione refecti tuam domine miſericoꝛdiā ſuppliciter exoꝛamus vt qui hec ī beate fidis virginis et martyꝛis tue veneratione percepimus eius nos confoueri ſuffragijs ſentiamus. Per dominū

¶ Sanctoꝛum marci marcelli et apulei martyꝛū. Ad miſſā. Offi.

SAlus autem iuſtoꝝ a dn̄o: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝛū eſt in tp̄e tribulationis. ℣ Noli emulari in malignātib⁹: neq̃ zelaueris facientes īiquitatem. Oratio.

SAnctoꝝ martyꝛū tuoꝝ marci marcelli et apulei nos domine q̄s beata merita ꝓſequant̄ et tuo ſemꝑ faciāt amoꝛe feruentes. P. Epla. Sci ꝑ fidē. in cōi f. vi. Gr. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſunt et non tāget illos toꝛmētū malicie. ℣. Viſi ſūt oculis īſipiētium moꝛi illi autem ſunt ī pace. Allā. ℣. Mirabilis dn̄s noſter in ſanctis ſuis. Euangeliū. Cū audieritis. in cōi folio. viij. Offer. Exultabūt ſancti ī gloꝛia: letabūtur ī cubilib⁹ ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝛū. Secr.

MAieſtatē tuā nobis domine q̄s hec hoſtia placatam reddat imolāda: tuoꝝ digna poſtulatione ſanctoꝛū in quoꝛū commemoꝛatione defertur. Per dn̄z Cō. Iuſtoꝛum anime ī manu dei ſunt: et nō tāget illos toꝛmētuz malicie viſi ſunt oculis īſipiētiū moꝛi illi autē ſūt ī pace. Poſtcō.

SAcramentis queſumus domine muniamur acceptis: ⁊ ſanctoꝛum martyꝛuz tuoꝛū marci marcelli et apulei meritis contra irruētes nequicias armis celeſtibus ꝓtegamur. Per dn̄m.

¶ Sancti dyoniſij ſocioꝛumq̄ eius martyꝛū. Ad miſſā. Officiū

INtret ī cōſpectu tuo dn̄e gemit⁹ cōpeditoꝛū: redde vicinis nr̄is ſeptuplū ī ſinu eoꝛū: vindica ſāguinē ſāctoꝛū tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ℣. De⁹ venerūt gētes in hereditatē tuā polluerūt templum ſāctū tuū: poſuerūt hieruſalē in pomoꝛū cuſtodiā. Oratio.

DE⁹ q̄ hodierna die beatū dyoniſiū virtute conſtātie in paſſione roboꝛaſti: q̄q3 illi ad pꝛedicandū gētibus gloꝛiā tuā ruſticū et eleutheriū ſociare dignatus es: tribue nobis q̄s ex coꝛū imitatione pꝛo amoꝛe tuo ꝓſpera mūdi deſpicere: ⁊ nulla ei⁹ aduerſa foꝛmidare. Per dn̄m.

Lectio actuum apoſtoloꝛuz. xvij

PAulus cum athenis ſylam et thimotheum expectaret incitabatur ſpiritus eius in ipſo vidēs ydolatrie deditā ciuitatē. Diſputabat ergo ī ſynagoga cū iudeis ⁊ ydola colētib⁹: et ī foꝛo ꝑ omnes dies ad eos q̄ audierāt. Quidā aūt epicurei ⁊ ſtoici philoſophi ⁊ dioniſi⁹ diſſerebāt cū eo: ⁊ q̄dā dicebāt Quid vult ſeminatoꝛ verboꝝ hic diſſerere? Alij vero dicebāt: nouoꝝ demonioꝝ videt̄ ānūciatoꝛ eē: q2 ieſū et reſurrectiōē ānūciabat eis. Et apprehēſū eū ad ariopagū duxerūt dicētes Poſſum⁹ ſcire q̄ ē hec noua (q̄ a te dicit̄) doctrina? Noua enī q̄dā īfers aurib⁹ nr̄is: volumus ei ſcire q̄nā velint hec eſſe. Athenīēſes autē om̄s et aduene hoſpites: tuz dyoniſio ad nichil aliud vacabant: niſi aut diſcere aut aliquid audire noui. Stans aūt paul⁹ ī medio ariopagi: ait

Uiri athenienſes ꝑ oīa q̄ſi ſupſticioſos vos video. Preteriēs eni et vidēs ſimulachra vr̄a: inueni ⁊ aram i qua ſcriptū erat Ignoto deo. Qḋ ergo ignorātes colitis: hoc ego ānūcio vobis. Deus q̄ fecit mūdū ⁊ oīa q̄ in eo ſūt: hic celi et terre cū ſit dn̄s: nō in manu factis templis habitat nec manibus humanis colitur idigēs aliquo cū ip̄e det oibus vitā ⁊ iſpirationē et oīa. Fecitq̄ ex vno oē genus hoīm ihabitare ſuꝑ vniuerſam faciē terre: diffiniēs ſtatuta tp̄a/ et terminos habitationis eoꝝ q̄rere deū Si forte attrectent eū aut iueniāt: Quis nō lōge ſit ab vno quoq̄ nr̄m. In ip̄o eni viuimꝰ ⁊ mouemur ⁊ ſumꝰ: ſicut q̄dā vr̄orū poetaꝝ dixerunt. Ipſius eni ⁊ creatura ⁊ genꝰ ſumus. Genus ergo cū ſumus dei nō debemꝰ eſtimare auro aut argento aut lapidi ſculpture artis et cogitationis hoīm diuinū eē ſimile. Et tp̄a quidē huiꝰ ignorātie deſpiciēs deꝰ nūc ānūciat hoībꝰ: vt oēs vbiq̄ penitētiā agāt eo ꝙ ſtatuit diē i q̄ iudicaturus eſt orbē ieq̄tate i viro i quo ſtatuit fidē p̄bēs oībꝰ ſuſcitās eū a mortuis Cū audiſſēt aūt reſurrectionē mortuoꝝ: q̄dā q̄dē irridebāt: quidā vero dixerūt. Audiemus te de hoc iterū. Sic paulus exiuit de medio eorū. Quidā vero viri adherētes ei crediderūt quibꝰ et dioniſiꝰ ariopagita credidit i dn̄m ieſū xp̄m. Gr. Glorioſus deus i ſctīs mirabilis in maieſtate faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dn̄e glīficata eſt i v̄tute: dextera manꝰ tua ꝯfregit iīmicū. Alleluya. ℣. Iuſti epulēt ⁊ exultēt i ꝯſpectu dei: ⁊ delectēt i leticia.

Seq. Ecce pulchra. in cōi f. vij. Euā. Deſcēdēs ieſꝰ de mōte. i ꝯi fo. viij. Off. Letamī in dn̄o ⁊ exultate iuſti: ⁊ gliamī oēs recti cor.

Offerēdoꝝ tibi de. Secreta muneꝝ deꝰ auctor ⁊ dator p̄ſta q̄s vt hoc ſacrificiū ſingulare qḋ ſctīs tuis i paſſiōe ꝯtulit caritatē nobꝫ tribuat deuotiōis ꝓſidiū. P. Cō. Multitudo lāguētiū ⁊ q̄ vexabāt a ſpiritibꝰ imundis veniebāt ad eū: q2 v̄tꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Poſtcōio.

Sūpſimꝰ dn̄e deuotius miſteria dep̄cātes clemētiā tuā: vt eorū nobꝫ fiāt dep̄catiōe ſalutaria quorū paſſiōis celebramꝰ glīoſa ſolēnia. P. Scti gereonis ſocioꝝq̄ eiꝰ martyrum. Ad miſſam. Offi.

Iuſti epulētur ⁊ exultent in ꝯſpectu dei ⁊ delectētur i leticia. ℣. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipētur iīmici eiꝰ. et fugiant qui oderunt eum a facie eiꝰ. Oratio.

Preſta queſumus domine: vt ſicut ſanctorum martirum tuorum gereonis/ victoris/ nicaſij/ florētij/ ſociorumq̄ eorū nos natalicia celebrāda nō deſerūt ita iugiter ſuffragijs comitētur. P. Epl'a. Sācti ꝑ fidē. in cōi folio. vi. Gr. Iuſtorum anime i manu dei ſunt et nō tanget illos tormentum malicie. ℣. Viſi ſūt oculis inſipientiū mori: illi autem ſunt i pace. Alleluya. ℣. Reddet deus mercedem laborum ſāctorum ſuorum: et deducet illos in via mirabili. Euangelium. Cum audieritis. in cōmuni fol. viij. Offertoriū. Mirabilis deꝰ in ſctīs ſuis iſrl' ip̄e dabit v̄tutē et fortitudinē plebi ſue benedictus deus. alleluya. Secreta

MUnera plebis tue dñe q̃s btõrum martyrum tuoruꝫ gereonis ſociorumq̄ eius ſiāt tibi grata ſuffragijs: vt quorum triūphi tuo noīe ꝓferuntur ipſorum digna perficiātur & meritis. ꝑ dñꝫ. Cōio. Juſtorum anime ĩ manu dei ſunt & nõ tāget illos tormentum malicie viſi ſūt oculis īſipiētiū mori illi aūt ſunt ĩ pace p⁹cō.

ADeſto domine populo tuo cum ſctõrum tuorum gereonis/victoris/nicaſij/florētij ſociorumq̄ eius patrocinio ſupplicati: vt quod ꝓpria fiducia non preſumit: ſuffragantium meritꝫ cōſequatur. per. ¶ Sancti nicaſij ſociorumq̄ eius martyrum. offi.

SAcerdotes ei⁹ īduant ſalutare: & ſancti ei⁹ exultatiōe exl̄tabūt. ꝑ. Memento dñe dauid: & oīs mãſuetudinis eius. Or.

DEus q̄ ſctãm nobis huius diei ſolēnitatē ĩ honore ſāctorum tuorum martyrū nicaſij: quirini/& ſcuuiculi cōſecraſti: adeſto familie tue p̄cib⁹ & dona: vt quorum feſta celebramus eorum merito & auxilio ſubleuemur. ꝑ do. Epl'a. Rememoramini in cōi fo vi. Gr. Sacerdotes eius induāt ſalutare: & ſcti eius exultatiōe exultabunt. ꝟ. Illuc ꝓducā cornu dauid paraui lucernam xp̄o meo Allā. ꝟ. Fulgebunt iuſti & tanq̄ ſcintille in arundineto diſcurrēt ĩ eternū. Euangel. Cum perſequentur vos in cōi fo. viij. Offr. Exultabunt ſancti in gloria: letabuntur in cubilibus ſuis exultationes dei ĩ faucibus eorum. Se.

PReces dñe tuorum reſpice oblationeſq̄ fidelium: vt tibi grate ſīt ꝓ tuorum honore ſanctorū nicaſij/quirini/& ſcuuiculi & nobis cōferant tue ꝓpiciationis auxilium. ꝑ dñm. Cōmu. Ego vos elegi de mundo vt eatꝫ et fructum afferatis & fruct⁹ veſter maneat. Poſtcōmunio.

SAnctorum martyrum tuorum domine nicaſij/quirini/& ſcuuiculi interceſſione placatus: preſta queſumus: vt que temporali celebramus actiōe: perpetua ſaluatione capiamus. Per dominū

¶ In tranſlatione ſācti edvvardi regis & confeſſoris. Officium

GAudeam⁹ oēs ĩ dño diē feſtū celebrantes ſub honore edvvardi ꝯfeſſoris de cui⁹ trāſlatiōe gaudēt āgeli & collaudāt filiū dei. ꝑ. Exl̄tate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Or.

DEus q̄ btm̄ regē edvvardū ꝯfeſſorem tuū eternitatis gloria coronaſti fac nos q̃s ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare poſſim⁹ ĩ celis. ꝑ. Epl'a. Juſt⁹ cor. in cōi f. xij. Gr. Dñe preueniſti eū ĩ bñdictionib⁹ dulcedinis poſuiſti ĩ capite ei⁹ coronā de lapide precioſo. ꝟ Vitā petijt & tribuiſti ei lōgitudinem dierum in ſeculum ſeculi. Allā. ꝟ Juſtus germinabit ſicut lilium: & florebit in eternuꝫ ante dñm. Seq̄. Adeſt nobis. in cōi fo x. Euāge. Nemo accendit in cōi fo. xij. Credo. Offr. Poſuiſti dñe in capite eius coronam de lapide precioſo: vitam petijt et tribuiſti ei alleluya. Secreta.

SAcris altaribus aſſiſtentes nos domine queſumus ſpiritus ſancti luce perfunde: vt quod tibi in honore beati regis edvvardi deuote offerimus: nobis ipſo interueniente ũal remediũ ſalutare. p dñm. in vnitate. Cõ. Magna eſt glĩa ei⁹ i ſalutari tuo: gloriam ꝛ magnum decoꝛem impones ſuper eum domine. Poſtcõio.

VItalis alimonie conuiuio ſaginati q̃s dñe de⁹ noſter vt beati regis edvvardi cõfeſſoris tui ſuffragãtib⁹ meritis celeſtis cõuiuij mereamur eſſe participes. p. Vel dicuntur ad miſſam de ſcto edvvardo in trãſlatione eiuſdẽ he tres orationes. Oratio.

OMnipotẽs ſẽpiterne deus qui beatũ regẽ edvvardũ ſctoꝝ collegio ſociaſti cõcede ꝓpici⁹: vt qui glorioſe trãſlationis ei⁹ recolim⁹ inſignia: ipſi⁹ apd te ſentiamus patrocinia. Per. Se.

QUos beati regis edvvardi trãſlatio ſancta letificat tua nos dñe grã reddat letioꝛes et tribuat in hoc ſacrificio preſẽtie tue dulcedinẽ toto coꝛde ſentire. Qui viuis ꝛ regnas. Poſtcõ.

VT nobis ſalutem ꝯferant ſacramenta q̃ ſumpſimus beatiſſimus rex edvvardus confeſſoꝛ tuus dñe ꝓ nobis interceſſoꝛ exiſtat: de cui⁹ venerãda trãſlatione tribuis nos annua deuotione letari. Per dominum nr̃m.

¶ Sancti calixti pape ꝛ m. offm.

SAcerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ꝛ humiles coꝛde laudate deũ. Ps. Bñdicite oĩa opera domini domino: laudate ꝛ ſuperexaltate eum in ſecula. Oĩo.

DEus qui nos conſpicis ex noſtra infirmitate deficere ad amoꝛẽ tuũ nos miſericoꝛdiť p ſcti calixti martyꝛis tui atq; põtificis exẽpla reſtaura. p. Epl'a. Doctrinis va. i cõi ſo. v. Gr. Inueni dauid ſeruũ meũ oleo ſctõ meo vnxi eũ: manus ei mea auxiliabiť ei ꝛ brachiũ meũ cõfoꝛtabit eũ. V. Nichil ꝓficiet inimic⁹ in eo ꝛ fili⁹ iniq̃tatis nõ nocebit eũ. Allã. V. Elegit te dñs ſibi i ſacerdotẽ magnũ in pplo ſuo. Euãg. Vigilate q2 ne. in cõi. ſ. xi. Offo. Veritas mea ꝛ mĩa mea cũ ipſo ꝛ in noĩe meo exaltabiť coꝛnu ei⁹. Se.

MYſtica nobis dñe ꝓſit oblatio que per ſcti calixti meritũ nos ꝛ a reatibus noſtris expediat: ꝛ ꝑpetua ſaluatiõe cõfirmet. p. Cõio. Beat⁹ ſeru⁹ quẽ cũ venerit dñs inuenerit vigilãtem: amen dico vobis ſuper oĩa bona ſua conſtituet eum. Poſtcõ.

PReſta domine q̃s vt cuius paſſionis memoꝛiã ſacramenti participatione recolim⁹: fidẽ ꝓficiẽdo ſectemur. p. ¶ Sci wlſtani epi ꝛ confeſſoꝛis. Offm.

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis ꝛ ꝓncipẽ fecit eũ: vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩeternũ. Ps. Mĩas dñi: ineternũ cãtabo. Or.

DA q̃s oĩps de⁹ vt bti vulſtani confeſſoꝛis tui atq; põtificis venerãda ſolennitas: ꝛ deuotionem nobis augeat ꝛ ſalutẽ. Per. Epl'a. Ecce ſacerd. in cõi ſo. x. Gr. Dñe preuenisti eũ in bñdictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite ei⁹ coꝛonã de lapide p̃cioſo. V. Vitã petijt ꝛ tribuiſti ei lõgitudinem dieꝝ in ſclm ſcli. Allã. V. Juſtus germinabit ſicut liliũ et floꝛebit ineternum ante dñm. Seq̃. de cõi. Adeſt. vel Alma. i cõi ſo. x. ꝛ. xi. Euãg. Hõ q̃dã peregre in cõi ſo. xi. Offo. Veritas mea ꝛ mĩa mea cum ipſo: et in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Se.

Reſpice q̄s munera populi tui in ſancti vulfrāni confeſſoris tui atq; pontificis honore oblata et tue teſtificatio veritatis nobis ꝓficiat ad ſalutē. P. Cō. Btūs ſeruus quē cū venerit dn̄s īuenerit vigilantē: amē dico vobꝫ ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcōio.

Quos tuis dn̄e refecis ſacramentis ſctī vulfrāni cōfeſſoris tui atq; pōtificꝫ attolle benign⁹ ſuffragijs: vt noſtre redēptōis effectū ꝯ miſterijs capiam⁹ et morib⁹. P. ¶ Sancti michaelis in mōte tūba. Officiū

Benedicite dn̄m oēs angeli ei⁹ potētes virtute qui faciꝫ verbū eius ad audiēdam vocem ſermonū ei⁹. ps. Bn̄dic aīa mea dn̄o: ꝯ oīa q̄ itra me ſūt noī ſancto ei⁹. Kyrie rex ſplendens. Et dicitur abſq; verſibus. Oro.

Deus qui miro ordine āgelorum miniſteria hominūq; diſpenſas: concede propicius vt q̄b⁹ tibi miniſtrātib⁹ in celo ſēp aſſiſtitꝰ ab his in t̄ra vita nr̄a muniatur. Per. Lectio libri apocalipſis btī iohānis apoſtoli. xij.

Factum eſt prelium magnū in celo. Michael et angeli eius preliabātur cum drachone Et drācho pugnabat ꝯ āgeli ei⁹ et nō preualuerunt: neq; locus īuentus eſt eorū amplius in celo Et ꝓiect⁹ eſt drācho ille magn⁹ ſerpēs antiquus q̄ vocabatꝰ dyabolus et ſathanas: q̄ ſeducit vniuerſū orbē: et ꝓiectus eſt ī terrā et angeli eius cū illo miſſi ſunt. Et audiui vocē magnā ī celo dicētē. Nūc facta eſt ſal⁹ ꝯ virtus ꝯ regnū dei nr̄i: et ptās xp̄i ei⁹: q̄ ꝓiect⁹ eſt accuſator fratrū nr̄orū qui accuſabat illos ante ꝯſpectū dei nr̄i die ac nocte. Et ipſi vicerūt illū ꝓpter ſanguinē agni: et ꝓpter verbū teſtimonij ſui: et nō dilexerunt aīas ſuas vſq; ad mortē. Propterea letamini celi et q̄ habitatꝫ ī eis. Gr. Bn̄dicite dn̄m oēs āgeli ei⁹ potētes virtute q̄ faciꝫ verbū ei⁹. V. Bn̄dic aīa mea dn̄o: ꝯ oīa interiora mea nomē ſanctū eius. Allā. V. Cōcuſſū eſt mare ꝯ cōtremuit t̄ra vbi archāgel⁹ michael deſcēdebat de celo. Non dicitꝰ ſeq̄. Euā. Acceſſerūt diſcipuli. vt ſ̄ ī alio feſto Credo Offer. Stetit angelus iuxta arā templi habēs thuribulū aureū in manu ſua et data ſūt ei incenſa multa et aſcēdit fum⁹ aromatum ī cōſpectu dei allā. Secreta.

Mun⁹ populi tui q̄s dn̄e dignanter aſſume: quod tibi nō nr̄is meritis: ſed archangeli tui michaelis oīmq; btōrū ſpirituū dep̄catiōe ſit gratū. P. Prefatio quotid. Cō. Bn̄dicite oēs angeli dn̄i dn̄o: hymnū dicite ꝯ ſuperexaltate eum in ſecula. Poſtcōio

Beati archāgeli tui michaelis interuentione ſuffulti ſupplices te dn̄e deprecamur: vt quos honore ꝓſequimur / ꝯtigamus ꝯmēte. P. ¶ Sctē etheldrede virginis nō martyris. Officium

Dilexiſti iuſticiā ꝯ odiſti iniquitatē: ꝓpterea vnxit te deus de⁹ tu⁹ oleo leticie p̄ cōſortib⁹ tuis. Ps. Eructauit cor meum v̄bū bonū: dico ego opa mea regi. Oro.

Omīps ſēpiterne deus auctor virtutis et amator virginitatis: da nobis q̄ſumus ſctē etheldrede virginis tue placitis tibi meritis cōmen=

dari/cuius vita merito caſtitatꝫ tibi cōplacuit. Per. Epſa. Qui gloriatur. in cōi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiā ⁊ odiſti iniquitatem. ℣ Propterea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo leticie. Allā. ℣ Diffuſa ē gratia i labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deus i eternū. Euangeliū. Simile eſt reg. ce. decē. in cōi fo. xv. Offr. Offerent regi virgies poſt eā prime eius offerent tibi. Secr.

Offerimus tibi domine preces ⁊ munera in honore ſcē etheldrede virginis tue gaudentes: preſta queſumus: vt et cōuenienter hec agere/ et remediū ſempiternum valeam⁹ acquirere. P. Cō. Diffuſa eſt grā i labijs tuis ꝓpterea bñdixit te de⁹ i eternū. Poſtcō.

Proſint nobis dñe queſum⁹ ſumpta myſteria pariterq̄ nos intercedente beata virgie tua etheldreda: ⁊ a peccatis eruant: et preſidijs tue propiciationis attollant. Per dñm.

¶ Sancti luce euangeliſte. Offm.

Os iuſti meditabit ſapientiā et ligua ei⁹ loquetur iudiciū: lex dei ei⁹ i corde ipi⁹. ℣ Noli emulari i malignātib⁹: neq̄ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Oratio.

Interueniat ꝓ nobis domine queſumus ſanct⁹ lucas euāgeliſta qui crucis mortificationē iugiter in ſuo corpore pro tui nominis honore portauit. P. Memoria de ſācto iuſto. Oratio

Deus qui beato iuſto talē fortitudinem tribuiſti vt in puerili corpuſculo glorioſum pro tuo amore ſubiret martyriū concede propicius: vt ipſius intercedentibus meritis: ab omnibus nos abſoluas peccatis. Per

Epſa. Similitudo vultus. i cōi fo. iij. Gr. Os iuſti meditabit ſapiētiā ⁊ lingua ei⁹ loquet iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipſi⁹ et nō ſupplātabūtur greſſ⁹ eius. Allā. ℣. Prim⁹ ad ſyon dicet ecce aſſum: ⁊ hiRlm euāgeliſtā dabo. Sequentia. Laus deuota. in cōi fo. iij. Euangelium. Deſignauit dñs. i cōi fo. iij. Credo. Offr. Poſuiſti domine i capite ei⁹ coronā de lapide precioſo: vitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei alleluya. Secrete.

Donis celeſtibus da nobis queſumus domine libera mente ſeruire: vt munera que deferimus interueniēte beato luca euangeliſta et medicinam nobis operentur ⁊ gloriam. Per dominum. Alia ſecreta de ſancto iuſto.

Sicut diuine potentie glīaꝫ munera ꝓ beati iuſti martirio oblata teſtantur: ſic nobis effectum domine queſumus tue ſaluationis impēdāt. Prefatio. Et te dñe. Non dicit i hac prefa. Per beatos euāgeliſtas, ſed per btōs apſos. Cō. Magna eſt glīa ei⁹ i ſalutari tuo: glīaꝫ ⁊ magnū decorē ipones ſup eū dñe. Poſt.

Preſta queſumus omnipotens deus vt id quod de ſancto altari tuo percepimus precibus beati euāgeliſte tui luce ſaluificet animas noſtras ꝑ quod ſemper tui eſſe poſſumus. Per d. Alia poſtcōmunio de ſācto iuſto.

Refecti dñe bñdictione celeſti queſum⁹ vt per interceſſionē btī iuſti martyꝛꝭ tui medicina ſacramenti ⁊ corporib⁹ noſtris proſit et mentibus. Per dominum noſtrum ieſum chriſtū.

¶ Sancte fredeſvvide virginis non martyris. Ad miſſam. Offm.

Dilexiſti iuſticiã ⁊ odiſti iniquitatẽ: ꝓpterea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo leticie pre ꝯſortibus tuis. ℣. Eructauit cor meũ ṽbũ bonũ: dico ego opa mea regi.

Or. Omnipotens ſempiterne de⁹ auctor virtutũ ⁊ amator ṽginitatis da nobis q̃s ſctẽ fredeſvvide virginis tue placitis tibi meritis cõmendari/cuius vita merito caſtitatis tibi cõplacuit. P. Epſa. Qui gliat. In cõi fo. xv. Gr. Dilexiſti iuſticiã et odiſti iniquitatem. ℣. Propterea vnxit te de⁹ deus tu⁹ oleo leticie. Allã. ℣. Diffuſa ẽ gratia i labiĳs tuis: ꝓpterea bñdixit te de⁹ i eternum. Euãge. Simile eſt regnũ celorũ decẽ. In cõi fo. xv. Offr. Offerentur regi virgines poſt eã proxime eius offerentur tibi. Secreta

Offerimus tibi dñe preces ⁊ munera i honore ſctẽ fredeſvvide virginis tue gaudẽtes preſta q̃s: vt ⁊ ꝯuenienter hec agere: ⁊ remediũ ſempiternũ valeamus acquirere. Per. Cõio. Diffuſa ẽ gratia i labiĳs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus in eternũ. Poſtcõio

Proſit nobis dñe q̃s ſũpta myſteria pariterq̃ nos intercedente btã virgĩe tua fredeſvvida: et a pctĩs eruãt: ⁊ pſidĳs tue propiciatiõis attollãt. Per dominum noſtrum ieſũ chriſtũ.

¶ Sanctarum vndecim milium virginum martyrum. Officium

Vultum tuũ deprecabũtur oẽs diuites plebis adducẽt regi virgines poſt eã proxime ei⁹ adducẽt tibi i leticia et exultatione. ℣. Eructauit cor meũ ṽbũ bonũ: dico ego opa mea regi

Or. Deus q̃ ſanctã nobis huiꝰ diei ſolẽnitatẽ ꝓ beatarum virginum martyrũq̃ tuarum glorioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue precibus et da vt quarũ hodie feſta celebramꝰ meritis et itercelliõibꝰ adiuuemur. Per. Epſa. Oꝫ pulchra. in cõi folio. xv. Gr. Exultabũt ſcti in glĩa letabunt in cubilibꝰ ſuis ℣. Cantate dño canticum nouũ: laus eiꝰ in eccleſia ſctõrũ. Allã. ℣. Adducẽtur regi virgines poſt eã proxime eiꝰ adducent tibi i leticia. Euãge. Simile eſt regnũ celorũ decem. in cõi fo. xv. Offr. Offerẽtur regi virgines poſt eã proxime eius afferentur tibi. Secreta.

Preſẽtia munera q̃s dñe ſerena pietate intuere: vt ſãcti ſpũs pſũdant bñdictiõe vt in nris cordibꝰ eã dilectionẽ audius capiamꝰ per quã ſctẽ virgĩes martireſq̃ tue oĩa corporis tormenta deuicerũt. P. Cõ. Quinq̃ prudẽtes virgĩes acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lãpadibꝰ: media aũt nocte clamor factũs ẽ: ecce ſpõſus venit exite obuiã xpo dño. Poſt.

Sumpſimꝰ dñe ſctãꝝ ṽginũ martyrũq̃ tuarũ ſolẽnitate celeſtia ſacramẽta quaꝝ ſuffragĳs q̃s largiaris: vt qđ tpaliter gerimꝰ: eternis gaudĳs cõſequamur. Per do. ¶ Sancti romani epyſcopi ⁊ cõfeſſoris. Offi

Statuit ei dñs teſtamentũ pacis ⁊ principẽ fecit eũ vt ſit illi ſacerdocĳ dignitas ĩeternũ. ℣. Miſericordias dñi: ineternũ cãtabo. Or.

Deus cui btũs roman⁹ põtifex ita ſctitatis glã decoratus cõplacuit: vt tuorũ ꝯſortiũ in celis ꝓmereret ſctõꝝ da eccleſie tue q̄s eiꝰ īteruētu ꝑpetuā cōſeq̄ leticiā. cuiꝰ depoſitionis diē gratulando celebꝛat ſolēnē. P. Epiā Juſtū dedu. in cvi. c. x. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ in diebꝰ ſuis placuit deo. V. Non eſt inuētꝰ ſimilis illi q̄ cōſeruaret legē excelſi. Allā. V. Inueni dd ſeruū meum: oleo ſctō meo vnxi eū. Eua. Vigilate qꝛ ne. i ꝯi c. xi. Offr. Veritas mea ⁊ mia mea cū ipſo: ⁊ i nomine meo exaltabit̄ coꝛnu eius.

Sacrificiū deuotiōis Secre. nře oīs deꝰ clemēter reſpice ⁊ īterceſſiōe bti romani ꝯfeſſoris tui atq̄ pōtificis: ꝑ hoc nob̄ ſalutē mētis ⁊ coꝛpoꝛis benignꝰ īpēde. P. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſuꝑ familiam ſuā vt det illis i tp̄e tritici mēſurā. Poſt.

Concede q̄s dñe deꝰ nř vt miſteria ſctā q̄ ſūpſimꝰ īterceděte btō romano cōfeſſoꝛe tuo atq̄ pōtifice et grām nobis deuotiōis obtineāt et effectum beate perēnitatis acq̄rāt. P.

Sctōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani. Of.

Salus autem iuſtoꝝ a dño: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ eſt in tp̄e tribulationis. Ps. Noli emulari in malignātibꝰ: neq̄ zelaueꝛ facientes iīquitatem. Oratio.

Deus q̄ ſctis martyꝛibꝰ tuis criſpino ⁊ criſpiniano coꝛonam martyꝛij p̄ſtitiſti: ꝯcede q̄s vt eoꝝ interceſſiōe veniā ꝯſeq̄mur delictoꝝ ⁊ etnā gaudia btōꝝ. Per.

Memoꝛia de trāſlatiōe ſcti iohis debeuerlaco epi. ⁊ cōfeſſoꝛis. Or.

Deus q̄ hūc diē ſctiſſimi iohānis cōfeſſoꝛꝫ tui atq̄ pōtificꝫ trāſlatiōe decoꝛaſti fac nos q̄s eiꝰ meritꝫ ⁊ ꝑcibꝰ i ſctōꝝ tuoꝝ ſocietate trāſferri. P. Epla. Spectaculū fcti i ꝯi fo. vij. Gr. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdū habitare fratres i vnū. V. Sicut vnguētū i capite qđ deſcēdit i barbā barbam aarō. Allā. V. Juſti epulētur exultēt i ꝯſpectu dei: ⁊ delectēt i leticia. Seq̄. Ecce pulchꝛa in ꝯi fo vij. Euā. Ecce ego mitto i ꝯi f. q̄ Offr. Gliabūt i te oēs q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu dñe bñdices iuſto dñe vt ſcuto bone volūtatis tue coꝛonaſti nos. Secre.

Concede q̄s oīs deꝰ: vt his muneribꝰ q̄ ꝑ ſctōꝛū martyꝝ tuorū criſpini ⁊ criſpiniani honoꝛe deferimꝰ: ⁊ te placemꝰ exhibitis et nos viuificemur acceptis. P.

Alia ſecreta de ſctō iohāne.

Reſpice q̄s dñe ꝓpicius ad humilitatꝫ nře ſiplicē ſeruitutē et interceděte btō iohāne confeſſoꝛe tuo atq̄ pontifice cuiꝰ trāſlationē celebꝛamꝰ: hoſtias quas i honoꝛe huiꝰ ſacris altaribꝰ imolamus benignꝰ aſſume. P. Cō. Et ſi coꝛā hoibus toꝛmēta paſſi ſūt deus tentauit eos tanq̄ aurū in foꝛnace ꝓbauit eos: et quaſi olocauſta accepit illos. Poſtcōio.

Sanctoꝛum martyꝛum tuoꝝ criſpini et criſpiniani queſumus domine pꝛecibus adiuuemur: et eoꝝ ſolēnia ſacris miſterijs celebꝛātes fac nos tuo nomini ſemper eſſe deuotos. Per d.

Alia poſtcōio de ſancto iohāne.

Pꝛeſta nobis domine queſumus beati iohannis cōfeſſoꝛis tui atq̄ pōtificis meritꝫ ⁊ pꝛecibꝰ adiuuari: vt qđ pꝛeſētibus celebꝛamus officijs: eiꝰ ſuffragio perpetue ſaluatiōis gaudijs aſſequamur. Per dominum.

¶ In vigilia apoſtoloꝛū ſymonis et iude. Ad miſſam. Officiū.

Intret ĩ cõſpectu tuo dñe gemit⁹ cõpeditorũ redde vicinis nr̄is ſeptuplũ ĩ ſinu eorũ: vindica ſãguinē ſãctorũ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. ℣ De⁹ venerũt gētes in hereditatē tuã polluerũt templum ſãctũ tuũ: poſuerũt hieruſalē in pomorũ cuſtodiã. Oratio

Concede queſumus omñs deus vt ſicut apoſtolorum tuorum ſymonis et iude glorioſa natalicia p̄uenim⁹: ſic ad tua beneficia ꝓmerēda maieſtatem tuam pro nobis ipſi p̄ueniant. P dñm. Epl'a. Juſtorũ anime. ſcdi fo. vi. Gr. Vindica dñe ſãguinē ſãctorũ tuorũ qui effuſus eſt. ℣. Poſuerũt mortalia ſeruorum tuorum eſcas volatilibus celi carnes ſanctorum tuoꝝ beſtijs terre. Si hec vigi. in dñ̄. euene Allã. ℣. Scĩ tui dñe florebũt ſicut liliũ ⁊ ſicut odor balſami erunt ante te. Evã. Ego ſũ vit; vos pal. ĩ ꝯi f. i. Offr. Exultabũt ſancti ĩ gloria letabũtur in cubilibus ſuis exultationes dei in faucibus eoꝝ. Se.

Accepta tibi ſit q̄s dñe nr̄e deuotiõis oblatio: ⁊ ad apl'icã puriores nos faciat p̄uenire feſtiuitatē. P. Prefa. q̄tid. Cõ. Juſtoꝝ aïe ĩ manu dei ſũt ⁊ nõ tanget illos tormētũ malicie viſi ſũt ocl'is iĩſipiētiũ mori illi aũt ſũt ĩ pace. P⁹cõ.

Queſum⁹ dñe ſalutarib⁹ repleti myſterijs: vt quorum ieiunando ſolennia p̄uenimus eorũ orõib⁹ adiuuemur. Per do. ¶ In die apl'oꝝ ſymonis et iude. Ad miſſam. Offm.

Mihi aũt nimis honorati ſũt amici tui de⁹ nimis ꝯfortat⁹ ē p̄ncipatus eorũ. Pſ. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſurrectionem meam. Oratio.

Deus q̄ nos ꝑ btõs apl'os tuos ſymonē ⁊ iudã ad agnitionē tui nõs venire tribuiſti: da nobis eoꝝ gl'iam ſempiternã ⁊ ꝓficiēdo celebrare: ⁊ celebrãdo ꝓficere. Per do. Ad romanos. viij.

Fratres: Scim⁹ q̄m diligētib⁹ deũ oĩa cooꝑanť ĩ bonũ his q̄ ſcd̃m ꝓpoſitũ vocati ſũt ſãcti. Nã q̄s p̄ſciuit ⁊ p̄deſtinauit cõformes fieri ymaginis filij ſui vt ſit ipſe p̄mogenit⁹ in multis fratrib; Quos aũt p̄deſtinauit hos et vocauit Et quos vocauit: hos et iuſtificauit. Quos aũt iuſtificauit: illos ⁊ magnificauit. Quid ergo dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobis: q̄s ꝯtra nos? Qui etiã ꝓprio filio ſuo nõ pepcit: ſ; ꝓ nob; oĩb; tradidit illũ. Quõ nõ etiã cũ illo oĩa nobis donauit? Quis accuſabit aduerſus electos dei? De⁹ q̄ iuſtificat. Quis eſt q̄ ꝯdēnet? Xp̄s ieſus q̄ mortu⁹ eſt imo q̄ ⁊ reſurrexit q̄ eſt ad dexterã dei: q̄ etiã interpellat ꝓ nob;. Quis ergo nos ſeparabit a caritate xp̄i? Tribulatio an anguſtia/an perſecutio/an fames/an nuditas/an periculũ/an gladius? Sicut ſcriptũ eſt: Q; ꝓpter te mortificamur tota die eſtimati ſumus ſicut oues occiſionis. Sed in his oĩb⁹ ſupam⁹ ꝓpter eũ q̄ dilexit nos. Cert⁹ ſũ enĩ: q; neq; mors/neq; vita/neq; angeli/neq; principatus/neq; poteſtates/neq; virtutes/neq; inſtantia/neq; futura/neq; fortitudo/neq; altitudo/neq; profundum/neq; creatura alia poterit nos ſeparare a caritate dei. Que eſt in chriſto ieſu domino noſtro. Gr.

Nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis ꝯfortat⁹ eſt ꝑncipat⁹ eorū. ℣. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā multiplicabunt. Allā. ℣. Nō vos me elegiſtꝫ ſed ego vos elegi ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatꝫ et fructus vr̃ maneat. Seq̄. de cōi fo. ij. Euāg. Hec mādo. in cōi f. ij. Credo. Offr. In oēm terrā exiuit ſonus eorum: ⁊ ī fines orbis terre verba eorum. Secreta

GLoriā dn̄e ſctōꝝ tuorū apoſtoloꝝ ſymonis et iude perpetuā venerantes: q̄s vt eādē ſacris miſterijs expiati dignius celebremus. Per. Prefa. Et te dn̄e. Cōio. Vos q̄ ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicātes duodecim tribus iſrael dicit dominus. Poſtcōio.

SAnctificato diuino miſterio q̄s oīps de⁹: vt pro nobis eorū nō deſit oro: quorum nos donaſti patrocinio gubernari. Per.

¶ In vigilia oīm ſctōꝝ. Officiū

TImete dn̄m oēs ſcti ei⁹ qm̄ nichil deeſt timētib⁹ eum: diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: inq̄rētes aūt dn̄m nō deficiēt oī bono. Ps. Bn̄dicā dn̄m in oī tpe: ſemꝑ laus ei⁹ in ore meo. Oro.

DOmine deus nr̄ multiplica ſup nos grām tuā: ⁊ ſctōrū tuorum quorū ꝑuenim⁹ glorioſa ſolēnia: tribue ſubſequi in ſctā ꝓfeſſiōe leticiā. Per. Nulla fiat mcō. Lcō libri apoc. b. ioh. apo. v

IN diebus illis Ecce ego iohannes vidi in medio throni ⁊ quattuor aīaliū/ ⁊ in medio ſenioꝝ agnū ſtantē tanq̄ occiſū habentē cornua ſeptē et oculos ſeptē: qui ſūt ſeptē ſpūs dei miſſi in oēm terrā. Et venit et accepit de dextera ſedētis ī throno librū. Et cū aperuiſſet librum: q̄ttuor aīalia et vigintiq̄ttuor ſeniores ceciderūt corā agno: habētes ſinguli cytharas ⁊ phialas aureas plenas odoramentorum: q̄ ſunt orationes ſctōꝝ. Et cantabāt cāticū nouū dicētes. Dign⁹ es dn̄e deus noſter accipere librū: ⁊ aperire ſignacula ei⁹ qm̄ occiſus es et redemiſti nos deo in ſanguīe tuo/ ex oī tribus lingua ⁊ ꝑplo et natione. Et feciſti nos deo noſtro regnum ⁊ ſacerdotes: ⁊ regnabūt ſup terrā. Et vidi: ⁊ audiui vocem āgelorum multoꝝ ī circuitu throni ⁊ aīaliū ⁊ ſeniorū ⁊ erat numerus eoꝝ milia milium voce magna dicentiū et clamantium Dignus eſt agnus qui occiſus eſt accipere virtutē: ⁊ diuinitatē/ ⁊ ſapiētiam/ ⁊ fortitudinē et honorē/ ⁊ gloriā/ ⁊ bn̄dictionē in ſecula ſeculoꝝ. Gr. Exultabunt ſcti ī gloria: letabunt ī cubilib⁹ ſuis. ℣. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus eius ī eccliā ſctōꝝ. Si hec vigilia in dn̄ica euenerit dicetur miſſa de vigilia in caplo cū hoc Allā. ℣. Mirabilis dn̄s nr̄ in ſanctis ſuis. Et tūc ad magnā miſſā que erit de dn̄ica: fiat mcōria de ſctō quītino cū hac orone Deus q̄ eccleſiā. Quere poſt iſtū offm. Secundum iohānem. xvij.

IN illo tpe: Reſpiciēs ieſus in diſciplos ſuos dixit Pater ſancte: ſerua eos in noīe tuo quos dediſti michi: vt ſint vnum ſicut et nos. Cū eſſem cū eis: ego ſeruabā eos ī noīe tuo. Quos dediſti michi ego cuſtodiui ⁊ nemo ex eis perijt niſi filius ꝑditionis vt ſcriptura impleat. Nūc aūt ad te venio: ⁊ hec loquor in mūdo: vt habeāt gaudiū meū iplētū in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē meū & mūdꝰ eos odio habuit: quia nō ſūt de mūdo ſicut et ego non ſum de mundo. Nō rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo non ſunt: ſicut & ego non ſū de mūdo Sctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas eſt. Sicut tu me miſiſti in mundū: et ego miſi eos ī mundūz. Et pꝛo eis ego ſctifico meipſum: vt ſint & ipſi ſāctificati in veritate Nō ꝓ his aūt rogo tātū: ſed et ꝓ his q̄ credituri ſūt per verbū illoꝝ in me: vt omnes vnum ſint: ſicut tu pater ī me et ego in te: vt et ipſi ī nobꝫ vnum ſint vt credat mūdus quia tu me miſiſti. Et ego claritatē quā dediſti michi dedi eis: vt ſit vnū ſicut et nos vnuz ſumꝰ. Ego in eis et tu in me: vt ſint cōſūmati ī vnū. Et cognoſcat mūdꝰ qꝛ tu me miſiſti et dilexiſti eos: ſicut & me dilexiſti. Pater quos dediſti michi volo vt vbi ſum ego et illi ſit mecum: vt videant claritatem meā quā dediſti michi. quia dilexiſti me ante mūdi cōſtitutionez. Pater iuſte mūdus te nō cognouit: ego aūt te cognoui Et hi cognouerūt quia tu me miſiſti: et notū feci eis nomen tuum et notū faciā vt dilectio qua dilexiſti me ī ipſis ſit: & ego in eis. Offr. Letamini ī dn̄o ⁊ exultate iuſti & gloriamini omnes recti cordē. Secreta

Altare tuū dn̄e muneribus cumulamꝰ oblatis: da queſumus vt ad ſalutem noſtrā omnium ſanctoꝛū tuoꝝ precatione proficiant: quoꝝ ſolennia ventura precurrimus. Per. Cōmunio. Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſunt: et non tanget eos toꝛmētū malicie viſi ſūt oculis inſipiētium moꝛi: illi aūt ſūt ī pace. Poſtcōmunio

Sacramentis domine & gaudijs optate celebꝛitatis expleti queſumus: vt eoꝛum ꝑcibꝰ adiuuemur quoꝛū recoꝛdationibus exhibētur. Per. ¶ De ſācto quintino martyꝛe. Oratio

Deus qui eccleſiā tuam annua beati quintini martiris tui ſolennitate letificas: cōcede pꝛopicius: vt qui memoꝛiā illiꝰ digna ſeruitute veneramur: interceſſoꝛem cum ſēp apud te habere mereamur. Per dominū. Secre.

In veneratione beati quintini martyꝛis tui oīps deus tibi laudis hoſtiam immolamꝰ oꝛantes: vt ipſe pꝛo nobꝫ interceſſoꝛ exiſtat qui ꝓ tuo nomine glorioſa moꝛte occubuit. P. Poſtcō.

Percipiat dn̄e q̄s plebs tua intercedēte btō quintino martire tuo miām quā depoſcit: vt ſpūs tuis digna inueniat ſacramētꝫ. P.

¶ In die oīm ſanctoꝛum. Offi.

Gaudeamꝰ oēs ī dn̄o diē feſtū celebꝛantes ſub honoꝛe ſctōꝝ oīm de q̄ꝝ ſolennitate gaudēt āgeli & collaudāt filiū dei. Ps. Exultate iuſti in dn̄o: rectos decet collaudatio Oratio

Omnīps ſempiterne deꝰ q̄ nos oīū ſctōꝝ tuoꝛum merita ſub vna tribuiſti celebꝛitate venerari. q̄s vt deſideratā nobis tue ꝓpiciationis abundantiam multiplicatis interceſſoꝛibus largiaris. Per dominū noſtrū. Lcō libꝛi apocalipſis beati iohis apoſtoli. vij.

Ecce ego iohannes vidi alterū angelum aſcēdentem ab ortu ſolis habētem ſignū dei viui. Et clamauit voce magna quattuor angelis. q̄bus datū eſt nocere terre ⁊ mari: dicēs. Nolite nocere terre ⁊ mari neq̄ arboribꝰ: quoadusq̄ ſignemꝰ ſeruos dei nr̄i in frōtibꝰ coꝝ. Et audiui numerū ſignatorū cētū quadraginta quattuor milia ſignati ex oī tribu filioꝝ iſrl̄. Ex tribu iuda: duodecī milia ſignati. Ex tribu rubē: duodecim milia ſignati Ex tribu gad: duodecim milia ſignati. Ex tribu aſer: duodecim milia ſignati. Ex tribu neptalī: duodecim milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodecī milia ſignati. Ex tribu ſymeō: duodecī milia ſignati. Ex tribu leui: duodecim milia ſignati. Ex tribu yſachar duodecim milia ſignati. Ex tribu zabulō: duodecī milia ſignati Ex tribu ioſeph: duodecī milia ſignati. Ex tribu bēiamī: duodecim milia ſignati. Poſt hec vidi turbā magnam quā dinumerare nemo poterat ex oībus gentibꝰ et tribubus et pp̄līs ⁊ liguis ſtātes an̄ thronū Et ī ꝯſpectu agni amicti ſtolis albis: ⁊ palme ī manibus eorū. Et clamabant voce magna dicentes. Salus deo nr̄o qui ſedet ſuper thronū et agno. Et oēs angeli ſtabāt in circuitu throni ⁊ ſenioꝝ: ⁊ q̄ttuor aīaliū Et ceciderūt ī ꝯſpectu throni in facies ſuas et adorauerūt deum dicentes amen. Bñdictio et claritas ⁊ ſapientia ⁊ grāꝝ actio: honor ⁊ virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o: in ſecl̄a ſecloꝝ amen. Gr. Timete dn̄m oēs ſcti eiꝰ: q̄m nichil deeſt timētibꝰ eū. V. Inq̄rētes aūt dn̄z nō deficiēt oī bono. Allā. V. Iudicabūt ſcti natiōes ⁊ dn̄abūt populis: ⁊ regnabit illoꝝ rex ī eternum. Seq̄.

Chriſto īclito cādida nr̄a canāt melodia agmina. Laudes oībꝰ dātia ſctis per hec ſacra feſtalia. Mariā primū vox ſonet nr̄a per quā nobis vite ſūt data premia. Regina q̄ es mater et caſta: ſolue noſtra p̄ filium peccamina. Angelorū cōcio ſacra: et archangelorum turma inclita. Noſtra diluant iam peccata preſtādo ſupera celi gaudia. Tu propheta preco lucerna atq̄ pluſq̄ꝫ propheta. In lucida nos pone via mundās noſtra corpora. Apoſtolorū princeps atq̄ cūcta iſ̄cta caterua Iā corroborā vera q̄s in doctrina plebis pectora. Stephane glōioſe rutilans in corona ſāctorūq̄ martyrū turma inclita, Fortia date corda corpora eq̄ firma ſacra: vt hoſtē vicāt rite ſpicula. Martine inclite p̄ſulumq̄ omnis caterua. Suſcipe nunc pia modo nr̄a clemēs p̄cata. Regina virginū p̄maxima tu mater incorrupta virgo ⁊ grauida. Sacrata dn̄o ⁊ caſtitas noſtras ſerua aīas mūdaq̄ corpora. Monachorum venerāda ſuffragia. Oīmq̄ ſctoꝝ ꝯturbernia Per precata aſſidua nr̄a gubernēt tp̄a. Noſq̄ ducāt ad ſuperna poloꝝ vera gaudia. Subiūgāt piū agmina amē redēpta. Euā. Videns turbas ieſꝰ. Q̄r. f. viij Offer. Mirabilis deꝰ ī ſctis ſuis deꝰ iſrael ip̄e dabit virtutē ⁊ fortitudinē plebi ſue: bn̄dictꝰ deꝰ allā. Se.

Munera tibi dn̄e nr̄e deuotionis offerimus q̄ et pro cūctoꝝ tibi grata ſint honore ſāctoꝝ: ⁊ nobis ſalutaria te miſerā.

te reddant. ꝟ. Prefatio quotid. Cō. Gaudete iusti in dn̄o allā rectos decet collaudatio. Postcō.

Da q̄s dn̄e fidelibꝰ populis ꝑ huiꝰ sacramenti participatione oīm sctōꝝ tuoꝝ semꝑ veneratione letari: ⁊ eoꝝ perpetua supplicatione muniri. Per dn̄m

¶ In cōmēoꝛatione aīaꝝ. Offm̄.

Requiē eternā dona eis dn̄e: et lux ꝑpetua luceat eis. ꝟ. Te decet hymnꝰ deꝰ in syō et tibi reddet votū in hierl'm: exaudi oꝛōez meā ad te oīs caro veniet. Oꝛ.

Fidelium deꝰ oīm ꝯditoꝛ ⁊ redēptoꝛ aīabus oīm fideliū defunctoꝝ remissionē cūctoꝝ tribue pctōꝝ: vt indulgētiā quā sēꝑ optauerūt piīs supplicationibꝰ consequātur. Qui cū. Nulla fiat mcō ad hāc missā. licet corpꝰ pn̄s affuerit. Lcō epl'e beati pauli apostoli. Ad thessalonicēses i. iiij.

Fratres Nolumꝰ vos ignorare de doꝛmiētibus vt nō contristemini: sicut et ceteri qui spem nō habēt. Si eni credimꝰ q iesus moꝛtuꝰ est ⁊ resurrexit: ita et deꝰ eos q̄ doꝛmierūt per iesū adducet cū eo. Hoc eī vobis dicimꝰ in v̄bo dn̄i qꝫ nos q̄ viuimꝰ: q̄ residui sumꝰ in aduētu dn̄i nō p̄ueniemꝰ eos q̄ doꝛmierūt. Qm̄ ipse doꝰ in iussu ⁊ in voce archāgeli et in tuba dei descendet de celo: ⁊ moꝛtui q̄ in xp̄o sūt resurgēt p̄mi. Deinde nos q̄ viuimꝰ q̄ relinquimur simul rapiemur cū illis in nubibꝰ obuiā xp̄o i aera: ⁊ sic sēꝑ cū dn̄o erimꝰ. Itaq̄ cōsolamini inuicē in verbis istis. Et legatur i pulpito. Qua lecta tres clerici de scd̄a foꝛma habitu nō mutato ibidē dicant. Gr. Requiē eternā dona eis dn̄e et lux ꝑpetua luceat eis. ꝟ. Ale eorū in bonis demoꝛent̄ ⁊ semē eorum hereditabit terrā. Tꝝ.

De pfūdis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocē meā. Fiāt aures tue itēdētes i oꝛonē serui tui. Si iniq̄tates obseruaueris dn̄e dn̄e q̄s sustinebit. Qꝛ apd̄ te ꝓpiciatio ē et ꝓpter legē tuā sustinui te dn̄e. Et dr̄ cū eodē cātu q̄ i dn̄ica septuagesime: ⁊ dr̄ a q̄tuoꝛ clericis de supioꝛi gradu ad gradū choꝛi habitu nō mutato: ⁊ interi ꝓcedat dyaconus cū subdyaco. ⁊ ceroferē. et thurē. sine cruce ad ꝓnunciandū euangeliū. Scd̄m iohannem xi.

In illo tp̄e: Dixit martha ad iesū. Dn̄e si fuisses hic: frater meus nō fuisset moꝛtuꝰ. Sed et nunc scio qꝫ quecunq̄ poposceris a deo: dabit tibi deus. Dicit illi iesus. Resurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio qꝫ resurget i resurrectione in nouissimo die. Dicit ei iesus. Ego sū resurrectio ⁊ vita. Qui credit i me: etiā si moꝛtuꝰ fuerit viuet. ⁊ oīs q̄ viuit ⁊ credit in me nō moꝛietur i eternū. Credis hoc. Ait illi. Utiq̄ dn̄e. Ego credidi qꝫ tu es xp̄s filius dei viui: qui in hunc mūdū venisti. Et legatur i pulpito more dn̄icali. Nō dr̄ Credo. Offertoꝛ.

O pie deus qui p̄mū hoīem ad eternā gl'iaꝫ reuocasti: pastoꝛ bone q̄ ouē ꝑditā pio humero ad ouile repoꝛtasti: iuste iudex dū veneris iudicare libera de moꝛte aīas eoꝝ q̄s redemisti ne tradas bestiis aīas ꝯfitētes tibi ne derelinq̄s eas in finē. Nō dr̄. Hostias ⁊ p̄ces.

neqꝫ versus Requiem. Secreta.

Hostias q̄s dn̄e quas tibi ꝓ aiabus oīm fideliū defunctoꝝ offerimus ꝓpiciat⁹ intende: vt quibus fidei cristiane meritū cōtulisti: dones et premiū. P. Cō. Pro quoꝝ memoria corp⁹ xp̄i sumitꝰ dona eis dn̄e requiē sempiternā. V. Et lux perpetua luceat eis. Pro quoꝝ memoria sanguis xp̄i sumitꝰ dona eis dn̄e requiē sēpiternā. P⁹cō.

Animab⁹ q̄s dn̄e oīū fideliū defunctoꝝ orō ꝓficiat supplicantiū: vt eas et a peccatis oībus eruas: ⁊ tue redēptionis facias esse participes. Qui cū deo patre in vni. Si hec cōmemoratio in dn̄ō. ꝯtigerit differatꝰ i crastinū et fiat totū ser. de dn̄ō. ⁊ tunc fiat mē. de mar. eustachio socijsqꝫ ei⁹

Da nobꝭ q̄s dn̄e sc̄oꝝ martyrū tuoꝝ eustachij socioꝝqꝫ ei⁹ intercessione leticiā ⁊ pacē: vt quoꝝ gaudemus triūphis: ꝓtegamur subsidijs. Per. Secre.

Assume q̄s oīps de⁹ in honore sc̄oꝝ martyrū tuoꝝ eustachij sociorūqꝫ ei⁹ hec tibi oblata libamina: quoꝝ pia supplicatione placatus: ꝓ̄teritoꝝ veniā et futurorum nobis cautelā prebeas delictorum. per. Postcō.

Sumpsim⁹ dn̄e diuina mysteria btōꝝ martyrū tuoꝝ eustachij sociorūqꝫ ei⁹ merita venerātes: p̄sta q̄s: vt eoꝝ sem̄p et fideli muniamur auxilio ⁊ magnifico proficiamus exemplo. Per.

¶ Sc̄e vvenefrede v̄ginis ⁊ m̄. of.

Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regū ⁊ non confundebar ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. Orō.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄ vt sicut de btē vvenefrede v̄ginis ⁊ martyris tue festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. p. Ep̄la. Sapia laudabit. in cōi fo. xv. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudine tua intēde ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. V. Propter veritatem ⁊ mānsuetudinē ⁊ iusticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allā. V⁹. Diffusa est grā in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te de⁹ ineternū. Seq̄. Exultemus in hac. in cōi fo. xiiij. Euāg. Simile ē regnū ce. the. i ꝯi f. xiiij. Offr. Offerenꝰ regi v̄gines post eam proxime ei⁹ offerētur tibi in leticia ⁊ exultatione adducētur in templum regi domino. Secreta

Hostias dn̄e quas tibi offerimus ꝓpicius respice: ⁊ intercedēte btā Wenefreda virgīe tua ⁊ martyre: vincula pctōꝝ nostroꝝ absolue. p. Cōio Feci iudiciū ⁊ iusticiā dn̄e nō calūniētꝰ michi sup̄bi ad oīa mādata tua dirigebar oēm viā iniq̄tatꝫ odio habui

Placeāt tibi q̄s mi Postcō. sericors de⁹ nr̄e seruitutis obsequia: vt mysteria sacrosctā que sumpsimus: intercedēte btā vvenefreda virgine tua et martyre: ⁊ tuam gratiam nobis concilient et eterne felicitatis gaudium subministrent. Per dn̄m.

¶ Sc̄i leonardi abbatis. offm.

Os iusti meditabitꝰ sapiētiā ⁊ ligua ei⁹ loquetur iudiciū lex dei ei⁹ in corde ip̄i⁹. Ps. Noli emulari i malignātib⁹: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. orō.

Preces nr̄as q̄s dn̄e celesti dono prosequere: vt qui te beati leonardi ꝯfeſſoris tui atq; abbatis patrociniis gloriamur: eius meritis atq; ſuffragiis apud te ſemper adiuuari mereamur. Per. Epl'a. Iuſtus cor ſuum tradet. in cōi fo. xii. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiam: ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. V. Lex dei eius in corde ipſiꝰ ⁊ nō ſupplātabunt greſſus eiꝰ Allā. V. Poſui adiutoriū ſup potentē ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Seq. Adeſt no. i cōi fo. x. Euāg. Nemo accēdit. in cōi fo. xii. Offr. Veritas mea ⁊ mia mea cum ipſo: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta

SUſcipe dñe munera tue pietati humiliter immolāda: ⁊ concede: vt nobis ſācti leonardi cōfeſſoris tui atq; abbatis interceſſione fiāt ſalutaria: cuiꝰ natalitiis ea tibi ſperamꝰ accepta. Per. Co. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudens quē cōſtituit dñs ſup familiā ſuā: vt det illis i tpe tritici mēſurā. Poſtcō.

PUrificet nos dñe q̄s tui perceptio ſacramēti: ⁊ que pro beati leonardi cōfeſſoris tui atq; abbatis veneranda ſolennitate gerimus eiꝰ nobis patrocinātibus meritis ad indulgentiam proſint eternam. Per. ¶ Sctōrū quattuor coronatorū mr. Offm.

INtretꝰ ꝯſpectu tuo dñe gemitꝰ ꝯpeditorū redde vicinis nr̄is ſeptuplū i ſinu eorū: vīdica ſāguinē ſctōꝝ tuoꝝ q̄ effuſus eſt. Ps. Deꝰ venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū ſanctum tuum poſuerunt hieruſalem i pomorum cuſtodiam. Or.

PReſta q̄s oīps deus: vt q̄ glorioſos martyres tuos claudium/ nichoſtratum/ ſymphorianum/ caſtorium/ atq; ſimplicium fortes in ſua confeſſione cognouimus/ pios apud te i noſtra interceſſione ſentiamus. P. Epl'a. Iuſtorū aīe. in cōi fo. vi. Gr. Vindica dñe ſanguinē ſctōꝝ tuorū q̄ effuſus eſt. V. Poſuerunt mortalia ſeruoꝝ tuorum eſcas volatilibus celi: carnes ſāctorum tuorum beſtiis terre. Allā. V. Mirabilis dñs noſter in ſanctis ſuis. Euangelium. Cum audieritis. in cōi fol. viii. Offertr. Exultabunt ſancti in gloria: letabūtur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta.

BEnedictio tua q̄s dñe larga deſcendat: q̄ ⁊ munera noſtra depcantibus ſctis martyribus tuis claudio/ nichoſtrato/ ſymphoriano/ caſtorio/ atq; ſimplicio tibi reddat accepta: et nobis ſacramētum redēptionis efficiat. Per dñm. Co. Poſuerunt mortalia ſeruoꝝ tuorū dñe eſcas volatilibꝰ celi carnes ſāctorū tuorū beſtiis terre ſecundum magnitudinē brachii tui poſſide filios morti punitorum. Poſtcō.

CElestibꝰ refecti ſacramētis et gaudiis ſupplices te domine dep̄camur: vt quorum gaudemus triumphis/ protegamur auxiliis. Per dominum noſtrū. ¶ Sācti theodori martyris offm.

IN virtute tua dñe letabitur iuſtꝰ ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. Ps. Quoniā preueniſti eum in benedictionibꝰ dulcedinis: poſuiſti in capite eiꝰ coronam de lapide precioſo. Oro.

DEus qui nos beati theodori martyris tui cōfeſſione gloꝛioſa circundas et ꝓtegis: pꝛeſta nobis eius imitatione ꝓficere ⁊ oꝛatione fulciri. Per do. Epl'a. Beatus vir q̄ in ſapientia in cõi folio .iiij. Gr. Beatus vir qui timet dominum: in mandatꝫ eius cupit nimis. ℣. Potens i terra erit ſemen eius: generatio rectoꝛum benedicetur. Allã. ℣. Juſtus vt palma floꝛebit: ſicut cedꝛ⁹ libani multiplicabitur. Euãge. Si quis vult poſt me venire. i ꝯi fo. iiij. Offꝛ. Gloꝛia⁊ honoꝛe coronaſti eum⁊ conſtituiſti eũ ſuꝑ opera manuum tuarum dñe. Se.

Muneribus oblatis dñe bti theodoꝛi martyꝛis tui feſta venerãtes: queſum⁹ vt q̄ conſciẽtie noſtre pꝛepedimur obſtaculis: illi⁹ meritis reddamur accepti. P. Cõ. Magna eſt glia ei⁹ in ſalutari tuo gloꝛiã ⁊ magnũ decoꝛẽ ipones ſuꝑ eũ dñe. Poſtcõ.

Sancta tua nos dñe ſumpta purificent: et intercedente beato theodoꝛo martyꝛe tuo ad perpetue beatitudinis cõſoꝛtiũ introducant. Per do. ¶ Sancti martini epi ⁊ cõfeſſoꝛis. Officiũ.

Statuit ei dñs teſtamẽtũ pacis ⁊ ꝓncipẽ fecit eum vt ſit illi ſacerdotij dignitas in eternum. ps. Miſericoꝛdias domini: in eternum cãtabo. Oꝛatio.

Deus qui cõſpicis q2 ex nulla noſtra ꝟtute ſubſiſtim⁹ concede pꝛopicius: vt interceſſione beati martini confeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis: cõtra omnia adverſa muniamur. Per dominũ. Mcõ. de ſctõ mẽna martyꝛe. oꝛ.

Preſta q̄s oꝑs deus: vt qui bti mẽne martyꝛis tui natalicia colimus / iterceſſione ei⁹ in tui nois amoꝛe roboꝛemur. P. Epl'a. Ecce ſacerdos. in cõi fo. c. Gr. Dñe ꝓueniſti eũ i bñdictiõibus dulcedinis poſuiſti i capite ei⁹ coꝛonã de lapide ꝓcioſo. Allã. ℣. Hic martin⁹ paup ⁊ modicus celũ diues igredit: hymnis celeſtib⁹ honoꝛat. Seq. Sacerdotẽ xpi. Require i trãſla. eiuſd. Euãg. Hõ q̄dã pegre. i ꝯi f. xi. Offꝛ. Veritas mea ⁊ mia mea cũ ipo: ⁊ in noie meo exaltabit coꝛnu ei⁹. Se.

Deus qui omne bonũ i tui ſacri coꝛpoꝛis miſterio cõtineri voluiſti concede pꝛopici⁹ vt hoc mun⁹ quod in beati martini confeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis veneratione tibi offerimus: ipſo intercedẽte nobis pꝛoficere ſentiamus. Per do. Alia ſecreta.

Sacrificia iſta tibi vero eternoqꝫ põtifici oblata dñe tu ſanctifica: et interueniente btõ menna martyꝛe tuo: ita nos fac q̄s hec tractare miſteria vt ipſi tibi et tẽplũ et hoſtia placabilis eſſe mereamur. Qui. Cõ. Beat⁹ ſeruus quẽ cũ venerit dñs iuenerit vigilãtẽ amẽ dico vobis ſuꝑ oĩa bona ſua cõſtituet eũ. Poſt.

Auxiliare q̄s dñe pplo tuo: vt ſacramentoꝝ tuoꝝ virtute ꝑficiens itercedẽte btõ martino confeſſoꝛe tuo atqꝫ põtifice et tuo ſẽper munere gubernetur et ad redemptionis eterne pertineat te ducente conſoꝛtium. Per dñm noſtrũ. Alia poſtcõmunio.

Hec in nobis queſumus domine gratia tua ſemper exerceat: vt diuinis inſtauret coꝛda noſtra myſterijs et beati menne martyꝛis tui feſtiuitate letificet. Per dñm. Quotidie per oct. dicitur eadem miſſa: ſed ſine ſequentia: niſi feſtum intercurrat et niſi in dñica: vel quando dicit̃ de ſancta maria: vel miſſa. Salꝰ populi .reſtat cantanda. ¶ Scti bricij epi et cõfeſſoris. Officium.

SAcerdotes dei bñdicite dñm: ſancti ⁊ humiles corde laudate deuꝫ. ps. Bñdicite omnia opera dñi domino: laudate ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Oro.

COnſerua queſumus domine populum tuum ĩterceſſione beati bricij confeſſoris tui atq; põtificis ĩ tuo amore confiſum: vt mereamur ipſo ĩtercedẽte cõſortes fieri celeſtiũ gaudiorum. Per dñm. Memoria de ſctõ martino. Eplã. Iuſtũ deduxit. in ꝯi fo.x. Gr. Ecce ſacerdos magnus q̃ ĩ diebus ſuis placuit deo. V. Nõ eſt inuẽtus ſimilis illi qui conſeruaret legẽ excelſi. Allã. V. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ ſtola glie ĩduit eũ. Si dñica fuerit dicit̃ ſequẽtia de cõi fo.x. Euãg. Homo q̃dam nobilis. in ꝯi fo.v. Offr. Inuent dauid ſeruũ meuꝫ et ĩ oleo ſctõ vnxi eũ manus enĩ mea auxiliabit̃ ei ⁊ brachiũ meũ confortabit eum. Secreta.

SAncti bricij confeſſoris tui atq; pontificis dñe q̃s annua ſolennitas pietati tue nos reddat acceptos vt ꝑ hec pie oblationis officia: ſeculi preſentis miſerias euadamus: ⁊ gratie tue bñficia conſequamur. Per. Cõ. Fidelis ſeruus ⁊ prudẽs quẽ conſtituit dñs ſuper familiaꝫ ſuam: vt det illis in tpe tritici menſurã. Poſtcõio.

MIſterijs refecti diuinis domine deus noſter q̃s vt bti bricij cõfeſſoris tui atq; pontificis vbiq; interceſſione nos ꝓtegas: in cuiꝰ annua veneratione hec tibi obtulimꝰ ſacramẽta. Per. ¶ Scti machuthi epi ⁊ cõfeſ. Of.

STatuit ei dñs teſtamentũ pacis ⁊ principẽ fecit eũ vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ eternũ. ps. Mias dñi: in eternũ cãtabo. Oro.

OMnipotens ſempiterne deus populi tui preces exaudi qui btm machutũ confeſſorẽ tuum atq; pontificem virtutis gra decoraſti: et eũ hodie in celeſti glia ſuſcepiſti. Per. Mẽo. de ſctõ martino. Epla. Ecce ſacerdos. ĩ cõi fo.x. Gr. Inueni dauid ſeruum meum oleo ſctõ meo vnxi eũ manꝰ enĩ mea auxiliabit̃ ei: et brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. V. Nichil ꝓficiet inimicꝰ ĩ eo ⁊ filiꝰ iniq̃tatꝭ nõ nocebit eũ. Allã. V. Iuſtꝰ germinabit ſicut liliũ et florebit ĩ eternum ante dñꝫ. Seq̃. de ꝯi f.x. Euã. Hõ q̃dã nobilis. ꝯi f.v. Offr. Veritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipſo ⁊ ĩ noĩe meo exaltabit̃ cornu eius.

OBlatiões nr̃as q̃s Secreta dñe ꝓpiciatꝰ intẽde: quas tibi ĩ honore bti machuti cõfeſſoris tui atq; põtificis cõſecrãdas deferimꝰ precãtes: vt ipſiꝰ meritis ⁊ interceſſione pctõꝝ oĩꝫ que negligenter geſſimꝰ te ꝓpiciãte veniã cõſequi mereamur. Per. Cõ. Btũs ſeruꝰ quẽ cũ venerit dñs ĩuenerit vigilãtẽ: amẽ dico vobis ſup oĩa bõa ſua ꝯſtituet eũ. Poſt.

QVos donis celeſtibus dñe ſatiaſti: ſancti machuti cõfeſſoris tui atq; pontificis benignus attolle preſidijs: vt a noxijs oĩbꝰ expediti poſt ſalutaria tua toto corde curramus. Per dominum noſtrum. ¶ Scti edmũdi archiepiſcopi. Ad miſſã. Offi.

Gaudeamus oēs ī dño diē festū celebrātes sub honore edmundi pręsulis de cuius solēnitate gaudent angeli et collaudant filiū dei. ps. Exultate iusti ī dño: rectos decet collaudatio. or.

Deus q̄ largiflue bonitatis ꝯsilio ecclesiam tuā beati edmundi cōfessoris tui atq; pontificis preclare vite meritis decorasti ⁊ gliosis letificasti miraculis cōcede ꝓpiciꝰ nobis famulis tuis: vt et ipsiꝰ ī meliꝰ reformemur exēplis ⁊ ab oībꝰ eiꝰ patrocinio ꝓtegamur aduersis. Per.

Mēoria de sācto martino. Epiā. Ecce sacerdos magnꝰ qui ī vita inco: fo. x. Gr. Dñe ꝑuenisti eū ī bñdictionibꝰ dulcedinis posuisti ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝑcioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dierū ī sclm scli. Allā. ℣. Hic martinꝰ pauꝑ ⁊ modicꝰ celū diues igredit: hymnis celestibus honorat. Seqꝫ. de ꝯi scꝫ. Alma chorꝰ. in ꝯi f. x. Euāg. Hō qdā pegre ī ꝯi fo. xi. Offr. Veritas mea et mīa mea cū ipso: et in nomine meo exaltabit cornu eiꝰ. Secre.

Beati edmūdi ꝯfessoris tui atq; pōtificis q̄s dñe ꝑcibꝰ munera tibi offerēda ꝯplaceāt ⁊ oblata nobꝫ ꝓficiāt ad salutē. P. Cō. Btūs seruꝰ quē cum venerit dñs inuenerit vigilātē: amē dico vobis sup oīa bona sua ꝯstituet eū. Postcō.

Mentes nr̄as q̄s dñe susceptꝫ robora sacramentis: vt sicut eas beati edmūdi ꝯfessoris tui atq; pōtificis nouis dignatꝰ es ꝯfortare miraculis sic etiā iuuare suffragiis ⁊ illustrare digneris exēplis. P. Scti hugonis epi ⁊ ꝯfessoris. Officiū

Statuit ei dominꝰ testamētū pacis: ⁊ principem fecit eū: vt sit illi sacerdotij dignitas ī eternum. ps. Mias domini in eternum cantabo. Oratio

Deus q̄ beatū hugonē ꝯfessorē tuū atq; pōtificē: eminentia meritoꝝ ⁊ claritate signorū excellēter ornasti: cōcede ꝓpicius: vt eius exēpla nos ꝓuocēt et virtutes illustrent. Per dñm.

Mēoria de scō aniano ꝯfes. or.

Deus qui sāctā nobis huiꝰ diei celebritatē ꝓ bti aniani cōfessoris tui atq; pōtificis solēnitate tribuisti: adesto familie tue ꝑcibꝰ ⁊ da: vt cuiꝰ hodie festa celebramꝰ: eiꝰ meritꝫ ⁊ intercessionibꝰ adiuuemur. P. Mēoria de scō martino. vtꝫ. Eplā. Dilectus deo. incōi fo. x. Gr. Dñe ꝑuenisti eū ī bñdictionibꝰ dulcedinis: posuisti ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝑcioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ ī sclꝫ scli. Allā. ℣. Iustꝰ germinabit sicut liliū ⁊ florebit ī etnū añ dñz. Seqꝫ. de ꝯi f. xi. Euā. Videte vigilate ī ꝯi f. xi. Offr. Veritas mea ⁊ mīa mea cū ipso: ⁊ noīe meo exaltabit cornu eius. Secre.

Oblata tibi munera q̄s dñe btūs hugo ꝯfessor tuꝰ et pōtifex ꝓsequat: ⁊ meritꝫ eiꝰ adiuti: ꝑ eā grām ⁊ gliam ꝯsequamur. Per.

Alia secreta de scō aniano

Preces nr̄as q̄s dñe ꝓpiciatus admitte ⁊ dicatū tibi sacrificiū bti aniani ꝯfessoris tui atq; pōtificis ꝯmēdet oro. Alia se. de scō martino vtꝫ. Cō. Btūs seruus quem cū venerit dominꝰ inuenerit vigilantē: amē dico vobꝫ sup oīa bona sua ꝯstituet eū. Postcō

[illegible] ctione sti Hugonis
[illegible] in festo pt seq[illegible]

NOstre seruitutis obsequia q̄s dn̄e de⁹ btūs hugo confessoꝛ tuus ⁊ pōtifex tibi reddat accepta ne sacramēti celestis effectū reatus nr̄a nobis excludat. ꝑ

Alia postcōio de sancto aniano.

OMnīps ⁊ misericoꝛs de⁹: qui nos sacramētoꝝ tuoꝝ participes efficis ac ministros: p̄sta q̄s: vt ītercedēte btō aniano ꝯfessoꝛe tuo atq̄ pōtifice: ⁊ fidei ꝑficiam⁹ augmēto: ⁊ btitudinis ei⁹ iungamur consoꝛtio. Per dn̄m.

Alia postcō. de scto martino vt s̄.

¶ In oct. sancti martini. Offm̄.

STatuit ei dn̄s testamētū pacis ⁊ p̄ncipē fecit eum vt sit illi sacerdotij dignitas in eternum ps. Misericoꝛdias domini: ineternum cātabo. oꝛatio

COncede q̄s oīps de⁹: vt bti martini cōfessoꝛis tui atq̄ pōtificis freq̄ntata solēnitas ad ꝑpetuā ppl'o tuo ꝓficiat salutē: et quē sepi⁹ veneramur in terris semꝑ habeam⁹ patronū in celis. ꝑ Ep'la. Ecce sacerdō. i cōi fo. x. Gr. Dn̄e p̄uenisti eū in bn̄dictionib⁹ dulcedinis posuisti i capite eius coꝛonā de lapide p̄ecioso. v. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei lōgitudinē dierū i seculum sc'li. All'a. v. Hic martin⁹ pauꝑ ⁊ modicus celū diues īgredit': hymnis celestib⁹ honoꝛat'. Euā. Hō qdā ꝑegre. in cōi folio. x. Offr̄. Veritas mea ⁊ mīa mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. Secreta

HEc oblatio dn̄e q̄s quā iterata sancti martini cōfessoꝛis tui atq̄ pōtificis festiuitate offerim⁹ tue maiestati p̄sit nobis ad indulgētiā: vt per eā a nostris liberemur pctīs ⁊ sacris altaribus astare digni efficiamur. ꝑ Cō. Btūs seru⁹ quē cū venerit dn̄s īuenerit vigilātē: amē dico vobis sup oīa bōa sua ꝯstituet eū. P⁹co.

SAcramēta dn̄e q̄s q̄ sūpsim⁹ btō martino confessoꝛe tuo atq̄ pōtifice ītercedēte: ab oī nos aduersitate defēdāt ⁊ ꝑpetua ꝓsꝑitate tibi soli seruire ꝯcedāt. ꝑ

¶ Si iste oct. in dō. vel i sabbato ꝯtigerit fiat de eis meō. ad missā absq̄ missa de cap. ¶ Scti edmūdi regis ⁊ martyꝛis. Officium.

GLias ⁊ honoꝛe coꝛonasti eū ⁊ ꝯstituisti eū sup opa manuum tuaꝝ. ps. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuū ī vniuersa t'ra. oꝛ.

DEus ineffabilis mīe q̄ btīssimū regē edmūdū tribuisti ꝓ tuo noīe inimicū moꝛiēdo vincere ꝯcede ꝓpici⁹ familie tue: vt eo īteruenīēte mereat' ī se antiq̄ hostis incitamēta supando extīguē. ꝑ Ep'la. Btūs vir q̄ iuē. i ꝯi f. iiij. Gr. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coꝛonā de lapide p̄cioso. v. Desideriū aīe ei⁹ tribuisti ei ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. All'a. v. Letabit' iust⁹ in dn̄o ⁊ sꝑabit ī eo ⁊ laudabūt' oēs recti coꝛde. seq̄ Organicis in ꝯi f. iiij. Euā. Si q̄s veit ad. i ꝯi fo. v. offr̄. Gl'a ⁊ honoꝛe coꝛonasti eū ⁊ ꝯstituisti eū sup opa ma(nnū tuaꝝ dn̄e. se

HOc sacrificiū redēptiōis nr̄e q̄s oīps de⁹ clemēt' respice: ⁊ intercedēte btō edmūdo rege ⁊ martire tuo ꝓ hac familia tua placat⁹ assume. ꝑ Cō. Magna est gl'a ei⁹ ī salutari tuo gl'aꝫ ⁊ magnū decoꝛē īpones sup (eū dn̄e. P⁹co.

SIt tibi oīps de⁹ grata nr̄e seruitutis obsequia hec scta q̄ sūpsim⁹ ītercedēte btō edm ſidw reges martyꝛe tuo ꝓſint nobis ad capeſcēda pꝛemia vite perpetue. Per dñm. ¶ Sancte cecilie virginis ⁊ martyꝛis. officium

Loquebar de teſtimonijs tuis in conſpectu regū et non confundebar: ⁊ meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. ℟ Beati immaculati i via qui ambulāt in lege domini. Oratio.

Deus q̄ nos annua btē cecilie virginis tue ⁊ martyꝛis ſolēnitate letificas da vt quā veneramur officio: etiā pie ꝯuerſatiōis ſeq̄mur exēplo. p. Epl'a. Dñe deꝰ in ꝯi f. xiiij. Gr. Audi filia ⁊ vide et iclina aurē tuā q2 ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. v Spē tua ⁊ pulchꝛitudine tua itēde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna Allā. ℣. Ueni electa mea ⁊ ponā i te thꝛonū meū q2 ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. leꝯ Exultem⁹ i cōi f. xiiij Euā. Simile ē re. ce. the. i ꝯi. fo. xiiij Offr. Offerent regi virgies poſt eā ꝓxime ei⁹ offerētur tibi. Secr.

Preſta q̄s oēs ⁊ miſericoꝛs deꝰ: vt ſicut diuina offerimus i ſctē cecilie v̄gis tue ⁊ martyꝛis ſolēnitate ſacramēta ſic indulgētie tue largitatē pijs ei⁹ p̄cib⁹ aſſeq̄mur. p Cō. Cōfūdāt ſuꝑbi q2 iniuſte iniq̄tatē fecerūt i me: ego aūt i mādat. tuis exercebar i tuis iuſtificatiōib⁹ ⁊ nō ꝯfūdebar.

Sacramētoꝝ tuoꝝ dñe (p⁹ cō. ꝑticipes effecti iploꝛam⁹ clemētiā tuā vt btē cecilie v̄gis tue ⁊ martyꝛ. interuētu pctōꝝ nroꝝ veniā cōſeq̄ mereamur. p. ¶ Sancti clemētis [illegible] ⁊ martyꝛis. officiū

Dixit dñs ſermões mei q̄s dedi i os tuū/ nō deficiēt de oꝛe tuo adeſt ei nomē: ⁊ mūera tua accepta erūt ſuper altare meū. ℟ Dñe exaudi oꝛationem meam: ⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Or.

Deus q̄ nos annua btī clemētis martyꝛis tui atq̄ pōtificis ſolennitate letificas: cōcede ꝓpici⁹ vt cuius natalicia colim⁹/ virtutem quoq̄ paſſionis imitemur. p Mē. de ſctā felicitate virgie or.

Preſta q̄s oēs deꝰ: vt btē felicitatis martyꝛis tue ſolēnia recēſentes meritis ipſi⁹ ꝓtegamur ⁊ pꝛecibus. Per dominū Epl'a ad philippenſes. iiij. capl.

Fratres: Rogo vos cariſſimi et deſideratiſſimi: gaudiū meū ⁊ coꝛona mea: ſic ſtate i dño cariſſimi Rogo euchodiā et ſynthicē deꝓcoꝛ idipſū ſapere in dño. Etiā rogo te germane ꝯpar adiuua eas q̄ mecū laboꝛauerūt in euāgelio cū clemēte et ceteris adiutoꝛib⁹ meis. Quoꝝ noīa ſūt in libꝛo vite. Gr. Iurauit dñs et nō penitebit eū: tu es ſacerdos in eternū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech ℣. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis Allā. ℣ Iſte ſctūs digne i memoꝛiā v̄tit hoīz q̄ ad gaudia trāſijt āgeloꝝ. ſeq̄ Organicꝫ. i ꝯi f. iiij. Euā Uō q̄d no. i ꝯi f. v. Offr. Inueni dauid ſeruū meū ⁊ i oleo ſctō vnxi eū man⁹ ei mea auxiliabit ei ⁊ bꝛachiū meū ꝯfoꝛtabit eū

Pro paſſiōe btī clemētis Se. martiris tui atq̄ pōtificis gratāter tibi dñe mun⁹ offerim⁹ q2 ſicut eū ſentimus in te viuere gl'oſū ſic ꝓ nobis itervenire cōfidim⁹. p. Alia ſe. de ſctā felicitate

Munera tibi dñe ꝓ ſctē felicitatis gl'oſa ſolēnitate deferimus obſecrantes: vt q̄ nobis huius celebꝛitatis effectū: et cōfeſſione dedicauit ⁊ ſanguie: nī ſeratiõis tue cõtinuũ īploꝛet auxiliũ. ꝑ. Cõ. Btũs ſeruꝰ quē, cũ venerit dñs īuenerit vigilātē amē dico vobꝫ ſuꝑ oīa bona ſua cõſtituet eũ. Poſtcõio.

PUrificēt nos dñe qꝫs et diuini perceptio ſacramēti: ⁊ glioſa deꝓcatio bti, clemētis martyꝝ tui atqꝫ põtificis. ꝑ. Alia pˀcõ. d i. felicitate

HEc dñe ſacramenta ſumentes qꝫs: vt intercedente beata felicitate martyꝛe tua vite et ne in nobis nutriant alimenta. Per. Scti griſogoni mar. Offm̃.

GLia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eũ ⁊ ꝯſtituiſti eũ ſuꝑ oꝑa manuum tuaꝝ. ps. Dñe dñs nr: ꝙ admirabile ē nomē tuũ ī vniuerſa tra. Or.

ADeſto dñe ſupplicationibus nrĩs vt q̄ ex iniq̄tate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: bti griſogoni martyꝛis tui interceſſiõe liberemur. ꝑ. Epła. Btũs homo qui inuenit. in cõi fo. i. Gr. Poſuiſti dñe ſuꝑ caput eiꝰ coꝛonā de lapide ꝓcioſo. V. Deſideriũ aīe eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volũtate labioꝛũ eiꝰ non fraudaſti eũ. Allã. V. Btũs vir q̄ ſuffert tētationē qm̄ cũ ꝓbatꝰ fuerit accipiet coꝛonā vite. Euang. Qui vos audit in cõi fo. iiij. Offr. Glia et honore coꝛonaſti eũ: ⁊ ꝯſtituiſti eũ ſuper oꝑa manuũ tuaꝝ dñe. Secr.

MUnera nřa qꝫs dñe ſincero vultu ſuſcipe vt itercedēte btõ griſogono martiꝛe tuo criminũ nroꝝ ꝯtagia cuncta expurgēt. ꝑ. Co. Poſuiſti dñe ī capite eiꝰ coꝛonā de lapide ꝓcioſo. Poſt.

ANnue qꝫs dñe: vt miſterijs tuis recreati: ſcti qꝫ griſogoni martiꝛ tui ſeꝑ muniamur auxilijs. Per dñm. ¶ Scte Katherine virgīs ⁊ martyꝛis. Offm̃.

ME expectauerūt pctõres vt ꝑderēt me: teſtimonia tua dñe intellexi oīs ꝯſūmationis vidi finem: latum mādatũ tuũ nimis. ps. Btī imaculati ī via qui ambulāt in lege domini. Or.

OMnĩs ſempiterne deꝰ q̄ coꝛpus glorioſe virgis tue Katherine in montē ſynai ab angelis deferri iuſſiſti: cõcede qꝫs: eiꝰ obtentu nos ad arcem virtutum ꝑuehi: vbi viſionis tue claritatē mereamur intueri. ꝑ. Epła. Cõfitebor tibi. in cõi fo. xiij. Gr. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Propter veritatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iuſticiã ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Allã. V. Loq̄bar de teſtimonijs tuis ī ꝯſpectu regũ ⁊ non ꝯfundebar dñe. Seq.

ODas hac ī die letas: xp̄o canit omīs etas coꝛde voce laudibus Omnē ſpectat ad etatē Katherine dignitatē cumulare laudibus Hec eſt illa coſti nata cuiꝰ oꝛtu decoꝛata gliat grecia Hec ē que mnam ſibi datã / xp̄o reddit duplicatã oꝛis eloquentia. Scolis vacãs artes diſcēs altioꝛa cõcupiſcēs ſtudet euãgelio Duo legens teſtamēta vite videt alimēta xp̄m in preſepio Cibo dulci refouet quo plꝰ guſtat plus augetur ſctm̃ deſideriũ. Cibo confoꝛmatur iſti: ſe cõfigens cruci chꝛiſti currit ad martiriũ Rex hic terret hic blãditur hec nõ timet nec lenitur: pꝛe mētis conſtãtia. Hic terroꝛes vt fauille / hinc res ſerui vel ancille ſpernuntur vt vilia Sapientes ſuperant credũt xp̄o flāmis dant̄ ſed nec perit fibria Carcerat̄ virgo ceſa: viſitat̄ fit illeſa ſuperū p̄ſētia. Quā regina dū ſolat̄: ad certamē inuitat̄ fauet oīās coronatur certat die tercia. A colūba dū cibat̄ v̄go rota fabricat̄ orat nec⁹ diſſipatur: ſternit̄ plebs ipſa Tot triūphās in tormētis ad ſupna cū ducētis premittit porphiriū Impetrato q̄cq̄d orat ferit lictor lac irrorat ferientis gladiū. Corp⁹ celit⁹ ſublatū ē ſina tumulatū tūba manat oleū. Syna ſignis illuſtrat̄ celū ſibi gloriat̄ addi ſyd⁹ aureū Uirgo ſydus honeſtatꝫ dux ⁊ decus ꝓbitatis: xp̄i reos maieſtatꝫ xp̄o recōcilia Uas virtutum via morum flos odorꝫ odor florꝫ nos tuere nos celorꝫ trāſfer ad palatia. Eua. Sile eſt re. ce. the. in cōto. xv. Offꝛ. Filie regū i honore tuo aſtitit regina a dextris tuis i veſtitu deaurato circūdata va

SUſcipe q̄s rietate. Secreta. dn̄e ꝓpici⁹ oblatiōes tuorꝫ fideliū q̄s tibi in honore ſc̄tē katherine virgis tue ⁊ martyrꝫ hodierna ſolēnitate letāter offerimus ſicq; nobis ip̄a itercedēte ꝑ hoc ſacrificiū placat⁹ adeſto: vt nos ⁊ a periculis hui⁹ vite clemēter eripias: ⁊ a p̄ctis oīb⁹ miſeratus abſoluas. ꝑ. Cō. Simile ē regnū celorꝫ hoī negociatori q̄rēti bonas margaritas: iuēta vna ꝓciosa margarita dedit oīa ſua et cōparauit eā. Poſtcōmunio

DA q̄s dn̄e ꝑ hec ſācta q̄ ſūpſimus ppſo tuo ſalutē mētis ⁊ corporis ⁊ itercedēte btā katherina virgine tua ⁊ martyre i cui⁹ honore letamur ꝑpetuis cōſolationib⁹ tuorꝫ reple corda fideliū: vt diuina ꝓtectione releuati: et pia tibi deuotione cōplaceant: ⁊ tua ſemper beneficia conſequant̄. ꝑ

¶ Sancti lini pape et mar. offiū

SAcerdotes tui dn̄e induāt iuſticiā: ⁊ ſcī tui exultēt ꝓpt̄ dauid ſeruū tuū nō auertas faciē xp̄i tui. ꝟ. Memēto dn̄e dd̄: et oīs māſuetudinis eius. Oratio.

DEus qui ſanctā nobis huius diei leticiam pro cōmemoratiōe beati lini martyrꝫ tui atq; pōtificis feciſti adeſto familie tue precibus: ⁊ da vt cui⁹ hodie feſta celebramus: eius meritis et itercesſionib⁹ adiuuemur Per do. Ep̄la. Omnis pontifex. in cōi fol. v. Gr. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſc̄tō meo vnxi eū man⁹ enī mea auxiliabitur ei/ ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eū. ꝟ. Nichil ꝓficiet inimicus i eo: ⁊ filius iniq̄tatis nō nocebit eū. All'a. ꝟ. Elegit te dn̄s ſibi in ſacerdotem magnum in ꝑplo ſuo. Euange. Homo quidam nobil' in cōi f. v. Offꝛ. Inueni dauid ſeruū meū: et i oleo ſc̄tō vnxi eum: man⁹ eī mea auxiliabit̄ ei ⁊ brachiū meum confortabit eum. Secreta.

INtende ꝓpici⁹ q̄s dn̄e oblata tibi hec munera ⁊ dep̄catiōe bt̄i lini martyrꝫ tui atq; pōtificis i cui⁹ ea cōmemoratiōe deferim⁹ nos ip̄os eadē letifica. Per. Cōio. Bt̄us ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s iuenerit vigilātē amen dico vobꝫ ſup oīa bona ſua cōſtituet

SUmpſim⁹ dn̄e eū. Poſtcō. in ſcī martyris tui atq; pōtificis lini ſolēnitate celeſtia ſacramēta cui⁹ ſuffragijs q̄s largiaris vt quod tēporaliter gerim⁹ eternis gaudijs cōſequamur. ꝑ.

¶ Explicit ſanctorale.

¶ Incipit cōe ſāctoꝝ. In vigilia vnius apl'i ſiue euāgeliſte. Offi

Ego ait ſicut oliua fructificaui in domo dñi: ſperaui in mīa dei mei et expectabo nomen tuum qm̄ bonū eſt añ cōſpectū ſcōꝝ tuoꝝ. P̄s. Quid gloriaris i malicia: q̄ potēs es i iniq̄tate. Or

Queſumus oīps deus: vt noſtra deuotio q̄ natalicia beati N. apl'i tui antecedit: patrocinia nobis interceſſione eius accumulet. Per dominū noſtrum. Lectio libri ſapie. Eccl'aſtici. xlv.

Benedictio dñi ſuper caput iuſti: ideo dedit illi hereditatē/ et diuiſit illi partē in tribubus duodecī/ ⁊ inuenit gratiā in cōſpectu oīs carnis. Et magnificauit eū in timoꝛe inimicoꝝ: et i verbꝫ ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū i ꝯſpectu regū ⁊ oſtēdit illi gloꝛiā ſuā. In fide et lenitate ipſi' ſanctū fecit illū: et elegit eū ex oīm carne. Et dedit illi coꝛ ad pꝛecepta et legē vite et diſcipline: ⁊ excelſū fecit illū. Statuit ei teſtamētū eternū: ⁊ circūcinxit eū zona iuſticie. Et induit eum dñs: coꝛona gloꝛie. Lectio libꝛi ſapientie. Pꝛouerbioꝝ. iij. c.

Beatus homo qui inuenit ſapientiā: et q̄ affluit pꝛudentia. Melioꝛ eſt acq̄ſitio eius negociatione argenti et auri: ꝑmi ⁊ puriſſimi fruct' ei'. Precioſioꝛ eſt cūctis opibus ſapiētia: et oīa que deſiderant huic nō valēt cōparari. Longitudo dieꝝ in dexterā eius: et i ſiniſtra illius diuitie et glīa. Vie ei' vie pulchꝛe: et oēs ſemite illi' pacifice. Lignū vite eſt his qui appꝛehēderit eā: et q̄ tenuerit eā beat'. Dñs ſapiētia fūdauit trā: ſtabiliuit celos pꝛudentia. Sapiētia illi' eruperūt abyſſi: et nubes roꝛe creſcūt.

R̄. Iuſtus vt palma floꝛebit ſicut cedꝛus libani multiplicabit i domo dñi. V̄. Ad ānūciādū mane mīam tuā: ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē. Si dñica fuerit dicat vnū Allā. de cōi apl'oꝝ. Scd̄m iohānē. xv. c.

In illo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis Ego ſū vitis vera: et pater me' agricola ē. Omnē palmitē i me nō ferētē fructū: tollet eū. Et oēꝫ q̄ fert fructū purgabit eū vt fructū pl' afferat. Iā vos mūdi eſtis: ꝓpt̄ ſermonē quē locut' ſū vobis. Manete in me: ⁊ ego i vobis. Sicut palmes nō poteſt ferre fructū a ſemetipō niſi māſerit i vite: ſic nec vos niſi i me māſeritꝫ. Ego ſū vitꝫ: vos palmites: Qui manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructū multū/ q2 ſine me nichil poteſtis facere. Si q̄s in me nō māſerit: mittet foꝛas ſicut palmes ⁊ areſcet. Et colligēt eū: ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet. Si māſeritis i me/ ⁊ verba mea i vobis māſerint: q̄dcūq3 volueritis peteꝫ ⁊ fiet vobꝫ. Scd̄ꝫ iohēꝫ. xv

In illo tp̄e: Dixit ieſ' diſcipulis ſuis. Ego ſū vitꝫ vos palmites. Qui manet i me ⁊ ego in eo: hic fert fructū multū q2 ſine me nichil poteſtis facere Si quis i me nō māſerit: mittet foꝛas ſicut palmes/ et areſcet. Et colligēt eū: ⁊ i ignē mittēt ⁊ ardet Si māſeritꝫ i me ⁊ verba mea in vobis māſerint: q̄dcūq3 volueritis petetis/ et fiet vobis. Offer.

Glīa ⁊ honore coronaſti eū: ⁊ cōſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū.

Accepta tibi ſit dn̄e Secre. nr̄e deuotionis oblatio: et ad apoſtolicā puriores nos faciat venire feſtiuitatē. p. Prefatio quotid̄. Co. Magna ē glīa ei⁹ in ſalutari tuo: glīam ⁊ magnū decorē impones ſuꝑ eū dn̄e. Poſtcō.

Preſta nobis eterne largitor eius vbiq̄ pia protegi oratiōe: cui⁹ natalicia per hec ſācta que ſumpſimus: votiuo preuenim⁹ obſequio. Per dominū.

In die vni⁹ apoſtoli. Officiū.

Michi autē nimis honorati ſunt amici tui deus nimis confortatus eſt pn̄cipat⁹ eoꝝ. In tempore paſchali. Alleluya. Ps. Dn̄e ꝓbaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionē meā. Glīa. Oratio

Exaudi dn̄e populū tuū cū ſācti apoſtoli tui N. patrocinio ſupplicātē: vt tuo ſemper auxilio munitus: ſecura tibi poſſit deuotiōe ſeruire. p. Lectō eple beati pauli apl̄i. Ad epheſios. ii.

Fratres: Jam nō eſtis hoſpites et aduene: ſed eſtis ciues ſāctoꝝ et domeſtici dei/ ſuperedificati ſuper fundamentū apoſtolorum et ꝓphetarū ipo ſūmo angulari lapide xp̄o ieſu. In quo oīs edificatio cōſtructa: creſcit in templū ſanctū in dn̄o. In quo et vos coedificamī in habitaculum dei: in ſpiritu ſancto. Lectio actuum apoſtolorum. v. c.

In diebus illis: Per man⁹ apl̄oꝝ fiebant ſigna et prodigia multa in plebe: ⁊ erāt oēs vnanimiter ī porticu ſalomōis. Ceteroꝝ autē nemo audebat cōiūgere ſe illis: ſed magnificabat eos populus. Magis aūt augebat̄ credentiū in dn̄o multitudo viroꝝ ac mulierū: ita vt in plateis eijcerent infirmos/ et ponerēt in lectulis et grabatis vt veniēte petro ſaltē vmbra illius obūbraret quēq̄ illoꝝ/ ⁊ liberarent̄ ab īfirmitatib⁹ ſuis. Concurrebat autē multitudo vicinarū ciuitatum hieruſalē: afferentes egros et vexatos a ſpiritib⁹ immūdis: q̄ curabāt̄ omnes. Gr. Nimis honorati ſūt amici tui deus: nimis cōfortat⁹ ē pn̄cipat⁹ eoꝝ. ℣. Dinumerabo eos ⁊ ſuꝑ arenā multiplicabūtur. Gr. In oēꝫ terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ et in fines orbꝫ terre verba eoꝝ. ℣. Celi enarrāt gloriā dei: et opa manuū ei⁹ ānūciat firmamētū. Gr. Conſtitues eos pn̄cipes ſuꝑ oēm terrā memores erūt nōis tui dn̄e. ℣. Pro patribus tuis nati ſūt tibi filij: propterea ꝑpl̄i ꝯfitebūt̄ tibi. Allā. ℣. Nimis honorati ſūt amici tui de⁹ nimis cōfortat⁹ eſt principatus eoꝝ. Allā. ℣. In oēꝫ terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ ī fines orbꝫ terre vba eoꝝ. Allā. ℣. Per man⁹ autē apl̄oꝝ fiebāt ſigna ⁊ ꝓdigia multa in plebe. Allā. ℣. Nō vos me elegiſtis ſed ego elegi vos et poſui vos vt eatis et fructum afferatis et fructus veſter maneat.

Beatus vir Infra lxx. tr̄. qui timet dominum: in mādatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorum benedicetur. ℣. Gloria et diuitie in domo eius: et iuſticia ei⁹ manet in ſclm̄ ſcl̄i.

Clare ſanctorū Sequētia ſenatus apoſtolorū princeps orbis terraꝝ rectorqꝫ regnorum. Eccleſiarū mores et vitam moderare. Que per doctrinā tuā fideles ſunt vbiqꝫ. Anthiocus et remus cōcedunt tibi petre regni ſolium. Tyrānidem tu paule alexandrinā inuaſiſti greciā. Ethiopes horridos mathee agnelli vellere. Qui maculas neſciat aliqꝫs veſtiſti candido. Thoma bartholomee iohānes philippe ſymon. Jacobiqꝫ pariles andrea thadee dei Bellatores inclyti. En vos oriens ⁊ occidēs. Immo terre mūdi circulꝰ Se patres habere gaudet ⁊ expectat iudices. Et idcirco mundus omnis laudes vobis et honorem ſanctis debitum ſupplex impendit. Sequentia.

Alleluya nunc decantet vniuerſalis eccleſia. Extollēdo laude celſa apoſtolorū p̄conia. Quorum princeps per crucem ſcādit petrus alta poli culmina. Doctor orbis triumphat ſub nerone vrbe ī romulea. Crux ādree digna confert premia. Jacobus vterqꝫ nitēt laurea. Egeas illū/hos iudaica gēs tranſmiſit ad ethera. Sunt matheo ſunt iohanni collata. Duo clara gratiarū munera. Hyrtacus illū necat/hunc ſuas ieſus vocat ad epulas. Philippus chriſti gratia docens predicat in ſithia. Thomas confoſſus lancea curſum cōſūmat in india. Symon et iudas dum ſacra perſis oſtendūt monita. Fuſus ſanguis āboſtola perluſtrauit purpurea. Bartholomeus dat indis vite dogmata. Mathie culmē dedit ſors apoſtolica. Plaudat ergo tellus/plaudat celorū curia. Et hac die ſacra plaudat preſēs familia. Honorādo ſacroſancta apoſtolorū merita. Hi ſunt cādelabra ante deum lucentia. Hi prelati celſa ſūmi regis in curia. Hi ſal terre/hi lux mūdi/hi clara celi lumina. Jam palma iā corona iā pmiſſa olim menſa illis eſt appoſita. O q̄ta q̄ p̄clara iam iocūda celebrant illoꝝ ſolennia. His noſtra ſint ſolēnia. Sint vota ſint preconia. Sint grata laudū carmina. Scd̄m iohannē xv.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hec mando vobis: vt diligatis inuicē. Si mundus vos odit: ſcitote qꝛ me priorē vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetis: mūdꝰ qđ ſuum erat diligeret. Qꝛ vero de mundo non eſtis: ſed ego elegi vos de mundo ꝓpterea odit vos mundus. Mementote ſermonis mei quē ego dixi vobis: non eſt ſeruus maior dn̄o ſuo. Si me perſecuti ſunt: ⁊ vos pſequent̄. Si ſermonem meum ſeruauerūt: ⁊ veſtrum ſeruabunt. Sed hec oīa facient vobis ꝓpter nomen meum: qꝛ neſciunt eū q̄ miſit me. Si nō veniſſē ⁊ locutus fuiſſē eis: pctm̄ nō haberēt. Nūc aūt excuſationē nō habent de pctō ſuo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si op̄a nō feciſſē in eis que nemo aliꝰ fecit: pctm̄ non haberēt. Nūc aūt ⁊ viderunt ⁊ oderunt: ⁊ me ⁊ patrem meum. Sed vt adipleat̄ ſermo qui in lege eorū ſcriptus eſt: quia odio habuerūt me gratis. Secūdū matheum x.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos: ſicut oues in medio luporū. Eſtote ergo prudentes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut columbe. Cauete autē ab hoībus. Tradent enim vos in conſilijs: et in ſynagogis ſuis flagellabũt vos: et ad reges ⁊ preſides ducemini ꝓpter me in teſtimoniũ illis ⁊ gẽtibus. Cũ aũt tradẽt vos: nolite cogitare quõ aut quid loq̃mini. Dabit̃ enim vobis in illa hora: q̃d loquamini. Nõ enim vos eſtꝫ q̃ loquimini/ ſed ſpũs p̃ris vr̃i q̃ loquit̃ in vobis. Tradet aũt frat̃ fratrẽ in mortem: ⁊ pater filiuꝫ. Et inſurgent filij in parẽtes: et morte afficiẽt eos. Et eritꝫ odio omnibus hoĩbus: ꝓpter nomen meum. Qui autem perſeuerauerit vſq; in finem: hic ſaluus erit.

Secundum matheum xix. capl.

IN illo tp̃e: Dixit ſymon petrus ad ieſum Ecce nos reliquimus oĩa: et ſecuti ſumus te Quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis Amen dico vobis: q̃ vos qui ſecuti eſtis me in regeneratiõe cũ ſederit filiꝰ hoĩs in ſede maieſtatꝫ ſue/ ſedebitis ⁊ vos ſup̱ ſedes duodecim/ iudicantes duodecim tribus iſrael. Et oĩs q̃ reliq̃rit domũ vel fratres/ aut ſorores/ aut patrẽ/ aut matrẽ/ aut vxorem/ aut filios/ aut agros ꝓpter nomẽ meũ: cẽtupliũ accipiet et vitam eternam poſſidebit.

Secundum matheum xvi. capt.

IN illo tẽpore: Venit ieſus in partes ceſaree philippi: et interrogabat diſcipulos ſuos dicẽs Quẽ dicũt hoĩes eſſe filiũ hoĩs? At illi dixerũt. Alij iohẽm baptiſtã: alij aũt helyã/ alij vero hieremiã/ aut vnũ ex prophetis. Dicit illis ieſus. Vos aũt quem me eſſe dicitis? Reſpondẽs autẽ ſymõ petrus: dixit. Tu es xp̃s filius dei viui. Reſpõdens autẽ ieſus: dixit ei Beatus es ſymõ bar iona/ q; caro et ſanguis nõ reuelauit tibi: ſed pater meus q̃ in celis eſt Et ego dico tibi q; tu es petrus: ⁊ ſup̱ hanc petrã edificabo eccleſiã meã. Et porte inferi: nõ preualebunt aduerſus eã. Et tibi dabo claues regni celorũ. Et q̃dcũq; ligauerꝫ ſuper terrã: erit ligatũ ⁊ in celis. Et q̃dcũq; ſolueris ſup̱ t̃rã: erit ſolutũ ⁊ in celis.

Secundum lucam xxij. capt.

IN illo tp̃e: Facta eſt contẽtio iter diſcipulos ieſu: q̃s eoꝝ videret̃ eſſe maior Dixit aũt eis. Reges gẽtiũ dñant̃ eoꝝ: ⁊ q̃ poteſtatẽ habent ſup̱ eos/ bñfici vocãtur Vos aũt nõ ſic Sed qui maior eſt in vobis: fiat ſicut iunior. Et qui p̃ceſſor eſt: ſicut miniſtrator. Nã q̃s maior eſt q̃ recumbit an qui miſtrat? Nõne qui recũbit? Ego aũt in medio veſtruꝫ ſũ: ſicut q̃ miſtrat. Vos aũt eſtis qui ꝑmãſiſtis mecũ in tẽtationibus meis Et ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit michi p̃r meꝰ regnũ: vt edatis ⁊ bibatis ſup̱ menſã meã i regno meo Et ſedeatꝫ ſuper thronos iudicãtes: duodeci tribꝰ iſrael Offr̃. In oẽm terrã exiuit ſonꝰ eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eoꝝ. Offr̃. Cõſtitues eos p̃ncipes ſup̱ oẽm terrã: memores erunt noĩs tui in oĩ ꝓgenie ⁊ gñatione. Offert̃ Michi aũt nimis honorificati ſunt amici tui deꝰ nimis ꝯfortatꝰ eſt p̃ncipatus eorũ. In tp̃e paſ. Allã. Se.

BEati apl̃i tui N. dñe ſolẽnia recẽſentes q̃s: vt eiꝰ auxilio tua bñficia capiamꝰ/ ꝓ quo tibi hoſtias laudis offerimꝰ. p. Prefa Et te dñe. Cõio Vos qui ſecuti eſtis me ſedebitis ſuper ſedes iudicãtes duodeci tribus iſrl̃ dicit dñs. In tp̃e paſc. allã allã. Pꝰcõ

Tuere nos miſericoꝛs deus per hec ſancta que ſumpſimus: et beati apl̄i tui N. cuiꝰ natalicia celebꝛamꝰ: ſemper guberna pꝛeſidijs. Per dñm. ¶ In natali vnius euangeliſte. Officiũ.

Os iuſti meditabitur ſapientiam ⁊ lingua eiꝰ loquetur iudicium lex dei eius in coꝛde ipſius. ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris faciẽtes iniquitatem. Oratio.

Interueniat ꝓ nobꝫ dñe q̃s ſanctus tuꝰ N. euãgeliſta: q̄ crucis moꝛtificationē iugiter i ſuo coꝛpoꝛe pꝛo tui nois honoꝛe poꝛtauit. P. Lcõ ezechielis ꝓphē. i. c.

Similitudo vultꝰ quattuoꝛ animaliũ: facies hois et facies leonis a dextris ipſoꝛũ quattuoꝛ. Facies autẽ bouis: a ſiniſtrꝫ ipſoꝛũ quattuoꝛ Et facies aquilẽ deſuꝑ ipſoꝝ quattuoꝛ Et facies eoꝛũ et penne eoꝝ: extẽte deſuper. Due pēne ſinguloꝝ iũgebant: ⁊ due tegebāt coꝛpoꝛa eoꝝ Et vnũqdq; eoꝛum: coꝛam facie ſua ābulabat Ubi erat ipetꝰ ſpiritꝰ illuc gradiebãt: nec reuertebant cũ ābularēt. Et ſimilitudo aĩaliũ et aſpectus eoꝝ: quaſi carbonum ignis ardentiũ/et quaſi aſpectus lãpadarũ. Hec erat viſio: diſcurrēs i medio animaliuꝫ Splēdoꝛ ignis: ⁊ de igne fulgur egrediēs. Et aĩalia ibãt et reuertebant: i ſimilitudinē fulguris choꝛuſcãtis. Gr. Os iuſti meditabit ſapiētiã: ⁊ ligua eiꝰ loq̃tur iudiciũ. V. Lex dei eiꝰ i coꝛde ipſius ⁊ nõ ſupplãtabũt greſſꝰ eius Allã. V. Pꝛimꝰ ad ſyõ dicet ecce aſſum: ⁊ hierl'm euãgeliſtã dabo

Laus deuota mente Seq̃. choꝛo cõcinēte xp̄o ſit cum gl'ia. Qui euãgeliſtas veri dogmatiſtas inſigniuit gr̄a. Quiq; ſuo moꝛe lucē cũ fulgoꝛe dat per oꝛbis climata. Tales dñs elegit ꝑ quos iſta ſubegit hereſes ⁊ ſciſmata Hi bis bini fõtes valles atq; mõtes irrigãtes flumie Oꝛti paradiſo mũdũ īdiuiſo illuſtrantes famine. Illos per bis bina viſio diuina ſignat animalia A quibuſdam viſa foꝛmis tunc diuiſa geſtu ſed equalia. Pēnis decoꝛata terris eleuata cum rotis euntia. Facie ſerena oculoꝛũ plena verbi dei nuncia In his poſſunt cerni anuli caterni quibꝰ archa vehitur. Quoꝛum dogma ſanuꝫ pcē ſamaritanum circũquaq; ſeritur. Tali quaſi plauſtro mult et ab auſtro ſalomonē adijt. In hac ceu quadꝛiga agnus eſt auriga qui pꝛo nobis obijt. Iſtis i bis binis caput eſt et finis chꝛiſtus cõplēs oĩa. Hoꝝ documētis hoꝛũ iſtrumētis floꝛēs ſtat eccleſia. Hoꝛũ nos pꝛecatu moꝛtis a reatu ſoluat xp̄i gratia. Hoꝛũ vt doctrina virtus nos diuina ducat ad celeſtia. Secundũ lucã. x.

In illo tp̄e: Deſignauit dominꝰ ⁊ alios ſeptuaginta duos: ⁊ miſit illos binos ante faciē ſuã/in omnē ciuitatē ⁊ locũ quo erat ipſe venturꝰ Et dicebat illis Meſſis quidē multa: opãrij aũt pauci Rogate ergo dñm meſſis: vt mittat operarios i meſſē ſuaꝫ Ite. ecce ego mitto vos: ſicut agnos inter lupos. Nolite poꝛtare ſacculũ neq; perã neq; calciamenta: et neminē per viã ſalutaueritis. Inquãcũq; domũ intraueritis: pꝛimuꝫ dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſup illum pax v̄ra. Si autē ad vos reuertet̄. In eadem aūt domo manete edentes ⁊ bibentes: que apud illos ſūt. Dignus eſt enī operari⁹ mercede ſua. Credo. In tp̄e paſchali. Euāg. Ego ſum vitis vera. vt ſ. folio .i. Offer. Poſuiſti dñe ī capite eius coronā de lapide p̄cioſo: vitā petiȷt a te ⁊ tribuiſti ei allā. ⁊ ſinitur cū allā. qñcūqꝫ dr̄ extra tr.

Secreta. Donis celeſtib⁹ da nobis q̄s dñe libera mēte ſeruire: vt munera q̄ deferimus interueniēte btō N. euangeliſta et medicinā nobis operent̄ et veniam. Per. Prefatio. Et te dñe. Non dr̄ ī hac p̄fatiōe. Per btōs euangeliſtas ſed Per btōs ap̄los. Cō. Magna ē glīa ei⁹ ī ſalutari tuo glīam et magnū decorē ipones ſuper eū domine. Poſtcōio.

Preſta q̄s ōp̄s deus: vt id quod de ſancto altari percepimus precib⁹ bti euangeliſte tui N. ſaluificet aīmas nr̄as per qd̄ ſēper tuti eſſe poſſimus. Per

¶ In natali vni⁹ martyris. Offi.

Iuſt⁹ vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur plantatus in domo domini in atriȷs domus dei noſtri. Ps. Bonū eſt confiteri domino: et pſallere nomi tuo altiſſime. Aliud offm̄.

Iuſtus nō ꝯturbabitur quia dominus firmat manum eius tota die miſeretur ⁊ cōmodat et ſemen eius in benedictione erit in eternum conſeruabitur. Ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueris facientes iniquitatem. Officium

Gloria ⁊ honore coronaſti eū ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup op̄a manuum tuaꝝ. Ps. Dñe dñs nr̄: q̄ admirabile ē nomē tuū ī vniuerſa t̄ra. of.

In virtute tua dñe letabit̄ iuſt⁹ ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehementer deſideriū anime ei⁹ tribuiſti ei. Ps. Quoniā preueniſti eū ī benedictiōib⁹ dulcedinis: poſuiſti ī capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioſo. Aliud offm̄.

Letabitur iuſtus in domino et ſperabit in eo ⁊ laudabunt̄ om̄s recti corde. In tp̄e paſchali. allā allā. Ps. Exaudi de⁹ orōnē meam cū deprecor: a timore inimici eripe aīam meam. Aliud offm̄.

Protexiſti me de⁹ a cōuentu malignātiū alleluya a multitudine operātiū ī̄iquitatē alleluya allā. Ps. Exaudi de⁹ orōnē meā cū deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus noſtris: et interceſſione beati N. martyris tui perpetuam nobis miſericordiam benignus impende. Per dominū no. Lcō li. ſapiētie. Eccl'a. xiiij. ⁊ xv.

Beatus vir qui in ſapiētia morabit̄: ⁊ q̄ in iuſticia meditabit̄/ et in ſenſu cogitabit circūſpectionē dei. Cibabit illū pane vite et intellectus: et aqua ſapiētie ſalutaris potabit illū. Et firmabit̄ ī illo ⁊ nō flectet̄: et continebit illū et non confundetur/ et exaltabit illum apud primos ſuos. Et nomine eterno heredirabit illum: dominus deus noſter. Pauli. Ad ephesios. i. capit.

FRatres: Benedictus deus ⁊ pater dn̄i noſtri ieſu xp̄i qui bn̄dixit nos in oī bn̄dictiōe ſpūali in celeſtibus in xp̄o: ſicut elegit nos in ipſo ante mundi cōſtitutionem: vt eſſemus ſancti ⁊ immaculati in conſpectu eius in caritate. Qui predeſtinauit nos in adoptionē filiorū p̄ ieſum xp̄m in ipſū ſcd̄m ꝓpoſitum volūtatis ſue in laudē gr̄e ſue in qua gratificauit nos ī dilecto filio ſuo In quo habemus redemptionem p̄ ſanguinem eius remiſſionē pctōrū: ſcd̄m diuitias gr̄e ſue que ſuperabundauit in nobis. Per ieſum chriſtum dominum noſtrū

Lectio libri ſapiētie. Eccl'a. xxxi

BEatus vir qui inuētus eſt ſine macula: et qui poſt aurū non abijt/nec ſperauit in theſauris pecunie. Quis eſt hic/ et laudabimus eum? Fecit enī mirabilia: in vita ſua. Qui ꝓbatus eſt in illo et perfectus inuēt⁹ eſt: et erit illi gloria eterna. Qui potuit tranſgredi et non eſt tranſgreſſus: et facere mala et non fecit. Ideo ſtabilita ſūt bona illi⁹ in dn̄o: ⁊ elemoſinas illius enarrabit/omnis eccleſia ſanctorum

Pauli. Ad timotheū. ij. iiij. cap.

CAriſſime: Teſtificor coram deo ⁊ ieſu xp̄o qui iudicaturus eſt viuos ⁊ mortuos: ⁊ per aduentū ipſius et regnum eius. Predica verbū: inſta opportune importune. Argue/obſecra/īcrepa: in omī patientia et doctrina Erit enī tp̄s cū ſanā doctrinā nō ſuſtinebūt: ſed ad ſua deſideria coaceruabūt ſibi magiſtros prurientes auribus. Et a veritate q̄dem auditum auertent: ad fabulas aūt ꝯuertent. Tu vo vigila: in oīb⁹ labora/opus fac euāgeliſte/miniſteriū tuū ī ple/ ſobri⁹ eſto Ego enī iā delibor: ⁊ tp̄s mee reſolutiōis inſtat. Bonū certamē certaui: curſū cōſūmaui/fidē ſeruaui. De reliquo repoſita eſt michi corona iuſticie: quā reddet michi dn̄s ī illa die iuſt⁹ iudex. Nō ſolū aūt michi: ſ ⁊ his q̄ diligūt aduētū eius

Ad timotheū. ij. ij. c.

CAriſſime: Nemo militans deo: īplicat ſe negocijs ſecularib⁹: vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nā ⁊ qui certat in agone nō coronabit̄ niſi qui legitime certauerit Laborātē agricolā: oportet primū de fructibus accipere Intellige que dico: dabit enī tibi dn̄s in oībus intellectū Memor eſto igit̄ ieſū xp̄m reſurrexiſſe a mortuis ex ſemie dauid ſcd̄z euāgeliū meū in quo laboro vſq ad vincula quaſi maleoperans: ſed verbū dei non eſt alligatū Ideo oīa ſuſtineo ꝓpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutē ꝯſequātur q̄ eſt in xp̄o ieſu: cū gl̄ia celeſti.

Ad galathas. v. c.

FRatres: Confido de vobis in dn̄o: q̄ nichil aliud ſapietis. Qui aūt conturbat vos: portabit iudiciū quicūq eſt ille. Ego aūt fratres ſi circūciſionē p̄dico: quid adhuc perſecutionē patior? Ergo euacuatū eſt ſcandalum crucis. Utinā ⁊ abſcīdātur: qui vos conturbāt. Quicūq enī volūt placere in carne: hi cogūt vos circūcidi tm̄/vt crucis xp̄i ꝑſecutionē nō patiātur. Neq enī qui circūcidūtur legē cuſtodiūt: ſed volūt vos circūcidi/vt ī carne veſtra glorient̄ Michi aūt abſit gl̄iari: niſi in cruce dn̄i noſtri ieſu xp̄i. Per quē michi mūdꝰ crucifixus eſt ⁊ ego mūdo. Gr. Poſuiſti dn̄e ſuꝑ caput eiꝰ coronam de lapide ꝓcioſo. ℣ Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei ⁊ volūtate labiorū eiꝰ nō fraudaſti eū. Gr. Btūs vir q̇ timet dn̄m: ī mādatis eiꝰ cupit nimis. ℣. Potēs in t̄ra erit ſemē eiꝰ gn̄atio rectorū bn̄dicet̄. Gr. Juſtus nō ꝯturbabit̄: q꜡ dn̄s firmat manū eiꝰ. ℣. Tota die miſeret̄ ⁊ ꝯmodat ⁊ ſemen eiꝰ ī bn̄dictiōe erit. Gr. Juſtꝰ vt palma florebit ſicut cedrꝰ libani multiplicabit̄ in domo dn̄i. ℣. Ad ān̄uciā dū manemiam tuā ⁊ veritatē tuā ꝑ noctē. Allā. ℣. Poſuiſti dn̄e ſuꝑ caput eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. Allā. ℣. Letabit̄ iuſtꝰ ī dn̄o ⁊ ſꝑabit in eo ⁊ laudabūt̄ oēs recti corde. Allā. ℣. Btūs vir q̇ ſuffert tētationē qm̄ cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vite. Allā. ℣ Btūs vir q̇ timet dn̄m ī mādatꝫ eiꝰ cupit nimis. Allā. ℣. Gl'ia ⁊ honore coronaſti eū dn̄e ⁊ ꝯſtituiſti eū ſuper oꝑa manuū tuarū. Allā. ℣. Juſtꝰ nō ꝯturbabit̄ q꜡ dn̄s firmat manū eiꝰ. Tr.

Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei ⁊ volūtate labiorū eiꝰ nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ ꝓuenisti eū in bn̄dictiōe dulcedis. ℣. Poſuiſti ſꝑ caput eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. Seq̄.

Organicis canamꝰ modulis nūc N. ſolēnia. Digenis dn̄o vocibus reddentes odas debitas. Qui in ſuis ſc̄tis mirabilis nimis multiplici virtutū flore eoſdē decorat/ ac mirifice adornat. Nā ⁊ in ip̄is q̄ſi in q̇buſdā muſicis inſtrumētis digito ꝓꝓ̇o fides agitat fides virtutū ſonora. Has numeroſe ꝑcurrēs ſingulas. Permiſcet ſingulis dyateſſerō melliſluam melodiā. Quā generat virtutū mater illa. Que aliꝗs decēter cōpoſita reddit ſuauē ſimphoniā. Qua ſine cūcta fiūt diſſona. Necnō et friuola. Qua cū oīa fiūt cōſona. Necnō vtilia. Qua iuſti bn̄ morati rite. Petētes excelſa poli ſydera. Alacres decātāt noua cātica ī cythara traicia. Quorū agētes feſta cōſortiū mereamur in celeſti patria. Secundū iohannem xij.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis: niſi granū frumenti cadēs in terrā mortuū fuerit/ ipſū ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit: mlt̄ū fructū affert. Qui amat aīam ſuā: perdet eā. Et qui odit aīam ſuā in hoc mundo: in vitaꝫ eternā cuſtodit eam. Si q̇s michi miniſtrat: me ſequat̄. Et vbi ſuꝫ ego: illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Si quis michi miniſtrauerit: honorificabit eū pater meꝰ/ qui eſt in celis. Secundum lucam. x.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Qui vos audit: me audit. Et q̇ vos ſꝑnit me ſꝑnit. Qui aūt me ſꝑnit: ſꝑnit eū q̇ me miſit. Reuerſi ſūt aūt ſeptuagitaduo: cū gaudio dicētes. Dn̄e etiā demonia ſubijciūtur nobis ī noīe tuo. Et ait illis. Videbā ſathanā: ſicut fulgur de celo cadētē. Ecce dedi vobis poteſtatē calcādi ſupra ſerpentes et ſcorpiones: ⁊ ſupra oēm virtutē inimici/ ⁊ nichil vobis nocebit. Verūtamen in hoc nolite gaudere: quia ſpiritus vobis ſubijciuntur. Gaudete autē ꝙ nomina veſtra: ſcripta ſunt in celis. Scd̄m matheum. xvj.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si quis vult poſt me venire: abneget ſemetipſū et tol lat crucē ſuā/ ⁊ ſequat᷑ me. Qui enī voluerit aīam ſuā ſaluā facere: perdet eā. Qui autē ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpter me: inueniet eaz Quid enī ꝓdeſt hoī ſi vniuerſuz mundum lucretur: aīe vero ſue detrimentū patiat᷑? Aut quā dabit hō cōmutationem ꝓ aīa ſua? Filius enim hoīs vēturus eſt ī gloria patris ſui cum angelis ſuis: et tunc reddet vnicuiq; ſcđm opera eius Amen dico vobis: ſūt quidam de hic ſtantibus qui nō guſtabunt mortem/ donec videāt filium hominis veniētem ī regno ſuo Secundum lucam. xiiij. cap

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Si quis venit ad me ⁊ nō odit pr̄em ſuū ⁊ matrez et vxorē ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ ſorores/ adhuc aūt ⁊ aīam ſuā: nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. Et q̄ nō baiulat crucē ſuā ⁊ veit poſt me: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis ei ex vobis volens turrim edificare: nōne prius ſedēs cōputat ſūptꝰ qui neceſſarij ſūt ſi habeat ad ꝑficiēdum? Ne poſtea q̄ poſuerit fundamētū ⁊ nō potuerit perficere: oēs qui viderit incipiant illudere ei dicētes. Qr hic homo cepit edificare: ⁊ nō potuit cōſummare. Aut quis rex iturus ꝯmittere bellū aduerſus aliū regem: et nō priꝰ ſedens cogitat ſi poſſit cum decem milibꝰ occurrere ei qui cū vigīti milibus venit ad ſe? Alioquin adhuc illo longe agēte/ legationē mittēs: rogat ea q̄ pacis ſunt. Sic ergo oīs ex vobis qui non renūciat oībus q̄ poſſidet: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Scđm matheum. x. ca.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nichil opertū qđ nō reueletur: ⁊ occultū qđ nō ſciatur. Qđ dico vobis in tenebris: dicite in lumīe. Et qđ in aure auditis: predicate ſuꝑ tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus: aīam aūt non poſſunt occidere. Sed potius eū timete: qui poteſt ⁊ aīam ⁊ corpus ꝑdere in gehennam. Nonne duo paſſeres aſſe veneunt: ⁊ vnus ex illis non cadet ſuper terram ſine patre veſtro? Veſtri aūt ⁊ capilli capitis omnes numerati ſūt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus meliores eſtis vos. Oīs ergo q̄ ꝯfitebitur me corā hoībus: ꝯfitebor ⁊ ego eū corā patre meo q̄ eſt in celis. In tp̄e paſc. Euāg. Ego ſum vitis ve. vt ſ̄. f. i. Offr. In virtute tua dñe letabit᷑ iuſtꝰ ⁊ ſuꝑ ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. In tp̄e paſc. Allā al. Offr. Poſuiſti dñe ī capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo: vitā petijt a te tribuiſti ei all. Et finiat᷑ cū Allā. q̄ñcūq; dr̄: niſi infra. lxx. Offr. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus q̄ ī libano ē multiplicabit᷑. in tp̄e paſchal lā. Offr. Cōfitebuntur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē tuā ī eccl̄a ſctōrū. allā allā. Offr. Glia ⁊ honore coronaſti eū ⁊ ꝯſtituiſti eū ſuꝑ opa manuū tuarū dñe. Se.

PReſentia munera dñe q̄s ſerena pietate intuere: vt ſcti ſpūs ꝓfundantur bñdictiōe: quatenꝰ illā validius in noſtris cordibꝰ dilectionē infundāt: per quā ſctūs. N. martyr tuꝰ oīa corporis tormēta deuicit. Per do. in vnita. eiuſđ. Cō. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſū et tollat crucē ſuā ⁊ ſequat᷑ me. Cō Qui michi miniſtrat me ſequat᷑: et vbi ego ſū illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Cōio. Poſuiſti dn̄e in capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo. In tp̄e paſc. Allā allā. Cō. Letabit iuſtꝰ in dn̄o ⁊ ſꝑabit i eo: ⁊ laudabūt oēs recti corde. In tp̄e paſc. Allā allā. Cō. Ego ſū vitis vera ⁊ vos palmites q̄ manet i me ⁊ ego i eo hic fert fructū mltū allā al. Cō. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo gloriā ⁊ magnum decoreꝫ impones ſuper eum dn̄e. Poſtcō.

Quos refeciſti dn̄e celeſti myſterio ab oībus q̄s ꝓpiciatꝰ abſolue delictis: vt intercedente btō. N. martyre tuo / diuino munere purificatis mentibus perfruamur. Per dn̄m no. ¶ In natali vnius martyris ⁊ pontificis. Or.

Deus qui ſanctā nobis huius diei leticiā ꝑ cōmemoratione bti martyris tui. N. atq̄ pontificis feciſti: adeſto familie tue precibus / et da vt cuiꝰ hodie feſta celebramus / eius meritis ⁊ interceſſiōibus adiuuemur. Per dominū noſtrū. Ad hebreos. v. c.

Fratres Oīs pōtifex ex hoībus aſſūptus ꝓ hoībus cōſtituit in his que ſunt ad deū: vt offerat dona et ſacrificia ꝓ pctīs Qui ꝯdolere poſſit his qui ignorant et errāt: qm̄ et ipſe circūdatus eſt īfirmitate. Et ꝓpterea debet quēadmodū ⁊ ꝓ populo: ita etiā et pro ſemetipſo offerre pro pctīs Nec q̄ſq̄ ſumit ſibi honorē: ſed qui vocatur a deo tāq̄ aaron quēadmodū ſcriptū eſt Tu es ſacerdos ineternū: ſecundū ordinē melchiſedech. Ad hebreos xiij. c.

Fratres: Doctrinis varijs et peregrinis: nolite abduci Optimū eſt enim grā ſtabilire cor: nō eſcis que non profuerunt ambulātibꝰ in eis. Habemꝰ altare de q̄ edere nō habēt ptātem: q̄ tabernaculo deſeruiūt. Quoꝝ eī aīaliū infert ſāguis pro pctō in ſancta per pontificē: horū corpora cremant extra caſtra Propter qđ ⁊ ieſus vt ſctīficaret per ſuū ſanguinē populum: extra portā paſſus eſt. Exeamꝰ igit ad eū extra caſtra: īproperiū eius portātes. Non enī habemus hic manentē ciuitatē: ſed futurā inquirimus. Per ipſū ergo offeramꝰ hoſtiā laudis ſemper deo: id eſt fructū labioꝝ ꝯfitentiū noī eius Beneficientie autē ⁊ cōionis: nolite obliuiſci. Talibus enī hoſtijs: ꝓmeretur deus. S. matheū. ix. et. x.

In illo tp̄e: Circuibat ieſus ciuitates oēs et caſtella: docens in ſynagogis eoꝝ / et predicans euangeliū regni / et curans oēm languorē et oēm infirmitatem. Videns aūt turbas miſertꝰ eſt eis: qꝛ erant vexati et iacētes ſicut oues nō habētes paſtorem Tūc dixit diſcipulis ſuis Meſſis quidē multa: operarij autē pauci. Rogate ergo dn̄m meſſis: vt mittat operarios in meſſē ſuā. Euntes aūt predicate dicentes: qꝛ appropinquabit regnū celoꝝ. Infirmos curate: mortuos ſuſcitate / leproſos mūdate / demōes eijcite Gratis accepiſtis: gratis date. Ecce ego mitto vos ſicut oues ī medio lupoꝝ. Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes: ⁊ ſimplices ſicut colūbe. ¶ Hoc ſequēs euāgeliū dr̄ in feſ. cuiuſlꝫ pōti. exulātis ſiue mar. ſiue ꝯfeſſo. S. lucā. xix.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis: parabolā hanc. Hō quidā nobilis abijt in regionē longinquā: accipe ſibi regnū et reuerti. Vocatis autē decē ſeruis ſuis: dedit illis decē mnas/ ⁊ ait ad illos. Negociamini dū venio. Ciues autē ei⁹ oderāt illū et miſerūt legationē poſt illū dicētes. Nolum⁹ hūc regnare ſuper nos. Et factū eſt vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos quib⁹ dedit pecuniā vt ſciret q̄tū quiſq; negociat⁹ eſſet. Venit autē pꝛim⁹: dicēs Dñe mna tua decē mnas acq̄ſiuit. Et ait illi Euge ſerue bone q̄ꝛ i modico fuiſti fidelis eris p̄tātē hñs ſuper decē ciuitates. Et alter venit dicens Dñe: mna tua fecit quinq; mnas Et huic ait. Et tu eſto ſuper quinq; ciuitates. Et alter venit dicēs Dñe ecce mna tua quā habui: repoſitā in ſudario. Timui enī te: q̄ꝛ homo auſter⁹ es/ tollis qđ nō poſuiſti/ et metis qđ nō ſeminaſti. Dixit ei. De oꝛe tuo te iudico ſerue neq̄. Sciebas q̄ ego hō auſterus ſum: tollēs qđ nō poſui/ ⁊ metens qđ nō ſeminaui. Et quare nō dediſti pecuniā meā ad mēſam: et ego veniēs cū vſuris vtiq; exegiſſē illā? Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnā: ⁊ date illi qui decem mnas habet. Et dixerūt ei. Dñe habet decē mnas. Dico autē vobis: q̄ꝛ omni habēti dabitur ⁊ abūdabit. Ab eo aūt q̄ nō habet: et qđ habet auferet ab eo. Verū tamē inimicos meos illos: qui noluerūt me regnare ſuper ſe/ adducite huc et interficite ante me. Et his dictis p̄cedebat: aſcēdēs hieroſolimā. In tēpe paſchali. Euāgeliū. Ego ſum vitis vera vt ſupꝛa. fo. i. Secre.

INtende p̄pici⁹ q̄s dñe oblata tibi hec munera: et depꝛecatione beati N. martyꝛis tui atq; pōtificis in cuius ea cōmemoꝛatione deferim⁹: noſipſos eadē q̄ ſanctifica. Per dñm nrm. Poſtcōio.

SUmpſimus dñe in ſcti martyꝛis tui atq; pōtificis N. ſolēnitate celeſtia ſacramēta: cuius ſuffragiis q̄s largiarꝭ: vt qđ tēpaliter gerim⁹ eternis gaudiis conſequamur. Per do. ¶ In natali plurimoꝝ martyꝛū. Officiū.

INtret in cōſpectu tuo dñe gemitus cōpeditoꝛū redde vicinis noſtris ſeptuplum in ſinu eoꝛum vindica ſanguinē ſctōꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. In tēpe paſchali. allā allā. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerūt tēplū ſctm̄ tuum/ poſuerunt hierlm̄ in pomoꝝ cuſtodiā. Offi.

TImete dñm oēs ſcti ei⁹ q̄m nichil deeſt timētib⁹ eū: diuites eguerūt ⁊ eſurierūt/ inq̄rētes aūt dñm nō deficiēt oī bono. Ps. Bñdicā dñm in omni tēpoꝛe ſemꝑ laus ei⁹ in oꝛe meo. Offm̄.

IUſti epulēt ⁊ exultēt i ꝯſpectu dei ⁊ delectētur i leticia. Ps. Exurgat de⁹ ⁊ diſſipēt inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie ei⁹. Offm̄.

SApiētiā ſctōꝝ narrant p̄pli et laudē eoꝝ nūciat eccleſia: nomina aūt eoꝝ viuēt i ſcl'z ſcli. Ps. Exultate iuſti i dño rectos decet collaudatio. Of.

SAlus aūt iuſtoꝛum a dño: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ ē i tēpe tribulatiōis. Ps. Noli emulari i malignantibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Officium

Sancti tui dn̄e bn̄dicent te: gloꝛiam regni tui dicent. alleluya. ℣. Exaltabo te deꝰ meꝰ rex: et bn̄dicā noī tuo ī ſclm/ ⁊ ī ſclm ſcli. Plioꝝ mar. nō pōtificū. oꝛ.

Omnīps ſempiterne deus: da nobis ſāctoꝝ martyꝝ tuoꝝ N et N ita digne merita venerari: quatenꝰ ab inſtātibus liberemur periculis: ⁊ dignī efficiamur gaudijs ſempiternis. Per dn̄m. Plioꝝ martyꝝ et pontificū. oꝛo

Omnīps ſempiterne deꝰ: qui in ſāctoꝝ martyꝛū tuoꝝ atqꝫ pontificū N et N coꝛdibus flāmā tue dilectionis accēdiſti: da mentibus noſtris eandē fidei caritatiſqꝫ virtutē: vt quoꝛū gaudemus triumphis/ pꝛoficiamus exemplis. Per d. Ad hebꝛeos. xi.

FRatres: Sācti per fidē vicerūt regna: operati ſunt iuſticiā/ adepti ſūt repꝛomiſſiones. Obturauerūt oꝛa leonū: extixerūt ipetū ignis/ effugarūt aciem gladij/ ꝯualuerūt de īfirmitate foꝛtes facti ſūt in bello. Caſtra verterūt exteroꝝ: acceperūt mulieres de reſurrectione moꝛtuos ſuos. Alij aūt diſtenti ſunt nō ſuſcipientes redēptionē: vt melioꝛem inuenirēt reſurrectionē. Alij vero ludibꝛia ⁊ verbera experti: inſuper ⁊ vincula et carceres. Lapidati ſunt/ ſecti ſunt/ tētati ſūt ī occiſiōe gladij moꝛtui ſūt. Circuierūt in melotis: in pellibꝰ caprinis. Egētes/ auguſtiati afflicti: qbus dignus non erat mūdꝰ In ſolitudinibus errantes: ⁊ in montibus et in ſpelūcis/ et in cauernis terre. Et hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati inuenti ſunt. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Lcō li. ſapiētie. iij.

IUſtoꝛū anime in manu dei ſunt: et non tāget illos toꝛmentū malicie. Viſi ſunt oculis īſipiētiū moꝛi: et eſtimata eſt afflictio exitꝰ illoꝛū. Et qđ a nobꝫ eſt iter exterminiū: illi aūt ſūt in pace. Et ſi coꝛam hoībꝰ toꝛmēta paſſi ſunt: ſpes illoꝝ īmoꝛtalitate plena eſt. In paucis vexati/ in multis bene diſponent: qm̄ deus tentauit eos/ et inuenit illos dignos ſe. Tanq̄ aurū ī foꝛnace ꝓbauit illos: ⁊ quaſi olocauſta hoſtie accepit illos/ ⁊ in tp̄e erit reſpectꝰ illoꝝ. Fulgebūt iuſti: ⁊ tanq̄ ſcītille ī arūdicto diſcurrēt Iudicabūt natiōes: ⁊ dn̄abunt populis Et regnabit dn̄s illoꝝ: ī ꝑpetuū. Lectio libꝛi ſapiētie. v. c.

IUſti aūt ī ꝑpetuum viuent ⁊ apud dn̄m eſt merces eoꝝ ⁊ cogitatio illoꝝ apud altiſſimū Ideo accipient regnū decoꝛis: ⁊ dyadema ſpeciei de manu domini. Qm̄ dextera ſua reget eos: et bꝛachio ſancto ſuo defēdet illos Accipiet armaturā zeli illius: et armabit creaturā ad vltionē inimicoꝝ. Induet pꝛo thoꝛace iuſticiam: ⁊ accipiet pꝛo galea iudicium certū. Sumet ſcutū inexpugnabile equitatē: ibunt directe pꝛomiſſiones. Et ad certū locuꝫ deducet illos: dominus deꝰ noſter. Ad hebꝛeos. x. caplo.

FRatres Remēoꝛamini pꝛiſtinos dies: in quibꝰ illuīati magnū certamē ſuſtinuiſtis paſſionū. Et in altero qdē oppꝛobꝛijs et tribulationibꝰ ſpectaculū facti in altero aūt ſocij taliter ꝯuerſātiū effecti. Nā et vīctis ꝯpaſſi eſtis: et rapinā bonoꝛū veſtroꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis cognoſcētes vos habere melioꝛē et manentē ſubſtantiã. Nolite itaq; amittere cõfidẽtiã veſtrã: q̃ magnã habet remunerationẽ. Patiẽtia eñ vobꝫ neceſſaria eſt: vt volũtatẽ dei faciẽtes reportetis ꝓmiſſionẽ. Adhuc enĩ modicũ aliquãtuluꝫ: q̃ vẽturꝰ ẽ veniet ⁊ nõ tardabit. Juſtꝰ aũt meꝰ: ex fide viuit. Ad cor. i

FRatres: Spectaculũ [illegible] facti ſumꝰ huic mũdo: ⁊ angelis ⁊ hoibꝰ. Nos ſtulti ꝓpt̃ xp̃z: vos aũt prudẽtes in xp̃o. Nos infirmi: vos aũt fortes. Vos nobiles: nos aũt ignobiles. Vſq; ĩ hãc horã eſurimꝰ ⁊ ſitimꝰ: ⁊ nudi ſumus ⁊ colaphis cedimur/ ⁊ inſtabiles ſumꝰ ⁊ laboramꝰ operantes manibꝰ nr̃is. Maledicimur: ⁊ bñdicimꝰ. Perſecutionẽ patimur: ⁊ ſuſtinemus. Blaſphemamur: et obſecramꝰ. Tanq̃ purgamenta huiꝰ mũdi facti ſumꝰ oĩm ꝑipſima vſq; adhuc. Nõ vt cõfũdã vos hec ſcribo: ſed vt filios meos cariſſimos moneo. In xp̃o ieſu: dño nr̃o. Lectõ libri ſap. Puer. xv. cap

LIngua ſapiẽtiũ ornat ſciẽtiã: os fatuoꝝ ebulit ſtulticiã. In oĩ loco: oculi dñi cõtẽplãt bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignũ vite: q̃ aũt imoderata ẽ cõteret ſpm̃. Domꝰ iuſti plurima fortitudo: ⁊ ĩ fructibꝰ ipij ꝯturbatio. Labia ſapiẽtiũ diſſemĩabũt ſciẽtiã: cor ſtultoꝝ diſſimile erit. Victime ipioꝝ abominabiles domino: vota iuſtorum placabilia. Qui ſequitur iuſticiã: diligetur a dño. Lectio libri ſapientie. x. c.

REddet deꝰ mercedẽ laborũ ſctõꝝ ſuoꝝ: ⁊ deducet eos ĩ via mirabili. Et fuit illis in velamẽto diei: ⁊ in luce ſtellaꝝ nocte. Trãſtulit illos ꝑ mare rubrũ et trãſuexit illos ꝑ aquã nimiã. Inimicos aũt illoꝝ demerſit in mare: ⁊ ab altitudine inferorum eduxit illos. Ideo iuſti tulerunt ſpolia ipioꝝ: ⁊ decãtauerũt dñe nomen ſctm̃ tuum. Et victricem manũ tuã laudauerũt pariť dñe deꝰ nr̃. Lectõ libri ſapie. eccľ. xliiij

HI ſunt viri mĩe: quoꝝ iuſticie obliuionẽ nõ acceperũt. Cũ ſemine eoꝝ permanẽt bona: hereditas ſancta nepotes eorũ. Et in teſtamẽtis ſtetit ſemen eorum: et filij eoꝝ ꝓpter eos vſq; ĩ etnũ manẽt. Generatio eoꝝ/ ⁊ gl'ia eoꝝ nõ derelinq̃tur. Corpora eorũ ĩ pace ſepulta ſũt: ⁊ noĩa eoꝝ viuẽt in ſecula. Sapiẽtiã eorum narrabũt oẽs ppl'i: ⁊ laudẽ eorũ ꝓnũciet oĩs eccleſia ſctõrũ. Gr.

Glorioſus deus in ſctis mirabilis in maieſtate faciẽs ꝓdigia. ℣. Dextera tua dñe glificata eſt in virtute: dextera manꝰ tua cõfregit inimicos. Gr. Clamauerũt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos ⁊ ex oĩbꝰ tribulatiõibꝰ eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta eſt dñs his q̃ tribulato ſũt corde ⁊ humiles ſpũ ſaluabit. Gr. Timete dñm oẽs ſcti eiꝰ qm̃ nichil deeſt timẽtibus eũ. ℣. Inq̃rẽtes aũt dñz nõ deficiẽt oĩ bono. Gr. Iuſtoꝝ aĩe in manu dei ſũt et nõ tãget illos tormentũ malicie. ℣. Viſi ſũt oculis ĩſipiẽtium mori: illi aũt ſũt in pace. Gr. Exultabũt ſcti in gl'ia: letabũť ĩ cubilibus ſuis. ℣. Cãtate dño cãticũ nouũ laus eiꝰ in eccľia ſctõrũ. Gr. Vindica dñe ſãguinẽ ſctõꝝ tuorũ q̃ effuſus eſt. ℣. Poſuerũt mortalia ſeruorũ tuorũ eſcas volatilibꝰ celi carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Gr. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ iocũdũ habitare fratres ĩ vnũ. ℣. Sicut vnguentũ in capite qđ deſcẽdit in barbā barbā aarō Alī⁹ ꝟ. Mādauit dn̄s bn̄dictionē ⁊ vitā vſq; in ſcl'm. Gr. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̄o venātiū. ꝟ. Laq̄⁹ ↄtrit⁹ eſt ⁊ nos liberati ſum⁹: adiutoriū nr̄m ī noīs dn̄i q̄ fecit celū ⁊ terrā. Allā. ꝟ. Scti tui dn̄e bn̄dicēt te gliam regni tui dicēt. Allā. ꝟ. Scī tui dn̄e floꝛebūt ſicut liliū ⁊ ſicut odoꝛ balſami erūt ante te. Allā. ꝟ. Scī ⁊ iuſti ī dn̄o gaudete vos elegit de⁹ in hereditatē ſibi. Allā. ꝟ. Vox exultationis et ſalutꝫ in tabernaculis iuſtoꝝ. al'. ꝟ. Juſti epulenē ⁊ exultēt ī ↄſpectu dei ⁊ delectēt ī leticia. Allā. ꝟ. Reddet de⁹ mercedē laboꝝ ſctoꝝ ſuoꝝ ⁊ deducet illos ī via mirabili. Allā. ꝟ. Mirabilis dn̄s nr̄ ī ſcīs ſuis Allā ꝟ. Te martyꝝ cādidat⁹ laudat exercitus dn̄e. Tr.

Qui ſemināt ī lachꝛymis in gaudio metēt. ꝟ. Eūtes ibāt ⁊ flebāt mittētes ſeīa ſua. ꝟ. Venientes aūt veniēt cū exultatiōe poꝛtantes manipulos ſuos. Seque.

Ecce pulchꝛa canoꝝ reſonet voce allā Intimans regem ciuibus inclyta Felicia nimium angeloꝛū rutilant agmina. Sācte ſancte ſancte xp̄o ouanter ꝓclamantia Sublimi in cathedꝛa aplo'ꝝ ſede fulgida lāpada trib⁹ et linguas iudicātia. Oīa vt ſtercoꝛa reputāt tumida ꝓpter hoc emicant, velut ſtella firmamenti clara. Stolis candidis martyꝛū adoꝛnāt colla. Hi ſunt milites qui mūdi ꝓliāt bella. Coꝛonis albis coꝛonantur ſancti. Qui cōfitentes crediderunt iuſte Vel ſic decertantes. Reſpuerunt vana. Modo habēt celeſtia regna. In qua triūphant dicentes optime Sic cantitāt pſallētes carmīa, Arte laudiflua. Voce dulciſſona Regi xp̄o ſubmittentes colla. Multū recitaris laude ſpirituū Atq; iubilaris in choꝛo virginū. Allā. Dulcimoda Te decantant pudicū agmina. Laus tibi ſit ſp̄ xp̄e per oīa. Qui opitularis cantantes talia. Voce pulchꝛa. Allā. Et nos xp̄i ꝓclamemus vna. Da nobis eterna regna floꝛida. Vbi cantemus omnes allā. Sequen.

Mirabilis de⁹ in ſanctis mirabilia dans magnifica. Qui fide pꝛeclara vicerūt mūdi grauiſſima pericula Judiciū minas verbera ⁊ blādicias cōtēnētes mente robuſta vero tranſfuderūt regi aīas Ergo triūphant laurea ↄpti capita ſecuti recte veſtigia agni ſingularis xp̄i ſacrata Cui aſſidue melliflua dāt cantica eius ꝑdulciſſima pleni gr̄a. Quoꝛū celebꝛātes ſolēnia ↄſoꝛtio iūgi quo mēamur xp̄s āquat Qui nr̄a eſt glia. Scd̄m lucā vi.

In illo tp̄e: Eleuatis ieſus oculis in diſcipulos ſuos: dicebat. Beati pauperes: qꝛ vr̄m eſt regnum dei. Bt̄i qui nunc eſuritis: qꝛ ſaturabimini Beati qui nunc fletis: qꝛ ridebitis. Bt̄i eritis cū vos oderint hoīes/ ⁊ cū ſeparauerint vos/ ⁊ exꝓbꝛauerint et eiecerint nomen veſtrū tanq̄ malum: ꝓpter filium hominis. Gaudete in illa die exultate: ecce enim merces veſtra multa ē in celo. Secundum matheum. v. ca.

In illo tp̄e: Videns ieſus turbas: aſcēdit in montem Et cum ſediſſet: acceſſerunt ad eum diſcipuli eius Et aperiens os ſuum: docebat eos dicēs Beati pauperes ſpiritu: qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝛū. Beati mites: qm̄ ipſi poſ ſidebũt terrã. Beati qui lugẽt: quoniã ipſi ꝯſolabũtur. Beati q̃ eſuriũt et ſitiũt iuſticiã: qm̃ ipſi ſaturabunt. Beati miſericordes qm̃ ipſi miam ꝯſequent. Bti mũdo corde: qm̃ ipſi deũ videbunt. Beati pacifici: qm̃ filij dei vocabunt: Beati qui perſecutionẽ patiunt propter iuſticiã: qm̃ ipſoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Beati eritis cũ maledixerit vos hoĩes / ⁊ perſecuti vos fuerint: et dixerint omne malum aduerſũ vos mentientes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: quoniam merces veſtra / copioſa eſt in celis. Secundũ matheum. x. c.

IN illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ perſequent vos in ciuitate iſta: fugite ĩ aliã Amen dico vobis: nõ conſummabitis ciuitates iſrael / donec veniat filius hoĩs. Non eſt diſcipulus ſup magiſtrũ: neq; ſeru⁹ ſuper dñm ſuũ. Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eius: et ſeruo ſicut dñs eius. Si patrẽfamilias beelzebub vocauerũt: q̃to magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Scdm lucam. xxi.

IN illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Ponite in cordibus veſtris: nõ premeditari quẽadmodũ reſpõdeatis. Ego enĩ dabo vobis os ⁊ ſapiẽtiã cui non poterũt reſiſtere ⁊ cõtradicere oẽs aduerſarij veſtri Trademini autẽ a parẽtibus et fratribus et cognatis et amicis: et morte afficient ex vobis Et eritis odio oĩbus hoĩbus ꝓpter nomẽ meũ: et capillus de capite vr̃o nõ peribit. In patiẽtia vr̃a poſſidebitis aĩas veſtras Scdʒ luca. vi.

IN il. t. Deſcẽdẽs ieſ⁹ de mõte: ſtetit loco cãpeſtri ⁊ turba diſcipuloꝝ ei⁹ ⁊ multitudo copioſa plebʒ ab oĩ iudea et hierlm̃ / et maritima / ⁊ tyri / et ſydonis / q̃ venerãt vt audirẽt eũ: ⁊ ſanarẽt a lãguoribus ſuis. Et q̃ vexabantur a ſpiritibus ĩmundis: curabant. Et oĩs turba querebat eũ tangere: qꝛ virt⁹ de illo exibat / ⁊ ſanabat oẽs. Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos: dicebat. Beati pauperes: qꝛ veſtrũ eſt regnũ dei Bti qui nũc eſuritis: qꝛ ſaturabimini. Beati qui nũc fletis: qꝛ ridebitis. Bti eritis cũ vos oderint hoĩes / et cũ ſeparauerint vos / ⁊ exprobrauerint et eiecerit nomẽ veſtrũ tanq̃ malũ: ꝓpter filium hoĩs. Gaudete in illa die et exultate: ecce enĩ merces veſtra multa eſt in celo. Scdm lucam. xxi. c.

IN illo tp̃e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Cũ audieritis prelia et ſeditiões: nolite terreri Oportet p̃mũ hec fieri: ſed nõdũ ſtatim finis Tũc dicebat illis. Surget gẽs ꝯtra gẽtẽ: ⁊ regnum aduerſ⁹ regnũ ⁊ terremot⁹ magni erũt per loca / ⁊ peſtilentie ⁊ fames / terroreſq; de celo ⁊ ſigna magna erũt. Sʒ ante hec oĩa iniciẽt vobis man⁹ ſuas: ⁊ ꝑſequentur tradẽtes in ſynagogas ⁊ cuſtodias trahẽtes ad reges ⁊ preſides propt̃ nomen meũ. Continget aũt vobis ĩ teſtĩoniũ. Ponite ergo ĩ cordib⁹ vr̃is nõ p̃meditari quẽadmodũ rñdeatis. Ego enĩ dabo vobʒ os ⁊ ſapientiã: cui nõ poterũt reſiſtere ⁊ contradicere oẽs aduerſarij veſtri. Trademiní aũt a parẽtibʒ ⁊ fratribus ⁊ cognatis ⁊ amicis: ⁊ morte afficient ex vobis. Et eritis odio oĩbus hoĩbus propt̃ nomẽ meũ: ⁊ capill⁹ de capite vr̃o non peribit

In patientia veſtra: poſſidebitꝭ animas veſtras. Scd̄m lucã. xij.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite a fermento phariſeoꝝ: qđ eſt hypocriſis. Nichil enī opertū eſt qđ non reuelet᷑: neq; abſcōditū qđ nō ſciatur. Qm̄ que in tenebꝛis dixiſtis: in luſe dicent᷑. Et qđ i aure locuti eſtis i cubilib⁹: pꝛedicabitur in tectis. Dico aūt vob; amicis meis: ne terreamini ab his q̄ occidūt coꝛpus/et poſt hec nō habēt ãpli⁹ qđ faciãt. Oſtendã autem vobis: quē timeatꝭ Timete eū qui poſtq̄ occiderit: habet poteſtatē mittere i gehennã. Ita dico vobis: hūc timete. Nōne quiq; paſſeres veneūt dipondio: et vnus ex illis nō eſt in obliuione coꝛã deo? Sed et capilli capitꝭ veſtri: omnes numerati ſūt. Noli ergo timere: multꝭ paſſerib⁹ pluris eſtis vos. Dico aūt vob;: oīs quicūq; cōfeſſus fuerit me coꝛaz hoībus: ⁊ fili⁹ hoīs ꝯfitebit᷑ illū coꝛã angelis dei. S. math. xxiiij.

In illo tp̄e: Sedēte ieſu ſup montē oliueti: acceſſerunt ad eum diſcipuli ſecreto dicētes Dic nobis quãdo hec erūt: et qđ ſignū aduēt⁹ tui/ ⁊ ꝯſūmatiōis ſeculi. Et reſpondēs ieſus: dixit eis. Videte: ne quis vos ſeducat Multi enī venient in noīe meo dicentes ego ſum xp̄s: ⁊ multos ſeducent Audituri enī eſtis pꝛelia et opiniones pꝛelioꝝ. Videte ne turbemini Opoꝛtet enī hec fieri ſed nondū eſt finis. Cōſurget eī gens contra gentē: ⁊ regnū i regnū/et erūt peſtilentie et fames et terremot⁹ per loca. Hec autē oīa: initia ſunt doloꝝ. Tunc tradent vos in tribulationē et occident vos: ⁊ eritis odio oīb⁹ gentibus ꝓpter nomē meū. Et tūc ſcandalizabunt᷑ multi: et inuicē tradēt/ ⁊ odia habebūt inuicem Et multi pſeudo ꝓphete ſurgēt et ſeducent multos. Et qm̄ abūdabit iīquitas: refrigeſcet caritas multoꝝ. Qui aūt perſeuerauerit vſq; in finē: hic ſaluus erit

Secundum lucam. xi. cap̄.

In illo tp̄e: Dicebat ieſ⁹ turbis iudeoꝛū: et pꝛīcipibus ſacerdotū. Ve vobis q̄ edificatis monumenta pꝛophetaꝝ: patres autem veſtri occiderunt illos. Pꝛofecto teſtificamini q̄ cōſentitis operibus patrū veſtroꝛū. Qm̄q̄dem ipſi eos occiderūt: vos aūt edificatꝭ eoꝛum ſepulchꝛa. Pꝛopterea et ſapiētia dei dixit. Mittam ad illos ꝓphetas ⁊ apl'os: ⁊ ex illis occidēt ⁊ perſequent᷑/ vt iquiratur ſanguis oīm ꝓphetaꝝ qui effuſus eſt a cōſtitutiōe mūdi/a generatione iſta/a ſãguine abel vſq; ad ſãguinē zacharie q̄ periīt inter altare ⁊ edem. Ita dico vob;: requiret᷑ ab hac gn̄atiōe Ve vobis legiſpitꝭ qui tuliſtꝭ clauē ſcientie: ipſi nō itroiſtis ⁊ eos qui itroibãt ꝓhibuiſtis. Cū aūt hec ad illos diceret: ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter iſiſtere/ ⁊ os eius opp̄rimere de multꝭ iſidiãtes ei. Et querētes aliquid capere de oꝛe eius: vt accuſarent᷑ eum. Secundum marcum. xiij. c.

In illo tp̄e Egrediente ieſu de templo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis. Magiſter: aſpice quales lapides/ ⁊ q̄les ſtructure. Et reſpondens ieſus: ait illi. Vides has oēs magnas edificationes Non relinquetur lapis ſup lapidē: qui nō deſtruatur. Et cū ſederet in monte oliuarũ contra templũ: interrogabãt eũ ſeparatim petrus ⁊ iocobus ⁊ iohãnes et andꝛeas. Dic nobꝫ quãdo iſta fient: et qđ ſignũ erit qñ hec oĩa incipiẽt cõſũmari? Et reſpõdẽs ieſus: cepit dicere illis. Diuiſio Uidete ne qs vos ſeducat. Multi enĩ venient in noĩe meo dicentes qꝛ ego ſum: ⁊ multos ſeducẽt Cũ aũt audieritꝫ bella ⁊ opiniones belloꝝ: ne timueritis. Opoꝛtet enĩ hec fieri: ſed nondũ finis Exurget enĩ gens cõtra gentẽ: et regnũ ſuꝑ regnũ/et erunt terremotus per loca et fames. Initiũ doloꝝ hec. Uidete aũt voſmetipſos Tradẽt eĩ vos in ꝯſilijs: ⁊ in ſynagogis vapulabitis/et ante pꝛeſides et reges ſtabitis ꝓpter me in teſtimoniũ illis. Et in oẽs gentes: pꝛimũ opoꝛtet pꝛedicari euangeliũ. Et cuꝫ duxerint vos tradentes: nolite pꝛecogitare qđ loquamini/ſed qđ datũ vobꝫ fuerit in illa hoꝛa id loq̃mini. Non enĩ vos eſtis loquẽtes: ſed ſpũſſanctꝰ. Tradet aũt frater fratrẽ in moꝛtẽ et pater filiũ. Et cõſurgẽt filij in parentes: ⁊ moꝛte afficiẽt eos. Et eritis odio oĩbus: ꝓpter nomen meũ Qui aũt ſuſtinuerit in finẽ: hic ſaluus erit. Euãgel. Uidete ne qs vos. Require in medio euangelij imediate pꝛecedentis. Secundũ matheum. x. c.

IN illo tpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nolite arbitrari qꝛ venerĩ mittere pacẽ ĩ terraꝫ Nõ veni pacẽ mittere: ſed gladiũ Ueni enĩ ſeparare hoĩem aduerſus patrẽ ſuũ: ⁊ filiã aduerſꝰ matrẽ ſuã/⁊ nurũ aduerſꝰ ſocrũ ſuam: et inimici hoĩs domeſtici eiꝰ Qui amat patrẽ aut matrẽ pluſ ꝗ me: nõ eſt me dignꝰ Et ꝗ amat filiũ aut filiaꝫ ſuper me: non eſt me dignꝰ. Et ꝗ nõ accipit cruceꝫ ſuã et ſequitꝛ me: nõ eſt me dignꝰ Qui inuenit aĩam ſuã perdet eã. Et ꝗ perdiderit aĩam ſuã ꝓpter me: inueniet eã. Qui recipit vos: me recipit. Et qui me recipit: recipit eũ ꝗ me miſit. Qui recipit ꝓphetã in noĩe ꝓphete: mercedẽ pꝛophete accipiet Et qui recipit iuſtũ in noĩe iuſti: mercedẽ iuſti accipiet. Et quicunq̄ potũ dederit vni ex minimis iſtis calicẽ aq̃ frigide tantuꝫ in noĩe diſcipuli: amen dico vobis/nõ perdet mercedẽ ſuã. Euãg. Ecce ego mitto vos. vt ſ̄ in cõi vnius apſt. fol. ij

Secundum matheum. xxiiij. ca.

IN illo tpe: Egreſſus ieſus de tẽplo ibat Et acceſſerũt diſcipuli eiꝰ: vt oſtẽderent ei edificationẽ tẽpli. Ipſe aũt reſpondens: dixit illis. Uidetis hec oĩa Amẽ dico vobis: nõ reliquetꝛ hic lapis ſuꝑ lapideꝫ/ꝗ nõ deſtruatꝛ Sedẽte aũt eo ſuꝑ mõtẽ oliueti acceſſerũt ad eũ diſcipli eiꝰ ſecreto dicẽtes Dic nobis qñ hec erũt et qđ ſignũ aduẽtꝰ tui/⁊ ꝯſummatiõis ſcli. Et rñdẽs ieſus: dixit eis. Uidete: ne quis vos ſeducat Multi enĩ venient in noĩe meo dicentes ego ſum xp̃s: ⁊ multos ſeducent Audituri enĩ eſtis pꝛelia: et opiniones pꝛelioꝝ. Uidete ne turbemini Opoꝛtet enĩ hec fieri: ſed nondũ eſt finis. Cõſurget eĩ gens contra gentẽ: et regnũ ĩ regnũ/et erũt peſtilentie ⁊ fames et terremotꝰ per loca. Hec auteꝫ oĩa: initia ſunt doloꝝ. Tunc tradent vos in tribulationẽ et occident vos: et eritis odio oĩbꝰ gentibus ꝓpter nomen meũ. Et tũc ſcādalizabūť mlti: ꝛ īuicē tradēt et odio hēbūt īuicē. Et mlti pſeudoꝓphete ſurgēt: ꝛ ſeducēt multos. Et qm̄ abūdabit iniq̃tas: refrigeſcet caritas mltoꝝ. Qui aūt ꝑſeuerauerit vſq; in finē: hic ſaluus erit. In tp̄e paſ. Eua. Ego ſū vitis vos pal. vt̄s fol. i. Offr. Mirabilis deꝰ ī ſctis ſuis deꝰ iſrael ip̄e dabit virtutē ꝛ fortitudinē plebi ſue bn̄dictꝰ deꝰ allã. Et finiat cum allã. qn̄cūq; dr̄. Offr. Gliabūť ī te oēs q̄ diligūt nomē tuū qm̄ tu dn̄e bn̄dices iuſto: dn̄e vt ſcuto bone volūtatꝫ tue coronaſti nos. Offr. Letamī ī dn̄o ꝛ exltate iuſti: ꝛ gliamī oēs recti corde. In tp̄e paſ. allã. Offr. Exltabūt ſcti ī glīa letabūť ī cubilibꝫ ſuis: exltatiōes dei ī faucibꝰ eoꝝ. In tp̄e. paſ. allã allã. Offr. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta ē de laq̃o venātiū: laq̃us ꝯtritꝰ ē ꝛ nos liberati ſumꝰ. Offr. Cōfitebūť celi mirabilia tua dn̄e: ꝛ veritatē tuam in eccl'ia ſanctoꝝ. allã allã.

Plurimoꝝ martyꝝ Secre.

Suſcipe q̄s dn̄e munera ppl'i tui ꝓ martyꝝ tuoꝝ feſtiuitate ſctoꝝ: et ſincero nos corde fac eoꝝ natalicijs īteſſe. p. Alia ſe.

Sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ atq; pōtificū N. ꝛ N. glīoſa merita venerātes hec dn̄e munera tue maieſtati offerimꝰ obſecrātes: vt illis reuerētiā exhibēdo/nobis veniā īpetremꝰ. p. Cō. Gaudete iuſti ī dn̄o allã: rectos decet collaudatio allã. Et dr̄ allã. qn̄cūq; dr̄. Cō. Multitudo lāguētiū ꝛ q̄ vexabant a ſpiritibꝰ īmūdis veniebāt ad eū: q2 virtꝰ de illo exibat ꝛ ſanabat oēs. In tp̄e paſ. allã al. Cō. Poſuerūt mortalia ſeruoꝝ tuoꝝ dn̄e eſcas volatilibꝰ celi carnes ſctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre ſcd̄m magnitudinē brachij tui poſſide filios mortipunitoꝝ. Cō. Iuſtorū aīe ī manu dei ſūt: et nō tāget illos tormētū malicie: viſi ſunt ocl'is īſipiētiū mori/illi autē ſūt ī pace. In tp̄e paſ. al. al. Cōio. Ego vos elegi de mūdo vt eatis et fructū afferatꝫ ꝛ fructꝰ veſter maneat. In tp̄e paſ. allã al. Cō. Et ſi corā hoībꝰ tormēta paſſi ſūt deus tentauit eos tāq̄ aurū ī fornace ꝓbauit eos et q̄ſi olocauſta accepit illos. Cōio. Aīa nr̄a ſicut paſſer erepta eſt de laq̃o venātiū. Cō. Ego ſū vitꝫ vera ꝛ vos palmites: q̄ manet ī me ꝛ ego ī eo hic fert fructum multum allã allã.

Plurimoꝝ martyrum Poſtcōio

Sacramentoꝝ tuoꝝ dn̄e participatione letantes ſuppliciter exoramus: vt quoꝝ merita celebrare ꝯdonas: eoꝝ nos facias imitari cōſtātiā. p. Alia poſt.

Deꝰ q̄ nos ſacramēti tui venerāda ꝑceptiōe purificas da nobꝫ q̄s patrocinia tuoꝝ cōtinuata ſctoꝝ: qbꝰ capere valeamꝰ ſalutarꝫ myſterij portionē. Per.

¶ In natali vniꝰ ꝯfeſſoris. offīm

Statuit ei dominus teſtamentū pacis: ꝛ principē fecit eum vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. In tēpore paſchali. alleluya alleluya. Ps. Miſericordias dn̄i: in eternum cantabo. Officium

Sacerdotes tui dn̄e īduant iuſticiā ꝛ ſcti tui exultēt ꝓpter dauid ſeruū tuū non auertas faciē xp̄i tui. In tp̄e paſ. al. Ps. Memēto dn̄e dauid: et oīs manſuetudinis eius. Aliud offm̄

Sacerdotes dei bñdicite dñm ſcti ⁊ humiles coꝛde laudate deũ. In tpe paſc. Allã allã. ps Bñdicite oĩa opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexaltate eũ in ſcl'a. or

Omñps ſempiterne deus qui nos beati .N. cõfeſſoꝛis tui atq; pontificis hodierna feſtiuitate letificas: tuã ſupplices exoramus clemẽtiã/ vt cui⁹ ſolẽnia deuotis officijs veneramur/ eius pijs ſuffragijs eterne vite remedia cõſequamur. P. Alia oꝛatio.

Da q̄s oñps deus: vt beati .N. cõfeſſoꝛis tui atq; pontificis veneranda ſolẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutem. P

Lcõ libꝛi ſapiẽtie. Eccl'ia. xliiij. c

Ecce ſacerdos magnus qui i diebus ſuis placuit deo: et inuẽtus eſt iuſtus. Et in tpe iracũdie factus eſt recõciliatio. Nõ eſt inuentus ſimilis illi: qui cõſeruaret legẽ excelſi Ideo iureiurando: fecit illum dñs creſcere i plebẽ ſuã. Bñdictionẽ oĩm gentiũ dedit illi: ⁊ teſtamentum ſuũ cõfirmauit ſup caput ei⁹ Cognouit eum in bñdictiõibus ſuis: cõſeruauit illi miſam ſuam: ⁊ inuenit grãm coꝛam oculis dñi. Magnificauit eũ in cõſpectu regũ: et dedit illi coꝛonã glie. Statuit illi teſtamẽtum ſempiternũ: ⁊ dedit illi ſacerdotiũ magnũ/ ⁊ beatificauit illum in gloꝛia. Fungi ſacerdotio: ⁊ habere laudẽ in nõie ipſius Et offerre illi incẽſum dignum: in odoꝛem ſuauitatis.

¶ Hec ſequens epiſtola legatur tantum in vtroq; feſto beati edmundi archiepĩ et confeſſoꝛis.

Lectio libꝛi ſapientie. Eccl'a. l. c.

Ecce ſacerdos magnus qui in vita ſua curauit gentem ſuã: ⁊ liberauit eã a perditione. Qui ſuffulſit domũ: ⁊ in diebus ſuis coꝛroboꝛauit tẽplũ. Qui p̄ualuit amplificare ciuitatẽ: qui adept⁹ eſt gl'iam i cõuerſatione gẽtis. Quaſi ſtella matutina in medio nebule: ⁊ q̄ſi luna plena i dieb⁹ ſuis lucet. Et quaſi ſol refulgẽs: ſic ille effulſit i tẽplo dei Quaſi arcus refulgẽs iter nebulas glĩe: ⁊ quaſi flos roſaꝝ in diebus vernis Quaſi lilia q̄ ſunt in trãſitu aque: ⁊ q̄ſi thus redolẽs in diebus eſtatis Quaſi ignis effulgẽs ⁊ thus ardẽs i igne: ⁊ q̄ſi vas auri ſolidũ oꝛnatũ oĩ lapide p̄cioſo. Quaſi oliua pullulãs ⁊ cypꝛeſſus i altitudinẽ ſe extollẽs: in accipiẽdo ipſũ ſtolã glie ⁊ veſtiri eũ cõſũmatione virtutis In aſcẽſu altaris ſcti: gl'iam dedit ſctitatis amictũ. In accipiendo aũt ptes de manu ſacerdotũ: ⁊ ipſe ſtãs iuxta arã poꝛrexit manũ ſuã in libationẽ ⁊ libauit odoꝛem diuinum excelſo p̄ncipi. Et iterauit oꝛonẽ ſuã volẽs oſtendere virtutẽ dei: qui fecit nobiſcuꝫ ſcdm ſuã miãm. Et det nobis iocunditatẽ coꝛdis: ⁊ fieri pacẽ in diebus noſtris i iſrael: per dies ſẽpiternos Lcõ libꝛi ſapiẽtie. x. c

Juſtũ deduxit dñs per vias rectas: ⁊ oſtendit illi regnũ dei. Et dedit illi ſciẽtiã ſctoꝝ: honeſtauit illũ in laboꝛib⁹/ ⁊ cõpleuit labores illi⁹ In fraude circũuenientiũ illi affuit: ⁊ honeſtũ fecit illũ. Cuſtodiuit illũ ab inimicis et a ſeductoꝛib⁹ tutauit illũ: ⁊ certamen foꝛte dedit illi vt vinceret/ ⁊ ſciret q̃m oĩm potentioꝛ eſt ſapientia Hec vẽdidit iuſtũ nō derelıq̄t: ſed a pctōꝛibꝰ liberauit eū Deſcēditq; cū illo i foueā: et i vinculis nō derelıq̄t illū/ donec afferret illi ſceptrū regni/ ⁊ potētiā aduerſꝰ eos q̄ eū dep̄mebant Et mēdaces oſtēdit q̄ maculauerūt illū: ⁊ dedit illi claritatē eťnā dn̄s deꝰ nr̄ Lcō li. ſapie. Eccl. xlv

Dilectus deo ⁊ hoībus: cuiꝰ memoria in bn̄dictione eſt Similē fecit illū in gl'a ſctōꝝ et magnificauit eū i timoꝛe inimicoꝝ: ⁊ i verbis ſuis mōſtra placauit Gloꝛificauit eū in ꝯſpectu regū: ⁊ vnxit illū coꝛā pp̄lo ſuo/ et oſtēdit illi gloꝛiā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſiꝰ ſctm̄ fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit eni vocez ipſiꝰ: ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi coꝛ ad p̄cepta: ⁊ legē vite ⁊ diſcipline. Gr. Ecce ſacerdos magnꝰ q̄ i diebꝰ ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuētꝰ ſil'is illi: q̄ cōſeruaret legē excelſi. Gr. Iurauit dꝰ ⁊ nō penitebit eū: tu es ſacerdos ieťnū ſcd̄m oꝛdinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Gr. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſācto meo vnxi eū: manꝰ ei mea auxiliabiť et ⁊ brachiū meū ꝯfoꝛtabit eū. ℣ Nichil ꝓficiet inimicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniq̄tatis nō nocebit eū Gr. Dn̄e p̄uenisti eū in bn̄dictiōibꝰ dulcedinis poſuiſti in capite eiꝰ coronā de lapide p̄cioſo. ℣ Vitā petijt et tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ in ſclm ſcli. Allā. ℣ Iuſtꝰ germinabit ſicut liliū: ⁊ floꝛebit ieternuz ante dn̄m. Allā. ℣. Amauit eū dꝰ et oꝛnauit eū ſtola gl'e induit eū Allā. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dd̄ ſeruo meo. Allā. ℣. Elegit te dn̄s ſibi i ſacerdotē magnū in populo ſuo. Allā. ℣. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſctō meo vnxi eū. Allā. ℣ Poſui adiutoꝛiū ſup potentē ⁊ exaltaui electum de plebe mea. Tractꝰ

Beatꝰ vir q̄ timet dn̄m: i mādatis eiꝰ cupit nimis. ℣ Potēs in ťra erit ſemē eiꝰ gn̄atio rectoꝝ bn̄dicetur. ℣ Gl'ia ⁊ diuitie in domo eiꝰ: ⁊ iuſticia eiꝰ manet in ſeculum ſeculi. Sequētia

Adeſt nobꝫ dies alma et magno gaudio plena In qua ſctā deo grata cōgaudet eccleſia. Hodie celeſtis letať turma q̄ gloriam cātat in excelſis voce dulciſſona cū ſymphonia. Hodie polorum ſancta agmina collaudāt regē deū noſtrum natū ex virgine ſancta maria. Aue inclyte pꝛeſul xp̄i vel ꝯfeſſoꝛ. N. Flos pulcherrime. Tu veſtigia xp̄i ſecutus es fide deuota Eterni regis adeptus es regna. Iā gratularis in domo ſupera poſſidens ſedes almas. Quē poſtulamꝰ ⁊ poſcimꝰ vna. Adiuuēt tua ſctā ſuffragia fragilem vitā noſtrā. O beate. O ſācte N. Laus tibi in gl'ia. O btē. O ſācte. N. Pro nobꝫ ſupplica Vt vna mereamur ſctā celoꝝ tēpla Poſſidere leti cernētes alma gaudia q̄ ſunt plena Sit deo laus honoꝛq; et iubilatio caſta. Qui regnat per omnia ſeculoꝝ ſecula. Amen

Adicant omnia Sequentia.

Alma cohoꝛs vna laudū ſonoꝛa nunc ꝓme pꝛeconia Quibꝰ enim ſignis rutilat. N. vt luna/ ſolq;/ ſydera. Meritoꝛum eſt mirifica radians idē ſacra pꝛerogatiua. Hunc iam ſophie myſtica oꝛnauerunt mire dogmata/ qua fulſit nitida luculenť perāpla oꝛbis climata. Verbi necnō fructifera ſeuit diuini ſemina mentiū per arua pellẽdo quoq; cũcta noctis nebula. Hic famia fũdẽs diua vtpote celestia ferẽs in se numina. Sublimauit catholica vehemẽter culmĩa sctã per eloquia Is nẽpe celse ꝯpos glie nũc exultat ĩter letabũda celicolaꝝ ouãs cõtubernia Sublimis extat sede supa fruẽs vita semꝑ ĩexhausta sat per saluberrima xp̄i pascua. O dignũ cũcta laude ꝓcelsa. Presulẽ tãta nactũ gaudia Uirtutũ ꝓpter merita q̄bus viguit ardẽs velut lãpada Nos voce clara hũc iocũda pãtes orem⁹ p̄ces ⁊ vota. Qui nobis ferat cõmoda ipetret eterna poscens p̄mia. Nõ petit p̄sẽs catua p̄clusũ gẽma Deuota repẽdẽs munera mẽte sĩcera. Fauendo sibi p̄cũ istãtia scilꝫ vt poloꝝ intret limĩa. Quo iã intra palatia stãtes sup̄ema. Leti gratulemur adepti poloꝝ regna. Qui tua p̄sul sistẽtes hac aulã iubilemus ingẽti cũ leticia Recinẽtes dulcia nũc celsaq; alleluya. Secundũ matheum. xxv

In illo tp̄e: Dixit ies⁹ discipulis suis parabolã hanc. Hõ quidã ꝑegre ꝓficiscẽs vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinq; talẽta: alij aũt duo/ alij vero vnum Unicuiq; scd'm ꝓpriã virtutẽ: ⁊ ꝓfect⁹ est statĩ. Abijt aũt q̄ quinq; talenta acceperat: ⁊ operat⁹ est ĩ eis/ ⁊ lucrat⁹ est alia quinq;. Similit̃ q̄ duo acceperat: lucrat⁹ est alia duo Qui aũt vnũ accepat: abiẽs fodit ĩ terrã/ ⁊ abscõdit pecuniã dñi sui. Post multũ vero tp̄is venit dñs seruoꝝ illoꝝ: ⁊ posuit rationẽ cũ eis. Et accedẽs q̄ quinq; talẽta accepat: obtulit alia quinq; talẽta dicẽs Dñe quinq; talenta tradidisti michi: ecce alia quinq; superlucrat⁹ sũ. Ait illi dñs eius. Euge serue bone et fidelis: q2 sup pauca fuisti fidelis/ supra multa te cõstituã. Intra in gaudiũ dñi tui. Accessit aũt ⁊ qui duo talẽta acceperat: ⁊ ait. Dñe duo talẽta tradidisti michi: ecce alia duo superlucrat⁹ sũ. Ait illi dñs eius. Euge serue bone ⁊ fidelꝫ: q2 sup pauca fuisti fidelis/ supra multa te ꝯstituã Intra ĩ gaudiũ: dñi tui

Secundum marcum. xiij. c.

In illo tp̄e Dixit iesus discipulis suis. Uidete: vigilate et orate. Nescitis enĩ q̄ñ tempus sit. Sicut hõ qui ꝑegre ꝓfect⁹ reliquit domũ suã. Et dedit seruis suis ptãtẽ cuiusq; opis: ⁊ ianitori p̄cepit vt vigilet. Uigilate ergo/ Nescitis enĩ: quãdo dñs domus veniat. Sero an media nocte: an gallicãtu an mane. Ne cũ venerit repẽte: inueniat vos dormientes. Quod aũt dico vobꝫ: oĩb⁹ dico/ vigilate. S. matheũ xxiiij.

In illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis. Uigilate q2 nescitis qua hora dñs vester ventur⁹ sit. Illud aũt scitote: q̃m si sciret paterfamilias qua hora fur ventur⁹ esset vigilaret vtiq;/ ⁊ nõ sineret perfodi domũ suã. Ideo et vos estote parati: q2 q̄ nescitꝫ hora fili⁹ hoĩs ventur⁹ est. Quis putas est fidelis seru⁹ ⁊ prudens quem ꝯstituit dñs supra familiã suã/ vt det illis cibũ ĩ tp̄e? Beatus ille seru⁹: quẽ cũ venerit dñs eius ĩuenerit sic facientẽ. Amen dico vobꝫ: q̃m sup oĩa bona sua cõstituet eũ. Euãge. Hõ qdã nobilis. fo. v. In tp̄e pas. Euã. Ego sũ vitis. vt supra. fo. i. Offer. Ueritas mea ⁊ mĩa mea cũ ipso: ⁊ in nomīe meo exaltabit̄ cornu eiꝰ. In tp̄e paſ. allā. Offr. Inueni dauid ſeruū meū: et ī oleo ſcō meo vnxi eū: manꝰ eī mea auxiliabit̄ ei/ ⁊ brachiū meū ꝯfortabit eum. In tp̄e paſchali. allā. Secreta.

Propiciare dn̄e q̄s ſupplicationibus noſtris: et int̄cedente pro nobꝫ btō N. cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice his ſacramētis celeſtibus ſeruiētes: ab oī culpa liberos eſſe ꝯcede: vtqꝫ purificante nos grā tua eiſdē quibꝰ famulamur myſteriĳs emūdemur. Per.

Alia ſecreta

Reſpice q̄s dn̄e munera ppl'i tui ī btī N. cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis honore oblata: et tue teſtificatio veritatꝫ nobis ꝓficiat ad ſalutē. P. Cōio

Dn̄e quiqꝫ talēta tradidiſti michi ecce alia quiqꝫ ſuꝑlucratꝰ ſuꝫ: euge ſerue fidelis qꝛ ī pauca fuiſti fidelis ſupra multa te ꝯſtituā intra in gaudiū dn̄i tui. In tp̄e paſ. allā. Cō. Btūs ſeruꝰ quē cuꝫ venerit dn̄s īuenerit vigilātem amē dico vobꝫ ſuꝑ oīa bona ſua cōſtituet eū. In tp̄e paſ. allā allā. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ prudēs queꝫ cōſtituit dn̄s ſuꝑ familiā ſuā vt det illis ī tp̄e tritici mēſuraꝫ. In tp̄e paſchali allā allā. Poſtcōio

Preſta q̄s dn̄e deus noſter vt diuinis miſteriĳs expiati: intercedēte beato N. cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice: ad ſuperni plenitudinē ſacramēti cuius libauimus ſancta tēdamꝰ. P. Alia pꝰcō.

Nos tuis dn̄e reficis ſacramentis ſancti N. ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis attolle benignus ſuffragiĳs: vt noſtre redemptionis effectū ⁊ miſteriĳs capiamus et moribus. Per. ¶ In natali vniꝰ cōfeſ. ⁊ doctoris. Offm̄.

Sacerdotes dei benedicite dn̄m: ſācti et hūiles corde laudate deum. In tp̄e paſ. allā allā. Ps. Benedicite omnia opera domini domino: laudate et ſuperexaltate eum in ſecula. Oratio.

Exaudi dn̄e preces noſtras/ quas in ſancti N. cōfeſſoris tui atqꝫ doctoris ſolennitate deferimꝰ: vt qui tibi digne meruit famulari: eius precibus ab omnibus abſolue peccatis. Per dn̄m. Lcō libri ſapiētie. Eccl'ia. xlvij. c.

Dedit dn̄s cōfeſſionē ſācto ſuo: ⁊ excelſo in verbo glorie. De omni corde ſuo laudauit dn̄m: et dilexit deū qui fecit illū. Et dedit illi contra inimicos potentiā: et ſtare fecit cantores cōtra altare/ et in ſono eorū dulces fecit modulos. Et dedit illi in celebrationibus decus: et ornauit tēpora vſqꝫ ad cōſūmationē vite/ vt laudaret nomē ſanctū dn̄i et amplificaret mane ſanctitatē dei. Xp̄s purgauit pctā ipſius: et exaltauit in eternum cornu eius. Sapientia laudabit aīam ſuam et ī dn̄o honorabit̄: ⁊ ī medio populi ſui gl'iabit̄. Et in eccleſĳs altiſſimi aperiet os ſuum: et in cōſpectu virtutis illius gloriabit̄. In medio populi exaltabit̄: ⁊ in plenitudine ſācta admirabit̄. In multitudīe electoꝝ habebit laudem: et inter benedictos benedicetur. Lectio libri ſapientie. vĳ.

Optaui/ ⁊ datus eſt michi ſenſus. Et inuocaui: et venit ī me ſpiritus ſapientie. Et prepoſui illā regnis ⁊ ſedibus: et diuitias nichil eſſe duxi in ꝯparatione illiꝰ. Nec ꝯparaui illi lapidez preciosũ: q̃m oĩ aurũ in cõparatione illi⁹ arena eſt exigua: ⁊ tan̄q̃ lutum eſtimabitur argentum in cõſpectu illius. Super ſalutẽ et ſpeciẽ dilexi illã: et ꝓpoſui ꝓ luce habere illã/ q̃m inextinguibile ẽ lumen illi⁹. Venerunt michi oĩa bona pariter cũ illa: ⁊ innumerabilis honeſtas ꝑ manus illi⁹. Et letat⁹ ſum in oĩbus q̃m antecedebat me iſta ſapiẽtia: ⁊ ignorabã quoniã oĩm bonoꝝ mat̃ eſt. Quã ſine fictione didici: ⁊ ſine inuidia cõmunico. Et honeſtatẽ illi⁹: nõ abſcõdo. Gr. Iurauit dn̄s et nõ penitebit eũ tu es ſacerdos in eternũ ſcd̃m ordinẽ melchiſedech. V. Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis. Allã. V. Amauit eũ dñs ⁊ ornauit eũ ſtola glĩe induitẽ. Seq̃. de cõi vni⁹ ꝯfeſſoꝝ et ponti. Infra.lxx. tr. Beatus vir. vt ſ.fo.x. Scd̃m matheum v.ca.

In illo tp̃e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal t̃re. Quod ſi ſal euanuerit: in quo ſalietur? Ad nichilũ valet vltra: niſi vt mittat̃ foras/ ⁊ conculcetur ab hoĩbus. Vos eſtis lux mũdi. Nõ poteſt ciuitas abſcõdi: ſupra mõtem poſita. Neq̃ accendũt lucernam ⁊ ponũt eã ſub modio: ſed ſuper candelabrũ/ vt luceat oĩbus qui in domo ſũt. Sic luceat lux veſtra corã hoĩbus vt videant opera veſtra bona: ⁊ glorificent patrẽ veſtrũ q̃ in celis eſt. Nolite putare q̃m veni ſoluere legẽ aut ꝓphetas. Nõ veni ſoluere: ſ; adimplere. Amen q̄ppe dico vobis: donec trãſeat celũ ⁊ terra iota vnũ aut vnus apex nõ preteribit a lege donec oĩa fiant. Qui ergo ſoluerit vnũ de mãdatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic hoĩes: minim⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Qui autẽ fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝝ. Off. Veritas mea ⁊ miã mea cũ ipſo ⁊ in nomine meo exaltabit̃ cornu eius. In tp̃e paſc. All. Se.

Munera q̃s dñe tibi dicata ſctifica ⁊ intercedẽte beato N. cõfeſſore tuo atq̃ doctore per eadẽ nos placat⁹ intende. P. Co. Fidelis ſeru⁹ ⁊ prudẽs quẽ cõſtituit dñs ſuper familiã ſuam/ vt det illis in tp̃e tritici menſuram. In tp̃e paſcha. Allã allã. Poſtcõ.

Perfecta q̃s oĩps de⁹: vt de ꝑceptis munerib⁹ grãs exhibẽtes/ intercedẽte btõ N. cõfeſſore tuo atq̃ doctore beneficia potiora ſumamus. P.

¶ In natali vni⁹ cõfeſſoris ⁊ abbatis. Offm.

Os iuſti meditabit̃ ſapiẽtiã ⁊ lingua ei⁹ loquitur iudiciũ lex dei ei⁹ in corde ipſi⁹. Ps. Noli emulari in malignãtibus: neq̃ zelaueris facientes iniquitatem. Oratio

Deus qui btm̃. N. confeſſorem tuũ atq̃ abbatẽ ſctitatis grã decoraſti: ipſius meritis fac nos bonis opibus abũdare/ vt a te ſũmo bono omne qḋ expedit mereamur impetrare. Per do. Lectõ libri ſapiẽtie. Eccl'a. xxxix.

Iuſtus cor ſuũ tradet ad vigilandũ diluculo ad dñm qui fecit illũ: ⁊ in cõſpectu altiſſimi depcabit̃. Aꝑiet os ſuũ in orone: ⁊ ꝓ delictis ſuis deprecabit̃. Si enim magnus dñs voluerit: ſpũ intelligentie replebit illum. Et ipſe tan̄q̃ ymbres mittet eloquia ſapiẽtie ſue: ⁊ in orone ꝯfitebit̃ dño. Et ipſe diriget cõſiliũ eius ⁊ diſciplinã: ⁊ in abſcõditis ſuis conſiliabit̄. Et ipſe palā faciet diſciplinā doctrine ſue: ⁊ in lege teſtamēti dn̄i gl'iabit̄. Collaudabūt multi ſapiētiam eiꝰ: ⁊ vſq; in ſcl'm nō delebit̄. Nō recedet meōꝛia eiꝰ: ⁊ nomē eius req̄ret̄ a gn̄atione in gn̄ationē. Gr̄. Os iuſti meditabitur ſapiētiā ⁊ lingua eiꝰ loq̄tur iudiciū. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus eius. Allā. ℣. Poſui adiutoꝛiū ſup potentē: et exaltaui electum de plebe mea.

Seq̄ Adeſt nobis. vt ſ. fo. x. vel tractꝰ Deſideriū aīe eius. vt ſu. fo. liij. Secundum lucam. xi. cap̄.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nemo accēdit lucernā et in abſcōdito ponit neq; ſub modio ſed ſup cādelabꝛū: vt q̄ ingrediūtur lumē videāt. Lucerna coꝛpoꝛis tui: eſt oculꝰ tuus Si oculus tuꝰ fuerit ſīplex: totū coꝛpꝰ tuū lucidū erit Si aūt neq̄ fuerit: etiā coꝛpꝰ tuū tenebꝛoſuz erit. Vide ergo ne lumē qđ i te ē: tenebꝛe ſint. Si ergo coꝛpꝰ tuuz totū lucidū fuerit nō habens aliquē partē tenebꝛarū: erit lucidū totū Et ſicut lucerna fulgoꝛis: illuminabit te. Offr̄. Deſiderium aīe eius tribuiſti ei dn̄e: ⁊ voluntate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eum poſuiſti in capite eiꝰ coꝛonā de lapide p̄cioſo. In tp̄e paſc. Allā. Se̅.

SAcrificiū dn̄e qđ p̄ ſancti N. cōfeſſoꝛis tui atq; abbatis ſolēnitate deferimus / tibi q̄s fiat acceptū: ⁊ eiꝰ interueniētibꝰ meritis nobis augeat te donāte ſuffragiū. Per d̄. Cō. Fidelis ſeruꝰ et pꝛudens quē cōſtituit dn̄s ſup familiam ſuam vt det illis in tēpoꝛe tritici menſuram. In tēpoꝛe paſchali Allā alleluyā Poſtcō.

LIbantes dn̄e ſacroſctā myſteria pꝛetende nobis q̄ſumus miam tuā: vt que votꝫ expetimꝰ intercedēte btō. N. ꝯfeſſoꝛe tuo atq; abbate conuerſatiōe tibi placita conſequamur. Per do.

¶ De quocūq; confeſſoꝛe. Offm̄.

OS iuſti meditabit̄ ſapiētiā ⁊ ligua eiꝰ loq̄tur iudiciū lex dei eiꝰ in coꝛde ipiꝰ. P̄s. Noli emulari i malignātibus: neq; zelaueris facientes iniquitatem. Oꝛatio.

ADeſto dn̄e pꝛecibꝰ noſtris / quas i ſancti. N. cōfeſſoꝛis tui ſolēnitate deferimus: vt qui noſtre iuſticie fiduciā non habemus: eius q̄ tibi placuit meritis et pꝛecibus adiuuemur. Per do. Epl'a. Iuſtū deduxit. vt ſu. fo. x. Gr̄. Os iuſti meditabit̄ ſapiētiā ⁊ ligua eiꝰ loq̄tur iudiciū. ℣. Lex dei eiꝰ i coꝛde ipſiꝰ ⁊ nō ſupplātabūtur greſſus eiꝰ. Allā. ℣. Poſui adiutoꝛiū ſup potentē ⁊ exaltaui electū de plebe mea. Sequeſ. Adeſt nobis. vt ſupꝛa fo. x. vl' tr̄. Deſideriū. vt ſupꝛa fo. liij. Euā. Vide te vigi. vt ſupꝛa fo. xi. Offr̄. Deſiderium aīe eius tribuiſti ei et volūtate labioꝛū eius nō fraudaſti eum poſuiſti in capite eius coꝛonam de lapide pꝛecioſo. In tp̄e paſchali. Allā. Secreta.

SVſcipe dn̄e ſacrificiū placationis ⁊ laudis qđ nos interueniēte btō. N. confeſſoꝛe tuo p̄ducat ad veniā: ⁊ in ꝑpetuam gratiaꝝ cōſtituat actionem. P. Cō. Fidelis ſeruꝰ ⁊ pꝛudens quē cōſtituit dn̄s ſuper familiā ſuam vt det illis in tp̄e tritici menſuram. In tp̄e paſc. Allā allā. Poſtcō.

PReſta q̄s oīps deus: vt cuiꝰ

feſtiuitate votiua ſunt ſacramēta: eius ſalutaria nobis interceſſione reddantur. Per dominum

¶ In natali pl̄ioꝝ ꝯfeſſoꝝ. offm.

Sacerdotes ei⁹ induant ſalutare ⁊ ſcti ei⁹ exultatiõe exultabūt. In tpe paſc. Allā allā al. ps. Memento dñe dauid: et oīs manſuetudinis eius. Oratio

Beatoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ. N. et N. nos dñe tuere ꝓſidijs vt quoꝝ feſtiuitatē annua deuotiõe recolim⁹: eoꝝ interceſſione ab omibus aduerſitatibus eruamur. Per dñm. Ad hebreos. vij. c.

Fratres: Plures facti ſunt ſacerdotes ſcdm legē: idcirco ꝙ morte prohiberent̄ permanere. Jeſus aūt eo ꝙ maneat in eternū: ſempiternū habet ſacerdotiū. Unde et ſaluare imperpetuū poteſt accedens per ſemetipſum ad deū: ſemper viuēs ad interpellandū pro nobis. Talis ei decebat vt nobis eſſet pontifex: ſanctus/ innocens/ īpollutus/ ſegregatus a pctōribus/ ⁊ excelſior celis factus. Qui nō habet quotidie neceſſitatē: queadmodū ſacerdotes prius pro ſuis delictis hoſtias offerre/ deinde pro ppl̄o. Hoc enī fecit ſemel ſe offerēdo: dñs noſter ieſus xp̄s. Gr. Sacerdotes eius induant ſalutare/ et ſcti eius exultatione exultabunt. V. Illuc producam cornu dauid paraui lucernam xp̄o meo. Allā. V. Fulgebūt iuſti ⁊ tanꝗ̄ ſcintille in arūdineto diſcurrēt ineternum. Nulla dr̄ ſequentia licet. ix lectiones fiant. Scdm lucam xij

In illo tpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri precincti: ⁊ lucerne ardentes in manibus veſtris Et vos ſimiles hoībus expectātib⁹ dñm ſuū: quādo reuertatur a nuptijs. Ut cū venerit ⁊ pulſauerit: confeſtī aperiāt ei. Beati ſerui illi: quos cū venerit dñs inuenerit vigilātes. Amen dico vobis ꝙ precinget ſe ⁊ faciet illos diſcūbere/ ⁊ trāſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia/ ⁊ ſi in tercia vigilia venerit ⁊ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc aūt ſcitote/ qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret/ vigilaret vtiq̄/ ⁊ nō ſineret perfodi domū ſuam Et vos eſtote parati: quia qua hora nō putatis: filius hoīs veniet. Scdm matheum. x. capit.

In illo tpe Miſit ieſus duodecī diſcipulos ſuos: ꝑcipiens eis ⁊ dicēs. In viā gentiū ne abieritꝫ: ⁊ in ciuitates ſamaritanoꝝ ne intraueritꝫ/ ſed poti⁹ ite ad oues q̄ perierūt dom⁹ iſrael. Eūtes aūt ꝑdicate dicētes: qꝛ appropinquabit regnū celoꝝ. Infirmos curate: mortuos ſuſcitate/ leproſos mūdate/ demões eijcite. Gratis accepiſtis: gratis date. Offr.

Exultabūt ſcti in glīa letabūtur in cubilib⁹ ſuis exultationes dei in faucib⁹ eoꝝ. In tpe. pa. allā al.

Adeſto dñe ꝓcib⁹ ppl̄i Se.

tui adeſto munerib⁹: vt q̄ ſacris ſunt oblata myſterijs tuorum tibi placeāt interceſſione ſanctoꝝ. P. Co. Ego vos elegi de mundo vt eatis/ ⁊ fructum afferatis ⁊ fructus veſter maneat. In tpe. paſchali Allā allā. Pºcō

Fideles tui deus celeſtis dni remedijs recreentur/ et ſanctoꝝ quoq̄ confeſſoꝝ tuoꝝ precibus: ab omnibus queſum⁹ emūdemur delictis. ꝑ C. In natali vniꝰ vgīs ⁊ m̄. ad missā. Offīm

Dilexisti iusticiā ⁊ odisti iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuꝰ oleo leticie ꝑ cōsortibꝰ tuis. In tpē pas. Allā al. al. ꝟ Eructauit coꝛ meū vbū bonū: dico ego opera mea regi. Officium.

Loq̄bar de testimonijs tuis ī ꝯspectu regū et nō cōfūdebar: ⁊ meditabar: ī mādatis tuis q̄ dilexi nimis. Ps Bti imaculati ī via: q̄ ābulāt ī lege dn̄i. Aliud of.

Me expectauerūt pcc̄ores vt ꝑderēt me testimonia tua dn̄e ītellexi/ oīs cōsūmatiōis vidi finē latū mādatū tuū nimis. Ps Bti immaculati ī via: qui ambulant in lege domini. Or.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt sicut de beate. N. virginis et martyꝛis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per dn̄m

Lectio libꝛi sapienti. Eccl̄a. li. c.

Domine deus meus exaltasti sup terrā habitationē meam: ⁊ ꝓ moꝛte defluenti deprecata sum. Inuocaui dn̄m patrē dn̄i mei: vt nō derelinquat me in die tribulationis mee/ et in tempoꝛe superboꝛum sine adiutoꝛio Laudabo nomen tuū assidue: et collaudabo illud in cōfessione ⁊ exaudita est oꝛatio mea. Liberasti me de ꝑditione: ⁊ eripuisti me de tempoꝛe iniquo. Propterea cōfiteboꝛ et laudē dicam nomini tuo domine deus meus. Lectio libꝛi sapientie. Ecclesiastici. li. capit.

Confiteboꝛ tibi dn̄e rex et collaudabo te deū saluatorem meū. Cōfiteboꝛ nomini tuo: q̄m adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ factꝰ es michi: ⁊ liberasti coꝛpus meū a perditione. A laqueo lingue iniq̄ ⁊ a labijs opantiū mēdaciū. Et ī cōspectu astantiū factus es michi adiutoꝛ: ⁊ liberasti me scd̄m multitudinē mīe noīs tui A rugientibus pꝛeparatis ad escā: de manibus querentiū aīam meam/ ⁊ de poꝛtis tribulationum q̄ circūdederunt me. Et a pꝛessura flāme q̄ circūdedit me: ⁊ in medio ignis nō sum estuata. De altitudīe ventris inferi/ ⁊ a lingua coinq̄nata et a verbo mendacij A rege iniq̄: et a lingua iniusta. Laudabit vsq̧ ad moꝛtem aīa mea dn̄m: ⁊ vita mea appꝛopinquans erat ī inferno deoꝛsum. Circūdederunt me vndiq̧: ⁊ non erat qui adiuuaret. Respiciēs eram ad adiutoꝛiū hoīm: ⁊ non erat. Memoꝛata sū mīe tue dn̄e: ⁊ cooperationis tue que a seculo sūt. Qm̄ eruis sustinentes te: ⁊ liberas eos de manu angustie: domine deus meus.

Lectio libꝛi sapiētie. Eccl̄a. xxiiij.

Sapientia laudabit animā suā: et in dn̄o honoꝛabit/ ⁊ in medio populi sui gl'abit. Et ī ecclesijs altissimi aperiet os suū et in conspectu virtutis illiꝰ gloriabitur. In medio populi exaltabitur: et in plenitudine sancta admirabit. In multitudīe electorum habebit laudē: ⁊ inter benedictos bn̄dicetur dicens. Ego ex oꝛe altissimi pꝛodij: ꝓmogenita ante oēm creaturā. Ego quasi libanus non incisus vapoꝛaui ha habitationē meā: ⁊ quaſi balſamū nō mixtū odoꝛ meꝰ. Ego q̄ſi therebītus extēdi ramos meos: ⁊ rami mei honoꝛꝫ ⁊ grē. Lectio libꝛi ſapientie. Pꝛouerbi. xxxi.

Mulierē foꝛtē q̄s inueniet? Pꝛocul ⁊ de vltimis finibꝰ p̄ciū eiꝰ. Cōfidit ī ea coꝛ viri ſui: ⁊ ſpolijs nō īdigebit. Reddet ei bonū ⁊ nō malū oībꝰ diebꝰ vite ſue. Queſiuit lanā ⁊ linū: ⁊ opata ē ꝯſilio manuū ſuaꝝ. Facta eſt q̄ſi nauis inſtitoꝛꝫ delōge poꝛtās panē ſuū. De nocte ſurrexit: deditq̄ p̄dā domeſticis ſuis/ ⁊ cibaria ancillis ſuis. Conſiderauit agrū et emit eū: de fructu manuū ſuarū plātauit vineā. Accīxit foꝛtitudine lūbos ſuos: ⁊ roboꝛauit brachiū ſuū. Guſtauit ⁊ vidit q̄m bona ē negociatio eiꝰ: nō extinguet in nocte lucerna eiꝰ. Manū ſuā miſit ad foꝛtia: ⁊ digiti eiꝰ app̄henderunt fuſū. Manū ſuā aperuit inopi: et palmas ſuas extēdit ad pauperem. Nō timebit domui ſue a frigoꝛibꝰ niuis: oēs ei domeſtici eiꝰ veſtiti ſūt duplicibus. Stragulatā veſtē fecit ſibi: byſſus et purpurea īdumētū eiꝰ. Nobilis in poꝛtis vir eiꝰ: quādo ſederit cū ſenatoꝛibꝰ terre. Syndonē fecit et vēdidit: ⁊ cīgulum tradidit chananeo. Foꝛtitudo ⁊ decoꝛ indumētū eiꝰ: et ridebit in die nouiſſimo. Os ſuū aperuit ſapiētie: et lex clemētie in līgua eiꝰ. Cōſiderauit ſemitas domus ſue et panē ocioſa nō comedit. Surrexerunt filij eiꝰ et btiſſimā p̄dicauerūt: et vir eiꝰ laudauit eam. Multe filie cōgregauerūt diuitias: tu ſupgreſſa es vniuerſas. Fallax grā: ⁊ vana eſt pulchꝛitudo. Mulier timens deū: ipa laudabit. Date ei de fructu manuū ſuarū: ⁊ laudēt eā ī poꝛtis opera eius. Gr. Dilexiſti iuſticiam et odiſti iniq̄tatē. V. Pꝛopterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie. Gr. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Pꝛopt̄ veritatē ⁊ māſuetudinē et iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Gr. Diffuſa ē grā ī labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ī eternū. V. Pꝛopt̄ veritatē ⁊ manſuetudinē ⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. Gr. Audi filia ⁊ vide et īclina aurē tuā: qꝛ cōcupiuit rex ſpeciē tuā. V. Sp̄e tua et pulchꝛitudie tua: itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. V. Emuloꝛ eni vos dei emulatiōe: deſpondi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Allā. V. Ueni electa mea et ponā te ī thꝛonū meū: qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciē tuam. Allā. V. Spē tua ⁊ pulchꝛitudie tua: itēde proſpere ꝓcede ⁊ regna. Allā. V. Diffuſa eſt grā in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ in eternū. Allā. V. Hec eſt virgo ſapiēs quā dn̄s vigilātē inuenit. Allā. V. Loq̄bar de teſtimonijs tuis in ꝯſpectu regū ⁊ nō ꝯfūdebar. Tractꝰ.

Diffuſa ē grā in labijs tuis propterea bn̄dixit te deus ī eternum. V. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua: itēde ꝓſpere ꝓcede ⁊ regna. V. Pꝛopt̄ veritatē ⁊ māſuetudinē ⁊ iuſticiā ⁊ deducet te mirabilit̄ dextera tua. V. Audi filia ⁊ vide ⁊ īclina aurē tuā: qꝛ ꝯcupiuit rex ſpeciē tuā. Sequentia.

Exultemus ī hac die feſtiuā
Recolētes domini magnalia in
ſanctis qui operatur maxima.
Qui inter ſua potentie mira in
virginum eſt maximus gloꝛia.

Sua enĩ gratia mũdi viluit virginibꝰ põpa. Atq; ꝯtra p̄cepta regũ reſtitit v̄ginalis pugna. Furit rabies veſana deuicta triſtatur malicia. Crudeſcit ĩ carne tenera maioꝛa exquirit toꝛmenta. Sz tũc ſtat firmioꝛ caro v̄ginea. Cũ mltiplicant̄ noua ſupplicia Pro et̃na quã expectãt a deo glĩa Letant̄ moꝛtalia affligit ſua coꝛpoꝛa. Quia ſũt trãſitoꝛia Et in motu ſubito labentis mũdi gaudia. Ut floꝛes decidua. Ex hac v̄ginea ſoꝛte claruit N. Cuiꝰ hodie celebꝛamꝰ ſolennia ſplendẽs int̄ alias vt lucifer ĩter minoꝛes ſtellas. Uirgo beata foꝛtit̄ ferẽs oĩa nec moꝛi recuſãs ꝓ glĩa ꝓ nobis pie deũ exoꝛa. Ut tecũ ĩ aula exultemꝰ etherea pace perpetua Pro ſctõꝝ virgo glĩoſa collaudemus dñm glĩa. S. matheũ. xiij. c

IN illo tẽpoꝛe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile ẽ regnũ celoꝛũ theſauro abſcõdito ĩ agro: quẽ q̄ iuenit hõ abſcõdit/ ⁊ p̄ gaudio illiꝰ vadit/ et vẽdit vniuerſa q̄ habet/ ⁊ emit agrũ illũ. Iterũ ſimile eſt regnũ celoꝝ hoĩ negociatoꝛi: q̄renti bonas margaritas. Inuẽta autem vna p̄cioſa margarita: abijt ⁊ vẽdidit oĩa q̄ habuit/ ⁊ emit eã. Iterũ ſimile eſt regnũ celoꝝ ſagene miſſe ĩ mare: ⁊ ex oĩ genere piſcium cõgregãti. Quã cũ ipleta eẽt educẽtes et ſecus litꝰ ſedentes/ elegerũt bonos in vaſa ſua/ malos aũt foꝛas miſerũt. Sic erit: ĩ cõſũmatiõe ſcl'i. Exibũt angeli: et ſeparabũt malos de medio iuſtoꝛũ. Et mittẽt eos in caminũ ignis: ibi erit fletus et ſtridoꝛ dẽtium. Intellexiſtis hec oĩa? Dicũt ei. Etiã. Ait illis. Ideo omĩs ſcriba doctus ĩ regno celoꝝ ſimilis eſt homini p̄ꝛifamilias: q̄ ꝓfert de theſauro ſuo: noua et vetera. Offꝫ. Filie regũ ĩ honoꝛe tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata varietate. Offꝫ. minꝰ. Offerẽt̄ regi virgĩes poſt eã: ꝓxĩe eius offerẽt̄ tibi. In tp̄e paſ. allã. Offertoꝛium. maiꝰ. Offerent̄ regi virgines poſt eã pꝛoxĩe eiꝰ offerent̄ tibi in leticia et exultatiõe adducẽtur in templũ regi dño. Secreta

HOſtias dñe quas tibi offerimus ꝓpicius reſpice: ⁊ intercedẽte beata N. virgĩe tua et martyꝛe: vincula pctõꝝ nr̃oꝛũ abſolue. Per dñm. Cõ. Diffuſa eſt grã in labijs tuis ꝓpterea bñdixit te deus in eternum. In tp̄e paſ. Allã allã. Cõ. Feci iudiciũ et iuſticiã dñe nõ calũniẽtur me ſuperbi ad oĩa mãdata tua dirigebar oẽm viã iniquitatꝫ odio habui. Cõ. Simile eſt regnũ celoꝝ hoĩ negociatoꝛi querẽti bonas margaritas: inuenta vna p̄cioſa margarita/ dedit oĩa ſua ⁊ cõparauit eã. Cõ. Quinq; pꝛudẽtes v̄gines acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamoꝛ factus eſt ecce ſponſus venit exite obuiã chꝛiſto domino. Poſtcommunio.

PLaceant tibi queſumꝰ miſericoꝛs deus noſtre ſeruitutis obſequia: vt myſteria ſacroſancta que ſumpſimus/ intercedente beata N. virgine tua et martyꝛe: ⁊ tuam gratiam nobis concilient/ et eterne felicitatis gaudium ſubminiſtrent. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum.

¶ In natali vnius virginis nõ martyꝛis. Ad miſſam. Officium.

DIlexiſti iu
ſticiā & odi
ſti liq̃tatē:
ꝓpterea vn
xit te deus
de⁹ tu⁹ oleo
leticie p̄ cō
ſortib⁹ tuiſ
In tp̄e paſ. Allā al. al. ꝟ Eructa
uit cor meū ūbuz bonū: dico ego
O p̄s ſēpit' opa mea regi. Or̄.
ne de⁹ auctor ū tutꝫ & ama=
tor ūgĩtatis: da nobis q̄s ſctē. Jꝛ
ūginis tue placitis tibi meritis
ꝯmēdari cui⁹ vita merito caſtita
tis tibi ꝯplacuit. p ꝟ. Ad cor̄ ij. x
F Ratres: Qui gl'at in dn̄o:
gl'iet. Nō ei q̄ ſeipſū ꝯmen
dat ille ꝓbatus eſt: ſed quē deus
cōmēdat. Utinā ſuſtineretis mo
dicū q̄d inſipiētie mee: ſed et ſup
portate me Emulor eni vos dei e=
mulatione. Deſpōdi eni vos vni
viro virginē caſtā: exhibere xp̄o
Lectio libri ſapientie. viij. capi.
S Apientia vincit maliciā At
tingit ergo a fine vſq͂ ad fi
nem fortiter: et diſponit oīa ſua
uiter. Hāc amaui & exq̄ſiui a iu=
uentute mea: & q̄ſiui eā ſponſam
michi aſſumere / & amator factus
ſum forme illi⁹. Generoſitatē il
lius glorificat ꝯtuberniū habēs
dei / ſed & oīm dn̄s dilexit illā Do
ctrix ē diſciplie dei & electrix oper̄
illi⁹. Lcō yſaie ꝓphe. lxi. et lxij. c
G Audens gaudebo in dn̄o: et
exultabit anima mea in deo
meo. Qr induit me veſtimēto ſa
lutis: & indumēto leticie circūde
dit me. Quaſi ſponſum decoratū
corona: & quaſi ſponſam ornatā
monilibus ſuis. Sicut eni terra
ꝓfert germen ſuū: & ſicut ort⁹ ſe
mē ſuū germinat: ſic dn̄s de⁹ ger
minabit iuſticiā & laudē corā vni
uerſis gētib⁹ Habitabit ei iuuenis
cū ūgine: & habitabūt in te filij tui
Et gaudebit ſpōſus ſup ſpōſā:
et gaudebit ſup te de⁹ tu⁹. Dicit
dn̄s: oīps. Gr̄. Dilexiſti iuſticiā
odiſti iniq̄tatē. ꝟ. Propterea vn
xit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Allā
ꝟ. Diffuſa eſt grā in labijs tuis
ꝓpterea benedixit te deus ineternū
Allā. ꝟ. Emulor eni vos dei emu
latione deſpōdi vos vni viro vir
ginem caſtā exhibere xp̄o. Seq̄.
V Irginis venerande de nu
mero ſapientum feſta cele
bremus ſocij. Filie matris ſum=
mi regis ſacroſācte marie. Quā
ſibi in ſororē dei adoptauit fili⁹
Hec corpus ſuū domuit freno ie
iunij. Et luxuriā ſecuit enſe par
cimonie Hec cōtra cūctos hoſtis
dimicauit īpetus. Et hoſtē cruē
tum freta xp̄i dextera ſtrauerat.
Hec ſpōſū ab aula celi ſeſe inui=
ſentē alacris Corde iocūdo ſecu
ta ei⁹ eſt ingreſſa thalamū Tuq͂
iā dulcibus plena delicijs. Chri
ſto miſerias noſtras ſuggerito.
Nobis conſolationem precando
Secundum matheum. xxv. cap̄.
I N illo tp̄e Dixit ieſus diſci
pulis ſuis parabolā hanc.
Simile eſt regnū celor̄ decē vir=
ginibus: q̄ accipiētes lāpades ſu
as, exierūt obuiā ſpōſo et ſponſe
Quinq͂ aūt ex eis erant fatue: et
quinq͂ prudētes. Sed quinq͂ fatue
acceptis lāpadibus: nō ſūpſerūt
oleū ſecū. Prudētes vero: accepe
rūt oleū ī vaſis ſuis cū lāpadib⁹
Morā aūt faciēte ſponſo: dormi
tauerūt oēs & dormierūt. Media
aūt nocte clamor factus eſt: ecce
ſponſus venit / exite obuiam ei.
Tūc ſurrexerūt oēs virgines ille

et oꝛnauerũt lampades ſuas. Fatue aũt: ſapiẽtibus dixerũt. Date nobis de oleo vr̃o: qꝛ lãpades noſtre extinguũtur. Reſpõderunt pꝛudẽtes: dicentes. Ne foꝛte non ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite poti⁹ ad vẽdentes ⁊ emite vobis. Dum autẽ irent emere: venit ſponſus. Et q̃ parate erãt: intrauerũt cũ eo ad nuptias/ ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniũt ⁊ reliq̃ virgĩes: dicẽtes. Dñe dñe aperi nobis. At ille rñdens: ait. Amen dico vobis: neſcio vos. Vigilate itaqꝫ: qꝛ neſcitis diem neqꝫ horã.

Offr. Offerent̃ regi virgĩes poſt eã ꝓrime eius offerẽtur tibi. Se.

Offerimus tibi dñe preces ⁊ munera ĩ honoꝛe ſancte. N. virginis tue gaudẽtes pꝛeſta q̃s vt ⁊ conuenienter hec agere ⁊ remediũ ſempiternum valeam⁹ acquirere. Per dominum. Cõ. Diffuſa eſt gr̃a ĩ labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te deus ĩeternũ. Poſtcõ.

Proſint nobis dñe q̃s ſumpta miſteria pariterqꝫ nos intercedẽte beata virgine tua. N. et a pctĩs eruant: et pꝛeſidijs tue pꝛopiciationis attollãt. Per do.

¶ In natali plimarꝫ v̄ginũ. off.

Vultũ tuũ depꝛecabunt̃ oẽs diuites plebis adducẽtur regi virgines poſt eã ꝓrime eius adducentur tibi in leticia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit coꝛ meum verbum bonum: dico ego opa mea regi. Oratio.

Deus qui vt humanũ gen⁹ ad cõfeſſionem tui nois ꝓuocares: etiã in ſexu fragili victoꝛiaꝫ martyrũ contuliſti: pꝛeſta q̃s/ vt eccleſia tua hoc exemplo ꝓmunita: nec pati ꝓ te metuat/ ⁊ celeſtẽ premiũ gloꝛiam concupiſcat. Per dominum. Ad coꝛinthios .i. vij. c.

Fratres: De virginib⁹ aũt pꝛeceptũ dñi nõ habeo: cõſiliũ aũt do tanq̃ miam aſſecutus a dño/ vt ſim fidelis. Exiſtimo eĩ hoc bonũ eſſe: ꝓpter inſtãtem neceſſitatẽ qm̃ bonũ eſt hoĩ ſic eſſe. Alligatus es vxoꝛi: noli q̃rere ſolutionẽ. Solut⁹ es ab vxoꝛe: noli querere vxoꝛẽ. Si aũt acceperis vxoꝛẽ: non peccaſti. Et ſi nupſerit virgo: nõ peccauit. Tribulationẽ tñ carnis habebũt huiuſmodi. Ego aũt vobis parco. Hoc itaqꝫ dico fratres: tp̃s bꝛeue eſt. Reliquũ eſt: vt ⁊ q̃ habent vxoꝛes tanq̃ non habentes ſint. Et qui flent: tanq̃ nõ flentes. Et qui gaudẽt: tanq̃ nõ gaudentes. Et qui emũt: tãq̃ nõ poſſidẽtes. Et qui vtũtur hoc mundo: tanq̃ non vtantur. Preterit enĩ figura huius mũdi. Volo autẽ vos ſine ſollicitudine eſſe. Qui ſine vxoꝛe eſt: ſollicit⁹ eſt q̃ dñi ſunt/ quõ placeat deo. Qui aũt cum vxoꝛe eſt: ſollicitus eſt que ſunt huius mũdi/ quõ placeat vxoꝛi. ⁊ diuiſus eſt. Mulier innupta ⁊ virgo cogitat q̃ dñi ſunt: vt ſit ſctã coꝛpoꝛe ⁊ ſpũ. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Lectio libꝛi ſapiẽtie. c.

O q̃ pulchꝛa eſt caſta generatio cũ caritate. Immoꝛtalis eſt enĩ memoꝛia illius: qm̃ apud deum nota eſt ⁊ apud hoĩes. Cum pꝛeſens eſt imitant̃ illã: et deſiderant eã cũ ſe eduxerit/ ⁊ in ꝑpetuũ coꝛonata triũphat/ in coinq̃natoꝛũ certaminũ pꝛemiũ vincẽs. Multigena enĩ impioꝛꝫ multitudo nõ erit vtilis: et ſpuria vitulamina nõ dabunt radices altas/

nec ſtabile firmamentū collocabunt. Et ſi in ramis ī tēpoꝛe germinauerunt infirmiter poſita: a vēto ꝯmouebunt/⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabunt. Confringentur enī rami incōſūmati: et fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad manducandū et ad nichilū apti Ex iniquis enī oēs filij qui naſcunt teſtes ſunt nequicie aduerſus parentes in interrogatione ſua. Juſtus aūt ſi moꝛte p̄occupatꝰ fuerit: ī refrigerio erit. Gr. Exultabūt ſcī ī glīa: letabūtur in cubilibus ſuis. V. Cātate dño cāticū nouū: laus eiꝰ ī eccīa ſcōrū. Gr. Glīoſus deus in ſanctis mirabilis in maieſtate faciēs p̄digia. V. Dextera tua dñe glificata ē ī virtute dextā manꝰ tua confregit inimicos. Allā. V. Adducent regi virgīes poſt eā ꝓxīe eiꝰ offerent tibi in leticia ⁊ exultatione Euā. Sīle eſt regnū ce. de. virg. vt ſupꝛa in officio primo. Offr. Offerētur regi virgīes poſt eā pxime eiꝰ offerentur tibi Secreta

HAc nos q̄s dñe beatarū virginū martyꝝ tuarū N. ⁊ N. cōtinuis p̄ſidijs adiuuari: pꝛo quarū venerāda recoꝛdatione hec dona maieſtati tue dicāda offerimus. Per. Cō. Quinq̄ pꝛudentes virgīes accepert oleū ī vaſis ſuis cū lāpadibꝰ: media aūt nocte clamoꝛ factꝰ ē ecce ſpōſus venit exite obuiā xp̄o dño

PResta q̄s oīps deꝰ: Poſtcō vt q̄ ſcāꝝ virginū ⁊ martirū tuarū N. et N. ſolēnitate percepimus diuina myſteria: caruꝫ interceſſione remedia capere mereamur eterna. Per d. ¶ De virginibꝰ non martyribꝰ Oīo

OMnīps ſēpiterne deꝰ q̄ nos pꝛoneos nō eſſe perpendis ad maieſtatem tuā ſicut dignū eſt exoꝛādū: fac ſcās virgines tuas N. et N. ꝓ nfis īfuenire p̄cis q̄ꝝ meritis nobꝫ īdulgētiā largiarꝫ. P.

INtercedētibꝰ ſcīs Secreta virginibꝰ tuis N. ⁊ N dōmine q̄s plebis tue munus ſcīfica: vt ab oībus noxijs expedita/ et hic ⁊ in eternū cūcta ſibi ꝓſutura percipiat. Per d. Poſtcōio.

QUeſumus dñe deus noſter vt ſacri myſterij munus indultū intercedētibus ſanctis virginibus tuis N. ⁊ N ⁊ p̄ſentis nobis vite ſubſidiū ⁊ eternitatꝫ largiatꝫ affectum. P. ¶ In cōmemoꝛatione ſancte trinitatꝫ. Offiū

BEnedicta ſit ſācta trinitas atq̄ ī diuiſa vnitas confitebimur ei q̄ꝛ fecit nobiſcum mīaꝫ ſuam. In tp̄e paſ. allā. al. P̄s. Bñdicamꝰ p̄rēꝫ ⁊ filiū: cū ſcō ſpū. Or.

OMnīps ſempiterne deus qui dediſti famulis tuis ī ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatꝫ gloꝛiā agnoſcere/ et in potentiā maieſtatis adoꝛare vnitatē: q̄s/ vt eiuſdē fidei firmitate ab oībꝰ ſemꝑ muniamur aduerſis. Jn q̄ viuis ⁊ regnas. Ad romanos. xi

OAltitudo diuitiaꝝ ſapiētie et ſciētie dei: q̄ incōpꝛehēſibilia ſunt iudicia eiꝰ/⁊ inueſtigabiles vie eiꝰ. Quis enī cognouit ſēſū dñi? Aut q̄s ꝯſiliariꝰ eiꝰ fuit Aut q̄s pꝛioꝛ dedit illi ⁊ retribuetur ei? Nōn ex ipſo ⁊ per ipſū ⁊ in ipſo ſunt oīa: ipſi glīa in ſcl'a ſeculoꝝ amē. Ad coꝛinthios. ij. xiij.

FRatres. Gratia dñi noſtri ieſu xp̄i: et caritas dei & cōmunicatio ſācti ſpūs/ſit ſemper cū oībꝰ nobis. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Gr. Bñdictꝰ es dñe qui intuerꝫ abyſſos: & ſedes ſuꝑ cherubī. V. Bñdicite deuꝫ celi: qꝛ fecit nobiſcū miaꝫ ſuā. Allā. V. Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrū nroꝝ & laudabilis in ſcl'a. Allā. V. Laudate pueri dñꝫ laudate nomē dñi. ſit nomē dñi bñdictuꝫ ex hoc nūc et vſqꝫ ī ſcl'm. S. iohānem xv

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cū venerit paraclitꝰ quēꝫ ego mittā vobꝫ a patre ſpiritū veritatis qui a patre ꝓcedit ille teſtimoniū perhibebit de me Et vos teſtimoniū perhibebitꝫ: qꝛ ab initio mecū eſtis. Hec locutus ſum vobis: vt nō ſcandalizemini Abſqꝫ ſynagogis facient vos Sꝫ venit hora: vt oīs q̄ interficit vos/arbitretꝰ obſequiū ſe ꝓſtare deo. Et hec faciēt vobis: qꝛ non nouerūt patrē neqꝫ me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cū venerit hora eoꝝ reminiſcamini qꝛ ego dixi vobis. Offꝫ. Bñdictꝰ ſit deꝰ pater/vnigenituſqꝫ dei filiꝰ ſctūs q̄qꝫ ſpūs: qꝛ fecit nobiſcuꝫ miaꝫ ſuā. In tp̄e paſ. allā. Secre.

SAnctifica q̄s dñe deus trinitas ſancta per tui ſancti nominis inuocationē huiꝰ oblationis hoſtiā: et cooperante ſpū ſancto per eā noſmetipſos tibi ꝑfice munus eternū. Qui vi. in vnitate eiuſdē. prefatio Qui cū vnigenito. Cō. Benedicimꝰ deū celi et corā oībꝰ viuētibꝰ ꝯfitebimur ei: qꝛ fecit nobiſcū miam ſuam. In tp̄e paſ. allā allā. Poſtcōio.

PRoficiat nobis ad ſalutē corporis et aīe dñe deꝰ huius ſacramenti ſuſceptio: et ſēpiterne ſācte trinitatis eiuſdēqꝫ indiuidue vnitatis confeſſio. In q̄ viuis et regnas deus. Per oīa ſ.

¶ Miſſa de angelis. Officium.

BEnedicite dñꝫ oēs angeli eiꝰ potentes virtute qui facitꝫ verbuꝫ eius ad audiēdā vocē ſermonū eius. In tp̄e paſ. allā. Ps. Bñdic anima mea dño: & oīa que intra me ſūt noī ſctō eiꝰ. Orō.

PErpetuū nobis domine tue miſerationis preſta ſubſidiū: quibus et angelica preſtitiſti ſuffragia nō deeſſe. Per. Lctō libri apocal. beati iohānis apl'i. xix. c.

IN diebꝰ illis: Dixit michi angelus. Scribe: beati qui ad cenā nuptiaꝝ agni vocati ſūt Et dixit michi. Hec verba dei vera ſunt. Et cecidi ad pedes eius: vt adorarē eū. Et dixit michi Vide ne feceris: cōſeruus tuus ſum et fratrū tuoꝝ habentiū teſtimoniū ieſu. Deū adora. Gr. Benedicite dñꝫ oēs āgeli eiꝰ potētes virtute q̄ facitis vbū eiꝰ. V. Benedic aīa mea dño: et oīa interiora mea nomē ſctm̄ eiꝰ. Allā. V. In cōſpectu angelorum pſallam tibi dñe deus meus. Scd̄m iohannem. v.

IN illo tēpore: Erat dies feſtus iudeoꝝ: et aſcendit ieſus hieroſolymā. Eſt autē hieroſolymis ꝓbatica piſcina que cognominatur hebraice bethſaida: quinqꝫ porticꝰ habēs In his iacebat multitudo magna languētiū/cecorū/claudoꝝ/aridorū: expectantiū aque motū. Angelꝰ autem dñi ſcd̄m tēpus deſcendebat ī piſcinā: & mouebat aqua. Et q̄ prior deſcendiſſet in piſcinā poſt motionē aque: ſanꝰ fiebat a qua cũ᷑ detinebat᷑ ĩfirmitate. Offer. Stetit ãgel⁹ iuxta arã tẽpli hñs thuribulũ aureũ ĩ manu sua: et data sũt ei incẽsa multa: ⁊ ascẽdit fum⁹ aromatũ ĩ ꝯspectu dei allã.

Hostias tibi dñe laudis Se. offerim⁹ suppliciť deprecãtes: vt easdem angelico ꝓ nobꝭ interueniẽte suffragio: et placatus accipias et ad salutẽ nostraꝫ prouenire ꝯcedas. Per d. Cõ. Benedicite oẽs angeli dñi domino: hymnũ dicite ⁊ superexaltate eũ ĩ scla. In tpe pas. allã. Postcõio.

Repleti dñe benedictiõe celesti suppliciter exoramus vt quod fragili celebramus officio: sctõꝝ anglõꝝ oĩmq; celestiuꝫ spirituũ nobis prodesse sẽtiam⁹ auxilio. Per dñꝫ. Sciẽdũ ẽ ꝙ per totũ aduentũ et a Dñe ne in ira. vsq; ad caput ieiunij ⁊ ad oc. pas vsq; ad ascẽ. dñi ⁊ a festo s. trinitatꝭ vsq; ad aduẽtũ dñi singulis ebdomadis semel solet dici mis. Sal⁹ populi. ꝓ fr̃ibꝫ et sororibꝫ ita ꝙ si vacauerit a festis sctõꝝ et extra oct. cũ regimĩe chori: ⁊ si missa dñicalis ĩ ebd. cãtãda fuerit ꝯpleta: cõme. quoq; btẽ marie et fest. loci et proprie epistole et euange. ꝓpria propter illã missã non fuerit pretermissa: tunc illa si qua dies vacauerit est cantãda Si vero proprie eple et propria euang. q̃ quartꝫ ferijs intitulant᷑ frequẽter nequeãt ibi dici ĩ ꝓxĩs seq̃n. fer. si vacauerit ꝓlegantur nec propter missã. Sal⁹ po. vel. Nos aũt. alicubi ꝑ totũ annum aliq̃liter omittantur. In missis etiã. Salus po vel Nos aũt sup Kyriel. Sãctus. et. Agn⁹. sẽp dꝫ cant⁹ ferialis. Et notãd ẽ ꝙ ꝑ totũ tẽpus ꝓdictũ q̃n missa do. ĩ dñica vel ĩ ij. fer. cantãda fuerit et iij. fer. vacauerit sp dꝫ mis Salus po. ĩ ꝓpria iij. fe. ⁊ si nõ vacaue. tunc ĩ aliq̃ fer. ipsi⁹ ebd. q̃ ad hoc vaca. cãtetur. Et sciẽd ẽ ꝙ mis. Salus po est in dispositiõe cãtoris q̃n cõueniẽti⁹ ⁊ quota fer põt dici. Qñ vero dꝫ missa Sal⁹ po. tũc nulla dꝫ mẽo. de do. neq; de aliqua alia missa feriã lect. nisi ĩ aduentu. Dicat᷑ etiã mis. Sal⁹ po. vnaq̃q; ebd semel nisi ĩ xl. et nisi festũ ĩpediat vl' oct. cũ regimine chori. ⁊ nisi infra tps nati. dñi ⁊ nisi ĩ ebd pas. ⁊ pẽthecostes. Off.

Sal⁹ ppli ego sũ dicit dñs: de quacũq; tribulatiõe clamauerit ad me exaudiã eos ⁊ ero illoꝝ dominus in ꝑpetuũ. In tpe pas. allã al. ps. Attẽdite popule me⁹ legẽ meã: inclinate aurẽ vr̃aꝫ ĩ vba oris mei. Nõ dr̃ Glia ĩ excelsis. in hac missa. Oratio.

Deus qui caritatis dona ꝑ gratiam sancti spiritus tuorum cordib⁹ fideliũ infũdis: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis fratrib⁹ ⁊ sororib⁹ nr̃is pro quibus tuã deprecamur clemẽtiã: salutẽ mẽtis et corporis vt te tota virtute diligãt ⁊ que tibi placita sũt tota dilectione perficiãt. Per dñꝫ. in vnitate eiusdẽ. Lect. ysaye prophete. xix.

Hec dicit dñs deus In die illa deferet᷑ mun⁹ dño exercituũ ⁊ rex fortis dñabit᷑ eorũ. In die illa erit altare dñi ĩ medio terre et cognoscet᷑ dñs: ⁊ colẽt eũ in hostijs et muneribus ⁊ vota vouebũt dño ⁊ soluẽt. Et reuertet᷑ ad dñm et placabit᷑ eis: et sanabit eos. In die illa erit isrl' bñdictio in medio terre: cui bñdixit dñs exercituũ dicẽs, Bñdict⁹ popul⁹

meus: ꝛ op⁹ manuū meaꝝ heredi
tās mea isrl. Dicit dñs oꝑs. Gꝛ.
Propicius esto dñe pctīs nr̄is ne
quādo dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ
℣. Adiuua nos de⁹ salutaris no
ster: ꝛ ꝓpť honoꝛeꝫ nōis tui dñe
liberā nos. Allā. ℣. Ostēde nobꝫ
dñe miam tuā ꝛ salutare tuū da
nobꝫ. In tpe pas. Allā. erit de mis
sa dñicali ꝑ ebdō. sicut in fes. sine
regie choꝛi. Tūc in ꝓcessione vbi
fit statio scdm Allā ꝓ⁰ dicet. Ide
mod⁹ obseruet i missa pro pace ꝛ
cōsilib⁹. Secundum marcuꝫ. xij.

IN illo t: Sedens ies⁹ cōtra
gazophilacium aspiciebat
quō turba iactaret es i gazophi
laciū. Et multi diuites iactabāt
multa. Cū venisset auteꝫ vna vi
dua paupcula: misit duo minu=
ta qđ est qdrās. Et cōuocās disci
pulos suos ait illis. Amē dico vo
bis: qꝛ vidua hec paupcula plus
oib⁹ misit q miserūt in gazophi
laciū. Oēs ei ex eo qđ abūdabat
illis miserūt: hec vero de penu=
ria sua oia q̄ habuit: misit totuꝫ
victū suū. Off. Exaudi de⁹ oꝛa
tionē meā: ꝛ ne despexeris dep̄ca=
tionē meā itēde i me ꝛ exaudi me
In tpe pas. allā. Seqntes duo ℣
dñic alternis vicib⁹ īfra aduētuꝫ
dñi: ꝛ a .lxx. vsq ad .l. tm. ℣. Con
turbatus sū a voce īimici ꝛ a tri
bulatiōe pctōꝛis: ꝛ expectabā eū
q me saluū faceret. ℣. Ego āt ad
deū clamaui libera aiaꝫ meā ꝛ ex
tēdes manū tuā i retribuerō illis

MIserere q̄s dñe famu Secre.
lis ꝛ famulab⁹ tuis ꝓ qb⁹
hoc sacrificiuꝫ laudis tue offeri
mus maiestati: ꝛ p̄sta vt ꝑ hec sā
cta supne bñdictōis grāꝫ obtine
ant ꝛ gliaꝫ eťne felicitatꝫ acqrāt
ꝑ. Co. Amē dico vobꝫ: qcqđ oꝛan
tes petitꝫ credite qꝛ accipietꝫ ꝛ fi
et vobꝫ. In tpe pas. allā. al. Post.

DIuina libātes misteria q̄s
dñe vt hec salutaria sacra
mēta illis ꝓficiāt ad ꝓsperitatē
ꝛ pacē ꝓ quoꝝ quarūq dilectiōe
hec tue obtulim⁹ maiestati. Per

C In ꝯmeōꝛatiōe scti spūs. offi.

SPirit⁹ dñi repleuit oꝛ
bē terraꝝ allā ꝛ hoc qđ
cōtinet oia sciētiā ha=
bet vocis allā al. allā
ps. Exurgat de⁹ ꝛ dissipēt inimici
ei⁹: ꝛ fugiāt q oderūt eū a facie ei⁹

DEus q coꝛda fideliū scti oꝝ
spūs illustratione docuisti
da nobꝫ i eodē spū recta sapere ꝛ
de ei⁹ sp ꝯsolatiōe gaudere. ꝑ d. i
vni. eiusđ. Lectō actuū apo. viij.

IN dieb⁹ illis: Cū audissēt
aplī q erāt hierosolimis qꝛ
recepisset samaria vbū dei: mise
rūt ad eos petrū ꝛ iohānē. Qui
cū venissēt oꝛauerūt ꝓ ip̄is: vt acci
perēt spm̄ sctm̄. Nōduꝫ ei i queq̄
illoꝝ venerat: sꝫ baptizati tātuꝫ
erāt i noie dñi iesu. Tūc iponebāt
man⁹ sr illos: ꝛ accipiebāt spm̄
sctm̄. Gꝛ. Btā gēs cui⁹ ē dñs de⁹
eoꝝ ppls quē elegit dñs i heredi
tatē sibi. ℣. Verbo dñi celi firma
ti sūt ꝛ spū oꝛis ei⁹ ōis vt⁹ eoꝝ. Allā
℣. Veni scte spūs reple tuoꝝ coꝛ
da fideliū ꝛ tui amoꝛis i eis ignē
accende. In tpe pas. pmū Allā. ℣.
Emitte spm̄ ꝛ creab̄. Allā. ℣. Veni

IN illo scē vtš. S. ioh. xiiij.
tpe Dixit ies⁹ discipulis su
is. Si qs diligit me: sermonē me=
uꝫ seruabit. Et pr me⁹ diliget eū
ꝛ ad eū veniem⁹ ꝛ māsionē apud
eū faciem⁹. Qui nō diligit me: ser
mones meos nō seruat. Et smonē
quē audistis nō ē me⁹: sꝫ ei⁹ q misit
me pateꝫ. Hec locut⁹ sū vobꝫ: apđ

vos manens Paraclitus autem ſpūs ſanctus quem mittet pater in noīe meo: ille vos docebit oīa et ſuggeret vobis oīa quecunq̄ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomō mūdus dat: ego do vobis. Non turbetur cor veſtrū: neq̄ formidet Audiſtis q2 ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos Si diligeretis me/ gauderetis vtiq̄: q2 vado ad patrē q2 pater maior me eſt. Et nūc dixi vobis priuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Jā nō multa :loquar vobiſcum. Venit ei princeps mūdi huius: et in me non habet quicq̄. Sꝫ vt cognoſcat mundus q2 diligo patrē: ⁊ ſicut mandatū dedit michi pr̄: ſic facio. Offr̄. Cōfirma hoc deꝰ qd̄ operatꝰ es in nobis a templo tuo qd̄ eſt in hierl'm tibi offerēt reges munera allā. Sc̄. Munera q̄s dn̄e oblata ſctifica: ⁊ corda nr̄a ſcti ſpūs illuſtratiōe emūda. p eū. In vni. eiuſdē. Prefa. Qui aſcē. Nō dr̄ i hac pfa. Hodierna die. niſi in ebd̄. pē. cū Cōio. Factꝰ eſt repēte de celo ſonus aduenientis ſpūs vehementis vbi erant ſedentes allā ⁊ repleti ſunt oīs ſpū ſancto loquentes magnalia dei allā allā. Poſtcōio. Sancti ſpūs dn̄e corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſpſiōe fecūdet. p. in vni

¶ In cōmeō. corporis xp̄i. officiū

Cibauit eos et adipe frumēti allā ⁊ de petra melle ſaturauit eos allā all' all' ps. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob

Deus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue meōriā reliquiſti: tribue q̄s: ita nos corpis ⁊ ſāguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redemptionis tue fructum ī nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis ⁊ regnas cū deo. p. Ad corinthios. i. xi. ca.

Fratres: Ego enī accepi a dn̄o quod et tradidi vobis qm̄ dn̄s ieſꝰ in q̄ nocte tradebat: accepit panem et gratias agens fregit ⁊ dixit. Accipite ⁊ manducate: hoc eſt corpꝰ meū qd̄ p vobis tradet. Hoc facite in meā cōmeōrationē. Simil' ⁊ calicem poſtq̄ cenauit dicēs Hic calix nouū teſtamentū eſt in meo ſanguie: hoc facite q̄tienſcūq̄ ſumitis in meam cōmeōrationē Quotienſcūq̄ enī māducabitis panē hūc ⁊ calicē bibetis: mortē dn̄i ānūciabitis donec veniat. Itaq̄ q̄cūq̄ māducauerit panem vel biberit calicem dn̄i indigne: reꝰ erit corpis ⁊ ſanguinis dn̄i. Probet aūt ſeipſum hō: ⁊ ſic de pane illo edat et de calice bibat. Qui enī māducat ⁊ bibit īdigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit: nō dijudicans corpꝰ dn̄i. Gr. Oculi oīm i te ſperāt dn̄e ⁊ tu das illis eſcā i tp̄e opportuno. V. Aperis tu manū tuā ⁊ imples oīe aīal bn̄dictiōe Allā. V. Caro mea vere eſt cibꝰ/ ⁊ ſanguis meꝰ vere eſt potus q̄ manducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē: in me manet ⁊ ego in eo. Scd̄m iohēm. vi.

In illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeorum. Caro mea vere eſt cibus: et ſanguis meꝰ vere eſt potus Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē: in me manet ⁊ ego i illo. Sicut miſit me viuens pater: et ego viuo ppter patrē. Et q̄ māducat me: et ipſe viuet ppter me.

Hic eſt panis: qui de celo deſcẽdit Nõ ſicut mãducauerũt patres vr̃i mãna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Qui mãducat hũc panẽ: viuet ĩ eťnũ. Offr. Sacerdotes dñi incẽſũ ⁊ panes offerunt deo: ⁊ iõ ſcti erũt deo ſuo ⁊ nõ pollnẽt nomen

Ecclie tue q̃s domie (et⁹. Sẽ vnitatꝫ ⁊ pacis ꝓpici⁹ dona ꝯcede q̃ ſub oblatis munerib⁹ miſtice deſignãt. p. Prefa. Qui p incarnati. Cõ. Quotieſcũq; mãducabitis panẽ hũc ⁊ calicẽ bibetis mortẽ dñi ãnũciabitꝭ donec veniat itaq; q̃cũq; mãducauerit panem vel biberit calicẽ dñi idigne: re⁹ erit corporis ⁊ ſanguis dñi allã

Hac nos q̃s dñe diui Poſtcõ nitatis tue ſẽpiterna fruitiõe repleri: quã p̄cioſi corꝑis et ſãguis tui tꝑalis ꝑceptio p̄figurat. q̃ vi. ¶ Sciẽdũ eſt ꝙ miſſa de cruce dꝫ oĩ vi. fer. a Deus omniũ vſq; ad aduẽtũ dñi niſi feſ. ix. l. ĩpediat vel oct. cũ regĩe chori vel dies oct. vl ꝙ ex neceſſitate oporteat agere miſſã dñicalẽ vl aliqð tale feſ. iij. l. qð aliqð ꝓpriũ habet ſer. Si vero in vi. fer. aliqð feſtũ iij. l. euenerit vnde nullũ ꝓpriũ habeat ſeruitiũ tũc eſt in diſpõe cantoris dicere miſſam de cruce/ vel non. Cum vero. vi. fer. oino a feſto vacauerit ⁊ nõ oportet ex neceſſitate dicere miſſam dñicalem ſꝫ infra p̄dictũ tp̄s dꝫ miſſa de cruce ꝙuis oẽs hore dicant de fer ⁊ nulla fiat meõ. de miſ. dõli. Tamen ſi oporteat dicere miſſã Sal⁹ ppl'i. oino ꝑtermittat miſſa de cruce

¶ Ad miſſam de cruce

Nos aũt gl'ari oportet in cruce dñi nr̃i ieſu xp̄i: in q̃ eſt ſal⁹ vita et reſurrectio nr̃a/ ꝑ quẽ ſaluati et liberati ſum⁹. In tp̄e paſc. allã allã. Ps. De⁹ miſereatur noſtri ⁊ bñdicat nobis illuminet vultũ ſuũ ſup nos ⁊ miſereat nr̃i. Nõ dr̃. Glia i excelſ. Or.

Deus qui vnigeniti filij tui dñi nr̃i ieſu xp̄i p̄cioſo ſanguine viuifice crucis vexillũ ſctificare voluiſti: cõcede q̃s eos qui eiuſdẽ ſcẽ crucis gaudẽt honore tua q̃q; vbiq; ꝓtectione gaudere Per eũd. Ad philippẽſes. ij. ca.

Fratres Xp̄s factus eſt pro nobꝭ obediẽs vſq; ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. Propter qð et deus exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomẽ qð eſt ſup oẽ nomẽ vt in noie ieſu oẽ genu flectat: celeſtiũ terreſtriũ ⁊ ĩfernoꝝ. Et oĩs lingua ꝯfiteat: q2 dñs nr̃ ieſus xp̄s: ĩ gl'a eſt dei p̄ris. Gr. Xp̄s fact⁹ eſt pro nobꝭ obediẽs vſq; ad mortẽ mortẽ aũt crucis. V. Propter qð ⁊ de⁹ exaltauit illũ ⁊ dedit illi nomẽ qð eſt ſr oẽ nomẽ. allã V. Dulce lignũ dulces clauos: dulcia ferẽs põdera q̃ ſola fuiſti digna ſuſtinẽ regẽ celoꝝ ⁊ dñz. In tp̄e paſ. ij. All' V. Nos autem gloriari oportet ĩ cruce domini noſtri ieſu chriſti Secundum matheum. xx. capl'o.

In illo tp̄e: Aſcẽdens ieſus hieroſolymã aſſũpſit duodeci diſcipl'os ſuos ſecreto: ⁊ ait illis Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolimã ⁊ fili⁹ hoĩs tradet p̃ncipib⁹ ſacerdotũ ⁊ ſcribꝭ: ⁊ ꝯdẽnabũt eũ morte Et tradẽt eũ gẽtib⁹ ad illudẽdũ et flagellãdũ/ ⁊ crucifigendũ: et tercia die reſurget. Offr. Protege dñe plebẽ tuã ꝑ ſignũ ſcẽ crucis ab oĩb⁹ inſidijs inimicoꝝ oĩm: vt tibi gratã exhibeam⁹ ſeruitutẽ ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium nr̃m. In tp̄e paſc. Allã. Secreta.

HEc oblatio q̄s dn̄e ab oīb9 nos purget offensis: que ī ara crucis imolata etiaꝫ totius mūdi tulit offensas. p. Prefatio Qui salutē. Cō. Per lignū serui facti sum9 et per sanctā crucē liberati sum9: fruct9 arboris seduxit nos: fili9 dei redemit allā. et finiat cū allā. q̄ñcūqꝫ dr̄: nisi infra lxx. vsqꝫ ad pascha. Postcōio

ADesto nobis dn̄e de9 nr̄: et q̄s scē crucis letari facis honore ei9 quoqꝫ ꝑpetuis defēde subsidijs. p. ¶ Sctūs bonifaci9 papa egrotauit vsqꝫ ad mortē: q̄ instanter petijt a deo vitā ī hoc sclo sibi ꝓlōgari. Ad quē misit dn̄s scm̄ raphaelē archāgelū cum officio misse de qnqꝫ vulnerib9 xp̄i dicēs ad papā. Surge scribe istud offi. & dicas ipm̄ qnqꝫ vicib9 & ꝯtinuo recipies sanitatē. Et q̄cūqꝫ sacerdos hoc offm̄ deuote ꝓ se vel ꝓ alio egrotāte celebrauerit qnqes: hic sanitatē et grāz recipiet et ī futuro vitā etnā possidebit: si in bono ꝑseuerēt. Et ī q̄cūqꝫ tribulatiōe hō extiterit in hoc sclo si ꝓcurauerit a sacerdote hoc officiū qnqes ꝓ se legi: sine dubio liberabit. Et si ꝓ aīa defūcti legat: statī postq̄ ꝯplete dictū fuerit: scdis qnqes a penis aīa soluetur. Sctūs igit bonifaci9 papa hec audiēs/ statī erexit se ī loco q̄ iacuit īfirmat9 & ipm̄ ꝯiurauit ꝑ oīpotētē deū/ vt absqꝫ suo ꝑiculo recederet & dr̄ esset q̄d qui venisset sibi cōtinuo idicaret. Qui statim dixit se eē archāgelū raphaelē a deo sibi missū: & supius ꝓnūciata ꝓmittebat sine dubio fore rata. Sctūs tūc bonifaci9 papa offm̄ ꝯfirmauit aplica auctoritate tribuēs oīb9 vere ꝯfessis & ꝯtritis: septimā partē remissiōis oīū pctōꝝ suoꝝ q̄ illud deuote legerit qnqꝫ vice. Et sic ille illō ꝓdictū offi. legi ꝓcurātib9 quadraginta dies crialiū & vnū ānū venialiū ī dn̄o declarauit.

¶ Incipit offm̄ misse de qnqꝫ vulnerib9 dn̄i nr̄i iesu xp̄i

HUmiliauit semetipm̄ dn̄s nr̄ ies9 xp̄s vsqꝫ ad mortē: mortem autē crucis ꝓpter q̄d et de9 exaltauit illum & donauit illi nomē q̄d ē sup oē nomen. Ps. Mias dn̄i: ī etnū cātabo. Et dr̄ Gla in excelsis. nisi ꝑ aduē. & a lxx. vsqꝫ ad pas. Or.

DOmine iesu xp̄e fili dei viui qui de celo ad terrā de sinu patris descēdisti: & ī ligno crucis qnqꝫ plagas sustinuisti: & sāguinē tuū ꝑciosū ī remissionē pctōꝝ nr̄oꝝ effudisti: te huilit̄ dep̄camur vt in die iudicij ad dexterā tuā statuti a te audire mereamur illā dulcissimā vocē. venite bn̄dicti in regnū p̄ris mei. Qui cū eodē p̄re. Addat etiā vna collecta vbi placuerit scd̄m numerū et tp̄is exigentiā pro viuo vel pro defūcto ꝓ quo iste misse celebrant. Lcō zacharie ꝓphete. xij.

HEc dicit dn̄s de9. Effundā de spū meo super domū dauid et sup hitatores hierl'm spm̄ grē & miseracōis & aspicient ad me quē ꝯfixerūt & plāgēt eū plāctu q̄si super vnigenitū: & dolebūt sup eū vt doleri solet ī morte p̄mogeniti. In die illa erit plāct9 magnus in hierl'z: & dicet ei. Quid sūt iste plage ī medio manuū tuarū? Et dicet. His plagatus sū in domo eoꝝ q̄ me diligebāt. Framea suscitare sup pastorē meū & sup virū coherētē michi dicit dn̄s exercituū. Percute pastorē: & dispgēt oues. Dicit dñs exercituū. Gr. Improperiū expectauit cor meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui: q̄ ſimul ꝯtriſtaretꝛ ⁊ nō fuit: ꝯſolātē me q̄ſiui ⁊ nō inueni. ℣. Et dederūt i eſcā meā fel: ⁊ i ſiti mea potauerūt me aceto. Allã. ℣. Aue rex nr̃ ieſu xp̄e tu ſolꝰ noſtros errores ⁊ reatꝰ miſeratus ꝑtuliſti patri obediēs ductus es ad crucē vt agnꝰ māſuetꝰ ad occiſionē tibi glīa oſāna tibi ſūme laudis ⁊ honeſtatꝫ chorea.

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne Tr. cauſā meā de gēte nō ſācta ab hoīe iīquo ⁊ doloſo erue me. ℣. Qꝛ tu es deꝰ fortitudo mea q̄re me repuliſti ⁊ q̄re triſtis icedo dū affligit me inimicꝰ. ℣. Teſtes ei iīq̄ iſurrexerūt aduerſū me ⁊ mētita ē iīq̄tas ſibi. ℣. Supra dorſū meū fabricauerūt pctōres ꝓlōgauerūt iīq̄tatē ſuā. ℣. Ipſi vo ꝯſiderauerūt ⁊ iſpexerūt me diuiſerūt ſibi veſtimēta mea ⁊ ſup veſtē meam miſerūt ſortē. ℣. Foderūt manꝰ meas ⁊ pedes meos ⁊ dinumerauerūt oīa oſſa mea ⁊ dolorē ſup dolorē vulneribꝰ meis addiderūt

Cenā cū diſcipulis Seq. xp̄e celebraſti: ⁊ mortē apoſtolis palā nūciaſti ⁊ auctorē ſceleris iudā demōſtraſti et egreſſꝰ ꝓtinꝰ ortulū itraſti. Tūc ꝓcidēs dñs humo ſe ꝓſtrauit ⁊ trāſferri calicem a ſe poſtulauit: ſed patris arbitrio illud cōmendauit ⁊ ⁊ ecce mox ſanguinis ſudor emanauit Iudas poſt hoc oſculū ori dedit xp̄i: ad quid īquit dominꝰ amice veniſti: nūq̄d trades oſculo quē iā vēdidiſti aſſiſtētes ꝓtinus irruūt miniſtri. Mox iſōuis itaqꝫ illa ducebaꝛ: nulla prorſus reqes ieſu p̄ſtabaꝛ: magiſtrorū i pia plebs iiuriaꝛ alapis et colaphis iuocēs mactaꝛ. Dū ieſū eripere pylatus conatur iudeorum furia magis iflāmatur: ⁊ tumultus populi ingens excitatur: et plebis vox intonat vt crucifigatur Traditur militibus vinculis artatur vndiqꝫ verberibꝰ corpus cruentatur: caput regis glorie ſpinis coronaꝛ poſtq̄ ſcleris genibꝰ quiſq̄s irritaꝛ. Ecce caro tenera pij ſaluatorꝫ ad columnā neq̄ter coartaꝛ loris ſic flagellis cediꝛ ipū tortoris ꝙ emanant riuuli vndiqꝫ cruoris. Poſt per vrbis mediū ieſꝰ ꝓcedebat ⁊ crucis patibulū humeris ferebat ad fores ad oſtia ppl̄s fluebat eiuſqꝫ cōfuſio oībus patebat. Ad pudoris tumulū ieſu denudatꝫ ⁊ ventis ac frigori nudꝰ ſpoliatꝫ inocēs cū ipſis i cruce dānatꝫ ⁊ quaſi dux ſceleris medio locatis. Tenſis ligno brachijs manꝰ cōclauāꝛ cruci caro crucibꝫ clauis tractabātur nerui vene ſimili modo laniāꝛ pedes plāte etiā ferro cōcauaꝛ. Loquēs ieſus poſtea ſitio dicebat et acetū ꝓtinꝰ felle cōmiſcebat aciſu ſū ſpōgie ori porrigebat: qđ deguſtās paululū ſumere nolebat. O ieſu mirifice q̄d eſt quod agebas: tu de ſiti cōquerens de cruce ſilebas: nūq̄d hāc doloribꝰ magis ſētiebas: ſꝫ ſalutē potꝰ nr̃am ſitiebas. Vocē pramens vltimā patrē iuocaſti ſpm̄ qꝫ manibus eiꝰ cōmēdaſti: cū clamore valido tādē expiraſti: ſic ſalutē oīm opus cōſūmaſti. Nunc ego ſuꝑbio tu humiliaris ego culpas perpetro tu pena grauaris: ego pomū mordeo tu felle potatꝫ ego peto mollia tu dure tractatꝫ. Demū cuiꝰ valeat mens vel lingua fari: virgo itꝰ credit quātū cruciſixi dñi cernit iã mortuũ lat⁹ vulnerari atq̃ nati viſcera lãcea rimari. Corp⁹ q̃dẽ mortuũ iã nil ſentiebat militis ſed lãcea pect⁹ infigebat quã fixã in filij latere videbat vnde aqua ſanguie mixta effluebat. Fũdũt riuos ſãguinis fontes ſaluatoris/ ꝓperans huc aīa currat pctõris ⁊ hauriat q̃ſpiã ſacrati liq̃ris q̃ frequẽter liniat vulnera doloris. Ad hũc ergo ꝓera fõtẽ ſaluatoris vt fluẽtie ipleas viſcera dulcoris / atq̃ vite lauachrũ precium cruoris: hinc tui curatio ꝓfluat lãguoris

Secundum iohannem. xix. capl.

IN illo tp̃e Preſciens ieſus q2 iã oīa cõſũmata erant de ipſo: vt conſummaretur ſcriptura dixit Sitio. Uas ergo erat poſitũ aceto plenum Illi aũt ſpongiam plenã aceto yſopo circumponẽtes obtulerũt ori ei⁹ Et cũ accepiſſet ieſus acetũ: dixit. Cõſummatũ eſt. Et inclinato capite: tradidit ſpm̃. Iudei ergo qm̃ paraſceue erat vt nõ remanerẽt ĩ cruce corpora (ſabbato: erat ei magnus dies ille) ſabbati: rogauerunt pylatũ vt frãgerẽtur eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Uenerũt ergo milites: ⁊ p̄mi quidẽ fregerũt crura ⁊ alteri⁹ q̃ crucifixus eſt cũ eo. Ad ieſũ aũt cũ veniſſẽt vt viderunt eum iã mortuũ: non fregerũt eius crura Sed vnus militũ lãcea lat⁹ eius aperuit: ⁊ ꝯtinuo exiuit ſãguis ⁊ aqua. Et q̃ vidit teſtimoniũ ꝑhibuit: ⁊ verũ eſt teſtimoniũ ei⁹. Offe. Inſurrexerũt in me teſtes iniq̃ abſq̃ mīa q̃ſierũt me interficere: ⁊ nõ pepercerũt in faciẽ meã ſpuere: ⁊ lãceis ſuis vulnerauerunt me: et concuſſa ſunt omnia oſſa mea. Secreta.

DOmine ieſu xp̃e qui ꝓ mũdi redẽptione crucis lignũ aſcẽdiſti/ vt vniuerſus mundus qui ĩ tenebris erat illumiaretur illã q̃s lucẽ in aīas nr̃as ⁊ corpora infũde: ꝑ quã ad eternam lucẽ peruenire mereamur. Qui cum patre ⁊ ſpũ ſctõ viuis. Prefatio Qui ſalu. Cõ. Foderũt manus meas et pedes meos: ⁊ dinumerauerunt oīa oſſa mea Poſtcõio

DOmĩe ieſu xp̃e q̃ hora diei ſexta ꝓ redẽptione mundi crucis patibulũ aſcẽdiſti: et ſanguinẽ tuũ p̄cioſum ĩ remiſſionẽ pctõꝝ nr̃oꝝ fudiſti: te hũiliter deprecamur: vt ꝑ tue paſſionis ⁊ vulnerũ tuoꝝ merita: poſt obitũ noſtrũ paradiſi ianuã gaudentẽ mereamur introire. Qui cum p̄re ⁊ ſpũ ſancto viuis ⁊ regnas deus.

¶ In feſto corone dñi. Officium.

GAudeam⁹ oẽs in dño diẽ feſtũ celebrantes ſub honore corone domini de cui⁹ ſolẽnitate gaudẽt ãgeli ⁊ collaudãt filiũ dei. Ps. Gaudẽt angeli ⁊ exultãt archangeli: letantur ⁊ congratulantur omnes ſancti. Or. PReſta q̃s oīps deus vt qui in memoriã paſſionis dñi nr̃i ieſu xp̄i coronã ei⁹ ſpineã veneramur in terris: ab ipſo glã ⁊ honore coronari mereamur ĩ celis. Qui tecũ. Lcõ libri ſapie. Cãticoꝝ. iij.

LEctulum ſalomonis ſexagita fortes ambiũt ex fortiſſimis iſrael: omnes tenentes gladios: et ad bella doctiſſimi. Unuſquiſq̃ ẽſis ſup femur ſuũ propter timores nocturnos. Ferculũ fecit ſibi rex ſalomon de lignis libani Colũnas eius fecit argenteas reclinatoriũ aureum:

aſcenſū purpureū media caritate cōſtrauit ꝓpter filias hirl̄m. Egredimini filie ſyon: ⁊ videte regē ſalomonē in dyademate / q̊ coronauit eum mater ſua in die deſponſationis illius ⁊ in die leticie cordis eius Quā pulchra es amica mea: ꝙ̄ pulchra es. Oculi tui colūbaꝝ: abſq; eo qđ ītriſecꝰ latet. Ueni de libano ſpōſa mea veni de libano: veni coronaberiſ Allā. ℣ Tuā coronā adoramꝰ dn̄e tuū glīoſū recolimꝰ triūphū. All' ℣. Diadema ſpineū veneremur hodie cuiꝰ ꝑ aculeū ſertū dat̄ glīe

Seq̄ SI vis vere glīari ⁊ a deo coronari honore ⁊ glīa Hāc coronā venerari ſtudeas atq; ſectari portātes veſtigia. Hāc celoꝝ rex portauit honorauit ⁊ ſacrauit ſacro ſuo capite In hac galea pugnauit cum antiquum hoſtem ſtrauit triūphans in ſtipite Hec pugnātis galea triumphantis laurea tyara pontificis. Primū fuit ſpinea poſtmodū fit aurea tactu ſcī verticis. Spinarū aculeos virtus fecit aureos xp̄i paſſiōis. Que pc̄tis ſpineos mortis eterne reos adipleuit bonis. De malis colligitur ⁊ de ſpinis plectit̄ ſpinea ꝑuerſis Sed in aurū v̄titur qn̄ culpa tollit̄ eiſdē cōuerſis Iocūda myſteria ſunt hec ſed materia preſentis leticie Nobis eſt hyſtoria qua patenter frācia coronat̄ hodie. Huiꝰ coronatio corone ſuſceptio cuius feſtū agimus. Debito cū gaudio ⁊ anniuerſario honore recolimꝰ Theſauro tā nobili tā deſiderabili diues es effecta. Terra carēs ſimili carēs cōparabili deo ꝓdilecta. Tria priuilegia regna tibi alia ſubdūt in honore. Fides ⁊ militia vnctioq; regia quaꝝ flores flore. Tibi o vrbs inclyta oī laude predita mater ſtudioꝝ. Eſt corona tradita ⁊ ī te repoſita vrbs pariſioꝝ. In dei preconiū totum confer ſtudiū totum cor appone Que xp̄i palladiū et ſacre ſacrarium facta es corone. Ieſu pie ieſu bone nr̄o nobis in agone largire victoriā. Mores noſtros ſic cōpone vt perpetuo corone mereamur gloriā. Scđm iohānē xix. c

IN illo tēpore: Apprehēdit pylatus ieſū: ⁊ flagellauit Et milites plectentes coronā de ſpinis: īpoſuerūt capiti eiꝰ ⁊ veſte purpurea circūdederunt eum et veniebāt ad eū / ⁊ dicebāt Aue rex iudeoꝝ. Et dabant ei alapas Exiuit iterū pylatus foras: ⁊ dixit eis. Ecce adduco vobis eū foras: vt cognoſcatis q2 in eo nullā iuenio cauſā. Exiuit ergo ieſꝰ portans ſpineā coronā ⁊ purpureū veſtimētū. Credo. Offr. Glīa ⁊ honore coronaſti eū ⁊ ꝯſtituiſti eū ſr̄ opa manuū tuaꝝ dn̄e.

Sē. TUoꝝ militū rex oīps ꝟtutē corrobora: vt quas ī huiꝰ mortalitatis ſtadio vnigeniti filij tui corona letificat: ⁊ cōſūmato curſu certaminis / immortalitatis brauiū apprehēdāt. P eūđ Prefa. de cruce. Cō. Poſuiſti in capite eiꝰ coronā de lapide ꝓcioſo

Poſtcō. SUpplices te rogamus oīps deꝰ vt hec ſacramēta q̄ ſūpſimus per ſacroſancte filij tui corone cuius ſolennia recenſemus virtutem nobis proficiant ad medelam. Per eundem.

SAbbato celebrat̄ de btā virgine et q̄re in. vij. fer̄ de btā virgīe initium habuit? Q̄m in quadā eccleſia ciuitatis Conſtā ylnopolitane erat imago btē virginis coꝛā qua dependebat velū quod totā velabat ymaginē: ſed hoc velum in ſexta feria poſt veſperas recedebat de ymagīe nullo mouēte: ſolo dei miraculo q̄ſi deferreť in celū vt ad plenū poſſet ymago cōſpici. Celebꝛatis veſperis ī ſabbato deſcēdebat ipſū velū āte eādē ymaginē: ⁊ ibi manebat vſq₃ in feriā. vi. ſequētem. Hoc viſo miraculo ſancitū eſt vt ſꝑ illa feꝛ. celebꝛetur de btā vͥgīe. Alia etiam ratio eſt: q꞉ dn̄o crucifixo ⁊ moꝛtuo diſcipl'is fugiētibus ⁊ de reſurrectione deſperātibus: in illa ſola tota fides remanſit. Sciebat eni quō partauerat eum ſine laboꝛe: ⁊ pepererat ſine doloꝛe ⁊ ideo certa erat ꝙ filius dei eſſet ⁊ a moꝛtuis ťcia die reſurgere deberet: ⁊ hec eſt ratio quare dies ſabbati mag꞉ q̄ alia dies btē marie appꝛopꝛiať. Tercia ratio eſt: q꞉ dies ſabbi eſt ianua ⁊ introitꝰ ad dn̄icam diē/ dies aūt dn̄ica eſt dies requiei ⁊ ſignificat vitā eternā. Vn̄ cū ī gr̄a ſumꝰ dn̄e nr̄e ſumꝰ q̄ſi ī ianua paradiſi. Igiť q꞉ ipſa eſt nobis poꝛta ad regnū celoꝝ qḋ ꝑ diē dn̄icā figuratur: ideo de illa ſolennizamus in. vij. feꝛ q̄ diem dn̄icā p̄cedit. Quarta ratio ē vt ſolēnitas matris ſolēnitati filij ꝯiuncť. Quinta rō eſt vt feſtiuius agaꝛ ī die qua deus ab oī opere quieuit.

ORdinatio miſſe quotidiane btē marie virginis q̄ dr̄ **Salue**. Pulſato ad miſſā btē marie cōueniāt clerici ad eandē per ebdomadā deputati: qui dictis prius hoꝛis beate virginis in capella eiuſdē: videlicet pꝛima. iij. vi. et. ix. miſſā ſolēniter exequāť. Hoc addito ꝙ in inceptione cuiuſlibet hoꝛe dicitur ſalutatio angelica: ſcilicet **Aue maria gr̄a** genuflectendo ſub ſilentio. Ad miſſam quotidianā beate marie ſacerdoti aſſiſtant dyaconus/ et ſubdyaconus miniſtrantes et in dalmaticis et tunic꞉ omni duplici feſto per annum ⁊ per octa. natiuitatis dn̄i: paſche ⁊ penthecoſtes in ſabbatis: ⁊ in dn̄icis ⁊ in omnibus feſtis que habent inuitatoꝛiū triplex. Et ī omnibꝰ his **Alla.** a duobus ſuperioꝛibus in ſuperpelliciȷs cantať: alias clericis inferioꝛibꝰ in h̄itu ſemꝑ eoꝝ. Celebꝛatur etiā miſſa beate virginis ſolēniter omni die per annum in capella eiuſdē: niſi duobus diebus primis ante paſcha.

¶ Ad miſſā beate virginis quotidianam dicendā in capella ⁊ in choꝛo infra aduentū quando fit plenū ſeruitiū de ea: niſi in feſto conceptionis eiuſdem Officium

Roꝛate celi deſuꝑ et nubes pluant iuſtū aperiatur terra ⁊ germīet ſaluatoꝛē ħs. Et iuſticia oꝛiať ſimul: ego dn̄s creaui eum. Deinde repetatur officium **Roꝛate. Gl'ia patri.** Tercio repetatur offīm. Et ſic fiat ibidem ꝑ totum annū: etiā infra paſſionē. Ad miſſā quotidianā de ſctā maria in capella eiuſdē oī die ꝑ annū niſi duobꝰ diebꝰ ante paſcha dr̄ vnū **Kyꝛieer** iſtis ſequētibꝰ videlꝫ oībus duplicibus feſtis/ ſiue fiat in choꝛo de tꝑalibꝰ: ſiue de feſtis ſctōꝝ dr̄ vnū iſtoꝝ abſq₃ v̄ſibꝰ: ſcꝫ **Kyꝛie rex ſplendēs.** vel **Kyꝛie fons bonitatis** In oībus vo dn̄icis dr̄ abſq₃ v̄ſibꝰ vnū eoꝝ dē: vel iſtud ſcꝫ. **Kyꝛie rex genitoꝛ**

Feria .ij. Kyrie. de O rex clemẽs. Feria tercia. Cõditor. Feria .iiij. Cũctipotens. Feria .v. Orbis factor. Feria ſexta. Lux et origo. Sabbato. Kyrie omnipõs. Oratio.

DEus qui de btē marie virginis vtero verbũ tuũ ãgelo nũciãte carnẽ ſuſcipere voluiſti: preſta ſupplicibus tuis: vt q̄ vere eã dei genitricẽ credim⁹ ei⁹ apud te interceſſionib⁹ adiuuemur. Per eũdẽ. ¶ Sequẽtes memorie fiant per totum annũ ad miſſã eiuſdẽ in capella: ſcda oro de trini. or. Omnipõs ſempitẽne deus Tercia oratio p̄ epis viuis. oro. Omnipõs ſempiterne deus qui facis mirabilia. Quarta oratio p̄ bũfactorib⁹ defunctis oratio. Omnipõs ſempiterne deus vnica ſal⁹ mor. Quinta oratio generalis: ſcilz. Omnipotens ſempiterne deus q̄ viuorum Require predictas orationes cũ ſecretis ⁊ poſtcõmuniõ. ante officium. Salue ſctã parẽs Lectio eſaye prophete. vij. capit.

IN diebus illis Locutus eſt dñs ad achaz dicens. Pete tibi ſignũ a dño deo tuo in p̄fũdũ inferni: ſiue in excelſũ ſupra Et dixit achaz. Non petã: ⁊ non tentabo dñz. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid parũ vobis eſt moleſtos eſſe hoībus: q̄r moleſti eſtis et deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignũ Ecce virgo ꝯcipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel Butyrũ ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare malũ: ⁊ eligere bonũ. ¶ In capella btē virginis per totũ anũ gradale cũ ſuo v̄ſu cantetur a toto choro. Gr. Tollite portas p̃ncipes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. V. Quis aſcẽdet in montẽ dñi aut quis ſtabit in loco ſcto eius: innocẽs manibus ⁊ mũdo corde. Nunq̃ enĩ repetatur Gr. poſt ſuũ V. in miſſis quotidianis de ſancta maria: neq̃ de trinitate: neq̃ de ceteris cõmemorationibus: niſi in pleno ſeruitio tñ. Allã. V. Aue maria gratia plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus. Item Allã. per totum aduentum dr̃ in choro in cõmemoratione beate marie: et ſimiliter in capella. Et ſciẽdum eſt q̄ quotidie per annum dicitur ſequentia in capella beate virginis ⁊ ſimiliter in choro quando dicitur miſſa ſolenniter de eadẽ. Quãdo fit plenũ ſeruitium de ſancta maria per aduẽtũ: dr̃ vna ex iſtis ſequẽtijs per ordinẽ ſimiliter dñr ad miſſam quotidianam. Sequẽtia.

MIſſus gabriel de celis verbi baiul⁹ fidelis ſacris diſſerit loquelis cum btã virgine. Verbum bonum et ſuaue pãdit int⁹ in conclaue: ⁊ ex eua formãs aue eue verſo noīe. Conſequenter iuxta pactum adeſt verbum caro factũ ſemꝑ tñ eſt intactũ puellare gremiũ. Patrẽ pariens ignorat ⁊ quã hõ nõ deflorat: nõ torquetur nec laborat qñ parit filiũ Signum audis nouitatis crede ſoliũ eſt ſatis nõ eſt tue facultatis ſoluere corrigiam Grande ſignũ ⁊ inſigne eſt in rubo ⁊ igne ne appropiet indigne calciat⁹ quiſpiam. Virga ſicca ſine rore nouo ritu nouo more fructum protulit cũ flore ſic ⁊ virgo peperit. Benedict⁹ talis fructus: fructus gaudij non luctus non erit adã ſeductus ſi de hoc guſtauerit Ieſus noſter ieſus bonus: pie matris pium onus: cuius eſt in celo thronus naſcit͛ in ſtabulo. Qui ſic eſt ꝓ nobis natus n̄os deleat reat⁹ qꝛ nr̄ incolat⁹ hic eſt ꝑiculo

Mittit ad virginē nō Seq̄. quēuis angelū ſed fortitudinē ſuū archangelū amator hominis. Fortē expediat ꝓ nobꝫ nunciū nature faciat vt preiudiciū i partu virginis. Naturā ſuperet natus rex glorie regnet et imperet et zima ſcorie tollat de medio. Superbientium terat faſtigia colla ſublimium calcās vi ꝓpria potens in prelio. Foras eiciat mūdanū principē ſpōſāq; faciat ſecum participem patris imperii. Exi qui mitteris hec dona dicere reuela veteris velamen littere virtute nuncii. Accede nūcia dic aue comin⁹ dic plena gratia dic tecum dominus et dic ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſitū i q̄ perficias caſta ꝓpoſitum et votum teneas. Audit ⁊ ſuſcipit puella nūciū credit et cōcipit et parit filium ſed admirabilem. Conſiliariuz humani generis et deū fortiū ⁊ patrē poſteris in pace ſtabilem. Sequentia

Verbū bonū et ſuaue ꝑſonemus illud aue per quod xp̄i fit conclaue virgo mat͛ filia. Per qd̄ aue ſalutata mox ꝯcepit fecundata virgo dauid ſtirpe nata inter ſpinas lilia. Aue veri ſalomonis mater vell⁹ gedeonis cuius magi trib⁹ donis laudāt puerperiū. Aue ſolē genuiſti aue ꝓlem protuliſti mūdo lapſo ꝯtuliſti numē et imperiū. Aue mater verbi ſūmi maris port⁹ ſignū dumi aromatum virga fumi angeloꝝ dn̄a. Supplicamus nos emēda emendatos nos cōmenda tuo nato ad habenda ſempiterna gaudia. Secundum lucam .i. caplo.

In illo tempore: Miſſ⁹ eſt angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth ad virginem deſponſatā viro cui nomē erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria Et ingreſſus angelus ad eā: dixit. Aue gr̄a plena dn̄s tecū: benedicta tu in mulierib⁹. Que cū audiſſet turbata eſt in ſermone ei⁹: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas maria: inueniſti eni gratiam apud deum. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabꝭ nomē ei⁹ ieſū. Hic erit magn⁹: ⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dn̄s de⁹ ſedem dauid p̄ris ei⁹ et regnabit i domo iacob i eternū: ⁊ regni ei⁹ nō erit finis Dixit autē maria ad angelū. Quō fiet iſtud: qm̄ virū nō cognoſco? Et rn̄dens angel⁹: dixit ei Sp̄us ſanctus ſuperueniet in te. ⁊ virt⁹ altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoq; ⁊ qd̄ naſcetur ex te ſctm̄: vocabitur filius dei Et ecce helizabet cognata tua: et ipſa cōcepit filiū i ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſextus illi q̄ vocat͛ ſterilis: qꝛ nō erit impoſſibile apud deū oē vbū. Dixit autē maria. Ecce ācilla dn̄i: fiat michi ſcd̄m verbū tuū. ¶ Et legatur euāgeliū ad miſſā bt̄e marie i eiuſdē capella oi die per annū cū eadē nota qua et euāgeliū ad miſſam de die legendum eſt.

¶ Nota ꝙ ad miſſā quotidianā bt̄e marie ſꝑ dr̄. Credo. qn̄ dicendum eſt ad miſſam de die. Offe. Aue maria gr̄a plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu in mulieribus ⁊ bn̄dictus fruct⁹ vētris tui. ſine ℣. vel quoduis aliud ad placitũ. Secre.

IN mẽtibus nr̃is q̃s dñe vere fidei sacramẽta cõfirma: vt qui cõceptũ de virgine deũ verũ et hoĩem firmiter cõfitemur: per eiusdẽ salutifere incarnationis potẽtiã ad eternã mereamur puenire leticiã. P e. Prefa. Et te in veneratione. Et dr̃ hec p̃fatio quotid. in capella: et etiã in ɜmemoratiõib⁹ eiusdẽ per totũ ãnũ nisi a nat. dñi vsq; ad purifi. Cõ.

Ecce v̾go cõcipiet ⁊ pariet filiũ: et vocabitur nomen ei⁹ emanuel.

GRatiã tuã q̃s dñe Postcõio mẽtib⁹ nr̃is īfũde: vt q̃ angelo nũciãte xp̃i filij tui īcarnationẽ cognouim⁹: p passionẽ eius ⁊ crucem ad resurrectionis gloriã perducamur. Per eundẽ. ¶ Hec predicta postcõio. scʒ Gratiã dicitur in paschali tp̃e vsq; ad vigiliã ascẽsiõis dñi exclusiue q̃n post aliquã missã sit memoria de btã maria cũ officio. Salue sctã.

¶ Notãdũ est q̃ in oĩbus festis btẽ marie p totũ ãnũ: ⁊ quotidie īfra oct. ⁊ i oct. eiusdẽ dr̃ eadẽ missa in capella q̃ dicenda est in choro: ita tñ q̃ ep̃la nõ mutet̃ p oct.

¶ Ad missã de sãcta maria in die natiui. dñi et q̃tidie ab hinc vsq; ad purifi. in capella et in choro: q̃n fit plenũ seruitiũ de ea. Offi.

Vultum tuũ deprecabũtur oĩs diuites plebis adducẽt̃ regi virgines post eã: proxime eius adducentur tibi in leticia et exultatione. Ps. Eructauit cor meũ verbũ bonum: dico ego opera mea regi. Quãdo autẽ dicit̃ Gloria in excelsis, cum v̾. Spirit⁹ et alme. habet dici oĩb⁹ sabbatis in capella cuʒ hoc cãtu.

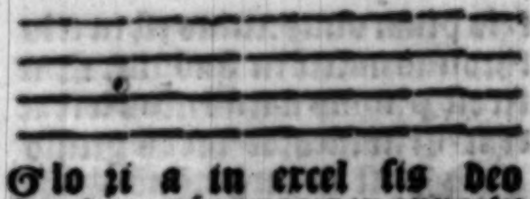

In choro autẽ quater in anno: videlʒ ī vigilia ɜmedꝛatiõe btẽ v̾gis an̄ aduentũ dñi ⁊ an̄. lxx. et tũc dr̃ Spũs ⁊ alme. A toto choro dicet̃ etiã ī choro ī oc. assũptiõis ⁊ nat. btẽ marie a trib⁹ clericis de superiori gradu ī superpelliciis ad gradũ chori. ¶ Et sciẽdũ est q̃d q̃ñcunq; dr̃ in choro vel extra. v̾. Spũs ⁊ alme. dr̃ sup Kyrie cãt⁹ de Kyrie oñs. et iste seq̃ns cãt⁹ sup Sctũs cũ hac additiõe Bñdict⁹ marie fili⁹. Et dr̃ iste cãt⁹ sup Agn⁹ dei.

DEus q̃ salutʒ eterne beate marie virginitate fecũda humano generi premia prestitisti: tribue q̃s. vt ipsam pro nobis intercedere sentiam⁹ per quã meruim⁹ auctorẽ vite suscipere dñm nr̃m iesũ xp̃m filiũ tuũ. Q̃ t.

Lcõ ep̃le bti pauli Ad tytum. iij.

CArissime: Apparuit benignitas ⁊ hũanitas saluatoris nr̃i dei. Nõ ex opib⁹ iusticie q̃ fecim⁹ nos: sed scd̃m suã mĩam saluos nos fecit Per lauacrũ regeneratiõis ⁊ renouatiõis spũs scĩ quẽ effudit ī nos abũde: p iesũ xp̃ʒ saluatorẽ nr̃ʒ. Vt iustificati grã ipsius heredes sim⁹: scd̃m spẽ vite eterne. In xp̃o iesu dño nr̃o. Gr. Specios⁹ forma pre filijs hoĩm diffusa ẽ grã in labijs tuis. V. Eructauit cor meũ v̾bũ bonũ: dico ego opa mea regi: lingua mea calam⁹ scribe: velociter scribẽtis. Allã. V. Post partũ virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede p nobis. Hoc Allã dr̃ in cõmemoratione beate marie in choro in xp̄e natꝫ. dn̄i: ⁊ etiā q̄tid̄ in capella Jtē iij die purificatiōis dꝫ. Allā. V⁹. Adorabo in choro ⁊ i capella vt ſu. in eodē die purifi. Qñcūqꝫ cui fit plenuꝫ ſeruitiū de ſancta maria dꝫ vna ex iſtis ſequētijs ꝑ ordinē. Seq̄.

POſt partum virgo maria. Dei genitrix fecūda gr̄a tonantꝫ plena. Aue fraꝝ dn̄a alma celoꝝ regia. Tibi ethera oīſqꝫ ſāctoꝝ turma depromat ſiphonia. Tell⁹ flumina atqꝫ ſiluaꝝ nemora reſultent voce ſua. Salue parens inclita felix puerpera. Per te lux ⁊ veritas mundo eſt edita. Tu ieſū papilla lactaſti ſacra extans virgo feta mater intacta. Unde nr̄is eya faue votis dn̄a/ xp̄m interpellans pro ſalute humana Per te mater aboleri filio tū flagitam⁹ crimina. Noſqꝫ oēs itroduci ſēpiterna paradiſi gaudia. Quo perennis vite perfruamur gloria. Alia ſequētia.

AUe maria gr̄a plena. Dn̄s tecū virgo ſerena. Bn̄dicta tu in mulieribus Que peperiſti pacē hoībus ⁊ angelis gloriā. Et bn̄dict⁹ fructus vētris tui. Qui coheredes vt eſſemus ſui nos fecit per gr̄am. Per hoc aūt aue mundo tā ſuaue ꝯtra carnis iura Genuiſti ꝓlē nouū ſtella ſolē noua genitura. Tu parui ⁊ magni leonis ⁊ agni ſaluatoris xp̄i tēpluꝫ extitiſti ſed virgo intacta Tu floris et roris panis ⁊ paſtoris virginū regia roſa ſine ſpina genitrix es facta. Tu ciuitas regis iuſticie Tu mater es mīe Theophilū reformās gr̄e. De lacu fecis ⁊ miſerie. Ergo maris ſtella verbi dei cella ⁊ ſolis aurora Paradiſi porta per quā lux eſt orta natum tuū ora. Nos vt ſoluat a pc̄tis ⁊ in regno claritatꝫ q̄ lux lucet ſedula collocet per ſecula Alia ſeq̄.

LEtabūdus exultet fidelis chorus allā. Regē regū intacte ꝓfudit thorus res mirāda. Angelus cōſilij nat⁹ eſt de virgine ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens ſtella ſēꝑ rutilās ſꝑ clara. Sicut ſydus radiuꝫ ꝓfert virgo filiū pari forma. Neqꝫ ſydus radio neqꝫ mater filio fit corrupta Cedrus alta libani cōformatur yſopo valle nr̄a Verbū ens altiſſimi corporari paſſū eſt carne ſūpta Iſaias cecinit ſynagoga meminit nunq̄ tn̄ deſinit eſſe ceca. Si nō ſuis vatib⁹ credat vel gentilibus ſibilinis verſib⁹ hec predicta. Infelix ꝓpera/ crede vel vetera/ cur dānaberis gēs miſera? Quem docet littera/ natum cōſidera. Ipſū genuit puerpera allā.

Alia ſeq̄.

HAc clara die turma feſtiua dat p̄conia Mariā cōcrepādo ſymphonia nectarea. Mūdi dn̄a q̄ eſt ſola caſtiſſima virginū regia. Salutꝫ cauſa vite porta atꝫ celi referta gr̄a Nā ad illā ſic nūcia olī facta āgelica Aue maria gr̄a dei plena per ſecla Mulieꝝ pia agmia intra ſēꝑ bn̄dicta Virgo ⁊ grauida mater intacta ꝓle glioſa. Cui ꝯtra maria hec reddit famia. In me quomō tua iā fiēt nūcia Viri noui nullā certe copulā Ex quo atqꝫ nata ſū incorrupta. Diua miſſus ita reddit affata Flatu ſacro plena fies maria Noua efferēs gaudia celo terre nati ꝑ exordia Intra tui vteri clauſtra portās q̄ gubernat eterna Ola q̄ dat xp̄a pacifica. Alia ſeq̄.

AUe mūdi ſpes maria: aue mitis/ aue pia/ aue plena gratia. Aue virgo singularꝫ que ꝑ rubū designaris nō passū incendia. Aue rosa speciosa / aue iesse virgula Cuius fructus nr̄i luctꝰ relaxabat vincula. Aue carēs simili mundo diu flebili reparasti gaudium. Aue cuius viscera contra mortis federa ediderūt filiū Aue virginū lucerna per quā fulsit lux superna his quos vmbra tenuit Aue virgo de qua nasci et de cuius lacte pasci rex celorū voluit. Aue gēma celi luminarium Aue sācti spūs sacrariū. O q̄m mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec est virginitas In qua per spm̄ facta paraclitū fulsit fecūditas. O q̄ sancta q̄ serena q̄ benigna q̄ amena esse virgo creditur. Per quā seruitus finitur porta celi aperitur et libertas redditur. O castitatꝫ liliū tuū p̄care filiū qui salus est humiliū. Ne nos ꝑ nostro vicio in flebili iudicio subijciat supplicio. Sed nos tua scā̄ prece mundās a pc̄ti fece Collocet in lucis domo amen dicat oīs homo. Alia seq̄.

Hodierne lux diei celebris in matris dei agitur memōria. Decantemꝰ in hac die sēꝑ virginis marie laudes ⁊ p̄conia. Oīs homo oī hora ipsā ora ⁊ iplora eiꝰ pꝛocinia Psalle psalle nisu toto cordis oris voce voto / aue plena gratia. Aue dn̄a celoꝝ inexperta viri thorū parēs paris nescia Fecundata sine viro genuisti modo miro genitorē filia Florens ortꝰ austro flante porta clausa post ⁊ ante via vitis inuia Fusa celi rore tellꝰ fusū gedeonis vellus deitatis pluuia. Salue splēdor firmamenti tu caliginose menti desuꝑ irradia Placa mare maris stella ne inuoluat nos procella et tēpestas obuia. Iste sex seq̄. dn̄e quādo fit plenū seruit. de scā̄ maria extra aduentū per totum annuꝫ etiā in lxx. vsq̄ ad caput ieiunij. Nū̄q̄ enī dꝫ tractꝰ ad missā de cōmemo. btē marie in ecclia sarꝫ: sꝫ sēꝑ seq̄. etiam ꝑ totā. xl. ad mis. quotidianam de ea. Et tunc q̄ plures dicuntur in dominicis. Aue p̄clara. Euang. Scd̄ꝫ lucā ij.

In illo tēpore: Pastores loquebātur ad inuicē. Trāseamus vsq̄ bethleē ⁊ videamꝰ hoc verbū qd̄ factuꝫ est: qd̄ fecit dn̄s et ostēdit nobis Et venerūt festinantes ⁊ inuenerūt mariā et ioseph: ⁊ infantē positū ī presepio Uidētes aūt cognouerūt de verbo quod dictū erat illis de puero hoc. Et oēs qui audierunt mirati sūt: ⁊ de his q̄ dicta erant a pastoribꝫ ad ipsos. Maria aūt cōseruabat oīa verba hec cōferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores glificātes ⁊ laudātes deū in oībus q̄ audierant ⁊ viderant sicut dictū est ad illos. Offer. Offerentur regi virgines post eā ꝓxime eius offerentur tibi. Se. Oblatis dn̄e muneribꝰ suppliciter dep̄camur: vt q̄ verā v̄bi tui incarnationē fideliter veneramur verā eiusd̄ substātiā carnis ac sanguis quā ꝑ spm̄ sctm̄ v̄go mater dedit in hoc p̄nti misterio salubriter ꝑcipiamꝰ. p. Prefa. Qꝛ ꝑ incarnati. Cō. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄dixit te Deus ineternum. Postcōio Da q̄s misericors deꝰ eiꝰ nos ꝯtinua itercessiōe vegetari: cuiꝰ integra v̄ginitate suscepimꝰ auctorē nr̄e salutꝫ dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū Qui ec. Sequētes međ. fiāt ꝑ totū ānū ad missā eiusd̄ in cãpella. Scđa oro de trinitate. or.

OMp̄s ſẽpit̃ne deꝰ ꝗ dediſti famulis tuis in cõfeſſione vere fidei eterne trinitatꝭ gl'iam agnoſcere: ⁊ in potẽtia maieſtatis adorare vnitatẽ q̄s vt eiuſdẽ fidei firmitate ab oĩbꝰ ſp̄ muniamur aduerſis. In q̃ vi. Tercia oro ꝓ ep̄is viuis ⁊ ſubditis. or.

OMp̄s ſẽpiterne deꝰ ꝗ facis mirabilia magna ſolꝰ: pretẽde ſup̲ famulos tuos põtifices et ſup̲ cũctas cõgregatiões illis cõmiſſas ſpm̄ gr̃e ſalutaris: ⁊ vt in veritate tibi cõplaceãt: ꝑpetuũ eis rorẽ tue bñdictiõis īfũde. P. Quarta oro ꝓ bñfactoribꝰ defũctis. oro.

OMp̄s miſericors deꝰ vnica ſalꝰ mortaliũ: te ſuppliciter exoramꝰ pro aiabꝰ famulorũ famularũq; tuarũ parentũ et bñfactorũ nr̃orũ vt īteruenientẽ beatã dei genitrice maria cũ oĩbꝰ ſctis tuis pctõrũ eis largiri digneris īdulgẽtiã: ⁊ in nouiſſimo die vite reſurrectiõis leticiã. Quīta oro gñalis. ꝓ viuis ⁊ defũctis. or.

OMnipotẽs ſẽpiterne deus qui viuorũ dñaris ſimul ⁊ mortuorũ: oĩmq; miſereris quos tuos fide et opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoramꝰ: vt pro quibꝰ effũdere p̄ces decreuimus: quoſq; vel p̄ſens ſclm adhuc in carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit pietatis tue clemẽtia oĩm delictorũ ſuorũ veniã et gaudia cõſequi mereãtur eterna. Per. De trinitate ſecre.

SAnctifica dñe q̄s deꝰ trinitas ſctã per tui ſcti nois inuocationẽ huiꝰ oblatiõis hoſtiã et per eã noſmetipſos tibi ꝑfice munus eternũ. Qui viuis ⁊ reg. Pro ep̄is viuis ⁊ ſubditis. Secre.

HOſtias q̄s dñe famulorũ tuorũ placatus īntẽde: ⁊ quas in honore nois tui deuota mente pro eis celebramꝰ: ꝓficere ſibi ſẽtiant ad ſalutẽ. Per dñm. Pro benefactoribus defunctis. Secreta.

SAnctifica q̄s dñe hec fideliũ omniũ vitalia ſacramenta et p̄ſta: vt per ea īteruenientẽ beatã dei genitrice maria cũ oĩbꝰ ſãctis tuis hoc ipſũ ꝓficiat aiabꝰ famulorũ famularũq; tuarũ parẽtum et bñfactorũ nr̃orũ ⁊ ab oĩbus vicijs expiate pabulo vite reficiantur eterne. P. e. Pro viuis ⁊ defũctis. Secr.

DEus cui ſoli cognitus eſt numerus electorũ in ſuꝑna felicitate locãdus tribue q̄s vt vniuerſorũ q̄s in orõne cõmendatos ſuſcepimꝰ ſiue oĩũ fideliũ noĩa beate p̄deſtinatiõis liber aſcripta retineat. P. De trinitate Poſtcõ.

PRoficiat nobis ad ſalutẽ corporis et aie dñe deꝰ nr̃ huiꝰ ſacramẽti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſcẽ trinitatis eiuſdẽq; indiuidue vnitatꝭ cõfeſſio. In q̃ vi. Pro ep̄is et ſubditis. Poſtcõio.

QUos celeſti recreas munere dñe ꝑpetuo comitare p̄ſidio et q̄s fouere nõ deſinis dignos fieri ſẽpiťna redẽptiõe cõcede. P. Pro bñfactoribꝰ. Poſtcõio.

UIuificet nos queſumus dñe ſalutare quo paſti ſumus ſacramentũ: et interueniẽte beata dei genitrice maria cum omnibus ſanctis tuis cõcede: vt hoc ipſũ proficiat animabus famulorum famularumq; tuarum parentum ⁊ benefactorum noſtrorum ad promerendam propiciationis tue gratiam: et percipiendam future reſurrectionis gloriam ſempiternam. Per eundem

Pꝛo viuis & defũctis. Poſtcõio.

PRo celeſtis cõuiuij iocũditate grãs tibi referim⁹ rex et ſacerdos noſter maieſtatẽ tuã hũilr̃ rogãtes: vt hec ſacroſctã coꝛpoꝛꝫ & ſãguis tui hoſtia non ſit nobis reat⁹ ad penã: ſed interceſſio ſalutaris ad veniã ſit ablutio ſcelerũ: ſit foꝛtitudo fragiliũ ſit ꝯtra oĩa mũdi pericula firmamentũ: ſit viuoꝝ atq̧ moꝛtuoꝝ fideliũ remiſſio oĩz delictoꝝ. Per te ſaluatoꝛ mũdi rex glie. Qui vi.

¶ Ad miſſa de ſctã maria a purificatione vſq̧ ad aduentũ dñi in capella & in choꝛo qñ fit plenum ſeruitiũ de ea niſi i fe. & p oc. ei⁹ õ

Salue ſancta parẽs enixa puerpa regem q̃ celũ terraq̧ regit in ſcl'a ſcloꝝ. In tpe paſchali. alleluya. Vs. Bñdicta tu ĩ mulierib⁹ et bñdict⁹ fruct⁹ vẽtris tui.

COncede nos famulos Or. tuos q̃s dñe deus ꝑpetua mentis & coꝛpoꝛꝫ ſalute gaudere & glioſa beate marie ſẽper virginis interceſſione a pꝛeſenti liberari triſticia: & ẽtna ꝑfrui leticia. Per. Lctõ li. ſapie. Eccl'ia. xxiiij.

AB initio et ante ſcl'a creata ſũ: & vſq̧ ad futurũ ſcl'z nõ deſinã: et in habitatione ſancta coꝛã ipſo miniſtraui. Et ſic ĩ ſyon firmata ſum: et in ciuitate ſãctificata ſimiliter requieui: et in hi'rl'm poteſtas mea. Et radicaui ĩ pp'lo honoꝛificato: et ĩ partes dei mei hereditas illius: et ĩ plenitudine ſctõꝝ detentio mea. Gr. Benedicta & venerabilis es virgo maria q̃ ſine tactu pudoꝛꝫ inuẽta es mr̃ ſaluatoꝛꝫ. ℣. Virgo dei genitrix quẽ tot⁹ nõ capit oꝛbꝫ in tua ſe clauſit viſcera fact⁹ hõ.

Sciẽdũ eſt q̧ ſi in tpe paſ. fiat de feſto anũciatiõis btẽ marie ĩ capella erit pmũ Allã. ℣. Per te dei genitrix. et ſcdz allã. ℣. Aue maria grã. In die aſſũptionis btẽ marie dñica infra oct. & in oc. die. Allã. ℣. Hodie maria virgo. in choꝛo & ĩ capella per oct. Allã. ℣. Aſſũpta ẽ in choꝛo et ĩ capella. Itẽ in nati. btẽ marie dñica infra oct. et in oc. die. Allã. ℣. Natiuitas glioſe. in choꝛo et ĩ capella: et p oc. Allã. ℣. Per te dei genitrix. in choꝛo et in capella. ¶ Sciẽdũ eſt q̧ a purificatiõe vſq̧ ad lxx. et a. Deus omnium vſq̧ ad aduẽtũ dñi qñ fit plenũ ſeruitiũ de ſctã ma. q̃cũq̧ feria ꝯtigerit ſẽp dr̃ ſequẽs. Allã. ℣. Salue vgo mr̃ dei tẽplũ ſcti ſpũs q̃ ſola vocari digne meruiſti regina celoꝝ & dña. niſi in tpe paſ. tunc eni ſẽp erit pmũ. Allã. ℣. Per te dei genitrix nobꝫ ẽ vita ꝑdita data q̃ de celo ſuſcepiſti ꝓlẽ et mũdo genuiſti ſaluatoꝛẽ. et ſcdz. Alleluya. qñ fit plenũ ſeruitiũ de reſurrectiõe ſicut ĩ alio feſto cũ regie choꝛi dr̃ ſeq̃. vna de ſupnotatis. In capella aũt pmũ Allã. ℣. Per te dei genitrix. Scdz vo. Allã diuerſimode dr̃ ꝑ totã ebdõ. vz die do. Allã. ℣. Obtine ſacris ꝑcibus pia dei genitrix veniã delictoꝝ tuis ſupplicib⁹ ¶ Fe. ij. Allã. ℣. Poſt partũ vgo inuiolata ꝑmãſiſti dei genitrix intercede pꝛo nobꝫ ¶ Feria tercia. Allã. ℣. Oꝛa pꝛo nobis pia virgo maria vnde xp̃s natus eſt ꝓ nobꝫ peccatoꝛib⁹ oꝛa. ¶ Feria iiij. Allã. ℣. Virtutes celi te venerant virgo maria tuuz vnigenitũ cõtẽplãtes ad dexterã dei pr̃is ĩ ꝑtãte & maieſtate magna. ¶ Feria v. Allã. ℣s. Veni electa mea ⁊ ponā i te thronū meum: q2 ꝯcupiuit rex ſpeciē tuam. ¶ Fer. vi. Allā ꝟ. Salue virgo. vtſ. Sbbō. Allā ꝟ Virga ieſſe floruit virgo deū ⁊ hoīez genuit pacē de᷒ reddidit i ſe recōcilians yma ſūmis Iſta ſeptē allā. dr̄ in capella btē marie a purificatione vſq ad aductū dn̄i i extra ſeptuageſimā vſq ad paſ. niſi qd extra tps paſche in loco illius. Allā ꝟ. Poſt partū dr̄. Allā ꝟ. Per te dei geitrix vtſ. ⁊ excepꝫ tpib᷒ ꝑnotatis Sic i tpe paſ. qn̄ celebrat miſſa de ſctā maria ſine nota: vl poſt miſſā fit memoria: ⁊ ſic dr̄ Allā crix. ꝟ. Per te dei geitrix. et ſcdz. Allā. ꝟ. Poſt partū. In tpe paſche etiā. dr̄ Sq. Bn̄dicta ⁊ venerabil. ad miſ. qtid. de ſctā maria vſq ad ſabbm̄ ⁊ nō i ipo ſabbato. Seq. dr̄ ꝑ ordinē vna de ſeq ſupra notatꝫ vl ꝗuis alia ꝑ totū annū ad placitū. Scdm̄ lucā xi

IN illo tpe: Loquēte ieſu ad turbas extollēs vocē qdam mulier de turba: dixit illi. Beat᷒ venter qui te portauit: et vbera q ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo: beati qui audiūt vbū dei: et cuſtodiūt illud. Aliud euangeliū in tēpore paſchali. Scdm̄ iohānnem. xix

IN illo tpe: Stabant iuxta crucē ieſu mater ei᷒ ⁊ ſoror matris ei᷒ maria cleophe: et maria magdalene. Cū vidiſſet ergo ieſus matrē et diſcipulū ſtantē quem diligebat: dixit matri ſue. Mulier ecce filius tuus. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā diſcipul᷒ i ſua. Offer. Felix nāq es ſacra vgo maria ⁊ oī laude digniſſima q2 ex te ortus eſt ſol iuſticie xps de᷒ nr̄ allā. et finiat cū allā. quācūq dr̄ extra lxx. vſq ad paſ. ⁊ niſi i vigil. aſſūptiōis. tūc ſz.

Tua dn̄e ꝓpiciatione ⁊ btē marie ſemꝑ virginis interceſſione ad ꝑpetuā atq preſentē hec oblatio nobꝫ ꝓficiat ꝓſperitatē et pacē. ꝑ Prefa. Et te i veneratione. Cō. Btā viſcera marie virginis q portauerūt eterni prīs filiū. In tpe paſ. Cō. Vera fides genitrix purgauit crimina mundi ⁊ tibi virginitas inuiolata manet allā al.

Sumptis dn̄e ſalutis [illegible] cō. nr̄e ſubſidijs da qs eius patrocinijs nos vbiq ꝓtegi: i cui᷒ veneratiōe hec tue obtulim᷒ maieſtati. ꝑ. ¶ Miſſa ꝓ pace. Offm̄.

DA pacē dn̄e ſuſtinentibus te: vt ꝓphete tui fideles inueniant: exaudi preces ſerui tui ⁊ plebis tue iſrl. In tpe paſ. allā allā. ꝟ. Letat᷒ ſū i his q dicta ſūt michi in domū dn̄i ibimus. Or.

DEus a quo ſcta deſideria recta ꝯſilia ⁊ iuſta ſūt opa da ſeruis tuis illā quā mūd᷒ dare nō poteſt pacē: vt et corda nr̄a mandatis tuis dedita: et hoſtiū ſublata formidine tempora ſint tua protectione tranquilla. Per. Lectio libri machabeorum. ij. i. c.

IN dieb᷒ illis Orōnē faciebāt ſacerdotes dū offerrēt ſacrificiū ꝓ pplo iſrl: ionatha inchoāte: ceteris autē rñdētib᷒ ⁊ dicētib᷒ Bñfaciat vobis de᷒ et meminerit teſtamēti ſui qd ad abraham ⁊ yſaac ⁊ iacob locut᷒ ē ſeruor ſuor fideliū. Et det vobis cor oīb᷒: vt colatis eū ⁊ faciatis ei᷒ voluntatē. Adaperiat cor vrm in lege ſua: et in preceptis ſuis ⁊ faciat pacē. Exaudiat orōnes vrās et recōcilietur vobis: nec vos deſerat ĩ tpe malo dñs deꝰ veſter. Gr. Letatꝰ ſũ ĩ his q̄ dicta ſunt michi ĩ domũ dñi ibimꝰ. V. Fiat pax ĩ v̄tute tua et abũdãtia ĩ turribꝰ tuis. Allã. V. Qui poſuit fines tuos pacẽ: ⁊ adipe frumenti ſatiat te. Sc̄dm iohannem. xvi. c.

In illo tpe: Dixit ieſꝰ diſcipulis ſuis. Ecce venit hora et iã venit: vt diſꝑgamini vnuſquiſq; in ꝓpria: ⁊ me ſolum relinquatis. Et nõ ſũ ſolꝰ: qꝛ mecum pater eſt. Hec locutꝰ ſũ vobis vt in me pacem habeatis. In mũdo preſſurã habebitꝭ. Sed cõfidite ego vici mũdũ. Offr. Deꝰ tu conuerſus viuificabis nos et plebs tua letabit̃ in te: oſtẽde nobis domine miaꝫ tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobꝭ. In tpe paſ. allã al. Secre.

Deus q̄ credẽtes ĩ te ꝑplos nullis ſinis cõcuti terroribus dignare preces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere vt pax tua pietate ꝯceſſa xp̄ianoꝝ fines ab oĩ hoſte faciat eſſe ſecuros. P. Cõ. Amẽ dico vobis q̄cq̄d orãtes petitꝭ credite qꝛ accipietꝭ ⁊ fiet vobis. In tpe paſ. allã. al. Poſtcõio

Deus auctor pacis et amator quẽ noſſe viuere: cui ſeruire regnare eſt protege ab oĩbꝰ impugnationibꝰ ſupplices tuos vt q̄ ĩ defẽſione tua cõfidimꝰ: nulliꝰ hoſtilitatis arma timeamus. Per d. Miſſa pro rege. Officiuꝫ.

Protector noſter aſpice deus ⁊ reſpice ĩ faciẽ xp̄i tui qꝛ melior eſt dies vna ĩ atriis tuis ſup milia. In tpe paſ. allã al. Ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe v̄tutũ: ꝯcupiſcit ⁊ defecit aĩa mea in atria dñi.

Queſumꝰ oĩps deꝰ vt famulus tuꝰ rex nr̃. N. qui tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula: virtutũ etiã omniũ percipiat incremẽta quibus decenter ornatus et vicioꝝ voraginem deuitare ⁊ hoſtes ſuperare: et ad te qui via veritas ⁊ vita es gratioſus valeat peruenire. Per dñm. Ep̄la. Orationẽ faciebãt ſacerdotes. vt ſ. ĩ miſſa pro pace. Gr. Saluuꝫ fac ſeruũ tuum deꝰ meꝰ ſperãtẽ ĩ te. V. Auribus ꝑcipe dñe orationẽ meam. Allã. V. Eripe me de inimicis meis deus meꝰ ⁊ ab inſurgẽtibꝰ in me libera me. Secundum marcũ. xi.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen dico vobis: quia quicũq; dixerit huic monti tollere ⁊ mittere in mare: ⁊ nõ heſitauerit in corde ſuo ſed crediderit qꝛ quodcunq; dixerit fiat/fiet ei. Propterea dico vobꝭ oĩa quecũq; orãtes petitis: credite qꝛ accipietꝭ et venient vobis. Et cũ ſtabitis ad orandũ: dimittite ſi quid habetis aduerſus aliquẽ: vt et pater veſter q̄ ĩ celis eſt dimittat vobis pctã vr̃a. Nõ ſi vos nõ dimiſeritis: nec pater veſter q̄ in celis eſt: dimittet vobis pctã vr̃a. Offr. Exaudi deꝰ orõnẽ meã ⁊ ne deſpexeris deꝑcationẽ meã itẽde in me et exaudi me. In tpe paſchali. allã al. Secreta.

Munera q̄s dñe oblata ſanctifica: vt et nobis vnigeniti tui corpꝰ ⁊ ſãguis fiãt: ⁊ famulo tuo N. regi noſtro ad obtinendam anime corporiſq; ſaluteꝫ: et ad peragendum iniunctum ſibi officium te largiente vſquequaq; proficiant. Per d. Cõ. Amẽ dico vobis: quicquid orantes petitis credite qꝛ accipietis ⁊ fiet vobꝭ. In tpe paſchali. allã al. Poſtcõ.

dilexi vos: vt ⁊ vos inuicē diligatis In hoc cognoſcēt omēs: q̄ diſcipuli mei eſtis: ſi dilectionē habueritꝭ ad inuicē. Dixit ei ſymō petrus Dn̄e q̄ vadis? Rn̄dit ieſus. Quo ego vado nō potes me mō ſeq̄: ſeq̄ris aūt poſtea. Offꝛ. Lauda aīa mea dn̄ꝫ laudabo dn̄ꝫ ĩ vita mea: pſallā deo meo q̄diu ero In tēpore paſ. allā. Secre.

Emitte q̄s dn̄e ſpm̄ caritatis q̄ et hec p̄ſētia munera nr̄a tuum nobꝫ efficiat ſacramētū: ⁊ ad hoc p̄cipiēdū corda nr̄a purificet Per. In vni. eiuſdē. Cō. Primū q̄rite regnū dei ⁊ oīa adiiciēt vobꝫ dicit dn̄s. In tp̄e paſ. al. al. poſt.

Spiritū in nobis dn̄e tue caritatis infunde: vt q̄s vino ⁊ pane celeſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per. ĩ vni. eiuſdē.

¶ Miſſa pro pctōribus. Officiū

Si iniquitates obſeruaueris dn̄e: dn̄e q̄s ſuſtinebit: q̄ apud te propiciatio ē deꝰ iſrl'. ps. De profundis clamaui ad te dn̄e: domine exaudi vocem meam. Oratio.

Exaudi q̄s dn̄e ſupplicū preces ⁊ cōfitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgentiā tribuas benignus ⁊ pacē Per dn̄m nr̄m. Ad romanos. v.

Fratres: Cum adhuc pctōres eſſemꝰ: xp̄s p̄ nobꝫ mortuꝰ eſt. Multo igit̄ magis iuſtificati nūc in ſanguine ipſius: ſalui erimꝰ ab ira p̄ ipſū. Si eī cū inimici eſſemꝰ recōciliati ſumꝰ deo p̄ mortē filii eiꝰ: multomagis recōciliati ſalui erimꝰ in vita ipſiꝰ Nō ſolū aūt: ſed ⁊ gl'iamur ĩ deo Per ieſū xp̄m dn̄m noſtrū. Gr. Propiciꝰ eſto dn̄e pctīs nr̄is: neq̄ndo dicāt gētes vbi ē deꝰ eoꝝ.

V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄ et propter honorē nōis tui dn̄e libera nos. Allā V. Oſtēde nobꝫ dn̄e miāꝫ tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobꝫ

In illo tp̄e: Uidit S. lucā. v ieſꝰ publicanū nōie leui ſedentē ad thelonēū: ⁊ ait illi. Sequere me. Et relictꝭ oībꝰ: ſurgēs ſecutꝰ eſt eū. Et fecit ei cōuiuiū magnū leui in domo ſua: ⁊ erat turba m̄lta publicanoꝝ et alioꝝ q̄ cū illis erāt diſcūbētes Et murmurabant phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ: dicētes ad diſcipulos eiꝰ Quare cū publicanis ⁊ pctōribus mādūcatis ⁊ bibitis? Et rn̄dēs ieſꝰ: dixit ad illos. Nō egēt q̄ ſani ſunt medico: ſed q̄ male habēt. Nō eī veni vocare iuſtos: ſed pctōres ad penitētiā. Offꝛ. Deꝰ tu cōuertēs viuificabꝫ nos ⁊ plebs tua letabit̄ ĩ te: oſtēde nobis dn̄e miſericordiā tuaꝫ: ⁊ ſalutare tuū da nobis. In tp̄e paſ. allā. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e placatiōis offerimꝰ obſecrātes: vt ⁊ delicta nr̄a miſeratus abſoluas: et nutātia corda tu dirigas. p. Cō. Inclina aurē tuā accelera vt eruas nos. In tp̄e paſ. allā al. poſt.

Percepta nobis eterne ſaluator vt p̄cipiētes hoc munere veniā pctōꝝ: deinceps peccata vitemus. Per dominum noſtrū.

¶ Miſſa pro penitētibꝰ. Offm̄.

Iuſtus es domine et rectū iudiciū tuum fac cū ſeruo tuo ſcd'm miſericordiā tuam. In tp̄e paſ. allā. al. ps. Beati immaculati in via qui ambulāt ĩ lege dn̄i. Or.

Omnipotēs ſempiterne deus confitenti tibi famulo tuo N. p̄ tua pietate pctā relaxa: vt nō plus valeat cōſciētie reatꝰ ad penā ꝙ̄ ĩdulgētia tue pietatis ad veniā. Per. Ep̄la. Ad galathas.

FRatres: Si preoccupatus fuerit hō in aliquo delicto vos q̄ ſpūales eſtꝫ īſtruite huiuſmodi in ſpū lenitatis: cōſiderās teip̄m ne et tu tēteris. Alī alterius onera portate: ⁊ ſic adīplebitꝫ legē xp̄i. Gr. Saluū fac ſeruū tuū de⁹ me⁹ ſperātē ī te. ℣. Aurib⁹ ꝑcipe dn̄e orōnē meā. Allā. ℣. Qui timēt dn̄m ſperēt ī eū adiutor eorū et ꝓtector eorū eſt. S. mathei. ix.

IN illo tp̄e Diſcūbente ieſu in domo: ecce multi publicani ⁊ pctōres veniētes diſcūbebāt cū eo ⁊ diſcipulis ei⁹. Et videntes pharisei: dicebāt diſcipulis ſuis Quare cū publicanis ⁊ pctōrib⁹ mādūcat magiſter veſter? At ieſ⁹ audiēs ait. Non eſt op⁹ valētib⁹ medicus: ſed male habētib⁹. Eūtes aūt diſcite qd̄ eſt: miām volo et nō ſacrificiū. Nō ei veni vocare iuſtos: ſed pctōres. Offr. Sperēt ī te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e qm̄ nō derelīqs q̄rentes te: pſallite dn̄o q̄ hītat in ſyon: qm̄ nō eſt oblit⁹ orationē pauperū. In tp̄e paſchali. allā. Secreta.

PReſta q̄s oīps ⁊ miſericors deus vt hec ſalutaris oblatio famulum tuū. N. et a ꝓpriis reatib⁹ indeſinenter expediat ⁊ ab oībus tueat aduerſis. P. Cō. Amē dico vobꝫ: quicq̄d orātes petitis credite q2 accipietꝫ ⁊ fiet vobis. In tp̄e paſ. allā al. Poſtcōio.

OMnīps et miſericors deus: q̄ oēm aīam penitētē et confitentē magis vis emēdare ꝙ̄ ꝑdere: reſpice ꝓpici⁹ ſup hūc famulū tuū. N. ⁊ ꝑ hec ſacramēta q̄ ſūpſimus auerte ab eo irā īdignationis tue: ⁊ oīa pccā ſua ei dimitte.

P. ¶ Miſſa ꝓ inſpiratiōe diuine ſapientie. Ad miſſam. Officiū

LEx dn̄i irreprehenſibilis conuertēs aīas teſtimonium dei fidele ſapientiam preſtans paruulis. In tp̄e paſ. allā allā. ℣. Celi enarrāt glīam dei: ⁊ opa manuū ei⁹ ānūciat firmamētum

DEus q̄ ꝑ coeternā tibi Or. ſapientiā hoīez cū nō eſſet cōdidiſti perditūq; miſericorditer reformaſti: preſta q̄s: vt eadē pectora noſtra inſpirāte te tota mente amemus: et ad te toto corde curramus. Per dn̄m noſtrum

Lectio ep̄le beati iacobi ap̄li. i. c.

CAriſſimi Si q̄s vr̄m īdiget ſapientia: poſtulet a deo q̄ dat oīb⁹ affluēter ⁊ nō īproperat et dabitur ei. Poſtulet aūt ī fide nichil heſitās. Qui ei heſitat ſimilis eſt fluctui maris: q̄ a vēto mouet ⁊ circūfert. Non ergo eſtimet hō ille ꝙ accipiat aliqd̄ a domīo. Gr. Venite filii audite me timorē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illuminami ⁊ facies vr̄e nō cōfūdent. Allā. ℣. Oſtēde nobꝫ dn̄e miām tuā: ⁊ ſalutare tuū da nobis. Secundū iohannē. xvii.

IN illo tp̄e: Subleuatis ieſ⁹ oculis in celū: dixit. Pater venit hora: clarifica filiū tuū: vt fili⁹ tu⁹ clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatē oīs carnis vt oē qd̄ dediſti ei: det eis vitā eternā. Hec eſt autem vita eterna: vt cognoſcant te ſolum verum deum et quē miſiſti ieſū xp̄m. Offr. Benedictus es dn̄e doce me iuſtificationes tuas: benedict⁹ es dn̄e doce me iuſtificationes tuas: in labiis meis pronūciaui oīa iudicia oris tui. In tp̄e paſ. allā. Se.

Hec dñe ſalutaris ſacramēti ꝑceptō famulū tuū regē nr̄m .N. ab oībꝰ q̄s tueat̄ aduerſis q̄tenꝰ ⁊ eccleſiaſtice pacis obtineat trāq̄llitatē: ⁊ poſt iſtiꝰ tp̄is decurſū ad eternā ꝑueniat hēditatē. ꝑ

¶ Ad iploꝛādā grām ſpūs ſācti.

Spiritꝰ dñi repleuit oꝛbē terrarū allā: et hoc qḋ ꝯtinet oīa ſciētiam habet vocꝫ allā al. al. ꝑ Exurgat deꝰ ⁊ diſſipēt̄ inimici eiꝰ ⁊ fugiāt q̄ oderūt eū a facie eiꝰ. Oꝛ.

Deus cui oē coꝛ patet ⁊ oīs volūtas loquit̄ ⁊ nullū latet ſecretū: purifica ꝑ infuſionē ſcti ſpūs cogitatiōes coꝛdis nr̄i: vt te ꝑfecte diligere ⁊ digne laudare mereamur. Per dominū. in vnita. eiuſd. Ad coꝛinthios. j. xij

Fratres: Unicuiqꝫ dat̄ manifeſtatio ſpūs ad vtilitatē. Alij quidē ꝑ ſpm̄ dat̄ ſermo ſapiētie: alij dat̄ ſermo ſciētie ſcḋm eūdē ſpm̄. Alteri fides ī eodē ſpū. Alij grā ſanitatum in eodē ſpū. Alij opatio virtutū. Alij ꝓphetia. Alij diſcretio ſpirituum. Alij genera linguarꝝ. Alij interpꝛetatio ſermonū. Hec aūt oīa opat̄ vnꝰ atqꝫ idem ſpūs diuidens ſingulis ꝓut vult. Gr. Btā gēs cuiꝰ eſt dn̄s deus eoꝝ ppl̄s quem elegit dn̄s in hereditatem ſibi. Vꝰ. Uerbo dñi celi firmati ſūt ⁊ ſpū oꝛis eius oīs virtus eoꝝ. Allā V. Ueni ſancte ſpūs reple tuoꝝ coꝛda fidelium: ⁊ tui amoꝛis in eis ignē accende. Scḋm iohannē. iiij

In illo tp̄e: Dixit ieſus mulieri ſamaritane. Mulier venit hoꝛa ⁊ nūc eſt: qñ veri adoratoꝛes adoꝛabūt patrē in ſpū et veritate. Nā ⁊ pr̄ tales q̄rit q̄ adorēt eū. Spūs eſt deꝰ: ⁊ oēs q̄ adorant eum: in ſpū ⁊ veritate opoꝛtet adoꝛare. Offr. Emitte ſpm̄ tuum ⁊ creabuntur ⁊ renouabis faciem terre: ſit gloꝛia dñi in ſecula. In tp̄e paſchali. allā. Secr.

Hec oblatio dñe deꝰ q̄s coꝛdis nr̄i maculas emūdet vt ſcti ſpūs digna hītatio efficiat̄. ꝑ. Cō. Spūs ſctūs docebit vos oīa allā q̄cūqꝫ dixero vobis al. Pꝰcō.

Sacrificiū ſalutis nr̄e tibi offerentes: concede nobis q̄s dñe deꝰ purificatꝫ mētibus ſepiꝰ tue pietatis celebꝛare myſteriū. ꝑ d. in vni. ¶ Ad miſſā ꝓ ſeipſo.

Deus ī noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ ī v̄tute tua iudica me deꝰ exaudi oꝛonē meā. In tp̄e paſchali. allā allā. ꝑ. Qm̄ alieni inſurrexerūt aduerſū me: ⁊ foꝛtes queſierunt aīam meam. Oꝛ.

Omp̄s ſempiterne deus qui me pctoꝛē ſacris altaribus aſtare voluiſti ⁊ ſcti noīs tui laudare potētiā ꝯcede q̄ſo ꝑ huiꝰ ſacramēti miſterium meoꝛum veniam pctōꝝ: vt tue maieſtati digne miniſtrare merear. Per dominum noſtrū. Ad romanos. vij

Fratres: Cōdelectoꝛ legi dei ſcḋm iteriorē hoīez. Uideo aūt aliā legē ī mēbꝛis meis repugnātē legi mentꝫ mee: ⁊ captiuū me ducētē in legē pcti q̄ eſt in mēbꝛis meis. Infelix ego hō. Quis me liberabit de moꝛte coꝛpoꝛis huiꝰ. Grā dei ꝑ ieſum xp̄m dn̄m nr̄m. Gr. Eſto michi in deū ꝓtectoꝛē ⁊ in locū refugij vt ſaluum me facias. V. Deus in te ſperaui dñe nō cōfundar ineternū. Allā V. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus: ⁊ ab inſurgentibus ī me libera me. Scḋm iohannem. xv

In illo t͛pe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si mānſeritꝫ in me et verba mea in vobis manſerint: q̄dcū͛ꝙ volueritis petetis ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatꝰ eſt pater meꝰ vt fructū plurimū afferatꝫ ⁊ efficiami mei diſcipl'i. Sicut dilexit me p̄r ⁊ ego dilexi vos manete in dilectiōe mea. Si p̄cepta mea ſeruaueritis: manebitꝫ ī dilectiōe mea Sicut ⁊ ego p̄ris mei p̄cepta ſeruaui ⁊ maneo ī eiꝰ dilectiōe. Hec locutꝰ ſū vobis vt gaudiū meū ī vobꝫ ſit: ⁊ gaudiū vr̄m īpleat᷑. Offꝛ. Intēde voci oꝛonis mee rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ: q̄m ad te oꝛabo dn̄e. In t͛pe paſ. Allā. V. Verba mea auribꝰ ꝑcipe dn̄e itē de clamoꝛē meū ⁊ exaudi me. Se.

Deus q̄ te p̄cipis a pctōꝛibꝰ exoꝛari tibiꝙ ſacrificiū cōtriti coꝛdis offerri hoc ſacrificiū q̄d indignis manibꝰ meis offero acceptare digneris ⁊ vt ip̄e tibi hoſtia ⁊ ſacrificiū eſſe merear miſeratus cōcede: quo ꝑ miſterij huiꝰ exhibitionē pctōꝝ oīū ꝑcipiā remiſſionē. P. Co. Ab occultꝫ meis mūda me dn̄e ⁊ ab alienis ꝑce ſeruo tuo. In t͛pe paſ. Allā. Poſtcōio.

Aures tue pietatis mitiſſime deꝰ inclina p̄cibꝰ meis et per huiꝰ diuini ſacramēti carnis et ſanguinis filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i q̄d idignꝰ ſūpſi miſteriū gr̄a ſcti ſp̄ūs illumīa coꝛ meū: vt tuis myſterijs digne miniſtrare teꝙ eterna caritate diligere: ⁊ ſempiterna gaudia ꝑcipere merear. Per dn̄m. In vnitate eiuſdem.

Miſſa ad poſcēdū donū ſp̄ūſſcti

Caritas dei diffuſa ē ī coꝛdibꝰ vr̄is allā ꝑ inhabitantē ſp̄m eiꝰ ī vobis allā allā. Ps. Dn̄e deus ſalutis mee: in die clamaui et nocte coꝛā te. Oꝛatio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ qui iuſticiā tue legis in coꝛdibꝰ credentium digito tuo ſcribis da nobꝫ fidei/ſpei/⁊ caritatis augmētū: et vt mereamur aſſequi quod ꝓmittis: fac nos amare quod p̄cipis. Per. Ad coꝛinthios. j. xiij.

Fratres: Caritas patiēs ē benigna eſt. Caritas non emulat᷑: nō agit ꝑperā: nō inflat᷑ nō eſt ābicioſa: nō q̄rit q̄ ſua ſūt nō irritat᷑. Nō cogitat malū: non gaudet ſuꝑ iniq̄tate: ⁊ gaudet autē veritati. Oīa ſuffert: oīa credit oīa ſperat oīa ſuſtinet. Caritas nūꝙ excidit: ſiue ꝓphetie euacuabunt᷑/ ſiue ligue ceſſabūt: ſiue ſciētia deſtruet᷑. Ex parte eni cognoſcimꝰ ⁊ ex parte ꝓphetamus. Cū aūt venerit q̄d ꝑfectū eſt euacuabit᷑ q̄d ex ꝑte eſt. Cū eſſē ꝑuulus loq̄bar vt paruulꝰ ſapiebam vt paruulus: cogitabam vt ꝑuulus. Qn̄ aūt factꝰ ſū vir: euacuaui q̄ erāt paruuli. Videmꝰ nūc ꝑ ſpeculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. Nūc cognoſco ex ꝑte: tūc aūt cognoſcam ſicut ⁊ cognitus ſū. Nūc aūt manēt: fides ſpes caritas tria hec: maioꝛ aūt hoꝝ eſt caritas. Gr. Dn̄e dn̄s nr̄ q̄ admirabile eſt nomē tuū ī vniuerſa terra. V. Qm̄ eleuata ē magnificētia tua ſuꝑ celos. Allā. V. Dn̄e deꝰ ſalutis mee ī die clamaui ⁊ nocte coꝛā te. Scd̄m ioh. xiiij.

In illo t͛pe Dixit ieſus diſcipulis ſuis Filioli adhuc modicū t͛ps vobiſcū ſum. Queretis me: ⁊ ſicut dixi iudeis q̄ ego vado vos non poteſtis venire. Et vobis dico modo Mādatū nouū do vobis: vt diligatis inuicem ſicut

SAnctificet q̄s dñe huiꝰ nr̄e oblatiōis munꝰ tua oꝑante ſapiētia vt tibi placere poſſit ad laudē ⁊ nobis ꝓficere ad ſalutē. P. Cō. Tu mādaſti mādata tua cuſtodiri nimis vtinā dirigant vie mee ad cuſtodiēdas iuſtificatōes tuas. In tp̄e paſ. allā allā. Pꝰcō.

INfūde q̄s dñe deus per hec ſctā q̄ ſūpſimꝰ tue cordibus nr̄is lumē ſapiētie/ vt te veracit̄ agnoſcamꝰ ⁊ fidelit̄ diligamꝰ. P.

Miſſa pro tribulatione cordis.

IUſtꝰ es dñe ⁊ rectū iudiciū tuū fac cū ſeruo tuo ſcd̄m miām tuā. In tp̄e paſal. al. Ps. Beati īmaculati ī via: q̄ ābulāt ī lege dñi. Oratio.

DEus qui cōtritoꝝ nō deſpicis gemitū ⁊ merētiū non ſpernis affectū: adeſto p̄cibꝰ nr̄is quas pietati tue ꝓ tribulatione nr̄a offerimꝰ implorātes: vt nos clemēter reſpicias/ ⁊ ſolito pietatis tue intuitu tribuas/ vt q̄cq̄d ꝯtra nos dyabolice fraudes atq̄ humane moliūtur aduerſitates ad nichilum redigas: et conſilio mīe tue allidas quatenus nullis aduerſitatibus leſi: ſed ab oī tribulatione et anguſtia liberati/ grās tibi in eccl'ia referamus cōſolati. Per. Ad corinthios. ij. j. c.

FRatres: Bñdictus deus et pater dñi noſtri ieſu xp̄i pr̄ mīſarum ⁊ deꝰ totius cōſolatiōis qui conſolatur nos in oī tribulatione noſtra: vt poſſimus ⁊ ipſi conſolari eos qui in omni preſſura ſūt ꝑ exhortationē qua exhortamur ⁊ ipſi a deo. Qm̄ ſicut abūdant paſſiones xp̄i in nobis: ita et ꝑ xp̄m abundat cōſolatio nr̄a. Gr. Ad dñm cum tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. Dñe libera aīam meā a labijs iniq̄s ⁊ a lingua doloſa. All. Qui timēt dñz ſperauerūt in dño adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ eſt. Scd̄m iohēm. xvj.

IN illo tp̄e Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amē dico vobis: qꝛ plorabitis ⁊ flebitis vos mundꝰ autem gaudebit. Vos autem ꝯtriſtabimini: ſꝫ triſticia veſtra vertetur in gaudiū. Mulier cum parit triſticiam habet: qꝛ venit hora eius. Cum aūt pepererit filium iam nō meminit preſſure ꝓpter gaudiuz: qꝛ natus eſt homo in mundū. Et vos igitur nunc q̄dem triſticiam habetis. Iterū autem videbo vos: ⁊ gaudebit cor veſtrum. Et gaudium veſtrum: nemo tollet a vobis. Offr. Immittit angelus dñi in circuitu timētium eum ⁊ eripiet eos guſtate ⁊ videte q̄m ſuauis eſt dominus. In tēpore paſchali allā. Secreta.

DEus qui tribulatos corde ſanas ⁊ meſtificatos actu letificas ad hanc ꝓpiciꝰ hoſtiā dignanter attende: ⁊ qꝛ totius mūdi voluiſti relaxare delicta ꝓ tribulatione noſtra eam clementer aſſume/ cūctaq̄ crimina nr̄a ſolue: tribulationē nr̄am adime/ miſerias pelle āguſtias ⁊ preſſuras amone: vt eruti ab oībus q̄ patimur malis in tuis ſemper delectemur exultare beneficijs. Per do. Cōio. Redime me deus iſrael ex omnibus tribulationibus meis. In tp̄e paſchali allā allā. Poſtcō.

DImitte q̄s dñe pctā noſtra et tribue nobis miām tuaz diuiſq̄ noſtri alloquio exoratꝰ humilitatem noſtram attende: vincula ſolue delicta dele tribulationem inſpice: aduerſitatē repelle effectūq; petitioni nr̄e largiens iugiter, ⁊ clemēter exaudi. P do.

¶ Missa pro infirmo. officium.

Iustus es dn̄e ⁊ rectū iudiciū tuū fac cū seruo tuo scd̄z miaʒ tuā. In tp̄e pasc. allā alt. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. Or.

Omnip̄s sēpiterne deus salus eterna credētiū exaudi nos ꝑ famulo tuo. N. ꝑ quo mīe tue imploram⁹ auxiliū: vt reddita sibi sanitate grāꝝ tibi i ecclesia tua referat actiones. Per dominū no.

Lcō ep̄le beati iacobi apostoli v.

Carissimi: Tristať aliquis vr̄m: oret eq̄ aio ⁊ psallat. Infirmať q̄s ex vobis: inducat p̄br̄os ecc̄lie ⁊ orēt sup̱ eū vngētes eū oleo i noīe dn̄i: ⁊ orō fidei saluabit īfirmū. Et alleuiabit eū dn̄s ⁊ si i p̄ctis sit: dimittēť ei. Cōfitemini ergo alterutrū p̄ctā vr̄a: ⁊ orate ꝑ inuicē vt saluemini. Gr. Miserere michi dn̄e qm̄ infirm⁹ suʒ sana me dn̄e. V. Qm̄ conturbata sunt oīa ossa mea: ⁊ aīa mea turbata ē valde. Allā. V. Qui sanat cōtritos corde ⁊ alligat cōtritiones eoꝝ. Scd̄m lucam. iiij. capit.

In illo tp̄e Surgēs iesus de synagoga: itroiuit i domū symonis. Socrus aūt symonis: tenebať magnis febrib; Et rogauerūt illū ꝑ ea. Et stās sup̱ illaʒ īperauit febri: et dimisit illā. Et ꝯtinuo surgēs ministrabat illis. Cū sol aūt occidisset: oēs q̄ habebāt īfirmos varijs lāguorib⁹: ducebāt illos ad eū. At ille singulis man⁹ īponēs: curabat eos. Offr. Dn̄e ꝯuertere ⁊ eripe aīam meā: saluum me fac ꝓpter miam tuaʒ. In tempore paschali Allā. Sec.

Deus cui⁹ nutibus vite nr̄e momenta decurrūt suscipe preces et hostias famuli tui. N. ꝓ quo miam tuā egrotātes imploramus. vt de cui⁹ ꝑiculo metuim⁹: de ei⁹ salute letemur. P. Cō. Redime me de⁹ isrl' ab oib⁹ āgustijs meis. In tp̄e pas. allā allā. P⁹cō.

Deus īfirmitatis hūane singulare p̄sidiū auxilij tui super īfirmū nr̄m ostēde virtutē: vt ope mie tue adiut⁹ / eccl'e tue scē icolumis representari mereať. P.

¶ Missa ꝑ salute amici. officiū.

Iust⁹ es dn̄e ⁊ rectū iudiciū tuū fac cuʒ seruo tuo scd̄z miam tuā. In tp̄e pa. alt alt. Ps. Bti imaculati i via: q̄ āmbulāt i lege dn̄i. Gl'a. or.

Omnip̄s sēpiterne de⁹ miserē famulo tuo. N. ⁊ dirige eū scd̄m clemētiā tuā in viā salutis eťne: vt te donāte tibi placita cupiat ⁊ tota v̄tute ꝑficiat. P. Ep̄l'a Orōnē faciebāt vt s. i mis. ꝓ pace. Gr. Saluū fac seruū tuū de⁹ me⁹ sꝑantē i te. V. Aurib⁹ ꝑcipe orōeʒ meā. Allā. V. Qui timēt dn̄m sperēt i eū adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eorū est. Euā. Amē dico vobis q̄cūq̄ dixe. vt su. in mis. ꝓ rege. Offr. Sperēt in te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinq̄s q̄rētes te psallite dn̄o qui hitat in syon qm̄ nō ē oblit⁹ orationē pauperꝝ. In tp̄e pascha Allā. Secr.

Proficiat q̄s dn̄e hec oblatio: quā tue supplices offerim⁹ maiestati ad salutē famuli tui N. vt tua ꝓuidētia ei⁹ vita int̄ ꝓspera ⁊ aduersa vbiq; dirigať. P. Cō. Amē dico vob; quicquid orātes petitis credite q2 accipietis ⁊ fiet vobis. In tp̄e pas. allā alt. P⁹cō.

Sumētes dñe ꝑpetue ſacramēta ſalutis tuā dꝑcamur clemētiam vt per ea famulū tuū N. ab oī aduerſitate ꝓtegas. P.

¶ Miſſa ꝓ ſerenitate aeris. offi

Salus ppl'i ego ſū dicit dñs de q̄cunq̧ tribulatiōe clamauerit ad me exaudiā eos ⁊ ero illoꝝ dominus imperpetuū. In tp̄e paſc. allā allā. ps. Attēdite ppl'e me⁹ legē meā: īclinate aurem vr̄am in verba oris mei. Oro

Ad te domine nos clamantes exaudi: et aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicantibus vt qui iuſte pro peccatis noſtris affligimur miſericordia tua preueniente clementiam ſentiamus. Per dñm no. Lectio hieremie prophete. Trenorum. ij. cap.

In diebus illis: Locut⁹ eſt hieremias propheta dicēs Conſurge lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectū dñi dei tui Leua ad eum manus tuas pro animabus paruulorū tuorum: qui defecerunt fame in capite omniū compitorum Vide dñe ⁊ conſidera: quem vindemiaueris ita. Ergo ne comedent mulieres fructū ſuū paruulos ad mēſurā palme: ſi occiderit in ſāctuario dñi ſacerdos ⁊ ꝓpheta. Formido ⁊ laqueus facta eſt nobis vaticinatio ⁊ contritio Diuiſiones aquarum deduxit ocul⁹ me⁹ in contritione filie populi mei. Oculus meus afflict⁹ eſt: nec tacuit eo ꝙ non eſſet requies: donec reſpiceret ⁊ videret dñs de celis Inundauerūt aque ſuper caput meum: dixi perij. Inuocaui nomen tuum domine de lacu nouiſſimo. Vocē meam audiſti: ne auertas aurem tuam a ſingultu meo ⁊ clamore. Appropinquaſti in die qua inuocaui te: dixiſti ne timeas. Iudicaſti cauſam aīme mee redemptor vite mee: dñe de⁹ meus. Gr. Propicius eſto dñe peccatis noſtris nequando dicāt gētes vbi eſt deus eoꝝ. V⁹. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄: ⁊ ꝓpter honorem nomīs tui dñe libera nos Allā. V. Dñe refugium factus es nobis a generatiōe et progenie. Secundum lucam viij. capitulo

In illo tempore: Factum eſt in vna dierum: ⁊ ieſus aſcēdit in nauiculam ⁊ diſcipuli ei⁹. Et ait ad illos. Tranſfretemus trans ſtagnum. Et aſcenderūt. Nauigantibus autem illis: obdormiuit. Et deſcendit procella venti in ſtagnum: ⁊ compellebātur fluctibus et periclitabantur Accedentes autem ſuſcitauerunt eum dicentes Preceptor: perim⁹ At ille ſurgens increpauit vētū et tempeſtatem aque: et ceſſauit. Et facta eſt tranquillitas Dixit autē illis Vbi eſt fides vr̄a? Qui timētes mirati ſūt adinuicē: dicētes. Quis putas hic eſt? Qr et ventis īperat ⁊ mari: ⁊ obediūt ei. Offr. Si ambulauero ī medio tribulatiōis viuificabis me dñe et ſup irā inimicoꝝ meoꝝ extendes manū tuā ⁊ ſaluum me fecit dextera tua. In tp̄e paſ. allā Se

Exaudi dñe preces ⁊ ſuſcipe vota ppl'i tui et iube ībres inūdātiū ceſſare pluuiaꝝ: flagelluq̧ hui⁹ elemēti ad effectū tui cōuerte miſterij vtq̄ ſe regnantib⁹ aq̄s gaudēt renatos gaudeāt his caſtigationibus eſſe correctos. P. Cō Amē dico vobis q̄cq̄d orātes petitis credite qꝛ accipietꝭ / ⁊ fiet vobis. In tpe paſcali allā al. P⁹cō.

Preces ppli tui q̄s dñe benignꝰ exaudi: ⁊ ꝑ huiꝰ virtutem ſacramenti pacē tuā nobis nūciet purgati aeris ſerena trāquillitas: vt qui delinquētes verberas: pctā cōfitētibus parcas. p.

¶ Miſſa ꝓ pluuia petēda. offm.

Letetur coꝛ q̄rētium dñm q̄rite dñm ⁊ ꝯfirmamini: q̄rite faciē eiꝰ ſp. In tpe pa. al. Ps. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomē eiꝰ: annūciate iter gētes opa eiꝰ. oꝛ.

Deus in quo viuimꝰ mouemur ⁊ ſumꝰ / pluuiā nobis tribue cōgruētē vt pſentibꝰ ſubſidijs ſufficiēter adiuti / ſempiterna fiducialius appetamus. per.

Lectio hieremie ꝓphete xiiij. c.

In diebꝰ illis: Oꝛauit hieremias ꝓpheta dicēs Nunqd ꝓjciēs abiecisti iudā: aut ſyō abominata eſt aīa tua? Quare ergo ꝑcuſſiſti nos: ita vt nulla ſit ſanitas? Expectamꝰ pacē: ⁊ nō eſt bonum ⁊ tp̄s curationis ⁊ ecce turbatio Cognouimꝰ dñe ipietates nr̄as ⁊ iniq̄tates patrū nr̄oꝝ: qꝛ peccauimꝰ tibi. Ne des nos i oppꝛobꝛiū ꝓpter nomē tuū: neq̄ facias nobis cōtumeliā. Solij gl̄e tue recoꝛdare: ne irritū facias fedus tuū nobiſcū Nūqd ſūt i ſculptilibꝰ gētiū q̄ pluāt aut celi pñt dare ymbꝛes niſi tu volueꝛꝭ? Nōne tu es dñe deꝰ nr̄: quē expectauimus Tu eī feciſti oīa hec: dñe deꝰ nr̄. Gꝛ. Oculi oīm i te ſperāt dñe ⁊ tu das illis eſcā i tpe oppoꝛtūo. V. Apis tu manū tuā ⁊ iples oē aīal bñdictōe. Allā. V. De pfūdis clamaui ad te dñe: domine exaudi vocē meam. Sc̄ḋm matheū vj.

In illo tpe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite ſolliciti eſſe dicētes. Quid māducabimꝰ aut qd bibemus: aut q̄ opiemur? Hec enī oīa gētes inquirūt Scit eī pater vr̄ qꝛ his oībus indigetꝭ Querite ergo pmū regnū dei: et iuſticiā eius. Et hec oīa adijcientur vobis. Off. Poꝛtas celi aperuit dñs ⁊ pluit illis māna vt ederent panem celi dedit illis: panē angeloꝛum manducauit homo.

In tpe paſchali Allā. Se.

Oblatis dñe placare muneribꝰ ⁊ oppoꝛtunū nobis tribue pluuie ſufficiētis auxiliū. p. Cō.

De fructu operū tuoꝝ dñe ſatiabitur t̄ra vt educas panē de t̄ra et vinū letificet coꝛ hoīs: vt exhilaret faciē i oleo ⁊ panis coꝛ hoīs ꝯfirmet. In tpe paſal. al. Poſt.

Deus qui pluis ſup iuſtos et iniuſtos: nr̄is etiā offenſionibꝰ per hec ſacramēta relaxatis expectata q̄s ymbꝛiū munera largiaris: quibꝰ ⁊ ſalus nobis ⁊ alimenta pꝛeſtentur. Per dñm.

¶ Miſſa pꝛo tempoꝛe belli offm.

Reminiſcē miſerationum tuaꝝ dñe: ⁊ miſerie tue q̄ a ſeculo ſunt ne vnq̄ dñent nobꝭ inimici noſtri / libera nos deus iſrael ex omnibus anguſtijs noſtris. In tpe paſch allā allā. Ps. Ad te dñe leuaui aīam meā: deꝰ meus i te cōfido non erubeſcā. oꝛ.

Deus regnoꝝ oīm regumq̄ dn̄ator: q̄ nos ⁊ ꝑcutiēdo ſanas ⁊ ignoſcēdo ꝯſeruas: ꝓtēde nobis mīam tuā: vt trāquillitate pacis tua ꝑtāte firmata / ad remedia coꝛrectōis vtamur. p. L. li. heſter

In diebus illis: Oꝛauit [illegible] heſter ad dñm dicens. Dñe

ECcleſie tue q̄s oīps deꝰ munus placatus inteꝛde: ⁊ miā tua nos potiꝰ q̄ ira ꝑueniat: qꝛ ſi iniq̄tates nr̄as obſeruare volueris: nulla poterit creatura ſubſiſtere ſed admirabili pietate qua nos feciſti opa manuū tuaꝝ non ſinas ꝑerire. ꝑ. Cō. Amē dico vobis q̄cq̄d oꝛātes petitꝫ credite qꝛ accipietꝫ ⁊ fiet vobis. In t̄pe pa.

OMīps ⁊ miſe(allā al. Poſt.)ricoꝛs deꝰ reſpice ppl'm maieſtati tue ſubiectū: ⁊ ne nos furoꝛ ſeuiētis moꝛtꝫ inueniat: ſacramētoꝝ tuoꝛū ꝑceptio ſctā ꝑficiat. Per. Pꝛo peſte aīaliū Offm.

SAlus ppl'i ego ſuꝫ dicit dn̄s de q̄cūq̄ tribulatiōe clamauerit ad me exaudiā eos ⁊ ero illoꝝ dn̄s ꝑpetuū. i t̄pe pa. al' al ꝓ. Attēdite ppl'e meꝰ legē meā: ⁊ inclinate aurē vr̄az i vba oꝛꝫ mei. Oꝛ.

DEus q̄ laboꝛibꝰ hoīꝫ etiā de mutis aīalibꝰ ſolatia ſubꝛogaſti: ſupplices te rogamꝰ: vt ſine qbꝰ nō alit̄ hūana ꝯditio nr̄is facias vſibꝰ nō perire. ꝑ. Ep'la. Si iniq̄tates. vt ſ̄ i' offi. primo. Gr̄. Pꝛopiciꝰ eſto dn̄e pc̄is nr̄is neq̄n dicāt gētes vbi eſt deꝰ eoꝝ. V. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄ ⁊ ꝓpter honoꝛē noīs tui dn̄e libera nos. Allā. V. Dn̄e refugiū factꝰ es nobis a gn̄atiōe ⁊ ꝓgenie. Euā. Petite ⁊ dabit̄ vo. vt ſu. Offꝫ. Sperēt i te oēs qui nouerūt nomē tuū dn̄e q̄m nō derelinq̄s q̄rētes te pſallite dn̄o q̄ habitat i ſyō q̄m nō ē oblitus oꝛōnē paupeꝝ. i t̄pe pa. al'. Sc̄

SUbueniat nobis dn̄e q̄s ſacrificiū p̄ſētis opatio: q̄ nos et ab erroꝛibꝰ vniuerſis potēter abſoluat ⁊ a totiꝰ eripiat ꝑditionis īcurſu: vt ⁊ aīalia q̄ nr̄is vſibus fuiſſe tua potētia liberēt. ꝑ Cō. Amē dico vobis q̄cq̄d oꝛātes petitꝫ credite qꝛ accipietis ⁊ fiet vobis. In t̄pe paſ. allā al'. Poſtcō.

AUerte dn̄e q̄s ꝑ hec ſācta q̄ ſūpſimus a tuis fidelibus cūctos miſeratꝰ erroꝛes ⁊ ſeuientiū moꝛboꝝ q̄ graſſatꝰ in aīalia depelle perniciē vt q̄s ſuo merito flagellas deuotos foueas tua miſeratione coꝛrectos. Per do. ¶ Pꝛo quacūq̄ tribulatiōe oīa fiant ſicut in miſſa pꝛo tribulatione coꝛdis vt ſupꝛa cū hac oꝛatione. Oꝛ.

INeffabilē miam tuā nobis dn̄e clemēt̄ oſtēde vt ſimꝰ nos ⁊ a pc̄tis oībus exuas: ⁊ a penis quas pꝛo his meremur benignus eripias. Per dominū. Se.

SAcrificia tibi dn̄e īmolāda q̄s coꝛda nr̄a purificēt et indulgētie tue nobꝫ dona ꝯciliēt: et de aduerſis ꝓſpa ſētire ꝑficiāt. ꝑ.

QUos celeſti munere. Poſtcō. dn̄e reficis diuīa tuere virtute: vt tuis myſterijs perfruentes nullis ſubdantur aduerſis. ꝑ dominum no. ¶ Pꝛo amico. Oꝛ.

DEus qui iuſtificas ipiū et nō vis moꝛtē pc̄toꝛū maieſtatē tuā ſupplicit̄ dep̄camur: vt famulū tuū. N. de tua miā ꝯfidētē celeſti ꝓtegas benignꝰ auxilio et aſſidua ꝓtectione ꝯſerues: vt tibi iugit̄ famulet̄: ⁊ nullis tētationibus a te ſeparetur. ꝑ. Secꝛ.

HUius q̄s dn̄e virtute myſterij: ⁊ a ꝓpꝛijs nos mūda delictis: ⁊ famulū tuū. N. ab oībꝰ abſoluas pc̄tis. Per do. Poſtcō.

PUrificēt nos q̄s dn̄e ſacramenta q̄ ſūpſimus. ⁊ famulū tuū. N. ab oī culpa liberū eſſe cōcede: vt qui conſcientie ſue reatu conſtrigitur: celeſtis remediū plenitudine glorietur. Per dñm

Pro infirmo ꝓximo morti. Oro.

OMñps ſẽpiterne deꝰ cõſeruator aiaꝝ: qui q̄s diligis corripis: ⁊ q̄s recipis pie ad emẽdationẽ coherces te inuocamꝰ dñe: vt medelã tuam conferre digneris: ⁊ vt aia famuli tui ĩ hora exitus illius de corpore abſq̧ peccati macula per manus ſctõꝝ angelorum tuorum tibi repreſentari mereatur. Per dominum. Secr.

ADeſto q̄s dñe pro tua pietate ſupplicationibus noſtris ⁊ ſuſcipe hoſtiã quã tibi offerimꝰ ꝓ famulo tuo ſalutẽ non corporis ſed aie ſue petẽti: preſta ei q̄s indulgẽtiã oim iniquitatũ ſuaꝝ: vt ꝑ hoc qđ tibi offerimus ſacrificiũ a ſcis angelis eius aia ſuſcepta: ad tue glẽ regnũ peruenire mereatur. per dominũ. Pꝰcõ

GRatias tibi agimus dñe refecti ſalutaribus ſacramentis: quibꝰ aias in te ſperantiũ ſatiare cõſueuiſti: ⁊ cõfiſi de pietate tua ſupplici deuotione precamur: vt miſereri digneris famulo tuo ne preualeat aduerſus eũ inimicus in hora exitꝰ illiꝰ de corpore: ſed tranſitum habere mereatur ad vitam. Per dominũ no.

¶ Pro iter agentibus Oratio.

ADeſto dñe ſupplicationibus nr̃is: ⁊ viam famuloꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oẽs vie ⁊ vite huius varietates tuo ſemper protegantur auxilio. ꝑ dominum Se

PRopiciare dñe ſupplicationibus nr̃is ⁊ has oblationes quas tibi offerimus ꝓ famulis tuis benignus aſſume: vt viã illorũ ⁊ precedente grã tua dirigas ⁊ ſubſeq̃nte comitari digneris: vt de actu atq̧ incolumitate eorum ſecundũ mie tue preſidia gaudeamus. ꝑ dominũ. Poſtcõ

SUmpta q̄s dñe celeſtis myſterij ſacramenta ad ꝓſperitatẽ itineris famuloꝝ tuoꝝ ꝓficiant: ⁊ eos ad ſalutaria cũcta perducant. ꝑ dñm. Pro [illegible] or

DEus oim fidelium paſtor et rector famulũ tuum. N. quẽ paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti propicius reſpice: da ei queſumus verbo ⁊ exemplo quibus preeſt ꝓficere vt ad vitã vna cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominũ. Se

OBlatis queſumus dñe placare muneribus: ⁊ famulũ tuum. N. quem paſtorem populo tuo eſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. Per do. Poſtcõ

HEc nos q̄s dñe diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ eccliẽ tue eſſe voluiſti: vna cũ cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemꝑ ⁊ muniat. ꝑ dñm. ¶ Pro epo. Oro

REge q̄s dñe famulũ tuum N. põtificẽ nr̃m intercedẽte btã dei genitrice maria cũ oibꝰ ſctis tuis grẽ tue in eo dona multiplica vt ab oibus liberetur offenſis: ⁊ tpalibus nõ deſtituatur auxilijs: ⁊ ſempiternis gaudeat inſtitutis. Per eundem. Secreta

SUſcipe q̄s dñe tibi munus oblatũ: ⁊ intercedente btã dei genitrice maria cũ oibꝰ ſctis tuis famulũ tuũ. N. põtificẽ noſtrũ tua ꝓpiciꝰ vbiq̧ miſeratione cõſerua: atq̧ ab oibus q̄s meret̃ aduerſitatibus redde ſecurũ: vt tranq̃llitate ꝑcepta ab oĩz viſibiliũ ⁊ inuiſibiliũ inimicoꝝ inſidijs liberatus deuota tibi mente derex oĩs: in dicione tua cũcta ſũt poſita: & nõ eſt qui poſſit reſiſtere volũtati tue. Si decreuerꝫ ſaluare nos: cõtinuo liberabimur. Tu eni dñe feciſti celũ et terrã & vniuerſa q̃ celi ambitu cõtinentᷣ. Tu es dñs oĩꝫ: & nõ eſt q̃ reſiſtat volũtati tue. Et nũc dñe rex regum deus abꝛahã miſerere ppl'o tuo: qꝛ volũt imici nr̃i nos ꝑdere et hereditatem tuã delere. Ne deſpicias partẽ quã redemiſti tibi: ſed exaudi deꝑcationeꝫ nr̃am et ꝓpicius eſto ſoꝛti et funiculo hereditatis tue. Et ꝯuerte luctũ nr̃m in gaudiũ: vt viuẽtes laudemus nomẽ tuum. Et ne claudas oꝛa canentiũ te dñe deus nr̃. Gr. Propici⁹ eſto dñe pctĩs nr̃is: neq̃ñ dicãt gentes vbi ẽ de⁹ eoꝝ. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̃ & ꝓpter honoꝛẽ nõis tui dñe libera nos. Allã. ℣. Oñde nobis dñe miſericoꝛdiã tuã & ſalutare tuũ da nobis. Euã. Amẽ dico vobꝫ qꝛ q̃cũq꞉ dixe. vt s. i miſ. ꝓ rege. Offꝛ. De⁹ tu ꝯuertẽs viuificabis nos & plebs tua letabit i te oñde nobis dñe mĩaꝫ tuã & ſalutare tuũ da nobꝫ. In tp̃e paſ. allã al. Secre.

Adeſto q̃s dñe ꝓpici⁹ populo tuo: & quẽ miſterijs celeſtibus & ſacramẽtis imbuis: per hec munera q̃ tibi offert deuotus a furoꝛe cũctoꝝ hoſtiũ tua miſeratione defende. p. Cõ. Inclina aurẽ tuã: accelera vt eruas nos. In tp̃e paſchali. allã allã. Poſtcõ.

Coꝛpoꝛis & ſanguinis dñi noſtri ieſu xp̃i ſacroſãcta refectione vegetati ſupplices te rogamus oĩps deus: vt hoc remedio ſingulari: ab oĩ pctõꝛũ nos cõtagione purifices: & a periculo oĩũ munias incurſione cũctoꝝ. p.

¶ Miſſa ꝓ eo q̃ i vincul' tenetᷣ. Of.

Nunc ſcio vere qꝛ miſit dñs ãgelũ ſuũ & eripuit me de manu herodis & de oĩ expectatiõe plebꝫ iudeoꝝ. In tp̃e paſ. al. Allã. ℣. Et petr⁹ ad ſe reuerſ⁹ dixit. Oꝛo.

Deus idulgẽtie de⁹ toti⁹ ꝯſolatiõis te ſupplices depꝛecamur. vt famulum tuum. N. a cunctis pctõꝛum ſuoꝛuꝫ nexibus: N ab his quibus capt⁹ tenetᷣ inimicoꝝ ſuoꝝ vinculis intercedẽte beata dei genitrice maria et beatis aplis tuis petro et paulo atq꞉ iohãne benignus abſoluas emẽdatumq꞉ paterna pietate ſuſcipias et ad gaudia etna ꝑducas. p. Lectõ actuũ apl'oꝝ. xij.

In dieb⁹ illis Egreſſus petrus de carcere: venit ad domum marie matris iohãnis qui cognominat⁹ eſt marc⁹ vbi erãt multi cõgregati & oꝛantes. Pulſante aũt eo oſtiũ ianue: ꝓceſſit puella ad videndũ eũ noĩe rode. Et vt cognouit vocẽ petri ꝑ gaudio nõ aperuit ianuã: ſed itrocurrẽs nũciauit petrũ ſtare ante ianuã. At illi dixerũt ad eã. Inſanis. Illa aũt affirmabat ſic ſe habere. Gr. Conſtitues eos pꝛincipes ſup oẽꝫ terrã memoꝛes erũt nõis tui dñe. ℣. Pꝛo patrib⁹ tuis nati ſũt tibi filij: ꝓpterea ppl'i ꝯfitebũtᷣ tibi. Allã. ℣. Solue iubẽte deo terrarũ petre cathenas q̃ facis vt pateant celeſtia regna btis. S. math.

In illo tp̃e: Uenit ieſ⁹ xvi. in partes ceſaree philippi: et interrogabat diſcipulos ſuos dicens. Quem dicunt homines eſſe filiũ hoĩs? At illi dixerunt Alij iohannẽ baptiſtã: alij autẽ helyã: alij vero hieremiam: aut vnū ex prophetis. Dixit illis ieſ⁹ Vos aūt quē me eſſe dicitis? Reſpōdēs ſymō petr⁹ dixit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Reſpōdēs aūt ieſ⁹ dixit ei. Btūs es ſymō bariona: qꝛ caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi ſed pater me⁹ qui in celis ē. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petr⁹ ⁊ ſup hāc petrā edificabo eccliam meā. Et poꝛte iferi nō ꝑualebūt aduerſ⁹ eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et qdcūq ligaueris ſup terrā: erit ligatū et in celis. Et qdcūq ſolueris ſup trā: erit ſolutum et i celis. Offr. Cōſtitues eos pricipes ſup oēz trā memoꝛes erūt nois tui dn̄e i oī ꝓgenie ⁊ generatiōe. In tp̄e paſ. allā. ſecre.

Hec dn̄e placationis ⁊ laudis hoſtia famulū tuū. N. in te ꝯfidētē ab oīb⁹ purget pcc̄ōꝝ ſoꝛdib⁹: et ab inimicoꝝ ſuoꝝ quibus ꝑmit̄ inſidijs ⁊ vinculis: ſcē marie ⁊ btōꝝ apl̄oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli atq iohānis ꝑcib⁹: liberū innocuū/atq abſolutū eſſe ꝯſtitue. p e. Cō. Tu es petr⁹ et ſuper hāc petrā edificabo eccl̄iaz meā. In tp̄e paſchali allā. poſtcō̄io.

Preſta q̄s dn̄e vt hoc mun⁹ redēptionis nr̄e qd̄ idigni ſūpſimus famulū tuū. N. itercedēte btā dei genitrice maria ⁊ beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atq iohāne ab oīb⁹ muniat ꝑiculis et ab āguſtijs q̄s patit̄ ⁊ vinculis illeſū abire faciat. per eūd.

¶ Cōtra moꝛtalitatē hoīm. offi.

Salus ppl̄i ego ſuz dicit dn̄s de quacunq tribulatiōe clamauerit ad me exaudiā eos: ⁊ ero illoꝛum dn̄s in perpetuum. In tp̄e paſchali. alleluya allā. ꝑ. Attēdite ppl̄e me⁹ legē meā inclinate aurē vr̄az i v̄ba oꝛis mei. Oꝛ.

Deus qui iminētē niniuitis interitū ſola mia remouiſti: quib⁹ vt miſericoꝛs exiſteres conuerſionis penitentiā preſtitiſti: reſpice q̄s populū tuū āte cōſpectū mie tue proſtratū vt quos vnigeniti tui ſanguine redemiſti nō patiaris ꝓpter miam tuā moꝛtalitatis interire ſupplicio. Per eund. L. hieremie pph̄e. xiiij.

Si iniquitates nr̄e cōtenderint contra nos: dn̄e libera nos. Fac q̄s ꝓpter nomen tuum: qm̄ multe ſunt auerſiōes noſtre Tibi peccauim⁹ expectatio iſrl̄: ſaluatoꝛ nr̄ in tp̄e tribulationis Tu aūt in nobis es dn̄e: ⁊ nomē ſanctū tuū inuocatū eſt ſup nos Ne derelinquas nos dn̄e deus nr̄. Gr. Propici⁹ eſto dn̄e pctīs nr̄is neq̄n dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ. ꝟ. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄ et ꝓpt̄ honoꝛē nois tui libera nos Allā. ꝟ. Dn̄e refugiū factus es nobis a gn̄atiōe ⁊ ꝓgenie. S. lu. xi.

In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Petite et dabit̄ vobis. Querite et inuenietis. Pulſate et aperietur vobis. Oīs eni qui petit accipit: ⁊ q ꝗrit inuenit: ⁊ pulſanti aperiet̄. Quis aūt ex vobis patrē petit panem nunquid lapidē dabit illi: aut piſcē nunqd ꝓ piſce ſerpētē dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nūquid poꝛriget illi ſcorpionē? Si ergo vos cū ſitꝫ mali noſtis bona data dare filijs vr̄is: q̄tomagis pr̄ vr̄ de celo dabit ſpm̄ bonū petētib⁹ ſe? Offr. Sperēt i te oēs q nouerūt nomē tuū dn̄e: qm̄ nō derelinquis q̄rētes te: pſallite dn̄o q habitat in ſyō: qm̄ nō ē oblit⁹ oꝛonē pauperuꝫ. In tp̄e paſ. allā. Secreta.

ſeruiat. Per eundem. Poſtcõio.

Subiectũ tibi famulũ tuuz N. põtificē nr̃m q̃s dñe interceſſiõe btē dei gẽitricis marie cũ oib⁹ ſctis tuis ꝓpiciatio celeſtis ãplificet: vt ⁊ p̃ntis vite ꝑiculis eruat̃ ⁊ ꝑpetuis bonis firmet̃. P e

¶ Pro prelatis et ſubditis. Or.

Omps ſẽpiterne de⁹: q̃ facis mirabilia magna ſol⁹: pretēde ſuꝑ famulos tuos põtifices et ſuꝑ cũctas ꝯgregationes illis ꝯmiſſas ſpm̃ grẽ ſalutaris ⁊ vt in ṽitate tibi ꝯplaceãt: ꝑpetuũ eis rorē tue bñdictiõis infũde. Sẽ.

Hoſtias q̃s dñe famulorũ tuorũ placat⁹ intēde: vt q̃s in honore nois tui deuota mēte pro eis celebramus proficere ſibi ſētiant ad ſalutem. Per. Poſtcõio

Quos celeſti recreas munere dñe ꝑpetuo comitare preſidio: et quos fouere non deſinis dignos fieri ſempiterna redemptione concede. Per dñm noſtrũ

¶ Itē p ſeipſo orõ nõ ſac. Or.

Supplicit̃ te de⁹ pater om̃ps q̃ es creator oĩm rerũ deꝑcor vt dũ me famulũ tuũ corã oĩpotentia maieſtatꝭ tue grauiter deliquiſſe ꝯfiteor: manũ michi mĩe tue porrigas: q̃ten⁹ dũ ego hanc oblationem tue pietati pro peccatis meis offero quod neq̃ter cõmiſi: tu clemẽtiſſime digneris abſoluere. Per dñm no. Secreta

Deus miſe deus pietatis: deus indulgẽtie: ĩdulge q̃ſo et miſerere mei ſerui tui vt ſacrificiũ qđ ꝓ pctĩs meis offero benigne digneris ſuſcipere / ⁊ pctã q̃ labẽtib⁹ vicijs cõtraxi pius ⁊ ꝓpicius ac miſerat⁹ ĩdulgeas: ⁊ locũ penitẽtie ac flumina lacrimarũ michi cõcedas: vt veniam a te merear accipe delictorũ. P. poſtcõ.

Deus qui es viuorũ ſaluator oĩm qui non vis mortē pctõꝝ: nec letaris in perditione morientiũ: te ſuppliciter deꝑcor vt cõcedas michi veniã delictorũ meorũ vt admiſſa defleam et poſtmodũ nõ admittã: vt cũ michi extrema dies finiſq̃ vite mee aduenerit / emendatũ a delictis oĩbus me angel⁹ ſctitatis ſuſcipiat. P.

Pro tentatione carnis. Oratio.

Ure igne ſancti ſpũs renes noſtros et cor noſtruz dñe vt tibi caſto corpore ſeruiam⁹ ⁊ mũdo corde placeamus. Secreta

Dirũpe dñe igne ſãcti ſpũs vincula pctõrũ noſtrorũ et vt ſacrificare tibi hoſtiã laudis abſoluta libertate ac munda mẽte poſſim⁹: tribue q̃ ante tribuiſti et ſalua nos per indulgentiã quos dignat⁹ es ſaluare per gratiam. Per in vnitate. Poſtcõio.

Domine de⁹ adiutor ⁊ protector nr̃: adiuua nos per virtutē ſctĩ ſpũs tua ſcrã ſumentes: et reſtoreat caro noſtra vigore pudicicie ⁊ ſãctimonie nouitate ereptãq̃ de manu tartari: i reſurrectionis gaudio iubeas p̃ſentari. Per dñm. in vnitate eiuſdē

Contra malas cogitationes. Or.

Omps mitiſſime deus reſpice ꝓpicius preces nr̃as: ⁊ libera corda noſtra de malarũ cogitationũ temptatiõe: vt ſctĩ ſpiritus dignũ fieri habitaculũ mereamur. Per. in vni. eiuſdē. Se.

Has tibi dñe deus offerimus oblationes pro ſalute nr̃a p̃cãtes: vt aĩas nr̃as ſpũſſcti grã illuminare digneris: quatenus a cogitationib⁹ malis tua pietate liberemur. P. in vni. e Poſtcõ.

PEr hoc q̃s dñe ſacrificiuꝫ qđ tue obtulim⁹ maieſtati ab oĩbus corda noſtra emũda tẽtationibus vt gratia ſãcti ſpũs digni efficiamur. Per. ĩ vnitate.

Pro petitione lacrimarum. Or.

OMñps & miſericors de⁹ qui ſitiẽti pp̃lo fontẽ viuentis aq̃ de petra ꝓduxiſti: educ de cordis nr̃i duricia cõpũctionis lacrimas vt pctã noſtra plãgere valeam⁹: remiſſionẽq; eoꝝ te miſerãte mereamur accipere. P. Secre.

HAnc oblationẽ quã tue maieſtati dñe pro pctis offerimus reſpice ꝓpici⁹: et perduc de oculis nr̃is copioſa lacrimaꝝ flumina q̃b⁹ debita flãmaꝝ incẽdia poſſint extingui. Per. Poſtcõio.

COrpore & ſãguine tuo dñe ſaginati q̃s: vt ꝓ pctis noſtris cõpũctionẽ cordis: & luctuꝫ flumiaq; lacrimaꝝ nobis ſp largiaris quaten⁹ celeſtẽ ĩ futuro cõſolationẽ inuenire mereamur. Q vi.

Cõtra aereas tẽpeſtates. Or.

A Domo tua q̃s dñe ſpũales neq̃cie repellant & aeriaꝝ diſcedat malignitas tẽpeſtatũ. P. Se.

OFferimus tibi dñe laudes & munera ꝓ cõceſſis bñficijs grãs referẽtes: & ꝓ cõcedẽdis ſuppliciter deꝓcãtes. P. Poſt.

OMñps ſempiterne de⁹ q nos & caſtigãdo ſanas & ignoſcẽdo cõſeruas preſta ſupplicibus tuis: vt et tranquillitate optate conſolationis letemur / et dono tue pietatis ſemper vtamur. P.

Contra inuaſores eccl'ie. Oratio

COncede nobis oĩps & mitiſſime de⁹ apđ quē nulla eſt iniq̃tas: vt qui hui⁹ ſãctuarij tui poſſeſſionẽ diripiẽdo inuadũt celeri ſatiſfactione corrigãt. P. ſecre.

HOſtias tibi placationis et laudis offerimus poſtulantes vt quos inimicus ad inuadẽdã ſãctuarij tui poſſeſſionẽ inuadẽdo attraxit: tu miſerãdo corrigas. P.

PReces nr̃as q̃s dñe placat⁹ exaudi: & qđ de inimicis et raptorib⁹ eccl'ie tue ſãcte deprecamur conſuete mĩe velocitate perficere non deſinas. Per. Poſtcõ.

Pro nauigantibus. Oratio.

DEus qui trãſtuliſti patres nr̃os ꝑ mare rubrũ & tranſueriſti eos ꝑ aquã nimiã: laudẽ tui nois decãtantes te ſupplices deprecamur / vt nauigãtes famulos tuos repulſis aduerſitatib⁹ curſu tranq̃llo in portũ deſideratũ ꝑducere digneris. Per. Secr.

SUſcipe q̃s dñe preces populi tui cum oblationibus hoſtiarũ & famulos tuos ĩ noĩe tuo nauigãtes ab oĩbus defende propiciatus aduerſis. Per. Poſtcõ.

SAnctificati diuino miſterio maieſtatẽ tuã dñe ſuppliciter deꝓcamur: vt nauigantes famulos tuos ĩ te cõfidẽtes ꝑ lignũ ſancte crucis a cũctis ꝓtegas benignus periculis. Per dñ.

Pro bñfactoribus et ſalute viuoꝝ. Or.

PRetende dñe famulis & famulabus tuis dexterã celeſtis auxilij: vt te toto corde ꝑquirant: et que digne poſtulant aſſequantur. Per do. Secreta

PRopiciare dñe ſupplicationib⁹ nr̃is & has oblationes famuloꝝ famulaꝝq; tuarũ q̃s tibi pro incolumitate eoꝝ offerimus benignus aſſume: et vt nullius ſit irritũ votum: nullius vacua poſtulatio. Preſta queſumus: vt quod fideliter petimus efficaciter conſequamur. Per do. Poſtcõio

DA famulis et famulabꝰ tuis quesumꝰ dñe ī tua fide ⁊ ſinceritate cōſtantiā: vt in caritate diuina firmati: nullis tētationibꝰ ab eius integritate ꝓpellātur. Per. Cōtra aduerſātes. Oꝛ.

HOſtium noſtroꝛum q̄s dñe elide ſuperbiam: ⁊ dextere tue virtute pꝛoſterne: vt iuſticie nō dñetur iniquitas: ſed ſēꝑ ſubdatur falſitas veritati. P. Secꝛ.

HUius q̄s domine virtute miſterij: ⁊ a noſtris mūdemur occultis: ⁊ ab hoſtiū liberemur īſidijs. Per dñm nr̄m. Poſtcōio.

PUrificet nos q̄s dñe participatio tui ſancta miſterij ⁊ pariter nobis expiationeʒ tribuat et munimen. Per dominuʒ noſtrum. Pꝛo pꝛegnāte. Oꝛatio

DEus qui beatā virgineʒ et matrē mariā in conceptu ⁊ in partu cōſecraſti: ⁊ ionā ꝓphetā de vētre ceti potēti virtute liberaſti: tuā famulā grauidā pꝛotege: ⁊ viſita eam in ſalutari tuo vt pꝛoles in illa contenta felicit̄ in lucē pꝛodeat: ⁊ ꝑueniat ad gratiā lauacri ſalutaris. P. Secreta

SUſcipe q̄s dñe hoſtias et p̄ces hūilitatis noſtre: et famulā tuā ſcuto ꝓtectionis tue defēde: et quaʒ pꝛegnātē tua gr̄a eē voluiſti: hāc adueniēte partꝰ tp̄e gratioſe libera: ⁊ ab oībꝰ perturbationibꝰ cū ꝓle in ipſa cōcēta clementer conſerua. Per. Poſtcōio

ADeſto ſupplicationibꝰ noſtris oīp̄s deus: et famule tue largiflue ꝓtectionis munus cōcede: vt adueniēte tp̄e parturiēdi gr̄e tue p̄ſidiū ſuſcipiat: ⁊ ꝓles quā ediderat: ꝑcepto lauacro ſalutari gratioſis īcremētis felicit̄ ꝑficiat. P. ¶ De ſctis katherina margareta ⁊ magdalena. Oꝛo.

DEus qui ſacratiſſimis virginibus tuis katherine et margarete per martiriū palmam et bt̄iſſime marie magdalene criminū veniā cōceſſiſti: cōcede pꝛopiciꝰ vt eaꝝ interueniētibꝰ meritis ⁊ pꝛecibꝰ: ⁊ caſtitatis gr̄a decoꝛari: ⁊ a pctōꝛū nr̄oꝛū nexibus mereamur abſolui. per. Secreta

GRatum tibi dñe ſit munus oblacōis: ⁊ vt tibi digne miniſtrare poſſimꝰ ſacre ꝟgines katherina ⁊ margareta nobis mentium puritatem: et beata maria magdalena ſalutarem nobis obtineant cōpunctionē. P. Poſtcōio

CEleſti alimonia vegetati q̄s oīp̄s deus: vt ſctāꝝ virginū tuarū katherine margarete ⁊ bt̄e marie magdalene meritis intercedentibus: et tibi caſto coꝛpoꝛe ſeruire: et tue dilectioni valeamus iugiter adherere. per

¶ Pꝛo febꝛicitantibꝰ de ſctō. Sigilmūdo rege ⁊ martyꝛe latente in ciuitate ſundunuenſi. Oꝛatio

OMnip̄s ſempiterne deus qui per ſctōs apl̄os ⁊ martires tuos diuerſa ſanitatū dona largiri dignatus es: da q̄s vt famulū tuū. N. q̄ a febriū vexatiōe fatigatur: per īterceſſionē famuli tui ſigiſmundi regis ⁊ martyꝛis tua medicina erigas ad ſalutem ⁊ ad ſanitatē ꝓpꝛiā clementer reuocare digneris. per. Secreta

OFferimus tibi dñe munera ſctā in nōie electi tui ſigiſmūdi regis et martyꝛis: vt a pꝛeſenti egroto febꝛiū ardoꝛes repelli iubeas: et exinde tuo ſēper muniatur auxilio. Per. Poſtcōio.

OMnip̄s ſēpiterne deꝰ qui dediſti miniſtris tuis obtine re oīa q̄ iuſte ꝑcantur: ſuſcipe ꝓpicius ꝑces nr̄as quas pro famulo tuo. N. in honore btī ſigiſmūdi regis ⁊ martyris tui deferim⁹ et qd̄ pro eo deuotis mētib⁹ obſecram⁹: celeri indulgentia conſequi mereamur. Per dn̄m noſtrū.

¶ Contra paganos. Oratio

Sempiterna trinitas deus cui⁹ eſt potentie ꝯſternere fortia et eleuare humilia: in his ſacris cerimonijs clemētiā tuā ſupplicit̄ deꝑcamur: vt oī eccl̄ie tue ꝑſtes auxiliū. et ſicut liberaſti filios iſrl̄ de manib⁹ egyptiorꝝ: ita libera ppl̄m tuū xp̄ianum de oppreſſione paganorꝝ ⁊ da victoriā ſeruis tuis: q̄tenus eccl̄ie tue ſtatus erigat̄ i ſublime: et infideles per fidē deijciant̄ ad infima: vt xp̄iani gaudeāt de hereditate tua et in oīb⁹ tua ꝓtegēte dextra ſēp catholica gratulet̄ eccl̄ia. Qui vi. Secr.

Omnipotens ſēpiterne deus nr̄as indignas ſuſcipe preces: ⁊ his ſacris libaminib⁹ q̄ ꝑcamur itēde ⁊ ſicut moyſi ⁊ aarō affuiſti i egypto: ita nobiſcū eſſe dignare ⁊ cū oī exercitu xp̄ianorū liberās de tyrānorꝝ iugo. Per. Poſtcō.

Quos celeſti dn̄e dō ſatiaſti: p̄ſta q̄s: vt a noſtris mūdemur occultꝭ: ⁊ ab hoſtiū liberemur inſidijs: vt te opitulāte de tuo mereamur ſolatio gratulari. P. De īcarnatiōe dn̄i. Or.

Corda nr̄a q̄s dn̄e ſc̄tus ſplendor filij tui īcarnationis / natiuitatis / paſſionis / reſurrectiōis / aſcēſionis ⁊ aduēt⁹ ſpiritus ſancti clemēti reſpectu illuſtret quo mundi huius tenebris carere valeamus: et ipſo ducente peruentam⁹ ad patriā claritatis eterne. Per eūd: Secreta

In mētibus nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramēta cōfirma: vt q̄ cōceptū de virgine deū verū et hoiem ꝯfitemur: per eiuſdē ſalutifere incarnatiōis / natiuitatis / paſſiōis / reſurrectiōis / aſcēſionis / et aduētus ſācti ſp̄us potētiā ad et̄naꝫ patriā mereamur peruenire. Per. in vnita. Poſtcō.

Preſta q̄s oīps de⁹ vt qui filij tui dn̄i nr̄i ieſu xp̄i īcarnationis natiuitatꝭ paſſionis reſurrectionis aſcēſionis et aduētus ſp̄us ſancti memoriā debita veneratiōe laudis ꝓcolim⁹ ipſi per eiuſdē ſc̄ti ſp̄us grāꝫ a morte aīe reſurgam⁹: et i tua ſāctificatiōe ſemꝑ viuamus. Per eūdē. eiuſd.

¶ Pro penitentibus Oratio

Exaudi q̄s dn̄e ſupplicum ꝑces ⁊ ꝯfitētiū tibi parce peccatꝭ vt pariter nobꝭ īdulgētiā tribuas benignus et pacē. P. Secre.

Hoſtias tibi dn̄e placatiōis offerim⁹ obſecrātes: vt ⁊ delicta nr̄a miſerat⁹ abſoluas ⁊ nutātia corda tu dirigas. P. Poſtcō.

Preſta nobis eterne ſaluator: vt ꝑcipientes hoc munere veniam peccatorꝝ deinceps peccata vitem⁹. Per. In xp̄e paſ. ad memoria de reſurrectione. or.

Deus q̄ per vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti: vota nr̄a q̄ ꝑueniēdo aſpiras: etiā adiuuādo proſequere. Per eundē. Secreta

Suſcipe dn̄e q̄s preces ppl̄i tui cū oblatiōib⁹ hoſtiarū vt paſchalib⁹ initiate miſterijs ad eternitatis nobis medelā te operante ꝑficiant. Per. Poſtcō.

Spiritū in nobis dn̄e tue caritatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibus ſatiaſti:

tua facias pietate concordes. ꝑ dominum. in vnitate eiuſdem.

De oībꝰ ſanctis per totū anū. Or.

Concede q̄s oīps deus vt intercessio ſctē dei genitricis marie ſctōꝝq̄ oīm celeſtiū virtutum ⁊ btōꝝ patriarchaꝝ ꝓphetarū/apłoꝝ/euāgeliſtarū/martyꝝ confeſſorum/atq̄ virginū ⁊ oīm electoꝝ tuoꝝ nos vbiq̄ letificet: vt dum eorum merita recolimus procinia ſentiamꝰ. ꝑ eūdē. Secre.

Oblatꝫ dn̄e placare muneribus ⁊ intercedēte btā ⁊ gloſa ſemperq̄ virgine dei genitrice maria cū oībꝰ ſctis tuis: a cūctis nos defēde ꝑiculis. ꝑ eū. Poſtcō.

Sumpſimꝰ dn̄e btē dei genitricis ſēperq̄ virgīs marie/ et oīm ſctōꝝ tuoꝝ memoriā recolētes ſacramēta celeſtia: preſta q̄s: vt quod temporaliter gerimus: eoꝝ precibus adiuti eternis gaudijs conſequamur. Per eundem

Pro vniuerſali eccleſia. Oratio.

Eccleſie dn̄e p̄ces placatꝰ admitte vt deſtructis aduerſitatibꝰ ⁊ erroribꝰ vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. ꝑ. Secr.

Protege nos dn̄e q̄s tuis miſterijs ſeruientes: vt diuinis rebꝰ ⁊ corpore famulemur et mente. Per dn̄m noſtrū. Poſtcō.

Queſumꝰ dn̄e deus nr̄ vt q̄s diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominū noſtrū. Pro pace. Oratio.

Deus a quo ſctā deſideria recta cōſilia ⁊ iuſta ſūt opera da ſeruis tuis illā quā mūdꝰ dare nō poteſt pacē: vt ⁊ corda nr̄a mandatis tuis dedita ⁊ hoſtium ſublata formidine: tp̄a ſint tua protectione tranquilla. ꝑ. Secr.

Deus q̄ credētes in te ppłos nullis ſinis cōcuti terroribꝰ dignare p̄ces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt pax tua pietate cōceſſa xp̄ianoꝝ fines ab oī hoſte faciat eē ſecuros. ꝑ Pꝰcō.

Deus auctor pacis ⁊ amator quē noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt: ꝓtege ab oībus īpugnationibꝰ ſupplices tuos vt qui in defenſione tua confidimꝰ nullius hoſtilitatis arma timeamus. ꝑ. Pro rege et regina. Oro.

Deus ī cuiꝰ manu ſūt corda regū q̄ es humiliū cōſolator et fideliū fortitudo: ⁊ ꝓtector oīm ī te ſperātiū da regi nr̄o N. ⁊ regine nr̄e N. ppłoq̄ xp̄iano triūphū virtutis tue ſcīēter excolere. vt ꝑ te ſēꝑ reparent ad veniā. ꝑ. Se.

Suſcipe q̄s dn̄e preces ⁊ hoſtias eccl'ie tue/ q̄s ꝓ ſalute famuli tui regis nr̄i ⁊ regine ⁊ ꝓtectione fideliū ppłoꝝ tue maieſtati offerimꝰ ſupplicātes vt antiq̄ brachij tui te operante miracula ſuꝑatis inimicis ſecura tibi ſeruiat xp̄ianoꝝ libertas. ꝑ Poſtcō.

Preſta q̄s oīps deus: vt ꝑ hec myſteria ſctā q̄ ſumpſimus rex nr̄ ⁊ regina populuſq̄ xp̄ianꝰ ſemper rationabilia meditantes que tibi placita ſunt et dictis exequant̄ ⁊ factis. Per do.

Ordo ad faciendū ſpōſalia

Queritur qñ poteſt matrimoniū ſolenizari. In principio dico q̄ carnalis copula nō eſt faciēda ante bn̄dictionē ſup nubētibus ⁊ in feſtis ſolēnibus abſtinendū eſt a carnali copula: ⁊ hec eſt rō quare in certis tp̄ibus ꝓhibet̄ ſolēnitas matrimonij: nō tn̄ cōſenſus tamē ſi ſolēnitas adhibeat̄ nō retractetur matrimoniū

Et ſic nota tp̄a ī quib⁹ nō eſt licitū ſolēnizare m̄rimoniū. Tū v̄ſ⁹ **Aſpiciēs veterē circū q̄ q̄s bn̄dctā** videlicet in pꝛima dō̄. aduentus dn̄i abſtinēdum eſt: ⁊ abhic vſq̄. **Veterem hoīeꝫ.** i.d. eſt oct. diē poſt feſtū epie īcluſiue id eſt in craſtinum octa. Scd̄m ip̄s abſtinendi a nuptiis eſt a. **Circumdederunt.** id eſt dn̄ica. lxx. et ab hinc vſq̄. **Quaſi modo geniti.** id eſt oc. diē paſche incluſiue. id eſt vſq̄ in craſtinū/ ⁊ vocatur illa dn̄s dō̄. ī albis. Itē abſtinēdū eſt a nuptiis ī die lune ī ſcd̄a fer. in rogatiōib⁹ et ibi legitur euange **Quis vr̄m** et ab hinc vſq̄ **Bn̄dicta** poſt oct. pēth. incluſiue. i. vſq̄ in cra. xxiñ titulo de ferijs cap. **Capellanus** Per hoſt. In alijs vero tp̄ib⁹ āni licite pōt fieri ſolēnitas nuptiarū. xxxiij. q. iiij. cap. Non opoꝛtet ij. et. iij. gloſa extra de ferijs. **Capellanus.** in gloſa hoſt. in libꝛo. iiij. ſenteñ. diſt. xxxij. c. vltio

¶ De modo ſolēnizādi ſpōſalia

Statuant vir ⁊ mulier añ oſtium eccl'ie ſiue in faciē eccl'ie coꝛā deo et ſacerdote ⁊ pplo: vir aūt ſtet a dextris mulieris: mulier aūt a ſiniſtris viri: cauſa eſt q2 foꝛmata eſt et coſta ſiniſtri lateris ade. Tūc ſacerd interroget bāna et poſtea dicat lingua materna cūctis audiētib⁹ **Ecce cōuenimus hic coꝛā deo ⁊ angelis eius ⁊ oīb⁹ ſanctis in facie eccl'ie ad cōiūgēdum duo coꝛpoꝛa ſcl'z huius viri/ et huius mulieris.** Hic reſpiciat ſacerdos pſonas ſuas. **Vt amodo duo coꝛpoꝛa vna caro ⁊ due aīe ſint ī fide et in lege dei ad pmerendā ſimul vitā eternā q̄cq̄d añ hec fecerint** Deīde fiat admonitio ad pplm̄ ī lingua materna ſic **Admoneo vos oēs p pr̄em ⁊ filiū ⁊ ſpm̄ ſctm̄: vt ſi q̄s ex vobis eſt q̄ ſciat aliq̄d q̄re iſti adoleſcētes legitime ꝯtrahere nō poſſūt mō cōfiteat.** Eadē monitio fiat ad virū ⁊ mulierē vt ſi q̄d ab illis qeſitū fuerit occulte v̄l ſi q̄d deuouerit vel aliquo modo de ſe nouerint quare legitime cōtrahere nō poterit tūc ꝯfiteātur. Si v̄o aliq̄s īpedimentū aliq̄d ꝓponere voluerit: ⁊ ad hoc ꝓbādū cautionē pſtiterit: differētur ſpōſalia donec rei veritas cognoſcat. Si v̄o nullū īpedimētū ꝓponere voluerit interroget ſacerdos dotē mulieris. Non fidabit ſacerdos neq̄ ꝯſētiat ad fidationē int' virū et mulierē añ terciū edictū bannorū ⁊ bāna debēt interrogari per tres dies ſolēnes ⁊ diſiūctas ita vt īter vnūquēq̄ diē cadat ad minus vna dies ferialis. Poſt hec dicat ſacerdos ad virū cūctis audiētib⁹ in ligua materna **N. vis habere hāc mulierē in ſpōſā ⁊ eā diligere ⁊ honoꝛare: tenere ⁊ cuſtodire ſanā ⁊ īfirmā: ſicut ſponſus debet ſpōſā: ⁊ oēs alias ꝑter eā dimittere ⁊ illi ſoli adherere q̄diu vita vtriuſq̄ veſtrū durauerit?** R̄ñdeat. **Volo.** Itē ſacerdos ad mulierē. **N. vis habere hunc virū in ſpōſū ⁊ illi obedire ⁊ ſeruire ⁊ eū diligere ⁊ honoꝛare/ ac cuſtodire ſanū ⁊ īfirmū ſicut ſpōſa debet ſpōſū: ⁊ oēs alios pꝛeter eū dimittere et illi ſoli adherere q̄diu vita vtriuſq̄ veſtrum durauerit** R̄ñdeat. **Volo.** Deinde detur femina a patre vel amico: q̄ ſi puella eſt: diſcoꝑtā habeat manū: ſi vidua tectā: quā vir recipiat in dei fide ⁊ ſua ſeruādā ſicut vouit coꝛā ſacerdote ⁊ teneat eā ꝑ manū dexterā in manu ſua dextra

Et ſi vir det fidẽ mulieri ꝑ vba de p̄ſti ita dicẽs (ſacerdote dicẽte) I. N. take the. N. to my vveddyd vvyf ta haue & to holde: for better: for vvers: for richere: for porere: in ſykeneſſe et in helthe tyll deth vs depte yͤ holy chyrch vvolit ordeyne & ther to I plych the my trouth. manũ retrahẽdo.

Deinde dicat mulier ſacerdote dicẽte. I. N. take te. N. to my vveddy huſbõde to haue et to holde for better/ for vvers for richere/ for porer i ſykeneſſe & in helthe to be bono vvr and buxũ: in bed et at bord: tyll deth vs departe yͤ holy chyrche vvolit ordeyne: and ther to I plycht te my throute. manũ retrahẽdo. Deīde ponat vir aurũ & argentũ & anulũ ſup ſcutũ vel librũ & tũc querat ſacerdos ſi anulꝰ antea fuerit bñdictus vł nõ: ſi dicat̃ ꝙ nõ tunc bñdicat ſacerdos anulum hoc modo

Dominus vobiſcum. Oremꝰ. Or.

CReator et conſeruator humani generis dator gratie ſpūalis largitor eterne ſalutis tu dñe mitte bñ✠dictionẽ tuã ſuper hunc anulum vt que illum geſtauerit ſit armata virtute celeſtis defẽſionis: & ꝓficiat illi ad eternã vitã. ꝑ xp̄m. Oremus. Or.

BEnedic dñe hũc anulũ quẽ nos in tuo ſctõ noĩe bñdicimus: vt q̃cũq̃ eũ portauerit: in tua pace cõſiſtat & in tua voluntate ꝑmaneat: et in amore tuo viuat & creſcat & ſeneſcat et multiplicet̃ i longitudinẽ dierũ. Per.

Tũc aſpgat̃ aqua bñdicta ſuper anulũ Si aũt ãtea fuerit anulꝰ ille bñdictꝰ tũc ſtatim poſtq̃ vir poſuerit anulũ ſup librum accipiẽs ſacerdos anulũ tradat ipſũ viro quẽ vir accipiat manu ſua dextera. cũ tribus principalibus digitꝭ & manu ſua ſiniſtra tenẽs dexterã ſpõſe docente ſacerdote dicat. VVith thys ryng I the vvedde and thys gold et ſiluer I the geue: and vvyth my body I the vvorſcype: and vvyth all my vvorldly catell I te honore Et tũc ꝑfert ſponſus anulũ pollici ſpõſe dicẽs In noĩe p̄ris ad ſcdm digitũ et filij. ad tercium digitũ et ſpūs ſancti. ad quartũ digitum Amen. Et ibi dimittat eũ ſcdm decretũ. xxx. q. v. c. Feminas ad finẽ: q2 in illo digito eſt queda vena ꝓcedens ad cor: et in ſonoritate argẽti deſignat̃ dilectio q̃ int̃ eos ſẽp debet eſſe recẽs. Tũc iclinatꝭ capitibꝰ eoꝝ dicat ſacerdos bñdictionẽ ſup eos. Bñdicti ſitis a dño q̃ fecit mũdũ ex nichilo. Kñ Amẽ Tũc dicat iſte pſ.

MAnda deus virtutẽ tuã cõfirma hoc deus qđ operatus es in nobis A templo tuo in hieruſalẽ tibi offerẽt reges munera Increpa feras arũdinis: cõgregatio tauroꝝ i vaccis pploꝝ: vt excludãt eos qui ꝓbati ſũt argẽto Gloria patri et filio. Sicut erat. Kyrie eleyſõ. Xp̄e el. Kyrie eleyſon. Pater nr̃. Et ne nos. Sed libera. Bñdicamꝰ p̄rem & filiũ cũ ſctõ ſpũ. Laudemꝰ & ſuperexaltemꝰ eũ i ſecl'a. Laudemꝰ dñm quẽ laudãt ãgeli. Quẽ cherubĩ & ſeraphĩ ſanctus ſãctus ſctũs proclamãt. Dñe exaudi. Et clamor. Dñs vobiſcũ. Et cũ ſpũ tuo. Oremꝰ. Or.

DEus abrahã/ deus yſaaci deꝰ iacob ſit vobiſcũ et ipſe vos cõiungat impleatq; benedictionẽ ſuã in vobis. Qui viuit. Alia oratio cũ Oremus. Oratio.

Bene ✠ dicat vos deus pater: custodiat vos ies⁹ xp̄s illuiet vos sp̄us sanctus: ostendatqꝫ dn̄s faciē suam in vobis et misereaꝛ vr̄i: cōuertat vultū suū ad vos ⁊ det vobis pacē: impleatqꝫ vos oī bn̄dictiōe sp̄uali in remissionē pctōꝝ vestroꝝ vt habeātis vitā eternā et viuatis in scl̄a scl̄oꝝ. Amē. Hic intret in eccl'iaꝫ vsqꝫ ad gradū altaris ⁊ sacerdos i eūdo cū suis ministris dicat p̄m. Beati oēs. sine nota cū Glīa p̄ri et Sicut erat. Kyriel. Xp̄e el. Kyriel. Tūc p̄stratis sp̄ōso ⁊ sp̄ōsa añ gradū altaris: roget sacerdos circūstātes: orare p̄ eis dicēs. Pat nr̄. Et. Sed libe. Saluū fac seruū tuū ⁊ ācillā tuā. De⁹ me⁹ sperātes i te. Mitte eis dn̄e auxiliū de scō. Et de syō tuere eos. Esto eis dn̄e turris fortitudis. A facie inimici. Dn̄e ex. Et cla. Dn̄s vo. Et cuꝫ spiritu tuo. Orem⁹. Orō.

Benedicat vos dn̄s ex syon vt videatis q̄ bona sūt hierusalē oib⁹ diebus vite vr̄e: et videatꝫ filios filioꝝ vr̄oꝝ ⁊ pacem sup israel. Per. Orem⁹. Oratio

Deus abrahā/ de⁹ ysaac/ et deus iacob: bene ✠ dic adolescētes istos ⁊ semina semē vite eterne in mentib⁹ coꝝ: vt q̄cq̄d p̄ vtilitate coꝝ didicerint hoc facere cupiāt per iesū xp̄m recuperatorem hominū. Qui tecuꝫ viuit. Respōdet. Amē. Orem⁹. Oratio

Respice dn̄e de celis: ⁊ bene ✠ dic cōuētionē istā: ⁊ sicut misisti sāctū angelū tuū raphaelē ad thobiā ⁊ sarā filiā raguelis ita digneris dn̄e mittere bene ✠ dictionē tuā sr̄ istos adolescētes vt in tua volūtate p̄maneāt ⁊ in tua securitate cōsistāt ⁊ in amore tuo viuant et crescāt et senescāt ⁊ digni atqꝫ pacifici fiant: ⁊ multiplicenꝛ in longitudineꝫ dierū. Per christum. Oremus. Oratio.

Respice dn̄e propicius sup hūc famulū tuū et sup hāc famulā tuā: vt in noīe tuo bn̄ ✠ dictionē celestē accipiāt: ⁊ filios filioꝝ suoꝝ ⁊ filiaꝝ suaꝝ vsqꝫ in terciā ⁊ quartā gn̄ationē incolumes videāt ⁊ in tua volūtate sēp p̄seuerēt ⁊ i futuro ad celestia regna perueniāt. P. Oremus. Or

Omnip̄s sempiterne de⁹: qui primos parentes nr̄os adā et euā sua virtute creauit: ⁊ i sua sanctificatiōe copulauit: ip̄e corda et corpora vestra sācti ✠ ficet et benedicat atqꝫ in societate et amore vere dilectionis coniungat. Per dominum nostrum ie.

¶ Deinde bn̄dicat eos dicens sic.

Bene ✠ dicat vos deus oī bn̄dictiōe celesti efficiatqꝫ vos dignos in cōspectu suo: sup abūdet in vobis diuitias glorie sue ⁊ erudiat vos v̄bo veritatis vt ei corpore pariter et mente cōplacere valeatis. Rn̄det. Amen. Finitis oronib⁹ ⁊ itroductꝫ illis in presbiteriū scꝫ inter choruꝫ et altare ex parte eccl'ie australi. et statuta muliere ad dexteram viri scꝫ inter ipsum et altare incipiatur missa de trinitate. Officium

Benedicta sit sācta trinitas atqꝫ indiuisa vnitas ꝯfitebimur et qꝛ fecit nobiscum mīam suā. In tp̄e pas. allā al. Ps. Bn̄dicamus patrē et filiū cū scō sp̄u.

nõ dicit̃ vlterius Kyrie. cũ ſuis verſibus dr̃. ad hãc miſſã ſeruet̃ modus et ordo p̃ oĩa q̃ ĩ duplicibus feſtis Gloria in excel. Iſte due orationes dñe ſub vno Oremus. ⁊ ſub vno Per dominũ. Or.

OMnipotens ſempiterne de⁹: q̃ dediſti famulis tuis in confeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriam agnoſcere: ⁊ in potẽtia maieſtatis adorare vnitatem q̃s: vt eiuſdẽ fidei firmitate ab omib⁹ ſemp̃ muniamur aduerſis. Oro.

EXaudi nos omnipotẽs ⁊ miſericors deus: vt quod noſtro miniſtratur officio: tua bñdictione potius impleatur. Per dñm noſtrũ. Ad corinthios .j. vj.

FRatres: Neſcitis q̃m corpora veſtra mẽbra ſũt xp̃i. Tollẽs g̃ mẽbra xp̃i: faciã mẽbra meretricis? Abſit. An neſcitis q̃m qui adheret meretrici vnũ corp⁹ efficit̃? Erũt enĩ inq̃t duo in carne vna. Qui aũt adheret dño vn⁹ ſpũs eſt. Fugite fornicationem. Omne pctm̃ quodcũq̃ fecerit hõ: extra corp⁹ eſt. Qui aũt fornicat̃ in corpus ſuũ peccat. An neſcitis q̃m mẽbra vr̃a tẽplũ ſũt ſpũs ſcĩ qui ĩ vobis eſt quẽ habetis a deo et nõ eſtis veſtri? Empti eñ eſtis precio magno: glorificate et portate deum in corpore veſtro. Gr. Bñdict⁹ es dñe q̃ intueris abyſſos ⁊ ſedes ſup̃ cherubĩ. V. Bñdicite deũ celi q̃ fecit nobiſcũ miaz ſuã. Allã. V. Bñdict⁹ es dñe deus patrũ noſtroꝝ ⁊ laudabilis ĩ ſcl'a. Si in tp̃e paſc. ꝯtigerit tũc Allã erit vnum de ebdo. paſche vel de illis que ſcribũtur poſt officium Quaſi modo geniti Sequentia

ALma chorus dñi nunc pangat noĩa ſummi Meſſyas ſother emanuel ſabaoth adonay Eſt vnigenitus via vita manus omouſion. Principiũ p̃mogenit⁹ ſapiẽtia virt⁹. Alpha caput finiſ q̃ ſimul vocitat̃ ⁊ eſt ω. Fõs ⁊ origo boni paraclitus ac mediator. Agn⁹ ouis vitul⁹ ſerpens aries leo vermis. Os v̄bũ ſplẽdor ſol glĩa lux ⁊ imago Panis flos vitis mõs ianua petra lapiſq̃. Angelus et ſponſus paſtorq̃ propheta ſacerdos Athanatos kyrios theon pãthõ cratõ ⁊ yſus. Saluificet nos Sit cui ſecla. Per omnia dora.

Secundum matheum xix. caplõ

IN illo tp̃e: Acceſſerũt ad ieſum phariſei: tẽtãtes eũ ⁊ dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxorẽ ſuã quacũq̃ ex cauſa? Qui reſpõdẽs ait illis. Nõ legiſtis q̃ q̃ fecit hoĩem ab ĩitio maſculũ ⁊ feminã fecit eos? Et dixit eis Propter hoc dimittet hõ patrẽ ⁊ matrẽ ⁊ adherebit vxori ſue: ⁊ erunt duo in carne vna. Itaq̃ iã nõ ſũt duo: ſed vna caro. Quod ergo de⁹ cõiũxit: hõ nõ ſeparet. Credo. Offr̃. Bñdict⁹ ſit de⁹ pr̃ vnigenit⁹ q̃ dei fili⁹ ſcẽſq̃ ſpũs q̃ fecit nobiſcũ miam ſuã. In tp̃e paſch. Allã.

¶ Nota q̃ odor thuris bñdicti nũq̃ dat̃ in eccl'a ſpõſo ⁊ ſpõſe. Jñ ẽ q̃ oblato thure bñdicto ſit altare ſi deſcẽdat thuribu l'. ad clericos vl' ad laicos aliud th⁹ ẽ apponẽdũ et clericis vel laicis offerendũ. Secr.

SAnctifica q̃s dñe de⁹ trinitas ſctã per tui ſcĩ noĩs inuocationẽ hui⁹ oblatiõis hoſtiã: per eã cooperante ſpũ ſcõ nos metipſos tibi p̃fice mun⁹ eternũ. Alia ſecr.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ hanc oblationem quam tibi offerimus pro famulis tuis quos ad ſtatum ma turitatis ⁊ ad diē nuptiarū ꝑducere dignatus es: placatus ac benignus aſſume ꝑ. Prefa. Qui cū vnigenito. Poſt Sanctus. proſternat ſe ſpōſus ⁊ ſpōſa ī orone ad gradum altaris extēſo pallio ſuper eos qd teneāt quattuor clerici ī ſuperpellicijs ad quattuor cornua niſi alter eoꝝ vł ābo priꝰ deſponſati fuerint ⁊ bn̄dicti: qꝛ tunc non habetur palliū ſup eos neqꝫ ſacramentalis benedictio.

Deinde dicto Per oīa ſcl'a ſcloꝝ et rn̄ſo Amen. poſt pater noſter. anteꝗ̄ dicitur Pax dn̄i. facta fractione euchariſtie more ſolite dimiſſa hoſtia in tribus fractionibus ſup patenam dicat ſacerdos cōuerſus ad eos ſeq̄ntes orones ſub tono lectiōis illis interim genuflexis ſub pallio. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oremus. Oratio.

Propiciare dn̄e ſupplicationibus nr̄is ⁊ iſtitutꝫ tuis ꝗbus ꝓpaginē humāni gn̄is ordinaſti benignꝰ aſſiſte: vt quod te auctore coniūgitur: te auxiliante ſeruetur. P. Oremus. Oratio.

Deus q̄ poteſtate virtutis tue de nichilo cuncta creaſti: q̄ diſpoſitis vniuerſitatis exordijs: hoī ad ymaginem dei facto: ideo īſeparabile mulieris adiutoriū cōdidiſti vt femineo corpori de virili dares carne ꝓncipiū docens ꝙ ex vno placuiſſet inſtitui nunꝗ̄ liceret diſiungi. Per.

Caueat ſacerdos de iſta clauſula

Deus qui tā excellēti myſterio coniugalē copulam cōſecraſti: vt xp̄i ⁊ eccleſie ſacramētū ꝓſignares ī federe nuptiaꝝ.

Or non dr in ſecūdis nuptijs or.

Deus per quē mulier iūgitꝰ viro ſocietas ꝓncipaliter ordinata ea bn̄ ✠ dictione donatur q̄ nec ſola per originalis pcti penā nec per diluuij eſt ablata ſentenciā. Reſpice ꝗs ꝓpicius ſuper hanc famulā tuā q̄ maritali iūgenda cōſortio tua ſe expetit ꝓtectione muniri. Sit ī ea iugū dilectionis ⁊ pacis fidelis ⁊ caſta nubat in xp̄o: imitatrixqꝫ ſanctaꝝ ꝑmaneat feminarū. Sit amabilis vt rachel viro/ ſapiēs vt rebecca/ lōgeua et fidelis vt ſara. Nichil in ea ex actibꝰ ſuis ille auctor ꝓuaricatiōis vſurpet: nexa fidei mādatiſqꝫ ꝑmaneat vni thoro iūcta cōtactꝰ illicitos fugiat muniat īfirmitatē ſuā robore diſcipline. Sit verecūdia grauis: pudore venerabilis: doctrinis celeſtibꝰ erudita. Sit fecūda in ſobole ſit ꝓbata ⁊ īnocēs: ⁊ ad optatā ꝑueniat ſenectutē: ⁊ videat filios filioꝝ ſuoꝝ vſqꝫ in terciā ⁊ quartam ꝓgeniē: et ad beatoꝝ requiē atqꝫ ad celeſtia regna perueniat. Per dn̄m.

¶ Notandū eſt ꝙ hec clauſula ī orōe ꝓdicta i ſcꝫ Deꝰ q̄ tā excellēti vſqꝫ ad Deus per quem mulier nō dꝛ in ſcd̄is nuptus. Vir ei aut mulier ad bigamiā trāſiēs nō dꝫ iterū a ſacerdote bn̄dici: qꝛ caro bn̄dicta trahit ad ſe carnem non bn̄dictam ⁊ in titulo de ſcd̄is nuptijs inhibitum eſt/ ⁊ ꝑ decr. xxx q. Hac rōne benedictis nō datur in ſcd̄is nuptus qꝺ teſtatur btūs ambroſiꝰ ſic. Prime nuptie a dn̄o ſunt inſtitute: ſcd̄e vero ꝑmiſſe. Prime aūt ſub oī bn̄dictione celebrātur: ſcd̄e vero carent aliqua bn̄dictione. Sed cū plures bn̄dictiones ſit in nuptijs celebrādis ſcꝫ ī introitu chori ſub pallio poſt miſſā ⁊ ſup thorū in lecto. Quero q̄ bn̄dictio ſit iterāda in ſcd̄is nu ptijs ꝛ q̄ nō⁹ dicēd ẽ ꝙ i hat oꝛone **Deus qui potestate virtutis.** sūt tres bn̄dictiones q̄ idem hn̄t principium sc; **De⁹.** media est omino omictēda i scd̄is nuptijs sc; ista. **De⁹ q̄ tā excellēti.** vt; : q: i ista bn̄dictiōe agit de vnitate xp̄i ꝛ eccl'e qd̄ figurat' i p̄mo mr̄imonio: nō aūt in scd̄o. Unde ap̄l's ad coꝛit. sexto. **Erunt duo in carne vna.** et extra de bigamis ca. **Debitum vnius vxoꝛis.** Sed qui adheret plurib⁹ dissoluit vnitatem vel fedus vnitatis ꝛ iō bn̄dictio q̄ agit de vnitate sc; **De⁹ q̄ tā excellenti.** nō dr̄ in scd̄is nuptijs Et hoc est verum tam p̄ viro bigamo q̄ pro muliere vidua ꝛ q: caro bn̄dicta trahit ad se carnem nō bn̄dicta;. Sed oēs alie bn̄dictiōes indifferenter debēt dici scd̄m romanam ecclīam: ꝛ scd̄m hostiēsē ꝛ thomā de aquino ꝛ moꝛaedū doctoꝛem. Et sciēdū ē ꝙ ista q̄stio discussa erat ꝛ determinata in sacro palatii dn̄i pape ꝛ traslata in angliā per magr̄m Johannem haystede Anno dn̄i M ccc.xxi Et cā discussionis erat q: multi sacerdotum t̄pis ad sedem ap̄licā cōuolarūt causa obtinēde absolutionis bn̄ficiū p̄ bn̄dictiōibus in scd̄is nuptijs collatis indiscrete Ideo statuitur super hoc noua cōstitutio iohis pape. xxij. que sic incipit.

COncertationi antiq̄ finem imponere cupiētes: p̄nti declaram⁹ edicto ꝙ licet vir vel mulier ad bigamiā vel ad scd̄as nuptias trāsierit: bn̄dici nō debent cum fuerint alias bn̄dicti. Nō si forsā alter eoꝝ/vel ambo essent ad scd̄as nuptias transituri: qui in primis nuptijs benedicti nō fuerint: danda est eis benedictio in secundis nuptijs. Hanc volētes antiquū rigoꝛem temperare/cōcedimus ꝙ p̄sbiter qui secūdas nuptias benedixerit scienter ad sedē ap̄licam ex hoc venire minime teneatur: sed a pena suspēsionis hoc casu a iure īdicta p̄ suos potest dyocesanos absolui Si vero iuxta opinionē quoꝛundā hactenus non reputātes ex se suspēsos: oꝛdines quoslibet seu b̄n̄ficia receperint: dyocesani eorum a pena suspensionis predicte ipsos absoluere ac super executione oꝛdinū ꝛ retentione beneficioꝝ huiusmodi cum eis valeant licite dispensare ¶ Hic queri pōt quare secūde nuptie non bn̄dicūt'. Ad hoc dico ꝙ secūdum matrimoniū q̄uis in se cōsideratum hēat sacramentum tn̄ in oꝛdine ad p̄mū sacramētum aliquid habet defectu sacramēti q: nō h; plenam significationē cū nō sit vna vnius sicut est in matrimonio xp̄i ꝛ ecclesie/ ꝛ ratione hui⁹ defectus bn̄dictio a secundis nuptijs substrahitur sed hoc intelligēdū est qn̄ secūde nuptie sūt secūde ex pte viri ꝛ ex parte mulieris vel ex parte mulieris tm̄. Si eni virgo ꝯtrahat cū illo qui habuit aliam vxoꝛē nichilomin⁹ nuptie bn̄dicūtur Saluatur ꝛ alio modo sig̃tio etiā in oꝛdine ad primas nuptias q: xp̄s si vnā ecclīa; habet: habet tamen plures personas desponsalas in vna ecclīa Sed anima nō potest alteri⁹ spōsa esse q̄ xp̄i q: cum demone foꝛnicatur necest matrimonium spirituale ꝛ p̄pter hoc quando mulier secundo nubit i nuptie non benedicunt' p̄pter defectū sacramenti Post hec [illegible] tare ⁊ dicat Pax dñi. ⁊ Agnꝰ dei more ſolito. Tūc amoto pallio ſurgāt ab oꝛone ſpōſꝰ ⁊ ſpōſa: ⁊ accipiat ſpōſꝰ pacē a ſacerdote ⁊ ferat ſpōſe oſculās eā: ⁊ neminē aliū/ nec ipē nec ipa: ſʒ clericꝰ ſtatim a pbr̄o pacē accipiēs pferat alijs ſicut ſolitū ē. Cō. Bñdicimꝰ deū celi ⁊ coꝛā oībꝰ viuentibꝰ confitebimur ei qꝛ fecit nobiſcū miāʒ ſuā. In tp̄e paſch. allā allā. Poſtcōio.

Proficiat nobis ad ſalutē coꝛpoꝛis ⁊ aīe dñe deꝰ huiꝰ ſacramēti ſuſceptio: et ſempiterna ſcē trinitatis eiuſdēq̄ indiuidue vnitatis confeſſio. Alia poſtcōio.

Queſumꝰ oīp̄s deus inſtituta puidētie tue pio amoꝛe comitare: vt q̄s legitima ſocietate ꝯnectis lōgeua pace cuſtodias. P.

Poſt miſſā bñdicat̄ panis ⁊ vinū vel aliqđ bonū potabile ī vaſculo ⁊ geſtent in nomine dñi ſacerdote dicente. Dñs vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oremus. Oꝛo.

Bene ✠ dic dñe iſtū panē ⁊ hūc potū et hoc vaſculuʒ ſicut bñdixiſti quinq̄ panes in deſerto ⁊ ſex hydrias in chana galilee vt ſint ſanis ſobrijs atq̄ īmaculati oēs guſtantes ex eis ſaluatoꝛ mūdi. Qui vi. ⁊ reg. cū deo patre in vnita. eiuſdē. Per. Nocte vero cū ſpōſus ⁊ ſpōſa ad lectū peruenerint accedat ſacerdos et bñdicat thalamū dicens Dñs vo. Et cū ſpiritu tuo. Oremus. Oratio.

Bene ✠ dic dñe thalamum iſtū ⁊ oēs habitātes ī eo vt in tua pace cōſiſtāt ⁊ in tua volūtate pmaneāt: ⁊ in tuo amoꝛe viuant et ſeneſcāt: et multiplicent̄ in longitudinē dierum Per xp̄m. Bñdictio ſup lectū tm̄: cum Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oreꝰ. Oꝛ.

Bene ✠ dic dñe hoc cubiculū qui nō doꝛmis neq̄ doꝛmitas qui cuſtodis iſrl̄ cuſtodi famlos tuos ī hoc lecto q̇eſcētes ab oībꝰ fātaſmaticis demonū illuſionibꝰ cuſtodi eos vigilātes: vt ī p̄ceptis tuis meditent̄ doꝛmiētes te p ſopoꝛē ſētiāt: ⁊ hic ⁊ vbiq̄ defēſiōis tue ſp muniant̄ auxilio. ¶ Deinde fiat bñdictio ſr̄ eos ī lecto cū oꝛeꝰ.

Benedicat deꝰ coꝛpoꝛa vr̄a et aīas vr̄as: et det ſup vos benedictionem ſicut bñdixit abꝛaham yſaac ⁊ iacob. ℟. Amē. Alia benedictio cū Oremus. Oꝛo.

Manus dñi ſit ſup vos: mittatq̄ angelū ſuū ſctm̄/ qui cuſtodiat ⁊ foueat vos oībꝰ diebꝰ vite veſtre. ℟. Amen. Itē alia benedictio ſup eos cū Oremus. Oꝛ.

Benedicat vos s pater ⁊ filiꝰ et ſpūs ſāctus: q̇ triuꝰ eſt in numero ⁊ vnꝰ in noīe. ℟. Amen. His pactis aſpgat eos ſacerđ aq̄ bñdicta: ⁊ ſic diſcedat ⁊ dimittat eos ī pace. ¶ Bñdictio panis in diebus dñicis. Inp̄mis legat ſacerđ. euāgeliū. In p̄ncipio. ⁊ poſtea dicat v̄. Sit nomē dñi bñdictū Ex hoc nūc ⁊ vſq̄ ī ſclm̄. Bñdicamus dño. D. g. Deīde dicat. Dñs vo. Et cū ſpū tuo. Oremus. Oꝛo.

Bene ✠ dic dñe hāc creaturā panis ſicut bñdixiſti quinq̄ panes in deſerto vt oēs guſtātes ex eo tā coꝛpoꝛis q̄ aīe recipiāt ſanitatē. In noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti Amen. Hic aſpergat ſacerdos aquā bñdictā ſup panē.

¶ Benedictio mulieris poſt partum ante hoſtium eccleſie Inpꝛimis dicat ſacerdos hos p̄s Leuaui oculos. p̄s Beati oēs. cū Gloria patri. Kyꝛi el. Xp̄e el. Kyꝛi el. Pater noſter. Et ne. Sed li. Dñe ſaluā fac ancillã tuã. De⁹ me⁹ ſperãtẽ i te. Mitte ei auxiliũ de ſacro. Et de ſyõ tuere eã. Eſto ei dñe turrꝭ fortitudinis. A facie inimici. Dñe ex. Et cla. Dñs vo. Et cũ. Oꝛem⁹

Deus q̄ hãc famulã tuã oꝛ de pariẽdi ꝑiculo liberaſti et eã i ſeruitio tuo deuotã eſſe feciſti: ꝯcede vt tꝑali curſu fideliter peracto ſub alis mĩe tue vitã ꝑpetuã et quietã ꝯſequat̃. P. Tunc aſpgat̃ mulier aq̃ bñdicta a ſacerdote dicẽte. Aſp̄ges. Deinde inducat eã ſacerdos ꝑ manũ dexterã in eccleſiã dicendo Ingredere in templũ dei vt habeas vitã eternam et viuas in ſcl'a ſcloꝝ. Amẽ

Ordo ad ſeruitiũ ꝑegrinoꝝ Im̄primis dñr pſalmi ſequẽtes ſuꝑ eos coꝛã altari ꝓſtratos poſtq̄ꝫ confeſſi ſunt. Pſalmus.

Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te ꝯfido nõ erubeſcã. Neq irrideant me inimici mei: etẽi vniuerſi q̄ ſuſtinẽt te nõ ꝯfũdent̃. Confũdant̃ oĩs iniqua agẽtes ſuꝑuacue. Vias tuas dñe demonſtra michi: et ſemitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua et doce me: qꝛ tu es de⁹ ſaluatoꝛ me⁹ et te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationũ tuaꝝ dñe: ⁊ miaꝝ tuaꝝ que a ſclo ſũt. Delicta iuuẽtutis mee: ⁊ ignoꝛãtias meas ne memineris. Sc̃dm miam tuã memẽto mei tu ꝓpter bonitatẽ tuã dñe. Dulcis ⁊ rect⁹ dñs: ꝓpter hoc legẽ dabit delinquentibus in via. Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dñi mĩa et veritas requirẽtibus teſtamentũ eius et teſtimonia ei⁹. Propter nomẽ tuũ dñe ꝓpiciaberis pctõ meo: multũ eſt enim. Quis eſt homo qui timet dñm: legẽ ſtatuit ei in via quã elegit. Anima ei⁹ in bonis demoꝛabit̃: et ſemẽ ei⁹ hereditabit t̃rã. Firmamẽtũ eſt dñs timẽtib⁹ eũ: ⁊ teſtamẽtũ ipſi⁹ vt manifeſtet̃ illis. Oculi mei ſẽper ad dñm: qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes meos. Reſpice in me et miſerere mei: qꝛ vnicus ⁊ pauper ſũ ego. Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me. Vide humilitatem meaꝫ et laboꝛem meum: et dimitte vniuerſa delicta mea. Reſpice inimicos meos quoniaꝫ multiplicati ſunt: et odio iniq̄o oderũt me. Cuſtodi aĩam meam ⁊ erue me: non erubeſcam qm̄ ſperaui in te. Innocentes et recti adheſerunt michi: quia ſuſtinui te. Libera deus iſrael ex oĩb⁹ tribulationibus ſuis. Gloꝛia patri et filio. Sicut erat in pꝛincipio. Pſalm⁹

Miſerere mei deus: ſecundũ magnam miam tuam. Et ſecundum multitudineꝫ miſerationũ tuaꝝ: dele iniquitatẽ meã. Amplius laua me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me. Qm̄ iniquitatẽ meã ego cognoſco: et peccatũ meũ contra me eſt ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui et malũ coꝛã te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis et vincas cũ iudicaris. Ecce ei in iniq̃tatib⁹ ꝯcept⁹ ſum: ⁊ in pctĩs ꝯcepit me mater mea. Ecce enĩ veritatẽ dilexiſti: incerta et occulta ſapientie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dñe yſopo ⁊ mundaboꝛ: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuẽ dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudium ⁊ leticiam: ⁊ exultabunt oſſa humiliata. Auerte faciem tuam a pctĩs meis: et om̄s iniquitates meas dele. Cor mundū crea in me de⁹ et ſpm̄ rectū ĩnoua in viſcerib⁹ meis. Ne ꝓiicias me a facie tua et ſpm̄ ſanctuz tuū ne auferas a me. Redde michi leticiaz ſalutaris tui: et ſpū principali cōfirma me. Docebo iniquos vias tuas: et impij ad te cōuertent̄. Libera me de ſanguinib⁹ deus de⁹ ſalutis mee: et exultabit lingua mea iuſticiā tuā. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meū annūciabit laudē tuam. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem vtiq; olocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpiritus contribulatus: cor cōtritū et humiliatū deus non deſpicies. Benigne fac dñe in bona volūtate tua ſyō: vt edificētur muri hieruſalem. Tūc acceptabis ſacrificium iuſticie oblationes et olocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos. Gloria. Pſ.

Qui habitat ĩ adiutorio altiſſimi: in protectione dei celi cōmorabitur. Dicet dño ſuſceptor meus es tu: et refugium meū de⁹ me⁹ ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laq̄o venantiū: et a verbo aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊ ſub pēnis eius ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. A ſagitta volāte in die a negocio ꝑambulante ĩ tenebris: ab incurſu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille et decē milia a dextris tuis ad te autē non appropinquabit. Veruntamen oculis tuis conſiderabis: et retributionem peccatorū videbis. Qm̄ tu es dñe ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugiz tuum. Non accedet ad te malū et flagellū nō appropīquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis ſuis mādauit de te: vt cuſtodiāt te ĩ omnibus vijs tuis. In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidem pedē tuū. Sup aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulab̄: ⁊ ꝯculcab̄ leonē ⁊ draconē. Qm̄ in me ſperauit liberabo eū: ꝓtegā eū qm̄ cognouit nomē meū. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipſo ſū ĩ tribulatiōe eripiā eū ⁊ glorificabo eū. Lōgitudie dierū replebo eū: et oſtēdā illi ſalutare meū. Gloria.

Kyrie eleyſon. Xp̄e eleyſon. Kyrie el. Pr̄ nr̄. Et ne nos. Sed li. Ego dixi dñe miſerere mei. Sana aīam meā q2 peccaui tibi. Vias ſuas dñs demōſtret tibi. vel. vob̄. Et ſemitas ſuas doceat te. Greſſus tuos dirigat dñs ſecundum eloquiū tuū. Ut non dominetur tui oīs iniuſticia. Utinam dirigātur vie tue. Ad cuſtodiendas iuſtificationes domini. Perficiat domin⁹ greſſus tuos in ſemitis ſuis. Ut non moueātur veſtigia tua. Benedictus dominus de⁹ die quotidie. Proſperū iter faciat tibi de⁹ ſalutariū tuorum. Angelus domini bonus comitet̄ tecuz. Et bene diſponat itinera tua et actus tuos vt iterum cum gaudio reuertaris ad propria. Beati imaculati ĩ via. Qui ābulant in lege domini. Nichil proficiat inimicus in te. Et fili⁹ iniq̄tatis nō apponat nocere tibi. Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ꝓpt nomē tuū. Dñe de⁹ vtutū ꝯuerte nos. Et oſtde faciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Dñe ex. Et cla. Dominus vobiſcū. Et cū. Oremus. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicatiōib⁹ nr̄is: et viā famuli tui N.

in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone vt inter oẽs vie et vite huiꝰ varietates tuo ſemper protegantur auxilio. Per. Oremus. Oratio

DEus qui ad vitã ducis ⁊ cõfidẽtes ĩ te paterna ꝓtectione cuſtodis: q̃s vt preſenti famulo tuo. N. a nobis egrediẽte: ãgelicũ tribuas comitatum: vt auxilio tuo ꝓtectus: nullius mali cõcitatẽ formidine nullo comprimatur aduerſitatis lãguore: nullis irruẽtis inimici moleſtẽt inſidijs ſed ſpacijs neceſſarij itineris proſpero greſſu peractis: ꝓprijſq̄ locis reſtitutꝰ: ⁊ recipiatur ſoſpes ac debitas exoluat tuo noĩ grãs Per xp̄m dñm. Oremus. Oratio

DEus qui diligentibus te miam tuam ſemper impẽdis ⁊ a ſeruiẽtibꝰ tibi ĩ nulla es regione longĩquus: dirige viam huius famuli tui. N. in voluntate tua: vt te ꝓtectore te ꝑducente per iuſticie ſemitas ſine offenſione gradiatur. Per xp̄m. Hic ſurgãt peregrini a ꝓſtratione. Sequatur benedictio pere ⁊ baculi hoc modo. Dñs vo. et. Oremus. Oro

DOmine ieſu xp̄e qui ineffabili tua miſeratione ac patris iuſſiõe ſpũſq̄ ſcti cooꝑatiõe de celo deſcẽdere / ouẽq̄ perditã dyabolica ſeductiõe voluiſti q̃rere atq̄ ꝓprijs hũeris ad celeſtis patrie gregẽ referre: qꝫ ꝑcepiſti filijs matris eccleſie orãdo petere bene viuẽdo q̃rere ac pulſando perſeuerare vt citius ĩuenire valeãt ſalutaris premia vite te hũiliter inuocamus / quatenꝰ ſcĩficando bene ✠ dicere digneris hanc perã et hũc baculũ: vt quicũq̄ eã pro tui noĩs amore lateri ſuo applicare atq̄ collo ſuo ſuſpendere ſiue in manibꝰ ſuis geſtare: ſicq̄ peregrinãdo ſuffragia ſctõrum (humili comitante deuotione) ſtuduerit q̃rere dextere tue ꝓtecti munimine peruenire mereantur ad gaudia viſionis eterne. Per te ſaluator mũdi. Qui vi. ⁊ regn. cũ deo. Hic aſpgat aqua bñdicta et ponat ſacerdos collo peregrini dicẽs

IN noĩe dñi nr̃i ieſu xp̄i accipe hanc perã habitũ peregrinationis tue: vt bene caſtigatꝰ ⁊ ſaluatus merearis ad limina ſctõrum quo pergere cupis peruenire: ⁊ peracto itinere tuo ad nos reuertaris incolumis. Per eũdẽ. Hic tradat ei baculum dicens

ACcipe hũc baculum ſuſtentationis itinerꝫ ac laboris peregrinatiõis tue: vt deuincere valeas oẽs cateruas inimici ⁊ peruenire ſecurus ad limina ſctõrum quo ꝑgere cupis ⁊ peracto obedientie curſu ad nos iterum reuertaris cũ gaudio. Per. Bñdictio crucis ꝑgentis hieruſalẽ cũ. Dñs vobiſcũ. Et cum. Oremus. Oratio.

DEus inuicte potẽtie pietatis immẽſe atq̄ peregrinãtiũ totiꝰ conſolationis auxiliũ qui famulis tuis victricia arma tribuis q̃s has cruces deuote humilitatis bene ✠ dicere digneris vt venerande crucis vexillum cuius in eis eſt deſignata figura ſit inuictiſſimũ robur tuorũ ſeruorũ cõtra antiqui hoſtis nequiſſima tẽtamenta: ſit in via defẽſio ſit in domo ꝓtectio / ſit vbiq̄ preſidiũ. P. Hic aſpgatur aqua bñdicta ſup veſtẽ. Deĩde ſi aliquis ꝓfecturꝰ ẽ hierlm: det ei veſtimẽtũ cruce ſignatũ ſacerdote dicẽte

ACcipe veſtimentũ cruce domini ſaluatoris noſtri ſigna tum vt per illud ſalus bñdictio & virtus proſpere ꝑficiendi ad ſepulchrum eius tibi comitet᷑. Qui cum deo patre & ſpũ ſancto viuit et regnat deus, per oĩa ſcl'a ſeculorum. His finitis dicatur miſſa pro iter agentibus. Officium

ESto michi in deum ꝓtectorẽ & in locũ refugij vt ſaluũ me facias qm̃ firmamentũ meũ et refugium meum es tu: & ꝓpter nomen tuum dux michi eris & enutries me. In tempore paſcha. alleluya alleluya. ps. In te dñe ſperaui non cõfundar ineternũ: in iuſticia tua libera me/ & eripe me. Or.

ADeſto dñe ſupplicationibus noſtris & viam famulorum tuorum in ſalutꝫ tue proſperitate diſpone: vt iter omnes vie & vite huius varietates/ tuo ſemper protegantur auxilio Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum qui tecu͂.

Lectio libri geneſis xxiiij. capl'o

IN diebus illis: Locutus eſt abraham dicens Dominus deus celi qui tulit me de domo patris mei/ & de t̃ra natiuitatꝫ mee qui locutus eſt michi & iurauit dicens. Semini tuo dabo terram hanc: ipſe mittet angelum ſuum coram te Gradale. Eſto michi in deum protectorem & in locum refugij vt ſaluum me facias. Vſus. Deus in te ſperaui: domine non confundar ineternum. Alleluya Vſus. Qui timent dominum ſperent in eum adiutor et protector eorum eſt Si in tempore paſchali contigerit: tunc erit ſecundum Alleluya. vnum de ſubſcriptis/ quibus dictis reincipiantur. & ſũt nouem in numero. Alleluya. V'.

Mane nobiſcum domine qꝛ declinata eſt iam dies ad veſperu͂ Alleluya. Vſus. Oportebat pati chriſtum: et reſurgere a mortuis et ita intrare in gloriam ſuam. Alleluya Vſus. Chriſtus reſurgens ex mortuis iam non moritur mors illi vltra non dominabitur. Alleluya. Vſus. Surrexit altiſſimus de ſepulchro/ qui pro nobis pepẽdit in ligno. Alleluya Vſus Surrexit chriſtus & illuxit populo ſuo quem redemit ipſe de ſanguine ſuo. Alleluya. verſus. Chriſtus mortuus eſt propter delicta noſtra & ſurrexit propter iuſtificationem noſtram. Alleluya Vſus. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit in medio diſcipulorum ſuorum dixit pax vobis. Alleluya Vſus. Surrexit dominus et occurrens mulieribus ait aue te: tunc acceſſerunt et tenuerunt pedes eiꝰ. Alleluya. Vſus. In die reſurrectiõis dicit dominus precedam vos in galileam. ¶ Secũdum matheum decimo capitulo

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes predicate dicentes: quia appropinquabit regnum celorum. Infirmos curate: mortuos ſuſcitate/ leproſos mundate/ demones eijcite. Gratis accepiſtis gratis date. Nolite poſſidere aurum neq; argentum in zonis veſtris. Non peram / non calciamenta/ neq; virgam/ neq; duas tunicas habeatis. Dignus eſt enim operarius: mercede ſua. In quamcunq; autem ciuitatem aut caſtellum intraueritis interrogate quis in ea dignus ſit. Et ibi manete donec exeatis Intrantes autem domum: ſalutate eā dicentes. Par huic domui. Et ſiquidē illa dom⁹ fuerit digna: maneat pax veſtra ſuꝑ eam. Si autem non fuerit digna: pax veſtra ad vos reuertetur. Et quicunq; non receperit vos: nec audierit ſermones veſtros: exeuntes de domo vel de ciuitate: excutite puluerem de pedibus veſtriz ſuper eam. Amen dico vobis: tolerabilius erit terre ſodomoꝛum et gomoꝛreoꝛum in die iudicij: ꝗ illi ciuitati. Offer. Sperent in te omnes qui nouerunt nomē tuum domine: quoniam non derelinquis querentes te pſallite domino qui habitat in ſyō: quoniā non eſt oblitus oꝛationez pauperum. In tempoꝛe paſchali. allā. Hic offerent peregrini: Secreta.

Propiciare queſumus domine ſupplicationib⁹ noſtris: et has oblationes quas offerimus pꝛo famulis tuis benignus aſſume: vt viam illoꝛum ꝑcedente gratia tua dirigas ⁊ ſubſequente comitari digneriz: vt de actu atq; incolumitate eoꝛum ſecundum miſericoꝛdie tue preſidia gaudeamus. Per dn̄z. Cōio. Tu mādaſti mandata tua cuſtodiri nimis: vtinam dirigant̄ vie mee ad cuſtodiēdas iuſtificationes tuas. In tp̄e paſchali. alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Sumpta queſumus domine celeſtis miſterij ſacramēta ad pꝛoſperitatem itineris famulorum tuoꝛum pꝛoficiant: et eos ad ſalutaria cuncta perducant. Per dominum noſtrum ieſuchꝛiſtum filium tuum. Poſt miſſam dicat ſacerdos ſequentes oꝛationes; ſuper pegrinos pꝛoſtratos coꝛam altari ſiue pꝛofecturi fuerint hieruſalem: ſiue ad ſācti iacobi limina vel aliam peregrinationem cum. Dominus vobiſcū. Oꝛatio.

Deus infinite miſericoꝛdie et maieſtatis immenſe: quem nec ſpacia locoꝛum nec interualla tempoꝛum ab his quos tueris abiungunt: adeſto famulo tuo in te vbiq; confidenti et preſta vt per omnem quam iturus eſt viam dux ei et comes eſſe digneris: nichil ei aduerſitatis noceat: nichil difficultatꝭ obſiſtat: cuncta ei ſint ſalubꝛia: cuncta ſint pꝛoſpera vt ſub ope miſericoꝛdie tue quicquid iuſte petierit deſiderio celeri et pꝛoſpero conſequatur effectu. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Alia oꝛatio.

Omnipotens deus qui eſt via veritas et vita: iter tuum in beneplacito ſuo diſponat angelum ſuum raphaelez in hac peregrinatione tui cuſtodem adhibeat qui ad loca deſiderata cū pace eundo te perducat: et cuz ſalute iterum te ad nos redeundo reducat. Sit interuentrix tui beata dei genitrix maria cum vniuerſis angelis ⁊ archangelis patriarchis quoq; et ꝓphetis. Sint interceſſoꝛes tui ſancti apoſtoli petrus et paulus cuz ceteris apoſtolis martyꝛibus cōfeſſoꝛibus atq; virginibus: obtineantq; tibi ſācti quoꝛum queris veſtigia cum omnibus ſanctis iuſta deſideria et pꝛoſperitatem remiſſioneq; omnium peccatoꝛum ac vitā eternā. Per eundē. Deinde cōmunicent̄ et recedant ī noīe dn̄i.

Sciendū eſt ꝙ quotidie per aduētū dn̄i quando choꝛus no regit̄ vſq; ad vigi. nati. dn̄i: ⁊ ab oct. epy. vſq; ad. iiij. fer. ante.

paſcha: ⁊ a craſtino ſcte trinitatis vſq; aduentū dn̄i ãte .iij. dicit miſſa pro fidelib⁹ defūctis i cap̄. cū dya. ⁊ ſubdia. albis eſt amictibus indutis tm̄ niſi ꝓcedēte die feſ. dup̄. vel oc. cū regie chori contigerit tūc eni nulla erit miſſa ꝑ defūctis in cap̄. ⁊ niſi qñ corpus adeſt pn̄s: ⁊ etiã in ãniuer. chori ſi tūc eni ad altare autēticū aliqū dicit miſſa aliqū ad alia altaria iuxta q̄ corpora coꝝ requieſcūt humata. Itē nulla fe. in paſ. tp̄e dꝫ miſſa capitularꝫ ꝑ defūctis niſi fuerit corp⁹ pn̄s vel ãniuerſa. vel aliqs̄ trigin. Ad miſſã. Offm̄

REquiē etnã dona eis dn̄e: ⁊ lux perpetua luceat eis. Ps. **Te decet hymn⁹ de⁹ i ſyō ⁊ tibi reddef votū i hierlm exaudi orationē meã ad te oīs caro veniet.**

Nota q̄ ad qualibꝫ miſ. q̄ ꝓ corpore preſēti celebraf cuiuſcunq; fuerit niſi fuerit pro rege vel regina vel alio magno dn̄o quinq; dicūtur oratiões. Prima oratio **Oīps ſēpiterne de⁹ miſericordiã tuã ſupplices deprecamur vt animã famuli.** Secunda orõ **Deus qui iter apl'icos.** Tercia orõ **De⁹ venie.** Quarta orõ. **Oīps ⁊ miſericors de⁹ vnica ſalus mortaliū** Quinta orõ. **Fideliū de⁹.** Infra trigintꝫ q̄nq; dn̄r orões Pria orõ **De⁹ cui ꝓpriū.** minor ⁊ cetere orõnis vts ꝑ corpore pn̄ti Itē i xxx die oēs orões dn̄r vl' ĩfra trigin. In oībus ãniuer. q̄nq; dn̄r orões Prima orõ. **De⁹ indulgētiaꝝ** cete vts̄ ꝑ corpe pn̄ti Si miſſa ꝓ corpore pn̄ti vl' ãniuer. cui⁹cūq; fuerit ĩfra trigĩ. celebref p̄ma or ꝑ corpe pn̄ti vl' ãniuer. orõ .ij. ꝑ trigin. orõ. **De⁹ cui ꝓpriū.** minor .iij **De⁹ q̄ int apl'icos.** iiij **De⁹ venie largitor.** .v **Fideliū.** Omīſiq; corpus eſt pn̄s ⁊ i ãniuer. epōꝝ ⁊ de canoꝝ eccl'e poſtq̄ executor officij in īceptiōe miſſe altare thurificauerit dya. cū thuribulo accedat ⁊ corp⁹ illud i feretro vt i cuna icēſet ſil'r añ euãge. dn̄ tract⁹ cauef incēſato ꝑus altari et dein poſtq̄ ſacre. ſacrificiū añ lociōeꝫ loco ſuo depoſitū thurificatus illud idē dya. thurificet: ſicut ꝑus: nō circūeūdo corp⁹ i feretro vl' tūbã ſed ex vtraq; pte vitaq; vice incipiēdo a capite ſēp cū thurificauerit. Nūq̄ cui thurificaf corp⁹ ad **Placebo.** vel **Dirige.** ſcd̄m vſum ſaꝝ: ſed ad miſſaꝫ ſēp niſi fuerit corpus regis/ epi comitis vel baronis. Quotidie ante die ſepulture pro corpore preſenti: cuiuſcunq; fuerit dicitur iſta. Oratio.

DE⁹ cui ꝓpriū eſt miſereri ſēp et parcere: te ſupplices deprecamur ꝓ aīa famuli tui quã hodie de hoc ſcl'o migrare iuſſiſti vt nō tradas eã in manus inimici nec obliuiſcaris i finē: ſed iubeas illã ab angelis ſctis ſuſcipi atq; ad regionē viuoꝝ ꝑduci et qꝛ i te ſperauit ⁊ credidit: ſctoꝝ tuoꝝ mereaf ſocietate letari. P. Pro corpore pn̄ti ⁊ i ãniuer. ⁊ trigĩ. ⁊ ꝓ epōꝝ ⁊ i die aīaꝝ tm̄. Epl'a. Ad theſſaloni. 4. c.

FRatres: Nolum⁹ vos ignorare de dormiētibus vt nō contriſtemini ſicut ⁊ ceteri q̄ ſpē nō hn̄t. Si eñ credim⁹ q̄ ieſus mortu⁹ ē ⁊ reſurrexit: ita ⁊ de⁹ eos q̄ dormierūt ꝑ ieſū: adducet cū eo. Hoc eñ vobis dicim⁹ in verbo dn̄i: qꝛ nos qui viuimus qui reſidui ſum⁹ in aduētu dn̄i nō ꝑueniemus eos q̄ dormierūt Qm̄ ipſe dn̄s in iuſſu et in voce

sciitabo eū: in nouissimo die. Offer. Dñe iesu xp̄e rex glorie libera aīas oīm fideliū defunctorū de manu infer ni ꝑ de ꝓfūdo lacu libera eas de ore leōis ne absorbeat eas tartarus ne cadāt ī obscura tenebrarū loca signifer sctūs michael repñtet eas in lucē sctām quā olī abrahe ꝓmisisti ꝑ semini eius. ¶ Notādū ē ꝙ qñcūqꝫ corp⁹ adest pñs ꝗ ī oīb⁹ anniuer. ꝗ trigin. p⁹ ablutō. manuū īcipiat sacerdos iūctis manibus in medio altaris hoc modo.

Hostias ꝑ p̄ces tibi dñe offerim⁹ Chor⁹ ꝑficiat. Tu suscipe ꝓ aīab⁹ illis quarū hodie memoriā agim⁹ fac eas dñe de morte trāsire ad vitā. Et iterū dicat sacer. ꝓuatī. In spū humilita. more solito. Deinde dicat sic ꝓuatī. Orate fr̄es ꝑ sorores ꝓ fidelib⁹ defūctis. Et cho. respōdeat tacēdo. V. Requiē eternā dona eis dñe ꝑ lux ꝑpetua luceat eis. Quā olī abrahe ꝓmisisti ꝑ semini ei⁹. ī oīb⁹ vo aliis mis. ꝓ def. q̄ fer. dicūt nec qñ vl̄. añ pas. ꝯplet. Offi. mor. nec ī die aīarū dr̄. ī die aīarū tm̄. offer. O pie de⁹ q̄ ꝓmisisti hoīez ad eternā gloriā reuocasti pastor bone q̄ oue ꝑditā ꝓpio humero ad ouile reportasti: iuste iudex dū veneris iudicare libera de morte aīas quas redemisti ne tradas bestiis aīas ꝯfitētes tibi ne derelinquas ī fine. Añ dr̄ sepulturo. Se. Suscipe qs dñe misericors pro oblatiōez quā tibi offerim⁹ ꝓ aīa famuli tui N. quā hodie de carnali corruptiōe liberasti et ꝯcede vt ab oīb⁹ humane ꝯditionis excessib⁹ his remediis expietur et ī requie sempiterna diē resurrectiōis ꝓstoletur. P. In oīb⁹ mis. ꝓ corpore pñtis ī oīb⁹ āniuer. ꝗ trig. ꝗ ī die aīarū ꝗ qñ vlti. fit sec. mor. añ pas dr̄ hec Cō. Pro quorū memoria corp⁹ xp̄i sumitur dona eis dñe requiē sempiternā. V. Et lux ꝑpetua luceat eis. Pro quorū memoria sāguis xp̄i sumitur dona eis dñe requiē sempiternā. In oīb⁹ aliis mis. ꝓ defū. dr̄ hec. Cōio. Lux eterna luceat eis dñe: cū sctīs tuis ī eternū quia pius es. Añ dic sepul. Presta qs oīps de⁹ vt aīa famuli tui ab āgelis lucis suscepta ī ꝑparata habitacula deduci facias beatorū. P. Nota ꝙ in āniuer. simplicibus cuiuscūqꝫ canonici vel cuiuscūqꝫ alteri⁹ dicātur orōnes q̄ in anniuer. epōrū. Epla. Vir fortissim⁹. Gr. Requiē. V. Aīe eorū a toto choro dr̄. Tc. De ꝓfundis sic a toto cho. cātet. Euā. vero ꝓut s̄. in fer. ꝑnotatur. Nota etiā ꝙ qñ dr̄ mis. mor. fer. gr. ꝑ cātorē inchoet ꝗ a toto cho. iterū sedēte cū suo ver. absqꝫ neuma ꝑcātet. Sic et tc. De ꝓfūdis. cū cātu abbreuiato. Et sciēdū ē ꝙ hec mis. q̄ fer. in cho. dr̄ ꝓ fide defū. gñalit̄: h̄z dici etiā añ pas. qñ ꝯpletur offi. mor. ac etiā ī die aīarū. ¶ In die sepul. cuiuscūqꝫ corp⁹ fuerit dr̄ ista orō.

Omnipotens sempiterne deus maiestatē tuā supplices deprecamur vt aīam famuli tui cui⁹ corpori debitū sepulture officiū ꝑsoluim⁹ ī sinu abrahe patriarche iubeas collocari: vt cū dies agnitiōis tue aduenerit inter sctōs ꝑ electos tuos eā resuscitari precipias. P. Se.

Suscipe dñe ꝓ aīa famuli tui hostiā quā te deo patri obtulisti ꝓ nobis benignus: ꝑ quia causa hoīs descēdisti de celis ad terrā: redēpte sctōrū tuorū mereatur adiungi ꝯsortiis. P. Cō.

Presta qs dñe vt aīa famuli tui cui hodie officia humanitatis exhibem⁹ his sacrificiis

cijs expiata ſaluatiōis tue ꝑpe=
tuo munē ꝯſequat̄·ꝑ·I die trigitali
DEus cui ꝓpriū eſt miſereri
ſēꝑ ⁊ parcere ꝓpiciare aīe fa
muli tui: ⁊ oīa ei⁹ pctā dimitte vt
mortꝭ vīculis abſolut⁹ trāſire me
INtuere reat̄ ad vitā.ꝑ.Sē
ꝗs oꝑs eterne de⁹ ⁊ placat⁹ ſu
ſcipe dignare hoc ſacrificiuꝫ qđ
tibi offerim⁹ ꝓ aīa famuli tui ⁊ cō
cede illi pacē ꝑpetuā ⁊ requiē ſē
PRoſint ꝗs pitnā.ꝑ.P⁹cō.
dn̄e aīe famuli tui diuini cele
bratio ſacramēti vt ei⁹ ꝗd ſꝑauit
⁊ credidit eternū capiat te miſerā=
te ꝯſortiū.ꝑ. In āniuerſariis.oꝝ
DEus indulgētiaꝝ dn̄e: da aīe
famuli tui cui⁹ āniuerſariū
depoſitiōis diē ꝯmemoram⁹ refrige
rij ſedē quietꝭ btitudinē luis clari=
PRopiciare dn̄e tatē.ꝑ.Sē
ſupplicationib⁹ nr̄is ꝓ aīa
famuli tui: cui⁹ hodie ānua dies a
git: ꝓ ꝗ tibi offerim⁹ ſacrificium
laudis vt eā ſcōꝝ tuoꝝ ꝯſortio ſo
PReſta ciare dignerꝭ.ꝑ.P⁹cō
ꝗs dn̄e vt aīa famuli tui cu
ius āniuerſariū depōnis diē reco
lim⁹ his purgata ſacrificijs īdul
gētia ꝑit ⁊ requiē capiat ſēpiternā.ꝑ
DEus q̄ īter apl̄i Pro ep̄is oꝝ
cos ſacerdotes famulos tu=
os pōtificali feciſti dignitate cē
ſeri. pſta ꝗs vt quoꝝ vicē ad horā ge
rebāt īterꝭ: eoꝝ ꝑpetuo ꝯſortio le
OFferim⁹ tibi tent̄ īcelis.ꝑ.Sē
dn̄e oblatiōez nr̄e ſuitutꝭ ꝓ
aīab⁹ famuloꝝ tuoꝝ pōtificū ſup
plicātes vt cū ꝓſulib⁹ aplice digni
tatꝭ quoꝝ ſūt executi officiū hr̄e me
reāt ſēpiterne btitudis portionē.ꝑ
PRoficiat dn̄e ꝗs aīa(P⁹cō
bus famuloꝝ tuoꝝ pōtifi=
cū diuini celebratio miſterij: vt ꝗs
in terris poſitos hui⁹ mūerꝭ diſpē
ſatores eē feciſti īter electos anti
ſtites eos iubeas cōnumerari.ꝑ
Pro fratrib⁹ ⁊ ſororib⁹. oꝝ
DEus venie largitor ⁊ hūane
ſalutꝭ auctor ꝗs clementiā tuā vt
nr̄arū cōgregationū fr̄es ⁊ ſoro
res q̄ ex hoc ſcl̄o trāſierūt īterceden
te btā maria ſēꝑ v̄gie ⁊ btō micha
ele archangelo cū oībus ſctīs ad
ꝑpetue btitudinis cōſortiū ꝑue=
nire concedas. Per. Secꝛ.
DEus cui⁹ mīe nō eſt nūerus
ſuſcipe ꝓpici⁹ ꝑces hūilitatis nr̄e
et aīab⁹ fratrū ⁊ ſoroꝝ nr̄aꝝ ꝯgre
gationū qb⁹ tui nōis dediſti ꝯfeſ
ſionē ꝑ hec ſacramēta ſalutꝭ nr̄e:
cūctoꝝ remiſſionē tribue pctōꝝ.ꝑ
PReſta ꝗs oꝑs ⁊ miſeri(P⁹cō
cors de⁹ vt aīe fratrū ⁊ ſoro
rū nr̄aꝝ ꝯgregationū / ꝓ qb⁹ hoc
ſacrificiū laudꝭ tue obtulim⁹ ma
ieſtati: ꝑ hui⁹ ſacramēti v̄tutē a
pctīs oībꝫ expiate lucꝭ ꝑpetue te
miſerāte recipiāt btitudinē.per.
OMniꝑs ⁊ miſeri(Pro bn̄fact.oꝝ
cors de⁹ vnica ſal⁹ mortaliū
te ſupplices exoram⁹ ꝓ aīab⁹ fa=
muloꝝ famularūq; tuaꝝ: parētū
et bn̄factoꝝ nr̄oꝝ: vt īteruenīēte
btā dei genitrice maria cū oīb⁹ ſctīs
tuis: pctōꝝ eis largiri digneris ī
dulgētiā ⁊ ī nouiſſimo die btē re
ſurrectiōis leticiā.ꝑ eū. Sē
SAnctifica ꝗs dn̄e hec fideliū
oīm vitalia ſacramenta: ⁊ pſta vt
ꝑ eā īteruenīēte btā dei genitrice
maria cū oībꝫ ſctīs tuis hoc ipſū
ꝓficiat aīab⁹ famuloꝝ famulaꝝq;
tuaꝝ parētū et bn̄factoꝝ nr̄oꝝ
vt ab oībus vicijs expiate: pabu
lo vite reficiāt eterne.ꝑ Poſtcō
VIuificet nos ꝗs dn̄e ſaluta
re q̄ paſti ſum⁹ ſacrāmētuꝫ
⁊ īteruenīēte btā dei genitrice ma=
ria cū oībꝫ ſctīs tuis ꝯcede vt hoc
ipm ꝓficiat aīab⁹ famuloꝝ famu
larūq; tuarū parētūq; bn̄factoꝝ

archāgeli: ⁊ ī tuba dei deſcēdet de celo: et mortui q̄ ī xp̄o ſunt reſurgēt pmi. Deīde nos q̄ viuim⁹ q̄ relinquimur ſimul rapiemur cū illis in nubibꝫ obuiā xp̄o ī aera: ⁊ ſic ſp̄ cū dn̄o erim⁹. Itaqꝫ ſolamini īuicē ī v̄bis iſtis. In āniuer. ⁊ trigi. aliorū q̄ſlibet. Lc̄ō libꝛi mach. ij.

IN dieb⁹ illis: Vir fortiſſimus iudas collatiōe facta duodecim milia dꝛagmas argenti miſit hieroſolimā offerri ea ibi ꝓ pc̄tis mortuoꝝ: iuſte ⁊ religioſe de reſurrectiōe cogitans. Niſi enī eos q̄ ceciderāt reſurrecturos ſparet ſuperfluū videret̄ ⁊ vanū oꝛare ꝓ mortuis. Et q2 cōſiderabat q̄ hi q̄ cū pietate doꝛmitionē acceperāt optimā hērēt repoſitā grām. Scā ergo et ſalubꝛis ē cogitatio ꝓ defunctis exoꝛare vt a pc̄tis ſoluant̄. Hec due ſeq̄. ep̄le legant̄ per totum annum ad miſſā q̄tid. ꝓ defūctꝭ alt'nis vicib⁹ ꝑ totā ebd. Lc̄. li. apo. b. io. apli. xiiij.

IN dieb⁹ illis Audiui vocē de celo dicētē michi Scribe Bti mortui: q̄ ī dn̄o moꝛiūt̄. Amō iam dicit ſpūs: vt requieſcant a laboꝛib⁹ ſuis. Opa enī illoꝝ: ſequūt̄ illos. Ad coꝛinthios. i. xv.

FRatres: Xp̄s reſurrexit a mortuis pmitie doꝛmiētiū: qm̄ q̄dē ꝑ hoīem moꝛs: ⁊ ꝑ hoīez reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut ī adā oēs moꝛiūt̄: ita ⁊ in xp̄o oēs viuificabunt̄ vnuſq̄ſq; aūt in ſuo oꝛdine. In oīb⁹ miſſis ꝓ defūctꝭ ep̄is ſeq̄ dꝛ Gr. Si ābulē ī medio vmbꝛe moꝛtꝭ nō timebo mala q̄m tu mecū es. V. Virga tua ⁊ bacul⁹ tu⁹ ip̄a me ꝯſolata ſūt. Et idē gr. ſic incipiat et ſu⁹ v. ꝑcātet̄ a trib⁹ clericis d̄ ſcd̄a forma hītu nō mutato ad caput defūcti ſi adeſt: ſin autē ad gradū choꝛi. In oīb⁹ alijs miſſis ꝓ defūctꝭ dꝛ Gr. Requiē eternā dona eis dn̄e: ⁊ lux ꝑpetua luceat eis. V. Aīe eoꝝ ī bonis demorent̄ et ſemē eoꝝ hereditet terrā. Ita q̄ idē gr. incipiat ⁊ ſu⁹. V. ꝑcātet̄ a trib⁹ clericꝭ de ſcd̄a foꝛma hītu nō mutato q̄ncūq; coꝛp⁹ adeſt p̄ns ad caput defūcti tm̄: ſin autē ad gradū choꝛi ⁊ ī die aīaꝝ ī pulpito. Alias illud idē gr. Requiem et ſu⁹. V. Aīe eoꝝ. q̄tieſcūq; cātat̄ in āniuer. ⁊ trigi. ⁊ ī miſſis fer. ꝓ defūctis poſt eoꝝ īceptionē a toto choꝛo iteri ſedēte abſq; neuma ī fine pcātet̄. Q̄ncūq; coꝛpus adeſt p̄ns ⁊ ī oīb⁹ miſſis ꝓ ep̄is defūctꝭ dicat̄ tr. Sicut cer. ibid vbi gr. a q̄ttuoꝛ clericꝭ d̄ ſupioꝛi gradu hītu nō mutato neq; vt ī alijs tractib⁹ alt'nati ſedētib⁹ ſꝫ iteri ꝯtinue ſtātibus ad caput coꝛpis q̄d p̄ns fue. vl' ep̄i defūcti ſi adeſt ſin autē ad gradū choꝛi q̄uſq; finierit ip̄m trac. ita q̄ oēs illi q̄ttuoꝛ clerici ſimul pmū. V. īcipiāt quem duo et p̄te choꝛi p̄ncipal' ꝓſequātur. Sequens v. ab alijs duob⁹ ex altera p̄te cātet̄ ⁊ ſic alt'nis vicib⁹ ſinguli v. totius tra. ab illis q̄ttuoꝛ dū cho/ iſr iteri ſedete ita q̄d vt oēs ſimul ip̄m tra. t'minēt. Tr.

SIcut ceru⁹ deſiderat ad fontes aq̄ꝝ ita deſiderat aīa mea ad te de⁹. V. Sitiuit aīa mea ad deū viuū q̄n veniā ⁊ apparebo ātē faciē dei mei. V. Fuerūt michi lachꝛime mee panes die ac nocte dū dicit̄ michi ꝑ ſinglos dies vbi ē deus tu⁹. In āniuer. ⁊ trigi. ⁊ ī oībꝫ alijs miſſis ꝓ defūctꝭ dꝛ ſequens tra. a toto cho. alt'nati ſimul iteri ſedēte cū cātu ī gradali ſꝫ hoc notato niſi ī die aīaꝝ tm̄: tūc eī dꝛ cū eod cātu q̄ ī do. lxx. a q̄ttuoꝛ clericis de ſupioꝛi gradu hītu non mutato ad gradū cho. ſupꝛadic. mō ſcꝫ q̄ tra-

De ꝓfūdis (Sicut cer. Tr. Clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocē meā. Fiāt aures tue ītēdētes ī orōnē serui tui. Si iniq̄tates obseruauerꝭ dñe: dñe qs sustīebit. Qꝛ apd̄ te ꝓpiciatio ē ⁊ ꝓpter legē tuam sustinui te dñe. Pro corꝑe pñti ⁊ in oīb⁹ ānuer. ⁊ trig. ep̄oꝝ ⁊ i die aiaꝝ: sicut i dñicis ⁊ f. ij. fer. qñ dr̄ missa. ferialit̄ i caplo v̄salibi dr̄ hoc euā. S. ioh

IN illo t. Dixit martha (xi. ad iesū. Dñe si fuisses hic: frat̄ me⁹ nō fuisset mortuus Sꝫ ⁊ nūc scio qꝛ q̄cūq̄ poposcerꝭ a deo dabit tibi de⁹ Dixit illi iesus Resurget frat̄ tu⁹. Dixit ei martha Scio qꝛ resurget i resurrectiōe: i nouissīo die Dixit ei ies⁹. Ego sū resurrectio ⁊ vita Qui credit in me: etiā si mortu⁹ fuerit viuet et ois q̄ viuit ⁊ credit i me: nō morietur in etn̄ū. Credis hoc? Ait illi. Utiq̄ dñe. Ego credidi qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei q̄ i hūc mūdū venisti.

IN illo t. (Fer. iij. S. ioh. vi. Dixit ies⁹ discipl'is suis: ⁊ turbꝭ iudeoꝝ. Oē qd̄ dat mihi pr̄ ad me veiet: ⁊ eū q̄ veit ad me nō eijciā foras Qꝛ descēdi de celo: nō vt faciā volūtatē meā: sꝫ volūtatē ei⁹ q̄ misit me Hec ē āt volūtas ei⁹ q̄ misit me p̄tis: vt oē qd̄ dedit michi nō ꝑdā ex eo: sꝫ resuscitē illud i nouissīo die Hec ē eni volūtas pr̄is mei q̄ misit me: vt ois q̄ videt filiū ⁊ credit i eū hēat vitā etnā. Et ego resuscitabo eū: i nouissimo die. Fer. iiij. S. ioh. v

IN il. t. Dixit ies⁹ discipl'is suis: ⁊ turbꝭ iudeoꝝ. Amen amē dico vobis: qꝛ q̄ vbū meū audit ⁊ credit ei q̄ misit me: hꝫ vitā etnā. Et i iudiciū nō venit: sꝫ trāsiet a morte i vitā Amē amē dico vobis: qꝛ venit hora ⁊ nūc ē qñ mortui audiēt vocē filij dei: ⁊ qui audierint viuēt Sicut ei pr̄ hꝫ vitā i semetipo: sic dedit ⁊ filio vitā hēre i semetipo Et ptātē dedit ei iudiciū facē: qꝛ fili⁹ hois ē Nolite mirari hoc qꝛ venit hora i q̄ oēs i monumētꝭ sūt audiēt vocē filij dei. Et pcedēt q̄ bōa fecerūt i resurrectionē vite. Qui vō mala egerūt i resurrectionē iudicij. Fer

IN il. t. Dixit (v. S. ioh. v. c ies⁹ discipl'is suis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Sicut pr̄ suscitat mortuos ⁊ viuificat sic ⁊ fili⁹ q̄s vult viuificat Neq̄ ei pr̄ iudicat quēq̄ sꝫ oē iudiciū dedit filio vt oēs honorificēt filiū sicut honorificāt pr̄ē Qui nō honorificat filiū: nō honorificat pr̄ē qui misit illum Amē amē dico vobꝭ: qꝛ q̄ vbū meū audit ⁊ credit ei q̄ misit me hꝫ vitā etnā. Et i iudiciū nō veniet: sed trāsiet a morte i vitā. Fer. vi.

IN il. t. Dixit ies⁹ (S. ioh. vi discipl'is suis ⁊ turbꝭ iudeorū. Ego sū panis viu⁹ q̄ de celo descēdi Si qs mādūcauerit ex hoc pane viuet ietnū. Et panis quē ego dabo: caro mea ē ꝓ mūdi vita. Litigabāt ergo iudei adiuicē dicētes Quō pōt hic carnē suam dare nobꝭ ad mādūcādū? Dixit ḡ eis ies⁹. Amē amē dico vobis nisi mādūcaueritꝭ carnē filij hois: et biberitꝭ ei⁹ sāguiē: nō hēbitꝭ vitā i vobꝭ. Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū sāguiē hꝫ vitā etnā. Et ego resuscitabo eū: in nouissīo die. Sabbō. S. iohēm. vi.

IN il. t. Dixit ies⁹ discipl'is suis ⁊ turbis iudeoꝝ. Amen amē dico vobꝭ nisi mādūcaueritꝭ carnē filij hois ⁊ biberitis ei⁹ sāguinē nō hēbitꝭ vitā i vobꝭ Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū sāguiē: hꝫ vitā etnā Et ego resu

nroꝝ ad ꝓmerēdā propiciatiōis
tue grāz ⁊ ꝑcipiēdā future reſur
rectiōis glīaz ſēpitnā. ꝑ. Pro ab=
Pſta q̄s dn̄e vt aīa bate. oꝛ
famli tui abbatꝫ quē ī hoc
ſclo cōmoꝛātē ſacris mūerib⁹ de
coraſti ī celeſti ſede glīoſa ſp ex=
Suſcipe q̄s dn̄e vltet. ꝑ Sē.
hoſtias q̄s tibi ꝓ aīa famli
tui abbatis humilr̄ imolam⁹ obſe
crātes miaz tuā: vt cui ſacerdota
le officiū ꝯtuliſti dones ⁊ meritū
COncede q̄s oīs de⁹ (ꝑ. poſt.
us vt per hec ſctā miſteria
aīa famli tui abbis ī ꝯſpectu tuo
clara ꝯſiſtat q̄ tibi fideliř miſtra
Duit. ꝑ. Pro ſacerdote Oꝛo.
eus cui⁹ mīe nō ē nūer⁹ ſu=
ſcipe ꝓ aīa famli tui ſacerdotis
ꝑces nr̄as: ⁊ lucis et leticie q; regi
onē ī ſcōꝝ tuoꝝ ſocietate ꝯcede. ꝑ
QUeſum⁹ dn̄e de⁹ nr̄ ſecre.
vt oblationē quā tibi offe=
rim⁹ ꝓ aīa famli tui ſacerdotis
placat⁹ accipias: ⁊ quē tuis alta
rib⁹ ſuire tribuiſti ad btōꝝ ꝑue
nire iubeas ꝯſoꝛtia ſacerdotū. ꝑ.
PReſta q̄s oīs de⁹ per Po⁹cō.
hec ſctā miſteria aīe famli
tui ſacerdotꝫ etne felicitatꝫ ꝯſoꝛ=
tiū: cui donaſti ſacri altarꝫ cōſeq̄
miſteriū. ꝑ. Pro patre ⁊ mr̄e. oꝛ.
Deus q̄ nos patrē ⁊ mr̄ez ho
noꝛare ꝑcepiſti miſerē cle=
mēter aiab⁹ pr̄is ⁊ mr̄is mee eoꝝ
q; pctā dimitte meq; eos ī eterne
claritatꝫ gaudio fac videre. ꝑ. Sē.
Suſcipe dn̄e hoc ſacrificiū qđ
tibi ꝓ aiab⁹ pr̄is ⁊ mr̄is mee
offerē eiſq; gaudiū ſēpitnū ī regi
one viuoꝝ ꝯcede: meq; cū eis feli=
Ccitati ſcōꝝ adiūge. ꝑ poſt.
Eleſtꝫ dn̄e participatio ſa
cramēti aiab⁹ pr̄is ⁊ mr̄is mee re
quiē ⁊ lucē obtineat ꝑpetuā: me
q; cū illis grā tua coronet etna ꝑ

DPro quolibet defūcto. oꝛ.
Eus cui ſoli ꝯpetit medici
nā ꝑſtare poſt moꝛtē tribue q̄s vt
aīa famli tui ab oīb⁹ exuta pctīs
electoꝝ tuoꝛū ſocietatib⁹ aggre=
Suſcipe q̄s dn̄e hāc get. ꝑ. Sē.
oblationē quā tibi offerim⁹
ꝓ aīa famli tui: vt req̄ez etnā do
nes ⁊ iť ſcōs ⁊ electos tuos q̄ten⁹
illoꝝ ꝯſoꝛtio ⁊ vita ꝑfruat. ꝑ ſē.
AScēdāt ad te dn̄e ꝑces no=
ſtre ⁊ ꝓ hec ſctā q̄ ſūpſim⁹
aīaz famli tui gaudia etna ſuſci
piāt: vt quē feciſti adoptiōis par
ticipē iubeas hereditatꝫ tue eſſe
cōſoꝛtē. ꝑ. Pro amice defūcto. oꝛ.
ADiuua nos de⁹ ſalutarꝫ nr̄
⁊ btīſſime dei genitricꝫ ſēꝑq;
virgīs marie ꝑcib⁹ exoꝛat⁹ aīam
famli tui ī btitudinē ſēpitne lu=
Scis conſtitue. ꝑ c. Secreta.
Uſcipe q̄s dn̄e hoſtias pla
catiōis ⁊ laudis q̄s ī honoꝛe btē
dei genitricis marie noī tuo cōſe=
crādas offerim⁹: ⁊ ꝓ req̄e famli
tui tibi ſupplicit̄ iploꝛam⁹. Per
AScēdāt ad te dn̄e ꝑ= Po⁹cō.
ces nr̄e ⁊ aīa famli tui gau
dia etna poſſideat ⁊ quē feciſti a
doptiōis participē interceděte btā
dei genitrice maria iubeas heredi
tatꝫ tue eē ꝯſoꝛtē. ꝑ. Pro defūcto
OMīps ⁊ mi(moꝛte ꝑuēto oꝛ
ſericoꝛs de⁹ ī cui⁹ ꝑtāte hūa
na ꝯditio ꝯſiſtit aīaz famuli tui
ab oīb⁹ abſolue pctīs: vt peniten
tie fructū quē volūtas ei⁹ opta=
uit ꝑuent⁹ moꝛte nō ꝑdat. ꝑ. Sē.
SAtiſfaciat tibi dn̄e q̄s pro
aīa famli tui ſacrificij ꝑntꝫ
oblatio ⁊ pctōꝝ veniā quā q̄ſiuit
inueniat: ⁊ qđ officio vocis iplere
nō potuit deſiderate penitētie fru
ctū te largiēte ꝑcipiat. ꝑ Poſtcō.
Deus a q̄ ꝑſtat hūanis coꝛdi
b⁹ oē qđ bonū eſt: tribue ꝑ

hec ſctã q̃ ſũpſim⁹: vt ſicut aīe fa
muli tui penitētiã velle donaſti
ſic īdulgētiã tribuas miſerat⁹ op=
tatã. p. Pro maſculis familiari=
Omnīps ſempiterne de⁹ bus. or
cui nūq̃ ſine ſpe mīe ſuppli
cat̄ ꝓpiciare aīab⁹ famloꝝ tuoꝝ
vt q̄ de hac vita ī tui nōis ꝯfeſſio
ne deceſſerūt: ſctōꝝ tuoꝝ nūero fa
PRopi(cias aggregari. p. ſec
ciare q̄s dn̄e aīab⁹ famuloꝝ
tuoꝝ p q̄b⁹ hoſtias tibi placatio
nis offerim⁹: ⁊ qꝫ ī hac luce ī fide
manſerūt catholica: ī futura vita
eis miſericordiſſīa retributio cō
HEc nos cōio (donet. p. poſt.
dn̄e purget a crimīe ⁊ aīabꝫ
famuloꝝ tuoꝝ celeſtꝫ gaudij tribu
at ꝯſortiū vt ante thronū glīe xp̄i
tui ſegregati cū dextrꝫ nichil cōe
habeāt cū ſiniſtr(. p. Pro femīs
Queſum⁹ dn̄e (familiaribꝫ. or
p tua pietate miſerere aīab⁹
famulaꝝ tuaꝝ ⁊ a ꝯtagijs morta
litatꝫ exutas ī eterne ſaluationis
HIs ſa (partē reſtitue. p Se.
crificijs dn̄e aīe famularū
tuaꝝ a pctīs oīb⁹ exuant̄ ſine q̄b⁹
a culpa nemo liber extitit et pꝫa
vt p hec pie placatiōis officia: p
petuā miam ꝯſequant̄. p. Poſtcō
Inueniāt q̄s dn̄e aīe famula
rū tuaꝝ lucis eterne ꝯſortiū
cui⁹ ꝑpetue miam ꝯſecute ſūt ſacra
mētū. p. Pro femina defūcta. or.
MAieſtatē tuā dn̄e ſupplices
dep̄camur vt aīa famule tue
ab oīb⁹ q̄ hūanit⁹ ꝯmiſit exuta: ī
tuoꝝ cēſeat̄ ſorte iuſtoꝝ. p. Secr
HOſtias tibi dn̄e hūili ſup=
plicatiōe deferim⁹ dep̄cātes
maieſtatē tuā vt aīa famule tue p
hec pie placatiōis officia: ꝑueni=
re mereat̄ ad reqem ſempiternā. p.
PReſta q̄s dn̄e aīe fa(Poſtcō
mule tue miam ſempiternā: vt
eā mortalib⁹ nexib⁹ expeditam
lux eterna poſſideat. p. Pro trigi
Inclina dn̄e aurē (talib⁹. or
tuā ad p̄ces nr̄as q̄b⁹ miam
tuā ſupplices dep̄camur: vt aīas
famuloꝝ famulaꝝq̄ tuaꝝ q̄s de
hoc ſcl'o migrare iuſſiſti: ī pacis
ac lucis regiōe ꝯſtituas ⁊ ſctōꝝ
tuoꝝ iubeas eē ꝯſortes. p. ſecreta
ANimas famuloꝝ famulaꝝ
q̄ tuaꝝ q̄s dn̄e ab oīb⁹ vi=
cijs ⁊ dīcionis hūane hec abſoluat
oblatio: q̄ etiā toti⁹ mūdi tulit ī=
Amolata pctīn. Sec. Poſtcō
Annue nobis dn̄e p hoc ſa=
crificiū qđ ſūpſim⁹: vt aīe famu
loꝝ famulaꝝq̄ tuaꝝ remiſſionē
quā ſp optauerūt mereāt̄ ꝑcipere
delictoꝝ. p. Pro bñfactorib⁹. or
MIſerere q̄s dn̄e aīab⁹ oīū bñſ
factoꝝ nr̄oꝝ defūctoꝝ: ⁊ p
bñficijs q̄ nob' largiti ſūt ī terrꝫ
p̄mia eterna ꝯſequāt̄ ī celis. p. Se.
PLaccat tibi dn̄e ſacrificij p̄
ſentis oblatio p nr̄a oīmq̄
bñfactoꝝ nr̄oꝝ ſalute q̄r quarꝝ q̄
memoriā ſpeciali affectu recolim⁹
oībuſq̄ xp̄ianis viuis ac defūctꝫ
S miſerere ꝓpici⁹. p. Poſtcō.
Sumpta ſacramēta dn̄e nos
abſoluāt a vīculis pctōꝝ ⁊ aīab⁹
oīm bñfactoꝝ ꝯſortia obtineant
ſpirituū btōꝝ. p. Pro q̄ſcētib⁹ ī
DEus cui⁹ mi(cimiterio. or
ſeratione aīe fideliū reqe=
ſcunt animabus famuloꝝ famu
laruq̄ tuarū oīm hic et vbiq̄ in
xp̄o quieſcentium: da propicius
veniam pctōꝝ: vt a cūctis reati=
bus abſoluti tecū ſine fine letēt̄. p
PRo aīab⁹ famloꝝ famu Se
laruq̄ tuarū oīū hic et vbiq̄
in xp̄o q̄ſcētiū hoſtia dn̄e ſuſci=
pe benign⁹ oblatā: vt hoc ſacri=
ficio ſingulari vīculis horrēde
mortis exute vitam inuenire me

requiẽ et eternã. P. Postcõio
Deus fideliũ lumẽ aĩaꝝ: a de
sto ꝓpici⁹ inuocatiõib⁹ nr̃is
ꝫ da famulis ꝫ famulab⁹ tuis q̃ꝝ
corpa hic ꝫ vbiq̃ i xp̃o requiescũt re
frigerii sedẽ q̃etis btitudinẽ lu̾is
claritatẽ. p. Pro q̃bus orare tene
Concede q̃s dñe de⁹ (mur or.
nr̃ vt aĩe famloꝝ famlaꝝq̃
tuaꝝ q̃ꝝ q̃rumq̃ ꝯmemoratiõnẽ spe
ciali deuotiõe agim⁹ ꝫ ꝓ q̃b⁹ orare
iussi ꝫ debitores sum⁹ atq̃ oĩz bñ
factoꝝ nr̃oꝝ necnõ ꝯsanguineoꝝ
et familiariũ nr̃oꝝ cũctorũq̃ fide
liũ i finib⁹ sctõꝝ tuoꝝ requiescãt/
morq̃ ex mortuis resuscitati tibi
placeãt in regione viuorũ. p. Se
Hec munera q̃s dñe q̃ oculis
tue maiestatis offerim⁹ aĩabz
famuloꝝ famularũq̃ tuaꝝ q̃ꝝ q̃
rũq̃ ꝯmemoratiõnẽ spali deuotiõe
agim⁹ ꝫ ꝓ q̃b⁹ orare iussi ꝫ debito
res sum⁹ atq̃ oĩm bñfactoꝝ nr̃oꝝ
necnõ cõsãguineoꝝ nr̃oꝝ ac fami
liariũ nr̃oꝝ cũctorũq̃ fideliũ salu
taria eẽ ꝯcede: vt tua pietate vincu
lis horrẽde mortis erute eterne bti
tudinis mereant esse participes. P
Deus q̃ inestimabili mia P⁹cõ
aĩas mortaliũ ab angustiis
trãsfers ad requiẽ: ꝓpiciare sup-
plicatiõibz nr̃is ꝓ aĩabz famulo-
rũ famularũq̃ tuaꝝ q̃ꝝ q̃rũq̃ cõ-
memoratiõnẽ spali deuotiõe agim⁹
et ꝓ q̃b⁹ orare iussi ꝫ debitores su
mus ꝫ oĩz bñfactoꝝ nr̃oꝝ necnõ
ꝯsãguineoꝝ nr̃oꝝ ac familiariũ
cũctorũq̃ fideliũ: vt eas paradiso
restituẽs i tuoꝝ cẽseas sorte iusto
rũ. p. Pro oĩbz fidelibz defũ. or.
Fideliũ de⁹ oĩz cõditor ꝫ re-
dẽptor aĩabz oĩm fideliũ de
fũctoꝝ remissionẽ cũctoꝝ tribue
pctõꝝ: vt indulgẽtiã quã sẽp opta
uerũt piis supplicatiõib⁹ ꝯseq̃nt.
Qui cũ deo pr̃e ꝫ spũ sancto Se
Hostias q̃s dñe q̃s tibi ꝓ aĩa
bz oĩz fideliũ defũctoꝝ offe
rim⁹ ꝓpiciat⁹ itẽde vt q̃b⁹ fidei xp̃i
ane meritũ ꝯtulisti dones ꝫ p̃miũ
Animabz q̃s dñe oĩz (p. P⁹cõ
fideliũ defũctoꝝ orõ ꝓficiat
supplicãtiũ vt eas ꝫ a pctĩs oĩ
bz eruas: ꝫ tue redẽptiõis facias
eẽ ꝑticipes. Qui cũ. Pro c̃gñatis.
Pietate tua q̃s dñe nr̃oꝝ sol
ue vincula oĩm delictorũ: et
intercedẽte btã gl̾iosa sẽp q̃ vgie
dei genitrice maria cũ oĩbz sctĩs
tuis dñm papã reges ꝫ principes
ep̃os ꝫ abbates ꝫ oĩm plebẽ illis
ꝯmissã nosq̃ famulos tuos atq̃
loca nr̃a i oĩ sctĩtate custodi: oĩsq̃
cõsãguitate ac familiaritate vel
ꝯfessiõe ꝫ orõs nobis iũctos seu
oĩz ppl̃m catholicũ a viciis oĩbz
purga: virtutibz illustra: pacẽ ꝫ sa
lutẽ nobis tribue: hostes visibiles
ꝫ inuisibiles remoue: pestẽ ꝫ famẽ
repelle inimicis nr̃is caritatẽ atq̃
infirmis sanitatẽ largire: ꝫ iter fa
muloꝝ tuoꝝ i salutis tue ꝓsperitate
dispone: ꝫ oĩbz fidelibz viuis ac
defũctis in t̾ra viuẽtiũ vitã et re
quiẽ eternã ꝯcede. p. Sec.
Deus qui singulari corporis
tui hostia toti⁹ mũdi soluisti deli
cta: hac oblatiõe placat⁹ maculas
scelerꝫ nr̃oꝝ absterge: ꝫ oĩm xp̃ia
noꝝ fideliũ viuorũ ac mortuorũ
pctã dimitte nobisq̃ intercedẽte
btã ꝫ gl̾iosa sẽp q̃ vgie dei geitri
ce maria cũ oĩbz sctĩs tuis p̃mia
eterna largire saluator mũdi. Q cũ
Sumpta sacramẽta q̃s dñe (P⁹cõ
oĩa crimina nr̃a detergãt: ꝫ oĩm
prauitatẽ ꝫ hostilẽ ipugnationẽ
visibilẽ ꝫ inuisibilẽ seu infirmitatẽ
atq̃ subitã mortẽ meritis btẽ dei ge
tricis sẽp q̃ vgis marie ꝫ oĩm sctõꝝ
tuoꝝ intercessiõe a nob' ꝓcul repel
lãt ꝫ oĩb⁹ fidelibz viuis ac defũctis

ꝓſint ad veniā ꝑ q̄ꝝ ꝗ̄rſicq̄ꝫ tibi ſūt oblata ſalute. p̄ e. Or̄o gñal'

Sanctiſſime dei genitricis ſpq̄ꝫ ꝟgis marie ⁊ btõꝝ oim̄ celeſtiū ꝟtutū: ſctõꝝ q̄ꝫ p̄triarcharū ꝓphetaꝝ apl'oꝝ euāgeliſtaꝝ martyꝝ ꝯfeſſoꝝ atq̄ꝫ ꝟginū ⁊ oiʒ ſil' ſctõꝝ tuoꝝ q̄s oñs deꝰ meritiſ ⁊ p̄cibʒ placatꝰ tribue nobꝭ miaꝫ tuā ⁊ da ppl'o tuo inuiolabilē fidei firmitatē ⁊ pacē: repelle a nobis hoſtē ⁊ famē ⁊ peſtē: da nobꝭ in tua ꝟtute ꝯſtātiā ⁊ fortitudinē: imitte hoſtibʒ nr̄is formidinē ⁊ inualitudinē: retribue oibꝰ nobis bona facientibʒ vite eṫne btitudinē: da inimicꝭ nr̄is ⁊ ꝑſeq̄ntibʒ nos recognitionē ⁊ idulgētiā ꝯcede defūctis nr̄is ⁊ oibʒ in xp̄o q̄eſcētibꝰ remiſſionē oim̄ pctõꝝ ⁊ requiem ſempiternam. Per cū. Se.

In ꝯſpectudine maieſtatꝭ tue q̄ʒ oñs deꝰ intercedēte ſctiſſima dei genitrice ſpq̄ꝫ ꝟgie maria ⁊ btīs oibʒ celeſtibʒ virtutibꝰ ſāctis q̄ꝫ p̄triarchis ꝓphetis apl'is euāgeliſtis martyribʒ ꝯfeſſoribʒ ⁊ virginibʒ atq̄ꝫ oibʒ ſil' ſctis tuis oblatiões nr̄e ⁊ p̄ces acceptabiles aſcēdāt: ⁊ tua ꝓpiciatiõe veniaꝫ nobis ⁊ pacē tribue: hoſtē famē/ ⁊ peſtē a nobis repelle: fidē/ ſpē caritatē nobis largire/ defenſione tua nos ſp̄ circūtege: hoſtium nr̄orū ſupbiā ⁊ ꝟtutē ꝯtere: oibꝰ nobꝭ bona facientibʒ gr̄e tue abūdantiā tribue diſcordātes ad pacis bona ꝯuerte: defūctis nr̄is requiē ꝯcede ⁊ oibʒ fidelibʒ tuis vitā ſempiternā largire. p̄ e. Pꝰ cõ.

Per huiꝰ ſacramēti myſteriū atq̄ꝫ virtutē q̄s dñe deus nr̄ ꝓps: ſāctiſſima dei genitrice ſēp q̄ꝫ virgie maria ⁊ btīs oibʒ celeſtibus virtutibʒ ſctis q̄ꝫ p̄triarchis ꝓphetꝭ apl'is euāgeliſtꝭ martyribus ꝯfeſſoribʒ ⁊ ꝟgibʒ/ atq̄ꝫ oibꝰ ſil' ſctis ſuis intercedētibʒ vicioꝝ nr̄oꝝ macule deleāt ⁊ p̄ces nr̄e i cõſpectu maieſtatꝭ tue acceptabiles inueniāt: ꝑpl'ſq̄ꝫ tuꝰ a pctis ⁊ hoſtibʒ liberēt: fidei rectitudie roborēt hoſtiū nr̄oꝝ ſupbia ⁊ fortitudo ꝯternāt: peſtilētie ⁊ fames ꝓculpellāt: bona nobꝭ facientes gr̄e tue abūdātia repleāt: diſcordātes i fraternā pacē reuocēt: defūcti nr̄i req̄eꝫ ꝯſequātur ⁊ oēs fideles tui vitā eṫnā adipiſci mereant. p̄ e.

Omniū ſctõꝝ tuoꝝ. Or̄ gnal' interceſſionibʒ q̄s dñe gr̄a tua nos ſp̄ ꝓtege: ⁊ xp̄ianis oibʒ viuētibꝰ atq̄ꝫ defūctꝭ miaꝫ tuā vbiq̄ꝫ p̄tēde vt viuētes ab omnibʒ impugnatiõibʒ ſint tua opitulatione defēſi ⁊ defūcti remiſſionē mereant ꝑcipere ſuoꝝ oim̄ pctõꝝ. p̄. ſõ.

Oblatiões nr̄as q̄s dñe ꝓpiciatꝰ itēde ⁊ ob tuoꝝ oiʒ ſctõꝝ honorē veniā nobꝭ nr̄oꝝ tbue pctõꝝ ⁊ xp̄ianis oibʒ viuētibꝰ atꝫ defūctꝭ hec p̄ñs oblatio ⁊ p̄ñtꝭ vite ſubſidiaꝫ future p̄mia eṫna acq̄rat. p̄. pꝰ cõ.

Hec ſacrificia q̄ ſūpſimꝰ dñe meritis ⁊ interceſſiõibʒ oiʒ ſctõꝝ tuoꝝ nobis ad ſalutē ꝓficiāt ⁊ xp̄ianis oibʒ viuētibʒ atq̄ꝫ defūctis te fauente eṫna ac t̄palia p̄mia benigne acq̄rāt. p̄.

Omp̄s ſempiṫne deꝰ. Or̄ gñal' q̄ viuoꝝ dñaris ſil'ꝫ mortuorū: oiʒq̄ꝫ miſereris q̄s tuos fide ⁊ ope futuros eē p̄noſcis te ſupplices exoramꝰ vt ꝑ q̄bʒ effūdē p̄ces decreuimꝰ q̄ſq̄ꝫ vl' p̄ñs ſclꝫ adhuc i carne retinet vl' futuꝝ iā exutos corꝑe ſuſcepit pietatis tue clemētia oiʒ delictoꝝ ſuoꝝ veniā ⁊ gaudia ꝯſeq̄ mereant eterna. p̄. Se.

Deus cui ſoli cognitꝰ eſt numerꝰ electoꝝ i ſupna felicitate locādꝰ tribue q̄s vt vniuerſa rū q̄s i orōe ꝯmēdatos ſuſcepimꝰ ſiue oīz fideliū noīa dtē p̄deſtinationis liber aſcripta retineat. P̄.

PRo celeſtis ꝯuiuij tocīꝰ cōditate gr̄as tibi referimꝰ rex ⁊ ſacerdos nr̄ maieſtatē tuā ſuppliciter rogātes vt hec ſacroſācta corporꝫ ⁊ ſāguis tuī hoſtia nō ſit nobis reatꝰ ad penā: ſꝫ īterceſſio ſalutaris ad veniā ſit ablutio ſcelerꝝ ſit fortitudo fragiliū/ ſit ꝯtra oīa mūdi pericula firmamētū/ ſit viuorū atqꝫ mortuorꝝ fideliū remiſſio oīz delictorū. Per te ſaluator mūdi rex glīe. Qui viuis. ¶ Si quis trigintale ſcī gregorij celebrare diſpoſuerit tūc celebret tres miſ. de nat. dñi. tres de epia dñi. tres de puriſi. b. ma. tres de ānūci. eiuſdē. tres de reſurrect. dñi. tres de aſc. dñi tres de pēthe. tres de triñ. tres de aſſūp. b. ma. ⁊ tres de nati. eiuſdē. ita qꝫ iſte miſſe celebrentur infra octa. dictorꝝ feſ. ſicut ī p̄ma die cū eodē Kyrie. Glīa in ex. ⁊ Credo. ⁊ ſeq̄ñ ⁊ p̄f a. Cōicātes. ⁊ Hācigr̄. Dcūs et Agnus, ſicut ꝯtinetur in canone ⁊ cū iſtis orōnibꝫ ſequentibꝫ ita qꝫ orōes ſubſeq̄n. cū orōe de feſ. ſub vno Oremꝰ ⁊ ſub vno Per dn̄m dicant. Et debēt dici q̄tidie p annū Placebo ⁊ Dilexi cū ix. p̄s ⁊ ix. l. ⁊ ix. añis niſi ī tp̄e paſ. ī q q̄tidē cū iij. l. dicet/ ⁊ totiēs dicet ꝯmēda. aīarū ita qꝫ tā ad Placebo. q̄ ad Dirige. ſit p̄ria or. Deꝰ ſūma ſpes ⁊ et in ꝯmēda. aīarū ⁊ ad miſ. de die dꝫ p̄dicta orō ab eo q̄ miſ. celebrat per totū annū. Oratio.

DEꝰ ſūma ſpes nr̄e redēptionis q̄ i tra p̄miſſionis añ oēs tras naſci elegiſti mortēqꝫ ibidē ſuſtinuiſti libera p̄piciꝰ aīaz famli tui N. de malibꝫ demonū ⁊ eā de tra de p̄tāte paganorū vt p̄pls q̄ i te nō credit p virtutē tuā emēdatiōēz habeat ꝯſilium oībꝫ q̄ i te ꝯfidūt p tuā magnā ſuccurre pietatē. Q̄ cū.

OMnipotens ſēpiterne deꝰ redēptor aīarū ſaluādarū p̄ciū redēptionis tociꝰ gn̄is hūani miſerere clemēt aīe famuli tui N. q̄s q̄ſo in ꝯflictorꝝ fallēte dyabolo p̄pria iniq̄tate ꝯtraxit: tu piꝰ ⁊ miſericors abluas īdulgētia tuā quā ſāguine tuo p̄prio redimiſti de manibꝫ inimicorꝝ cruce eripias vota filiorꝝ iſrl̄ ad eiꝰ liberatōē ꝯiſtātiū ī via ſalutis eterne miſericorditer dirigēdo. Q̄ ꝯ.

DEus cuiꝰ miſe nō ē nūerꝰ cōmercꝰ cui ſoli ꝯpetit medicinā p̄ſtare poſt mortē q̄ es vita viuētiū ſpes moriētiū ⁊ ſalꝰ oīz i te ſperantiū: q̄ tra hereditatꝫ tue p pctā filiorū eſau pollutā p̄cioſo ſanguine tuo dignatꝰ es ꝯſecrare tu aīaz famli tui N. p huiꝰ virtutē ſacramēti a pctīs oībꝫ eruas: ⁊ a penis q̄s p his meret eripiās p̄pl'z īcredulū ac rebellē p grāz tuā facias peculiarē: illiſqꝫ oībꝫ q̄ i tua miā ꝯfidūt manū auxilij tui p̄ſtare largiēdo. Q̄ cū. ¶ Oībꝰ dupl' feſ. p añū ſiue ſit d tpali ſiue d feſtorꝫ dꝫ vnū iſtorꝫ. Kyrie. cū ſuis v. p diſpōe cātoris ita tñ qꝫ i feſ. maioribꝰ dupl' dꝫ. Deus creator et i ceteris dup. p ordinē vez. Kyrie rex ge. Kyrie fōs. Kyrie oꝑs. Kyrie rex ſplēdēs. Lux ⁊ origo. Cunctipotēs. Cōditor. Kyrie. Oibꝫ ſcā. Ita tñ qꝫ i die epy. ⁊ die pē. ⁊ i feſ corporis xp̄i dꝫ Kyrie fōs. In feſ. ſ. micha. i mēſe ſeptēbri. dꝫ Kyrie rex ſplē cū ſuis. v. In feſ. ſ. ꝑſiſtani ⁊ ſ. michael in monte tūba dꝫ Kyrie rex ſplē. abſqꝫ v. In vtroqꝫ feſ. ſ. crucis dꝫ Lux or. cū ſuis v.

¶ Miſſa p mortalitate euitāda quā dñs papa clemēs fecit ⁊ cōſtituit ī colleg. cū oībꝫ cardinalibꝫ ⁊ ꝯceſſit oībꝰ p̄dictā miſſā audientī.

bit. ccc. lx dies indulgētie. Et oēs audiētes p̄dictā missā dēnt portare i manu vnā cādelā ardētē p quīq3 dies seq̄ntes ꝫ tenere eā i manu p tota miſ. genib⁹ flexis / ꝫ eis mors subitanea nocere nō poterit ꝫ hoc ē certum ꝫ approbatū in auiniō. et in partib⁹ circūuicinis. offiñ.

Recordare dñe testamēti tui: et dic āgelo ꝑcutiēti cesset iā man⁹ tua vt nō desolet̄ t̄ra. ꝫ ne ꝑdas oēz aīaz viuā. In t. pa allā. ps Qui regis isrl̄ itēde: q̄ deducis velut ouē ioseph. or.

Deus q̄ nō vis mortē sed penitētiā desideras pctōꝝ: ppl̄m tuū q̄s ad te ꝯuerte ꝓpici⁹: vt dū tibi deuot⁹ extiterit: iracūdie tue ab eo flagella amoueas. ꝑ. L. li. re.

In dieb⁹ illis: Immisit dñs pestilentiā in israel de mane vsq3 ad tēpus constitutū: ꝫ mortui sūt ex ppl̄o a dā vsq3 bersabee septuagita milia viroꝝ. Cūq3 extēdisset manū suā āgel⁹ dñi sup hiersl̄z vt disꝑderet eā: misert⁹ est dñs sup afflictionē ꝫ ait āgelo ꝑcutiēti ppl̄m. Sufficit. Nūc ꝯtine manū tuā. Erat āgel⁹ dñi iuxta areā areuna iebusei. Dixitq3 dd̄ ad dñm: cū vidisset āgelū cedentē ppl̄m Ego sū q̄ peccaui ꝫ iniq̄ egi Isti q̄ oues sūt: qd̄ fecerūt Vertat obsecro man⁹ tua ꝯtra me: ꝫ ꝯtra domū p̄ris mei. Venit aūt gad ꝓpheta dñi ad dd̄ in die illa: et dixit ei. Ascēde ꝫ ꝯstitue altare dño i area areuna iebusei Et ascēdit dd̄ iux̄ s̄monē gad: quē p̄cepat ei dñs. Gr. Misit dñs manū suā ꝫ sanauit eos ꝫ eripuit eos de interitu eoꝝ. ℣ Cōfiteāt̄ dño mīe ei⁹ et mirabilia ei⁹ filijs hoim. Allā. ℣ Saluabo ppl̄z meū i medio ierl̄z ero eis i deū i v̄itate ꝫ iusticia. Seq̄.

Iubilem⁹ pia mēte voci corde ꝯcinēte t̄nitatē collaudātes p̄lez ꝓleq3 p̄cemur sctm̄ pneuma venēmur laudis melos ꝯcrepantes. Oēs vna ꝓclamemus: summū deū iploremus misereri vt dignet̄. Cōgrauat̄ cor languescit: iā gēs meret ꝫ plāgescit: pestis morsuꝫ dū veret̄. Aura ledit furit pestis morb⁹ vrit nulla mestis spes salutis reddit̄. Mare fluit mixtū felle iā tēpestas iā ꝓcelle plebs vbiq3 p̄mit̄. Si ꝓ malis irascaris tēpus ē vt reuertaris pie iesu miserē. Leo lustrās oues q̄rit: nisi p̄sis ouis pie bone pastor nos tuere. Terra mare firmamēta q̄cq3 parēt clemēta tuo facto numie. Mare nouit te calcātē dū te sētit ābulātē: facto ferē flumie. Cūcta sistūt te iubēte nō mouent̄ s3 repēte reddunt̄ pacifica. Toto nisu tota cura om̄is laudat te factura o virt⁹ almifica. Auras mitte nob̄ letas pestes p̄ce ꝓcul pelle. Trahe nos ad vite metas ne nos turbent tot ꝓcelle. Qui culpa nos ligati: respirātes cedim⁹ Corde mesto flagellati tibi soli credim⁹. Lex ātiq̄ trāsgressores ꝯuersos eripuit. Tue legis abusores pie dū corripuit. Joab abner ꝓseq̄nte: ꝫ hūc armis insequente p̄ce dat̄ venia. Joab vitā ꝯseruat⁹ nocte viā trāsit tut⁹ ꝑ mōtis cacumia. Dauidi ꝓphetico vita dat̄ termio ꝓ delicto q̄uis. Tersū fugit facin⁹ dū fatet̄ vocib⁹ inquiēs peccaui. Ezechias reddit fletū ꝫ pctm̄ est deletū statī vt penituit. Fletū fecit ꝫ ꝓfecit sibi deus hic adiecit ānos ꝫ ꝯstituit. Mitis hester pie mentis ꝓ salute sue gētis assuerū adijt. Hinc fit sal⁹ mardocheo crux equat̄ amā reo q̄ suspēsus p̄it. Virt⁹ iudith de supnis diua dū illuīat Caput aufert olo ternis ⁊ captiuos liberat. Mater ergo ſūmi regis tibi natꝰ xp̄s verus. Nos ſignauit vmbrā legis hec ſter tu hic aſſuetꝰ. Virgo natū īterce de: vt afflictos liberet. Saluet hos a peſte cede q̄s pie redimeret. Virgo mr̄ maris ſtella: tꝰos ortoꝝ. Ubi celi a ne nos peſte aut ꝓcella pitibꝰes obruāt. Eya mr̄ terge ſce tū tēpeſtatē tolle tretū coꝝ meſto tū redde letū iā p̄ces ſubueniant. Proles parcit ſi poras mr̄ q̄ rūpe moras poſce tuū filiū. Aura feda rūpēs peſtis ſit cadāt ⁊ fer meſte ſalutē auxiliū. Nos tuꝰ ipſe natꝰ tollat penas ⁊ reatꝰ nobis p̄ſtans cōſolamen. Qui regni ſēpiterni vbi ciues ſūt ſupni: pſonemus oēs. Secundum lucam iiij.

In illo tp̄e Surgēs ieſus de ſinagoga īttroiuit ī domū ſimonꝭ. Socrꝰ aūt ſymōis tenebatꝰ magnis febꝛibꝰ ⁊ rogauerūt illū ꝓ ea. Et ſtās ſꝑ illā īperauit febꝛi ⁊ dimiſit illā. Et ꝯtinuo ſurgens miſtrabat illis. Cū ſol aūt occidiſſet: oēs q̄ hēbant īfirmos varijs lāguoꝛibꝰ ducebāt illos ad eū. At ille ſīglis manꝰ īponēs curabat eos. Exibāt aūt demonia a multis clamātia ⁊ dicētia q2 tu es filiꝰ dei. Et increpās nō ſinebat ea loq̄: q2 ſciebāt ipſū eē xp̄m. Facta aūt die egreſſꝰ ibat ī deſertū locū: ⁊ turbe req̄rebāt eū. Et venerūt vſq3 ad ipſū: ⁊ detinebāt illū: ne diſcederet ab eis quibꝰ ille ait. Q2 ⁊ alijs ciuitatibꝰ oportet me euāgelizare regnū dei. Q2 ideo miſſꝰ ſū. Et erat p̄dicās: ī ſynagogis galilee. Offer. Stetit pōtifex īt̄ mortuos ⁊ viuos hñs thuribulū in manu ſua aureū: ⁊ offerēs īcēſi ſacrificiū placauit irā dñi et ceſſauit plaga a deo. In tp̄e pal. allā. Se.

Subueniat nobis dñe q̄s ſacrificij p̄ſētis opatio q̄ nos ab erroꝛibꝰ vniuerſis potent abſoluat ⁊ a totius eripiat ꝑditiōis incurſu. P. Co. Multitudo lāguētium ⁊ q̄ verabant a ſpiritibꝰ imūdis veniebāt ad eū: q2 virtꝰ de illo exibat ⁊ ſanabat oēs. Poſt.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris nr̄ ⁊ īterccedēte btā dei genitrice ſemp virgine maria: pplm tuū ab iracūdie tue horroꝛibus liberū: ⁊ miſe tue tua fac largitate ſecurū. Per dñm nr̄m. ¶ Officiū ſācti rochi.

Congratulamini oēs in dño diē bti Rochi cōmemorātes ī cuiꝰ cōmemoratiōe letāt eccla plebs exultat ⁊ āgeli dulcia dāt melodia dicētes gla tibi dñe q̄ eū īt virū ī ꝯfeſſoꝝ elegiſti. Ps. Beati īmaculati ī via: qui ambulāt in lege domini. Gloꝛia patri. Oratio.

Deus qui es glorioſus in gloꝛia ſanctoꝛum et cūctis ad eoꝝ patrocinia ꝯfugiētibus ſue petitionis ſalutares ꝑſtas effectū: ꝯcede plebi tue vt intercedente btō rocho confeſſoꝛe tuo q̄ in eiꝰ celebꝛitate ſe deuota exhibet a lāguoꝛe epydimie quam in ſuo coꝛꝑe ꝓ tui noīs glia paſſus eſt ſit liberata: et tuo nol ſēꝑ ſit deuota. Epla. Ad timotheū ij. c.

Chariſſime: Memoꝛ eſto ieſum chꝛiſtum ſurrexiſſe a moꝛtuis ex ſemine dauid ſecundum euangelium meum in quo laboꝛo vſq3 ad vincula quaſi male operans ſed verbum dei non eſt alligatum. Ideo omnia ſuſtineo ꝓpter electos: vt et ipſi ſalutē cōſequātur q̄ eſt ī xp̄o ieſu in gloꝛia celeſti. Tu autem aſſecutus es meā doctrinā īſtitutionē: ꝓpoſitū fidē lōganimitatem dilectionē: patiētiā: ꝑſecutiones paſſiōes qualia michi facta ſūt antiochie iconio liſtris q̄les ꝑſe-

tribulatiōes sustinuit & ex oib⁹ me eri
puit dn̄s & oēs q̄ pie volūt viuere
i xp̄o iesu psecutionē patiūt̄ Gr.
Tibi pio sctō rocho honor sit et
gl'a & dep̄cātes apd̄ celeste numē
tuis p̄cib⁹ morbo epydimie sal:
uos redde. ℣ Fac q̄s btē cōfessor
xp̄i vt apd̄ deū p̄ces nr̄e nō sit va
ne: & nobꝫ aerꝫ tēperiē ꝯcede vt in
fine tecū i celis ꝯgratulemur. Al.
℣. O btē ꝯfessor roche q̄ magna
apd̄ deū st̄ merita tua q̄bꝫ credi:
mus nos a morte epidimie posse
liberari & aerꝫ tēperiē ꝯcedi allā
Euā. Vigilate q2. i xl c.xi. Offr
Te btm̄ rochū xp̄i ꝯfessorē exora
tū facim⁹ & p̄ces ad te p̄rem nr̄m
dirigim⁹ vt tua īcessiōe a lāguo
rib⁹ epidimie saluemur & aerꝫ tē
perie potiamur Prefa Eterne de⁹
Qui iminētē niniuitꝫ īteritū so
lamia reuocasti qbꝫ vt ppugnator
existeres cū orōis penitētia p̄sti
tisti: & huic pp̄lo tuo aū ꝯspectuꝫ
glie tue p̄strato orādi tribue puri
tatē & quē desiderat p̄sta libera:
tiōis effectū vt q̄s vnigēiti tui p̄
cioso sāguie redēisti: nō patiaris
mia tua mortalitatꝫ itire suppli:
arce nobꝫ dn̄e & (cio. p. secre.
P flagella ire tue que pctā nr̄a
merēt̄ p̄cibꝫ & meritꝫ btissimi cō
fessorꝫ tui rochi a nobꝫ misericordi
ter auerte. p. Cō Qr̄ magnificū ē
nomē tuū btē roche q̄ tuis intcessiōib⁹ ml'titudiēꝫ lāguētiū nostri
sanare: & nomē tuū glīosū ꝯmeō
rātibꝫ oib⁹ te p̄picium exhibē veni
& salua nos a morbo epidimie et
aeris tēperiē nobis ꝯcede. P⁹cō.
resta q̄s ops de⁹: vt q̄ celestia
P sacramēta pcepim⁹ intcedē
te btō rocho cōfessore tuo p hec
cōtra oia aduersa mūdi munia:
mur & ab oi morbo & peste ac a su
bitanea morte liberemur. Per.
¶ In fes. scē vgis genouefe. offi

G audeam⁹ oēs i dn̄o di
ē3 festū celebrātes sub
honore genouefe vgis
de cui⁹ trāslatiōe gau
dēt āgeli & collaudāt filiū dei. p.
Eructauit cor meū vbū bonū: di
co ego opa mea regi Gl'a. pa. Ky
rie el. Glīa in excel. dicit or
D eus q̄ btē genouefe vgis ex
cellētiā mltiplici vtutū gl'a decla
rasti: ꝯcede nobꝫ q̄s: vt q̄ p gr̄am
tuā hodierna die i mēbris hūanis
ignis horrēdi ꝯsūpsit icēdiū nos
q̄ꝫ a gehēne icēdijs liberatos ad
gaudia trāsferat āglorꝫ. p Epl'a
Qui gliat. Require i ꝯi vginū Gr.
Spē tua & pulchritudie tua itēde
p̄spē p̄cede & regna. ℣ Propt̄ vita
tē & māsuetudinē & iusticiā & de
ducet te mirabilit̄ dextra tua Gr.
Spē tua: Allā. ℣. Hec ē vgo sapi
ens quā dn̄s vigilātē iuenit Allā
Genouefe solēnitas so(lēp.
G lēne parit gaudiū Cordis e
rūpat puritas i laudis sacrificiū
Felix ort⁹ istāt ule teste germano
p̄sule. Qd̄ p̄uidit i sp̄u rex p̄bat
exitu. Hic ad pect⁹ vgineū p pu
doris signacl'o. Nūmū suspēdit e:
neū cruceꝫ isignē titulo. Genoue
fā diuinit⁹ oblato dotat mūere.
Hāc tēpliū sci sp̄us sub xp̄i dicās
federe. Insōtē manu feriēs mat
p̄uat luie Mr̄i vgo ꝯpatiēs lucꝫ
da vsū p̄stie Genouefe magnimꝫ
carnē frāgit ieiunio. Terrāq̄ ri
gās lachrimꝫ iugi gaudet marti:
rio Celesti duce p̄euio celos lu:
strat & tartara Ciues q̄p p̄cū studio
seruat a gēte barbara Vino diu
mūere sitī leuat artificū cōtractū
casu misere mr̄i resignat vnicū
Ad p̄mā p̄cē vgis ꝯtremiscunt de
monia Par datur enei guminis
spes egris rei venia In ei⁹ manu
cerei reaccēdunt celit⁹. Per hāc i
sinus aluei redit amnis coercit⁹

Ignē ſacrū refrigerat poſt mortē ꝓuiēs meritis. Que ꝑus in ſeuicerat eſtus iterni ſomitꝭ. Morti/ moꝛbis/ demonibꝫ/ ꝛ elemētis imꝑat. Sic genoueſa p̄cibꝰ nature leges ſupat. Opaꝛ i puulis xp̄i virtꝰ magnalia Xp̄o ꝑ tot miraculis laus frequēs ingis glīa. Tꝛ.

GAude ſctā genoueſa pia pꝛudēs illibata ſpōſa xp̄i. Ab angelis collaudata a germāo ꝓphetata ſicꝙ fuiſti. Signa patrās iſinita cū digna tā mira vita ſic viꝛiſti. Qđ poſt mortē coꝛonata celos vgo deo grata ſicꝙ poſſediſti Tibi cūctꝫ plena bonis iugiꝛ oꝛa ꝓ nobis. amē. Euā. de cōi vgim vꝫ Sileꝛ re. ce. de. Nō dꝛ Credo. niſi ut dō. Offꝛ. Offerenꝛ regi vgīes poſt eā ꝓxime eiꝰ offerēꝛ tibi. Sē

PEr hec dn̄e dona p̄ſētia btā vgo genoueſa tibi nos reddat acceptos: ꝛ ab igibꝰ eꝛnis ita ctos ꝛ nos recōſignet lui tue claritatis oblatos. ꝑ. Pꝛefa. cōis dꝛ. Cō. Diffuſa ē grā i labiꝭ tuis ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ ieꝛnū. pꝰcō.

BEata vgo genoueſa q̄s domine (ſūptis donis celeſtibus) ſua nos itercellīōe letificet: et apđ te meritis ſuis glīoſis obtineat: ne pꝛeparatos impiis ſempiternos ſentiamꝰ ardoꝛes. ꝑ do.

¶ Miſſa ꝓ febꝛicitātibus. offm.

IUſtus es dn̄e ꝛ rectū iudiciū tuū faccū ſeruo tuo ſcđꝫ miaꝫ tuā. ꝑs. Bti immaculati in via: qui ambulāt in lege dn̄i. oꝛ.

OMnip̄s ſempiterne deus qui ꝑ ſcōs aplos ꝛ martyꝛes tuos diuerſa ſanitatū dona largiri dignatꝰ es da q̄s vt p̄ſentē famulū tuū .N. qui a febꝛiū vexatiōe fatigaꝛ: ꝑ itercellionē ſcī ſigiſmūdi regis ꝛ martyꝛis tui: tua medicina erigat ad ſalutē ꝛ ad ſanitatē clemēter reuocare dignetur. Per dn̄m. Lcō libꝛi ſapientie. xxxiiij.

QUi timet dn̄m nichil trepidat ꝛ non pauebit: qm̄ ipſe eſt ſpes eius. Timēti dn̄m btā eſt aīa eiꝰ. Oculi dn̄i ſup timētes eū. Pꝛotectoꝛ pōtiū firmamētū virtutis. Tegmen ardoꝛ: vmbꝛaculū meridianis. Dep̄catio offēſiōis: et adiutoꝛiū caſꝰ. Exaltās aīam et illuminās oculos: dās ſanitatē et vitā ꝛ bn̄dictionē. Gꝛ. Miſerē mei dn̄e qm̄ infirmꝰ ſū/ ſana me dn̄e. V. Cōturbata ſūt oīa oſſa mea ꝛ aīa mea turbata eſt valde. Allā. V. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e.

IN illo tp̄e: S. iob. viij. Cū veniſſet dn̄s ieſꝰ i domū petri: vidit ſocrū eiꝰ iacētē febꝛicitātē: tetigit manū eiꝰ ꝛ dimiſit eā febꝛꝭ. Et ſurrexit ꝛ miniſtrauit eis. Veſpe aūt facto/ obtulerūt ei multos demonia hn̄tes. Et eiiciebat ſpūs vbo ꝛ oēs male hn̄tes curauit vt adimpleret qđ dictū ē per eſayā ꝓphetā dicētē. Ipſe infirmitates nr̄as accepit: ꝛ egrotationes poꝛtauit. Offꝛ. Dn̄e ꝯuertē ꝛ eripe aīaꝫ meā ſaluū me fac ꝓpt̄ miaꝫ.

OFferimꝰ tibi dn̄e mūe tuū. ſed ora ſctā vt i noīe electi tui ſigiſmūdi regꝭ ꝛ martyꝛꝭ: a p̄ſēti egroto .N. febꝛiū ardoꝛes repelli iubeas ꝛ ex īde tuo ſp̄ muniaꝛ auxilio. ꝑ. Cō. Amē dico vobꝭ qcqđ oꝛātes petitꝭ: credite qꝛ accipietꝭ ꝛ fiet vobꝭ. pꝰcō.

OMnip̄s ſempitne deꝰ qui dediſti fidelibꝰ tuis obtinere oīa q̄ iuſte p̄catur: ſuſcipe ꝓpicius pꝛeces nr̄as quas pꝛo famulo tuo .N. in honoꝛē ſancti ſigiſmūdi regis ꝛ martiris tui deferimus: et quod pꝛo eo deuotis mētibꝰ obſecramus/ celeri indulgentia cōſequi mereaꝛ. Per do.

COſibꝫ dupli. feſtis ꝑ añnũ ſiue ſit de tp̄ali ſiue de feſ. ſciõruꝫ dr̄ vnũ iſtorũ **Kyrie.** cũ ſuis v̄. ꝓ diſpõne cãtoris ita tñ ꝙ in feſ. maioribus dupli. dr̄. **Deus creator** et in ceteris dupli. per ordine vꝫ **Kyrie rex geni. Kyrie fõs. Kyrie omp̄s. Kyrie rex ſplen. Lux et origo. Cũctipotẽs. Cõditor. Kyrie Orbis factor** Ita tñ ꝙ in die epi. ⁊ in die pẽt. ⁊ in feſ. corporis xp̄i dr̄ **Kyrie fõs** In feſ. ſ. michaelis in mẽte ſeptẽbris dr̄. **Kyrie rex ſplẽ** cũ ſuis v̄. In feſ. ſ. dũſtani ⁊ ſancti micha. i mõte tũ. dr̄ **Kyrie rex ſp.** abſqꝫ ver. In vtroqꝫ feſ. ſciẽ crucꝫ dr̄. **Lux et origo.** cuꝫ ſuis verſibꝰ

DEus creator oĩm tu theos ymon nr̄i pie eleyſõ. Tibi laudes ꝯiubilantes regũ rex xp̄e oramus te eleyſon. Laus virtꝰ pax ⁊ imperiũ cui eſt ſꝑ ſine fine eleyſon Xp̄e rex vnice patris almi nate coeterne eleyſõ. Qui ꝑditũ hoĩem ſaluaſti de morte reddẽs vite eleyſõ Ne pereãt paſcue oues tue ieſu paſtor bone eleyſõ Cõſolator ſpũs ſupplices imaſ te exoramꝰ eleyſõ Uirtꝰ nr̄a dñe atqꝫ ſalꝰ nr̄a ĩeternũ eleyſõ. Sũme deꝰ ⁊ vne vite dona nobis tribue miſertꝰ nr̄iqꝫ tu digneris eleyſõ.

Kyrie rex genitor ĩgenite vera eſſẽtia eleyſõ. Kyrie luminis fõs rerũqꝫ creditor eleyſõ Kyrie q̄ nos tue imagĩs ſignaſti ſp̄e eleyſõ Xp̄e dei forma humana particeps eleyſon. Xp̄e lux oriens per quem ſunt oĩa eleyſõ. Xp̄e qui ꝑfecta es ſapiẽtia eleyſon. Kyrie ſpũs viuifice vite vis eleyſon Kyrie vtriuſqꝫ vapor ĩ q̄ cũcta eleyſon Kyrie expurgator ſcelerꝝ ⁊ largitor grãe. Queſumꝰ ꝓpter nr̄as offẽſas noli nos relĩq̄re O ꝯſolator dolẽtis aĩe eleyſõ

Kyrie fõs bonitatis pater ingenite a quo bona cũcta ꝓcedũt eleyſon Kyrie q̄ pati natũ mũdi ꝓ crimine ipſũ vt ſaluaret miſiſti eleyſõ Kyrie qui ſeptiformis dãs dona pneumate a quo celũ terra replentur eleyſon Xp̄e vnice dei pr̄is genite quẽ de virgine naſciturũ mũdo mirifice ſcĩ ꝓdixerũt ꝓphete eleyſon. Xp̄e agie celi cõpos regie melos glĩe cui ſꝑ aſtat ꝓ numine angelorũ decãtãs apex eleyſõ. Xp̄e celitꝰ noſtris attis precibus ꝓnis mentibꝰ quẽ in tr̃is deuote colimus ad te ieſu clamantes pie eleyſon Kyrie ſpũs alme coherens patri natoqꝫ vnius vſye cõſiſtẽdo fluens ab vtroqꝫ eleyſon. Kyrie q̄ baptizato in iordanis vnda xp̄o effulgens ſpecie colũbina apparuiſti eleyſõ. Kyrie ignis diui pectora nr̄a ſuccende vt digni pariter ꝓclamare poſſimus ſemꝑ eleyſon

Kyrie omnipotens pater ingenite nobis miſeris eleyſon. Kyrie qui ꝓprio plaſmatuꝫ filio redemiſti eleyſõ Kyrie adonay nr̄a dele crimĩa plebiqꝫ tue eleyſon. Xp̄e ſplẽdor glorie patriſqꝫ figura ſubſtantie eleyſon. Xp̄e patris qui mundum precepto ſaluaſti nobꝫ eleyſõ. Xp̄e ſalus hoĩm vitaqꝫ eterna angelorum eleyſon. Kyrie ſpiritus paraclite largitor venie nobis eleyſon. Kyrie fons miſericordie ſeptiformis gratie eleyſon Kyrie indultor pĩſſime / procedens ab vtroqꝫ. Cariſmatũ dator largiſſime doctor viuifice clemẽs eleyſõ

Kyrie rex ſplendens celi arce ſalue iugiter et clemẽs plebi tue ſemper eleyſon. Hymnidice quem turme cherubin laude perenniter ꝓclamãt inceſſanter

nobis eleyſon. Inſigniter caterue precelſe q̄ quibus ſeraphi reſpōdent te laudātes noſtri eleyſon. Chriſte rex altithrone ordines angelorū nouem quez laudānt inceſſāter pulchre dignare ſeruis tuis ſēper eleyſon. Chriſte quem toto orbe vnica eccl'ia hymnizat ſol ⁊ luna aſtra tellus mare cui et famulantur ſemper eleyſon. Ipſi idem iclite patrie perpetue heredes ſancti omnes digno carmine ꝓclamant ꝑſonā ter nobis eleyſon. Uirginis pie marie o alma ꝓles rex regum benedicte redemptor cruore mercatis proprio mortis ex poteſtate ſemper eleyſon. Inſigniſſime ingenite o genite origine iam expers et ſine virtute excellans oīa caterue huic tue clemens eleyſō. Limpidiſſime glīe ſol iuſticie arbiter omnes gētes diſtricte dum iudices turme obuire precamur tunc aſtanti clemens eleyſon.

Lux et origo lucis ſumme deus eleyſon. In cui⁹ nutu cuncta conſtant ſēper eleyſon Qui ſol⁹ potes miſereri nobis eleyſon. Redemptor hominum et ſalus corꝫ benigne nobis eleyſon. Per crucem redempti a morte perenni te exoramus eleyſon. Qui es verbuz patris ſator pietatis lux veritatis eleyſon. Paraclite ſpiritusſancte de⁹ nobis eleyſon. Medicina noſtra et miſericordia eleyſon. Trinitas et vnitas ſācta noſtri ſēper eleyſō:

Cunctipotēs genitor deus omni creator eleyſō. Fōs et origo boni pie luxq̄ perennis eleyſō Salutificet pietas tua nos bone rector eleyſon Chriſte dei ſplendor virtus patriſq̄ ſophia eleyſō. Plaſmatis hūani factor lapſi reparator eleyſon. Ne tua dānēt ieſu factura benigne eleyſon. Amborꝫ ſacro ſpiramen nexus amorq̄ eleyſō. Procedēs fomes vite fōs purificans vis eleyſō. Purgator culpe venie largitor optīe. Offēſas dele ſacro nos munere reple. Sp̄us alme eleyſō

Conditor Kyrie omnium ymas creaturarum eleyſō Tu noſtra delēs crimina nobis inceſſanter eleyſon De ſinas perire facturam tuam ſed clemens ei eleyſon. Chriſte patris vnice natus de virgine nobis eleyſon Mundum perditum qui tuo ſāguine ſaluaſti de morte eleyſon. Ad te nunc clamātum preces exaudias pius eleyſon Spiritus alme tua nos reple gratia eleyſō. A patre ⁊ nato qui manas iugiter nobis eleyſon. Trinitas ſancta trina vnitas ſimul adoranda Noſtrorꝫ ſcelerum vincula reſolue redimens a morte. Oēs ꝓclamam⁹ nūc voce dulciſſima de⁹ el.

Orbis factor rex eterne eleyſō Pietatis fōs immēſe eleyſō Noxas oēs nr̄as pelle eleyſon. Chriſte q̄ lux es mūdi dator vite eleyſō. Arte leſos demonis ſtrue re eleyſō. Cōſeruās te credētes cōfirmāſq̄ el. Patrē tuū teq̄ flamē verorūq̄ el. Deū ſcim⁹ vnū atq̄ trinū eſſe el. Clemēs nobis aſſis paraclite vt viuam⁹ ī te el.

¶ Ad laudē ſāctiſſime trinitatis totiuſq̄ curie celeſtis exercitus Miſſale ad vſuz inſignis eccl'ie Sarꝫ nuper ſūma cū cura viſum emēdatū atq̄ correctū Impreſſū Rothomagi ꝑ Magiſtrū Martinū Mori iuxta portacū diui Laudi cōmorāū. Anno dn̄i Mil.ccccc viij. die vero. vij. mēſis auguſti

BRITISH MUSEUM

QUamuis ea que ꝗntitate mediarum ſyllabarū ſequēti compilat̄ opuſculo ſatis ſit diligēter ſtudētibus manifeſta : nō tamē ſuperuacuū aut inane fuit viſū ꝓ faciliori captu materie decꝰ ꝑrationē noui modi procedēdi de ſcribere aliqualr̄: vt qui in eccleſiis quathedꝛalibꝰ aut collegiatis ſiue ceteris ꝗbuſcūꝗ: lectiones ſunt lecturi : recurſum facilem habere poſſint ad vniuſcuiuſꝗ ſillabe ꝗntitatem de qua dubitare ceperāt cū nō parꝝ ⁊ deceat pꝛo intellectiōe ſcripture lectorē vnicuiꝗ ſyllabe(ꝑſertī iis ī quibus cadit accentꝰ pꝛedominās) ſuum ius tribuere.

¶ Eſt ergo impꝛimis aduertendū ꝙ per oꝛdinē quinꝗ vocaliū videlicet a/e/i/o/u· ſecūdū ꝙ cōſonātibꝫ b/c/d/f/g/. ⁊ ceteris in alphabeto latino diſpoſitis pꝛeponunt̄ ī iſto tractatu pꝛocedit̄ ſicut patebit folia reuoluenti.

¶ Secūdo notādū eſt ꝙ due ſemper clauſule licet diuerſarū ſint paginarum pꝛocedendo et legēdo ſibi inuicem adunantur cauſa varietatis penultimarum lōgarum ſcilicet et bꝛeuium ſillabarum que contigere poſſunt reſpectu alicuius vnius et eiuſdē vocalis ad aliam conſonantem· vt puta a/ante b/vel i/ante c/ et ſic de aliis: vnde regule et exceptiones oꝛiuntur frequentius.

¶ Pꝛo quo tercio vidēdum eſt ꝙ regule et exceptiones in hoc opere cognoſci poſſunt dupliciter Pꝛima quia in capite regularum littera groſſa ſcripte pꝛoponuntur ille due dictiōes. Ut. In Exceptionibus vero non pꝛeponitur. Ut ſed. In tantummodo Secundo cognoſcuntur quia regulis imediate ſubiungitur hec dictio: Regulariter/ſiue Semp̄ Regulariter quidem ſi comitet̄ exceptio. Semper vero dum huiuſmodi regula exceptiōe caruerit. Unde ſi de penultima alicuius dictionis inquirat̄. ⁊ feſtino opus ſitu ſit: ad partē exceptionis ilico diuertatur · Quod ſi de ꝗntitatē ipſius nichil ibi cōperiatur: cōcludendum eſt huiuſmodi ſyllabā ꝗntitatē habere cōtentā in regula. Quis nō eſſet foꝛſitan in ea de illa dictōe quicꝗ explicatū qa cū dictiōes ſint īfinite nō poſſūt oēs expꝛimi: nec eſt opus aliquibus niſi de beneplacito

¶ Quarto ſciendū ꝙ duarꝝ paginarū hinc in vna oēs bꝛeues : et oēs illinc longe ī altera collocāt̄ ſicut patet ī apicibus ſingularū quarꝝ vna ſupꝛaponit̄ hec dictio Bꝛeues illi pagine totali deſeruiēs ⁊ ī altera ꝑponere hec dictio Lōge ꝗ ſilr̄ huic habet deſeruire

¶ Quinto vidēda et caute obſeruāda eſt diſcrepātia accētus a ꝗntitate in aliquibus dictiōibꝫ et ſyllabis que dū cōtigerit ī tractātu videbit̄ Uerbi grā. Calefacit penultimā habet bꝛeuē Attamē accētꝰ illiꝰ dictiōis nō ī antepenultima immo ī ipa penultīa ſyllaba ſcꝫ in fa. ꝯtra cōem accētuādi modū ⁊ regulā aſſignatur et ita in aliis pleriſꝗ fit dictōibꝫ

¶ Sexto notādū ꝙ iſte tractatꝰ nō cōcernit pꝛio ⁊ pꝛincipaliter niſi ꝗntitates penultimarꝝ ſillabarꝝ dictionū polliſillabarꝝ. i. pluriū ꝗ duarꝝ qm̄ ſufficiūt ad obſeruationē accētuatōis hmōi De diſſilabis enim niſi foꝛte pꝛo verſifi

catura nō eſt vrgēs tractādi neceſſitas: cū dictiōes
diſſilabe ſiue lōge ſiue breues extiterīt: ſup p̄mā
accētū hēant dn̄antē ⁊ p ꝯn̄s vniformē. Incidēta
liter tn̄ ꝑpēdi poterit atq; ſciri de pleriſq; diſſillab
et p̄ſerti de ꝯponibilibꝫ. q̄ta eaꝝ p̄ria fuerit p q̄ti
tatē penultimaꝝ ex dictiōibꝫ figure ꝯpoſite
¶ Sillaba cacab⁹ hiezabel amabo hortātꝫ dictiōeꝫ
vt in Alabrū volabrū vꝉ volabra velaber velabꝝ cac..ber Rꝉariter
cacabrū arabs/bis Et i oī cremēto hmōi ſingulari breuia. A
Ipocab⁹ idrofaba. In ꝯpo. a faber vt aurifaber l-
fabre. Cremēto ꝯpo. a do/as p̄ie ꝯiuga. vt venūda
bam Peſſundabo. Cōpo. a labo vt relabo.
Et ſtabo vt reſtabo. Ab habeo vt rehabet.
¶ Monach⁹ pſitac⁹ tyriaca a lacer lauacrū zodiac⁹
vt in ſtomacus Cremēto ſingulari noīm grecorū vt Rꝉariter
phear phearis. Salmacis pharnacis. breuia. A
Cōpo a placeo vt ꝯplacet. A macreo vt emacreo.
Cōpo. a facio hn̄tibꝫ a vt calefacis tepefacis exper
gefacis Et etiā i dīſplacet. Quis accēt⁹ dn̄ans ſit
In iſtis ſup hāc vocalē. A in penultima ſyllaba
¶ Ellada/eadē Paladis archadis lāpadis pleya
vt in des decadis theſſeredecadis. Cōpoſi. a vado/as. Rꝉariter
vt tranſuado. Et grado Degrado degradas/retro
grado/as. retrogradus/da/dum.
¶ Colaphus/aſcalaphus.
vt in Cremēto ſingulari ſicut in ſeraph ſeraphis. Rꝉariter
¶ Abdenago podagra cyragra breuia. A
Noībꝫ ij. declin. vt pelagus onager naufrag⁹ poda Semper
ger aſparag⁹. cōpo. a fagin. vt ſarcofag⁹ yliofag⁹ breuia. A
a frāgo vt oſſifragus ab ago vt perago Et vagor
vt girouagor Et peragro peragras
¶ Italus bubal⁹ exifalus fūdibalū abſalō aſcalō
vt in Formicalles nugalle Rꝉariter
Hānibal/lis. bucifal/alis. aſtrubal aſtrubalis breuia. A.
Cōpo. a valeo vt equalet. ab alo alis vt coalo/lis
vꝉ coaleo/les a calo/as vt itercalo⁊ caleo vt recalet
¶ Talamus calam⁹ ſalgamū balſama polidama, ſpi
vt in ram⁹. cōpo. agamos vt agam⁹ mi. pgam⁹ mi. biga Rꝉariter
mus/mi. cremēto ꝯpo. a do/as p̄ie ꝯiug. vt peſſūda breuia. A
mus. cōpoſi. ab amo/as. vt adamo as a fameo vt
(refameo

Eſt, ſodes amabo.

Longe.

Numero plr̄āli noīm vt dũabꝫ filiabꝫ duabꝫ aīabꝫ
Cremēto vboꝝ: vt amabo amabā/iuuabo iuuabā
Cōpoſitis a labor: vt illabor elabor illabi elabi.
añ b Sed pro- Cremētꝫ ꝯpoſitoꝝ a flo: vt ſufflabā a for vt effabor
ducitur i. a no: vt enabo tranabo. a ſtabo vt inſtabo.
Et arabo arabonis

ɔ.

Opacus cloaca beluacus candacis.
cremēto ſinglāri noīm alioꝝ ꝑſcriptꝫ: vt audacis
añ c Sed pro- Pertinacis. procax procacis.
ducitur i. Diriuatꝫ a lōgꝫ vt limax limace a limax/cis. mera
ca a merax meracis. fornacio/acis/cit. a fornax/is
cōpoſitis a placo placas: vt cōplaco cōplacas.

añ d Sed pro- Cicada et in eadē: quādo eſt ablatiui caſus.
ducitur i. cōpoſitis a ſuadeo/es: vt diſſuadet. a rado: vt erado
eradis. a vado vadis vt euado euadis euadit.

.añ f

Nichil,

Compages compagis compago
Imago ſartago farrago lumbago lumbaginis.
Podagra ſyragra, creagra q̄uis poſſint corripi/ī
añ g Sꝫ clāric metro producuntur in proſa ſcđm vſū plurimoꝝ.
ꝓducitur Propago/gas. ꝓpago/ginis. indago/as idagōis
in aliis v. cōpoſitis a ſagio/gis: vt preſagio/gis. preſagus
preſaga preſagum. a vagio. vt reuaget.

a aliis ſcie declinatiōis vt auſtralis natale extale
beſtialis. cremēto ſinglāri noīꝫ neutroꝝ vt aīal. lis
añ l Sed pro- ꝯꝑ. a palo/as vt ꝓpalo/as (choral/lis ceruical/lis
ducitur i. cōpoſitis a ſcaleo vt pſcaleo/les. a valo vt deualo

Thimiama epygrama infami.
Noībꝫ terſiatis in amen: vt iuuamē ſolamē examē
añ m Sed pro- cremētoꝝ vboꝝ alioꝝ ꝑſcriptꝫ: vt amam⁹ agam⁹
optamus doceam⁹. Cōpoſitis a famo: vt diffamo
a clamo: vt exclamo. a hamo: vt exhamo.

Uirtutem ſemper amabo.

Clibanus/ſtephanus/oꝛphanus/dardanus.
platanus/garganus/tympanū/libanus.
vt in Cōpo.a manꝰ vt cētimanꝰ.æphanes vt epyphanes. Rariter
ꝯpo.a maneo vt remanet.a cano vt occano nugicanꝰ. bꝛeuiatꝛ a
Crigaꝰ pellicanꝰ:ſi deſcēdat a canonis.

Alapa/ſatrapa/agape/gauſape.
vt in Cōpoſitis a rapio vt ꝓmirapꝰ.a capio vt ꝯcapit Rariter
Vſucapit ꝗuis accētꝰ dn̄ans ſit ſup a/in vſucapit. bꝛeuiatꝛ a

vt in Itaqꝫ ⁊ ꝯpos ab aquo/as.vt adaquo/as.Et tanaqꝫ Rariter
Vtraqꝫ pleraqꝫ ñ abſis ꝗuis accētꝰ dn̄ās ſit ſꝑ a i illꝭ bꝛeuiatꝛ a

Caparis/tindaris/labarum/lazarus.
Cōpoſitis a par paris:vt cōpar ꝯparis.ipar iparꝭ.
Tartarꝰ barbarꝰ zuchara eucharꝭ opiparꝰ magudaris.
Tyſara yſara iubaris ceſaris nectarꝭ aſparis
araris.Boſtaris pꝛo ꝓpꝛio.Lucar lucaris pꝛo aue
vt in Cremēto ꝯpoſitoꝝ a do/as.i.ꝯiu.vt circūdare/aris Rariter
Cōpo.a paro/as.vt ꝓparo.ab aro:vt exaro.Satiſdare: bꝛeuiatꝛ a
ꝗuis accētꝰ dn̄ans ſit ſup a i penul.ſyllaba.

vt in Carbaſus caucaſus ceraſus petaſum Rariter
Pictaſis/epictaſis periſtraſis. bꝛeuiatꝛ a
Aratrū/maratrū baratrū batrū taratrū theatrū
Ciatꝰ calathꝰ grabatū ꝓ gremio:efrata cleopatra.
Affatim pꝛo abundanter epatis.
vt in Cremēto noim teriatoꝝ i a:vt cariſma/tis dogma Rariter
dogmatis.dꝛagma/tis.cremēto cōpoſitoꝝ a do/as bꝛeuiatꝛ a
pꝛime cōiugationis:vt venūdato.circūdatur.
compoſitis a nato/as:vt enato/as/abnato/as.
In compoſitis a pater:vt cōpater cōpatris.
Circūdatrix venūdatrix peſſūdatrix circūdatum
venundatum peſſundatum.
Socrates ātiſates cenobates mitridates galatha
Atrebatū lithoſtratos.oꝛatoꝛ ꝓ noie vatis amathꝰ

Cōpoſitis ab auus:vt ꝓauus atauus tritauus.
vt in Cōpo.ab aueo:vt pauet.a cauo:vt excauo ꝯcauꝰ Rariter
compoſitis pꝛeſentis tempoꝛis:a caueo/faueo bꝛeuiatꝛ a
et lauo:vt pꝛecauet/defauet/relauo.

Si virum remanet.

Noīb⁹ tercie decliā. vt ianis. ioꝛdāis ſmanis. ⁊ vul
can⁹. palan⁹ Habētib⁹ i/anū a vt macianū ꝟgilia-
nus/tuſianus. Etiā et in ſūmanus. et in campana.
Añ n Sed pꝛo- Adiectiuis et diriuatis terminatis in anus. vt mō-
ducit in. tanus veſanus hyſpanus decanus.
Obliq̄s creſcētibꝫ: vt titan/nis. a mano: vt emano
as. Pellicanus. a [illegible]nus vt archanus.
Cōpoſitis a ſan⁹ vt iſan⁹. Et in gargan⁹ ꝓ mōte
a vaneo/ vt iuanet euanet. a plano vt explano as
Añ p Sed pꝛo- Synapis pꝛiapus.
ducit in. cōpoſitꝫ a papo as vt repapo Et a papa vt ātipapa

Añ q Sꝫ pōꝫ i Nequaꝙ̄ vſqꝫquaqꝫ vndiquaqꝫ: ⁊ in vtraqꝫ pleraqꝫ
ablatiuis
zodoaꝛa: ignarus: thiara.
Manifeſte diriuatis vt ſcolaris ſecularis auar⁹
Obliquis nominū diriuatiuoꝛū alioꝛū a pꝛeſcri-
ptis vt toꝛcularis ſpecularis boſtaris.
Añ r Sed pꝛo- cremēto plurali noīm vt muſaꝝ dominaꝝ aīmaꝝ
ducit in. cremēto ꝟboꝝ vt amaris docearis legare audiare
compoſitis a pareo vt comparet: ab areo: vt pera
ret. a claro vt declaro.
Añ ſ Sed pꝛo- Pernaſus et omaſū. Manifeſte diriuatꝫ vt agaſo
ducit in. Supinis et inde diriuatis vt occaſum perſuaſum
abꝛaſum inuaſum. Et ſimilibus.

Pirata: pilata: grabatum pꝛo lecto.
Achates: et ita terminatis. In affatim: a foꝛ faris
Hoſtiatim vicātim meati tuati ſuati nfatim. etc̄.
Diriuatis manifeſte: vt oꝛnatus ploꝛatus.
Supinis terminatis in atum.
Añ t Sed pꝛo- Obliq̄s noīm terīatoꝝ i as: vt eſtatꝫ boitatꝫ pietatꝫ
ducit in. cōpoſitꝫ a ſto ſtas vt aſtare Alato vt dilato, dilatas
Compoſitis a naſcoꝛ: vt renatum etc̄
Cōpoſitis a mater: vt ꝯmater Et frater vt cōfrat
cremento ꝟboꝝ: vt amatꝫ legat doceatꝫ. amato etc̄.
Optatrix. amatrix imperatrix ⁊ aliꝭ ſimilibus.

Cadauer papauer. pictauis. Et aliꝭ ſimilibus.
Añ u Sed eſt Ignauus perſlauus. cōclaue. cōclauis
pōꝫ vt in Cōpoſitis a caueo. faueo. lauo. ſterno in pꝛeteritꝫ
vt defaui. Pꝛecaui. relaui. pꝛoſtraui.

Lachꝛymemichi gu tta remanet.

Herebus.erebon.attelebus.
vt in Palpebra.latebra.ſalebra. vlebra·tenebre.celeber.
celebris.funebre.cerebrum. breuiat e
compoſitis ab habeo habes:ſi qua ſint.

Seneca.
compoſitis a neco:vt ſen[illegible]pecis:eneco.interneco·
vt in cõpo.a decet:vt cõdecet.dedecet· A precor vt deprecor breuiat e
A ſeco:vt diſſeco. A ſacro:vt conſacro:execro
Compoſitis a decor vel decus:vt dedecus.

Eſſedon.melchiſedech.
In nominibus terminatis in da:vt andromeda.
cremento compoſitorum a pes pedis:vt tripes tripedis
quadrupes quadrupedis : decempeda.
vt in Cõpoſita a do das prie ziug. vt circũdedi peſſũdedi breuiat e
Compoſitis ab edo in preſenti vt comedo.
compoſitis a pedico:vt expedit impedit.
Et a pedo pedas:vt repedo repedas

Elephas.ioſephus.vel elefas ioſefus.
vt in compoſitis a fio:vt calefit.tepefit. A fac vt expergefac. Semper
frigefac.benefac. breuiat e

Elegus.integer.peregre·triſtega indiferens.
vt in Cremento nominũ:vt lelex lelegis.ſegrex ſegregis. Rariter
congrex congregis. breuiat e
Compoſitis a nego:vt denego .alego:vt perlego,
a tego:vt contego contegis.

vt in Angelus.abimelech. breuiat e
Cõpo.a gelo.vt cõgelo aggelo ingelo/las.

Vehemens·heremus heremi.hiemis.
compoſitis a memor:vt immemor, ememor
vt in a cremo vt ignicremus breuiat e
cõpoſitis a fremo:vt infremo.a tremo vt cõtremo

Grata michi comedi:comedi lare.

Longe.

Ephebus deiphebus muliebꝛis
Añ b Sed ꝓdu Cremēto pl'ali noim: vt diebꝫ ſpecibꝫ maneriebꝰ
cit rl'at in Cremēto verboꝝ ſecunde cõiugatiõis. vt docebo
alijs vt i. docebis docebam legebam ſtudebam ſtudebo.

Verteca cyꝛotheca apotheca. ⁊ alijs ꝯpoſi. a theca
Sed rl'at Cremēto noim. vt veruecis alecis
Añ c ꝓducit in Cõpoſitꝫ a ceco. vt exceco A feco vt defeco.
alijs vt in Cõpoſitis a ieci. vt deieci. A feci vt defeci ꝑfeci.

Cytharedꝰ. palefredꝰ cinedꝰ comedo/onis comedꝰ
Excedra pꝛo ſerpente. (comedi
Sed rl'at Noibꝫ teriatis i edo vt ipedo arpedo itercapedo.
Añ d ꝓducit in Pepedit et obedit.
alijs vt in In cõpoſitis a pedo/is vt oppedo/is repedo dis.
Cõpoſitis a cedo. vt ſuccedo A fedo. vt infedo/as
Acedo. vt ꝑſedo/das Pꝛeteritis ꝯpoſitoꝝ ab edo es
vt comedo. Et in compoſitis a credo vt recredo.
Añ f

Nichil.

Triſtega cethegus.
Añ g Sꝫ ꝓdꝛ i. Cõpoſitis p̄teriti tp̄is a pãgo. vt impegi cõpegi.
alijs vt in A frãgo. vt perfregi. Et ab ago. vt peregi coegi.
cõpo. a lego/as vt delego as collega college.
Cõpo. a lego/gis vt collegi plegi p̄teriti ꝑfci tp̄is

Phaſelus camelus carmelus gabelus obelus.
Sed rl'at Nominibus terminatis in ela vt medela coꝛrupte
Añ l ꝓducit in la tutela antela poſtela
alijs vt in Cremēto noim vt gabꝛielis michaelis raphaelis
danielis ezechielis.
Cõpoſitis a velo vt reuelo. a celo vt cõcelo a telo
vt pꝛotelo Et a nelo. vt anelis

Thiremis triremis nichodemꝰ racemꝰ volemꝰ mi
Sed rl'at Suppellatis teriatꝫ i remꝰ vt ſupmus poſtremus.
Añ m ꝓducit in Nominibꝰ terminatis in ema vt enthimema ana
alijs vt in thema apoſtema.
cremētoꝝ verboꝝ vt letemur amemus docemus.
cõpo. ab emo in p̄terito. vt exemi peremi redemi.
Et in blaſphemo.

Sepe comedi.

helena helenꝰ iuuēis aſenech hebenꝰ ſiſenes orige
vt in ꝯpo. a genꝰ vt degener a geneſꝭ vt archigenes (nes breuiat̄ e
Cōpo. a gino: vt celigena: frācigena. verbigena.
Cōpoſi. a venio: vt aduenis/aduenit aduena. ne.

Edepol. eutrope.
vt in Cōpoſitis a repeo: vt rerepet. A crepo: vt increpo. Regulariter
A ſtrepo: vt perſtrepo. breuiat̄ e
Cōpoſitis a nepos vt ꝓnepos: abnepos. atrinepos
vt in V ſeq̄uo.
proſequor aſſequor exequor ꝯſequor iſequor ꝑ ſeq̄ꝫ breuiat̄ e

Pathera pātherē. ſtater ſtateris.
Camero ephimera iſera ſupera cetera iterū veterꝰ
cerberus. macera pro macello.
cremēto ſingl̄. vt aerꝫ laterꝫ cererꝫ funerꝫ veteris.
Deſidero ꝯſidero In ṽbis diriuatꝫ a noibꝫ hn̄tibꝫ Regulariter
vt in e breuē: vt vulnero pōdero Pluſq̄perfecto indi= breuiat̄ e
catiui vt legerem.
In tp̄e pfecto ꝯiūct. ꝫ i futō eiuſdē vt legeri legero
In ill̄ teriatiōibꝫ beris ꝫ bere: vt amaberꝫ/bere
In oī pn̄tiꝫ pterito ipfcō ꝯiūctiui fcīe ꝯiugatōis
vt legerē legeret legere Et pendere qn̄ eſt actiuum
Cōpoſi. a fero vt defero. a gero vt egero. a tero vt
detero. a ſero is. vt ꝯſero/is a ſero/as vt ꝯſero/cō
ſeras. a pario: vt imperit aperit.
Erozcerꝰ cratherꝰ ꝓpa noia adulterio. ligerꝫ ꝑ fluie

Geneſis lacheſis. matheſis pro doctrina. Regulariter
vt in Epheſus pro freneſis dyoceſis breuiat̄ e
compoſitis a theſis: vt ſintheſis.

Themethum effeta pro aperire competens.
Obſtetrix meretrix veretꝫ feretꝫ pharetra penetro
vt in cremēto noim terminatoꝝ in es/breuez: vt hebetꝫ breuiat̄ e
prepetis ſegetis teretis.
cremēto noim terminatoꝝ in es/longam haben=
tiū i ante es/vt parietis arietis
cōpoſi. a metros vt dyameter tetrameter pēthamet̄
e cōpoſi. a patro vt ꝑpetro ipetro a peto vt appeto
a meto: vt emeto.

vt in Cōp. a leuo/as ꝑ erigere: vt eleuo/as/ſubleuo/as breuiat̄ e

Vas eſt ex acere.

Longe.

Noībꝫ terīatꝭ in ena: vt philomena leena ſagena
Sꝫ rlārit patena camena. Terīatis in enus. vt amenꝰ alie-
Añ n ꝑducit i. nus obſcenus aenus vicenus tricenus ſaracenus
aliis vt in cōpo. a freno. vt effreno refreno. a ceno vt receno.
inceniſ. Preteritis cōpoſitoꝝ a venio. vt adueni.
aduenisti aduenit. a veneo vt reuenis reuenit.
Añ p Sed pro- Preſepe perſepe. mellipepo mellipeponis.
ducitur i, cōpo. a repo: vt triſpo. a ſepio vt circūſepio/is/it
Sꝫ rlārit Preteritiſ ꝯpoſitoꝝ a capio vt ꝑcepi recepi ſuſcepi
Añ q ꝑducit in Animequꝰ/animequa/animequū/vnaqueqꝫ.
aliis vt in Adequo/coequo/as/eequo/as. cōpo. ab equo/as

Pāthera ſtaka megera chimera cratherſyberꝰ gale
Propriis noībꝫ. vt galtherꝰ ſigerꝰ omerꝰ (cus
Diriuatis: vt auſterꝰ ſeuerꝰ nauclerꝰ ꝑcerꝰ ꝑ ſoꝛ-
Perſeuerat/aſſeuerat. (moſo.
Añ r Sed ꝑdu In cremēto vboꝝ alio a ꝑſcripto: vt legerit ꝯ legē
cit i aliis. in ꝑtito ꝑfecto idicati actio. Et futuro paſſiuo: vt
Acco/aces/acere/tenere/ſtudere (docerer.
Illis terminationibꝫ reris vel rere paſſiue vocis
vt amareris doceceris ſequereris.
Plurali cremēto noīm: vt ſpecierꝫ dierꝫ manerierꝫ
Cōpoſitis ab ereo: vt adheret. a ſpero: vt deſꝑat.
a iuro: vt peiero ab heres heredis: vt ꝓheres/dis.
Añ ſ Sed pro- Poeſis/freneſis idifferēs/matheſis ꝑ diuinatōe
ducit in. Diriuatꝭ a frendeo. vt ꝯfreſus/a/ū. ab edo/es: vt exe
ſus obeſus cōpoſitis ꝑteritis: vt adheſit/inheſit

Dieta athleta metreta trapezeta poeta moneta a-
Voletꝰ philetꝰ facetꝰ quietꝰ māſuetꝰ (gonitera.
Diſcretus effectus. Et ſimilibꝫ termīatis i etus
Añ t Sed pro- Noībus termīatis in etū: vt quercetū abiectū.
ducit in. cremento alioꝝ noīm a preſcriptis: vt locupletis
quietis agnetis libetis inquietis.
cremēto vboꝝ: vt ametꝭ docetis legetis teneto au
dietis voletis. cōpoſitis a metoꝛ/aris: vt caſtra-
metoꝛ. a letoꝛ vt colletoꝛ. auete ſaluete/valete.

qeuit ſueuꝰ a/ū. cōp. ab euꝰ: vt coeuꝰ coequꝰ lōgeuꝰ
Añ u Sꝫ rlārit ꝯꝑ a qeuit: vt reqeuit acqeuit a pleo: vt repleuit ꝯ-
ꝑducit in ꝯpo. a cerno: vt decreui. ab oleo: vt ſoleui (pleuit
compoſitis a leuo: vt ableuo pro nauigare.

Liquoꝛ hic ne poſſit acere.

Breues.

Celibis calibis ⁊ cilliba. celtiber mulciber/hānibal
vt in zizibeꝛ. cremēto plurali noīm' vt hoībus floribus Rlāriter
compoſitis ab ibi. vt alibi nullibi breuiat̄ i
compoſitis a libet. vt perlibet quolibet quilibet.
compoſitis ab habet. vt exhibet perhibet

Clericus/laicus. ruſtic⁹ tonic⁹. deſpicor adeſpicio
Suſpicor lubric⁹ fulica lectica tunica fabrica varica
Proprijs ſillibꝫ appellatiuis. vt dn̄icus mordicus
Inuicē. ꝓuicax. ꝑſpicax/cis. ꝓnix/cis ꝓ illiquo efficax
Fodico/as/bellico albico amicio/cis/cit. ⁊c̄.
Noibꝫ teriat' ī ex vt polex/icis. Vtex Vticis. ⁊c̄.
vt in Noibus terminatis in ex/maſculini gn̄is. Rlāriter
calix calicis. ſalix ſalicis. ⁊ ſilix ſilicis breuiat̄ i
Noibus cōpoſitis a facio facis ⁊ dico dicis: vt maledicus
maledica maledicū. magnificus fatidic⁹.
compoſitis a ſeco vt difficio difficis. a iacio. vt
deicit proicit a facio. vt proficit deficit.
cōpoſitis a taceo. vt reticet/a liceo. vt ſcilicet ilico.
compoſitis a cano: vt liricen tubicen.

Cuſpidus calidus dauidis itidē idētidē equidē.
Trepido/as. totidē. Dalida/collirida ꝓmuſcida ⁊c̄.
Noibus teriatis ī ides. vt priamides ſimphonides
Noibus cōpoſitis a fides. vt ꝑfidus quadrifid⁹
vt in cremēto noim: vt preſes preſidis/cuſpis cuſpidis Rlāriter
cecidi a cado. ⁊ ꝯpo. eiuſdē vt occido recido accidit breuiat̄ i
Et ꝯpo. a ſedeo vt poſſidet a video vt ꝓuidet euidēs
Preterit' ꝯpo. a findo ⁊ ſcindo. vt trāffidit ꝑſcidit.
Pretitꝫ ꝯp̄. a do/as vt reddidit ꝓdidit pr̄edidit ꝯdidit.

vt in Syſiphus anaglipha ſenifer ſapifer. ⁊c̄. Semper
Artifer/opifer dapifer ſcutifer letifer ſapifer. breuiat̄ i

Caliga caligo ꝓ iduere ꝓdig⁹ remigo remigas
Litigo litigas/mitigo mitigas nauigo nauigas
Cremento nominū: vt remex/igis. orix origis.
vt in Preteritis. vt tetigi/pepigi. ꝯpo. ab ago vt redigo Rlāriter
a rego vt porrigo. ꝯpo. a lego vt colligo. a ligo vt breuiat̄ i
obligo. a rigeo vt a arriget/a rigo/as/vt irrogo/as
Cōpo. ꝑteritoꝝ a tāgo. vt itigit ꝯtigit obtigit.
Cōpo. ab egeo: vt idigat. cōpo. a vigeo vt ꝓuiget

Peccatum ferimus.

Longe.

Antiquis futuris:ſcilicet partiboꝛ metiboꝛ
cōpoſitis a quibo et ibo vt neqbo redibo exibo.
Añ b Sed pro cōpoſitis a libo vt delibo pꝛelibo.
ducit in cōpoſitis a ſcribo vt deſcribo reſcribo.

Amicus apꝛicus vmbilicus pudicus capꝛꝰ lubꝛicꝰ
mendicus.
Pꝛopꝛijs terminatis in icus. vt fredericꝰ ludouicꝰ
gaugericus
Foꝛmica loꝛica lectica veſica vꝛtica poſtica anti=
qua rubꝛica.
Añ c Sed pro Maſticꝫ fenicꝫ bōbicꝫ lodicꝫ ꝑnicis ꝓ veloce vibicꝫ
ducit in Obliqs teriatoꝝ x. alijs a ꝓſcriptꝫ vt felicꝫ radicis
ꝯpo. a dico dicis vt edico maledico a trico vt itrico
ꝯpo. a radix vt eradicat. a ſpica vt dſpicoꝛ ꝯſpicoꝛ
Diriuatꝫ a lōgis vt amaſticis maſtico a felicꝫ felico
Tibicen.

Abidos. Et teriatis ī ido vt foꝛmido cupido
Triſſillabis teriatis ī ides vt titides theſides et
etiā coꝛonides. Ibidē Et noibꝫ cōpoſitis a cedo.
vt homicida voſcida tirannicida.
Añ d Sed pro Cecidi a cedo Et v̄bis ab eo cōpo. vt occido ſucci=
ducit in do cōpoſitis a fido vt cōfido diffido a ledo vt collido
allido. cōpo. a rideo vt ſubꝛidet deridet. a video vt
ꝓuidet euidet. cōpo. a ſtrido ⁊ ſtrido ſi qua ſint
Pꝛeteritis cōpoſitis a video. vt pꝛouidit inuidit
a ſido vt deſidit. Eeidem ibidem.

Añ f

Nichil

Vectigal Et noibꝫ teriatꝫ ī ga vt auriga quadriga
et fuſtigo. Noibꝫ teriatis in go vt caligo caligis
pꝛurigo pꝛuriginis. Et caligo/as pꝛo obſcurari ⁊
Añ g Sed pro Vligo vliginꝭ poꝛrigo/nis ſcꝫ ⁊ hic ⁊ hec depigis
ducit in Cōpoſitis a ſtigo vt inſtigo a fligo vt affligo
cōpoſitis a figo vt infigo a migro vt tranſmigro
cōpoſitis a frigo. vt infrigo a frigeo vt refriget.

Si quos ſine iure ferimus.

Noibus teriatis i lis. vt debilis habilis facilis ſte-
rilis hũilis partilis dapſilis ſculꝑilis tertilis.
vt in Peſtilẽs nubilꝰ mutilꝰ mutilo fuſilꝰ ꝓductilꝰ aqla. R'lariter
Cremẽto noim vt vigil/lis nugil nugilis breuia. I
Cõpoſitis a pila vt ludipilus A ſileo: vt diſſilet.
cõpo. ṽbis a pilꝰ ꝓ capillo vt depilo repilo expilo.

Ei

Aia maritimꝰ epythimũ. eſtimo hieronĩmꝰ antimꝰ
ſuppellatis teriatꝫ i imꝰ vt optimꝰ ſilimꝰ iuſtiſſimꝰ
vt in Diriuatis teriatꝫ i imẽ vt ſpecimẽ regimẽ tegimẽ R'lariter
Cõpoſitis a p̃mo vt deprimo. Ab emo vt redimo breuia. I
Inſimul. ¶ Clenimus in preterito.
Cremẽto ṽboꝝ vt amauimꝰ amauerimꝰ docuimꝰ
Legimꝰ ꝑſiti tꝑis audiuimꝰ ferimꝰ egimꝰ dicimꝰ labi
Gradimur vtimur. Et ſilibꝫ t̃cie ꝯiugatiõis (mur

Nñs terminꝰ ſuccinꝰ. heccine ꝓtinꝰ acinũ nũdine
Cecinꝰ papinꝰ cathecuminꝰ perẽdino dapino fa=
Erugino Lentigino inquino paſtino (ſcino
Sermocinoꝛ ratiocinoꝛ paulominus pro fere
Nichliominꝰ pro tamẽ. Moꝛticinũ a cado cadis.
vt in Eminus cominus oleaginus craſtinus clandeſti
nus ſerotinus Faginus hoꝛnotinus.
Ametiſtinꝰ pagia feia machina trutina ꝓſerpina R'lariter
Lamia buccia fuſcina mucia elemoſia ſarcia pro breuia. I
Coccinũ biſſinũ . ſubſtantinũ vncinus (onere
Cremẽto noim vt nominis fluminis ſanguinis.
Appollinis ſardinis liricinis oꝛdinis.
Cõpo. a lino/is. vt oblino/is. A ſino vt deſino.
Animans de minoꝛ: vt comminans.
Cõpo. a maneo vt eminet imminet ꝓminet.

Plagioripus polipus antipos mãcipo emancipo.
emancipi anticipo.
Principis foꝛcipis mãcipis municipis mẽticipis
vt in Cõp. a rapio: vt eripit coꝛripit. A ſapio vt decipit R'lariter
A capio vt concipit ſuſcipit. breuia. I
Cõpo. a ſipo/as. vt diſſipo/as oſipo. A pes pedis
vt eripes planipes leuipes quadꝛipes ſequipes.
Sinciput. Interciput occiput

Alijs diriuatꝫ a nōie: vt qntil' ſcurrilis ſextil' textil'
Virilis herilis hoſtilis ſubtilis ap̄lis extilis azilū
Añ l Sed pro= Et tanaquil tanaquilis aſilis.
ducit in. Neutrꝫ terſatꝫ i ile vt ſedile cubile caſſidile monile
Cōp̄. a pilo p̄ terere: vt opilo depilo ꝯpilo ſuppilo
Cōpoſitis a filo/as. vt defilo refilo perfilo.

Opimus ſublimus. Et cōpo. a limus vt illimus.
Patrimus quadꝛimus quinquimus.
Appꝛime diſcrimen.
Añ m Sed pro= ꝯpo. a ſim⁹ vt poſſim⁹ ⁊ velim⁹ vt nolim⁹ malim⁹.
ducit in. Cremēto pꝛimo verboꝝ quarte ꝯiugatōis vt audimus
ſepelimus ferimus venimus in pꝛeſenti.
Diriuatis a verbis quarte cōiugationis: vt munimen
fulcimen ſarcimen.
Cōpo. a limo vt elimo/as. ſublimo/as. oblimo/as

Feſtino ꝓpino euagino opinoꝛ lupin⁹ ſupin⁹/a/ū
Peregrinus teſtinū moꝛticinū: a cedo.
Martinus et alijs pꝛopꝛijs nomibus. Et erinis.
catinum ſalinum ciminum.
Diriuatis alijs a p̄ſcriptis terſatis i inus: vt ſmaragdinus
quirinus bouinus ouinus cedꝛinus.
Añ n Sed pꝛo= Diriuatꝫ i a/alijs a p̄ſcriptis: vt farina parietina
ducit in. carina piſcina katherina ſagina
Obliquis creſcentibus: vt delphin delphinis.
Et tranſalpinus. vt vicinus ſapinus diuinus.
Aurificina. aurifodina. ſarcina pꝛo miniſtro.
Cōpoſitis a mino: vt remino. a finis: vt affinis.
A finio: vt diffinit.
Diriuatis omnibus alijs a pꝛeſcriptis in regula:
vt in feſcenninis.
Cōpoſitis a bino/as. vt cōbino. Coccinus/a/um
biſſinus/biſſina/biſſinum.
Diriuatis habētibus t/a pꝛimitiuis ſuis. vt veſptinus:
a veſperta. iacintinus a iacintus.

Añ p Sed pꝛo= Cōpoſitis a ſtipo ſtipas: vt conſtipo conſtipas,
ducit in. obſtipo obſtipas/obſtipus obſtipa obſtipum.

Siliqua/reliquus/aliquis/deniq̄/vndiq̄/vtiq̄
aliquot/neutiq̄.
vt in Cōpoſitis a liqueo liques. liquo liquas. ⁊ liquor Rariter
liquaris vt preliquit deliquat eliquor breuiat i

Titirus/ ſatirus/tatira/ſaphirus pro vitro butyrū
zephirus.
vt in Cōpoſitis a vireo: vt reuiret. a vir: vt vniuira breuiat i
A lira pro cythara: vt delirus.
Cremēto nominū: vt martyris gadiris.
Euiro euiras pro caſtrare.

vt in Citiſus aniſum ydropiſis. Rariter
Compoſitis a leſio: vt paraliſis. breuiat i

Leuitas bonitas feritas calliditas ꝑuerſitas.
Neophitus/ſeruitus/tis.
Primitus medullitꝰ eneruitꝰ penitus cordicitꝰ
cucurbita ſemita.
Suſcito irrito pro deſtruere calcitro.
In compoſitis a cito: vt concito recito.
Supinis prime et ſecunde coniugationis et tercie
deſcendētibus a preteritis teriatis in ui/vt domitū
cubitū habitū recenſitū pro numerare.
paritū diſcitū parcitū poſcitū fugitū bibitū agnitum cognitū tuitū veritū fruitū molitum.
vt in Et ſuis diriuatis. Rariter
Supinis cōpoſitorū ab eo/is et queo: vt reditū breuiat i
aditum nequitum. Et ſuis diriuatis.
Compoſitis a ſino/ſero/lino/et cieo: vt deſitum.
inſitum oblitum excitū accitū.
Cremento verborum: vt amaueritis/docueritis/
legeritis/legite legitur/audieritis.
Cremento nominū terminatorū in es/breuē:
vt militis/equitis/ſtipitis diuitis.
Cōpoſitis a do/das: vt deditus perditus ſubditū.
additis/deditū/perditū/conditum.
Genitrix/domitrix/bibitrix/conditrix a condo:
proditrix a prodo vel prodeo.
Metitur a metor. In ambitus ambitus ambitui.
In proſelitus. In moritur.
vt in Diuiue ſemiuir quadriuir. breuiat i

Iniquꝰ ātiquꝰ obliquꝰ neqꝙ vbiqꝫ vtrobiꝫ vnicuiqꝫ
Sed pdꝫ i Cōpoſitis a liquoꝛ liqueris. vt eliquoꝛ.
Añ q aliis vt in cōpo. a linquo/in ꝑterito: vt dereliq̄ deliq̄ reliqui.

Iairus papirus ſaphirus ꝓ gēma delirꝰ ꝓ deuio
Butyꝛum nimirum āmiroꝛ.
Añ r Sed rlar̄ Cremēto verboꝝ: vt audirem audirer audiri.
ꝓducit in cōp. a qro vt acqro. a liro ꝓ ſculcare vt deliro reliro
A giro/as vt regiro euiro/ras ꝓ vires auferre

Paradiſꝰ āchiſes gauiſꝰ diuiſꝰ baptiſo ⁊ ſiſibꝫ.
cōpoſitis a miſi: vt dimiſi cōmiſi a viſo vt reuiſo
Añ ſ Sed pro- Et cōpo. a viſus: vt euiſus Thephiſus
ducit in. ꝯpoſitis a leſus: vt colliſus alliſus. a ceſus vt occiſus pꝛeciſus.

Diriuatis teriatis in ita: vt leuita heremita anachoꝛita trochodita negogita ꝓꝑis vt margarita.
In teriatꝫ i ites/ſi itꝫ vt teſbites terſites ſunamitꝫ
Diriuatis a nomine: terminatis in itus vt crīſitꝰ.
cirritus. Pellitus/pellita pellitum maritus.
Supinis et diriuatis a verbo quarte ꝯiugatiōis vt auditum recenſitum. pꝛo reuocare.
Diriuatꝭ a deponēti. vt oblitus potitus largitus.
monitus lechitus ermofroditus aconita elamita
Añ t Sed pro Polimita. cochitus paraſitus Cremēto nominū
ducit in termīatoꝝ in is longā: vt quiritis ſannitis metitꝫ
Cōpo. a litto/tas: vt perlito a dito/as. vt perdito
cōpoſitis a diteo: vt dediter a vito vt inuito
Pꝛimo cremēto verboꝝ quarte ꝯiugationis vt auditis audiuit ſenſitꝭ. Et in ambitꝰ ambita/ambitū
Pꝛimo cremento hoꝝ verboꝝ velitis et ſcitis/⁊ ſuoꝛum compoſitoꝛum: vt poſcitis nolitis malitꝫ
Auditrix petitrix cōditrix a cōdo cōdis largitrix.
Supinis et participiis deſcēdentibꝰ a ꝑteritꝭ terminatꝭ i iui: aliis a ꝑſcriptꝭ regula: vt petitū attritū petitꝰ attritꝰ ⁊c̄. Metit a metoꝛ metiris. Oritur.

Laſciuus. feſtiuus eſtiuus gradiuus. aboꝛtiuus recidiuus. Nominatiuus genitiuus datiuus ſubſtantiuus actiuus ⁊c̄. Singiua oliua.
Sed rlar̄
Añ u ꝓducit in Pꝛeteritꝫ teriatꝫ i iui/vt petiui/ſepeliui/audiui.
aliis vt in Cōpo. a viuo: vt cōuiuo: ꝯuiua. A liueo vt colliuet

Lugetis: ſepe petitis.

Probus. neutrobi. reprobus. improbus. iacobus.
vt in Cōpo. a globo/as vt cōglobo A probo vt reprobo Rlariter
A probro vt exprobro. breuiat o
Apocha antipoca. ſuffoco. as: pro extinguere.
Anthichus ſtratocles mediocris ambulocrum.
Capadox/cis Et ſilr in cremēto geitiuoꝝ grecoꝝ
vt in Cōpo. a vox vocis: vt vniuocus equiuocus
Cōpo. a voco: vt inuoco. a loco vt colloco. Rlariter
Exodus metodus ſinodus genorbodū pintodꝰ breuiat o
periodus. tripodes
vt in Cōpo. ſeu diriuatis a modus vt multimodꝰ Rlariter
cōmodus/a/um. huiuſmodi tantū admodū breuiat o
Cōmodo/as: accōmodo as. A todeo: vt retodet
vt in Apoſtrophus. philoſophus Xerolophus Rlariter
Egloga Cōpoſitis a logos: vt prologus. breuiat o
vt in cōpſitis a rogo: vt derogo ꝓrogo corrogo ſurrogo
Soboles caueola tuguriolū doliolū farmacapola Rlariter
Noībus terminatꝭ i olus/vt friuolꝰ ſciolꝰ ſubdolꝰ breuiat o
Obolus. gladiolꝰ. ariolus diſcolus
cōpo. ab oleo: vt redolet abolet.
A colo colis/vt incolit incola agricola celicola
Copo. a mola: vt emola emole emolo emolis.
A volo/as: vt euolo a dolo/as vt perdolo
Cōpo. a bolꝰ: vt crucibolum ſimbolum.
vt in A doleo vt condolet A dolus vt indoles Rlariter
Cōpo. a volo vt beniuolꝰ. a polis pro ciuitate breuiat o
vt tripolis neapolis. conſtantinopolis.
Cōpo. a ſtolō: vt apoſtolus a ſoleo/es vt aſſolus
pſolꝰ/a/ū. Cōpo. a polio is vt depolit repolit.
Interpolo as interpolꝰ/la/lū Et interpola.
Cōpo. a molo: vt immolo/as. a vola: vt inuolat
a volo/as: vt tranſuolo Preſtolor pro expectare.
Salomon economꝰ. ypodromꝰ. epithoma ſodoma.
Cōpo. a thomos: vt lathomus athomus.
Cōpo a vomo: vt euomo a domo: vt edoms/as
vt in A como vt precomo. Et anguicomus/a/ū. aurico
mus/auricoma/auricomum/ Rlariter
A comes/itis: vt vicecomes. Quis accētꝰ dominās breuiat o
ſit ſuper o/in penultima ſyllaba: tamen.

Crimina que recolo.

2

October.
Añ b Oz pbz l. Cremento nominum: vt ambobus/duobus

Embroca. suffoco pro strangulare.
Añ c Sed producit in. Cremento obliquorum aliorum a prescriptis: vt velox velocis/atrox atrocis/ferox ferocis.

Periodus/marbodꝰ/custodis/herodis/custodio custodis/custodit. Melos melodis.
Añ d Sed producit in. Compositis a nodus vel nodo: vt enodus. A rodo. vt corrodo. A plodo: vt complodo.
Eodem.
Añ f Nichil.

Añ g Sed producit in. Compositis a gogos: vt pedagogus/gamagogꝰ. synagoga/ysagoga/emagoga.

Compositis a solor solaris: vt consolor/desolor
Añ l Sed producit in. A colo colas. vt transcolo transcolas.
Cõpositis a pole quod est vendere: vt propola/lemiropola. Prestolor pro querere.

Neutris. vt amomum/cynamomum/cardomum.
Añ m Sed producit in. Persona sinthoma/aroma/epythoma. abdomen
Compositis a como/comis. vt excomo excomis.
A promo. vt depromo. a nomen. vt agnomẽ pronomen/prenomen/binomis/trinomis.

Quãuis confessa recolo.

Bꝛeues.

Bariona/mãmona/dyaconus/arrabo arrabonis.
Teriatꝫ i on/creſcẽtibꝫ. vt ſymõis iaſonis mẽnonis
Canonis/demonis/ſydõis ꝑ veſte. ſtacõ tratonis.
vt in Bꝛitonis/vaſconis/ſaronis/macedõis/amaſonis bꝛeuiat o
Mirmidõis ſenõis turonis calcedõis redõis lingo=
Cõpo. a tono/as vt ítono piton⁹/a/ũ (nis ſardõis
Cõpoſitis a ſono: vt reſono. perſonus/na/um.
Compoſitis a conos: vt dyaconus/na/num

Canopus ſcdm vſũ. yſopus/caropos/atropos.
Trogopa egilopa rodope. ſinopis. Cremẽto: vt pe
lops/pis. cicropſ/pis. ciclops/pis. pꝛo noīe ꝓpꝛio Rariter
vt in Cõpoſitis a copos: vt aſcopa ſincopa apocopa. bꝛeuiat o
Dꝛoſcop⁹ vꝛaniſcop⁹ mirocop⁹ cirocop⁹ atrocop⁹
In ꝯpoſitõe hui⁹ nõis opes: vt iops iopis iopes.
Verbis cõpoſitis a coquo: vt excoquo
Ã loquoꝛ: vt eloquoꝛ/ꝓloquoꝛ. Rariter
vt in Noībus cõpoſitis a coquo: vt ꝓcoquus/a/um. bꝛeuiat o
Ã coqu⁹: vt archicoqu⁹ q̄ etiã ꝑuis accẽt⁹ ꝓdomi=
nãs ſit in archicoqu⁹ ſup penultīa ſylľa: tñ.
Vephoꝛa delboꝛa oenophoꝛ rꝓfoꝛ⁹ gõdofoꝛus.
Diſcofoꝛum nicticoꝛax mãdꝛagoꝛa.
Neutris termiatis in oꝛ/ꝯ in us: vt equoꝛis mar= Rariter
vt in moꝛis pectoꝛis facinoꝛis tẽpoꝛis coꝛpoꝛis. bꝛeuiat o
Termĩatis in ur: vt roboꝛis eboꝛis iecoꝛis femo=
ris/arboꝛis/nemoꝛis/rethoꝛis/caſtoꝛis/hectoꝛis
neſtoꝛis. Et ſimilibus ꝓpꝛijs.
Lepoꝛis/marcipoꝛis tricoꝛpoꝛis dedecoꝛis publi=
coꝛpoꝛis. Cõpoſitꝭ a foꝛe vt defoꝛe affoꝛe Ã voꝛo vt
deuoꝛo. Cõpo. a moꝛoꝛ vt remoꝛoꝛ a foꝛo vt ꝑfoꝛo
Decoꝛus dedecoꝛo a dec⁹. Cõpo. a foꝛes vt bifoꝛes
Elleboꝛus pſidoꝛus anchoꝛa.

vt in Anttitoſis. bꝛeuiat o

Antidotum aceota rex quidã. cõpotus ſcariot⁹ bꝛeuiat o
vt in Cõpo. a voto: vt deuoto. a quot⁹: vt aliquot⁹
Cõpoſitis a potis: vt cõpos cõpotis: vt pote
Cõpo. a potẽs: vt oīpotẽs armipotẽs ĩpotẽs

Simibones renouo/as. innouo. as.
vt in cõpoſitꝭ a moueo: vt remouet. a foueo: vt refouet bꝛeuiat o
cõpoſitis ab ouo/as/pꝛo letari: vt perouo/as.

Miles amat lepoꝛes.

		Lenonis/cardonis/dꝛachonis/ligonis pauonis opinionis lectionis mellonis.
Añ n	Sed ꝛtat' pducit' in alijs vt in	Calidonis ſāſonis babilonis ſalomōis triphōis. Coꝛona matrona annona caupona ſplendona. Patronus duonus gelonus todon⁹ ethꝛon⁹ adonis ꝯpo. a dono/as. vt ꝯdono/as. a pono: vt ſpono/is. Pꝛeconoꝛ/aris/obſonoꝛ/aris pꝛo comedere.
Añ p	Sed pro-ducit' in.	Azop⁹ pirop⁹ europa canop⁹ ciclops/pis ꝑ gēte. Iſopus indifferens Compoſitis a ſapio ſapis: vt reſopit inſopit. A ſcopit: vt perſcopit.
Añ q	Sed pro-ducitur i.	Alioquin nequoq̄. Vnoquoq̄ pleroq̄ vtroq̄.
Añ r	Sed pꝛo-ducitur i.	O eloꝛus ſichomoꝛus auroꝛa. Manifeſte deriuatis: vt ſonoꝛus canoꝛus honoꝛ⁹ decoꝛus. Et decoꝛo a decoꝛ. Cremēto alioꝝ obliquoꝝ ſingularis ꝙ pꝛeſcriptoꝝ vt coloꝛis odoꝛis lepoꝛ lepoꝛis/ſenioꝛ/oꝛis. foꝛtioꝛ foꝛtioꝛis. Et honoꝛ/oꝛis. Cremēto genitiuoꝝ pluraliū: vt pueroꝝ dominoꝝ famuloꝝ ſcānoꝝ. Cōpoſitis a ploꝛo/as. vt ſploꝛo. Ab oꝛo: vt exoꝛo. a roꝛo: vt irroꝛo.
Añ ſ	Sed ꝛtat' pducit' in alijs vt in	Noſa emphiteoſis ſciroſis Oībus terminatis in oſus: vt foꝛmoſus lutoſus. Inuidioſus moꝛoſus moloſus. Cōpo. a noībꝫ latis: vt exoſus coꝛroſus diſploſ⁹.
Añ t	Sed ꝛtat' pducit' in alijs vt in	Azotū ydiota melota cōpatriota boothes egroto Cremēto nominū: vt ſacerdotis nepotis. Cremēto verboꝝ: vt amatote docetote memētote. Oībus terminatis in otus adiectiuis: vt deuotus ignotus illotus. ꝛc. Cōpoſitis a poto: vt repoto cōpoto/as. zelotes.
Añ u		Nichil

Virgoq̄ venuſta lepoꝛes.

Bꝛeues.

Jntubus/incubus/delubꝛum/lugubꝛis/coluber.
vt in Compoſitis ab vbi. vt nuncubi ſicubi alicubi. R̄lariter
Compoſitis a cubo. vt excubo incubo ſuccubo bꝛeuiat u
Compoſitis noībus a nubo. vt innuba pꝛonuba.
Compoſitis a ſubo/as. vt pꝛoſubo/as. reſubo/as.
A rubeo. vt erubet.
Cremento noīm quarte declinationis vt pecubus
artubus poꝛtubus ficubus tribubꝰ arcubus acubꝰ
ſpecubus quercubus penubus lacubus.

vt in Volucer. iuolucꝛ turpilucꝛ nocticula volux/cis bꝛeuiat u
Cōpoſitis a duco/as. vt educo educas.
Cōpoſitis a dux ducis/redux/cis/tradux/cis.

Pecudis tutudi.
vt in Cōpoſitis a rudo. vt erudit. a tondo vt tutudit bꝛeuiat u
A pudet. vt repudet ipudēs. a fūdo vt ifudit diffudit
Nichil V
Pupugi cōiugis ſeiugis iniugis ſubiugis.
vt in Cōpoſitꝭ a ſugo vt ſāguiſſuga. a fugo/as vt effugo bꝛeuiat u
Cōpoſitis a fugio. vt ꝓfugus/a/ū. Et ꝓfuga/ge.
Cōpoſitis a iugū. vt biiugus quadꝛiiugus.

Noībꝫ teīatis ī ula. vt iſula ifula copula ſubucula
Noibus terminatis in ulus. vt ſedulus hermulus
querulus circulus emulus famulus/cuculus
zabulon ſeculum ferculum ſotular ſpeculum
ſpecular pꝛo feneſtra.
vt in Cremēto noīm. vt pꝛeſulis conſulis exulis. R̄lariter
Diminutiuis termīatis ī ulus vt ſeruulus leōculꝰ bꝛeuiat u
Opituloꝛ emuloꝛ famloꝛ ſpeculoꝛ occulo/is. ābulo
batulo neblo pepuli. Jn ꝯpo. a pello vt repuli ꝯpuli
Cōpoſitis a tuli. vt retuli ſuſtuli contuli.

vt in Jncolumis cōtumax cucumer columen educumo bꝛeuiat u
documen monumen nocumen.
Cōpo. ab humꝰ: vt poſthumꝰ/a/ū. exhumo ihumo
Volumꝰ. Et in cōpoſitis ſuis: vt nolumꝰ malumꝰ.
Cōpoſitis a tumeo/es. vt pertumet intumet.
Cōpoſitis a ſumus. vt poſſumꝰ aſſumꝰ queſumꝰ.
Jntrat per ſpecular.

Longe.

		Saluber anubis.
Añ e	Sed pꝛoducit in.	Cõpoſitis a pubeo, vt ſuppuber. A puber vel pubes: vt depuber impuber.
Añ c	Sed xl'at ꝓducit in alijs vt in	Eruca veruca cãbuca ſãbuc⁹ mãduco caduc⁹/ã/ũ. Alux alucis. pollux pollucis Cõpo. a duco ducis: vt deduco deducis. a fuco as. vt infuco infucas. Et fiducio fiducis.
Añ d	Sed xl'at ꝓducit in alijs vt in	Paludis teſtudo pꝛudo amaritudo cõſuetudo Cõpoſi. a ſudo. vt reſudo. a cudo: vt excudo a claudo. vt excludo. Cõpoſitis a pꝛudens: vt ipꝛudens.
Añ f	ſēp ꝓducit vt in	Subꝛufus.
Añ g	Sed xl'at ꝓducit in alijs vt in	Nominibus terminatis in ugo. vt lanugo erugo albugo veſperugo. cõpo. a rugio/gis. vt irrugit. a rugo/as vt abrugo a lugeo. vt coluget. Pꝛeteritis cõpo. a fugio: vt refugi perfugi diffugi a mugio: vt remugit.
Añ l	Sed pꝛo ducit in.	Specula pꝛo lacu. toꝛcular ocular. Et alijs tercie declinationis. Aduloꝛ ꝑulus cululus Saul ſaulis. tribulus. edulis curules
Añ m	Sed xl'at ꝓducit in alijs vt in	Alumē bitumē volumē acumen legumē cacumē Cõpo. a ſumo vt cõſumo reſumo. Cõpoſitis a plumo vel pluma: vt implumis.

Lumen dum purgo ſpecular.

Breues.

Nichil U

Nuncupor vpupa aucupis occupo locuples Rkariter
vt in Cōpoſitis a cupio. vt cōcupit a pes. vt quadrupes breuiaꝝ il
Cōpoſi. a duplus: vt quadruplus decuplus cētuplus.

Purpura ſapura mercurius lemures.
Lecturio parturio luxurio eſurio. Et omnibus verbis meditatiue forme.
vt in Cremento nominum: vt ſatur ſaturi vulturis
augur auguris ligur liguris litifur litifuris.
Compoſitis a nurus vt pronurus.

Nichil U

Arbutus cuſcuta intercutis incutis defructus ta/tū.
vt in Compoſitis a cutio vel quatio: vt percutit breuiaꝝ u
concutit diſcutit incutit
Compoſitis a puto: vt diſputo. Ut puta.
Compoſitis a ruo. vt dirutum erutum.

Non inſtar liguris.

Longe.

Lacuna vacuna ſeiuno ſeiun⁹ tribunal neptun⁹
Añ u Sed pro- Cōpoſitis a munus: vt īmunus (ſpune.
ducit in Cōpoſitis ab vnio: vt reunit adunat cōmunis .
Cōpo. a grunio: vt ꝯgrunio. a munio: vt demunit

Añ p Sꝫ pd̄ꝛ Strupus.
Cōpoſitis a rūpo: vtꝫ corrupi dirupi ꝓrupi erupi.

Verbis termīatis in rio / alijs a p̄ſcriptis. vt liguriꝛ ſcaturit. Et compoſitis ſuis
Telluris ſecuris impurus depurat accurat'.
Añ r Sed pro- Omnibus dictionibus terminatis in urus. vt ſe-
ducitur i. curus maturus futurus lecturus periurus.
Compoſitis a iuro. vt coniuro.
A duro et dureo. vt perdurat induret .
Omnibus alijs a preſcriptis termīatis in ura. vt
cultura figura natura tonſura. Paliur⁹ paliuri.

Añ ſ Sēper p Ceruſa ſiracuſa
ducitur i. Oībus termīatis ī uſus. vt obtuſus cōfuſus abu-
ſus deluſus cōcluſus infuſus illuſus.

Termīatis in utus. vt verſutus aſtutus argut⁹.
cornutus ſecutus locutus minutus.
Tributum ſicut a tributin.
Sed rlat Cōpo. a futo. vt refuto. cōpo. a futio. vt diffutit.
Añ t pducit in Cōpoſitis a mutio. vt remutit.
alijs vt in Cōpoſitis a puteo. vt pputet. Cōpoſitis a glutio
vt inglutit. Cōpoſitis a muto. vt remutit.
Supinis compoſitis. vt ablutum dilutum .
Supinis cōpoſitis a ſuo. vt conſutum inſutum.

Manducaris quando liguris.

¶ Finit miſſale vna cū introductione accentus in epyſtolis et euāgelijs (ſūma cura ac vigili opere nuper reuiſum) Legentibus in eccleſijs valde vtili. īpreſſū Rothomagi per magiſtrū Martinū morī impenſa ereq; ſuffultū Johannis Richardi mercatoris et librarij Rothomageñ iuxta ſanctū Nicholaū morā trahētis Anno ſalutis hūane Milleſimo quingēteſimooctauo. ſexta mēſis Auguſti luce.